

OORDEEL BEGINT MET HET HUIS VAN GOD

DE KERK VAN ALMACHTIGE GOD

Dit boek is geheel door professionele vertalers vertaald. Vanwege taalverschillen en dergelijke is een klein aantal onnauwkeurigheden echter onvermijdelijk. Bij onnauwkeurigheden verwijzen wij u graag naar de originele versie in het Chinees. Neem in dat geval gerust contact met ons op, zodat wij het boek bij kunnen werken voordat het opnieuw wordt uitgegeven.

Wat het betekent om werkelijk in God te geloven

Er zijn veel mensen die in God geloven, maar toch zijn er maar weinig die beseffen wat het geloof in God inhoudt en wat ze moeten doen om een mens naar Gods hart te zijn. Dit komt doordat, hoewel mensen wel het woord 'God' kennen en frases zoals 'het werk van God', zij God toch niet kennen – laat staan Zijn werk. Het is dan ook geen wonder dat iedereen die God niet kent een warrig geloof bezit. Mensen nemen het geloof in God niet serieus omdat geloven in God te onbekend en te vreemd voor ze is. Ze voldoen daardoor niet aan de eis van God. Met andere woorden: als mensen God en Zijn werk niet kennen, zijn ze niet geschikt om door God te worden gebruikt en kunnen ze nog veel minder aan de wens van God voldoen. 'Geloof in God' betekent geloven dat er een God is. Dit is het meest eenvoudige concept van het geloof in God. Geloven dat er een God is, is bovendien niet hetzelfde als oprecht in God geloven. Zoiets is eerder een simpele overtuiging waarmee religie sterk wordt geïmpliceerd. Oprecht geloof in God houdt in dat je het woord en werk van God ervaart op basis van een overtuiging dat God in alle dingen soeverein is. Daardoor word je bevrijd van je verdorven gezindheid, voldoe je aan de wens van God en leer je God kennen. Alleen door zo'n traject kan er worden gezegd dat je in God gelooft. Toch zien mensen het geloof in God vaak als iets eenvoudigs en onbelangrijks. Mensen die op die manier in God geloven zijn kwijt wat het betekent om in God te geloven en al blijven ze wellicht tot aan het einde toe geloven, ze zullen nooit Gods goedkeuring ontvangen, omdat deze mensen het verkeerde pad bewandelen. Er zijn vandaag de dag nog steeds mensen die volgens de letter in God geloven,

die geloven in inhoudsloze doctrines. Ze zijn zich er niet van bewust dat hun geloof in God geen essentie heeft en dat ze niet de goedkeuring van God kunnen winnen. Niettemin bidden ze tot God om vrede en overvloedige genade. We moeten hierbij stilstaan en onszelf de vraag stellen: Kan geloven in God echt het gemakkelijkste op aarde zijn? Betekent geloven in God niets meer dan het ontvangen van veel genade van God? Kunnen personen die in God geloven, maar die Hem niet kennen en die in God geloven maar Hem toch tegenwerken écht aan de wens van God voldoen?

God en de mens kunnen niet als twee gelijken worden gezien. Zijn wezen en Zijn werk zijn zeer onbegrijpelijk en ondoorgrondelijk voor de mens. Als God Zijn werk niet persoonlijk doet en Zijn woorden niet spreekt in de wereld waarin de mens leeft, zal de mens de wil van God nooit begrijpen. Daardoor zouden zelfs die mensen die hun hele leven aan God hebben gewijd nooit Zijn goedkeuring kunnen winnen. Zonder het werk van God zal al het werk van de mens, hoe goed in zichzelf ook, niet meetellen. De gedachten van God zijn immers altijd hoger dan de gedachten van de mens en de wijsheid van God is ondoorgrondelijk voor de mens. Daarom zeg ik dat al die mensen die God en Zijn werk hebben ‘doorzien’, ondoeltreffend, arrogant en onwetend zijn. De mens moet het werk van God niet definiëren. De mens kán het werk van God zelfs niet definiëren. De mens is in de ogen van God kleiner dan een mier. Hoe kan de mens dan Gods werk doorgronden? Zijn zij die constant ‘God werkt niet op deze of die manier’ of ‘God is zoals dit of dat’ uitspreken niet allemaal arrogant? We moeten allemaal weten dat de mensen, die uit het vlees zijn, door Satan zijn bedorven. Het ligt in hun natuur om God tegen te werken. Ze staan niet op gelijke voet met God en kunnen al helemaal geen raad geven over het werk van God. De manier waarop

God de mens leidt, is het werk van God Zelf. De mens moet zich onderwerpen en moet niet een bepaalde visie vasthouden, want de mens is niets dan stof. Omdat we God proberen te zoeken, moeten we niet onze opvattingen toevoegen aan het werk van God en dat in de plaats stellen van de overweging van God. Nog minder moeten we onze verdorven gezindheid aanwenden om het werk van God welbewust tegen te staan. Daardoor worden we immers juist allemaal antichrist? Hoe kunnen zulke mensen zeggen dat ze in God geloven? We geloven dat er een God is en we willen Hem tevreden stellen en zien. Daarom moeten we de weg van de waarheid zoeken en uitzien naar een weg waarop we verenigbaar zijn met God. We moeten niet koppig tegenover God staan, want wat voor goeds kan daaruit voortkomen?

God heeft vandaag nieuw werk. Mogelijk kun je deze woorden niet accepteren en vind je ze vreemd. Toch raad ik je aan om niet je natuurlijke aanleg te laten zien, want alleen zij die echt naar de gerechtigheid voor God hongeren en dorsten kunnen de waarheid verkrijgen. Alleen zij die echt godvruchtig zijn, kunnen door God worden verlicht en geleid. Het zoeken naar de waarheid door middel van gekibbel levert niets op. We kunnen alleen resultaat verkrijgen door rustig te zoeken. Als ik beweer dat "God vandaag nieuw werk heeft," bedoel ik daarmee de terugkeer van God in het vlees. Misschien maak je je niet druk over deze woorden of verwerp je ze. Misschien zijn ze voor jou iets waar je veel belangstelling in kunt stellen. Hoe het ook zij, ik hoop dat iedereen die oprecht naar de verschijning van God verlangt dit feit onder ogen kan zien en het zorgvuldig overweegt. Je kunt maar beter niet gelijk een conclusie trekken. Dat is niet de manier waarop wijze mensen zouden moeten handelen.

Het is niet moeilijk om zoiets te bestuderen, maar daar is wel voor nodig dat ieder van ons deze waarheid kent: Hij die de incarnatie van God is, zal de essentie van God hebben. Hij die de incarnatie van God is, zal de uitdrukking van God hebben. Omdat God vlees wordt, zal Hij het werk voortbrengen dat Hij moet doen. En omdat God vlees wordt, zal Hij uitdrukken wat Hij is en zal Hij in staat zijn de waarheid naar de mens te brengen, het leven te schenken en de weg te wijzen. Vlees dat niet de essentie van God bevat, is zeker niet de vleesgeworden God. Dat lijkt geen twijfel. Als de mens wil onderzoeken of dit het geïncarneerde vlees van God is, moet de mens dit vaststellen aan de hand van de gezindheid die Hij uitdrukt en de woorden die Hij spreekt. Dat betekent dat aan de hand van Zijn wezen beoordeeld moet worden of dit al dan niet het geïncarneerde vlees van God is en of dit al dan niet de ware weg is. Bij het vaststellen of dit het geïncarneerde vlees van God is, is het dus het allerbelangrijkste om aandacht te schenken aan Zijn wezen (Zijn werk, Zijn woorden, Zijn gezindheid en nog veel meer dingen) in plaats van aan de uiterlijke schijn. Als de mens alleen Zijn uiterlijk ziet en aan Zijn wezen voorbijgaat, geeft dat blijk van de onwetendheid en naïviteit van de mens. Het uiterlijk zegt niets over het wezen. Bovendien kan het werk van God zich nooit aan de opvattingen van de mens aanpassen. Botste de uiterlijke vertoning van Jezus niet juist met de opvattingen van de mens? Waren het niet juist Zijn uiterlijk en kleding die geen aanwijzingen over Zijn ware identiteit konden leveren? Verzetten de vroegste farizeeën zich niet juist tegen Jezus omdat zij slechts naar Zijn uiterlijke vertoning keken en de woorden die Hij sprak niet ter harte namen? Het is mijn hoop dat de broeders en zusters die de verschijning van God zoeken de tragedie van de geschiedenis niet herhalen. Jullie moeten niet de farizeeën van deze tijd

worden en God opnieuw kruisigen. Jullie moeten zorgvuldig bedenken hoe jullie de terugkeer van God verwelkomen en duidelijk weten hoe je je aan de waarheid onderwerpt. Dit is de verantwoordelijkheid van iedereen die wacht op de terugkeer van Jezus op de wolken. We moeten onze geestelijke ogen uitwrijven en niet ten prooi vallen aan woorden vol fantasie. We moeten nadenken over het praktische werk van God en de echte kant van God bezien. Laat je niet wegvoeren en verlies jezelf niet in dagdromen, uitziend naar de dag waarop de Heer Jezus plotseling op een wolk neerkomt om jullie, die Hem nooit hebben gekend of gezien en niet weten hoe je Zijn wil moet doen, op te nemen. Het is beter om over praktische zaken na te denken!

Mogelijk heb je dit boek geopend omdat je dingen wilt onderzoeken of van plan bent om de inhoud te aanvaarden. Ik hoop dat je dit boek, ongeacht je houding, tot het einde toe zult lezen en niet gemakkelijk terzijde schuift. Misschien verandert je houding nadat je deze woorden hebt gelezen. Dat hangt echter af van je motivatie en de mate waarin je dingen begrijpt. Er is echter een ding dat je moet weten: de woorden van God kunnen niet worden gesproken als menselijke woorden. Nog veel minder kunnen menselijke woorden worden gesproken als het woord van God. Een mens die door God wordt gebruikt, is niet de vleesgeworden God en de vleesgeworden God is geen mens die door God wordt gebruikt. Hier is sprake van een wezenlijk verschil. Misschien accepteer je na het lezen van deze woorden niet dat ze woorden van God zijn en aanvaard je ze alleen als de woorden van een mens die is verlicht. In dat geval word je verblind door onwetendheid. Hoe kunnen de woorden van God hetzelfde zijn als de woorden van een mens die is verlicht? De woorden van de vleesgeworden God luiden een nieuw tijdperk in, bieden leiding aan de gehele mensheid,

onthullen mysteriën en wijzen de mens richting in een nieuw tijdperk. De verlichting die door de mens is verkregen is slechts eenvoudige praktijk of kennis. Deze kan niet de hele mensheid een nieuw tijdperk inleiden of het mysterie van God Zelf onthullen. God is immers God en de mens is mens. God heeft het wezen van God en de mens heeft het wezen van de mens. Als een mens de woorden die God heeft gesproken als eenvoudige verlichting door de Heilige Geest ziet en de woorden van de apostelen en profeten beschouwt als woorden die door God persoonlijk zijn gesproken, heeft de mens het bij het verkeerde eind. Je moet hoe dan ook nooit het goede verdraaien, vernederend over het hoge spreken of diepzinnige dingen oppervlakkig maken – nooit welbewust iets ontzenuwen waarvan je weet dat het de waarheid is. Iedereen die gelooft dat er een God is, moet dit probleem vanuit het juiste standpunt bezien en Zijn nieuwe werk en woorden als een schepsel van God zien, anders zal hij door God worden geëlimineerd.

Na het werk van Jehova, is Jezus vlees geworden om Zijn werk onder de mensen te verrichten. Zijn werk stond niet op zichzelf, maar bouwde voort op het werk van Jehova. Het was het werk van een nieuw tijdperk: God had het Tijdperk van de Wet afgesloten. Zo zette God Zijn werk, nadat het werk van Jezus was voleindigd, voort in het tijdperk dat daarna kwam omdat het hele management van God voortdurend verder gaat. Als het oude tijdperk verstrijkt, wordt dit vervangen door een nieuw tijdperk en nadat het oude werk is voltooid zal een nieuw werk het management van God voortzetten. Deze vleeswording is de tweede vleeswording van God, die volgt op de voltooiing van Jezus' werk. Natuurlijk staat deze vleeswording niet op zichzelf: het is de derde fase in het werk na het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade. Elke nieuwe fase

in het werk van God brengt altijd een nieuw begin en een nieuw tijdperk met zich mee. Er vinden dus ook bijbehorende veranderingen plaats in de gezindheid van God, in Zijn werkwijze, in de plaats van Zijn werk en in Zijn Naam. Het is dan ook geen wonder dat de mens het werk van God in het nieuwe tijdperk moeilijk kan aanvaarden. Maar hoe Hij ook wordt tegengewerkt door de mens, toch doet God altijd Zijn werk en leidt Hij de gehele mensheid verder. Toen Jezus in de wereld kwam, bracht Hij het Tijdperk van Genade en maakte Hij een einde aan het Tijdperk van de Wet. In de laatste dagen werd God nogmaals vlees. Toen Hij dit keer vlees werd, maakte Hij een einde aan het Tijdperk van Genade en bracht Hij het Tijdperk van het Koninkrijk. Allen die de tweede vleeswording van God aanvaarden, worden in het Tijdperk van het Koninkrijk ingeleid en kunnen de leiding van God persoonlijk aanvaarden. Jezus deed veel werk onder de mens, maar voltooide alleen de verlossing van alle mensen en werd het zondoffer van de mens. Hij ontdeed de mens niet van heel zijn verdorven gezindheid. Om de mens volledig van de invloed van Satan te redden, was het niet alleen vereist dat Jezus de zonden van de mensheid als zondoffer op Zich nam, maar ook dat God nog belangrijker werk uitvoerde om de mens volledig te ontdoen van zijn gezindheid die door Satan was verdorven. Daarom keerde God nadat de zonden van de mensen waren vergeven terug in het vlees om de mens naar een nieuw tijdperk te leiden. Hij begon het werk van tuchtiging en oordeel, waardoor de mens in een hogere sfeer terecht kwam. Iedereen die zich aan Zijn heerschappij onderwerpt, zal een hogere waarheid genieten en een rijkere zegen ontvangen. Ze zullen echt in het licht leven en de waarheid, de weg en het leven verkrijgen.

Als mensen in het Tijdperk van Genade blijven, zullen ze nooit vrij zijn van hun verdorven gezindheid – laat staan dat ze de inherente gezindheid van God

zouden kennen. Als mensen altijd uit een overvloed aan genade leven maar niet beschikken over de weg van het leven, waardoor ze God kunnen kennen en bevredigen, zullen ze Hem nooit echt winnen, hoewel ze in Hem geloven. Wat een zielig soort geloof is dat. Als je dit boek uit hebt, als je iedere stap van het werk van de vleesgeworden God in het Tijdperk van het Koninkrijk hebt ervaren, zul je voelen dat je langjarige hoop eindelijk is uitgekomen. Je zult voelen dat je God nu pas echt van aangezicht tot aangezicht aan hebt kunnen kijken; nu heb je God pas in het gezicht kunnen zien, de persoonlijke uitspraak van God kunnen horen, de wijsheid van Gods werk op waarde weten te schatten en ervaren hoe echt en almachtig God is. Je zult merken dat je veel gewonnen hebt, dingen die mensen in het verleden nooit hebben gezien of gehad. Op dat moment zul je duidelijk weten wat het is om in God te geloven, en wat het betekent om naar Gods hart te zijn. Natuurlijk, als je je vastklampt aan oude zienswijzen, en het feit van de tweede incarnatie van God afwijst of ontkent, blijf je met lege handen achter en win je niets. Uiteindelijk maak je je dan schuldig aan verzet tegen God. Diegenen die de waarheid gehoorzamen en zich aan het werk van God onderwerpen zullen worden geschaard onder de naam van de tweede vleesgeworden God – de Almachtige. Zij zullen de persoonlijke leiding van God kunnen aanvaarden, en meer en hogere waarheid verkrijgen en een waarlijk menselijk leven ontvangen. Hij zal het visioen aanschouwen die de mensen uit vroeger tijden nooit te zien kregen: “Ik draaide me om, om te zien welke stem er tegen mij sprak. Toen zag ik zeven gouden lampenstandaards, en in het midden van die zeven lampenstandaards iemand die leek op de Mensenzoon, gekleed in een gewaad tot op de voeten en met een gouden gordel om de borst. Zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol of als sneeuw, en zijn ogen waren als een

vlammend vuur. Zijn voeten gloeiden als brons in een oven. Zijn stem klonk als het geluid van geweldige watermassa's. In zijn rechterhand had hij zeven sterren en uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht schitterde als de felle zon" (Openbaring 1:12-16). Deze visie is de uitdrukking van Gods hele gezindheid. Zo'n uitdrukking van Zijn hele gezindheid is tevens de uitdrukking van het werk van God wanneer Hij deze keer vlees wordt. In de stortvloed van tuchtiging en oordeel drukt de Mensenzoon Zijn inherente gezindheid uit door het spreken van woorden en laat Hij allen die Zijn tuchtiging en oordeel aanvaarden het ware gezicht van de Mensenzoon zien, een gezicht dat een getrouwe afbeelding is van het gezicht van de Mensenzoon dat door Johannes werd gezien. (Natuurlijk is dit allemaal onzichtbaar voor hen die het werk van God in het Tijdperk van het Koninkrijk niet aanvaarden.) Het ware gezicht van God kan niet volledig in menselijke woorden worden uitgedrukt. Daarom gebruikt God de uitdrukking van Zijn inherente gezindheid om Zijn ware gezicht aan de mens te tonen. Dit betekent dat wie de inherente gezindheid van de Mensenzoon heeft ervaren het ware gezicht van de Mensenzoon heeft gezien, want God is te groot en kan niet volledig in menselijke woorden worden uitgedrukt. Als de mensen eenmaal iedere stap van Gods werk in het Tijdperk van het Koninkrijk heeft ervaren, dan kent hij de ware betekenis van de woorden van Johannes toen hij het over de Mensenzoon tussen de kandelaren had: "Zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol of als sneeuw, en zijn ogen waren als een vlammen vuur. Zijn voeten gloeiden als brons in een oven. Zijn stem klonk als het geluid van geweldige watermassa's. In zijn rechterhand had hij zeven sterren en uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht schitterde als de felle zon." Op dat moment zul je zonder twijfel weten dat dit

gewone vlees dat zoveel woorden heeft gesproken in werkelijkheid de tweede vleesgeworden God is. En dan zul je pas echt voelen hoe gezegend je bent, en je zult het gevoel hebben dat je bijzonder veel geluk hebt. Zou je deze zegening niet willen aannemen?

Inhoudsopgave

Uitspraken van Christus aan het begin – hoofdstuk 1

Uitspraken van Christus aan het begin – hoofdstuk 2

Uitspraken van Christus aan het begin – hoofdstuk 3

Uitspraken van Christus aan het begin – hoofdstuk 5

Uitspraken van Christus aan het begin – hoofdstuk 15

Uitspraken van Christus aan het begin – hoofdstuk 88

Uitspraken van Christus aan het begin – hoofdstuk 103

Gods woorden aan het hele universum – hoofdstuk 4

Gods woorden aan het hele universum – hoofdstuk 5

Gods woorden aan het hele universum – hoofdstuk 6

Gods woorden aan het hele universum – hoofdstuk 8

Gods woorden aan het hele universum – hoofdstuk 10

Koninkrijkshymne

Gods woorden aan het hele universum – hoofdstuk 12

Verheug jullie, alle volken!

Gods woorden aan het hele universum – hoofdstuk 26

Gods woorden aan het hele universum – hoofdstuk 29

Het gezichtspunt dat gelovigen zouden moeten hebben

De verdorven mens kan God niet vertegenwoordigen

Religieuze diensten moeten worden gezuiverd

In je geloof in God zou je God moeten gehoorzamen

Beloften aan hen die vervolmaakt zijn

De slechten zullen zeker worden gestraft

Hoe te dienen in harmonie met Gods wil

Over het gebruik door God van de mens

De geboden van het nieuwe tijdperk

Het Duizendjarig Koninkrijk is gekomen

Je zou moeten weten dat de praktische God, God Zelf is

Gods huidige werk kennen

Is het werk van God zo eenvoudig als men denkt?

Omdat je in God gelooft, moet je voor de waarheid leven

De zeven donderslagen – een profetie dat het evangelie van het Koninkrijk door heel het universum zal worden verspreid

Het wezenlijke verschil tussen de vleesgeworden God en de mensen die door God gebruikt worden

Bij het geloof moet men zich richten op werkelijkheid, je bezighouden met religieuze rituelen betekent geen geloof

Alleen zij die het huidige werk van God kennen mogen God dienen

Ken Gods nieuwste werk en treed in Zijn voetspoor

God vervolmaakt diegenen die naar Zijn eigen hart zijn

Zij die God met een oprecht hart gehoorzamen, zullen zeker door God worden gewonnen

Het Tijdperk van het Koninkrijk is het Tijdperk van het Woord

Alles wordt volbracht door het woord van God

Degenen die vervolmaakt moeten worden, moeten loutering ondergaan

Alleen door pijnlijke beproevingen te ervaren, kun je de liefelijkheid van God kennen

Alleen houden van God is werkelijk geloven in God

Een korte toespraak over 'Het Duizendjarig Koninkrijk is gekomen'

Alleen zij die God kennen, kunnen een getuigenis van God afleggen

Hoe Petrus Jezus leerde kennen

Zij die God liefhebben zullen voor altijd in Zijn licht leven

Het werk van de Heilige Geest en het werk van Satan

Een waarschuwing aan hen die de waarheid niet beoefenen

Ben je iemand die tot leven is gekomen?

Alle mensen die God niet kennen, zijn mensen die zich tegen God verzetten

De visie van Gods werk (1)

De visie van Gods werk (2)

De visie van Gods werk (3)

Het mysterie van de vleeswording (1)

Het mysterie van de vleeswording (2)

Het mysterie van de vleeswording (3)

Het mysterie van de vleeswording (4)

De twee incarnaties voltooien de betekenis van de incarnatie

Bestaat de Drie-eenheid?

De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (1)

De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (3)

De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (4)

Hoe hoor je aandacht te besteden aan je toekomstige missie?

Wat verstaan jullie onder zegeningen?

Wat is jouw begrip van God?

Wat het betekent om een echt persoon te zijn

Wat weet jij over het geloof?

Wanneer vallende bladeren terugkeren naar hun wortels, zul je spijt krijgen van al het kwaad dat je hebt gedaan

Niemand die van vlees en bloed is kan ontsnappen aan de dag van toorn

De Redder is al teruggekeerd op een 'witte wolk'

Het werk van het verspreiden van het evangelie is ook het werk van de redding van de mens

Het werk in het Tijdperk van de Wet

Het ware verhaal achter het werk van het Tijdperk van Verlossing

Je moet weten hoe de hele mensheid zich tot op heden heeft ontwikkeld

Over titels en identiteit

Jullie moeten de zegeningen van status opzijzetten en Gods wil begrijpen om de mens heil te brengen

Hoe kan een mens die God in zijn opvattingen heeft afgebakend de openbaring van God ontvangen?

Alleen zij die God en Zijn werk kennen, kunnen God behagen

Het verschil tussen de bediening van vleesgeworden God en de plicht van de mens

God is de Heer van heel de schepping

Succes of mislukking zijn afhankelijk van het pad dat de mens bewandelt

Gods werk en het werk van de mens

Het kennen van de drie fases van Gods werk is de weg naar het kennen van God

De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God

De essentie van het door God bewoonde vlees

Gods werk en de praktijk van de mens

Het wezen van Christus is gehoorzaamheid aan de wil van de hemelse Vader

Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming

God en de mens zullen gezamenlijk de rust ingaan

Tegen de tijd dat je het spirituele lichaam van Jezus ziet, zal God de hemel en de aarde opnieuw gemaakt hebben

Degenen die onverenigbaar zijn met Christus zijn beslist tegenstanders van God

Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren

Je zou de weg van verenigbaarheid met Christus moeten zoeken

Ben jij iemand die waarlijk in God gelooft?

Christus doet het werk van het oordeel met de waarheid

Wist je het al? God heeft iets groots onder de mensen tot stand gebracht

Alleen Christus van de laatste dagen kan de weg van het eeuwige leven aan de mens geven

Bereid voldoende goede daden voor voor je bestemming

Aan wie ben jij loyaal?

Over bestemming

Drie vermaningen

Door overtredingen gaan mensen naar de hel

Het is heel belangrijk Gods gezindheid te begrijpen

Hoe je de God op aarde kunt leren kennen

Een heel ernstig probleem: verraad (1)

Een heel ernstig probleem: verraad (2)

Jullie moeten goed nadenken over wat je doet

God is de bron van het leven van de mens

Het zuchten van de Almachtige

De verschijning van God heeft een nieuw tijdperk ingeluid

God beschikt over het lot van de gehele mensheid

God kennen is de weg naar het vrezen van God en het mijden van het kwaad

Het aanschouwen van de verschijning van God in Zijn oordeel en tuchting

Uitleg over voetnoten:

Dit boek bevat twee soorten voetnoten: Voetnoten gemarkeerd met cijfers (zoals^[1]) zijn voetnoten uit de oorspronkelijke tekst, terwijl voetnoten gemarkeerd met letters (zoals^[a]) de vertaling betreffen.

Hoofdstuk 1

Lof heeft Sion bereikt en Gods woonplaats is tevoorschijn gekomen. De glorieuze heilige naam, door alle volken verheerlijkt, verspreidt zich. O, Almachtige God! Het Hoofd van het universum, Christus van de laatste dagen – Hij is de schijnende Zon die is opgekomen boven de berg Sion, die majesteitelijk en groots boven het hele heelal uittorent ...

Almachtige God! We roepen u jubelend aan; we dansen en zingen. U bent werkelijk onze Verlosser, de grote Koning van het heelal! U hebt een groep overwinnaars gemaakt en Gods managementplan vervuld. Alle volken zullen bij deze berg samenstromen. Alle volken zullen knielen voor de troon! U bent de enige ware God en u verdient glorie en eer. Alle glorie, lof en gezag komen de troon toe! De fontein des levens vloeit vanaf de troon en begiet en voedt de menigten van Gods volk. Het leven verandert met de dag; nieuw licht en openbaringen volgen ons en verschaffen doorlopend nieuwe inzichten over God. Met ervaringen verwerven we volledige zekerheid over God. Zijn woorden worden voortdurend geopenbaard, geopenbaard in hen die juist zijn. We zijn werkelijk erg gezegend! We staan elke dag oog in oog met God, we communiceren met God over alle dingen en geven God soevereiniteit over alles. Zorgvuldig overdenken we Gods woord, onze harten rusten stil in God en zo komen we voor God, waar we Zijn licht ontvangen. Elke dag, in ons leven en in onze daden, woorden, gedachten en ideeën, leven we in Gods woord en altijd kunnen we onderscheid maken. Gods woord helpt de draad door de naald; onverwacht komen de in ons verborgen dingen één voor één aan het licht. Communicatie met God duldt geen uitstel; onze gedachten en ideeën worden blootgelegd door God. Op elk moment leven we voor de zetel van Christus, waar we het oordeel ondergaan. Elke plek in ons lichaam blijft bezet door Satan. Om

Gods soevereiniteit te herwinnen, moet vandaag Zijn tempel worden gereinigd. Om volledig in bezit te worden genomen door God, moeten we een strijd op leven en dood aangaan. Pas wanneer ons oude zelf gekruisigd is, kan het herrezen leven van Christus oppermachtig heersen.

Nu bereidt de Heilige Geest een aanval voor op elke hoek van ons om ons terug te winnen! Zolang we bereid zijn onszelf te verloochenen en met God samen te werken, zal God ons zeker te allen tijde innerlijk illumineren en zuiveren, en opnieuw herwinnen wat Satan heeft bezet, zodat we zo snel mogelijk door God compleet gemaakt kunnen worden. Verspil geen tijd – leef elk moment in Gods woord. Laat je met de heiligen meegroeien, laat je het koninkrijk binnenvoeren en ga samen met God de glorie binnen.

Hoofdstuk 2

De kerk van Filadelfia heeft gestalte gekregen, wat volledig te danken is aan de genade en barmhartigheid van God. Liefde voor God ontstaat in de harten van talloze heiligen, die geen enkele onzekerheid hebben ten aanzien van hun geestelijke reis. Zij houden vast aan hun geloof dat de enige ware God vleesgeworden is, dat Hij het Hoofd van het universum is die alle dingen bestiert: dit wordt bevestigd door de Heilige Geest, het is rotsvast! En het zal nooit veranderen!

O, Almachtige God! Vandaag bent u het die onze geestelijke ogen hebt geopend, de blinden hebt laten zien, de verlamden hebt laten lopen en melaatsen hebt genezen. U bent het die het raam naar de hemel hebt opengezet, waardoor we de mysteries van het spirituele rijk kunnen zien. Doordrenkt zijn van

uw heilige woorden en gered zijn van onze menselijkheid, die verdorven was door Satan – zo is uw onschatbaar grote werk en uw onschatbaar grote genade. Wij zijn uw getuigen!

Lange tijd bent u verborgen gebleven, nederig en in stilte. U hebt opstanding uit de dood ondergaan, het lijden van de kruisiging, de vreugden en droefenissen van het menselijk leven, en vervolging en tegenspoed. U hebt de pijn van de mensenwereld ervaren en geproefd en u bent in de steek gelaten door het tijdperk. De vleesgeworden God is God Zelf. Voor de wil van God hebt u ons gered van de mesthoop; u hebt ons omhooggehouden met uw rechterhand en hebt ons vrijelijk uw genade geschonken. U hebt uzelf geen moeite bespaard om uw leven in ons tot stand te brengen; de prijs die u hebt betaald met uw bloed, zweet en tranen wordt op de heiligen gekristalliseerd. Wij zijn het product van^[a] uw nauwgezette inspanningen; wij zijn de prijs die u hebt betaald.

O, Almachtige God! Het is door uw goedertierenheid en genade, uw rechtvaardigheid en majesteit, uw heiligheid en nederigheid dat alle volken voor u zullen buigen en u voor alle eeuwigheid zullen aanbidden.

Vandaag hebt u alle kerken compleet gemaakt – de kerk van Filadelfia – en zodoende uw zesduizendjarige managementplan verwerkelijk. De heiligen kunnen zichzelf nederig aan u onderwerpen, verbonden in de geest en volgend in liefde, verenigd met de bron van de fontein. Het levende water van het leven stroomt onafgebroken. Het spoelt en verwijdt alle modder en al het vuile water uit de kerk, waardoor uw tempel opnieuw gezuiverd wordt. Wij hebben de praktische, ware God leren kennen, in Zijn woorden gelopen, onze eigen functies en plichten herkend en alles gedaan wat we kunnen om onszelf in te zetten voor de kerk. We zijn altijd stil in uw aanwezigheid en moeten het werk van de Heilige

Geest ter harte nemen, zodat uw wil niet in ons geblokkeerd raakt. Onder de heiligen is er wederzijdse liefde, en de sterke kanten van sommigen zullen de tekortkomingen van anderen compenseren. Zij kunnen te allen tijde in de geest wandelen, verlicht en geïllumineerd door de Heilige Geest. Ze brengen de waarheid in praktijk zodra ze die begrijpen. Ze houden gelijke tred met het nieuwe licht en volgen Gods voetstappen.

Werk actief samen met God; wanneer je Hem de leiding laat nemen, wandel je met Hem. Al onze eigen ideeën, noties, meningen en wereldse verwickelingen verdwijnen als sneeuw voor de zon. We laten God oppermachtig regeren in onze geest, wandelen met Hem en bereiken op die manier transcendentie. We overwinnen de wereld en onze geesten vliegen vrijelijk en worden bevrijd: dit is de uitkomst wanneer Almachtige God koning wordt. Hoe kunnen we niet vol lof dansen en zingen, onze lof aanbieden, nieuwe hymnen aanbieden?

Er zijn waarlijk veel manieren om God te prijzen: Zijn naam uitroepen, dicht tot Hem naderen, aan Hem denken, biddend lezen, samen communiceren, overwegen en overpeinzen, gebed en lofzangen. In dit soort lofprijzing is er vreugde en zalving; lofprijzing bevat kracht en ook een last. Lofprijzing bevat geloof en nieuw inzicht.

Werk actief samen met God, stem onderling af in dienst van Hem en word één, voldoe aan de bedoelingen van Almachtige God, haast je om een heilig geestelijk lichaam te worden, vertrap Satan en maak een einde aan Satans lot. De kerk van Filadelfia is opgenomen voor Gods aangezicht en komt tot uitdrukking in Zijn glorie.

Voetnoot:

- a. De oorspronkelijke tekst bevat niet de frase 'het product van'.

Hoofdstuk 3

De zegevierende Koning zit op Zijn glorieuze troon. Hij heeft de verlossing volbracht en Zijn hele volk geleid om in glorie te verschijnen. Hij houdt het universum in Zijn handen en heeft met Zijn goddelijke wijsheid en macht Sion gebouwd en stevig gemaakt. Met Zijn majesteit oordeelt Hij over de zondige wereld; Hij heeft geoordeeld over alle naties en alle volken, de aarde en de zeeën en alle levende dingen daarin, en ook hen die dronken zijn van de wijn van de promiscuïteit. God zal beslist over hen oordelen, en Hij zal beslist kwaad op hen zijn, en daarin zal de majesteit geopenbaard worden van God, wiens oordeel onmiddellijk is en zonder vertraging geveld wordt. Het vuur van Zijn toorn zal hun afschuwelijke misdaden beslist verbranden en op enig moment zal hun onheil overkomen; ze zullen geen vluchtweg kennen en zich nergens kunnen verbergen, ze zullen jammeren en tandenknarsen en vernietiging over zich afroepen.

De zegevierende, geliefde zonen van God zullen beslist in Sion blijven en er nooit uit vertrekken. De talrijke volken zullen nauwlettend naar Zijn stem luisteren, ze zullen Zijn daden zorgvuldig in acht nemen en de geluiden van hun lofprijzingen zullen nooit ophouden. De enige ware God is verschenen! In onze geest zullen we zeker van Hem zijn en we zullen Hem van nabij volgen; we zullen ons uit alle macht naar voren haasten en niet langer aarzelen. Het einde van de wereld onthult zich voor onze ogen; een deugdelijk kerkleven en ook de

mensen, zaken en dingen die ons omringen maken op dit precieze moment onze training intenser. Laten we geen tijd verliezen om onze harten die zo van de wereld houden terug te nemen! Laten we geen tijd verliezen om onze visie die zo vertroebeld is terug te nemen! Laten we niet verder lopen, zodat we de grenzen niet overschrijden. Laten we onze tong in toom houden, zodat we in Gods woord kunnen lopen en niet langer twisten over onze eigen winsten en verliezen. Ach, laat het los – jullie hebzuchtige voorliefde voor de seculiere wereld en rijkdom! Ach, bevrijd je ervan – jullie krampachtige gehechtheid aan echtgenoten en dochters en zonen! Ach, keer ze de rug toe – jullie standpunten en vooroordelen! Ach, word wakker, de tijd dringt! Kijk omhoog, kijk omhoog, vanuit de geest, en laat God het heft in handen nemen. Wat er ook gebeurt, word niet zoals de vrouw van Lot. Hoe treurig is het om aan de kant te worden geschoven! Hoe treurig is dat toch! Ach, word wakker!

Hoofdstuk 5

Bergen en rivieren veranderen, wateren volgen hun bedding, en een mensenleven blijft niet voortbestaan zoals de hemel en de aarde. Alleen Almachtige God is het eeuwig en herrezen leven dat voor altijd zal blijven bestaan, van generatie op generatie! Alle dingen en alle gebeurtenissen liggen in Zijn handen en Satan ligt onder Zijn voet.

Vandaag worden wij door Gods voorbestemde keuze uit de handen van Satan gered. Hij is werkelijk onze Verlosser. Het eeuwige herrezen leven van Christus is daadwerkelijk in ons gewrocht, waardoor we voorbestemd zijn voor

een relatie met Gods leven opdat we echt in staat zullen zijn om van aangezicht tot aangezicht met Hem te staan, Hem te eten, te drinken en van Hem te genieten. Dit is het onzelfzuchtige offer dat God heeft gebracht ten koste van Zijn hartenbloed.

Seizoenen komen en gaan, dwars door wind en vorst, met zo veel lijden, vervolging en moeilijkheden in het leven, zo veel afwijzing en kwaadsprekerij van de wereld, zo veel valse beschuldigingen van de regering, maar Gods geloof en vastberadenheid zijn niet in het minst verminderd. Met volle overtuiging toegewijd aan Gods wil en aan Gods management en plannen, zet Hij Zijn eigen leven opzij opdat deze kunnen slagen. Voor de gehele menigte van Zijn volk gaat Hij geen pijn uit de weg en geeft Hij hun met zorg voedsel en water. Hoe onwetend of hoe lastig we ook zijn, we hoeven ons alleen maar aan Hem te onderwerpen en dan verandert het herrezen leven van Christus onze oude natuur ... Voor al deze eerstgeboren zonen zwoegt Hij zo hard en ziet Hij af van voedsel en slaap. Zoveel dagen en nachten houdt Hij, door hoeveel verzengende hitte en ijzige kou, met volle aandacht de wacht in Sion.

De wereld, thuis, werk en alles, worden allemaal graag en uit vrije wil volledig opgegeven, en wereldse geneugten hebben niets met Hem te maken ... De woorden uit Zijn mond komen hard bij ons binnen en leggen dingen bloot die we diep in ons hart verborgen houden. Hoe kunnen we dan niet overtuigd zijn? Iedere zin uit Zijn mond kan te allen tijde in ons bewaarheid worden. Wat we ook doen, in Zijn aanwezigheid of voor Hem verborgen, er is niets wat Hij niet weet en niets wat Hij niet begrijpt. Alles zal zeker geopenbaard worden voor Zijn ogen, ondanks onze eigen voornemens en plannen.

Als we voor Zijn aangezicht zitten, voelen we vreugde in onze ziel, op ons gemak en kalm, maar toch voelen we ons altijd leeg van binnen en werkelijk in de schuld bij God. Dit is een wonder dat onvoorstelbaar en onbereikbaar is. De Heilige Geest is voldoende om te bewijzen dat Almachtige God de enige ware God is! Dit is onweerlegbaar bewijs! Wat een onbeschrijfelijke zegening hebben wij, als leden van deze groep mensen! Zonder Gods genade en barmhartigheid zouden we alleen ten onder kunnen gaan en Satan volgen. Alleen Almachtige God kan ons redden!

O Almachtige God, praktische God! U was het die onze geestelijke ogen heeft geopend, zodat we de mysteries van de spirituele wereld kunnen zien. De vooruitzichten van het koninkrijk zijn grenzeloos. Laat ons waakzaam zijn terwijl we wachten. De dag kan niet ver meer zijn.

De oorlogsvlammen kolken, de rook van kanonnen vult de lucht, het weer wordt warmer, het klimaat verandert, een ziekte zal zich verspreiden en mensen kunnen alleen maar sterven zonder hoop op overleven.

O Almachtige God, praktische God! U bent onze onneembare vesting. U bent onze schuilplaats. We schuilen allemaal onder uw vleugels, zodat de ramp niet bij ons kan komen. Zo is uw heilige bescherming en zorg.

We verheffen allemaal onze stemmen in gezang; we zingen in lof en het geluid van onze lof weergalmt door heel Sion! Almachtige God, de praktische God heeft voor ons een heerlijke bestemming bereid. Let goed op – oh, wees op je hoede! Het is nog niet te laat.

Hoofdstuk 15

De verschijning van God heeft zich al voorgedaan in alle kerken. Het is de Geest die spreekt, Hij is een laaiend vuur, Hij bezit majesteit en Hij oordeelt; Hij is de Mensenzoon, gekleed in een gewaad dat tot Zijn voeten reikt met een gouden band om de borst. Zijn hoofd en Zijn haren zijn wit als witte wol en Zijn ogen als een vlamvend vuur, Zijn voeten gloeien als brons in oven en Zijn stem is als het geluid van geweldige watermassa's. Hij heeft zeven sterren in Zijn rechterhand, uit Zijn mond komt een scherp tweesnijdend zwaard en Zijn aangezicht schittert als de felle zon!

Er is getuigenis afgelegd van de Mensenzoon, God Zelf heeft Hem openlijk geopenbaard, Gods glorie schittert als de felle zon! Gods glorieuze aangezicht schijnt verblindend, wiens ogen durven het trotseren? Trotsering betekent de dood! Er is niet het minste beetje genade voor wat je ook maar in je hart denkt, welk woord je ook maar zegt of wat je ook maar doet. Jullie zullen allen tot het inzicht komen en zien wat het is dat jullie hebben verkregen: niets dan mijn oordeel! Kan ik het tolereren wanneer jullie je niet inspannen mijn woorden te eten en drinken, maar ze willekeurig onderbreken en mijn bouwwerk vernietigen? Ik zal zulke mensen niet ontzien! Als je nog iets verder gaat zul je door vlammen worden verzwolgen! De almachtige God manifesteert Zich in een spiritueel lichaam, zonder ook maar het kleinste beetje vlees of bloed van top tot teen. Hij overstijgt de universum-wereld, zittend op de glorieuze troon in de derde hemel waarvandaan Hij alle dingen beheert! Het universum en alle dingen liggen in mijn handen. Als ik spreek, zal het zijn. Als ik het beveel, zal het zo zijn. Satan ligt onder mijn voeten, hij is in de put van de afgrond! Wanneer mijn stem weerklinkt zullen hemel en aarde voorbijgaan en tot niets worden! Alle dingen zullen worden

vernieuwd, dit is een onveranderlijke waarheid die maar al te waar is. Ik heb de wereld overwonnen, alle boosaardigen overwonnen. Ik zit hier en spreek met jullie. Allen die oren hebben moeten luisteren en allen die leven moeten het accepteren.

De dagen lopen ten einde, alle dingen in de wereld zullen tot niets worden en alle dingen zullen opnieuw worden geboren. Onthoud dit! Onthoud dit! Er kan geen dubbelzinnigheid bestaan! Hemel en aarde zullen verdwijnen, maar mijn woorden zullen nooit verdwijnen! Laat ik jullie nogmaals aansporen: ren niet vergeefs! Word wakker! Bekeer jullie en de redding is nabij! Ik ben reeds onder jullie verschenen en mijn stem is opgeklonken. Mijn stem is voor jullie opgeklonken, elke dag van aangezicht tot aangezicht met jou, elke dag fris en nieuw. Je ziet mij en ik zie jou, ik spreek constant tot je, van aangezicht tot aangezicht met jou. En toch heb je mij verworpen en ken je mij niet; mijn schapen luisteren naar mijn stem en toch aarzelen jullie nog! Jullie aarzelen! Jullie hart is afgestompt, jullie ogen zijn verblind door Satan en jullie kunnen mijn glorieuze aangezicht niet zien – hoe meelijwekkend! Hoe meelijwekkend!

De zeven Geesten voor mijn troon zijn naar alle uithoeken van de aarde gezonden en ik zal mijn Boodschapper zenden om tot de gemeenten te spreken. Ik ben rechtvaardig en trouw, ik ben de God die de diepste delen van het hart van de mens onderzoekt. De Heilige Geest spreekt tot de gemeenten en het zijn mijn woorden die van binnenuit mijn Zoon stromen. Laat allen die oren hebben luisteren! Allen die leven moeten ze accepteren! Eet en drink ze gewoon en twijfel niet. Allen die gehoorzamen en op mijn woorden letten, zullen grote zegeningen ontvangen! Allen die oprecht mijn aangezicht zoeken zullen zeker nieuw licht, nieuwe verlichting en nieuwe inzichten ontvangen; alles zal fris en

nieuw zijn. Je zult mijn woorden op elk moment horen en ze zullen je de ogen van je geest openen opdat je alle mysteries van het spirituele rijk ziet en dat het koninkrijk onder de mensen is. Ga de schuilplaats binnen en alle genade en zegeningen zullen over je komen. Hongersnood en epidemieën zullen je niet kunnen raken en wolven, slangen, tijgers en luipaarden zullen je geen kwaad kunnen doen. Je zult samen met mij gaan, samen met mij wandelen en samen met mij de glorie betreden!

Almachtige God! Zijn glorieuze lichaam verschijnt openlijk, het heilige spirituele lichaam verrijst en Hij is de complete God Zelf. De wereld en het vlees zijn beide veranderd en Zijn transfiguratie op de berg is de persoon van God. Hij draagt een gouden kroon op Zijn hoofd, Zijn kleding is zuiver wit, met een gouden band om de borst en alle dingen in de wereld zijn Zijn voetenbank. Zijn ogen zijn als een vlammend vuur, uit Zijn mond komt een scherp tweesnijdend zwaard en Hij heeft de zeven sterren in Zijn rechterhand. De weg naar het koninkrijk is grenzeloos licht en Zijn glorie verrijst en schijnt. De bergen zijn vol vreugde en de wateren lachen, de zon, de maan en de sterren draaien rond in hun keurige ordening en verwelkomen de unieke, ware God wiens triomfantelijke terugkeer de voltooiing van zijn zesduizendjarige managementplan aankondigt. Allen springen en dansen van vreugde! Juich! De almachtige God zit op Zijn glorieuze troon! Zing! De zegevierende banier van de Almachtige is hoog bovenop de majesteitelijke, magnifieke berg Sion opgericht! Alle naties juichen, alle mensen zingen, de berg Sion lacht verheugd, de glorie van God is werkelijkheid geworden! Zelfs in mijn dromen heb ik nooit gedacht dat ik Gods aangezicht zou zien, en toch heb ik het vandaag gezien. Elke dag van aangezicht tot aangezicht met Hem, leg ik mijn hart voor Hem bloot. Hij verzorgt

me rijkelijk van alles wat wordt gegeten en gedronken. Leven, woorden, handelingen, gedachten en ideeën – Zijn glorieuze licht illumineert ze alle. Hij leidt elke stap van de weg en als een hart rebelleert dan zal Zijn oordeel onmiddellijk worden geveld.

Samen met God eten, samen blijven, samen leven, samen met Hem zijn, samen wandelen, samen genieten, samen glorie en zegeningen verwerven, het koningschap met God delen en samen in het koninkrijk zijn – o, wat een genot! O, hoe zoet! Elke dag van aangezicht tot aangezicht, elke dag sprekend, voortdurend pratend, met elke dag opnieuw verlichting en nieuwe inzichten. Onze spirituele ogen zijn geopend en we zien alles, al de mysteries van de geest worden ons geopenbaard. Het heilige leven is werkelijk zo zorgeloos. Ren hard en stop niet, blijf continu voorwaarts sprinten, er ligt een wonderbaarlijker leven voor je. Wees niet tevreden met slechts een zoete smaak, maar streef er altijd naar binnen te gaan bij God. Hij is allesomvattend en overvloedig en Hij bezit allerlei dingen die ons ontbreken. Werk proactief mee, ga bij Hem binnen en niets zal ooit meer hetzelfde zijn. Ons leven zal transcendent zijn en geen mens, zaak of ding kan ons verstoren.

Transcendentie! Transcendentie! Werkelijke transcendentie! Gods transcendente leven is vanbinnen en alle dingen worden werkelijk ontspannen! We transcenderen de wereld en de wereldlijke dingen, voelen ons niet gehecht aan echtgenoten en kinderen. We transcenderen de controle die ziekte en omgevingen over ons uitoefenen. Satan durft ons niet te verstoren. Het volledige transcenderen van alle rampen – dit maakt het God mogelijk het koningschap op zich te nemen! We vertrappen Satan onder onze voeten, we getuigen van de

kerk en onthullen grondig het lelijke gezicht van Satan. De bouw van de kerk is in Christus, het glorieuze lichaam is opgestaan – dit is leven in opname!

Hoofdstuk 88

Mensen kunnen zich eenvoudigweg niet voorstellen hoezeer mijn tempo verhoogd is: dit is een wonder dat gebeurd is, dat onpeilbaar is voor de mens. Mijn tempo is doorgegaan sinds de schepping van de wereld, en mijn werk is nooit opgehouden. De hele universum-wereld verandert van dag tot dag, en ook mensen veranderen voortdurend. Deze maken allemaal deel uit van mijn werk, van mijn plan, en bovendien behoren ze tot mijn management, en geen mens weet of begrijpt deze dingen. Pas wanneer ikzelf het jullie vertel, pas wanneer ik van aangezicht tot aangezicht met jullie communiceer, weten jullie ook maar het geringste beetje; anders kan helemaal niemand enig idee hebben van de blauwdruk voor mijn managementplan. Zo is mijn grote kracht, en meer nog, zo zijn mijn wonderbaarlijke handelingen. Dit zijn dingen die niemand kan veranderen. Daarom is wat ik vandaag zeg van toepassing, en dit kan simpelweg niet veranderen. Menselijke noties bevatten zelfs niet het kleinste beetje kennis van mij – ze bestaan bijna volledig uit onzinnig gebabbel! Denk niet dat jullie genoeg hebben gehad of dat jullie tevreden zijn! Ik zeg je dit: je hebt nog een lange weg te gaan! Van mijn hele managementplan weten jullie maar een beetje, dus jullie moeten luisteren naar wat ik zeg en alles doen wat ik jullie opdraag. Handel in alles naar mijn wensen, en jullie zullen beslist mijn zegeningen hebben;

iedereen die gelooft, kan ontvangen, terwijl in ieder die niet gelooft dat 'niets' dat hij zich voorstelde, vervuld zal worden. Dit is mijn rechtvaardigheid, en meer nog: het is mijn majesteit, mijn toorn en mijn tuchting. Ik zal niemand laten weggkomen met ook maar één enkele gedachte of handeling.

Bij het horen van mijn woorden zijn de meeste mensen bang en beven ze, terwijl hun gelaat gefronst is door rimpels van bezorgdheid. Heb ik je echt tekortgedaan? Is het mogelijk dat je geen kind van de grote rode draak bent? Je doet zelfs alsof je goed bent! Je doet zelfs alsof je mijn eerstgeboren zoon bent! Denk je dat ik blind ben? Denk je dat ik geen onderscheid kan maken tussen mensen? Ik ben de God die het binnenste van de mensenharten doorzoekt: dit is wat ik mijn zonen vertel, en wat ik ook jullie vertel, de kinderen van de grote rode draak. Ik zie alles duidelijk en maak niet de geringste fout. Hoe zou ik niet kunnen weten wat ik doe? Ik ben glashelder over wat ik doe! Waarom zeg ik dat ik God Zelf ben, de Schepper van het universum en alle dingen? Waarom zeg ik dat ik de God ben die het binnenste van de mensenharten onderzoekt? Ik ben me goed bewust van de situatie van elke persoon. Denken jullie dat ik niet weet wat ik moet doen of wat ik moet zeggen? Dit is niet jullie zaak. Pas op dat jullie niet door mijn hand worden gedood; op die manier zouden jullie verlies lijden. Mijn bestuurlijke decreten zijn genadeloos. Begrijpen jullie dat? Al het bovenstaande zijn onderdelen van mijn bestuurlijke decreten. Vanaf de dag waarop ik ze jullie vertel, zal er, als jullie nog meer overtredingen begaan, vergelding zijn, want voorheen begrepen jullie het niet.

Nu vaardig ik mijn bestuurlijke decreten voor jullie uit (die ingaan op de dag van hun uitvaardiging en verschillende tuchtigingen toekennen aan verschillende mensen):

Ik houd me aan mijn beloften en alles is in mijn handen: eenieder die twijfelt, zal beslist gedood worden. Er is geen ruimte voor enige overweging; ze zullen onmiddellijk worden verdelgd, waardoor de haat uit mijn hart zal worden gebannen. (Van nu af is het bevestigd dat eenieder die gedood wordt geen lid van mijn koninkrijk mag zijn, en een nakomeling van Satan moet zijn.)

Als eerstgeboren zonen moeten jullie je eigen functies behouden en je eigen plichten goed vervullen, en niet nieuwsgierig zijn. Jullie dienen jezelf op te offeren voor mijn managementplan, en overal waar jullie gaan, moeten jullie goed getuigen van mij en mijn naam verheerlijken. Pleeg geen schandelijke daden; wees voorbeelden voor al mijn zonen en mijn volk. Wees niet losbandig, zelfs niet eventjes: jullie moeten altijd voor iedereen verschijnen met de identiteit van eerstgeboren zonen, en niet onderdanig zijn; in plaats daarvan moeten jullie voortschrijden met opgeheven hoofd. Ik vraag jullie mijn naam te verheerlijken, niet om mijn naam te schande te maken. Zij die eerstgeboren zonen zijn, hebben allemaal hun eigen, individuele rol en kunnen niet alles doen. Dit is de verantwoordelijkheid die ik jullie heb gegeven, en deze moet niet uit de weg worden gegaan. Jullie moeten jezelf van ganser harte toewijden, met je hele geest en al je kracht, om dat te vervullen wat ik jullie heb toevertrouwd.

Vanaf deze dag zal, door de hele universum-wereld heen, het vervullen van de plicht om al mijn zonen en mijn hele volk te hoeden worden toevertrouwd aan mijn eerstgeboren zonen, en zal ik iedereen tuchtigen die zijn hele hart en geest niet kan wijden aan het vervullen ervan. Dit is mijn rechtvaardigheid. Zelfs mijn eerstgeboren zonen zal ik niet sparen en niet ontzien.

Als er onder mijn zonen of onder mijn volk iemand is die een van mijn eerstgeborenen bespot en beledigt, zal ik hem hardvochtig straffen, want mijn

eerstgeboren zonen vertegenwoordigen mijzelf; wat iemand hen aandoet, doet hij ook mij aan. Dit is het strengste van mijn bestuurlijke decreten. Ik zal mijn eerstgeboren zonen toestaan mijn rechtvaardigheid naar wens uit te voeren tegen elke zoon van mij en iedereen van mijn volk die dit decreet overtreedt.

Geleidelijk aan zal ik iedereen verlaten die mij lichtzinnig beschouwt en zich alleen richt op mijn voedsel, kleding en slaap, zich alleen bezighoudt met mijn uitwendige zaken, geen oog heeft voor mijn last en geen aandacht schenkt aan het correct vervullen van zijn eigen rollen. Dit is gericht tot iedereen die oren heeft.

Ieder die zijn dienst aan mij beëindigt, moet zich gehoorzaam terugtrekken zonder ophef te maken. Pas op, anders zal ik je op je plaats zetten. (Dit is een aanvullend decreet.)

Mijn eerstgeboren zonen zullen van nu af aan de ijzeren staaf oppakken en mijn gezag beginnen uit te voeren om over alle naties en volken te heersen, om onder alle naties en volken te wandelen en om onder alle naties en volken mijn oordeel, rechtvaardigheid en majesteit ten uitvoer te brengen. Mijn zonen en mijn volk zullen mij vrezen, mij loven, mij toejuichen en mij verheerlijken zonder ophouden, omdat mijn managementplan vervuld is en mijn eerstgeboren zonen met mij kunnen heersen.

Dit maakt deel uit van mijn bestuurlijke decreten; hierna zal ik ze aan jullie vertellen terwijl het werk vordert. Uit de bovenstaande bestuurlijke decreten zullen jullie opmaken in welk tempo ik mijn werk doe, en ook welke stap mijn werk heeft bereikt. Dit zal een bevestiging zijn.

Ik heb al over Satan geoordeeld. Omdat niets mijn wil in de weg staat en omdat mijn eerstgeboren zonen samen met mij verheerlijkt zijn, heb ik mijn rechtvaardigheid en majesteit al laten gelden jegens de wereld en alle dingen die Satan toebehoren. Ik steek geen vinger uit en besteed geen enkele aandacht aan Satan (want hij verdient het niet eens om met mij te praten). Ik blijf gewoon doen wat ik wil doen. Mijn werk vordert soepel, stap voor stap, en niets op de hele aarde staat mijn wil in de weg. Dit heeft Satan tot op zekere hoogte te schande gezet, en hij is volledig vernietigd, maar dit op zich heeft mijn wil niet vervuld. Ik zal mijn eerstgeboren zonen ook toestaan mijn bestuurlijke decreten over hen uit te voeren. Wat ik Satan aan de ene kant laat zien, is mijn toorn jegens hem; aan de andere kant laat ik hem mijn glorie zien (laat ik hem zien dat mijn eerstgeboren zonen de meest klinkende getuigen zijn van de vernedering van Satan). Ik straf hem niet in persoon; in plaats daarvan laat ik mijn eerstgeboren zonen mijn rechtvaardigheid en majesteit uitvoeren. Omdat Satan voorheen mijn zonen mishandelde, mijn zonen vervolgde en mijn zonen onderdrukte, zal ik vandaag, nadat het uit is met zijn dienst, mijn volwassen eerstgeboren zonen toestaan met hem af te rekenen. Satan is machteloos geweest tegen de val. De verlamming van alle volken in de wereld is de beste getuigenis; vechtende mensen en oorlogvoerende landen zijn de duidelijke manifestaties van het instorten van Satans koninkrijk. De reden dat ik in het verleden geen tekenen en wonderen liet zien, was om Satan te vernederen en mijn naam te verheerlijken, stap voor stap. Wanneer volledig met Satan is afgerekend, begin ik mijn kracht te tonen: wat ik zeg, ontstaat, en de bovennatuurlijke dingen die niet overeenstemmen met menselijke noties zullen worden vervuld (deze verwijzen naar de zegeningen die spoedig zullen volgen).

Omdat ik de praktische God Zelf ben en geen regels heb, en omdat ik spreek volgens veranderingen in mijn managementplan, is wat ik in het verleden heb gezegd niet per se van toepassing in het heden. Klamp je niet vast aan je eigen noties! Ik ben geen God die Zich aan regels houdt; in mijn geval is alles vrij, transcendent en volledig vrijgelaten. Misschien is dat wat gisteren werd gezegd, vandaag achterhaald, of misschien zou het vandaag aan de kant geschoven kunnen worden (maar mijn bestuurlijke decreten zullen nooit veranderen, omdat ze afgekondigd worden). Dit zijn de stappen in mijn managementplan. Klamp je niet vast aan reglementen. Elke dag is er nieuw licht en zijn er nieuwe openbaringen, en dat is mijn plan. Elke dag zal mijn licht in je geopenbaard worden en zal mijn stem vrijgegeven worden in de universum-wereld. Begrijp je dat? Dit is je plicht, de verantwoordelijkheid die ik je heb toevertrouwd. Deze moet je geen moment veronachtzamen. Tot het einde zal ik de mensen die ik goedkeur gebruiken, en dit zal nooit veranderen. Omdat ik de almachtige God ben, weet ik welke soort persoon welk ding moet doen, en ook welke soort persoon in staat is welk ding te doen. Dit is mijn almacht.

Hoofdstuk 4

Mijn hele volk dat voor mij dient zou moeten terugdenken aan het verleden: Was jullie liefde voor mij bezoedeld door onzuiverheid? Was jullie trouw aan mij zuiver en oprecht? Was jullie kennis van mij waarachtig? Hoe groot was de plaats die ik in jullie harten innam? Vulde ik die volledig op? Hoeveel bewerkstelligden mijn woorden in jullie? Zie me niet aan voor een dwaas! Deze dingen zijn mij volkomen duidelijk! Vandaag, terwijl de stem van mijn redding

uitgebracht wordt, is jullie liefde voor mij wat toegenomen? Is een deel van jullie trouw aan mij zuiver geworden? Is jullie kennis over mij verdiept? Heeft de lofprijzing van het verleden een stevige ondergrond gelegd voor jullie kennis vandaag? Hoeveel van jullie innerlijk wordt door mijn Geest bewoond? Hoeveel plaats neemt mijn beeltenis bij jullie in? Hebben mijn uitspraken jullie achilleshiel geraakt? Hebben jullie werkelijk het gevoel dat jullie nergens jullie schaamte kunnen verbergen? Geloven jullie waarachtig dat jullie ongeschikt zijn om mijn volk te zijn? Als jullie je totaal niet bewust zijn van de bovenstaande vragen, dan laat dit zien dat je in troebel water aan het vissen bent, dat je er alleen maar bent om de cijfers te verfraaien, en op het door mij gekozen moment zul je zeker worden geëlimineerd en voor de tweede keer in de bodemloze put worden gegooid. Dit zijn mijn woorden van waarschuwing, en een ieder die ze te licht opvat zal door mijn oordeel gevelde worden en op de aangewezen tijd door rampspoed overvallen worden. Is dit niet waar? Moet ik nog steeds voorbeelden geven om dit toe te lichten? Moet ik duidelijker spreken om jullie een toonbeeld te leveren? Vanaf het moment van de schepping tot op heden zijn veel mensen ongehoorzaam geweest aan mijn woorden en op die manier uitgeworpen en geëlimineerd uit mijn stroom van herstel; uiteindelijk sterven hun lichamen en worden hun geesten in Hades geworpen, en tot op de dag van vandaag ondergaan ze een verschrikkelijke straf. Veel mensen hebben mijn woorden gevolgd, maar ze zijn tegen mijn verlichting en mijn illuminatie in gegaan en dus heb ik hen terzijde geschopt, waardoor ze onder het domein van Satan zijn gekomen en degenen zijn geworden die mij weerstaan. (Vandaag de dag gehoorzamen allen die zich rechtstreeks tegen mij verzetten enkel de oppervlakkigheden van mijn woorden, en zijn ongehoorzaam aan de kern van

mijn woorden.) Er zijn er ook veel geweest die enkel geluisterd hebben naar de woorden die ik gisteren sprak, die de 'rommel' van het verleden vastgehouden hebben en niet de 'producten' van het heden gekoesterd hebben. Deze mensen zijn niet alleen gevangen genomen door Satan, maar zijn eeuwige zondaars en mijn vijanden geworden, en zij keren zich lijnrecht tegen mij. Zulke mensen onderwerp ik aan mijn oordeel op het hoogtepunt van mijn toorn, en zij zijn vandaag nog steeds blind, zitten nog steeds in hun donkere kerkers (wat wil zeggen, zulke mensen zijn verrotte, verdoofde lijken die door Satan geleid worden; omdat hun ogen versluierd zijn door mij, noem ik hen blind). Het zou goed zijn om een voorbeeld te geven om jullie naar te verwijzen, zodat jullie ervan kunnen leren:

Bij de naam Paulus zullen jullie denken aan zijn geschiedenis, en een aantal verhalen over hem die onjuist zijn en niet stroken met de werkelijkheid. Hij werd van jongs af aan door zijn ouders onderwezen, en ontving mijn leven, en als gevolg van mijn voorbestemming was hij van het kaliber dat ik verlang. Op 19-jarige leeftijd las hij verscheidene boeken over het leven; daarom hoef ik niet in details te treden over hoe hij, vanwege zijn kaliber, en vanwege mijn verlichting en illuminatie, in staat was om niet alleen met enig inzicht over geestelijke zaken te spreken, maar ook om mijn bedoelingen te begrijpen. Dit sluit natuurlijk niet de combinatie van interne en externe factoren uit. Niettemin was de enige onvolmaaktheid die hij bezat dat hij, vanwege zijn talenten, vaak te rap van tong was en opschepperig. Als gevolg daarvan deed hij door zijn ongehoorzaamheid, waarvan een deel rechtstreeks de aartsengel vertegenwoordigde, toen ik voor de eerste keer vlees werd alles wat in zijn vermogen lag om mij te trotseren. Hij was een van die figuren die mijn woorden niet kennen, en mijn plaats in zijn hart was

al verdwenen. Zulke mensen keren zich rechtstreeks tegen mijn goddelijkheid, en worden door mij neergeslagen, en buigen zich neer en bekennen hun zonden enkel op het allerlaatst. Nadat ik zijn sterke punten benut had – dat wil zeggen, nadat hij een tijdje voor me gewerkt had – verviel hij zodoende in zijn oude gewoonten. Hoewel hij niet direct ongehoorzaam was aan mijn woorden, was hij ongehoorzaam aan mijn innerlijke leiding en verlichting. Daarom was alles wat hij in het verleden gedaan had zinloos; met andere woorden, de kroon van glorie waar hij over sprak was leeg gebabbel geworden, een voortbrengsel van zijn eigen verbeelding, want zelfs vandaag is hij nog onderworpen aan mijn oordeel te midden van mijn ketenen.

Uit bovenstaand voorbeeld kan opgemaakt worden dat enig persoon die mij tegenwerkt (door niet alleen mijn vleeselijke persoon te betwisten maar wat belangrijker is, mijn woorden en mijn Geest – ofwel mijn goddelijkheid), mijn oordeel in zijn vlees zal ontvangen. Wanneer mijn Geest je verlaat, stort je naar beneden, regelrecht naar Hades. En hoewel je vleeselijke lichaam op aarde is, ben je net zoals iemand die aan een geestelijke aandoening lijdt: Je hebt je verstand verloren en voelt je onmiddellijk alsof je een lijk bent, zozeer dat je mij smeekt om je vlees zonder uitstel te beëindigen. De meesten onder jullie die de geest hebben kunnen deze omstandigheden heel goed inschatten, en ik hoef niet verder in detail te treden. In het verleden toen ik in normale menselijkheid werkte, hadden de meeste mensen zich al gemeten tegen mijn toorn en majesteit, en wisten al een beetje van mijn wijsheid en gezindheid af. Vandaag spreek en handel ik regelrecht in goddelijkheid, en zijn er nog steeds mensen die mijn toorn en oordeel met eigen ogen zullen zien; bovendien is het grootste werk van het tweede gedeelte van het tijdperk van oordeel, mijn volk rechtstreeks

bewust te maken van mijn daden in het vlees, en jullie allemaal mijn gezindheid rechtstreeks te laten zien. Evenwel: omdat ik in het vlees ben, ben ik bedacht op jullie zwakheden. Het is mijn hoop dat jullie je geest, ziel en lichaam niet als speelgoed behandelen, en ze niet onbekommerd aan Satan wijden. Het is beter om alles wat jullie hebben te koesteren en niet als een spelletje te behandelen, want zulke dingen betreffen jullie lot. Zijn jullie werkelijk in staat de ware betekenis van mijn woorden te begrijpen? Zijn jullie werkelijk in staat met mijn ware gevoelens rekening te houden?

Zijn jullie bereid mijn zegeningen op aarde te genieten, zegeningen die vergelijkbaar zijn met die in de hemel? Zijn jullie bereid jullie begrip van mij, en het genieten van mijn woorden en de kennis over mij, als de meest waardevolle en betekenisvolle dingen in jullie leven te behandelen? Zijn jullie werkelijk in staat je volledig aan mij te onderwerpen, zonder bijgedachte aan jullie eigen vooruitzichten? Zijn jullie werkelijk in staat jezelf toe te staan door mij ter dood gebracht te worden en door mij geleid te worden als schapen? Kan er iemand van jullie zulke dingen bereiken? Zou het kunnen dat allen die door mij geaccepteerd worden en mijn beloften ontvangen degenen zijn die mijn zegeningen ontvangen? Hebben jullie iets van deze woorden begrepen? Als ik jullie op de proef stel, kunnen jullie je dan werkelijk aan mijn genade overleveren en te midden van deze beproevingen naar mijn bedoelingen zoeken en mijn hart bespeuren? Mijn wens is niet dat je in staat zult zijn veel ontroerende woorden te spreken, of veel opwindende verhalen te vertellen; ik heb liever dat je in staat bent een goede getuigenis over mij af te leggen en dat je volledig en diep de werkelijkheid kunt betreden. Als ik niet rechtstreeks sprak, zou je dan alles om je heen kunnen laten vallen en jezelf toestaan om door mij gebruikt te worden? Is

dat niet de werkelijkheid die ik vereis? Wie is in staat de betekenis van mijn woorden te vatten? Toch vraag ik dat jullie niet langer bezwaard worden door twijfels, dat jullie het voortouw nemen bij jullie intrede en de essentie van mijn woorden bevatten. Hierdoor wordt voorkomen dat jullie mijn woorden verkeerd begrijpen, en in het duister tasten omtrent de betekenis ervan, en aldus mijn bestuurlijke decreten overtreden. Ik hoop dat jullie mijn bedoelingen voor jullie in mijn woorden vatten. Denk niet meer aan jullie eigen vooruitzichten, en handel naar wat jullie ten overstaan van mij besloten hebben: dat allen aan de orkestratie van God overgeleverd moeten zijn. Al degenen die in mijn huishouden staan moeten zoveel doen als ze kunnen; je moet het beste van jezelf opofferen aan het laatste gedeelte van mijn werk op aarde. Ben je werkelijk bereid zulke dingen in praktijk te brengen?

23 februari 1992

Hoofdstuk 5

Wanneer mijn Geest spreekt, geeft Hij uiting aan mijn gehele gezindheid. Is dat duidelijk voor jullie? Onduidelijkheid op dit punt zou gelijk staan aan mij direct tegenwerken. Hebben jullie het belang hiervan werkelijk ingezien? Weten jullie echt hoeveel werk, hoeveel energie ik in jullie steek? Durven jullie echt bloot te leggen wat jullie voor mijn aangezicht hebben gedaan? En jullie wagen het om jezelf in mijn gezicht mijn volk te noemen – jullie hebben geen schaamte, geen greintje verstand! Zulke mensen worden vroeg of laat uit mijn huis verdreven.

Doe je bij mij niet voor als de oude soldaat, menend dat je mijn getuigenis hoog hebt gehouden! Is dit iets waar de mensheid toe in staat is? Als er niets van je intenties en je doelen overbleef, zou je al lang een ander pad zijn ingeslagen. Denk je dat ik niet weet hoeveel het hart van de mens kan verdragen? Voortaan moet je de realiteit van de praktijk binnengaan. Alleen maar je kaken op en neer bewegen, zoals je gewend was, brengt je nergens meer. In het verleden wisten de meesten van jullie van mij te profiteren. Het feit dat je nu standvastig kunt zijn, is geheel te danken aan de strengheid van mijn woorden. Denk je dat mijn woorden zomaar doelloos worden gesproken? Onmogelijk! Ik kijk van boven op alles neer en oefen van boven af heerschappij over alles uit. Op die manier heb ik ook mijn heil over de aarde uitgezonden. Er is nooit een moment dat ik de mensheid vanuit mijn schuilplaats niet gadesla. Ik merk alles op wat mensen zeggen en doen. De mensheid is voor mij een open boek. Ik zie en ken iedereen. Ik verblijf in mijn schuilplaats en het hemelrijk is het bed waarop ik mij uitstrek. Satans machten kunnen mij niet bereiken, want ik ben vol majesteit, rechtvaardigheid en oordeel. Er schuilt een onnoembaar mysterie in mijn woorden. Wanneer ik spreek, lijken jullie op vogels die net in het water zijn gegooid, volkomen in de war. Of jullie lijken op baby's die net zijn geschrokken, volkomen onwetend, omdat jullie geest in staat van ontsteltenis verkeert. Waarom zeg ik dat ik in mijn schuilplaats verblijf? Ken je de diepere betekenis van wat ik zeg? Wie van de hele mensheid is in staat om mij te kennen? Wie is in staat om mij te kennen zoals hij zijn eigen vader en moeder kent? Vanuit mijn verblijfplaats observeer ik nauwgezet. Alle mensen op aarde zijn druk in de weer, 'reizen de hele wereld rond' en haasten zich hierheen en daarheen, allemaal omwille van hun bestemming, hun toekomst. Maar niemand heeft energie over

om mijn koninkrijk op te bouwen, zelfs niet een beetje als dat er nodig zou zijn om een hap lucht te nemen. Ik heb het mensenras geschapen en ik heb de mensen vele malen uit moeilijkheden gered, maar deze mensen zijn allemaal ondankbaar. Niemand van hen kan alle voorbeelden van mijn verlossing opsommen. Het heeft zo veel jaren, zo veel eeuwen, geduurd sinds de schepping van de wereld tot nu toe; zo veel wonderen heb ik verricht en zo vaak heb ik mijn wijsheid getoond. Maar de mens heeft geen enkele intentie om op mijn zaken acht te slaan. Hij lijkt meer op een krankzinnige die lijdt aan dementie en apathie, of, erger nog, soms op een wild dier dat door het woud zwalkt. Ik heb de mens vele malen de doodstraf gegeven en hem veroordeeld te sterven, maar niemand kan het plan van mijn management veranderen. De mens is dus nog steeds in mijn handen, bezig met de oude dingen waar hij aan vasthoudt. Ik heb jullie dankzij de stappen van mijn werk opnieuw gered, jullie die in de verdorven, decadente, vuile en verachtelijke grote familie geboren zijn.

Het werk dat ik heb gepland, blijft onophoudelijk voorwaarts gaan. Het Tijdperk van het Koninkrijk is aangebroken en ik heb jullie als mijn volk in mijn koninkrijk gebracht. Nu stel ik andere eisen aan jullie, dat wil zeggen: ik ga de constitutie afkondigen op basis waarvan ik dit tijdperk ga besturen.

Jullie zijn mijn volk, dus jullie moeten in staat zijn om mijn naam te verheerlijken, oftewel te getuigen te midden van beproevingen. Als mensen mij proberen met gevele te overreden en de waarheid voor mij te verhullen, of achter mijn rug om onbetamelijk handelen, zullen dergelijke mensen zonder uitzondering weggejaagd worden en uit mijn huis worden gezet. Dan kunnen ze wachten tot ik met ze afreken. Zij die mij in het verleden ontrouw en ongehoorzaam zijn geweest, en zich nu openlijk tegen mij keren, zullen

eveneens uit mijn huis worden weggejaagd. Mijn volk moet steeds zorgdragen voor mijn last en mijn woorden leren kennen. Alleen zulke mensen zal ik verlichten. Zij zullen zeker onder mijn leiding en verlichting leven en geen tuchting ondergaan. Er zijn er die mijn last veronachtzamen en zich op de planning van hun eigen toekomst richten. Zij zijn niet bezig om mijn hart te behagen maar willen alleen een graantje meepikken. Ik weiger absoluut om die bedelaars te gebruiken, want vanaf het moment van hun geboorte weten ze totaal niet hoe ze voor mijn last moeten zorgdragen. Zulke mensen zijn niet goed bij hun hoofd, ze lijden aan 'ondervoeding' van de hersenen en moeten naar huis om 'aan te sterken'. Aan dergelijke mensen heb ik niets. Iedereen onder mijn volk wordt geacht mij te kennen, tot aan het einde toe, zoals ook niemand bijvoorbeeld geen moment vergeet te eten, zich te kleden en te slapen. Uiteindelijk wordt mij kennen dan een vertrouwde vaardigheid zoals eten, iets wat je moeiteloos, met bedreven hand doet. En de woorden die ik spreek? Die moeten allemaal met de grootste zekerheid worden aangenomen en volledig worden geassimileerd. Van oppervlakkige halve maatregelen kan er geen sprake zijn. Iedereen die geen acht slaat op mijn woorden weerstaat mij in mijn ogen. Iedereen die mijn woorden niet eet of ze niet wil leren kennen, schenkt geen aandacht aan mij en zal meteen buiten de deur van mijn huis worden gezet. Want, ik heb het al eerder gezegd, ik wil niet heel veel mensen, maar een select groepje. Als er uit honderd mensen maar één in staat is om mij door mijn woorden te leren kennen, zou ik bereid zijn om alle anderen weg te doen, zodat ik deze ene gericht kan verlichten en illumineren. Zo zie je dat het niet per se zo is dat alleen grotere aantallen mij kunnen manifesteren, naar mijn voorbeeld kunnen leven. Ik wil de tarwe (ook al zijn de korrels niet helemaal volgroeid) en

niet het onkruid (ook al zijn de korrels volgroeid genoeg om bewondering te oogsten). Wat betreft degenen die niet willen zoeken, maar zich lui gedragen: zij behoren uit zichzelf weg te gaan. Ik wil ze niet meer zien, opdat ze mijn naam niet te schande maken. Wat betreft mijn eisen aan mijn volk, stop ik nu bij deze voorschriften. Ik zal wachten om verdere sancties in te stellen, afhankelijk van hoe de omstandigheden veranderen.

In voorbije dagen zag de grote meerderheid van de mensen mij als de God Zelf van wijsheid. Ze zagen mij als de God die het hart van de mens doorgrondde, maar dat was allemaal oppervlakkig geklets. Had de mens mij werkelijk gekend, dan zou hij niet tot overhaaste conclusies zijn overgegaan, maar zou hij mij nader door mijn woorden hebben willen leren kennen. Alleen wanneer hij een fase had bereikt waarin hij mijn daden werkelijk zag, zou hij waardig zijn geweest om te zeggen dat ik Wijs ben, dat ik Wonderbaar ben. Jullie kennis over mij is te oppervlakkig. Zo veel mensen hebben mij zo veel jaar door de eeuwen heen gediend, mijn daden gezien en echt iets van mij leren kennen. Zij hadden dan ook altijd een onderworpen hart jegens mij en durfden mij geenszins te weerstaan. Mijn voetafdrukken zijn immers ontzettend moeilijk te achterhalen. Als mijn leiding onder die mensen ontbrak, zouden ze niet ondoordacht durven handelen. Dus hadden ze na vele jaren ervaring uiteindelijk enige algemene kennis over mij – ze zeiden dat ik Wijs, Wonderbaar en Raadsman ben, dat mijn woorden als een tweesnijdend zwaard zijn, dat mijn daden groot, verbazingwekkend en wonderlijk zijn, dat ik met majesteit bekleed ben, dat mijn wijsheid hoger dan het hemelgewelf reikt en ze noemden nog meer inzichten. Maar tegenwoordig kennen jullie mij alleen maar volgens het fundament dat zij hebben gelegd. De grote meerderheid van jullie praat dus

gewoonweg als papegaaien de woorden na die zij hebben gesproken. Ik hou rekening met de oppervlakkigheid waarmee jullie mij kennen en met jullie schamele 'opvoeding', alleen daarom heb ik jullie zoveel tuchtiging bespaard. Maar hoe dan ook, de grote meerderheid van jullie kent zichzelf nog steeds niet of denkt dat jullie al handelen volgens mijn wil en daarom aan mijn oordeel zijn ontkomen. Of jullie menen dat ik de daden van de mens na mijn vleeswording helemaal uit het oog heb verloren en dat jullie daarom ook aan mijn tuchtiging zijn ontsnapt. Of jullie denken dat de God in wie jullie geloven niet bestaat in de uitgestrekte ruimte van het universum, zodat jullie het leren kennen van God beschouwen als een klusje dat in jullie vrije tijd gedaan kan worden en niet iets om in jullie hart naar te streven. Jullie gebruiken geloof in God als bedrieglijke schijn om de tijd te verhullen die jullie anders zouden verkwisten aan leegloperij. Als ik geen medelijden had met jullie gebrek aan kwalificaties, verstandelijke vermogens en inzichten, zouden jullie allemaal omkomen door mijn tuchtiging en van de aarde worden weggevaagd. Maar ik zal tolerant blijven jegens de mensheid tot mijn werk op aarde is volbracht. Daar moeten jullie allemaal kennis van hebben en jullie moeten het goede en slechte niet langer door elkaar halen.

25 februari 1992

Hoofdstuk 6

In zaken van de geest moet je tactvol en gevoelig zijn. Je moet goed op mijn woorden letten. Je moet streven naar de staat waarin je mijn Geest en mijn vleselijke zelf, mijn woorden en mijn vleselijke zelf, als één ondeelbaar geheel ziet, zodat de hele mensheid mij in mijn aanwezigheid zal kunnen behagen. Ik heb het universum betreden met mijn voeten. Ik heb mijn blik uitgestrekt over zijn gehele omvang. Ik heb te midden van alle mensen gewandeld. Ik heb de zoete, zure, bittere en doordringende smaken van de menselijke ervaring geproefd, maar de mens heeft mij nooit echt herkend en heeft mij ook niet opgemerkt toen ik rondwandelde in een ander land. Omdat ik zweeg en geen bovennatuurlijke daden verrichtte, heeft niemand mij ooit echt gezien. De dingen zijn nu niet wat ze ooit waren. Ik ga dingen doen die de wereld sinds het begin van de schepping nog nooit heeft aanschouwd. Ik ga woorden spreken die de mensen door de eeuwen heen nog nooit hebben gehoord, want ik wil dat de hele mensheid mij in het vlees leert kennen. Dat zijn de stappen van mijn management, waarvan de mensheid geen flauw benul heeft. Ook als ik er openlijk over spreek, blijft de mens zo verward in zijn gedachten dat het onmogelijk is om hem daarover tot in detail in te lichten. Is dat niet de verwerpelijke eenvoud van de mens? Is dat niet precies waar ik hem van af wil helpen? Al die jaren heb ik geen enkel werk verricht aan de mens. Al die jaren hebben zelfs degenen die direct contact hadden met mijn geïncarneerde vlees, nooit rechtstreeks de stem gehoord van mijn goddelijkheid. En dus is het onvermijdelijk dat mensen tekortschieten in kennis van mij, al heeft dat ene aspect door de eeuwen heen de liefde van de mensheid voor mij nooit beïnvloed. Nu heb ik echter talloze wonderbaarlijke en onpeilbare werken aan jullie verricht en ook veel woorden tot jullie gesproken. En

toch, ondanks die omstandigheden, verzetten zoveel mensen zich tegen mij voor mijn aangezicht. Laat me je een aantal voorbeelden geven:

Dagelijks bid je tot een vage God, probeer je mijn bedoelingen te vatten, om een gevoel voor het leven te krijgen. Maar wanneer mijn woorden neerdalen, bekijk je ze anders. Je beschouwt mijn woorden en Geest als een geheel, maar schopt mijn wezen aan de kant. Je denkt dat de persoon die ik ben in de grond van de zaak niet in staat is om dergelijke woorden uit te spreken, dat ze veeleer het resultaat zijn van de sturing door mijn Geest. Hoe zou je van een situatie als deze op de hoogte zijn? Je gelooft tot op zekere hoogte in mijn woorden, maar wat betreft het vlees dat ik aantrek, verlaat je je min of meer op je eigen ideeën, waarover je dag aan dag nadenkt, zeggende: “Waarom doet Hij dingen op die manier? Zou het kunnen zijn dat dit van God komt? Onmogelijk! Naar mijn mening is Hij niet anders dan ik ben – een normaal, gewoon mens.” Nogmaals, hoe zou je zo’n situatie verklaren?

Met betrekking tot wat ik hierboven zei: Is er iemand onder jullie die hiermee niet is uitgerust? Iemand die het niet bezit? Het lijkt iets te zijn waar je aan vasthoudt alsof het je eigendom is. Al die tijd wilde je het niet loslaten. Nog minder ben je bereid om je actief in te spannen. In plaats daarvan wacht je op mij om het werk persoonlijk te komen doen. De waarheid is dat er geen enkel mens is die mij zomaar leert kennen zonder mij te zoeken. Voorwaar, dit zijn geen oppervlakkige woorden waarmee ik jullie de les lees, want ik kan je als herinnering een voorbeeld geven vanuit een heel andere hoek:

Zodra Petrus wordt genoemd, zijn allen vol lof, omdat ze onmiddellijk herinnerd worden aan de vele verhalen over Petrus – hoe hij tot driemaal toe God verloochende en ook nog eens een dienst verleende aan Satan door God te

beproeven, maar uiteindelijk ondersteboven werd gekruisigd voor Hem, enzovoort. Nu hecht ik er grote waarde aan om jullie te vertellen hoe Petrus mij heeft leren kennen en tenslotte aan zijn einde kwam. Deze man, Petrus, was van uitstekend kaliber, maar zijn achtergrond was heel anders dan die van Paulus. Zijn ouders vervolgden mij, zij behoorden demonen toe die bezeten waren door Satan. Daarom kun je niet zeggen dat zij de weg aan Petrus hebben doorgegeven. Petrus was gevat, had een aangeboren intelligentie en werd van jongs af aan door zijn ouders geadoreerd. Maar toen hij opgroeide werd hij hun vijand, want hij wilde mij leren kennen en dat bracht hem ertoe om zijn ouders de rug toe te keren. Dat deed hij omdat hij in de allereerste plaats geloofde dat de hemelen en de aarde en alle dingen in handen zijn van de Almachtige, en dat al het goede van God afkomstig is en rechtstreeks van Hem komt, zonder enige bemoeienis van Satan. Met het voorbeeld van zijn ouders als contrast was het voor hem des te gemakkelijker om mijn liefde en genade te herkennen, waardoor hij een nog grotere passie kreeg om mij te zoeken. Hij concentreerde zich niet alleen op het eten en drinken van mijn woorden, maar bovendien op het begrijpen van mijn wil. Hij was altijd verstandig en behoedzaam met zijn gedachten, steeds scherpzinnig van geest, en daarom in staat om mij te behagen in alles wat hij deed. In het dagelijks leven besteedde hij veel aandacht aan het leren van mensen die in het verleden hadden gefaald om zichzelf aan te sporen tot nog meer ijver. Hij was bang om in de netten van het falen te geraken. Hij besteedde ook veel aandacht aan het in zich opnemen van het geloof en de liefde van allen die door de eeuwen heen van God hadden gehouden. Zo groeide hij niet alleen heel snel in het negatieve, maar wat veel belangrijker was, ook in het positieve, totdat hij in mijn aanwezigheid de mens werd die mij het beste

kende. Om die reden is het niet moeilijk om je voor te stellen hoe hij mij alles wat hij had in handen kon geven en niet langer zijn eigen meester was, zelfs niet bij het eten, aankleden, slapen, of op de plek waar hij verbleef. Voor hem werd het behagen van mij in alle dingen de basis waarop hij genoot van mijn overdaad. Ik heb hem zo vaak beproefd, waarbij hij halfdood was. Maar zelfs te midden van die honderden beproevingen verloor hij nooit het geloof in mij. Nooit was hij gedesillusioneerd. Zelfs toen ik zei dat ik hem had verworpen, verslaptte hij niet en verviel niet tot wanhoop. Hij ging door zoals daarvoor en voerde zijn principes uit om mij op een praktische manier lief te hebben. Ik vertelde hem – hoewel hij van me hield – dat ik hem niet zou belonen, maar hem aan het einde van zijn leven aan Satan zou overleveren. Te midden van deze beproevingen, die zijn vlees niet raakten, maar die beproevingen waren aan de hand van woorden, bad hij nog steeds tot mij: o God! Onder de hemelen en de aarde en de ontelbare dingen, is er één mens, één schepsel of iets wat niet in handen is van u, de Almachtige? Wanneer u mij genade wilt betonen, verheugt mijn hart zich in afwachting van uw genade. Wanneer u het oordeel over mij wenst te vellen, dan voel ik – hoe onwaardig ik ook mag zijn – des te meer het diepe mysterie van uw daden, omdat u vervuld bent van gezag en wijsheid. Ook al lijdt mijn vlees ontberingen, mijn geest wordt getroost. Hoe zou ik uw wijsheid en daden niet kunnen verheerlijken? Zelfs als ik zou sterven na u te hebben leren kennen, zou ik er altijd gewillig en klaar voor zijn. O, Almachtige! Het is toch niet zo dat u uzelf niet echt aan mij wilt laten zien? Het is toch niet zo dat ik echt onwaardig ben om uw oordeel te ontvangen? Kan het zijn dat er iets in mij is dat u niet wilt zien? Hoewel Petrus te midden van dit soort beproevingen niet in staat was om mijn bedoelingen precies te begrijpen, is het duidelijk dat hij het als een kwestie van

trots en persoonlijke glorie zag om door mij gebruikt te worden (zij het dan alleen om mijn oordeel te ontvangen zodat de mensheid mijn majesteit en toorn zou kunnen zien). Hij was allesbehalve bedroefd door deze beproevingen. Vanwege zijn trouw in mijn aanwezigheid, en vanwege mijn zegeningen voor hem, is hij duizenden jaren lang een voorbeeld en een model voor de mensheid geweest. Is dit niet precies het voorbeeld dat jullie zouden moeten volgen? Jullie moeten op dit moment goed nadenken en uitvinden waarom ik jullie dit lange verhaal over Petrus heb verteld. Het zou jullie als gedragscode moeten dienen.

Ook al zijn er maar heel weinig mensen die mij kennen, ik zal de mensheid er niet om straffen, aangezien mensen zoveel tekortkomingen hebben dat het moeilijk voor hen is om het niveau te bereiken dat ik van hen vraag. Daarom was ik duizenden jaren toegeeflijk tegenover de mensheid, tot op de dag van vandaag. Maar ik hoop niet dat jullie vanwege mijn mildheid besluiten om jezelf te verwennen. Jullie zouden er beter aan doen mij te leren kennen via Petrus en naar mij te zoeken; door alles wat hij heeft verricht zouden jullie als nooit tevoren geïnformeerd moeten worden en zodoende gebieden bereiken die de mens nog nooit eerder bereikt heeft. In het hele kosmos en het uitspannel leveren, te midden van alles in hemel en op aarde, alle dingen op aarde en in de hemel, al hun inspanningen aan het laatste stadium van mijn werk. Jullie willen toch geen toeschouwers zijn, die worden gekoeioneerd door de troepen van Satan? Satan verslindt voortdurend de kennis van mij die de mensheid in haar hart heeft. Hij is constant met ontblote tanden en klauwen bezig met de laatste stuiptrekkingen van zijn doodstrijd. Willen jullie op dit moment gevangen worden genomen door zijn bedrieglijke krijgslisten? Willen jullie, op het moment dat de laatste fase van mijn werk wordt voltooid, jezelf van het leven afsnijden? Jullie verwachten toch

zeker niet van mij dat ik nogmaals alles door de vingers zie? Mij zoeken te leren kennen is het belangrijkste, maar jullie zullen ook aandacht moeten geven aan het praktiseren. Ik onthul jullie rechtstreeks allerlei inzichten in mijn woorden, in de hoop dat jullie je zullen onderwerpen aan mijn leiding en zullen ophouden met het koesteren van eigen aspiraties of projecten.

27 februari 1992

Hoofdstuk 8

Wanneer mijn openbaringen hun hoogtepunt bereiken, en wanneer mijn oordeel tot een einde komt, zal het de tijd zijn waarin al mijn mensen bekend en compleet gemaakt zullen worden. Ik reis tot in alle uithoeken van het universum om voortdurend op zoek te gaan naar hen die in één lijn liggen met mijn eigen bedoelingen en geschikt zijn voor mijn dienst. Wie kan opstaan en met me samenwerken? De liefde van de mens voor mij is te mager en zijn geloof in mij is erbarmelijk klein. Als de last van mijn woorden niet gericht was op de zwakheden van de mens, zou hij opscheppen en overdrijven en zou hij hoogdravende theorieën verkondigen en verzinnen, alsof ze alwetend waren ten aanzien van aardse zaken en daar alles van wisten. Wie van diegenen die in het verleden 'loyaal' aan mij waren en van diegenen die vandaag tegenover mij 'voet bij stuk houden', durft er nog op te scheppen? Wie is niet stiekem blij met zijn eigen vooruitzichten? Toen ik hem niet rechtstreeks ontmaskerde, kon de mens zich nergens verbergen en werd hij gekweld door schaamte. Hoeveel erger zou het

zijn als ik op een andere manier spreek? De mensen zouden een nog groter schuldgevoel hebben, ze zouden geloven dat niets hen zou kunnen genezen en ze zouden allemaal sterk gebonden zijn door hun passiviteit. Wanneer de mens de hoop verliest, klinkt de groet van het koninkrijk formeel. Dit is, zoals de mensen hebben gezegd: 'de tijd waarin de zevenvoudige geïntensiveerde Geest begint te werken.' Met andere woorden, dit is de tijd waarin het leven van het koninkrijk officieel begint op aarde; het is de tijd waarin mijn goddelijkheid naar voren komt om rechtstreeks te handelen (zonder dat daarbij sprake is van mentale "bewerking"). Alle mensen worden zo druk als bijen; het lijkt alsof hun nieuw leven wordt ingeblazen, alsof ze uit een droom worden gewekt en zodra ze wakker worden, zijn ze verbaasd dat ze zich in dergelijke omstandigheden bevinden. In het verleden heb ik veel gezegd over de opbouw van de kerk, ik heb veel mysteries onthuld en toen de opbouw van de kerk zijn hoogtepunt bereikte, kwam het abrupt tot een einde. De opbouw van het koninkrijk is echter anders. Pas als de strijd in het spirituele rijk zijn laatste stadium bereikt, begin ik opnieuw op aarde. Dat wil zeggen, pas wanneer de mens op het punt staat zich terug te trekken begin ik formeel om mijn nieuwe werk op te zetten. Het verschil tussen de opbouw van het koninkrijk en de opbouw van de kerk is dat ik bij de opbouw van de kerk werkte in menselijkheid die bestuurd werd door goddelijkheid. Ik pakte direct de oude natuur van de mens aan, openbaarde direct het lelijke zelf van de mens en legde de essentie van de mens bloot. Dientengevolge hebben de mensen zichzelf op deze basis leren kennen en werden ze dus overtuigd in hun hart en in hun woorden. Bij de opbouw van het koninkrijk handel ik rechtstreeks in mijn goddelijkheid en stel ik alle mensen in staat te weten wat ik heb en ben, gebaseerd op de kennis van mijn woorden, waardoor ik ze

uiteindelijk de mogelijkheid geef om kennis te maken met mijn vleesgeworden Zelf. Zo komt er een eind aan het najagen door de mensheid van de vage God en houden ze niet langer een plaats in hun hart voor de God in de hemel; dat wil zeggen, ik laat de mensheid mijn daden weten die ik in het geïncarneerde vlees doe en zal zo mijn tijd op aarde beëindigen.

De opbouw van het koninkrijk is rechtstreeks gericht op het spirituele rijk. Met andere woorden, de strijd van het spirituele rijk wordt direct duidelijk gemaakt aan mijn hele volk. Daaruit kan worden afgeleid dat alle mensen altijd strijden, niet alleen in de kerk, maar zelfs nog meer in het Tijdperk van het Koninkrijk, en dat, hoewel de mens van vlees en bloed is, het spirituele rijk direct wordt geopenbaard en de mens zich in het leven van het spirituele rijk begeeft. Dus, als jullie getrouw worden, moeten jullie je goed voorbereiden op het volgende deel van mijn werk. Jullie moeten je met jullie gehele hart overgeven en alleen dan kunnen jullie mijn hart tevredenstellen. Ik geef niets om wat de mens eerder in de kerk deed; vandaag is het in het koninkrijk. In mijn plan heeft Satan me bij elke stap op de hielen gezeten, en, als contrast van mijn wijsheid, altijd geprobeerd manieren en middelen te vinden om mijn oorspronkelijke plan te verstoren. Maar zou ik kunnen bezwijken voor zijn bedrieglijke plannen? Alles in de hemel en op aarde dient mij – zouden de bedrieglijke plannen van Satan anders kunnen zijn? Dit is precies het kruispunt van mijn wijsheid, het is precies datgene wat wonderbaarlijk is aan mijn daden en het is het principe van de werking van mijn hele managementplan. Gedurende het tijdperk van de opbouw van het koninkrijk, ontwijk ik nog steeds niet de bedrieglijke plannen van Satan, maar blijf ik het werk doen dat ik moet doen. In het universum en onder alle dingen heb ik de daden van Satan als mijn contrast gekozen. Is dit niet mijn

wijsheid? Is dit niet nou juist datgene wat wonderbaarlijk is aan mijn werk? Ter gelegenheid van de intrede in het Tijdperk van het Koninkrijk vinden enorme veranderingen plaats in alle dingen in de hemel en op aarde en zij vierten dit en verheugen zich erop. Zijn jullie anders? Wie voelt zich niet zo zoet als honing in zijn hart? Wie barst niet van vreugde in zijn hart? Wie danst niet met plezier? Wie spreekt geen woorden van lof?

Begrijpen jullie de doelen en oorsprong van mijn woorden in alles wat ik hierboven heb gezegd en waarover ik heb gesproken, of niet? Als ik dit niet zou vragen, zouden de meeste mensen geloven dat ik alleen maar aan het prutsen ben en ze zouden de oorsprong van mijn woorden niet kunnen vinden. Als jullie ze zorgvuldig overdenken, zullen jullie het belang van mijn woorden begrijpen. Je doet er goed aan ze heel goed te lezen: welke ervan zijn niet van nut voor jou? Welke ervan zijn niet in het belang van de groei van je leven? Welke spreken niet over de realiteit van het spirituele rijk? De meeste mensen geloven dat er geen rijm of reden is voor mijn woorden, dat er geen enkele uitleg of interpretatie voor is. Zijn mijn woorden echt zo abstract en onpeilbaar? Onderwerpen jullie je echt aan mijn woorden? Accepteren jullie mijn woorden echt? Behandelen jullie ze niet als speelgoed? Gebruik je ze niet als kleding om je lelijke uiterlijk te verbergen? Wie in deze uitgestrekte wereld, is persoonlijk door mij onderzocht? Wie heeft persoonlijk de woorden van mijn geest gehoord? Zoveel mensen tasten zoekend rond in de duisternis, zo velen bidden te midden van tegenspoed, zo velen kijken in hoop toe terwijl ze hongerig en koud zijn, zo velen zijn gebonden door Satan, toch weten zoveel mensen niet tot wie ze zich moeten wenden, zo velen verraden mij te midden van geluk, zo velen zijn ondankbaar en zo velen zijn loyaal aan de bedrieglijke plannen van Satan. Wie van jullie is Job?

Wie is Petrus? Waarom heb ik herhaaldelijk Job genoemd? En waarom heb ik vaak naar Petrus verwezen? Hebben jullie ooit mijn verwachtingen voor jullie waargenomen? Je zou er vaker over na moeten denken.

Petrus was vele jaren trouw aan mij, maar hij mopperde of klaagde nooit, en zelfs Job was niet zijn gelijke. Door de eeuwen heen zijn ook de heiligen ruimschoots te kort geschoten ten opzichte van hem. Hij streefde niet alleen naar kennis van mij, maar leerde mij ook kennen in de tijd dat Satan zijn bedrieglijke plannen aan het uitvoeren was. Dit leidde tot vele jaren van dienstbaarheid die me na aan het hart lag, waardoor hij nooit door Satan werd uitgebuit. Petrus putte uit het geloof van Job, maar hij zag ook duidelijk zijn tekortkomingen. Hoewel Jobs geloof groot was, ontbrak het hem aan kennis van zaken in het spirituele rijk en daarom zei hij veel dingen die niet met de werkelijkheid overeenkwamen; dit toont aan dat zijn kennis nog steeds oppervlakkig was en niet volmaakt kon zijn. En dus lette Petrus er altijd op dat hij een gevoel van de geest kreeg, en hij was altijd gericht op het observeren van de dynamiek van het spirituele rijk. Daardoor was hij niet alleen in staat om iets van mijn wensen vast te stellen, maar begreep hij ook iets van de bedrieglijke plannen van Satan en dus was zijn kennis van mij groter dan die van alle anderen door de eeuwen heen.

Aan de hand van de ervaringen van Petrus is het niet moeilijk te zien dat wanneer de mens mij wil kennen, hij zich moet concentreren op de zorgvuldige overweging in de geest. Ik vraag niet dat je aan de buitenkant een grote hoeveelheid aandacht aan mij besteedt; dit is van secundair belang. Als je mij niet kent, dan zijn al het geloof, de liefde en de loyaliteit waar je over spreekt slechts illusies, het is gewauwel, en je zult zeker iemand worden die heel

hoogmoedig is jegens mij, maar zichzelf niet kent en daardoor zul je nogmaals door Satan in zijn netten worden verstrikt en niet in staat zijn om jezelf te bevrijden; je zult de zoon van het verderf worden en het object van vernietiging. Maar als je koud en onverschillig bent jegens mijn woorden, dan ben je ongetwijfeld tegen mij. Dit is een feit en je zou er goed aan doen om door de poort naar het spirituele rijk te kijken naar de vele en uiteenlopende geesten die door mij worden getuchtigd. Welke van hen waren niet passief en onverschillig en accepteerden mijn woorden niet? Welke van hen waren niet cynisch tegenover mijn woorden? Welke van hen hebben niet geprobeerd van alles op mijn woorden aan te merken? Welke van hen hebben mijn woorden niet als verdedigingswapen gebruikt om zichzelf te beschermen? Ze streefden niet naar mijn kennis door mijn woorden, maar gebruikten ze alleen als speelgoed om mee te spelen. Stonden ze hierin niet rechtstreeks tegenover mij? Wie zijn mijn woorden? Wie is mijn geest? Zoveel keren heb ik dergelijke woorden tegen jullie gezegd, maar zijn jullie er ooit verhevener en helder door gaan zien? Zijn jullie ervaringen ooit echt geweest? Ik herinner jullie er nog een keer aan: als jullie mijn woorden niet kennen, ze niet accepteren, en ze niet in praktijk brengen, dan zullen jullie onvermijdelijk het doelwit worden van mijn tuchtigen! Jullie zullen zeker een slachtoffer van Satan worden!

29 februari 1992

Hoofdstuk 10

Welbeschouwd is het Tijdperk van het Koninkrijk anders dan in het verleden. Het gaat niet om de vraag hoe de mensheid tewerk gaat, het is eerder zo, dat ik naar de aarde ben afgedaald om mijn werk persoonlijk uit te voeren, en dat is iets wat mensen niet kunnen begrijpen of tot stand kunnen brengen. Vanaf de schepping van de wereld tot op de dag van vandaag heeft het altijd om het bouwen van de kerk gedraaid, maar je hoort nooit iets over het bouwen van het koninkrijk. Is er iemand die de essentie ervan kent, hoewel ik er met mijn eigen mond over spreek? Ooit daalde ik af naar de wereld van de mens, en ik beleefde en zag zijn lijden. Maar het doel van mijn vleeswording heb ik niet vervuld. Als de bouw van het koninkrijk op gang komt, begint mijn geïncarneerde vlees formeel Zijn bediening, dat wil zeggen dat de Koning van het koninkrijk Zijn soevereine macht formeel aanvaardt. Hieruit blijkt dat de afdaling van het koninkrijk naar de wereld van de mens allesbehalve een kwestie van woorden en schijn is maar juist van reële werkelijkheid. Dit is één aspect van de betekenis van 'de realiteit van de praktijk.' De mens heeft nog nooit één van mijn daden gezien, nog nooit één van mijn uitspraken gehoord. En al had de mens er een gezien, wat zou hij ontdekt hebben? En al had hij mij horen spreken, wat zou hij begrepen hebben? In de hele wereld bevindt de mensheid zich binnen mijn liefde, mijn mededogen. Maar de hele mensheid bevindt zich ook onder mijn oordeel en onder mijn beproeving. Ik ben genadig en liefdevol geweest voor de mensheid, zelfs toen alle mensen in zekere mate verdorven waren. Ik heb tuchtiging uitgedeeld aan de mensheid, zelfs toen alle mensen in onderwerping voor mijn troon neerbogen. Maar is er één mens die zich niet bevindt temidden van het lijden en de loutering die ik heb gezonden? Hoeveel mensen tasten niet in het duister naar het licht, hoeveel mensen worstelen niet bitter met hun beproeving? Job had vertrouwen,

maar was hij desondanks niet op zoek naar een uitweg? Mijn volk kan weliswaar stevig overeind blijven onder beproevingen, maar is er iemand die, zonder het hardop te zeggen, dit in zijn hart gelooft? Is het niet eerder zo dat zijn mond zijn geloof belijdt terwijl zijn hart twijfelt? Er bestaan geen mensen die op hun stuk blijven staan onder beproeving, die ware gehoorzaamheid tonen onder beproeving. Als ik mijn gezicht niet had bedekt om niet naar de wereld te hoeven kijken, zou het hele menselijke ras door mijn brandende blik ten val zijn gekomen. Ik vraag namelijk niets van de mens.

Als het saluut voor het koninkrijk luidt – wat ook het moment is dat de zeven donderslagen klinken – brengt dit geluid hemel en aarde in beroering, laat het hele firmament schudden en raakt het bij alle mensen de gevoelige snaar. Een volkslied van het koninkrijk wordt ceremonieel aangeheven in het land van de grote rode draak, wat bewijst dat ik het land van de grote rode draak heb vernietigd en mijn koninkrijk heb gevestigd. En, belangrijker nog, dat mijn koninkrijk op aarde is gevestigd. Op dit moment begin ik mijn engelen naar iedere natie in de wereld uit te zenden om mijn zonen, mijn volk te hoeden. Dit doe ik ook omdat het nodig is voor de volgende stap van mijn werk. Maar ik ga zelf naar de plek waar de grote rode draak opgekruld ligt om de strijd met hem aan te gaan. En als de hele mensheid mij vanuit het vlees leert kennen en mijn daden vanuit het vlees kan zien, zal het hol van de grote rode draak tot as vergaan en spoorloos verdwijnen. Aangezien jullie, het volk van mijn koninkrijk, de grote rode draak tot op het bot verafschuwen, moeten jullie mijn hart geruststellen met jullie daden en de draak zo te schande maken. Voelen jullie echt haat voor de grote rode draak? Voelen jullie echt dat het de vijand van de Koning van het koninkrijk is? Vertrouwen jullie er echt op dat jullie geweldig van

mij kunnen getuigen? Vertrouwen jullie er echt op dat jullie de grote rode draak kunnen verslaan? Dat is wat ik van jullie vraag. Ik vraag alleen of jullie zover kunnen gaan. Kunnen jullie dat? Vertrouwen jullie erop dat jullie dat kunnen bereiken? Waartoe is de mens in staat? Is het niet eerder zo, dat ik het zelf doe? Waarom zeg ik dat ik zelf naar de plek afdaal waar de strijd wordt aangegaan? Wat ik wil, is jullie vertrouwen, niet je daden. Mensen kunnen mijn woorden niet op een rechtstreeks manier ontvangen, maar ze kunnen alleen gluren van opzij. En hebben jullie zo het doel bereikt? Hebben jullie mij zo leren kennen? Om eerlijk te zijn, van alle mensen op aarde is er niet één die mij recht in het gezicht kan aankijken, niet één die de pure en onvervalste betekenis van mijn woorden kan ontvangen. Daarom heb ik een ongekend project in gang gezet op aarde, zodat ik mijn doel kan bereiken en een ware gelijkenis van mijzelf in het hart van de mensen kan vestigen en zo de periode tot een einde kan brengen waarin ideeën de macht hebben over de mens.

Ik daal nu niet alleen neer op de natie van de grote rode draak, ik keer mijn gezicht ook naar het hele universum, zodat het hele firmament schudt. Is er één plek die aan mijn oordeel ontsnapt? Is er één plek die niet bestaat onder de plagen die ik naar beneden werp? Waar ik ook ga, overal heb ik rampen in alle soorten gezaaid. Dit is een van de manieren waarop ik werk, en zonder twijfel is dit een reddingsactie voor de mens, en wat ik hem aanreik is nog steeds een soort liefde. Ik wil ervoor zorgen dat zelfs meer mensen mij leren kennen, mij kunnen zien, en zo God leren eren, die ze al zovele jaren niet hebben gezien, maar die nu wel reëel is. Waarom heb ik de wereld geschapen? Waarom heb ik, toen de mensheid verdorven werd, haar niet helemaal vernietigd? Waarom leeft het hele menselijke ras met plagen? Waarom heb ik zelf het vlees aangetrokken?

Als ik mijn werk doe, kent de mensheid zowel de smaak van bitter als zoet. Van alle mensen op de wereld, wie leeft er niet in mijn genade? Als ik de mensen niet had begiftigd met tastbare zegeningen, wie zou er dan van een toereikende voorraad in de wereld kunnen genieten? Maar jullie je plaats als mijn volk laten innemen, is niet de enige zegen, of wel soms? Stel dat jullie mijn volk niet waren, maar gewoon dienstdoeners, zouden jullie dan niet in mijn zegen leven? Niemand van jullie kan zich voorstellen waar mijn woorden vandaan komen. Mensen, in plaats van de titels te koesteren die ik hen geschonken heb, wekken velen van hen boosheid op in hun hart vanwege de titel 'dienstdoener' en vanwege de titel 'mijn volk' kweken ze liefde voor mij in hun hart. Niemand mag mij voor de gek proberen te houden; mijn ogen zien alles! Wie van jullie ontvangt bereidwillig, wie van jullie geeft zijn volledige gehoorzaamheid? Als het saluut niet zou luiden, zouden jullie dan echt tot het einde toe kunnen gehoorzamen? Waar de mens toe in staat is, wat de mens kan denken, hoe ver hij kan gaan – dat heb ik allemaal al lang geleden voorbestemd.

De grote meerderheid van de mensen aanvaardt mijn verbranding in het licht van mijn aangezicht. Geïnspireerd door mijn aanmoediging, roert de grote meerderheid van de mensen zich om gestaag vorderingen te maken in navolging van mij. Als de strijdkrachten van Satan mijn volk aanvallen, zal ik er zijn om ze af te weren; als Satans intriges in het leven van mijn volk huishouden, zal ik hem op de vlucht laten slaan, en als hij weg is keert hij nooit meer terug. Op aarde zijn er allerlei kwade geesten die eindeloos op jacht zijn naar een rustplaats en voortdurend op zoek zijn naar lijken van mensen die opgegeten kunnen worden. Mijn volk, blijf onder mijn hoede en bescherming! Gedraag je nooit bandeloos! Gedraag je nooit roekeloos! Bied je trouw liever aan in mijn huis, alleen met

trouw kun je een tegenaanval inzetten tegen de sluwheid van de duivel. Gedraag je onder geen omstandigheid als in het verleden toen je het ene deed voor mijn aangezicht, maar het andere achter mijn rug. Zo kun je al niet meer gered worden. Ik heb nu toch zeker wel meer dan voldoende van dergelijke woorden gesproken? Juist omdat de oude aard van de mens onverbeterlijk is, heb ik hem er herhaaldelijk aan herinnerd. Begin je niet te vervelen! Alles wat ik zeg is in het belang van jullie bestemming! Satan heeft nu juist een vervuilde en smerige plek nodig, en hoe hopelozener jullie verloren zijn voor verlossing en hoe meer ontaard jullie zijn als jullie weigeren jezelf beperkingen op te leggen, hoe meer onzuivere geesten de kans zullen grijpen om te infiltreren. Als jullie eenmaal in deze impasse zijn aangeland is jullie trouw nog slechts kletspraat, zonder enige realiteit, en jullie vastberadenheid zal ten prooi vallen aan onzuivere geesten en veranderen in ongehoorzaamheid of de sluwheid van Satan, en aangewend worden om mijn werk te verstoren. Dan zal ik jullie doodslaan waar en wanneer het mij behaagt. Niemand kent de ernst van deze situatie. De mensen zijn allemaal doof voor wat ze horen en kennen geen greintje voorzichtigheid. Ik weet niet meer wat er vroeger is gedaan. Wacht je nog steeds tot ik mild word voor jou door alweer te vergeten? Hoewel de mensheid tegen mij is opgestaan, neem ik haar dat niet kwalijk, want de gestalte van de mens schiet tekort; daarom stel ik geen hoge eisen aan de mens. Ik vraag alleen maar of hij zich niet wil overgeven aan uitpattingen, of hij zichzelf beperkingen op wil leggen. Het is toch zeker niet te moeilijk voor jullie om aan deze ene voorwaarde te voldoen? De meerderheid van de mensen wacht tot ik nog meer mysteriën openbaar om zich daarin te verlustigen. En toch, al zou je alle mysteriën van de hemel leren begrijpen, wat zou je dan met die kennis aan kunnen vangen? Zou je liefde voor mij erdoor

groeien? Zou je liefde voor mij erdoor ontvlammen? Ik onderschat de mens niet en ik oordeel ook niet gemakkelijk over hem. Als dit niet de eigenlijke omstandigheden van de mens waren, zou ik nooit iemand lichtvaardig met zo'n stempel kronen. Denk eens terug aan het verleden: heb ik jullie ooit belasterd? Heb ik jullie ooit onderschat? Heb ik ooit naar jullie gekeken zonder jullie eigenlijke omstandigheden in ogenschouw te nemen? Heb ik ooit jullie hart en jullie mond niet vervuld met overtuiging? Heb ik ooit gesproken zonder dat dit een gevoelige snaar in jullie binnenste raakte? Wie van jullie heeft mijn woorden zonder angst en beven gelezen, bang dat ik je in een bodemloze put neer zal slaan? Wie doorstaat geen beproevingen met mijn woorden? Mijn woorden bevatten gezag, maar niet het gezag om oppervlakkig te oordelen over de mens. Nee, met de eigenlijke omstandigheden van de mens in gedachten maak ik voortdurend de betekenis in mijn woorden duidelijk. Is er ook maar iemand die mijn almacht in mijn woorden kan herkennen? Is er iemand die het zuiverste goud waar mijn woorden van gemaakt zijn in zichzelf kan ontvangen? Hoeveel woorden heb ik gesproken, maar is er iemand die ze ooit koestert?

3 maart 1992

Hoofdstuk 12

Wanneer de bliksem uit het oosten komt – wat ook precies het moment is dat ik ga spreken – op het moment dat de bliksem komt, wordt de hoogste hemel geheel verlicht en vindt er een transformatie plaats in alle sterren. Het hele

menselijke ras is alsof het geordend was. Onder de gloed van deze schacht van licht uit het Oosten, wordt de hele mensheid blootgelegd in haar oorspronkelijke vorm, de ogen verblind, belemmerd in verwarring en ze zijn zelfs nog minder in staat om hun lelijke eigenschappen te verbergen. Nogmaals, ze zijn als dieren die voor mijn licht wegvlugten in berggrotten; maar toch kan niet één van hen uit mijn licht worden gewist. Alle menselijke wezens zijn ontzet, ze wachten allemaal, ze waken allemaal; met de komst van mijn licht, verheugen ze zich allemaal over de dag dat ze werden geboren, en op dezelfde manier vervloeken ze allemaal de dag dat ze werden geboren. Tegenstrijdige emoties zijn onmogelijk te verwoorden; tranen van zelfkastijding vormen rivieren en worden weggevoerd met de kolkende stroom, in een oogwenk spoorloos verdwenen. Nogmaals, mijn dag nadert het menselijk ras, wekt opnieuw het menselijke ras op, en geeft de mensheid een punt om een nieuw begin te maken. Mijn hart klopt en op het ritme van mijn hartslag springen de bergen van vreugde, de wateren dansen van vreugde, en de golven slaan de maat op de rotsachtige riffen. Het is moeilijk om uit te drukken wat er in mijn hart leeft. Ik wil dat alle onreine dingen tot as worden verbrand onder mijn blik, ik wil dat alle zonen van ongehoorzaamheid verdwijnen voor mijn ogen, en nooit meer blijven hangen in het bestaan. Ik heb niet alleen een nieuw begin gemaakt in de woonplaats van de grote rode draak, ik ben ook begonnen aan nieuw werk in het universum. Spoedig zullen de koninkrijken der aarde mijn koninkrijk worden; spoedig zullen de koninkrijken der aarde voor eeuwig ophouden te bestaan vanwege mijn koninkrijk, omdat ik de overwinning reeds heb behaald, omdat ik triomferend ben teruggekeerd. De grote rode draak heeft alle denkbare middelen uitgeput om mijn plan te verstoren, in de hoop mijn werk op aarde uit te wissen, maar kan ik ontmoedigd worden vanwege zijn

bedrieglijke listen? Kan ik zo bang gemaakt worden door zijn bedreigingen dat ik het vertrouwen verlies? Er is nooit ook maar een enkel wezen in de hemel of op aarde geweest dat ik niet in de palm van mijn hand houd; hoeveel te meer geldt dit voor de grote rode draak, dit werktuig dat als een contrast voor mij dient? Is dit niet ook een object dat met mijn handen moet worden gemanipuleerd?

Ten tijde van mijn incarnatie in de menselijke wereld, arriveerde de mensheid onbewust op deze dag met de hulp van mijn leidende hand, onbewust leerden zij mij kennen. Maar hoe ze het pad dat voor hen ligt moeten bewandelen, daar heeft niemand enig vermoeden van, niemand is zich ervan bewust. Nog minder heeft iemand enig idee van de richting waarin dat pad hem zal brengen. Alleen als de Almachtige over hem waakt, kan iemand het pad tot het einde bewandelen; alleen geleid door de bliksem in het oosten zal iemand in staat zijn om de drempel over te steken die leidt naar mijn koninkrijk. Onder de mensen is er nog nooit iemand geweest die mijn aangezicht heeft gezien, iemand die de bliksem in het oosten heeft gezien; laat staan iemand die de stem heeft gehoord die afkomstig is van mijn troon. In feite is er sinds de dagen van weleer niet één mens rechtstreeks in contact gekomen met mijn persoon; alleen vandaag, nu ik in de wereld ben gekomen, hebben mensen een kans om mij te zien. Maar zelfs nu kennen mensen mij nog steeds niet, net zoals ze alleen naar mijn aangezicht kijken en alleen mijn stem horen, zonder te begrijpen wat ik bedoel. Alle mensen zijn zo. Jullie behoren tot mijn volk, voelen jullie dan geen diepe trots wanneer jullie mijn aangezicht zien? En voelen jullie geen abjecte schaamte omdat jullie mij niet kennen? Ik wandel onder de mensen en ik leef onder de mensen, want ik ben vlees geworden en ik ben in de menselijke wereld gekomen. Mijn doel is niet alleen om de mensheid in staat te stellen mij in het

vlees te zien; wat nog belangrijker is, het is om de mensheid in staat te stellen mij te kennen. Wat meer is, ik zal door mijn incarnatie de mensheid veroordelen wegens haar zonden; ik zal door mijn incarnatie de grote rode draak overwinnen en zijn hol vernietigen.

Hoewel de menselijke wezens die de aarde bevolken zo talrijk zijn als de sterren, ken ik ze allemaal even goed als de palm van mijn eigen hand. En hoewel de mensen die mij 'liefhebben' ook zo talrijk zijn als het zand van de zee, worden er slechts een paar door mij uitverkoren: alleen zij die het heldere licht nastreven, die los staan van degenen die mij 'liefhebben'. Ik overschat de mens niet, noch onderschat ik hem; ik stel eerder eisen aan de mens volgens zijn natuurlijke eigenschappen. Dus is wat ik nodig heb het soort mens dat oprecht naar mij zoekt – dit is om mijn doel te bereiken bij het kiezen van mensen. Er zijn talloze wilde dieren in de bergen, maar ze zijn allemaal even tam als schapen voor mij; onpeilbare mysteries liggen onder de oceaan, maar zij zijn voor mij zo duidelijk als alle dingen op de aardbodem; in de hoogste hemel hierboven zijn rijken die de mens nooit kan bereiken, toch loop ik vrij rond in die ontoegankelijke rijken. De mens heeft mij nooit in het licht herkend, maar heeft mij alleen in de duistere wereld gezien. Zijn jullie vandaag niet in precies dezelfde situatie? Op het hoogtepunt van het tekeergaan van de grote rode draak ben ik formeel geïncarneerd om mijn werk te doen. Het was toen de grote rode draak zijn ware vorm onthulde de eerste keer dat ik getuigde van mijn naam. Toen ik rondliep over de wegen van de mensheid, werd niet één wezen, niet één persoon, wakker geschud. Dus toen ik geïncarneerd was in de menselijke wereld, wist niemand dat. Maar toen ik in mijn geïncarneerde vlees begon met mijn werk, toen ontwaakte de mensheid, ze schrok op uit haar dromen door mijn donderende

stem en begon vanaf dat moment aan het leven onder mijn leiding. Onder mijn mensen ben ik opnieuw begonnen aan nieuw werk. Dat ik gezegd heb dat mijn werk op aarde nog niet is voltooid is voldoende om te laten zien dat mijn mensen van wie ik sprak niet degenen zijn die ik in mijn hart nodig heb, maar toch kies ik onder hen nog steeds een paar uit. Hierdoor wordt het duidelijk dat ik niet alleen mijn volk in staat stel de geïncarneerde God te leren kennen, maar hen ook reinig. Vanwege de ernst van mijn bestuurlijke decreten, loopt een grote meerderheid van de mensen nog steeds het gevaar door mij te worden geëlimineerd. Tenzij jullie alles in het werk stellen om goed met jullie zelf om te gaan, jullie eigen lichaam te onderwerpen, tenzij jullie dit doen, zullen jullie zeker iets worden dat ik verafschuw en verwerp, om in de hel geworpen te worden, net zoals Paulus rechtstreeks uit mijn handen tuchtiging ontving waaraan niet te ontsnappen was. Hebben jullie misschien iets in mijn woorden ontdekt? Zoals eerder, is het nog steeds mijn bedoeling om de kerk te reinigen, om door te gaan met het zuiveren van de mensen die ik nodig heb, omdat ik God Zelf ben, die een en al heiligheid en onberispelijkheid is. Ik zal mijn tempel niet alleen tooien met de kleuren van de regenboog, maar ook vlekkeloos schoon maken, met een interieur dat bij zijn uiterlijk past. In mijn aanwezigheid moeten jullie allen terugdenken aan wat je in het verleden hebt gedaan en beslissen of jullie vandaag kunnen besluiten om mij volmaakte voldoening te geven in mijn hart.

Het is niet alleen dat de mens mij niet in mijn vlees kent; erger nog, hij heeft gefaald zijn eigen ik te begrijpen die zich in een vleselijk lichaam bevindt. Zoveel jaar hebben mensen mij bedrogen en behandeld als een gast van buitenaf. Zo vaak hebben zij de “deur van hun huis” voor mij gesloten; zo vaak hebben zij, als ze voor mij stonden, geen aandacht aan mij geschonken; zo vaak hebben

hebben zij mij te midden van andere mensen verloochend; zo vaak hebben ze mij ten overstaan van de duivel verloochend; en zo vaak hebben ze mij aangevallen met hun kibbelende monden. Toch houd ik geen boekhouding bij van de zwakheden van de mens, noch eis ik tand om tand vanwege zijn ongehoorzaamheid. Het enige wat ik heb gedaan is medicijnen geven voor zijn kwalen, zijn ongeneeslijke ziekten genezen, en daardoor zijn gezondheid te herstellen, zodat hij me eindelijk kan leren kennen. Is niet alles wat ik heb gedaan omwille van het voortbestaan van de mensheid, om de mensheid een kans op leven te geven? Dikwijls kwam ik in de mensenwereld, maar de mensen hadden geen enkele achting voor mij omdat ik in mijn eigen persoon in de wereld was gekomen; in plaats daarvan deed eenieder wat die zelf wilde, op zoek naar een uitweg voor zichzelf. Ze weten niet dat elke weg onder de hemel uit mijn handen komt! Ze weten niet dat alles onder de hemel onderworpen is aan mijn raadsbesluit! Wie van jullie durft wrok in zijn hart te koesteren? Wie van jullie daagt me lichtvaardig uit om een regeling te treffen? Ik ben gewoon rustig bezig geweest met mijn werk te midden van de mensheid, dat is alles. Als ik tijdens mijn incarnatie geen medelijden had gekregen met de zwakte van de mens, dan zou de hele mensheid, alleen vanwege mijn incarnatie, doodsbang zijn geworden en als gevolg daarvan in Hades gevallen zijn. Alleen omdat ik mijzelf heb vernederd en mijzelf heb verborgen, is de mensheid aan een catastrofe ontsnapt, ontkomen aan mijn straf en heeft op deze manier de dag van vandaag bereikt. Bedenkend hoe moeilijk het was om de dag van vandaag te bereiken, zouden jullie de morgen die nog moet komen niet meer moeten koesteren?

8 maart 1992

Koninkrijkshymne

De mensenmassa's jubelen voor mij, de mensenmassa's loven mij; alle monden noemen de enige ware God, alle mensen slaan hun ogen op om te kijken naar mijn daden. Het koninkrijk daalt neer op de mensenwereld, mijn persoon is rijk en overvloedig. Wie zou zich hier niet over verheugen? Wie zou niet van vreugde dansen? O Sion! Hijs je triomfantelijke vlag om mij te viëren! Zing je triomfantelijke overwinningslied om mijn heilige naam te verbreiden! O, gehele schepping tot de uithoeken van de aarde! Reinig jezelf snel zodat je als een offerande voor mij kunt worden! O gesternten aan de hemel! Snel terug naar jullie plek om mijn grootse macht aan het hemelgewelf te tonen! Ik luister aandachtig naar de stemmen van de mensen op aarde, in wiens gezangen hun grenzeloze liefde en eerbied voor mij tot uitdrukking komt! Op deze dag waarop de gehele schepping weer tot leven komt, daal ik af naar de wereld van de mensen. Op dit moment, precies in dit tijdsgewricht, beginnen alle bloemen uitbundig te bloeien, zingen alle vogels als met één stem, bonst alles van vreugde! Bij het geluid van de begroeting van het koninkrijk, stort Satans koninkrijk neer, vernietigd door het daveren van de koninkrijkshymne. Nooit zal het herleven!

Wie op aarde durft op te staan en zich te verzetten? Bij mijn afdaling naar de aarde breng ik brand mee, breng ik toorn mee, breng ik allerhande calamiteiten mee. De aardse koninkrijken zijn nu mijn koninkrijk! Daarboven in de hemel wervelen de wolken en bollen ze op; onder de hemel zwellen meren en rivieren

en brengen ze vreugdevol een roerende melodie ten gehore. Rustende dieren komen tevoorschijn uit hun hol, en alle mensen worden door mij uit hun sluimer gewekt. De dag waarop de talrijke volkeren hebben gewacht is eindelijk gekomen! Ze dragen de mooiste liederen aan mij op!

Op dit heerlijke moment, in deze opwindende tijd,
weerklinkt de lof overal, boven in de hemel en beneden op aarde. Wie wordt hiervan niet opgetogen?

Wiens hart wordt hier niet door verlicht? Wie is bij deze aanblik niet tot tranen toe geroerd?

De hemel is niet langer de hemel van voorheen, het is de hemel van het koninkrijk geworden;

de aarde is niet meer de aarde van voorheen, het is het heilige land geworden.

Na een hevige regenbui wordt de viezige oude wereld volledig herschapen.

De bergen veranderen ... De wateren veranderen ...

Ook de mensen veranderen ... Alles verandert ...

O, jullie zwijgende bergen! Sta op en dans voor mij!

O, jullie stille wateren! Stroom vrijelijk verder!

Jullie, mannen die dromen dromen! Kom in actie en zet de achtervolging in!

Ik ben gekomen ... En ik ben Koning ...

De hele mensheid zal met eigen ogen mijn gezicht zien, met eigen oren mijn stem horen,

en zelf het leven in het koninkrijk leven ...

Hoe zoet ... Hoe heerlijk ...

Onvergetelijk ... Onmogelijk te vergeten ...

De grote rode draak worstelt onder mijn brandende woede;

duivels tonen hun ware gedaante onder mijn majesteitelijk oordeel;

alle mensen zijn diep beschaamd onder mijn strenge woorden en kunnen zich nergens verbergen.

Ze denken terug aan het verleden, toen ze mij bespotten en belachelijk maakten.

Nooit was er een tijd waarin ze niet pronkten, nooit was er een tijd waarin ze me niet tartten.

Wie laat er dan vandaag geen tranen? Wie maakt zichzelf dan geen verwijten?

De hele universum-wereld is vol geweest ...

Vol gejuich ... Vol lachende stemmen ...

Verrukking zonder weerga ... Verrukking die haar weerga niet kent ...

Een kleine regen druppelt zachtjes ... zware vlokken dwarrelende sneeuw ...

In de mensen vermengen zich droefenis en blijdschap ... sommigen lachen ...

sommigen huilen ... Sommigen jubelen ...

Alsof iedereen vergeten is ... of dit een lente is vol regen en wolken,

een zomer van bloemen die uitbundig ontluiken, een herfst met rijke oogsten,

of een winter zo koud als vorst en ijs, niemand die het weet ...

Langs de hemel drijven wolken, op aarde kolken de oceanen.

De zonen zwaaien ... De mensen dansen ...

De engelen werken ... De engelen hoeden ...

De mensen op aarde zijn druk doende, en alle dingen op aarde vermenigvuldigen zich.

Verheug jullie, alle volken!

In mijn licht zien mensen opnieuw het licht. In mijn woord vinden mensen de dingen waarvan ze genieten. Ik ben uit het oosten gekomen, ik stam uit het oosten. Wanneer mijn heerlijkheid zich uitstraalt, worden alle naties verlicht, wordt alles in het licht gebracht; niet één enkel ding blijft in de duisternis. In het koninkrijk is het leven dat Gods mensen met God leven onmetelijk gelukkig. De wateren dansen van vreugde over de gezegende levens van de mensen; de bergen genieten, samen met de mensen, van mijn overvloed. Alle mensen doen hun best, werken hard, geven blijk van hun trouw in mijn koninkrijk. In het koninkrijk is er geen opstandigheid meer, is er geen verzet meer. De hemelen en de aarde zijn van elkaar afhankelijk, de mens en ik naderen elkaar dicht in diepe gevoelens, door de zoete gelukzaligheden van het leven, de één steunt op de ander ... Op dit moment begin ik formeel mijn leven in de hemel. Er is geen verstorning meer door Satan, en er komt rust over de mensen. In het hele universum leven mijn uitverkorenen binnen mijn heerlijkheid, weergaloos gezegend, niet als mensen die onder de mensen leven, maar als mensen die

met God leven. De gehele mensheid heeft Satans verdorvenheid ondergaan en heeft het bittere en het zoete van het leven tot de laatste restjes ingedronken. Hoe kan men zich nu, levend in mijn licht, niet verblijden? Hoe kan men dit prachtige moment lichtvaardig aan zich voorbij laten gaan? Jullie mensen! Zing het lied in jullie harten en dans vreugdevol voor me! Verhef jullie oprechte harten en offer ze aan me op! Sla op jullie trommels en speel blijmoedig voor me! Ik straal mijn vreugde uit door het hele universum! Aan de mensen openbaar ik mijn glorierijke gelaat! Met luide stem zal ik roepen! Ik zal het universum overstijgen! Alreeds heers ik onder de mensen! Ik word verheven door de mensen! Ik zweef in de blauwe hemelen hierboven en de mensen lopen met me op. Ik loop onder de mensen en mijn mensen omringen me! De harten van de mensen zijn vreugdevol, hun liederen doen het universum beven en breken de hoogste hemelen open! Niet langer is het universum gehuld in nevelen; niet langer is er modder of stroomt afvalwater samen. Heilige mensen van het universum! Onder mijn inspectie tonen jullie je ware aangezicht. Jullie zijn geen mannen die bedekt zijn met vuil, maar heiligen, puur als jade. Jullie heb ik allen lief, in jullie allen verheug ik me! Alle dingen komen weer tot leven! De heiligen zijn allen teruggekeerd om me te dienen in de hemel. Ze laten zich in mijn warme omhelzing sluiten, huilen niet langer en zijn niet langer angstig. Ze offeren zichzelf aan me op, komen terug naar mijn huis en zullen me in hun thuisland eindeloos liefhebben! Nooit veranderend in alle eeuwigheid! Waar is het verdriet! Waar zijn de tranen! Waar is het vlees! De aarde gaat voorbij, maar de hemelen zijn er voor eeuwig. Ik verschijn aan alle volkeren en alle volkeren loven me. Dit leven, deze schoonheid, van oertijden tot het einde der tijden, zal niet veranderen. Dit is het leven van het koninkrijk.

Hoofdstuk 26

Wie heeft in mijn huis verbleven? Wie is voor mijn belang opgekomen? Wie heeft voor mij geleden? Wie heeft zijn woord aan mij gegeven? Wie heeft mij tot op heden gevolgd en is toch niet onverschillig geworden? Waarom zijn alle mensen koud en ongevoelig? Waarom heeft de mensheid mij verlaten? Waarom is de mensheid mij moe geworden? Waarom bestaat er in de mensenwereld geen warmte meer? Toen ik in Sion was, proefde ik de warmte die in de hemel is, en terwijl ik in Sion was genoot ik van de zegen die in de hemel heerst. Ik zeg nogmaals, ik heb tussen de mensheid geleefd, ik heb de bittere smaak van de mensenwereld geproefd, ik heb met eigen ogen alle verschillende toestanden die onder mensen voorkomen gezien. De mens is zich er niet van bewust, maar hij is met mij mee veranderd, en alleen zo heeft hij de huidige tijd bereikt. Ik eis niet van de mens dat hij iets in mijn belang kan doen of dat hij voor mij groeit. Ik wil slechts dat hij in mijn plan kan meegaan, dat hij niet ongehoorzaam is aan mij of voor mij een schandvlek wordt, en dat hij welluidend van mij getuigt. Er zijn mensen geweest die goed van mij hebben getuigd en mijn naam hebben verheerlijkt, maar hoe kunnen de gewoontes van de mens en zijn gedrag mijn hart ooit tevreden stemmen? Hoe kan hij ooit aan mijn wens voldoen of mijn wil volbrengen? Van de bergen en de wateren op aarde, de bloemen, de grassen en de bomen op aarde is er niet één waarin het werk van mijn handen niet te zien is, niet één die zonder mijn naam zou bestaan. Waarom kan de mens dan toch de norm die ik verlang niet halen? Kan dit aan zijn ellendige nederigheid liggen? Kan het zijn omdat ik hem verheven heb? Ben ik misschien te wreed voor hem?

Waarom vreest de mens mijn eisen altijd? Waarom willen jullie, onder de menigten in het koninkrijk, tegenwoordig naar mijn stem luisteren maar willen jullie niet mijn gezicht zien? Waarom letten jullie alleen op mijn woorden zonder te proberen ze te vergelijken met mijn Geest? Waarom maken jullie onderscheid tussen mij in de hemel boven en op aarde beneden? Kan het zijn dat als ik op aarde ben, ik niet dezelfde ik ben als de ik in de hemel? Kan het zijn dat ik, als ik in de hemel ben, niet op aarde kan komen? Kan het zijn dat als ik op aarde ben, ik niet waardig ben om ten hemel te worden gedragen? Het lijkt alsof ik een laag schepsel ben als ik op aarde ben en alsof ik een verheven wezen ben als ik in de hemel ben, alsof er tussen hemel en aarde een onoverbrugbare kloof ligt. Maar in de mensenwereld lijkt de oorsprong van die zaken onbekend en al die tijd is de mens tegen mij in gegaan, alsof mijn woorden slechts geluid zonder betekenis zijn. Alle mensen doen moeite voor mijn woorden, onderzoeken zelf mijn uiterlijke gelijkenis, maar ze falen allemaal en behalen geen toonbare resultaten. In plaats daarvan worden ze door mijn woorden gevelde en durven ze niet meer op te staan.

Als ik het geloof van de mensheid op de proef stel heeft niet één mens het vermogen oprecht getuigenis af te leggen, niet één kan alles wat hij heeft opofferen. De mens blijft zich liever verbergen en weigert zich open te stellen, alsof ik hem zijn hart zou ontroven. Zelfs Job hield nooit echt stand onder de beproevingen noch straalde hij zoetheid uit tijdens zijn lijden. In de warmte van de lente brengen alle mensen een flauw groen schijnsel voort; tijdens de koude stormen van de winter blijven zij nooit groen. Benig en uitgemergeld van gestalte kan de mens mijn opzet niet uitvoeren. In de hele mensheid is er niemand te bespeuren die als model kan dienen voor anderen, omdat mensen in principe op

elkaar lijken en niet van elkaar verschillen. Er is weinig onderscheid tussen hen. Daarom kan de mens zelfs tot op heden mijn werken niet geheel begrijpen. Pas wanneer mijn tuchtiging op de hele mensheid neerdaalt, zal de mens zonder dat hij het zelf in de gaten heeft, zich van mijn werken bewust worden en zonder dat ik iets doe of iemand dwing zal de mens mij leren kennen en zo mijn werken zien. Dit is mijn plan. Dit is het aspect van mijn werken dat duidelijk is, en dat de mens moet weten. In het koninkrijk beginnen de talloze schepselen te herleven en hun levenskracht terug te vinden. Door veranderingen in de toestand van de aarde beginnen de grenzen tussen het ene en het andere land ook te veranderen. Voorheen heb ik geprofeteerd: Als land van land gescheiden wordt, en land verenigt zich met land, dan breekt de tijd aan dat ik de naties aan diggelen zal slaan. Op dat moment vernieuw ik de hele schepping en deel ik het hele universum opnieuw in. Ik breng daarmee het universum in orde en verander de oude staat in de nieuwe. Dit is mijn plan. Dit zijn mijn werken. Als de naties en de volken van de wereld allen weer voor mijn troon staan, zal ik alle overvloed van de hemel tot mij nemen en aan de mensenwereld schenken, zodat deze dankzij mij van ongeëvenaarde overvloed overloopt. Maar zolang de oude wereld blijft bestaan, zal ik mijn woede uitstorten over de naties, mijn bestuurlijke decreten openlijk afkondigen in het hele universum en eenieder die deze overtreedt tuchtigen:

Als ik mijn gezicht naar het universum wend om te spreken, hoort de hele mensheid mijn stem, en ziet vervolgens alle werken die ik heb volbracht in het hele universum. Zij die zich verzetten tegen mijn wil, dat wil zeggen, zij die zich met de daden van de mens tegen mij verzetten, zullen door mijn tuchtiging worden geveld. Ik neem de talrijke sterren in de hemel en vernieuw ze, en

dankzij mij worden zon en maan vernieuwd – het firmament zal niet meer zijn zoals het was; de talloze dingen op aarde zullen vernieuwd zijn. Door mijn woorden wordt alles voltooid. De vele naties in het universum zullen opnieuw worden ingedeeld en door mijn natie worden vervangen, zodat de naties op aarde voor altijd verdwijnen en één natie vormen die mij aanbidt; alle naties op aarde zullen vernietigd worden en ophouden te bestaan. Van alle mensen in het universum zullen zij die aan de duivel toebehoren uitgeroeid worden; allen die Satan aanbidden zullen verslagen worden door mijn brandend vuur – dat wil zeggen: behalve zij die zich nu in de stroom bevinden, de anderen zullen in as veranderen. Als ik de vele volkeren tuchtig, zullen zij die in de religieuze wereld leven, in verschillende gradaties, tot mijn koninkrijk terugkeren, overwonnen door mijn werken, omdat zij de komst van de Heilige die op een witte wolk rijdt hebben aanschouwd. De hele mensheid volgt haar eigen soort en ontvangt tuchtiging naar gelang haar daden. Zij die tegen mij stelling hebben genomen zullen omkomen. Als de daden van mensen op aarde geen betrekking hebben gehad op mij, zullen deze mensen, gezien de manier waarop zij zich van hun taak hebben gekwet, blijven voortbestaan op aarde onder heerschappij van mijn zonen en mijn volk. Ik zal mijzelf aan de talloze volken en de talloze naties openbaren, en mijn eigen stem laten klinken op aarde om de voltooiing te verkondigen van mijn grote werk zodat alle mensen het met hun eigen ogen kunnen aanschouwen.

Terwijl mijn stem intenser wordt, kijk ik ook goed naar de toestand van het universum. Door mijn woorden worden de talloze schepselen vernieuwd. De hemel verandert, en ook de aarde verandert. De originele vorm van de mens komt aan het licht en langzamerhand vindt de mens, ieder naar zijn eigen soort,

onbewust zijn weg terug naar de boezem van zijn familie. Ik zal daarover zeer verheugd zijn. Ik ken geen ontwrichting, en mijn grote werk wordt geheel onbewust voltooid, de talloze schepselen worden geheel onbewust veranderd. Toen ik de wereld schiep, heb ik alles naar zijn soort gevormd en heb ik alle dingen die een vorm hebben naar hun soort bijeengebracht. Nu het einde van mijn managementplan naderbij komt, herstel ik de schepping in de oude staat, breng ik alles terug naar hoe het oorspronkelijk was, en verander ik alles grondig, zodat alles in de boezem van mijn plan weerkeert. De tijd is aangebroken! De laatste fase van mijn plan wordt aanstonds volbracht! O, onzuivere, oude wereld! Jij wordt zeker door mijn woorden geveld! Jij zult zeker tot niets worden teruggebracht door mijn plan! O, de talloze schepselen! Jullie zullen allemaal nieuw leven in mijn woorden verkrijgen, jullie zullen jullie oppermachtige Heer hebben! O, zuivere en smetteloze nieuwe wereld! Jij zult zeker in mijn glorie herleven! O, Berg Sion! Zwijg niet langer. Ik ben triomfantelijk teruggekeerd. Te midden van de Schepping, bekijk ik de hele aarde nauwkeurig. Op aarde is de mensheid een nieuw leven begonnen. De mens heeft nieuwe hoop. O, mijn volk! Hoe kun je in mijn licht niet weer tot leven komen? Hoe kun je onder mijn leiding niet springen van vreugde? Landen juichen in vervoering, de wateren zijn hees van vrolijk gelach! O, het herrezen Israël! Hoe kun je over mijn voorbeschikking geen trots voelen? Wie heeft er gehuild? Wie heeft er geweeklaagd? Het oude Israël bestaat niet meer, het huidige Israël is in de wereld verrezen en staat rechtop en hoog overeind, en is in de harten van de hele mensheid opgestaan. Door mijn volk zal het huidige Israël zeker de bron van bestaan verwerven! O, gehaat Egypte! Je verzet je toch niet meer tegen mij? Hoe kun je mijn barmhartigheid misbruiken en proberen te ontkomen aan mijn tuchtiging? Hoe

kun je niet bestaan binnen mijn tuchtiging? Allen die ik liefheb zullen zeker het eeuwige leven hebben, en allen die tegen mij zijn zullen zeker voor eeuwig door mij worden getuchtigd. Ik ben een na-ijverige God, ik spaar de mensen niet gemakkelijk na alles wat zij gedaan hebben. Ik zal over de hele wereld waken, in het oosten van de wereld verschijnen in rechtvaardigheid, majesteit, toorn en tuchtiging, en mij dan aan de talrijke mensenscharen openbaren!

29 maart 1992

Hoofdstuk 29

Op de dag dat alle dingen werden opgewekt, kwam ik onder de mensheid en heb ik daar geweldige dagen en nachten mee doorgebracht. Pas op dit moment krijgt de mens enig besef van mijn toegankelijkheid, en naarmate zijn interactie met mij frequenter wordt, ziet hij een glimp van wat ik heb en wat ik ben en zodoende doet hij meer kennis over mij op. Omgeven door alle mensen hef ik mijn hoofd op en kijk ik, en zij zien mij allemaal. Niettemin wanneer rampspoed over de wereld komt, worden ze direct angstig, en verdwijnt mijn beeld uit hun harten; aangeslagen met paniek door de komst van de rampspoed, schenken ze geen aandacht aan mijn vermaningen. Er zijn vele jaren met mij voorbij gegaan onder de mensen, toch zijn zij altijd onkundig gebleven en hebben ze mij nooit gekend. Vandaag vertel ik dit hun met mijn eigen mond en laat ik alle mensen voor mij komen om iets van mij te ontvangen, maar nog steeds blijven zij op een afstand van mij, en kennen mij daarom niet. Wanneer mijn voetstappen het

universum tot aan de uithoeken van de aarde betreden, zal de mens over zichzelf gaan nadenken en zullen alle mensen naar mij toe komen, zich voor mij buigen en mij aanbidden. Dit zal de dag van mijn verheerlijking zijn, de dag van mijn terugkeer, en ook de dag van mijn vertrek. Nu ben ik met mijn werk onder de gehele mensheid begonnen, ben ik officieel van start gegaan, door het gehele universum, met het laatste deel van mijn managementplan. Van nu af aan lopen allen die niet oppassen elk moment het risico in een genadeloze tuchting gestort te worden. Dit komt niet doordat ik harteloos ben, maar het is een stap in mijn managementplan; allen moeten voortgaan volgens de stappen van mijn plan, en geen mens kan dat veranderen. Wanneer ik officieel met mijn werk begin, bewegen alle mensen zoals ik beweeg, zodat alle mensen in het gehele universum bezig zijn in gelijke tred met mij, er is 'gejuich' over het hele universum, en de mens wordt door mij aangespoord. Als gevolg daarvan wordt de grote rode draak zelf door mij opgezweept tot een staat van razernij en ontsteltenis, en dient hij mijn werk en, ondanks het feit dat hij er niet toe bereid is, is het onmogelijk voor hem zijn eigen wensen te volgen, waardoor hij geen andere keus heeft dan zich te onderwerpen aan mijn leiding. In al mijn plannen fungeert de grote rode draak als mijn contrast, als mijn vijand, en ook als mijn dienaar; derhalve heb ik mijn 'eisen' aan hem nooit laten verslappen. Daarom wordt het laatste stadium van het werk van mijn incarnatie voltooid in zijn huishouding. Op deze manier is de grote rode draak beter in staat mij naar behoren diensten te verlenen, waardoor ik hem zal overwinnen en mijn plan zal voltooien. Terwijl ik aan het werk ben, beginnen alle engelen met mij aan de beslissende strijd en zij zijn vastberaden mijn wensen in het laatste stadium te vervullen, zodat de mensen op aarde zich aan mij overgeven zoals de engelen,

en geen verlangen koesteren mij tegen te werken, en niets doen dat zich tegen mij verzet. Dit is de dynamiek van mijn werk door het gehele universum.

Het doel en de betekenis van mijn komst onder de mensheid is de gehele mensheid te redden, de gehele mensheid terug te brengen naar mijn huishouden, de hemel met de aarde te herenigen, en de mens de 'tekens' tussen hemel en aarde over te laten brengen, want dat is de ingewortelde functie van de mens. In de tijd dat ik de mensheid schiep, had ik alle dingen klaargemaakt voor de mensheid, en later stond ik de mensheid toe de rijkdommen te ontvangen die ik haar onder mijn voorwaarden gaf. Daarom zeg ik dat het onder mijn leiding is dat de gehele mensheid deze dag heeft bereikt. En dit alles is mijn plan. Onder de gehele mensheid bestaan talloze hoeveelheden mensen onder de bescherming van mijn liefde, en leven talloze hoeveelheden onder de tuchtiging van mijn haat. Ofschoon de mensen allemaal tot mij bidden, zijn zij nog steeds niet in staat hun huidige omstandigheden te veranderen; als zij eenmaal de hoop verloren hebben kunnen zij slechts de natuur haar gang laten gaan en ophouden mij ongehoorzaam te zijn, want dit is alles wat door de mens bereikt kan worden. Wanneer het aankomt op de staat van het leven van de mens, moet de mens het echte leven nog vinden; hij heeft nog steeds de onrechtvaardigheid, de troosteloosheid en de ellendige omstandigheden in de wereld niet doorzien – en aldus, ware het niet dat er een ramp op komst was, zouden de mensen nog steeds Moeder Natuur omarmen, en zouden zij zich nog steeds verdiepen in de smaak van 'het leven'. Is dit niet de realiteit van de wereld? Is dit niet de stem van de redding waarmee ik tot de mensheid spreek? Waarom heeft, onder de mensheid, niemand mij ooit waarlijk liefgehad? Waarom heeft de mens mij enkel lief te midden van tuchtiging en beproevingen, maar heeft niemand mij lief onder

mijn bescherming? Ik heb de mensheid mijn tuchtigingen vele malen geschonken. Ze kijken er naar, maar sluiten de ogen ervoor, en zij bestuderen en overdenken ze niet op dat moment, en daarom is alles wat over de mensheid komt genadeloos oordeel. Dit is slechts een van mijn werkwijzen, maar het is nog steeds met het doel de mens te veranderen en er voor te zorgen dat hij mij liefheeft.

Ik regeer in het koninkrijk, en daarnaast regeer ik door het gehele universum; ik ben zowel de Koning van het koninkrijk als het Hoofd van het universum. Van nu af aan zal ik al degenen die niet de uitverkorenen zijn verzamelen en mijn werk onder de heidenen beginnen en zal ik mijn bestuurlijke decreten aankondigen aan het hele universum, zodat ik met succes mag aanvangen met de volgende stap van mijn werk. Ik zal tuchtiging gebruiken om mijn werk onder de heidenen te verspreiden, wat wil zeggen, ik zal geweld gebruiken tegen al diegenen die heidenen zijn. Uiteraard zal dit werk op hetzelfde moment worden uitgevoerd als mijn werk onder de uitverkorenen. Wanneer mijn volk regeert en macht zal uitoefenen op aarde zal dit ook de dag zijn dat alle mensen op aarde overwonnen zijn, en voorts zal dit de tijd zijn waarin ik rust, en pas dan zal ik verschijnen aan al degenen die overwonnen zijn. Ik verschijn aan het heilig koninkrijk, en houd mij verborgen voor het land van vuiligheid. Allen die overwonnen zijn en mij gehoorzaam worden zijn in staat mijn aangezicht met eigen ogen te zien, en zijn in staat mijn stem met eigen oren te horen. Dat is de zegen van allen die gedurende de laatste dagen worden geboren, dit is de zegen die is voorbestemd door mij, en dit is onveranderbaar door welke mens ook. Vandaag werk ik op deze manier omwille van het werk van de toekomst. Al mijn werkzaamheden houden verband met elkaar, in alle aspecten ervan zit een roep

en een weerklink: Nooit is een stap plotseling opgehouden, en nooit is enige stap uitgevoerd onafhankelijk van een andere. Is dit niet waar? Is het werk van het verleden niet de fundering van het werk vandaag? Zijn de woorden van het verleden niet de voorlopers van de woorden van vandaag? Zijn de stappen van het verleden niet de oorsprong van de stappen vandaag? Wanneer ik officieel de boekrol open is wanneer de mensen over het gehele universum worden getuchtigd, wanneer alle mensen in de gehele wereld aan beproevingen onderworpen worden, en het hoogtepunt van mijn werk gekomen is, alle mensen in een land zonder licht leven en alle mensen te midden van de bedreiging van hun omgeving leven. Met andere woorden, het is het leven dat de mens nooit heeft meegemaakt vanaf de tijd van de schepping tot op de dag van vandaag, en niemand door de eeuwen heen heeft van dit soort leven ooit 'genoten', en daarom zeg ik dat ik werk doe dat nooit eerder gedaan is. Dit is de werkelijke stand van zaken en dit is de verborgen betekenis. Omdat mijn dag voor de gehele mensheid dichterbij komt, omdat hij niet ver weg schijnt te zijn, maar vlak voor de ogen van de mens staat, wie zou er daardoor niet angstig kunnen zijn? En wie zou er niet blij over kunnen zijn? De verdorven stad Babylon is eindelijk aan zijn einde gekomen; de mens is weer in aanraking gekomen met een gloednieuwe wereld, en de hemel en de aarde zijn veranderd en vernieuwd.

Wanneer ik verschijn aan alle natiën en volkeren, kolken de witte wolken in de lucht en omhullen die mij. Aldus zingen ook de vogels op aarde uit volle borst en dansen van vreugde voor mij, verduidelijken de atmosfeer op aarde en brengen aldus alle dingen op aarde tot leven, om niet langer 'bezinksel' te zijn maar in plaats daarvan te leven te midden van een atmosfeer van levenskracht. Wanneer ik mij tussen de wolken bevind, neemt de mens vaag mijn gezicht en

mijn ogen waar, en op dat moment voelt hij zich een beetje angstig. In het verleden heeft hij geschiedkundige gegevens over mij gehoord in legenden, en als gevolg daarvan is hij maar half gelovig en half in twijfel ten aanzien van mij. Hij weet niet waar ik ben, of hoe groot mijn gezicht precies is, is het zo uitgestrekt als de zee, of zo grenzeloos als groene weiden? Niemand weet deze dingen. Het is pas wanneer de mens vandaag de dag mijn gezicht in de wolken ziet, dat de mens het gevoel heeft dat de ik uit de legende werkelijkheid is, en daarom wordt hij een beetje meer goedgunstig ten opzichte van mij, en het is alleen vanwege mijn daden dat zijn bewondering voor mij een beetje groter wordt. Maar de mens kent mij nog steeds niet, en ziet slechts een gedeelte van mij in de wolken. Daarna strek ik mijn armen uit en laat ze aan de mens zien. De mens wordt verbaasd en slaat zijn handen voor zijn mond, doodsbenuwd dat hij door mijn hand neergeslagen zal worden, en aldus voegt hij wat meer eerbied aan zijn bewondering toe. De mens houdt zijn ogen gevestigd op al mijn bewegingen, diep bevreesd dat hij door mij neergeslagen zal worden als hij niet oplet – niettemin word ik niet beperkt door het feit dat de mens mij in de gaten houdt, en ga ik verder met het werk dat mij voorhanden ligt. Het is enkel in alle daden die ik verricht dat de mens gunstig tegenover mij staat, en aldus geleidelijk aan voor mij komt om betrekkingen met mij te onderhouden. Wanneer mijn totaliteit aan de mens wordt geopenbaard, zal de mens mijn gezicht zien, en vanaf dat moment zal ik mij niet meer verbergen of voor de mens verhullen. Door het gehele universum zal ik openlijk verschijnen aan alle mensen, en al degenen die uit vlees en bloed bestaan zullen al mijn daden aanschouwen. Al degenen die van de geest zijn zullen stellig in vrede in mijn huishouden verblijven, en zullen gegarandeerd van geweldige zegeningen genieten samen met mij. Al degenen

van wie ik houd zullen zeker aan tuchting ontsnappen, en zullen zeker de pijn van de geest en de kwelling van het vlees ontlopen. Ik zal openlijk verschijnen aan alle volkeren en regeren en macht uitoefenen, zodat de lucht van lijken niet meer in het universum doordringt; in plaats daarvan zal mijn frisse geur over de hele wereld verspreid worden, omdat mijn dag naderbij komt, de mens wakker wordt, alles op aarde in orde is en de dagen van overleving op de aarde niet langer bestaan, want ik ben gekomen!

6 april 1992

Het gezichtspunt dat gelovigen zouden moeten hebben

Wat is het dat de mens ontvangen heeft vanaf het moment dat hij in God is gaan geloven? Wat heb je over God geweten? Hoeveel ben je veranderd door je geloof in God? Nu weten jullie allemaal dat het geloof van de mens in God niet alleen voor de redding van zijn ziel en zijn lichamelijk welvaren is, noch is het om het leven te verrijken door van God te houden, enzovoorts. Het is zo: als je God liefhebt omwille van het welzijn van het vlees of voor tijdelijk geluk, dan zal, zelfs als je liefde voor God uiteindelijk het hoogtepunt bereikt en je nergens om vraagt, deze liefde die je zoekt nog steeds onzuiver zijn en God niet behagen. Wie de liefde voor God gebruikt om zijn saaie leven te verrijken en een leegte in zijn hart te vullen, zoekt een gemakkelijk leven, en probeert niet werkelijk God lief te hebben. Dit soort liefde gaat tegen de wil in, is een nastreven van emotioneel

genot, en God heeft geen behoefte aan dit soort liefde. Wat voor soort liefde is de jouwe? Waarom heb je God lief? Hoeveel ware liefde heb je nu voor God? De liefde van de meesten van jullie is als hierboven omschreven. Dit soort liefde kan alleen de status quo bewaren; het kan niet een eeuwige bestendigheid bereiken, noch wortel schieten in de mens. Dit soort liefde is die van een bloem die geen vrucht draagt nadat hij gebloeid heeft en is verdord. Met andere woorden: nadat je God eenmaal op die manier hebt liefgehad, en er is niemand om je verder op weg te helpen, dan zul je ten val komen. Als je God alleen lief kan hebben in de tijd van het liefhebben van God maar je levensgezindheid nadien onveranderd blijft, dan zal je voortdurend omhuld blijven door de invloed van de duisternis, waar je niet aan kunt ontsnappen. Je kunt je nog steeds niet bevrijden van de manipulaties van Satan en het bedrogen worden door Satan. Zulke mensen kunnen niet volledig worden gewonnen door God; uiteindelijk behoren hun geest, ziel en lichaam steeds aan Satan toe. Hier bestaat geen twijfel over. Alle mensen die niet volledig gewonnen kunnen worden door God zullen terugkeren naar hun plaats van oorsprong, dat wil zeggen: terug naar Satan. Zij zullen afdalen naar het meer waarin het helle vuur brandt om de volgende stap in de straf van God te ondergaan. Zij die gewonnen zijn door God zijn degenen die tegen Satan rebelleren en uit zijn domein ontsnappen. Die mensen zullen officieel tot het koninkrijk worden gerekend. Zo ontstaan de mensen van het koninkrijk. Wil jij zo'n soort mens zijn? Wil jij door God gewonnen worden? Wil jij aan het domein van Satan ontsnappen en terugkeren naar God? Behoor je nu Satan toe of word je onder de mensen van het koninkrijk gerekend? Dit soort dingen zouden duidelijk moeten zijn en vereisen geen verdere uitleg.

In het verleden streefden velen met menselijke ambities en opvattingen, en voor de hoop van de mens. Deze dingen zullen nu niet worden besproken. Het is belangrijk een weg van beoefening te vinden dat een ieder van jullie in staat stelt een normale toestand voor God te behouden en om gaandeweg de ketenen van Satans invloed te verbreken, zodat jullie door God gewonnen kunnen worden en op aarde het leven mogen leiden dat God van jullie vraagt. Dit alleen kan het verlangen van God vervullen. Velen geloven in God maar weten noch wat God verlangt noch wat Satan verlangt. Ze geloven anderen domweg en volgen hen blindelings en hebben zodoende nooit een normaal christelijk leven gehad; bovendien hebben ze nooit normale persoonlijke relaties gehad, laat staan een normale relatie van een mens met God. Hieruit kan men opmaken dat de problemen en fouten van de mens, en andere factoren die de wil van God kunnen dwarsbomen, veelvuldig zijn. Dit is voldoende bewijs dat de mens nog niet op het juiste traject is terechtgekomen ten aanzien van het geloof in God, en ook niet de echte ervaring van het menselijk leven is binnengegaan. Dus wat betekent het dan om op het juiste traject tekomen ten aanzien van het geloof in God? Op het juiste traject terecht komen betekent dat je op elk moment je hart stil kunt maken voor God, en van een normale omgang met God kunt genieten. Gaandeweg kom je dan te weten wat de mens mist en leer je langzaam God beter kennen. Hierdoor zal je dagelijks nieuwe visies en verlichting van je geest bereiken; je verlangen groeit meer en meer om de waarheid binnen te gaan. Elke dag is er nieuw licht en nieuw begrip. Door dit pad word je gaandeweg bevrijd van de invloed van Satan, en wordt je leven grootser. Zo'n mens zit op het juiste traject. Evalueer je werkelijke belevingen en onderzoek het pad dat je hebt genomen bij je geloof in God met het bovenstaande. Ben je iemand die op het

juiste traject zit? In welke zaken heb je je bevrijd van de ketenen van Satan en van de invloed van Satan? Als je het juiste traject nog niet hebt gevonden is je verbinding met Satan nog niet verbroken. Kan dit zoeken naar de liefde voor God zo leiden tot een liefde die authentiek, toegewijd en puur is? Je zegt dat je liefde voor God onwankelbaar is en uit je hart komt, maar je bent nog niet van de ketenen van Satan losgebroken. Houd je God niet voor de gek? Als je een pure liefde voor God wil bereiken en volledig gewonnen wil zijn door God, en tot de mensen van het koninkrijk gerekend wil worden, moet je je eerst op het juiste traject begeven ten aanzien van het geloof in God.

De verdorven mens kan God niet vertegenwoordigen

De mens leeft onder de sluier van de invloed van de duisternis, geketend door de invloed van Satan en zonder een mogelijkheid om te ontsnappen. En de menselijke gezindheid wordt, nadat die door Satan bewerkt is, alleen maar verdorven. Men zou kunnen zeggen dat de mens altijd heeft geleefd, in deze verdorven satanische gezindheid, niet in staat om God echt lief te hebben. Omdat dit het geval is, moet een mens, als hij God werkelijk wil liefhebben, worden ontdaan van eigengerechtigheid, eigendunk, arrogantie, verwaandheid en dergelijke, die allemaal horen bij de gezindheid van Satan. Want anders is de liefde van de mens onzuiver, een liefde van Satan, en één die absoluut niet de goedkeuring van God kan krijgen. Niemand kan oprecht God liefhebben, tenzij de Heilige Geest een mens vervolmaakt, behandelt, breekt, snoeit, disciplineert, kastijdt en loutert. Als je beweert dat een deel van je gezindheid God vertegenwoordigt en dat je daardoor in staat bent om God echt lief te hebben,

dan ben je iemand die arrogant spreekt en dan ben je een dwaas mens. En mensen zoals dit zijn de aartsengel! De aangeboren natuur van de mens kan God niet direct vertegenwoordigen. De mens moet zijn aangeboren natuur afwerpen door de vervolmaking die van God komt. Alleen door het zich bekommeren om Gods wil, het vervullen van Gods wil en verder het ondergaan van het werk van de Heilige Geest, kan zijn naleving door God goedgekeurd worden. Niemand die in het vlees leeft, kan direct God vertegenwoordigen, tenzij hij een mens is die door de Heilige Geest wordt gebruikt. Maar zelfs voor zo iemand geldt dat zijn gezindheid en naleving God niet volledig vertegenwoordigen; iemand kan slechts zeggen dat zijn naleven wordt aangestuurd door de Heilige Geest. De gezindheid van zo'n mens kan God niet vertegenwoordigen.

Hoewel de gezindheid van de mens door God beschikt is – dat valt niet te betwisten en kan worden beschouwd als iets positiefs – is zij bewerkt door Satan. Daardoor is de hele gezindheid van de mens gelijk aan de gezindheid van Satan. Iemand zou kunnen beweren dat God naar Zijn gezindheid oprecht is in Zijn handelen en dat hij ook op die manier handelt en zo'n karakter heeft en dus, zo zegt hij, dat zijn gezindheid God vertegenwoordigt. Wat is dat voor mens? Is de verdorven satanische gezindheid in staat om God te vertegenwoordigen? Wie zegt dat zijn gezindheid een vertegenwoordiging van God is, spreekt godslasterlijk en beledigt de Heilige Geest! Gezien de wijze waarop de Heilige Geest werkt, is het werk dat God op aarde doet niets anders dan overwinnen. Dus is veel van de verdorven satanische gezindheid van de mens nog niet gezuiverd en is zijn uitleven nog steeds een weerspiegeling van Satan. Het gaat om wat de mens gelooft dat goed is en de daden van het vlees vertegenwoordigt.

Of beter gezegd, het vertegenwoordigt Satan en kan absoluut God niet vertegenwoordigen. Zelfs als iemand God zo liefheeft dat hij van het leven kan genieten alsof het de hemel op aarde is, of uit kan roepen: 'O God, ik kan u niet genoeg liefhebben' en de hoogste sferen heeft bereikt, kun je nog steeds niet zeggen dat hij God naleeft of God vertegenwoordigt, omdat het wezen van de mens niet is als dat van God. Een mens kan nooit God naleven, laat staan God zijn. Waartoe de Heilige Geest de mens aanstuurt om na te leven is alleen maar in overeenstemming met wat God vraagt van de mens.

Alle handelingen en daden van Satan worden zichtbaar in de mens. Alle handelingen en daden van de mens zijn een uitdrukking van Satan en kunnen daarom God niet vertegenwoordigen. De mens is de belichaming van Satan en de gezindheid van de mens is niet in staat om de gezindheid van God te vertegenwoordigen. Sommige mensen hebben een goed karakter. God kan wat werk doen door het karakter van zulke mensen en het werk dat zij doen wordt aangestuurd door de Heilige Geest. Maar ook hun gezindheid is niet in staat om God te vertegenwoordigen. Het werk dat God aan hen doet is niet meer dan een werken met en uitbreiden van wat al in hen aanwezig is. Of het nu profeten zijn of mensen uit vroeger tijden die door God zijn gebruikt, niemand is in staat om God direct te vertegenwoordigen. Alle mensen die God liefhebben, komen daartoe onder druk van de omstandigheden. Niemand streeft er uit vrije wil naar om mee te werken. Wat zijn positieve dingen? Alles wat direct van God komt, is positief. Maar de gezindheid van de mens is bewerkt door Satan en kan God niet vertegenwoordigen. Alleen de vleesgeworden God – Zijn liefde, Zijn bereidheid om te lijden, Zijn rechtvaardigheid, gehoorzaamheid, nederigheid en verborgenheid – deze allemaal zijn een directe vertegenwoordiging van God. Dat

is zo omdat Hij toen Hij kwam, Hij zonder zondige natuur was en direct van God kwam, zonder bewerkt te zijn door Satan. Jezus heeft slechts de gelijkenis van zondig vlees, maar vertegenwoordigt geen zonde. Daarom vertegenwoordigen Jezus' woorden en daden, tot aan de voltooiing van Zijn werk aan het kruis (waaronder het moment van de kruisiging), allemaal direct God. Het voorbeeld van Jezus is voldoende om aan te tonen dat geen enkel mens met een zondige natuur God kan vertegenwoordigen, en dat de zonde van de mens Satan vertegenwoordigt. Dat wil zeggen, de zonde is geen vertegenwoordiger van God en God is zonder zonde. Zelfs het werk in de mens door de Heilige Geest, kan alleen gezien worden als aangestuurd door de Heilige Geest. Men kan niet zeggen dat dit door de mens wordt gedaan in naam van God. Integendeel, wat de mens betreft, vertegenwoordigt noch zijn zonde, noch zijn gezindheid God. Door te kijken naar het werk dat de Heilige Geest sinds het verleden tot de dag van vandaag op de mens heeft verricht, kan men zien dat de mens alles wat hij uitleeft alleen maar heeft, omdat de Heilige Geest werk op hem verricht heeft. Zeer weinigen zijn in staat de waarheid uit te leven, nadat ze door de Heilige Geest zijn behandeld en gedisciplineerd. Dat wil zeggen, alleen het werk van de Heilige Geest is aanwezig, en medewerking door de mens is afwezig. Begrijp je het nu? Als het zo is, wat zou jij dan moeten doen als je je uiterste best wil doen om met Hem mee te werken, terwijl de Heilige Geest aan het werk is om zo je plicht te vervullen?

Religieuze diensten moeten worden gezuiverd

Vanaf het begin van Zijn werk in het gehele universum heeft God vele mensen, uit alle rangen en standen, voorbestemd om Hem te dienen. Het is Zijn doel Zijn eigen wil te realiseren en ervoor te zorgen dat Zijn werk op aarde probleemloos wordt verwezenlijkt. Dit is Gods doel wanneer Hij mensen kiest om Hem te dienen. Ieder mens die God dient, moet deze wil van God begrijpen. Door middel van Zijn werk zijn mensen beter in staat Gods wijsheid en almacht te begrijpen en de principes van Zijn werk op aarde te zien. God komt daadwerkelijk naar de aarde om Zijn werk te doen en legt daarbij contact met mensen zodat zij Zijn daden duidelijker leren kennen. Vandaag de dag heeft jullie groep het geluk de praktische God te dienen. Dit is voor jullie een zegen van onschatbare waarde. In werkelijkheid is het God die jullie op een hoger niveau brengt. Wanneer God iemand uitkiest om Hem te dienen, hanteert Hij altijd Zijn eigen principes. God dienen is absoluut niet, zoals mensen het zich dat voorstellen, eenvoudig een kwestie van enthousiasme. Vandaag zien jullie dat hoe eenieder die God dient in Zijn aanwezigheid, dit doet omdat hij de begeleiding van God heeft en het werk van de Heilige Geest, en omdat zij mensen zijn die naar de waarheid zoeken. Dit zijn de minimumvereisten waaraan al degenen die God dienen moeten voldoen.

God dienen is geen eenvoudige taak. Degenen wier verdorven gezindheid onveranderd blijft kunnen God nooit dienen. Als jouw gezindheid niet door Gods woord is geoordeeld en getuchtigd, vertegenwoordigt jouw gezindheid nog steeds Satan. Dit is voldoende om te bewijzen dat je God dient vanuit je eigen goede intentie. Dit is dienst die gebaseerd is op je satanische natuur. Je dient God met je natuurlijke karakter en volgens je persoonlijke voorkeuren, sterker nog, je blijft maar denken dat God zich verheugt in alles wat je maar wilt doen en

alles haat wat je niet wilt doen, en je wordt in je werk geheel geleid door je eigen voorkeuren. Kan dit God dienen worden genoemd? Uiteindelijk zal de gezindheid van je leven er geen jota mee veranderen; in tegendeel, je zult nog koppiger worden omdat je God hebt gediend, en hierdoor raakt je verdorven gezindheid nog dieper geworteld. Op deze manier zul je van binnen regels over het dienen van God ontwikkelen die hoofdzakelijk zijn gebaseerd op je eigen karakter en de ervaring die je opdoet met het dienen volgens je eigen gezindheid. Deze les kan worden getrokken uit de menselijke ervaring. Het is de levensfilosofie van de mens. Zulke mensen behoren tot de farizeeën en de religieuze functionarissen. Wanneer zij niet op een gegeven moment wakker worden en berouw tonen, zullen zij beslist de valse christussen en de antichristen worden die de mensen in de laatste dagen misleiden. De valse christussen en de antichristen waarover is gesproken zullen voortkomen uit dergelijke mensen. Als degenen die God dienen hun eigen karakter volgen en naar hun eigen wil handelen, zullen ze op elk moment het gevaar lopen uitgedreven te worden. Degenen die de ervaring van vele jaren dienst doen aan God gebruiken om de harten van anderen te veroveren, hen neerbuigend de les te lezen en hen te beteugelen, en degenen die nooit berouw tonen, hun zonden nooit opbiechten, nooit de voordelen van hun positie opgeven, zullen allen voor God ten val komen. Deze mensen zijn van hetzelfde type als Paulus, mensen die zich voorstaan op hun senioriteit en pronken met hun kwalificaties. God zal zulke mensen niet tot volmaaktheid brengen. Dit soort dienst hindert het werk van God. Mensen klampen zich graag vast aan het oude. Ze klampen zich vast aan opvattingen uit het verleden, dingen uit het verleden. Dit is een enorm obstakel voor hun dienst. Als je deze dingen niet van je af kunnen schudden, zullen ze je hele leven verstikken. God zal je niet

prijzen, in het geheel niet, zelfs niet als je je benen of rug breekt van het rondrennen of het harde werk, zelfs niet als je je leven geeft in dienst van God. Integendeel: Hij zal zeggen dat je een boosdoener bent.

Vanaf vandaag zal God degenen die geen religieuze opvattingen hebben formeel vervolmaken, degenen die gereed zijn afstand te doen van hun oude zelf en die God dienen in de eenvoud van hun hart, en Hij zal hen vervolmaken die verlangen naar het woord van God. Deze mensen zouden op moeten staan en God dienen. In God is eindeloze overvloed en grenzeloze wijsheid. Zijn geweldige werk en dierbare woorden staan klaar om door nog meer mensen te worden genoten. Zoals het er nu voorstaat is het voor degenen met religieuze opvattingen, degenen die zich voorstaan op hun senioriteit en degenen die zichzelf niet kunnen wegcijferen, moeilijk deze nieuwe dingen te accepteren. De Heilige Geest heeft geen kans deze mensen te vervolmaken. Als een mens niet vastbesloten is te gehoorzamen en geen dorst heeft naar het woord van God, dan zal deze persoon niet in staat zijn deze nieuwe dingen te ontvangen. Deze personen zullen alleen maar steeds opstandiger en listiger worden en uiteindelijk op het verkeerde spoor belanden. Door Zijn werk nu te doen, zal God meer mensen opwekken die Hem werkelijk liefhebben en die het nieuwe licht kunnen accepteren. En Hij zal de religieuze functionarissen die zich voorstaan op hun senioriteit volledig neermaaien. Degenen die zich koppig verzetten tegen verandering: Hij wil niemand van hen. Wil je een van deze personen zijn? Dien je volgens je eigen voorkeuren, of doe je wat God vraagt? Dit is iets dat je van jezelf moet weten. Ben je een van de religieuze functionarissen, of ben je een pasgeboren baby die door God is vervolmaakt? Hoe groot is het deel van je dienst dat wordt geprezen door de Heilige Geest? Hoe groot is het deel waarvan

God niet eens de moeite neemt het te herdenken? Hoe zeer is je leven veranderd na al die jaren van dienst? Heb je hierover duidelijkheid? Als je echt geloof hebt, verwerp je je oude, voormalige religieuze opvattingen en dien je God beter op een nieuwe manier. Het is nog niet te laat om op te staan. Oude religieuze opvattingen verstikken het leven van een mens. De ervaring die mensen opdoen leidt hen weg van God en laat hen dingen op hun eigen manier doen. Als je geen afstand van deze dingen neemt zullen ze een struikelblok gaan vormen voor de groei in je leven. God heeft altijd degenen vervolmaakt die Hem dienen. Hij verwerpt ze niet snel. Als je het oordeel en de tuchtiging van Gods woord werkelijk accepteert, als je je oude religieuze praktijken en regels opzij kunt zetten en kunt stoppen met het gebruik van oude religieuze opvattingen als maatstaf voor Gods woord van vandaag de dag, alleen dan zul je een toekomst hebben. Maar als je je blijft vastklampen aan oude dingen, als je ze blijft koesteren, dan kun je onmogelijk worden gered. God heeft geen aandacht voor zulke mensen. Als je werkelijk vervolmaakt wilt worden, zul je moeten besluiten al het oude volledig achter je te laten. Zelfs als wat je hebt gedaan goed was, zelfs als het Gods werk was, zul je toch in staat moeten zijn het terzijde te schuiven en ophouden je eraan vast te klampen. Zelfs als het duidelijk het werk van de Heilige Geest was, rechtstreeks gedaan door de Heilige Geest, dan nog moet je het nu opzijzetten. Je moet je er niet aan vastklampen. Dit is wat God vereist. Alles moet worden vernieuwd. In Gods werk en Gods woord verwijst Hij niet naar de oude dingen van vroeger en hij graaft niet in het verre verleden. God is een God die altijd nieuw en nooit oud is. Hij klampt zich zelfs niet vast aan Zijn eigen woorden uit het verleden, waaruit blijkt dat God geen enkele regel volgt. In dit geval, als je je als mens altijd vastklampt aan de dingen uit het verleden,

weigert er afscheid van te nemen en ze onbuigzaam, op een formalistische manier toepast, terwijl God niet langer op dezelfde manieren werkt als voorheen, hebben je woorden en acties dan geen storende invloed? Ben je dan geen vijand van God geworden? Ben je bereid je hele leven te verwoesten voor deze oude dingen? Deze oude dingen maken je tot een mens die Gods werk belemmert. Is dat het soort mens dat je wilt zijn? Als je dit echt niet wilt, stop dan snel met wat je aan het doen bent, draai je om en begin helemaal opnieuw. God onthoudt je dienst uit het verleden niet.

In je geloof in God zou je God moeten gehoorzamen

Waarom geloof je in God? De meeste mensen raken compleet in de war van deze vraag. Ze hebben altijd twee totaal verschillende perspectieven met betrekking tot de praktische God en de God in de hemel, wat laat zien dat ze in God geloven niet om te gehoorzamen, maar om bepaalde voordelen te behalen, of om aan lijden en rampspoed te ontsnappen. Alleen dan zijn ze enigszins gehoorzaam, maar hun gehoorzaamheid is voorwaardelijk. Het is in het belang van hun eigen persoonlijke winst en hen opgedrongen. Dus waarom geloof je in God? Als het alleen maar voor je eigen vooruitzichten, je eigen lot is, dan kan je maar beter niet geloven. Dit geloof dient alleen maar om jezelf voor de gek te houden, gerust te stellen en te waarderen. Als je geloof niet gebouwd is op het fundament van gehoorzaamheid aan God dan zal je uiteindelijk worden gestraft als gevolg van je verzet tegen God. Iedereen die geen gehoorzaamheid aan God zoekt in zijn geloof in God, verzet zich tegen God. God vraagt dat mensen de waarheid zoeken en dat ze naar Gods woorden dorsten, Gods woorden eten en

drinken en ze in de praktijk brengen zodat ze gehoorzaamheid aan God kunnen bereiken. Als dat werkelijk je motivatie is, dan zal God je zeker opheffen en genadig zijn. Niemand kan hieraan twifelen en niemand kan het veranderen. Als je motivatie niet is gericht op gehoorzaamheid aan God en je andere doelen hebt, dan is alles wat je zegt en doet – je gebeden tot God en zelfs elke handeling die je verricht – in verzet tegen God. Al spreek je aardig en ben je beleefd, al lijkt alles wat je doet en elke uitdrukking die je bezigt helemaal in orde, en al lijkt je te gehoorzamen, als het op je motivatie en je visie op geloof in God aankomt, dan is alles wat je doet in verzet tegen God en kwaad van aard. Mensen die zo mak als schapen lijken, maar in wiens harten kwade bedoelingen huizen, zijn wolven in schaapskleren. Ze geven aanstoot aan God zelf en God zal niet één van hen sparen. De Heilige Geest zal ze allemaal ontmaskeren, zodat iedereen kan zien dat al die hypocriete figuren zeker zullen worden verafschuwd en verworpen door de Heilige Geest. Maak je maar geen zorgen: God zal hen één voor één onder handen nemen en passend aanpakken.

Als je niet in staat bent om het nieuwe licht van God te accepteren, niet kunt begrijpen wat God allemaal doet vandaag de dag en als je het niet zoekt of er aan twijfelt, het beoordeelt of nauwkeurig onderzoekt en analyseert, dan heb je niet de mentaliteit om God gehoorzaam te zijn. Wanneer het licht van de dag van vandaag verschijnt en je nog steeds het licht van gisteren vasthoudt en Gods nieuwe werk tegen zit, dan ben je gewoon onzinnig. Dan ben je iemand die Gods werk opzettelijk dwars zit. Als je God wil gehoorzamen is het belangrijk dat je het nieuwe licht waardeert, het kan accepteren en kan toepassen. Dit alleen is ware gehoorzaamheid. Degenen die niet de wil hebben om naar God te dorsten zijn niet in staat de mentaliteit te hebben om God te gehoorzamen en kunnen slechts

God tegenwerken als resultaat van hun tevredenheid met de status quo. Dat de mens God niet kan gehoorzamen komt omdat hij bezeten is door wat eerder is gebeurd. Deze dingen hebben mensen allerlei opvattingen en illusies over God gegeven en hebben het beeld van God in hun gedachten gevormd. Waar zij dus in geloven zijn hun eigen opvattingen en de normen van hun eigen verbeelding. Als je de God die hier en nu echt werk verricht afmeet aan de God van je eigen verbeelding, dan komt je geloof van Satan en volg je je eigen voorkeuren – en God wil zo'n geloof niet. Ongeacht hun mooie kwalificaties en ongeacht hun toewijding – zelfs als ze zich levenslang hebben ingespannen voor Zijn werk en ze zichzelf als martelaren hebben gegeven – keurt God geen enkele van hen met zo'n geloof goed. Hij geeft ze alleen maar een beetje genade en staat toe dat ze er een poosje van kunnen genieten. Zulke mensen zijn niet in staat om de waarheid in de praktijk te brengen. De Heilige Geest werkt niet in hen en God op zijn beurt zal eenieder van hen verdrijven. Of ze nu oud of jong zijn, zij die God niet gehoorzamen in hun geloof en de verkeerde motivatie hebben zijn degenen die dwarsliggen en storen en zulke mensen zullen zonder twijfel worden geëlimineerd door God. Zij die God helemaal niet gehoorzaam zijn, die alleen maar Gods naam erkennen en zich wel enigszins bewust zijn van Gods goedheid en liefelijkheid, maar niet in de pas lopen met de Heilige Geest en niet gehoorzaam zijn aan de huidige werken en woorden van de Heilige Geest – die mensen leven in Gods genade, maar zullen niet worden gewonnen en vervolmaakt door God. God vervolmaakt mensen door hun gehoorzaamheid, doordat ze eten en drinken en genieten van Gods woorden en door het lijden en de raffinage in hun leven. Alleen door dit soort geloof kan de gezindheid van mensen veranderen. Alleen dan kunnen zij de ware kennis van God bezitten.

Niet tevreden zijn met een leven in Gods genade, actief dorsten naar de waarheid, zoeken naar de waarheid en nastreven door God gewonnen te worden – dat is wat het betekent om God bewust te gehoorzamen; dit is het soort geloof dat God verlangt. Mensen die niets anders doen dan alleen maar van Gods genade genieten kunnen niet worden vervolmaakt of veranderd en hun gehoorzaamheid, vroomheid, liefde en geduld zijn allemaal oppervlakkig. Zij die alleen maar van Gods genade genieten kunnen God niet werkelijk kennen en zelfs als ze God kennen is hun kennis oppervlakkig en zeggen ze dingen zoals: God houdt van de mens en is barmhartig voor de mens. Dit is niet representatief voor het leven van mensen en laat niet zien dat mensen God werkelijk kennen. Als de woorden van God de mensen louteren of als ze Zijn beproevingen ondergaan en ze zijn niet in staat om God te gehoorzamen, maar als ze in plaats daarvan beginnen te twijfelen en ten val komen, dan zijn ze allerm minst gehoorzaam. In hen zitten vele regels en beperkingen omtrent het geloof in God, oude ervaringen die het resultaat zijn van vele jaren van geloof of verschillende doctrines gebaseerd op de Bijbel. Kunnen zulke mensen God gehoorzamen? Deze mensen zitten vol menselijke dingen – hoe zouden zij God kunnen gehoorzamen? Zij gehoorzamen volgens hun eigen voorkeuren – zou God dit soort gehoorzaamheid wensen? Dit is niet God gehoorzamen, maar een doctrine aanhangen: dit is jezelf troosten en bevredigen. Als je zegt dat dit gehoorzaamheid aan God is, laster je dan God niet? Je bent een Egyptische farao, je doet kwaad en je bent bezig God expres te dwarsbomen – zou God zo een dienstbaarheid willen? Je kan het beste maar razendsnel berouw hebben en wat bewustwording krijgen. Zo niet, dan kan je maar beter naar huis gaan. Daar heb je meer aan dan aan je dienst aan God. Dan zou je niet storen en verstoren;

dan zou je je plaats weten en een goed leven hebben – en zou dat niet beter zijn?
Op die manier zou je vermijden om tegen God te zijn en gestraft te worden!

Beloften aan hen die vervolmaakt zijn

Wat is het pad waardoor God de mens vervolmaakt? Welke aspecten zijn inbegrepen? Ben je bereid door God vervolmaakt te worden? Ben je bereid om het oordeel en de tuchtiging van God te aanvaarden? Wat weet je van deze vragen? Als je niet over dergelijke kennis kunt spreken, dan laat dit zien dat je nog steeds niet weet van Gods werk en helemaal niet verlicht bent door de Heilige Geest. Zo iemand kan niet worden vervolmaakt. Deze kan slechts een kleine hoeveelheid genade ontvangen om kort ervan te genieten en het kan niet op de lange termijn worden gehandhaafd. Als iemand slechts Gods genade geniet, kan hij niet vervolmaakt worden door God. Sommigen zijn misschien content met de vrede en het plezier van het vlees, een leven van gemak zonder tegenspoed of ongeluk, in vrede leven met hun familie zonder gevechten of ruzies. Ze kunnen zelfs geloven dat dit de zegen van God is, maar in werkelijkheid is het slechts Gods genade. Jullie kunnen niet alleen maar tevreden zijn door te genieten van Gods genade. Dit soort denken is te vulgair. Zelfs als je dagelijks het woord van God leest, elke dag bidt en je geest voelt bijzonder genot en vrede, maar uiteindelijk kun je niet spreken over enige kennis van God en Zijn werk of heb je er geen ervaring mee, ongeacht hoeveel van Gods woord je hebt gegeten en gedronken, als je enkel vrede en genot in je geest voelt en dat het woord van God onvergelijkelijk zoet is, alsof je er niet genoeg van kunt genieten, maar je hebt geen echte ervaring met en geen

realiteit van het woord van God, wat kun je dan ontvangen door op zo'n manier in God te geloven? Als je niet kunt leven naar de essentie van Gods woord, zijn je eten en drinken van Gods woorden en gebeden totaal gericht op religie. Dan kan zo iemand niet worden vervolmaakt en kan hij niet door God worden gewonnen. Allen die door God zijn gewonnen, zijn degenen die de waarheid najagen. Wat God wint, is niet het vlees van de mens noch zijn bezittingen, maar het deel in hem dat God toebehoort. Daarom vervolmaakt God niet het vlees van de mens, maar zijn hart, zodat het hart van de mens door God gewonnen kan worden. Met andere woorden, als je zegt dat God de mens vervolmaakt, is de essentie ervan dat God het hart van de mens vervolmaakt zodat het zich tot God kan wenden en van Hem kan houden.

Het vlees van de mens is sterfelijk. Het heeft geen nut voor God om het vlees van de mens te winnen, want het is hetgeen dat onvermijdelijk vergaat. Het kan de erfenis van God of Zijn zegeningen niet ontvangen. Als God alleen het vlees van de mens wint en het vlees van de mens in deze stroom houdt, zou de mens in deze stroom in naam bestaan, maar het hart van de mens zou aan Satan toebehoren. Dan zou de mens niet alleen onbekwaam zijn om de manifestatie van God te worden, maar zou in plaats daarvan Zijn last worden. Dus het kiezen van mensen door God zou zinloos worden. Degenen die vervolmaakt zullen worden door God zijn zij die Gods zegeningen en Zijn erfenis zullen ontvangen. Dat wil zeggen, ze nemen in wat God heeft en is, zodat het wordt wat ze innerlijk hebben; ze hebben alle woorden van God in hen gesmeed; wat het wezen van God ook is, jullie zijn in staat om alles op te nemen zoals het is en daardoor naar de waarheid te leven. Dit is het soort mens dat door God

vervolmaakt en gewonnen is. Alleen zo'n persoon komt in aanmerking voor het erven van deze zegeningen die door God zijn geschonken:

1. Het ontvangen van de ganse liefde van God.
2. Handelen in overeenstemming met Gods wil in alle dingen.
3. Het ontvangen van de leiding van God, leven onder het licht van God en verlicht worden door God.
4. Leven op aarde naar het door God geliefde beeld; God oprecht liefhebben zoals Petrus deed, gekruisigd voor God en waardig om te sterven als beloning voor Gods liefde; dezelfde glorie hebben als Petrus.
5. Geliefd zijn, gerespecteerd en bewonderd door iedereen op aarde.
6. Het overwinnen van alle gebondenheid van de dood en Hades, geen gelegenheid geven aan Satans werk, doordrongen zijn met God, leven in een frisse en levendige geest en geen gevoel van vermoeidheid hebben.
7. Het hebben van een onuitsprekelijk gevoel van opgetogenheid en opwinding te allen tijde in het leven, alsof men de komst van de dag van Gods heerlijkheid heeft gezien.
8. Het ontvangen van Gods glorie en een gelaatsuitdrukking hebben vergelijkbaar met Gods geliefde heiligen.
9. Het worden van hetgeen God liefheeft op aarde, dat is de geliefde zoon van God.
10. Het veranderen van vorm en met God naar de derde hemel opstijgen, het vlees overstijgen.

Alleen degenen die in staat zijn om de zegeningen van God te erven zijn degenen die door God zijn vervolmaakt en door God zijn gewonnen. Heb jij iets gewonnen? In welke mate heeft God je vervolmaakt? God vervolmaakt de mens niet willekeurig. Er zijn omstandigheden en duidelijke resultaten die door de mens gezien kunnen worden. Het is niet zoals de mens gelooft, dat zolang hij geloof in God heeft, hij door God kan worden vervolmaakt en gewonnen en op aarde de zegeningen en erfenissen van God kan ontvangen. Zulke zaken zijn buitengewoon moeilijk en nog veel meer als het gaat om het veranderen van vorm. Op dit moment is datgene wat jullie in de eerste plaats moeten zoeken, door God te worden vervolmaakt in alle dingen en door God te worden vervolmaakt middels alle mensen, zaken en dingen waarmee jullie worden geconfronteerd, zodat wat God is meer in jullie zal worden opgenomen. Jullie moeten eerst de erfenis van God op aarde ontvangen voordat jullie in aanmerking komen om meer en grotere zegeningen van God te erven. Alle dergelijke dingen zijn hetgeen waarnaar jullie zouden moeten zoeken en dat wat jullie eerst moeten begrijpen. Hoe meer je probeert door God in alle dingen te worden vervolmaakt, hoe meer je in staat zult zijn om de hand van God in alle dingen te kunnen zien, daarbij actief zoekend om het wezen van Gods woord en de realiteit van Zijn woord binnen te gaan door verschillende vooruitzichten en in verschillende zaken. Je kunt niet tevreden zijn met dergelijke passieve toestanden als enkel maar geen zonden begaan, of geen noties hebben, geen levensfilosofie en geen menselijke wil. God vervolmaakt de mens op verschillende manieren en het is mogelijk dat je in alle opzichten als gevolg daarvan vervolmaakt wordt. Je kunt niet alleen worden vervolmaakt in termen van het positieve, maar ook van het negatieve, waardoor je je verrijkt met wat je

verkrijgt. Elke dag zijn er mogelijkheden om te worden vervolmaakt en is er tijd om door God gewonnen te worden. Na een periode van zo'n ervaring zul je enorm veranderd zijn. Je zult nu een natuurlijk inzicht kunnen krijgen in veel dingen die je voorheen niet begreep; zonder dat je anderen nodig hebt om je te leren, onbewust zul je door God verlicht worden, zodat je verlichting in alle dingen hebt en al je ervaringen in details treden. God zal je leiden zodat je niet naar beide kanten buigt. Dan zul je door Hem op het pad naar volmaaktheid worden gezet.

Het door God vervolmaakt worden kan niet beperkt worden tot vervolmaking door Gods woord te eten en te drinken. Deze manier van ervaren is te eenzijdig en omvat niet voldoende; het beperkt de mens alleen maar tot een heel klein bereik. In dit geval mist de mens de broodnodige geestelijke voeding. Als jullie wensen te worden vervolmaakt door God, moeten jullie leren om alle dingen te ervaren en verlicht te zijn in alles hetgeen jullie tegenkomen. Wanneer je iets tegenkomt, of het nu goed of slecht is, dan zou je er voordeel uit moeten halen en het zou niet mogen leiden tot passiviteit. Wat er ook gebeurt, je zou in staat moeten zijn om het te kunnen overwegen door aan de kant van God te staan en het niet vanuit het oogpunt van de mens te analyseren of te bestuderen (dit is een afwijking in je ervaring). Als dit de manier is van je ervaring, dan zal je hart worden overgenomen door de lasten van je leven; jij zult constant in het licht van Gods aangezicht leven en niet gemakkelijk afwijken in je beoefening. Zo iemand heeft grote vooruitzichten. Er zijn zoveel mogelijkheden om door God te worden vervolmaakt. Het hangt er allemaal van af of jullie diegenen zijn die echt van God houden en of jullie de vastberadenheid hebben om door God te worden vervolmaakt, door God te worden gewonnen en zijn zegeningen en erfenis

ontvangen. Het zal jullie niet baten om alleen vastberadenheid te hebben. Jullie moeten veel kennis hebben, anders zullen jullie altijd afwijken in jullie beoefening. God is bereid om een ieder van jullie te vervolmaken. Zoals het er nu uit ziet, hebben de meesten het werk van God al geruime tijd geaccepteerd, maar ze hebben zich beperkt tot het louter koesteren in de genade van God en zijn alleen bereid om slechts enige troost van het vlees van Hem te ontvangen. Ze zijn niet bereid om meer en hogere openbaringen te ontvangen, wat aantoonst dat het hart van de mens nog steeds altijd aan de buitenkant staat. Hoewel het werk van de mens, zijn dienst en zijn hart van liefde voor God wel minder onzuiverheden hebben, zoekt de mens, voor wat betreft de essentie van de mens in zichzelf en zijn onverlichte denken, nog steeds voortdurend naar de vrede en het genot van het vlees en maakt het hem niet uit wat de voorwaarden en bedoelingen van God zijn om de mens te vervolmaken. Dus zijn de levens van de meesten nog steeds vulgair en decadent, zonder de minste verandering. Ze beschouwen geloof in God eenvoudigweg niet als een belangrijke zaak. Het is eerder alsof ze enkel geloof hebben omwille van een ander, zonder ernst of toewijding handelen, en het doen met het absolute minimum, op drift in een doelloos bestaan. Er zijn maar weinigen die ernaar streven het woord van God in alle dingen binnen te gaan, meer verrijkende dingen te verwerven, om degenen van grotere welstand te worden in het huis van God heden ten dage en om meer van Gods zegeningen te ontvangen. Als je ernaar streeft door God in alle dingen te worden vervolmaakt en in staat bent om de beloften van God op aarde te erven; als je in alles door God verlicht wilt worden en de jaren niet voorbij laat gaan, is dit het ideale pad om actief in te gaan. Alleen op deze manier ben je waardig en geschikt om door God te worden vervolmaakt. Ben jij echt iemand die door God

vervolmaakt wil worden? Ben jij echt iemand die serieus is in alle dingen? Heb jij dezelfde geest van liefde voor God als Petrus? Heb je de wil om God lief te hebben zoals Jezus deed? Je hebt vele jaren geloof in Jezus gehad; heb je gezien hoe het kwam dat Jezus van God hield? Is het echt Jezus in Wie je gelooft? Je gelooft in de praktische God van deze dag; heb je gezien hoe de praktische God in het vlees de God in de hemel liefheeft? Je hebt geloof in de Heer Jezus Christus; dat is omdat de kruisiging van Jezus, om zodoende de mensheid te verlossen, en de wonderen die Hij heeft verricht algemeen geaccepteerde waarheden zijn. Het geloof van de mens komt echter niet voort uit kennis en echt begrip van Jezus Christus. Je gelooft alleen in de naam van Jezus maar hebt geen geloof in Zijn Geest, want je toont geen achting voor hoe Jezus God liefhad. Je geloof in God is te jeugdig. Hoewel je al vele jaren in Jezus gelooft, weet je niet hoe je van God moet houden. Maakt dit je niet de grootste dwaas van de wereld? Dit toont aan dat je jarenlang tevergeefs het voedsel van de Heer Jezus Christus hebt gegeten. Niet alleen ik heb een hekel aan zo iemand, ik vertrouw erop dat dat ook geldt voor de Heer Jezus Christus, die je aanbidt. Hoe kan zo iemand worden vervolmaakt? Loop je niet rood aan? Schaam je je niet? Heb je nog steeds het lef om je Heer Jezus Christus onder ogen te zien? Begrijpen jullie allemaal de betekenis van mijn woorden?

De slechten zullen zeker worden gestraft

Onderzoeken of je rechtvaardigheid toepast in alles wat je doet, en of al je daden geobserveerd worden door God, zijn de gedragsprincipes van hen die in God geloven. Jullie zullen rechtvaardig genoemd worden omdat jullie in staat zijn

God tevreden te stellen, en omdat jullie Gods verzorging en bescherming accepteren. In Gods ogen zijn al degenen die Gods verzorging, Zijn bescherming en perfectie accepteren, en die door Hem gewonnen worden rechtvaardig en zij worden door God liefkozend bekeken. Hoe meer jullie de woorden van God aannemen in het hier en nu, des te meer jullie in staat zijn Gods wil te ontvangen en te begrijpen, en zo kunnen jullie Gods woorden naleven en aan Zijn eisen voldoen. Dit is Gods opdracht voor jullie en wat jullie behoren te bereiken. Als jullie opvattingen gebruiken om God aan af te meten en af te bakenen, alsof God een onveranderlijk aarden beeld was, en als jullie God afbakenen binnen de Bijbel, en Hem proberen te vatten in een beperkte reikwijdte van werk, dan bewijst dat, dat jullie God veroordeeld hebben. Omdat, in hun harten, de Joden uit het tijdperk van het Oude Testament God in de vorm van een afgod goten, alsof God alleen de Messias genoemd kon worden en enkel Hij die de Messias genoemd werd God was, en omdat de mensen God dienden en aanbaden alsof Hij een (levenloos) aarden beeld was, nagelden ze de Jezus van die tijd aan het kruis, veroordeelden ze Hem ter dood, veroordeelden ze de onschuldige Jezus ter dood. God had geen misdaad begaan, maar de mens spaarde God niet en veroordeelde Hem zonder te aarzelen ter dood. Dus werd Jezus gekruisigd. De mens gelooft altijd dat God onveranderlijk is, en definieert Hem volgens de Bijbel, alsof de mens Gods management voorzien heeft, alsof alles wat God doet in de handen van de mens ligt. De mensen zijn volslagen belachelijk, ze zijn uitermate arrogant, en ze hebben allemaal aanleg voor gezwollen welbespraaktheid. Ongeacht hoe groot jullie kennis van God ook is, nog steeds zeg ik dat jullie God niet kennen, dat er niemand is die meer gekant is tegen God, en dat jullie God veroordelen, want jullie zijn totaal niet in staat het werk van God te gehoorzamen

en het pad van volmaakt gemaakt te worden door God te bewandelen. Waarom is God nooit tevreden over de daden van de mens? Omdat de mens God niet kent, omdat hij zoveel opvattingen heeft en omdat in plaats van zich te schikken naar de werkelijkheid, al zijn kennis over God van hetzelfde laken een pak is en uitgaat van dezelfde benadering voor elke situatie. Dus, nu God vandaag naar de aarde gekomen is, is God nogmaals aan het kruis genageld. Wrede, meedogenloze mensheid! Het samenzweren, gekonkel en knokken, het bijeen schrapen van reputatie en fortuin, de wederzijdse afslachting; wanneer zal er ooit een einde aan komen? God heeft honderdduizenden woorden gesproken, maar niemand is tot bezinning gekomen. Ze handelen in het belang van hun gezinnen, hun zonen en dochters, hun carrières, vooruitzichten, status, ijdelheid en geld, voor het verkrijgen van kleding, voor voedsel en het vlees; wiens daden zijn zuiver in het belang van God? Zelfs onder hen wier daden in het belang van God zijn, zijn er maar weinigen die God kennen. Hoeveel handelen er niet in hun eigen belang? Hoeveel onderdrukken en discrimineren anderen niet om hun eigen status te handhaven? Zo is God onnoemelijk veel keren hardhandig ter dood veroordeeld, talloze barbaarse rechters hebben God veroordeeld en Hem nogmaals aan het kruis genageld. Hoeveel kunnen er rechtvaardig genoemd worden omdat zij werkelijk handelen in het belang van God?

Voor God, is het zo makkelijk om vervolmaakt te worden tot een heilig iemand, of een rechtvaardig individu? Het is een ware bewering dat “er geen rechtvaardigen zijn op deze aarde, de rechtvaardigen niet in deze wereld zijn.” Wanneer jullie voor God komen, kijk eens goed naar wat je aan hebt, bekijk ieder woord en iedere daad, al je gedachten en ideeën, en zelfs de dromen die jullie iedere dag dromen; ze zijn allemaal om jezelf te behagen. Is dat niet de ware

stand van zaken? 'Rechtvaardigheid' betekent niet het geven van aalmoezen, het betekent niet het liefhebben van je naaste als jezelf, noch betekent het niet vechten, ruzie maken, roven of stelen. Rechtvaardigheid betekent Gods opdracht als je plicht opvatten en Gods orkestraties en schikkingen als een uit de hemel gezonden roeping gehoorzamen, ongeacht het moment of de plaats, net zoals alles wat gedaan werd door de Heer Jezus. Dat is de rechtvaardigheid waarmee God heeft gesproken. Lot kon rechtvaardig genoemd worden, omdat hij de twee engelen die God gezonden had redde, zonder acht te slaan op wat hij zou winnen of verliezen; je zou alleen kunnen zeggen dat wat hij op dat moment deed rechtvaardig genoemd kan worden, maar hij kan geen rechtvaardig man genoemd worden. Het was enkel omdat Lot God had gezien dat hij zijn twee dochters gaf in ruil voor de engelen. Maar niet al zijn gedrag in het verleden vertegenwoordigt rechtvaardigheid, en daarom zeg ik dat "er geen rechtvaardigen zijn op deze aarde." Zelfs onder hen die aan het herstellen zijn kan er geen een rechtvaardig genoemd worden. Hoe goed je daden ook zijn, in welke mate je de naam van God ook schijnt te verheerlijken, anderen niet slaat en vervloekt, of berooft en besteelt, je kunt nog steeds niet rechtvaardig genoemd worden, want zulke dingen kunnen door elk normaal mens bereikt worden. Vandaag is de sleutel dat je God niet kent. Het kan alleen gezegd worden dat je tegenwoordig een beetje normale menselijkheid hebt, maar geen elementen van de rechtvaardigheid waar God over spreekt, en daarom is niets wat je doet een bewijs van je kennis van God.

Voorheen, toen God in de hemel was, probeerde de mens God voor de gek te houden in zijn daden; vandaag is God onder de mensheid gekomen, voor hoe lang weet niemand, toch doet de mens nog steeds alsof voor God en probeert hij

God voor de gek te houden. Is de mens niet veel te achterlijk in zijn denkwijze? Het was hetzelfde met Judas: voordat Jezus kwam, vertelde Judas leugens tegen zijn broers en zussen en nadat Jezus gekomen was veranderde hij nog steeds niet; hij bezat niet het kleinste beetje kennis over Jezus, en uiteindelijk verried hij Jezus. Kwam dat niet doordat hij God niet kende? Als jullie God vandaag nog steeds niet kennen, dan zullen jullie Judas worden, en dan zou de tragedie van de kruisiging van Jezus tijdens het Tijdperk van Genade, twee duizend jaar geleden, opnieuw worden uitgespeeld. Geloven jullie dit niet? Het is een feit! Vandaag verkeren de meeste mensen in zulke omstandigheden – misschien zeg ik dit wat vroeg – en zulke mensen spelen de rol van Judas. Dit bedoel ik niet schertsend, maar dit is een feit – en jullie moeten het geloven. Hoewel veel mensen doen alsof ze nederig zijn, toch zit er in hun harten niets dan stilstaand, stinkend water. Nu zijn teveel mensen in de kerk op die manier bezig. Jullie denken dat ik niets weet; vandaag leidt mijn Geest mij, en getuigt daarover tegen mij. Denken jullie dat ik niets weet? Denken jullie dat ik niets begrijp van de onoprechte gedachten in jullie harten en de dingen die in jullie harten worden bewaard? Laat God zich zo gemakkelijk misleiden? Denken jullie dat jullie Hem kunnen behandelen zoals het jullie uitkomt? In het verleden maakte ik me zorgen dat jullie beperkt zouden worden, en daarom bleef ik jullie vrijheid geven, maar de mensen konden niet zeggen dat ik goed jegens hen was en wanneer ik hun een vinger gaf, namen zij de hele hand. Vraag het maar aan elkaar: ik heb haast niemand aangepakt en ben niet snel geweest om ook maar iemand te berispen – toch ben ik heel duidelijk over de motivaties en opvattingen van de mens. Denken jullie dat de God Zelf aan wie God getuigenis aflegt een dwaas is? In dat geval zeg ik dat je te blind bent! Ik zal je niet ontmaskeren, maar

laten we gewoon eens zien hoe verdorven je kunt worden. Laten we kijken of je listen je kunnen redden, of dat jullie gered kunnen worden doordat jullie je best doen God lief te hebben. Vandaag zal ik jullie niet veroordelen; laten we wachten tot aan de tijd van God om te zien hoe Hij jullie straft. Ik heb nu geen tijd voor kletspraatjes met jullie, en ik ben niet bereid mijn grotere werk uitsluitend omwille van jou uit te stellen. Een made zoals jij is het de tijd niet waard die God nodig zou hebben om jou aan te pakken, dus laten we eens zien liederlijk je kunt worden. Dergelijke mensen jagen geen enkele kennis van God na, en zij hebben ook geen enkele liefde voor Hem, maar toch willen zij graag dat God hen rechtvaardig noemt – is dat geen grap? Omdat er eigenlijk maar een weinig mensen bestaan die eerlijk zijn, houd ik me bezig met niets anders dan leven geven aan de mensheid. Ik zal alleen afmaken wat vandaag gedaan moet worden, en later zal vergelding over een ieder komen naar gelang hun gedrag. Ik heb gezegd wat ik moet zeggen, want dit is het werk dat ik doe. Ik doe dat wat ik moet doen, en dat wat ik niet moet doen, doe ik niet, maar toch hoop ik nog steeds dat jullie meer tijd doorbrengen met bezinning. Hoeveel van jullie kennis van God is waar? Ben jij een van diegenen die God wederom aan het kruis genageld hebben? Tot slot zeg ik dit: wee hen die God kruisigen.

Hoe te dienen in harmonie met Gods wil

Als je in God gelooft, hoe moet je Hem dan precies dienen? Aan welke voorwaarden moet worden voldaan en welke waarheden moeten worden begrepen als je God dient? En waar wijken jullie af in je dienst? Jullie moeten de antwoorden op al deze dingen weten. Deze kwesties hebben betrekking op hoe

jullie in God geloven, hoe jullie het pad opgaan dat wordt geleid door de Heilige Geest en hoe jullie je in alle dingen aan Gods orkestraties onderwerpen, om zo elke stap van Gods werk in jullie te kunnen begrijpen. Wanneer jullie dat punt bereiken, zullen jullie beseffen wat geloof in God is, hoe jullie naar behoren in God moeten geloven en wat jullie moeten doen om in harmonie met Gods wil te handelen. Daardoor zullen jullie Gods werk volledig en volstrekt gehoorzamen; jullie zullen geen klachten hebben en Gods werk niet beoordelen of analyseren, laat staan onderzoeken. Zo zullen jullie allemaal God kunnen gehoorzamen tot de dood, waardoor God jullie kan sturen en slachten als een schaap, zodat jullie allemaal de Petrus van de jaren 1990 kunnen worden en God tot het uiterste kunnen liefhebben, zelfs aan het kruis, zonder ook maar de geringste klacht. Pas dan zullen jullie kunnen leven als de Petrus van de jaren 1990.

Iedereen die het zich heeft voorgenomen, kan God dienen – maar alleen wie in alle zorgvuldigheid met Gods wil omgaat en deze begrijpt, is bevoegd en gerechtigd om God te dienen. Ik heb dit onder jullie ontdekt: veel mensen geloven dat ze God dienen zolang ze het evangelie geestdriftig voor God verspreiden, voor God rondreizen, zichzelf volledig inzetten en dingen opgeven voor God enzovoorts. Nog meer religieuze mensen geloven dat ze God dienen door rond te rennen met een bijbel in de hand, het evangelie van het hemelse koninkrijk te verspreiden en mensen te redden door hen berouw te laten hebben en te laten biechten. Er zijn ook veel religieuze functionarissen die denken dat het dienen van God bestaat uit het preken in kapellen nadat ze hogere studies hebben gevolgd en in het seminarie zijn opgeleid, en het onderwijzen van mensen door het lezen van Schriftpassages. Bovendien zijn er mensen in arme gebieden die geloven dat het dienen van God betekent: zieken genezen,

demonen uitdrijven onder hun broeders en zusters, voor hen bidden of hen dienen. Velen van jullie geloven dat jullie God dienen door dagelijks de woorden van God te eten en te drinken, dagelijks tot God te bidden en overal kerken te bezoeken en daarin werk te verrichten. Andere broeders en zusters geloven dat God dienen betekent dat men nooit trouwt of een gezin sticht en zijn volledige wezen aan God wijdt. Toch weten weinig mensen wat het werkelijk betekent om God te dienen. Hoewel er evenveel mensen zijn die God dienen als er sterren aan de hemel staan, is het aantal mensen dat direct kan dienen, en dat kan dienen naar Gods wil, schamel – armzalig klein. Waarom zeg ik dit? Ik zeg dit omdat jullie de inhoud van de uitdrukking ‘dienst aan God’ niet begrijpen en maar heel weinig begrijpen van hoe te dienen naar Gods wil. Het is hoog tijd dat mensen precies begrijpen hoe ze God kunnen dienen in overeenstemming met Zijn wil.

Als jullie willen dienen naar Gods wil, moeten jullie eerst begrijpen in welk soort mensen God genoeg scheidt, welk soort mensen God verafschuwt, welk soort mensen God vervolmaakt en welk soort mensen bekwaam is om God te dienen. Jullie zouden op zijn minst met deze kennis uitgerust moeten zijn. Bovendien moeten jullie de doelen van Gods werk kennen, en het werk dat God in het hier en nu zal doen. Als jullie dit hebben begrepen, en door de begeleiding van Gods woorden, moeten jullie eerst intreden hebben en eerst Gods opdracht ontvangen. Als jullie Gods woorden eenmaal werkelijk hebben ervaren en Gods werk echt kennen, zullen jullie bekwaam zijn om God te dienen. En het is wanneer jullie Hem dienen dat God jullie geestelijke ogen opent en jullie een beter begrip van Zijn werk en een duidelijkere blik op Zijn werk geeft. Wanneer je deze werkelijkheid binnengaat, zullen je ervaringen dieper en echter zijn.

Iedereen die zulke ervaringen heeft gehad, zal in de kerken voor zijn broeders en zusters kunnen zorgen, zodat jullie elkaars sterke punten kunnen gebruiken om jullie eigen tekortkomingen te compenseren en rijkere kennis te verkrijgen in jullie geest. Pas als jullie dit effect hebben bereikt, zullen jullie kunnen dienen naar Gods wil en door God worden vervolmaakt in de loop van jullie dienst.

Zij die God dienen, moeten Gods vertrouwelingen zijn, moeten God welgevallig zijn en moeten God uiterst trouw kunnen blijven. Of je nu privé of publiek handelt, je kunt in Gods bijzijn de vreugde van God verkrijgen, je kunt overeind blijven in Gods bijzijn en hoe andere mensen je ook behandelen, je bewandelt altijd het pad dat je moet gaan en schenkt alle aandacht aan Gods last. Alleen zulke mensen zijn vertrouwelingen van God. Dat Gods vertrouwelingen Hem direct kunnen dienen, komt doordat ze Gods grote opdracht en Gods last hebben ontvangen, zich Gods hart kunnen toe-eigenen, Gods last op zich kunnen nemen als hun eigen, en geen aandacht schenken aan hun toekomstperspectieven: zelfs wanneer ze geen perspectieven hebben en er voor hen geen winst in het verschiet ligt, zullen ze altijd in God geloven met een liefhebbend hart. Zodoende is dit soort persoon Gods vertrouwing. Gods vertrouwelingen zijn ook Zijn intimi; alleen Gods intimi kunnen Zijn rusteloosheid en Zijn gedachten delen, en hoewel hun vlees pijnlijk en zwak is, kunnen ze pijn verdragen en verzaken wat ze liefhebben om God tevreden te stellen. God geeft zulke mensen meer lasten en wat God wenst te doen, wordt bevestigd door de getuigenis van zulke mensen. Daarom zijn deze mensen aangenaam voor God. Ze zijn dienaren van God die naar Zijn eigen hart zijn, en alleen zulke mensen kunnen samen met God heersen. Wanneer je werkelijk Gods vertrouwing bent geworden, is precies het moment dat je samen met God zult heersen.

Jezus kon Gods opdracht – het werk van de verlossing van de hele mensheid – voltooien omdat Hij alle aandacht schonk aan Gods wil, zonder enige plannen of regelingen voor Zichzelf te maken. Zo was Hij ook de vertrouweling van God – God Zelf – wat jullie allemaal goed begrijpen. (In feite was Hij de God Zelf van wie God had getuigd. Ik zeg dit hier om met het feit van Jezus de kwestie toe te lichten.) Hij was in staat van Gods managementplan het exacte middelpunt te maken, bad altijd tot de hemelse Vader en zocht de wil van de hemelse Vader. Hij bad en zei: “God de Vader! Volbreng dat wat uw wens is en handel niet naar mijn wensen, maar naar uw plan. De mens mag dan zwak zijn, maar waarom zou u om hem geven? Hoe kan de mens uw bezorgdheid waardig zijn, de mens die als een mier in uw hand is? In mijn hart wens ik alleen uw wil te volbrengen, en ik wil dat u in mij kunt doen wat u zou doen in overeenstemming met uw eigen wensen.” Op weg naar Jeruzalem leed Jezus hevige pijn, alsof er een mes werd rondgedraaid in Zijn hart, en toch had Hij niet het geringste voornemen om Zijn woord te breken. Steeds was er een sterke kracht die Hem voortdreef naar waar Hij zou worden gekruisigd. Uiteindelijk werd Hij aan het kruis genageld, werd Hij de gelijkenis van zondig vlees en voltooide Hij het werk van de verlossing van de mens. Hij brak los uit de ketens van de dood en het dodenrijk. Tegenover Hem verloren de sterfelijkheid, de hel en het dodenrijk hun kracht en werden door Hem overwonnen. Hij leefde drieëndertig jaar en gedurende die tijd spande Hij Zich altijd tot het uiterste in om aan Gods wil te voldoen in overeenstemming met Gods werk destijds. Hij dacht nooit aan Zijn eigen winst of verlies en had altijd de wil van God de Vader voor ogen. Daarom zei God na Zijn doop: “Dit is mijn geliefde Zoon, in hem vind ik vreugde.” Vanwege Zijn dienst aan God die in harmonie was met Gods wil, legde God de

zware last van de verlossing van de hele mensheid op Zijn schouders en zorgde ervoor dat Hij die volbracht, en Hij was bekwaam en gerechtigd om deze belangrijke taak te voltooien. Zijn hele leven verdroeg Hij onmetelijk lijden voor God en talloze malen werd Hij verzocht door Satan, maar nooit verloor Hij de moed. God gaf Hem zo'n immense taak omdat Hij Hem vertrouwde en liefhad, en daarom zei God persoonlijk: "Dit is mijn geliefde Zoon, in hem vind ik vreugde." Alleen Jezus kon destijds deze opdracht volbrengen, en dit was één praktisch aspect van Gods voltooiing van Zijn werk van verlossing van de hele mensheid in het Tijdperk van Genade.

Als jullie net als Jezus alle aandacht kunnen schenken aan de last van God en jullie vlees de rug kunnen toekeren, zal God jullie Zijn belangrijke taken toevertrouwen, zodat jullie zullen voldoen aan de voorwaarden om God te dienen. Alleen onder zulke omstandigheden zullen jullie durven zeggen dat jullie Gods wil doen en Zijn opdracht vervullen, en alleen dan zullen jullie durven zeggen dat jullie God werkelijk dienen. Durf je, met het voorbeeld van Jezus, te zeggen dat je Gods vertrouweling bent? Durf je te zeggen dat je Gods wil doet? Durf je te zeggen dat je God werkelijk dient? Tegenwoordig begrijp je niet hoe je God moet dienen; durf je te zeggen dat je Gods vertrouweling bent? Als je zegt dat je God dient, is dat dan geen godslastering? Denk er eens over na: dien je God of dien je jezelf? Je dient Satan en toch zeg je koppig dat je God dient – is dat geen godslastering? Achter mijn rug om begeren veel mensen de zegen van een hoge status. Ze doen zich tegoed aan eten, slapen graag en besteden veel zorg aan het vlees; ze zijn altijd bang dat er voor het vlees geen uitweg is. In de kerk doen ze niet hun geëigende taak, ze klaplopen ten koste van de kerk of lezen anders hun broeders en zusters de les met mijn woorden en spelen de baas over

anderen vanuit gezaghebbende functies. Deze mensen zeggen steeds dat ze Gods wil doen en Gods vertrouwelingen zijn – is dat niet absurd? Als je de juiste bedoelingen hebt, maar niet kunt dienen naar Gods wil, gedraag je je dwaas; maar als je bedoelingen niet goed zijn en je nog steeds zegt dat je God dient, dan ben je iemand die zich tegen God verzet en zou God je moeten straffen! Met zulke mensen heb ik geen medelijden! Ze klaplopen in het huis van God, begeren altijd de gemakken van het vlees en houden geen rekening met de belangen van God. Ze zoeken altijd wat goed voor hen is en schenken geen aandacht aan Gods wil. Ze aanvaarden niet het toezicht van Gods Geest in alles wat ze doen. Voortdurend intrigeren ze en misleiden ze hun broeders en zusters. Ze zijn achterbaks als een vos in een wijngaard die altijd druiven steelt en de wijngaard vertrapt. Kunnen zulke mensen Gods vertrouwelingen zijn? Ben je het waardig om Gods zegen te ontvangen? Je neemt geen last aan voor je leven en de kerk, ben je het dan waardig om Gods opdracht te ontvangen? Wie zou iemand als jij durven vertrouwen? Als je op deze manier dient, zou God je dan een grotere taak durven toevertrouwen? Zou dit geen vertragingen opleveren voor het werk?

Ik zeg dit zodat jullie kunnen weten aan welke voorwaarden moet worden voldaan om te dienen in harmonie met Gods wil. Als jullie je hart niet aan God geven, als jullie niet zoals Jezus heel zorgvuldig omgaan met Gods wil, dan kan God jullie niet vertrouwen en zal Hij uiteindelijk over jullie oordelen. Misschien koester je tegenwoordig, in je dienst aan God, steeds het voornemen om God te misleiden en ga je steeds op een plichtmatige manier met Hem om. Kortom, ongeacht al het andere: als je God bedriegt, zul je een meedogenloos oordeel ondergaan. Jullie moeten ervan profiteren dat jullie zojuist het juiste pad van

dienst aan God zijn opgegaan om eerst jullie hart aan God te geven, met onverdeelde loyaliteit. Of je nu tegenover God of tegenover andere mensen staat, je hart moet altijd naar God gekeerd zijn en je moet het voornemen hebben om God lief te hebben zoals Jezus dat deed. Op deze manier zal God je vervolmaken, zodat je een dienaar van God wordt die naar Zijn hart is. Als je werkelijk wilt worden vervolmaakt door God, en als je wilt dat jouw dienst in harmonie is met Zijn wil, moet je je eerdere opvattingen over geloof in God veranderen en de oude manier waarop je God diende, veranderen, zodat God meer van je vervolmaakt. Zo zal God je niet in de steek laten en zul je net als Petrus in de voorhoede zitten van hen die God liefhebben. Als je nog steeds geen berouw toont, ga je een einde als dat van Judas tegemoet. Dit moet iedereen die in God gelooft, begrijpen.

Over het gebruik door God van de mens

Niemand is in staat onafhankelijk te leven, behalve zij die speciale leiding en begeleiding krijgen van de Heilige Geest. Dat is omdat mensen de bediening en hoede van hen die door God worden gebruikt nodig hebben. Daarom laat God in ieder tijdperk mensen opstaan die zich naarstig inzetten voor het hoeden van de kerken omwille van Zijn werk. Dat betekent dat Gods werk moet worden uitgevoerd door hen aan wie Hij de voorkeur geeft en die Hij goedkeurt. De Heilige Geest moet dat deel van hen gebruiken dat het waard is om gebruikt te worden, zodat de Heilige Geest kan werken. En ze worden geschikt gemaakt voor het gebruik door God doordat zij worden vervolmaakt door de Heilige Geest. Omdat het vermogen van de mens om te begrijpen zo gebrekkig is, moet hij

worden gehoed door hen die worden gebruikt door God. Dit gold ook voor het gebruiken van Mozes, in wie God destijds veel bruikbare dingen zag, die Hij ook gebruikte om Gods werk in die fase uit te voeren. In deze fase gebruikt God een mens, terwijl Hij tevens het deel benut dat door de Heilige Geest gebruikt kan worden om te werken. De Heilige Geest bestuurt die mens en vervolmaakt tegelijkertijd het overgebleven, onbruikbare gedeelte.

Het werk dat uitgevoerd wordt door degene die door God wordt gebruikt dient om bij te dragen aan het werk van Christus of de Heilige Geest. God heeft deze mens doen opstaan onder de mensen; hij is hier om alle uitverkorenen van God te leiden. God heeft hem ook op doen staan om het werk van de menselijke samenwerking uit te voeren. Met zo iemand, die het werk van de menselijke samenwerking kan uitvoeren, kunnen meer eisen van God aan de mens en het werk dat de Heilige Geest onder de mensen uit moet voeren via hem verwezenlijkt worden. Je kunt het ook zo zeggen: Gods doel bij het gebruiken van deze mens is dat alle mensen die God volgen Gods wil beter kunnen begrijpen en meer van Gods vereisten kunnen vervullen. Omdat de mensen niet in staat zijn om Gods woorden of Gods wil rechtstreeks te begrijpen, heeft God iemand doen opstaan, die wordt gebruikt om zulk werk uit te voeren. Deze persoon kan ook worden beschreven als een medium via wie God de mens begeleidt, als de 'vertaler' die als tolk optreedt tussen God en de mens. Zodoende is zo iemand niet als alle anderen die in Gods huishouden werken of die Zijn apostelen zijn. Net als zij is hij iemand van wie gezegd kan worden dat hij God dient. Maar in het wezen van zijn werk en in de onderliggende reden waarom hij gebruikt wordt door God, verschilt hij in grote mate van de andere werkers en apostelen. Wat betreft het wezen van zijn werk en de onderliggende

reden waarom hij gebruikt wordt, doet God de mens die door Hem gebruikt wordt opstaan. Hij wordt door God voorbereid op Gods werk en doet mee aan het werk van God Zelf. Geen enkele persoon zou zijn werk ooit over kunnen nemen; dit is de menselijke samenwerking die naast het goddelijke werk onmisbaar is. Het werk dat uitgevoerd wordt door andere werkers of apostelen, is daarentegen slechts de overdracht en implementatie van de vele aspecten van de regelingen voor de kerken tijdens elke periode, of het werk van het eenvoudigweg geven van leven om het kerkleven in stand te houden. Deze werkers en apostelen zijn niet aangesteld door God, laat staan dat zij kunnen worden gezien als mensen die door de Heilige Geest worden gebruikt. Ze worden gekozen uit de kerken en nadat ze training hebben ondergaan en gedurende een tijd gevormd zijn, mogen zij die geschikt zijn blijven. Degenen die ongeschikt zijn, worden teruggestuurd naar waar zij vandaan kwamen. Omdat deze mensen zijn gekozen uit de kerken, laten sommigen van hen hun ware aard zien wanneer zij leiders zijn geworden. Sommigen doen zelfs veel slechte dingen en worden uiteindelijk geëlimineerd. De persoon die door God gebruikt wordt, is echter iemand die door God is voorbereid en die een zeker kaliber bezit en menselijkheid heeft. Hij is van tevoren voorbereid en volmaakt gemaakt door de Heilige Geest en hij wordt volledig geleid door de Heilige Geest. Met name waar het om zijn werk gaat, wordt hij geleid en geïnstrueerd door de Heilige Geest. Daardoor wijkt hij niet af van het pad van het leiden van Gods uitverkorenen, want God neemt zeker verantwoordelijkheid voor Zijn eigen werk en God doet altijd Zijn eigen werk.

De geboden van het nieuwe tijdperk

Bij het ervaren van Gods werk, moet je Gods woorden zorgvuldig lezen en je met de waarheid toerusten. Maar ten aanzien van de dingen die jullie willen doen of hoe jullie die doen, bestaat er geen behoefte aan jullie oprechte gebeden en smeekbeden; die dingen zijn inderdaad nutteloos. Maar tegenwoordig is het zo, dat de problemen waar jullie tegenwoordig mee te maken krijgen erop neerkomen dat jullie niet weten hoe jullie Gods werk moeten ervaren, en dat er veel passiviteit in jullie is. Jullie kennen vele doctrines, maar hebben niet veel realiteit. Is zoiets niet een teken dat jullie het bij het verkeerde eind hebben? Bij jullie, in deze groep, is er veel dwaling. Vandaag de dag kunnen jullie zulke beproevingen als 'dienstdoeners' niet bereiken, en kunnen jullie je onmogelijk andere beproevingen of louteringen voorstellen of bereiken die samenhangen met de woorden van God. Jullie moeten je houden aan de vele dingen die je in de praktijk moet brengen. Dat betekent dat mensen zich moeten houden aan de vele plichten die ze moeten vervullen. Daar moeten de mensen zich aan houden en die moeten zij uitvoeren. Laat de Heilige Geest doen wat door de Heilige Geest gedaan moet worden; mensen kunnen daar geen rol in spelen. Mensen moeten zich houden aan datgene wat mensen moeten doen; dat heeft geen betrekking op de Heilige Geest. Het gaat daarbij alleen om datgene wat mensen moeten doen en waar zij trouw aan moeten zijn als aan een gebod, net als trouw aan de wet van het Oude Testament. Hoewel het nu niet het Tijdperk van de Wet is, zijn er nog steeds vele woorden die gelijk zijn aan die in het Tijdperk van de Wet en waaraan onverkort vastgehouden moet worden, en zij worden niet alleen maar uitgevoerd door te vertrouwen op de aanraking door de Heilige Geest, maar ze moeten door mensen nageleefd worden. Bijvoorbeeld: vel geen oordeel over het werk van de praktische God; verzet je niet tegen de mens over wie God

getuigenis heeft afgelegd; ken je plaats voor Gods aangezicht en wees niet losbandig; spreek met mate en laat je woorden en daden in overeenstemming zijn met de regelingen die de mens over wie God getuigenis heeft afgelegd, heeft ingesteld; heb ontzag voor de getuigenis van God; veronachtzaam het werk van God en de woorden uit Zijn mond niet; boots de toon en de bedoelingen van Gods uitspraken niet na; doe naar buiten toe niets wat duidelijk ingaat tegen de mens over wie God getuigenis heeft afgelegd. Dit, en nog meer, is waar iedereen zich aan dient te houden. In elk tijdperk stelt God veel aan de wetten verwante regels vast waaraan de mens zich moet houden. Daardoor stelt Hij grenzen aan de gezindheid van de mens en onderzoekt Hij diens oprechtheid. Neem bijvoorbeeld het gebod 'Eer je vader en je moeder' uit het tijdperk van het Oude Testament. Dit gebod geldt tegenwoordig niet meer; destijds beperkte het alleen enkele externe gezindheid van de mens, werd het gebruikt om de oprechtheid van het geloof van de mens in God aan te tonen en was het het teken van hen die in God geloofden. Hoewel we nu in het Tijdperk van het Koninkrijk leven, zijn er toch nog veel regels waar mensen zich aan moeten houden. De regels van het verleden gelden niet; tegenwoordig zijn er vele, meer toepasselijke zaken die mensen moeten doen en die noodzakelijk zijn. Ze hebben niets te maken met het werk van de Heilige Geest en moeten door de mens uitgevoerd worden.

In het Tijdperk van Genade zijn veel praktijken uit het Tijdperk van de Wet afgeschaft, omdat die wetten in die tijd niet echt effectief waren voor het werk. Nadat die wetten waren afgeschaft, werden veel praktijken ingevoerd die wel geschikt waren voor dat tijdperk en die zijn uitgegroeid tot de vele regels die er tegenwoordig zijn. Toen de God van vandaag verscheen, werden die regels overbodig en hoefden ze niet meer nageleefd te worden. Er werden veel

praktijken ingevoerd die voor het werk in de huidige tijd geschikt zijn. Tegenwoordig zijn deze praktijken geen regels, ze zijn er om een doel te bereiken; voor vandaag zijn ze geschikt en morgen worden het misschien voorschriften. Samenvattend: je moet je houden aan dat wat vruchtbaar is voor het werk dat je vandaag doet. Denk niet aan morgen: wat je vandaag doet, doe je ter wille van vandaag. Misschien zijn er morgen wel betere praktijken en moet je die dan uitvoeren, maar besteed daar niet te veel aandacht aan; houd je aan datgene waaraan je je vandaag moet houden zodat je niet tegen God ingaat. Vandaag de dag is het voor de mensen het allerbelangrijkst dat zij zich houden aan wat hieronder vermeld staat. Je moet niet proberen om bij de God die voor je staat een wit voetje te halen of iets voor Hem te verbergen. Spreek geen onreine of hooghartige taal tegen de God die voor je staat. Bedrieg de God die voor je staat niet door mooie woorden en fraaie toespraken met het doel Zijn vertrouwen te winnen. Handel niet oneerbiedig voor Gods aangezicht. Gehoorzaam alle woorden die uit Gods mond komen en verzet je niet tegen Zijn woorden, ga er niet tegen in en betwist ze niet. Leg de woorden die uit Gods mond komen niet op de manier uit die je het best uitkomt. Houd je tong in bedwang, opdat je niet ten prooi valt aan de bedrieglijke plannen van de goddelozen. Let op waar je loopt, opdat je de grenzen die God voor jou heeft gesteld niet overschrijdt. Als je zondigt, zal dit ervoor zorgen dat je de plaats van God inneemt en woorden spreekt die verwaand en hoogdravend zijn en zul je dus door God worden verafschuwd. Je moet de woorden die uit de mond van God komen niet achteloos verspreiden, anders zullen anderen je bespotten en zullen de duivels je voor de gek houden. Gehoorzaam al het werk dat door de God van vandaag gedaan wordt. Zelfs als je het niet begrijpt, moet je er geen oordeel over vellen;

het enige wat je kunt doen is te streven en te communiceren. Niemand mag inbreuk maken op Gods oorspronkelijke positie. Het enige wat je kunt doen is de God van vandaag dienen vanuit de standplaats van de mensen. De God van vandaag kun je niet onderwijzen vanaf de plaats van de mensen; dat is misplaatst. Niemand mag op de plaats staan van de mens over wie God getuigenis heeft afgelegd; in je woorden, daden en diepste gedachten sta je op de standplaats van de mensen. Daar moet je je bij neerleggen, het is de verantwoordelijkheid van de mens, het kan door niemand veranderd worden, en als je dat wel zou doen, zou je inbreuk maken op de bestuursbesluiten. Iedereen moet dat onthouden.

Door de lange tijd dat God gesproken heeft en zich uitgesproken heeft, zijn mensen het lezen en onthouden van de woorden van God als hun belangrijkste plicht gaan beschouwen. Niemand besteedt aandacht aan daden en zelfs datgene waaraan jullie je zouden moeten houden, doen jullie niet; daardoor is jullie dienstbetrachting met veel moeilijkheden en problemen gepaard gegaan. Als je je voorafgaand aan het in de praktijk brengen van de woorden van God niet hebt gehouden aan dat waaraan je je zou moeten houden, dan ben je een van diegenen die door God verafschuwd en verworpen worden. Als je je aan deze praktijken houdt, moet je eerlijk en oprecht zijn. Beschouw ze niet als ketenen, maar houd ze in acht als geboden. In deze tijd moet je je er niet druk over maken welke effecten behaald moeten worden; om kort te gaan, zo werkt de Heilige Geest en iedereen die een overtreding begaat moet gestraft worden. De Heilige Geest heeft geen emoties en let er niet op of je het begrijpt. Als je vandaag tegen Hem zondigt, zal Hij je straffen. Als je binnen Zijn rechtsgebied tegen Hem zondigt, zal Hij je niet ontzien. Het kan Hem niet schelen hoe serieus

je de woorden van Jezus naleeft. Als je Gods geboden van vandaag overtreedt, zal Hij je straffen; Hij zal je ter dood veroordelen. Hoe zou het aanvaardbaar voor jou kunnen zijn om je daar niet aan te houden? Je móet het doen, ook al doet het wat pijn! Het doet er niet toe om welke religie, sector, land of denominatie het gaat, in de toekomst moeten ze zich allemaal aan deze praktijken houden. Niemand is daarvan uitgesloten en niemand zal gespaard worden! Dit is namelijk wat de Heilige Geest vandaag zal doen en er kan door niemand tegen worden gezondigd. Deze praktijken stellen niet heel veel voor, maar ze moeten wel door iedereen gedaan worden. Het zijn de geboden die Jezus, die uit de dood is opgewekt en naar de hemel is opgevaren, voor de mens heeft ingesteld. Zegt Jezus in 'De weg ... (7)' niet dat het antwoord op de vraag of je rechtvaardig of zondig bent afhangt van de houding die je nu tegenover God hebt? Niemand mag aan dit aspect voorbijgaan. In het Tijdperk van de Wet geloofden Farizeeërs generatie na generatie in God, maar toen het Tijdperk van Genade aanbrak, kenden ze Jezus niet en verzetten ze zich tegen Hem. Daardoor kwam er niets terecht van alles wat zij deden, alles was tevergeefs en God accepteerde het niet. Als je dit kunt doorzien, zul je niet snel zondigen. Veel mensen hebben zich misschien met God gemeten. Hoe smaakt het om je tegen God te verzetten? Is het bitter of zoet? Je zou dit moeten begrijpen – doe maar niet alsof je het niet weet. Misschien zijn sommige mensen in hun hart nog steeds niet overtuigd. Toch adviseer ik je om te proberen het uit te vinden; ontdek hoe het smaakt. Dit zal voorkomen dat veel mensen het blijven wantrouwen. Er zijn veel mensen die de woorden van God lezen, maar zich in hun hart toch stiekem tegen Hem verzetten. Als je je op die manier tegen Hem verzet hebt, voelt het dan niet alsof er een mes in je hart is rondgedraaid? Als het al geen ruzie in de familie is, is het

lichamelijk ongemak of beproevingen van zoons en dochters. Hoewel je vlees de dood bespaard wordt, zal de hand van God je nooit loslaten. Denk je dat het zo eenvoudig zou kunnen zijn? Het is vooral voor de velen die dichtbij God staan nog noodzakelijker om zich hierop te richten. Naarmate de tijd verstrijkt, vergeet je het en dan zul je, zonder dat je het beseft, in verzoeking gestort worden; je slaat nergens meer acht op en daardoor begin je te zondigen. Lijkt je dit onbelangrijk? Als je dit goed kunt, dan krijg je de kans om vervolmaakt te worden, om uit Gods eigen mond voor Gods aangezicht advies te ontvangen. Als je niet voorzichtig bent, zal het een probleem voor je zijn; dan zul je God ongehoorzaam zijn, je woorden en daden zullen liederlijk zijn en vroeg of laat zul je door zware stormen en machtige golven weggevoerd worden. Ieder van jullie moet aandacht schenken aan deze geboden. Als je ze overtreedt, zal de mens over wie God getuigenis heeft afgelegd je misschien niet veroordelen, maar de Geest van God is niet klaar met je; Hij zal je niet ontzien. Kun je de gevolgen dragen van je overtreding? Dus, wat God ook zegt, je moet Zijn woorden in de praktijk brengen en je er op wat voor manier dan ook aan houden. Dat is niet eenvoudig!

Je zou moeten weten dat de praktische God, God Zelf is

Wat zou je moeten weten over de praktische God? De Geest, de Persoon en het Woord vormen de praktische God Zelf, en dit is de ware betekenis van de praktische God Zelf. Als je alleen de Persoon kent – als je Zijn gewoonten en persoonlijkheid kent – maar niet weet van het werk van de Geest, of wat de Geest doet in het vlees, en als je alleen aandacht geeft aan de Geest, en het Woord, en alleen bidt tegenover de Geest, niet weet van het werk van Gods

Geest in de praktische God, dan bewijst dit toch dat je geen weet hebt van de praktische God. Kennis van de praktische God houdt ook het weten en ervaren van Zijn woorden in, en de regels en principes van het werk van de Heilige Geest begrijpen, en hoe de Geest van God in het vlees werkt. Zo omvat het ook het weten dat elke actie van God in het vlees wordt bestuurd door de Geest, en dat de woorden die Hij spreekt een regelrechte expressie zijn van de Geest. Dus, als je de praktische God wenst te kennen, dan moet je in de eerste plaats weten hoe God werkt in menselijkheid en in goddelijkheid; dit, op zijn beurt, heeft betrekking op de uitdrukkingen van de Geest, waar alle mensen zich mee bezig houden.

Waar gaan de uitdrukkingen van de Geest over? Soms werkt God in menselijkheid en soms in goddelijkheid – maar over het algemeen voert de Geest in beide gevallen het bevel. Wat de geest in menselijkheid ook is, dit is hun uiterlijke uitdrukking. De Geest werkt normaal, maar Zijn leiding via de Geest bestaat uit twee delen. Eén deel is Zijn werk in menselijkheid en het andere is Zijn werk door goddelijkheid. Dit moet je goed begrijpen. Het werk van de Geest varieert naar gelang de omstandigheden. Wanneer Zijn menselijke werk vereist is, geeft de Geest richting aan dit menselijke werk, en wanneer Zijn goddelijke werk vereist is, verschijnt de goddelijkheid rechtstreeks om het uit te voeren. Omdat God in het vlees werkt en in het vlees verschijnt, werkt Hij zowel in menselijkheid als in goddelijkheid. Zijn werk in de menselijkheid wordt geleid door de Geest, en dient om tegemoet te komen aan de vleeselijke behoeften van de mensen, om hun betrokkenheid bij Hem te vergemakkelijken, hen in staat te stellen de werkelijkheid en normaliteit van God te aanschouwen, en hen te kunnen laten zien dat de Geest van God in het vlees is gekomen, en onder de mensen is, samen met de mens leeft, en omgang heeft met de mens. Zijn werk

in goddelijkheid dient om te voorzien in het leven van de mens, en de mens te begeleiden in alles van de positieve kant, verandering te brengen in de gezindheid van de mens en hen in staat te stellen om waarlijk de verschijning van de Geest in het vlees te aanschouwen. In het algemeen wordt de groei in iemands leven rechtstreeks bereikt door Gods werk en woorden in goddelijkheid. Alleen als mensen Gods werk in goddelijkheid accepteren, kunnen ze veranderingen in hun gezindheid bereiken, alleen dan kunnen ze verzadigd zijn in hun geest, alleen als hieraan het werk in menselijkheid wordt toegevoegd – het hoeden, ondersteunen en voorzien in de menselijkheid door God – kunnen de resultaten van Gods werk volledig worden bereikt. De praktische God Zelf, waarvan tegenwoordig gesproken wordt, werkt zowel in menselijkheid als in goddelijkheid. Door de verschijning van de praktische God, zijn Zijn normale menselijke werken en leven en Zijn volledig goddelijke werk bereikt. Zijn menselijkheid en goddelijkheid zijn gecombineerd in één, en het werk van beiden is volbracht door woorden, of het nou in menselijkheid of goddelijkheid is, Hij spreekt de woorden uit. Wanneer God werkt in menselijkheid, spreekt Hij de woorden van de menselijkheid, zodat mensen in contact kunnen komen en het kunnen begrijpen. Zijn woorden zijn duidelijk uitgesproken en zijn eenvoudig te begrijpen, zodat ze aan alle mensen kunnen worden verstrekt. Of deze mensen nu rijk zijn aan kennis, of slecht onderwezen, ze kunnen allen Gods woorden ontvangen. Gods werk in goddelijkheid wordt eveneens uitgedragen door woorden, maar het is vol van voorziening, vol van leven, het is onaangetast door menselijke ideeën, er zijn geen menselijke voorkeuren bij betrokken, en het is zonder menselijke grenzen, het is buiten de grenzen van enig normale menselijkheid. Ook dit wordt uitgevoerd in het vlees, maar het is de directe

uitdrukking van de Geest. Als mensen alleen maar Gods werk in menselijkheid accepteren, dan zullen ze zich beperken tot een bepaalde reikwijdte, en zal dus een eeuwigdurende aanpak, snoei en discipline nodig zijn om een kleine verandering in hen teweeg te brengen. Zonder het werk of de aanwezigheid van de Heilige Geest zullen ze echter altijd weer terugvallen op hun oude levenswijze; het is alleen door het werk van goddelijkheid dat deze kwalen en tekortkomingen verholpen kunnen worden, alleen dan kunnen mensen compleet worden. In plaats van gestaag handelen en snoeien, is er behoefte aan positieve voorziening, aan woorden om alle tekortkomingen te compenseren, aan woorden om elke toestand van iemand kenbaar te maken, aan woorden om richting te geven aan hun leven, hun uitspraken, al hun acties, om hun intenties en motivaties bloot te leggen; dit is het echte werk van de praktische God. En dus zou je, in je houding tegenover de praktische God, je moeten onderwerpen aan Zijn menselijkheid, Hem herkennen en erkennen, en bovendien het goddelijke werk en de woorden moeten accepteren en gehoorzamen. Gods verschijning in het vlees betekent dat al het werk en de woorden van Gods Geest gedaan zijn door Zijn normale menselijkheid, en door Zijn vleesgeworden vlees. Met andere woorden, Gods Geest leidt zowel Zijn menselijk werk en voert het goddelijk werk in het vlees uit, en in de geïncarneerde God kun je zowel Gods werk in menselijkheid als Zijn volledig goddelijk werk zien. Dit is de werkelijke betekenis van de praktische verschijning van God in het vlees. Als je dit duidelijk kunt doorzien, ben je in staat om alle verschillende delen van God te verbinden, en zul je ophouden Zijn werk in goddelijkheid een te hoge premie toe te kennen, en te afwijzend te staan tegenover Zijn werk in menselijkheid, en zul je niet tot het uiterste gaan, noch omwegen nemen. Over het algemeen is de betekenis van de

praktische God, dat het werk van Zijn menselijkheid en van Zijn goddelijkheid, zoals geleid door de Geest, tot uitdrukking komt door Zijn vlees, zodat de mensen kunnen zien dat Hij levendig is en levensecht, en werkelijk en actueel.

Het werk van de Geest van God in de mensheid heeft overgangsfases. Door de menselijkheid perfect te maken, stelt Hij Zijn menselijkheid in staat om de aansturing van de Geest te ontvangen, waarna Zijn menselijkheid in staat is om de kerken te voorzien en te hoeden. Dit is een expressie van Gods normale werk. Dus, als je duidelijk de principes van Gods werk in de mensheid kan doorzien, dan zul je waarschijnlijk geen opvattingen hebben over Gods werk in menselijkheid. Ongeacht alle andere dingen, Gods Geest kan het niet verkeerd hebben. Hij heeft gelijk, en is zonder fout; Hij zou niet iets doen wat niet correct is. Goddelijk werk is de directe expressie van Gods wil, zonder tussenkomst van menselijkheid. Het ondergaat geen perfectionering, maar komt regelrecht van de Geest. En toch, dat Hij kan werken in goddelijkheid is vanwege Zijn normale menselijkheid; het is helemaal niet bovennatuurlijk, en schijnt uitgevoerd te zijn door een normaal persoon; God kwam vooral van de hemel naar de aarde om de woorden van God door het vlees tot uitdrukking te brengen, om met gebruik van het vlees het werk van Gods Geest te voltooien.

Vandaag de dag, blijft de kennis van de mensen over de praktische God te eenzijdig, en hun begrip van het belang van de incarnatie is nog steeds te gering. Wanneer het op Gods vlees aankomt, zien de mensen door Zijn werk en woorden, dat Gods Geest zoveel inhoudt, in zo'n overvloedigheid. Maar, hoe dan ook, Gods getuigenis komt uiteindelijk van de Geest van God; wat Hij doet in het vlees, volgens welke principes Hij werkt, hoe Hij doet in menselijkheid, en hoe Hij doet in goddelijkheid. Mensen moeten hier kennis over hebben. Vandaag ben je

in staat om deze persoon te aanbidden, maar in werkelijkheid aanbid je de Geest. Dit is de minimale kennis die de mens over de vleesgeworden God zou moeten hebben: kennis van het wezen van de Geest door het vlees, kennis van het goddelijke werk van de Geest in het vlees en het menselijk werk in het vlees, acceptatie van alle woorden en uitspraken van de Geest in het vlees, en zien hoe de Geest van God het vlees aanstuurt en Zijn kracht in het vlees openbaart. Dat wil zeggen, men leert de Geest in de hemel kennen door het vlees; het verschijnen van de praktische God Zelf onder de mens heeft de vage God zelf doen verdwijnen in de opvatting van de mens; het aanbidden van de praktische God Zelf door de mensen heeft hun gehoorzaamheid aan God vergroot; en door het goddelijke werk in het vlees door de Geest van God, en menselijk werk in het vlees, ontvangt de mens openbaring en wordt hij gehoed, en veranderingen worden bereikt in zijn levensgezindheid. Alleen dit is de eigenlijke betekenis van de komst van de Geest in het vlees, en het is in de eerste plaats zo dat mensen zich kunnen verbinden met God, vertrouwen op God, en de kennis van God kunnen verkrijgen.

In het algemeen, welke houding moeten mensen hebben tegenover de praktische God? Wat weet je van de incarnatie, van de verschijning van het Woord in het vlees, van Gods verschijning in het vlees, van de daden van de praktische God? En waarover wordt heden ten dage hoofdzakelijk gesproken? De incarnatie, de komst van het Woord in het vlees, en Gods verschijning in het vlees – deze zaken moet allemaal begrepen worden. Gebaseerd op jullie gestalte, en het tijdperk, gedurende jullie levenservaringen, moeten jullie geleidelijk begrip krijgen van deze zaken, en een heldere kennis ervan hebben. Het proces waarbij mensen Gods woorden ervaren is hetzelfde proces als

waardoor zij de verschijning van Gods woorden in het vlees kennen. Hoe meer mensen Gods woorden ervaren, hoe beter zij de Geest van God kennen; door het ervaren van Gods woorden, begrijpen mensen de principes van het werk van de Geest en leren ze de praktische God Zelf kennen. In feite, wanneer God mensen volmaakt maakt en hen voor Zich wint, leert Hij ze de daden van de praktische God kennen; Hij gebruikt het werk van de praktische God om mensen de werkelijke betekenis van de incarnatie te laten zien, en om hun te laten zien dat de Geest van God daadwerkelijk is verschenen aan de mens. Wanneer God de mensen voor zich gewonnen heeft en volmaakt heeft gemaakt, hebben de uitspraken van de praktische God hen overwonnen. De woorden van de praktische God hebben hen veranderd, en hun binnenste Zijn leven geschonken, en hen vervuld met wat Hij is (of het nou is wat Hij menselijk is, of wat Hij goddelijk is), vervuld met het wezen van Zijn woorden, en hebben mensen laten leven naar Zijn woorden. Wanneer God mensen wint, doet Hij dat in de eerste plaats door de woorden en uitspraken te gebruiken van de praktische God om zodoende de tekortkomingen van mensen aan te pakken, en hun rebellerende gezindheid te oordelen en te openbaren, waardoor ze krijgen wat ze nodig hebben en zien dat God onder de mensen is gekomen. Maar bovenal is het werk van de praktische God om iedere persoon van de invloed van Satan te redden door hen weg te halen uit het land van vuiligheid, en hun verdorven gezindheid te verjagen. De meest diepgaande betekenis van door de praktische God gewonnen worden, is dat je de praktische God als voorbeeld kunt nemen, als een model, een normaal menselijk leven kunt leiden, in staat bent de woorden en eisen van de praktische God te beoefenen, zonder de geringste afwijking of het geringste verschil, praktiseren zoals Hij het zegt, en in staat bent om alles te

bereiken wat Hij vraagt. Op deze manier zul je gewonnen zijn door God. Wanneer je door God gewonnen bent, bezit je niet slechts het werk van de Heilige Geest. Je hebt in de eerste plaats de capaciteiten gekregen om te leven naar de wil van de praktische God. Alleen het feit dat je het werk van de Heilige Geest hebt, betekent niet dat je het leven hebt. Het gaat erom of je in staat bent om te handelen naar de eisen die de praktische God aan je stelt, wat ermee te maken heeft of je in staat bent om door God gewonnen te worden. Deze dingen zijn de grootste betekenis van het werk van de praktische God in het vlees. Dat wil zeggen, God wint een groep mensen door echt en daadwerkelijk in het vlees te verschijnen en levendig en levensecht te zijn, gezien te worden door mensen, daadwerkelijk het werk van de Geest uit te voeren in het vlees, en door te handelen als voorbeeld voor mensen in het vlees. God is voornamelijk in het vlees gekomen om mensen in staat te stellen de echte daden van God te zien, de vormloze Geest gedaante te laten aannemen in het vlees, en mensen toe te staan om Hem te zien en aan te raken. Op deze manier zullen zij die door Hem compleet zijn gemaakt Hem naleven, ze zullen door Hem gewonnen zijn, en Zijn hart navolgen. Als God alleen maar in de hemel sprak, en niet daadwerkelijk op aarde was gekomen, dan zouden mensen Hem nog steeds niet kunnen kennen, ze zouden alleen in staat zijn met lege theorie Gods daden te prediken, en zouden Gods woorden niet als realiteit ervaren. God is voornamelijk op aarde gekomen om te handelen als een voorbeeld en een model voor hen die door God gewonnen gaan worden; alleen op deze manier kunnen mensen daadwerkelijk God kennen, en God aanraken, en Hem zien, en alleen dan kunnen ze werkelijk door God gewonnen worden.

Alleen het in praktijk brengen van de waarheid is werkelijkheid bezitten

Als je Gods woorden openlijk kunt uitleggen, wil dat nog niet zeggen dat je over de werkelijkheid beschikt – dingen zijn niet zo eenvoudig als je ze misschien had voorgesteld. Of je over de werkelijkheid beschikt of niet, is niet gebaseerd op wat je zegt, het is eerder gebaseerd op hoe je uiteleeft. Wanneer Gods woorden je leven en je natuurlijke uitdrukking worden, telt alleen dit als werkelijkheid en geldt alleen dit als het bezitten van inzicht en een ware gestalte. Je moet in staat zijn om de toets voor een lange periode te doorstaan en je moet in staat zijn om de gelijkenis na te leven die God van je verlangt; het moet niet louter van buiten zijn, maar het moet als vanzelf uit je stromen. Alleen dan heb je echt de werkelijkheid en alleen dan heb je het leven verkregen. Laat mij het voorbeeld gebruiken dat iedereen kent, van de beproeving van de dienstdoeners. Iedereen kan de meest verheven theorieën naar voren brengen over dienstdoeners en iedereen heeft een behoorlijk begrip met betrekking tot dit onderwerp; ze spreken erover en wat de één erover zegt overtreft nog wat de vorige had gezegd, alsof het een wedstrijd is. Als de mens echter geen ingrijpende beproeving heeft ondergaan, kan je moeilijk zeggen dat hij een goede getuigenis heeft. Kort gezegd, het echt naleven van de mens schiet nog steeds erg tekort en dit strookt niet met zijn begrip. Daarom moet het nog steeds de waarlijke gestalte van de mens worden en het is nu nog niet zijn leven. Omdat het begrip van de mens nog niet in werkelijkheid is gebracht, is zijn gestalte nog steeds als een kasteel gebouwd op zand, wankelend en op het punt van instorten. De mens heeft te weinig werkelijkheid – het is bijna onmogelijk om enige werkelijkheid in de mens te

vinden. Er is te weinig werkelijkheid die op een natuurlijke manier uit de mens stroomt en alle werkelijkheid in zijn leven is gedwongen en daarom zeg ik dat de mens geen echte werkelijkheid bezit. Hecht niet te veel waarde aan mensen die zeggen dat hun liefde voor God nooit verandert – dit is alleen wat ze zeggen, voordat ze met beproevingen geconfronteerd worden. Als ze plotseling met beproevingen worden geconfronteerd, worden de dingen waarover ze spreken opnieuw onverenigbaar met de werkelijkheid en bewijst het opnieuw dat mensen geen werkelijkheid bezitten. Je zou kunnen zeggen dat wanneer je dingen tegenkomt die niet passen bij je opvattingen en die verlangen dat je jezelf opziet, dat dit je beproevingen zijn. Voordat Gods wil onthuld wordt, is er een strenge proef voor elke man, een enorme beproeving voor iedereen – is deze kwestie duidelijk voor je? Wanneer God de mens op de proef wil stellen, laat Hij hen altijd hun keuzes maken voordat de waarheid van de feiten is onthuld. Dat betekent dat wanneer God de mens aan beproevingen onderwerpt, Hij je nooit de waarheid zal vertellen en dat is hoe mensen onmaskerd kunnen worden. Dit is een manier waarop God Zijn werk uitvoert, om te zien of je de God van vandaag begrijpt en om te zien of je enige werkelijkheid bezit. Ben je echt vrij van twijfels over Gods werk? Zal je in staat zijn om standvastig te zijn wanneer een grote beproeving over je heen komt? Wie durft woorden te spreken als: “Ik garandeer dat er geen problemen zullen zijn”? Wie durft woorden te spreken als: “Anderen twijfelen misschien, maar ik zal nooit twijfelen”? Net zoals de keren dat Petrus aan beproevingen werd blootgesteld – hij schepte altijd op voordat de waarheden waren geopenbaard. Dit is geen persoonlijke fout die uniek is voor Petrus; dit is de grootste moeilijkheid waarmee iedereen tegenwoordig geconfronteerd wordt. Als ik verschillende plaatsen zou bezoeken of als ik

verschillende broeders en zusters zou bezoeken, om naar jullie begrip van Gods werk van vandaag te kijken, zouden jullie zeker in staat zijn om over veel van jullie inzichten te praten en zou het erop lijken dat jullie geen enkele twijfels hebben. Als ik je zou vragen: “Kun je met zekerheid vaststellen dat het werk van vandaag de dag door God Zelf is verricht? Geen twijfel mogelijk?” Dan zou je zeker antwoorden: “Zonder enige twijfel, het is het werk dat door de Geest van God is verricht.” Als je eenmaal op zo’n manier hebt geantwoord, zou je beslist geen enkele twijfel meer hebben en je zou zelfs grote vreugde ervaren – je zou kunnen voelen dat je een beetje aan werkelijkheid hebt gewonnen. Degenen die de neiging hebben om dingen op deze manier te begrijpen zijn degenen die minder werkelijkheid bezitten; hoe meer iemand denkt haar gewonnen te hebben, des te meer men niet in staat zal zijn om standvastig te blijven in beproevingen. Wee degenen die arrogant en hooghartig zijn en wee degenen die geen kennis van zichzelf hebben. Zulke mensen kunnen als de besten spreken, niettemin zijn hun acties het slechtst. Bij het minste of geringste teken van problemen, beginnen deze mensen te twijfelen en komt de gedachte om te stoppen in hun hoofd op. Ze hebben geen enkele werkelijkheid; het enige wat ze hebben zijn theorieën, verhevener dan die van religie, zonder enige werkelijkheden welke God nu verlangt. Ik walg het meest van diegenen die alleen over theorieën spreken en geen werkelijkheid bezitten. Ze slaken de luidste kreten bij het uitvoeren van hun werk, maar ze bezwijken zodra ze worden geconfronteerd met werkelijkheid. Laat dat niet zien dat deze mensen geen werkelijkheid hebben? Het doet er niet toe hoe woest de wind en golven zijn, als je kunt blijven staan zonder een vleugje twijfel in je gedachten en als je standvastig kunt zijn en niet in een staat van ontkenning bent, zelfs als er niemand anders meer over is, dan

geldt dit als dat jij een waarlijk begrip hebt en echt in het bezit van de werkelijkheid bent. Als je de wind volgt, waar die ook heen waait, als je de meerderheid volgt en als je leert zeggen wat anderen zeggen, dan maakt het niet uit hoe goed je zulke dingen zegt, het is geen enkel bewijs dat je in het bezit bent van de werkelijkheid. Daarom stel ik voor dat je niet overhaast lege woorden gaat uitschreeuwen. Ken je het werk dat God zal uitvoeren? Gedraag je niet zoals Petrus, waardoor je jezelf schande toebrengt en je niet langer je hoofd hoog kunt houden – dit doet niemand enig goed. De meeste mensen hebben geen ware gestalte. God heeft veel werk verricht, maar Hij heeft de werkelijkheid niet op mensen laten neerdalen; preciezer gezegd, God heeft nooit iemand persoonlijk getuchtigd. Sommige mensen zijn ontmaskerd door dergelijke beproevingen, waarbij hun zondige handen steeds verder naar buiten reikten met de gedachte dat ze God makkelijk de baas kunnen worden en dat ze kunnen doen wat ze maar willen. Omdat ze niet eens in staat zijn om dit soort beproevingen het hoofd te bieden, zijn de meer uitdagende beproevingen uitgesloten en is de werkelijkheid ook uitgesloten. Proberen ze nu niet God voor de gek te houden? De werkelijkheid bezitten, is niet iets dat kan worden vervalst en evenmin is het iets dat je enkel kunt bereiken door er kennis van te hebben. Het is gebaseerd op je ware gestalte en het is gebaseerd op of je in staat bent om alle beproevingen te doorstaan. Begrijp je het nu?

God vraagt van de mensen niet simpelweg om in staat te zijn om over de werkelijkheid te praten. Zou dat niet te gemakkelijk zijn? Waarom spreekt God dan over binnengaan in het leven? Waarom spreekt Hij over transformatie? Als iemand alleen maar in staat is om inhoudsloos over de werkelijkheid te praten, kan dan een transformatie in zijn gezindheid plaatsvinden? Het trainen van een

groep goede soldaten van het koninkrijk is niet hetzelfde als het trainen van mensen die alleen over de werkelijkheid kunnen praten of mensen die alleen maar opscheppen, maar het is het trainen van mensen die Gods woorden te allen tijde kunnen naleven, die onverzettelijk zijn, ongeacht de tegenslagen waarmee ze geconfronteerd worden en die te allen tijde in overeenstemming met Gods woorden leven en niet terugkeren naar het wereldse. Dit is de werkelijkheid waar God over spreekt en dit is wat God van de mensen vraagt. Zie daarom de door God gesproken werkelijkheid niet als zomaar iets. Louter verlichting door de Heilige Geest staat niet gelijk aan het bezitten van de werkelijkheid: het is namelijk niet de gestalte van de mens, maar de genade van God en menselijke prestaties staan daarbuiten. Elke persoon moet hetzelfde lijden als Petrus verdragen en, meer nog, de glorie van Petrus bezitten, want dat is wat mensen uitleven die Gods werk hebben ontvangen. Alleen dit kan werkelijkheid worden genoemd. Denk niet dat je de werkelijkheid zult bezitten omdat je over de werkelijkheid kunt praten. Dit is een misvatting, dit past niet bij Gods wil en het heeft geen werkelijk gewicht. Zeg dergelijke dingen ook niet in de toekomst – doof zulke uitspraken! Allen die een verkeerd begrip van Gods woorden hebben, zijn ongelovigen. Ze hebben geen enkele echte kennis, laat staan een ware gestalte; het zijn onwetende mensen zonder werkelijkheid. Dat betekent dat allen die buiten de substantie van Gods woorden leven ongelovigen zijn. Degenen die door de mens als ongelovig worden beschouwd, zijn beesten in de ogen van God en degenen die door God als ongelovig worden beschouwd, zijn zij die Gods woorden niet als hun leven hebben. Daarom zijn degenen die niet de werkelijkheid van Gods woorden bezitten en die falen in het uitleven van Gods woorden, ongelovigen. Gods bedoeling is om het zo te maken dat iedereen

vanuit de werkelijkheid van Gods woorden leeft. Het gaat er niet alleen om dat iedereen in staat is om over de werkelijkheid te praten, maar nog belangrijker, dat iedereen in staat is om de werkelijkheid van Gods woorden na te leven. De werkelijkheid die de mens waarneemt, is te oppervlakkig, het heeft geen waarde, het kan Gods wil niet vervullen, het is te laag bij de grond, het is het niet eens waard om genoemd te worden, het mist te veel en staat te ver af van de maatstaf van wat God verlangt. Ieder van jullie zal onderworpen worden aan een grote keuring om te zien wie van jullie alleen weet te praten over jullie begrip, maar niet in staat is om het pad te wijzen en te zien wie van jullie nutteloos uitschot is. Onthoud dit voor de toekomst! Praat niet over lege begrippen – spreek alleen over de weg van beoefening en over de werkelijkheid. Transitie van waarlijke kennis naar huidige praktijk en vervolgens overgaan van oefenen naar het uitleven van de werkelijkheid. Lees anderen niet de les en praat niet over waarlijke kennis. Als je begripsvermogen een weg is, kun je het vrijelijk naar buiten laten komen; als het geen weg is, houd alsjeblieft je mond en stop met praten. Wat je zegt is nutteloos. Het zijn slechts enkele woorden van begrip om God voor de gek te houden en anderen jaloers op je te laten worden. Is dat niet waar je op uit bent? Is dit niet het opzettelijk bespelen van anderen? Heeft dit enige waarde? Praat alleen over begrip nadat je het ervaren hebt en dan zul je niet langer aan het opscheppen zijn. Anders ben je enkel iemand die arrogante woorden spreekt. Je kunt veel dingen niet eens overwinnen of weerstand bieden tegen je eigen vlees in je daadwerkelijke ervaring, je doet altijd wat je verlangens je ingeven en voldoet niet aan Gods wil, maar je hebt wel het lef om over theoretische begrippen te praten – je bent schaamteloos! Je hebt nog steeds het lef om te praten over je begrip van Gods woorden – hoe brutaal van jou! Zomaar

praten en opscheppen zijn jouw natuur geworden en je bent eraan gewend geraakt om dat te doen. Wanneer je wilt praten doe je het met gemak, maar als het op de praktijk aankomt, neem je je toevlucht tot versiersels. Houd je anderen zo niet voor de gek? Je kunt mensen misschien voor de gek houden, maar God kan niet misleid worden. Mensen doorzien het niet en kunnen het niet goed onderscheiden, maar God neemt dit soort zaken serieus op en Hij zal je niet sparen. Je broeders en zusters zullen misschien voor je pleiten, je begripsvermogen prijzen, je bewonderen, maar als je geen werkelijkheid bezit, zal de Heilige Geest je niet sparen. Misschien zal de praktische God je tekortkomingen door de vingers zien, maar Gods Geest zal geen aandacht aan je schenken en dat zal genoeg zijn voor je om te dragen. Geloof je dit? Praat meer over de werkelijkheid van de praktijk; ben je het al vergeten? Praat meer over de praktische wegen; ben je het al vergeten? “Spreek minder van verheven theorieën of waardeloos opgeblazen praat en het is het beste om nu te beginnen met in de praktijk brengen.” Ben je deze woorden vergeten? Begrijp je dit allemaal niet? Heb je geen idee van Gods wil?

Gods huidige werk kennen

Gods werk in deze tijden kennen is grotendeels kennen wat de voornaamste bediening is van de vleesgeworden God van de laatste dagen, en wat Hij op aarde is komen doen. Ik heb eerder in mijn woorden genoemd dat God op aarde is gekomen (in de laatste dagen) om ons een voorbeeld te geven vóór Zijn heengaan. Hoe geeft God dit voorbeeld? Door woorden te spreken, door te werken en te spreken door het hele land. Dit is Gods werk in de laatste dagen;

Hij spreekt alleen, zodat de aarde een wereld van woorden wordt, zodat iedere persoon wordt voorzien van en verlicht door Zijn woorden en zodat de geest van de mens ontwaakt en hij de visies duidelijk begrijpt. De vleesgeworden God is in de laatste dagen voornamelijk naar de aarde gekomen om woorden te spreken. Toen Jezus kwam, verspreidde Hij het evangelie van het koninkrijk van de hemel en bracht Hij het verlossingswerk van de kruisiging tot stand. Hij maakte een einde aan het Tijdperk van de Wet en schafte alle oude dingen af. De komst van Jezus eindigde het Tijdperk van de Wet en luidde het Tijdperk van Genade in. De komst van de vleesgeworden God van de laatste dagen heeft een einde gemaakt aan het Tijdperk van Genade. Hij is voornamelijk gekomen om Zijn woorden te spreken, om woorden te gebruiken en de mens zo te vervolmaken, om de mens te illumineren en verlichten en het hart van de mens te ontdoen van de plaats van de vage God. Dit is niet de fase van het werk dat Jezus deed toen Hij kwam. Toen Jezus kwam, verrichtte Hij vele wonderen, genas Hij de zieken en wierp Hij demonen uit. Hij deed eveneens het verlossingswerk van de kruisiging. Mensen houden er daardoor het denkbeeld op na dat God zo moet zijn. Want toen Jezus kwam, deed Hij niet het werk om het hart van de mens te ontdoen van het beeld van de vage God; toen Hij kwam, werd Hij gekruisigd, genas Hij de zieken en wierp Hij demonen uit. Bovendien verspreidde Hij het evangelie van het koninkrijk van de hemel. In één opzicht ontdoet de vleeswording van God in de laatste dagen de plaats die de vage God inneemt in de opvattingen van de mens. zodat het beeld van de vage God niet langer in het hart van de mens te vinden is. Door Zijn feitelijke woorden en feitelijke werk, Zijn reizen door alle landen en het uitzonderlijk echte en normale werk dat Hij doet onder de mensen, leert Hij de mens de realiteit van God kennen en ontdoet hij het hart van de mens van de

plaats van de vage God. In een ander opzicht gebruikt God de door Zijn vlees gesproken woorden om de mens compleet te maken en om alle dingen tot stand te brengen. Dit is het werk dat God tot stand zal brengen in de laatste dagen.

Wat jullie moeten weten:

1. Gods werk is niet bovennatuurlijk en jullie moeten er geen opvattingen over koesteren.

2. Jullie moeten het voornaamste werk begrijpen dat de vleesgeworden God deze keer is komen doen.

Hij is niet gekomen om de zieken te genezen, demonen uit te werpen of wonderen te verrichten. Hij is ook niet gekomen om het evangelie van bekering te verspreiden of de mens verlossing te schenken. Jezus heeft dit werk namelijk al gedaan en God doet hetzelfde werk niet nog een keer. God is nu gekomen om een einde te maken aan het Tijdperk van Genade en om alle praktijken van het Tijdperk van Genade uit te bannen. De praktische God is voornamelijk gekomen om te laten zien dat Hij echt is. Toen Jezus kwam, sprak Hij enkele woorden; Hij toonde voornamelijk wonderen, deed tekenen en wonderen, genas de zieken en wierp demonen uit. Daarnaast sprak Hij profetieën uit om de mens te overtuigen en de mens te laten inzien dat Hij werkelijk God was en een rustige God was. Uiteindelijk voltooide Hij het werk van de kruisiging. De God van nu toont geen tekenen en wonderen, evenmin geneest Hij de zieken en werpt Hij demonen uit. Toen Jezus kwam, vertegenwoordigde het werk dat Hij deed één aspect van God, maar deze keer is God gekomen om de fase van het werk te doen die nu aan de beurt is, want God doet hetzelfde werk niet nog een keer; Hij is de God

die altijd nieuw en nooit oud is, dus alles wat je nu ziet zijn de woorden en het werk van de praktische God.

De vleesgeworden God van de laatste dagen is voornamelijk gekomen om Zijn woorden te spreken, om alles uit te leggen wat noodzakelijk is voor het leven van de mens, om aan te duiden waar mensen moeten binnengaan, om de mens Gods daden te laten zien, en om de mens de wijsheid, almacht en wonderlijkheid van God te tonen. Door de vele manieren waarop God spreekt, aanschouwt de mens de oppermacht van God, de grootsheid van God en bovendien de nederigheid en verborgenheid van God. De mens ziet dat God oppermachtig is, dat Hij nederig en verborgen is en de minste van allen kan worden. Sommige woorden van Hem worden direct vanuit het perspectief van de Geest gesproken, sommige woorden van Hem worden direct vanuit het perspectief van de mens gesproken en sommige woorden van Hem worden direct vanuit het perspectief van de derde persoon gesproken. Hieraan kan men zien dat de wijze van Gods werk zeer uiteenloopt en Hij de mens het door woorden laat zien. Gods werk in de laatste dagen is normaal en echt, dus wordt de groep mensen van de laatste dagen onderworpen aan de grootste beproevingen. Vanwege de normaliteit en realiteit van God, hebben alle mensen hun intrede gedaan in zulke beproevingen; dat de mens in de beproevingen van God is neergedaald, komt door de normaliteit en realiteit van God. In het tijdperk van Jezus waren er geen opvattingen of beproevingen. Omdat het meeste werk dat Jezus deed in overeenstemming met de opvattingen van de mens was, volgden mensen Hem en hadden ze geen opvattingen over Hem. De beproevingen van nu zijn groter dan ooit voor de mens. Wanneer er wordt gezegd dat deze mensen uit de grote verdrukking zijn gekomen, wordt deze verdrukking bedoeld. God spreekt nu om

geloof, liefde, lankmoedigheid en gehoorzaamheid in deze mensen te kweken. De woorden die de vleesgeworden God van de laatste dagen spreekt, zijn overeenkomstig het wezen van de aard van de mens, overeenkomstig het gedrag van de mens en overeenkomstig de intrede die de mens nu geacht wordt te doen. Zijn woorden zijn zowel echt als normaal: Hij spreekt niet over morgen, Hij kijkt ook niet terug op gisteren; Hij spreekt alleen over de gewenste intrede, wat nu in praktijk moet worden gebracht en begrepen. Als er tegenwoordig iemand zou opstaan die tekenen en wonderen kan tonen, demonen kan uitwerpen, zieken kan genezen en vele wonderen kan verrichten en deze persoon beweert dat hij Jezus is die gekomen is, dan is er sprake van valse boze geesten die Jezus nabootsen. Vergeet dat niet! God doet hetzelfde werk niet nog een keer. Jezus' fase van het werk is al voltooid en God zal die fase van het werk nooit opnieuw uitvoeren. Gods werk is onverenigbaar met de opvattingen van de mens; het Oude Testament voorspelde bijvoorbeeld de komst van een Messias, maar het bleek dat Jezus kwam, dus zou het niet kloppen dat er weer een andere Messias komt. Jezus is al een keer gekomen en het zou niet kloppen als Jezus deze keer weer kwam. Elk tijdperk heeft een eigen naam en elke naam wordt gekenmerkt door het tijdperk. Volgens de opvattingen van de mens moet God altijd tekenen en wonderen laten zien, moet Hij altijd de zieken genezen en demonen uitwerpen, en moet Hij altijd net zoals Jezus zijn, maar deze keer is God helemaal niet zo. Als God in de laatste dagen nog steeds tekenen en wonderen toonde en nog steeds demonen uitwierp en de zieken genas – als Hij precies hetzelfde als Jezus deed – dan zou God hetzelfde werk herhalen en zou het werk van Jezus geen betekenis of waarde hebben. God voert dus één fase van het werk uit in elk tijdperk. Zodra één fase van Zijn werk is voltooid, wordt die

al spoedig nagebootst door boze geesten. Nadat Satan God op de voet gaat volgen, stapt God over op een andere methode. Zodra God een fase van Zijn werk heeft voltooid, wordt die nagebootst door boze geesten. Jullie moeten dit duidelijk inzien. Waarom is Gods werk nu anders dan het werk van Jezus? Waarom doet God nu geen tekenen en wonderen, werpt Hij geen demonen uit en geneest Hij de zieken niet? Als Jezus' werk hetzelfde was als het werk in het Tijdperk van de Wet, had Hij dan de God van het Tijdperk van Genade kunnen vertegenwoordigen? Had Hij dan het werk van de kruisiging kunnen volbrengen? Als Jezus net als in het Tijdperk van de Wet de tempel had betreden en de sabbat in acht had genomen, dan zou Hij door niemand vervolgd zijn en door allen omarmd. Had Hij in dat geval gekruisigd kunnen worden? Had Hij dan het werk van verlossing kunnen volbrengen? Wat zou het voor zin hebben als de vleesgeworden God van de laatste dagen tekenen en wonderen liet zien, zoals Jezus? Alleen als God een ander aspect van Zijn werk doet in de laatste dagen, een aspect dat een onderdeel van Zijn managementplan vertegenwoordigt, kan de mens meer kennis van God verkrijgen en alleen dan kan Gods managementplan volledig uitgevoerd worden.

God is in de laatste dagen voornamelijk gekomen om Zijn woorden te spreken. Hij spreekt vanuit het perspectief van de Geest, vanuit het perspectief van de mens en vanuit het perspectief van de derde persoon; Hij spreekt op verschillende manieren, waarbij Hij voor een bepaalde tijdsperiode een bepaalde manier gebruikt en de manieren van spreken gebruikt om de opvattingen van de mens te veranderen en het hart van de mens te ontdoen van het beeld van de vage God. Dit is het belangrijkste werk dat God doet. Omdat de mens gelooft dat God is gekomen om de zieken te genezen, demonen uit te werpen, wonderen te

verrichten en materiële zegeningen aan de mens te schenken, voert God deze fase van het werk uit – het werk van tuchtiging en oordeel – om de opvattingen van de mens te ontdoen van dergelijke dingen, zodat de mens de realiteit en normaliteit van God kan kennen en zodat zijn hart kan worden ontdaan van het beeld van Jezus en vervangen door een nieuw beeld van God. Zodra het beeld van God in de mens oud wordt, wordt het een afgod. Toen Jezus kwam en die fase van het werk uitvoerde, vertegenwoordigde Hij God niet in volle omvang. Hij deed enkele tekenen en wonderen, sprak enige woorden, werd uiteindelijk gekruisigd en vertegenwoordigde één aspect van God. Hij kon niet alles van God vertegenwoordigen, maar vertegenwoordigde God door één aspect van Gods werk te doen. Dat komt omdat God zo groot en zo wonderbaar is, en onvoorstelbaar is. Ook doet God maar één aspect van Zijn werk in elk tijdperk. Het werk dat God doet in dit tijdperk is voornamelijk het voorzien in de woorden voor het leven van de mens, de onthulling van de verdorven gezindheid van de mens en het wezen van de aard van de mens ; en ook de eliminatie van godsdienstige opvattingen, feodale denkpatronen, achterhaalde denkpatronen, alsmede de kennis en cultuur van de mens. Dit moet allemaal worden blootgelegd en weggezuiverd door Gods woorden. In de laatste dagen gebruikt God woorden en geen tekenen en wonderen, om de mens te vervolmaken. Hij gebruikt Zijn woorden om de mens te ontmaskeren, de mens te oordelen en te tuchtigen en de mens te vervolmaken, zodat de mens in Gods woorden de wijsheid en lieflijkheid van God gaat zien en Gods gezindheid gaat begrijpen, zodat de mens door Gods woorden de daden van God aanschouwt. In het Tijdperk van de Wet leidde Jehova Mozes uit Egypte met Zijn woorden en sprak Hij enkele woorden tot de Israëlieten; in die tijd werd een deel van Gods daden

duidelijk gemaakt, maar omdat het kaliber van de mens beperkt was en niets zijn kennis compleet kon maken, bleef God spreken en werken. In het Tijdperk van Genade zag de mens wederom een deel van Gods daden. Jezus was in staat om tekenen en wonderen te tonen, de zieken te genezen en demonen uit te werpen, en gekruisigd te worden. Na drie dagen stond Hij op uit de dood en verscheen Hij in het vlees aan mensen. De mens wist over God niet meer dan dit. De mens weet alleen wat God hem toont. Als God de mens niet meer zou tonen, zou dit alles zijn wat de mens over God wist. Dus blijft God werken, zodat de kennis van de mens aangaande Hem dieper kan worden en zodat hij het wezen van God beetje bij beetje leert kennen. God gebruikt in de laatste dagen Zijn woorden om de mens te vervolmaken. Je verdorven gezindheid komt aan het licht door Gods woorden en je godsdienstige opvattingen worden vervangen door de realiteit van God. De vleesgeworden God van de laatste dagen is voornamelijk gekomen om de woorden te vervullen dat “het Woord vlees wordt, dat het Woord in het vlees komt en dat het Woord in het vlees verschijnt”. Als je hier geen gedegen kennis van hebt, zul je nog steeds niet standvastig kunnen zijn. In de laatste dagen streeft God er voornamelijk naar om een fase van het werk te volbrengen waarin het Woord in het vlees verschijnt, en dit is één aspect van Gods managementplan. Dus moet jullie kennis duidelijk zijn; hoe God ook werkt, God staat niet toe dat de mens Hem beperkt. Als God dit werk in de laatste dagen niet deed, kon de kennis van de mens aangaande Hem niet verder gaan. Je zou alleen weten dat God gekruisigd kan worden en Sodom kan vernietigen en dat Jezus kan worden opgewekt uit de dood en aan Petrus kan verschijnen ... Maar je zou nooit zeggen dat Gods woorden alles tot stand kunnen brengen en de mens kunnen overwinnen. Alleen door het ervaren van

Gods woorden kun je van dergelijke kennis spreken en hoe meer je van Gods werk ervaart, hoe grondiger jouw kennis van Hem zal worden. Alleen dan zul je God niet langer beperken tot je eigen opvattingen. De mens leert God kennen door Zijn werk te ervaren en er is geen andere juiste manier om God te leren kennen. Er zijn tegenwoordig veel mensen die niets anders doen dan wachten op tekenen en wonderen en de tijd van de rampspoed. Geloof je in God of geloof je in de enorme rampen? Wanneer de enorme rampen komen, is het te laat en als God de rampspoed niet naar de aarde zendt, is Hij dan niet God? Geloof je in tekenen en wonderen, of geloof je in God Zelf? Jezus toonde geen tekenen en wonderen toen Hij door anderen werd beschimpt; was Hij niet God? Geloof je in tekenen en wonderen, of geloof je in het wezen van God? De opvattingen van de mens inzake geloof zitten ernaast! Jehova sprak vele woorden tijdens het Tijdperk van de Wet, maar zelfs nu moeten sommige daarvan nog in vervulling gaan. Kun je zeggen dat Jehova niet God was?

Nu zou het voor jullie allemaal duidelijk moeten zijn dat in de laatste dagen voornamelijk het feit dat “het Woord vlees wordt” door God tot stand wordt gebracht. Door Zijn feitelijke werk op aarde stelt Hij de mens in staat om Hem te leren kennen, met Hem om te gaan en Zijn feitelijke daden te zien. Hij laat de mens duidelijk zien dat Hij in staat is om tekenen en wonderen te tonen, en dat er ook tijden zijn wanneer Hij daartoe niet in staat is, wat afhankelijk is van het tijdperk. Daaruit kun je zien dat God niet onmachtig is om tekenen en wonderen te tonen, maar dat Hij Zijn werkwijze verandert overeenkomstig Zijn werk en overeenkomstig het tijdperk. In de huidige fase van het werk toont Hij geen tekenen en wonderen; Hij toonde enkele tekenen en wonderen in het tijdperk van Jezus omdat Zijn werk in dat tijdperk anders was. God doet dat werk nu niet en

sommige mensen geloven dat Hij niet in staat is om tekenen en wonderen te tonen, of denken dat Hij God niet is als Hij geen tekenen en wonderen toont. Is dat geen misvatting? God is in staat om tekenen en wonderen te tonen, maar Hij werkt in een ander tijdperk en dus doet Hij dergelijk werk niet. Omdat dit een ander tijdperk is en omdat dit een andere fase van Gods werk is, zijn de daden die God laat zien ook anders. Het geloof van de mens in God is niet het geloof in tekenen en het geloof in wonderen, maar het geloof in zijn echte werk in het nieuwe tijdperk. De mens leert God kennen door de manier waarop God werkt en deze kennis zorgt ervoor dat de mens geloof in God ontwikkelt, dat wil zeggen het geloof in het werk en de daden van God. In deze fase van het werk spreekt God voornamelijk. Wacht niet op tekenen en wonderen; je zult ze niet zien! Je bent namelijk niet geboren in het Tijdperk van Genade. Was dat wel het geval, dan had je tekenen en wonderen kunnen zien, maar je bent geboren in de laatste dagen, dus kun je alleen de realiteit en normaliteit van God zien. Verwacht niet dat je de bovennatuurlijke Jezus ziet in de laatste dagen. Je kunt alleen de praktische vleesgeworden God zien, die niet anders is dan andere normale mensen. In elk tijdperk laat God duidelijk andere daden zien. In elk tijdperk maakt Hij een deel van Gods daden duidelijk en het werk van elk tijdperk vertegenwoordigt één aspect van Gods gezindheid en één aspect van Gods daden. De daden die Hij laat zien, variëren op basis van het tijdperk waarin Hij werkt, maar ze voorzien de mens allemaal van meer kennis aangaande God en een geloof in God dat alledaagser en meer waar is. De mens gelooft in God vanwege alle daden van God, omdat God zo wonderbaar en zo groot is, omdat Hij almachtig en ondoorgrondelijk is. Als je gelooft in God omdat Hij in staat is om tekenen en wonderen te doen, de zieken kan genezen en demonen kan

uitwerpen, dan zit je ernaast. Sommige mensen zullen dan tegen je zeggen: “Kunnen boze geesten dergelijke dingen ook niet doen?” Is dit niet het beeld van God verwarren met het beeld van Satan? Het geloof van de mens in God komt nu vanwege Zijn vele daden en de enorme hoeveelheid werk die Hij verricht en de vele manieren waarop Hij spreekt. God gebruikt Zijn uitspraken om de mens te overwinnen en hem te vervolmaken. De mens gelooft in God vanwege Zijn vele daden, niet omdat Hij tekenen en wonderen kan tonen en mensen begrijpen Hem alleen omdat zij Zijn daden zien. Alleen door de feitelijke daden van God te kennen, hoe Hij werkt, welke wijze methoden Hij gebruikt, hoe Hij spreekt en hoe Hij de mens vervolmaakt – alleen door deze aspecten te kennen – kun je de realiteit van God vatten en Zijn gezindheid begrijpen, weten waar Hij van houdt, wat Hij verafschuwt, hoe Hij op de mens inwerkt. Door de voorkeuren en afkeuren van God te begrijpen, kun je onderscheiden wat positief is en wat negatief is en door je kennis van God is er vooruitgang in je leven. Kortom, je moet kennis van Gods werk verkrijgen en je opvattingen over het geloof in God rechtzetten.

Is het werk van God zo eenvoudig als men denkt?

Het is belangrijk dat jij, als iemand die in God gelooft, begrijpt dat, doordat je het werk van God in de laatste dagen mag ontvangen alsook al het werk van Gods plan in jou, je werkelijk buitengewone glorie en redding van God heb gekregen. Al het werk van God in het hele universum is gericht op deze groep mensen. Hij heeft zich volledig voor jullie ingespannen en alles voor jullie opgeofferd. Vanuit het hele universum heeft Hij al het werk van de Geest

herwonnen en aan jullie gegeven. Daarom zeg ik: jullie zijn de gelukkigen. Bovendien heeft Hij Zijn glorie van Israël, Zijn uitverkoren volk, verplaatst naar jullie om het doel van Zijn plan volledig door jullie groep mensen te openbaren. Daarom zijn jullie degenen die Gods erfdeel zullen ontvangen en zelfs meer nog: jullie zullen de erfgenamen van Gods glorie zijn. Misschien herinneren jullie je allemaal deze woorden: “De geringe last die we tijdelijk te dragen hebben, brengt ons een eeuwige luister, die alles omvat en alles overtreft.” Vroeger hebben jullie dit allemaal horen zeggen, maar niemand begreep de ware betekenis van de woorden. Tegenwoordig kennen jullie de echte betekenis hiervan wel. Deze woorden beschrijven wat God in de laatste dagen tot stand zal brengen. En ze zullen worden volbracht in hen die geteisterd zijn door de grote rode draak in het land waar deze zich bevindt. De grote rode draak vervolgt God en is de vijand van God. In dit land zijn zij die in God geloven dus onderworpen aan vernedering en vervolging. Daarom worden deze woorden in jullie groep mensen de realiteit. Aangezien het werk wordt uitgevoerd in een land dat tegen God is, wordt al Zijn werk buitensporig tegengewerkt en veel van Zijn woorden kunnen niet op tijd tot stand worden gebracht. Derhalve worden mensen gelouterd vanwege de woorden van God. Dit is ook een onderdeel van het lijden. Het is bijzonder zwaar voor God om Zijn werk te volbrengen in het land van de grote rode draak, maar het is door deze moeite dat God een fase van Zijn werk doet om Zijn wijsheid en wonderbaarlijke daden openbaar te maken. God grijpt deze gelegenheid aan om deze groep mensen compleet te maken. Vanwege het lijden van mensen, hun kaliber en de hele satanische gezindheid van mensen in dit onreine land doet God Zijn werk van zuivering en overwinning, zodat Hij hierdoor glorie verkrijgt en hen kan winnen die getuigen van Zijn daden. Dit is de volledige betekenis van

alle offers die God heeft gebracht voor deze groep mensen. Dat wil zeggen: God doet het werk van de overwinning gewoon door hen die tegen Hem opstaan. Alleen op deze manier kan de grote macht van God duidelijk worden. Met andere woorden: alleen diegenen in het onreine land zijn het waard om de glorie van God te erven en alleen dit kan bekendheid geven aan de grote macht van God. Daarom zeg ik dat de glorie van God wordt verkregen in het onreine land en door hen die erin wonen. Dit is de wil van God. Dit is precies als in de fase van het werk van Jezus. Hij kon alleen verheerlijkt worden te midden van die farizeeërs die Hem vervolgden. Als dergelijke vervolging en het verraad van Judas niet hadden plaatsgevonden, was Jezus niet belachelijk gemaakt of belasterd, laat staan gekruisigd, en kon Hij zodoende de glorie nooit hebben verkregen. Waar God ook werkt in ieder tijdperk, en waar Hij Zijn werk in het vlees ook doet, Hij ontvangt dan en daar de glorie en wint diegenen die Hij wil. Dit is het plan van Gods werk en dit is Zijn management.

In Gods plan van enkele duizenden jaren wordt het werk in het vlees in twee delen voltrokken: Eerst heb je het werk van de kruisiging, waarvoor Hij verheerlijkt wordt, en dan krijg je het werk van de overwinning en vervolmaking in de laatste dagen, waardoor Hij glorie zal krijgen. Dit is het management van God. Schat het werk van God of Gods opdracht voor jou daarom niet te eenvoudig. Jullie zijn allemaal erfgenamen van het ver overstijgende, en eeuwige gewicht van de glorie van God, en dit was speciaal door God voorbestemd. Van de twee onderdelen van Zijn glorie is er één in jullie geopenbaard. Het geheel van één deel van Gods glorie is aan jullie toebedeeld, opdat het jullie erfenis moge zijn. Dit is de verheffing van God en Zijn lang geleden voorbestemde plan. In het licht van de grootheid van het werk dat God heeft gedaan in het land waarin de grote

rode draak verblijft kun je zeggen dat, als zo'n werk ergens anders gedaan zou zijn, het allang al veel vruchten zou hebben voortgebracht en gemakkelijk door de mens zou zijn aanvaard. En zo'n werk zou door de geestelijken uit het Westen die in God geloven veel te gemakkelijk aanvaard worden, want de fase van het werk van Jezus dient als een precedent. Hierom kan Hij deze werkfase van verheerlijking niet ergens anders tot stand brengen. Dat wil zeggen: als er een draagvlak is van alle mensen en erkenning van alle naties, dan kan Gods glorie nergens op rusten. En dat is precies de buitengewone waarde van deze werkfase in dit land. Onder jullie is er niemand die door de wet wordt beschermd. Integendeel, jullie worden gestraft door de wet en daar komt als bemoeilijkende factor bij dat niemand jullie begrijpt, noch familieleden, noch ouders, noch vrienden, noch jullie collega's. Niemand begrijpt jullie. Wanneer God jullie afwijst, houdt het leven op aarde voor jullie zeker op. Mensen kunnen het echter toch niet verdragen om God te verlaten. Dit is de betekenis van Gods overwinning van mensen en dit is Gods glorie. Wat jullie deze dag hebben geërfd, overstijgt alles van eerdere apostelen en profeten en is zelfs geweldiger dan dat van Mozes en Petrus. Zegeningen ontvang je niet in een of twee dagen. Ze moeten via veel opoffering verdiend worden. Dat wil zeggen: jullie moeten een gelouterde liefde hebben, een groot geloof en de vele waarheden, waarvan God wil dat jullie je ze toe-eigenen. Bovendien moeten jullie gericht zijn op gerechtigheid, je nooit laten ontmoedigen of zwichten en een constante en onverminderde liefde voor God hebben. Vastberadenheid wordt van jullie verlangd, evenals verandering in de gezindheid van jullie leven. Jullie moeten genezen van jullie verdorvenheid en alle orkestratie van God zonder klachten accepteren en zelfs gehoorzaam zijn tot in de dood. Dit is wat jullie zouden moeten bereiken. Dit is het uiteindelijke doel

van Gods werk en de eisen die God aan deze groep mensen stelt. Naar wat Hij jullie geeft, moet Hij in ruil ook van jullie vragen en een passend beroep op jullie doen. Al het werk van God is dus niet zonder reden en hieruit kan worden geconcludeerd waarom God telkens hoge normen en strikte eisen hanteert in Zijn werk. Hierom zouden jullie vol moeten zijn van geloof in God. Samengevat is al het werk van God voor jullie eigen bestwil, zodat jullie waardig zijn om Zijn erfenis te ontvangen. Dit is niet zozeer voor Gods eigen glorie maar voor jullie eigen redding en voor de vervolmaking van deze in het onreine land zwaar geteisterde groep mensen. Jullie moeten de wil van God begrijpen. En daarom doe ik een dringende oproep aan de vele onwetende mensen zonder inzicht en verstand: beproef God niet en biedt geen weerstand meer. God heeft al het lijden al te verduren gehad dat de mens nooit heeft hoeven te verduren en lang geleden werd Hij in plaats van de mens vernederd. Wat kunnen jullie nog meer niet uit jullie hoofd zetten? Wat kan belangrijker zijn dan de wil van God? Wat kan boven Gods liefde uitsteken? Het is voor God al dubbel zo zwaar om Zijn werk in dit onreine land uit te voeren. Als de mens willens en wetens zondigt, zal het werk van God verlengd moeten worden. Dit is nooit in iemands belang of iemands voordeel. God is niet gebonden aan tijd. Zijn werk en glorie staan voorop. Hoelang het ook duurt, Hij zal daarom kosten noch moeite sparen als het Zijn werk betreft. Dit is de eigenlijke gezindheid van God: Hij zal niet rusten voordat Zijn werk is voltooid. Pas als de tijd komt dat Hij het tweede deel van Zijn glorie verkrijgt, kan Zijn werk worden afgesloten. Als God niet in staat zou zijn om in het heelal het werk van het tweede deel van Zijn verheerlijking te voltooien, dan zou Zijn dag nooit komen, Zijn hand Zijn uitverkorenen nooit verlaten, Zijn glorie nooit op Israël komen en Zijn plan nooit tot stand komen. Jullie moeten de

wil van God zien en zien dat het werk van God niet zo eenvoudig is als het scheppen van de hemel, de aarde en alle dingen. Want het werk van vandaag is om de verdorven mensen, die zeer verdoofd zijn, te transformeren, en hen te reinigen die zijn geschapen en toen door Satan zijn bewerkt; niet om Adam en Eva te scheppen, nog minder om het licht of alle soorten planten en dieren te maken. Het is nu Zijn werk om allen te reinigen die door Satan zijn verdorven, zodat zij teruggewonnen mogen worden en Zijn bezit en Zijn glorie mogen worden. Dit werk is niet zo eenvoudig als men denkt dat het is om de hemel, de aarde en alle dingen die er zijn te scheppen, en het is niet te vergelijken met het vervloeken van Satan tot de bodemloze put, zoals men wel denkt. Het is eerder om de mens te transformeren, om datgene wat negatief is in iets positiefs om te zetten en datgene wat Hem niet toebehoort tot Zijn bezit te maken. Dit is de waarheid achter deze fase van Gods werk. Jullie moeten dit beseffen en de zaken niet simpeler zien dan ze zijn. Het werk van God is geen gewoon werk. Het is een wonder dat niet te bevatten is voor de mens en de wijsheid ervan kan door de mens niet worden bereikt. Tijdens deze fase van Zijn werk, maakt God niet alle dingen en vernietigt Hij ze niet. Maar Hij verandert Zijn gehele schepping en zuivert alle dingen die door Satan verontreinigd zijn. Daarom zal God een werk van grote omvang beginnen en dit is de volledige betekenis van het werk van God. Denk je na deze woorden nog steeds dat het werk van God zo eenvoudig is?

Omdat je in God gelooft, moet je voor de waarheid leven

Het veelvoorkomende probleem dat zich in feite bij alle mensen voordoet is dat ze de waarheid wel begrijpen, maar deze niet in de praktijk kunnen brengen. Eén factor daarbij is dat de mens niet bereid is er iets voor te doen en de andere is dat de mens niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt; hij kan niet verder kijken dan de vele moeilijkheden die zich in het dagelijkse leven voordoen en hij weet niet hoe hij dingen op een gepaste manier in de praktijk moet brengen. Aangezien de mens te weinig ervaring heeft, van zeer matig kaliber is en slechts een beperkt begrip heeft van de waarheid, is hij niet in staat de moeilijkheden op te lossen waar hij in het leven tegenaan loopt. Hij kan slechts lippendienst bewijzen aan zijn geloof in God, maar kan voor God geen plaats vinden in zijn leven van alledag. Met andere woorden: God is God en het leven is het leven, alsof de mens in zijn leven geen relatie heeft met God. Dat geloven alle mensen. Met een dergelijk geloof in God kan de mens in werkelijkheid niet door Hem gewonnen en vervolmaakt worden. Het is echt niet zo, dat het woord van God onvolledig is, maar het vermogen van de mens om Zijn woord te ontvangen is gewoonweg ontoereikend. Men kan wel zeggen dat bijna niemand volgens de bedoelingen van God te werk gaat. Het is eerder zo, dat hun geloof in God in overeenstemming is met hun eigen bedoelingen, vaste religieuze opvattingen en gebruiken. Er zijn er maar weinig die een transformatie ondergaan na het accepteren van Gods woord, en in overeenstemming met Zijn wil beginnen op te treden. Het is eerder zo, dat zij volharden in hun onjuiste geloofsovertuigingen. Wanneer de mens in God begint te geloven, baseert hij zich daarbij op de conventionele regels van religie en is zijn leven en zijn

omgang met anderen volledig gebaseerd op zijn eigen levensfilosofie. Dit is bij negen op de tien mensen het geval. Er zijn er maar weinig die, nadat ze in God zijn gaan geloven, een ander plan formuleren en een nieuwe pagina openslaan. Niemand beschouwt het woord van God als de waarheid of zal dit als zodanig in de praktijk brengen.

Neem bijvoorbeeld het geloof in Jezus. Of iemand nu een nieuweling was op het gebied van het geloof of daar al heel lang mee bezig was, ze gebruikten allemaal eenvoudigweg alle talenten waar ze over beschikten en lieten zien wat voor vaardigheden ze bezaten. Mensen voegden eenvoudigweg die drie woorden 'geloof in God' toe aan het leven dat ze tot dusverre geleefd hadden, maar brachten geen veranderingen aan in hun gezindheid; en hun geloof in God nam nog met geen greintje toe. Het nastreven van de mens was warm noch koud. Hij zei niet dat hij niet geloofde maar gaf evenmin zijn hart volledig aan God. Hij had nooit echt van God gehouden of God gehoorzaamd. Zijn geloof in God was zowel oprecht als geveinsd, hij zag veel door de vingers en was niet oprecht bij het uitoefenen van zijn geloof. Vanaf zijn allereerste begin tot aan zijn dood bleef hij in een dergelijke staat van verwarring verkeren. Wat betekent dit? Vandaag de dag moet je voortschrijden over het juiste pad, omdat je in de praktische God gelooft. En wanneer je geloof hebt in God, moet je niet alleen streven naar Zijn zegeningen, maar moet je er ook naar streven om God te beminnen en God te kennen. Ten gevolge van Zijn verlichting en jouw streven, kun je Zijn woord eten en drinken, kun je een waarlijk begrip van God ontwikkelen en een ware liefde jegens God krijgen die uit je hart komt. Je liefde voor God is, met andere woorden, zo echt, dat niemand jouw liefde voor Hem kan vernietigen of belemmeren. Dan zit je, wat betreft je geloof in God, op de

juiste weg. Het bewijst dat je God toebehoort, want dan is je hart door God in bezit genomen en kun je daarna door niets anders in bezit worden genomen. Dankzij jouw ervaring, de prijs die je hebt betaald en het werk van God, kun je uit eigen beweging een liefde voor God ontwikkelen. Dan word je bevrijd van de invloed van Satan en leef je in het licht van Gods woord. Pas wanneer je jezelf bevrijd hebt van de invloed van de duisternis, kun je als iemand beschouwd worden die God heeft gewonnen. Bij je geloof in God moet je dit doel nastreven. Dit is de taak van elk van jullie. Niemand hoort tevreden te zijn over de dingen zoals ze zijn. Je kunt niet tweeslachtig zijn ten aanzien van het werk van God of dit lichtvaardig opnemen. Je moet steeds en in alle opzichten aan God denken en alles ter wille van Hem doen. En wanneer je over dingen spreekt of die doet, moet je de belangen van het huis van God op de eerste plaats stellen. Alleen dit komt overeen met Gods wil.

De grootste fout die de mens maakt die in God gelooft, is dat zijn geloof alleen maar in woorden bestaat en God helemaal geen plaats krijgt in zijn dagelijkse leven. Inderdaad, alle mensen geloven in het bestaan van God, maar toch maakt God geen deel uit van hun leven van alledag. Er komen wel veel gebeden tot God uit de mond van de mens, maar God heeft weinig plaats in zijn hart en dus stelt God de mens keer op keer op de proef. Aangezien de mens onzuiver is, heeft God geen andere keuze dan de mens op de proef te stellen, zodat hij zich bij die beproevingen wellicht beschaamd zal voelen en zichzelf zal tegenkomen. Anders zullen alle mensen afstammelingen van de aartsengel worden en hoe langer hoe meer verdorven raken. Terwijl de mens in God gelooft, worden er vele persoonlijke motieven en doelstellingen afgeworpen, aangezien hij voortdurend door God wordt gereinigd. Anders kan geen enkel mens door

God worden gebruikt en kan God op geen enkele manier in de mens het werk verrichten dat nodig is. God reinigt de mens eerst. Tijdens dit proces kan de mens wellicht zichzelf leren kennen en door God veranderd worden. Pas hierna kan God Zijn leven in de mens aanbrengen en alleen op deze manier kan het hart van de mens volledig op God worden gericht. Het geloven in God is dus niet zo eenvoudig als de mens wel beweert. Zoals God het ziet: als je alleen maar over kennis beschikt, maar Zijn woord niet als leven hebt; als je beperkt bent tot je eigen kennis, maar de waarheid niet in de praktijk kunt brengen of het woord van God niet kunt naleven, dan bewijst dit dat je nog steeds geen hart hebt dat met liefde voor God is vervuld en laat dit zien dat je hart God niet toebehoort. God leren kennen door in Hem te geloven, is het uiteindelijke doel en daar moet de mens naar streven. Je moet met toewijding moeite doen om de woorden van God uit te leven, zodat ze in je praktijk worden gerealiseerd. Als je uitsluitend over doctrinaire kennis beschikt, zal je geloof in God op niets uitlopen. Alleen als je dat ook in de praktijk brengt en naar Zijn woord leeft, kan je geloof als volledig worden beschouwd en in overeenstemming met Gods wil. Op deze weg kunnen er vele mensen over veel kennis spreken, maar op het moment van hun dood vullen hun ogen met tranen en haten zij zichzelf omdat ze een leven hebben verspild en voor niks tot hoge leeftijd hebben geleefd. De doctrines begrijpen ze gewoon, maar de waarheid kunnen ze niet in praktijk brengen noch getuigen zijn voor God. In plaats daarvan rennen ze van hot naar her, als een bezige bij; als ze eenmaal op de rand van de dood staan, zien ze eindelijk dat ze ware getuigenis missen, dat ze God helemaal niet kennen. Is dit dan niet te laat? Waarom pluk je de dag niet en streef je de waarheid niet na die je bemint? Waarom wachten tot morgen? Als je tijdens je leven niet lijdt ter wille van de

waarheid of haar niet probeert te winnen, kan dat dan zijn omdat je spijt wilt voelen op je stervensuur? Als dat zo is, waarom zou je dan in God geloven? Er zijn werkelijk vele kwesties waarbij de mens, als hij er maar enige moeite aan besteedt, de waarheid in de praktijk kan brengen en daardoor God kan behagen. Het hart van de mens wordt voortdurend in bezit genomen door demonen, zodat hij niet in het belang van God kan handelen. Het is eerder zo dat hij voortdurend van hot naar her op reis is ter wille van het vlees en uiteindelijk nergens baat van heeft. Daarom heeft de mens voortdurend last van moeilijkheden en verdriet. Zijn dat niet de kwellingen van Satan? Is dit niet de verdorvenheid van het vlees? Je moet God niet bedotten door Hem enkel lippendienst te bewijzen. Het is beter als je concrete acties onderneemt. Houd jezelf niet voor de gek; wat heeft dat voor zin? Wat baat het je om ter wille van het vlees te leven en te ploeteren voor roem en fortuin?

De zeven donderslagen – een profetie dat het evangelie van het Koninkrijk door heel het universum zal worden verspreid

Ik verspreid mijn werk onder de heidense naties. Mijn glorie flitst door het heelal; mijn wil is belichaamd in de star-star-punt-punt mensen, die allemaal worden gestuurd door mijn hand en zich allemaal wijden aan de taken die ik heb toebedeeld. Vanaf dit punt ben ik een nieuw tijdperk binnengegaan en breng alle mensen naar een andere wereld. Toen ik terugkeerde naar mijn 'vaderland', begon ik nog een ander deel van het werk in mijn oorspronkelijke plan, zodat de mens mij dieper zou leren kennen. Ik beschouw het universum in zijn geheel en zie dat^[a] het een geschikte tijd is voor mijn werk, dus ik haast ik me heen en weer

en verricht mijn nieuwe werk aan de mens. Dit is tenslotte een nieuw tijdperk en ik heb nieuw werk gebracht om meer nieuwe mensen naar het nieuwe tijdperk te brengen en meer mensen opzij te zetten die ik zal elimineren. In de natie van de grote rode draak heb ik een fase van werk uitgevoerd die voor de mens onpeilbaar is, waardoor ze in de wind zwieren, waarna velen stilletjes wegzweven door het blazen van de wind. Echt, dit is de 'dorsvloer' die ik ga zuiveren; het is waar ik naar verlang en het is ook mijn plan. Want vele goddelozen zijn binnengeslopen terwijl ik aan het werk ben, maar ik heb geen haast om ze weg te jagen. Integendeel, ik zal ze uiteenjagen wanneer de tijd rijp is. Pas daarna zal ik de bron van het leven zijn, diegenen die echt van mij houden toestaan om van mij de vrucht van de vijgenboom en de geur van de lelie te ontvangen. In het land waar Satan verblijft, het land van stof, daar blijft geen puur goud over, alleen zand, en zo, onder deze omstandigheden, verricht ik een dergelijke fase van werk. Je zou moeten weten dat wat ik verdien puur, gezuiverd goud is, geen zand. Hoe kunnen de goddelozen in mijn huis blijven? Hoe kan ik toestaan dat vossen parasieten zijn in mijn paradijs? Ik gebruik elke denkbare methode om deze dingen weg te jagen. Voordat mijn wil is onthuld, weet niemand wat ik ga doen. Gebruikmakend van deze gelegenheid, verdrijf ik die goddelozen en zij worden gedwongen uit mijn aanwezigheid te gaan. Dit is wat ik de goddelozen aandoe, maar er zal nog steeds een dag komen dat ze dienst zullen doen aan mij. Het verlangen van mensen naar zegeningen is veel te sterk; daarom draai ik mijn lichaam om en laat mijn glorieuze gelaat zien aan de heidenen, zodat de mensen allemaal in hun eigen wereld kunnen leven en over zichzelf oordelen, terwijl ik verder de woorden zeg die ik zou moeten zeggen, en mensen voorzie van wat zij nodig hebben. Als mensen tot bezinning

komen, zal ik mijn werk allang hebben verspreid. Ik zal dan mijn wil aan de mensen kenbaar maken en beginnen met de tweede fase van mijn werk aan de mens. Ik laat alle mensen mij dan nauw volgen zodat ze meewerken met mijn werk, en laat ze alles doen wat in hun vermogen ligt om samen met mij het werk te verrichten dat ik moet doen.

Niemand heeft het geloof dat zij mijn glorie zullen zien, en ik dwing hen niet, maar verwijder eerder mijn glorie uit het midden van de mensheid en breng deze naar een andere wereld. Wanneer mensen opnieuw berouw hebben, dan zal ik mijn glorie nemen en het laten zien aan nog meer mensen die vertrouwen hebben. Dit is het principe waarmee ik werk. Want er is een tijd dat mijn glorie Kanaän verlaat, en er is ook een tijd waarin mijn glorie de uitverkorenen verlaat. Verder is er een tijd dat mijn glorie de hele aarde verlaat, waardoor deze schemerig wordt en in duisternis vervalt. Zelfs het land Kanaän zal het zonlicht niet zien; alle mensen zullen hun geloof verliezen, maar niemand kan het verdragen om de geur van het land Kanaän te verlaten. Pas wanneer ik de nieuwe hemel en aarde binnenga, neem ik het andere deel van mijn glorie en openbaar dit als eerste in het land Kanaän, waardoor er een sprankje licht op de hele aarde schijnt die verzonken is in de pikdonkere duisternis van de nacht, zodat de gehele aarde in het licht kan komen. Laat alle mensen van de hele aarde komen om kracht te putten uit de kracht van het licht, waardoor mijn glorie kan toenemen en voor elke natie opnieuw verschijnt. Laat de hele mensheid beseffen dat ik lang geleden naar de menselijke wereld ben gekomen en lang geleden mijn glorie van Israël naar het oosten heb gebracht; want mijn glorie straalt vanuit het oosten, waarnaar het werd overgebracht van het Tijdperk van Genade tot op de dag van vandaag. Maar het was vanuit Israël dat ik vertrok en

dat ik in het oosten aankwam. Pas wanneer het licht van het oosten geleidelijk wit wordt, zal de duisternis over de aarde licht worden, en pas dan zal de mens ontdekken dat ik al lang geleden uit Israël ben weggegaan en opnieuw in het oosten opsta. Nadat ik eenmaal in Israël ben afgedaald en er later uit ben vertrokken, kan ik niet opnieuw in Israël geboren worden, omdat mijn werk het hele universum leidt, en bovendien, de bliksem rechtuit van oost naar west flitst. Daarom ben ik in het Oosten afgedaald en heb Kanaän naar de mensen in het oosten gebracht. Ik wens mensen van over de hele aarde naar het land Kanaän te brengen, en dus blijf ik doorgaan met uitspraken in het land Kanaän om het hele universum te beheersen. Op dit moment is er geen licht op de hele aarde behalve in Kanaän, en alle mensen zijn in gevaar door honger en kou. Ik gaf mijn glorie aan Israël en nam het toen weg, en daarna bracht ik de Israëlieten naar het oosten en ook de hele mensheid naar het oosten. Ik heb ze allemaal naar het licht gebracht, zodat ze ermee kunnen worden herenigd en er mee verbonden zijn, en er niet langer naar hoeven te zoeken. Ik zal iedereen die zoekt het licht opnieuw laten zien en de glorie laten zien die ik in Israël had; ik zal hen laten zien dat ik lang geleden op een witte wolk te midden van de mensheid ben afgedaald, laat hen de ontelbare witte wolken zien en vruchten in hun overvloedige trossen, en bovendien, laat hen Jehova de God van Israël zien. Ik zal hen de Meester van de Joden laten zien, de verlangde Messias en de volledige verschijning van mij, die door koningen door de eeuwen heen vervolgd zijn. Ik zal aan het hele universum werken en ik zal groot werk verrichten en in de laatste dagen al mijn glorie en al mijn daden onthullen aan de mens. Ik zal mijn glorieuze gelaat in al zijn volheid tonen aan hen die vele jaren op mij hebben gewacht, aan hen die verlangd hebben dat ik op een witte wolk kom, en aan

Israël dat verlangd heeft om mij opnieuw te zien verschijnen, en aan de hele mensheid die mij vervolgt, zodat allen zullen weten dat ik lang geleden mijn glorie heb weggenomen en naar het oosten heb gebracht, zodat deze niet langer in Judea is. Want de laatste dagen zijn al gekomen!

Door het hele universum heen ben ik mijn werk aan het verrichten, en in het oosten klinken donderslagen eindeloos voort waardoor alle landen en denominaties schudden. Het is mijn stem die alle mensen naar het heden heeft geleid. Ik zal ervoor zorgen dat alle mensen door mijn stem worden overwonnen, in deze stroom geraken en zich aan mij onderwerpen, want ik heb sinds lange tijd mijn glorie van de hele aarde teruggevorderd en deze opnieuw in het oosten tevoorschijn laten komen. Wie verlangt er niet naar mijn glorie te zien? Wie kijkt niet reikhalzend uit naar mijn terugkeer? Wie dorst er niet naar dat ik opnieuw verschijn? Wie smacht niet naar mijn liefelijkheid? Wie zou niet naar het licht komen? Wie zou de rijkdom van Kanaän niet aanschouwen? Wie verlangt niet naar de terugkeer van de Verlosser? Wie aanbidt de grote Almachtige niet? Mijn stem zal zich over de aarde verspreiden; ik wens, als ik mijn uitverkoren volk tegemoet treed meer woorden tegen hen te spreken. Als machtige donderslagen die bergen en rivieren doen schudden, spreek ik mijn woorden tot het hele universum en tot de mensheid. Daarom zijn de woorden in mijn mond de schat van de mens geworden en alle mensen koesteren mijn woorden. De bliksem flitst vanuit het oosten helemaal naar het westen. Mijn woorden zijn zodanig dat de mens ze niet op wil geven en ze tegelijkertijd onpeilbaar vindt, maar zich er des te meer in verheugt. Net als een pasgeboren baby zijn alle mensen blij en vrolijk en vieren ze mijn komst. Door mijn stem zal ik alle mensen voor mijn aangezicht brengen. Voortaan zal ik formeel het mensenras ingaan zodat de mensen mij

zullen aanbidden. Met de glorie die ik uitstraal en de woorden in mijn mond, zal ik er voor zorgen dat alle mensen voor mijn aangezicht zullen komen en zullen zien dat de bliksem flitst vanuit het oosten en dat ik ook ben afgedaald naar de 'Olijfberg' van het oosten. Ze zullen zien dat ik al lang op aarde ben, niet meer als de Zoon van de Joden maar als de Bliksem uit het oosten. Want ik ben lang geleden opgestaan en ben uit het midden van de mensheid vertrokken en ben toen wederom met glorie onder de mensen verschenen. Ik ben Hem, die ontelbare eeuwen tevoren werd aanbeden, en ik ben ook het kind dat door de Israëlieten talloze eeuwen geleden in de steek is gelaten. Bovendien ben ik de al-glorieuze Almachtige God van het huidige tijdperk! Laat allen voor mijn troon komen en mijn glorieuze gezicht zien, naar mijn stem luisteren en naar mijn daden zien. Dit is mijn totale wil; het is het einde en het hoogtepunt van mijn plan, evenals het doel van mijn management. Laat elke natie mij aanbidden, elke tong mij erkennen, elk mens zijn geloof in mij berusten, en alle mensen onderworpen zijn aan mij!

Voetnoot:

a. De originele tekst bevat niet de frase 'zie dat'.

Het wezenlijke verschil tussen de vleesgeworden God en de mensen die door God gebruikt worden

Gedurende zovele jaren heeft Gods Geest onophoudelijk gezocht tijdens Zijn werk op aarde. Door de eeuwen heen heeft God zoveel mensen gebruikt om Zijn

werk te doen. Maar Gods Geest heeft nog steeds geen geschikte rustplaats. God doet Zijn werk dus, terwijl Hij onophoudelijk rondtrekt tussen de verschillende volkeren en over het geheel genomen gebruikt Hij mensen om dit te doen. Dat wil zeggen dat Gods werk al die vele jaren nooit gestopt is, maar helemaal tot op de dag van vandaag wordt voortgezet in de mens. Hoewel God zoveel woorden gesproken heeft en zoveel werk heeft gedaan, kent de mens God nog steeds niet. Dit alles is omdat God nooit aan de mens verschenen is, en ook omdat Hij geen tastbare vorm heeft. En dus moet God Zijn werk voltooien, waardoor alle mensen de praktische betekenis van de praktische God leren kennen. Om dit doel te bereiken, moet God Zijn Geest tastbaar aan de mensheid openbaren en Zijn werk in hun midden doen. Dat wil zeggen dat alleen wanneer Gods Geest een fysieke vorm aanneemt, vlees en botten aantrekt, en zichtbaar tussen de mensen wandelt en hen vergezelt in hun leven, Zichzelf soms laat zien en soms verbergt, alleen dan kunnen mensen Hem beter leren begrijpen. Als God alleen in het vlees verbleef, zou Hij Zijn werk niet volledig kunnen afronden. Nadat God een periode in het vlees heeft gewerkt en zo de bediening die in het vlees moet worden gedaan, zal hebben vervuld, zal God het vlees achter zich laten en het werk in vleselijke vorm in de spirituele wereld voortzetten, net zoals Jezus deed nadat Hij gedurende een periode in de normale menselijkheid al het werk had voltooid dat voltooid moest worden. Wellicht herinneren jullie je deze tekst uit 'De weg ... (5)': 'Ik herinner me dat mijn Vader tegen mij heeft gezegd: "Probeer op aarde alleen de wil van je Vader te doen en maak Zijn opdracht af. Niets anders is van belang voor jou."' Wat zie je in deze tekst? Wanneer God naar de aarde komt, doet Hij Zijn werk alleen op een goddelijke manier. Dit is wat de hemelse Geest heeft toevertrouwd aan de vleesgeworden God. Wanneer Hij komt, komt

Hij alleen maar om overal te spreken, om op verschillende manieren en vanuit verschillende perspectieven uiting te geven aan Zijn uitspraken. Zijn doel en het principe volgens welke Hij werkt is om de mens voornamelijk te voorzien en te onderwijzen, en Hij houdt Zich niet bezig met interpersoonlijke relaties of de details van het leven van de mensen. Zijn belangrijkste bediening is om te spreken namens de Geest. Wanneer Gods Geest tastbaar verschijnt in het vlees, voorziet Hij alleen in het leven van de mens en maakt Hij de waarheid bekend. Hij raakt niet betrokken bij het werk van de mens. Dat wil zeggen dat Hij niet deelneemt aan het werk van de menselijkheid. Mensen kunnen geen goddelijk werk verrichten en God neemt geen deel aan het werk van de mens. Sinds God naar deze aarde is gekomen om Zijn werk te doen, heeft Hij dat al die jaren altijd door middel van mensen gedaan. Maar deze mensen kunnen niet worden beschouwd als de vleesgeworden God, alleen als mensen die worden gebruikt door God. Maar de God van vandaag kan rechtstreeks spreken vanuit het goddelijk perspectief en de stem van de Geest uitzenden en werken namens de Geest. Alle mensen die God door de eeuwen heen heeft gebruikt, zijn eveneens voorbeelden van Gods Geest die werkt in een vleeselijk lichaam. Waarom kunnen zij dan niet God genoemd worden? Maar de God van vandaag is ook Gods Geest die rechtstreeks in het vlees werkt en Jezus was ook Gods Geest die in het vlees werkt. Zij worden beiden God genoemd. Wat is dan het verschil? Door de eeuwen heen heeft God mensen gebruikt die allemaal een gezond verstand hebben en normaal kunnen denken. Ze kennen allemaal de principes van menselijk gedrag. Ze hielden er normale menselijke ideeën op na en beschikten over alles waar normale mensen over zouden moeten beschikken. De meesten van hen hebben uitzonderlijk talent en een aangeboren intelligentie. Door te

werken in deze mensen, maakt Gods Geest gebruik van hun talenten welke door God gegeven gaven zijn. Gods Geest laat hun talenten gelden en gebruikt hun talenten in Gods dienst. Het wezen van God is echter vrij van ideeën en vrij van denken, niet vervalst door menselijke intenties en mist zelfs datgene waar normale mensen mee zijn uitgerust. Dat wil zeggen dat Hij niet eens vertrouwd is met de principes van het menselijke gedrag. Zo zal het zijn wanneer de God van vandaag naar de aarde komt. Zijn werk en Zijn woorden zijn niet vervalst door menselijke intenties of menselijke gedachtegangen, maar ze zijn een directe manifestatie van de intenties van de Geest en Hij werkt rechtstreeks namens God. Dit betekent dat de Geest direct spreekt, oftewel de goddelijkheid doet het werk rechtstreeks, het is dus niet vermengd met ook maar enige menselijke intentie. Met andere woorden de vleesgeworden God belichaamt de goddelijkheid rechtstreeks, heeft geen menselijke gedachtegangen of ideeën en geen inzicht in de principes van het menselijke gedrag. Indien alleen de goddelijkheid aan het werk was (dus als alleen God Zelf aan het werk was), dan zou Gods werk geenszins op aarde uitgevoerd worden. Dus als God naar de aarde komt, moet Hij een klein aantal mensen hebben dat Hij gebruikt om te werken binnen de menselijkheid in samenhang met het werk dat God in goddelijkheid verricht. Met andere woorden: Hij gebruikt menselijk werk om Zijn goddelijke werk te handhaven. Anders zou er geen manier zijn waarop de mens rechtstreeks in contact kan komen met het goddelijke werk. Zo was het met Jezus en Zijn discipelen. Tijdens Zijn verblijf in de wereld heeft Jezus de oude wetten afgeschaft en nieuwe geboden ingesteld. Hij sprak ook veel woorden. Al dit werk werd in goddelijkheid verricht. De anderen, zoals Petrus, Paulus en Johannes baseerden al hun latere werk op Jezus' woorden. Dat betekent dat

God Zijn werk in dat tijdperk begon en het begin van het Tijdperk van Genade inluidde. Dat wil zeggen dat Hij een nieuw tijdperk instelde door het afschaffen van het oude tijdperk en eveneens door het in vervulling brengen van de woorden “God is het begin en het einde”. Met andere woorden: de mens moet het menselijke werk verrichten op basis van het goddelijke werk. Nadat Jezus alles gezegd had wat Hij moest zeggen en Zijn werk op aarde beëindigd had, verliet Hij de mens. Hierna werkten alle mensen overeenkomstig de beginselen van Zijn woorden en volgden zij Zijn uitgesproken waarheden na. Dit waren allemaal mensen die voor Jezus werkten. Als het enkel Jezus zou zijn geweest die het werk verrichtte, zou het niet uitmaken hoeveel woorden Hij sprak. De mensen zouden nog steeds niet in contact kunnen komen met Zijn woorden, omdat Hij in goddelijkheid werkte en alleen goddelijke woorden kon spreken. Hij zou de dingen niet zodanig hebben kunnen uitleggen dat normale mensen Zijn woorden zouden kunnen begrijpen. En dus had Hij de apostelen en profeten nodig om na Hem Zijn werk aan te vullen. Dit is het principe volgens welke de vleesgeworden God Zijn werk doet. Hij gebruikt het geïncarneerde vlees om te spreken en te werken en zo het goddelijke werk te voltooien en vervolgens een paar, of misschien meer, mensen naar Gods hart te gebruiken om Zijn werk aan te vullen. Dat betekent dat God mensen naar Zijn hart gebruikt om in menselijkheid het werk van weiden en bewateren te verrichten, zodat Gods uitverkorenen de realiteit van de waarheid mogen binnengaan.

Als God, – komende in het vlees, – het goddelijke werk alleen doet zonder daarnaast harmonieus met een paar mensen naar Gods hart samen te werken, dan is er voor de mens geen manier om Gods wil te begrijpen of met God in contact te komen. God moet normale mensen naar Zijn hart gebruiken om dit

werk te voltooien, om op de kerken toe te zien en deze te hoeden, en op het niveau te komen dat er een beroep kan worden gedaan op de cognitieve processen van de mens, zijn brein. Met andere woorden: God gebruikt een klein aantal mensen naar Zijn hart om het werk dat Hij binnen Zijn goddelijkheid verricht te 'vertalen', zodat dit kan worden opengesteld. Dat wil zeggen dat de goddelijke taal wordt omgezet in de menselijke taal, waardoor alle mensen deze kunnen bevatten en begrijpen. Als God dit niet zou doen, zou niemand Gods goddelijke taal begrijpen, omdat de mensen naar Gods hart tenslotte een kleine minderheid zijn en de mens weinig bevattingvermogen heeft. Daarom kiest God deze methode alleen wanneer Hij in het geïncarneerde vlees werkt. Als er alleen goddelijk werk was, zou er voor de mens geen manier zijn om God te leren kennen of met Hem in contact te komen, omdat de mens Gods taal niet verstaat. De mens kan deze taal alleen maar verstaan door de tussenkomst van de mensen naar Gods hart die Zijn woorden verklaren. Als er echter alleen zulke mensen zouden zijn die binnen de menselijkheid werkten, dan zou dat alleen maar het normale leven van de mens in stand houden; het zou de gezindheid van de mens niet kunnen omvormen. Gods werk zou dan geen nieuw startpunt kunnen hebben. Het zou gewoon hetzelfde liedje zijn: dezelfde platgetreden paden. Alleen door de tussenkomst van de vleesgeworden God, die alles zegt wat er gezegd moet worden en alles doet wat er gedaan moet worden tijdens de periode van Zijn incarnatie, waarna mensen zullen werken naar Zijn woorden en deze zullen ervaren, alleen zo kan hun levensgezindheid veranderen en kunnen zij met de tijd meegaan. Hij die werkt binnen het goddelijke vertegenwoordigt God, terwijl zij die werken binnen de menselijkheid mensen zijn die door God worden gebruikt. Dat wil zeggen: de vleesgeworden God is wezenlijk anders dan

de mensen die door God worden gebruikt. De vleesgeworden God kan het werk van goddelijkheid verrichten, terwijl de mensen die door God worden gebruikt dat niet kunnen. Aan het begin van ieder tijdperk spreekt Gods Geest persoonlijk om het nieuwe tijdperk van start te laten gaan en de mens naar een nieuw begin te brengen. Wanneer Hij klaar is met spreken, betekent dit dat Gods werk binnen Zijn goddelijkheid klaar is. Daarna volgen alle mensen hen die door God gebruikt worden om hun levenservaring binnen te gaan. Evenzo is dit ook de fase waarin God de mens in het nieuwe tijdperk brengt en iedereen een nieuw startpunt geeft. Hiermee wordt Gods werk in het vlees afgesloten.

God komt niet naar de aarde om Zijn normale menselijkheid te vervolmaken. Hij komt niet om het werk van normale menselijkheid te verrichten, maar alleen om het werk van goddelijkheid in normale menselijkheid te verrichten. Wat God zegt over normale menselijkheid is niet wat men denkt dat het is. De mens definieert normale menselijkheid als het hebben van een vrouw of een man en zonen en dochters. Deze vormen het bewijs dat men een normaal mens is. Maar God ziet het niet op deze manier. Hij ziet normale menselijkheid als het hebben van normale menselijke gedachten, een normaal menselijk leven en uit normale mensen geboren zijn. Maar Zijn normaliteit houdt niet het hebben van een vrouw, man en kinderen in op een manier waar de mens normaal over spreekt. Dat houdt in dat voor de mens de normale menselijkheid waar God over spreekt, datgene is wat de mens beschouwt als de afwezigheid van menselijkheid, bijna als het ontbreken van emotie en schijnbaar zonder vleeselijke behoeften, net als Jezus, die alleen het uiterlijk van een normaal mens had en de vorm aannam van een normaal mens, maar in wezen niet volledig alles had wat een normaal mens zou hebben. Hieruit blijkt dat het wezen van de vleesgeworden God niet de

gehele normale menselijkheid omvat, maar slechts een deel van de dingen waarmee mensen moeten zijn uitgerust om de routines van het normale menselijke leven en het normale menselijke redeneringsvermogen in stand te houden. Maar deze dingen hebben niets te maken met wat de mens als normale menselijkheid beschouwt. Het zijn de dingen die de vleesgeworden God zou moeten bezitten. Sommigen houden echter vol dat van de vleesgeworden God gezegd kan worden dat Hij alleen een normale menselijkheid bevat als Hij een vrouw, zonen en dochters – een gezin – heeft. Zonder deze dingen zeggen ze dat Hij geen normaal mens is. Ik vraag je daarom: “Heeft God een vrouw? Is het mogelijk voor God om een man te hebben? Kan God kinderen hebben?” Zijn dit geen misvattingen? De vleesgeworden God kan echter niet voortkomen uit een rotsspleet of vallen uit de lucht. Hij kan alleen worden geboren in een normaal menselijk gezin. Daarom heeft Hij ouders en zussen. Dit zijn de dingen die de normale menselijkheid van de geïncarneerde God moet hebben. Dit was ook het geval met Jezus. Jezus had een vader en een moeder, en zussen en broers. Dit alles was normaal. Maar als Hij een vrouw had gehad en zonen en dochters, dan zou dit niet de normale menselijkheid zijn geweest die God voor de vleesgeworden God had bedoeld. Als dit het geval was, zou Hij niet hebben kunnen werken namens de goddelijkheid. Het was juist omdat Hij geen vrouw of kinderen had, en toch uit normale mensen in een normaal gezin geboren was, dat Hij het werk van goddelijkheid kon verrichten. Om dit verder te verduidelijken: wat God beschouwt als een normaal mens, is iemand die in een normaal gezin geboren is. Alleen zo iemand is geschikt om goddelijk werk te verrichten. Als diegene daarentegen een vrouw, kinderen of een man had, dan zou die persoon geen goddelijk werk kunnen doen, omdat hij slechts de normale menselijkheid

zou bezitten die de mens vereist, maar niet de normale menselijkheid die God vereist. Hoe God de dingen ziet en hoe mensen de dingen begrijpen, is vaak enorm verschillend, ligt mijlenver uiteen. In deze fase van Gods werk is er veel dat indruist tegen, en sterk verschilt van de opvattingen van de mens. Men zou kunnen zeggen dat deze fase van Gods werk geheel bestaat uit praktisch goddelijk werk, waarbij de menselijkheid een ondersteunende rol speelt. Dat God naar de aarde komt om Zelf Zijn werk te doen, in plaats van toe te staan dat de mens ermee aan de slag gaat, verklaart waarom Hij Zelf in het vlees incarneert (in een incompleet, normaal mens) om Zijn werk te doen. Hij maakt gebruik van deze incarnatie om de mensheid een nieuw tijdperk te laten zien, om de mensheid van de volgende stap in Zijn werk te vertellen en haar te vragen te handelen in overeenstemming met de weg die Hij met Zijn woorden heeft beschreven. Hiermee beëindigt God Zijn werk in het vlees en staat Hij op het punt om de mens te verlaten. Hij zal niet langer in het vlees van normale menselijkheid verblijven, maar de mens achterlaten en verdergaan met een ander onderdeel van Zijn werk. Vervolgens zal Hij, gebruikmakend van de mensen naar Zijn hart, Zijn werk op aarde voortzetten onder deze groep mensen, maar wel in hun menselijkheid.

De vleesgeworden God kan niet altijd bij de mens blijven, omdat God nog veel meer ander werk te doen heeft. Hij kan niet met het vlees verbonden blijven, maar moet het vlees afleggen om het werk te doen dat Hij moet doen, ook al doet Hij dat werk in de gedaante van het vlees. Wanneer God naar de aarde komt, wacht Hij niet totdat Hij de staat bereikt waarin een normaal mens zou sterven om de mensheid achter zich te laten. Ongeacht hoe oud Zijn vlees is, wanneer Zijn werk beëindigd is, gaat hij weg en laat Hij de mens achter. Er

bestaat niet zoiets als leeftijd voor Hem; Hij telt Zijn dagen niet volgens de menselijke levensduur. Hij beëindigt Zijn leven in het vlees daarentegen volgens de stappen van Zijn werk. Sommigen menen misschien dat God, als Hij in het vlees komt, een bepaalde fase moet bereiken, volwassen moet worden, oud moet worden en het lichaam pas moet verlaten als het op is. Dat is de menselijke verbeelding; God werkt niet zo. Hij komt alleen in het vlees om het werk te doen dat Hij wordt geacht te doen en niet om een gewoon mensenleven te leiden, uit ouders geboren te worden, op te groeien, een gezin te stichten en carrière te maken, kinderen te krijgen of de ups en downs van het leven te ervaren, allemaal activiteiten van een normaal mens. Wanneer God naar de aarde komt, trekt Gods Geest het vlees aan, komt Hij in het vlees, maar God leidt niet het leven van een normaal mens. Hij komt alleen om één onderdeel van Zijn managementplan te vervullen. Daarna zal Hij de mensheid verlaten. Als Gods Geest in het vlees komt, is dat niet om de normale menselijkheid van het vlees te vervolmaken. Integendeel, op de tijd die God heeft voorbestemd, gaat de goddelijkheid direct aan het werk. Dan, nadat Hij alles heeft gedaan wat Hij moest doen en Zijn bediening volledig heeft vervuld, is het werk van Gods Geest in deze fase voltooid. Op dat moment eindigt ook het leven van de vleesgeworden God, ongeacht of Zijn vleeselijk lichaam een lang leven heeft gehad. Dat wil zeggen: welke levensfase het vleeselijk lichaam ook bereikt, ongeacht hoe lang het op aarde leeft, alles wordt bepaald door het werk van de Geest. Het heeft niets te maken met wat de mens beschouwt als normale menselijkheid. Laten we Jezus als voorbeeld nemen. Hij woonde drieëndertig en een half jaar in het vlees. In termen van de levensduur van een menselijk lichaam zou Hij op die leeftijd niet gestorven moeten zijn en niet weg moeten zijn

gegaan. Maar dit was niet de minste zorg voor Gods Geest. Aangezien Zijn werk klaar was, werd het lichaam op dat moment weggenomen en verdween het samen met de Geest. Volgens dit principe werkt God in het vlees. En dus is de menselijkheid van de vleesgeworden God, strikt genomen, niet van primair belang. Nogmaals, Hij komt niet naar de aarde om het leven van een normaal mens te leiden. Hij bouwt niet eerst een normaal menselijk leven op om daarna aan het werk te gaan. Zolang Hij echter in een normaal menselijk gezin wordt geboren, kan Hij goddelijk werk verrichten, werk dat onbesmet is met welke menselijke intentie dan ook, werk dat niet vleeselijk van aard is, dat zeker geen maatschappelijke stroming navolgt of betrokken raakt bij de ideeën of opvattingen van de mens, en dat bovendien niets te maken heeft met de levensfilosofieën van de mens. Dit is het werk dat de vleesgeworden God wil doen en het is ook de praktische betekenis van zijn incarnatie. God komt voornamelijk in het vlees om een fase van het werk te doen dat in het vlees gedaan moet worden, zonder andere triviale ontwikkelingen te doorlopen, en wat betreft de ervaringen van een normaal mens: die heeft Hij niet. Het werk dat Gods geïncarneerde vlees moet doen, omvat geen normale menselijke ervaringen. God komt dus in het vlees met het oog op het volbrengen van het werk dat Hij in het vlees moet doen. De rest heeft niets met Hem te maken. Hij gaat niet door zoveel onbelangrijke ontwikkelingen. Zodra Zijn werk gedaan is, is de betekenis van Zijn incarnatie ook ten einde gekomen. Met de afronding van deze fase is het werk dat Hij in het vlees moest doen ook beëindigd en is de bediening van Zijn vlees voltooid. Maar Hij kan niet onbepaald in het vlees blijven werken. Hij moet Zich naar een andere plek begeven, een plek buiten het vlees, om te gaan werken. Alleen op deze manier kan Zijn werk vollediger en verder

uitgebreid worden. God werkt volgens Zijn oorspronkelijke plan. Het werk dat Hij moet doen en het werk dat Hij heeft afgerond, kent Hij net zo goed als de palm van Zijn hand. God leidt elk individu om een pad te bewandelen dat Hij al heeft voorbestemd. Niemand kan daaraan ontsnappen. Alleen diegenen die zich laten leiden door Gods Geest zullen de rust kunnen binnengaan. In het latere werk kan het zijn dat het niet God is die in het vlees spreekt om de mens te leiden, maar een Geest met een tastbare vorm die het leven van de mens leidt. Pas dan zal de mens God letterlijk kunnen aanraken, naar God kunnen kijken en vollediger de realiteit die God verlangt kunnen binnengaan, met als doel door de praktische God vervolmaakt te worden. Dit is het werk dat God voornemens is te doen, dat Hij al lang geleden heeft uitgedacht. Vanuit dit perspectief moeten jullie allemaal de weg zien die jullie moeten gaan!

Bij het geloof moet men zich richten op werkelijkheid, je bezighouden met religieuze rituelen betekent geen geloof

Hoeveel religieuze gebruiken neem je in acht? Hoe vaak heb je tegen het woord van God gerebelleerd en ben je je eigen weg gegaan? Hoe vaak heb je het woord van God in praktijk gebracht omdat je werkelijk Zijn last op je wilt nemen en wilt doen wat Zijn verlangen is? Begrijp het woord van God en activeer het. Wees principieel in je doen en laten; dit gaat niet over regels naleven of met tegenzin iets doen, enkel voor de show. Dit is veeleer het praktiseren van de waarheid en leven naar het woord van God. Breng het alleen zo in praktijk, want dat geeft God voldoening. Voorschriften zijn geen gebruiken die God behagen, maar het praktiseren van de waarheid. Sommige mensen hebben de neiging de

aandacht op zichzelf te richten. In het bijzijn van hun broeders en zusters zeggen ze dat ze God verschuldigd zijn, maar achter hun rug om brengen ze de waarheid niet in praktijk en gedragen ze zich totaal anders. Zijn ze niet net als die religieuze farizeeërs? Een mens die echt van God houdt en de waarheid heeft is trouw aan God, maar laat dat niet zo aan de buitenkant zien. Hij is bereid de waarheid te praktiseren als er zich aangelegenheden voordoen en spreekt of handelt niet op een manier die tegen zijn geweten ingaat. Hij toont wijsheid als er zich zaken voordoen en is principieel in zijn handelingen, ongeacht de omstandigheden. Zo'n mens is iemand die werkelijk dient. Er zijn er die God alleen maar met hun mond dienen in wat ze aan Hem verschuldigd zijn. Ze brengen hun dagen door met gefronste wenkbrauwen, nemen een theatrale houding aan en veinzen een ongelukkige gelaatsuitdrukking. Hoe verachtelijk! En als je hen zou vragen: 'Hoezo ben je God dank verschuldigd? Zeg het me alsjeblieft!' zouden ze met de mond vol tanden staan. Als je aan God trouw bent, praat daar dan niet in het openbaar over, maar laat je liefde voor God zien door hoe je werkelijk in de praktijk leeft en bid tot Hem met een waarachtig hart. Degenen die alleen woorden gebruiken in hun omgang met God zijn allemaal huichelaars! Sommigen spreken in elk gebed uit dat ze God verschuldigd zijn en beginnen telkens als ze bidden te huilen, zelfs zonder dat de Heilige Geest hun beweegt. Zulke mensen zijn bezeten van religieuze rituelen en opvattingen; zij leven naar zulke rituelen en opvattingen en geloven altijd dat dergelijke handelingen God behagen en dat oppervlakkige vroomheid of berouwvolle tranen God gunstig stemmen. Wat voor goeds kan van zulke belachelijke mensen komen? Om hun nederigheid te demonstreren, veinzen sommigen genadevol te zijn als ze in de buurt van anderen spreken. Sommigen zijn

overdreven onderdanig bij anderen, als krachteloze lammetjes. Is dit hoe mensen van het koninkrijk zich gedragen? Een persoon van het koninkrijk zou levendig en vrij moeten zijn, onschuldig en open, eerlijk en lieflijk; iemand die vrijuit leeft. Hij heeft integriteit en waardigheid en kan overal waar hij gaat een goede getuigenis geven; hij is iemand die bij God en mensen geliefd is. Die nieuw in het geloof zijn hebben teveel uiterlijke routine; zij moeten eerst een periode doormaken van aangepakt en gebroken worden. Zij die het geloof in God in hun hart hebben, zijn uiterlijk niet van anderen te onderscheiden, maar hun handelingen en daden zijn prijzenswaardig voor anderen. Alleen van zulke mensen kan worden gezegd dat ze het woord van God naleven. Ook al zou je elke dag evangeliseren en verschillende mensen kunnen redden, dan zou God uiteindelijk toch niet geëerd worden als je nog voorschriften en doctrines naleeft. Zulke mensen zijn religieus en ook huichelaars.

Als zulke religieuze mensen samenkomen, vragen ze: “Zuster, hoe gaat het met je de laatste tijd?” Zij antwoordt: “Ik voel dat ik God veel verschuldigd ben en dat ik Zijn hartsverlangen niet kan vervullen.” Iemand anders zegt: “Ik ben God dank verschuldigd en kan Hem niet tevreden stellen.” Deze paar zinnen en woorden alleen al zijn uitingen van hun laaghartigheid. Dergelijke woorden zijn weerzinwekkend en erg stuitend. De natuur van zulke mensen gaat tegen God in. Zij die zich op de werkelijkheid richten, dragen alles uit wat er in hun binnenste leeft en openen hun hart in communicatie. Er is van geen enkele valse praktijk sprake, geen beleefdheden of loze grapjes. Ze zijn altijd rechtdoorzee en houden zich niet aan aardse regels. Er zijn er die geneigd zijn tot uiterlijk vertoon; zelfs zonder enig verstand. Als iemand anders zingt, begint hij te dansen, zonder te beseffen dat ‘de rijst in zijn pot al is aangebrand’. Dergelijke mensen zijn niet

vroom of eerzaam en veel te frivol. Dit zijn allemaal manifestaties van gebrek aan realiteitszin! Wanneer sommigen communiceren over zaken in het leven in de geest en hoewel ze niet spreken over schuldenlast aan God, hebben ze echte liefde voor Hem in hun hart. Wat je aan God verschuldigd bent heeft niets met anderen van doen; je bent God iets verschuldigd, niet mensen. Dus wat heeft het voor zin om voortdurend hierover met anderen te spreken? Je moet belang hechten aan het in de praktijk brengen, niet aan uiterlijke ijver of aan uiterlijk vertoon.

Waar staan de oppervlakkige goede daden van mensen voor? Ze vertegenwoordigen het vlees en zelfs de beste uiterlijke praktijken geven niet het leven weer, maar alleen jouw eigen temperament als individu. De uiterlijke praktijken van de mens kunnen het verlangen van God niet vervullen. Je spreekt voortdurend over wat je aan God verschuldigd bent, maar je kunt anderen niet voorzien van het leven of anderen aanzetten om God lief te hebben. Geloof je dat dergelijke handelingen God tevreden zullen stellen? Je geloof dat dit Gods hartsverlangen is, dat dit van de geest is, maar in werkelijkheid is dit absurd! Je gelooft dat hetgeen jou behaagt en wat jij wenst, datgene is wat God verheugt. Kan iets waar je blij mee bent weergeven wat van God is? Kan het karakter van de mens God vertegenwoordigen? Waar je blij mee bent is juist waar God van gruwet en het zijn je gewoonten die God haat en afwijst. Als je het gevoel hebt iets aan God verschuldigd te zijn, ga dan tot God bidden. Het is niet nodig daarover met anderen te spreken. Als je niet tot God bidt, maar in plaats daarvan voortdurend de aandacht naar jezelf toetrekt in het bijzijn van anderen, kan dit dan het verlangen van Gods hart vervullen? Als je handelingen altijd slechts mooie schijn zijn, houdt dat in dat je de ijdelste mens van allemaal bent. Wat is

dat voor een mens die alleen oppervlakkige goede werken heeft maar de werkelijkheid niet heeft? Zulke mensen zijn hypocriete farizeeërs en religieuze mensen! Als jullie je uiterlijke praktijken niet afleggen en niet kunnen veranderen, dan zal de mate van huichelarij in jullie alleen maar toenemen. Hoe groter de elementen van huichelarij zijn, hoe meer weerstand er is tegen God en uiteindelijk zullen dergelijke mensen zeker uitgeworpen worden!

Alleen zij die het huidige werk van God kennen mogen God dienen

Om getuigenis af te leggen van God en de grote rode draak te beschamen, heb je een principe en een voorwaarde nodig: in je hart moet je van God houden en je door Gods woorden laten opnemen. Als je de woorden van God niet in je opneemt, kun je Satan op geen enkele manier beschamen. Door te groeien in je leven verwerp je de grote rode draak en verneder je hem en alleen dan is de grote rode draak daadwerkelijk beschaamd. Hoe meer je bereid bent om de woorden van God in praktijk te brengen, hoe groter het bewijs van je liefde voor God en je afkeer van de grote rode draak. Hoe meer je de woorden van God gehoorzaamt, hoe groter het bewijs dat je naar de waarheid verlangt. Mensen die niet naar de woorden van God verlangen, zijn mensen zonder leven. Zulke mensen staan buiten de woorden van God en horen bij een religie. Mensen die echt in God geloven hebben een diepere kennis van Gods woorden doordat zij de woorden van God eten en drinken. Als je niet verlangt naar de woorden van God, kun je de woorden van God niet echt eten en drinken en als je de woorden

van God niet kent, heb je geen middel om van God te getuigen of om God tevreden te stellen.

Hoe moet je God kennen binnen je geloof in God? Je moet God leren kennen op basis van de huidige woorden en het werk van God, zonder afwijkingen of dwalingen. En bovenal moet je het werk van God kennen. Dit is de basis voor het kennen van God. Al die verschillende dwalingen waarbij een pure acceptatie van Gods woorden afwezig is, zijn religieuze opvattingen. Zij zijn acceptaties die afwijkend en verkeerd zijn. De grootste vaardigheid van religieuze figuren is om Gods woorden die in het verleden geaccepteerd werden, te vergelijken met Gods huidige woorden. Als je tijdens het dienen van de huidige God vasthoudt aan zaken die in het verleden door de Heilige Geest zijn verlicht, zal jouw dienstdoen voor een onderbreking zorgen en zal jouw beoefening gedateerd en niet meer dan religieuze ceremonie zijn. Als je gelooft dat zij die God dienen van buiten nederig en geduldig moeten zijn ... en als je dit soort kennis in het hier en nu in praktijk brengt, dan is dat soort kennis een religieuze opvatting en is deze beoefening een hypocriete uitvoering geworden. 'Religieuze opvattingen' verwijzen naar zaken die gedateerd en achterhaald zijn (inclusief het accepteren van woorden die eerder door God zijn uitgesproken en licht dat direct door de Heilige Geest is geopenbaard). Als deze zaken in het hier en nu in praktijk worden gebracht, dan vormen zij de onderbreking van Gods werk en hebben zij geen enkel nut voor de mens. Als de mens niet in staat is om interne zaken die tot religieuze opvattingen behoren te zuiveren, dan zullen deze opvattingen een grote belemmering vormen wanneer de mens God dient. Mensen met religieuze opvattingen zijn niet in staat om de stappen van het werk van de Heilige Geest bij te houden, zij lopen één stap achter en vervolgens twee.

Deze religieuze opvattingen zorgen er namelijk voor dat de mens zelfingenomen en arrogant wordt. God voelt geen nostalgie voor wat Hij in het verleden heeft gesproken en gedaan. Als het achterhaald is, zal Hij het verwijderen. Je bent toch zeker wel in staat om je opvattingen los te laten? Als je je vastklampt aan de woorden die God in het verleden heeft gesproken, laat dat dan zien dat je het werk van God kent? Als je niet in staat bent om het huidige licht van de Heilige Geest te accepteren en in plaats daarvan je vastklampt aan het licht uit het verleden, laat dat dan zien dat je in de voetsporen van God treedt? Ben je nog steeds niet in staat om religieuze opvattingen los te laten? Als dat het geval is, dan word je iemand die zich tegen God verzet.

Als de mens religieuze opvattingen los kan laten dan zal hij niet zijn verstand gebruiken om de huidige woorden en het werk van God te meten en zal hij in plaats daarvan direct gehoorzamen. Al is het hedendaagse werk van God duidelijk anders dan in het verleden kun je toch de vroegere ideeën loslaten en het hedendaagse werk van God rechtstreeks gehoorzamen. Als je tot zulke kennis in staat bent, dat je voorrang geeft aan het huidige werk van God, ongeacht hoe Hij in het verleden heeft gewerkt, dan ben jij iemand die zijn opvattingen heeft losgelaten, iemand die God gehoorzaamt en iemand die in staat is om het werk en de woorden van God te gehoorzamen en in de voetsporen van God te treden. Op die manier zal je iemand zijn die God daadwerkelijk gehoorzaamt. Je analyseert of bestudeert het werk van God niet. Het is alsof God Zijn eerdere werk is vergeten en jij bent het ook vergeten. Het heden is het heden en het verleden is het verleden en aangezien God in het hier en nu datgene wat Hij in het verleden deed aan de kant heeft geschoven, moet jij

er niet aan vasthouden. Alleen dan zal je iemand zijn die God volledig gehoorzaamt en die zijn religieuze opvattingen heeft losgelaten.

Omdat er altijd nieuwe ontwikkelingen zijn in Gods werk, is er werk dat achterhaald en oud wordt wanneer zich nieuw werk aandient. Deze verschillende soorten werk, oud en nieuw, spreken elkaar niet tegen, maar vullen elkaar aan. Elke stap gaat verder waar de vorige gebleven is. Omdat er nieuw werk is, moeten de oude dingen natuurlijk verwijderd worden. Zo zijn er bijvoorbeeld oude gebruiken en gebruikelijke uitspraken van de mens die samen met de vele jaren ervaring en onderwijs van de mens, in de gedachten van de mens vorm hebben gegeven aan allerlei opvattingen. Wat nog meer bijdraagt aan het vormen van opvattingen door de mens, is dat God Zijn ware gezicht en Zijn gezindheid ten opzichte van de mens nog volledig moet openbaren, dit samen met het feit dat de jarenlange verspreiding van traditionele theorieën uit de oudheid nog meer hebben bijgedragen aan het vormen van opvattingen door de mens. Het mag gezegd dat gedurende het geloof van de mens in God, de invloed van verschillende opvattingen bij mensen heeft geleid tot de continue vorming en evolutie van allerlei soorten begrippen over God, met als resultaat dat veel religieuze mensen die God dienen Zijn vijanden zijn geworden. Zo zijn ze, naarmate hun opvattingen sterker werden, zich meer gaan verzetten tegen God en meer Zijn vijand geworden. Het werk van God is altijd nieuw en nooit oud en het is nooit een doctrine, in plaats daarvan is het in meer of mindere mate continu onderhevig aan verandering en vernieuwing. Dit werk is de uiting van de inherente gezindheid van God Zelf. Het is ook het inherente principe van Gods werk en een van de manieren waarop God Zijn management vervult. Als God niet op deze manier zou werken, zou de mens niet veranderen of in staat zijn om

God te kennen en zou Satan niet worden verslagen. Daarom komen er in Zijn werk continu veranderingen voor die willekeurig lijken, maar in feite regelmatig terugkeren. De manier waarop de mens in God gelooft is echter heel anders: hij houdt vast aan oude, bekende doctrines en systemen en hoe ouder ze zijn hoe aangenamer hij ze vindt. Hoe kan het onwetende verstand van de mens, een verstand dat zo onbuigzaam is als steen, zo veel ondoorgrondelijk nieuw werk en nieuwe woorden van God accepteren? De mens verafschuwt de God die altijd nieuw is en nooit oud. Hij houdt alleen van de oude God die lange tanden en wit haar heeft en zich vast op één plaats bevindt. Doordat God en de mens beide hun eigen voorkeur hebben, is de mens zo de vijand van God geworden. Veel van deze tegenstellingen bestaan nu nog, op het moment dat God gedurende bijna zesduizend jaar nieuw werk heeft verricht. Daar is geen oplossing voor. Misschien komt het door de koppigheid van de mens of de onaantastbaarheid van Gods bestuurlijke decreten voor de mens – maar de geestelijken houden nog steeds vast aan stoffige oude boeken en documenten, terwijl God doorgaat met Zijn onvoltooide managementwerk alsof Hij niemand aan Zijn zijde heeft. Hoewel deze tegenstellingen vijanden maken van God en de mens en ze zelfs onverzoenbaar zijn, schenkt God er geen aandacht aan, alsof ze er wel zijn en er tegelijkertijd niet zijn. De mens houdt zich echter aan zijn geloof en opvattingen en laat ze nooit los. Maar er is één ding dat duidelijk is: zelfs al wijkt de mens niet af van zijn standpunt, Gods voeten zijn altijd in beweging en Hij verandert altijd Zijn standpunt in overeenstemming met de omgeving en uiteindelijk zal het de mens zijn die wordt verslagen zonder slag of stoot. God is ondertussen de grootste vijand van al Zijn vijanden die zijn verslagen en is ook de overwinnaar op allen onder de mensheid die zijn verslagen en zij die nog verslagen moeten

worden. Wie kan er met God strijden en zegevieren? De opvattingen van de mens lijken afkomstig te zijn van God omdat veel van deze opvattingen werden gevormd in het kielzog van Gods werk. Toch zal God de mens daarom niet vergeven, noch zal Hij de mens prijzen voor het steeds opnieuw produceren van producten 'voor God' die buiten het werk van God vallen. In plaats daarvan walgt Hij ontzettend van de opvattingen van de mens en de oude, vrome geloofsovertuigingen en is zelfs niet van plan om zelfs maar de datum te bevestigen waarop deze opvattingen voor het eerst naar boven kwamen. Hij accepteert absoluut niet dat deze opvattingen veroorzaakt zijn door Zijn werk, want de opvattingen van de mens worden door de mens verspreid. Ze ontstaan in de gedachten en de geest van de mens en ze komen niet van God, maar van Satan. Het is altijd Gods intentie geweest dat Zijn werk nieuw en levend is, niet oud en dood, en datgene waar Hij de mens zich stevig aan laat vasthouden, varieert met de tijd en de periode en is niet eeuwigdurend en onveranderlijk. Dat komt doordat Hij een God is die ervoor zorgt dat de mens leeft en nieuw is, in plaats van een duivel die ervoor zorgt dat de mens doodgaat en oud is. Begrijpen jullie dit nog steeds niet? Jullie hebben opvattingen over God en zijn niet in staat om ze los te laten omdat jullie bekrompen zijn. Het komt niet doordat Gods werk onbegrijpelijk is of doordat Gods werk niet in overeenstemming is met de wensen van mensen – noch komt het doordat God altijd nalatig is in Zijn taken. Het feit dat jullie die opvattingen niet los kunnen laten, komt doordat jullie niet voldoende gehoorzaam zijn en in niets lijken op een schepsel van God, het komt niet doordat God de dingen moeilijk maakt voor jullie. Dit alles is door jullie veroorzaakt en heeft niets te maken met God. Al het lijden en ongeluk zijn veroorzaakt door de mens. Gods intenties zijn altijd goed: Hij wil er niet voor

zorgen dat je opvattingen vormt, maar Hij wil dat je verandert en vernieuwt bij het voorbijgaan van de tijd. Jullie vergelijken appels met peren en zijn altijd bezig met nauwkeurig onderzoek of analyse. God maakt het niet moeilijk voor jullie, maar jullie hebben geen eerbied voor God en jullie ongehoorzaamheid is te groot. Een klein wezen durft een triviaal deel te nemen van dat wat eerder door God werd gegeven en keert vervolgens op zijn schreden terug en gebruikt het om God mee aan te vallen – is dat geen ongehoorzaamheid van de mens? Het mag gezegd worden dat mensen volledig ongekwalificeerd zijn om hun ideeën voor God te uiten, en dat zij nog minder gekwalificeerd zijn om naar believen opzichtig te koop te lopen met hun waardeloze, stinkende, rottige, bloemrijke taal – om nog maar te zwijgen over die stoffige opvattingen. Zijn die niet nog waardelozer?

Iemand die God daadwerkelijk dient, is iemand naar het hart van God en geschikt om door God te worden gebruikt en dat is iemand die in staat is om zijn religieuze opvattingen los te laten. Als je wilt dat het eten en drinken van Gods woorden zinvol is, moet je je religieuze opvattingen loslaten. Als je God wilt dienen, is het nog belangrijker om eerst religieuze opvattingen los te laten en de woorden van God in alles te gehoorzamen. Dit is wat iemand die God dient, hoort te doen. Als je deze kennis niet hebt, zal je op het moment dat je gaat dienen voor onderbrekingen en verstoringen zorgen en als je aan je opvattingen vast blijft houden, zal je onvermijdelijk neergeslagen worden door God en nooit meer overeind komen. Kijk bijvoorbeeld maar eens naar het heden. Veel van het huidige werk en de huidige uitspraken zijn onverenigbaar met de Bijbel en met het eerdere werk van God en als je niet wenst te gehoorzamen, kun je op ieder moment vallen. Als je wilt dienen in overeenstemming met de wil van God, moet je eerst de religieuze opvattingen loslaten en je eigen visies rechtzetten. Veel

van wat er gezegd wordt in de toekomst zal onverenigbaar zijn met wat er gezegd werd in het verleden en als je nu niet de wil hebt om te gehoorzamen, zal je niet in staat zijn om het pad dat voor je ligt te bewandelen. Als één van Gods werkmethodes wortel heeft geschoten binnenin jou en je laat het nooit los, dan zal deze methode jouw religieuze opvatting worden. Als dat wat God is binnen in je wortel heeft geschoten, heb je de waarheid verworven en als de woorden en waarheid van God je leven kunnen worden, zal je niet langer opvattingen over God hebben. Zij die ware kennis van God hebben zullen geen opvattingen hebben en zullen zich niet bij een doctrine neerleggen.

Stel de volgende vragen om te zorgen dat je waakzaam blijft:

1. Zit de kennis binnenin je het dienen van God in de weg?
2. Hoeveel religieuze handelingen verricht je in je dagelijks leven? Als je alleen een schijnvroomheid laat zien, betekent dat dan dat je leven gegroeid en volwassen is?
3. Ben je in staat om je religieuze opvattingen los te laten wanneer je de woorden van God eet en drinkt?
4. Ben je in staat om je religieuze ceremonie los te laten wanneer je bidt?
5. Ben je iemand die geschikt is om door God gebruikt te worden?
6. Hoeveel van je kennis van God bestaat uit religieuze opvattingen?

Ken Gods nieuwste werk en treed in Zijn voetspoor

Nu zullen jullie ernaar moeten streven om het volk van God te worden en moeten jullie geheel en al het juiste pad betreden. Het volk van God worden betekent: intreden tot het Tijdperk van het Koninkrijk. Vandaag zullen jullie officieel aanvangen met de training van het koninkrijk en zal jullie leven hierna niet meer zo lauw en slordig zijn als eerder wel het geval was. Als je op zo'n manier leeft is het onmogelijk de standaards te bereiken die God stelt. Als je de urgentie niet voelt, dan betekent dat, dat je jezelf niet wilt verbeteren, dat je verward bent en maar wat aanmoddert en je niet in staat bent om Gods wil te volbrengen. Intrede tot de training van het koninkrijk betekent het begin van het leven van het volk van God. Ben je bereid om zo'n training te aanvaarden? Ben je bereid om een urgentie te voelen? Ben je bereid om je leven door God te laten disciplineren? Ben je bereid om Gods tuchtiging te kennen in je leven? Hoe reageer je als Gods woorden tot je komen en je getoetst wordt? En wat doe je als je geconfronteerd gaat worden met allerlei feiten? In het verleden was je niet gericht op het leven. Nu moet je de werkelijkheid van het leven betreden en veranderingen in je levensgezindheid nastreven. Dit is wat het volk van het koninkrijk moet verwezenlijken. Allen die het volk van God zijn, moeten het leven bezitten. Ze moeten de training van het koninkrijk aanvaarden en veranderingen in hun levensgezindheid nastreven. Dit is wat God vraagt van het volk van het koninkrijk.

Dit zijn de eisen die God stelt aan het volk van het koninkrijk:

1. Zij moeten Gods opdrachten aanvaarden. Dat wil zeggen dat ze alle woorden die gesproken worden tijdens Gods werk van de laatste dagen moeten aanvaarden.
2. Zij moeten de training van het koninkrijk ontvangen.

3. Zij moeten ernaar streven dat hun hart door God wordt aangeraakt. Als je hart volledig op God gericht is en je een normaal geestelijk leven leidt, leef je in vrijheid. Dat betekent dat je leeft onder de zorg en bescherming van Gods liefde. Alleen als je leeft onder de zorg en bescherming van God behoort je God toe.

4. Zij moeten worden gewonnen door God.

5. Zij moeten Gods glorie op aarde uitdragen.

Deze vijf punten zijn mijn opdrachten aan jullie. Mijn woorden zijn gericht tot het volk van God en als je niet bereid bent om deze opdrachten te aanvaarden, zal ik je daar niet toe dwingen. Maar als je ze echt aanvaardt, dan zul je in staat zijn om de wil van God uit te voeren. Vandaag beginnen jullie met het aanvaarden van Gods opdrachten en streven jullie ernaar om het volk van het koninkrijk te worden en te voldoen aan de normen die vereist zijn om het volk van het koninkrijk te worden. Dit is de eerste stap van het intreden. Als je volledig Gods wil wilt doen, dan moet je deze vijf opdrachten aanvaarden en als je deze kunt volbrengen, zul je zijn naar Gods hart en zal God je geweldig goed kunnen gebruiken. Het is nu van essentieel belang dat je de training van het koninkrijk ontvangt. Intreden in de training van het koninkrijk heeft te maken met het geestelijke leven. Voorheen was er geen sprake van het geestelijke leven, maar nu je toetreedt tot de training van het koninkrijk, ga je officieel het geestelijke leven binnen.

Hoe ziet het geestelijke leven eruit? In het geestelijke leven is je hart volledig op God gericht, is je gedachte vervuld van Gods liefde en leef je in Gods woorden en kent je hart geen plaats voor iets anders en vandaag ken je Gods wil en word je geleid door het licht van de Heilige Geest om je plicht te vervullen.

Zo'n leven tussen God en de mens is het geestelijke leven. Als je het licht van vandaag niet kunt volgen, dan is er afstand gekomen tussen jou en God – de relatie kan zelfs verbroken zijn – en leid je geen normaal geestelijk leven. Een normale relatie met God is gefundeerd op het nu aanvaarden van de woorden van God. Leid je een normaal geestelijk leven? Heb je een normale relatie met God? Ben je iemand die het werk van de Heilige Geest volgt? Als je het licht van de Heilige Geest vandaag kunt volgen en de wil achter Gods woorden begrijpt en naar deze woorden kunt leven, dan ben je iemand die de stroom van de Heilige Geest volgt. Als je de stroom van de Heilige Geest niet volgt, ben je zonder twijfel iemand die de waarheid niet nastreeft. De Heilige Geest heeft geen kans om te werken in degenen die zichzelf niet willen verbeteren en diensengevolge kunnen zulke mensen hun krachten nooit verzamelen en zijn zij altijd passief. Volg je vandaag de stroom van de Heilige Geest? Bevind je je in de stroom van de Heilige Geest? Ben je uit je passiviteit gekomen? Allen die in de woorden van God geloven, die het werk van God als fundament beschouwen en vandaag het licht van de Heilige Geest volgen, zijn in de stroom van de Heilige Geest. Als je gelooft dat Gods woorden onmiskenbaar waar en correct zijn, en als je de woorden van God onvoorwaardelijk gelooft, dan ben je iemand die ernaar streeft het werk van God binnen te gaan, en zo volbreng je Gods wil.

Om de stroom van de Heilige Geest binnen te gaan, moet je een normale relatie hebben met God en moet je je passiviteit van je afwerpen. Sommige mensen volgen altijd de meerderheid en hun hart is te ver van God afgedwaald. Zulke mensen verlangen er niet naar om zichzelf te verbeteren en de normen die zij nastreven zijn te laag. Alleen het streven om God lief te hebben en door God te worden gewonnen is Gods wil. Er zijn mensen die alleen hun geweten

gebruiken om Gods liefde terug te betalen, maar dit kan niet aan Gods wil voldoen. Hoe hoger de normen die je nastreeft, des te meer het in overeenstemming met Gods wil zal zijn. Als een normaal iemand die het liefhebben van God nastreeft, is jullie ware toekomst om in te treden in het koninkrijk om tot Gods volk te behoren en een dergelijk leven is zeer waardevol en van grote betekenis; niemand is meer gezegend dan jullie. Waarom zeg ik dit? Omdat degenen die niet in God geloven naar het vlees leven en zij leven voor Satan, maar jullie leven nu voor God en om de wil van God uit te voeren. Daarom zeg ik dat jullie leven van uiterst belang is. Alleen deze groep mensen, die door God is uitverkozen, is in staat om een leven uit te leven dat van uiterst belang is. Niemand anders op aarde is in staat om een leven te leiden dat zo betekenisvol en waardevol is. Omdat jullie door God zijn uitverkoren en door God zijn opgericht en, bovendien, vanwege Gods liefde voor jullie hebben jullie het ware leven begrepen en weten jullie hoe je een leven leidt dat van zeer grote waarde is. Het is niet omdat jullie streven goed is, maar vanwege Gods genade. Het was God die de ogen van jullie geest heeft geopend en het was de Geest van God die jullie harten heeft aangeraakt, waardoor jullie het geluk hebben gekregen om voor Hem te verschijnen. Als de Geest van God je niet had verlicht, zou je niet in staat zijn geweest om Gods beminnelijkheid te zien, noch zou het mogelijk voor je geweest zijn om God lief te hebben. Het is geheel omdat de Geest van God de harten van mensen heeft aangeraakt, dat hun harten zich naar God gekeerd hebben. Soms – als je de woorden van God tot je neemt – wordt je geest aangeraakt en merk je dat je God alleen maar kunt liefhebben, dat er grote kracht in je is en dat er niets is dat je niet terzijde kunt zetten. Als je zo voelt, ben je door de Geest van God aangeraakt, en is je hart geheel op God

gericht, en zul je tot God bidden en zeggen: "O God! Wij zijn werkelijk voorbestemd en gekozen door u. Uw glorie geeft mij trots en het voelt glorieus om één van uw volk te zijn. Ik zal alles gebruiken en alles geven om uw wil te doen en zal al mijn jaren en een heel leven van inspanning toewijden aan u." Als je zo bidt, zal er oneindige liefde voor God en ware gehoorzaamheid aan God in je hart zijn. Heb je ooit een ervaring als deze gehad? Als mensen vaak door de Geest van God worden aangeraakt, zijn ze zeer bereid om zichzelf in hun gebed aan God toe te wijden: "O God! Ik wens uw dag van glorie te aanschouwen en ik wil voor u leven. Er is niets waardiger of van meer betekenis dan voor u te leven en ik heb niet het minste verlangen om voor Satan of voor het vlees te leven. U richt mij op door mij in staat te stellen om vandaag voor u te leven." Als je op deze manier hebt gebeden, zul je het gevoel hebben dat je je hart alleen maar aan God kunt geven, dat je God moet winnen en dat je bijzonder ongaarne zou sterven zonder dat je God tijdens je leven hebt gewonnen. Nadat je zo'n gebed hebt uitgesproken, zal er een onuitputtelijke kracht in je zijn en je zult niet weten waar deze vandaan komt. Er zal een onmetelijke kracht in je hart zijn en je zult je er bewust van zijn dat God zo beminnelijk is en dat Hij het waard is om van te houden. Dit is wanneer je door God aangeraakt zal zijn. Allen die zo'n ervaring hebben gehad, zijn door God aangeraakt. Degenen die vaak door God worden aangeraakt, zien veranderingen in hun leven plaatsvinden. Ze zijn vastberaden en bereid om God helemaal te winnen. De liefde voor God in hun hart is sterker. Hun hart is geheel op God gericht. Ze hechten geen belang aan familie, de wereld, verwickelingen of hun toekomst en ze zijn bereid om een leven van inspanning aan God toe te wijden. Allen die door de Geest van God zijn

aangeraakt, zijn mensen die de waarheid zoeken en hoop hebben om door God volmaakt gemaakt te worden.

Heb je je hart op God gericht? Is je hart door de Geest van God aangeraakt? Als je nooit zo'n ervaring hebt gehad en als je nooit zo hebt gebeden, dan laat dit zien dat God geen plaats heeft in je hart. Allen die door de Geest van God worden geleid en die door de Geest van God zijn aangeraakt, zijn vol van het werk van God en dat laat zien dat Gods woorden en Gods liefde zich in hen hebben geworteld. Sommige mensen zeggen: "Ik ben niet zo ernstig als jij in mijn gebeden, noch word ik zo door God aangeraakt. Soms – als ik mediteer en bid – ervaar ik dat God beminnelijk is en wordt mijn hart aangeraakt door God." Niets is belangrijker dan het hart van de mens. Als je hart zich op God heeft gericht, heeft je hele wezen zich op God gericht en op dat moment is je hart aangeraakt door de Geest van God. De meesten van jullie hebben wel zo'n ervaring gehad. Alleen de diepte van jullie ervaringen is niet gelijk. Sommige mensen zeggen: "Ik gebruik niet veel woorden in mijn gebed. Ik luister gewoon naar de woorden van anderen en de kracht rijst in mij op." Dit laat zien dat je van binnen door God bent aangeraakt. Mensen die vanbinnen door God zijn aangeraakt, worden geïnspireerd wanneer ze de woorden van anderen horen. Als iemands hart totaal onbewogen blijft wanneer ze inspirerende woorden horen, dan bewijst dit dat het werk van de Heilige Geest niet in hen is. Er is geen sterk verlangen in hen, hetgeen bewijst dat ze niet vastberaden zijn en zodoende het werk van de Heilige Geest niet hebben. Wie door God is aangeraakt, zal reageren bij het horen van Gods woorden. Wie niet door God is aangeraakt, is niet betrokken bij de woorden van God, staat er niet mee in verbinding en is niet in staat om te worden verlicht. Zij die de woorden van God hebben gehoord en er niet op

reageerden zijn mensen die niet door God zijn aangeraakt. Zij zijn mensen zonder het werk van de Heilige Geest. Iedereen die het nieuwe licht kan aanvaarden, wordt aangeraakt en wordt bezielde door het werk van de Heilige Geest.

Beoordeel jezelf:

1. Bevind je je temidden van het tegenwoordige werk van de Heilige Geest?
2. Is je hart op God gericht? Ben je door God aangeraakt?
3. Hebben Gods woorden zich in je geworteld?
4. Is jouw praktiseren gefundeerd op Gods eisen?
5. Word je geleid door het tegenwoordige licht van de Heilige Geest?
6. Wordt jouw hart gestuurd door oude opvattingen of wordt het gestuurd door het woord van God van vandaag?

Hoe reageren jullie van binnen nu jullie deze woorden horen? Bepalen Gods woorden jullie leven na al deze jaren geloofd te hebben? Heeft er een verandering plaatsgevonden in jullie verdorven gezindheid van vroeger? Weten jullie – in overeenstemming met de woorden van God van vandaag – wat het is om het leven te hebben en wat het is om zonder het leven te zijn? Is dit duidelijk voor jullie? Bij het volgen van God is het van het grootste belang dat alles is volgens de woorden van God van vandaag. Ongeacht of je er nu naar streeft om het leven binnen te treden of dat je streeft naar het volbrengen van Gods wil, tegenwoordig moet alles draaien om Gods woorden. Als bij wat je communiceert en nastreeft de woorden van God van vandaag niet centraal staan, dan ben je een vreemdeling voor de woorden van God en compleet verstoken van het werk van de Heilige Geest. Wat God wil, zijn mensen die in Zijn voetspoor treden.

Ongeacht de pracht en puurheid van wat je voorheen begreep, God wil het niet, en als je niet in staat bent om zulke dingen terzijde te leggen, dan zal dat een enorm obstakel zijn voor je intrede in de toekomst. Allen die in staat zijn om het tegenwoordige licht van de Heilige Geest te volgen, zijn gezegend. De mensen van eeuwen geleden traden ook in het voetspoor van God. Maar zij konden niet volgen tot vandaag. Dit is de zegen van het volk van de laatste dagen. Zij die het tegenwoordige werk van de Heilige Geest kunnen volgen en in staat zijn om in het voetspoor van God te treden – waar hij hen maar naartoe leidt – zijn mensen die door God gezegend zijn. Zij die het tegenwoordige werk van de Heilige Geest niet volgen, zijn niet binnengegaan in het werk van Gods woorden en hoeveel zij ook maar werken of hoezeer zij ook maar lijden of hoeveel ze ook maar rondvliegen, het betekent allemaal niets voor God en Hij zal hen niet verheerlijken. Vandaag is iedereen die de huidige woorden van God volgt in de stroom van de Heilige Geest en staan mensen voor wie de woorden van God van vandaag vreemd zijn, buiten de stroom van de Heilige Geest en zulke mensen worden niet door God verheerlijkt. Dienstbaarheid die is afgescheiden van de tegenwoordige uitspraken van de Heilige Geest, is dienstbaarheid van het vlees en van opvattingen, en deze is onmogelijk in overeenstemming met Gods wil. Als mensen leven te midden van religieuze opvattingen, dan zijn ze niet in staat om iets te doen naar Gods wil, en hoewel ze God dienen, dienen ze naar hun verbeelding en opvattingen en zijn ze totaal ongeschikt om te dienen overeenkomstig Gods wil. Zij die het werk van de Heilige Geest niet kunnen volgen, begrijpen de wil van God niet en zij die de wil van God niet begrijpen, kunnen God niet dienen. God wil dienstbaarheid die naar Zijn eigen hart is. Hij wil geen dienstbaarheid die volgens opvattingen en naar het vlees zijn. Als

mensen niet in staat zijn om de voetstappen van het werk van de Heilige Geest te volgen, dan leven ze te midden van opvattingen. De dienstbaarheid van zulke mensen is verstorend en hinderlijk, en dergelijke dienstbaarheid gaat in tegen God. Zodoende zijn zij, die niet in staat zijn om in Gods voetspoor te treden, niet in staat om God te dienen. Zij die niet in Gods voetspoor kunnen treden, gaan zeker tegen God in en zijn onverenigbaar met God. Het 'volgen van het werk van de Heilige Geest' betekent het begrijpen van Gods wil voor vandaag, het kunnen handelen in overeenstemming met de tegenwoordige eisen van God, het kunnen gehoorzamen en volgen van de God van vandaag, en het kunnen leven naar de meest recente uitspraken van God. Alleen zo iemand volgt het werk van de Heilige Geest en is in de stroom van de Heilige Geest. Zulke mensen zijn niet alleen in staat om Gods lof te ontvangen en God te zien, maar uit het nieuwste werk van God kunnen ze ook Gods gezindheid herleiden, en kennen ze de opvattingen en ongehoorzaamheid van de mens, en de natuur en het wezen van de mens. Bovendien kunnen ze in hun dienstbaarheid geleidelijk veranderingen in hun gezindheid teweegbrengen. Alleen zulke mensen kunnen God winnen en hebben echt de ware weg gevonden. Zij die geëlimineerd worden door het werk van de Heilige Geest, zijn mensen die niet in staat zijn om zich te voegen naar het nieuwste werk van God en die hiertegen in opstand komen. Dat zulke mensen openlijk tegen God in opstand komen, is omdat God een nieuw werk heeft gedaan en omdat het beeld van God niet overeenkomt met hun opvattingen. Hierdoor gaan zij openlijk tegen God in en oordelen zij over God, hetgeen ertoe leidt dat God een afkeer van hen krijgt en hen verwerpt. Het is niet eenvoudig om je de kennis van het nieuwste werk van God eigen te maken. Maar als mensen erop ingesteld zijn om gehoorzaam te zijn aan het werk van

God en dat zoeken, dan hebben ze de kans om God te zien en de nieuwste leiding van de Heilige Geest te ontvangen. Zij die opzettelijk tegen het werk van God ingaan, kunnen de verlichting van de Heilige Geest en de leiding van God niet ontvangen. Dus of mensen al dan niet het nieuwste werk van God kunnen ontvangen, hangt af van Gods genade, hun streven en hun intenties.

Allen die in staat zijn om de tegenwoordige uitspraken van de Heilige Geest te gehoorzamen, zijn gezegend. Het maakt niet uit hoe zij waren of hoe de Heilige Geest in hen werkzaam was. Zij die het nieuwste werk hebben, zijn het meest gezegend en zij die het nieuwste werk niet kunnen volgen, worden geëlimineerd. God wil hen die het nieuwe licht kunnen aanvaarden en Hij wil hen die Zijn nieuwste werk kennen en aanvaarden. Waarom wordt gezegd dat jullie een ingetogen maagd moeten zijn? Een ingetogen maagd is in staat om het werk van de Heilige Geest te zoeken en de nieuwe dingen te begrijpen, en is bovendien in staat om oude opvattingen terzijde te leggen en vandaag gehoorzaam te zijn aan het werk van God. Deze groep mensen, die het nieuwste werk van vandaag aanvaardt, was voor het begin van de tijd door God voorbestemd en zij zijn de meest gezegende van alle mensen. Jullie horen rechtstreeks de stem van God en aanschouwen de verschijning van God, en dus, binnen de hemelen en de aarde en door alle eeuwen heen is niemand meer gezegend dan jullie, deze groep mensen. Dit is allemaal vanwege het werk van God, vanwege Gods voorbestemming en uitverkiezing, en door Gods genade. Konden jullie omstandigheden zijn als die van vandaag, als God Zijn woorden niet had gesproken? Derhalve moge alle glorie en lof God toekomen, want dit alles is omdat God jullie opricht. Kun je met deze dingen in gedachten nog steeds passief blijven? Heb je nog steeds niet voldoende kracht om op te staan?

Dat je het oordeel, de tuchting, de straffen en de loutering van Gods woorden kunt aanvaarden, en bovendien Gods opdrachten kunt aanvaarden, is aan het begin der tijden door God voorbestemd en zodoende hoef je je niet al te veel zorgen te maken als je wordt getuchtigd. Niemand kan het werk afnemen dat in jullie is gedaan en de zegeningen die in jullie zijn gelegd, en niemand kan ook maar iets afpakken dat aan jullie gegeven is. Mensen van religie zijn niet met jullie te vergelijken. Jullie zijn niet zeer onderlegd in de Bijbel en religieuze dogma's hebben jullie niet, maar omdat God in jullie gewerkt heeft, hebben jullie meer dan wie dan ook door alle eeuwen heen gewonnen en dat is jullie grootste zegen. Dientengevolge moeten jullie God zelfs nog meer toegewijd zijn en Hem nog trouwer zijn. Omdat God je opricht, moet je alles op alles zetten, moet je je gestalte sterken en gereed maken om de opdrachten van God te kunnen accepteren. Je moet krachtig staan op de plek die God je gegeven heeft, ernaar streven iemand te worden van het volk van God, de training van het koninkrijk aanvaarden, gewonnen worden door God en uiteindelijk een glorieuze getuige van God worden. Beschik je over een dergelijke vastberadenheid? Als je over een dergelijke vastberadenheid beschikt, dan zul je uiteindelijk zeker gewonnen worden door God en een glorieuze getuige van God worden. Je moet begrijpen dat het de belangrijkste opdracht is om door God gewonnen te worden en een glorieuze getuige van God te worden. Dit is de wil van God.

De huidige woorden van de Heilige Geest zijn de dynamiek van het werk van de Heilige Geest en de voortdurende verlichting van de mens van de Heilige Geest gedurende deze periode is de trend van het werk van de Heilige Geest. En welke trend is er tegenwoordig te zien in het werk van de Heilige Geest? Het is het leiderschap om de mensen te brengen tot het werk van God van vandaag

en tot een normaal spiritueel leven. Er zijn verschillende stappen naar de toegang tot een normaal spiritueel leven:

1. Ten eerste moet je je hart storten in de woorden van God. Je moet Gods woorden uit het verleden niet najagen, je moet ze niet bestuderen of vergelijken met de woorden van vandaag. In plaats daarvan moet je je hart volledig storten in de huidige woorden van God. Als er mensen zijn die tegenwoordig nog steeds de woorden van God, spirituele boeken of andere preken uit het verleden willen lezen, die niet volgens de huidige woorden zijn van de Heilige Geest, dan zijn dat de domste mensen die er maar zijn. God verafschuwt zulke mensen. Als je bereid bent om het licht van de Heilige Geest van tegenwoordig te aanvaarden, stort je hart dan volledig in de huidige uitspraken van God. Dit is het eerste wat je moet doen.

2. Je moet bidden op het fundament van de woorden die God vandaag spreekt, binnengaan in de woorden van God, en communiceren met God, en je voornemens bekendmaken bij God, vaststellen van welke norm je volledig wilt nastreven.

3. Je moet een diepgaande toegang nastreven tot de waarheid volgens het huidige werk van de Heilige Geest. Houd niet vast aan de verouderde uitspraken en theorieën van het verleden.

4. Je moet ernaar streven door de Heilige Geest te worden aangeraakt en de woorden van God binnen te gaan.

5. Je moet ernaar streven het pad te betreden dat tegenwoordig door de Heilige Geest wordt bewandeld.

En hoe streef je naar een aanraking van de Heilige Geest? Het is essentieel om te leven naar Gods huidige woorden en te bidden op basis van Gods eisen. Als je zo bidt, zal de Heilige Geest je zeker aanraken. Als je niet zoekt op basis van de woorden die God vandaag spreekt, dan is het zinloos. Je moet bidden en zeggen: "O God! Ik ben opstandig en ben u zo veel schuldig. Ik ben ongehoorzaam en nooit in staat om u te behagen. O God, ik wil dat u mij redt. Ik wil tot het einde toe aan u dienstdoen. Voor u wil ik sterven. U oordeelt mij en tuchtigt mij en ik heb niets te klagen. Ik ben opstandig tegen u en verdien het om te sterven, zodat alle mensen uw rechtvaardige gezindheid zien in mijn dood." Als je zo vanuit je hart bidt, zal God zeker naar je luisteren en je leiden. Als je niet bidt op basis van de huidige woorden van de Heilige Geest, dan zal de Heilige Geest je niet aanraken. Als je bidt naar Gods wil en in overeenstemming met wat God tegenwoordig wil doen, dan zeg je: "O God! Ik wil uw opdrachten aanvaarden en daarin trouw zijn, en ik ben bereid om mijn hele leven aan uw glorie toe te wijden, zodat alles wat ik doe, zal voldoen aan de normen van Gods volk. Dat mijn hart mag worden aangeraakt door u. Ik wil dat uw Geest mij voor altijd verlicht, zodat al wat ik doe Satan beschaamt en ik uiteindelijk word gewonnen door u." Als je zo op zo'n manier bidt, op een manier waarop je de wil van God centraal stelt, zal de Heilige Geest onvermijdelijk Zijn werk in jou verrichten. Het maakt niet uit hoeveel woorden je gebruikt in je gebeden. Het gaat erom of je de wil van God omarmt. Misschien hebben jullie het volgende allemaal wel eens meegemaakt: soms bereikt de uitwerking van de Heilige Geest tijdens het gebed in een samenkomst een hoogtepunt, waardoor iedereen een kracht voelt opkomen. Sommige mensen wenen bitter en laten vol wroeging tranen voor God tijdens hun gebed. Anderen laten hun vastberadenheid zien en

doen beloftes. Dit is het resultaat dat door het werk van de Heilige Geest volbracht moet worden. Nu is het van essentieel belang dat mensen hun hart volledig storten in de woorden van God. Richt je niet op de woorden die eerder zijn gesproken. Als je nog steeds vasthoudt aan wat vroeger was, zal de Heilige Geest niet in je werken. Zie je hoe belangrijk dit is?

Kennen jullie de weg die de Heilige Geest vandaag bewandelt? Bovengenoemde punten moeten nu en in de toekomst door de Heilige Geest volbracht worden. Ze beschrijven het pad dat door de Heilige Geest wordt bewandeld en de intrede waar de mens naar moet streven. Bij jouw intrede in het leven moet je op zijn allerm minst je hart storten in de woorden van God en in staat zijn om het oordeel en de tuchting van Gods woorden te aanvaarden. Je hart moet verlangen naar God. Je moet trachten diep door te dringen tot de waarheid en de doelen die door God verlangd worden. Als je deze kracht in je hebt, dan laat dat zien dat je door God bent aangeraakt en je hart is begonnen zich te keren naar God.

De eerste stap van intrede in het leven is dat je je hart volledig stort in de woorden van God. De tweede stap is het aanvaarden van een aanraking van de Heilige Geest. Wat wordt bereikt met het aanvaarden van een aanraking van de Heilige Geest? Een vermogen om naar een diepere waarheid te smachten, deze te zoeken en te onderzoeken, en een vermogen om op een positieve manier met God samen te werken. Tegenwoordig werk je samen met God. Dat wil zeggen dat je streven, je gebeden en jouw communicatie van Gods woorden een doel hebben en jij je plicht doet naar Gods maatstaven. Alleen dit is samenwerken met God. Als je het er alleen maar over hebt om God daden te laten verrichten, maar zelf geen actie onderneemt, en niet bidt en niet zoekt, kun je dat dan

samenwerking noemen? Als je niets van samenwerking in je hebt en verstoken bent van training om ergens in te treden dat een doel heeft, dan werk je niet samen. Sommige mensen zeggen: “Alles hangt af van Gods voorbeschikking. Alles wordt door God zelf gedaan. Als God het niet doet, hoe kan de mens het dan doen?” Gods werk is normaal en geheel niet bovennatuurlijk. De Heilige Geest werkt alleen door jouw actieve zoeken, want God dwingt de mens niet. Je moet God de gelegenheid bieden om te werken en als je daar niet naar streeft of daar niet binnengaat en er geen greintje verlangen in je hart is, dan heeft God geen kans om te werken. Hoe kun je dan streven naar Gods aanraking? Door gebed en dicht bij God komen. Maar onthoud dat het belangrijkste is dat het moet zijn op basis van de woorden die God spreekt. Wanneer je vaak door God wordt aangeraakt, ben je geen slaaf van het vlees. Man, vrouw, kinderen en geld; deze zijn allemaal niet in staat om je te ketenen. Je wilt alleen de waarheid najagen en leven voor God. Op dat moment ben je iemand die leeft in het rijk der vrijheid.

God vervolmaakt diegenen die naar Zijn eigen hart zijn

God wil nu een bepaalde groep mensen winnen, een groep die bestaat uit hen die streven naar samenwerking met Hem, die Zijn werk kunnen gehoorzamen, die geloven dat de woorden die God spreekt waar zijn en die Gods vereisten in de praktijk kunnen brengen. Zij zijn degenen die waar begrip in hun hart hebben, zij zijn degenen die kunnen worden vervolmaakt, en zij zullen ongetwijfeld het pad van volmaaktheid kunnen bewandelen. Zij die niet kunnen worden vervolmaakt, zijn mensen zonder duidelijk begrip van Gods werk, die

Gods woorden niet eten en drinken, die geen aandacht schenken aan Zijn woorden en die geen enkele liefde voor God in hun hart hebben. Degenen die God in het vlees in twijfel trekken, die voortdurend onzeker over Hem zijn, Zijn woorden nooit serieus nemen en Hem voortdurend misleiden, zijn mensen die zich tegen God verzetten en aan Satan toebehoren. Het is onmogelijk zulke mensen te vervolmaken.

Als je vervolmaakt wilt worden, moet je eerst door God worden begunstigd, want Hij vervolmaakt diegenen die Hij begunstigt en die naar Zijn eigen hart zijn. Als je naar Gods eigen hart wilt zijn, moet je een hart hebben dat Zijn werk gehoorzaamt, moet je proberen de waarheid na te streven en moet je Gods inspectie bij alle dingen aanvaarden. Is alles wat je doet door God geïnspecteerd? Is je intentie juist? Als je intentie juist is, zal God je prijzen; als je intentie verkeerd is, toont dat aan dat je hart niet van God houdt, maar van het vlees en Satan. Daarom moet je het gebed gebruiken als een manier om Gods inspectie bij alle dingen te aanvaarden. Wanneer je bidt, sta ik weliswaar niet persoonlijk tegenover je, maar is de Heilige Geest met je, en zijn het zowel ikzelf als de Geest van God tot wie je bidt. Waarom geloof je in dit vlees? Je gelooft omdat Hij de Geest van God heeft. Zou je in deze persoon geloven als Hij de Geest van God niet had? Wanneer je in deze persoon gelooft, geloof je in de Geest van God. Wanneer je deze persoon vreest, vrees je de Geest van God. Geloof in Gods Geest is geloof in deze persoon, en geloof in deze persoon is ook geloof in de Geest van God. Wanneer je bidt, voel je dat de Geest van God met je is en dat God Zich vóór je bevindt, en daarom bid je tot Zijn Geest. Tegenwoordig zijn de meeste mensen te bang om hun handelingen voor God te brengen; hoewel je Zijn vlees kunt misleiden, kun je Zijn Geest niet misleiden. Elke zaak die de

inspectie van God niet kan doorstaan, is in strijd met de waarheid en moet verworpen worden; iets anders doen is zondigen tegen God. Je moet dus te allen tijde je hart vóór God neerleggen, wanneer je bidt, wanneer je met je broeders en zusters praat en communiceert en wanneer je je plicht doet en met je eigen dingen bezig bent. Wanneer je je functie vervult, is God met je, en zolang je intentie juist is en voor het werk van Gods huis is, zal Hij alles aanvaarden wat je doet; je moet jezelf oprecht toewijden aan het vervullen van je functie. Als je bij het bidden liefde voor God hebt in je hart en Gods zorg, bescherming en inspectie zoekt, als deze dingen je intentie zijn, zullen je gebeden effectief zijn. Wanneer je bijvoorbeeld bij het bidden op bijeenkomsten je hart opent, tot God bidt en Hem vertelt wat er in je hart is zonder onwaarheden te spreken, dan zullen je gebeden beslist effectief zijn. Als je oprecht van God houdt in je hart, leg dan een eed af tegenover God: "God, die in de hemelen en op aarde en onder alle dingen is, ik beloof u plechtig: moge uw Geest alles wat ik doe onderzoeken, me te allen tijde beschermen, te allen tijde voor me zorgen en mogelijk maken dat alles wat ik doe in uw aanwezigheid staat. Mocht mijn hart ooit ophouden u te beminnen of mocht het u ooit verraden, tuchtig en vervloek mij dan streng. Vergeef mij niet in deze wereld of in de volgende!" Durf jij zo'n eed af te leggen? Zo niet, dan laat dat zien dat je angstig bent en dat je nog steeds van jezelf houdt. Hebben jullie deze vastberadenheid? Als dit werkelijk je vastberadenheid is, moet je deze eed afleggen. Als je de vastberadenheid hebt om zo'n eed af te leggen, zal God je vastberadenheid in vervulling brengen. Wanneer je een eed zweert aan God, luistert Hij. God bepaalt of je zondig of rechtvaardig bent op basis van je gebed en je beoefening. Dit is nu het proces van je vervolmaking, en als je er echt vertrouwen in hebt vervolmaakt te worden, zul je alles wat je doet

voor God brengen en Zijn inspectie aanvaarden; als je iets schandelijk opstandigs doet of God verraadt, zal Hij je eed in vervulling laten gaan, en wat er ook met je gebeurt, of het nu de ondergang of tuchtiging is, zal dus door jezelf komen. Jij hebt de eed afgelegd, dus moet je die ook nakomen. Als je een eed aflegt maar niet nakomt, zul je naar de verdoemenis gaan. Omdat de eed de jouwe was, zal God je eed in vervulling laten gaan. Sommigen zijn bang na het bidden, en jammeren dan: "Het is allemaal voorbij! Mijn kans op losbandigheid is voorbij, mijn kans om slechte dingen te doen is voorbij, mijn kans om aan mijn wereldse verlangens toe te geven is voorbij!" Deze mensen houden nog steeds van wereldsheid en zonde, en zullen met zekerheid naar de verdoemenis gaan.

Iemand zijn die in God gelooft, betekent dat alles wat je doet voor Hem moet worden gebracht en aan Zijn inspectie moet worden onderworpen. Als dat wat je doet voor Gods Geest kan worden gebracht, maar niet voor Gods vlees, toont dat aan dat je niet aan de inspectie van Zijn Geest bent blootgesteld. Wie is de Geest van God? Wie is de persoon van wie God getuigt? Zijn zij niet één en dezelfde? De meesten zien Hen als twee afzonderlijke wezens; ze geloven dat de Geest van God de Geest van God is, en dat de persoon van wie God getuigt slechts een mens is. Maar heb je het niet mis? Namens wie werkt deze persoon? Zij die de vleesgeworden God niet kennen, hebben geen geestelijk begrip. Gods Geest en Zijn geïncarneerde vlees zijn één, want Gods Geest is gematerialiseerd in het vlees. Als deze persoon onvriendelijk is tegen jou, zal Gods Geest dan vriendelijk zijn? Ben je niet in de war? Iedereen die tegenwoordig geen inspectie door God kan aanvaarden, kan Zijn goedkeuring niet verkrijgen, en zij die de vleesgeworden God niet kennen, kunnen niet vervolmaakt worden. Beschouw alles wat je doet en kijk of het voor God kan worden gebracht. Als je niet alles

wat je doet voor God kunt brengen, toont dat aan dat je een boosdoener bent. Kunnen boosdoeners vervolmaakt worden? Alles wat je doet, elke handeling, elk voornemen en elke reactie moet voor God worden gebracht. Zelfs je dagelijkse geestelijke leven – je gebeden, je nabijheid tot God, hoe je Gods woorden eet en drinkt, je communicatie met je broeders en zusters en je leven binnen de kerk – en je dienst bij samenwerking kan aan God worden voorgelegd voor inspectie. Dergelijke beoefening zal je helpen om te groeien in het leven. Het proces van aanvaarding van inspectie door God is het proces van zuivering. Hoe meer je Gods inspectie kunt aanvaarden, hoe meer je gezuiverd wordt en hoe meer je voldoet aan Gods wil, zodat je je niet zult overgeven aan losbandigheid en zodat je hart zal leven in Zijn aanwezigheid. Hoe meer je Zijn inspectie aanvaardt, hoe groter Satans vernedering en jouw vermogen om het vlees te verzaken. Het aanvaarden van Gods inspectie is daarom een beoefeningspad dat mensen moeten volgen. Ongeacht wat je doet, zelfs tijdens het communiceren met je broeders en zusters, kun je je handelingen voor God brengen, Zijn inspectie zoeken en proberen God Zelf te gehoorzamen; dit zal datgene wat je beoefent veel correcter maken. Alleen als je alles wat je doet voor God brengt en Gods inspectie aanvaardt, kun je iemand worden die in de aanwezigheid van God leeft.

Zij die God niet begrijpen, kunnen God nooit volledig gehoorzamen. Zulke mensen zijn zonen van ongehoorzaamheid. Zij zijn te ambitieus en er is te veel opstandigheid in hen, dus distantiëren ze zich van God en zijn ze niet bereid Zijn inspectie te aanvaarden. Het is niet eenvoudig zulke mensen te vervolmaken. Sommige mensen zijn selectief in hoe ze Gods woorden eten, drinken en aanvaarden. Ze aanvaarden bepaalde gedeeltes van Gods woorden die overeenstemmen met hun opvattingen, terwijl ze de gedeeltes die daar niet mee

overeenstemmen van de hand wijzen. Is dat geen schaamteloze opstandigheid en weerstand tegen God? Als iemand jarenlang in God gelooft zonder zelfs maar een beetje inzicht in Hem te verwerven, is die persoon een niet-gelovige. Zij die bereid zijn Gods inspectie te aanvaarden, zijn degenen die een begrip van Hem nastreven en die bereid zijn Zijn woorden te aanvaarden. Zij zijn degenen die Gods erfenis en zegeningen zullen ontvangen, en zij zijn het meest gezegend. God vervloekt degenen die geen plek voor Hem hebben in hun hart, en zulke mensen tuchtigt en verlaat Hij. Als je niet van God houdt, zal Hij je verlaten en als je niet luistert naar wat ik zeg, beloof ik je dat Gods Geest je zal verlaten. Probeer het maar als je het niet gelooft! Vandaag maak ik een beoefeningspad voor je duidelijk, maar het is aan jou of je het in de praktijk brengt. Als je het niet gelooft, als je het niet in de praktijk brengt, zul je er zelf achter komen of de Heilige Geest wel of niet in je werkt! Als je geen begrip van God nastreeft, zal de Heilige Geest niet in je werken. God werkt in hen die Zijn woorden nastreven en koesteren. Hoe meer je Gods woorden koestert, hoe meer Zijn Geest in je zal werken. Hoe meer iemand Gods woorden koestert, hoe groter diens kans om door God te worden vervolmaakt. God vervolmaakt hen die echt van Hem houden, en Hij vervolmaakt hen die een hart hebben dat vrede kent in Zijn aanwezigheid. Al Gods werk koesteren, Gods verlichting koesteren, Gods aanwezigheid koesteren, Gods zorg en bescherming koesteren, koesteren hoe Gods woorden jouw werkelijkheid worden en in je leven voorzien – dit alles komt het best overeen met Gods hart. Als je Gods werk koestert, dat wil zeggen, als je al het werk koestert dat Hij aan je verricht heeft, dan zal Hij je zegenen en ervoor zorgen dat alles wat van jou is zich vermenigvuldigt. Als je Gods woorden niet koestert, zal Hij niet in je werken, maar zal Hij je slechts karige genade schenken

vanwege je geloof, of je met weinig rijkdom zegenen en je familie met weinig veiligheid. Je moet proberen van Gods woorden jouw werkelijkheid te maken, en je moet Hem tevreden kunnen stellen en naar Zijn eigen hart kunnen zijn; je moet niet alleen maar proberen Zijn genade te genieten. Niets is belangrijker voor gelovigen dan Gods werk ontvangen, vervolmaking bereiken en iemand worden die Gods wil doet. Dit is het doel dat je moet nastreven.

Alles waar de mens in het Tijdperk van Genade naar heeft gestreefd, is nu achterhaald, omdat er nu een hogere norm van streven is; wat wordt nagestreefd is zowel verhevener als praktischer, wat wordt nagestreefd kan beter voldoen aan wat de mens inwendig nodig heeft. In voorbije tijden werkte God niet aan mensen zoals Hij dat tegenwoordig doet; Hij sprak niet zo veel tot hen als Hij tegenwoordig doet, en evenmin waren Zijn eisen aan hen zo hoog als Zijn eisen tegenwoordig zijn. Dat God nu tot jullie spreekt over deze dingen, laat zien dat de uiteindelijke bedoeling van God gericht is op jullie, op deze groep mensen. Als je werkelijk vervolmaakt wilt worden door God, streef dat dan na als je centrale doel. Of je rondrent, jezelf inzet, in een functie dient of Gods opdracht hebt ontvangen, het oogmerk is altijd om vervolmaakt te worden en Gods wil tevreden te stellen, om deze doelen te bereiken. Als iemand zegt niet te streven naar vervolmaking door God of het binnengaan van het leven, maar alleen vleselijke vrede en vreugde na te streven, is die persoon de blindste onder de mensen. Zij die de werkelijkheid van het leven niet nastreven, maar alleen het eeuwige leven nastreven in de komende wereld en veiligheid in deze wereld, zijn de blindste mensen. Alles wat je doet, moet dus gedaan worden om door God vervolmaakt en gewonnen te worden.

Het werk dat God in mensen doet, bestaat uit voor hen zorgen naar hun verschillende behoeften. Hoe groter het leven van een mens is, hoe meer hij nodig heeft en hoe meer hij nastreeft. Als je in deze fase geen streven hebt, bewijst dat dat de Heilige Geest je heeft verlaten. Allen die het leven nastreven, zullen nooit worden verlaten door de Heilige Geest; zulke mensen streven altijd en hebben altijd een verlangen in hun hart. Zulke mensen zijn nooit tevreden met de dingen zoals ze nu zijn. Elke fase van het werk van de Heilige Geest is bedoeld om een effect op jou te hebben, maar als je zelfgenoegzaam wordt, als je geen behoeften meer hebt, als je het werk van de Heilige Geest niet langer aanvaardt, zal Hij je verlaten. Mensen hebben dagelijkse inspectie door God nodig; ze hebben elke dag overvloedige voorziening van God nodig. Kunnen mensen zich redden zonder elke dag Gods woord te eten en te drinken? Als iemand altijd voelt dat hij nooit genoeg kan eten of drinken van Gods woord, als hij het altijd zoekt en er altijd naar hongert en dorst, dan zal de Heilige Geest altijd in hem werken. Hoe meer iemand smacht, hoe meer praktische dingen er uit zijn communicatie kunnen komen. Hoe intenser iemand de waarheid zoekt, hoe sneller hij groei bereikt in zijn leven, waardoor hij rijk wordt in ervaring en een welvarende inwoner van het huis van God.

Zij die God met een oprecht hart gehoorzamen, zullen zeker door God worden gewonnen

Het werk van de Heilige Geest verandert met de dag, klimt hoger met elke stap; de openbaring van morgen is zelfs hoger dan die van vandaag, stap voor stap steeds hoger. Zo is het werk waardoor God de mens vervolmaakt. Wanneer

de mens niet kan volgen, kan hij op ieder moment worden achtergelaten. Wanneer de mens geen gehoorzaamend hart heeft, kan hij niet volgen tot het eind. De vroegere tijd is voorbij gegaan, dit is een nieuwe tijd. En in een nieuwe tijd moet nieuw werk worden gedaan. In het bijzonder in de laatste tijd waarin de mens zal worden vervolmaakt, zal God steeds sneller nieuw werk volbrengen. Daarom zal de mens het moeilijk vinden om in de voetstappen van God te treden, zonder gehoorzaamheid in zijn hart. God komt geen regels na, noch behandelt Hij enige fase van Zijn werk als onveranderlijk. Nee, het werk dat Hij doet is steeds nieuwer en hoger. Zijn werk wordt praktischer met elke stap, steeds meer in overeenstemming met de werkelijke noden van de mens. Alleen nadat de mens dit soort werk heeft ervaren, kan hij de uiteindelijke transformatie van zijn gezindheid bereiken. De kennis die de mens heeft van het leven bereikt steeds hogere niveaus en op dezelfde manier bereikt het werk van God steeds hogere niveaus. Alleen op deze manier kan de mens volmaakt gemaakt worden en geschikt worden om door God te worden gebruikt. God werkt enerzijds op deze manier om de opvattingen van de mens tegen te gaan en om te draaien en anderzijds om de mens te leiden tot een hogere en meer realistische staat, tot in de hoogste sferen van geloof in God, zodat op het einde, de wil van God gedaan kan worden. Al degenen met een ongehoorzame natuur die zich moedwillig verzetten zullen achtergelaten worden in deze fase van Gods snelle en verwoed voortschrijdend werk; alleen zij die welwillend gehoorzamen en zich van harte nederig opstellen kunnen doorgaan tot het einde van de rit. In dit soort werk moeten jullie allen leren hoe jullie te onderwerpen en jullie opvattingen aan de kant te zetten. Jullie moeten voorzichtig zijn met elke stap die jullie zetten. Wanneer je achteloos bent, zul je zeker iemand worden die is afgewezen door

de Heilige Geest, iemand die God onderbreekt in Zijn werk. Voordat hij deze fase van het werk onderging, waren de regels van de mens en de oude wetten zo ontelbaar geworden dat hij werd meegesleept, vervolgens werd hij verwaand en vergat hij zichzelf. Dit zijn allemaal obstakels die de mens ervan weerhouden om het nieuwe werk van God te aanvaarden; ze werken de mens tegen in het leren kennen van God. Wanneer een mens geen gehoorzaamheid heeft in zijn hart, noch naar de waarheid verlangt, zal hij in gevaar zijn. Als je je enkel onderwerpt aan werk en woorden die gemakkelijk zijn en niet in staat bent om enige diepere intensiteit te aanvaarden, dan ben je iemand die de oude manier vasthoudt en niet kan volgen in het werk van de Heilig Geest. Het werk dat God doet verschilt van tijd tot tijd. Wanneer je grote gehoorzaamheid toont in een fase, maar in de volgende fase minder of zelfs geen enkele, dan zal God je in de steek laten. Als je gelijke tred houdt met God wanneer Hij deze trede opgaat, dan moet je gelijke tred blijven houden wanneer Hij de volgende opgaat. Alleen dan ben je iemand die de Heilige Geest gehoorzaam is. Aangezien je gelooft in God, moet je aanhoudend blijven in je gehoorzaamheid. Je kan niet simpelweg gehoorzamen en ongehoorzaam zijn wanneer je maar wilt. Dit soort gehoorzaamheid krijgt Gods goedkeuring niet. Wanneer je geen gelijke tred kan houden met het nieuwe werk dat ik communiceer en blijft vasthouden aan wat eerder gezegd is, hoe kan er dan ontwikkeling zijn in je leven? Gods werk is om jou te voorzien door Zijn woorden. Wanneer je gehoorzaamt en Zijn woorden accepteert, dan zal de Heilige Geest zeker in je werken. De Heilige Geest werkt precies op de manier zoals ik spreek. Doe zoals ik heb gezegd en de Heilige Geest zal meteen in je werken. Ik laat jullie een nieuw licht zien en breng jullie in het licht van de huidige tijd. Wanneer je in dit licht wandelt, zal de Heilige Geest onmiddellijk in je werken.

Sommigen zullen opstandig zijn en zeggen: “Ik zal simpelweg niet doen wat u zegt.” Dan zeg ik jou dat je nu bent gekomen aan het eind van de rit, je bent uitgedroogd en hebt geen leven meer. Daarom, in het ervaren van de transformatie van jouw gezindheid, is het essentieel om gelijke tred te houden met het huidige licht. De Heilige Geest werkt niet alleen in bepaalde mensen die door God worden gebruikt, maar meer nog in de kerk. Hij kan in iedereen werken. Hij zou op dit moment in jou kunnen werken en wanneer je het hebt ervaren, kan Hij vervolgens in iemand anders werken. Haast je om bij te blijven; hoe dichter je bij het huidige licht blijft, hoe meer je leven kan groeien. Welk soort mens hij dan ook moge zijn, zo lang de Heilige Geest werkt in hem zorg dat je volgt. Neem zijn ervaringen in door je eigen en je zult steeds hogere dingen ontvangen. Op deze manier zul je sneller vooruitgaan. Dit is het pad van vervolmaking van de mens en een weg waardoor het leven groeit. Het pad tot vervolmaking wordt bereikt door jouw gehoorzaamheid aan het werk van de Heilige Geest. Je weet niet door welk soort persoon God zal werken om jou te vervolmaken, noch door welk persoon heen, welke gebeurtenis, of welk ding Hij jou in staat zal stellen om verworvenheden binnen te gaan en enig inzicht te verwerven. Wanneer je in staat bent om te wandelen op dit juiste spoor, toont dit dat er veel hoop is voor jou om vervolmaakt te worden door God. Als je niet in staat bent om dit te doen, toont dit dat jouw toekomst grauw is, beroofd van licht. Eens wanneer je op het juiste spoor bent, zul je openbaring ontvangen in alle dingen. Wat de Heilige Geest ook mag openbaren aan anderen, als je voortgaat op basis van hun kennis om dingen voor jezelf te ervaren, zal deze kennis deel worden van je leven en zul je in staat zijn om anderen te voorzien vanuit deze ervaring. Zij die anderen voorzien door het napraten van woorden zijn mensen die zelf geen

ervaringen hebben gehad. Door de verlichting en illuminatie van anderen moet je leren om een praktische weg te vinden, voordat je kunt beginnen te spreken over je eigen werkelijke ervaring en kennis. Dit zal grotere voordelen opleveren in je eigen leven. Je moet op deze manier ervaren, alles gehoorzamen wat van God komt. Je moet de wil van God in alle dingen zoeken en het onderwijs in alle dingen bestuderen, zodat je leven kan groeien. Deze werkwijze verschaft de snelste vooruitgang.

De Heilige Geest verlicht je door je praktische ervaringen en vervolmaakt je door je geloof. Ben je werkelijk bereid om vervolmaakt te worden? Als je werkelijk bereid bent om vervolmaakt te worden door God, dan zul je de moed hebben om je vleselijke lichaam aan de kant te schuiven en zul je in staat zijn om Gods woorden uit te voeren en niet passief of zwak te zijn. Je zult in staat zijn om alles wat van God komt te gehoorzamen en al je daden, of ze nu gedaan worden in het openbaar of in afzondering, zullen toonbaar zijn voor God. Als je een eerlijk persoon bent en de waarheid in praktijk brengt in alle dingen, dan zul je vervolmaakt worden. Die bedrieglijke mensen die op één manier handelen wanneer anderen het zien en op een andere manier achter hun rug om, zijn niet bereid om vervolmaakt te worden. Ze zijn allen zonen van het verderf en de vernieling; ze behoren God niet toe, maar Satan. Ze zijn niet het soort mensen dat God uitkiest! Wanneer je daden en gedrag niet toonbaar zijn voor God of gezien kunnen worden door de Geest van God, is dit het bewijs dat er iets mis is met jou. Alleen wanneer je het oordeel en de tuchting van God aanvaardt en waarde hecht aan de transformatie van je gezindheid, zul je in staat zijn om op het pad te komen richting vervolmaking. Als je waarlijk bereid bent om door God te worden vervolmaakt en om Zijn wil te doen, dan moet je ook aan al Zijn werk

gehoorzamen, zonder enige klacht uit te spreken, zonder aanname van beoordeling of oordeel over het werk van God. Dit zijn de minimale vereisten om door God te worden vervolmaakt. De noodzakelijke vereiste voor hen die willen worden vervolmaakt door God is dit: doe alles met een hart dat God liefheeft. Wat betekent het om 'alles te doen met een hart dat God liefheeft?' Het betekent dat al je daden en gedrag toonbaar kunnen zijn voor God. Wanneer je de juiste bedoelingen hebt, ongeacht of je daden goed of fout zijn, ben je niet bang ze te tonen aan God of aan je broeders en zusters; je durft een gelofte af te leggen voor God. Je moet al je bedoelingen, gedachten en ideeën voorleggen aan God zodat Hij ze nauwkeurig kan onderzoeken; als je handelt en binnengaat op deze manier zal de vooruitgang in je leven snel gaan.

Aangezien je gelooft in God, moet je geloof stellen in al de woorden van God en in al Zijn werken. Ik bedoel hiermee, aangezien je gelooft in God, moet je Hem gehoorzamen. Als je niet in staat bent om dit te doen, dan maakt het niet uit of je in God gelooft. Als je al vele jaren in Hem hebt gelooft, maar Hem desalniettemin nooit hebt gehoorzaamd of al Zijn woorden hebt aanvaard, maar in plaats daarvan God hebt gevraagd Zich aan jou te onderwerpen en te handelen in overeenstemming met jouw opvattingen, dan ben je de meest opstandige van alle mensen en ben je een ongelovige. Hoe is zo iemand in staat om te gehoorzamen aan het werk en de woorden van God die niet in overeenstemming zijn met de opvattingen van de mens? De meest opstandige mens is degene die opzettelijk God weerstaat en zich tegen Hem verzet. Deze is de vijand van God en is de antichrist. Zo'n persoon heeft continu een vijandige houding tegenover het nieuwe werk van God en heeft nooit het minste voornemen tot onderwerpen getoond en heeft nooit van harte onderwerping

getoond of zichzelf nederig opgesteld. Hij stelt zichzelf boven anderen en toont nooit onderwerping aan wie dan ook. Voor God beschouwt hij zichzelf als het meest bekwaam in het prediken van het woord en het meest vakkundig in het inwerken op anderen. Hij verwerpt nooit de 'schatten' die hij reeds in zijn bezit heeft, maar behandelt ze als familie-erfgoed om te vereren, om tegen anderen over te preken en gebruikt ze om de dwazen die hem verafgoden te instrueren. Er zijn inderdaad een aantal mensen als dit in de kerk. Het kan gezegd worden dat zij 'ontembare helden' zijn, generatie op generatie verblijven zij in het huis van God. Ze gaan ervan uit dat de prediking van het woord (doctrine) hun hoogste plicht is. Jaar na jaar en generatie op generatie gaan ze door met het krachtdadig afdwingen van hun 'heilige en onaantastbare' plicht. Niemand durft hen aan te raken en geen enkel persoon durft hen openlijk te berispen. Ze worden 'koningen' in het huis van God, ongebreideld tiranniseren ze anderen, van het ene tijdperk in het andere. Deze groep demonen probeert de handen ineens te slaan en mijn werk te vernietigen; hoe kan ik deze levende duivels toestaan te bestaan voor mijn ogen? Zelfs zij die slechts half gehoorzamen, kunnen niet wandelen tot het einde, hoeveel minder nog deze tirannen met geen enkele gehoorzaamheid in hun hart! Het werk van God is niet gemakkelijk te verkrijgen voor de mens. Zelfs wanneer een mens al zijn kracht gebruikt, zal hij slechts in staat zijn een klein gedeelte te ontvangen en volmaaktheid pas aan het eind bereiken. Wat dan met de kinderen van de aartsengel die trachten het werk van God te vernietigen? Hebben zij niet nog minder hoop om door God te worden gewonnen? Mijn doel in het werk van de overwinning is niet louter om te overwinnen ten bate van het overwinnen alleen, maar om te overwinnen om zo rechtvaardigheid en onrechtvaardigheid te openbaren, om bewijs te verzamelen

voor de straffen van de mens, om de slechten te verdoemen en meer nog, om te overwinnen met het oog op het vervolmaken van hen die bereidwillig gehoorzamen. Aan het eind zal iedereen gescheiden worden naar zijn soort en al degenen die vervolmaakt worden, hebben gedachten en ideeën die vervuld zijn met gehoorzaamheid. Dit is het werk dat aan het eind vervuld zal worden. Maar zij die vervuld zijn van opstandigheid zullen gestraft worden, gestuurd om te branden in het vuur en onder de eeuwige vloek te vervallen. Wanneer die tijd komt, zullen die 'grote en ontembare helden' van verleden tijden het laagst worden, de meest ontwaken 'zwakke en machteloze lafaards'. Alleen dit kan elk aspect van Gods rechtvaardigheid aantonen en Zijn gezindheid, die geen aanstoot van de mens duldt, openbaren. Alleen dit kan de haat in mijn hart tevreden stellen. Zijn jullie het er niet mee eens dat dit volstrekt redelijk is?

Niet iedereen die het werk van de Heilige Geest ervaart kan het leven verkrijgen en niet alle mensen in deze stroom kunnen het leven verkrijgen. Leven is geen openbaar bezit dat gedeeld wordt door heel de mensheid en de transformatie van gezindheid is niet iets dat gemakkelijk door iedereen bereikt wordt. Onderwerping aan het werk van God moet tastbaar zijn en nageleefd worden. Onderwerping op een oppervlakkig niveau kan geen goedkeuring van God ontvangen en louter gehoorzamen aan de oppervlakkige aspecten van Gods woord, zonder te zoeken naar de transformatie van je gezindheid, is niet genoeg om Gods hart te verheugen. Gehoorzaamheid aan God en onderwerping aan het werk van God zijn een en hetzelfde. Zij die zich enkel onderwerpen aan God, maar niet aan Zijn werk, kunnen niet beschouwd worden als gehoorzaam en nog minder zij die zich niet waarlijk onderwerpen maar uiterlijke pluimstrijkers zijn. Zij die zich werkelijk aan God onderwerpen, zijn allen in staat om winst te

halen uit het werk en begrip te verkrijgen over de gezindheid en het werk van God. Alleen zulke mensen onderwerpen zich werkelijk aan God. Zulke mensen zijn in staat nieuwe kennis te verkrijgen en nieuwe veranderingen te ervaren uit nieuw werk. Alleen dit soort mensen krijgt de goedkeuring van God; alleen dit soort mens is degene die wordt vervolmaakt, degene die een transformatie van zijn gezindheid heeft ondergaan. Zij die Gods goedkeuring ontvangen, zijn zij die zich van harte onderwerpen aan God, alsook aan Zijn woord en werk. Alleen dit soort mens staat in zijn recht; alleen dit soort mens verlangt oprecht naar God en zoekt oprecht naar God. Wat betreft hen die enkel over hun geloof in God spreken met hun monden, maar Hem in werkelijkheid vervloeken, dit zijn mensen die zichzelf een masker voorhouden, zij dragen het gif van slangen, ze zijn de verraderlijkste van alle mensen. Vroeg of laat zullen de maskers van deze schurken worden weggetrokken. Is dat niet het werk dat vandaag wordt gedaan? Slechte mensen zullen altijd slecht zijn en zullen nooit aan de dag van straffen ontsnappen. Goede mensen zullen altijd goed zijn en zullen worden geopenbaard wanneer het werk ten einde loopt. Geen enkele van de slechten zal worden beschouwd als rechtvaardig, noch zal een van de rechtvaardigen beschouwd worden als slecht. Zal ik toestaan dat een mens vals beschuldigd wordt?

Naar mate je leven voortgaat, moet je steeds nieuwe ingang hebben en nieuwere en hogere inzichten krijgen, die dieper groeien met elke stap. Dit is waar de hele mensheid in moet binnengaan. Door te communiceren, het luisteren naar een boodschap, het lezen van Gods woord, of het oplossen van een kwestie, zul je nieuwe inzichten en nieuwe verlichting verkrijgen. En je leeft niet volgens de regels van vroeger en de tijden van vroeger. Je leeft altijd in het

nieuwe licht en je wijkt niet af van het woord van God. Dit heet 'op het juiste spoor komen'. Het is niet genoeg om de prijs te betalen op een oppervlakkig niveau. Dag aan dag bereikt het woord van God een hogere sfeer en nieuwe dingen verschijnen elke dag. Het is ook nodig voor de mens om elke dag een nieuwe ingang te maken. Wanneer God spreekt, verwezenlijkt Hij al wat Hij heeft gesproken; als je niet kunt volgen, krijg je achterstand. Je moet dieper gaan in je gebeden; eten en drinken van het woord van God kan niet onderbroken worden. Diep de verlichting en illuminatie die je ontvangt uit, en je opvattingen en verbeeldingen moeten geleidelijk vervagen. Je moet ook je oordeel versterken, en wat je ook meemaakt, je moet er je eigen gedachten over hebben en je eigen gezichtspunten hebben. Door sommige dingen in de geest te begrijpen, moet je inzicht verwerven in uiterlijke zaken en de kern van elke kwestie bevatten. Wanneer je niet uitgerust bent met deze dingen, hoe zul je dan in staat zijn om de kerk te leiden? Als je alleen spreekt over letters en doctrines zonder enige realiteit en zonder een praktische weg, zul je alleen in staat zijn om een korte tijd te overleven. Het kan misschien enigszins te accepteren zijn wanneer je tot nieuwe gelovigen spreekt, maar na een tijdje, wanneer nieuwe gelovigen echte ervaringen hebben gehad, zul je niet langer in staat zijn om hen te voorzien. Hoe ben je dan geschikt om door God gebruikt te worden? Zonder nieuwe verlichting kun je niet werken. Zij zonder nieuwe verlichting zijn zij die niet weten hoe te ervaren en dat soort mensen verkrijgt nooit nieuwe kennis of ervaring. En wat betreft het voorzien van leven, kunnen zij nooit hun taak volbrengen, noch kunnen zij geschikt worden om door God te worden gebruikt. Dit soort mens is nergens goed voor, is slechts een nietsnut. Werkelijk, zulke mensen zijn totaal onbekwaam om hun taak uit te voeren in het werk en zijn nergens goed voor.

Niet alleen slagen zij er niet in om hun taak te volbrengen, ze leggen ook nog eens veel onnodige druk op de kerk. Ik spoor deze 'eerbiedwaardige oude mannen' aan om met spoed de kerk te verlaten zodat anderen niet langer naar je hoeven te kijken. Zulke mensen hebben geen begrip van het nieuwe werk, maar zijn gevuld met eindeloze opvattingen. Ze vervullen geen enkele functie in de kerk, nee, ze vertonen wangedrag en verspreiden overal negativiteit, zelfs tot het punt dat ze meegaan in allerlei soort van wangedrag en verstoringen in de kerk en daarmee brengen ze hen die niet kunnen onderscheiden in verwarring en wanorde. Deze levende duivels, deze kwade geesten zouden de kerk zo snel mogelijk moeten verlaten, opdat de kerk niet zou worden aangetast op jouw conto. Je bent dan misschien niet bang voor het werk van vandaag, maar ben je dan ook niet bang voor de rechtvaardige straf van morgen? Er zijn veel mensen in de kerk die profiteren en ook veel wolven die proberen het normale werk van God te onderbreken. Deze dingen zijn allen demonen gestuurd door de duivel, valse wolven die proberen de onwetende lammeren te verslinden. Als deze zogenaamde mensen niet worden weggestuurd, worden ze parasieten in de kerk en motten die de offerandes verslinden. Deze verwerpelijke, onwetende, lage en weerzinwekkende maden zullen op een dag gestraft worden!

Het Tijdperk van het Koninkrijk is het Tijdperk van het Woord

In het Tijdperk van het Koninkrijk gebruikt God het woord om een nieuw tijdperk in te luiden, om Zijn werkmethode te veranderen en om het werk voor het gehele tijdperk uit te voeren. Dit is het beginsel op grond waarvan God werkt in het Tijdperk van het Woord. Hij werd vlees om vanuit verschillende

perspectieven te spreken en stelde de mens in staat God werkelijk te zien, God die het Woord is dat verschijnt in het vlees, en Zijn wijsheid en wonderbaarlijkheid te aanschouwen. Zulk werk wordt uitgevoerd om de doelen het overwinnen van de mens, het vervolmaken van de mens en de eliminatie van de mens beter te verwezenlijken. Dit is de werkelijke betekenis van het gebruik van het woord voor het werk in het Tijdperk van het Woord. Door het woord leert de mens het werk van God, de gezindheid van God, de essentie van de mens en waar de mens binnen moet gaan kennen. Door het woord komt het werk dat God in het Tijdperk van het Woord wenst te doen volledig tot bloei. Door het woord wordt de mens ontmaskerd, geëlimineerd en beproefd. De mens heeft het woord gezien, het woord gehoord en is zich bewust geworden van het bestaan van het woord. Als gevolg hiervan gelooft hij in het bestaan van God, in de almacht en wijsheid van God, alsook in Gods liefde voor de mens en Zijn verlangen de mens te redden. Hoewel het woord 'woord' eenvoudig en alledaags is, schudt het woord uit de mond van de vleesgeworden God het gehele universum op. Het transformeert het hart, de opvattingen en de oude gezindheid van de mens, en verandert de manier waarop de hele wereld er tot dan toe uitzag. Door de eeuwen heen is het alleen de God van dit moment die op deze manier werkt, en alleen Hij spreekt aldus en komt om de mens aldus te redden. Vanaf deze tijd leeft de mens onder de leiding van het woord en wordt geweid en onderhouden door het woord. De hele mensheid is in de wereld van het woord komen te leven, binnen de vervloeking en zegeningen van Gods woord, en er zijn nu zelfs nog meer mensen die onder het oordeel en de tuchting van het woord zijn komen te leven. Deze woorden en dit werk zijn er alle ten behoeve van de redding van de mens, ten behoeve van het vervullen van Gods wil en ten behoeve van het

veranderen van het oorspronkelijke uiterlijk van de wereld van de oude schepping. God schiep de wereld met het woord, leidt mensen uit het gehele universum met Zijn woord, en overwint en redt hen opnieuw met het woord. Tenslotte zal Hij het woord gebruiken om een einde te maken aan de gehele oude wereld. Alleen dan is het managementplan geheel voltooid. Tijdens het Tijdperk God gebruikt het woord om Zijn werk uit te voeren en de resultaten van Zijn werk te bereiken. Hij doet geen wonderen noch voert Hij mirakels uit. Hij voert Zijn werk uitsluitend uit door het woord. Dankzij het woord wordt de mens gevoed en onderhouden, dankzij het woord verwerft de mens kennis en werkelijke ervaring. De mens in het Tijdperk van het Woord heeft werkelijk buitengewone zegeningen ontvangen. Hij heeft geen fysieke pijn geleden en geniet eenvoudig van de overvloedige voorraad van het woord van God. Zonder de noodzaak verder blindweg op zoek of op blindweg reis te gaan, vanuit zijn comfortabele positie, ziet hij Gods verschijning, hoort hij Hem spreken met Zijn eigen mond, ontvangt hij wat Hij verstrekt en kijkt hij toe hoe Hij persoonlijk Zijn werk doet. Dit zijn dingen waar mensen in vorige tijdperken niet van konden genieten en dit zijn zegeningen die zij nooit konden ontvangen.

God is vastbesloten de mens compleet te maken. Vanuit welk perspectief Hij ook spreekt, het is altijd omwille van het vervolmaken van deze mensen. Woorden die worden gesproken vanuit het perspectief van de Geest zijn voor de mens moeilijk te begrijpen en de mens is niet in staat een pad voor zijn oefening te vinden, omdat zijn begripsvermogen beperkt is. Het werk van God bereikt verschillende effecten en met elke stap die Hij in het werk zet, heeft Hij een doel. Daarnaast is het noodzakelijk dat Hij vanuit verschillende perspectieven spreekt, want alleen zo kan Hij de mens vervolmaken. Als Hij Zijn stem alleen vanuit het

perspectief van de Geest zou laten klinken, zou het onmogelijk zijn dat deze fase van Gods werk zou kunnen worden voltooid. Afgaande op de toon waarmee Hij spreekt, kun je opmaken hoe vastbesloten Hij is om deze groep mensen compleet te maken. Wat zou voor elk van degenen die door God wensen te worden vervolmaakt de eerste stap zijn die zou moeten worden gezet? Allereerst moet je het werk van God leren kennen. Nu er nieuwe methoden geïntroduceerd zijn in Gods werk, en het tijdperk is overgegaan, is ook de manier waarop God werkt, veranderd en de manier waarop God spreekt, is ook anders. Momenteel is niet alleen Zijn werkmethode veranderd, maar ook het tijdperk. Nu is het Tijdperk van het Koninkrijk, een voorsmaak van het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk – wat ook het Tijdperk van het Woord is – dat wil zeggen een tijdperk waarin God vele manieren van spreken gebruikt om de mens te vervolmaken en Hij vanuit verschillende perspectieven spreekt om de mens te onderhouden. Vanaf het moment dat de tijd overgaat in het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk zal God beginnen het woord te gebruiken om de mens te vervolmaken, de mens in staat te stellen binnen te gaan in de werkelijkheid van het leven en de mens naar het juiste pad te leiden. De mens heeft zo vele stappen van Zijn werk ervaren en heeft gezien dat het werk van God niet onveranderd blijft maar zich onophoudelijk verder evolueert en verdiept. Het evolueert en verdiept. Nadat mensen het zo lang hebben ervaren is het werk meerdere malen op de schop gegooid, en steeds weer opnieuw en opnieuw veranderd. Maar hoeveel het ook verandert, het wijkt nooit af van Gods doel om redding te brengen aan de mensheid. Zelfs na duizenden veranderingen te hebben ondergaan dwaalt het nooit af van zijn oorspronkelijke doel. Hoe de methodiek van Gods werk ook mag veranderen, dit werk wijkt nooit af van de waarheid of van het leven. De

veranderingen in de methode waarmee het werk wordt gedaan, brengen slechts een verandering van de vorm van het werk en het perspectief van waaruit wordt gesproken met zich mee, geen verandering van de centrale doelstelling van Zijn werk. Veranderingen in de toonzetting en de werkmethode zijn bedoeld om een effect te bereiken. Een verandering in de toonzetting betekent geen verandering in de doelstelling of het principe achter het werk. Wanneer de mens in God gelooft, is zijn primaire doel het leven te zoeken. Als je in God geloofd en toch nog niet het leven zoekt of naar waarheid of kennis van God streeft, dan is dit geen geloof in God! Dat je er nog steeds naar streeft het koninkrijk binnen te gaan om koning te zijn – is dat realistisch? Ware liefde voor God bereiken door het leven te zoeken – alleen dit is werkelijkheid. Het streven en het beoefenen van waarheid – deze dingen zijn allemaal werkelijkheid. Ervaar de woorden van God terwijl je Zijn woorden leest: op deze manier zul je de kennis van God begrijpen door werkelijke ervaring. Dit is een oprechte vorm van streven.

Nu is het Tijdperk van het Koninkrijk. Of je leven is binnengegaan in dit nieuwe tijdperk hangt af van of je bent binnengegaan in de realiteit van Gods woorden en of Zijn woorden je geloof zijn geworden, je liefde, en de werkelijkheid van je leven. Het woord van God is bekend geworden aan elk mens zodat, uiteindelijk, alle mensen op de wereld van het woord zullen leven en het woord van God elk mens van binnenuit zal verlichten en illumineren. Als je tijdens deze periode haastig en achteloos bent bij het lezen van Gods woord en niet in Zijn woord bent geïnteresseerd, toont dat aan dat er iets mis is met je toestand. Als je niet in staat bent binnen te gaan in het Tijdperk van het Woord zal de Heilige Geest niet in je werken. Als je binnengaat in dit tijdperk zal Hij Zijn werk uitvoeren. Wat kun je doen op het moment dat dit Tijdperk van het Woord begint zodat je in

staat zult zijn het werk van de Heilige Geest te verwerven? In dit tijdperk zal God deze werkelijkheid onder jullie bewerkstelligen: dat elk mens zal leven uit het woord van God, in staat zal zijn de waarheid in de praktijk te brengen en God oprecht zal liefhebben; dat alle mensen het woord van God als grondslag en als hun werkelijkheid zullen gebruiken en harten vol eerbied voor God zullen hebben; en dat, door de beoefening van het woord van God, de mens samen met God koninklijke macht zal uitoefenen. Het is dit werk dat God gaat bewerkstelligen. Kun je doorgaan zonder het lezen van het woord van God? Er zijn er velen die nu voelen dat ze nog geen dag of twee zouden kunnen zonder het woord van God te lezen. Zij moeten Zijn woord elke dag lezen en als er geen tijd is zal het luisteren naar Zijn woord ook volstaan. Dit is het gevoel dat de Heilige Geest de mens geeft en dit is de manier waarop Hij de mens in beweging zet. Dat wil zeggen, Hij bestuurt de mens door woorden zodat de mens kan binnengaan in de werkelijkheid van het woord van God. Als je, na slechts één dag niet van het woord van God te hebben gegeten of gedronken, duisternis en dorst voelt en je dit onaanvaardbaar vindt, dan toont dit aan dat je bent geraakt door de Heilige Geest en dat Hij Zich niet van je heeft afgewend. Je bent dan een van degenen die zich in deze stroom bevindt. Als je echter na een dag of twee niet van het woord van God te hebben gegeten en gedronken helemaal niets voelt en geen dorst hebt, noch je ook maar enigszins geraakt voelt, dan toont dit aan dat de Heilige Geest Zich van je heeft afgewend. Dit betekent dat er iets mis is met je innerlijke toestand, je bent het Tijdperk van het Woord niet binnengaan en je bent iemand die achterop is geraakt. God gebruikt het woord om de mens te besturen. Je voelt je goed als je van het woord van God eet en drinkt en als dit niet het geval is, heb je geen pad om te volgen. Het woord van God wordt het voedsel

van de mens en de kracht die hem drijft. De Bijbel zegt “De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God”. Dit is het werk dat God op dit moment zal voltooien. Hij zal deze waarheid in jullie realiseren. Hoe komt het dat de mensen in het verleden vele dagen konden leven zonder het woord van God te lezen en toch gewoon konden eten en werken? En waarom is dat nu niet het geval? In dit tijdperk gebruikt God primair het woord om allen te besturen. Door het woord van God wordt de mens geoordeeld en vervolmaakt, en uiteindelijk opgenomen in het koninkrijk. Alleen het woord van God kan het leven van de mens onderhouden en alleen het woord van God kan de mens licht en een pad ter oefening geven, vooral in het Tijdperk van het Koninkrijk. Zolang je dagelijks eet en drinkt van Zijn woord, zonder af te wijken van de werkelijkheid van het woord van God, zal God je kunnen vervolmaken.

Als je leven zoekt, kun je geen haast hebben om succes te behalen. Levensgroei voltrekt zich niet in slechts een dag of twee. Het werk van God is normaal en praktisch, en het doorloopt noodzakelijkerwijs een proces. De vleesgeworden Jezus had drieëndertig en een half jaar nodig om Zijn kruisigingswerk te volbrengen: Hoeveel te meer geldt dit voor het zuiveren van de mens en het transformeren van zijn leven! Dit is werk wat het allermoeilijkst is. Het is ook geen eenvoudige taak een normaal mens die God manifesteert te maken. Dit geldt in het bijzonder voor de mensen die geboren zijn in de natie van de grote rode draak, die van een laag kaliber zijn en Gods woord en werk voor een lange periode nodig hebben. Wees dus niet ongeduldig om snel resultaten te zien. Je moet proactief zijn bij het eten en drinken van Gods woorden en meer werk stoppen in de woorden van God. Wanneer je klaar bent met het lezen van

Zijn woorden, moet je in staat zijn ze werkelijk in praktijk te brengen en te groeien in kennis, inzicht, onderscheiding en wijsheid van de woorden van God. Hierdoor zul je veranderen zonder het je te realiseren. Als je het tot je principe kunt maken het woord van God te eten en te drinken, het te lezen, het te leren kennen, het te ervaren en het te beoefenen, zul je volwassen worden zonder je het te realiseren. Er zijn mensen die zeggen dat ze niet in staat zijn het woord van God in praktijk te brengen zelfs na het te hebben gelezen. Waarom heb je zo'n haast? Wanneer je een zekere gestalte bereikt, zul je in staat zijn Zijn woorden in de praktijk te brengen. Zegt een vier- of vijfjarig kind dat hij niet in staat is zijn ouders te ondersteunen of te eren? Je zou in staat moeten zijn te weten wat je huidige gestalte is. Breng in praktijk wat je in praktijk kunt brengen en voorkom dat je iemand bent die het management van God verstoort. Eet en drink gewoon Gods woorden en maak dat vanaf nu tot je principe. Maak je voorlopig geen zorgen over de vraag of God je compleet kunt maken. Verdiep je daar nog niet in. Eet en drink gewoon Gods woorden zoals ze tot je komen, en God zal zeker in staat zijn je compleet te maken. Er is echter een principe waar je je aan moet houden als je Zijn woord eet en drinkt. Doe het niet blind, maar zoek aan de ene kant liever de woorden op die je moet leren kennen, dat wil zeggen, die betrekking hebben op visie, en zoek aan de andere kant naar dat wat je in de praktijk moet brengen, dat wil zeggen, datgene waar je binnen moet gaan. Eén aspect heeft te maken met kennis en het andere met naar binnen gaan. Zodra je beide hebt begrepen, dat wil zeggen, wanneer je hebt begrepen wat je zou moeten weten en wat je zou moeten beoefenen, dan zul je weten hoe je het woord van God moet eten en drinken.

In de toekomst zal spreken over het woord van God het principe zijn dat je spreken moet leiden. Normaal gesproken zouden jullie als jullie samenkomen moeten communiceren over het woord van God, Gods woord tot inhoud van jullie interacties moeten nemen en moeten spreken over wat jullie over het woord van God weten, hoe jullie Zijn woord in de praktijk brengen en hoe de Heilige Geest werkt. Alles wat je hoeft te doen te communiceren over het woord van God, en de Heilige Geest zal je illumineren. Om een wereld van Gods woord te scheppen, vereist dit samenwerking van de mens. Als je dit niet binnengaat, heeft God geen manier om te werken. Als je je mond dichthoudt en niet over Zijn woord spreekt, heeft God geen manier om je te illumineren. Spreek wanneer je niet met iets anders bezig bent over het woord van God en zeg niet zomaar wat! Laat je leven vervuld zijn met het woord van God – alleen dan ben je een vrome gelovige. Zelfs als je communicatie oppervlakkig is – dat is geen probleem. Zonder het oppervlakkige zou er geen diepte zijn. Er is een proces dat moet worden ondergaan. Door je training begrijp je de illuminatie van de Heilige Geest over je, en hoe je effectief van het woord van God eet en drinkt. Na een interval waarin je zoekende bent, zul je de realiteit van het woord van God binnengaan. Alleen als je de beslissing hebt genomen mee te werken, zul je het werk van de Heilige Geest kunnen ontvangen.

Het principe van het eten en drinken van het woord van God kent twee aspecten: Het ene heeft te maken met kennis en het andere met binnengaan. Welke woorden zou je moeten leren kennen? Je moet de woorden leren kennen die te maken hebben met visie (zoals, de woorden die te maken hebben met welk tijdperk Gods werk nu is binnengegaan, wat God nu wil bereiken, wat vleeswording is, enzovoort; al deze dingen hebben te maken met visie). Wat

wordt bedoeld met het pad dat de mens zou moeten ingaan? Dit verwijst naar de woorden van God die de mens moet beoefenen en waarin hij moet binnengaan. De bovenstaande zaken zijn de twee aspecten van het eten en drinken van het woord van God. Eet en drink van nu af aan het woord van God op deze manier. Als je een duidelijk begrip hebt van de woorden die met visie te maken hebben, dan is het niet nodig de hele tijd te blijven lezen. Van primair belang is dat je meer van de woorden eet en drinkt over het binnengaan, zoals hoe je je hart tot God wendt, hoe je je hart voor God tot rust brengt en hoe je het vlees verzaakt. Dit zijn de dingen die je in de praktijk zou moeten brengen. Zonder te weten hoe het woord van God moet worden gegeten en gedronken, is ware communicatie niet mogelijk. Zodra je weet hoe je van Zijn woord eet en drinkt en hebt begrepen wat de hoofdzaak is, zal de communicatie vrij worden. Welke kwesties ook te berde worden gebracht, je zult er communicatie over kunnen hebben en de werkelijkheid kunnen begrijpen. Communiceren over het woord van God zonder de werkelijkheid te bezitten, betekent dat je niet in staat bent te begrijpen wat de hoofdzaak is. Dit toont aan dat je niet weet hoe je van Zijn woord eet en drinkt. Sommigen voelen misschien vermoeidheid wanneer ze het woord van God lezen. Dat is geen normale gesteldheid. Het is normaal dat je nooit moe wordt van het lezen van Gods woord, dat je er altijd naar dorst en het woord van God altijd als goed ervaart. Dit is hoe iemand die echt is binnengegaan van het woord van God eet en drinkt. Wanneer je voelt dat het woord van God uitzonderlijk praktisch is en precies dat is waarin je zou moeten binnengaan, wanneer je voelt dat Zijn woord bijzonder behulpzaam en nuttig voor de mens is en dat het de voorziening van het leven van de mens uitmaakt, dan is het de Heilige Geest die je dit gevoel geeft en is het de Heilige Geest die je aanraakt. Dit bewijst dat de Heilige Geest

in je werkt en dat God Zich niet van je heeft afgewend. Sommige mensen, als ze zien dat God altijd spreekt, worden moe van Zijn woorden en denken dat het niet uitmaakt of ze Zijn woorden wel of niet lezen. Dat is geen normale gesteldheid. Het ontbreekt hen aan een hart dat ernaar dorst binnen te gaan in de werkelijkheid en zulke mensen dorsten er niet naar te worden vervolmaakt, noch hechten er belang aan. Wanneer je voelt dat je niet naar het woord van God dorst, toont dat aan dat je niet in een normale gesteldheid bent. In het verleden was het zo dat je kon bepalen of God Zich van je had afgewend door je af te vragen of je innerlijke vrede voelde en of je vreugde ervoer. Nu gaat het erom of je dorst naar het woord van God, of Zijn woord je werkelijkheid is, of je trouw bent en of je in staat bent alles voor God te doen wat je kan. Met andere woorden, de mens wordt beoordeeld op basis van de realiteit van het woord van God. God richt Zijn woord op de hele mensheid. Als je bereid bent het te lezen, zal Hij je verlichten, maar als je er niet toe bereid bent, zal Hij dit niet doen. God verlicht degenen die honger en dorsten naar rechtvaardigheid en degenen die Hem zoeken. Sommigen zeggen dat God hen niet verlicht ondanks dat ze Zijn woord lezen. Maar op welke manier las je de woorden? Als je Zijn woorden las op de manier waarop een ruiter op een paard naar bloemen kijkt en geen belang hechtte aan de werkelijkheid, hoe zou God je dan hebben kunnen verlichten? Hoe kan iemand die Gods woord niet koestert door Hem worden vervolmaakt? Als je het woord van God niet koestert, dan zul je noch waarheid noch werkelijkheid bezitten. Als je Zijn woord koestert, dan zul je in staat zijn de waarheid in praktijk te brengen. Alleen dan zul je werkelijkheid bezitten. Dit is de reden waarom je te allen tijde moet eten en drinken van het woord van God, of je het nu druk hebt of niet, of de omstandigheden nu ongunstig zijn of niet, en of je

nu wordt beproefd of niet. Al met al is het woord van God de basis van het bestaan van de mens. Niemand kan zich afwenden van Zijn woord, maar moet Zijn woord eten, net zoals iemand de drie maaltijden van de dag moet eten. Kan het worden vervolmaakt en gewonnen door God een eenvoudige zaak zijn? Of je het op dit moment nu begrijpt of niet, en of je nu inzicht in het werk van God hebt of niet, je moet zo veel mogelijk eten en drinken van het woord van God. Dit is op een proactieve manier binnengaan. Haast je na het woord van God te hebben gelezen datgene waarin je kunt binnengaan in de praktijk te brengen, en zet even opzij wat je nog niet kunt. Er is misschien veel van het woord van God dat je in het begin nog niet begrijpt, maar na twee of drie maanden, misschien zelfs een jaar, zul je het wel begrijpen. Waarom is dit zo? Dit is omdat God de mens niet in een dag of twee volmaakt kan maken. Wanneer je Zijn woord leest zul je het meestal niet gelijk begrijpen. Op dat moment lijkt het niet meer dan louter tekst en alleen na een ervaringsvolle periode zul je in staat zijn het te begrijpen. God heeft zoveel gesproken dat je je uiterste best moet doen om van Zijn woord te eten en te drinken, en dan, onbewust, zul je het gaan begrijpen en zal de Heilige Geest je onbewust verlichten. Wanneer de Heilige Geest een mens verlicht, is dat vaak zonder dat de mens zich daarvan bewust is. Hij verlicht en leidt je wanneer je dorst en zoekt. Het principe volgens welke de Heilige Geest werkt is gecentreerd op het woord van God waarvan je eet en drinkt. Al degenen die geen belang hechten aan het woord van God en altijd een andere houding aannemen ten opzichte van Zijn woord, die in hun verdwaasdheid denken dat het niet uitmaakt of ze Zijn woord lezen of niet, zijn degenen die geen werkelijkheid bezitten. Noch het werk van de Heilige Geest, noch Zijn verlichting kan in zo'n persoon worden gezien. Zulke mensen drijven slechts met de stroom mee,

schijnheiligen zonder werkelijke kwalificaties, zoals meneer Nanguo uit de gelijkenis.^[a]

Zonder het woord van God als je werkelijkheid, heb je geen werkelijke gestalte. Wanneer het tijd is om te worden beproefd, zul je zeker falen en dan zal je werkelijke gestalte worden geopenbaard. Maar degenen die er regelmatig naar streven de werkelijkheid binnen te gaan, zullen in een tijd van beproevingen het doel van Gods werk leren begrijpen. Iemand die in het bezit is van een geweten en dorst naar God zou praktische actie moeten ondernemen om God terug te betalen voor Zijn liefde. Degenen die niet in het bezit zijn van de werkelijkheid kunnen zelfs geen standhouden tegenover triviale zaken. Er is eenvoudig een verschil tussen degenen met werkelijke gestalte en degenen zonder. Hoe komt het dat, hoewel allen eten en drinken van het woord van God, sommigen in staat zijn stand te houden in een beproeving en anderen ervan wegvluchten? Het duidelijke verschil is dat sommigen het aan werkelijke gestalte ontbreekt. Ze bezitten het woord van God niet om als hun werkelijkheid te dienen en Zijn woord heeft geen wortel in hen geschoten. Zodra ze worden beproefd zijn ze aan het eind van hun pad beland. Waarom is het dan zo, dat sommigen in staat zijn onder beproevingen stand te houden? Dit komt omdat ze de waarheid begrijpen en een visie hebben, en Gods wil en Zijn vereisten begrijpen en dus zijn ze in staat stand te houden tijdens de beproevingen. Dit is werkelijke gestalte, en het is ook leven. Sommigen kunnen ook het woord van God lezen zonder het in de praktijk te brengen of het serieus te nemen. Degenen die niet serieus zijn, hechten geen waarde aan de praktijk. Degenen die het woord van God niet als hun werkelijkheid hebben zijn degenen die zonder werkelijke gestalte zijn. Zulke mensen kunnen geen standhouden in beproevingen.

Zodra het woord van God weerklinkt, moet je het onmiddellijk ontvangen en ervan eten en drinken. Het maakt niet uit hoeveel je begrijpt, het enige standpunt dat je moet vasthouden is dat je Zijn woord moet eten en drinken, kennen en beoefenen. Dit is iets dat je zou moeten kunnen doen. Maak je geen zorgen over hoe groot je gestalte kan worden, focus je eenvoudig op het eten en drinken van Zijn woord. Dit is iets waar de mens aan zou moeten meewerken. Je geestelijke leven bestaat hoofdzakelijk uit het proberen binnen te gaan in de realiteit van het eten en drinken van Gods woorden en deze in praktijk te brengen. Het is niet jouw zaak je op iets anders te focussen. Kerkleiders zouden in staat moeten zijn al hun broeders en zusters te leiden, zodat ze weten hoe Gods woorden te eten en drinken. Dit is de verantwoordelijkheid van elke kerkleider. Of ze nu jong of oud zijn, ze zouden allemaal het eten en drinken van Gods woorden belangrijk moeten vinden en Zijn woorden in hun harten moeten bewaren. Deze werkelijkheid binnengaan, betekent het Tijdperk van het Koninkrijk binnengaan. De meeste mensen voelen tegenwoordig dat ze niet kunnen leven zonder het woord van God te eten en te drinken, en voelen, op welk moment dan ook, dat Zijn woord nieuw is. Dit betekent dat de mens zich op het juiste pad begint te begeven. God gebruikt het woord om Zijn werk te doen en de mens te onderhouden. Wanneer iedereen verlangt en dorst naar het woord van God zal de mensheid in de wereld van Zijn woord binnengaan.

God heeft veel gesproken. Hoeveel daarvan ken je? Bij hoeveel ben je binnengegaan? Als een kerkleider zijn broeders en zusters niet de werkelijkheid van het woord van God binnenleidt, dan heeft hij zijn plicht verzaakt en is hij er niet in geslaagd zijn verantwoordelijkheden te vervullen! Of je begrip nu diep of oppervlakkig is, ongeacht de mate waarin je begrijpt, dien je te weten hoe je van

Zijn woord eet en drinkt. Je moet belang hechten aan Zijn woord en het belang en de noodzaak van het eten en drinken ervan begrijpen. Wanneer je, nu God zo veel heeft gesproken, van Zijn woord niet eet en drinkt en niet op zoek gaat of Zijn woord in de praktijk brengt, kan dit geen geloof in God genoemd worden. Omdat je in God gelooft, moet je van Zijn woord eten en drinken, Zijn woord ervaren en uit Zijn woord leven. Alleen dit kan geloof in God worden genoemd! Als je met je mond zegt dat je in God gelooft, maar toch geen van Zijn woorden in de praktijk kunt brengen of enige werkelijkheid voort kunt brengen, wordt dit geen geloven in God genoemd. Dit is eerder “brood zoeken om honger te stillen.” Alleen maar praten over triviale getuigenissen, nutteloze dingen en oppervlakkige zaken, zonder ook maar het minste beetje werkelijkheid te bezitten: deze dingen vormen geen geloof in God en je hebt eenvoudig het juiste pad om in God te geloven niet gevonden. Waarom moet je zo veel mogelijk van Gods woorden eten en drinken? Als je niet van Zijn woorden eet en drinkt, maar er alleen naar streeft naar de hemel op te stijgen, is dat dan geloven in God? Wat is de eerste stap die iemand die in God gelooft moet zetten? Via welk pad vervolmaakt God de mens? Kan je worden vervolmaakt zonder het woord van God te eten en te drinken? Kun je worden beschouwd als iemand van het koninkrijk zonder dat het woord van God als je werkelijkheid dient? Wat betekent geloof in God precies? Gelovigen in God moeten, op z'n minst, aan de buitenkant goed gedrag tonen; het belangrijkste is het woord van God te bezitten. Je kunt je in geen geval ooit van Zijn woord afkeren. God kennen en Zijn wil vervullen, worden beide bereikt door Zijn woord. In de toekomst zal elke natie, denominatie, religie en sector worden overwonnen door het woord. God zal rechtstreeks spreken en alle mensen zullen het woord van God in hun handen

houden. Op deze manier zal de mensheid worden vervolmaakt. Van binnen en buiten, het woord van God doordringt alles: De mensheid zal Gods woord spreken met hun monden, in overeenstemming met Gods woord beoefenen, het woord van God in zich bewaren en van binnen en buiten doordrenkt blijven van Gods woord. Aldus zal de mensheid worden vervolmaakt. Degenen die de wil van God vervullen en van Hem kunnen getuigen, dat zijn de mensen die het woord van God als hun werkelijkheid bezitten.

Het binnengaan in het Tijdperk van het Woord, dat wil zeggen het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk, is het werk dat op dit moment wordt voltooid. Oefen je van nu af aan in het aangaan van communicatie over het woord van God. Alleen door het woord van God te eten en te drinken alsmede het te ervaren, zullen jullie het woord van God op natuurlijke wijze kunnen naleven. Je moet wat praktische ervaring overleggen om anderen te overtuigen. Als je de realiteit van het woord van God niet kunt naleven, zal niemand worden overtuigd! Al degenen die door God zijn gebruikt, zijn mensen die de realiteit van het woord van God ervaren. Als je deze realiteit niet kunt overleggen, zou dit aantonen dat de Heilige Geest niet in je heeft gewerkt en je niet bent vervolmaakt. Dit is het belang van het woord van God. Hebben jullie een hart dat dorst naar het woord van God? Degenen die dorsten naar het woord van God dorsten naar waarheid, en alleen zulke mensen zijn door God gezegend. In de toekomst zullen er nog veel meer woorden zijn die God tegen alle religies en alle denominaties zal spreken. Hij spreekt en laat Zijn stem eerst onder jullie horen om jullie compleet te maken voordat Hij verder gaat en spreekt en Zijn stem laat horen onder de heidenen om hen te overwinnen. Door het woord zullen allen echt en volledig worden overtuigd. Door het woord van God en Zijn openbaringen neemt de

verdorven gezindheid van de mens af, hij heeft het uiterlijk van een mens, en zijn opstandige gezindheid vermindert ook. Het woord werkt met gezag in de mens en overwint de mens in het licht van God. Het werk dat God zal doen in het huidige tijdperk, alsmede de keerpunten van Zijn werk, kunnen alle worden gevonden in Zijn woord. Als je Zijn woord niet leest, zul je niets begrijpen. Door je eigen eten en drinken van Zijn woord, door communicatie aan te gaan met je broeders en zusters, en door je huidige ervaring, zal je kennis van het woord van God groeien en uitgebreid worden. Alleen op deze manier zul je in staat zijn het waarlijk in werkelijkheid uit te leven.

Voetnoot:

a. De originele tekst bevat niet de frase “van de gelijkenis”.

Alles wordt volbracht door het woord van God

God spreekt Zijn woorden en doet Zijn werk in overeenstemming met de verschillende tijdperken, en in verschillende tijdperken spreekt Hij verschillende woorden. God houdt zich niet aan regels en Hij herhaalt hetzelfde werk niet en Hij voelt ook geen nostalgie voor dingen uit het verleden. Hij is een God die altijd nieuw is en nooit oud, en elke dag spreekt Hij nieuwe woorden. Je moet gehoorzaam blijven aan datgene waaraan vandaag gehoorzaamd moet worden; dit is de verantwoordelijkheid en de plicht van de mens. Het is cruciaal dat het licht en de woorden van God het middelpunt zijn van onze gewoontes en gebruiken vandaag de dag. God houdt Zich niet aan regels en kan vanuit

verschillende perspectieven spreken om Zijn wijsheid en Zijn almacht aan ons bekend te maken. Het maakt niet uit of Hij spreekt vanuit het perspectief van de Geest, of van mensen, of in de derde persoon – God is altijd God en je kunt niet zeggen dat Hij God niet is omdat Hij vanuit het perspectief van de mens spreekt. Onder sommige mensen zijn er ideeën ontstaan door de verschillende perspectieven van waaruit God spreekt. Deze mensen hebben geen kennis van God en geen kennis van Zijn werk. Als God altijd vanuit hetzelfde perspectief zou spreken, dan zou de mens toch regels op gaan stellen voor God? Zou God de mens toe kunnen staan om zich zo te gedragen? Ongeacht vanuit welk perspectief God spreekt, God heeft een doel met elk perspectief. Als God altijd zou spreken vanuit het perspectief van de Geest, zou je dan contact met Hem kunnen maken? Daarom spreekt Hij dus soms in de derde persoon om jou Zijn woorden te geven en je naar de realiteit te leiden. Alles wat God doet past bij de situatie. Kort gezegd, alles wordt gedaan door God en jij hoeft hier niet over te twijfelen. Omdat Hij God is, maakt het niet uit vanuit welk perspectief Hij spreekt, Hij is nog steeds God. Dit is een onveranderlijke waarheid. Hoe Hij ook werkt, Hij blijft God en Zijn wezen zal niet veranderen! Petrus hield zoveel van God en was een man naar Gods hart, maar God getuigde niet van hem als de Heer of Christus, omdat iemands wezen is wat het is en nooit kan veranderen. In Zijn werk houdt God zich niet aan regels, maar gebruikt Hij verschillende methodes om Zijn werk effectief te maken en de mens Hem beter te laten leren kennen. Al Zijn methodes van werken helpen de mens om Hem te leren kennen en worden gebruikt om de mens te vervolmaken. Ongeacht welke manier van werken Hij gebruikt, ze zijn allen bedoeld om de mens op te bouwen en te vervolmaken. Hoewel Hij een van Zijn werkwijzen misschien lang heeft gebruikt, is dat bedoeld

om het geloof van de mens in Hem te temperen. Daarom zou je niet moeten twijfelen. Het zijn al de stappen in het werk van God en daar moet je gehoorzaam aan zijn.

Vandaag de dag wordt er gesproken over het toetreden tot de realiteit. Er wordt niet gesproken over opstijgen naar de hemel, of heersen als koningen; er wordt alleen gesproken over de zoektocht naar het toetreden tot de realiteit. Er bestaat geen bezigheid die praktischer is dan deze, en het is niet praktisch om te spreken over heersen als koningen. De mens is erg nieuwsgierig en hij beoordeelt het huidige werk van God nog steeds naar zijn eigen religieuze ideeën. Doordat de mens zoveel verschillende werkwijzen van God heeft meegemaakt, kent de mens het werk van God nog steeds niet, zoekt hij nog steeds naar wonderen en tekenen en kijkt nog steeds of Gods woorden in vervulling zijn gegaan. Is dit geen vorm van ernstige blindheid? Zou je zonder dat Gods woorden in vervulling zijn gegaan nog steeds geloven dat Hij God is? Tegenwoordig zijn er veel van dit soort mensen in de kerk die wachten tot ze tekenen en wonderen zien. Zij zeggen: als Gods woorden in vervulling zijn gegaan, dan is Hij God; als Gods woorden niet in vervulling zijn gegaan, dan is Hij God niet. Geloof je dan in God, omdat Zijn woorden in vervulling gaan, of omdat Hij God Zelf is? De visie van de mens op het geloof in God moet rechtgezet worden! Je rent weg als je ziet dat Gods woorden niet in vervulling zijn gegaan. Is dat geloof in God? Als je gelooft in God moet je alles overlaten aan de genade van God en alle werken van God gehoorzamen. God sprak zoveel woorden in het Oude Testament – welke hiervan heb je met je eigen ogen in vervulling zien gaan? Kun je zeggen dat Jehova niet de ware God is, omdat je dit niet gezien hebt? Zelfs al zijn er wellicht vele woorden in vervulling gegaan,

de mens is niet in staat om dat duidelijk te zien, omdat de mens de waarheid niet heeft en niets begrijpt. Sommige mensen willen wegrekken wanneer ze het gevoel hebben dat Gods woorden niet in vervulling zijn gegaan. Probeer het maar. Kijk maar of je weg kunt rennen. Als je weggerend bent, zul je toch weer terugkeren. God heeft de controle over jou door Zijn woord, en als je de kerk en het woord van God verlaat, zul je niet meer kunnen leven. Als je dit niet gelooft, probeer het dan uit. Denk je dat je zomaar kunt vertrekken? De Geest van God heeft de macht over jou en je kunt niet vertrekken. Dit is een bestuurlijk decreet van God! Als sommigen het willen proberen, nou dan kan dat! Je zegt dat deze persoon God niet is, dus bega een zonde tegen Hem en kijk wat Hij doet. Het is mogelijk dat je vlees niet zal sterven en dat je nog in staat zult zijn om jezelf van eten en kleding te voorzien, maar geestelijk zal het ondragelijk zijn: je zult gestrest zijn en je gekweld voelen, niets zal pijnlijker zijn dan dat. De mens kan het niet verdragen om geestelijk gekweld en geteisterd te worden. Misschien ben je in staat om lichamelijk lijden te verdragen, maar je bent absoluut niet in staat de geestelijke stress en langdurige kwelling te verdragen. Tegenwoordig worden sommige mensen negatief omdat ze geen tekenen en wonderen hebben kunnen zien en toch durft er niemand weg te rennen, hoe negatief ze ook worden, want God houdt de mens met Zijn woord onder controle. Hoewel er geen feiten hebben opgetreden, kan niemand vluchten. Zijn dit geen handelingen van God? Vandaag de dag is God op aarde gekomen om de mens leven te geven. Hij verleidt je niet, zoals mensen denken, door tekenen en wonderen te laten zien om zo een vredige relatie tussen God en de mens te garanderen. Allen die zich niet op het leven focussen, maar zich in plaats daarvan bezighouden met het zorgen dat God tekenen en wonderen laat zien, zijn Farizeeërs! Het waren

destijds de Farizeeërs die Jezus aan het kruis nagelden. Als je God beoordeelt volgens je eigen visie op het geloof in God, waarbij je gelooft in God als Zijn woorden in vervulling zijn gegaan, en twijfelt en zelfs godslasterlijk spreekt over God als dat niet zo is, nagel je Hem dan ook niet aan het kruis? Zulke mensen zijn nalatig in hun plichten en genieten gretig en comfortabel!

Aan de ene kant is het grootste probleem met de mens dat hij het werk van God niet kent. Hoewel de houding van de mens er niet een is van ontkenning, is het er wel een van twijfel: hij ontkent het niet, maar hij accepteert het ook niet volledig. Als mensen een gedegen kennis van het werk van God hebben, dan zullen ze niet wegrennen. Aan de andere kant is het probleem dat de mens de realiteit niet kent. Het is tegenwoordig het woord van God waar de mensen zich mee bezighouden. En je zou inderdaad voortaan niet meer moeten verwachten tekenen en wonderen te zien. Ik zal het ronduit zeggen: In de huidige fase ben je alleen in staat om de woorden van God te zien, en hoewel er geen feiten zijn, kan het leven van God nog steeds uitgewerkt worden in de mens. Dit werk is het belangrijkste werk tijdens het Duizendjarig Koninkrijk en als je dit werk niet kunt waarnemen, dan zul je verzwakken en neervallen, neergaan te midden van beproevingen en, nog erger, je zult gevangen worden door Satan. God is in de eerste plaats op aarde gekomen om Zijn woorden te spreken. Waar jij je mee bezighoudt, is het woord van God, wat je ziet is het woord van God, wat je hoort is het woord van God, waar je je aan vasthoudt is het woord van God, wat je ervaart is het woord van God, en deze incarnatie van God gebruikt in de eerste plaats het woord om de mensen te vervolmaken. Hij laat geen tekenen en wonderen zien en doet ook vooral niet het werk dat Jezus in het verleden heeft gedaan. Hoewel Zij God zijn en beiden vleesgeworden zijn, zijn Hun bedieningen

niet hetzelfde. Toen Jezus kwam, deed Hij ook een deel van het werk van God en sprak Hij een aantal woorden, maar wat was het belangrijkste werk dat Hij volbracht? Wat Hij vooral volbracht was het werk van de kruisiging. Hij werd gelijk aan zondig vlees om het werk van de kruisiging te volbrengen en de gehele mensheid te verlossen, en het was in het belang van de gehele zonde van de mensheid dat Hij het offerlam voor onze zonden werd. Dit is het meest belangrijke werk dat Hij heeft volbracht. Uiteindelijk heeft Hij het pad naar het kruis vrijgemaakt om degenen die na Hem kwamen te leiden. Toen Jezus kwam, kwam Hij in de eerste plaats om het verlossingswerk te volbrengen. Hij heeft de gehele mensheid verlost en heeft het evangelie van het koninkrijk der hemelen naar de mensen gebracht en bovendien heeft Hij ook de weg naar het koninkrijk der hemelen voortgebracht. Als gevolg daarvan zeiden allen die na Hem kwamen: "We moeten het pad naar het kruis bewandelen en onszelf opofferen voor het kruis." Jezus deed in het begin natuurlijk ook wat ander werk en Hij sprak enkele woorden zodat de mensen berouw zouden hebben over hun zonden en deze zouden belijden. Maar Zijn bediening was nog steeds de kruisiging en de drieënhalf jaar dat Hij preekte over de weg, waren ter voorbereiding op de kruisiging die daarna kwam. De verscheidene keren dat Jezus bad, waren ook in het belang van de kruisiging. Zijn leven als een normale man en de drieëndertig-en-een-half jaar die Hij op aarde leefde waren vooral van belang voor het volbrengen van het werk van de kruisiging. Ze waren bedoeld om Hem kracht te geven Zijn werk te doen, waardoor God het werk van de kruisiging aan Hem toevertrouwde. Welk werk zal de vleesgeworden God vandaag volbrengen? Vandaag de dag is God in de eerste plaats vleesgeworden om het werk van 'het verschijnen van het Woord in het vlees' te volbrengen, om

het woord te gebruiken om de mens te vervolmaken en de mens de behandeling van het woord en de loutering van het woord te laten accepteren. Door Zijn woorden zorgt Hij ervoor dat je gevoed wordt en leven ontvangt; door Zijn woorden zie je Zijn werk en handelingen. God gebruikt het woord om je te tuchtigen en te louteren, dus als je moeilijkheden ervaart, komt dit ook door het woord van God. God gebruikt voor Zijn werk tegenwoordig geen feiten, maar woorden. Pas als Zijn woord op jou is neergedaald, kan de Heilige Geest in jou werken en zorgen dat je pijn voelt of heerlijkheid ervaart. Alleen het woord van God kan je in de realiteit zetten en alleen het woord van God kan jou vervolmaken. Daarom moet je op zijn minst dit begrijpen: Het werk van God gedurende de laatste dagen in de eerste plaats bestaat uit het gebruiken van Zijn woord om iedereen te vervolmaken en de mens te leiden. Alles wat Hij doet, doet Hij door het woord, Hij gebruikt geen feiten om jou te tuchtigen. Sommige mensen verzetten zich soms tegen God. God zorgt niet voor groot ongemak voor je, je vlees wordt niet getuchtigd en je zult ook geen ontberingen hoeven doorstaan, maar zodra het woord van God op je neerdaalt en je loutert, is het ondraaglijk voor je. Dat is toch zo? In de tijd van de dienstdoeners zei God dat mensen in een bodemloze put gegooid moesten worden. Kwamen mensen daadwerkelijk in de bodemloze put terecht? Door simpelweg woorden te gebruiken om mensen te louteren, stapten mensen in de bodemloze put. En daarom gebruikt God tijdens de laatste dagen, wanneer God vlees wordt, in de eerste plaats woorden om alles te volbrengen en duidelijk te maken. Alleen door Zijn woorden kun je zien wat Hij is; alleen door Zijn woorden kun je zien dat Hij God Zelf is. Wanneer de vleesgeworden God op aarde komt, doet Hij geen ander werk dan het spreken van woorden, en zijn feiten dus ook niet meer nodig;

woorden zijn voldoende. Dit komt doordat Hij in de eerste plaats gekomen is om dit werk te doen, zodat de mens door Zijn woorden Zijn kracht en oppermacht kan zien, zodat de mens door Zijn woorden kan zien hoe Hij Zichzelf nederig verbergt, en zodat de mens door Zijn woorden Zijn alomvattendheid kan kennen. Alles wat Hij heeft en is, zit in Zijn woorden, Zijn wijsheid en wonderbaarlijkheid worden kenbaar door Zijn woorden. Hierdoor kun je de vele methodes zien die God gebruikt om Zijn woorden te spreken. Het grootste deel van Gods werk in al die tijd is ter voeding, openbaring en behandeling van de mens geweest. Hij vervloekt een mens niet lichtvaardig, en zelfs wanneer Hij dit doet, dan is het door middel van het woord. Probeer daarom in deze tijd van de vleesgeworden God niet te zien hoe God weer de zieken geneest en demonen uitdrijft, probeer niet altijd tekenen te zien, het heeft geen zin! Deze tekenen kunnen de mens niet vervolmaken! Simpel gezegd: de echte vleesgeworden God Zelf spreekt vandaag de dag alleen en handelt niet. Dit is de waarheid! Hij gebruikt woorden om jou te vervolmaken en gebruikt woorden om je te voeden en bewateren. Hij gebruikt ook woorden om te werken en Hij gebruikt woorden in plaats van feiten om jou Zijn werkelijkheid kenbaar te maken. Als je in staat bent dit soort werk van God waar te nemen, dan is het moeilijk om passief te blijven. Leg je focus in plaats van op de negatieve dingen, alleen op de positieve dingen, dat wil zeggen: ongeacht of de woorden van God in vervulling zijn gegaan en ongeacht of er feiten zullen komen, God zorgt ervoor dat de mens leven ontvangt uit Zijn woorden en dit is het grootste teken van allemaal, sterker nog, het is een onweerlegbaar feit. Dit is het beste bewijs waardoor je kennis van God kunt hebben en is zelfs een groter teken dan wonderen. Alleen deze woorden kunnen de mens vervolmaken.

Zodra het Tijdperk van het Koninkrijk begon, begon God Zijn woorden bekend te maken. In de toekomst zullen deze woorden geleidelijk in vervulling gaan, en op dat moment zal de mens naar het leven groeien. De manier waarop God het woord gebruikt om de verdorven gezindheid van de mens te onthullen is werkelijker en noodzakelijker, en Hij gebruikt enkel en alleen het woord om Zijn werk te doen teneinde het geloof van de mens te vervolmaken, want we leven nu in het Tijdperk van het Woord en daar is geloof, vastberadenheid en medewerking van de mens voor nodig. Het werk van de vleesgeworden God van de laatste dagen bestaat uit het gebruiken van Zijn woord om de mens te dienen en te voorzien. Pas nadat de vleesgeworden God klaar is met het spreken van Zijn woorden, zullen zij in vervulling gaan. Gedurende de tijd dat Hij spreekt, gaan Zijn woorden niet in vervulling, want zolang Hij in de fase van het vlees zit, kunnen Zijn woorden niet in vervulling gaan en dit is zo zodat de mens kan zien dat God vlees is en geen Geest, zodat de mens met zijn eigen ogen de werkelijkheid van God kan aanschouwen. Op de dag dat Zijn werk voltooid is, als alle woorden die door Hem op aarde gesproken moeten worden, gesproken zijn, zal de vervulling van Zijn woorden beginnen. Het is nu niet de tijd van de vervulling van Gods woorden, omdat Hij nog niet klaar is met het spreken van Zijn woorden. Wanneer je dus ziet dat God nog steeds Zijn woorden spreekt op aarde, wacht dan niet op de vervulling van Zijn woorden; wanneer God stopt met het spreken van Zijn woorden en als Zijn werk op aarde klaar is, dan breekt de tijd aan waarin de vervulling van Zijn woorden aanvangt. Aan de ene kant brengen de woorden die Hij op aarde spreekt leven, aan de andere kant bevatten ze een profetie, de profetie van dingen die nog moeten komen, van dingen die gedaan zullen worden en dingen die nog bereikt moeten worden. Ook de

woorden van Jezus bevatten profetieën. Aan de ene kant gaf Hij leven en aan de andere kant profeteerde Hij. Tegenwoordig wordt er niet gesproken over het vervullen van woorden en feiten tegelijk, omdat het verschil tussen dat wat de mens met zijn eigen ogen kan zien en dat wat God doet te groot is. Er kan alleen gezegd worden dat zodra het werk van God voltooid is Zijn woorden in vervulling zullen gaan en de feiten zullen na de woorden komen. Op aarde voert de vleesgeworden God van de laatste dagen de bediening van het woord uit en tijdens de bediening van het woord spreekt Hij alleen woorden en geeft Hij niet om andere zaken. Zodra het werk van God verandert, zal de vervulling van Zijn woorden beginnen. Vandaag de dag worden er eerst woorden gebruikt om je te vervolmaken; als Hij in het gehele universum glorie vergaart, zal dat het moment zijn waarop Zijn werk voltooid is, waarop alle woorden die gesproken zouden moeten worden, gesproken zijn en alle woorden feiten zijn geworden. God kwam op aarde gedurende de laatste dagen om de bediening van het woord op zich te nemen zodat de mens Hem zou kennen en zodat de mens zou zien wat Hij is, en Zijn wijsheid en al Zijn wonderbaarlijke daden uit Zijn woord zou zien. Tijdens het Tijdperk van het Koninkrijk gebruikt God hoofdzakelijk het woord om alle mensen te overwinnen. In de toekomst zal Zijn woord ook neerdalen op elke religie, sector, land en denominatie; God gebruikt het woord om te overwinnen en om alle mensen te laten zien dat Zijn woord autoriteit en macht heeft. Daarom word je vandaag de dag alleen met het woord van God geconfronteerd.

De woorden die God spreekt in dit tijdperk verschillen van de woorden die gedurende het Tijdperk van de Wet werden gesproken en zo verschillen ze dus ook van de woorden die gedurende Het Tijdperk van Genade werden gesproken. Tijdens het Tijdperk van Genade deed God niet het werk van het woord, maar

beschreef Hij simpelweg de kruisiging om de gehele mensheid te verlossen. De Bijbel beschrijft alleen waarom Jezus gekruisigd moest worden en het lijden dat Hij moest ondergaan aan het kruis en hoe de mens gekruisigd zou moeten worden voor God. Tijdens dat tijdperk draaide al het werk dat God deed om de kruisiging. Tijdens het Tijdperk van het Koninkrijk spreekt de vleesgeworden God woorden om allen die in Hem geloven te overwinnen. Dit is 'het verschijnen van het Woord in het vlees'. God is gekomen tijdens de laatste dagen om dit werk te doen, dat wil zeggen: Hij is gekomen om de werkelijke betekenis van 'het verschijnen van het Woord in het vlees' te vervullen. Hij spreekt enkel woorden en maar zelden komen er feiten. Dit is wat het verschijnen van het Woord in het vlees inhoudt en wanneer de vleesgeworden God Zijn woorden spreekt, is dit de verschijning van het Woord in het vlees en komt het Woord in het vlees. "In het begin was het Woord, het Woord was bij God, het Woord was God en het Woord is vlees geworden." Dit (het werk van het verschijnen van het Woord in het vlees) is het werk dat God in de laatste dagen zal volbrengen en dit is het laatste hoofdstuk van Zijn gehele managementplan en daarom moet God op aarde komen en Zijn woorden in het vlees zichtbaar maken. Dat wat vandaag gedaan is, dat wat in de toekomst gedaan zal worden, dat wat God zal volbrengen, de eindbestemming van de mens, zij die gered zullen worden, zij die verwoest zullen worden, enzovoorts – dit werk dat uiteindelijk volbracht zal moeten worden is allemaal duidelijk aangegeven en dit alles is bedoeld om de daadwerkelijke betekenis van het verschijnen van het Woord in het vlees te vervullen. De bestuurlijke decreten en statuten die eerder werden uitgebracht, zij die verwoest zullen worden, zij die de rust zullen binnengaan – deze woorden moeten allemaal in vervulling gaan. Dit is het werk dat de vleesgeworden God in de

eerste plaats volbrengt tijdens de laatste dagen. Hij helpt mensen te begrijpen waar degenen die door God voorbestemd zijn thuishoren en waar degenen die niet door God voorbestemd zijn thuishoren, hoe Zijn volkeren en zonen gerangschikt zullen worden, wat er met Israël zal gebeuren, wat er met Egypte zal gebeuren; in de toekomst zullen al deze woorden in vervulling gaan. De stappen van het werk van God versnellen. God gebruikt het woord als middel om aan de mens duidelijk te maken wat er in elk tijdperk moet gebeuren, wat de vleesgeworden God van de laatste dagen moet doen, Zijn bediening die uitgevoerd moet worden, en deze woorden zijn allen bedoeld om de daadwerkelijke betekenis van het verschijnen van het Woord in het vlees te vervullen.

Ik heb eerder gezegd: “Allen die zich richten op het aanschouwen van tekenen en wonderen, zullen verlaten worden; zij zijn niet degenen die vervolmaakt zullen worden.” Ik heb zoveel woorden gesproken, maar toch heeft de mens geen enkele kennis van dit werk, en nu we bij dit punt zijn aangekomen, vraagt de mens nog steeds om tekenen en wonderen. Bestaat je geloof in God uit het najagen van tekenen en wonderen, of is het om het leven te verkrijgen? Jezus sprak ook vele woorden, waarvan sommige nu nog in vervulling moeten gaan. Kun je zeggen dat Jezus God niet is? God getuigde dat Hij Christus was en de geliefde Zoon van God. Kun je dit ontkennen? Vandaag de dag spreekt God alleen woorden en als je niet tot grondige kennis in staat bent, kun je geen standhouden. Geloof je in Hem, omdat Hij God is, of geloof je in Hem op basis van het feit of Zijn woorden wel of niet in vervulling zijn gegaan? Geloof je in tekenen en wonderen, of geloof je in God? Hij laat vandaag de dag geen tekenen en wonderen zien, is Hij echt God? Als de woorden die Hij spreekt niet in

vervulling gaan, is Hij echt God? Wordt het wezen van God bepaald door het wel of niet in vervulling gaan van de woorden die Hij spreekt? Hoe komt het dat sommige mensen altijd wachten op het in vervulling gaan van de woorden van God voordat ze in Hem geloven? Betekent dit niet dat zij Hem niet kennen? Alle mensen die zulke opvattingen hebben, zijn mensen die God ontkennen. Zij gebruiken opvattingen om God te beoordelen. Als de woorden van God in vervulling zijn gegaan, geloven ze in God, en als ze niet in vervulling zijn gegaan, geloven ze niet in God. En ze zijn altijd op zoek naar het zien van tekenen en wonderen. Zijn zij niet de Farizeeërs van deze tijd? Of je wel of geen stand kunt houden, hangt af van het feit of je de echte God wel of niet kent, dat is van cruciaal belang! Hoe groter de werkelijkheid van Gods woord in jou is, hoe groter jouw kennis van de werkelijkheid van God is en hoe beter je in staat bent om stand te houden tijdens beproevingen. Hoe meer je je richt op het zien van tekenen en wonderen, hoe minder je in staat zal zijn om stand te houden en hoe meer je zult terugvallen tijdens beproevingen. Teken en wonderen vormen niet het fundament, alleen de werkelijkheid van God is leven. Sommige mensen kennen de gevolgen niet die door het werk van God bewerkstelligd zullen worden. Zij brengen hun dagen door in verwarring en niet met het najagen van kennis van het werk van God. Zij vragen altijd dat God hun verlangens vervult en pas daarna kunnen zij serieus zijn in hun geloof. Zij zeggen dat ze het leven na zullen jagen als de woorden van God in vervulling zijn gegaan, maar dat als Zijn woorden niet in vervulling gaan, dat zij met geen mogelijkheid het leven na kunnen jagen. De mens denkt dat het geloof in God bestaat uit het streven naar het aanschouwen van tekenen en wonderen en het streven naar het opstijgen naar de hemel en de derde hemel. Er is niemand die zegt dat zijn geloof in God bestaat uit zijn streven

om de werkelijkheid binnen te gaan, het leven na te jagen en het streven om God toe te behoren. Welke waarde heeft een dergelijk streven? Zij die de kennis van God en de tevredenheid van God niet najagen, zijn mensen die niet in God geloven, zij zijn mensen die God lasteren!

Begrijpen jullie nu wat geloof in God inhoudt? Bestaat het geloof in God uit het aanschouwen van tekenen en wonderen? Of het opstijgen naar de hemel? Geloven in God is helemaal niet gemakkelijk. Dat soort religieuze praktijken zouden weggevaagd moeten worden; het najagen van het genezen van zieken en uitdrijven van demonen, het richten op tekenen en wonderen, het meer begeren naar Gods genade, vrede en vreugde, het najagen van vooruitzichten en geneugten van het vlees – dit zijn religieuze praktijken en dit soort religieuze praktijken zijn een vaag soort geloof. Wat houdt een oprecht geloof in God in vandaag de dag? Het is het accepteren van Gods woord als werkelijkheid in jouw leven en God leren kennen vanuit Zijn woord zodat je Hem waarlijk lief zult hebben. Voor de duidelijkheid: door het geloof in God zul je God gehoorzamen, God liefhebben en de plicht vervullen die van Gods schepselen verlangd wordt. Dat is het doel van het geloof in God. Je moet kennis verwerven over de beminnelijkheid van God, over hoe God het waard is om geëerd te worden en hoe Hij in Zijn schepselen het reddingswerk uitvoert en hen vervolmaakt. Dit zijn nog maar de meest noodzakelijke dingen bij je geloof in God. Geloof in God betekent in de eerste plaats dat je een ommekeer maakt van een leven van het vlees naar een leven waarin je God liefhebt; van leven in verdorvenheid naar leven binnen het leven van Gods woorden. Je komt onder Satans domein vandaan en leeft onder de zorg en de bescherming van God, het is in staat zijn om God te gehoorzamen en niet het vlees, God je hele hart toevertrouwen, God

jou laten vervolmaken en jezelf bevrijden van de verdorven satanische gezindheid. In de eerste plaats is geloven in God het zichtbaar laten worden van de kracht en de glorie van God in jou, zodat je Gods wil gaat doen, Gods plan volbrengt en in staat bent om van God te getuigen ten overstaan van Satan. Het zien van tekenen en wonderen mag niet de reden van je geloof in God zijn, ook het belang van je eigen vlees mag geen reden zijn. Het moet voortkomen uit het streven om God te leren kennen en Hem te kunnen gehoorzamen en om net als Petrus Hem te gehoorzamen tot in de dood. Dat is het belangrijkste om het geloof te behalen. Je eet en drinkt van het woord van God om God te leren kennen en om God welgevallig te zijn. Door het woord van God te eten en drinken, vergroot je je kennis van God, en alleen dan kun je Hem gehoorzamen. Alleen met kennis van God kun je Hem liefhebben, en dit is het doel dat een mens in zijn geloof in God zou moeten hebben. Wanneer je met je geloof in God altijd probeert om tekenen en wonderen te zien, dan is het uitgangspunt van je geloof in God verkeerd. Geloof in God betekent in de eerste plaats dat je Gods woord accepteert als de werkelijkheid van het leven. Alleen door de woorden van Gods mond in de praktijk te brengen en deze in jezelf uit te dragen, bereik je het doel van God. Door het geloven in God zou de mens ernaar moeten streven om door God vervolmaakt te worden, zich te kunnen overgeven aan God en God volledig te gehoorzamen. Als je God zonder klagen kunt gehoorzamen, je bewust bent van Gods verlangens, de gestalte van Petrus bereikt en de stijl van Petrus bezit waar God over sprak, dan is dat het moment waarop je succesvol bent in het geloof in God en laat je daarmee zien dat je aan God toebehoort.

God volbrengt Zijn werk in het hele universum. Iedereen die in Hem gelooft, moet Zijn woord aannemen en eten en drinken; niemand kan door God

gewonnen worden door het zien van tekenen en wonderen van God. Door de eeuwen heen heeft God altijd het woord gebruikt om de mensen te vervolmaken. Daarom moet je niet al je aandacht wijden aan tekenen en wonderen, maar zou vervolmaakt worden door God je streven moeten zijn. Tijdens het Tijdperk van de Wet in het Oude Testament sprak God diverse woorden en tijdens het Tijdperk van Genade sprak ook Jezus vele woorden. Nadat Jezus vele woorden gesproken had, hebben later de apostelen en discipelen de mensen ertoe geleid in overeenstemming te handelen met de geboden die Jezus had uitgevaardigd en beleefden zij dingen in overeenstemming met de woorden en principes waar Jezus over had gesproken. De God van de laatste dagen gebruikt in de eerste plaats het woord om mensen te vervolmaken. Hij gebruikt geen tekenen en wonderen om mensen te onderwerpen of te overtuigen; daarmee kan de kracht van God niet zichtbaar gemaakt worden. Als God alleen tekenen en wonderen zou laten zien, dan zou het onmogelijk zijn om de werkelijkheid van God over te brengen, en zou het daarom dus ook onmogelijk zijn om de mens te vervolmaken. God vervolmaakt de mens niet door middel van tekenen en wonderen, maar Hij gebruikt het woord om mensen te voeden en te leiden, waarna de volledige gehoorzaamheid van de mens en de kennis die de mens heeft van God, tot stand worden gebracht. Dit is het doel van het werk dat Hij doet en de woorden die Hij spreekt. God laat geen tekenen en wonderen zien om zo de mens te vervolmaken, Hij gebruikt woorden en verschillende werkwijzen om mensen te vervolmaken. Of het nu door loutering, behandeling, snoeien, of het voorzien van woorden is, God spreekt vanuit veel verschillende perspectieven om mensen te vervolmaken en om mensen een groter besef te geven van het werk, de wijsheid en de wonderbaarlijkheid van God. Wanneer

God de eindtijd afrondt en de mens volmaakt is gemaakt, zal hij gekwalificeerd zijn om tekenen en wonderen te zien. Wanneer je God leert kennen en je in staat bent om God te gehoorzamen, ongeacht wat Hij doet, dan zul je geen opvattingen meer over Hem hebben wanneer je tekenen en wonderen ziet. Op het moment dat je verdorven bent en niet in staat om God volledig te gehoorzamen; ben je dan gekwalificeerd om tekenen en wonderen te zien? God laat tekenen en wonderen zien op het moment dat Hij de mens bestraft, wanneer het tijdperk verandert en ook wanneer een tijdperk tot een einde komt. Wanneer Gods werk op de normale manier wordt uitgevoerd, zal Hij geen tekenen en wonderen laten zien. Teken en wonderen laten zien is ontzettend makkelijk, maar dat is niet het uitgangspunt van Gods werk, noch is dat het doel van Gods management over de mens. Als de mens tekenen en wonderen zou zien en als het geestelijke lichaam van God aan de mens zou verschijnen, zouden dan niet alle mensen in God geloven? Ik heb eerder gezegd dat een groep overwinnaars in het Oosten is gewonnen. Overwinnaars die uit de grote beproeving komen. Wat betekenen deze woorden? Ze betekenen dat deze mensen, die gewonnen zijn, pas echt gehoorzaam waren, nadat zij het oordeel en de tuchting, de behandeling en het snoeien, en allerlei vormen van loutering hadden ondergaan. Het geloof van dit soort mensen is niet vaag en abstract, maar oprecht. Zij hebben geen tekenen en wonderen gezien, of mirakels; zij spreken niet over duistere letters en doctrines, of diepzinnige inzichten; in plaats daarvan hebben zij realiteit, de woorden van God, en een waarlijke kennis van de werkelijkheid van God. Is zo'n groep niet veel beter in staat om de kracht van God duidelijk te maken? Gods werk gedurende de laatste dagen is echt werk. Hij kwam in de tijd van Jezus niet om de mensen te vervolmaken, maar om hen te verlossen en

daarom liet Hij enkele wonderen zien, zodat mensen Hem zouden volgen. Hij kwam in de eerste plaats om het werk van het kruis te volbrengen. Het laten zien van tekenen maakte geen onderdeel uit van Zijn bediening. Zulke tekenen en wonderen waren werken die gedaan werden om Zijn werk effectief te maken; het waren extra werken en die waren niet representatief voor de werken van het gehele tijdperk. Tijdens het Tijdperk van de Wet in het Oude Testament liet God ook enkele tekenen en wonderen zien, maar het werk dat God vandaag de dag doet, is echt werk en Hij zal nu absoluut geen tekenen en wonderen laten zien. Zodra Hij tekenen en wonderen zou laten zien, zou Zijn echte werk verstoord worden en zou Hij niet meer verder kunnen met Zijn werk. Als God zou zeggen dat het woord gebruikt moet worden om de mens te vervolmaken, maar ook tekenen en wonderen zou laten zien, zou het dan duidelijk kunnen worden of iemand waarlijk in Hem gelooft of niet? Daarom doet God deze dingen niet. Er zitten te veel religieuze dingen in de mens; God is in de laatste dagen gekomen om alle religieuze opvattingen en bovennatuurlijk dingen uit de mens te verdrijven en om de mens de realiteit van God te laten leren kennen. Hij is gekomen om een abstract en denkbeeldig beeld van God, met andere woorden een beeld dat helemaal niet bestaat, weg te nemen. En daarom is het kennen van de werkelijkheid het enige wat nu nog belangrijk is voor jou! De waarheid overwint alles. Hoeveel waarheid bezit jij vandaag? Is alles wat tekenen en wonderen laat zien, God? Slechte geesten kunnen ook tekenen en wonderen laten zien; zijn ze allemaal God? Waar de mens naar zoekt in zijn geloof in God is de waarheid, wat hij nastreeft is het leven, en niet het zien van tekenen en wonderen. Dit zou het doel moeten zijn van eenieder die in God gelooft.

Degenen die vervolmaakt moeten worden, moeten loutering ondergaan

Als je in God gelooft, moet je God gehoorzamen, de waarheid in praktijk brengen en al je plichten vervullen. Verder moet je de dingen begrijpen die je zou moeten ervaren. Als je alleen maar ervaart dat je behandeld, gedisciplineerd en geoordeeld wordt, als je alleen in staat bent van God te genieten, maar nog altijd niet in staat bent te voelen wanneer God je disciplineert of behandelt, dan is dat onaanvaardbaar. Misschien ben je in dit geval van loutering in staat voet bij stuk te houden, maar dit is nog steeds niet genoeg; je moet nog altijd voorwaarts blijven marcheren. De les van God liefhebben houdt nooit op en er komt nooit een einde aan. Mensen zien het geloven in God als iets extreem eenvoudigs, maar als ze eenmaal wat praktische ervaring opdoen, beseffen ze dat geloof in God niet zo eenvoudig is als mensen zich voorstellen. Wanneer God werkt om de mens te louteren, lijdt de mens. Hoe zwaarder iemands loutering, hoe groter zijn liefde voor God zal zijn en hoe meer van Gods macht in hem zal worden geopenbaard. Omgekeerd is het zo, dat hoe minder loutering iemand ontvangt, hoe minder zijn liefde voor God zal groeien en hoe minder Gods macht in hem zal worden geopenbaard. Hoe groter de loutering en pijn van zo iemand en hoe meer kwelling hij ervaart, hoe dieper zijn liefde voor God zal worden, hoe oprechter zijn geloof in God zal worden en hoe grondiger zijn kennis van God zal zijn. Door je ervaringen zul je mensen zien die enorm lijden tijdens hun loutering, die veel behandeld en gedisciplineerd worden, en je zult zien dat het deze mensen zijn die een diepe liefde voor God en een grondigere en meer indringende kennis van God hebben. Zij die geen behandeling hebben ervaren,

hebben slechts oppervlakkige kennis, en zij kunnen alleen zeggen: "God is zo goed, Hij schenkt genade aan mensen zodat zij van Hem kunnen genieten." Als mensen behandeling en discipline hebben ervaren, dan zijn ze in staat om van de ware kennis van God te spreken. Dus hoe wonderbaarlijker Gods werk in de mens is, des te waardevoller en betekenisvoller het is. Hoe ondoordringbaarder het voor je is en hoe onverenigbaarder het is met je noties, hoe meer Gods werk in staat is je te overwinnen, te winnen en te vervolmaken. De betekenis van Gods werk is zo groot! Als God de mens niet op deze manier zou louteren, als Hij niet volgens deze methode zou werken, dan zou Zijn werk vruchteloos en betekenisloos zijn. In het verleden is gezegd dat God deze groep zou uitkiezen en winnen, en hen in de laatste dagen compleet zou maken; hierin ligt uitzonderlijke betekenis. Hoe groter het werk dat Hij in jullie uitvoert, hoe dieper en zuiverder jullie liefde voor God. Hoe groter het werk van God, hoe meer de mens in staat is iets van Zijn wijsheid te begrijpen en hoe grondiger de kennis van de mens over Hem is. Tijdens de laatste dagen zullen de zesduizend jaar van Gods managementplan aflopen. Kan het werkelijk gemakkelijk eindigen? Wanneer Hij de mensheid eenmaal overwint, is Zijn werk dan voorbij? Kan het zo eenvoudig zijn? Mensen beelden zich inderdaad in dat het zo eenvoudig is, maar wat God doet, is niet zo eenvoudig. Welk deel van Gods werk je ook maar noemt, het is allemaal ondoorgrondelijk voor de mens. Zou je het kunnen doorgronden, dan zou Gods werk zonder betekenis of waarde zijn. Het werk dat door God wordt gedaan is ondoorgrondelijk; het staat volledig haaks op jouw noties, en hoe onverenigbaarder het is met jouw noties, hoe meer het laat zien dat Gods werk betekenisvol is. Als het verenigbaar was met je noties, zou het betekenisloos zijn. Je voelt nu dat Gods werk zo wonderlijk is, en hoe

wonderlijker het naar je gevoel is, hoe meer je voelt dat God ondoorgrondelijk is en ziet hoe groots Gods daden zijn. Als Hij slechts wat oppervlakkig, plichtmatig werk deed om de mens te overwinnen en daarna niets anders deed, dan zou de mens niet in staat zijn de betekenis van Gods werk te aanschouwen. Hoewel je nu een beetje loutering ontvangt, is het van groot nut voor je groei in het leven. Het is dus uiterst noodzakelijk dat je zulke tegenspoed ondergaat. Je ontvangt nu een beetje loutering, maar naderhand zul je waarlijk de daden van God kunnen aanschouwen en uiteindelijk zul je zeggen: “Gods daden zijn zo wonderlijk!” Dit zullen de woorden in je hart zijn. Nadat ze een tijdje Gods loutering hadden ervaren (de beproeving van de dienstdoeners en de tijd van tuchtiging), zeiden sommige mensen uiteindelijk: “Geloven in God is echt moeilijk!” Het feit dat ze de woorden ‘echt moeilijk’ gebruikten, laat zien dat Gods daden ondoorgrondelijk zijn, dat Gods werk van grote betekenis en waarde is, en dat Zijn werk het in hoge mate waard is om door de mens te worden gekoesterd. Als, nadat ik zoveel werk heb gedaan, je niet de minste kennis had, zou mijn werk dan nog steeds waarde kunnen hebben? Je zult hierdoor zeggen: “God dienen is echt moeilijk, de daden van God zijn zo wonderlijk, en God is werkelijk wijs! Hij is zo lieflijk!” Als je na het ondergaan van een periode van ervaring zulke woorden kunt spreken, bewijst dit dat je Gods werk in je hebt gewonnen. Op een dag, wanneer je het evangelie in het buitenland verspreidt en iemand je vraagt: “Hoe gaat het met je geloof in God?” zul je kunnen zeggen: “Gods handelingen zijn zo wonderbaarlijk!” Ze zullen het gevoel krijgen dat je woorden over echte ervaringen gaan. Dit is echt getuigenis afleggen. Je zult zeggen dat Gods werk vol wijsheid is en dat Zijn werk in jou je echt heeft overtuigd en je hart heeft overwonnen. Je zult altijd van Hem houden, omdat Hij de liefde van de mensheid

meer dan waard is! Als je over deze dingen kunt praten, kun je de harten van mensen bewegen. Dit alles is het afleggen van getuigenis. Als je in staat bent om een klinkend getuigenis af te leggen, om mensen tot tranen toe te bewegen, laat dat zien dat je echt iemand bent die van God houdt, want je bent in staat om te getuigen van het liefhebben van God, en door jou kunnen Gods handelingen bevestigd worden in getuigenis. Door jouw getuigenis worden anderen ertoe gebracht Gods werk te zoeken en Gods werk te ervaren, en kunnen ze sterk staan in elke omgeving die ze ervaren. Dit is de enige echte manier om te getuigen en dit is precies wat nu van jou wordt vereist. Je zou moeten zien dat Gods werk buitengewoon waardevol is en het waard is om door mensen te worden gekoesterd, dat God zo kostbaar en zo overvloedig is. Hij kan niet alleen spreken, maar ook over mensen oordelen, hun harten louteren, hun plezier bezorgen, hen winnen, hen overwinnen en hen vervolmaken. Vanuit je ervaring zul je zien dat God erg beminnelijk is. Dus hoeveel heb je God nu lief? Kun je deze dingen echt vanuit je hart zeggen? Wanneer je deze woorden uit het diepste van je hart kunt uiten, zul je kunnen getuigen. Zodra je ervaring dit niveau heeft bereikt, zul je in staat zijn een getuige van God te zijn en zul je bevoegd zijn. Als je dit niveau in je ervaring niet bereikt, zul je nog steeds te ver verwijderd zijn. Het is normaal dat mensen zwaktes tonen tijdens het proces van loutering, maar na loutering moet je kunnen zeggen: "God is zo wijs in Zijn werk!" Als je echt in staat bent een praktisch begrip van deze woorden te verwerven, zal het iets worden wat je koestert en zal je ervaring waarde hebben.

Waar moet je nu naar streven? Of je wel of niet in staat bent te getuigen van Gods werk, of je wel of niet een getuigenis en een manifestatie van God kunt worden, en of je wel of niet geschikt bent om door Hem te worden gebruikt – dit

zijn de dingen die je moet zoeken. Hoeveel werk heeft God echt in jou gedaan? Hoeveel heb je gezien, hoeveel heb je aangeraakt? Hoeveel heb je ervaren en geproefd? Of God je nu heeft getest, je heeft behandeld of je heeft gedisciplineerd – Zijn daden en Zijn werk zijn in jou uitgevoerd. Maar ben jij, als iemand die in God gelooft en bereid is vervolmaking door Hem na te streven, in staat te getuigen van Gods werk op basis van je praktische ervaring? Kun je Gods woord naleven door je praktische ervaring? Kun je anderen voorzien middels je eigen praktische ervaring en je hele leven inzetten om te getuigen van Gods werk? Om te getuigen van Gods werk moet je afgaan op je ervaring, je kennis en de prijs die je hebt betaald. Alleen zo kun je aan Zijn wil voldoen. Ben je iemand die van Gods werk getuigt? Bezit je dit streven? Als je kunt getuigen van Zijn naam en bovendien van Zijn werk, en als je het beeld kunt naleven dat Hij van Zijn volk vereist, dan ben je een getuige voor God. Hoe getuig je eigenlijk van God? Dat doe je door te zoeken en ernaar te verlangen Gods woord na te leven, en door, middels het getuigen met je woorden, mensen in staat te stellen Zijn werk te kennen en Zijn handelingen te zien. Als je dit allemaal echt zoekt, zal God je vervolmaken. Als alles wat je zoekt is om door God vervolmaakt te worden en helemaal op het einde gezegend te worden, dan is het perspectief van je geloof in God niet puur. Je zou moeten nastreven hoe je Gods daden in het echte leven kunt zien, hoe je Hem kunt tevredenstellen wanneer Hij Zijn wil aan je openbaart, en je zou moeten zoeken hoe je hoort te getuigen van Zijn wonderlijkheid en wijsheid, en hoe je moet getuigen van hoe Hij je disciplineert en behandelt. Dit zijn allemaal dingen die je nu zou moeten overdenken. Als je liefde voor God er alleen is om te kunnen delen in de glorie van God nadat Hij je vervolmaakt, dan is deze nog steeds ontoereikend en kan ze niet voldoen aan

Gods vereisten. Je moet in staat zijn op een praktische manier te getuigen van Gods werk, Zijn eisen te bevredigen en het werk te ervaren dat Hij aan de mensen heeft verricht. Of het pijn, tranen of verdriet betreft, je moet al deze dingen in je beoefening ervaren. Ze zijn bedoeld om je te vervolmaken als iemand die van God getuigt. Wat is het precies wat jou nu drijft om te lijden en vervolmaking te zoeken? Is je huidige lijden werkelijk omwille van het liefhebben van God en het getuigen van Hem? Of is het omwille van zegeningen van het vlees, omwille van je toekomstperspectieven en je lot? Al je intenties, motivaties en de doelen die je nastreeft, moeten worden gerectificeerd en kunnen niet worden geleid door je eigen wil. Als één persoon vervolmaking zoekt om zegeningen te ontvangen en met macht te regeren, terwijl een ander streeft naar vervolmaking om God tevreden te stellen, om een praktisch getuigenis af te leggen van Gods werk, welke van de twee manieren van streven zou jij kiezen? Als je de eerste zou kiezen, zou je nog steeds te ver verwijderd zijn van Gods normen. Ik heb eens gezegd dat mijn handelingen openlijk bekend zouden zijn in het hele heelal en dat ik als Koning in het heelal zou regeren. Aan de andere kant, wat jullie is toevertrouwd is heengaan om te getuigen van Gods werk, niet om koningen te worden en aan het hele heelal te verschijnen. Laat Gods daden de kosmos en het uitspansel vullen. Laat iedereen ze zien en erkennen. Deze woorden worden gesproken in relatie tot God Zelf, en wat menselijke wezens moeten doen, is van God getuigen. Hoeveel van God weet je nu? Van hoeveel van God kun je getuigen? Wat is het doel van de vervolmaking van de mens door God? Als je Gods wil eenmaal begrijpt, hoe moet je dan rekening houden met Zijn wil? Als je bereid bent te worden vervolmaakt en te getuigen van Gods werk door dat wat je naleeft, als je deze drijvende kracht hebt, dan is niets te

moeilijk. Wat mensen nu nodig hebben, is geloof. Als je deze drijvende kracht hebt, is het gemakkelijk om alle negativiteit, passiviteit, luiheid en noties van het vlees, levensfilosofieën, opstandige gezindheid, emoties, enzovoorts los te laten.

Terwijl ze beproevingen ondergaan, is het normaal dat mensen zwak zijn, of negativiteit in zich hebben, of geen duidelijkheid hebben over Gods wil of hun beoefeningspad. Maar in ieder geval moet je, net als Job, vertrouwen hebben in Gods werk en God niet verloochenen. Hoewel Job zwak was en de dag van zijn eigen geboorte vervloekte, ontkende hij niet dat alle dingen in het menselijk leven door Jehova geschonken waren en dat Jehova ook Degene is die ze allemaal wegneemt. Hoe hij ook werd beproefd, hij behield dit geloof. In jouw ervaring, ongeacht wat voor loutering je ondergaat door Gods woorden, is datgene wat God van de mens vereist, in het kort, zijn geloof en zijn liefde voor Hem. Wat Hij vervolmaakt door op deze manier te werken, zijn het geloof, de liefde en de aspiraties van mensen. God verricht het werk van vervolmaking in mensen, en ze kunnen het niet zien, kunnen het niet voelen; in zulke omstandigheden is je geloof vereist. Het geloof van mensen is vereist wanneer iets met het blote oog niet kan worden gezien, en je geloof is vereist wanneer je je eigen noties niet kunt loslaten. Wanneer je geen duidelijkheid hebt over Gods werk, is het nodig dat je geloof hebt en dat je een duidelijk standpunt inneemt en standvastig staat in je getuigenis. Toen Job dit punt bereikte, verscheen God aan hem en sprak tot hem. Dat wil zeggen, het is alleen vanuit je geloof dat je in staat zult zijn God te zien, en wanneer je geloof hebt, zal God je vervolmaken. Zonder geloof kan Hij dit niet doen. God zal je schenken wat je maar hoopt te verwerven. Als je geen geloof hebt, kun je niet vervolmaakt worden en zul je niet in staat zijn Gods handelingen te zien, laat staan Zijn almacht. Wanneer je erop vertrouwt Zijn

handelingen te zullen zien in je praktische ervaring, zal God aan je verschijnen en zal Hij je van binnenuit verlichten en begeleiden. Zonder dat geloof zal God niet in staat zijn dat te doen. Als je de hoop op God hebt verloren, hoe zul je Zijn werk dan kunnen ervaren? Daarom, alleen als je geloof hebt en geen twijfels koestert over God, alleen als je echt geloof in Hem hebt, ongeacht wat Hij doet, zal Hij je verlichten en illumineren door je ervaringen, en alleen dan zul je Zijn daden kunnen zien. Deze dingen worden allemaal bereikt door geloof. Geloof komt alleen door loutering, en als loutering ontbreekt, kan geloof zich niet ontwikkelen. Waar verwijst dit woord, 'geloof', naar? Geloof is de waarachtige overtuiging en het oprechte hart dat mensen moeten bezitten wanneer ze iets niet kunnen zien of aanraken, wanneer Gods werk niet in overeenstemming is met menselijke noties, wanneer het buiten het menselijk bereik ligt. Dit is het geloof waarover ik spreek. Mensen hebben behoefte aan geloof in tijden van tegenspoed en loutering, en geloof is iets waar loutering op volgt; loutering en geloof kunnen niet worden gescheiden. Ongeacht hoe God werkt en ongeacht in welke omgeving je bent, je bent in staat het leven na te streven, de waarheid te zoeken, kennis van Gods werk na te streven en Zijn handelingen te begrijpen, en je bent in staat te handelen volgens de waarheid. Dit doen is wat het betekent om waar geloof te hebben, en dit doen toont aan dat je je geloof in God niet hebt verloren. Je kunt alleen waar geloof in God hebben als je kunt volhouden de waarheid in loutering na te streven, als je echt van God kunt houden en geen twijfels over Hem ontwikkelt, als je ongeacht wat Hij doet nog altijd de waarheid beoefent om Hem tevreden te stellen, en als je in de diepten kunt zoeken naar Zijn wil en rekening kunt houden met Zijn wil. In het verleden, toen God zei dat je als een koning zou regeren, hield je van Hem en toen Hij Zich openlijk aan je

toonde, volgde je Hem na. Maar nu God verborgen is, kun je Hem niet zien en ben je in de problemen gekomen – verlies je dan nu de hoop op God? Je moet dus te allen tijde het leven nastreven en proberen Gods wil tevreden te stellen. Dit is wat waarachtig geloof wordt genoemd en het is de meest ware en mooiste soort liefde.

In het verleden verschenen mensen allemaal voor God om hun voornemens te maken en zeiden ze doorgaans: “Zelfs als niemand anders van God houdt, moet ik van Hem houden.” Maar nu komt er loutering over je, en omdat dit niet overeenstemt met je noties, verlies je het vertrouwen in God. Is dit oprechte liefde? Je hebt vele malen gelezen over de daden van Job – ben je die vergeten? Ware liefde kan alleen vanuit het geloof gestalte krijgen. Je ontwikkelt echte liefde voor God door de louteringen die je ondergaat, en het is door je geloof dat je in je praktische ervaringen Gods wil in acht kunt nemen, en het is ook door geloof dat je je eigen vlees verzaakt en het leven nastreeft; dit is wat mensen moeten doen. Als je dit doet, zul je Gods handelingen kunnen zien, maar als je een gebrek aan geloof hebt, zul je Gods handelingen niet kunnen zien en Zijn werk niet kunnen ervaren. Als je door God gebruikt en vervolmaakt wilt worden, moet je alles bezitten: de wil om te lijden, geloof, volharding, gehoorzaamheid en het vermogen om het werk van God te ervaren, een begrip te krijgen van Zijn wil, rekening te houden met Zijn verdriet, enzovoorts. Iemand vervolmaken is niet gemakkelijk en elke loutering die je ervaart, vergt je geloof en liefde. Als je door God vervolmaakt wilt worden, is het niet genoeg om alleen maar over het pad te snellen, en evenmin is het genoeg om jezelf alleen maar uit te putten voor God. Je moet veel dingen bezitten om iemand te worden die wordt vervolmaakt door God. Wanneer je geconfronteerd wordt met lijden, moet je in staat zijn je niet

druk te maken over het vlees en geen klachten te uiten tegen God. Wanneer God Zich voor je verbergt, moet je het geloof kunnen hebben om Hem te volgen, om je vorige liefde te behouden zonder deze te laten haperen of verdwijnen. Wat God ook doet, je moet je aan Zijn plan onderwerpen en bereid zijn je eigen vlees te vervloeken in plaats van klachten over Hem te uiten. Wanneer je voor beproevingen staat, moet je God tevredenstellen, hoewel je misschien bitter zult wenen of zult aarzelen om afstand te doen van een geliefd object. Alleen dit is ware liefde en geloof. Het maakt niet uit wat je werkelijke gestalte is, je moet eerst zowel de wil om tegenspoed te lijden als waar geloof bezitten, en je moet ook de wil hebben om het vlees te verzaken. Om Gods wil te bevredigen, moet je bereid zijn persoonlijke tegenspoed te doorstaan en verliezen te lijden met betrekking tot je persoonlijke interesses. Je moet ook in staat zijn in je hart spijt te voelen over jezelf: in het verleden was je niet in staat God tevreden te stellen, en nu kun je jezelf betreuren. In geen enkele van deze opzichten mag je tekortschieten – het is door deze dingen dat God je zal vervolmaken. Als je niet aan deze voorwaarden kunt voldoen, kun je niet worden vervolmaakt.

Iemand die God dient, moet niet alleen weten hoe te lijden voor Hem; hij moet bovendien begrijpen dat het doel van geloven in God is om liefde voor God na te streven. God maakt gebruik van je, niet alleen om je te louteren of te laten lijden; veeleer maakt Hij gebruik van je zodat je Zijn handelingen kunt kennen, de ware betekenis van het menselijk leven kunt kennen en, vooral, zodat je kunt weten dat het dienen van God geen gemakkelijke taak is. Het ervaren van Gods werk gaat niet over het genieten van genade, maar over lijden vanwege je liefde voor Hem. Omdat je geniet van Gods genade, moet je ook genieten van Zijn tuchtiging; je moet dit alles ervaren. Je kunt Gods verlichting in je ervaren en je

kunt ook ervaren hoe Hij je behandelt en over je oordeelt. Op deze manier zal je ervaring uitgebreid zijn. God heeft Zijn werk van oordeel en tuchting in je verricht. Gods woord heeft je behandeld, maar niet alleen dat; het heeft je ook verlicht en geïllumineerd. Wanneer je negatief en zwak bent, is God bezorgd om je. Al dit werk is om je te laten weten dat alles van de mens binnen Gods orkestraties valt. Je denkt misschien dat geloven in God gaat over lijden, of het doen van allerlei dingen voor Hem; je denkt misschien dat het doel van geloven in God is dat je vlees vrede kan hebben, of dat alles in je leven op rolletjes loopt, of dat je gerieflijk en gerust kunt zijn in alle dingen. Maar geen van deze dingen zijn doeleinden die door mensen verbonden moeten worden met hun geloof in God. Als je vanwege deze doeleinden gelooft, is je zienswijze onjuist en is het gewoonweg onmogelijk voor je om vervolmaakt te worden. Gods handelingen, Gods rechtvaardige gezindheid, Zijn wijsheid, Zijn woorden en Zijn wonderlijkheid en ondoorgrondelijkheid zijn allemaal dingen die mensen zouden moeten begrijpen. Dit begrip dat je hebt, moet je gebruiken om alle persoonlijke eisen, hoop en noties uit je hart te verwijderen. Alleen door deze dingen te elimineren, kun je voldoen aan de voorwaarden die God stelt, en alleen door dit te doen, kun je leven hebben en God tevredenstellen. Het doel van geloven in God is Hem tevredenstellen en de gezindheid die Hij vereist naleven, zodat Zijn handelingen en glorie gemanifesteerd kunnen worden door deze groep onwaardige mensen. Dit is de juiste zienswijze om in God te geloven en ook het doel dat je moet zoeken. Je moet het juiste standpunt hebben over het geloven in God en je moet proberen Gods woorden te verkrijgen. Je moet Gods woorden eten en drinken en je moet in staat zijn om de waarheid na te leven, en in het bijzonder moet je in staat zijn om Zijn praktische daden, Zijn geweldige daden in

het hele heelal te zien, evenals het praktische werk dat Hij in het vlees verricht. Door hun feitelijke ervaringen kunnen mensen begrijpen hoe God Zijn werk aan hen precies verricht en wat Zijn wil jegens hen is. Het doel van dit alles is om de verdorven satanische gezindheid van mensen te elimineren. Als je alle onreinheid en onrechtvaardigheid uit jezelf hebt verstoten, en als je je verkeerde voornemens hebt verstoten, en als je waar geloof in God hebt ontwikkeld – alleen met waar geloof kun je waarlijk van God houden. Je kunt God alleen oprecht liefhebben op basis van je geloof in Hem. Kun je bereiken dat je van God houdt zonder in Hem te geloven? Omdat je in God gelooft, kun je hier niet verward over zijn. Sommige mensen raken van energie vervuld zodra ze zien dat het geloof in God hun zegeningen zal brengen, maar verliezen vervolgens alle energie zodra ze zien dat ze louteringen moeten ondergaan. Is dat geloven in God? Uiteindelijk moet je volledige en totale gehoorzaamheid aan Hem bereiken. Je gelooft in God, maar stelt nog steeds eisen aan Hem, hebt veel religieuze noties die je niet kunt afleggen, persoonlijke interesses die je niet kunt loslaten en toch zoek je zegeningen van het vlees en wil je dat God je vlees redt, je ziel redt – dit zijn allemaal gedragingen van mensen met de verkeerde zienswijze. Hoewel mensen met religieuze overtuigingen geloof in God hebben, proberen ze niet hun gezindheden te veranderen en streven ze geen kennis van God na, maar zoeken ze in plaats daarvan alleen de belangen van hun vlees. Velen onder jullie hebben geloofsovertuigingen die behoren tot de categorie religieuze overtuigingen; dit is geen waar geloof in God. Om in God te geloven, moeten mensen een hart bezitten dat bereid is voor Hem te lijden en de wil om zichzelf op te geven. Tenzij mensen aan deze twee voorwaarden voldoen, is hun geloof in God ongeldig en zullen ze geen verandering van gezindheid kunnen bereiken.

Alleen mensen die oprecht de waarheid nastreven, kennis van God zoeken en het leven nastreven, zijn degenen die echt in God geloven.

Als er beproevingen over je heen komen, hoe zul je Gods werk dan toepassen in de omgang met die beproevingen? Zul je negatief zijn of zul je Gods beproeving en loutering van de mensheid begrijpen vanuit een positief aspect? Wat zul je winnen door Gods beproevingen en louteringen? Zal je liefde voor God groeien? Als je onderworpen wordt aan loutering, zul je dan de beproevingen van Job kunnen toepassen en je oprecht kunnen bezighouden met het werk dat God in je doet? Kun je zien hoe God de mensheid op de proef stelt door de beproevingen van Job? Wat voor soort inspiratie kunnen de beproevingen van Job je bezorgen? Zul je bereid zijn standvastig te staan in je getuigenis van God te midden van je louteringen, of zul je het vlees tevreden willen stellen in een comfortabele omgeving? Wat is jouw zienswijze over het geloof in God werkelijk? Is het werkelijk voor Hem en niet voor het vlees? Heb je eigenlijk een doel dat je nastreeft wanneer je zoekt? Ben je bereid louteringen te ondergaan zodat je door God kunt worden vervolmaakt, of zou je liever door God getuchtigd en vervloekt worden? Hoe zie je echt de kwestie van het getuigen van God? Wat moeten mensen in bepaalde omgevingen doen om een waar getuigenis te geven voor God? Aangezien de praktische God zo veel heeft blootgelegd in Zijn werkelijke werk in je, waarom denk je altijd aan weggaan? Is je geloof in God voor God? Voor de meesten van jullie is jullie geloof onderdeel van een berekening die jullie omwille van jezelf maken, om jullie eigen persoonlijke voordeel na te streven. Heel weinig mensen geloven in God voor God; is dit geen opstandigheid?

Het doel van het werk van loutering is in de eerste plaats om het geloof van mensen te vervolmaken. Wat er uiteindelijk wordt bereikt is dat je weg wilt gaan, maar dat op dat moment niet kunt; sommige mensen kunnen zelfs nog geloof hebben wanneer hun laatste sprankje hoop ontnomen is; en mensen hebben totaal geen hoop ten aanzien van hun eigen toekomstperspectieven. Pas op dat moment zal Gods loutering klaar zijn. De mensheid heeft nog steeds niet het stadium van zweven tussen leven en dood bereikt, en heeft de dood niet geproefd, dus is het proces van loutering nog niet afgelopen. Zelfs degenen die bij de stap van de dienstdoeners waren, waren niet tot het uiterste gelouterd. Job onderging een extreme vorm van loutering, en hij had niets om zich op te verlaten. Mensen moeten louteringen ondergaan tot het moment waarop ze geen hoop hebben en niets hebben om zich op te verlaten – alleen dit is echte loutering. Als, gedurende de tijd van de dienstdoeners, je hart altijd stil was voor God, en als, wat Hij ook deed en wat Zijn wil met betrekking tot jou ook was, je Zijn regelingen altijd gehoorzaamde, dan zou je aan het einde van de weg alles begrijpen wat God had gedaan. Je ondergaat de beproevingen van Job en ondergaat tegelijkertijd de beproevingen van Petrus. Toen Job op de proef werd gesteld, stond hij standvastig in zijn getuigenis en uiteindelijk werd Jehova aan hem geopenbaard. Pas nadat hij standvastig had gestaan in zijn getuigenis, was hij waardig het aangezicht van God te zien. Waarom wordt er gezegd: “Ik verberg me voor het land van vuiligheid, maar laat mijzelf zien aan het heilige koninkrijk”? Dat betekent dat alleen wanneer je heilig bent en standvastig staat in je getuigenis, je de waardigheid kunt hebben om het aangezicht van God te zien. Als je niet voor Hem standvastig kunt staan in je getuigenis, heb je niet de waardigheid om Zijn aangezicht te zien. Als je je terugtrekt of klachten uit tegen

God wanneer je louteringen ondergaat, en er zodoende niet in slaagt om voor Hem standvastig te staan in je getuigenis en je Satans mikpunt van spot wordt, zul je niet de verschijning van God winnen. Als je bent zoals Job, die te midden van beproevingen zijn eigen vlees vervloekte en geen klachten uitte tegen God, en zijn eigen vlees kon verafschuwen zonder te klagen of te zondigen met zijn woorden, dan zul je standvastig staan in je getuigenis. Wanneer je tot op zekere hoogte louteringen ondergaat en nog steeds zoals Job kunt zijn, volkomen gehoorzaam ten overstaan van God en zonder andere vereisten van Hem of je eigen noties, dan zal God aan je verschijnen. Nu verschijnt God niet aan je omdat je zoveel van je eigen noties, persoonlijke vooroordelen, egoïstische gedachten, individuele eisen en vleeselijke belangen hebt, en je het niet waard bent om Zijn aangezicht te zien. Als je God zou zien, zou je Hem meten aan de hand van je eigen opvattingen, en als je dat deed, zou Hij door jou aan het kruis worden genageld. Als er veel dingen over je heen komen die niet in overeenstemming zijn met je noties, maar je toch in staat bent ze opzij te zetten en kennis te verwerven van Gods handelingen uit deze dingen, en als je te midden van louteringen je hart van liefde voor God onthult, dan is dat het standvastig staan in je getuigenis. Als je huis vredig is, je van de gemakken van het vlees geniet, niemand je vervolgt en je broeders en zusters in de kerk je gehoorzamen, kun je dan je hart van liefde voor God tonen? Kan deze situatie je louteren? Het is alleen door middel van loutering dat je liefde voor God kan worden getoond, en het is alleen door dingen die gebeuren die niet in overeenstemming zijn met je noties, dat je kunt worden vervolmaakt. Met de dienst van veel tegengestelde en negatieve dingen, en door allerlei manifestaties van Satan te gebruiken – zijn handelingen, zijn beschuldigingen, zijn

verstoringen en misleidingen – laat God je duidelijk het afzichtelijke gelaat van Satan zien, waardoor Hij je vermogen om Satan te onderscheiden vervolmaakt, zodat je Satan kunt haten en verzaken.

Je vele ervaringen van mislukking, van zwakte, je tijden van negativiteit, kunnen allemaal worden gezien als Gods beproevingsen. Dit komt doordat alles van God komt, en alle dingen en gebeurtenissen in Zijn handen liggen. Of je nu faalt of zwak bent en struikelt, het rust allemaal op God en is binnen Zijn bereik. Vanuit Gods oogpunt is dit een beproeving van jou, en als je dat niet kunt inzien, zal het verzoeking worden. Er zijn twee soorten gesteldheid die mensen moeten herkennen: de ene komt van de Heilige Geest en de waarschijnlijke bron van de andere is Satan. De ene is een gesteldheid waarin de Heilige Geest je illumineert en je toestaat jezelf te kennen, jezelf te verafschuwen en te betreuren en oprechte liefde voor God te hebben, om je hart te richten op het tevredenstellen van Hem. De andere is een gesteldheid waarin je jezelf kent, maar je negatief en zwak bent. Men zou kunnen zeggen dat deze gesteldheid Gods loutering is, en ook dat ze Satans verzoeking is. Als je herkent dat dit Gods redding van jou is en als je voelt dat je Hem nu heel veel verschuldigd bent, en als je vanaf nu probeert Hem terug te betalen en niet langer in zulke verdorvenheid te vervallen, als je je inspanning richt op het eten en drinken van Zijn woorden, en als je altijd denkt dat je tekortschiet, en een hart van verlangen hebt, dan is dit Gods beproeving. Nadat het lijden is geëindigd en je je weer voortbeweegt, zal God je nog steeds leiden, illumineren, verlichten en voeden. Maar als je het niet herkent en je negatief bent, en jezelf gewoon maar overgeeft aan wanhoop, als je op deze manier denkt, dan zal Satans verzoeking over je zijn gekomen. Toen Job beproevingsen onderging, gingen God en Satan een weddenschap met elkaar

aan en stond God Satan toe Job te teisteren. Ook al was het God die Job testte, het was eigenlijk Satan die zich op hem wierp. Voor Satan was het Job verzoeken, maar Job stond aan de kant van God. Als dat niet het geval was geweest, zou Job in verzoeking zijn geraakt. Zodra mensen in verzoeking raken, komen ze in gevaar. Het ondergaan van loutering kan worden beschouwd als een beproeving van God, maar als je gesteldheid niet goed is, kan worden gezegd dat het verzoeking door Satan is. Als je geen duidelijkheid hebt over de visie, zal Satan je beschuldigen en vertroebelen met betrekking tot visie. Voordat je het weet, zul je in verzoeking raken.

Als je het werk van God niet ervaart, zul je nooit in staat zijn vervolmaakt te worden. In je ervaring moet je ook op de details ingaan. Bijvoorbeeld: door welke dingen ontwikkel je noties en een overschot aan motieven, en wat voor geschikte praktijken heb je om deze problemen aan te pakken? Als je Gods werk kunt ervaren, betekent dit dat je gestalte hebt. Als je alleen maar kracht lijkt te hebben, is dat geen echte gestalte en zul je beslist niet standvastig kunnen staan. Alleen wanneer je Gods werk kunt ervaren en overal en altijd kunt ervaren en overpeinzen, wanneer je in staat bent de herders te verlaten en onafhankelijk te leven in vertrouwen op God, en Gods werkelijke handelingen kunt zien – alleen dan zal Gods wil worden bereikt. Op dit moment weten de meeste mensen niet hoe ze moeten ervaren, en wanneer ze een probleem tegenkomen, weten ze niet hoe ze het moeten oplossen; ze zijn niet in staat Gods werk te ervaren en ze kunnen geen spiritueel leven leiden. Je moet Gods woorden en werk in je praktische leven meenemen.

Soms geeft God je een bepaald soort gevoel, een gevoel waardoor je je innerlijke vreugde verliest en Gods aanwezigheid verliest, zodat je in de

duisternis wordt geworpen. Dit is een vorm van loutering. Telkens wanneer je iets doet, gaat het altijd mis of loop je tegen een muur aan. Dit is Gods discipline. Soms, wanneer je iets doet wat ongehoorzaam en opstandig jegens God is, mag niemand anders ervan weten – maar God weet ervan. Hij zal je er niet mee weg laten komen en Hij zal je disciplineren. Het werk van de Heilige Geest is heel gedetailleerd. Hij observeert heel nauwlettend elk woord en elke handeling van mensen, al hun handelingen en bewegingen en al hun gedachten en ideeën, zodat mensen zich innerlijk bewust kunnen worden van deze dingen. Je doet iets één keer en het gaat mis, je doet iets opnieuw en het gaat nog steeds mis, en geleidelijk aan zul je het werk van de Heilige Geest gaan begrijpen. Door vele malen gedisciplineerd te worden, zul je weten wat je moet doen om in overeenstemming te zijn met Gods wil en zul je weten wat niet in overeenstemming is met Zijn wil. Uiteindelijk zul je nauwkeurige antwoorden hebben op de begeleiding door de Heilige Geest vanbinnen. Soms zul je opstandig zijn en zul je door God vanbinnen worden berispt. Dit komt allemaal van Gods discipline. Als je Gods woord niet koestert, als je Zijn werk geringschat, zal Hij geen aandacht aan je schenken. Hoe serieuzer je Gods woorden neemt, hoe meer Hij je zal verlichten. Op dit moment zijn er sommige mensen in de kerk die een vertroebeld en verward geloof hebben, en ze doen heel wat ongepaste dingen en handelen ongedisciplineerd, en daarom is het werk van de Heilige Geest niet duidelijk in hen te zien. Sommige mensen keren zich van hun plichten af om geld te verdienen, en gaan een zaak drijven zonder dat ze gedisciplineerd worden; dat soort personen is zelfs nog meer in gevaar. Niet alleen hebben ze momenteel niet het werk van de Heilige Geest, maar in de toekomst zullen ze moeilijk te vervolmaken zijn. Er zijn veel mensen in wie het werk van de Heilige

Geest niet te zien is en in wie Gods discipline niet te zien is. Zij zijn degenen die geen duidelijkheid hebben over Gods wil en die Zijn werk niet kennen. Degenen die standvastig kunnen blijven te midden van louteringen, die God volgen ongeacht wat Hij doet, en op zijn minst in staat zijn om niet weg te gaan, of 0,1% te bereiken van wat Petrus bereikte, daar gaat het wel goed mee, maar ze hebben geen waarde in de zin van gebruikmaking van hen door God. Veel mensen begrijpen dingen snel, hebben ware liefde voor God en kunnen het niveau van Petrus overstijgen, en God verricht in hen het werk van vervolmaking. Discipline en verlichting bereiken zulke mensen, en als er in hen iets is wat niet overeenstemt met Gods wil, kunnen ze dat onmiddellijk afwerpen. Zulke mensen zijn goud, zilver en edelstenen – hun waarde is het hoogst! Als God veel soorten werk heeft verricht maar jij nog altijd als zand of steen bent, dan ben je waardeloos!

Gods werk in het land van de grote rode draak is wonderbaarlijk en ondoorgrondelijk. Hij zal één groep mensen vervolmaken en sommige andere elimineren, want er zijn allerlei soorten mensen in de kerk – er zijn mensen die van de waarheid houden en mensen die dat niet doen; er zijn mensen die Gods werk ervaren, en mensen die dat niet doen; er zijn mensen die hun plicht doen, en mensen die dat niet doen; er zijn mensen die voor God getuigen, en mensen die dat niet doen – en een deel van hen bestaat uit niet-gelovigen en slechte mensen, en zij zullen beslist geëlimineerd worden. Als je het werk van God niet duidelijk kent, zul je negatief zijn; dit komt doordat Gods werk alleen kan worden gezien in een minderheid van mensen. Op dat moment zal duidelijk worden wie echt van God houdt en wie niet. Degenen die echt van God houden, hebben het werk van de Heilige Geest, terwijl degenen die niet echt van Hem houden door

elke stap van Zijn werk zullen worden geopenbaard. Zij zullen het voorwerp van eliminatie worden. Deze mensen zullen worden geopenbaard in de loop van het overwinningswerk, en zij zijn mensen die geen waarde hebben om te worden vervolmaakt. Degenen die vervolmaakt zijn, zijn door God in hun geheel gewonnen en zijn in staat God lief te hebben zoals Petrus dat deed. Degenen die overwonnen zijn, hebben geen spontane liefde, maar alleen passieve liefde en zij worden gedwongen om God lief te hebben. Spontane liefde wordt ontwikkeld door begrip dat verworven is door praktische ervaring. Deze liefde neemt iemands hart in beslag en maakt hem vrijwillig aan God toegewijd; Gods woorden worden zijn fundament en hij is in staat om voor God te lijden. Natuurlijk zijn dit dingen die in het bezit zijn van iemand die door God is vervolmaakt. Als je alleen probeert te worden overwonnen, kun je niet getuigen van God; als God Zijn doel van redding alleen bereikt door mensen te overwinnen, dan zou de stap van de dienstdoeners de klus klaren. Het overwinnen van mensen is echter niet Gods uiteindelijke doel: dat is om mensen te vervolmaken. Dus zeg niet dat deze fase het werk van overwinning is, maar dat dit het werk is van vervolmaken en elimineren. Sommige mensen zijn nog niet volledig overwonnen en tijdens het overwinnen van hen zal een groep mensen worden vervolmaakt. Deze twee werken worden in harmonie uitgevoerd. Zelfs gedurende zo'n lange periode van werk zijn mensen niet vertrokken, en dit laat zien dat het doel van het overwinnen is bereikt – dit is een feit van overwonnen worden. Louteringen zijn er niet voor om overwonnen te worden, maar om vervolmaakt te worden. Zonder louteringen konden mensen niet worden vervolmaakt. Dus louteringen zijn werkelijk waardevol! Heden wordt één groep mensen vervolmaakt en gewonnen. De tien zegeningen die eerder werden genoemd, waren allemaal gericht op

degenen die zijn vervolmaakt. Alles betreffende het veranderen van hun beeld op aarde is gericht op degenen die zijn vervolmaakt. Degenen die niet zijn vervolmaakt, zijn niet bevoegd om de beloften van God te ontvangen.

Alleen door pijnlijke beproevingen te ervaren, kun je de liefelijkheid van God kennen

Hoeveel heb jij God vandaag gewoon lief? En hoeveel precies weet je gewoon van alles wat God in je heeft gedaan? Dit zijn de dingen die je moet leren. Wanneer God op aarde aankomt, is alles wat Hij in de mens doet en de mens laat zien, om reden dat de mens Hem zal liefhebben en Hem werkelijk zal kennen. Dat de mens in staat is om voor God te lijden en in staat is geweest om zover te komen, is in één opzicht, omwille van de liefde van God en in een ander opzicht vanwege Gods redding; bovendien, is het vanwege het werk van oordeel en tuchtiging dat God in de mens heeft uitgevoerd. Als jullie zonder het oordeel, de tuchtiging en de beproevingen van God zijn en als God jullie niet heeft laten lijden, dan houden jullie, om eerlijk te zijn, niet echt van God. Hoe groter Gods werk in de mens en hoe groter het lijden van de mens is, hoe meer het kan aantonen hoe zinvol Gods werk is en hoe meer het hart van de mens in staat is om echt van God te houden. Hoe leer je hoe je God liefhebt? Zonder pijniging en loutering, zonder pijnlijke beproevingen – en als bovendien, alles wat God aan de mens gaf gratie, liefde en genade was – zou je dan in staat zijn om de ware liefde voor God te verkrijgen? Aan de ene kant leert de mens tijdens zijn beproevingen zijn tekortkomingen kennen en ziet hij dat hij onbetekenend, verachtelijk en nederig is, dat hij niets heeft en niets is; aan de andere kant

creëert God tijdens Zijn beproevingen verschillende omgevingen voor de mens die de mens beter in staat stellen om de liefelijkheid van God te ervaren. Hoewel de pijn groot en soms onoverkomelijk is en het zelfs het niveau bereikt van verpletterend verdriet, ziet de mens, na dit ervaren te hebben, hoe liefdevol Gods werk in hem is en alleen op deze basis is de ware liefde voor God in de mens geboren. Vandaag de dag ziet de mens dat hij slechts met de genade, liefde en barmhartigheid van God, niet in staat is om zichzelf echt te kennen en nog minder in staat is om het wezen van de mens te kennen. Alleen door zowel de loutering als het oordeel van God, kan de mens tijdens zo'n loutering zijn tekortkomingen kennen en weten dat hij niets heeft. De liefde van de mens voor God is dus gebouwd op het fundament van de loutering en het oordeel van God. Als je alleen geniet van de genade van God, met een vreedzaam gezinsleven of materiële zegeningen, dan heb je God niet gewonnen en kan je geloof in God niet als succesvol worden beschouwd. God heeft reeds één fase van het werk van genade in het vlees uitgevoerd en heeft reeds materiële zegeningen aan de mens gegeven, maar de mens kan niet slechts alleen met genade, liefde en barmhartigheid vervolmaakt worden. In de ervaringen van de mens ontmoet hij een deel van Gods liefde en ziet de liefde en genade van God, maar toch na dit gedurende een tijdsbestek ervaren te hebben, ziet hij dat Gods genade en Zijn liefde en barmhartigheid, niet in staat zijn om de mens te vervolmaken en niet in staat zijn om dat te onthullen wat verdorven is in de mens, noch zijn ze in staat om de mens te bevrijden van zijn verdorven gezindheid, of zijn liefde en geloof te vervolmaken. Gods werk van genade was het werk van één periode en men kan niet afgaan op het genieten van Gods genade om zodoende God te kennen.

Waardoor is Gods vervolmaking van de mens bereikt? Door Zijn rechtvaardige gezindheid. Gods gezindheid bestaat in de eerste plaats uit rechtvaardigheid, toorn, majesteit, oordeel en vloek en Zijn vervolmaking van de mens komt voornamelijk door oordeel. Sommige mensen begrijpen het niet en vragen waarom het is dat God alleen in staat is om de mens volmaakt te maken door oordeel en vloek. Ze zeggen: "Als God er was om de mens te vervloeken, zou de mens dan niet sterven? Als God de mens zou oordelen, zou de mens dan niet veroordeeld worden? Hoe kan hij dan nog steeds volmaakt worden gemaakt?" Dat zijn de woorden van mensen die het werk van God niet kennen. Wat God vervloekt is de ongehoorzaamheid van de mens en wat Hij oordeelt zijn de zonden van de mens. Hoewel Hij hard en zonder enige gevoeligheid spreekt, openbaart Hij alles wat zich in de mens bevindt en door deze strenge woorden openbaart Hij dat wat wezenlijk is in de mens, maar door een dergelijk oordeel geeft Hij de mens een diepgaande kennis van het wezenlijke van het vlees en aldus onderwerpt de mens zich aan gehoorzaamheid aan God. Het vlees van de mens is zondig en van Satan, het is ongehoorzaam en het onderwerp van Gods tuchtiging en dus, om de mens zichzelf te laten kennen, moeten de woorden van Gods oordeel hem overkomen en moet er elke vorm van loutering worden toegepast; alleen dan kan Gods werk effectief zijn.

Uit de woorden van God kan worden afgeleid dat Hij het vlees van de mens reeds heeft veroordeeld. Zijn deze woorden dan de vloekwoorden? De woorden die door God worden gesproken onthullen de ware kleuren van de mens en middels zo'n onthulling wordt hij beoordeeld en wanneer hij ziet dat hij niet in staat is Gods wil tevreden te stellen, voelt hij innerlijk verdriet en spijt, voelt hij dat hij zo veel verschuldigd is aan God en onvoldoende is naar Gods wil. Er zijn

tijden dat de Heilige Geest je van binnenuit disciplineert en deze discipline komt van Gods oordeel. Er zijn tijden dat God je verwijt en Zijn aangezicht voor je verbergt, wanneer Hij geen acht op jou slaat, niet in je werkt en je zonder geluid tuchtigt om je te louteren. Gods werk in de mens is in de eerste plaats om Zijn rechtvaardige gezindheid duidelijk te maken. Welke getuigenis van God draagt de mens uiteindelijk? Hij getuigt dat God de rechtvaardige God is, dat Zijn gezindheid rechtvaardigheid, toorn, tuchtiging en oordeel is. De mens getuigt van de rechtvaardige gezindheid van God. God gebruikt Zijn oordeel om de mens volmaakt te maken, Hij heeft de mens liefgehad en de mens gered, maar hoeveel is er vervat in Zijn liefde? Er is oordeel, majesteit, toorn en vloek. Hoewel God de mens in het verleden heeft vervloekt, heeft Hij de mens niet volledig in de bodemloze put geworpen, maar heeft dat middel gebruikt om het geloof van de mens te louteren; Hij heeft de mens niet ter dood gebracht, maar heeft gehandeld om zodoende de mens volmaakt te maken. Het wezenlijke van het vlees is dat wat van Satan is - God zei het precies goed – maar de door God uitgevoerde feiten zijn niet voltooid volgens Zijn woorden. Hij vervloekt je zodat je Hem zou kunnen liefhebben en opdat je het wezenlijke van het vlees zou kennen. Hij tuchtigt je zodat je wellicht ontwaakt, om je in staat te stellen de tekortkomingen in jezelf te kennen en de volslagen onwaardigheid van de mens te kennen. Dus, Gods vloeken, Zijn oordeel, Zijn majesteit en toorn, zijn allemaal om de mens volmaakt te maken. Alles wat God vandaag de dag doet en de rechtvaardige gezindheid die Hij in jullie duidelijk maakt, is allemaal om de mens te vervolmaken en zodanig is de liefde van God.

Volgens de traditionele opvattingen van de mens, gelooft hij dat Gods liefde Zijn genade, barmhartigheid en sympathie voor de zwakheid van de mens

inhoudt. Hoewel deze dingen ook de liefde van God zijn, zijn ze te eenzijdig en vormen ze niet het primaire middel waarmee God de mens volmaakt maakt. Soms beginnen mensen net in God te geloven, vanwege ziekte. Deze ziekte is Gods genade voor jou; zonder deze, zou je niet in God geloven en als je niet in God geloofde, zou je niet zo ver zijn gekomen en dus, is zelfs deze genade de liefde van God. In de tijd van het geloof in Jezus, deden mensen veel dat niet geliefd was door God omdat ze de waarheid niet begrepen, maar God heeft liefde en genade en Hij heeft de mens zo ver gebracht. Hoewel de mens niets begrijpt, laat God de mens toch toe om Hem te volgen en heeft Hij de mens bovendien naar het heden geleid. Is dit niet de liefde van God? Wat geopenbaard wordt in Gods gezindheid is de liefde van God – dit is absoluut waar! Toen de bouw van de kerk zijn hoogtepunt bereikte, voerde God de stap van het werk van de dienstdoeners uit en wierp de mens in de bodemloze put. De woorden van de tijd van de dienstdoeners waren allemaal vloeken: de vloeken van je vlees, de vloeken van je verdorven satanische gezindheid en de vervloekingen van de dingen van jou die Gods wil niet vervullen. Het werk dat door God in die stap werd uitgevoerd, werd gemanifesteerd als majesteit, waar God kort daarna de stap van tuchting uitvoerde en toen kwam de beproeving van de dood. In dat werk zag de mens de toorn, majesteit, oordeel en tuchting van God, maar hij zag ook Gods genade en Zijn liefde en barmhartigheid. Alles wat God deed en alles wat gemanifesteerd was als Zijn gezindheid, was de liefde voor de mens en alles wat God deed maakte het mogelijk om aan de behoeften van de mens te voldoen. Hij deed het om zodoende de mens volmaakt te maken en Hij voorzag de mens in overeenstemming met diens gestalte. Als God dit niet had gedaan, zou de mens niet in staat zijn om voor God te verschijnen en zou

geen enkele manier hebben om het ware gezicht van God te kennen. Vanaf het moment dat de mens voor het eerst in God begon te geloven tot nu toe, heeft God de mens geleidelijk aan voorzien in overeenstemming met de gestalte van de mens, zodat de mens Hem innerlijk geleidelijk aan heeft leren kennen. Nu we echter tot de dag van vandaag zijn gekomen, beseft de mens hoe wonderlijk het oordeel van God is. De stap van het werk van de dienstdoeners was de eerste verbreiding van de vloek vanaf de schepping tot heden. De mens was vervloekt tot de bodemloze put. Als God dat niet had gedaan, zou de mens vandaag geen ware kennis van God hebben. Het was alleen door de vloek van God dat de mens officieel op Zijn gezindheid stuitte. Door de beproeving van de dienstdoeners werd de mens ontmaskerd. Hij zag dat zijn loyaliteit onaanvaardbaar was, dat zijn gestalte te klein was, dat hij niet in staat was om Gods wil tevreden te stellen en dat zijn aanspraken om God altijd tevreden te stellen niets meer waren dan woorden. Hoewel God de mens vervloekte tijdens de stap van het werk van de dienstdoeners, was die stap van Gods werk geweldig, vanuit de huidige tijd bezien. Het bracht een grote ommekeer voor de mens teweeg en een grote verandering in z'n levensgezindheid. Vóór de tijd van de dienstdoeners, begreep de mens niets van het najagen van het leven, wat het betekent om in God te geloven, of van de wijsheid van Gods werk, noch begreep hij dat Gods werk de mens kan testen. Vanaf de tijd van de dienstdoeners tot en met vandaag, ziet de mens hoe wonderbaarlijk het werk van God is, het is ondoorgrondelijk voor de mens en hij kan zich met zijn hersenen niet voorstellen hoe God werkt en ziet ook hoe klein zijn gestalte is en dat te veel van hem ongehoorzaam is. Toen God de mens vervloekte, was het om zodoende een effect te bereiken en heeft Hij de mens niet ter dood gebracht. Hoewel Hij de

mens vervloekte, deed Hij dat met woorden en de mens onderging Zijn vloeken niet echt, want wat God vervloekte was de ongehoorzaamheid van de mens en dus, waren de woorden van Zijn vloeken ook om de mens volmaakt te maken. Of God de mens nou oordeelt of vervloekt, beide maken de mens volmaakt: beide zijn om zodoende wat onzuiver is in de mens volmaakt te maken. Op deze manieren wordt de mens gelouterd en wordt datgene wat er aan de mens ontbreekt volmaakt gemaakt door Zijn woorden en werk. Elke stap in Gods werk, of het nu gaat om harde woorden of oordeel of tuchtiging, vervolmaakt de mens en is absoluut passend. Door de eeuwen heen heeft God nooit werk gedaan zoals dit. Heden werkt Hij in jullie, zodat jullie Zijn wijsheid hebben gewaardeerd. Hoewel jullie van binnen wat pijn hebben geleden, voelen jullie harten standvastig en in vrede. Het is jullie zegen om te kunnen genieten van deze fase van het werk van God. Ongeacht wat jullie in de toekomst kunnen bereiken, is alles liefde wat jullie vandaag de dag zien van Gods werk in jullie. Als de mens Gods oordeel en loutering niet ervaart, zullen zijn daden en vurigheid altijd aan de buitenkant zijn en zal zijn gezindheid altijd onveranderd blijven. Telt dit als door God gewonnen zijn? Hoewel er nog steeds veel is dat arrogant en verwaand is in de mens, is de gezindheid van de mens tegenwoordig veel stabielere dan voorheen. Het behandelen van jou door God, is om je te redden en hoewel je op dat moment misschien wat pijn voelt, zal de dag komen dat er een verandering in je gezindheid optreedt. Op dat moment zul je terugkijken en zien hoe wijs het werk van God is en dat zal zijn wanneer je in staat bent om Gods wil werkelijk te begrijpen. Tegenwoordig zijn er sommige mensen die zeggen dat ze Gods wil begrijpen, maar dat is niet al te realistisch. In feite spreken ze onwaarheden, omdat ze op dit moment nog moeten begrijpen of de wil van God

nou is om de mens te redden of te vervloeken. Misschien kun je het nu niet duidelijk zien, maar de dag zal komen wanneer je ziet dat de dag van Gods verheerlijking is aangebroken en je ziet hoe zinvol het is om God lief te hebben, zodat je kennis zult krijgen betreffende het menselijk leven en je vlees dat zal leven in de wereld van de liefdevolle God, betreffende je geest die zal worden bevrijd, je leven dat vol zal zijn van vreugde en dat je altijd dicht bij God zult blijven en altijd naar God zult kijken. Op dat moment zul je echt weten hoe waardevol het werk van God vandaag de dag is.

Tegenwoordig hebben de meeste mensen die kennis niet. Ze geloven dat het lijden zonder waarde is, ze worden verworpen door de wereld, hun leven thuis is in moeilijkheden, ze zijn niet geliefd door God en hun vooruitzichten zijn somber. Het lijden van sommige mensen bereikt een hoogtepunt en hun gedachten keren zich tot de dood. Dit is niet de ware liefde voor God. Zulke mensen zijn lafaards, ze hebben geen doorzettingsvermogen, ze zijn zwak en machteloos! God verlangt ernaar dat de mens Hem liefheeft, maar hoe meer men van Hem houdt, hoe groter het lijden van de mens is en hoe meer men van Hem houdt, hoe zwaarder de beproevingen van de mens zijn. Als je van Hem houdt zal elke vorm van lijden je overkomen en als je dat niet doet, dan zal misschien alles voor je soepel verlopen en zal alles vredig om je heen zijn. Wanneer je van God houdt, zul je voelen dat er veel om je heen onoverkomelijk is en omdat je gestalte te klein is, zul je gelouterd worden. Bovendien ben je niet in staat om God tevreden te stellen en je zult altijd het gevoel hebben dat Gods wil te verheven is, dat het buiten het bereik van de mens ligt. Vanwege dit alles zul je worden gelouterd. Omdat er veel zwakheid in je is en veel dat niet in staat is om de wil van God te bevredigen, zul je van binnen gelouterd worden. Toch

moeten jullie duidelijk zien dat zuivering alleen wordt bereikt door loutering. Dus, moeten jullie tijdens deze laatste dagen een getuigenis aan God afleggen. Ongeacht hoe groot jullie lijden is, moeten jullie tot het uiterste einde toe doorgaan en zelfs bij jullie laatste ademhaling, moeten jullie nog steeds trouw zijn aan God en aan de genade van God; alleen dit is God echt liefhebben en alleen dit is de sterke en klinkende getuigenis. Wanneer Satan je verleidt, zou je moeten zeggen: "Mijn hart behoort God toe en God heeft me al gewonnen. Ik kan u niet tevreden stellen – ik moet alles inzetten om God tevreden te stellen." Hoe meer je God tevreden stelt, hoe meer God je zegent. Eveneens zul je ook geloof en vastberadenheid hebben naarmate de kracht van je liefde voor God groter is en zul je voelen dat niets waardevoller of betekenisvoller is dan een leven dat besteed is aan het liefhebben van God. Men kan zeggen dat de mens alleen maar God hoeft lief te hebben om zonder verdriet te zijn. Er zijn echter tijden dat je vlees zwak is en je omringd wordt door vele echte problemen. Gedurende deze tijden zul je echt vertrouwen op God en in je geest zul je worden getroost en zul je zekerheid voelen en voelen dat je iets hebt waarop je kunt vertrouwen. Op deze manier zul je in staat zijn om vele situaties te overwinnen en zul je dus niet klagen over God vanwege de angst waaraan je lijdt. Je zult willen zingen, dansen en bidden, samenkomen en communiceren, om aan God te denken en je zult voelen dat alle mensen, zaken en dingen om je heen die door God zijn georganiseerd passend zijn. Als je niet van God houdt zal alles waar je naar kijkt je irriteren, niets zal plezierig zijn in je ogen. In je geest zul je niet vrij zijn maar onderdrukt, je hart zal altijd klagen over God en je zult altijd het gevoel hebben dat je zoveel kwellend ondergaat en dat het zo onrechtvaardig is. Als je niet geluk najaagt, maar nastreeft om God tevreden te stellen en niet te

worden beschuldigd door Satan, dan zal een dergelijke navolging je grote kracht geven om God lief te hebben. De mens is in staat om alles uit te voeren wat door God wordt uitgesproken en alles wat hij doet is in staat om God tevreden te stellen. Dit is wat het betekent om met realiteit vervuld te zijn. Het streven naar de tevredenheid van God, is de liefde van God gebruiken om Zijn woorden in praktijk te brengen, ongeacht de tijd – zelfs als anderen zonder kracht zijn – is er binnen in jou nog steeds een hart dat God liefheeft, dat diep smacht naar God en God mist. Dit is een ware gestalte. Hoe groot je gestalte is, hangt af van hoe geweldig je liefde voor God is, of je in staat bent om standvastig te zijn wanneer je getest wordt, of je zwak bent wanneer een bepaalde situatie op je afkomt en of je bij je standpunt kunt blijven wanneer je broeders en zusters je afwijzen. Als de komende feiten zich voordoen, zullen ze aantonen hoe jouw liefde voor God eruit ziet. Veel van Gods werk laat zien dat God echt van de mens houdt, het is gewoon zo, dat de ogen van de menselijke geest nog volledig geopend moeten worden en hij niet in staat is, om veel van het werk van God, de wil van God en de vele dingen van God die heerlijk zijn, te doorzien. De mens heeft te weinig ware liefde voor God. Je hebt al die tijd in God geloofd en heden heeft God alle middelen om te ontsnappen afgesneden. Realistisch gesproken heb je geen andere keuze dan het juiste pad te nemen, het juiste pad waarop je bent geleid door het harde oordeel en de opperste redding van God. Pas na het ervaren van ontbering en loutering weet de mens dat God liefelijk is. Tot op de dag van vandaag kan door opgedane ervaringen worden gezegd dat de mens een deel van Gods liefelijkheid heeft leren kennen, maar dit is nog steeds niet genoeg, omdat de mens zoveel tekort schiet. Hij moet meer van Gods wonderbaarlijke werk ervaren en meer van al de loutering door het lijden dat door God is

uiteengezet. Alleen dan kan de levensgezindheid van de mens worden veranderd.

Alleen houden van God is werkelijk geloven in God

Nu jullie God willen kennen en liefhebben, moeten jullie lijden doorstaan en geraffineerd worden. Daarnaast moeten jullie een prijs betalen. Geen les gaat dieper dan van God te leren houden en je kunt zeggen dat de les die men leert van een leven van geloof is hoe je van God moet houden. Dat wil zeggen: als je gelooft in God, moet je van Hem houden. Als je alleen in God gelooft, maar niet van Hem houdt, de kennis van God niet hebt verkregen en nooit van God hebt gehouden met een waarachtige liefde die vanuit je binnenste komt, dan is je geloof in God vruchteloos. Als je in God gelooft, maar niet van Hem houdt, dan leef je tevergeefs en dan leid je het meest armzalige leven dat er bestaat. Als je je hele leven lang nooit van God hebt gehouden of Hem hebt behaagd, wat is dan de zin van je leven? En wat is dan de zin van je geloof in God? Is dat geen verspilde energie? Dat betekent dus dat als mensen in God moeten geloven en Hem dienen lief te hebben, zij ook een prijs moeten betalen. In plaats van zich aan de buitenkant op een bepaalde manier te gedragen, moeten ze diep in hun hart op zoek naar ware inzicht gaan. Als je graag danst en zingt, maar je kunt de waarheid niet in praktijk brengen, kun je dan zeggen dat je van God houdt? Als je van God houdt, moet je Zijn wil zoeken in alles. Als er iets met je gebeurt, moet

je in je binnenkamer gaan, zoeken naar Gods wil en proberen te zien wat Zijn wil is met betrekking tot hetgeen je overkomen is: welk doel heeft Hij met jou en hoe moet je bewust zijn van Zijn wil. Bijvoorbeeld: er gebeurt iets waardoor je lijden hebt te verduren. Op dat moment moet je begrijpen wat Gods wil is en hoe je bewust kunt zijn van Zijn wil. Je moet niet aan jezelf denken. Schuif jezelf eerst terzijde. Niets is zo ellendig als het vlees. Probeer God te behagen en vervul je plicht. Met zulke gedachten brengt God je verlichting en zal je hart rust vinden. Of het nu groot of klein is, als er iets met je gebeurt, moet je jezelf eerst terzijde schuiven en het vlees beschouwen als het meest lage van alles. Hoe meer je aan het vlees tegemoetkomt, hoe meer het je vrijheid de weg staat. Als je er nu voor zwicht, zal het de volgende keer om meer vragen. Naarmate dit voortduurt, gaan mensen steeds meer van het vlees houden. Het vlees heeft altijd buitensporige verlangens. Het verlangt altijd dat je eraan tegemoetkomt en dat je het van binnen koestert. Dat kan zijn in wat je eet, wat je draagt, of in je opvliegendheid, of toegeven aan je zwakheden en luiheid. ... Hoe meer je het vlees behaagt, hoe groter zijn verlangens worden en hoe losbandiger het wordt. Ooit komt het zover dat men diepere opvattingen laat verankeren in het vlees, dat men God ongehoorzaam is, men zichzelf gaat verhogen en men gaat twifelen aan het werk van God. Hoe meer je aan het vlees tegemoetkomt, hoe zwakker het vlees wordt. Je zult vinden dat niemand rekening houdt met je zwakheden. Je denkt dat God te ver is gegaan en je zult zeggen: hoe kan God zo wreed zijn? Waarom geeft Hij mensen geen rustpauze? Wanneer mensen te toegeeflijk zijn aan het vlees en het te zeer koesteren, zullen ze zichzelf uiteindelijk verwoesten. Als je echt van God houdt en het vlees niet behaagt, dan zul je zien dat alles wat God doet zo goed is en dat Zijn vloek over jouw rebellie

en oordeel over jouw ongerechtigheid zo gerechtvaardigd is. Er zullen tijden komen waarin God je kastijdt en disciplineert en een omgeving creëert om je in te tomen. Zo wil Hij je dwingen om tot Hem te komen en je zult altijd ervaren dat wat God doet, geweldig is. Op die manier voelt het alsof er nauwelijks pijn is en ervaar je Gods liefelijkheid. Als je toegeeft aan de zwakheid van het vlees en zegt dat God te ver gaat, zul je altijd pijn ervaren, depressief zijn en zul je onzeker zijn van het werk van God. Bovendien lijkt het dan alsof God helemaal geen begrip heeft voor de zwakheid van de mens en zich niet bewust is van zijn moeilijkheden. Zodoende voel je je miserabel en alleen, alsof je een groot onrecht is aangedaan en dan zul je beginnen met klagen. Hoe meer je toegeeft aan de zwakheid van het vlees, hoe meer je vindt dat God te ver gaat, totdat het zo erg wordt dat je het werk van God gaat verloochenen, tegen Hem in opstand gaat komen en totaal ongehoorzaam zult zijn. Je moet dus tegen het vlees in opstand komen en er niet aan toegeven: “Mijn man (vrouw), kinderen, vooruitzichten, huwelijk, familie: deze doen er niet toe! Alleen God is in mijn hart en ik moet mijn best doen om Hem te behagen en niet het vlees.” Dit moet je voornemen zijn. Als dit altijd je vaste voornemen is, dan zul je, als je de waarheid in praktijk brengt en jezelf terzijde stelt, in staat zijn om het met maar weinig moeite zo te volbrengen. Er was eens een boer die een slang op de weg zag die stijf bevroren was. De boer tilde hem op en hield hem tegen zijn borst en toen de slang weer tot leven kwam, beet hij de boer dood. Het vlees van de mens is als de slang. In essentie wil het hun leven beschadigen en – als het volledig de vrije hand krijgt – verlies je je leven. Het vlees behoort aan Satan. Het heeft buitensporige verlangens. Het gaat alleen voor zichzelf. Het jaagt comfort en verkwisting na en wentelt zich om in luiheid en nietsdoen. Op een zeker moment,

nadat je eraan tegemoet bent gekomen, zul je er uiteindelijk aan onderdoor gaan. Dat wil zeggen, als je er nu aan tegemoet komt, komt het de volgende keer om meer vragen. Het heeft altijd extravagante verlangens en eist nieuwe dingen op. Het vlees maakt misbruik van het feit dat je eraan toegeeft, zodat je het maar nog meer zult koesteren en gaat leven naar zijn comfort. Als je het niet overwint, zul je uiteindelijk jezelf verwoesten. Of je je leven kunt winnen voor God en wat je einde zal zijn, hangt af van hoe je je tegen het vlees verzet. God heeft je gered, verkozen en voorbestemd. Maar als je nu niet bereid bent om Hem te behagen, de waarheid in praktijk te brengen en tegen je eigen vlees in opstand te komen met een hart dat God echt liefheeft, zul je uiteindelijk jezelf te gronde richten en zodoende extreme pijn te verduren hebben. Als je altijd toegeeft aan het vlees, zal Satan je geleidelijk opslokken en geen leven voor je overlaten of aanraking van de Geest toelaten, totdat de dag komt dat je vanbinnen volledig duister zult zijn. Als je in duisternis wandelt, ben je door Satan gevangengenomen, heb je God niet meer in je hart en op dat moment zul je Gods bestaan ontkennen en Hem verlaten. Als mensen God dus lief willen hebben, moeten ze de prijs van pijn moeten betalen en ontberingen lijden. Het is niet nodig om uiterlijke vurigheid te vertonen, ontberingen te doorstaan, meer te lezen of heen en weer te rennen. In plaats daarvan moeten ze de dingen afleggen die in hen zijn; extravagante gedachten, eigenbelang, en hun eigen overwegingen, noties en bedoelingen. Dat is de wil van God.

Een onderdeel van Gods werk is ook het behandelen van de uiterlijke gezindheid van de mens; het behandelen van zijn uiterlijke, abnormale menselijkheid, of bijvoorbeeld zijn levensstijl en gebruiken, wegen en gewoonten, alsmede zijn uiterlijke praktijken en zijn vurigheid. Maar als Hij de mens vraagt

om de waarheid in praktijk te brengen en zijn gezindheid te veranderen, wat vooral wordt behandeld zijn de beweegredenen en opvattingen die van binnen leven. Alleen het behandelen van je uiterlijke gezindheid, is niet moeilijk. Dat is als het vragen om niet te eten wat je lekker vindt, dat is nog eenvoudig. Maar datgene dat te maken heeft met de opvattingen binnenin je is niet zo gemakkelijk los te laten. Daarvoor is het nodig dat mensen ingaan tegen het vlees, een prijs betalen en lijden voor God. In het bijzonder geldt dit voor de bedoelingen van mensen. Vanaf het moment dat zij in God zijn gaan geloven, hebben mensen veel verkeerde bedoelingen gehad. Als je de waarheid niet in praktijk brengt, vind je dat al je beweegredenen juist zijn. Maar als er iets met je gebeurt, kom je erachter dat er veel verkeerde beweegredenen in je leven zijn. Dus, als God mensen volmaakt maakt, zorgt Hij ervoor dat ze beseffen dat er veel opvattingen in hen leven die hun kennis van God in de weg staan. Als je erkent dat je beweegredenen verkeerd zijn, als je in staat bent op te houden met het praktiseren volgens deze opvattingen en beweegredenen, en in staat bent van God getuigenis af te leggen en stevig op je plek te staan in alles wat je overkomt, bewijst dit dat je tegen het vlees bent ingegaan. Als je tegen het vlees ingaat, zul je onvermijdelijk een strijd van binnen voeren. Satan zal proberen en ervoor zorgen dat de mensen hem volgen, zal proberen en ervoor zorgen dat ze de opvattingen van het vlees volgen en de belangen van het vlees hooghouden. Maar Gods woorden zullen mensen van binnen verlichten en illumineren en op dat moment is het aan jou of je God of Satan volgt. God vraagt mensen om de waarheid in praktijk te brengen, hoofdzakelijk om de dingen die binnen in hen zijn te behandelen, om de gedachten en opvattingen die niet naar Gods hart zijn te behandelen. De Heilige Geest raakt mensen in hun hart, en verlicht en

illumineert hen. Daarom is er een strijd achter alles wat er gebeurt: elke keer dat mensen de waarheid of de liefde voor God in de praktijk brengen, is er sprake van een hevige strijd. Hoewel in hun vlees alles op orde lijkt, is er in de diepten van hun hart een strijd van leven en dood gaande en pas na deze hevige strijd, na ontzaglijk veel reflectie wordt bepaald of er verlies is geleden of een overwinning is behaald. Men weet niet of er gelachen of gehuild moet worden. Aangezien veel van de beweegredenen in mensen verkeerd zijn, of anders omdat veel van Gods werk ingaat tegen hun opvattingen, wordt er achter de schermen een groot gevecht geleverd als mensen de waarheid in praktijk brengen. Voordat deze waarheid in de praktijk is gebracht, hebben mensen achter de schermen ontzettend veel tranen van verdriet gelaten toen zij hun zinnen erop hadden gezet om God te behagen. Vanwege deze strijd ondergaan mensen lijden en loutering, dit is het ware lijden. Als de strijd je tegemoetkomt en je werkelijk aan de kant van God staat, dan ben je in staat om God te behagen. Tijdens het beoefenen van de waarheid is het onvermijdelijk dat men innerlijk zal lijden. Als alles van binnen juist was tijdens het in de praktijk brengen van de waarheid, dan zou men niet volmaakt hoeven te worden gemaakt door God en zou er geen strijd zijn en geen lijden. Het is vanwege de vele dingen in mensen die door God niet gebruikt kunnen worden en veel van de opstandigheid van het vlees, dat mensen de opstand tegen het vlees op een dieper niveau moeten leren. Dit noemt God het lijden dat Hij de mensen heeft gevraagd met Hem te doorstaan. Schiet op en bid tot God als er moeilijkheden op je pad komen: "O God! Het is mijn wens om u te behagen. Ik wil het ultieme lijden dragen om uw hart te behagen. Hoe groot de tegenslagen ook zijn, ik moet u toch behagen. Zelfs als ik mijn hele leven moet opgeven, moet ik u behagen!" Als je met dit

voornemen zo bidt, zul je in staat zijn om rechtop te blijven in je getuigenis. Telkens als ze de waarheid in praktijk brengen, telkens als ze raffinering ondergaan, telkens als ze worden beproefd en telkens als Gods werk op hen af komt, dragen mensen een extreme last. Dit alles is een test voor de mensen en in hen allen is er dus een strijd gaande. Dit is de werkelijke prijs die ze betalen. Meer lezen van de woorden van God en veel doen is ook wel een prijs. Het is wat mensen zouden moeten doen. Het is hun plicht en de verantwoordelijkheid die ze moeten nemen. Maar mensen moeten afleggen wat in hen leeft dat afgelegd moet worden. Als je dat niet doet, maakt het niet uit hoe veel uiterlijke pijn je lijdt en hoeveel werken je verricht. Dat zal allemaal tevergeefs zijn. Dat wil zeggen, alleen de veranderingen die je van binnen ondergaat, bepalen van welke waarde het uiterlijke lijden is. Wanneer je van binnen veranderd bent en je de waarheid in praktijk brengt, zal al het uiterlijk lijden Gods goedkeuring verdienen. Als er geen innerlijke verandering heeft plaatsgevonden, dan maakt het niet uit hoeveel lijden je hebt te verduren of hoe hard je er van buitenaf werkt. Er is dan geen goedkeuring van God en lijden dat niet door God is bevestigd, is tevergeefs. Dus of de prijs die je hebt betaald is goedgekeurd door God, wordt bepaald door of je al dan niet van binnen bent veranderd, en door of je de waarheid in praktijk brengt en rebelleert tegen je eigen beweegredenen en opvattingen om Gods tevredenheid, de kennis van God en trouw aan God te verwerven. Hoeveel je ook doet, als je nooit hebt geweten tegen je eigen beweegredenen te hebben gerebelleerd, alleen uiterlijke acties en vurigheid zoekt en geen aandacht schenkt aan je eigen leven, dan zal al het lijden voor niets zijn geweest. Als je in een bepaalde omgeving iets wilt zeggen, maar je van binnen het gevoel hebt dat het niet goed is om het te zeggen, dat het zeggen

daarvan je broeders en zusters geen goed doet en hen kan kwetsen, dan houd je het binnen. Kies ervoor om de pijn van binnen te dragen, omdat deze woorden niet zijn naar Gods wil. Op dat moment vindt er een strijd plaats van binnen, maar je bent bereid om pijn te lijden en je eigen wil af te leggen. Je bent bereid om dit lijden te dragen en God te behagen, en hoewel je van binnen pijn lijdt, zul je niet toegeven aan het vlees en zo God tevredenstellen en daarom zul je ook van binnen rust ervaren. Dit is echt een prijs betalen en het is de prijs die God verlangt. Als je zo handelt, zal God je zeker zegenen. Als je dit niet kunt volbrengen, dan maakt het niet uit hoeveel je begrijpt of hoe goed je kan spreken. Het zal allemaal voor niets zijn! Als je – op je weg naar het leren liefhebben van God – in staat bent om naast God te staan, terwijl Hij strijdt met Satan en je niet terugkeert naar Satan, dan zul je de liefde voor God hebben bereikt, en zal de kracht van je getuigenis blijven bestaan.

Elke stap van het werk dat God in mensen verricht, lijkt van buitenaf op interacties tussen mensen, alsof het voortkomt uit menselijke bepalingen of menselijke interventie. Maar achter de schermen is elke stap en alles wat gebeurt een weddenschap van Satan bij God en moeten mensen rechtop blijven staan in hun getuigenis van God. Kijk bijvoorbeeld maar eens naar Job toen hij werd beproefd: achter de schermen ging Satan een weddenschap aan met God en wat er gebeurde met Job, waren daden van mensen en hun tussenkomst. Achter elke stap die God in jullie verricht, zit Satans weddenschap met God. Achter dit alles vindt er een strijd plaats. Als je bijvoorbeeld een vooroordeel hebt ten aanzien van je broeders en zusters, wil je dingen zeggen, woorden waarvan je weet dat God er wellicht niet blij mee is. Maar als je het ze niet zegt, voel je je ongemakkelijk van binnen en op dat moment begint er een strijd in je binnenste:

“Spreek ik of niet?” Dit is de strijd. Zodoende is er in alles wat je meemaakt een strijd en als er een strijd is in jezelf dan werkt God in je, dankzij jouw daadwerkelijke medewerking en jouw daadwerkelijke lijden. Uiteindelijk ben je van binnen in staat om de zaak af te leggen en wordt boosheid op een natuurlijke manier gedoofd. Dit is het resultaat van jouw samenwerking met God. Voor alles wat mensen doen, betalen ze een zekere prijs door het leveren van inspanning. Zonder daadwerkelijke moeite kunnen ze God niet behagen. Het komt zelfs niet in de buurt van het behagen van God en ze kramen zomaar wat uit! Kunnen deze lege woorden God tevredenstellen? Als God en Satan in het spirituele rijk strijd voeren, hoe kun je God dan behagen en hoe kun je standhouden in je getuigenis van Hem? Je moet weten dat alles wat er met je gebeurt een grote beproeving is. Het zijn gelegenheden waarbij God wil dat je getuigt. Het lijkt van buitenaf niets bijzonders te zijn, maar deze dingen tonen wel aan of je al dan niet van God houdt. Als je van Hem houdt, ben je in staat om stand te houden in je getuigenis van Hem en als je de liefde voor Hem niet in praktijk brengt, laat dat zien dat je de waarheid niet in praktijk brengt, dat je niet in de waarheid bent, zonder leven, dat je het kaf bent! Alles wat er met mensen gebeurt, is wanneer God hen nodig heeft om stand te houden in hun getuigenis van God. Op dit moment heb je nog niets bijzonders meegemaakt en leg je nog geen sterk getuigenis af, maar elk detail van je leven heeft betrekking op je getuigenis van God. Als je door je broeders en zusters, familieleden en iedereen om je heen bewonderd wordt, als de ongelovigen op een dag komen en alles bewonderen wat je doet en als ze zien dat alles wat God doet fantastisch is, dan zal je getuigenis waarachtig zijn. Hoewel je geen inzicht hebt en van klein kaliber bent, ben je door het vervolmakingsproces van God in jou in staat om Hem te behagen

en op Zijn wil gericht te zijn, waardoor anderen wordt aangetoond wat een fantastisch werk Hij in mensen van het kleinste kaliber heeft gedaan. Wanneer mensen God leren kennen en ten overstaan van Satan overwinnaars worden die in aanzienlijke mate loyaal aan God zijn, dan heeft niemand meer ruggengraat dan deze groep mensen en is dit de allergrootste getuigenis. Hoewel je niet in staat bent om groot werk te verrichten, ben je wel in staat om God te behagen. Anderen kunnen hun opvattingen niet terzijde schuiven, maar jij kunt dat wel. Anderen kunnen tijdens hun reële ervaringen geen getuigenis van God afleggen, maar jij kunt je feitelijke gestalte en daden gebruiken om Gods liefde terug te betalen en een krachtig getuigenis van Hem af te leggen. Alleen dit geldt als werkelijke liefde voor God. Als je dit niet kunt, ben je geen getuige voor je familie, broeders en zusters of de mensen van de wereld. Als je je getuigenis niet kunt afleggen ten overstaan van Satan, zal hij je uitlachen, je als een lachertje behandelen, als een speeltje. Hij zal je belachelijk en gek maken. In de toekomst moet je misschien grote beproevingen doorstaan, maar als je vandaag met je hele hart van God houdt en ondanks eventuele grote beproevingen in de toekomst, ondanks wat er met je gebeurt, in staat bent om stand te houden in je getuigenis en God te behagen, dan zul je rust vinden, en ongeacht de grootte van de beproevingen in de toekomst, onbevreesd zijn. Jullie kunnen niet zien wat de toekomst brengen zal. Jullie kunnen God alleen tevredenstellen onder de huidige omstandigheden. Jullie zijn niet in staat om grote werken te verrichten en jullie moeten je richten op het behagen van God door het ervaren van Zijn woorden in het werkelijke leven en jullie moeten een krachtig en klinkend getuigenis afleggen die Satan beschamen zal. Hoewel je vlees onbevredigd blijft en lijden heeft te verduren, heb je God behaagd en Satan te schande gemaakt.

Als je altijd op deze manier handelt, zal God je de weg bereiden. Wanneer er op een dag een grote beproeving komt, zullen anderen vallen, maar jij zult nog steeds rechtop kunnen blijven staan; vanwege de prijs die je hebt betaald, zal God je beschermen zodat je kunt blijven staan en niet zult vallen. Als je gewoon de waarheid in praktijk kunt brengen en God behaagt met een hart dat Hem waarlijk liefheeft, dan zal God je zeker beschermen tijdens toekomstige beproevingen. Hoewel je dwaas bent en van kleine gestalte en slechte kaliber, zal God je niet als minderwaardig behandelen. Het hangt ervan af of je beweegredenen juist zijn. Vandaag de dag ben je in staat om God te behagen. Je bent er tot in het kleinste detail op gericht om God in alle dingen te behagen. Je hebt een hart dat God waarlijk liefheeft. Je geeft je volledig aan God en hoewel er enkele dingen zijn die je niet kunt begrijpen, kun je tot God komen om je motieven voor God te herzien en Zijn wil te zoeken. Je doet alles wat nodig is om God te behagen. Misschien zullen je broeders en zusters je verlaten, maar met je hart behaag je God en je zult de geneugten van het vlees niet begeren. Als je altijd zo handelt, zul je beschermd worden wanneer je grote beproevingen moet ondergaan.

Op welke innerlijke gesteldheid zijn deze beproevingen gericht? Ze zijn gericht op de rebellerende gezindheid in mensen die niet in staat zijn God te behagen. Er is veel onrein in mensen en er is veel hypocrisie. God onderwerpt ze daarom aan beproevingen om hen te reinigen. Maar als je God vandaag kunt behagen, zullen de beproevingen van morgen leiden tot jouw vervolmaking. Als je God vandaag niet kunt behagen, dan zullen de beproevingen van morgen je verleiden en je val betekenen zonder dat je het door hebt. Op dat moment kun je jezelf niet helpen, want je kunt Gods werk niet aan en je bezit geen echte

gestalte. En als je in de toekomst dus zult willen standhouden, God beter wilt behagen en Hem tot het einde aan toe wilt volgen, moet je vandaag een sterke basis creëren. Je moet God behagen door in alles de waarheid in praktijk te brengen en op Zijn wil gericht te zijn. Als je altijd zo handelt, zal er een sterke basis in je zijn en zal God een hartsgesteldheid van liefde voor Hem in je bewerkstelligen en zal Hij je geloof geven. Wanneer je op een dag werkelijk beproefd wordt, kan het best zijn dat je pijn lijdt en je in zekere mate gekrenkt voelt en dat je een vernietigend lijden doorstaat, alsof je sterft. Maar je liefde voor God zal niet veranderen en zelfs sterker worden. Dat zijn de zegeningen van God. Als je alles wat God zegt en doet, kunt aanvaarden en dat ook doet vanuit een hart van gehoorzaamheid, dan zal God je zeker zegenen. Je zult dan zijn als iemand die door God gezegend wordt en Zijn belofte ontvangt. Als je dat vandaag niet doet, zul je, als beproevingen je op een dag zullen overvallen, geen geloof hebben en geen liefdevol hart en op dat moment zal de beproeving een verzoeking worden. Satans verleiding zal je overvallen en je zult geen mogelijkheid tot ontsnappen hebben. Vandaag kun je misschien standhouden als je een kleine beproeving meemaakt, maar je zult niet per definitie kunnen standhouden als je op dag een grote beproeving meemaakt. Sommige mensen zijn verwaand en denken dat ze al zo goed als volmaakt zijn. Als je op zulke momenten niet dieper gaat en zelfvoldaan blijft, dan loop je gevaar. Tegenwoordig beproeft God niet in sterke mate. Oppervlakkig lijkt alles goed te zijn, maar als God je beproeft, kom je erachter dat je veel tekortschiet, omdat je gestalte klein is en je niet in staat bent om zware beproevingen te doorstaan. Als je blijft zoals je bent en in een staat van inertie verkeert wanneer de beproevingen komen, zul je omvallen. Jullie moeten vaker inzien hoe

onvolwassen jullie geestelijk zijn. Alleen dan kunnen jullie vooruitkomen. Als je alleen tijdens beproevingen ontdekt hoe klein je gestalte is, dat je wilskracht ontbreekt, dat er te weinig van binnenin echt is en dat je niet voldoet aan Gods wil, en als je deze dingen alleen dan beseft, dan is het te laat.

Als je Gods gezindheid niet kent, zul je zeker vallen tijdens beproevingen, omdat je niet weet hoe God mensen vervolmaakt en met welke middelen Hij ze vervolmaakt. Als Gods beproevingen over je komen en deze niet overeenkomen met je opvattingen, zul je niet kunnen standhouden. Gods ware liefde is Zijn hele gezindheid en wanneer Gods hele gezindheid zich aan de mensen openbaart, wat doet dit dan met je vlees? Wanneer Gods rechtvaardige gezindheid zich aan de mensen openbaart, zal hun vlees onvermijdelijk veel pijn lijden. Als je deze pijn niet draagt, kan God je niet vervolmaken, noch kun je God de ware liefde betonen. Als God je vervolmaakt, zal Hij zeker Zijn hele gezindheid aan je laten zien. Vanaf de tijd van de schepping tot vandaag heeft God de mens nog nooit Zijn hele gezindheid laten zien. Maar in de laatste dagen openbaart Hij het aan de groep mensen die Hij heeft voorbestemd en verkozen, en door het vervolmaken van mensen openbaart Hij Zijn gezindheid waardoor Hij een groep mensen compleet maakt. Dat is Gods ware liefde voor mensen. Het ervaren van Gods ware liefde voor mensen vereist dat zij extreme pijn lijden en een hoge prijs betalen. Alleen hierna zullen zij door God gewonnen worden en in staat zijn om hun ware liefde terug te geven aan God en alleen dan zal Gods hart tevreden zijn. Als mensen volmaakt willen worden gemaakt door God en als ze Zijn wil willen doen en volledig hun ware liefde aan God willen geven, dan moeten ze veel lijden en kwellingen dragen door de omstandigheden. Door het lijden dat erger is dan de dood zullen ze uiteindelijk gedwongen worden om hun ware hart

aan God terug te geven. Of iemand God werkelijk liefheeft, wordt geopenbaard door lijden en loutering heen. God zuivert de liefde van mensen en ook dit wordt alleen bereikt door middel van pijn en loutering.

Een korte toespraak over ‘Het Duizendjarig Koninkrijk is gekomen’

Wat vinden jullie van het visioen van het Duizendjarig Koninkrijk? Sommige mensen denken daar veel over na en zeggen dat het Duizendjarig Koninkrijk duizend jaar op aarde zal duren. Als de oudere leden van de kerk dus ongehuwd zijn, moeten ze dan trouwen? Ons gezin heeft geen geld, moet ik nog geld gaan verdienen? ... Wat is het Duizendjarig Koninkrijk? Weten jullie dat? Mensen zien gebrekkig en worden zwaar beproefd. Het Duizendjarig Koninkrijk moet in feite nog officieel komen. Gedurende de fase waarin mensen worden vervolmaakt, is het Duizendjarig Koninkrijk niet meer dan een klein beginnetje. In de tijd van het Duizendjarig Koninkrijk waar God over spreekt, is de mens inmiddels vervolmaakt. Er is eerder gezegd dat mensen als heiligen en standvastig zouden zijn in het land Sinim. Pas wanneer mensen vervolmaakt zijn – wanneer ze de heiligen worden over wie God het heeft – zal het Duizendjarig Koninkrijk zijn gekomen. Wanneer God mensen vervolmaakt, zuivert Hij hen. Hoe zuiverder ze zijn, hoe meer God ze heeft vervolmaakt. Wanneer de onzuiverheid, opstandigheid, weerstand en dingen van het vlees in je zijn verdreven, wanneer je gezuiverd bent, dan zul je door God bemind worden (en zul je, met andere woorden, een heilige zijn). Wanneer God je heeft vervolmaakt en je een heilige wordt, zul je in het Duizendjarig Koninkrijk zijn. Nu is het Tijdperk van het Koninkrijk er. In het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk zullen de mensen vertrouwen op Gods woord om te leven. Alle volkeren komen dan bijeen onder

Gods naam en allen gaan Gods woorden lezen. In die tijd zullen sommigen gaan telefoneren, anderen gaan faxen ... ze zullen alles aanwenden om toegang tot Gods woorden te krijgen. Ook jullie zullen onder Gods woord komen te staan. Dat gebeurt er allemaal nadat mensen vervolmaakt zijn geworden. Mensen worden vandaag vervolmaakt, gelouterd, verlicht en geleid door woorden, dit is het Tijdperk van het Koninkrijk, de fase waarin mensen vervolmaakt worden. Het houdt geen verband met het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk. Tijdens het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk zullen mensen al vervolmaakt zijn en zal de verdorven gezindheid in hen gezuiverd zijn. In die tijd zullen de door God gesproken woorden mensen stap voor stap leiden en alle mysteries van Gods werk openbaren vanaf de schepping tot nu toe. Zijn woorden zullen mensen vertellen van Gods daden in elk tijdperk en op elke dag, hoe Hij mensen innerlijk leidt, het werk dat Hij doet in het spirituele rijk, en ze zullen hen de dynamiek van het spirituele rijk uiteenzetten. Alleen dan zal er werkelijk sprake zijn van het Tijdperk van het Woord, nu is het slechts een klein beginnetje. Als mensen niet vervolmaakt en gezuiverd worden, kunnen ze met geen mogelijkheid duizend jaar op aarde leven en vergaat hun vlees onherroepelijk. Als mensen innerlijk gezuiverd worden en niet langer Satan en het vlees aanhangen, zullen ze op aarde blijven leven. In deze fase ben je nog steeds traag van begrip. Je ervaart alleen je liefde voor God en getuigt van Hem, elke dag die je op aarde leeft.

‘Het Duizendjarig Koninkrijk is gekomen’ is een profetie, analoog aan de voorspelling van een profeet, waarin God profeteert wat er in de toekomst gaat gebeuren. De woorden die God in de toekomst spreekt en de woorden die Hij vandaag spreekt, zijn niet dezelfde. De woorden van de toekomst zullen het tijdperk leiden, terwijl de woorden die Hij vandaag spreekt mensen vervolmaken,

louteren en aanpakken. Het Tijdperk van het Woord in de toekomst is anders dan het Tijdperk van het Woord vandaag. Alle woorden die God vandaag spreekt tezamen genomen – ongeacht de manier waarop Hij dat doet – zijn bedoeld om mensen te vervolmaken, te zuiveren wat er vuil in hen is, en ze heilig en rechtvaardig te maken voor Gods aangezicht. De woorden vandaag gesproken en de woorden gesproken in de toekomst zijn twee verschillende dingen. De woorden gesproken in het Tijdperk van het Koninkrijk zijn bedoeld om mensen alle training te laten ondergaan, om mensen in alles op het juiste pad te brengen, om alles wat onzuiver in hen is te verdrijven. God doet het volgende in dit tijdperk: Hij legt een fundament van Zijn woorden in ieder persoon, Hij maakt Zijn woorden het leven van iedere persoon, en Hij verlicht en leidt ieders innerlijk met Zijn woorden op ieder moment. Wanneer ze dan geen acht slaan op Gods wil, zullen Gods woorden in hen ze terechtwijzen en disciplineren. De woorden van vandaag horen het leven van de mens te zijn, ze voorzien direct in alles wat de mens nodig heeft, ja, Gods woorden voorzien in alles wat je innerlijk tekortkomt. Allen die Gods woorden aanvaarden, worden verlicht door Zijn woorden te eten en te drinken. De woorden door God gesproken in de toekomst leiden de mensen in het hele universum, vandaag worden zij alleen in China gesproken en vertegenwoordigen ze niet die welke in het hele universum worden gesproken. God zal pas spreken tot het hele universum wanneer het Duizendjarig Koninkrijk komt. Weet dat de woorden die God vandaag spreekt allemaal bedoeld zijn om mensen te vervolmaken, de woorden die God in deze fase spreekt voorzien in de behoeften van mensen, ze zijn niet bedoeld om je mysteries te leren kennen of de wonderen van God te laten zien. Hij spreekt op vele manieren om in de behoeften van mensen te voorzien. Het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk

moet nog komen – het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk waarover wordt gesproken, is de dag van Gods heerlijkheid. Nadat Jezus' werk in Judea was volbracht, verplaatste God Zijn werk naar China en stelde Hij een ander plan op. Hij doet een ander deel van Zijn werk in jullie, ja, Hij doet het werk om mensen met woorden te vervolmaken: Hij gebruikt woorden zowel om mensen veel pijn te laten lijden als om Gods genade overvloedig te verkrijgen. Deze fase van het werk vormt een groep overwinnaars, en nadat Hij deze groep van overwinnaars heeft gemaakt, zullen zij in staat zijn om van Zijn daden te getuigen. Zij zullen naar de werkelijkheid kunnen leven en Hem echt behagen en trouw zijn tot in de dood. Op die manier zal God verheerlijkt worden. Wanneer God wordt verheerlijkt, wanneer Hij deze groep mensen heeft vervolmaakt, is het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk gekomen.

Jezus was 33,5 jaar op aarde. Hij kwam om het werk van de kruisiging te doen, waardoor God één onderdeel van heerlijkheid verwierf. Toen God in het vlees kwam, kon Hij nederig en verborgen blijven en verschrikkelijk lijden verdragen. Hoewel Hij God Zelf was, verdroeg Hij elke vernedering en elke beschimping. Hij verdroeg grote pijn toen Hij aan het kruis werd genageld om het verlossingswerk te volbrengen. Nadat deze fase van het werk was volbracht, zagen mensen weliswaar dat God grote heerlijkheid had verworven, maar dit was niet Zijn volle heerlijkheid. Het was slechts één deel van Zijn heerlijkheid, dat Hij door Jezus had verkregen. Hoewel Jezus alle moeilijkheden kon verdragen, nederig en verborgen kon blijven, gekruisigd kon worden voor God, verwierf God maar één deel van Zijn heerlijkheid, en Zijn heerlijkheid werd in Israël verkregen. God heeft nog een ander deel van heerlijkheid: naar de aarde komen om daadwerkelijk te werken en een groep mensen te vervolmaken. Gedurende

Jezus' fase van het werk deed Hij enkele bovennatuurlijke dingen, maar die fase van het werk diende zeker niet alleen om de tekenen en wonderen te verrichten. Het diende voornamelijk om te laten zien dat Jezus in staat was om te lijden en voor God te worden gekruisigd, dat Jezus in staat was om verschrikkelijke pijn te verdragen omdat Hij God liefhad, en dat Hij nog steeds bereid was Zijn leven te offeren volgens Gods wil hoewel God Hem had verlaten. Nadat God Zijn werk in Israël had voltooid en Jezus aan het kruis was genageld, werd God verheerlijkt en legde Hij getuigenis af voor Satan. Jullie weten niet en hebben niet gezien hoe God vlees is geworden in China, dus hoe kunnen jullie zien dat God is verheerlijkt? Wanneer God veel werk in jullie doet om jullie te overwinnen en jullie standvastig blijven, dan is deze fase van het werk van God geslaagd en is dit een deel van Gods heerlijkheid. Jullie zien alleen dit en God moet jullie nog vervolmaken, jullie moeten je hart nog geheel aan God geven. Jullie moeten deze heerlijkheid nog in volle omvang zien. Jullie zien alleen dat God jullie hart al overwonnen heeft, dat jullie Hem nooit kunnen verlaten, God helemaal tot het einde zullen volgen en jullie hart niet zal veranderen, en dat dit de heerlijkheid van God is. Waarin zien jullie Gods heerlijkheid? In de effecten van Zijn werk in mensen. Mensen zien dat God zo lieflijk is, zij hebben God in hun hart en willen Hem niet verlaten. Dit is Gods heerlijkheid. Wanneer de kracht van de broeders en zusters van de kerken naar boven komt en zij God met hun hart kunnen liefhebben, de opperste macht van het werk dat God doet zien, de ongeëvenaarde macht van Zijn woorden, wanneer zij zien dat Zijn woorden gezag uitstralen en dat Hij Zijn werk kan aanvangen in de spookstad van het vasteland van China, wanneer mensen, ook al zijn zij zwak, hun hart buigen voor God en bereid zijn Gods woorden aan te nemen, en wanneer zij, ook al zijn zij

zwak en onbekwaam, kunnen zien dat Gods woorden zo lieflijk en zo waardig zijn om te koesteren, dan is dit de heerlijkheid van God. Wanneer de dag komt waarop mensen door God worden vervolmaakt, en zij zich aan Hem kunnen overgeven, God volledig kunnen gehoorzamen, en hun vooruitzichten en lot in de handen van God laten, dan heeft God het tweede deel van Zijn heerlijkheid geheel en al verworven. Dat wil zeggen, wanneer het werk van de praktische God geheel is volbracht, komt Zijn werk in het vasteland China tot een einde. Met andere woorden: wanneer zij die door God waren voorbestemd en gekozen vervolmaakt zijn, wordt God verheerlijkt. God zei dat Hij het tweede deel van Zijn heerlijkheid naar het Oosten heeft gebracht, maar dit is onzichtbaar voor het blote oog. God heeft Zijn werk inderdaad naar het Oosten gebracht: Hij is al naar het Oosten gekomen en dit is Gods heerlijkheid. Hoewel Zijn werk vandaag nog gaande is, zal het zeker worden volbracht omdat God heeft besloten om te werken. God heeft besloten dat Hij dit werk in China zal volbrengen, en Hij heeft besloten dat Hij jullie compleet zal maken. Hij laat jullie dan ook niet ontsnappen – Hij heeft jullie hart al overwonnen. Je zult moeten doorgaan, of je nu wilt of niet, en wanneer God jullie heeft gewonnen, wordt God verheerlijkt. God moet vandaag nog volkomen verheerlijkt worden, want jullie moeten nog vervolmaakt worden. Hoewel jullie hart tot God is teruggekeerd, zijn er nog steeds veel zwakheden in jullie vlees, kunnen jullie God niet behagen, kunnen jullie Gods wil niet in acht nemen, en hebben jullie veel negatieve dingen waar jullie vanaf moeten komen en moeten jullie nog veel beproevingen en louteringen ondergaan. Alleen op die manier kan jullie levensgezindheid veranderen en kunnen jullie door God gewonnen worden.

Alleen zij die God kennen, kunnen een getuigenis van God afleggen

Het is de wet van de hemel en het principe van de aarde om in God te geloven en God te kennen, en vandaag de dag – in een tijdperk waarin de geïncarneerde God in eigen persoon Zijn werk verricht – is het een bijzonder goede tijd om God te kennen. God tevredenstellen wordt bereikt door te bouwen op het fundament van het begrip van Gods wil, en om Gods wil te begrijpen, is het noodzakelijk om enige kennis van God te hebben. Deze kennis van God is de visie die iemand die in God gelooft moet hebben; het is de basis van het geloof van de mens in God. Als deze kennis afwezig zou zijn, zou het geloof van de mens in God bestaan in een vage gesteldheid, te midden van een lege theorie. Zelfs als het het voornemen is van dergelijke mensen om God te volgen, zullen ze niets winnen. Allen die niets winnen in deze stroom zijn degenen die geëlimineerd zullen worden – zij zijn allemaal profiteurs. Welke stap in Gods werk je ook ervaart, je zou vergezeld moeten zijn van een machtig visioen. Anders zou het moeilijk voor je zijn om elke stap van nieuw werk te accepteren, want het nieuwe werk van God gaat de menselijke verbeeldingskracht te boven, en bevindt zich buiten de grenzen van zijn noties. En dus, zonder een herder om de mens te leiden, zonder een herder om deel te nemen aan gemeenschap over visioenen, is de mens niet in staat om dit nieuwe werk te accepteren. Als de mens geen visioenen kan ontvangen, dan kan hij het nieuwe werk van God niet ontvangen, en als de mens Gods nieuwe werk niet kan gehoorzamen, dan zal de mens niet in staat om Gods wil te begrijpen, en dus zal zijn kennis van God tot niets leiden. Voordat de mens het woord van God uitvoert, moet hij het woord

van God kennen, dat wil zeggen, hij moet Gods wil begrijpen; alleen op deze manier kan Gods woord nauwkeurig en naar Gods wil worden uitgevoerd. Dit is iets dat iedereen die de waarheid zoekt moet bezitten, en het is tevens het proces dat iedereen die God probeert te kennen moet ondergaan. Het proces van het leren kennen van het woord van God is het proces van het leren kennen van God, en ook het proces van het leren kennen van het werk van God. Dus verwijst het kennen van visioenen niet alleen naar het kennen van de menselijkheid van de vleesgeworden God, maar omvat het ook het kennen van het woord en het werk van God. Uit het woord van God leren mensen Gods wil begrijpen en uit het werk van God leren ze Gods gezindheid kennen en wat God is. Geloof in God is de eerste stap naar het kennen van God. Het proces van vooruitgang van dit beginnend geloof in God naar het diepste geloof in Hem is het proces van het leren kennen van God en het proces van het ervaren van het werk van God. Als je alleen in God gelooft omwille van het geloof in God, en niet om Hem te kennen, dan is jouw geloof niet werkelijk, en dan kan jouw geloof niet zuiver worden – hierover bestaat geen twijfel. Als, tijdens het proces waarmee hij Gods werk ervaart, de mens geleidelijk aan God leert kennen, dan zal zijn gezindheid geleidelijk veranderen en zal zijn geloof meer en meer werkelijk worden. Op deze manier, wanneer de mens succes bereikt in zijn geloof in God, zal hij God volledig gewonnen hebben. De reden waarom God er alles aan deed om voor de tweede keer vlees te worden en in eigen persoon Zijn werk te doen, was opdat de mens Hem zou kunnen leren kennen en Hem zien. God kennen^[a] is het uiteindelijke effect dat bereikt moet worden met de conclusie van Gods werk; het is Gods laatste vereiste aan de mensheid. De reden waarom Hij dit doet is vanwege Zijn laatste getuigenis – zodat de mens zich uiteindelijk en

volledig tot Hem kan wenden – daarom doet Hij dit werk. De mens kan alleen van God leren houden door God te kennen, en om God lief te hebben moet hij God kennen. Hoe hij ook zoekt, of wat hij wil bereiken, hij moet in staat zijn om kennis van God te bereiken. Alleen op deze manier kan de mens Gods hart tevreden stellen. Alleen door God te kennen, kan de mens een waar geloof in God hebben, en alleen door God te kennen, kan hij waarachtig God eren en gehoorzamen. Degenen die God niet kennen, zullen nooit tot echte gehoorzaamheid en verering van God komen. God kennen omvat het kennen van Zijn gezindheid, het begrijpen van Zijn wil en weten wat Hij is. Maar welk aspect men ook leert kennen, elk aspect vereist dat de mens een prijs betaalt, en vereist de wil om te gehoorzamen, zonder welke niemand tot het einde zou kunnen blijven volgen. Het werk van God is te onverenigbaar met de opvattingen van de mens, Gods gezindheid en wat God is, zijn te moeilijk voor de mens om te kennen, en alles wat God zegt en doet is te onbegrijpelijk voor de mens; als de mens God wenst te volgen, en toch niet bereid is om Hem te gehoorzamen, dan zal de mens niets winnen. Vanaf de schepping van de wereld tot vandaag, heeft God veel werk gedaan dat onbegrijpelijk is voor de mens en dat de mens moeilijk heeft kunnen accepteren, en God heeft veel gezegd wat de opvattingen van de mens moeilijk te genezen maakt. Maar Hij heeft Zijn werk nooit gestaakt omdat de mens te veel moeilijkheden heeft; integendeel, Hij is doorgegaan met werken en spreken, en hoewel grote aantallen ‘strijders’ langs de kant zijn gevallen, doet Hij nog steeds Zijn werk en blijft Hij zonder onderbreking de ene groep mensen na de andere kiezen die bereid zijn om zich aan Zijn nieuwe werk te onderwerpen. Hij heeft geen medelijden met die gevallen ‘helden’, maar in plaats daarvan koestert Hij hen die zijn nieuwe werk en woorden accepteren. Maar tot

welk doel werkt Hij, stap voor stap, op deze manier? Waarom verwierpt Hij altijd sommige mensen en verkiest Hij andere? Waarom gebruikt Hij altijd zo'n methode? Het doel van Zijn werk is de mens toestaan Hem te kennen en zo door Hem te worden gewonnen. Het principe van Zijn werk is om te werken aan diegenen die in staat zijn om zich te onderwerpen aan het werk dat Hij vandaag doet, en niet om te werken aan diegenen die zich onderwerpen aan Zijn werk uit het verleden, terwijl zij zich verzetten tegen het werk dat Hij vandaag doet. Dit is de reden waarom Hij zoveel mensen heeft geëlimineerd.

De effecten van de les van het leren kennen van God kunnen niet binnen een of twee dagen worden bereikt: de mens moet ervaringen opdoen, lijden ondergaan en ware onderwerping bereiken. Begin allereerst met het werk en de woorden van God. Het is noodzakelijk dat je begrijpt wat is vervat in de kennis van God, hoe deze kennis te bereiken en hoe God te zien in je ervaringen. Dit is wat iedereen moet doen als ze God nog moeten leren kennen. Niemand kan het werk en de woorden van God in één keer begrijpen en niemand kan in korte tijd kennis opdoen van Gods totaliteit. Er is een noodzakelijk proces van ervaring, zonder welke niemand God zou kunnen kennen of Hem echt zou kunnen volgen. Hoe meer werk God doet, hoe meer de mens Hem kent. Hoe meer het werk van God op gespannen voet staat met de opvattingen van de mens, hoe meer de kennis van de mens over Hem wordt vernieuwd en verdiept. Als het werk van God voor altijd zou vaststaan en onveranderd zou blijven, dan zou de mens maar geringe kennis van Hem hebben. Tussen de schepping en het heden, wat God deed tijdens het Tijdperk van de Wet, wat Hij deed tijdens het Tijdperk van Genade, en wat Hij doet gedurende het Tijdperk van het Koninkrijk, moeten deze visioenen voor jullie volkomen helder zijn. Jullie moeten het werk van God

kennen. Pas toen hij Jezus volgde, ging Petrus langzamerhand veel van het werk dat de Geest in Jezus deed, begrijpen. Hij zei: "Vertrouwen op de ervaringen van de mens is niet genoeg om volledige kennis te verkrijgen; er moeten veel nieuwe dingen uit het werk van God voortkomen om ons te helpen Hem te kennen." In het begin geloofde Petrus dat Jezus iemand was die door God gezonden was, als een apostel, en zag hij Jezus niet als de Christus. Op dat moment, toen hij Jezus begon te volgen, vroeg Jezus hem: "Simon, zoon van Jona, zul je mij volgen?" Petrus zei: "Ik moet Hem volgen die door de hemelse Vader is gezonden. Ik moet Hem erkennen die is gekozen door de Heilige Geest. Ik zal u volgen." Uit zijn woorden kan worden afgeleid dat Petrus eenvoudigweg geen kennis van Jezus had; hij had de woorden van God ervaren, zichzelf aangepakt en ontbering geleden voor God, maar hij had geen kennis van het werk van God. Na een periode van ervaring zag Petrus in Jezus veel van de daden van God, hij zag de schoonheid van God en hij zag veel van Gods wezen in Jezus. Zo zag hij ook dat de woorden die Jezus sprak niet door een mens gesproken hadden kunnen zijn en dat het werk van Jezus niet door een mens gedaan had kunnen worden. In Jezus' woorden en daden zag Petrus bovendien veel van de wijsheid van God en veel werk van een goddelijke natuur. Tijdens zijn ervaringen leerde hij niet alleen zichzelf kennen, maar hij lette goed op elke handeling van Jezus, waaruit hij veel nieuwe dingen ontdekte; namelijk dat er veel uitdrukkingen waren van de praktische God in het werk dat God door Jezus deed, en dat Jezus verschilde van een gewoon mens in de woorden die Hij sprak en de handelingen die Hij deed, en ook in de manier waarop Hij de kerken begeleidde en het werk dat Hij uitvoerde. En dus leerde Petrus van Jezus veel lessen die hij verondersteld werd te leren, en tegen de tijd dat Jezus op het punt

stond aan het kruis te worden genageld, had hij een bepaalde hoeveelheid kennis van Jezus opgedaan – kennis die de basis werd van zijn levenslange loyaliteit aan Jezus, en van zijn kruisiging ondersteboven omwille van de Heer. Hoewel hij bezeten was door een aantal opvattingen en in het begin geen duidelijke kennis van Jezus had, zijn zulke dingen onvermijdelijk deel van de verdorven mens. Toen Jezus op het punt stond te vertrekken, vertelde Hij aan Petrus dat Zijn kruisiging het werk was waartoe Hij gekomen was om dat te doen: Het was noodzakelijk dat Hij door het tijdperk verlaten werd, dit onzuivere en oude tijdperk Hem aan het kruis moest nagelen; Hij was gekomen om het werk van de verlossing te voltooien, en als dit werk voltooid was, zou Zijn bediening ten einde zijn. Toen hij dit hoorde, werd Petrus overmand door verdriet en raakte hij nog meer met Jezus verbonden. Toen Jezus aan het kruis genageld werd, weende Petrus bitter in afzondering. Voorafgaand hieraan had hij Jezus gevraagd: “Mijn Heer! U zegt dat u zult worden gekruisigd. Als u weg bent, wanneer zullen wij u opnieuw zien?” Was er niet een element van vervalsing in de woorden die hij sprak? Waren ze niet doorspekt met opvattingen? In zijn hart wist hij dat Jezus gekomen was om een deel van Gods werk te voltooien, en dat, nadat Jezus vertrokken was, de Geest met hem zou zijn; ook al zou Hij aan het kruis genageld worden en naar de hemel opstijgen, toch zou de Geest van God met hem zijn. In die tijd had Petrus enige kennis van Jezus: hij wist dat Jezus door de Geest van God was gezonden, dat de Geest van God in Hem was en dat Jezus God Zelf was, dat Hij Christus was. Maar het was vanwege zijn liefde voor Jezus en vanwege zijn menselijke zwakte, dat Petrus nog steeds zulke woorden sprak. Als iemand in elke stap van Gods werk kan observeren en het moeizaam kan ondergaan, dan zal hij in staat zijn om geleidelijk de schoonheid

van God te ontdekken. En welk visioen droeg Paulus met zich mee? Toen Jezus aan hem verscheen, zei Paulus: “Wie bent u, Heer?” Jezus zei: “Ik ben Jezus, die jij vervolgt.” Dit was het visioen van Paulus. Petrus nam als zijn visioen Jezus’ opstanding, Zijn verschijning gedurende veertig dagen, en de leringen van Jezus gedurende Zijn leven, tot aan het einde van zijn reis.

De mens ervaart Gods werk, leert zichzelf kennen, bevrijdt zichzelf van zijn verdorven gezindheid en zoekt groei in het leven, alles omwille van het kennen van God. Als je alleen maar probeert jezelf te kennen en te stellen hebt met je eigen verdorven gezindheid, maar geen kennis hebt van wat voor werk God doet aan de mens, hoe groot Zijn redding is, of hoe je Gods werk ervaart en getuigt van Zijn daden, dan is deze ervaring van je dwaas. Als je denkt dat alleen het in praktijk kunnen brengen van de waarheid en kunnen verdragen, inhoudt dat iemands leven volwassenheid heeft bereikt, betekent dit dat je de ware zin van het leven nog steeds niet hebt begrepen, noch Gods doel bij het vervolmaken van de mens. Op een dag, wanneer je in de religieuze kerken bent, tussen leden van de ‘Repentance Church’ of de ‘Life Church’, zul je veel vrome mensen tegenkomen wiens gebeden visioenen bevatten, en die zich, in hun zoektocht naar het leven, aangeraakt voelen en geleid worden door woorden. Bovendien zijn ze in veel zaken in staat om te verdragen en zichzelf te verzaken, en worden ze niet geleid door het vlees. Op dat moment zul je niet in staat zijn om het verschil te zien: je zult geloven dat alles wat ze doen goed is, dat het de natuurlijke uiting van leven is, en dat het jammer is dat de naam waarin ze geloven verkeerd is. Zijn dergelijke standpunten niet dwaas? Waarom wordt er gezegd dat veel mensen geen leven hebben? Omdat zij God niet kennen en er dus wordt gezegd dat zij geen God in hun hart hebben en geen leven hebben.

Als jouw geloof in God een bepaald punt heeft bereikt, waarop je in staat bent om de daden van God, de realiteit van God en elke fase van Gods werk grondig te kennen, dan ben je bezeten van de waarheid. Als je het werk en de gezindheid van God niet kent, is er nog steeds iets mis in je ervaring. Hoe Jezus die fase van Zijn werk uitvoerde, hoe deze fase wordt uitgevoerd, hoe God Zijn werk deed in het Tijdperk van Genade en wat voor werk er werd gedaan, welk werk er in deze fase wordt gedaan – als je geen grondige kennis hebt van deze dingen, dan zul je je nooit verzekerd voelen en altijd onzeker zijn. Als je na een periode van ervaring in staat bent om het werk van God en elke stap van Zijn werk te kennen, en een grondige kennis hebt verkregen van Gods doelen door het spreken van Zijn woorden, en waarom zoveel woorden die Hij heeft gesproken niet zijn vervuld, dan kun je vrijmoedig en zonder aarzelen de weg die voor je ligt volgen, vrij van zorgen en loutering. Jullie zouden moeten zien met welke middelen God zoveel van Zijn werk volbrengt. Hij gebruikt de woorden die Hij spreekt, loutert de mens en transformeert zijn opvattingen door middel van veel soorten woorden. Al het leed dat jullie hebben doorstaan, alle loutering die jullie hebben ondergaan, de behandeling die jullie in jezelf hebben aanvaard, de verlichting die jullie hebben ervaren – deze zijn allemaal bereikt door middel van de woorden die God sprak. Vanwege wat volgt de mens God? Vanwege de woorden van God! De woorden van God zijn diep mysterieus en kunnen bovendien het hart van de mens bewegen, dingen diep begraven in het hart van de mens onthullen, hem dingen laten weten die in het verleden zijn gebeurd en hem toestaan door te dringen in de toekomst. En zo verdraagt de mens het lijden vanwege Gods woorden en wordt hij ook vervolmaakt door Gods woorden; pas op dat moment volgt de mens God. Wat de mens in deze fase zou moeten doen,

is de woorden van God aanvaarden, en ongeacht of hij vervolmaakt is of onderworpen aan loutering, de woorden van God zijn doorslaggevend. Dit is het werk van God en dit is ook het visioen dat de mens vandaag de dag zou moeten kennen.

Hoe maakt God de mens volmaakt? Wat is de gezindheid van God? En wat ligt vervat in Zijn gezindheid? Om al deze dingen te verduidelijken: de een noemt dit het verspreiden van Gods naam, de ander het getuigen van God en weer een ander het verhogen van God. De mens zal op basis van het fundament van het kennen van God uiteindelijk veranderd worden in zijn levensgezindheid. Hoe meer aanpak en loutering de mens ondergaat, hoe meer hij gesterkt is, en hoe talrijker de stappen van Gods werk, hoe meer de mens vervolmaakt wordt. In de ervaring van de mens slaat elke stap van Gods werk vandaag de dag terug op zijn opvattingen, en ze stijgen allemaal boven het intellect van de mens uit, en liggen buiten zijn verwachtingen. God verschaft alles wat de mens nodig heeft en in alle opzichten staat het haaks op zijn opvattingen. God spreekt zijn woorden uit op het moment dat je zwak bent; alleen op deze manier kan Hij je leven voorzien. Doordat Hij terugslaat op je opvattingen, zorgt Hij ervoor dat je de aanpak van God accepteert; alleen op deze manier kun je jezelf ontdoen van je verdorvenheid. Vandaag de dag werkt de vleesgeworden God aan de ene kant in een gesteldheid van goddelijkheid, en aan de andere kant in een gesteldheid van normale menselijkheid. Als je geen enkel werk van God meer kunt ontkennen, als je in staat bent je te onderwerpen ongeacht wat God zegt of doet binnen de gesteldheid van normale menselijkheid, als je in staat bent je te onderwerpen en te begrijpen ongeacht de soort normaliteit die Hij manifesteert, en als je werkelijke ervaring hebt verkregen, alleen dan kun je er zeker van zijn dat Hij

God is, alleen dan zul je ophouden opvattingen voort te brengen en alleen dan zul je Hem tot het einde kunnen volgen. Er is wijsheid in Gods werk en Hij weet hoe de mens standvastig kan zijn in getuigen van Hem. Hij weet waar de vitale zwakheid van de mens ligt, en de woorden die Hij spreekt, kunnen je treffen in je vitale zwakheid, maar Hij gebruikt Zijn majestueuze en wijze woorden ook om je standvastig te maken in getuigen van Hem. Dat zijn de wonderbaarlijke daden van God. Het werk dat God doet is onvoorstelbaar voor het menselijk intellect. De soorten verderf waardoor de mens, een wezen van vlees en bloed, bezeten is, en de dingen waaruit de essentie van de mens is samengesteld, worden allemaal geopenbaard door Gods oordeel en dat het laat voor de mens geen enkele plek over om zich te verbergen voor zijn schaamte.

God verricht het werk van oordeel en tuchting zodat de mens kennis van Hem kan verkrijgen, en omwille van Zijn getuigenis. Zonder Zijn oordeel over de verdorven gezindheid van de mens, zou de mens Zijn rechtvaardige gezindheid die geen belediging duldt, onmogelijk kunnen kennen en zijn oude kennis van God niet in een nieuwe kunnen veranderen. Omwille van Zijn getuigenis, en omwille van Zijn management, maakt Hij Zijn totaliteit openbaar, en door Zijn publieke verschijning stelt Hij de mens in staat kennis van God te bereiken, veranderd te worden in zijn gezindheid, en een klinkend getuigenis van God af te leggen. De verandering van de gezindheid van de mens wordt bereikt door verschillende soorten van Gods werk; zonder zulke veranderingen in zijn gezindheid zou de mens niet in staat zijn om een getuigenis van God af te leggen en zou hij niet iemand naar Gods hart kunnen zijn. Veranderingen in de menselijke gezindheid betekenen dat de mens zich heeft bevrijd van de slavernij van Satan en van de invloed van duisternis en werkelijk een model en voorbeeld

van Gods werk is geworden, een getuige van God en iemand naar Gods hart. Tegenwoordig is de vleesgeworden God gekomen om Zijn werk op aarde te verrichten, en Hij eist dat de mensen kennis over Hem verwerven, gehoorzaamheid aan Hem tonen, een getuigenis van Hem afleggen – Zijn praktische en normale werk kennen, al Zijn woorden en werk gehoorzamen die niet overeenstemmen met de opvattingen van de mens, en getuigen van al het werk dat Hij doet om de mens te redden, en alle daden die Hij verricht om de mens te overwinnen. Degenen die getuigen van God, moeten kennis van God hebben; alleen dit soort getuigenis is accuraat en echt, en alleen dit soort getuigenis kan Satan beschaamd doen staan. God gebruikt degenen die Hem hebben leren kennen door Zijn oordeel en tuchtiging, aanpak en snoei te ondergaan, om een getuigenis van Hem af te leggen. Hij gebruikt degenen die verdorven zijn door Satan om een getuigenis van Hem af te leggen, en zo ook gebruikt Hij degenen wiens gezindheid is veranderd en die aldus Zijn zegeningen hebben verkregen, om een getuigenis van Hem af te leggen. Hij heeft de mens niet nodig om Hem met zijn mond te prijzen, noch heeft Hij de lof en de getuigenis nodig van het soort van Satan, mensen die niet door Hem gered zijn. Alleen degenen die God kennen, zijn gekwalificeerd om een getuigenis van Hem af te leggen, en alleen degenen die veranderd zijn in hun gezindheid, zijn gekwalificeerd om een getuigenis van Hem af te leggen. God zal niet toestaan dat de mens opzettelijk schande brengt over Zijn naam.

Voetnoot:

a. De originele tekst luidt: 'Het werk van God kennen.'

Hoe Petrus Jezus leerde kennen

In de tijd die Petrus met Jezus heeft doorgebracht, leerde hij veel beminnelijke eigenschappen van Jezus kennen, en veel aspecten die navolging verdienden en een aanvulling voor hem betekenden. Hoewel Petrus op veel manieren het wezen van God in Jezus zag, en veel beminnelijke kwaliteiten, kende hij Jezus nog niet in het begin. Toen Petrus 20 jaar was begon hij Jezus te volgen, en hij is dit 6 jaar lang blijven doen. Al die tijd heeft hij Jezus niet leren kennen, maar puur uit bewondering voor Hem was hij wel bereid Hem te volgen. Toen Jezus hem aan de oever van het meer van Galilea voor het eerst tot zich riep vroeg Hij: “Simon, zoon van Jona, wil je mij volgen?” Petrus antwoordde: “Ik moet Hem die door de hemelse Vader is gestuurd volgen. Ik moet Hem die door de Heilige Geest is verkozen erkennen. Ik volg u.” Petrus had toen al horen praten over een man die Jezus heette, de grootste onder de profeten, Gods geliefde zoon, en Petrus hoopte steeds Hem te vinden. Hij hoopte op een mogelijkheid Hem te zien (zo werd hij toen namelijk door de Heilige Geest geleid). Hij had Hem weliswaar nog nooit gezien en alleen maar geruchten over Hem gehoord maar toch groeide er geleidelijk een verlangen naar en bewondering voor Jezus in zijn hart. Hij verlangde er vaak naar Jezus op een dag te zien. En hoe nodigde Jezus Petrus dan uit? Ook Hij had al horen praten over een man die Petrus heette. Het was niet zo dat de Heilige Geest Hem de opdracht gaf: “Ga naar het meer van Galilea, waar iemand zal zijn die Simon, zoon van Jona, wordt genoemd.” Jezus hoorde iemand zeggen dat er iemand was die Simon, zoon van Jona, werd genoemd en dat de mensen hem hadden horen preken. Dat ook hij

het evangelie van het koninkrijk van de hemel verkondigde, en dat de mensen die hem hoorden tot tranen toe waren geroerd. Toen Jezus dit hoorde volgde Hij die persoon en ging op weg naar het meer van Galilea. Hier ging Petrus in op de uitnodiging van Jezus, en volgde Hem.

In de tijd dat hij Jezus volgde, had Petrus veel meningen over Hem en oordeelde hij altijd vanuit zijn eigen perspectief. En hoewel hij de Geest tot op zekere hoogte begreep was zijn begrip enigszins onzeker. Vandaar dat hij zei: "Ik moet Hem die door de hemelse Vader is gestuurd volgen. Ik moet Hem die door de Heilige Geest is verkozen erkennen." Hij begreep de dingen die Jezus deed niet en het ontbrak hem aan duidelijkheid daarover. Toen hij Hem een tijdje had gevolgd raakte hij geïnteresseerd in wat Hij deed en zei, en in Jezus Zelf. Hij kreeg het gevoel dat Jezus zowel genegenheid als respect opriep. Hij ging graag met Hem om en verbleef graag in Zijn nabijheid. Als hij naar de woorden van Jezus luisterde ontving hij steun en hulp. De hele tijd dat Petrus Jezus heeft gevolgd heeft hij goed opgelet en alles over Zijn leven ter harte genomen: Zijn handelingen, woorden, bewegingen en uitdrukkingen. Hij begon heel goed te begrijpen dat Jezus geen gewoon mens was. Hoewel Zijn menselijke verschijning uitermate gewoon was, was Hij vervuld met liefde, mededogen en tolerantie voor de mens. Alles wat Hij deed of zei betekende een grote steun voor anderen, en naast Hem leerde en zag Petrus dingen die hij nooit eerder had gezien of gehad. Hij zag dat, ondanks dat Jezus geen groot postuur had of een uitzonderlijke menselijkheid, Hij wel echt iets buitengewoons en ongebruikelijks had. En hoewel Petrus het niet goed uit kon leggen, zag hij wel dat Jezus anders handelde dan alle andere mensen, want Hij deed de dingen heel anders dan gewone mensen. Uit de tijd dat Petrus met Jezus in contact stond leerde hij ook

dat Hij een ander karakter had dan andere mensen. Hij was altijd constant en zonder haast, hij overdreef of bagatelliseerde geen enkel onderwerp, en Hij leidde Zijn leven op een manier waaruit een karakter bleek dat normaal en bewonderenswaardig was. In conversaties was Jezus elegant en gracieus, open en opgewekt maar toch sereen, en bij de uitvoering van Zijn werk behield Hij altijd Zijn waardigheid. Petrus zag dat Jezus soms zwijgzaam was, maar op andere momenten onophoudelijk praatte. Soms was Hij zo gelukkig dat Hij leek op een beweeglijke en levendige duif, en andere keren was Hij zo verdrietig dat Hij totaal niet meer sprak, en leek Hij met verdriet beladen, alsof Hij een uitgeputte en vermoeide moeder was. Soms werd Hij door boosheid bevangen, als een dappere soldaat die ten strijde trekt om de vijand te vermoorden; soms leek Hij zelfs op een brullende leeuw. Hij lachte soms, maar dan bad Hij weer en hilde Hij. Hoe Jezus zich ook gedroeg, Petrus begon een oneindige liefde en een grenzeloos respect voor Hem te voelen. Als Jezus lachte, voelde Petrus zich gelukkig. Zijn zorgen stortten hem in het verdriet. Hij was bang van Zijn boosheid, terwijl Zijn barmhartigheid, vergevingsgezindheid en de strenge eisen die Hij aan mensen stelde ervoor zorgden dat hij Jezus echt leerde liefhebben en een oprecht ontzag voor en verlangen naar Hem ontwikkelde. Natuurlijk drong dit alles pas geleidelijk door tot Petrus nadat hij een aantal jaren naast Jezus had doorgebracht.

Petrus was een bijzonder gevoelig mens met een aangeboren natuurlijke intelligentie, en toch heeft hij veel dwaasheden begaan in de tijd dat hij Jezus volgde. In het begin had hij allerlei opvattingen over Jezus. Hij vroeg: “Men zegt dat u een profeet bent. Toen u acht jaar was en oud genoeg om dingen te begrijpen, wist u toen dus al dat u God was? Wist u dat u door de Heilige Geest

bent verwekt?” Jezus antwoordde: “Nee, dat wist ik niet. Lijk ik jou niet net een heel gewoon mens? Ik ben hetzelfde als iedereen. De persoon die de Vader heeft gestuurd is een normaal persoon, geen bijzonder persoon. En al vertegenwoordigt het werk dat ik doe mijn hemelse Vader, toch kunnen mijn beeld, de persoon die ik ben en mijn vleselijk lichaam, mijn hemelse Vader niet volledig vertegenwoordigen – maar alleen een deel van Hem. En ook al ben ik uit de Geest voortgekomen, ik blijf een normaal persoon. Mijn Vader heeft mij als een normaal persoon naar de aarde gestuurd, niet als een bijzonder persoon.”

Pas toen Petrus dit hoorde begon hij een beetje te begrijpen van Jezus. En pas nadat hij talloze uren van het werk, de leer, het herderschap en de ondersteuning van Jezus had doorgespit begon hij een diepgaander begrip te ontwikkelen. In Zijn dertigste levensjaar vertelde Jezus aan Petrus over Zijn aanstaande kruisiging en dat Hij gekomen was om een werkstadium – het kruisigingswerk – te verrichten om daarmee de mensheid te verlossen. Hij vertelde hem ook dat drie dagen na de kruisiging de Mensenzoon weer zou opstaan, en na Zijn opstand veertig dagen lang aan de mensen zou verschijnen. Petrus werd verdrietig toen hij deze woorden hoorde en nam deze woorden ter harte; van toen af aan groeide hij steeds verder naar Jezus toe. Na enige tijd van ervaring begon Petrus zich te realiseren dat alles wat Jezus deed van het wezen van God kwam, en hij begon Jezus uitzonderlijk beminnelijk te vinden. Pas toen hij dit begrip had verworven verlichtte de Heilige Geest hem vanbinnen. Jezus keerde zich toen naar Zijn discipelen en Zijn andere volgelingen, en vroeg: “Johannes, wie zeg jij dat ik ben?” Johannes antwoordde: “U bent Mozes.” Vervolgens wendde Hij zich tot Lucas: “En jij, Lucas, wie zeg jij dat ik ben?” Lucas antwoordde: “U bent de grootste van de profeten.” Toen vroeg Hij een zuster en

zij antwoordde: "U bent de grootste van de profeten die veel woorden spreekt vanaf het begin der tijden tot in de eeuwigheid. Niemand profeteert zo goed als u, en niemand heeft meer kennis dan u; u bent een profeet." Toen keerde Jezus zich tot Petrus, en vroeg: "Petrus, wie zeg jij dat ik ben?" Petrus antwoordde: "U bent de Christus, de Zoon van de levende God. U bent uit de hemel gekomen, u komt niet van de aarde, u bent niet hetzelfde als de schepselen van God. Wij zijn op aarde en u bent hier bij ons, Maar u bent van de hemel, u bent niet van de wereld, en u bent niet van de aarde." Het kwam door zijn ervaring dat de Heilige Geest hem had verlicht, waardoor hij dit begrip had kunnen bereiken. Na zijn verlichting bewonderde hij alles wat Jezus deed nog meer, vond hij Hem nog beminnelijker, en in zijn hart wilde hij nooit van Jezus gescheiden worden. En zo, de eerste keer dat Jezus zich aan Petrus openbaarde nadat Hij gekruisigd en herrezen was, riep Petrus buitengewoon gelukkig uit: "Heer! U bent opgestaan!" Huilend ving hij toen een bijzonder grote vis, maakte die klaar en diende hem aan Jezus op. Jezus glimlachte slechts, Hij sprak niet. Hoewel Petrus wist dat Jezus herrezen was, begreep hij het mysterie niet. Toen hij Jezus de vis te eten gaf, weigerde Jezus deze niet, maar evenmin sprak Hij of ging Hij zitten om te eten. In plaats daarvan verdween Hij plotseling. Dit kwam als een grote schok voor Petrus. Toen pas begreep hij dat de herrezen Jezus anders was dan de eerdere Jezus. Toen hij zich dit realiseerde, was Petrus bedroefd, maar hij putte ook troost uit de wetenschap dat de Heer Zijn taak had volbracht. Hij wist dat Jezus Zijn taak had volbracht, dat Zijn tijd onder de mensen voorbij was, en dat de mens vanaf dat moment zijn eigen weg zou moeten gaan. Jezus had eens tegen hem gezegd: "Ook jij zult moeten drinken uit de bittere drinkbeker waarvan ik gedronken heb (dit zei Hij na de herrijzenis), ook jij zult de weg moeten gaan

die ik heb bewandeld, je zult je leven moeten geven voor mij.” Anders dan nu hield werk in die tijd geen persoonlijk gesprek in. Tijdens het Tijdperk van Genade was het werk van de Heilige Geest goed verborgen; en Petrus leed veel ontberingen en af en toe bereikte hij het punt waarop hij uitriep: “God! Ik heb niets dan dit leven. Het is u misschien niet veel waard, maar ik draag het op aan u. De mens is misschien onwaardig u lief te hebben, en zijn liefde en hart zijn waardeloos, maar ik geloof dat u de bedoeling in zijn hart kan zien. En ook al kan het lichaam van de mens uw bijval niet verkrijgen, toch wil ik graag dat u mijn hart aanvaardt.” Na het uiten van deze gebeden ontving hij bemoediging, vooral als hij als volgt bad: “Ik ben bereid mijn hele hart op te dragen aan God. Ook al kan ik niets doen voor God, ik ben bereid om God toch trouw te behagen en mezelf met heel mijn hart aan Hem te wijden. Ik geloof dat God mijn hart ziet.” Hij zei: “In mijn leven vraag ik alleen maar dat mijn gedachten over de liefde voor God en mijn hartenwens door God worden aanvaard. Ik ben zo lang bij de Heer Jezus geweest, en toch heb ik Hem nooit liefgehad, dit is mijn grootste schuld. Ook al was ik bij Hem, ik kende Hem niet en sprak zelfs wat ongepaste dingen achter Zijn rug om. Als ik daaraan denk voel ik mij nog meer verschuldigd aan de Heer Jezus.” Zo bad hij altijd. Hij zei: “Ik ben minder dan stof. Ik kan alleen dit trouwe hart aan God opdragen.”

Dit was een hoogtepunt in de ervaringen van Petrus, toen zijn lichaam bijna geheel gebroken was, maar Jezus hem van binnen aanmoedigde. En Hij verscheen eenmaal aan hem. Toen Petrus enorm leed en voelde dat zijn hart gebroken was, gaf Jezus hem de opdracht: “Jij bent met mij op aarde geweest, en ik was hier met jou. En ondanks dat wij voordien samen in de hemel waren, behoort dat uiteindelijk tot de spirituele wereld. Ik ben nu naar de spirituele

wereld teruggekeerd, en jij bent op aarde. Want ik ben niet van aarde, en ook al ben jij ook niet van aarde, jij zult wel je functie op aarde moeten uitoefenen. Aangezien je een dienaar bent, moet je je plicht zo goed mogelijk uitvoeren.” Petrus was getroost nu hij gehoord had dat hij aan Gods zijde terug mocht keren. Toen Petrus zo’n pijn had dat hij haast aan zijn bed was gekluisterd, voelde hij zoveel wroeging dat hij zei: “Ik ben zo verdorven, ik kan God niet tevredenstellen.” Jezus verscheen aan hem en zei: “Petrus, kan het zijn dat je de belofte die je mij ooit hebt gedaan vergeten bent? Ben je echt alles vergeten wat ik gezegd heb? Ben je je belofte aan mij vergeten?” Petrus zag dat het Jezus was en stond van zijn bed op, en Jezus troostte hem: “Ik ben niet van de aarde, dit heb ik je eerder verteld, dit moet je begrijpen, maar ben je iets anders vergeten dat ik je verteld heb? ‘Jij bent ook niet van de aarde, niet van de wereld.’ Op dit moment is er werk dat je moet doen, je kunt je nu niet in je verdriet verliezen, je kunt nu niet zo lijden. Ook al kunnen de mens en God niet samen in één wereld leven, toch heb ik mijn werk, en jij het jouwe. Op een dag, als jouw werk klaar is, zullen we samen in een Koninkrijk verblijven, en zal ik je leiden zodat je voor altijd bij mij kan zijn.” Nadat Petrus deze woorden had gehoord, voelde hij zich getroost en gerustgesteld. Hij wist dat hij zijn lijden moest doorstaan en ervaren, en vanaf dat moment was hij bezield. Jezus verscheen speciaal op alle cruciale momenten en gaf hem een speciale verlichting en leiding, en Jezus verrichtte veel werk in hem. En waar had Petrus het meeste spijt van? Jezus stelde Petrus nog een vraag (al staat dit niet zo in de Bijbel) niet lang nadat Petrus ‘U bent de Zoon van de levende God’ gezegd had, en dat was de volgende vraag: “Petrus! Heb je mij ooit liefgehad?” Petrus begreep wat Hij bedoelde en zei: “Heer! Ik heb de Vader in de hemel ooit

liefgehad, maar ik moet toegeven dat ik u nooit heb liefgehad.” Toen zei Jezus: “Als mensen de Vader in de hemel niet liefhebben, hoe kunnen ze de Zoon op aarde dan liefhebben? En als mensen de Zoon die door God de Vader gestuurd is niet liefhebben, hoe kunnen ze dan de Vader in de hemel liefhebben? Als mensen de Zoon op aarde echt liefhebben, dan hebben ze de Vader in de hemel ook echt lief.” Toen Petrus deze woorden hoorde begreep hij zijn tekortkoming. Hij voelde altijd tot tranen toe wroeging over zijn woorden ‘Ik heb de Vader in de hemel ooit liefgehad, maar ik heb u nooit liefgehad.’ Na de herrijzenis en hemelvaart van Jezus voelde hij nog meer wroeging en verdriet door deze woorden. Hij herinnerde zich zijn werk in het verleden en zijn huidige gestalte en kwam vaak tot Jezus in gebed, altijd vol spijt en schuld omdat hij Gods wens niet had vervuld en niet aan Gods normen had voldaan. Dit werd zijn zwaarste last. Hij zei: “Op een dag zal ik alles wat ik heb en alles wat ik ben aan u wijden, ik zal u het meest waardevolle geven.” Hij zei: “God! Ik heb slechts één geloof en één liefde. Mijn leven is niets waard, mijn lichaam is niets waard. Ik heb slechts één geloof en één liefde. In mijn geest heb ik geloof in u en in mijn hart heb ik liefde voor u; ik heb alleen deze twee dingen aan u te geven, niets anders.” Petrus putte veel moed uit de woorden van Jezus, want voor Zijn kruisiging had Jezus tegen hem gezegd: “Ik ben niet van deze wereld, en ook jij bent niet van deze wereld.” Later, toen Petrus een moment van grote pijn had bereikt, herinnerde Jezus hem hier aan: “Petrus, ben je het vergeten? Ik ben niet van de wereld, en het was slechts voor mijn werk dat ik vroegtijdig wegging. Ook jij bent niet van de wereld, ben je dat vergeten? Ik heb je dit tweemaal verteld, herinner je je dat niet?” Petrus hoorde Hem en zei: “Ik ben het niet vergeten!” Toen zei Jezus: “Ooit heb je een gelukkige tijd met mij samen in de hemel doorgebracht en je

bent een tijd aan mijn zijde geweest. Je mist mij, en ik mis jou. Hoewel de schepselen in mijn ogen het vermelden niet waard zijn, hoe kan ik hem die onschuldig is en beminnelijk niet liefhebben? Ben je mijn belofte vergeten? Je moet mijn opdracht op aarde aanvaarden; je moet de taak die ik jou heb toevertrouwd uitvoeren. Op een dag zal ik je zeker bij de hand nemen en naast mij plaatsen.” Toen Petrus dit had gehoord vatte hij nog meer moed en raakte hij nog meer geïnspireerd, zodanig dat toen hij aan het kruis hing hij in staat was te zeggen: “God! Ik kan u niet voldoende liefhebben! Zelfs als u mij vraagt te sterven, kan ik u niet voldoende liefhebben! Waar u mijn ziel ook heenzendt, of u nu uw beloften uit het verleden nakomt of niet, wat u daarna ook doet, ik heb u lief en geloof in u.” Waar hij zich aan vasthield was zijn geloof, en ware liefde.

Diverse discipelen, waaronder Petrus, waren op een avond op een vissersbootje. Ze waren allemaal samen met Jezus, en Petrus stelde Jezus een heel naïeve vraag: “Heer! Er is een vraag die ik al heel lang aan u wil stellen.” Jezus antwoordde: “Ga je gang. Vraag maar.” Toen vroeg Petrus: “Was het werk in het Tijdperk van de Wet ook van u?” Jezus glimlachte, alsof Hij wilde zeggen: “Dit kind, wat is hij naïef!” Toen ging Hij doelgericht verder: “Het was niet mijn werk, maar het werk van Jehova en Mozes.” Petrus hoorde dit en riep uit: “O! Dus het was niet uw werk.” Toen Petrus dit eenmaal had gezegd, zweeg Jezus verder. Petrus dacht bij zichzelf: u bent het niet geweest die het heeft gedaan. Geen wonder dus dat u gekomen bent om de wet te vernietigen, het was niet uw werk. Zijn hart was ook gerustgesteld. Naderhand realiseerde Jezus zich dat Petrus erg naïef was, maar omdat hij het op dat moment niet begreep, zei Jezus niets meer en sprak hem niet meer rechtstreeks tegen. Op een dag preekte Jezus in een synagoge waar veel mensen aanwezig waren, waaronder Petrus. In

Zijn preek zei Jezus: “Hij die komt vanaf het begin der tijden tot in de eeuwigheid zal het werk van de verlossing verrichten in het Tijdperk van Genade om de hele mensheid van de zonde te verlossen, maar Hij zal niet door regelgeving gedwongen worden om de mens uit de zonde weg te leiden. Hij gaat aan de wet voorbij en gaat het Tijdperk van Genade binnen. Hij zal de hele mensheid verlossen. Hij zal met grote passen van het Tijdperk van de Wet het Tijdperk van Genade binnenlopen, maar niemand kent Hem, Hij die van Jehova komt. Het werk dat Mozes heeft verricht was hem door Jehova gegund; Mozes ontwierp de wet vanwege het werk dat Jehova had gedaan.” Toen dit gezegd was, ging Hij verder: “Zij die tijdens het Tijdperk van Genade de geboden van het Tijdperk van Genade afschaffen zullen rampspoed ondervinden. Zij zullen in de tempel moeten staan en Gods vernietiging moeten ondergaan, en het vuur zal hen verslinden.” Toen Petrus dit hoorde, reageerde hij nogal heftig en gedurende een periode van zijn ervaring, begeleidde en steunde Jezus hem en sprak openhartig met Petrus, waardoor hij Jezus iets beter begreep. Petrus dacht na over de preek van Jezus van die dag, en daarna over de vraag die hij Hem had gesteld toen ze op het vissersbootje waren en over Jezus’ antwoord en hoe Hij had gelachen. Het was op dat moment dat hij het allemaal begreep. Later verlichtte de Heilige Geest Petrus en alleen hierdoor begreep hij dat Jezus de Zoon van God was. Het begrip van Petrus kwam door de verlichting van de Heilige Geest, maar hij moest een heel proces doorlopen om tot dit begrip te komen. Door vragen te stellen, naar de preken van Jezus te luisteren, vervolgens door het speciale verbond met Jezus en Zijn speciale begeleiding realiseerde Petrus zich uiteindelijk dat Jezus de Zoon van de levende God was. Dit gebeurde niet plotseling; het was een proces, en bij zijn latere ervaringen had hij hier heel veel

aan. Waarom heeft Jezus het vervolmakingswerk niet in andere mensen volbracht, alleen maar in Petrus? Omdat Petrus de enige was die begreep dat Jezus de Zoon van God was en niemand anders dit wist. Hoewel er veel discipelen waren die veel geleerd hadden in de periode dat ze Hem volgden, was hun kennis toch oppervlakkig. Daarom is Petrus door Jezus gekozen als voorbeeld voor vervolmaking. Wat Jezus toen tegen Petrus zei is wat Hij nu zegt tegen de mensen wier kennis en ingang in het leven het niveau van Petrus moeten bereiken. God zal volgens deze vereiste en dit pad iedereen vervolmaken. Waarom wordt er tegenwoordig van mensen verwacht dat ze echt geloof en ware liefde hebben? Wat Petrus heeft meegemaakt moeten jullie ook meemaken; de vruchten die Petrus van zijn ervaringen heeft geplukt moeten zich ook in jullie openbaren, en de pijn die Petrus heeft geleden zal zeker ook aan jullie niet voorbijgaan. Jullie gaan dezelfde weg die Petrus is gegaan. De pijn die jullie lijden is de pijn die Petrus leed. Als jullie de hemelse glorie ontvangen en een waar leven leiden, dan leven jullie naar het beeld van Petrus. Het is dezelfde weg, en volgens deze weg wordt men vervolmaakt. Jullie kaliber blijft echter wat achter bij dat van Petrus, want de tijden zijn veranderd en dat geldt ook voor de mate van verdorvenheid. Ook omdat Judea een oud koninkrijk was met een zeer oude cultuur. Jullie moeten dus proberen jullie kaliber te verbeteren.

Petrus was een verstandig man, scherpzinnig in alles wat hij deed en bovendien uiterst eerlijk. Hij kende veel tegenslag. Hij kwam met de maatschappij in contact toen hij 14 was. Hij ging naar school en ook bezocht hij vaak de synagoge. Hij was zeer enthousiast en wilde altijd bijeenkomsten bijwonen. Jezus was toen nog niet officieel met Zijn werk begonnen, het was nog maar het begin van het Tijdperk van Genade. Petrus kwam voor het eerst in

contact met religieuze figuren toen hij veertien was. Tegen de tijd dat hij achttien was, had hij contact met de religieuze elite, maar toen hij de religieuze chaos achter de schermen zag, verliet hij die wereld. Hij zag hoe doortrapt, sluw en twistziek deze mensen waren en hij voelde een grote walging (dit is hoe de Heilige Geest toen werkte om hem te vervolmaken. In het bijzonder beroerde Hij hem en verrichtte bijzonder werk in hem). Daarom trok Petrus zich terug uit de synagoge toen hij achttien was. Zijn ouders vervolgden hem en stonden niet toe dat hij geloofde (zij behoorden de duivel toe, en hadden geen geloof). Uiteindelijk ging Petrus thuis weg en begon zomaar wat rond te reizen. Twee jaar lang viste en preekte hij en in deze tijd leidde hij ook een redelijk aantal mensen. Nu moet je de weg die Petrus bewandelde duidelijk kunnen zien. Als je het pad van Petrus duidelijk kunt zien, dan zul je zeker zijn ten aanzien van het werk dat tegenwoordig gedaan wordt, en zou je niet meer klagen of passief blijven, of ergens naar verlangen. Je zou de toenmalige stemming van Petrus ervaren: hij was door verdriet getroffen; hij vroeg niet meer om een toekomst of om zegen. Hij was niet op zoek naar de winst, het geluk, de roem of de voorspoed van deze wereld. Hij wilde alleen maar een zeer betekenisvol leven leiden, wat inhield dat hij Gods liefde terug wilde betalen en aan Hem zijn aller dierbaarste bezit op wilde dragen. Dat zou zijn hart tevredenstellen. Hij bad vaak tot Jezus met de volgende woorden: "Heer Jezus Christus, ooit had ik u lief, maar ik had u niet waarlijk lief. Hoewel ik betoogde dat ik in u geloofde, heb ik u nooit met een waar hart liefgehad. Ik keek alleen naar u op, bewonderde u, en miste u, maar ik heb u nooit liefgehad of waarlijk in u geloofd." Hij bad altijd om zijn besluit te nemen, hij was voortdurend bemoedigd door de woorden van Jezus en zette ze in motivatie om. Later, na een periode van ervaring, stelde Jezus hem op de proef en zette

hem aan om vervolgens naar Hem te verlangen. Hij zei: “Heer Jezus Christus! Ik mis u zo, en verlang ernaar u te zien. Mij ontbreekt te veel, dat kan uw liefde niet compenseren. Ik smeed u mij spoedig hier weg te halen. Wanneer zult u mij nodig hebben? Wanneer komt u mij halen? Wanneer zal ik uw gezicht weer zien? Ik wil niet meer in dit lichaam leven, verder verdorven worden, en ik wil ook geen verzet meer plegen. Ik ben er klaar voor om alles wat ik heb aan u op te dragen zodra ik dat kan, ik wil u verder geen verdriet meer doen.” Zo bad Petrus. Maar toen wist hij nog niet wat Jezus in hem zou vervolmaken. Tijdens de kwelling van deze beproeving verscheen Jezus aan hem en zei: “Petrus, ik wil jou vervolmaken, zodat jij een stuk fruit wordt dat de kristallisatie van mijn vervolmaking van jou is en waarvan ik kan genieten. Kun jij oprecht voor mij getuigen? Heb je gedaan wat ik je gevraagd heb? Heb je naar de woorden geleefd die ik heb gesproken? Ooit had je me lief, maar hoewel je me liefhad, heb je wel naar mij geleefd? Wat heb je voor mij gedaan? Je erkent dat je mijn liefde niet waard bent, maar wat heb je voor mij gedaan?” Petrus zag in dat hij niets voor Jezus had gedaan en herinnerde zich zijn eerdere eed dat hij zijn leven voor God zou geven. En dus klaagde hij niet meer en zijn gebeden werden nadien beter. Hij zei in gebed: “Heer Jezus Christus! Ooit liet ik u alleen, en u liet mij ook ooit alleen. We zijn een tijdje uit elkaar geweest, en een tijdje in elkaars gezelschap. Toch hebt u mij meer lief dan alle anderen. Ik ben herhaaldelijk tegen u opgestaan, en heb u herhaaldelijk verdriet gedaan. Hoe kan ik zoiets vergeten? Het werk dat u in mij hebt volbracht en wat u mij hebt toevertrouwd is altijd in mijn gedachten, ik vergeet het nooit. Ik wens mij aan uw orkestraties te onderwerpen en ik zal alles wat ik heb aan u opdragen. U weet waar ik toe in staat ben en u weet bovendien welke rol ik kan spelen. Uw wil is mijn wet en

alles wat ik heb draag ik aan u op. U alleen weet wat ik voor u kan doen. Hoewel Satan mij danig voor de gek heeft gehouden, en ik tegen u ben opgestaan, geloof ik dat u mij die overtreding niet toerekent, dat u mij niet daarnaar zult behandelen. Ik wil mijn hele leven aan u opdragen. Ik vraag nergens om. Ik heb geen andere hoop of plannen; ik wil alleen handelen naar uw bedoeling en uw wil uitvoeren. Ik zal uit uw bittere drinkbeker drinken, ik behoor aan u toe.”

Jullie moeten duidelijk zijn over de weg die jullie bewandelen; jullie moeten duidelijk zijn over de weg die jullie in de toekomst in zullen slaan, wat God straks gaat vervolmaken, en wat aan jullie is toevertrouwd. Misschien worden jullie op een dag op de proef gesteld. Als jullie dan bezieling vinden in de ervaringen van Petrus dan blijkt dat jullie waarlijk de weg van Petrus bewandelen. God prees Petrus om zijn ware geloof en liefde en zijn trouw aan God. En door zijn oprechtheid en verlangen naar God in zijn hart heeft God hem vervolmaakt. Als je oprecht dezelfde liefde en hetzelfde geloof hebt als Petrus, dan zal Jezus je zeker vervolmaken.

Zij die God liefhebben zullen voor altijd in Zijn licht leven

De essentie van het geloof in God van de meeste mensen is een religieuze overtuiging: ze zijn niet in staat om van God te houden en kunnen God alleen als een robot volgen, zonder in staat te zijn om echt naar God te smachten of Hem te aanbidden. Ze volgen Hem alleen maar in stilte. Veel mensen geloven in God, maar er zijn er maar heel weinig die van God houden; ze ‘vereren’ God alleen omdat ze bang zijn voor rampspoed, of ze bewonderen God omdat Hij hoog en

machtig is – maar hun eerbied en bewondering bevat geen liefde of echt verlangen. Ze zoeken in hun ervaringen naar de details van de waarheid of naar wat onbelangrijke mysteries. De meeste mensen zijn volgers, ze vissen in duistere wateren, alleen om zegeningen te ontvangen; ze zoeken de waarheid niet, noch gehoorzamen ze God werkelijk om Gods zegen te ontvangen. Het leven van ieders geloof in God is zinloos, het is waardeloos, en daarin zijn hun persoonlijke overwegingen en bezigheden; ze geloven niet in God om God lief te hebben, maar om gezegend te worden. Veel mensen handelen naar eigen goeddunken, ze doen maar wat ze willen en overwegen nooit de belangen van God, of dat wat ze doen in overeenstemming is met de wil van God. Zulke mensen kunnen niet een werkelijk geloof bereiken, laat staan de liefde van God. De mens moet niet alleen in het wezen van God geloven, maar het bovendien liefhebben. Maar velen van degenen die in God geloven, zijn niet in staat om dit ‘geheim’ te ontdekken. Mensen durven niet van God te houden en proberen Hem ook niet lief te hebben. Ze hebben nooit ontdekt dat er zo veel is dat beminnelijk is aan God, ze hebben nooit ontdekt dat God de God is die de mens liefheeft en dat Hij de God is die voor de mens is om van te houden. De liefelijkheid van God is uitgedrukt in Zijn werk: alleen wanneer ze Zijn werk ervaren, kunnen mensen Zijn liefelijkheid ontdekken, alleen in hun werkelijke ervaringen kunnen ze de liefelijkheid van God waarderen en zonder het in het echte leven waar te nemen, kan niemand Gods liefelijkheid ontdekken. Er is zoveel aan God om van te houden, maar mensen zijn niet in staat om het te ontdekken als ze niet met Hem omgaan. Dat wil zeggen, als God geen vlees geworden was dan zouden mensen niet in staat zijn om daadwerkelijk met Hem om te gaan, en als ze niet in staat waren om daadwerkelijk met Hem om te gaan zouden ze ook niet in staat zijn om

Zijn werk te ervaren – en dus zou hun liefde voor God besmet zijn met een heleboel leugens en verzinsels. Hun liefde voor de God in de hemel is niet zo echt als hun liefde voor de God op aarde, want de kennis van mensen van God in de hemel is gebaseerd op hun verbeelding, in plaats van wat ze met hun eigen ogen hebben gezien en wat ze persoonlijk hebben ervaren. Wanneer God naar de aarde komt, zijn de mensen in staat om Zijn werkelijke daden en Zijn liefelijkheid te aanschouwen en zij kunnen alles zien van Zijn praktische en normale gezindheid, die duizenden keren meer echt is dan de kennis van de God in de hemel. Ongeacht hoeveel mensen de God in de hemel liefhebben, er is niets echts aan deze liefde en het zit vol menselijke ideeën. Ongeacht hoe klein hun liefde voor de God op aarde is, deze liefde is echt; zelfs als er maar een beetje van is, is het nog steeds echt. God zorgt ervoor dat mensen Hem leren kennen door werkelijk werk en door deze kennis verkrijgt Hij hun liefde. Het is als met Petrus: als hij niet met Jezus had geleefd, zou het onmogelijk voor hem zijn geweest om Jezus te vereren. Zo was ook zijn loyaliteit aan Jezus gebaseerd op zijn omgang met Jezus. Om de mens van Hem te laten houden, is God te midden van de mensen gekomen en leeft Hij samen met de mens en alles wat Hij de mens laat zien en ervaren is de realiteit van God.

God maakt gebruik van de realiteit en de benadering van feiten om mensen te vervolmaken; Gods woorden vervullen een deel van Zijn vervolmaking van mensen. Dit is het werk van begeleiding en het openen van de weg. Dat wil zeggen, in Gods woorden moet je het pad van beoefening vinden en moet je de kennis van visies vinden. Door deze dingen te begrijpen, zullen mensen een pad en visies hebben terwijl ze feitelijk beoefenen en in staat zijn om verlicht te worden door Gods woorden, ze zullen kunnen begrijpen dat deze dingen van

God komen en in staat zijn om veel te onderscheiden. Na het begrijpen moeten ze onmiddellijk deze realiteit binnengaan en Gods woorden gebruiken om God tevreden te stellen in hun werkelijke leven. God zal je in alle dingen leiden en je een pad van beoefening geven en je laten voelen dat God zo liefelijk is en je toestaan te zien dat elke stap van Gods werk in jou er is om je te vervolmaken. Als je Gods liefde wilt zien, als je Gods liefde echt wilt ervaren, dan moet je diep in de realiteit gaan, moet je diep in het echte leven gaan en inzien dat alles wat God doet liefde is en redding en om te zorgen dat mensen hetgeen wat onrein is achterlaten en om de dingen in hun binnenste, die niet in staat zijn om Gods wil te bevredigen, te louteren. God gebruikt woorden om de mensen te voorzien, terwijl Hij ook omgevingen in het werkelijke leven creëert die de mensen laten ervaren en als de mensen veel van Gods woorden eten en drinken, als ze die werkelijk in praktijk brengen, dan kunnen ze alle moeilijkheden in hun leven oplossen door veel woorden van God te gebruiken. Dat wil zeggen, je moet de woorden van God hebben om diep in de realiteit te gaan; als je de woorden van God niet eet en drinkt en zonder werk van God bent, dan zul je geen pad in het werkelijke leven hebben. Als je de woorden van God nooit eet of drinkt, dan zal je verbijsterd zijn als jou iets overkomt. Je weet alleen maar dat je van God moet houden, maar je bent niet in staat om te onderscheiden en hebt geen pad van beoefening; je bent vertroebeld en verward en soms geloof je zelfs dat je God tevreden stelt door het bevredigen van het vlees – dit is allemaal het gevolg van het niet eten en drinken van Gods woorden. Dat wil zeggen, als je de hulp van Gods woorden niet hebt en alleen maar rondtast in de realiteit, dan ben je fundamenteel niet in staat het pad van beoefening te vinden. Zulke mensen begrijpen gewoon niet wat het betekent om in God te geloven en nog minder

begrijpen ze wat het betekent om God lief te hebben. Als je, gebruikmakend van de verlichting en begeleiding van Gods woorden, vaak bidt en onderzoek doet en zoekt, waardoor je ontdekt wat je in praktijk zou moeten brengen, gelegenheden voor het werk van de Heilige Geest vindt, echt samen met God werkt en je niet vertroebeld en verward bent, dan zul je in het echte leven een pad hebben en God echt tevreden stellen. Als je God tevreden hebt gesteld, zal de leiding van God binnenin je zijn en zul je bijzonder gezegend zijn door God, wat je een gevoel van vreugde zal geven: je zult je vooral vereerd voelen dat je God tevreden hebt gesteld, je zult je vooral helder voelen van binnen en in je hart zul je helder en vreedzaam zijn, je geweten zal worden getroost en vrij van beschuldigingen zijn en je zult je van binnen prettig voelen als je je broeders en zusters ziet. Dit is wat het betekent om Gods liefde te genieten en alleen dit is werkelijk genieten van God. Het genieten, door de mensen, van Gods liefde wordt verkregen door het ervaren: door ontberingen te ervaren en door het ervaren van het in praktijk brengen van de waarheid, verkrijgen zij Gods zegeningen. Als je alleen maar zegt dat God echt van je houdt, dat God een zware prijs heeft betaald in mensen, dat Hij geduldig en vriendelijk zoveel woorden heeft gesproken en altijd mensen redt, dan is jouw uiting van deze woorden slechts één kant van het genieten van God. Maar een grotere vreugde – echte vreugde – zou zijn dat mensen de waarheid in hun werkelijke leven in praktijk te brengen, waarna ze vreedzaam en helder in hun hart zullen zijn, ze zullen zich innerlijk zo ontroerd voelen en dat God zo lieflijk is. Je zult het gevoel hebben dat de prijs die je hebt betaald zo de moeite waard is. Als je een hoge prijs hebt betaald betreffende je inspanningen, zul je bijzonder helder van binnen zijn: je zult het gevoel hebben dat je Gods liefde echt ervaart en begrijpen dat

God het reddingswerk onder de mensen gedaan heeft, dat Hij de mensen loutert om hen puur te maken en dat God mensen beproeft om te testen of ze echt van Hem houden. Als je de waarheid steeds op deze manier in praktijk brengt, dan zul je geleidelijk een duidelijke kennis van veel van Gods werk ontwikkelen en gedurende die tijd zul je steeds het gevoel hebben dat Gods woorden zo helder als kristal zijn voor je. Als je veel waarheden duidelijk kunt begrijpen, zul je voelen dat alle zaken gemakkelijk in praktijk te brengen zijn, dat je dit probleem kunt overwinnen en die verleiding kunt weerstaan en je zult zien dat niets een probleem voor je is, waardoor je heel los en bevrijd wordt. Op dat moment zul je genieten van Gods liefde en Gods ware liefde zal tot je zijn gekomen. God zegent hen die visies hebben, die de waarheid hebben, die kennis hebben en die echt van Hem houden. Als mensen Gods liefde willen aanschouwen, dan moeten ze de waarheid in praktijk brengen in het werkelijke leven, dan moeten ze bereid zijn om pijn te verdragen en verzaken waar ze van houden om God tevreden te stellen en ondanks de tranen in hun ogen moeten ze toch in staat zijn om Gods hart tevreden te stellen. Op deze manier zal God je zeker zegenen en als je moeilijkheden zoals deze doorstaat, zal het worden gevolgd door het werk van de Heilige Geest. Door het werkelijke leven en door het ervaren van Gods woorden, zijn mensen in staat Gods liefelijkheid te zien en alleen als ze Gods liefde hebben geproefd, kunnen ze werkelijk van Hem houden.

Hoe meer je de waarheid in praktijk brengt, des te meer je de waarheid bezit; hoe meer je de waarheid in praktijk brengt, des te meer je Gods liefde bezit; en hoe meer je de waarheid in praktijk brengt, des te meer je door God gezegend wordt. Als je altijd op deze manier beoefent, zul je geleidelijk Gods liefde in je zien, net zoals Petrus God leerde kennen: Petrus zei dat God niet alleen de

wijsheid heeft om de hemelen en de aarde en alle dingen te scheppen, maar dat Hij ook de wijsheid heeft om daadwerkelijk werk te doen in mensen. Petrus zei dat Hij niet alleen de liefde van mensen waardig is vanwege Zijn schepping van de hemelen en de aarde en alle dingen, maar bovendien vanwege Zijn vermogen om de mens te scheppen, de mens te redden, de mens te vervolmaken en Zijn liefde na te laten aan de mens. Zo zei Petrus ook dat er in Hem veel is dat de liefde van de mens waardig is. Petrus zei tegen Jezus: "Is het scheppen van de hemelen en de aarde en alle dingen de enige reden dat u de liefde van de mens verdient? Er is meer in u dat beminnelijk is, u handelt en beweegt zich in het werkelijke leven, uw Geest raakt mij van binnen, u disciplineert mij, u roept mij tot de orde – deze dingen zijn nog meer de liefde van mensen waardig." Als je Gods liefde wilt zien en ervaren, dan moet je in het werkelijke leven verkennen en zoeken en moet je bereid zijn om je eigen vlees opzij te zetten. Je moet deze beslissing nemen. Je moet iemand met vastberadenheid zijn, die in staat is om God in alle dingen tevreden te stellen, zonder lui te zijn, of de pleziertjes van het vlees te begeren, niet leven voor het vlees, maar leven voor God. Er kunnen momenten zijn wanneer je God niet tevreden stelt. Dat komt omdat je Gods wil niet begrijpt; de volgende keer, ook al kost het je meer moeite, moet je Hem tevreden stellen en moet je niet het vlees bevredigen. Wanneer je op deze manier ervaart zul je God hebben leren kennen. Je zult inzien dat God de hemelen en de aarde en alle dingen kon schapen, dat Hij vlees geworden is, zodat mensen Hem echt en daadwerkelijk kunnen zien en echt en daadwerkelijk met Hem kunnen omgaan, inzien dat Hij in staat is om te midden van de mensen te wandelen, dat Zijn Geest mensen kan vervolmaken in het werkelijke leven, zodat ze Zijn liefelijkheid kunnen zien en Zijn discipline, Zijn kastijding en Zijn

zegeningen kunnen ervaren. Als je altijd op deze manier ervaart, zul je in het werkelijke leven onafscheidelijk van God zijn en als op een dag je relatie met God ophoudt normaal te zijn, zul je in staat zijn om berispingen te ondergaan en om spijt te voelen. Wanneer je een normale relatie met God hebt, zul je God nooit willen verlaten en als God op een dag zegt dat Hij je zal verlaten, zul je bang zijn en zul je zeggen dat je liever zou sterven dan door God te worden verlaten. Zodra je deze emoties hebt, zul je voelen dat je niet in staat bent om God te verlaten en op deze manier zul je een fundament hebben en Gods liefde werkelijk genieten.

Mensen spreken er vaak over om God hun leven te laten zijn, maar moeten dat tot dan toe nog ervaren. Je zegt alleen maar dat God je leven is, dat Hij je elke dag begeleidt, dat je elke dag zijn woorden eet en drinkt en dat je elke dag tot Hem bidt en dat Hij daarom je leven is geworden. De kennis van hen die dit zeggen is zo oppervlakkig. Bij veel mensen is er geen fundament; Gods woorden zijn in hen geplant, maar ze moeten nog ontkiemen, laat staan dat ze vrucht dragen. In welke mate heb je vandaag de dag ervaren? Pas nu, nadat God je heeft gedwongen om zover te komen, heb je het gevoel dat je God niet kunt verlaten. Wanneer je, op een dag, tot een bepaald punt hebt ervaren en God zou je laten vertrekken, dan zou je dat niet kunnen. Je zult altijd het gevoel hebben dat je niet zonder God binnen in je kan bestaan; je kunt zonder echtgenoot, echtgenote of kinderen, zonder familie, zonder moeder of vader, zonder vleselijk genot zijn, maar niet zonder God. Zonder God zijn is alsof je je leven verliest, je zult niet in staat zijn om zonder God te leven. Wanneer je tot op dit punt hebt ervaren, zul je het doel hebben bereikt betreffende je geloof in God en op deze manier zal God je leven zijn geworden, Hij zal het fundament van je bestaan zijn

geworden en je zult God nooit meer kunnen verlaten. Wanneer je tot dit punt hebt ervaren, zul je Gods liefde echt hebben genoten, zal je relatie met God zo dichtbij zijn, zal God je leven zijn, je liefde en op dat moment zul je tot God bidden en zeggen: “O God! Ik kan u niet verlaten, u bent mijn leven, ik kan zonder al het andere – maar zonder u kan ik niet blijven leven.” Dit is de ware gestalte van de mensen; het is het werkelijke leven. Sommige mensen zijn gedwongen om zover te komen als vandaag de dag: ze moeten doorgaan of ze willen of niet, en ze hebben altijd het gevoel dat ze zich tussen wal en schip bevinden. Je moet op zodanige wijze ervaren dat God je leven is, zodanig dat als God van je hart weggenomen zou worden, het zou zijn alsof je je leven verliest; God moet je leven zijn en je moet Hem niet kunnen verlaten. Op deze manier zul je God echt ervaren hebben en op dat moment, wanneer je God liefhebt, zul je echt God liefhebben en zal het een unieke, pure liefde zijn. Op een dag wanneer je ervaringen zo zijn dat je leven een bepaald punt heeft bereikt, wanneer je tot God bidt en de woorden van God eet en drinkt, zul je God binnen in jou niet kunnen verlaten en zul je Hem ook niet kunnen vergeten, zelfs als je dat zou willen. God zal je leven zijn geworden; je kunt de wereld vergeten, je kunt je vrouw, man of kinderen vergeten, maar je zult moeite hebben om God te vergeten – dat is onmogelijk, dit is je ware leven en je ware liefde voor God. Wanneer de liefde van mensen tot God een bepaald punt heeft bereikt, is er niets waarvoor hun liefde gelijk is aan hun liefde voor God; hun liefde voor God komt op de eerste plaats. Op deze manier kun je al het andere opgeven en bereid zijn om al het aanpakken en het snoeien van God te accepteren. Als je een liefde voor God hebt bereikt die al het andere overtreft, zul je in de realiteit leven en in Gods liefde.

Zodra God het leven in de mensen wordt, zijn ze niet langer in staat om God te verlaten. Is dit niet de daad van God? Er is geen groter getuigenis! God heeft tot op een zeker punt gewerkt; Hij heeft gezegd dat mensen dienst moesten doen en getuchtigd moesten worden of sterven en mensen hebben zich toch niet teruggetrokken, wat aantoont dat ze door God zijn overwonnen. Mensen die de waarheid hebben zijn degenen die in hun werkelijke ervaringen standvastig zijn in hun getuigenis, standvastig zijn in hun positie, aan de kant van God staan, zonder zich ooit terug te trekken en die een normale relatie kunnen hebben met mensen die van God houden, die als er wat met hen gebeurt, in staat zijn om God volledig te gehoorzamen en God tot de dood kunnen gehoorzamen. Je beoefening en openbaringen in het werkelijke leven zijn de getuigenis van God, zij zijn de naleving van de mens en de getuigenis van God en dit is echt genieten van de liefde van God ; wanneer je tot op dit punt hebt ervaren, zal het gepaste effect zijn bereikt. Je bent bezeten van daadwerkelijke naleving en alles wat je doet wordt met bewondering door anderen bekeken. Je kleding en je uiterlijk zijn onopvallend, maar je leeft een leven van uiterste vroomheid en wanneer je de woorden van God communiceert, word je door hem geleid en verlicht. Je bent in staat om Gods wil uit te spreken door je woorden, de realiteit te communiceren en je begrijpt veel over het dienen in de geest. Je bent openhartig in je spraak, je bent fatsoenlijk en oprecht, niet confronterend en beleefd, in staat om Gods regelingen te gehoorzamen en standvastig te blijven in je getuigenis wanneer dingen je overkomen en je bent kalm en beheerst, ongeacht waar je mee te maken hebt. Dit soort persoon heeft echt Gods liefde gezien. Sommige mensen zijn nog jong, maar ze gedragen zich als iemand van middelbare leeftijd; ze zijn volwassen, bezeten van de waarheid en worden bewonderd door anderen – en

dit zijn de mensen die getuigenis hebben en de manifestatie van God zijn. Dat wil zeggen, wanneer ze tot op een zeker punt hebben ervaren, zullen ze van binnen een inzicht hebben in God, en zo zal hun externe gezindheid zich ook stabiliseren. Veel mensen brengen de waarheid niet in praktijk en zijn niet standvastig in hun getuigenis. In zulke mensen is er geen liefde van de kant van God, of een getuigenis van God en dit zijn de mensen die het meest door God worden veracht. Ze lezen de woorden van God tijdens de bijeenkomsten, maar wat ze uitleven is Satan, en dit komt neer op het onteren van God, het belasteren van God en het lasteren van God. Bij zulke mensen is geen spoor van Gods liefde, en ze beschikken totaal niet over het werk van de Heilige Geest. Dus representeren de woorden en acties van mensen Satan. Als je hart altijd in vrede is voor God en je altijd aandacht schenkt aan de mensen en dingen om je heen en wat er om je heen gebeurt en als je je bewust bent van Gods last en altijd een hart hebt dat God vereert, dan zal God je vaak van binnen verlichten. In de kerk zijn er mensen die 'opzichter' zijn, die specifiek de tekortkomingen van anderen in de gaten houden, en deze vervolgens kopiëren en trachten te evenaren. Ze zijn niet in staat om onderscheid te maken, ze haten de zonde niet en verafschuwen en walgen niet van de dingen van Satan. Zulke mensen zijn vervuld van de dingen van Satan en zij zullen uiteindelijk volkomen door God verlaten worden. Je hart zou altijd eerbiedig moeten zijn voor God, je moet gematigd zijn in je woorden en daden en je nooit verzetten tegen God of Hem boos maken. Je moet nooit toestaan dat Gods werk in jou voor niets is geweest, of toestaan dat alle ontberingen die je hebt doorstaan en alles wat je in praktijk hebt gebracht, teniet wordt gedaan. Je moet bereid zijn harder te werken en God

meer lief te hebben op het pad dat voor je ligt. Dit zijn de mensen die een visie als hun fundament hebben. Dit zijn de mensen die vooruitgang zoeken.

Als mensen in God geloven en Gods woorden ervaren, met een hart dat God vereert, dan is in zulke mensen Gods redding zichtbaar en Gods liefde. Deze mensen kunnen getuigen van God, ze leven de waarheid uit en waar ze van getuigen is ook de waarheid, wat God is en Gods gezindheid, en ze leven te midden van Gods liefde en hebben Gods liefde gezien. Als mensen God willen liefhebben, moeten ze Gods liefelijkheid proeven en Gods liefelijkheid zien; alleen dan kan er een hart in hen worden opgewekt dat God liefheeft, een hart dat bereid is zich loyaal aan God te besteden. God laat mensen niet van Hem houden door middel van woorden en uitdrukkingen, of hun verbeelding en Hij dwingt mensen niet om Hem lief te hebben. In plaats daarvan laat Hij hen van Hem houden uit hun eigen wil en Hij laat hen Zijn liefelijkheid zien in Zijn werk en uitingen, waarna de liefde van God in hen wordt meegedragen. Alleen op deze manier kunnen mensen echt getuigen van God. Het is niet zo, dat mensen van God houden omdat ze daartoe door anderen zijn aangespoord en het is ook geen kortstondige emotionele impuls. Ze houden van God omdat ze Zijn liefelijkheid hebben gezien, ze hebben gezien dat er zo veel van Hem is dat de liefde van mensen waardig is, omdat ze Gods redding, wijsheid en wonderbaarlijke daden hebben gezien – en als gevolg daarvan prijzen ze God waarlijk en verlangen echt naar Hem en is er zo'n passie in hen opgewekt dat ze niet zouden kunnen overleven zonder God te winnen. De reden waarom zij die echt van God getuigen in staat zijn om een klinkende getuigenis van Hem te geven, is omdat hun getuigenis op het fundament staat van de ware kennis en het ware verlangen naar God. Het is niet volgens een emotionele impuls, maar

volgens de kennis van God en Zijn gezindheid. Omdat ze God hebben leren kennen, hebben ze het gevoel dat ze zeker van God moeten getuigen en dat ze iedereen die naar God verlangt, God moeten laten leren kennen en hen bewust moeten laten zijn van Gods liefelijkheid en Zijn werkelijkheid. Net als de liefde van mensen voor God is hun getuigenis spontaan, het is echt en heeft werkelijke betekenis en waarde. Het is niet passief of hol en zonder betekenis. De reden waarom alleen degenen die echt van God houden de meeste waarde en betekenis in hun leven hebben en alleen zij echt in God geloven, is omdat deze mensen in Gods licht leven, ze in staat zijn te leven voor Gods werk en management. Ze leven niet in de duisternis, maar leven in het licht; ze leven geen zinloze levens, maar levens die gezegend zijn door God. Alleen zij die van God houden, kunnen van God getuigen, alleen zij zijn Gods getuigen, alleen zij zijn door God gezegend en alleen zij zijn in staat Gods beloften te ontvangen. Degenen die God liefhebben zijn Gods vertrouwelingen, zij zijn de mensen die door God geliefd zijn en zij kunnen samen met God zegeningen genieten. Alleen mensen zoals deze zullen tot in eeuwigheid leven, en alleen zij zullen voor altijd leven onder Gods zorg en bescherming. God is om lief te hebben voor mensen en Hij is de liefde van alle mensen waardig, maar niet alle mensen zijn in staat God lief te hebben en niet alle mensen kunnen van God getuigen en met God de macht behouden. Omdat zij in staat zijn om van God te getuigen en al hun inspanningen aan Gods werk te wijden, kunnen zij die echt van God houden overal onder de hemelen rondlopen zonder dat iemand tegen hen durft op te staan en zij kunnen de macht op aarde uitoefenen en over alle mensen van God heersen. Deze mensen zijn samengekomen van over de hele wereld, ze spreken verschillende talen en hebben verschillende huidskleuren, maar hun bestaan

heeft dezelfde betekenis, ze hebben allemaal een hart dat God liefheeft, ze geven allemaal dezelfde getuigenis en hebben hetzelfde voornemen en dezelfde wens. Degenen die van God houden kunnen vrij rondlopen over de hele wereld, zij die van God getuigen kunnen door het hele heelal reizen. Deze mensen zijn geliefd door God, ze zijn gezegend door God en ze zullen voor altijd in Zijn licht leven.

Het werk van de Heilige Geest en het werk van Satan

Hoe komt men tot een begrip van de details van de geest? Hoe werkt de Heilige Geest in de mens? Hoe werkt Satan in de mens? Hoe werken boze geesten in de mens? Wat zijn de verschijningsvormen? Als jou iets gebeurt, komt dat dan van de Heilige Geest en moet je het gehoorzamen of afwijzen? In de werkelijke beoefening van mensen is er veel wat voortkomt uit de menselijke wil, waarvan mensen steevast geloven dat het van de Heilige Geest komt. Sommige dingen komen van boze geesten en toch blijven mensen denken dat ze van de Heilige Geest zijn gekomen, en soms begeleidt de Heilige Geest mensen vanbinnen, maar zijn mensen bang dat dergelijke begeleiding van Satan komt, waardoor ze niet durven gehoorzamen, terwijl die begeleiding in werkelijkheid de verlichting van de Heilige Geest is. Daarom is het, tenzij men onderscheiding toepast, onmogelijk om ervaring op te doen in de praktijk; zonder onderscheiding is het onmogelijk om het leven te winnen. Hoe werkt de Heilige Geest? Hoe werken boze geesten? Wat komt voort uit de wil van de mens? En wat ontstaat uit de begeleiding en verlichting van de Heilige Geest? Als je de patronen van het werk van de Heilige Geest in de mens begrijpt, zul je in je dagelijks leven en tijdens je praktische ervaringen in staat zijn je kennis te vermeerderen en

onderscheid toe te passen; je zult God leren kennen, je zult Satan kunnen begrijpen en onderscheiden; je zult niet verward zijn in je gehoorzaamheid of streven, en je zult iemand zijn met heldere gedachten die het werk van de Heilige Geest gehoorzaamt.

Het werk van de Heilige Geest is een vorm van proactieve begeleiding en positieve verlichting. Het staat mensen niet toe om passief te zijn. Het brengt hun troost, geeft hun geloof en volharding en stelt hen in staat om vervolmaking door God na te streven. Wanneer de Heilige Geest werkt, kunnen mensen actief binnengaan; ze zijn niet passief of gedwongen, maar handelen op eigen initiatief. Wanneer de Heilige Geest werkt, zijn mensen blij en bereidwillig; ze zijn bereid om te gehoorzamen en worden graag nederig. Zelfs al hebben ze pijn en zijn ze kwetsbaar vanbinnen, ze zijn vastberaden om mee te werken; ze lijden gewillig, ze zijn in staat te gehoorzamen en worden niet bezoedeld door de menselijke wil, worden niet bezoedeld door de gedachten van de mens, en worden beslist niet bezoedeld door menselijke verlangens en drijfveren. Wanneer mensen het werk van de Heilige Geest ervaren, zijn ze vanbinnen bijzonder heilig. Zij die het werk van de Heilige Geest bezitten, leven de liefde voor God na, en de liefde voor hun broeders en zusters; ze verheugen zich in de dingen waarin God Zich verheugt, en verafschuwen de dingen die God verafschuwt. Mensen die geraakt worden door het werk van de Heilige Geest hebben normale menselijkheid, streven doorlopend de waarheid na en bezitten menselijkheid. Wanneer de Heilige Geest in mensen werkt, wordt hun toestand steeds beter en wordt hun menselijkheid steeds normaler. Hoewel een deel van hun samenwerking misschien dwaas is, zijn hun drijfveren de juiste, is hun intreden positief, proberen ze geen verstoring te veroorzaken en is er in hen geen kwaadwilligheid. Het werk van de Heilige

Geest is normaal en echt, de Heilige Geest werkt in de mens volgens de regels van het normale leven van de mens, en Hij verzorgt verlichting en begeleiding in de mensen in overeenstemming met het werkelijke streven van normale mensen. Wanneer de Heilige Geest in mensen werkt, begeleidt en verlicht Hij hen naar gelang de behoeften van normale mensen. Hij voorziet hen van wat ze nodig hebben, en Hij begeleidt en verlicht hen positief aan de hand van wat hen ontbreekt en aan de hand van hun tekortkomingen. Het werk van de Heilige Geest is er om mensen te verlichten en te begeleiden in het echte leven; alleen als ze Gods woorden ervaren in hun werkelijke leven kunnen ze het werk van de Heilige Geest zien. Als mensen in hun dagelijks leven een positieve gesteldheid en een normaal geestelijk leven hebben, bezitten ze het werk van de Heilige Geest. Wanneer ze met zo'n gesteldheid de woorden van God eten en drinken, hebben ze geloof; wanneer ze bidden, zijn ze geïnspireerd; wanneer ze ergens tegenaan lopen, zijn ze niet passief; en als er dingen gebeuren, kunnen ze in die dingen de lessen zien waarvan God wil dat ze die leren. Ze zijn niet passief of zwak, en hoewel ze echte moeilijkheden hebben, zijn ze bereid alle regelingen van God te gehoorzamen.

Welke effecten worden bereikt door het werk van de Heilige Geest? Je kunt dan wel dwaas zijn en geen onderscheidingsvermogen hebben, maar zodra de Heilige Geest werkt zal er geloof in je zijn, en je zult steeds voelen dat je nooit genoeg van God kunt houden. Je zult bereid zijn samen te werken, hoe groot de moeilijkheden die nog komen ook zullen zijn. Er zullen je dingen overkomen en het zal je niet duidelijk zijn of die afkomstig zijn van God of van Satan, maar je zult kunnen wachten en zult niet passief zijn en ook niet nalatig. Dit is het normale werk van de Heilige Geest. Wanneer de Heilige Geest in je werkt, loop

je nog steeds tegen echte moeilijkheden op. Soms zul je in tranen uitbarsten, en soms zullen er dingen zijn die je niet kunt overwinnen, maar dit is allemaal maar een fase van het gebruikelijke werk van de Heilige Geest. Hoewel je die moeilijkheden niet te boven kwam, en hoewel je destijds zwak was en veel te klagen had, kon je nadien God nog altijd liefhebben met een absoluut geloof. Je passiviteit kan je er niet van weerhouden normale ervaringen te hebben, en wat anderen ook zeggen, hoe anderen je ook aanvallen, je kunt nog altijd van God houden. Tijdens het gebed voel je altijd dat je God in het verleden zo veel schuldig was, en telkens wanneer je zulke dingen weer tegenkomt, neem je je voor om God tevreden te stellen en het vlees te verzaken. Deze kracht toont aan dat het werk van de Heilige Geest in je is. Dit is de normale gesteldheid van het werk van de Heilige Geest.

Wat is het werk dat van Satan afkomstig is? In het werk dat van Satan komt, zijn de visies binnen de mensen vaag; het ontbreekt mensen aan normale menselijkheid, de drijfveren van hun handelingen zijn verkeerd, en hoewel ze van God willen houden, zijn er in hen altijd beschuldigingen. Deze beschuldigingen en gedachten veroorzaken doorlopend verstoring in hen, beperken de groei van hun leven en verhinderen dat ze in de normale toestand voor God verschijnen. Dat wil zeggen: zodra het werk van Satan in de mensen is, kan hun hart niet in vrede voor God verschijnen. Zulke mensen weten niet wat ze met zichzelf aan moeten – wanneer ze mensen zien bijeenkomen, willen ze wegrennen, en ze kunnen hun ogen niet sluiten wanneer anderen bidden. Het werk van boze geesten verwoest de normale verhouding tussen de mens en God en verstoort de vroegere visies van mensen of hun voormalige pad om het leven binnen te gaan. In hun hart kunnen ze nooit dichtbij God komen, en er overkomen hen

altijd dingen die hen verstoren en ketenen. Hun hart vindt geen vrede, ze hebben geen kracht over om van God te houden en de moed zakt hen in de schoenen. Dat zijn de verschijningsvormen van het werk van Satan. De verschijningsvormen van het werk van Satan zijn: niet standvastig kunnen zijn en niet standvastig in je getuigenis kunnen staan, waardoor je iemand wordt die fout zit, wanneer hij tegenover God staat en die God niet trouw is. Wanneer Satan ingrijpt, verlies je de liefde voor en trouw jegens God die binnenin je zijn, wordt de normale verhouding tot God van je afgenomen, streef je geen waarheid of zelfverbetering na; je gaat achteruit en wordt passief, je leeft jezelf uit, je geeft de zonde alle ruimte om zich te verspreiden en haat de zonde niet. Ook maakt de inmenging van Satan je losbandig; deze zorgt ervoor dat Gods aanraking uit je verdwijnt, dat je over God klaagt en dat je je tegen Hem keert, waardoor je aan Hem begint te twijfelen. Het risico bestaat zelfs dat je God zult verlaten. Dit alles is afkomstig van Satan.

Wanneer er in het dagelijks leven iets met je gebeurt, hoe moet je dan onderscheiden of het door het werk van de Heilige Geest komt of door het werk van Satan? Wanneer de toestand van mensen normaal is, is hun geestelijke leven en hun leven in het vlees normaal en is hun verstand normaal en ordelijk. Wanneer ze zich in deze toestand bevinden, kan over het algemeen gezegd worden dat wat ze ervaren en in zichzelf te weten komen het gevolg is van de aanraking van de Heilige Geest (inzicht hebben of wat simpele kennis hebben bij het eten en drinken van de woorden van God, of trouw zijn in sommige dingen, of de kracht hebben om van God te houden bij sommige dingen – dit alles komt van de Heilige Geest). Het werk van de Heilige Geest in de mens is bijzonder normaal; de mens kan het niet voelen, en het lijkt door de mens zelf te komen,

hoewel het in feite het werk van de Heilige Geest is. In het dagelijks leven doet de Heilige Geest zowel groot als klein werk in iedereen, en alleen de omvang van het werk varieert. Sommige mensen hebben een goed kaliber en begrijpen dingen snel, en de verlichting van de Heilige Geest is extra groot in hen. Sommige mensen hebben daarentegen een zwak kaliber en het kost hen langer om dingen te begrijpen, maar de Heilige Geest raakt hen vanbinnen aan en ook zij kunnen trouw aan God bereiken – de Heilige Geest werkt in iedereen die God nastreeft. Wanneer mensen in het dagelijks leven zich niet tegen God keren en niet in opstand komen tegen God, geen dingen doen die ingaan tegen het management van God en het werk van God niet verstoren, werkt in elk van hen de Geest van God in meerdere of mindere mate. Hij raakt hen, verlicht hen, geeft hun geloof, geeft hun kracht en beweegt hen ertoe om proactief binnen te gaan, niet lui te zijn of de geneugten van het vlees te begeren, de waarheid in de praktijk te willen brengen en naar de woorden van God te verlangen. Dit alles is werk dat van de Heilige Geest afkomstig is.

Wanneer de gesteldheid van mensen niet normaal is, worden ze verlaten door de Heilige Geest; in hun gedachten klagen ze al gauw, hun drijfveren zijn verkeerd, ze zijn lui, ze geven zich over aan het vlees en hun hart komt in opstand tegen de waarheid. Dit alles komt van Satan. Wanneer mensen geen normale toestand hebben, wanneer ze duister vanbinnen zijn en hun normale verstand verloren hebben, door de Heilige Geest zijn verlaten en God niet in zich kunnen voelen, dat is wanneer Satan in hen werkt. Wanneer mensen altijd innerlijke kracht hebben en altijd van God houden, dan zullen dingen die hen overkomen over het algemeen van de Heilige Geest afkomstig zijn, en steeds wanneer ze iemand ontmoeten, komt die ontmoeting voort uit de regelingen van

God. Dat wil zeggen: wanneer je een normale toestand hebt, wanneer je je binnen het grote werk van de Heilige Geest bevindt, dan kan Satan je onmogelijk doen wankelen. Met dit fundament kan gesteld worden dat alles van de Heilige Geest komt, en hoewel je misschien onjuiste gedachten hebt, kun je die afzweren en volg je die niet. Dit alles komt van het werk van de Heilige Geest. Met wat voor situaties bemoeit Satan zich? Satan kan makkelijk in je werken wanneer je toestand niet normaal is, wanneer je niet door God bent aangeraakt en wanneer je het werk van God ontbeert, wanneer je vanbinnen droog en dor bent, wanneer je tot God bidt maar niets begrijpt, en wanneer je de woorden van God eet en drinkt maar niet wordt verlicht of geïllumineerd. Met andere woorden, wanneer de Heilige Geest je heeft verlaten en je God niet kunt voelen, dan overkomen je veel dingen die het gevolg zijn van de verzoeking van Satan. Terwijl de Heilige Geest werkt, werkt Satan ook doorlopend. De Heilige Geest raakt de mens vanbinnen aan, terwijl Satan zich tegelijkertijd bemoeit met de mens. Maar het werk van de Heilige Geest neemt de eerste plaats in, en mensen met een normale toestand kunnen zegevieren; dit is de zege van het werk van de Heilige Geest over het werk van Satan. Terwijl de Heilige Geest werkt, bestaat er in de mensen nog steeds een verdorven gezindheid; maar onder het werk van de Heilige Geest kunnen mensen hun opstandigheid, drijfveren en onzuiverheden makkelijk ontdekken en herkennen. Pas dan hebben mensen wroeging en worden ze bereid om berouw te tonen. Als zodanig worden hun opstandige en verdorven gezindheden geleidelijk afgeworpen binnen Gods werk. Het werk van de Heilige Geest is bijzonder normaal; terwijl Hij in de mensen werkt, hebben ze nog altijd moeilijkheden, huilen ze nog altijd, lijden ze nog altijd, zijn ze nog altijd zwak en is er nog steeds veel dat onduidelijk is voor hen. Toch

kunnen ze in deze gesteldheid hun achteruitgang een halt toeroepen en kunnen ze van God houden, en ook al huilen ze en zitten ze in nood, dan nog kunnen ze God loven; het werk van de Heilige Geest is bijzonder normaal, niet in het minst bovennatuurlijk. De meeste mensen geloven dat, zodra de Heilige Geest begint te werken, er veranderingen optreden in de gesteldheid van mensen en de dingen die wezenlijk voor hen zijn, worden verwijderd. Zulke overtuigingen zijn misvattingen. Wanneer de Heilige Geest in de mens werkt, zijn de passieve dingen van de mens nog steeds aanwezig en blijft zijn gestalte dezelfde, maar hij verwerft de illuminatie en verlichting van de Heilige Geest. Daardoor wordt zijn gesteldheid proactiever, wordt zijn innerlijke toestand normaal en verandert hij snel. In zijn echte belevingen ervaren de mensen vooral het werk van ofwel de Heilige Geest ofwel Satan, en als ze deze gesteldheden niet kunnen begrijpen en geen onderscheid maken, dan kan er van intreden in ware ervaringen geen sprake zijn, laat staan van veranderingen in gezindheid. Zodoende bestaat de sleutel tot het ervaren van Gods werk uit het kunnen doorzien van zulke dingen; op die manier zullen zij het makkelijker kunnen ervaren.

Het werk van de Heilige Geest is positieve vooruitgang, terwijl het werk van Satan bestaat uit terugtrekking, negativiteit, opstandigheid, verzet tegen God, verlies van geloof in God, onwilligheid om zelfs maar lofzangen te zingen en te zwak zijn om je plicht te vervullen. Alles wat voortkomt uit de verlichting van de Heilige Geest is volkomen natuurlijk; het wordt je niet opgedrongen. Als je het opvolgt, zul je vrede kennen; zo niet, dan zul je achteraf berispt worden. Met de verlichting van de Heilige Geest zal niets wat je doet gehinderd of belemmerd worden. Je zult worden bevrijd en in je handelingen zal er een beoefeningspad zijn. Je zult op geen enkele manier worden tegengehouden en zult in staat zijn

de wil van God te doen. Het werk van Satan bezorgt je inmenging in veel dingen; het leidt ertoe dat je niet bereid bent te bidden, te lui bent om de woorden van God te eten en drinken, en niet geneigd bent het leven van de kerk te leiden, en het vervreemdt je van het geestelijke leven. Het werk van de Heilige Geest verstoort je dagelijks leven niet, en verstoort je normale geestelijke leven niet. Veel dingen kun je juist op het moment waarop ze gebeuren niet onderscheiden, maar na een paar dagen wordt je hart lichter en je geest helderder. Je begint iets te begrijpen van de dingen van de geest, en langzaamaan kun je onderscheiden of een gedachte afkomstig is van God of van Satan. Sommige dingen zorgen er duidelijk voor dat je je tegen God verzet en tegen Hem in opstand komt, of weerhouden je ervan de woorden van God in praktijk te brengen; al deze dingen komen van Satan. Sommige dingen zijn niet duidelijk, en op het moment zelf kun je niet zeggen wat ze zijn; achteraf kun je hun verschijningsvormen zien en dan onderscheidingsvermogen toepassen. Als je duidelijk kunt onderscheiden welke dingen van Satan komen en welke door de Heilige Geest worden aangestuurd, zul je in je ervaringen niet gauw op een dwaalspoor worden gebracht. Soms, wanneer je toestand niet goed is, heb je bepaalde gedachten die je uit je passieve gesteldheid halen. Dit toont aan dat zelfs wanneer je toestand ongunstig is, sommige van je gedachten nog steeds afkomstig kunnen zijn van de Heilige Geest. Het is niet het geval dat wanneer je passief bent, al je gedachten afkomstig zijn van Satan; als dat zo was, wanneer zou je dan kunnen overgaan op een positieve gesteldheid? Als je een tijdlang passief bent geweest, geeft de Heilige Geest je een kans om vervolmaakt te worden; Hij raakt je aan en haalt je uit je passieve gesteldheid.

Wanneer je weet wat het werk van de Heilige Geest en wat het werk van Satan is, kun je deze vergelijken met je eigen gesteldheid tijdens je ervaringen, en met je eigen ervaringen. Op deze manier zullen er veel meer waarheden zijn die te maken hebben met beginselen in je ervaringen. Als je deze waarheden over beginselen hebt begrepen, zul je je huidige gesteldheid kunnen beheersen, zul je onderscheid kunnen maken tussen mensen en onderscheid kunnen maken tussen gebeurtenissen, en zul je niet zo veel moeite hoeven te steken in het verkrijgen van het werk van de Heilige Geest. Natuurlijk hangt dit ervan af of je beweegredenen goed zijn en of je bereid bent te zoeken en te beoefenen. Zulke taal – taal die betrekking heeft op beginselen – moet een rol spelen in je ervaringen. Als deze ontbreekt, zullen je ervaringen volop inmenging van Satan kennen en veel dwaze kennis bevatten. Als je niet begrijpt hoe de Heilige Geest werkt, begrijp je niet hoe je binnen moet gaan, en als je niet begrijpt hoe Satan werkt, begrijp je niet hoe je behoedzaam moet zijn bij elke stap die je zet. Mensen moeten begrijpen hoe zowel de Heilige Geest als Satan werkt; beide zijn een onmisbaar onderdeel van de ervaringen van mensen.

Een waarschuwing aan hen die de waarheid niet beoefenen

Degenen onder de broeders en zusters die altijd lucht geven aan hun negativiteit zijn hielenlikkers van Satan en hinderen de kerk. Ooit moeten zulke mensen worden verdreven en geëlimineerd. Als mensen in hun geloof in God geen hart van verering voor God hebben, geen hart van gehoorzaamheid jegens God hebben, dan zullen ze niet alleen helemaal geen werk voor Hem kunnen doen, maar zullen ze daarentegen degenen worden die Zijn werk hinderen en die

zich tegen Hem verzetten. In God geloven zonder Hem te gehoorzamen of te vereren, en in plaats daarvan weerstand tegen Hem bieden, is voor een gelovige de grootste schande. Als gelovigen in hun spreken en gedrag net zo nonchalant en ongeremd zijn als ongelovigen, dan zijn ze zelfs nog slechter dan ongelovigen; ze zijn archetypische demonen. Zij die binnen de kerk hun giftige, kwaadaardige praat spuien, die geruchten verspreiden, onenigheid zaaien en kliekjes vormen onder de broeders en zusters – zij hadden uit de kerk moeten worden gezet. Maar omdat het nu een ander tijdperk van Gods werk is, zijn deze mensen ingeperkt, want hen staat gegarandeerde eliminering te wachten. Iedereen die door Satan is verdorven, heeft een verdorven gezindheid. Sommigen hebben niets anders dan een verdorven gezindheid, terwijl anderen anders zijn: ze hebben niet alleen een verdorven satanische gezindheid, maar hun natuur is ook uiterst kwaadaardig. Niet alleen onthullen hun woorden en daden hun verdorven, satanische gezindheid; deze mensen zijn bovendien de authentieke duivel Satan. Hun gedrag onderbreekt en hindert Gods werk, het verstoort het intreden van de broeders en zusters in het leven en het schaadt het normale leven van de kerk. Vroeg of laat moeten deze wolven in schaapskleren verwijderd worden; er moet een onverbiddelijke houding, een houding van afwijzing worden aangenomen tegenover deze hielenlikkers van Satan. Alleen zo staat men aan de kant van God, en wie dat niet doet, wentelt zich met Satan in het slijk. Mensen die oprecht in God geloven, hebben Hem altijd in hun hart en dragen in zich altijd een godvererend hart, een godminnend hart. Zij die in God geloven, moeten dingen voorzichtig en behoedzaam doen, en alles wat ze doen moet overeenstemmen met Gods vereisten en moet Zijn hart tevreden kunnen stellen. Ze moeten niet eigengereid zijn en doen wat ze maar willen; dat past niet bij heilig fatsoen.

Mensen moeten niet door het lint gaan en met de vlag van God in de rondte zwaaien terwijl ze overal dik doen en de boel oplichten; dit is de meest opstandige vorm van gedrag. Gezinnen hebben hun regels en naties hebben hun wetten – en is dat zelfs niet nog sterker het geval in het huis van God? Zijn de normen niet nóg strenger? Zijn er niet nóg meer bestuurlijke decreten? Het staat mensen vrij om te doen wat ze willen, maar de bestuurlijke decreten van God kunnen niet naar wens veranderd worden. God is een God die geen belediging door mensen tolereert; Hij is een God die mensen ter dood brengt. Weten mensen dit echt nog niet?

Elke kerk heeft mensen die problemen voor de kerk veroorzaken of zich bemoeien met het werk van God. Zij zijn allemaal Satans die in vermomming het huis van God zijn binnengedrongen. Zulke mensen zijn goede acteurs: ze verschijnen voor mij met grote eerbied, gaan door het stof, leven als schurftige honden en stellen ‘alles’ wat ze hebben ten dienste van hun eigen doelen – maar tegenover de broeders en zusters laten ze hun lelijke kant zien. Als ze mensen zien die de waarheid in praktijk brengen, halen ze naar hen uit en duwen ze hen opzij; als ze mensen zien die indrukwekkender zijn dan zichzelf, vleien ze die en likken hun hielen. In de kerk zijn ze losgeslagen. Je kunt zeggen dat dergelijke ‘plaatselijke pestkoppen’, dergelijke ‘schoothondjes’, in de meeste kerken voorkomen. Samen sluipen ze rond, ze knipogen naar elkaar en geven elkaar geheime tekens, en geen van hen beoefent de waarheid. Wie van hen ook maar het meeste gif heeft, is de ‘hoofddemon’, en wie van hen ook maar het meeste prestige heeft, voert hen aan en steekt hun vaandel hoog in de lucht. Deze mensen gaan tekeer in de kerk, verspreiden hun negativiteit, geven lucht aan de dood, doen waar ze zin in hebben, zeggen wat ze maar willen, en niemand durft

hen te stoppen. Ze zitten bomvol met Satans gezindheid. Zodra ze een verstoring veroorzaken, komt de lucht van dood de kerk binnen. Degenen binnen de kerk die de waarheid beoefenen, worden verstoten en kunnen zich niet meer volledig inzetten, terwijl degenen die de kerk hinderen en dood zaaien daarbinnen tekeergaan – en bovendien volgen de meeste mensen hen. Zulke kerken worden geregeerd door Satan, zo simpel is het; de duivel is hun koning. Als de gemeenteleden niet in verzet komen en de hoofddemonen verwerpen, dan zullen ook zij vroeg of laat ten onder gaan. Van nu af aan moeten er maatregelen genomen worden tegen zulke kerken. Als degenen die in staat zijn een klein beetje van de waarheid te beoefenen daar niet naar streven, dan zal die kerk verwijderd worden. Als er binnen een kerk niemand is die de waarheid wil beoefenen en niemand die standvastig kan staan in zijn getuigenis voor God, dan moet die kerk volledig geïsoleerd worden en moeten de banden ervan met andere kerken doorgesneden worden. Dit noemen we ‘het begraven van de dood’; dit is wat het inhoudt om Satan te verstoten. Als er in een kerk meerdere plaatselijke pestkoppen zijn, en deze gevolgd worden door ‘vliegjes’ die totaal geen onderscheidingsvermogen hebben, en als de gemeenteleden, zelfs als ze de waarheid hebben gezien, nog altijd de greep en manipulatie van deze pestkoppen niet kunnen afwijzen, dan zullen al deze dwazen uiteindelijk worden geëlimineerd. Deze vliegjes hebben misschien niets vreselijks gedaan, maar zij zijn nóg bedrieglijker, nóg gladder en ongrijpbaarder, en iedereen die zo is, zal worden geëlimineerd. Er zal er niet één overblijven! Zij die aan Satan toebehoren, zullen aan Satan worden teruggegeven, terwijl zij die aan God toebehoren, beslist op zoek zullen gaan naar de waarheid; dit wordt bepaald door hun natuur. Laat al degenen die Satan volgen vergaan! Aan zulke mensen zal geen

medelijden getoond worden. Laat degenen die de waarheid zoeken voorzien worden, en mogen zij zo veel genoeg scheppen in Gods woorden als hun hart begeert. God is rechtvaardig; Hij zou niemand voortrekken. Als je een duivel bent, dan ben je niet in staat de waarheid te beoefenen; als je iemand bent die de waarheid zoekt, dan is het zeker dat je niet gevangengenomen zult worden door Satan. Dit lijdt geen enkele twijfel.

Mensen die geen vooruitgang nastreven, willen altijd dat anderen even negatief en lui zijn als zichzelf. Wie de waarheid niet in praktijk brengt, is jaloers op wie dat wel doet en probeert altijd degenen te misleiden die warhoofdig zijn en geen onderscheidingsvermogen hebben. De dingen die deze mensen spuien, kunnen er de oorzaak van zijn dat je degenereert, omlaagglijdt, een abnormale gesteldheid ontwikkelt en van duisternis vervuld wordt. Ze veroorzaken dat je ver weg raakt van God, het vlees koestert en jezelf uitleeft. Mensen die de waarheid niet liefhebben en die zich altijd plichtmatig gedragen tegenover God hebben geen zelfbewustzijn, en de gezindheid van zulke mensen verleidt anderen tot zonde en tot verzet tegen God. Ze beoefenen de waarheid niet en staan ook anderen niet toe die te beoefenen. Ze koesteren de zonde en verachten zichzelf niet. Ze kennen zichzelf niet en weerhouden anderen ervan zichzelf te kennen; ze weerhouden anderen er ook van naar de waarheid te verlangen. Degenen die door hen misleid worden, kunnen het licht niet zien. Ze vervallen tot duisternis, kennen zichzelf niet, begrijpen de waarheid niet goed en raken steeds verder van God verwijderd. Ze beoefenen de waarheid niet, weerhouden anderen ervan de waarheid te beoefenen en halen al die dwazen vóór zich. In plaats van te zeggen dat ze in God geloven, zou het beter zijn te zeggen dat ze in hun voorouders geloven, of dat het de afgoden in hun hart zijn waar ze in geloven. Die mensen

die beweren God te volgen zouden er het beste aan doen hun ogen te openen en eens goed te kijken, om precies te zien in wie ze geloven: is het werkelijk God in wie je gelooft, of is het Satan? Als je weet dat datgene waarin je gelooft, niet God is maar je eigen afgoden zijn, dan kun je beter niet beweren een gelovige te zijn. Als je werkelijk niet weet in wie je gelooft, ook dan kun je beter niet beweren een gelovige te zijn. Het zou godslasterlijk zijn om dat te zeggen! Niemand dwingt je om in God te geloven. Zeg niet dat jullie in mij geloven; ik heb genoeg gehad van zulke praat en wil die niet meer horen, want waar jullie in geloven, zijn de afgoden in jullie hart en de plaatselijke pestkoppen onder jullie. Zij die hun hoofd schudden wanneer ze de waarheid horen, die grijnzen wanneer ze over de dood horen praten, zijn allemaal Satansgebroed, en zij zijn degenen die geëlimineerd zullen worden. Velen in de kerk hebben geen onderscheidingsvermogen. Wanneer er iets misleidends gebeurt, staan ze onverwacht aan de kant van Satan; ze vinden het zelfs onrechtvaardig dat ze hielenlikkers van Satan worden genoemd. Hoewel mensen misschien zeggen dat ze geen onderscheidingsvermogen hebben, staan ze altijd aan de kant zonder waarheid; ze staan nooit aan de kant van de waarheid als puntje bij paaltje komt, ze staan nooit op om voor de waarheid te pleiten. Ontbreekt het hun werkelijk aan onderscheidingsvermogen? Waarom kiezen ze onverwacht partij voor Satan? Waarom zeggen ze nooit een enkel billijk en redelijk woord om de waarheid te ondersteunen? Is deze situatie werkelijk ontstaan als gevolg van hun tijdelijke verwarring? Hoe minder onderscheidingsvermogen mensen hebben, hoe kleiner hun vermogen om aan de kant van de waarheid te staan. Wat blijkt hieruit? Blijkt hieruit niet dat mensen zonder onderscheidingsvermogen van het kwaad houden? Blijkt hieruit niet dat ze trouw Satansgebroed zijn? Waarom is het zo dat ze altijd

aan de kant van Satan kunnen staan en zijn taal kunnen spreken? Al hun woorden en daden, hun gezichtsuitdrukkingen, volstaan allemaal als bewijs dat ze op geen enkele manier van de waarheid houden; veeleer zijn ze mensen die de waarheid verachten. Dat ze aan de kant van Satan kunnen staan, is voldoende bewijs dat Satan echt houdt van deze kleinere duiveltjes die hun hele leven vechten omwille van Satan. Zijn al deze feiten niet overduidelijk? Als je werkelijk iemand bent die van de waarheid houdt, waarom heb je dan geen achting voor degenen die de waarheid beoefenen en waarom volg je onmiddellijk, als ze ook maar even een blik op je werpen, degenen die de waarheid niet beoefenen? Wat is dit voor probleem? Het kan me niet schelen of je wel of geen onderscheidingsvermogen hebt. Het kan me niet schelen hoe groot de prijs is die je hebt betaald. Het kan me niet schelen hoe groot je machten zijn, en het kan me niet schelen of je een plaatselijke pestkop bent of een vlagdragende leider. Als je machten groot zijn, komt dat alleen maar door de hulp van Satans kracht. Als je in hoog aanzien staat, komt dat louter doordat er om je heen te veel mensen zijn die de waarheid niet beoefenen. Als je niet verdreven bent, is dat omdat het nu niet het moment is voor het verdrijvingswerk; in plaats daarvan is het tijd voor het elimineringswerk. Er is geen haast om je nu te verdrijven. Ik wacht simpelweg op de dag waarop ik je zal straffen, nadat je geëlimineerd bent. Eenieder die de waarheid niet beoefent, zal worden geëlimineerd!

Mensen die oprecht in God geloven, zijn degenen die bereid zijn Gods woord in praktijk te brengen en de waarheid te beoefenen. Mensen die werkelijk kunnen volharden in hun getuigenis van God zijn ook degenen die bereid zijn Zijn woord in praktijk te brengen en die oprecht aan de kant van de waarheid kunnen staan. Mensen die hun toevlucht nemen tot bedrog en onrecht hebben geen van allen

de waarheid, en allemaal maken ze God te schande. Zij die geschillen in de kerk veroorzaken, zijn Satans hielenlikkers, ze zijn de belichaming van Satan. Zulke mensen zijn enorm kwaadaardig. Zij die geen onderscheidingsvermogen hebben en niet in staat zijn aan de kant van de waarheid te staan, koesteren stuk voor stuk kwade bedoelingen en bezoedelen de waarheid. Meer nog, ze zijn de archetypische vertegenwoordigers van Satan. Ze kunnen niet verlost worden en zullen vanzelfsprekend worden geëlimineerd. Gods familie laat hen die de waarheid niet beoefenen niet blijven; ook laat ze hen die de kerk bewust ontmantelen niet blijven. Maar nu is het niet de tijd om het werk van verdrijving te doen; zulke mensen zullen uiteindelijk simpelweg ontmaskerd en geëlimineerd worden. Voor deze mensen moet geen zinloos werk meer worden verricht; zij die aan Satan toebehoren, kunnen niet aan de kant van de waarheid staan, terwijl zij die de waarheid zoeken, dat wel kunnen. Mensen die de waarheid niet beoefenen, zijn het niet waard om de weg van de waarheid te horen en zijn het niet waard om van de waarheid te getuigen. De waarheid is gewoonweg niet voor hun oren; veeleer is deze gericht aan degenen die haar beoefenen. Voordat ieders einde wordt geopenbaard, zullen zij die de kerk hinderen en Gods werk onderbreken voorlopig eerst genegeerd worden; later zullen ze worden aangepakt. Wanneer het werk eenmaal voltooid is, zullen deze mensen allemaal onthuld worden, waarna ze geëlimineerd zullen worden. Voorlopig, terwijl de waarheid wordt verschaft, zullen ze genegeerd worden. Wanneer de volledige waarheid aan de mens wordt geopenbaard, horen die mensen geëlimineerd te worden; dat zal de tijd zijn waarop alle mensen zullen worden ingedeeld naar hun soort. De kleinere trucjes van hen die geen onderscheidingsvermogen hebben, zullen leiden tot hun vernietiging door de boosaardigen; ze zullen door

hen worden weggelokt en zullen nooit terugkeren. En zo'n behandeling is wat ze verdienen, omdat ze niet van de waarheid houden, omdat ze niet aan de kant van de waarheid kunnen staan, omdat ze slechte mensen volgen en aan de kant van slechte mensen staan, en omdat ze met slechte mensen samenspannen en zich tegen God verzetten. Ze weten heel goed dat die slechte mensen slechtheid uitstralen, maar toch verhardden ze hun hart en keren de waarheid de rug toe om hen te volgen. Deze mensen die de waarheid niet beoefenen, maar vernietigende en afschuwelijke dingen doen, bedrijven ze niet stuk voor stuk kwaad? Sommigen onder hen werpen zichzelf op als koning en anderen volgen hen, maar is hun natuur die God tart niet dezelfde? Welk excuus kunnen ze hebben om te beweren dat God hen niet redt? Welk excuus kunnen ze hebben om te beweren dat God niet rechtvaardig is? Worden ze niet door hun eigen kwaad vernietigd? Worden ze niet door hun eigen opstandigheden neergetrokken naar de hel? Mensen die de waarheid beoefenen, zullen uiteindelijk gered worden en vervolmaakt worden door de waarheid. Zij die de waarheid niet beoefenen, zullen uiteindelijk vernietiging over zich afroepen door de waarheid. Dit zijn de uitkomsten die hen die de waarheid beoefenen en hen die dat niet doen te wachten staan. Ik raad hen die niet van plan zijn de waarheid te beoefenen aan om de kerk zo snel mogelijk te verlaten, om zo niet nog meer zonden te begaan. Wanneer de tijd daar is, zal het te laat zijn voor spijt. Vooral degenen die klikjes vormen en scheuringen teweegbrengen, en de plaatselijke pestkoppen binnen de kerk, moeten zelfs nog eerder vertrekken. Zulke mensen, die de natuur van boze wolven hebben, kunnen onmogelijk veranderen. Het zou het beste zijn als ze zo snel mogelijk de kerk verlieten, nooit meer het normale leven van de broeders en zusters hinderden en zo Gods straf vermeden.

Diegenen onder jullie die met hen zijn meegegaan, kunnen maar beter deze kans benutten om over zichzelf na te denken. Zullen jullie samen met de slechten de kerk verlaten, of zullen jullie blijven en gehoorzaam volgen? Dit moeten jullie zorgvuldig overwegen. Ik geef jullie opnieuw gelegenheid om te kiezen, en ik wacht op jullie antwoord.

Ben je iemand die tot leven is gekomen?

Alleen wanneer je je verdorven gezindheden hebt afgeworpen en het leven hebt bereikt vanuit normale menselijkheid, zul je perfect gemaakt worden. Ook al kun je geen profetieën spreken en ken je geen mysteries, je zult het beeld van een mens naleven en onthullen. God heeft de mens geschapen, waarna hij werd verdorven door Satan en dit verderf heeft van mensen 'dode lichamen' gemaakt. Daarom zul je, nadat je bent veranderd, anders zijn dan deze dode lichamen. Het zijn de woorden van God die leven geven aan de ziel van mensen en ervoor zorgen dat zij herboren worden en wanneer de ziel van mensen herboren wordt, is zij tot leven gekomen. Het noemen van de "doden" verwijst naar lichamen die geen ziel hebben, naar mensen van wie de ziel gestorven is. Wanneer de ziel van mensen leven ontvangt komt zij tot leven. De heiligen waar eerder over gesproken werd verwijzen naar mensen die tot leven zijn gekomen, zij die onder invloed van Satan zijn geweest, maar Satan hebben verslagen. Het gekozen volk van China heeft de wrede en onmenselijke vervolging en het bedrog van de

grote rode draak verdragen, wat hen mentaal heeft verwoest zonder enige levensmoed. Daarom moet de ontwaking van hun zielen beginnen bij hun wezen: beetje bij beetje, in hun wezen moet hun ziel ontwaken. Wanneer zij op een dag tot leven komen, zullen er geen obstakels meer zijn en zal alles moeiteloos verlopen. Op dit moment blijft dat niet haalbaar. Wat de meeste mensen naleven ademt de sfeer van de dood, ze worden omgeven door een aura van dood en er ontbreekt te veel aan hen. Sommige mensen dragen de dood in hun woorden, hun handelingen dragen de dood en bijna alles wat zij naleven is dood. Als mensen vandaag de dag publiekelijk een getuigenis afleggen van God, dan zal dit werk mislukken, want ze moeten nog volledig tot leven komen en er zijn te veel doden onder jullie. Vandaag de dag vragen sommige mensen waarom God geen tekenen geeft en wonderen verricht, zodat Hij snel Zijn werk kan verspreiden onder de heidense volkeren. De doden kunnen geen getuigenis afleggen van God, alleen de levenden. Maar vandaag de dag zijn de meeste mensen dood, te veel van hen leven in de kooi van de dood, ze leven onder invloed van Satan en zijn niet in staat om te overwinnen, dus hoe kunnen ze een getuigenis afleggen van God? Hoe kunnen ze het werk van het evangelie verspreiden?

Zij die onder invloed van de duisternis leven zijn zij die met de dood leven, het zijn zij die door Satan bezeten zijn. Zonder de redding van God en zonder door God te worden geoordeeld en getuchtigd, kunnen mensen niet ontsnappen aan de invloed van de dood, ze kunnen geen levenden worden. Deze doden kunnen geen getuigenis afleggen van God en kunnen ook niet worden gebruikt door God en zeker niet het koninkrijk betreden. God wil de getuigenis van de levenden, niet van de doden, en Hij vraagt dat de levenden, en niet de doden

voor Hem werken. “De doden” zijn zij die zich tegen God verzetten en rebelleren, hun ziel is verdoofd en zij begrijpen Gods woorden niet, het zijn zij die de waarheid niet in praktijk brengen en niet loyaal zijn aan God en het zijn zij die in het rijk van Satan leven en gebruikt worden door Satan. De doden maken zich kenbaar door zich te verzetten tegen de waarheid, door tegen God in te gaan en door laag, verachtelijk, kwaadaardig, bruut, misleidend en verraderlijk te zijn. Zelfs al eten en drinken zulke mensen van de woorden van God, zij zijn niet in staat de woorden van God na te leven; zij leven, maar zij zijn ten dode opgeschreven, zij zijn ademende lijken. De doden kunnen God op geen enkele manier tevredenstellen en zij zijn al helemaal niet in staat Hem te gehoorzamen. Zij kunnen Hem alleen verraden, blasfemie tegen Hem uitspreken, en alles wat zij naleven onthult de aard van Satan. Als mensen levende wezens willen worden en getuigenis willen geven van God en door God willen worden goedgekeurd, zullen zij Gods redding moeten aanvaarden, ze zullen zich graag moeten onderwerpen aan Zijn oordeel en tuchting en verheugd het snoeien en behandelen van God moeten accepteren. Alleen dan kunnen zij alle waarheden die door God geëist worden in praktijk brengen en alleen dan zullen zij Gods redding ontvangen en daadwerkelijk levende wezens worden. De levenden worden gered door God, zij zijn geoordeeld en getuchtigd door God, zij zijn bereid om zichzelf aan God te wijden en hun leven aan God te geven en zij willen graag hun hele leven aan God opdragen. Alleen wanneer de levenden getuigenis geven van God kan Satan te schande worden gemaakt, alleen de levenden kunnen het evangelische werk van God verspreiden, alleen de levenden zullen mensen naar Gods hart zijn en alleen de levenden zijn echte mensen. Oorspronkelijk was de mens die door God werd gemaakt levend, maar

door Satans verdorvenheid leeft de mens met de dood en leeft de mens onder de invloed van Satan. Daarom zijn deze mensen doden geworden die leven zonder ziel, zijn zij vijanden geworden die zich verzetten tegen God, zijn zij middelen van Satan geworden en zijn zij de gevangenen van Satan geworden. Alle levende mensen die door God geschapen zijn, zijn dood geworden en dus heeft God Zijn getuigenis verloren en Hij heeft de mensheid verloren, die door Hem geschapen is en het enige is dat Zijn adem bevat. Als God Zijn getuigenis terugneemt en hen terugneemt die door Zijn hand geschapen zijn maar gevangen zijn genomen door Satan, dan moet Hij hen laten herrijzen zodat ze levende wezens kunnen worden en Hij moet hen terugnemen zodat zij in Zijn licht leven. De doden zijn zij die geen ziel hebben, zij die extreem verdoofd zijn en zich verzetten tegen God. Bovendien kennen zij God niet. Deze mensen hebben geen enkel intentie om God te gehoorzamen, zij rebelleren alleen maar tegen Hem en verzetten zich tegen Hem en zijn niet in het minst loyaal. De levenden zijn zij met een herboren ziel, zij die weten hoe ze God moeten gehoorzamen en die loyaal zijn aan God. Zij zijn bezeten van de waarheid en van getuigenis en alleen deze mensen behagen God in Zijn huis. God redt degenen die tot leven kunnen komen, die Gods redding kunnen zien, die loyaal kunnen zijn aan God en bereid zijn om God te zoeken. Hij redt hen die geloven in Gods incarnatie en geloven in Zijn verschijning. Sommige mensen kunnen tot leven komen en sommigen mensen kunnen dat niet; het hangt ervan af of hun aard gered kan worden of niet. Veel mensen hebben veel woorden van God gehoord en toch begrijpen zij Gods wil niet, zij hebben de vele woorden van God gehoord maar nog steeds zijn zij niet in staat om ze in praktijk te brengen, zij zijn niet in staat om naar een waarheid te leven en ook hinderen zij opzettelijk Gods

werk. Zij zijn niet in staat om werk voor God te verrichten, zij kunnen niets aan Hem wijden en zij geven stiekem het geld van de kerk uit en eten gratis in het huis van God. Deze mensen zijn dood en zij zullen niet worden gered. God redt allen die met Zijn werk bezig zijn. Maar een deel van hen kan Zijn redding niet ontvangen. Slechts een klein aantal kan Zijn redding ontvangen. Dit komt doordat de meeste mensen te diep zijn verdorven en de doden zijn geworden en niet kunnen worden gered; zij zijn volledig gebruikt door Satan en zijn qua natuur te kwaadaardig. Die minderheid van de mensen is ook niet in staat om God volledig te gehoorzamen. Zij zijn niet degenen die God volledig trouw zijn geweest sinds het begin of die een diepe liefde voor God koesterden sinds het begin; in plaats daarvan zijn zij God gaan gehoorzamen vanwege Zijn overwinningswerk, zij zien God vanwege Zijn allerhoogste liefde, er vinden veranderingen plaats in hun gezindheid vanwege Gods rechtvaardige gezindheid en zij leren God kennen via Zijn werk, dat zowel echt als normaal is. Ongeacht hoe goed deze mensen zijn, zonder dit werk van God, zouden zij nog steeds bij Satan horen, zij zouden nog steeds bij de dood horen, zij zouden nog steeds dood zijn. Dat deze mensen nu Gods redding kunnen ontvangen is enkel omdat zij bereid zijn samen te werken met God.

Vanwege hun loyaliteit ten opzichte van God, zullen de levenden worden gewonnen door God en zullen zij met Zijn beloftes leven. En vanwege hun verzet tegen God, zullen de doden worden verafschuwd en worden afgewezen door God en zullen zij met Zijn straffen en vervloeking leven. Dat is de rechtvaardige gezindheid van God en dat kan door geen enkele mens worden veranderd. Vanwege hun eigen zoektocht ontvangen mensen de goedkeuring van God en leven zij in het licht; vanwege hun sluwe plannen worden mensen door God

vervloekt en dalen zij af naar de straffen. Vanwege het kwaad dat zij verrichten worden mensen gestraft door God; en vanwege hun verlangen en loyaliteit ontvangen mensen de zegeningen van God. God is rechtvaardig: Hij zegent de levenden en vervloekt de doden, zodat zij altijd met de dood zullen leven en nooit in Gods licht. God zal de levenden in Zijn koninkrijk opnemen, Hij zal de levenden opnemen in Zijn zegeningen zodat zij voor altijd bij Hem kunnen zijn. De doden zal Hij treffen met eeuwige dood; zij zijn het onderwerp van Zijn verwoesting en zullen voor altijd tot Satan behoren. God behandelt niemand onrechtvaardig. Allen die oprecht naar God zoeken zullen zeker in het huis van God blijven en allen die God ongehoorzaam zijn en onverenigbaar met Hem zijn, zullen zeker met zijn straffen leven. Misschien heb je twijfels over Gods werk in het vlees, maar er zal een dag komen dat Gods vlees niet rechtstreeks het einde van de mens zal bepalen. In plaats daarvan zal Zijn Geest de bestemming van de mens bepalen en op dat moment zullen de mensen weten dat Gods vlees en Zijn Geest één zijn, dat Zijn vlees geen fouten kan begaan en Zijn Geest nog minder in staat is fouten te begaan. Uiteindelijk zal Hij degenen die tot leven komen zeker opnemen in Zijn koninkrijk, niet één meer, niet één minder, en de doden die niet tot leven zijn gekomen zullen in het hol van Satan worden geworpen.

Alle mensen die God niet kennen, zijn mensen die zich tegen God verzetten

Te begrijpen wat het doel van Gods werk is, welk effect in de mens dient te worden bereikt, en wat de wil van God ten opzichte van de mens is, dat is wat elk

mens die God volgt dient te bereiken. Wat alle mensen echter ontbreekt, is kennis van Gods werk. Sinds de schepping van de wereld doorgrondt noch begrijpt de mens precies wat de daden van God in de mens, al het werk van God en de wil van God zijn. Deze onvolkomenheid is niet alleen te zien in de religieuze wereld, maar in alle mensen die in God geloven. Wanneer de dag komt dat je God echt aanschouwt en je de wijsheid van God realiseert, wanneer je alle daden van God aanschouwt en herkent wat God is en heeft, wanneer je zijn overvloed, wijsheid, wonderen en al het werk dat Hij in de mens doet aanschouwt, dan, op dat moment, heb je succesvol geloof in God bereikt. Wanneer van God wordt gezegd dat Hij alomvattend en zeer overvloedig is, wat wordt er dan bedoeld met alomvattend? En wat wordt bedoeld met overvloed? Als je dit niet begrijpt, kun je niet als iemand die in God gelooft worden beschouwd. Waarom zeg ik dat degenen in de religieuze wereld die niet in God geloven en boosdoeners zijn, van dezelfde soort zijn als de duivel? Wanneer ik zeg dat ze boosdoeners zijn, zeg ik dat omdat ze de wil van God niet begrijpen of Zijn wijsheid niet zien. God openbaart nooit Zijn werk aan hen, ze zijn blinde mensen die de daden van God niet zien. Ze zijn door God verlaten en bezitten de zorg en bescherming van God niet, laat staan het werk van de Heilige Geest. Degenen zonder het werk van God zijn boosdoeners en verzetten zich tegen God. Degenen waarvan ik zeg dat ze zich verzetten tegen God zijn: degenen die God niet kennen; degenen die God met lege woorden erkennen, maar Hem niet kennen; degenen die God volgen, maar Hem niet gehoorzamen; en, degenen die zich koesteren in de genade van God, maar toch niet van Hem kunnen getuigen. Zonder het doel van Gods werk en het werk van God in de mens te begrijpen, kan de mens niet in overeenstemming zijn met Gods hart en kan hij niet van God

getuigen. De reden dat de mens zich tegen God verzet komt aan de ene kant voort uit de verdorven gezindheid van de mens en aan de andere kant uit zijn onwetendheid van God en gebrek aan begrip van de principes van Gods werk en Zijn wil ten opzichte van de mens. Deze twee aspecten samen vormen een geschiedenis van verzet van de mens tegen God. Nieuwelingen in het geloof verzetten zich tegen God omdat dit verzet in hun natuur ligt, terwijl het verzet tegen God van degenen die alle jaren geloven het resultaat is van hun onwetendheid van God en hun verdorven gezindheid. In de tijd voor de vleeswording van God werd bepaald of een mens zich verzette tegen God aan de hand van of hij zich hield aan de wetten die de hemelse God had uitgevaardigd. Tijdens het Tijdperk van de Wet bijvoorbeeld verzette iedereen die zich niet aan de wetten van Jehova hield zich tegen God. Iedereen die iets stal van de offergaven voor Jehova en iedereen die tegen de gunsteling van Jehova opstond, was een tegenstander van God en werd gedood door steniging. Iedereen die zijn vader en moeder niet eerbiedigde en iedereen die een ander sloeg of vervloekte, was iemand die zich niet aan de wetten hield. En allen die zich niet aan de wetten van Jehova hielden waren degenen die zich tegen Hem verzetten. Dit was niet langer meer het geval in het Tijdperk van Genade, toen iedereen die zich tegen Jezus verzette zich tegen God verzette en iedereen die de woorden die door Jezus werden gesproken niet gehoorzaamde, degenen waren die zich tegen God verzetten. In dit tijdperk is het vaststellen van verzet tegen God duidelijker omschreven en werkelijker geworden. In de tijd dat God nog niet vleesgeworden was, was de maat waarmee gemeten werd of de mens zich tegen God verzette gebaseerd op de vraag of de mens de onzichtbare hemelse God vereerde en naar Hem opkeek. De omschrijving verzet tegen God

was toentertijd niet zo werkelijk, omdat de mens God noch kon zien, noch Zijn beeld kon kennen, noch kon weten hoe Hij werkte en sprak. De mens had geen opvattingen over God en geloofde op een vage wijze in God, Hij was immers nog niet aan de mens verschenen. Hoewel de mensen in de God van hun eigen voorstellingen geloofden, veroordeelde God de mens daarom niet en vroeg Hij ook niet veel van de mensen. De mens kon God immers nog helemaal niet zien. Wanneer God vlees wordt en onder de mensen gaat werken, zien allen God en horen Zijn woorden, en allen zien de daden van God in het vlees. Op dat moment gaan alle opvattingen van de mens op in schuim. Wat betreft degenen die God in het vlees zien verschijnen, geldt dat allen die gehoorzaamheid in hun harten hebben niet zullen worden veroordeeld, terwijl degenen die zich doelbewust tegen Hem verzetten zullen worden beschouwd als tegenstanders van God. Zulke mensen zijn antichristen en vijanden die zich moedwillig tegen God verzetten. Degenen die opvattingen over God hebben, maar toch met vreugde gehoorzamen, zullen niet worden veroordeeld. God veroordeelt de mens op basis van zijn bedoelingen en acties, nooit voor zijn gedachten en ideeën. Als de mens op deze basis zou worden veroordeeld, zou niemand aan de wraakzuchtige handen van God kunnen ontsnappen. Degenen die zich moedwillig tegen de geïncarneerde God verzetten, zullen worden gestraft voor hun ongehoorzaamheid. Hun moedwillige verzet tegen God komt voort uit hun opvattingen met betrekking tot Hem, die ertoe leiden dat ze het werk van God verstoren. Zulke mensen verzetten zich bewust tegen het werk van God en vernietigen het. Ze hebben niet alleen hun eigen opvattingen over God, ze doen ook datgene wat Zijn werk verstoort. Het is om deze reden dat zulk gedrag van de mens zal worden veroordeeld. Degenen die zich niet bezighouden met het

bewust verstoren van het werk van God zullen niet als zondaars worden veroordeeld, omdat zij in staat zijn gewillig te gehoorzamen en geen wanorde en verstoring veroorzaken. Zulke mensen zullen niet worden veroordeeld. Echter, wanneer er mensen zijn die jarenlang het werk van God hebben ervaren en er toch nog hun eigen opvattingen over God op na houden en niet in staat zijn het werk van de geïncarneerde God te kennen en, ondanks jaren ervaring, vasthouden aan talloze opvattingen over God en God nog steeds niet hebben leren kennen, dan zijn zulke mensen, zelfs als ze door de vele opvattingen over God in hun hart geen problemen hebben veroorzaakt en zelfs als zulke opvattingen niet openbaar worden, nutteloos voor het werk van God. Ze zijn niet in staat het evangelie te verkondigen of te getuigen van God, zulke mensen zijn nietsnutten en imbecielen. Omdat ze God niet kennen en niet in staat zijn hun opvattingen over God te verwerpen, zijn ze veroordeeld. Het kan op de volgende manier worden gezegd: Het is niet ongevoel voor nieuwelingen in het geloof om bepaalde opvattingen over God te hebben, of om niets over Hem te weten, maar het is abnormaal voor degenen die al vele jaren hebben geloofd en het werk van God hebben ervaren om nog steeds aan zulke opvattingen vast te houden, en het is nog abnormaler wanneer zulke mensen geen kennis hebben van God. Het is als gevolg van een dergelijke abnormale staat dat zulke mensen worden veroordeeld. Zulke abnormale mensen zijn nietsnutten; zij zijn degenen die God het meest tegenwerken en die de genade van God tevergeefs hebben ontvangen. Zulke mensen zullen uiteindelijk allen worden geëlimineerd!

Iedereen die het doel van Gods werk niet begrijpt behoort tot degenen die zich tegen God verzetten, en dit geldt nog sterker voor degenen die zich bewust zijn van het doel van Gods werk en er toch niet naar streven God te behagen.

Degenen die de Bijbel lezen in majestueuze kerken reciteren de Bijbel elke dag, maar toch begrijpt geen van hen het doel van Gods werk. Niemand van hen kent God en niemand leeft in overeenstemming met Gods hart. Ze zijn allemaal waardeloze, verachtelijke mensen, die alle vanuit de hoogte God onderwijzen. Hoewel ze met de naam van God schermen, verzetten ze zich moedwillig tegen Hem. Hoewel ze zichzelf gelovigen van God noemen, zijn ze degene die het vlees van de mens eten en zijn bloed drinken. Zulke mensen zijn allemaal duivels die de ziel van de mens verslinden, hoofd-demonen die opzettelijk degenen die op het rechte pad willen wandelen in de weg staan, en struikelblokken waarmee degenen die God zoeken belemmerd worden. En hoewel ze van 'stevig vlees' zijn, hoe kunnen hun volgelingen weten dat ze antichristen zijn die de mens leiden in zijn verzet tegen God? Hoe kunnen zij weten dat ze levende duivels zijn die er in het bijzonder op uit zijn hun zielen te verslinden? Zij die zich groot maken voor God zijn de laagsten van alle mensen, terwijl zij die zichzelf vernederen het meest eerbaar zijn. En degenen die van zichzelf denken dat ze het werk van God kennen en het werk van God met veel tamtam aan anderen proclameren terwijl hun ogen op Hem rusten, dat zijn de meest onwetenden onder de mensen. Dat zijn de mensen zonder getuigenis van God, dat zijn de arrogante en verwaande mensen. Degenen die geloven dat ze weinig kennis van God hebben ondanks hun feitelijke ervaring en praktische kennis van God, zijn degenen die Hij het meest liefheeft. Het zijn zulke mensen die een werkelijk getuigenis hebben en echt door God kunnen worden vervolmaakt. Degenen die de wil van God niet begrijpen zijn tegenstanders van God. Degenen die de wil van God begrijpen, maar de waarheid toch niet beoefenen zijn tegenstanders van God. Degenen die het woord van God eten en

drinken en toch tegen de essentie van Gods woorden ingaan zijn tegenstanders van God. Degenen die eigen opvattingen over de geïncarneerde God hebben en bewust rebelleren zijn tegenstanders van God. Degenen die God veroordelen zijn tegenstanders van God. En iedereen die niet in staat is God te kennen en getuigenis te geven voor Hem is een tegenstander van God. Luister dus naar mijn vermaning: als jullie echt het geloof hebben om dit pad te bewandelen, blijf het dan volgen. Als jullie niet in staat zijn jullie te onthouden van verzet tegen God, dan kunnen jullie het beste weggaan voor het te laat is. Anders is het eerder een slecht dan een goed voorteken, omdat jullie natuur te verdorven is. Jullie tonen niet de geringste trouw of gehoorzaamheid, of een hart dat dorst naar gerechtigheid en waarheid. En niemand van jullie heeft ook maar de geringste liefde voor God. Er kan gesteld worden dat jullie toestand voor God een totale puinhoop is. Jullie zijn niet in staat jullie te houden aan wat jullie behoren te doen of te zeggen wat jullie behoren te zeggen. Jullie zijn niet in staat in de praktijk te brengen wat jullie in de praktijk behoren te brengen en jullie zijn niet in staat de functie uit te voeren die jullie behoren uit te voeren. Jullie tonen niet de trouw, het geweten, de gehoorzaamheid of de vastberadenheid die jullie behoren te tonen. Jullie hebben het lijden niet verdragen zoals jullie het behoren te verdragen en jullie hebben niet het geloof dat jullie zouden moeten hebben. Jullie zijn volkomen verstoken van enige verdienste; hebben jullie het zelfrespect om te blijven leven? Ik verklaar jullie met klem dat het beter is jullie ogen te sluiten voor de eeuwige rust en God Zijn zorg over jullie te besparen en niet omwille van jullie hoeft te lijden. Jullie geloven in God, maar kennen toch Zijn wil niet. Jullie eten en drinken de woorden van God, maar zijn toch niet in staat jullie aan de eisen van God te houden. Jullie geloven in God maar toch kennen jullie

Hem niet en leven alsof jullie geen doel hebben om naar te streven. Jullie hebben geen waarden en geen doel. Jullie leven als iemand die geen geweten, integriteit en ook maar de geringste mate van geloofwaardigheid heeft. Hoe kunnen jullie als mensen worden beschouwd? Jullie geloven in God, maar toch bedriegen jullie Hem. Sterker nog, jullie nemen Gods geld en eten van Zijn offers, en toch houden jullie uiteindelijk geen rekening met Gods gevoelens of geven blijk van een geweten ten opzichte van God. Jullie kunnen zelfs de meest triviale eisen van God niet houden. Dus hoe kunnen jullie als mensen worden beschouwd? Het voedsel dat jullie eten en de lucht die jullie inademen zijn afkomstig van God, jullie genieten van Zijn genade, en toch hebben jullie uiteindelijk niet de geringste kennis van God. Integendeel, jullie zijn nietsnutten geworden die zich tegen God verzetten. Zijn jullie dan niet net als beesten en niet beter dan een hond? Zijn er dieren die even kwaadaardig zijn als jullie?

De predikanten en ouderlingen die vanaf hun hoge preekstoel de mensen onderwijzen zijn tegenstanders van God en werken samen met Satan. Zouden jullie, die niet eens op een hoge preekstoel staan om de mensen te onderwijzen niet nog grotere tegenstanders van God zijn? Zweren jullie dan bovendien niet samen met Satan? Degenen die het doel van Gods werk niet begrijpen, weten niet hoe ze in overeenstemming met Gods hart moeten leven. Dit kan toch zeker niet gelden voor degenen die het doel van Zijn werk begrijpen? Het werk van God is nooit een vergissing, het is veeleer het streven van de mens dat gebrekkig is. Zijn niet die gedegenereerden die zich moedwillig tegen God verzetten meer sinister en kwaadaardiger dan deze predikanten en ouderlingen? Velen verzetten zich tegen God en deze vele mensen verzetten zich in verschillende vormen tegen God. Zoals er allerlei verschillende soorten

gelovigen zijn, zo zijn er ook allerlei verschillende ongelovigen die zich tegen God verzetten, elk op een andere wijze dan de ander. Geen van hen die niet duidelijk het doel van Gods werk erkennen, kan gered worden. Ongeacht hoe de mens zich in het verleden tegen God heeft verzet, wanneer de mens het doel van Gods werk gaat begrijpen en zijn inspanningen wijdt aan het tevredenstellen van God, worden zijn eerdere zonden door God geheel uitgewist. Zolang de mens de waarheid zoekt en de waarheid beoefent, zal God niet in gedachten houden wat hij heeft gedaan. Integendeel, het is op basis van de beoefening van de waarheid dat God de mens rechtvaardigt. Dit is Gods rechtvaardigheid. Op welke manier de mens ook heeft gehandeld tegenover God voordat hij God heeft gezien of Zijn werk heeft ervaren; Hij houdt het niet in gedachten. Echter, zodra de mens God heeft gezien en Zijn werk heeft ervaren worden alle daden en handelingen van de mens door God opgetekend in de 'annalen'. De mens heeft God immers gezien en in Zijn werk geleefd.

Wanneer de mens werkelijk heeft gezien wat God heeft en is, Zijn heerschappij heeft aanschouwd, en het werk van God echt heeft leren kennen, en wanneer daarnaast zijn oude gezindheid is veranderd, dan zal de mens zijn opstandige gezindheid die zich tegen God verzet hebben weggeworpen. Er kan worden gezegd dat elke mens zich ooit tegen God heeft verzet en dat iedereen ooit tegen God heeft gerebelleerd. Als je echter een mindset hebt de geïncarneerde God te gehoorzamen en voortaan Gods hart tevreden stelt met je trouw, de waarheid beoefent zoals het behoort, je plicht vervult zoals het behoort en je aan de regels houdt zoals het behoort, dan behoort je tot degenen die bereid zijn hun opstandigheid terzijde te schuiven om God tevreden te stellen en behoort je tot degenen die door God kunnen worden vervolmaakt. Als je weigert

je fouten in te zien en geen berouwvol hart hebt, als je blijft vasthouden aan je opstandige manieren en in het geheel de wil niet hebt om met God te werken en Hem tevreden te stellen, dan zal een koppige idioot zoals jij zeker worden gestraft en zul je nooit tot degenen behoren die door God worden vervolmaakt. Als dit het geval is ben je vandaag en morgen de vijand van God en blijf je ook overmorgen de vijand van God; je zult voor altijd een tegenstander en een vijand van God blijven. Hoe zou God je kunnen laten gaan? Het ligt in de natuur van de mens zich tegen God te verzetten, maar omdat het veranderen van zijn natuur een onoverkomelijke taak is, kan de mens niet doelbewust naar de 'geheimen' van het verzet van God zoeken. Als dit het geval is kun je beter weglopen voor het te laat is, opdat je tuchtiging in de toekomst niet strenger wordt en opdat je grove natuur zich niet openbaart en onbeheersbaar wordt totdat God uiteindelijk een eind maakt aan je vleselijke lichaam. Je gelooft in God om te worden gezegend. Als je aan het eind alleen onheil ten deel valt, zou dat niet de moeite waard zijn. Ik vermaan jullie een ander plan te ontwerpen. Elke andere oefening zou beter voor jullie zijn dan jullie geloof in God. Er is toch zeker wel meer dan dit ene pad? Zouden jullie niet gewoon op dezelfde manier doorleven zonder naar de waarheid te zoeken? Waarom zouden jullie op deze manier op gespannen voet met God leven?

De visie van Gods werk (1)

Johannes werkte zeven jaar voor Jezus en had de weg al geëffend toen Jezus kwam. Voor die tijd werd het evangelie van het koninkrijk van de hemel, door Johannes gepredikt door het hele land gehoord, zodat het zich verspreidde door Judea en iedereen hem een profeet noemde. In die tijd wenste Koning Herodes Johannes te doden, maar dat durfde hij niet, want Johannes stond in hoog aanzien bij de mensen, en Herodes was bang dat als hij Johannes zou doden, ze tegen hem in opstand zouden komen. Het werk dat door Johannes gedaan was wortelde zich onder het gewone volk, en hij maakte gelovigen van de Joden. Zeven jaar lang effende hij de weg voor Jezus, tot aan het moment dat Jezus met Zijn bediening begon. En dus was Johannes de grootste van alle profeten. Jezus begon pas officieel met Zijn werk nadat Johannes gevangen was gezet. Voor Johannes was er nooit een profeet geweest die de weg effende voor God, omdat God voor Jezus nooit vleesgeworden was. En aldus, van alle profeten die aan Johannes vooraf gingen, was hij de enige die de weg baande voor de vleesgeworden God, en op deze manier werd Johannes de grootste profeet van het Oude en het Nieuwe Testament. Johannes begon met het verspreiden van het evangelie van het koninkrijk van de hemel zeven jaar voor de doop van Jezus. Voor de mensen leek het alsof het werk dat hij deed boven het daaropvolgende werk van Jezus stond, maar desondanks was hij nog altijd slechts een profeet. Hij werkte en sprak niet in de tempel, maar in de stadjes en dorpjes er buiten. Dit deed hij natuurlijk onder de Joodse natie, en dan in het bijzonder degenen die armoede leden. Johannes kwam zelden in aanraking met mensen van de bovenlaag van de maatschappij, en verspreidde alleen het evangelie onder de gewone mensen van Judea om de juiste mensen voor te

bereiden op de Heer Jezus, en geschikte plaatsen klaar te maken waar Hij kon gaan werken. Met een profeet als Johannes om de weg te effenen was de Heer Jezus in staat om direct de weg van Zijn kruis op te gaan zodra Hij aankwam. Toen God vlees werd om Zijn werk te doen, hoefde Hij zich niet bezig te houden met het uitkiezen van mensen, en was het niet nodig persoonlijk mensen of een plaats te zoeken om in te werken. Hij deed zulk werk niet toen Hij kwam; de juiste persoon had alles al voorbereid voor Hem voordat Hij kwam. Johannes had dit werk al voltooid voordat Jezus aan Zijn werk begon, want toen de vleesgeworden God kwam om Zijn werk te doen, ging Hij direct aan het werk aan degenen die lang op Hem gewacht hadden. Jezus was niet gekomen om het herstelwerk van de mens te verrichten. Hij was enkel gekomen om de bediening te volbrengen die Hij moest volbrengen, en al het andere had niets met Hem te maken. Toen Johannes kwam deed hij niets anders dan vanuit de tempel en vanuit de Joden een groep mensen bijeen te brengen die het evangelie van het koninkrijk van de hemel aannamen, zodat zij de objecten mochten worden van het werk van de Heer Jezus. Johannes werkte zeven jaar, wat wil zeggen dat hij het evangelie zeven jaar lang verspreidde. Tijdens zijn werk verrichtte Johannes niet veel wonderen, want zijn werk was het effenen van de weg, het was het werk van voorbereiding. Al het andere werk dat Jezus zou gaan doen had niets met hem te maken; hij vroeg de mensen alleen om hun zonden te belijden en zich te bekeren, en hij doopte mensen, zodat ze gered konden worden. Ofschoon hij een nieuw werk deed, en een pad opende waar de mens nog nooit over had gelopen, effende hij toch slechts de weg voor Jezus. Hij was alleen een profeet die het werk van de voorbereiding deed, en was niet in staat het werk van Jezus te doen. Alhoewel Jezus niet de eerste was die het evangelie van het

koninkrijk van de hemel predikte en hoewel Hij verder ging op het pad dat Johannes gestart was, was er toch niemand anders die Zijn werk kon doen, en het was hoger dan het werk van Johannes. Jezus kon Zijn eigen weg niet voorbereiden; Zijn werk werd rechtstreeks namens God uitgevoerd. En dus, hoeveel jaren Johannes ook werkte, hij was nog steeds een profeet, en nog steeds iemand die de weg effende. De drie jaar werk die Jezus deed overtroffen de zeven jaar van Johannes, want de inhoud van Zijn werk was niet hetzelfde. Toen Jezus Zijn bediening begon, wat ook het einde markeerde van het werk van Johannes, had Johannes genoeg mensen en plaatsen voorbereid die de Heer Jezus kon gebruiken, en het waren er genoeg voor de Heer Jezus om drie jaar werk te beginnen. En aldus, zodra het werk van Johannes afgelopen was, begon de Heer Jezus officieel met Zijn eigen werk, en werden de woorden die door Johannes waren gesproken terzijde geworpen. Dat komt doordat het werk dat door Johannes gedaan was alleen bedoeld was als een overgangsfase, en zijn woorden waren niet de woorden des levens die de mens naar nieuwe groei zouden leiden; zijn woorden waren uiteindelijk maar voor tijdelijk gebruik.

Het werk dat Jezus deed was niet bovennatuurlijk; er ging een procedure aan vooraf, en alles ontwikkelde zich volgens de normale wetten van dingen. Toen de laatste zes maanden van Zijn leven waren aangebroken, wist Jezus met zekerheid dat Hij was gekomen om dit werk te doen, en wist Hij dat Hij was gekomen om aan het kruis genageld te worden. Voordat Hij werd gekruisigd bad Jezus voortdurend tot God de Vader, net zoals Hij drie keer bad in de Hof van Gethsemane. Nadat Hij gedoopt was voerde Jezus Zijn bediening drie-en-een-half jaar uit, en Zijn officiële werk duurde twee-en-een-half jaar. Gedurende het eerste jaar werd Hij beschuldigd door Satan en gehinderd door de mens, en was

Hij blootgesteld aan de verleiding van de mens. Hij overwon vele verleidingen terwijl Hij zijn werk uitvoerde. Tijdens de laatste zes maanden, toen Jezus weldra gekruisigd zou worden, kwamen uit de mond van Petrus de woorden dat Hij de Zoon van de levende God was, dat Hij de Christus was. Pas toen werd Zijn werk aan iedereen bekend, en pas toen werd Zijn identiteit aan het publiek geopenbaard. Daarna vertelde Jezus Zijn discipelen dat Hij gekruisigd moest worden ter wille van de mensheid, en dat Hij drie dagen later weer zou verrijzen; en dat Hij was gekomen om het werk van verlossing te doen, en dat Hij de Redder was. Pas in de laatste zes maanden maakte Hij Zijn identiteit en het werk dat Hij van plan was te doen, bekend. Dit was ook het moment van God, en het werk moest op die manier uitgevoerd worden. In die tijd was een deel van het werk van Jezus in overeenstemming met het Oude Testament, zowel met de wetten van Mozes als met de woorden van Jehova tijdens het Tijdperk van de Wet. Jezus gebruikte die allemaal om een deel van Zijn werk te doen. Hij predikte tot de mensen en onderwees hen in de synagogen, en Hij gebruikte de voorzeggingen van de profeten in het Oude Testament om de farizeeërs te berispen die vijandig tegenover Hem stonden, en gebruikte de woorden in de Schrift om hun ongehoorzaamheid te ontmaskeren en hen aldus te veroordelen. Want zij verachtten wat Jezus gedaan had; in het bijzonder omdat veel van het werk van Jezus niet volgens de wetten in de Schrift was, en bovendien was wat Hij onderwees hoger dan hun eigen woorden, en zelfs nog hoger dan wat was voorzegd door de profeten in de Schrift. Het werk van Jezus was enkel ten behoeve van de verlossing van de mens en de kruisiging. Daarom was het niet nodig dat Hij meer woorden sprak om enig mens te overwinnen. Veel van wat Hij de mens onderwees was genomen uit de woorden van de Schrift, en zelfs Zijn

werk oversteeg de Schrift niet, toch was Hij in staat het werk van de kruisiging te volbrengen. Zijn werk was niet het werk van het woord, noch was het bedoeld om de mensheid te overwinnen, maar om de mensheid te verlossen. Hij handelde alleen als het zondoffer voor de mensheid en handelde niet als de bron van het woord voor de mensheid. Hij deed niet het werk van de heidenen, wat het werk van het overwinnen van de mensheid was, maar deed het werk van de kruisiging, werk dat werd gedaan onder degenen die geloofden dat er een God was. Ook al werd Zijn werk uitgevoerd volgens de grondbeginselen van de Schrift en gebruikte Hij wat door de oude profeten voorzegd was om de farizeeërs te veroordelen, was dit voldoende om het werk van de kruisiging te volbrengen. Als het werk van vandaag nog steeds uitgevoerd werd op de grondbeginselen van de voorspellingen van de oude profeten in de Schrift, dan zou het onmogelijk zijn om jullie te overwinnen, want in het Oude Testament staat niets vermeld over de ongehoorzaamheid en de zonde van jullie Chinese mensen, er is geen geschiedenis van jullie zonden. En daarom, als dit werk nog steeds in de Bijbel bleef hangen, zouden jullie je nooit overgeven. De Bijbel heeft maar een beperkte geschiedenis van de Israëlieten, één die niet in staat is vast te stellen of jullie slecht of goed zijn, of jullie te oordelen. Stel je eens voor dat ik jullie zou moeten oordelen naar de geschiedenis van de Israëlieten, zouden jullie mij nog steeds volgen zoals jullie vandaag doen? Weten jullie hoe moeilijk jullie zijn? Als er geen woorden werden gesproken tijdens dit stadium, dan zou het onmogelijk zijn om het werk van overwinning te voltooien. Omdat ik niet ben gekomen om aan het kruis genageld te worden moet ik woorden spreken die los staan van de Bijbel, opdat jullie overwonnen kunnen worden. Het werk van Jezus was slechts een stap hoger dan het Oude Testament; het werd gebruikt om een

nieuw tijdperk te beginnen en dat tijdperk te leiden. Waarom zei Hij: “Ik ben niet gekomen om de wet te vernietigen maar om haar te vervullen?” Maar toch was er in Zijn werk veel dat anders was dan de wetten die in gebruik waren en de geboden die gevolgd werden door de Israëlieten van het Oude Testament, want Hij kwam niet om de wet te gehoorzamen, maar haar te vervullen. Het proces van het vervullen behelsde veel reële dingen: Zijn werk was praktischer en reëler, en bovendien was het meer levend, en niet de blinde naleving van doctrines. Onderhielden de Israëlieten de sabbat niet? Toen Jezus kwam nam Hij de sabbat niet in acht, want Hij zei dat de Mensenzoon de Heer van de sabbat was, en als de Heer van de sabbat kwam, zou Hij doen zoals Hij het wilde. Hij was gekomen om de wetten van het Oude Testament te vervullen en de wetten te veranderen. Alles wat vandaag wordt gedaan is gebaseerd op het heden, toch rust het nog steeds op het werk van Jehova in het tijdperk van de Wet en komt niet buiten deze reikwijdte. Je tong bewaken, geen overspel plegen, bijvoorbeeld, zijn dit niet de wetten van het Oude Testament? Vandaag is wat van je vereist wordt niet enkel beperkt tot de Tien Geboden; het omvat geboden en wetten die hoger zijn dan die van voorheen, maar dit betekent niet dat wat ervoor kwam afgeschaft is, want ieder stadium van het werk van God wordt voortgezet op de fundering van het stadium dat daarvoor kwam. Wat betreft dat wat Jehova aan Israël heeft geïntroduceerd, zoals het verplichten van mensen om offerandes te brengen, hun vader en moeder te eren, geen afgoden te vereren, anderen niet te mishandelen of vervloeken, geen overspel te plegen, niet te roken of drinken, en geen dode dingen te eten of bloed te drinken: vormt dit niet zelfs vandaag nog het fundament van je gedragscode? Het is op de fundering van het verleden dat het werk is uitgevoerd tot op het heden. Hoewel de wetten van het verleden niet

meer genoemd worden en er nieuwe eisen aan je worden gesteld, zijn deze wetten verre van afgeschaft maar juist op een hoger plan gesteld. Als je zegt dat ze afgeschaft zijn betekent dat, dat het voorgaande tijdperk verouderd is, terwijl er enkele geboden zijn die je in alle eeuwigheid moet eren. De geboden van het verleden zijn al in praktijk gebracht en zijn al het wezen van de mensheid geworden; het is niet nodig om geboden te herhalen dat je niet mag roken, niet mag drinken, enzovoorts. Op deze fundering worden nieuwe geboden gelegd voor jullie behoeften van vandaag, naar jullie gestalte en naar gelang het werk van vandaag. Geboden uitvaardigen voor het nieuwe tijdperk betekent niet het afschaffen van de geboden van het oude tijdperk, maar ze hoger op deze fundering tillen om de daden van de mens vollediger te maken, en meer in lijn met de realiteit. Als jullie vandaag alleen maar gevraagd werd de geboden te volgen en je aan het Oude Testament te houden op dezelfde manier als de Israëlieten en als je zelfs de wetten moest memoriseren die door Jehova voorgeschreven zijn, zou er geen mogelijkheid zijn dat jullie konden veranderen. Als jullie je alleen aan die beperkte wetten moesten houden of ontelbare wetten uit het hoofd moesten leren, zou jullie oude natuur diep verankerd blijven en zou er geen manier zijn om die te ontwortelen. Zodoende zouden jullie steeds verdorvener worden en geen van jullie zou gehoorzaam worden. Wat wil zeggen dat een paar eenvoudige geboden of ontelbare wetten niet in staat zouden zijn jullie te helpen de daden van Jehova te leren kennen. Jullie zijn niet hetzelfde als de Israëlieten. Door het volgen van de wetten en het uit het hoofd leren van de geboden waren ze in staat de daden van Jehova mee te maken en hun devotie uitsluitend aan Hem te geven, maar jullie zijn niet in staat om dit te bereiken. Een paar geboden van het tijdperk van het Oude Testament zijn niet alleen niet in

staat om jullie je hart over te laten geven, of jullie te beschermen, maar zullen jullie in plaats daarvan lui maken en je verlagen tot Hades. Want mijn werk is het werk van overwinning en is gericht op jullie ongehoorzaamheid en oude natuur. De vriendelijke woorden van Jehova en Jezus voldoen vandaag niet aan de strenge woorden van oordeel. Zonder zulke strenge woorden zou het onmogelijk zijn om jullie 'experts', die duizenden jaren lang ongehoorzaam zijn geweest, te overwinnen. De wetten van het Oude Testament hebben hun macht over jullie al lang geleden verloren en het oordeel van vandaag is veel geduchter dan de oude wetten. Het meest geschikte voor jullie is oordeel, en niet de onbeduidende beperking van wetten, want jullie zijn niet de mensheid van het eerste begin, maar een mensheid die al duizenden jaren verdorven is. Wat de mens nu moet bereiken is volgens de werkelijke staat van de mens vandaag, volgens het kaliber en de eigenlijke gestalte van de mens van vandaag, en het vereist niet dat je doctrine volgt. Dit is opdat er veranderingen bereikt kunnen worden in je oude natuur, opdat je je opvattingen opzij kunt zetten. Denken jullie dat geboden doctrine zijn? Het kan gezegd worden, dat het normale vereisten voor de mens zijn. Het is geen doctrine die je moet volgen. Denk bijvoorbeeld eens aan rookverbod. Is dat doctrine? Dat is geen doctrine! Dat zijn dingen die de normale mensheid moet volgen, het is geen doctrine, maar een regel voor de hele mensheid. Vandaag zijn zo'n tiental geboden die gegeven zijn ook geen doctrine, maar wat nodig is om normale menselijkheid te bereiken. De mensen hadden zulke dingen in het verleden niet en kenden ze niet, en aldus wordt van hen geëist dat ze die nu bereiken, wat niet telt als doctrine. Wetten zijn niet hetzelfde als doctrine. De doctrine waar ik het over heb gaat over ceremonies, formaliteiten of de afwijkende, onjuiste praktijken van de mens; het zijn regels en reglementen

die de mens niet van nut zijn, die hem geen goed doen en het is een gang van zaken waar geen enkele betekenis aan zit. Dit is het schoolvoorbeeld van doctrine en zulke doctrine moet worden afgeschaft want hij is van geen voordeel voor de mens. De dingen waar de mens baat bij heeft, die moeten in praktijk worden gebracht.

De visie van Gods werk (2)

In het Tijdperk van Genade werd het evangelie van bekering gepredikt en werd iemand gered als hij geloofde. Tegenwoordig is er alleen sprake van overwinning en vervolmaking in plaats van redding. Er wordt nooit gezegd dat als één persoon gelooft, zijn hele familie gezegend zal worden of dat ééns gered altijd gered is. Tegenwoordig spreekt niemand deze woorden en zijn die dingen achterhaald. Jezus' werk was in die tijd het werk om heel de mensheid te verlossen. De zonden van allen die in Hem geloofden, werden vergeven; Hij zou je verlossen zolang je maar in Hem geloofde. Als je in Hem geloofde, was je geen zondaar meer, dan zou je van je zonden worden verlost. Dit was de betekenis van gered zijn en dat je door geloof gerechtvaardigd was. Toch bleef er in de gelovigen datgene achter wat opstandig was en zich tegen God verzette en nog steeds beetje bij beetje weggenomen moest worden. Redding betekende niet dat de mens volledig door Jezus was gewonnen, maar dat de mens niet langer van de zonde was, dat zijn zonden hem vergeven waren. Op voorwaarde dat je geloofde, zou je nooit meer van de zonde zijn. Jezus deed in die tijd veel werk dat Zijn discipelen niet konden begrijpen, en Hij zei veel dat mensen niet begrepen. Dat komt omdat Hij in die tijd geen enkele uitleg gaf. Dus stelde

Matteüs enkele jaren na Zijn heengaan een geslachtsregister voor Jezus samen en ook anderen deden veel werk dat uit de wil van de mens was. Jezus kwam niet om de mens te vervolmaken en te winnen, maar om één fase van het werk te doen: het evangelie van het koninkrijk van de hemel aan het licht brengen en het werk van de kruisiging volbrengen. En zo kwam Jezus' werk met Zijn kruisiging volledig ten einde. Maar in de huidige fase – het overwinningswerk – moeten er meer woorden worden gesproken, moet er meer werk worden gedaan en moeten er vele processen zijn. Zo moeten ook de mysteries van het werk van Jezus en Jehova worden geopenbaard, zodat alle mensen begrip en duidelijkheid in hun geloof mogen hebben, want dit is het werk van de laatste dagen, en de laatste dagen zijn het einde van Gods werk, de tijd waarin het werk wordt voltooid. Deze fase van het werk zal de wet van Jehova en de verlossing van Jezus voor je verduidelijken en is er vooral opdat je het hele werk van Gods managementplan van zesduizend jaar kunt begrijpen, de gehele betekenis en het wezen van dit managementplan van zesduizend jaar kunt waarderen, en het doel kunt begrijpen van al het werk dat Jezus deed en de woorden die Hij sprak, en zelfs je blinde geloof in en adoratie voor de Bijbel. Dit alles zal je helpen een diepgaand begrip te verkrijgen. Je zult zowel het werk dat Jezus gedaan heeft als het werk van God vandaag gaan begrijpen; je zult de hele waarheid, het leven en de weg begrijpen en aanschouwen. Waarom ging Jezus werk weg zonder de eindfase van het werk te verrichten? Omdat de fase van Jezus' werk niet het werk van afronding was. Toen Hij aan het kruis werd genageld, kwam er ook een einde aan Zijn woorden; na Zijn kruisiging was Zijn werk volledig volbracht. De huidige fase is anders: Gods werk zal pas voltooid zijn nadat de woorden tot het einde toe gesproken zijn en Zijn hele werk is afgerond. Er zijn

tijdens Jezus' fase van het werk veel woorden ongezegd gebleven of niet volledig uitgesproken. Maar het maakte Jezus niet uit wat Hij wel of niet zei, want Zijn bediening was geen bediening van woorden. Daarom ging Hij weg nadat Hij aan het kruis werd genageld. Die fase van het werk ging voornamelijk om de kruisiging en verschilt van de huidige fase. Deze huidige fase betreft voornamelijk de voltooiing, de afwikkeling en de afronding van al het werk. Als de woorden niet helemaal tot hun einde toe worden gesproken, kan dit werk geenszins worden afgerond, want in deze fase van het werk wordt al het werk voltooid en volbracht met behulp van woorden. Jezus deed in die tijd veel werk dat mensen niet konden begrijpen. Hij ging stilletjes weg en tegenwoordig zijn er nog velen die Zijn woorden niet begrijpen, die het verkeerd begrijpen en toch het idee hebben dat ze het goed begrijpen, en niet weten niet dat ze ernaast zitten. Uiteindelijk wordt in deze huidige fase Gods werk helemaal voleindigd en afgerond. Iedereen zal Gods managementplan gaan begrijpen en kennen. De noties in de mens, zijn bedoelingen, zijn verkeerde begrip, zijn noties ten aanzien van het werk van Jehova en Jezus, zijn zienswijzen over de heidenvolken, en al zijn afwijkingen en fouten zullen gecorrigeerd worden. En de mens zal alle juiste paden van het leven, al het werk dat God doet en de gehele waarheid begrijpen. Wanneer dat gebeurt, zal deze fase van het werk tot een einde komen. Het werk van Jehova was de schepping van de wereld, dat was het begin; deze fase van het werk is het einde en de afronding van het werk. Gods werk werd aanvankelijk uitgevoerd onder de uitverkorenen van Israël en het luidde een nieuw tijdperk in de heiligste plaats van alle plaatsen in. De laatste fase van het werk wordt uitgevoerd in het meest onreine land van alle landen, om de wereld te oordelen en het tijdperk tot een einde te brengen. In de eerste fase werd Gods werk

gedaan in de schitterendste plaats van alle plaatsen en de laatste fase wordt uitgevoerd in de meest duistere plaats van alle plaatsen. Deze duisternis zal verdreven worden, het licht zal voortgebracht worden en de mensen zullen overwonnen worden. Wanneer de mensen uit deze meest onreine en duistere plaats van alle plaatsen zijn overwonnen, en de hele bevolking heeft erkend dat er een God is, die de ware God is, en ieder individu volkomen overtuigd is, dan zal het overwinningswerk op basis van dit feit worden uitgevoerd door het hele universum. Deze fase van het werk is symbolisch: zodra het werk van dit tijdperk is voltooid, zal het werk van zesduizend jaar management volledig afgerond zijn. Zodra de mensen in de meest duistere plaats van alle plaatsen zijn overwonnen, spreekt het voor zich dat dit ook overal elders zo zal zijn. Als zodanig draagt alleen het overwinningswerk in China symboliek van betekenis in zich. China belichaamt alle machten van de duisternis en het volk van China vertegenwoordigt allen die van het vlees, van Satan, en van vlees en bloed zijn. Het Chinese volk is het meest verdorven door de grote rode draak, keert zich het felst tegen God, heeft de laagste en meest onreine menselijkheid, en is dus het archetype van de hele verdorven mensheid. Dit wil niet zeggen dat andere landen helemaal geen problemen hebben; de noties van de mens zijn allemaal gelijk. Hoewel het volk uit deze landen van een goed kaliber kan zijn, moet het zo zijn dat ze tegen God opstaan als ze Hem niet kennen. Waarom stonden de Joden ook tegen God op en tartten zij Hem? Waarom keerden de Farizeeën zich ook tegen Hem? Waarom verraadde Judas Jezus? In die tijd kenden velen van de discipelen Jezus niet. Waarom geloofden de mensen nog steeds niet in Jezus nadat Hij gekruisigd en opgestaan was? Is de ongehoorzaamheid van de mens niet allemaal gelijk? Het volk van China wordt gewoon als voorbeeld gesteld en

wanneer ze overwonnen zijn, worden ze modellen en voorbeelden en zullen ze als referenties voor anderen dienen. Waarom heb ik altijd gezegd dat jullie een onderdeel van mijn managementplan zijn? In het volk van China zijn verdorvenheid, onzuiverheid, onrechtvaardigheid, weerstand en opstandigheid het volledigst zichtbaar in al hun verschijningsvormen. Aan de ene kant zijn ze van een ondermaats kaliber en aan de andere kant zijn hun leven en instelling achterlijk. Hun gewoonten, sociale milieu en familie van geboorte zijn ook allemaal ondermaats en echt achterlijk. Hun status is eveneens laag. Het werk in deze plaats is symbolisch, en nadat dit testwerk volledig is uitgevoerd, zal Gods werk dat hierop volgt veel beter gaan. Als deze stap van het werk voltooid kan worden, verloopt het daaropvolgende werk vanzelfsprekend. Zodra deze stap van het werk tot stand is gebracht, zal er groot succes zijn geboekt en zal het overwinningswerk in het ganse universum helemaal voltooid zijn. Het is in feite zo dat wanneer het werk onder jullie succesvol is geweest, dit gelijkstaat aan het succes in het ganse universum. Dit geeft het belang aan waarom ik jullie als model en voorbeeld laat dienen. Opstandigheid, weerstand, onzuiverheid, onrechtvaardigheid – ze zijn allemaal in deze mensen te vinden en in hen is de opstandigheid van de hele mensheid vertegenwoordigd. Ze zijn echt verschrikkelijk. Ze dienen dus als het toonbeeld van overwinning, en nadat ze overwonnen zijn, worden ze op natuurlijke wijze een voorbeeld en model voor anderen. Niets was symbolischer dan de eerste fase die in Israël werd uitgevoerd: de Israëlieten waren het heiligste en minst verdorven volk van alle volken, en dus was de komst van het nieuwe tijdperk in dit land van de grootste betekenis. Je kunt zeggen dat de voorvaders van de mensheid uit Israël kwamen en dat Israël de geboorteplaats van Gods werk was. Dit volk was in het

begin het heiligst, iedereen aanbad Jehova en Gods werk in hen kon de grootste resultaten oogsten. De hele Bijbel tekent het werk van twee tijdperken op: het werk van het Tijdperk van de Wet en het werk van het Tijdperk van Genade. In het Oude Testament staan Jehova's woorden tot de Israëlieten en Zijn werk in Israël opgetekend; in het Nieuwe Testament staat Jezus' werk in Judea opgetekend. Maar waarom staan er in de Bijbel geen Chinese namen? Omdat de eerste twee onderdelen van Gods werk in Israël werden uitgevoerd, omdat het volk van Israël uitverkoren was – dat wil zeggen: zij waren de eersten die het werk van Jehova aannamen. Zij waren het minst verdorven van de hele mensheid, en in het begin waren ze geneigd om tot God op te zien en Hem te eren. Zij gehoorzaamden de woorden van Jehova, dienden altijd in de tempel, en droegen priester gewaden of een kroon. Zij waren de eerste mensen die God aanbaden en de eersten onder wie Hij Zijn werk deed. Deze mensen waren een voorbeeld en model voor de hele mensheid. Zij waren een voorbeeld en model van heiligheid en rechtvaardigheid. Mensen zoals Job, Abraham, Lot, of Petrus en Timotheüs – zij waren allemaal Israëlieten, en de heiligste voorbeelden en modellen. Israël was het eerste land dat God aanbad onder de mensheid, en meer rechtvaardige mensen kwamen hier vandaan dan van waar dan ook. God werkte in hen zodat Hij de mensheid door het hele land heen in de toekomst beter kon beheren. Hun prestaties en de rechtvaardigheid van hun aanbidding van Jehova zijn opgetekend, zodat die konden dienen als voorbeeld en model voor de mensen buiten Israël in het Tijdperk van Genade; en hun daden zijn al enkele duizenden jaren een voorbeeld, tot op de dag van vandaag toe.

Na de grondlegging van de wereld werd de eerste fase van Gods werk uitgevoerd in Israël. Zo was Israël de geboorteplaats van Gods werk op aarde en

de basis van Gods werk op aarde. Jezus' werk strekte zich over heel Judea uit. Maar heel weinig mensen buiten Judea wisten er gedurende Zijn werk van af, want Hij deed geen werk buiten Judea. Gods werk is tegenwoordig naar China gebracht en strekt zich puur hierbinnen uit. In deze fase wordt er geen werk gestart buiten China; de verspreiding buiten China is werk dat later zal volgen. Deze fase van het werk volgt op de fase van Jezus' werk. Jezus deed het verlossingswerk en deze fase is het werk dat op dat werk volgt; het werk van de verlossing is afgerond en in deze fase is er geen noodzaak voor conceptie door de Heilige Geest, want deze fase van het werk is anders dan de vorige fase en bovendien is China anders dan Israël. De fase van het werk die Jezus uitvoerde, was het verlossingswerk. De mens aanschouwde Jezus en niet lang daarna begon Zijn werk zich naar de heidenvolken te verspreiden. Tegenwoordig geloven veel mensen in Amerika, het Verenigd Koninkrijk en Rusland in God, waarom zijn er dan in China minder mensen die geloven? Omdat China de meest gesloten natie is. Als zodanig aanvaardde China als laatste de weg van God, en dat is zelfs nu nog geen honderd jaar geleden – veel later dan Amerika en het Verenigd Koninkrijk. De laatste fase van Gods werk wordt uitgevoerd in het land China teneinde Zijn werk af te ronden en om al Zijn werk tot stand te brengen. Het gehele volk in Israël noemde Jehova hun Heer. In die tijd beschouwden ze Hem als het hoofd van hun familie, en heel Israël werd een grote familie waarin iedereen hun Heer Jehova aanbad. De Geest van Jehova verscheen vaak aan hen, Hij sprak en uitte Zijn stem tot hen, en Hij gebruikte een wolkkolom en geluid om ze in hun leven te leiden. In die tijd gaf de Geest Zijn leiding in Israël rechtstreeks; Hij sprak en uitte Zijn stem tot het volk, en zij zagen de wolken en hoorden de donderslagen. Op die manier gaf Hij enkele

duizenden jaren leiding aan hun leven. Alleen het volk van Israël heeft Jehova dus altijd aanbeden. Zij geloven dat Jehova hun God is en dat Hij niet de God van de heidenvolken is. Dit is niet verrassend: Jehova had immers bijna vierduizend jaar onder hen gewerkt. In het land China hebben de ontaarden pas nu, na duizenden jaren lusteloos gesluimerd te hebben, de kennis gekregen dat de hemelen en de aarde en alle dingen niet op natuurlijke wijze zijn gevormd, maar door de Schepper gemaakt zijn. Omdat dit evangelie uit het buitenland is gekomen, geloven die feodale, reactionaire denkers dat allen die dit evangelie aannemen verraderlijk zijn en dat zij de ellendelingen zijn die Boeddha – hun voorouder – hebben verraden. Veel van deze feodale denkers vragen bovendien: “Hoe kunnen Chinese mensen in de God van buitenlanders geloven? Verraden ze dan hun voorouders niet? Begaan zij dan geen kwaad?” Mensen zijn tegenwoordig al lang vergeten dat Jehova hun God is. Zij hebben de Schepper al lang naar de achtergrond verdrongen en geloven in plaats daarvan in evolutie, wat inhoudt dat de mens uit apen is geëvolueerd en dat de natuurlijke wereld als vanzelfsprekend is ontstaan. De natuur zorgt voor al het goede voedsel dat de mensheid geniet, er is orde in het leven en de dood van de mens, en er bestaat geen God die dit alles bestuurt. Daarnaast zijn er veel atheïsten die geloven dat het feit dat God over alles heerst bijgeloof en onwetenschappelijk is. Maar kan de wetenschap het werk van God vervangen? Kan de wetenschap de mensheid besturen? Het evangelie prediken in een door het atheïsme beheerst land is geen sinecure en het kent grote obstakels. Zijn er tegenwoordig niet velen die zich op deze manier tegen God keren?

Toen Jezus was gekomen om Zijn werk te verrichten vergeleken veel mensen Zijn werk met het werk van Jehova en nagelden Jezus aan het kruis

toen ze merkten dat die werken niet consistent waren. Waarom merkten ze dat er geen consistentie was tussen het werk van Beiden? Dit kwam onder meer omdat Jezus nieuw werk deed en ook omdat niemand Jezus' geslachtsregister had opgesteld voordat Hij Zijn werk begon. Als iemand dat wel gedaan had, zou er geen reden tot zorg zijn en wie zou Jezus dan aan het kruis genageld hebben? Als Matteüs Jezus' geslachtsregister enkele tientallen jaren eerder had opgesteld, zou Jezus niet zo veel vervolging te verduren hebben gekregen. Is dit niet zo? Zodra mensen Jezus' geslachtsregister lazen – dat Hij de zoon van Abraham en de wortel van David was – zouden zij hun vervolging van Hem hebben gestaakt. Is het niet jammer dat Zijn geslachtsregister te laat werd opgesteld? En wat is het jammer dat de Bijbel maar twee fases van Gods werk optekent: een fase die het werk van het Tijdperk van de Wet was en een fase die het werk van het Tijdperk van Genade was; een fase die het werk van Jehova was en een fase die het werk van Jezus was. Hoeveel beter zou het zijn geweest als een groot profeet het werk van vandaag had voorzien. Dan zou er een extra sectie in de Bijbel hebben bestaan met de titel: 'Het werk van de laatste dagen' – zou dat niet veel beter zijn geweest? Waarom moet de mens vandaag aan zo veel moeilijkheden worden blootgesteld? Jullie hebben zo'n moeilijke tijd gehad! Als iemand onze haat verdient, zijn het Jesaja en Daniël wel omdat ze het werk van de laatste dagen niet hebben voorzien, en als er iemand iets te verwijten valt, zijn het de apostelen van het Nieuwe Testament die het geslachtsregister van de tweede vleeswording van God niet eerder hadden vermeld. Wat is dat jammer! Jullie moeten overal zoeken naar bewijs, en jullie kunnen na het vinden van wat fragmenten met een paar woordjes nog steeds niet zeggen of ze wel echt bewijs zijn. Hoe beschamend is dat! Waarom is God zo geheimzinnig in Zijn werk?

Mensen zijn vandaag nog steeds op zoek naar sluitend bewijs, maar ze kunnen het evenmin ontkennen. Wat moeten ze dan doen? Ze kunnen God niet resoluut volgen, maar ze kunnen ook niet met die twijfel voorwaarts gaan. En dus omarmen veel 'slimme en getalenteerde wetenschappers' een houding van 'proberen en kijken wat er gebeurt' wanneer ze God volgen. Dit is te veel moeite! Zouden dingen niet veel gemakkelijker zijn geweest als Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes de toekomst hadden kunnen voorzeggen? Het zou beter zijn geweest als Johannes de innerlijke waarheid van het leven in het koninkrijk had aanschouwd – wat jammer dat hij alleen maar visioenen zag en niet het echte, stoffelijke werk op aarde. Dat is echt jammer! Wat mankeert er aan God? Waarom is Hij nu, na Zijn zo succesvolle werk in Israël, naar China gekomen, en waarom moest Hij vlees worden en persoonlijk onder de mensen werken en leven? God houdt te weinig rekening met de mens! Hij verzuimde niet alleen mensen vooraf in te lichten, maar Hij kwam opeens ook met Zijn tuchtiging en oordeel. Dat is echt onlogisch! Toen God de eerste keer vlees werd, kreeg Hij veel moeilijkheden te verduren omdat Hij de mens vooraf niet alle innerlijke waarheid had verteld. Dat kan Hij toch zeker niet vergeten zijn? Waarom stelt Hij de mens deze keer dan nog steeds niet op de hoogte? Het is heel jammer dat er vandaag maar 66 boeken in de Bijbel zijn. Er moet er gewoon nog één meer zijn dat het werk van de laatste dagen voorzegt! Vind je niet? Zelfs Jehova, Jesaja en David zeiden niets over het werk van vandaag. Ze stonden verder van het heden af, in tijd ruim vierduizend jaar. Jezus voorzegde het werk van vandaag ook niet volledig, Hij sprak er maar een beetje over en de mens vindt nog steeds onvoldoende bewijs. Als je het werk van vandaag met dat van vroeger vergelijkt, hoe kun je beide dan met elkaar rijmen? Jehova's fase van het werk richtte zich

op Israël, dus vergelijk je het werk van vandaag daarmee, dan zal er sprake zijn van nog meer dissonantie; beide zijn gewoon niet met elkaar te vergelijken. Je bent ook niet van Israël en je bent ook geen Jood; je kaliber en alles aan je is ondermaats – hoe kun je jezelf dan met hen vergelijken? Is dit mogelijk? Weet dat het vandaag het Tijdperk van het Koninkrijk is, en dat het verschilt van het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade. Probeer in elk geval geen formule toe te passen; God is niet in dergelijke formules te vatten.

Hoe heeft Jezus gedurende de 29 jaar na Zijn geboorte geleefd? In de Bijbel staat niets over Zijn kindertijd en jeugd; weet je hoe die waren? Kan het zijn dat Hij geen kindertijd of jeugd had, en dat Hij bij Zijn geboorte al 30 jaar oud was? Je weet te weinig, dus loop niet zo achteloos met je opvattingen te koop. Dat doet je geen goed! In de Bijbel staat alleen dat Jezus vóór Zijn 30ste verjaardag werd gedoopt en door de Heilige Geest naar de woestijn werd geleid om door de duivel verleid te worden. En in de vier evangeliën staat Zijn werk van drie en een half jaar opgetekend. Er is geen verslag van Zijn kindertijd en jeugd, maar dit bewijst niet dat Hij geen kindertijd of jeugd had; het is nu eenmaal zo dat Hij in het begin geen werk deed en een normaal mens was. Zou je dan kunnen zeggen dat Jezus 33 jaar zonder jeugd of kindertijd geleefd had? Kan Hij zomaar de leeftijd van 33,5 jaar hebben bereikt? Al die dingen die de mens over Hem denkt zijn bovennatuurlijk en onrealistisch. De vleesgeworden God beschikt ongetwijfeld over een gewone en normale menselijkheid, maar wanneer Hij Zijn werk uitvoert, doet Hij dat rechtstreeks met Zijn goddelijke en onvolledige menselijkheid. Daarom hebben mensen twijfels over het werk van vandaag en zelfs over het werk van Jezus. Hoewel er in Gods werk verschil is tussen de beide keren dat Hij vlees is geworden, verandert Zijn wezen niet. Als je de vier

evangelieën leest, zijn de verschillen uiteraard groot. Hoe kun je teruggaan naar Jezus' leven in Zijn kindertijd en jeugd? Hoe kun je de normale menselijkheid van Jezus begrijpen? Misschien is je begrip van Gods menselijkheid vandaag groot, maar kun je Jezus' menselijkheid niet vatten, laat staan begrijpen. Als Matteüs het niet opgetekend had, zou je geen idee hebben van Jezus' menselijkheid. Wanneer ik je verhalen over Jezus' leven vertel en je vertel over de innerlijke waarheden van Jezus' kindertijd en jeugd, zul je je hoofd schudden en zeggen: "Nee! Zo kan Hij niet zijn. Hij kan geen zwakheden hebben en al helemaal geen menselijke trekken!" Je zult het zelfs uitschreeuwen. Je hebt noties over mij omdat je Jezus niet begrijpt. Je gelooft dat Jezus te goddelijk is, dat Hij niets van het vlees over Zich heeft. Maar de feiten zijn nog steeds de feiten. Niemand wenst tegen de waarheid van de feiten in te gaan, want wanneer ik spreek, heeft dat betrekking op de waarheid; het is geen speculatie en ook geen profetie. Weet dat God tot grote hoogten kan stijgen en dat Hij Zich bovendien in grote diepten kan verbergen. Hij is onvoorstelbaar voor je intellect, Hij is de God van alle schepselen en geen persoonlijke God die iemand bedacht heeft. Is dit niet juist?

De visie van Gods werk (3)

De eerste keer dat God vlees werd, was door bevruchting door de Heilige Geest, en het had te maken met het werk dat Hij wilde doen. Het Tijdperk van Genade begon met Jezus' naam. Toen Jezus Zijn bediening begon uit te voeren, begon de Heilige Geest te getuigen van de naam van Jezus en werd de naam van Jehova niet langer genoemd; in plaats daarvan verrichte de Heilige Geest het nieuwe werk hoofdzakelijk onder de naam van Jezus. Het getuigenis van

degenen die in Hem geloofden, werd gedragen voor Jezus Christus, en het werk dat zij deden was ook voor Jezus Christus. Het eindigen van het oudtestamentische Tijdperk van de Wet betekende dat het werk dat hoofdzakelijk onder de naam Jehova werd uitgevoerd ten einde was gekomen. Voortaan was de naam van God niet langer Jehova; in plaats daarvan heette Hij Jezus en vanaf dat moment begon de Heilige Geest het werk hoofdzakelijk onder de naam Jezus. Dus de mens die vandaag nog steeds de woorden van Jehova eet en drinkt, en nog altijd alles doen volgens het werk van het Tijdperk van de Wet – ben je hier niet blindelings regels aan het opvolgen? Ben je niet blijven hangen in het verleden? Jullie weten nu dat de laatste dagen zijn aangebroken. Kan het zijn dat Jezus, wanneer Hij komt, nog steeds Jezus heet? Jehova vertelde het volk Israël dat er een Messias zou komen, en toch heette Hij bij Zijn komst niet Messias maar Jezus. Jezus zei dat Hij zou terugkomen en dat Hij zou komen zoals Hij was weggegaan. Dit waren de woorden van Jezus, maar heb jij gezien hoe Jezus wegging? Jezus zweefde weg op een witte wolk, maar is het mogelijk dat Hij in eigen persoon op een witte wolk onder de mensen terugkeert? Als dat zo was, zou Hij dan niet nog steeds Jezus worden genoemd? Wanneer Jezus terugkomt, zal het al een ander tijdperk zijn: zal Hij dan nog steeds Jezus kunnen heten? Kan God soms alleen gekend worden door de naam van Jezus? Kan Hij in een nieuw tijdperk geen nieuwe naam hebben? Kan het beeld van één persoon en één specifieke naam een volledige weergave van God bieden? In elk tijdperk verricht God nieuw werk en heeft Hij een nieuwe naam; hoe zou Hij in verschillende tijdperken hetzelfde werk kunnen doen? Hoe zou Hij kunnen vasthouden aan het oude? De naam van Jezus is gekozen omwille van het verlossingswerk, zou Hij dan dezelfde naam houden als Hij terugkeert in de

laatste dagen? Zou Hij nog altijd het verlossingswerk verrichten? Waarom zijn Jehova en Jezus één, maar hebben ze in verschillende tijdperken toch verschillende namen? Komt het niet doordat de tijdperken van hun werk anders zijn? Zou een enkele naam een volledige weergave van God kunnen bieden? Daarom moet God in een ander tijdperk bij een andere naam genoemd worden, en de naam gebruiken om het tijdperk te veranderen en het tijdperk weer te geven. Want geen enkele naam kan God volledig weergeven, en elke naam kan slechts een tijdelijke blik bieden op Gods gezindheid in een bepaald tijdperk; de naam hoeft alleen maar Zijn werk weer te geven. Daarom kan God enige naam kiezen die bij Zijn gezindheid past om het gehele tijdperk te vertegenwoordigen. Ongeacht of het het tijdperk van Jehova is of het tijdperk van Jezus, ieder tijdperk wordt weergegeven door een naam. Aan het eind van het Tijdperk van Genade is het laatste tijdperk aangebroken en is Jezus al teruggekomen. Hoe zou Hij nog Jezus kunnen heten? Hoe zou Hij nog de gedaante van Jezus onder de mensen kunnen aannemen? Ben je soms vergeten dat Jezus slechts de gestalte had van een Nazarener? Ben je vergeten dat Jezus alleen maar de Verlosser van de mensheid was? Hoe zou Hij het werk van de overwinning en vervolmaking van de mens in de laatste dagen op zich kunnen nemen? Jezus zweefde weg op een witte wolk – dat is zeker – maar hoe zou Hij onder de mensen kunnen terugkeren op een witte wolk en nog steeds Jezus worden genoemd? Als Hij echt op een wolk aankwam, hoe zou de mens Hem dan niet kunnen herkennen? Zouden mensen over de hele wereld Hem dan niet herkennen? Zou Jezus alleen dan niet God zijn? In dat geval zou het beeld van God de verschijning van een Jood zijn en bovendien voor altijd hetzelfde blijven. Jezus zei dat Hij zou terugkomen zoals Hij was weggegaan, maar weet je wat

Zijn woorden echt betekenen? Kan het zijn dat Hij het jullie in deze groep heeft verteld? Je weet alleen dat Hij zal komen zoals Hij wegging, zwevend op een wolk, maar weet je precies hoe God Zelf Zijn werk doet? Als je echt zou kunnen zien, hoe moeten de woorden die Jezus sprak dan worden uitgelegd? Hij zei: Wanneer de Mensenzoon terugkomt in de laatste dagen zal Hij Zelf niet weten, de engelen zullen het niet weten, de boodschappers in de hemel zullen het niet weten, en de gehele mensheid zal het niet weten. Alleen de Vader zal het weten, dat wil zeggen, alleen de Geest zal het weten. Zelfs de Mensenzoon Zelf weet het niet, maar jij kunt wel zien en weten? Als jij in staat was te weten en met eigen ogen te zien, zouden deze woorden dan niet tevergeefs zijn uitgesproken? En wat heeft Jezus destijds gezegd? “Niemand weet wanneer die dag en dat moment zullen aanbreken, ook de hemelse engelen en de Zoon niet, alleen de Vader weet het. Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn wanneer de Mensenzoon komt. ... Daarom moeten ook jullie klaarstaan, want de Mensenzoon komt op een tijdstip waarop je het niet verwacht.” Als die dag aanbreekt, zal de Mensenzoon Zelf het niet weten. De Mensenzoon verwijst naar het vleesgeworden vlees van God, een normaal en gewoon persoon. De Mensenzoon Zelf weet het niet eens, dus hoe zou jij het kunnen weten? Jezus zei dat Hij zou komen zoals Hij was weggegaan. Zelfs Hij weet niet wanneer Hij terugkomt, dus hoe kan Hij jou dan van tevoren informeren? Kun jij Zijn komst zien aankomen? Is dat niet lachwekkend? Iedere keer dat God naar de aarde komt, verandert Hij Zijn naam, Zijn geslacht, Zijn beeld en Zijn werk; Hij herhaalt Zijn werk niet. Hij is een God die altijd nieuw is en nooit oud. Eerder toen Hij kwam heette Hij Jezus; kan Hij dit keer nog steeds Jezus worden genoemd als Hij terugkomt? Eerder toen Hij kwam, was Hij mannelijk; kan Hij deze keer weer

mannelijk zijn? Toen Hij kwam tijdens het Tijdperk van Genade, bestond Zijn werk eruit aan het kruis genageld te worden; kan Hij de mensheid nog steeds van de zonden verlossen wanneer Hij terugkomt? Kan Hij opnieuw aan het kruis worden genageld? Zou dat geen herhaling van Zijn werk zijn? Wist je niet dat God altijd nieuw is en nooit oud? Je hebt mensen die zeggen dat God onveranderlijk is. Dat klopt, maar het verwijst naar de onveranderlijkheid van Gods gezindheid en Zijn substantie. Veranderingen in Zijn naam en werk bewijzen niet dat Zijn substantie is veranderd; met andere woorden, God zal altijd God zijn, en dit zal nooit veranderen. Als je zegt dat het werk van God onveranderlijk is, zou Hij dan Zijn zesduizend jaar durende managementplan kunnen voleinden? Jij weet alleen dat God altijd hetzelfde blijft, maar weet je ook dat God altijd nieuw is en nooit oud? Als het werk van God onveranderlijk is, had Hij dan de mensheid helemaal tot aan de huidige dag kunnen leiden? Als God onveranderlijk is, hoe kan Hij dan al twee tijdperken aan werk volbracht hebben? Zijn werk gaat altijd door, wat wil zeggen dat Zijn gezindheid geleidelijk wordt geopenbaard aan de mens en wat geopenbaard wordt, is Zijn inherente gezindheid. In den beginne was Gods gezindheid verborgen voor de mens. Hij openbaarde Zijn gezindheid nooit openlijk aan de mens en de mens wist eenvoudigweg niets over Hem. Daarom gebruikt Hij Zijn werk om Zijn gezindheid stukje bij beetje aan de mens te openbaren, maar deze werkwijze betekent niet dat Gods gezindheid in elk tijdperk verandert. Het is niet zo dat Gods gezindheid voortdurend verandert omdat Zijn wil steeds verandert. Omdat de tijdperken van Zijn werk van elkaar verschillen, openbaart God Zijn gehele inherente gezindheid juist stap voor stap aan de mens, opdat de mens Hem kan leren kennen. Maar dit bewijst geenszins dat God van oorsprong geen bepaalde gezindheid heeft of

dat Zijn gezindheid met het verstrijken van de tijdperken geleidelijk is veranderd – zo'n opvatting zou onjuist zijn. God openbaart Zijn inherente en specifieke gezindheid aan de mens – wat Hij is – volgens het verstrijken der tijdperken; het werk van één enkel tijdperk kan niet de volledige gezindheid van God uitdrukken. En dus verwijzen de woorden “God is altijd nieuw en nooit oud” naar Zijn werk en de woorden “God is onveranderlijk” naar wat God inherent heeft en is. Hoe dan ook kun je het werk van zesduizend jaar niet aan één enkel punt ophangen of met dode woorden omvatten. Zo stom is de mens nu. God is niet zo eenvoudig als de mens zich voorstelt, en Zijn werk kan niet in één enkel tijdperk blijven dralen. Jehova bijvoorbeeld kan niet altijd staan voor de naam van God; God kan ook Zijn werk doen onder de naam Jezus. Dit is een teken dat Gods werk zich altijd in voorwaartse richting beweegt.

God is altijd God en zal nooit Satan worden; Satan is altijd Satan en zal nooit God worden. Gods wijsheid, Gods wonderbaarlijkheid, Gods rechtvaardigheid en Gods majesteit zullen nooit veranderen. Zijn essentie en wat Hij heeft en is, zal nooit veranderen. Zijn werk gaat daarentegen altijd voorwaarts, altijd dieper, want Hij is altijd nieuw en nooit oud. In elk tijdperk neemt God een nieuwe naam aan, in elk tijdperk doet Hij nieuw werk, en in elk tijdperk staat Hij het Zijn schepselen toe Zijn nieuwe wil en nieuwe gezindheid te zien. Als mensen in een nieuw tijdperk de uitdrukking van Gods nieuwe gezindheid niet kunnen zien, zouden ze Hem dan niet altijd aan het kruis blijven nagelen? En zouden ze daarmee God niet definiëren? Als God alleen als een man in het vlees was gekomen, zouden mensen Hem als mannelijk definiëren, als de God van mannen, en nooit geloven dat Hij de God van vrouwen was. Mannen zouden dan geloven dat God van hetzelfde geslacht is als mannen, dat God de mannen

aanvoert – en vrouwen dan? Dit is oneerlijk; is dit soms geen voorkeursbehandeling? Als dit zo was, was iedereen die door God gered is een man zoals Hij, en zou niet één vrouw gered worden. Toen God de mensheid schiep, schiep Hij Adam en schiep Hij Eva. Hij schiep niet alleen Adam, maar maakte zowel de man als de vrouw naar Zijn beeld. God is niet alleen de God van mannen – Hij is ook de God van vrouwen. In de laatste dagen start God een nieuwe werkfase. Hij zal nog meer van Zijn gezindheid onthullen, en het zal niet de barmhartigheid en liefde zijn uit de tijd van Jezus. Omdat hij nieuw werk in handen heeft, zal dit vergezeld gaan van een nieuwe gezindheid. Als dit werk dan verricht werd door de Geest – als God geen vlees werd, en de Geest in plaats daarvan rechtstreeks door de donder sprak zodat de mens geen contact met Hem kon hebben, zou de mens dan in staat zijn om Zijn gezindheid te kennen? Als de Geest als enige het werk deed, zou de mens niet in staat zijn om Gods gezindheid te leren kennen. Mensen kunnen Gods gezindheid alleen met hun eigen ogen aanschouwen als Hij vlees wordt, als het Woord in het vlees verschijnt en Hij zijn volledige gezindheid door het vlees tot uitdrukking brengt. God leeft werkelijk en waarlijk onder de mensen. Hij is tastbaar; de mens kan echt betrokken zijn bij Zijn gezindheid, betrokken zijn bij wat Hij heeft en is; alleen op deze manier kan de mens Hem echt leren kennen. Tegelijkertijd heeft God ook het werk voltooid waarin “God de God van mannen en de God van vrouwen is” en zijn volledige werk in het vlees volbracht. In geen enkel tijdperk doet Hij het werk nog eens over. Aangezien de laatste dagen zijn aangebroken, zal Hij het werk doen dat Hij in de laatste dagen doet en openbaren wat Zijn volledige gezindheid in de laatste dagen is. Met de laatste dagen wordt verwezen naar een apart tijdperk, één waarin Jezus zei dat jullie zeker rampspoed en

aardbevingen, hongersnoden en plagen zullen ondervinden waaruit zal blijken dat dit een nieuw tijdperk is, en niet langer het oude Tijdperk van Genade. Stel dat, zoals men zegt, God voor eeuwig hetzelfde blijft, Zijn gezindheid altijd barmhartig en liefdevol is, Hij de mens lief heeft als Zichzelf, en Hij eenieder verlossing biedt en de mens nooit haat; zou Zijn werk dan ooit ten einde kunnen komen? Toen Jezus kwam en aan het kruis genageld werd, waarmee hij Zichzelf opofferde voor alle zondaars en Zichzelf offerde op het altaar, had Hij het verlossingswerk al volbracht en het Tijdperk van Genade voltooid. Wat voor nut zou het dan hebben om het werk van dat tijdperk te herhalen in de laatste dagen? Zou het geen ontkenning zijn van het werk van Jezus om hetzelfde nog eens te doen? Als God het werk van de kruisiging niet volbracht toen Hij in deze fase kwam, maar liefdevol en barmhartig bleef, zou Hij het tijdperk dan ten einde kunnen brengen? Zou een liefdevolle en barmhartige God in staat zijn om het tijdperk ten einde te brengen? In Zijn laatste werk om het tijdperk af te sluiten, omvat Gods gezindheid tuchtiging en oordeel, waarmee Hij alles onthult wat onrechtvaardig is om publiekelijk te oordelen over alle volken, en te vervolmaken wie Hem oprecht liefhebben. Alleen een dergelijke gezindheid kan het tijdperk ten einde brengen. De laatste dagen zijn al aangebroken. Alle dingen in de schepping zullen worden geclassificeerd naar soort en ingedeeld in verschillende categorieën op basis van hun aard. Dit is het moment waarop God de uitkomst van de mensheid en haar bestemming onthult. Als mensen geen tuchtiging en oordeel ondergaan, kan hun ongehoorzaamheid en ongerechtigheid niet aan het licht gebracht worden. Alleen door tuchtiging en oordeel kan de uitkomst van de hele schepping geopenbaard worden. De mens toont zijn ware aard pas wanneer hij wordt getuchtigd en geoordeeld. Het kwaad zal bij het kwaad worden

geplaatst, het goede bij het goede, en de gehele mensheid zal naar soort worden ingedeeld. Door tuchtiging en oordeel zal de uitkomst van de hele schepping worden geopenbaard, opdat de kwaden gestraft kunnen worden en de goeden beloond en alle mensen onderworpen worden aan de heerschappij van God. Al dit werk moet bereikt worden door rechtvaardige tuchtiging en oordeel. Omdat de verdorvenheid van de mens een hoogtepunt heeft bereikt en zijn ongehoorzaamheid buitengewoon buitensporig is geworden, kan alleen Gods rechtvaardige gezindheid, die hoofdzakelijk bestaat uit tuchtiging en oordeel en die in de laatste dagen wordt geopenbaard, de mens volledig transformeren en compleet maken. Alleen deze gezindheid kan het kwaad blootleggen en zo alle onrechtvaardigen zwaar straffen. Daarom is een gezindheid als deze doordrenkt met het belang van het tijdperk, en de openbaring en tentoonspreading van Zijn gezindheid worden gemanifesteerd omwille van het werk van elk nieuw tijdperk. Het is niet zo dat God Zijn gezindheid willekeurig en zonder betekenis onthult. Stel je voor dat God, door de uitkomst van de mens tijdens de laatste dagen te onthullen, hem nog steeds oneindig veel barmhartigheid en liefde zou schenken en liefdevol jegens hem zou blijven, stel je voor dat Hij de mens niet aan een rechtvaardig oordeel zou onderwerpen maar hem juist tolerantie, geduld en vergeving zou tonen, en dat Hij de mens zou vergeven, ongeacht de ernst van zijn zonden, zonder een greintje rechtvaardig oordeel: wanneer zou Gods hele management dan ooit ten einde worden gebracht? Wanneer zou een dergelijke gezindheid de mensheid naar haar juiste bestemming kunnen leiden? Neem bijvoorbeeld een rechter die altijd liefdevol is, een rechter met een vriendelijk gezicht en een zachtmoedig hart. Hij houdt van mensen, ongeacht de misdaden die ze misschien begaan hebben, en hij benadert ze liefdevol en toegeeflijk, wie

ze ook zijn. Wanneer kan hij dan ooit een rechtvaardig vonnis bereiken? In de laatste dagen kan alleen een rechtvaardig oordeel de mens indelen naar soort, en de mens een nieuw rijk binnenleiden. Op deze manier wordt het hele tijdperk ten einde gebracht door Gods rechtvaardige gezindheid van oordeel en tuchting.

Het werk van God door Zijn gehele management heen is glashelder: het Tijdperk van Genade is het Tijdperk van Genade, en de laatste dagen zijn de laatste dagen. Er zijn duidelijke verschillen tussen elk tijdperk, want in elk tijdperk doet God werk dat typerend is voor dat tijdperk. De volbrenging van het werk van de laatste dagen vergt vuur, oordeel, tuchting, toorn en vernietiging ter voleinding van het tijdperk. De laatste dagen verwijzen naar het laatste tijdperk. Zou God tijdens het laatste tijdperk geen einde maken aan het tijdperk? Om het tijdperk ten einde te brengen, moet God tuchting en oordeel met Zich meebrengen. Alleen op deze manier kan Hij het tijdperk ten einde brengen. Jezus had als doel dat de mens zou kunnen blijven overleven, voortbestaan, en een beter bestaan zou kunnen hebben. Hij redde de mens van de zonde, opdat deze zijn afdaling in verdorvenheid kon tegenhouden en niet langer in Hades en de hel zou leven, en door de mens te redden uit Hades en de hel liet Hij hem verder leven. Nu zijn de laatste dagen aangebroken. Hij zal de mens wegvagen en het menselijke ras volledig vernietigen, dat wil zeggen: Hij zal de rebellie van de mensheid transformeren. Daarom zou God met de mededogende en liefhebbende gezindheid van vroeger met geen mogelijkheid het tijdperk tot een einde kunnen brengen of Zijn managementplan van zesduizend jaar kunnen verwezenlijken. Elk tijdperk biedt een afzonderlijke weergave van Gods gezindheid, en elk tijdperk behelst werk dat door God moet worden uitgevoerd.

Daarom biedt het werk dat God Zelf in elk tijdperk doet, de weergave van Zijn ware gezindheid, en zowel Zijn naam als het werk dat Hij uitvoert, veranderen mee met het tijdperk; ze zijn allemaal nieuw. Tijdens het Tijdperk van de Wet werd het werk van het leiden van de mensheid uitgevoerd onder de naam Jehova, en de eerste fase van het werk werd op aarde geïnitieerd. In deze fase bestond het werk uit de bouw van de tempel en het altaar en het leiden van het volk Israël en het werken in hun midden door middel van de wet. Door het volk Israël te leiden, legde Hij een basis voor Zijn werk op aarde. Vanuit deze basis breidde Hij Zijn werk verder uit dan Israël, dat wil zeggen: Hij breidde Zijn werk uit vanuit Israël, zodat latere geslachten geleidelijk te weten kwamen dat Jehova God was, en dat Jehova de Schepper van hemel en aarde en alle dingen was, en dat Jehova alle levende wezens geschapen heeft. Hij verspreidde Zijn werk door het volk Israël heen, hen voorbij. Het land Israël was de eerste heilige plaats van Jehova's werk op aarde, en het was het land Israël waar God het eerst te werk ging op aarde. Dat was het werk van het Tijdperk van de Wet. Tijdens het Tijdperk van Genade was Jezus de God die de mens redde. Wat Hij had en waaruit Hij bestond, was genade, liefde, barmhartigheid, verdraagzaamheid, geduld, nederigheid, zorg en tolerantie, en zo'n groot onderdeel van het werk dat Hij deed was omwille van de verlossing van de mens. Zijn gezindheid was er één van barmhartigheid en liefde, en omdat Hij barmhartig en liefdevol was, moest Hij voor de mens aan het kruis genageld worden om te laten zien dat God de mens liefhad als Zichzelf, zozeer zelfs dat Hij Zichzelf volledig opofferde. Tijdens het Tijdperk van Genade was de naam van God Jezus, dat wil zeggen: God was een God die de mens redde, en Hij was een barmhartige en liefhebbende God. God was met de mens. Zijn liefde, Zijn

barmhartigheid en Zijn verlossing waren met eenieder. Alleen door aanvaarding van de naam van Jezus en Zijn aanwezigheid kon de mens vrede en vreugde verkrijgen, en Zijn zegen, Zijn grote en talrijke genadegaven en Zijn redding ontvangen. Door de kruisiging van Jezus ontvingen al Zijn volgelingen verlossing en werden hun zonden vergeven. Tijdens het Tijdperk van Genade was Jezus de naam van God. Met andere woorden, het werk van het Tijdperk van Genade geschiedde voornamelijk onder de naam Jezus. Tijdens het Tijdperk van Genade werd God Jezus genoemd. Hij voerde een fase van nieuw werk uit die het Oude Testament oversteeg, en Zijn werk eindigde met de kruisiging. Dit was Zijn volledige werk. Daarom was de naam van God tijdens het Tijdperk van de Wet Jehova, en werd God in het Tijdperk van Genade vertegenwoordigd door de naam van Jezus. Tijdens de laatste dagen is Zijn naam Almachtige God – de Almachtige, die Zijn kracht inzet om de mens de weg te wijzen, de mens te overwinnen en de mens voor zich te winnen en uiteindelijk het tijdperk ten einde te brengen. In elk tijdperk, in elke fase van Zijn werk, is Gods gezindheid duidelijk.

In het begin was het begeleiden van de mens tijdens het oudtestamentische Tijdperk van de Wet vergelijkbaar met het begeleiden van het leven van een kind. De vroegste mensheid was nog maar net geboren uit Jehova; dit waren de Israëlieten. Ze wisten niet hoe ze God moesten vereren of hoe ze op aarde moesten leven. Met andere woorden: Jehova schiep de mensheid, dat wil zeggen, Hij schiep Adam en Eva, maar Hij gaf hun niet de vermogens om te begrijpen hoe ze Jehova moesten vereren of Jehova's wetten op aarde moesten navolgen. Zonder de directe aansturing van Jehova zou niemand dit rechtstreeks kunnen weten, want in het begin beschikte de mens niet over zulke vermogens. De mens wist alleen dat Jehova God was, maar had geen flauw idee hoe hij

Hem kon vereren, welk soort gedrag bij 'vereren' paste, met welke instelling iemand Hem moest vereren, of wat hij kon offeren uit eerbied voor Hem. De mens wist alleen hoe hij kon genieten wat er te genieten viel onder alle dingen die door Jehova gemaakt waren, maar met betrekking tot wat voor leven op aarde een schepsel van God waardig was, had hij geen enkel benul. Zonder iemand om haar te instrueren, zonder iemand om haar persoonlijk te begeleiden, zou deze mensheid nooit een leven geleid hebben dat de mensheid betaamt, maar alleen maar op slinkse wijze gevangen zijn gehouden door Satan. Jehova schiep de mensheid, dat wil zeggen, Hij schiep de voorouders van de mensheid, Eva en Adam, maar Hij schonk hun verder niet méér intellect of wijsheid. Hoewel ze al op aarde leefden, begrepen ze bijna niets. En dus was Jehova's werk om de mensheid te scheppen maar voor de helft gedaan, en verre van voltooid. Hij had alleen een model van de mens uit klei gevormd en het Zijn adem gegeven, maar zonder de mens genoeg bereidheid te geven om Hem te eren. In het begin was de mens niet van zins om Hem te vereren of vrezen. De mens wist alleen hoe hij naar Zijn woorden moest luisteren, maar wist niets van de basiskennis voor het leven op aarde en van de normale leefregels voor de mens. En dus, hoewel Jehova man en vrouw schiep en het project van zeven dagen voltooide, voltooide Hij geenszins de schepping van de mens, want deze mens was slechts een omhulsel, en miste de realiteit van het menszijn. De mens wist alleen dat het Jehova was die de mensheid had geschapen, maar had niet het geringste idee hoe hij zich aan de woorden of wetten van Jehova moest houden. En dus was Jehova's werk nog lang niet gedaan na het ontstaan van de mens. Hij moest de mensen nog steeds bij de hand nemen om voor Zijn aangezicht te komen, opdat zij samen op aarde zouden kunnen leven en Hem zouden kunnen vereren, en

opdat zij onder Zijn leiding het juiste levenspad van normale mensen op aarde zouden kunnen bewandelen. Alleen op deze manier was het werk dat hoofdzakelijk onder Jehova's naam was uitgevoerd, volledig voltooid; dat wil zeggen, alleen op deze manier was Jehova's werk van de schepping van de wereld volledig uitgevoerd. Zodoende moest hij, nadat hij de mensheid had geschapen, het leven van de mensheid op aarde duizenden jaren begeleiden, opdat de mensheid Zijn decreten en wetten kon naleven en kon deelnemen aan alle activiteiten die horen bij een normaal aards mensenleven. Dan pas was Jehova's werk volledig voltooid. Hij nam dit werk op zich na de schepping van de mensheid en zette het voort tot het tijdperk van Jakob, toen hij uit de twaalf zonen van Jakob de twaalf stammen van Israël vormde. Vanaf die tijd werd het hele volk Israël het menselijk ras dat officieel door Hem werd geleid op aarde, en Israël werd de specifieke locatie op aarde waar Hij Zijn werk deed. Jehova maakte van deze mensen de eerste groep mensen in wie Hij Zijn werk op aarde officieel uitvoerde, en Hij nam het hele land Israël als uitgangspunt voor Zijn werk, en gebruikte dit volk als het begin van nog groter werk opdat alle mensen op aarde die uit Hem geboren waren, zouden weten hoe ze Hem moesten vereren en hoe ze op aarde moesten leven. En zo werden de daden van de Israëlieten een voorbeeld voor de heidense volken, en de woorden die onder het volk Israël werden gesproken werden woorden voor de heidense volken om naar te luisteren. Want zij ontvingen als eersten de wetten en geboden van Jehova en daarom wisten zij ook als eersten hoe ze de wegen van Jehova moesten eerbiedigen. Zij waren de voorouders van het menselijke ras, die de wegen van Jehova kenden, en ook de vertegenwoordigers van het door Jehova uitverkoren menselijke ras. Toen het Tijdperk van Genade aanbrak, leidde Jehova de mens

niet langer op deze manier. De mens had gezondigd en zich aan de zonde overgeleverd, en daarom ging Hij de mens van de zonde redden. Zo berispte Hij de mens tot deze volledig van de zonde verlost was. In de laatste dagen is de mens zo diep gezonken in verderf dat het werk van deze fase alleen kan worden uitgevoerd door middel van oordeel en tuchting. Alleen op deze manier kan het werk worden volbracht. Dit was het werk van verschillende tijdperken. Met andere woorden, God gebruikt Zijn naam, Zijn werk en de verschillende afbeeldingen van God om de tijdperken van elkaar te onderscheiden en de overgang van het ene naar het andere tijdperk te maken; de naam die God aanneemt en Zijn werk zijn in elk tijdperk een weergave van Zijn tijdperk en van Zijn werk. Stel dat het werk van God in elk tijdperk altijd hetzelfde is en dat Hij altijd hetzelfde wordt genoemd, hoe zou de mens dan weten wie Hij is? God moet Jehova worden genoemd, en afgezien van een God die Jehova heet, is niemand met een andere naam God. Of anders kan God alleen maar Jezus zijn, en mag Hij afgezien van de naam van Jezus niet anders worden genoemd; behalve Jezus is Jehova niet God, en Almachtige God is God ook niet. De mens gelooft dat God werkelijk almachtig is, maar God is een God die bij de mens is en hij moet Jezus worden genoemd, want God is bij de mens. Wie dit doet, houdt zich aan een doctrine en damt God in tot een bepaald bereik. Dus verlopen in elk tijdperk Gods werk, de naam die Hij krijgt en het beeld dat Hij aanneemt – wat Hij tot op de dag van vandaag in elke fase doet – volgens geen enkele regel, en kennen deze in het geheel geen beperkingen. Hij is Jehova, maar Hij is ook Jezus, evenals de Messias en Almachtige God. Zijn werk kan een geleidelijke transformatie ondergaan, waarbij Zijn naam overeenkomstig mee-verandert. Er is geen eenduidige naam die Hem volledig kan vertegenwoordigen, maar alle

namen die voor Hem gebruikt worden bij elkaar vormen een weerspiegeling van Hem, en het werk dat Hij in elk tijdperk doet weerspiegelt Zijn gezindheid. Stel dat wanneer de laatste dagen aanbreken, de God die jullie aanschouwen nog altijd Jezus is en Hij bovendien op een witte wolk zweeft, en nog steeds de verschijning van Jezus heeft, en de woorden die Hij spreekt nog steeds de woorden zijn van Jezus: “Jullie moeten jullie naaste liefhebben als jezelf, jullie moeten vasten en bidden, je vijanden liefhebben als je eigen leven, verdraagzaam zijn jegens anderen en geduldig en nederig zijn. Dit alles moeten jullie doen voordat jullie mijn discipelen kunnen worden. En door dit alles te doen, mogen jullie mijn koninkrijk binnengaan.” Zou dat dan niet behoren tot het werk van het Tijdperk van Genade? Zou wat Hij zegt niet horen bij het Tijdperk van Genade? Hoe zouden jullie je voelen als jullie deze woorden hoorden? Zouden jullie dit niet nog steeds zien als het werk van Jezus? Zou het dan niet dubbelop zijn? Zou de mens hierin plezier kunnen vinden? Jullie zouden denken dat het werk van God alleen kan blijven zoals het nu is en geen voortgang kan maken. Hij heeft maar zoveel macht en er is geen nieuw werk meer te doen, en Hij heeft de grens van Zijn macht bereikt. Tweeduizend jaar geleden was het Tijdperk van Genade, en tweeduizend jaar erna predikt Hij nog altijd de weg van het Tijdperk van Genade en brengt Hij nog altijd mensen tot inkeer. De mensen zouden zeggen: “God, u heeft maar zoveel macht. Ik dacht dat u zo wijs was, en toch bent u uitsluitend verdraagzaam en vol geduld, u weet alleen hoe u uw vijand moet liefhebben en verder niets.” In de menselijke geest zou God voor altijd blijven zoals Hij was in het Tijdperk van Genade, en de mens zou altijd denken dat God liefdevol en barmhartig is. Denk je dat het werk van God altijd bij het oude zal blijven? Daarom zal Hij in deze fase van Zijn werk niet gekruisigd

worden, en alles wat jullie zien en aanraken zal niet te vergelijken zijn met wat jullie je ook maar hebben voorgesteld of waar jullie ook maar over hebben horen vertellen. Vandaag de dag gaat God niet om met de farizeeën, noch laat Hij de wereld weten, en zij die Hem kennen, zijn alleen jullie die Hem volgen, want Hij zal niet opnieuw worden gekruisigd. Tijdens het Tijdperk van Genade predikte Jezus openlijk door het hele land omwille van zijn evangeliewerk. Hij ging met de farizeeën om omwille van het werk van de kruisiging; als Hij niet met de farizeeën was omgegaan en de machthebbers nooit van Hem geweten hadden, hoe kon Hij dan veroordeeld zijn en vervolgens verraden en aan het kruis genageld? En dus ging Hij om met de farizeeën omwille van de kruisiging. Vandaag de dag doet Hij Zijn werk in het geheim ter voorkoming van verleiding. De twee incarnaties van God zijn verschillend in werk en betekenis en de situatie is ook anders, dus hoe zou het werk dat Hij doet precies hetzelfde kunnen zijn?

Zou de naam van Jezus – “God met ons” – de gezindheid van God in zijn geheel kunnen weergeven? Kan het God volledig uitdrukken? Als de mens zegt dat God alleen Jezus kan worden genoemd, en geen andere naam mag hebben omdat God Zijn gezindheid niet kan veranderen, dan is dat zeker godslastering! Geloof jij dat alleen de naam Jezus, God met ons, God in zijn geheel kan vertegenwoordigen? God kan vele namen hebben, maar onder al die namen kan er niet één alles van God omvatten, niet één God volledig vertegenwoordigen. God heeft dus veel namen, maar al die namen kunnen Gods gezindheid niet volledig uitdrukken, want de veelzijdigheid van Gods gezindheid gaat het menselijke vermogen om Hem te kennen simpelweg te boven. De mens kan God met geen mogelijkheid volledig in menselijke woorden vatten. De mensheid beschikt slechts over een beperkte woordenschat om alle kennis over Gods

gezindheid te omvatten: groot, eerbiedwaardig, wonderbaarlijk, ondoorgrondelijk, oppermachtig, heilig, rechtvaardig, wijs enzovoort. Teveel woorden! Deze beperkte woordenschat kan de beperkte menselijke getuigenis van Gods gezindheid niet uitdrukken. In de loop van de tijd voegden vele anderen woorden toe die de vurigheid in hun hart naar hun mening beter uitdrukten: God is te groot! God is te heilig! God is te lieflijk! Tegenwoordig hebben dergelijke menselijke uitspraken hun hoogtepunt wel bereikt, maar toch kan de mens zich nog steeds niet duidelijk uitdrukken. En dus heeft de mens veel namen, maar toch heeft Hij niet één enkele naam, en dit komt omdat Gods wezen te overvloedig is en de taal van de mens te verarmd. God kan nooit volledig worden weergegeven door één bepaald woord of één bepaalde naam, denk je dan soms dat Zijn naam kan worden vastgezet? God is zo groot en zo heilig, maar Hij mag van jou Zijn naam niet veranderen in elk nieuw tijdperk? Daarom gebruikt God, in elk tijdperk waarin Hij persoonlijk Zijn eigen werk doet, een naam die passend is bij het tijdperk om het werk te omschrijven dat Hij van plan is uit te voeren. Hij gebruikt deze specifieke naam, die tijdelijk van belang is, om Zijn gezindheid in die tijd weer te geven. Hier gebruikt God de taal van de mensheid om Zijn eigen gezindheid tot uitdrukking te brengen. Toch vinden veel mensen die spirituele ervaringen hebben gehad en God persoonlijk hebben gezien, alsnog dat deze ene specifieke naam God niet in zijn geheel kan weergeven – helaas, daar is niets aan te doen – dus spreekt de mens God met geen enkele naam meer aan, maar noemt Hem simpelweg ‘God’. Het lijkt of het hart van de mens vol liefde is en toch ook geplaagd door tegenstrijdigheden, want de mens weet niet hoe hij God moet uitleggen. Wat God is, is te overvloedig, er is eenvoudigweg geen manier om het te beschrijven. Er is geen enkele naam die Gods gezindheid kan

samenvatten, en er is geen enkele naam die kan uitdrukken wat God allemaal heeft en is. Als iemand mij vraagt: “Welke naam gebruik jij precies?”, zal ik antwoorden: “God is God!” Is dat niet de beste naam voor God? Is het niet de beste samenvatting van Gods gezindheid? Waarom steken jullie dan zoveel moeite in de zoektocht naar Gods naam? Waarom zou je je hersens pijnigen, jezelf eten en slapen ontzeggen, alleen maar om een naam? De dag zal aanbreken dat God geen Jehova, Jezus of Messias heet – Hij zal simpelweg de Schepper zijn. Dan komt er een eind aan alle namen die Hij op aarde heeft aangenomen omdat Zijn werk op aarde zal zijn voltooid, waarna Zijn namen niet langer zullen bestaan. Wat heeft Hij nog aan een uiterst passende, maar onvolledige naam wanneer alles onder de heerschappij van de Schepper valt? Ben je nu nog steeds op zoek naar Gods naam? Durf je nog steeds te zeggen dat God uitsluitend Jehova heet? Durf je nog steeds te zeggen dat God alleen Jezus kan worden genoemd? Kun jij de zonde van godslastering tegen God dragen? Je moet weten dat God oorspronkelijk geen naam had. Hij nam alleen maar één, twee of vele namen aan omdat Hij werk te doen had en de mensheid moest beheren. Bij welke naam Hij ook wordt genoemd – koos Hij die niet uit vrije wil? Zou Hij jou – één van zijn schepselen – nodig hebben om hierover te beslissen? De naam die God krijgt, komt overeen met wat begrijpelijk is voor de mens, in mensentaal, maar deze naam is niet iets wat de mens kan bevatten. Je kunt alleen maar zeggen dat er een God is in de hemel, dat Hij God heet, dat Hij God Zelf is met grote macht, Die te wijs, te verheven, te wonderlijk, te mysterieus en te almachtig is, en meer kun je dan niet zeggen. Dit kleine beetje is alles wat je kunt weten. Volstaat dan soms de naam van Jezus om God Zelf te vertegenwoordigen? Wanneer de laatste dagen aanbreken moet Gods naam

veranderen, ook al is het nog steeds God die Zijn werk doet, want het is een ander tijdperk.

Overal in het hele universum is God de grootste en ook in het rijk dat zich daarboven bevindt. Zou Hij Zichzelf dan volledig kunnen laten zien door een verschijning in het vlees? God bekleedt Zich met dit vlees om één fase van Zijn werk uit te voeren. Deze verschijning in het vlees heeft geen specifieke betekenis, het heeft niets te maken met het verstrijken van tijdperken, noch ook maar iets met Gods gezindheid. Waarom liet Jezus dit beeld van Hem niet voortbestaan? Waarom liet Hij de mens Zijn verschijning niet schilderen, zodat deze aan latere geslachten kon worden doorgegeven? Waarom stond Hij niet toe dat mensen erkenden dat Zijn beeld het beeld van God was? Ook al werd de mens naar Gods beeld geschapen, had de menselijke verschijning het verheven beeld van God kunnen weerspiegelen? Wanneer God vlees wordt, daalt Hij alleen vanuit de hemel neer in een bepaald soort vlees. Het is Zijn Geest die afdaalt in een vlees, waardoor Hij het werk van de Geest doet. Het is de Geest die in het vlees wordt weergegeven, en het is de Geest die Zijn werk in het vlees doet. Het werk dat in het vlees wordt gedaan vertegenwoordigt de Geest volledig, en het vlees is ten gunste van het werk, maar daarom vervangt het beeld van het vlees nog niet het ware beeld van God Zelf; dit is niet het doel of de betekenis van de vleesgeworden God. Hij wordt alleen vlees zodat de Geest een plaats kan vinden om te verblijven die past bij Zijn werk, om Zijn werk in het vlees des te beter te volbrengen, zodat mensen Zijn daden kunnen zien, Zijn gezindheid kunnen begrijpen, Zijn woorden kunnen horen, en het wonder van Zijn werk leren kennen. Zijn naam weerspiegelt Zijn gezindheid, Zijn werk weerspiegelt Zijn identiteit, maar Hij heeft nooit gezegd dat Zijn verschijning in het vlees Zijn beeld

weerspiegelt; dat is slechts een opvatting van de mens. En dus zijn de cruciale aspecten van de vleeswording van God Zijn naam, Zijn werk, Zijn gezindheid en Zijn geslacht: ze duiden Zijn management in dit tijdperk aan. Zijn vleesgeworden verschijning staat los van Zijn management, omdat die louter ter wille van Zijn werk op dat moment was. Toch moet de vleesgeworden God wel een bepaalde verschijning hebben, en dus kiest Hij de geschikte familie om Zijn verschijning te bepalen. Als Gods verschijning een representatieve betekenis zou hebben, zou iedereen met soortgelijke gelaatstrekken God ook weerspiegelen. Zou dat geen flagrante misvatting zijn? Het portret van Jezus werd geschilderd door de mens opdat de mens Hem zou aanbidden. In die tijd gaf de Heilige Geest geen speciale instructies, en dus gaf de mens dat ingebeelde portret door tot op de dag van vandaag. Volgens Gods oorspronkelijke bedoeling had de mens dit eigenlijk niet moeten doen. Het is uitsluitend de ijver van de mens die ertoe heeft geleid dat het portret van Jezus tot op de dag van vandaag onveranderd is gebleven. God is Geest, en de mens zal nooit kunnen bevatten wat Zijn beeld uiteindelijk inhoudt. Zijn beeld kan alleen worden uitgedrukt door Zijn gezindheid. Wat betreft de aanblik van Zijn neus, Zijn mond, Zijn ogen en Zijn haar: het ligt buiten jullie vermogen om dat te bevatten. Toen de openbaring tot Johannes kwam, aanschouwde hij het beeld van de Mensenzoon: uit Zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard, Zijn ogen waren als vlammen van vuur, Zijn hoofd en haar waren wit als wol, zijn voeten waren als gepolijst brons, en Hij droeg een gouden sjerp om Zijn borst. Hoewel Zijn woorden buitengewoon levendig waren, was het beeld van God dat hij beschreef niet het beeld van een geschapen wezen. Wat hij zag, was slechts een visioen en niet het beeld van een persoon uit de materiële wereld. Johannes had een visioen gehad, maar hij was geen

getuige geweest van de waarlijke verschijning van God. Het beeld van de vleesgeworden God, als beeld van een geschapen wezen, kan Gods gezindheid niet in zijn geheel weerspiegelen. Toen Jehova de mensheid schiep, zei Hij dat Hij dat deed naar Zijn eigen beeld en schiep Hij man en vrouw. Hij zei toen dat Hij de man en de vrouw maakte naar het beeld van God. Hoewel het beeld van de mens op het beeld van God lijkt, kan dit niet worden opgevat alsof de menselijke verschijning het evenbeeld van God is. Noch kun je het beeld van God volledig omvatten in mensentaal, want God is te verheven, te groot, te wonderbaarlijk en ondoorgrondelijk!

Jezus kwam Zijn werk doen onder leiding van de Heilige Geest; Hij deed wat de Heilige Geest wilde, en het was niet volgens het oudtestamentische Tijdperk van de Wet of volgens het werk van Jehova. Al ging het werk dat Jezus kwam doen niet om het eerbiedigen van de wetten of geboden van Jehova, hun bron was één en dezelfde. Jezus' werk weerspiegelde de naam van Jezus en het Tijdperk van Genade; en het werk van Jehova weerspiegelde Jehova en het Tijdperk van de Wet. Hun werk was het werk van één Geest in twee verschillende tijdperken. Het werk dat Jezus deed kon alleen het Tijdperk van Genade weerspiegelen, en het werk dat Jehova deed kon alleen het oudtestamentische Tijdperk van de Wet weerspiegelen. Jehova leidde alleen het volk Israël en het Egyptische volk, en alle naties buiten Israël. Het werk van Jezus in het nieuwtestamentische Tijdperk van Genade was het werk van God onder de naam Jezus toen Hij het tijdperk leidde. Als jij stelt dat het werk van Jezus was gebaseerd op dat van Jehova, dat Hij geen enkel nieuw werk startte en dat alles wat Hij deed volgens Jehova's woorden was, volgens Jehova's werk en de profetieën van Jesaja, dan zou Jezus niet de vleesgeworden God zijn. Als

Hij zijn werk op deze manier had uitgevoerd, zou hij een apostel of een arbeider van het Tijdperk van de Wet zijn geweest. Als het is zoals jij zegt, had Jezus geen tijdperk kunnen openen, noch had Hij enig ander werk kunnen doen. Op dezelfde manier moet de Heilige Geest zijn werk hoofdzakelijk door Jehova heen uitvoeren, en zonder Jehova had de Heilige Geest geen nieuw werk kunnen doen. Het is verkeerd als de mens het werk van Jezus op deze manier opvat. Als de mens gelooft dat het werk van Jezus volgens de woorden van Jehova en de profetieën van Jesaja werd uitgevoerd, was Jezus dan de vleesgeworden God, of was Hij één van de profeten? Volgens deze zienswijze zou er geen Tijdperk van Genade zijn en zou Jezus niet de vleesgeworden God zijn, want het werk dat Hij deed zou het Tijdperk van Genade niet kunnen weerspiegelen en zou alleen het oudtestamentische Tijdperk van de Wet kunnen weerspiegelen. Er kon alleen maar een nieuw tijdperk zijn als Jezus kwam om nieuw werk te doen, om een nieuw tijdperk te beginnen, om het werk dat daarvoor in Israël was verricht te doorbreken, en om Zijn werk te doen, niet net zoals het werk dat Jehova in Israël heeft gedaan, of met Zijn oude regels, of volgens enige regelgeving, maar juist om het nieuwe werk te doen dat Hij moest verrichten. God Zelf komt een tijdperk beginnen, en God komt Zelf om het tijdperk ten einde te brengen. De mens is niet in staat om het werk van het beginnen en voltooien van een tijdperk te verrichten. Als Jezus het werk van Jehova niet volbracht, zou dat bewijzen dat Hij slechts een mens was en niet in staat om God te vertegenwoordigen. Juist doordat Jezus was gekomen en het werk van Jehova was komen afmaken, het werk van Jehova had voortgezet en bovendien Zijn eigen werk, nieuw werk, had uitgevoerd, wordt bewezen dat dit een nieuw tijdperk was en dat Jezus God Zelf was. Ze voerden twee duidelijk verschillende werkfasen uit. De ene fase werd in

de tempel uitgevoerd en de andere buiten de tempel. Eén fase bestond uit het leiden van een mensenleven onder de wet, en de andere was om een zondoffer te brengen. Deze twee werkfasen waren behoorlijk verschillend; hier werden het nieuwe en oude tijdperk van elkaar gescheiden, en je kunt absoluut stellen dat het twee verschillende tijdperken zijn. Hun werk vond ergens anders plaats en de inhoud en doelstelling van Hun werk was anders. Als zodanig kunnen ze worden verdeeld in twee tijdperken: het Nieuwe en het Oude Testament, dat wil zeggen, het nieuwe en het oude tijdperk. Toen Jezus kwam, ging Hij de tempel niet binnen, wat bewijst dat het tijdperk van Jehova tot een einde was gekomen. Hij ging de tempel niet binnen omdat Jehova's werk in de tempel was voltooid en niet overgedaan hoefde te worden, wat herhaling zou betekenen. Alleen door de tempel te verlaten, een nieuw werk te beginnen en een nieuw pad buiten de tempel te openen, kon Hij Gods werk tot het hoogtepunt brengen. Als Hij de tempel niet had verlaten om Zijn werk te doen, zou het werk van God zijn blijven steken bij de fundamenten van de tempel, en was er nooit meer ook maar iets veranderd. En dus ging Jezus, toen Hij kwam, niet de tempel binnen en deed Hij Zijn werk niet in de tempel. Hij deed Zijn werk buiten de tempel en deed Zijn werk vrijelijk terwijl Hij de discipelen leidde. Gods vertrek uit de tempel om Zijn werk te doen betekende dat God een nieuw plan had. Zijn werk moest buiten de tempel worden uitgevoerd en het moest nieuw werk zijn dat zonder beperkingen kon worden uitgevoerd. Met Zijn komst bracht Jezus het werk van Jehova tijdens het oudtestamentische tijdperk direct ten einde. Hoewel Ze met twee verschillende namen werden aangeduid, was het dezelfde Geest die beide fasen van het werk volbracht, en het verrichte werk was onafgebroken. Omdat de naam anders en de inhoud van het werk anders waren, was het tijdperk ook anders. Toen Jehova

kwam, was dat het tijdperk van Jehova en toen Jezus kwam, was dat het tijdperk van Jezus. Zo wordt God bij elke komst met één naam aangeduid, weerspiegelt Hij één tijdperk en opent Hij een nieuw pad; en op elk nieuw pad neemt Hij een nieuwe naam aan, waaruit blijkt dat God altijd nieuw is en nooit oud, en dat Zijn werk altijd in voorwaartse richting blijft doorgaan. De geschiedenis gaat altijd voorwaarts, en het werk van God gaat altijd voorwaarts. Ter voleindiging van Zijn zesduizend jaar durende managementplan moet het in voorwaartse richting blijven doorgaan. Elke dag moet Hij nieuw werk doen, elk jaar moet Hij nieuw werk doen; Hij moet nieuwe paden openen, nieuwe tijdperken beginnen, nieuw en groter werk starten, die weer nieuwe namen en nieuw werk met zich meebrengen. De Geest van God doet voortdurend nieuw werk waarbij Hij nooit vasthoudt aan oude manieren en regels. Zijn werk is ook nooit opgehouden, maar voltrekt zich juist doorlopend. Als je zegt dat het werk van de Heilige Geest onveranderlijk is, waarom vroeg Jehova de priesters dan om Hem te dienen in de tempel, en ging Jezus de tempel toch niet binnen, zelfs al zeiden mensen bij Zijn komst ook dat Hij de hogepriester was, en dat Hij uit het huis van David kwam en dat Hij ook de hogepriester en de grote Koning was? En waarom bracht Hij geen offers? Al of niet de tempel ingaan – is dit alles niet het werk van God Zelf? Als, zoals de mens zich voorstelt, Jezus terugkeert en in de laatste dagen nog steeds Jezus wordt genoemd, en nog steeds op een witte wolk zweeft, onder de mensen neerdalend met de gestalte van Jezus: zou dat geen herhaling van Zijn werk zijn? Kan de Heilige Geest Zich vastklampen aan het oude? Alles wat de mens gelooft bestaat uit opvattingen, en die worden door de mens allemaal letterlijk en volgens zijn verbeelding uitgelegd; ze komen niet overeen met de principes van het werk van de Heilige Geest en niet met de plannen van God.

God zou niet zo te werk gaan; God is niet zo dwaas en stompzinig, en Zijn werk is niet zo eenvoudig als jij denkt. Afgaand op alles wat de mens zich voorstelt, zal Jezus komen aanzweven op een wolk en weer in jullie midden neerdalen. Jullie zullen Hem aanschouwen die, zwevend op een wolk, jullie zal vertellen dat Hij Jezus is. Jullie zullen ook de littekens van de spijkers in Zijn handen zien, en weten dat Hij Jezus is. Hij zal jullie opnieuw redden, en jullie machtige God zijn. Hij zal jullie redden, een nieuwe naam geven, en jullie allemaal een witte steen geven, waarna jullie het hemels koninkrijk mogen binnengaan en in het paradijs toegelaten worden. Zijn zulke denkbeelden geen menselijke opvattingen? Werkt God volgens de opvattingen van de mens, of werkt Hij tegengesteld aan de opvattingen van de mens? Komen de opvattingen van de mens niet allemaal van Satan? Is de hele mensheid niet bedorven door Satan? Als God Zijn werk verrichtte volgens de denkbeelden van de mens, zou Hij dan niet in Satan veranderen? Zou Hij niet van dezelfde soort zijn als Zijn eigen schepselen? Aangezien Zijn schepselen nu zo bedorven zijn door Satan dat de mens de belichaming van Satan is geworden, zou God dan, als Hij zou werken op dezelfde manier als Satan, niet met Satan onder één hoedje spelen? Hoe kan de mens het werk van God doorgronden? Daarom zou God nooit werken volgens de opvattingen van de mens, nooit werken op de manieren die jij voor ogen hebt. Volgens sommige mensen heeft God Zelf gezegd dat Hij op een wolk zou aankomen. God heeft dat inderdaad Zelf gezegd, maar weet je dan niet dat niemand de mysteries van God kan doorgronden? Weet je dan niet dat niemand de woorden van God kan uitleggen? Weet je wel zeker, zonder enige twijfel, dat je door de Heilige Geest verlicht en geïllumineerd was? De Heilige Geest toonde het jou toch zeker niet op zo'n directe manier? Was het de Heilige Geest die het

je ingaf of lieten je eigen opvattingen je dat denken? Jij zei: “God Zelf zei dit.” Maar we kunnen de woorden van God niet beoordelen aan de hand van onze eigen opvattingen en ons eigen verstand. Wat de woorden betreft die Jesaja sprak: kun je met absolute zekerheid zeggen wat zijn woorden betekenen? Durf je zijn woorden uit te leggen? Aangezien je de woorden van Jesaja niet durft uit te leggen, waarom durf je de woorden van Jezus dan wel uit te leggen? Wie van de twee is verhevener, Jezus of Jesaja? Aangezien het antwoord Jezus is, waarom leg jij dan de woorden uit die Jezus heeft gesproken? Zou God jou van tevoren vertellen over Zijn werk? Geen enkel wezen kan het weten, zelfs de boodschappers in de hemel niet, noch de Mensenzoon, dus hoe zou jij het kunnen weten? De mens schiet te zeer tekort. Het is nu cruciaal voor jullie om de drie fasen van het werk te kennen. Van het werk van Jehova tot dat van Jezus, en van het werk van Jezus tot dat van deze huidige fase; deze drie fasen vormen een rode draad door de volledige omvang van Gods management, en allemaal zijn ze het werk van één Geest. Sinds de schepping van de wereld is God altijd bezig geweest met het beheer van de mensheid. Hij is het begin en het einde, Hij is de eerste en de laatste, en Hij is degene die een tijdperk begint en tot een einde brengt. De drie fasen van het werk, in verschillende tijdperken en op verschillende locaties, zijn onmiskenbaar het werk van één Geest. Iedereen die deze drie fasen van elkaar scheidt, staat lijnrecht tegenover God. Nu is het jouw verantwoordelijkheid om in te zien dat al het werk vanaf de eerste fase tot aan vandaag het werk is van één God, het werk van één Geest. Hierover kan geen twijfel bestaan.

Het mysterie van de vleeswording (1)

In het Tijdperk van Genade bereidde Johannes de weg voor Jezus. Hij kon niet het werk van God Zelf doen en vervulde slechts de taak van een mens. Johannes was wel de voorloper van de Heer, maar hij kon God niet vertegenwoordigen; hij was slechts een mens die door de Heilige Geest werd gebruikt. Na de doop van Jezus daalde de Heilige Geest als een duif op Hem neer. Hij begon toen Zijn werk, dat wil zeggen: Hij begon aan de bediening van Christus. Daarom nam Hij de identiteit van God aan, want Hij kwam van God. Hoe Zijn geloof hiervoor ook was – soms zwak misschien, of soms sterk – dat hoorde allemaal bij het normale mensenleven dat Hij leidde vóór Zijn bediening. Na Zijn doop (dat wil zeggen zalving), rustten de macht en de glorie van God meteen op Hem, en zo begon Hij aan Zijn bediening. Hij kon tekenen en wonderen verrichten, en Hij had macht en gezag, want Hij werkte direct namens God Zelf; Hij deed het werk van de Geest in Zijn plaats en verwoordde de stem van de Geest. Daarom was Hij God Zelf; dit staat buiten kijf. Johannes werd gebruikt door de Heilige Geest. Hij kon God niet vertegenwoordigen en het was voor hem ook niet mogelijk om God te vertegenwoordigen. Had hij dat willen doen, dan zou de Heilige Geest dat niet hebben toegestaan, want hij kon het werk niet doen dat God Zelf tot stand wilde brengen. Misschien was er veel in hem dat naar de wil van de mens was, of iets wat afweek; hij kon God nooit rechtstreeks vertegenwoordigen. Zijn fouten en tekortkomingen vertegenwoordigden alleen hemzelf, maar zijn werk vertegenwoordigde de Heilige Geest. Toch kun je niet zeggen dat hij in alles God vertegenwoordigde. Konden zijn afwijking en tekortkomingen God eveneens vertegenwoordigen? Fouten maken in het vertegenwoordigen van een mens is normaal, maar als

iemand afwijkt in het vertegenwoordigen van God, zou dat God dan niet ontoren? Zou dat geen godslastering tegen de Heilige Geest zijn? De Heilige Geest laat niet zomaar toe dat iemand de plaats van God inneemt, zelfs niet als hij door anderen wordt bejubeld. Als hij God niet is, zou hij op het einde niet standvastig kunnen blijven. De Heilige Geest laat niet toe dat een mens God naar eigen goeddunken vertegenwoordigt! Zo was het de Heilige Geest die tot Johannes getuigde en was het ook de Heilige Geest die hem openbaarde dat hij de weg voor Jezus moest bereiden, maar het werk van de Heilige Geest op hem was goed afgebakend. Alles wat Johannes moest doen, was de wegbereider zijn voor Jezus, om de weg voor Hem te bereiden. Dat wil zeggen: de Heilige Geest stond hem alleen bij in zijn werk om de weg te bereiden en stond hem alleen toe dat werk te doen – iets anders werd hem niet toegestaan. Johannes vertegenwoordigde Elia en hij vertegenwoordigde een profeet die de weg bereidde. De Heilige Geest stond hem daarin bij; zolang zijn werk het bereiden van de weg was, stond de Heilige Geest hem bij. Als hij echter had beweerd dat hij God Zelf was en gezegd dat hij was gekomen om het verlossingswerk te volbrengen, zou de Heilige Geest hem moeten bestraffen. Hoe belangrijk het werk van Johannes ook was, en ook al werd het door de Heilige Geest gesteund, zijn werk was wel afgebakend. De Heilige Geest verleende Zijn steun weliswaar aan zijn werk, maar de macht die hem toen gegeven werd, beperkte zich tot het bereiden van de weg. Hij kon geen enkel ander werk doen, want hij was slechts Johannes die de weg bereidde, niet Jezus. Het getuigenis van de Heilige Geest is dan ook belangrijk, maar het werk dat de Heilige Geest de mens toestaat om te doen, is nog crucialer. Had Johannes destijds geen onmiskenbaar getuigenis ontvangen? Was zijn werk ook niet belangrijk? Maar het werk dat hij deed, kon

dat van Jezus niet overtreffen, want hij was slechts een man die door de Heilige Geest werd gebruikt en kon God niet rechtstreeks vertegenwoordigen, dus was het werk dat hij deed afgebakend. Nadat hij het werk had voltooid om de weg te bereiden, heeft de Heilige Geest zijn getuigenis niet langer gesteund, er volgde geen nieuw werk voor hem en hij verdween toen het werk van God Zelf begon.

Sommigen zijn bezeten door een boze geest en roepen luidruchtig uit: “Ik ben God!” Toch worden ze uiteindelijk onthuld, want ze zitten fout in wat ze vertegenwoordigen. Ze vertegenwoordigen Satan en de Heilige Geest slaat geen acht op hen. Hoe hoog je jezelf ook verheft of hoe krachtig je ook roept, je blijft een schepsel en iemand die Satan toebehoort. Ik roep nooit uit: “Ik ben God, ik ben de geliefde Zoon van God!” Maar het werk dat ik doe, is Gods werk. Moet ik schreeuwen? Er is geen reden tot zelfverheffing. God doet Zijn eigen werk Zelf en heeft de mens niet nodig om Hem een status te verlenen of Hem een eretitel te geven: Zijn werk is voldoende om Zijn identiteit en status te vertegenwoordigen. Was Jezus vóór Zijn doop niet God Zelf? Was Hij niet het geïncarneerde vlees van God? Je kunt toch zeker niet zeggen dat Hij pas na het verkrijgen van een getuigenis de enige Zoon van God werd? Was er lang voordat Hij Zijn werk begon niet al een man die Jezus heette? Jij kunt geen nieuwe paden voortbrengen of de Geest vertegenwoordigen. Jij kunt het werk van de Geest of de woorden die Hij spreekt niet uiten. Jij kunt het werk van God Zelf niet doen en dat van de Geest kun je niet doen. De wijsheid, het wonder en de onvoorstelbaarheid van God, plus de totale gezindheid waarmee God de mens tuchtigt: jij bent niet in staat om dit alles onder woorden te brengen. Het zou dus zinloos zijn om te beweren dat je God bent; je zou dan alleen de naam maar niets van de inhoud hebben. God is Zelf gekomen, maar niemand herkent Hem,

toch blijft Hij Zijn werk doen en vertegenwoordigt Hij daarbij de Geest. Of je Hem nu mens of God, de Heer of Christus noemt, of Haar zuster noemt, dat maakt niet uit. Maar het werk dat Hij doet, is dat van de Geest en vertegenwoordigt het werk van God Zelf. Het maakt Hem niet uit hoe mensen Hem noemen. Kan die naam Zijn werk bepalen? Hoe je Hem ook noemt, wat God aangaat is Hij het geïncarneerde vlees van de Geest van God; Hij vertegenwoordigt de Geest en wordt goed bevonden door de Geest. Als je geen ruimte kunt maken voor een nieuw tijdperk, een oud tijdperk niet kunt afsluiten, geen nieuw tijdperk kunt inluiden of nieuw werk kunt doen, kun je geen God genoemd worden!

Zelfs iemand die door de Heilige Geest wordt gebruikt, kan God Zelf niet vertegenwoordigen. Dit wil niet alleen zeggen dat zo iemand God niet kan vertegenwoordigen, maar ook dat het werk dat hij doet God niet rechtstreeks kan vertegenwoordigen. Met andere woorden: de menselijke ervaring kan niet rechtstreeks binnen het management van God worden geplaatst en kan het management van God niet vertegenwoordigen. Het werk dat God Zelf doet, is geheel het werk dat Hij beoogt te doen in Zijn eigen managementplan en heeft betrekking op het grootse management. Het werk dat door de mens wordt verricht voorziet in hun persoonlijke ervaring. Het bestaat uit het zoeken naar een nieuw ervaringspad buiten de platgetreden paden, en het begeleiden van hun broeders en zusters terwijl ze door de Heilige Geest geleid worden. Deze mensen voorzien in hun persoonlijke ervaring of de geestelijke geschriften van geestelijke mensen. Hoewel deze mensen door de Heilige Geest worden gebruikt, heeft het werk dat ze doen niets te maken met het grote managementwerk in het plan van zesduizend jaar. Het zijn slechts mensen die de Heilige Geest heeft doen opstaan in verschillende perioden om het volk in de

stroom van de Heilige Geest te leiden, tot de taken aflopen die ze kunnen uitvoeren of tot hun leven erop zit. Het werk dat ze doen, is alleen om een geschikt pad te bereiden voor God Zelf of om een bepaald aspect van het management van God Zelf op aarde voort te zetten. Deze mensen zijn uit zichzelf niet in staat om het grotere werk in Zijn management te doen, evenmin kunnen ze nieuwe uitwegen openen en echt niemand van hen kan al Gods werk uit het voorgaande tijdperk afronden. Daarom vertegenwoordigt het werk dat ze doen slechts een schepsel dat zijn taak uitvoert en kan het niet God Zelf vertegenwoordigen die Zijn bediening ter hand neemt. Dit komt omdat het werk dat ze doen anders is dan wat God Zelf doet. Het werk om een nieuw tijdperk in te luiden, is niet iets wat de mens in Gods plaats kan doen. Dat kan niemand anders dan alleen God Zelf doen. Al het werk dat de mens doet, bestaat uit het uitvoeren van zijn taak als schepsel en wordt gedaan wanneer de Heilige Geest iemand daartoe aanspoort of verlicht. De leiding die deze mensen verschaffen, bestaat volledig uit het tonen van het pad van de praktijk aan de mens in het dagelijks leven en hoe hij dient te handelen in overeenstemming met Gods wil. Het werk van de mens behelst niet het management van God en vertegenwoordigt evenmin het werk van de Geest. Het werk van Witness Lee en Watchman Nee was bijvoorbeeld om voor te gaan op de weg. Of de weg nu nieuw of oud was, het werk was gericht op het principe om Bijbels te blijven. Of het nu was om de lokale kerk te herstellen of de lokale kerk op te bouwen, hun werk had te maken met het vestigen van kerken. Het werk dat ze deden, was een voortzetting van het werk dat Jezus en Zijn apostelen niet hadden afgemaakt of niet verder hadden ontwikkeld in het Tijdperk van Genade. Wat ze deden in hun werk was herstellen wat Jezus in Zijn vroege werk aan de generaties na

Hem had gevraagd te doen, zoals hun hoofd bedekken, de doop ondergaan, brood breken of wijn drinken. Je kunt zeggen dat het hun werk was zich aan de Bijbel te houden en paden binnen de Bijbel te zoeken. Ze zetten geen nieuwe stappen voorwaarts. Men kan in hun werk dan ook alleen de ontdekking van nieuwe wegen in de Bijbel zien, alsmede betere en realistischere praktijken. Maar men kan in hun werk niet de huidige wil van God vinden en al helemaal niet het nieuwe werk dat God in de laatste dagen plant te doen. Het pad dat ze bewandelden was namelijk nog steeds een oud pad; er was geen vernieuwing en geen vooruitgang. Ze bleven zich vasthouden aan het feit van Jezus' kruisiging, aan de praktijk om mensen tot bekering en het belijden van hun zonden aan te sporen, aan de gezegden dat wie tot het einde volhardt, gered zal worden, dat de man het hoofd van de vrouw is en de vrouw haar man moet gehoorzamen, en nog meer aan de traditionele opvatting dat zusters niet mogen prediken, maar alleen gehoorzamen. Als dergelijk leiderschap was blijven voortbestaan, zou de Heilige Geest nooit in staat zijn geweest om nieuw werk uit te voeren, om mensen van doctrines te verlossen of om ze het domein van vrijheid en schoonheid binnen te leiden. Daarom moet deze fase van het werk, waarmee het tijdperk verandert, door God Zelf worden gedaan en gesproken; geen mens kan dat anders in Zijn plaats doen. Tot dusver is al het werk van de Heilige Geest buiten deze stroom tot stilstand gekomen en zijn mensen die door de Heilige Geest werden gebruikt de kluts kwijtgeraakt. Aangezien het werk van de mens die door de Heilige Geest wordt gebruikt verschilt van het werk dat God Zelf doet, zijn hun identiteit en de personen ten behoeve van wie ze handelen eveneens verschillend. Het werk dat de Heilige Geest voor ogen heeft, is namelijk anders, daarom krijgen mensen die eveneens werk doen, verschillende identiteiten en

statussen toegemeten. De mensen die door de Heilige Geest worden gebruikt, kunnen ook wat nieuw werk doen en wat werk uit het voorgaande tijdperk elimineren, maar ze kunnen niet de gezindheid en de wil van God in het nieuwe tijdperk verwoorden. Ze werken alleen om het werk van het voorgaande tijdperk af te danken en niet om het nieuwe werk te doen met het doel de gezindheid van God Zelf rechtstreeks te vertegenwoordigen. Dus, hoeveel achterhaalde praktijken ze ook afschaffen of hoeveel nieuwe praktijken ze ook introduceren, ze vertegenwoordigen nog steeds de mens en schepselen. Wanneer God Zelf echter werk uitvoert, verklaart Hij niet openlijk de afschaffing van de praktijken van het oude tijdperk of kondigt Hij het begin van een nieuw tijdperk niet rechtstreeks aan. Hij is direct en duidelijk in Zijn werk. Hij is openhartig in de uitvoering van het werk dat Hij voor ogen heeft, Hij brengt het werk dat Hij verricht heeft direct tot uiting, doet direct Zijn oorspronkelijk beoogde werk, waardoor Hij Zijn wezen en gezindheid laat zien. In de ogen van de mens verschillen Zijn gezindheid en daarmee ook Zijn werk van die in voorbije tijdperken. Maar vanuit Gods eigen perspectief is dit slechts een voortzetting en verdere ontwikkeling van Zijn werk. Wanneer God Zelf werkt, uit Hij Zijn woord en begint Hij het nieuwe werk direct. Wanneer de mens werkt, daarentegen, is het na overdenking en studie, of is het een voortvloeijsel van kennis en systematisering van praktijken op basis van het werk van anderen. Dat wil zeggen: de essentie van het werk dat de mens doet, is het volgen van een gevestigde orde en “oude paden bewandelen in nieuwe schoenen”. Dit betekent dat zelfs het pad dat de mensen bewandelen die door de Heilige Geest worden gebruikt, is gebaseerd op het pad dat God Zelf geopend heeft. De conclusie is dus: de mens blijft mens en God blijft God.

Johannes werd geboren volgens een belofte, zoals Izaäk werd geboren als zoon van Abraham. Hij bereidde de weg voor Jezus en deed veel werk, maar hij was God niet. Hij was veeleer een van de profeten, want hij bereidde slechts de weg voor Jezus. Johannes' werk was ook belangrijk: Jezus begon Zijn werk immers pas officieel nadat hij de weg had bereid. In essentie arbeide hij gewoon voor Jezus en stond het werk dat hij deed in dienst van het werk van Jezus. Nadat hij de weg had bereid, begon Jezus Zijn werk, werk dat nieuwer, concreter en gedetailleerder was. Johannes deed slechts het eerste deel van het werk; Jezus deed het grootste deel van het nieuwe werk. Johannes deed ook wel nieuw werk, maar hij luidde niet een nieuw tijdperk in. Johannes werd geboren volgens een belofte en de engel gaf hem zijn naam. Sommigen wilden hem destijds naar zijn vader Zacharia noemen, maar zijn moeder sprak zich uit: "Dit kind kan die naam niet krijgen. Hij moet Johannes heten." Dit was allemaal in opdracht van de Heilige Geest. Jezus kreeg Zijn naam ook in opdracht van de Heilige Geest, Hij werd geboren uit de Heilige Geest en werd beloofd door de Heilige Geest. Jezus was God, Christus en de Zoon des mensen. Maar het werk van Johannes was ook belangrijk, waarom werd hij dan niet God genoemd? Wat was het verschil tussen het werk dat Jezus deed en het werk dat Johannes deed? Was de enige reden dat Johannes de weg voor Jezus bereidde? Of omdat dit door God was voorbestemd? Hoewel Johannes ook zei: "Kom tot inkeer, want het koninkrijk van de hemel is nabij!" en hij eveneens het evangelie van het koninkrijk van de hemel predikte, ontwikkelde zijn werk zich niet verder en vormde het slechts een begin. Jezus, daarentegen, luidde een nieuw tijdperk in en sloot het oude tijdperk af, maar Hij vervulde tevens de wet van het Oude Testament. Het werk dat Hij deed, was groter dan dat van Johannes en

bovendien kwam Hij om de hele mensheid te verlossen – Hij volbracht die fase van het werk. Johannes bereidde slechts de weg. Hoewel zijn werk belangrijk was, zijn woorden veel waren en de discipelen die hem volgden talrijk, bracht zijn werk de mensen alleen een nieuw begin. Mensen kregen van hem nooit leven, de weg of diepere waarheden, evenmin kregen mensen door hem inzicht in de wil van God. Johannes van een groot profeet (Elia) die baanbrekend werk deed voor Jezus' werk en de uitverkorenen voorbereidde; hij was de voorloper van het Tijdperk van Genade. Dergelijk zaken zijn niet zomaar te onderscheiden aan hun normale menselijke verschijningen. Dit geldt nog meer aangezien Johannes' werk best aanzienlijk was en bovendien door de Heilige Geest beloofd was en door de Heilige Geest werd gesteund. Gezien dit feit kan men alleen door het werk dat ze doen onderscheid maken tussen hun respectieve identiteit, want men kan iemands wezen niet aflezen aan zijn uiterlijke verschijning, noch kan de mens vaststellen wat het getuigenis van de Heilige Geest is. Het werk dat Johannes deed en het werk dat Jezus deed, waren niet hetzelfde en hadden zelfs een ander karakter. Hieruit kan men opmaken of hij God is of niet. Het werk van Jezus was initiëren, voortgaan, afronden en tot bloei brengen. Hij voerde deze stappen allemaal uit, terwijl het werk van Johannes slechts een begin maakte. In het begin verspreidde Jezus het evangelie en predikte Hij de weg van bekering, daarna doopte Hij mensen, genas Hij de zieken en wierp Hij demonen uit. Uiteindelijk verlost Hij de mensheid van zonde en voltooide Hij Zijn werk voor het hele tijdperk. Hij trok ook in elke plaats rond, predikte daarbij tot de mensen en verspreidde het evangelie van het koninkrijk van de hemel. In dit opzicht leken Hij en Johannes op elkaar, met het verschil dat Jezus een nieuw tijdperk inluidde en het Tijdperk van Genade voor de mens introduceerde. Uit Zijn

mond kwam het woord over wat de mens in praktijk moest doen en de weg die de mens diende te volgen in het Tijdperk van Genade, en uiteindelijk volbracht Hij het verlossingswerk. Johannes had dit werk nooit kunnen uitvoeren. En dus was het Jezus die het werk van God Zelf deed, is Hij het die God Zelf is en Hij vertegenwoordigt God rechtstreeks. De mens is van mening dat allen die volgens een belofte geboren worden, uit de Geest geboren worden, door de Heilige Geest worden gesteund en nieuwe wegen openen God zijn. Volgens deze redenering zou Johannes ook God zijn, en Mozes, Abraham en David ... ook zij zouden allemaal God zijn. Is dit geen volmaakt lachertje?

Vóór Zijn bediening was Jezus ook slechts een gewone man die handelde overeenkomstig wat de Heilige Geest ook maar deed. Of Hij Zich toen nu wel of niet bewust was van Zijn eigen identiteit, Hij gehoorzaamde alles wat van God kwam. De Heilige Geest onthulde Zijn identiteit niet voordat Zijn bediening begon. Pas nadat Hij Zijn bediening begon, schafte Hij die regels en die wetten af, en pas nadat Hij Zijn bediening officieel ter hand nam, kregen Zijn woorden volop gezag en kracht. Pas nadat Hij Zijn bediening oppakte, begon Zijn werk om een nieuw tijdperk voort te brengen. Daarvóór bleef de Heilige Geest 29 jaar in Hem verborgen, waarbij Hij slechts een mens vertegenwoordigde zonder de identiteit van God. Gods werk begon ermee dat Hij werkte en Zijn bediening uitoefende, Hij deed Zijn werk volgens Zijn innerlijke plan zonder acht te slaan op hoeveel de mens van Hem wist, en het werk dat Hij deed, was de rechtstreekse vertegenwoordiging van God Zelf. Jezus vroeg destijds aan de mensen om Hem heen: “Wie zeggen jullie dat ik ben?” Zij antwoordden: “U bent de grootste profeet en onze voortreffelijke heemeester.” En sommigen antwoordden: “U bent onze hogepriester.” ... Er werden allerlei antwoorden gegeven, sommigen zeiden

zelfs dat Hij Johannes was, dat Hij Elia was. Jezus wendde Zich toen tot Simon Petrus en vroeg hem: "Wie zeg jij dat ik ben?" Petrus antwoordde: "U bent de Christus, de Zoon van de levende God." Vanaf dat moment gingen de mensen beseffen dat Hij God was. Toen Zijn identiteit bekend werd gemaakt, besepte Petrus dat als eerste en klonk het ook uit zijn mond. Toen verklaarde Jezus: "Wat je zei, werd niet door vlees en bloed geopenbaard, maar door mijn Vader." Na Zijn doop, of anderen dat nu wisten of niet, was het werk dat Hij deed namens God. Hij kwam om Zijn werk uit te voeren, niet om Zijn identiteit te onthullen. Pas nadat Petrus erover sprak, werd Zijn identiteit openlijk bekend onder de mensen. Of je wel of niet besepte dat Hij God Zelf was, Hij begon Zijn werk toen de tijd aanbrak. En of je daar nu wel of niet van op de hoogte was, Hij ging door met Zijn werk zoals voorheen. Zelfs als je het ontkende, zou Hij Zijn werk doen en het uitvoeren wanneer de tijd daarvoor aanbrak. Hij kwam om Zijn werk te doen en Zijn bediening uit te voeren, niet opdat mensen Zijn vlees zouden kennen, maar opdat mensen Zijn werk konden ontvangen. Als je niet inziet dat de fase van het werk vandaag het werk van God Zelf is, komt dat omdat je geen visie hebt. Toch kun je deze fase van het werk niet ontkennen; je gebrek aan inzicht erin bewijst niet dat de Heilige Geest niet werkt of dat Zijn werk verkeerd is. Er zijn zelfs mensen die het werk van vandaag afzetten tegen het werk van Jezus in de Bijbel en bij enige inconsistenties deze fase van het werk ontkennen. Is dit niet de daad van iemand die verblind is? Wat er in de Bijbel is opgetekend, is beperkt; dat kan het gehele werk van God niet vertegenwoordigen. De vier evangeliën bestaan in totaal uit nog geen honderd hoofdstukken, waarin een beperkt aantal gebeurtenissen is geschreven, zoals Jezus die de vijgenboom vervloekt, Petrus die de Heer drie keer verloochent, Jezus die na Zijn kruisiging en opstanding aan

de discipelen verschijnt, leringen over vasten, leringen over gebed, leringen over echtscheiding, de geboorte en het geslachtsregister van Jezus, Jezus' aanstelling van de discipelen enzovoort. Mensen waarderen ze echter als schatten en beoordelen het werk van vandaag zelfs aan de hand ervan. Ze geloven zelfs dat al het werk dat Jezus in Zijn leven deed maar tot zover strekte, alsof God maar zoveel kon doen en verder niets. Is dit niet absurd?

De tijd die Jezus op aarde had, was 33 en een half jaar, dat wil zeggen, Hij leefde 33 en een half jaar op aarde. Slechts drie en een half jaar van die tijd besteedde Hij aan Zijn bediening; de rest leidde Hij gewoon een normaal mensenleven. In het begin woonde Hij de diensten in de synagoge bij en hoorde Hij daar de priesters de Schriften uitleggen en tot anderen prediken. Hij deed veel kennis op van de Bijbel: Hij werd niet met die kennis geboren, en verkreeg die alleen maar door te lezen en te luisteren. Er staat duidelijk in de Bijbel dat Hij als twaalfjarige vragen stelde aan de leraren in de synagoge: wat waren de profetieën van de profeten van weleer? Hoe zat het met de wetten van Mozes? Het Oude Testament? En hoe zat het met de mens die God in priestergewaden in de tempel dient? ... Hij stelde veel vragen, want Hij had geen kennis en begrip. Hij was weliswaar ontvangen door de Heilige Geest, maar gewoon als normaal mens geboren; ondanks bepaalde speciale eigenschappen die Hij had, was Hij toch een normaal mens. Zijn wijsheid nam voortdurend toe naarmate Hij qua gestalte en in leeftijd toenam, en Hij doorliep de fases van een normaal mensenleven. Mensen stellen zich voor dat Jezus geen kindertijd of tienertijd heeft gekend; Hij begon het leven van een dertigjarige man te leiden zodra Hij geboren werd en Hij werd gekruisigd bij het volbrengen van Zijn werk. Hij doorliep waarschijnlijk niet de fases in het leven van een normaal mens; Hij at

niet met andere mensen en ging niet met ze om, en mensen konden maar moeilijk een glimp van Hem opvangen. Hij was waarschijnlijk zo afwijkend dat het mensen die Hem zagen zou afschrikken, want Hij is God. Mensen geloven dat God die in het vlees komt zeker niet zo leeft als een normale mens; ze geloven dat Hij schoon is zonder Zijn tanden te hoeven poetsen of Zijn gezicht te wassen, want Hij is een heilige persoon. Zij dit geen pure denkbepelden van de mens? De Bijbel geeft geen beschrijving van het leven van Jezus als mens, alleen van Zijn werk, maar dit bewijst niet dat Hij geen normale menselijkheid had of dat Hij geen normaal mensenleven leidde vóór Zijn dertigste. Hij begon Zijn werk officieel op de leeftijd van 29 jaar, maar je kunt Zijn hele leven als mens vóór die leeftijd niet afschrijven. De Bijbel heeft die periode gewoon uit de boeken weggelaten; het ging om het leven van een normaal mens en niet om de periode van Zijn goddelijke werk, daarom was er geen noodzaak om het op te schrijven. Want vóór de doop van Jezus werkte de Heilige Geest niet rechtstreeks, maar stond Hij Hem in Zijn leven als normaal mens bij tot de dag waarop Jezus Zijn bediening aanving. Hoewel Hij de vleesgeworden God was, onderging Hij het proces van volwassen worden als een normaal mens. Dit proces van volwassen worden, werd uit de Bijbel weggelaten. Het werd weggelaten omdat het geen grote bijdrage kon leveren aan de groei in het leven van de mens. De periode vóór Zijn doop was een verborgen periode, waarin Hij geen tekenen en wonderen verrichtte. Pas na de doop van Jezus begon Hij al het verlossingswerk voor de mensheid, werk dat overvloedig is en vol genade, waarheid, liefde en barmhartigheid. Het begin van dit werk viel ook precies samen met het begin van het Tijdperk van Genade; daarom werd het opgetekend en doorgegeven tot op de dag van vandaag toe. Het was om een uitweg te openen en alles tot bloei te

brengen voor de mensen in het Tijdperk van Genade, om het pad van het Tijdperk van Genade en het pad van het kruis te betreden. Hoewel het uit door de mens opgetekende geschriften komt, berust alles op feiten, behalve dat er hier en daar wat kleine fouten te vinden zijn. Desondanks kan men niet zeggen dat deze verslagen onwaar zijn. De dingen berusten geheel op feiten, alleen bij het opschrijven ervan heeft men fouten gemaakt. Sommigen zullen zich afvragen hoe Jezus als normaal en gewoon mens in staat was om tekenen en wonderen te verrichten. De veertig dagen van verleiding die Jezus meemaakte, is een wonderbaarlijk teken, iets wat een normaal mens niet zou kunnen volbrengen. Zijn veertig dagen van verleiding was volgens de werking van de Heilige Geest; hoe kan men dan zeggen dat er niets bovennatuurlijks in Hem schuilt? Zijn vermogen om tekenen en wonderen te verrichten, bewijst niet dat Hij een bovenaards mens en geen gewoon mens was; het is gewoon zo dat de Heilige Geest in een normaal mens zoals Hij werkte, waardoor Hij wonderen kon verrichten en een nog groter werk kon doen. Vóór Jezus' bediening, of zoals de Bijbel zegt, voordat de Heilige Geest op Hem neerdaalde, was Jezus slechts een normaal mens en geenszins bovennatuurlijk. Toen de Heilige Geest op Hem neerdaalde, dat wil zeggen toen Hij Zijn bediening ter hand nam, werd Hij vervuld met het bovennatuurlijke. Zo gaat de mens geloven dat Gods geïncarneerde vlees geen normale menselijkheid heeft; bovendien denkt hij ten onrechte dat de vleesgeworden God alleen goddelijkheid en geen menselijkheid heeft. Zeker, wanneer God op aarde komt om Zijn werk te doen, bestaat het enige wat de mens ziet uit bovennatuurlijke gebeurtenissen. Wat ze met hun ogen zien en met hun oren horen, is allemaal bovennatuurlijk, want Zijn werk en Zijn woorden zijn voor hen onbegrijpelijk en ongrijpbaar. Als iets vanuit de hemel naar de aarde

wordt gebracht, hoe kan het dan niet bovennatuurlijk zijn? Wanneer de mysteries van het koninkrijk van de hemel naar de aarde worden gebracht, mysteries die voor de mens onbegrijpelijk en onvoorstelbaar zijn, die te wonderlijk en wijs zijn – zijn die niet allemaal bovennatuurlijk? Je moet echter weten dat alles, hoe bovennatuurlijk ook, wordt uitgevoerd binnen Zijn normale menselijkheid. Gods geïncarneerde vlees is volop menselijk; anders zou Hij niet Gods geïncarneerde vlees zijn. Jezus verrichte talloze wonderen in Zijn tijd. Wat de Israëlieten in die tijd zagen, was vol bovennatuurlijke dingen; zij zagen engelen en boodschappers, en hoorden de stem van Jehova. Waren die niet allemaal bovennatuurlijk? Er zijn tegenwoordig zeker enkele boze geesten die de mens misleiden met bovennatuurlijke dingen; dat is niets anders dan imitatie van hun kant, om de mens te misleiden met werk dat momenteel niet door de Heilige Geest wordt gedaan. Veel mensen verrichten wonderen, genezen zieken en drijven demonen uit; dit is niets anders dan het werk van de boze geesten, want de Heilige Geest doet dergelijk werk tegenwoordig niet meer. Allen die het werk van de Heilige Geest vanaf die tijd hebben geïmiteerd – zij zijn waarlijk boze geesten. Al het werk dat in die tijd in Israël werd uitgevoerd, was werk van bovennatuurlijke aard, maar de Heilige Geest werkt nu niet op die manier en al dit soort werk is tegenwoordig de imitatie en de vermomming van Satan en zijn storende werk. Maar je kunt niet zeggen dat alles wat bovennatuurlijk is van boze geesten komt – dit hangt af van het tijdperk van Gods werk. Overweeg het werk dat de vleesgeworden God in deze tijd doet: welk aspect ervan is niet bovennatuurlijk? Zijn woorden zijn onbegrijpelijk en ongrijpbaar voor je, en geen mens kan het werk doen dat Hij doet. De mens kan geenszins begrijpen wat Hij begrijpt en de mens weet niet waar Zijn kennis vandaan komt. Sommige mensen zeggen: “Ik

ben ook zo gewoon net als u dat bent, maar hoe kan het dan dat ik niet weet wat u weet? Ik ben ouder en meer ervaren, hoe kunt u dan weten wat ik niet weet?" Dit is allemaal iets wat voor de mens altijd onbereikbaar blijft. Er zijn ook mensen die zeggen: "Niemand weet van het werk dat in Israël werd uitgevoerd En zelfs uitleggers van de Bijbel kunnen daar geen verklaring voor geven; hoe weet u dat dan wel?" Zijn al die zaken niet bovennatuurlijk? Hij heeft geen ervaring met wonderen, toch weet Hij alles; met het grootste gemak spreekt Hij en brengt Hij de waarheid tot uitdrukking. Is dit niet bovennatuurlijk? Zijn werk overstijgt dat wat het vlees kan bewerkstelligen. Het is ongrijpbaar voor de gedachten van een mens met een lichaam van vlees en totaal onvoorstelbaar voor het redeneringsvermogen van de mens. Hij heeft de Bijbel nooit gelezen en toch begrijpt Hij het werk van God in Israël. En hoewel Hij op de aarde staat terwijl Hij spreekt, spreekt Hij van de mysteries van de derde hemel. Wanneer een mens deze woorden leest, bekruipt hem dit gevoel: "Is dit niet de taal van de derde hemel?" Zijn dit niet allemaal zaken die buiten het bereik van een normaal mens liggen? Toen Jezus destijds veertig dagen vastte, was dat niet bovennatuurlijk? Als je zegt dat veertig dagen vasten in alle gevallen bovennatuurlijk is, een daad van boze geesten, heb je Jezus dan niet veroordeeld? Jezus was vóór Zijn bediening een normaal mens. Hij ging ook naar school, hoe had Hij anders kunnen leren lezen en schrijven? Toen God vlees werd, was de Heilige Geest in het vlees verborgen. Hij was echter een gewoon mens, daarom wat het nodig dat Hij een groeiproces en ontwikkeling tot volwassenheid doormaakte. Pas toen Zijn cognitieve vermogen tot wasdom was gekomen en Hij dingen kon onderscheiden, kon Hij als een normaal mens worden beschouwd. Pas nadat Zijn menselijkheid ontwikkeld was, kon Hij Zijn bediening ter hand nemen. Hoe kon Hij Zijn

bediening ter hand nemen terwijl Zijn normale menselijkheid nog niet ontwikkeld was en Zijn redeneringsvermogen nog ontoereikend? Hij kon toch zeker niet op zes- of zevenjarige leeftijd Zijn bediening al ter hand nemen! Waarom manifesteerde God Zich niet openlijk toen Hij voor het eerst vlees werd? Dat kwam omdat de menselijkheid van Zijn vlees nog niet tot wasdom was gekomen; Hij was nog niet volledig in het bezit van de cognitieve processen van Zijn vlees en evenmin van de normale menselijkheid van dit vlees. Daarom was het absoluut noodzakelijk dat Hij de normale menselijkheid en het gezonde verstand van een normaal mens had – tot op het punt dat Hij voldoende ontwikkeld was om Zijn werk in het vlees ter hand te nemen – voordat Hij Zijn werk kon beginnen. Als Hij niet tegen de taak was opgewassen, had Hij nog verder moeten groeien en tot wasdom komen. Was Jezus Zijn werk op zeven- of achtjarige leeftijd begonnen, zouden mensen Hem dan niet als een wonderkind hebben beschouwd? Zouden alle mensen Hem dan niet als kind hebben gezien? Wie zou Hem dan overtuigend hebben gevonden? Een kind van zeven of acht dat niet boven het spreekgestoelte uitkwam waar Hij achter stond – was Hij geschikt om te prediken? Voordat Zijn normale menselijkheid tot wasdom kwam, was Hij niet tegen de taak opgewassen. Wat betreft Zijn nog niet tot wasdom gekomen menselijkheid, was een groot deel van het werk gewoonweg ongrijpbaar. Het werk van Gods Geest in het vlees wordt ook bestuurd door zijn eigen principes. Pas wanneer Hij over de normale menselijkheid beschikt, kan Hij het werk ter hand nemen en de opdracht van de Vader uitvoeren. Pas dan kan Hij Zijn werk beginnen. In Zijn kindertijd kon Jezus gewoon niet echt iets begrijpen over veel van wat er in vroegere tijden was gebeurd. Hij verkreeg dat inzicht alleen door de leraren in de synagoge vragen te stellen. Was Hij Zijn werk begonnen zodra Hij

leerde praten, hoe zou Hij dan geen fouten hebben kunnen maken? Hoe kan God misstappen begaan? Daarom begon Hij Zijn werk pas nadat Hij in staat was om te werken; Hij verrichtte geen werk totdat Hij volledig capabel was om het te doen. Jezus was op 29-jarige leeftijd al behoorlijk volwassen en Zijn menselijkheid was voldoende ontwikkeld om het werk ter hand te nemen dat Hij kwam doen. Pas toen begon de Geest van God officieel in Hem te werken. Rond die tijd had Johannes zeven jaar lang de weg voor Hem bereid, en werd hij in de gevangenis geworpen nadat hij zijn werk had voltooid. De last viel toen geheel op Jezus' schouders. Als Hij dit werk op de leeftijd van 21 of 22 ter hand had genomen, op een moment dat Zijn menselijkheid nog niet helemaal ontwikkeld was, toen Hij nog maar net een jongvolwassene was geworden en Hij vele dingen nog niet begreep, zou Hij niet in staat zijn geweest om het werk op zich te nemen. Johannes had zijn werk destijds al enige tijd uitgevoerd voordat Jezus Zijn werk begon; tegen die tijd was Hij al van middelbare leeftijd. Op die leeftijd was Zijn normale menselijkheid voldoende ontwikkeld om het werk ter hand te nemen dat Hem te doen stond. Nu heeft de vleesgeworden God ook een normale menselijkheid en is deze menselijkheid, hoewel verre van volwassen vergeleken met de ouderen onder jullie, in de huidige staat al voldoende ontwikkeld om Zijn werk ter hand te nemen. De omstandigheden rondom het werk van vandaag zijn niet helemaal gelijk aan die in de tijd van Jezus. Waarom koos Jezus de twaalf apostelen? Dat was allemaal ter ondersteuning van en in lijn met Zijn werk. Aan de ene kant was het om het fundament te leggen voor Zijn werk in die tijd, maar aan de andere kant ook om hetzelfde te doen voor Zijn werk in de toekomst. In overeenstemming met het werk in die tijd was het Jezus' wil om de twaalf discipelen te kiezen, omdat het de wil van God Zelf was. Hij

geloofde dat Hij de twaalf discipelen moest kiezen en ze daarna moest leiden om in elke plaats te prediken. Maar vandaag is hier geen noodzaak toe onder jullie! Wanneer de vleesgeworden God in het vlees werkt, zijn er vele principes en vele zaken die de mens simpelweg niet begrijpt; de mens gebruikt steevast zijn eigen opvattingen om Hem de maat te nemen of om buitensporige eisen aan God te stellen. Toch zijn veel mensen tot op de dag van vandaag zich niet bewust dat hun kennis uitsluitend bestaat uit hun eigen opvattingen. In welk tijdperk of welke plaats God ook vlees wordt, de principes voor Zijn werk in het vlees blijven onveranderlijk. Hij kan geen vlees worden en het vlees dan in Zijn werk ontstijgen; Hij kan al helemaal geen vlees worden en dan niet gaan werken binnen de normale menselijkheid van het vlees. Anders zou Gods vleeswording niets te betekenen hebben en zou het vleesgeworden Woord volkomen inhoudsloos worden. Bovendien weet alleen de Vader in de hemel (de Geest) van Gods vleeswording en niemand anders, zelfs niet het vlees Zelf of de boodschappers van de hemel. Met dit feit is Gods werk in het vlees zeker normaal en kan het nog beter aantonen dat het Woord inderdaad vlees is geworden, en dat het vlees een gewoon en normaal mens betekent.

Sommigen vragen zich misschien af: waarom moet het tijdperk door God Zelf worden ingeluid? Kan een schepsel Zijn plaats niet innemen? Jullie zijn allemaal op de hoogte dat God vlees wordt met het uitdrukkelijke doel om een nieuw tijdperk in te luiden en uiteraard sluit Hij bij het inluiden van een nieuw tijdperk het voorgaande tijdperk meteen af. God is het begin en het einde; Hij zet Zijn werk Zelf in beweging en dus moet Hij ook Zelf het voorgaande tijdperk afsluiten. Dat is het bewijs dat Hij Satan verslaat en de wereld overwint. Telkens wanneer Hij Zelf onder de mensen werkt, is dat het begin van een nieuwe strijd.

Zonder het begin van nieuw werk zou het oude werk uiteraard niet ten einde lopen. En wanneer het oude werk niet wordt afgerond, is dat bewijs dat de strijd met Satan nog voleindigd moet worden. Alleen als God Zelf komt en nieuw werk onder de mensen uitvoert, kan de mens zich volledig uit de greep van Satan losrukken en een nieuw leven en nieuw begin krijgen. Anders zal de mens voor altijd in het oude tijdperk leven en voor altijd onder de oude invloed van Satan leven. Met elk tijdperk onder leiding van God wordt een deel van de mensheid verlost en zo gaat de mens voort samen met het werk van God naar het nieuwe tijdperk. De overwinning van God betekent een overwinning voor allen die Hem volgen. Als het geschapen mensenras de opdracht kreeg om het tijdperk af te sluiten, zou dit vanuit het gezichtspunt van de mens of van Satan niet meer zijn dan een daad van opstand of verraad tegen God, niet een daad van gehoorzaamheid aan God, en zou het werk van de mens een hulpmiddel worden voor Satan. Alleen als de mens God gehoorzaamt en volgt in een tijdperk dat God Zelf heeft ingeluid, kan Satan volledig overtuigd worden, want dat is de plicht van een schepsel. En dus zeg ik dat jullie alleen hoeven te volgen en te gehoorzamen, meer wordt er van jullie niet vereist. Dit betekent het dat ieder zich van zijn taak kwijt en ieder zijn respectieve functie uitoefent. God doet Zijn eigen werk en heeft geen mensen nodig om dat in Zijn plaats te doen, evenmin neemt Hij deel aan het werk van schepsels. De mens vervult zijn eigen plicht en neemt niet deel aan het werk van God. Alleen dit is gehoorzaamheid en bewijs van Satans nederlaag. Nadat God het nieuwe tijdperk Zelf heeft ingeluid, daalt Hij niet meer neer om Zelf onder de mensen te werken. Pas dan betreedt de mens het nieuwe tijdperk officieel om zijn plicht te vervullen en zijn opdracht als schepsel uit te voeren. Dit zijn de principes die het werk besturen, die niemand

mag overtreden. Alleen werken op deze manier is zinvol en redelijk. Het werk van God moet door God Zelf worden gedaan. Hij zet Zijn werk in beweging en Hij voleindigt Zijn werk. Hij plant het werk en Hij bestuurt het, en bovendien brengt Hij het werk tot bloei. Zoals in de Bijbel staat: “Ik ben het Begin en het Einde; ik ben de Zaaier en de Maaier.” Alles wat met het werk van Zijn management te maken heeft, doet God Zelf. Hij heerst over het managementplan van zesduizend jaar; niemand kan Zijn werk in Zijn plaats doen en niemand kan Zijn werk voltooien, want Hij houdt alles in Zijn hand. Hij heeft de wereld geschapen en zal de hele wereld leiden om in Zijn licht te leven. Hij zal ook het hele tijdperk afsluiten en Zijn hele plan zo tot bloei brengen!

Het mysterie van de vleeswording (2)

In de tijd dat Jezus in Judea werkte, deed Hij dat openlijk, maar nu werk en spreek ik in het geheim onder jullie. De ongelovigen zijn zich daar volkomen onbewust van. Mijn werk onder jullie is afgesloten voor degenen in de buitenwereld. Deze woorden, deze tuchtigingen en oordelen, zijn alleen bekend bij jullie allemaal en niet bij anderen. Al dit werk wordt uitgevoerd in jullie midden en alleen voor jullie ontsloten; niemand onder de ongelovigen weet hiervan, want de tijd is nog niet gekomen. Deze mensen hier zijn er bijna aan toe om compleet te worden gemaakt nadat ze tuchtigingen hebben ondergaan, maar degenen in de buitenwereld weten hier niets van. Dit werk is veel te verborgen! Voor hen is de vleesgeworden God verborgen, maar voor hen in deze stroom kan men zeggen dat Hij open is. Hoewel in God alles open is, alles wordt geopenbaard en alles wordt vrijgegeven, gaat dit alleen op voor hen die in Hem geloven; wat de

rest, de ongelovigen betreft, wordt er niets bekendgemaakt. Het werk dat momenteel onder jullie en in China wordt uitgevoerd, is strikt afgesloten, om te voorkomen dat zij ervan weten. Mochten zij lucht krijgen van dit werk, dan zouden zij het alleen veroordelen en aan vervolging onderwerpen. Zij zouden er niet in geloven. Werken in het land van de grote rode draak, deze meest achterlijke plaats, is geen sinecure. Als dit werk openlijk werd gedaan, zou het onmogelijk voort kunnen gaan. Deze fase van het werk kan gewoonweg niet op deze plaats worden uitgevoerd. Als dit werk openlijk werd uitgevoerd, hoe zou men het dan doorgang laten vinden? Zou dit het werk niet nog meer in gevaar brengen? Als dit werk niet verborgen was, maar veeleer werd uitgevoerd zoals in de tijd van Jezus, toen Hij op spectaculaire wijze de zieken genas en demonen uitwierp, zou het dan niet lang geleden al 'gevangengenomen zijn' door de duivels? Zouden zij het bestaan van God kunnen tolereren? Als ik nu de zalen binnenging om tot de mensen te prediken en ze de les te lezen, zou ik dan niet lang geleden al zijn vermorzeld? Als dat gebeurd was, hoe had mijn werk dan verder kunnen worden uitgevoerd? De reden dat er helemaal geen tekenen en wonderen openlijk worden gemanifesteerd, is om het in de verborgenheid te houden. Voor ongelovigen is mijn werk dus niet te zien, te kennen of te ontdekken. Als deze fase van het werk op dezelfde manier werd gedaan als dat van Jezus in het Tijdperk van Genade, zou het niet zo stabiel kunnen zijn als het nu is. Dus op deze manier in het geheim werken, komt jullie en het werk als geheel ten goede. Wanneer Gods werk op aarde ten einde loopt, dat wil zeggen, wanneer dit geheime werk wordt afgesloten, dan zal deze fase van het werk in de openbaarheid uitbarsten. Allen zullen weten dat er een groep overwinnaars in China is; allen zullen weten dat de vleesgeworden God in China is en dat Zijn

werk tot een einde is gekomen. Pas dan zal het de mens gaan dagen: waarom is er in China nog geen sprake van verval of instorting? Het blijkt dat God Zijn werk persoonlijk in China uitvoert en een groep mensen tot overwinnaars heeft vervolmaakt.

De vleesgeworden God manifesteert Zichzelf slechts aan een deel van de mensen die Hem volgen gedurende deze periode waarin Hij Zijn werk persoonlijk uitvoert, en niet aan alle schepselen. Hij is alleen vlees geworden om één fase van Zijn werk te voltooien en niet om de mens Zijn beeltenis te tonen. Hij moet Zijn werk echter Zelf uitvoeren, dus is het noodzakelijk voor Hem om dat in het vlees te doen. Wanneer dit werk is voltooid, zal Hij uit de mensenwereld vertrekken; Hij kan niet langdurig onder de mensen blijven uit vrees om het komende werk in de weg te staan. Wat Hij manifesteert aan de menigte is alleen Zijn rechtvaardige gezindheid en al Zijn daden, en niet de beeltenis van toen Hij twee keer vlees werd, want de beeltenis van God kan alleen worden getoond door Zijn gezindheid en is niet te vervangen door de beeltenis van Zijn geïncarneerde vlees. De beeltenis van Zijn vlees wordt slechts aan een beperkt aantal mensen getoond, alleen aan hen die Hem volgen terwijl Hij in het vlees werkt. Dit is waarom het werk dat nu wordt uitgevoerd in het geheim plaatsvindt. Zo toonde Jezus Zichzelf ook alleen aan de Joden toen Hij Zijn werk deed, en toonde Hij Zichzelf nooit in het openbaar aan enige andere natie. Dus toen Hij Zijn werk eenmaal had voltooid, verliet Hij de mensen meteen en bleef Hij niet; daarna was Hij het niet, deze beeltenis van een mens, die Zichzelf aan de mens toonde, maar de Heilige Geest die het werk rechtstreeks uitvoerde. Zodra het werk van de vleesgeworden God volledig is voltooid, vertrekt Hij van de sterfelijke wereld en doet Hij nooit weer het soort werk dat Hij deed toen Hij in het

vlees was. Hierna wordt het werk allemaal rechtstreeks door de Heilige Geest gedaan. In deze periode is de mens nauwelijks in staat om de beeltenis van Zijn vleselijke lichaam te zien; Hij toont Zichzelf helemaal niet aan de mens, maar blijft voor altijd verborgen. De tijd voor het werk van de vleesgeworden God is beperkt. Het wordt uitgevoerd in een specifiek tijdperk, periode, natie en onder specifieke mensen. Dit werk vertegenwoordigt alleen het werk gedurende de periode van Gods vleeswording en is speciaal voor het tijdperk; het vertegenwoordigt het werk van de Geest van God in één bepaald tijdperk en niet Zijn gehele werk. Daarom zal de beeltenis van de vleesgeworden God niet aan alle volken worden getoond. Wat de menigte te zien krijgt, is de rechtvaardigheid van God en Zijn gehele gezindheid, niet zozeer Zijn beeltenis toen Hij twee keer vlees werd. Het is niet de ene beeltenis die aan de mens wordt getoond, evenmin zijn het de twee beeltenissen gecombineerd. Daarom is het noodzakelijk dat Gods geïncarneerde vlees van de aarde vertrekt nadat het werk is voltooid dat Hij moet doen, want Hij komt alleen om het werk te doen dat Hij behoort te doen en niet om de mensen Zijn beeltenis te tonen. Ook al is de betekenis van de vleeswording al vervuld doordat God twee keer vlees is geworden, dan nog zal Hij Zichzelf niet openlijk manifesteren aan enige natie die Hem nooit eerder heeft gezien. Jezus zal Zichzelf nooit weer tonen aan de Joden als de Zon der gerechtigheid, evenmin zal Hij de Olijfberg beklimmen en aan alle volken verschijnen; alles wat de Joden hebben gezien, is het portret van Jezus gedurende Zijn tijd in Judea. Dit komt omdat het werk van Jezus in Zijn vleeswording tweeduizend jaar geleden is geëindigd; Hij zal niet terugkeren naar Judea in de gedaante van een Jood en Zichzelf al helemaal niet in de gedaante van een Jood aan welk heidenvolk dan ook tonen, want de beeltenis van de

vleesgeworden Jezus is niet meer dan de beeltenis van een Jood, en niet de beeltenis van de Zoon des mensen die Johannes zag. Ook al beloofde Jezus Zijn volgelingen dat Hij terug zou komen, Hij zal Zichzelf niet gewoonweg in de gedaante van een Jood tonen aan allen in de heidense naties. Jullie dienen te weten dat het werk van de vleesgeworden God het openen van een tijdperk is. Dit werk is beperkt tot enkele jaren en Hij kan niet al het werk van de Geest van God voltooien. Zo kan ook de beeltenis van Jezus als Jood alleen de beeltenis van God vertegenwoordigen zoals Hij werkte in Judea, en Hij kon alleen het werk van de kruisiging doen. In de periode toen Jezus in het vlees was, kon Hij niet het werk doen om het tijdperk ten einde te brengen of de mensheid te vernietigen. Daarom steeg Hij na de voltooiing van Zijn kruisiging en Zijn werk op en verborg Hij Zich voor altijd voor de mens. Vanaf dat moment waren die trouwe gelovigen uit de heidense landen niet in staat om de manifestatie van de Heer Jezus te zien, maar alleen het portret van Hem dat zij aan de muur hadden gehangen. Dit portret is slechts door de mens getekend en is niet de beeltenis die God Zelf aan de mens toonde. God zal Zichzelf niet openlijk tonen aan de menigte in de gedaante van toen Hij twee keer vlees was geworden. Het werk dat Hij onder de mensen doet, is ervoor zorgen dat ze Zijn gezindheid kunnen begrijpen. Dit wordt allemaal aan de mens getoond door middel van het werk van de verschillende tijdperken; het wordt tot stand gebracht door de gezindheid die Hij bekend heeft gemaakt en het werk dat Hij heeft gedaan, veeleer dan door de manifestatie van Jezus. Dat wil zeggen, de beeltenis van God wordt niet aan de mens bekendgemaakt door de vleesgeworden gedaante, maar veeleer door het werk van de vleesgeworden God, die zowel beeltenis als vorm heeft; en door Zijn werk

toont Hij Zijn beeltenis en wordt Zijn gezindheid kenbaar gemaakt. Dit is de betekenis van het werk dat Hij wenst te doen in het vlees.

Zodra het werk van Gods twee vleeswordingen tot een einde komt, zal Hij Zijn rechtvaardige gezindheid beginnen te tonen in alle heidense naties, zodat de menigte Zijn beeltenis kan zien. Hij zal Zijn gezindheid manifesteren en daardoor het einde van de verschillende categorieën mensen duidelijk maken, waardoor het oude tijdperk geheel wordt afgesloten. De reden waarom Zijn werk in het vlees zich niet uitstrekt over een heel groot gebied (net zoals Jezus alleen in Judea werkte en ik vandaag alleen onder jullie werk) is omdat Zijn werk in het vlees grenzen en beperkingen heeft. Hij voert slechts een korte periode werk uit in de gedaante van gewoon en normaal vlees; Hij gebruikt dit geïncarneerde vlees niet om het werk van de eeuwigheid te doen of het werk om te verschijnen aan de volken van de heidense naties. Het werk in het vlees kan alleen in reikwijdte zijn beperkt (zoals alleen werken in Judea of alleen onder jullie), daarna kan de reikwijdte ervan door middel van het uitgevoerde werk binnen deze grenzen worden uitgebreid. Uiteraard moet het werk van uitbreiding rechtstreeks door Zijn Geest worden uitgevoerd en zal dan niet langer het werk van Zijn geïncarneerde vlees zijn. Want het werk in het vlees heeft grenzen en strekt zich niet uit tot alle hoeken van het universum – dit valt hiermee niet te bereiken. Door het werk in het vlees voert Zijn Geest het werk uit dat daarna komt. Het werk in het vlees is dan ook van inleidende aard en wordt binnen bepaalde grenzen uitgevoerd; hierna is het Zijn Geest die dit werk voortzet, en die dat bovendien in een uitgebreidere strekking doet.

Het werk dat God komt doen op deze aarde is slechts het tijdperk begeleiden, een nieuw tijdperk openen en het oude tot een einde te brengen. Hij is niet

gekomen om een heel mensenleven op aarde te vertoeven, om voor Zichzelf de vreugde en het verdriet van het leven als mens te ervaren, of om een bepaalde persoon te vervolmaken door Zijn hand of persoonlijk een bepaalde persoon in de gaten te houden terwijl hij groeit. Dit is niet Zijn werk; Zijn werk is slechts het nieuwe tijdperk openen en het oude tot een einde brengen. Dat wil zeggen, Hij zal in eigen persoon een tijdperk openen, in eigen persoon het andere tot een einde brengen en Satan verslaan door Zijn werk in eigen persoon uit te voeren. Telkens wanneer Hij Zijn werk in eigen persoon uitvoert, is het alsof Hij een voet op het slagveld zet. Hij verslaat eerst de wereld en overwint Satan in het vlees; Hij neemt alle glorie in bezit en licht de sluier op van het gehele werk van de tweeduizend jaar; Hij zorgt ervoor dat alle mensen op aarde het juiste pad hebben om te bewandelen en een bestaan van vrede en geluk om te leven. God kan echter niet lang onder de mensen op aarde vertoeven, want God is God en immers niet als de mens. Hij kan niet de levensduur van een normaal mens leven, dat wil zeggen, Hij kan niet op aarde verblijven als een doodgewoon mens, want Hij heeft slechts een minimaal deel van de normale menselijkheid van een normaal persoon om Zijn menselijke leven vol te houden. Met andere woorden: hoe kan God ooit een gezin stichten, een carrière opbouwen en kinderen grootbrengen op aarde? Zou dit geen schande jegens Hem zijn? Dat Hij is begiftigd met normale menselijkheid, heeft alleen als doel om werk op een normale manier uit te voeren, niet om Hem in staat te stellen om een gezin en carrière te hebben zoals dat bij een normaal persoon het geval is. Zijn normale gevoel, Zijn normale verstand en het normaal voeden en kleden van Zijn vlees zijn voldoende om te bewijzen dat Hij een normale menselijkheid heeft; Hij hoeft geen gezin of een carrière te hebben om te bewijzen dat Hij van een normale

menselijkheid is voorzien. Dit zou volslagen overbodig zijn! Gods komst naar de aarde is het Woord dat vlees wordt; Hij stelt de mens eenvoudigweg in staat om Zijn woord te begrijpen en Zijn woord te zien, dat wil zeggen, Hij stelt de mens in staat om het door het vlees uitgevoerde werk te zien. Het is niet Zijn bedoeling dat mensen Zijn vlees op een bepaalde manier behandelen, maar alleen dat de mens tot het einde gehoorzaam zal zijn, dat wil zeggen, alle woorden zal gehoorzamen die uit Zijn mond uitgaan, en zich aan al het werk onderwerpt dat Hij doet. Hij werkt slechts in het vlees; Hij vraagt de mens niet doelbewust om de grootsheid en heiligheid van Zijn vlees te verheerlijken, maar toont de mens de wijsheid van Zijn werk en al het gezag dat Hij uitoefent. Daarom doet Hij ook geen mededelingen, ook al beschikt Hij over een uitstekende menselijkheid, en richt Hij Zich alleen op het werk dat Hij behoort te doen. Jullie dienen te weten waarom God vlees is geworden en toch niet Zijn normale menselijkheid in het openbaar verkondigt of ervan getuigt, maar in plaats daarvan gewoon het werk uitvoert dat Hij wenst te doen. Daarom kunnen jullie van de vleesgeworden God alleen zien wat Hij in goddelijk opzicht is. Dit is omdat Hij nooit verkondigt wat Hij in menselijk opzicht is, waar de mens zich aan zou kunnen spiegelen. Alleen wanneer een mens de mensen leidt, spreekt hij over wat hij menselijkerwijs is, om hun bewondering en onderwerping des te meer te bewerkstelligen en daardoor leiderschap over anderen te verkrijgen. God overwint mensen daarentegen louter door Zijn werk (dat wil zeggen, werk dat voor de mens ongreepbaar is); het gaat er voor Hem niet om door de mens te worden bewonderd of de mens Hem te laten aanbidden. Alles wat Hij doet, is de mens een gevoel bij te brengen van eerbied voor Hem, en een idee van Zijn onvoorstelbaarheid. God heeft niet de behoefte om indruk op de mens te maken;

Hij heeft er alleen behoefte aan dat je Hem vereert nadat je getuige bent geweest van Zijn gezindheid. Het werk dat God doet, is Zijn eigen werk; geen mens kan dat in Zijn plaats doen en geen mens kan het tot stand brengen. Alleen God Zelf kan Zijn eigen werk doen en een nieuw tijdperk inluiden om de mens een nieuw leven in te leiden. Het werk dat Hij doet, is de mens in staat stellen om in het bezit van een nieuw leven te komen en een nieuw tijdperk binnen te gaan. De rest van het werk wordt overgedragen aan die mensen met een normale menselijkheid en die door anderen bewonderd worden. Daarom voltooide Hij in het Tijdperk van Genade het werk van tweeduizend jaar in slechts drie en een half jaar van Zijn drieëndertig jaar in het vlees. Wanneer God naar de aarde komt om Zijn werk uit te voeren, voltooit Hij altijd het werk van tweeduizend jaar of een heel tijdperk binnen de kortste tijdspanne van enkele jaren. Hij stelt niets uit en Hij talmt niet; Hij verkort het werk van vele jaren gewoon, zodat het binnen slechts enkele korte jaren is voltooid. Dit is omdat het werk dat Hij in eigen persoon doet, geheel ten behoeve is van het openen van een nieuwe uitweg en het voorgaan naar een nieuw tijdperk.

Het mysterie van de vleeswording (3)

Wanneer God Zijn werk uitvoert, komt Hij niet om aan enige opbouw of bewegingen deel te nemen, maar om Zijn bediening te vervullen. Telkens wanneer Hij vlees wordt, is het alleen om een fase van het werk tot stand te brengen en een nieuw tijdperk te openen. Nu is het Tijdperk van het Koninkrijk aangebroken en de training voor het koninkrijk. Deze fase van het werk is niet het werk van de mens, het is niet om de mens in bepaalde mate te bewerken;

het is alleen om een deel van Gods werk te voltooien. Wat Hij doet, is niet het werk van de mens, het is niet om een bepaald resultaat te bereiken in het bewerken van de mens voordat Hij de aarde verlaat; het is om Zijn bediening te vervullen en het werk af te maken dat Hij behoort te doen, wat bestaat uit gepaste regelingen te treffen voor Zijn werk op aarde en daardoor verheerlijkt te worden. Het werk van de vleesgeworden God is anders dan het werk van de mensen die door de Heilige Geest worden gebruikt. Wanneer God komt om Zijn werk op aarde te doen, houdt Hij Zich alleen bezig met de vervulling van Zijn bediening. Wat betreft alle andere zaken die niet in verband staan met Zijn bediening: daar doet Hij nagenoeg niets mee, Hij sluit er zelfs Zijn ogen voor. Hij voert gewoon het werk uit dat Hij behoort te doen en bekommert Zich allerminst om het werk dat de mens behoort te doen. Het werk dat Hij doet, is uitsluitend dat wat met te maken heeft met het tijdperk waarin Hij Zich bevindt en met de bediening die Hij behoort te vervullen, alsof alle andere zaken buiten Zijn werkterrein liggen. Hij voorziet Zichzelf niet van meer basiskennis over het leven als mens, evenmin doet Hij meer sociale vaardigheden op of rust Hij Zich uit met iets anders wat de mens begrijpt. Alles wat de mens behoort te bezitten, boeit Hem helemaal niet en Hij doet gewoon het werk dat Zijn plicht is. En dus is de vleesgeworden God in zo veel opzichten gebrekkig, in de ogen van de mens althans, dat Hij zelfs geen aandacht schenkt aan de dingen die de mens behoort te hebben en bovendien geen begrip van dergelijke zaken heeft. Dingen zoals algemene kennis van het leven en de principes die het persoonlijke gedrag en de interactie met anderen aansturen, lijken niet op Hem van toepassing te zijn. Maar je kunt bij de vleesgeworden God geen greintje abnormaliteit bespeuren. Dat wil zeggen, Zijn menselijkheid zorgt alleen voor het behoud van Zijn leven als een

normaal persoon en het normale redeneringsvermogen van Zijn hersenen, zodat Hij onderscheid kan maken tussen goed en kwaad. Hij is echter niet voorzien van enige andere zaken, allemaal dingen die alleen mensen (geschapen wezens) dienen te bezitten. God wordt alleen vlees om Zijn eigen bediening te vervullen. Zijn werk is gericht op een heel tijdperk, niet op één persoon of plaats, maar op het hele universum. Dit is de richting van Zijn werk en het principe waarmee Hij werkt. Niemand kan dit veranderen en de mens kan er op geen enkele manier bij betrokken raken. Telkens wanneer God vlees wordt, brengt Hij het werk van dat tijdperk met Zich mee en is Hij geenszins van plan om twintig, dertig, veertig of zelfs zeventig of tachtig jaar onder de mensen te leven opdat zij meer begrip van en inzicht in Hem krijgen. Daar is geen noodzaak voor! Dat zou de kennis die de mens heeft van Gods inherente gezindheid op geen enkele manier verdiepen; het zou in plaats daarvan zijn opvattingen alleen maar voeden en ervoor zorgen dat zijn opvattingen en gedachten zouden verstenen. En dus is het goed voor jullie allemaal om precies te begrijpen wat het werk van de vleesgeworden God is. De woorden die ik tot jullie gesproken heb, kunnen jullie toch zeker niet zijn ontgaan: “Ik ben niet gekomen om het leven van een normaal mens te ervaren”? Zijn jullie de woorden vergeten: “God komt niet naar de aarde om het leven van een normaal mens te leiden”? Jullie begrijpen Gods doel van Zijn vleeswording niet, evenmin kennen jullie de betekenis van “Hoe zou God naar de aarde kunnen komen met de bedoeling om het leven van een geschapen wezen te ervaren?” God komt uitsluitend naar de aarde om Zijn werk te voltooien en dus duurt Zijn werk op aarde maar kort. Hij komt niet naar de aarde met de bedoeling om de Geest van God Zijn lichaam van vlees tot een superieur mens te laten vormen die de kerk zal leiden. Wanneer God naar de aarde komt, is dat het

vleesgeworden Woord; de mens heeft echter geen weet van Zijn werk en schrijft Hem ongevraagd eigenschappen toe. Maar jullie dienen allemaal te beseffen dat God het “vleesgeworden Woord” is, niet een lichaam van vlees dat door de Geest van God is gevormd om op dit moment de rol van God op zich te nemen. God Zelf is niet een gevormd product, maar is het vleesgeworden Woord, en vandaag voert Hij Zijn werk officieel onder jullie allen uit. Jullie weten en erkennen allemaal dat de vleeswording van God een feitelijke waarheid is, toch doen jullie net alsof jullie het begrijpen. Jullie zijn, van het werk van de vleesgeworden God tot de betekenis en het wezen van Zijn vleeswording, niet in staat om deze ook maar in het minst te begrijpen en volgen slechts anderen in het ondoordacht uit het hoofd opzeggen van woorden. Geloof je dat de vleesgeworden God is zoals je je voorstelt?

God wordt alleen vlees om het tijdperk te leiden en nieuw werk in gang te zetten. Het is noodzakelijk dat jullie dit punt begrijpen. Dit is heel anders dan de functie van de mens en die twee zijn niet in één adem te noemen. De mens moet over een lange periode worden gevormd en vervolmaakt voordat hij kan worden gebruikt om werk uit te voeren, en de daarvoor benodigde menselijkheid is van een bijzonder hoge orde. Niet alleen moet de mens in staat zijn om het gezonde verstand van normale menselijkheid te onderhouden, maar hij moet daarnaast ook veel van de principes en regels begrijpen die ten grondslag liggen aan zijn gedrag met betrekking tot anderen, en hij moet zich bovendien nog meer verdiepen in studie van de wijsheid en ethische kennis van de mens. Hiermee dient de mens te zijn uitgerust. Dit is echter niet zo voor de vleesgeworden God, want Zijn werk vertegenwoordigt niet de mens en is ook niet het werk van de mens; het is veeleer een directe uitdrukking van Zijn wezen en een directe

implementatie van het werk dat Hij behoort te doen. (Zijn werk wordt uiteraard op de juiste tijd uitgevoerd, niet nonchalant en zomaar willekeurig, en vangt aan wanneer het tijd is om Zijn bediening te vervullen.) Hij neemt niet deel aan het leven van de mens of het werk van de mens, dat wil zeggen, Zijn menselijkheid is hier niet van voorzien (hoewel dit Zijn werk niet belemmert). Hij vervult alleen Zijn bediening wanneer het voor Hem de tijd is om dat te doen; wat Zijn status ook is, Hij gaat gewoon voort met het werk dat Hij behoort te doen. Wat de mens ook over Hem weet en wat de mens ook over Hem denkt, heeft geen enkele invloed op Zijn werk. Toen Jezus bijvoorbeeld Zijn werk uitvoerde, wist niemand precies wie Hij was, maar ging Hij gewoon voort in Zijn werk. Niets hiervan hinderde Hem in de uitvoering van het werk dat Hij behoorde te doen. Daarom bracht Hij Zijn eigen identiteit aanvankelijk niet voor het voetlicht en liet Hij mensen Hem alleen volgen. Natuurlijk was dit niet alleen de nederigheid van God; het was ook de manier waarop God in het vlees werkte. Hij kon alleen op deze manier werken, want de mens kon Hem geenszins herkennen met het blote oog. En zelfs als de mens Hem wel had herkend, zou hij niet in staat zijn geweest om te helpen in Zijn werk. Bovendien werd Hij geen vlees opdat de mens Zijn vlees zou leren kennen; het was om werk uit te voeren en Zijn bediening te vervullen. Daarom hechtte Hij er geen belang aan om Zijn identiteit openbaar te maken. Toen Hij al het werk had voltooid dat Hij behoorde te doen, werden Zijn hele identiteit en status de mens natuurlijk duidelijk. De vleesgeworden God zwijgt en doet nooit enige proclamaties uitgaan. Hij let niet op de mens noch op hoe de mens ervoor staat in het volgen van Hem, maar gaat gewoon voort met het vervullen van Zijn bediening en het uitvoeren van het werk dat Hij behoort te doen. Niemand is in staat om Zijn werk in de weg te staan.

Wanneer de tijd komt waarop Hij Zijn werk moet beëindigen, zal het zeker worden beëindigd en tot een einde worden gebracht, niemand is in staat om het anders te laten verlopen. Pas nadat Hij de mens na het voltooien van Zijn werk verlaten heeft, zal de mens het werk begrijpen dat Hij doet, hoewel nog steeds niet in alle duidelijkheid. En het zal lang duren voordat de mens de bedoeling waarmee Hij Zijn werk eerst uitvoerde volledig zal begrijpen. Met andere woorden, het werk van het tijdperk van de vleesgeworden God is verdeeld in twee onderdelen. Eén onderdeel bestaat uit het werk dat het geïncarneerde vlees van God Zelf doet en de woorden die het geïncarneerde vlees van God Zelf spreekt. Nadat de bediening van Zijn vlees volledig is vervuld, blijft het andere onderdeel van het werk nog over om te worden uitgevoerd door hen die door de Heilige Geest worden gebruikt. Dit is de tijd waarin de mens zijn functie dient te vervullen, want God heeft de weg al geopend en die moet door de mens zelf worden bewandeld. Dat wil zeggen, de vleesgeworden God voert één onderdeel van het werk uit en daarna zullen de Heilige Geest plus de mensen die de Heilige Geest gebruikt dit werk navolgen. Daarom dient de mens te weten wat het werk is dat de vleesgeworden God in deze fase voornamelijk moet uitvoeren; hij moet ook precies begrijpen wat de betekenis is van God die vlees wordt en wat het werk is dat Hij behoort te doen, in plaats van eisen te stellen aan God volgens de eisen die aan de mens worden gesteld. Hierin gaan de fouten, opvattingen en, nog meer, de ongehoorzaamheid van de mens schuil.

God wordt geen vlees met de bedoeling om de mens Zijn vlees te laten leren kennen of om de mens de verschillen tussen het vlees van de vleesgeworden God en dat van de mens te laten onderscheiden; God wordt ook geen vlees om het onderscheidingsvermogen van de mens te trainen en Hij doet dat al helemaal

niet met de bedoeling om de mens het geïncarneerde vlees van God te laten aanbidden, om zo groots verheerlijkt te worden. Geen van deze dingen is de oorspronkelijke bedoeling van God bij Zijn vleeswording. God wordt ook geen vlees om de mens te veroordelen, de mens opzettelijk aan de kaak te stellen of om dingen moeilijk voor hem te maken. Geen van deze dingen is de oorspronkelijke bedoeling van God. Telkens wanneer God vlees wordt, is het een vorm van werk dat onvermijdelijk is. Het is ten behoeve van Zijn grotere werk en Zijn grotere management dat Hij doet zoals Hij doet en niet om de redenen die de mens zich voorstelt. God komt alleen naar de aarde voor zover Zijn werk dat vereist en alleen als dat noodzakelijk is. Hij komt niet naar de aarde met de bedoeling om eenvoudigweg op aarde rond te kijken, maar om het werk uit te voeren dat Hij behoort te doen. Waarom zou Hij anders zo'n zware last op Zich nemen en zulke grote risico's nemen om dit werk uit te voeren? God wordt alleen vlees wanneer dat nodig is en altijd met een unieke betekenis. Als het alleen was om mensen de gelegenheid te bieden Hem te zien en hun horizon te openen, dan zou Hij, met absolute zekerheid, nooit zo lichtvaardig onder de mensen komen. Hij komt naar de aarde ten behoeve van Zijn management en Zijn grotere werk en opdat Hij meer mensen zal kunnen verkrijgen. Hij komt om het tijdperk te vertegenwoordigen, Hij komt om Satan te verslaan en om Satan te verslaan neemt Hij het vlees op Zich. Bovendien komt Hij om alle mensen te leiden in hun levenswandel. Dit alles gaat Zijn management aan en het gaat het werk van het ganse universum aan. Als God vlees werd alleen maar om mensen Zijn vlees te laten leren kennen en om de ogen van mensen te openen, waarom zou Hij dan niet naar iedere natie gaan? Is dit geen kwestie van bovenmatig gemak? Maar dat deed Hij niet, maar Hij koos in plaats daarvan een geschikte

plaats om Zich in te vestigen en het werk te beginnen dat Hij behoorde te doen. Alleen al dit vlees op zich is van aanzienlijke betekenis. Hij vertegenwoordigt een heel tijdperk en voert ook het werk van een heel tijdperk uit; Hij brengt het eerdere tijdperk tot een einde en luidt het nieuwe tijdperk in. Dit is allemaal een belangrijke kwestie die Gods management betreft en het is de betekenis van één fase van het werk dat God op aarde komt uitvoeren. Toen Jezus naar de aarde kwam, sprak Hij alleen sommige woorden en voerde Hij wat werk uit; Hij liet Zich niet in met het leven van de mens en vertrok zodra Hij Zijn werk had volbracht. Wanneer ik vandaag klaar ben met spreken en mijn woorden aan jullie heb doorgegeven, en jullie het allemaal hebben begrepen, zal deze stap in mijn werk zijn voltooid, hoe jullie leven ook moge zijn. Er moeten voortaan enkele mensen zijn om deze stap in mijn werk voort te zetten en om het werk op aarde overeenkomstig deze woorden voort te zetten; op dat moment zullen het werk van de mens en de opbouw van de mens beginnen. Maar momenteel doet God Zijn werk alleen om Zijn bediening te vervullen en één stap van Zijn werk te voltooien. God werkt op een heel andere manier dan de mens. De mens houdt van samenkomsten en forums en hecht belang aan ceremonie, terwijl God samenkomsten en bijeenkomsten van mensen juist het meest verafschuwt. God converseert en spreekt informeel met de mens; dit is het werk van God, dat uitzonderlijk vrij is en jullie ook vrij kan maken. Ik heb echter een grondige hekel om met jullie samen te komen en ik kan maar niet wennen aan een leven dat zo gereguleerd is als dat van jullie. Ik verafschuw regels het meest; ze leggen de mens beperkingen op, zelfs tot op het punt dat hij geen beweging meer durft te maken, bang is om iets te zeggen en bang is om te zingen, zijn ogen strak naar voren op je gericht. Ik heb een grondige hekel aan jullie manier van

samenkomen en ik heb een grondige hekel aan grote samenkomsten. Ik weiger gewoon om met jullie samen te komen op deze manier, want deze manier van leven geeft mensen een gekluisterd gevoel en jullie houden er te veel ceremonie en te veel regels op na. Als jullie de mensen mochten leiden, zouden jullie ze allemaal in het domein van regels leiden, en zouden de mensen de regels met geen mogelijkheid aan de kant kunnen zetten onder jullie leiderschap; in plaats daarvan zou de atmosfeer van religie alleen maar steeds intenser worden en zouden de praktijken van de mens alleen maar blijven toenemen. Sommige mensen blijven prediken en spreken wanneer zij samenkomen en worden nooit moe, en sommigen kunnen dagenlang ononderbroken doorgaan met prediken. Deze worden allemaal als grote samenkomsten en de bijeenkomsten van de mens beschouwd; ze hebben niets van doen met een leven van eten en drinken, van genieten of van de geest die vrij wordt gemaakt. Het gaat allemaal om bijeenkomsten! Jullie bijeenkomsten met collega's en grote en kleine samenkomsten zijn allemaal weerzinwekkend voor mij, ik heb er nooit enige belangstelling voor gevoeld. Dit is het principe op basis waarvan ik werk: ik ben niet bereid om te prediken op samenkomsten, evenmin wens ik iets te verkondigen tijdens een grote openbare bijeenkomst en wil jullie al helemaal niet enkele dagen bij elkaar roepen voor een speciale conferentie. Ik vind het niet prettig dat jullie allemaal keurig en netjes in een bijeenkomst zitten; ik zie jullie helemaal niet graag binnen de beperkingen van wat voor ceremonie dan ook leven en ik weiger bovendien om aan zo'n ceremonie van jullie mee te doen. Hoe meer jullie dit doen, hoe weerzinwekkender ik het vind. Ik heb geen enkele interesse in deze ceremonies en regels van jullie; hoe goed jullie er ook iets van maken, ik vind ze allemaal weerzinwekkend. Het is niet zo dat jullie regelingen

ongeschikt zijn of dat jullie te ondermaats zijn; het is dat ik walg van jullie manier van leven en dat ik er nog minder aan kan wennen. Jullie begrijpen niet in het minst het werk dat ik wens te doen. Toen Jezus destijds Zijn werk deed leidde Hij, nadat Hij op een bepaalde plaats had gepredikt, Zijn discipelen de stad uit en sprak Hij met hen over de wegen waarop ze een en ander dienden te begrijpen. Hij werkte vaak op die wijze. Zijn werk onder de menigte kwam weinig voor. In overeenstemming met wat jullie van Hem vragen, behoort de vleesgeworden God niet het leven van een normaal mens te hebben; Hij moet Zijn werk uitvoeren en, of Hij nu zit, staat of wandelt, Hij moet spreken. Hij moet steeds doorwerken en kan Zijn 'omwentelingen' nooit stoppen, anders zou Hij Zijn plichten verwaarlozen. Zijn deze eisen van de mens gepast voor het menselijke verstand? Waar is jullie integriteit? Vragen jullie niet te veel? Is het nodig dat je mij in de gaten houdt terwijl ik werk? Is het nodig dat je toezicht houdt terwijl ik mijn bediening vervul? Ik weet best wat voor werk ik behoor te doen en wanneer ik het behoor te doen; anderen hoeven zich daar niet mee te bemoeien. Het lijkt misschien voor je alsof ik niet veel heb gedaan, maar tegen die tijd is mijn werk ten einde. Neem bijvoorbeeld de woorden van Jezus in de vier evangeliën: waren die ook niet beperkt? In die tijd, toen Jezus de synagoge binnenging en predikte, was Hij in hooguit enkele minuten klaar; nadat Hij klaar was met spreken, leidde Hij Zijn discipelen naar de boot en vertrok Hij zonder enige uitleg. De mensen in de synagoge bespraken dit hooguit onder elkaar, maar Jezus had daar niets mee van doen. God doet alleen het werk dat Hij behoort te doen, niet meer dan dat. Nu willen velen dat ik meer spreek en meer praat, minstens enkele uren per dag. Jullie zien het zo: God houdt op God te zijn, tenzij Hij spreekt en alleen Hij die spreekt, is God. Jullie zijn allemaal blind! Allemaal bruten! Allemaal

onwetende dingen zonder rede! Jullie hebben te veel opvattingen! Jullie eisen gaan te ver! Jullie zijn onmenselijk! Jullie begrijpen niet in het minst wat er met God wordt bedoeld! Jullie geloven dat alle sprekers en redenaars God zijn, dat ieder die gewillig is om jullie van woorden te voorzien jullie vader is. Zeg mij, hebben jullie allemaal, met jullie 'fraai gevormde' trekken en 'ongewone' uiterlijk, nog steeds wel een greintje verstand? Kennen jullie de hemelzon nog wel! Ieder van jullie is als een gulzige en corrupte functionaris, dus hoe kunnen jullie verstand zien? Hoe kunnen jullie onderscheid maken tussen goed en kwaad? Ik heb jullie van veel voorzien, maar hoevelen onder jullie hebben daar waarde aan gehecht? Wie heeft dat volledig in bezit? Jullie weten niet wie het is die de weg heeft geopend waarover jullie vandaag wandelen, dus blijven jullie eisen aan mij stellen, deze belachelijke en absurde eisen aan mij stellen. Zijn jullie niet dieprood van schaamte? Heb ik niet genoeg gesproken? Heb ik niet genoeg gedaan? Wie onder jullie kan mijn woorden werkelijk als een schat koesteren? Jullie vleien mij in mijn bijzijn, maar liegen en bedriegen wanneer dat niet zo is! Jullie daden zijn te verwerpelijk en ze staan me tegen! Ik weet dat jullie mij om geen andere reden vragen te spreken en te werken dan jullie ogen een plezier te doen en jullie horizon te verbreden, niet om jullie leven om te vormen. Zoveel heb ik tot jullie gesproken. Jullie leven zou lang geleden al veranderd moeten zijn, dus waarom blijven jullie zelfs nu nog steeds in je oude gesteldheden terugvallen? Zou het kunnen zijn dat mijn woorden van jullie gestolen zijn en jullie ze niet ontvangen hebben? Om de waarheid te vertellen, ik wens niets meer te zeggen tegen een stel ontaarden zoals jullie – dat zou zinloos zijn! Ik wil niet zo veel nutteloos werk doen! Jullie willen alleen jullie horizon verbreden of jullie ogen een plezier doen, niet het leven verwerven! Jullie houden jezelf allemaal voor de gek!

Ik vraag jullie, hoeveel van wat ik persoonlijk tot jullie heb gesproken, hebben jullie in praktijk gebracht? Jullie halen alleen maar trucjes uit om anderen te misleiden! Ik walg van de pottenkijkers onder jullie en ik vind jullie nieuwsgierigheid erg weerzinwekkend. Als jullie hier niet zijn om de ware weg te zoeken of te dorsten naar de waarheid, dan zijn jullie het voorwerp van mijn walging! Ik weet dat jullie alleen naar mijn woorden luisteren om jullie nieuwsgierigheid te bevredigen of om een of ander gulzig verlangen van jullie te vervullen. Jullie schenken helemaal geen aandacht aan het zoeken naar het bestaan van waarheid of het speuren naar het juiste pad om het leven binnen te gaan; deze vragen leven simpelweg niet onder jullie. Alles wat jullie doen, is God als een speeltje behandelen dat jullie bestuderen en bewonderen. Jullie hebben te weinig passie om het leven te zoeken, maar meer dan genoeg verlangen om nieuwsgierig te zijn! De weg van het leven aan zulke mensen uitleggen staat gelijk aan praten in het luchtledige; ik kan net zo goed helemaal niet spreken! Ik zeg jullie: als jullie er slechts op uit zijn om de leegte in jullie hart te vullen, kunnen jullie beter niet naar mij komen! Jullie moeten belang hechten aan jullie leven! Houd jezelf niet voor de gek! Jullie kunnen jullie nieuwsgierigheid beter niet als basis nemen voor jullie zoektocht naar het leven of die als voorwendsel gebruiken om mij te vragen tot jullie te spreken. Dit zijn allemaal trucjes waarin jullie zeer bedreven zijn! Ik vraag je nogmaals: hoeveel van wat ik je vraag om binnen te gaan ben je daadwerkelijk binnengegaan? Heb je alles begrepen wat ik tot je gesproken heb? Heb je alles in praktijk kunnen brengen wat ik tot je gesproken heb?

Het werk van elk tijdperk wordt door God Zelf geïnitieerd, maar je dient te weten dat God, op welke manier Hij ook werkt, niet komt om een beweging te

starten, om speciale conferenties te houden of om wat voor organisatie dan ook ten behoeve van jullie op te richten. Hij komt uitsluitend om het werk uit te voeren dat Hij behoort te doen. Zijn werk heeft niet met de beperking van enig mens te maken. Hij doet Zijn werk zoals Hij dat wenst; wat de mens er ook van vindt of weet, Hij bekommert Zich alleen op het uitvoeren van Zijn werk. Vanaf de schepping van de wereld tot op heden zijn er al drie fases van het werk geweest; van Jehova tot Jezus en van het Tijdperk van de Wet tot het Tijdperk van Genade heeft God nooit een speciale conferentie voor de mens bijeengeroepen, evenmin heeft Hij ooit de hele mensheid samen laten komen voor een speciale wereldwijde werkconferentie om het domein van Zijn werk daarmee uit te breiden. Alles wat Hij doet, is het initiële werk van een heel tijdperk uitvoeren in een gepaste tijd en op een geschikte plaats, waarbij Hij het tijdperk inleidt en de mensen leidt in hun levenswandel. Speciale conferenties zijn de samenkomsten van mensen; mensen bijeenroepen om feestdagen te vieren is het werk van de mens. God neemt geen feestdagen in acht en vindt ze bovendien weerszinwekkend; Hij roept geen speciale conferenties bijeen en vindt ze daarnaast weerszinwekkend. Nu zou je precies moeten begrijpen wat het werk is dat de vleesgeworden God doet.

Het mysterie van de vleeswording (4)

Jullie zouden moeten weten van het verhaal achter de Bijbel en het maken ervan. Deze kennis behoort niet toe aan degenen die het nieuwe werk van God niet hebben aanvaard. Zij weten het niet. Als je openlijk met hen over deze essentiële kwesties zou spreken, zouden ze wat betreft de Bijbel niet langer met

jou aan dezelfde kant staan. Ze zitten voortdurend te graven in wat er geprofeteerd is: is deze uitspraak al uitgekomen? Is die uitspraak al uitgekomen? Zij aanvaarden het evangelie zoals het in de Bijbel staat en zij prediken het evangelie volgens de Bijbel. Hun geloof in God is gebaseerd op de woorden uit de Bijbel. Zonder de Bijbel geloven ze niet in God. Dit is de manier waarop ze leven. Op een bekrompen manier onderwerpen ze de Bijbel aan een minutieus onderzoek. Wanneer ze opnieuw komen graven in de Bijbel en je om uitleg vragen, dan zeg je: "Laten we beginnen om niet elke uitspraak te controleren. Laten we in plaats daarvan kijken hoe de Heilige Geest werkt. Laten we het pad dat we bewandelen vergelijken met de waarheid om te zien of dit pad inderdaad het werk van de Heilige Geest is en laten we het werk van de Heilige Geest gebruiken om te controleren of ons pad juist is. Als mensen moeten wij ons niet bemoeien met de vraag of deze uitspraak of die uitspraak is uitgekomen zoals voorspeld. Het is beter dat wij in plaats daarvan spreken over het werk van de Heilige Geest en het meest recente werk dat God heeft gedaan." De profetieën in de Bijbel zijn woorden van God die destijds zijn doorgegeven door de profeten en zijn woorden die geschreven zijn door mensen die door God zijn gebruikt en inspiratie hebben gekregen. Alleen God Zelf kan die woorden uitleggen, alleen de Heilige Geest kan de betekenis van die woorden bekendmaken en alleen God Zelf kan de zeven zegels verbreken en de boekrol openen. Je zult zeggen: "Jij bent God niet en ik ook niet. Wie durft dus lichtvaardig de woorden van God uit te leggen? Durf je die woorden uit te leggen? Zelfs als de profeten Jeremia, Johannes en Elia zouden komen, zouden ze die woorden niet durven uit te leggen. Zij zijn namelijk niet het Lam. Alleen het Lam kan de zeven zegels verbreken en de boekrol openen. Niemand anders kan Zijn woorden uitleggen. Ik

durf mij de naam van God niet toe te eigenen, nog veel minder Gods woorden uit te leggen. Ik kan alleen maar iemand zijn die God gehoorzaamt. Ben jij God? Geen van Gods schepselen durven de boekrol te openen of die woorden uit te leggen. Ik waag het dus ook niet om ze uit te leggen. Je kunt maar beter niet proberen om ze uit te leggen. Niemand mag proberen om ze uit te leggen. Laten we het hebben over het werk van de Heilige Geest. Dit kan men wel doen. Ik ken een beetje van het werk van Jehova en Jezus, maar omdat ik geen persoonlijke ervaring met dat werk heb, kan ik er alleen maar in geringe mate over spreken. Ik zal de betekenis van de woorden die Jesaja en Jezus in hun tijd spraken niet uitleggen. Ik bestudeer de Bijbel niet, maar ik volg in plaats daarvan het huidige werk van God. In feite beschouw jij de Bijbel als de kleine boekrol. Maar kan deze niet alleen door het Lam worden geopend? Wie zou dat, afgezien van het Lam, nog meer kunnen? Jij bent het Lam niet en ik durf zelfs nog minder te beweren dat ik God Zelf ben. Laten we de Bijbel dus maar niet analyseren of deze op bekrompen wijze aan een minutieus onderzoek onderwerpen. Het is veel beter om het werk van de Heilige Geest te bespreken, dat wil zeggen het tegenwoordige werk dat God Zelf verricht. Laten we kijken naar de beginselen van Gods werk en naar de essentie van Zijn werk. Deze kunnen we gebruiken om na te gaan of het pad dat we nu bewandelen juist is en dit op deze manier zeker te weten.” Als jullie het evangelie willen prediken, in het bijzonder aan hen in de religieuze wereld, dan moet je wel de Bijbel snappen en de diepste details van het verhaal grondig kennen. Anders kun je het evangelie echt niet prediken. Zodra je het grotere geheel doorhebt en ophoudt met het op een bekrompen manier de dode woorden van de Bijbel minutieus te onderzoeken, maar alleen

spreekt over het werk van God en de waarheid van het leven, dan zul je beslist de mensen die met een waarachtig hart zoeken voor je kunnen winnen.

Het werk van Jehova, de wetten die Hij heeft ingesteld, de principes waarmee Hij mensen gedurende hun leven leidde, de inhoud van het werk dat Hij verrichtte in het Tijdperk van de Wet, het belang ervan dat Hij Zijn wetten instelde, het belang van Zijn werk voor het Tijdperk van Genade en het werk dat God in deze laatste fase verricht, dat zijn de dingen die jullie moeten begrijpen. De eerste fase is het werk van het Tijdperk van de Wet, de tweede het werk van het Tijdperk van Genade en de derde het werk van de laatste dagen. Jullie moeten deze fases van Gods werk goed begrijpen. Van begin tot eind zijn er in totaal drie fases. Wat is de essentie van elke werkfase? Hoeveel fases bevat het werk van het zesduizendjarige managementplan? Hoe worden deze fases uitgevoerd en waarom wordt elke fase op die specifieke manier uitgevoerd? Dit zijn allemaal essentiële vragen. Het werk van ieder tijdperk heeft representatieve waarde. Welk werk heeft Jehova uitgevoerd? Waarom deed Hij dat op die specifieke manier? Waarom werd Hij Jehova genoemd? Nogmaals, welk werk heeft Jezus uitgevoerd in het Tijdperk van Genade en op welke manier deed Hij dat? Welke aspecten van Gods gezindheid worden vertegenwoordigd door elke werkfase en elk tijdperk? Welke aspecten van Zijn gezindheid kwamen in het Tijdperk van de Wet naar voren? En welke in het Tijdperk van Genade? En in het laatste tijdperk? Dit zijn wezenlijke vragen waar jullie duidelijk over moeten zijn. Het geheel van Gods gezindheid is geopenbaard in de loop van het zesduizendjarige managementplan. Het is niet alleen geopenbaard in het Tijdperk van Genade, noch alleen in het Tijdperk van de Wet en zelfs nog minder alleen in deze periode van de laatste dagen. Het werk van de laatste dagen

vertegenwoordigt oordeel, toorn en tuchting. Het werk dat in de laatste dagen wordt verricht is geen vervanging voor het werk van het Tijdperk van de Wet of voor het Tijdperk van Genade. De drie werkfasen vormen echter samen één entiteit en ze zijn allemaal het werk van één God. De uitvoering van dit werk is vanzelfsprekend verdeeld in afzonderlijke tijdperken. Het werk dat in de laatste dagen wordt verricht brengt alles tot een einde; het werk dat in het Tijdperk van de Wet wordt verricht is het werk van de aanvang; en het werk in het Tijdperk van Genade is het werk van verlossing. Wat betreft de visies van het werk van dit gehele zesduizendjarige managementplan is niemand in staat om inzicht of begrip te verwerven en blijven deze visies raadsels. In de laatste dagen wordt alleen het werk van het woord verricht om het Tijdperk van het Koninkrijk aan te kondigen, maar het is niet representatief voor alle tijdperken. De laatste dagen zijn niet meer dan de laatste dagen en niet meer dan het Tijdperk van het Koninkrijk, die het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van de Wet niet vertegenwoordigen. Het is eenvoudigweg gedurende de laatste dagen dat al het werk van het zesduizendjarige managementplan aan jullie geopenbaard wordt. Dit is de onthulling van het mysterie. Dit is het soort mysterie dat door geen mens kan worden onthuld. Ongeacht hoe groot het inzicht van de mens in de Bijbel ook is, het blijven alleen maar woorden, want de mens begrijpt de essentie van de Bijbel niet. Door het lezen van de Bijbel kan de mens wellicht enkele waarheden bevatten, een aantal woorden uitleggen of enkele beroemde passages en hoofdstukken onderwerpen aan zijn bekrompen onderzoek, maar hij zal de betekenis die in deze woorden gelegen is nooit uit kunnen puzzelen, want al wat men ziet, zijn dode woorden, niet de taferelen van het werk van Jehova en Jezus. De mens kan het mysterie van dit werk op geen enkele manier ontrafelen. Het

mysterie van het zesduizendjarige managementplan is dus het grootste mysterie, het diepst verborgen en geheel ondoorgrondelijk voor de mens. Niemand kan rechtstreeks de wil van God begrijpen, tenzij Hij dit Zelf aan de mens uitlegt en openbaart. Anders blijven deze dingen voor altijd raadsels voor de mens en verzegelde mysteries. Maak je niet druk over mensen uit de religieuze gemeenschap. Als het vandaag niet aan jullie was verteld, hadden jullie het ook niet begrepen. Dit werk van zesduizend jaar is raadselachtiger dan al de profetieën van de profeten. Het is het grootste mysterie vanaf de schepping tot aan het heden en niemand van de profeten door de eeuwen heen heeft het ooit kunnen doorgronden, want dit mysterie wordt pas in het laatste tijdperk onthuld en is nooit eerder geopenbaard. Als jullie dit mysterie kunnen bevatten en als jullie het in zijn geheel kunnen ontvangen, dan zullen alle religieuze mensen door dit mysterie verslagen worden. Alleen dit is de grootste van alle visies. De mens is er het meest op gespitst om dit te bevatten, maar het is tevens het meest onduidelijk voor hem. Toen jullie je in het Tijdperk van Genade bevonden, wisten jullie niet waar het door Jezus of Jehova verrichte werk over ging. Mensen begrijpen niet waarom Jehova wetten heeft ingesteld, waarom Hij de grote massa vroeg om zich aan de wetten te houden of waarom de tempel moest worden gebouwd. Nog minder begrepen de mensen waarom de Israëlieten uit Egypte werden geleid in de woestijn en daarna verder naar Kanaän. Deze kwesties werden tot aan deze dag niet geopenbaard.

Het werk in de laatste dagen is de laatste van de drie fases. Het is het werk van weer een nieuw tijdperk en het vertegenwoordigt niet de totaliteit van het managementwerk. Het zesduizendjarige managementplan is verdeeld in drie werkfasen. Geen enkele fase kan op zichzelf het werk van de drie tijdperken

vertegenwoordigen; ze vertegenwoordigt maar één deel van het geheel. De naam Jehova kan Gods hele gezindheid niet vertegenwoordigen. Het feit dat Hij Zijn werk in het Tijdperk van de Wet heeft uitgevoerd, is geen bewijs dat God alleen maar onder de wet God kan zijn. Jehova heeft wetten voor de mens ingesteld en hem de geboden gegeven met de vraag om de tempel en de altaren te bouwen. Het werk dat Hij deed, vertegenwoordigt alleen het Tijdperk van de Wet. Dit werk dat Hij deed, is geen bewijs dat God alleen maar een God is die aan de mens vraagt om zich aan de wet te houden, of dat Hij de God in de tempel is, of dat Hij de God vóór het altaar is. Het zou onwaar zijn om dit te zeggen. Het werk dat onder de wet wordt gedaan, kan slechts één tijdperk vertegenwoordigen. Daarom, als God alleen het werk heeft verricht in het Tijdperk van de Wet, zou de mens God beperken tot de volgende definitie, die zegt: "God is de God in de tempel en om God te dienen moeten we priesterlijke gewaden dragen en de tempel binnengaan." Indien het werk in het Tijdperk van Genade nooit was uitgevoerd en het Tijdperk van de Wet was verdergegaan tot op de huidige dag, dan zou de mens niet weten dat God ook genadig en liefdevol is. Indien het werk in het Tijdperk van de Wet niet was gedaan en alleen maar het werk in het Tijdperk van Genade, dan zou de mens alleen maar weten dat God de mens kan verlossen en hem zijn zonden kan vergeven. De mens zou alleen maar weten dat Hij heilig is en onschuldig, en dat Hij omwille van de mens in staat is om zichzelf op te offeren en te laten kruisigen. De mens zou alleen deze dingen weten maar al het andere niet begrijpen. En dus vertegenwoordigt elk tijdperk een deel van Gods gezindheid. Pas wanneer alle drie de fases tot één geheel zijn samengevoegd – de aspecten van Gods gezindheid vertegenwoordigd in het Tijdperk van de Wet, de aspecten in het Tijdperk van

Genade en de aspecten in de huidige fase – kunnen ze de totaliteit van Gods gezindheid openbaren. Pas wanneer de mens alle drie de fases heeft leren kennen, kan hij het volledig begrijpen. Geen van de drie fases kan worden weggelaten. Je zult de eigenlijke gezindheid van God pas in zijn geheel zien na het leren kennen van deze drie werkfasen. Het feit dat God Zijn werk in het Tijdperk van de Wet heeft voltooid, bewijst niet dat Hij alleen de God onder de wet is en het feit dat Hij Zijn werk van de verlossing heeft voltooid, wil niet zeggen dat God de mensheid altijd zal verlossen. Dit zijn allemaal conclusies die door de mens worden getrokken. Met het einde van het tijdperk van Genade kun je niet zeggen dat God alleen aan het kruis hoort en dat alleen het kruis de redding van God vertegenwoordigt. Door dit te doen, zou je God beperken. In de huidige fase doet God voornamelijk het werk van het woord, maar je kunt daarmee niet zeggen dat God de mens nooit genadig is geweest en dat Hij alleen maar tuchtiging en oordeel heeft gebracht. Het werk in de laatste dagen legt het werk van Jehova en Jezus bloot, en alle mysteries die niet door de mens begrepen zijn om zodoende de bestemming en de uitkomst van de mensheid te openbaren, en het gehele reddingswerk voor de mensheid te beëindigen. Deze werkfase in de laatste dagen brengt alles tot een einde. Alle mysteries die niet door de mens zijn begrepen, moeten worden ontrafeld, zodat de mens deze kan doorgronden en in zijn hart een volledig en duidelijk begrip verkrijgt. Pas dan kan het menselijke ras naar zijn soort worden onderverdeeld. Pas nadat het zesduizendjarige managementplan is voltooid, zal de mens de gezindheid van God in haar totaliteit begrijpen, want Zijn management zal dan tot een einde gekomen zijn. Nu jullie het werk van God in het laatste tijdperk hebben meegemaakt, wat is de gezindheid van God? Durf je te zeggen dat God de God

is die louter woorden spreekt en niet meer? Zo'n conclusie zou je niet durven te trekken. Sommigen zouden zeggen dat God de God is die mysteries oplost, dat God het Lam is en Degene die de zeven zegels verbreekt. Maar niemand durft een dergelijke conclusie te trekken. Anderen zouden misschien zeggen dat God het geïncarneerde vlees is, maar dit zou nog steeds niet kloppen. Weer anderen zouden misschien zeggen dat de vleesgeworden God alleen woorden spreekt, en geen wonderen en tekenen verricht. Maar jij zou zelfs nog minder zo durven te spreken, want Jezus is vleesgeworden en verrichtte wel wonderen en tekenen. Zo lichtvaardig zou jij God dus niet durven af te bakenen. Al het werk gedurende het zesduizendjarige managementplan is pas nu tot een einde gekomen. Pas nadat al dit werk aan de mens is geopenbaard en te midden van de mensheid is uitgevoerd, zal de mensheid Zijn gezindheid kennen en weten wat Hij heeft en is. Wanneer het werk van deze fase volledig is afgerond, zullen alle mysteries die de mens niet heeft begrepen, geopenbaard zijn, zullen alle waarheden die vroeger niet begrepen zijn, duidelijk zijn gemaakt, en het menselijke ras zal zijn toekomstige pad en bestemming bekend zijn gemaakt. Dit is al het werk dat in de huidige fase moet worden gedaan. Hoewel het pad dat de mens tegenwoordig bewandelt, ook het pad is van het kruis en het lijden, verschilt datgene wat de mens tegenwoordig in praktijk brengt, en wat hij eet, drinkt en waar hij van geniet, enorm van datgene wat er van hem werd gevraagd onder de wet en in het Tijdperk van Genade. Wat tegenwoordig van de mens wordt gevraagd, lijkt niet op dat wat in het verleden werd gevraagd en zelfs nog minder op dat wat in het Tijdperk van de Wet van de mens werd gevraagd. Welnu, wat werd van de mens gevraagd in de tijd van de wet, toen Hij Zijn werk in Israël deed? Het was niets meer dan dat de mens de sabbat moest eren en zich aan de wetten van Jehova

moest houden. Niemand mocht werken op de sabbat of de wetten van Jehova overtreden. Maar nu geldt dat niet. De mens werkt, verzamelt en bidt op de sabbat zoals gebruikelijk, en er worden hem geen beperkingen opgelegd. In het Tijdperk van Genade moest men worden gedoopt en verder werd hun gevraagd om te vasten, het brood te breken, wijn te drinken, hun hoofden te bedekken en elkaars voeten te wassen. Nu zijn deze regels afgeschaft, maar er worden hogere eisen gesteld aan de mens, want het werk van God verdiept zich onophoudelijk en de intrede van de mens reikt steeds hoger. In het verleden legde Jezus de mens de handen op en bad, maar nu alles is gezegd, wat is het nut van het opleggen van handen? Woorden alleen al kunnen resultaten boeken. Toen Hij in het verleden de mens Zijn handen oplegde, was dat om hem te zegenen en zijn ziekten te genezen. Zo werkte de Heilige Geest in die tijd, maar dat is nu niet meer zo. Nu gebruikt de Heilige Geest woorden om te werken en resultaten te boeken. Zijn woorden zijn jullie duidelijk gemaakt en jullie moeten ze in praktijk brengen, precies zoals het jullie verteld is. Zijn woorden zijn Zijn wil. Ze zijn het werk dat Hij wil doen. Door Zijn woorden leer je Zijn wil kennen en dat wat Hij je vraagt te bereiken. Je brengt Zijn woorden direct in praktijk zonder dat handen hoeven te worden opgelegd. Sommigen zullen misschien zeggen: "Leg uw handen op mij! Leg mij uw handen op, zodat ik u zegen mag ontvangen en dat ik uw deelgenoot mag zijn." Deze praktijken uit het verleden zijn allemaal achterhaald en niet meer van toepassing, want het tijdperk is veranderd. De Heilige Geest werkt in overeenstemming met het tijdperk, zonder willekeur en zonder zich te houden aan vastgestelde regels. Het tijdperk is veranderd en een nieuw tijdperk brengt noodzakelijkerwijs nieuw werk met zich mee. Dit geldt voor iedere werkfase en Zijn werk wordt dus nooit herhaald. In het Tijdperk van

Genade deed Jezus nogal wat van dat soort werk, zoals het genezen van ziekte, het uitdrijven van demonen, de mens Zijn handen opleggen om voor hem te bidden en hem te zegenen. Maar het zou zonder betekenis zijn om dat nu weer te doen. De Heilige Geest werkte toen op die manier, want het was het Tijdperk van Genade en er was voldoende genade voor de mens. Er werd geen enkele compensatie van welke aard dan ook van hem gevraagd en zolang hij geloofde, ontving hij genade. Iedereen werd zeer genadig behandeld. Nu is het tijdperk veranderd en het werk van God is doorgegaan. Door tuchtiging en oordeel worden de opstandigheid van de mens en de onreine dingen in de mens uitgedelgd. In die fase van verlossing betaamde het God om op die manier te werken en de mens blijk te geven van voldoende genade, zodat de mens kon worden verlost van zonde en deze door genade vergeven kon worden. Dit huidige tijdperk is bedoeld om de ongerechtigheid in de mens aan het licht te brengen door middel van tuchtiging, oordeel, het treffen met woorden en eveneens door middel van het disciplineren en de openbaring van woorden, zodat de mensheid daarna kan worden gered. Dit werk gaat dieper dan de verlossing. De genade in het Tijdperk van Genade was voldoende voor de mens. Nu de mens deze genade al heeft ervaren, heeft hij deze niet meer nodig. Dit werk is nu verleden tijd en hoeft niet langer te worden verricht. Nu moet de mens worden gered door het oordeel van het woord. Nadat de mens is geoordeeld, getuchtigd en gelouterd, wordt zijn gezindheid daarmee veranderd. Is dit niet allemaal vanwege de woorden die ik heb gesproken? Iedere werkfase wordt gedaan overeenkomstig de voortgang van de gehele mensheid en het tijdperk. Al het werk is betekenisvol en het wordt allemaal gedaan met het oog op de uiteindelijke redding, zodat de mensheid in de toekomst een goede bestemming

mag hebben en de mensheid uiteindelijk kan worden onderverdeeld naar haar soort.

Het werk van de laatste dagen is het spreken van woorden. Woorden kunnen grote veranderingen teweegbrengen in de mens. De veranderingen die in deze mensen plaatsvinden na het aanvaarden van deze woorden, zijn veel groter dan de veranderingen die plaatsvinden na het aanvaarden van de wonderen en tekenen in het Tijdperk van Genade. Want in het Tijdperk van Genade werden demonen uitgedreven door gebed en oplegging van handen, maar de verdorven gezindheid binnenin de mens bleef aanwezig. De mens werd genezen van ziekte en zijn zonden werden hem vergeven, maar het werk moest nog worden verricht om de mens vrij te maken van de verdorven satanische gezindheid binnenin hem. Alleen vanwege zijn geloof werd de mens gered en werden zijn zonden hem vergeven, maar de zondige natuur van de mens was niet weggevaagd en bleef nog steeds in hem. De zonden van de mens werden vergeven door bemiddeling van de vleesgeworden God, maar dit wil niet zeggen dat de mens geen zonde meer in zich heeft. De zonden van de mens konden door het zondoffer worden vergeven, maar voor het probleem hoe de mens dan niet meer tot zonde kan worden gebracht, en hoe zijn zondige natuur volledig kan worden weggevaagd en getransformeerd, voor dat probleem heeft hij geen oplossing. De zonden van de mens werden vergeven en dit is het gevolg van het werk van Gods kruisiging, maar de mens bleef leven in de verdorven satanische gezindheid van weleer. Dit is de reden dat de mens volledig moet worden gered van zijn verdorven satanische gezindheid, zodat zijn zondige natuur volledig kan worden weggevaagd en niet meer zal opkomen, waardoor de gezindheid van de mens kan worden getransformeerd. Hiertoe moet de mens het pad naar groei in

het leven, de weg van leven en de weg naar verandering van gezindheid begrijpen. Bovendien moet de mens handelen in overeenstemming met dit pad, zodat zijn gezindheid geleidelijk kan veranderen en hij kan leven in het schijnende licht, zodat al wat hij doet in overeenstemming is met de wil van God, zodat hij zijn verdorven satanische gezindheid kan uitbannen en hij kan losbreken van Satans duistere invloed en volledig van de zonde zal loskomen. Alleen dan zal de mens volledige redding ontvangen. Toen Jezus Zijn werk deed, had de mens nog maar een vage en onduidelijke kennis over Hem. De mens heeft altijd gedacht dat Hij de zoon van David was en verkondigde Hem als een grote profeet, de liefdadige Heer die de mens van zijn zonden verlost. Sommigen werden, door de kracht van hun geloof, alleen al genezen door het aanraken van Zijn mantel: de blinden konden zien en zelfs de doden konden tot leven worden gewekt. De mens was echter niet in staat om de diepgewortelde verdorven satanische gezindheid in zichzelf te ontdekken, noch wist hij hoe hij zich ervan kon ontdoen. De mens ontving veel genade, zoals de vrede en het geluk van het vlees, het geloof van een lid dat zegen bracht aan een hele familie, de genezing van ziekte, enzovoort. De rest bestond uit de goede daden van de mens en zijn goddelijke verschijning. Als de mens zo kon leven, werd hij beschouwd als een aanvaardbare gelovige. Alleen dit soort gelovigen kan na de dood de hemel binnengaan, wat betekent dat ze gered zijn. Maar tijdens hun leven hebben deze mensen de weg van het leven absoluut niet begrepen. Alles wat ze deden, was zondigen om vervolgens hun zonden te belijden. Dit gebeurde in een constante cyclus zonder dat er een pad was voor het veranderen van hun gezindheid. Dit was de toestand van de mens in het Tijdperk van Genade. Heeft de mens volledige redding ontvangen? Nee! Daarom bleef na

beëindiging van die werkfase het werk van het oordeel en tuchting over. Deze fase is bedoeld om de mens te zuiveren door middel van het woord en hem daarmee op een weg te leiden die hij volgen kan. Deze fase zou niet vruchtbaar en zinvol zijn als het verder ging met het uitdrijven van demonen, want de mens zou niet worden bevrijd van zijn zondige natuur en zou blijven stilstaan bij de vergeving van de zonde. Door het zondoffer zijn de zonden van de mens vergeven, want het werk van de kruisiging is reeds beëindigd en God heeft gezegevierd over Satan. Maar omdat de verdorven gezindheid van de mens nog steeds in hem is, kan de mens nog steeds zondigen en tegen God in opstand komen, en heeft God de mensheid niet gewonnen. Daarom gebruikt God in deze werkfase het woord om de verdorven gezindheid van de mens bloot te leggen, waardoor hij praktiseert in overeenstemming met het juiste pad. Deze fase heeft meer betekenis dan de vorige en is eveneens vruchtbaarder, want nu is het het woord dat het leven van de mens rechtstreeks voedt en dat het mogelijk maakt dat de gezindheid van de mens volledig wordt vernieuwd. Het is een veel grondigere werkfase. De incarnatie in de laatste dagen heeft de betekenis van Gods incarnatie dus compleet gemaakt en heeft Gods managementplan voor de redding van de mens volledig afgerond.

Gods redding van de mens gebeurt niet rechtstreeks via de methode van de Geest en de identiteit van de Geest, want Zijn Geest kan niet worden aangeraakt, noch worden gezien door de mens, noch kan de mens dichterbij komen. Als Hij zou proberen om de mens rechtstreeks te redden op de manier van de Geest, dan zou de mens niet in staat zijn om Zijn redding te ontvangen. Als God de uiterlijke vorm van een geschapen mens niet zou aannemen, dan zou de mens deze redding geenszins kunnen ontvangen. Want er is voor de mens geen

manier om Hem te naderen, zoals ook niemand in de buurt van de wolk van Jehova kon komen. Alleen door een geschapen mens te worden, dat wil zeggen alleen door het leggen van Zijn woord in het lichaam van het vlees dat Hij weldra zal worden, kan Hij persoonlijk het woord overbrengen in allen die Hem volgen. Alleen dan kan de mens Zijn woord persoonlijk zien en horen, en bovendien Zijn woord eigen maken en op deze manier volledig gered worden. Indien God geen vlees was geworden, zou geen mens van vlees en bloed in staat zijn geweest om zo'n grote redding te ontvangen en zou geen enkel mens gered worden. Als de Geest van God rechtstreeks te midden van de mensen zou werken, dan zou de hele mensheid neergeslagen worden, of anders geenszins met God in aanraking kunnen komen en volledig in gevangenschap door Satan weggevoerd worden. De eerste incarnatie was bedoeld om de mens van zonde te verlossen, om hem te verlossen door het vleselijke lichaam van Jezus. Dat houdt in dat Hij de mens op het kruis heeft gered, maar de verdorven satanische gezindheid is nog steeds in de mens achtergebleven. De tweede incarnatie is niet langer om te dienen als een zondoffer maar om hen volledig te redden die van zonde waren verlost. Dit is gedaan, zodat degenen die zijn vergeven, van hun zonden kunnen worden bevrijd en volledig gereinigd kunnen worden en door het verkrijgen van een veranderde gezindheid kunnen vrijkomen van Satans duistere invloed en voor de troon van God kunnen terugkeren. Alleen op deze manier kan de mens volledig worden geheiligd. Nadat het Tijdperk van de Wet ten einde kwam en het begin van het Tijdperk van Genade aanbrak, begon God met het reddingswerk, hetgeen voortduurt tot de laatste dagen waarin Hij de mensheid vanwege zijn opstandigheid volledig zal zuiveren door het oordelen en het tuchtigen van het menselijke ras. Pas dan zal God Zijn reddingswerk afronden en de rust

binnengaan. Daarom is God in de drie werkfasen slechts tweemaal vleesgeworden om Zijn werk Zelf te midden van de mensheid uit te voeren. Dat komt omdat slechts één van de drie werkfasen bedoeld is om richting te geven aan het leven van de mensen, terwijl de andere twee bestaan uit het reddingswerk. Alleen door de vleeswording kan God naast de mens leven, het leed van de wereld ervaren en in een normaal vleeselijk lichaam leven. Alleen op deze manier kan Hij de mens de praktische weg bieden, die ze als schepsels nodig hebben. Het is door de incarnatie van God dat de mens volledige redding ontvangt van God en niet rechtstreeks uit de hemel in antwoord op zijn gebeden. Want in het vlees zijnde kan de mens de Geest van God niet zien, veel minder nog kan hij naderen tot Zijn Geest. De mens kan alleen maar in contact komen met het geïncarneerde vlees van God en alleen zo is de mens in staat om alle wegen en alle waarheden te bevatten en volledige redding te ontvangen. De tweede incarnatie zal voldoende zijn om de zonden van de mens uit te wissen en hem volledig te zuiveren. Daarom zal de totaliteit van Gods werk in het vlees met de tweede incarnatie tot een einde worden gebracht en zal de waarde van Gods incarnatie compleet worden gemaakt. Vanaf dat ogenblik zal het werk van God in het vlees geheel tot een einde zijn gebracht. Na de tweede incarnatie zal Hij niet voor een derde keer vlees worden voor Zijn werk. Want Zijn gehele management zal tot een einde gekomen zijn. De incarnatie van de laatste dagen zal Zijn uitverkoren volk volledig hebben gewonnen en de mensheid zal in de laatste dagen zijn onderverdeeld naar soort. Hij zal niet langer het reddingswerk doen, noch zal Hij terugkeren naar het vlees om enig werk te verrichten. Tijdens het werk van de laatste dagen is het woord machtiger dan de manifestatie van wonderen en tekenen en het gezag van het woord overtreft dat van wonderen en

tekenen. Het woord brengt de verdorven gezindheid die diep begraven ligt in het hart van de mens helemaal aan het licht. Je kunt haar absoluut niet vanuit jezelf herkennen. Wanneer zij door het woord voor je wordt blootgelegd, zul je haar als vanzelfsprekend ontdekken. Je zal haar niet kunnen ontkennen en je zal rotsvast overtuigd zijn. Is dit niet het gezag van het woord? Dit is het resultaat dat tegenwoordig door het werk van het woord bereikt wordt. Daarom is het dus niet door de genezing van ziekte en het uitdrijven van demonen dat de mens volledig kan worden gered van zijn zonden. Evenmin kan hij compleet gemaakt worden door de manifestatie van wonderen en tekenen. Het gezag om ziekte te genezen en demonen uit te drijven levert de mens alleen maar genade op, maar het vlees van de mens behoort nog steeds tot Satan en de verdorven satanische gezindheid is nog steeds in de mens achtergebleven. Met andere woorden: dat wat nog niet gereinigd is, behoort nog steeds tot zonde en vuiligheid. Pas nadat hij met behulp van het woord is gereinigd, kan hij worden gewonnen door God en een geheiligd mens worden. Toen de demonen uit de mens waren verdreven en hij was verlost, betekende dit alleen dat hij uit de handen van Satan was gerukt en terug bij God was gekomen. Zonder reiniging of verandering door God blijft hij echter een verdorven mens. Er is nog steeds vuil, verzet en ongehoorzaamheid in de mens. De mens is alleen teruggekeerd tot God door Zijn verlossing, maar hij heeft niet de geringste kennis van God en is nog steeds in staat zich tegen Hem te verzetten en Hem te verraden. Voordat de mens werd verlost, waren al heel wat soorten vergif van Satan bij hem ingebracht en na duizenden jaren door Satan verdorven te zijn, is er bij hem een natuur ontstaan die zich tegen God verzet. Dat betekent dat toen de mens was verlost, dat niets meer dan een zaak van verlossing was, waarbij de mens tegen een hoge prijs gekocht was, maar

waarbij de giftige natuur binnenin hem niet was geëlimineerd. De mens die zo bezoedeld is, moet een verandering ondergaan voordat hij het waard is om God te dienen. Door middel van dit werk van oordeel en tuchting zal de mens volledig de vuile en verdorven essentie van zichzelf leren kennen en hij zal volledig kunnen veranderen en gezuiverd kunnen worden. Alleen op deze manier kan de mens waardig worden om voor de troon van God terug te keren. Al het werk dat op deze dag wordt gedaan, is dusdanig dat de mens gezuiverd en veranderd kan worden. Door het oordeel en de tuchting door het woord en door de loutering kan de mens zijn verdorvenheid uitdelgen en rein worden gemaakt. Beter nog dan deze werkfase als een fase van redding te beschouwen, zou het treffender zijn om te zeggen dat deze het werk is van zuivering. Waarachtig, deze fase is een fase van overwinning, en ook de tweede fase in het reddingswerk. Het is door het oordeel en de tuchting van het woord dat de mens kan worden gewonnen door God en het is door het gebruik van het woord om te louteren, te oordelen en te onthullen, zodat alle onzuiverheden, opvattingen, motieven en persoonlijke aspiraties in het hart van de mens volledig bekend worden. Ondanks alles waarvan de mens wellicht verlost is en waarvan zijn zonden hem vergeven zijn, kan dit alleen worden opgevat in de zin dat God Zich de overtredingen van de mens niet herinnert en hem niet overeenkomstig behandelt. Wanneer de mens, die leeft in een lichaam van vlees, echter niet van zonde is vrijgemaakt, kan hij alleen maar blijven zondigen en eindeloos zijn verdorven satanische gezindheid blijven openbaren. Dit is het leven dat de mens leidt: een eindeloze cyclus van zondigen en vergeven worden. De meeste mensen zondigen overdag en belijden dit 's avonds weer. Zelfs als het zondoffer voor de mens voor altijd van kracht blijft, zal het de mens op deze manier niet

redden van de zonde. Slechts de helft van het reddingswerk is afgerond, want de gezindheid van de mens is nog steeds verdorven. Toen de mensen bijvoorbeeld beseften dat ze van Moab afstamden, gingen zij zich beklagen, wilden ze het leven niet meer nastreven en werden zij volkomen negatief. Toont dit niet aan dat de mensheid zich nog steeds niet geheel kan onderwerpen aan de heerschappij van God? Is dit niet precies hun verdorven satanische gezindheid? Toen je niet aan tuchtiging werd onderworpen, reikten je handen hoger dan de anderen, zelfs die van Jezus. En je riep met luide stem: "Wees een geliefde zoon van God! Wees een intieme vriend van God! Wij zouden nog liever sterven dan zwichten voor Satan! Kom in opstand tegen de oude Satan! Kom in opstand tegen de grote rode draak! Moge de grote rode draak op een ellendige manier ten val komen! Moge God ons compleet maken!" Jouw geroep was harder dan dat van alle anderen. Maar toen kwamen de tijden van tuchtiging en opnieuw werd de verdorven gezindheid van de mens geopenbaard. Toen stopten zij met roepen en hun voornemen mislukte. Dit is de verdorvenheid van de mens. Deze gaat dieper dan de zonde. Ze is aangebracht door Satan en zit diepgeworteld in de mens. Het is niet gemakkelijk voor de mens om zich van zijn zonden bewust te worden. Hij kan zijn eigen diepgewortelde natuur niet herkennen en moet vertrouwen op het oordeel van het woord om dit te bereiken. Alleen zo kan de mens geleidelijk vanaf dit punt veranderen. In het verleden schreeuwde de mens aldus, omdat hij zijn oorspronkelijke verdorven gezindheid niet kende. Dit zijn de onzuiverheden die in de mens huizen. Gedurende deze lange periode van oordeel en tuchtiging leefde de mens in een gespannen sfeer. Was dit niet allemaal het gevolg van de werking van het woord? Schreeuwde jij het ook niet uit met een zeer luide stem vóór de beproeving van de dienstdoeners? "Ga het

koninkrijk binnen! Allen die deze naam aanvaarden, zullen het koninkrijk binnengaan! Allen zullen deelhebben aan God!" Toen de beproeving van de dienstdoeners kwam, schreeuwde je het niet langer uit. In het begin riep iedereen uit: "O God! Waar u mij ook maar wilt inzetten, ik zal mij onderwerpen om mij door u te laten leiden." Na het lezen van de woorden van God "Wie zal mijn Paulus zijn?" zei de mens: "Ik ben bereid!" Toen zag hij de woorden "En hoe zit het met het geloof van Job?" en zei hij: "Ik ben bereid om het geloof van Job op mij te nemen. God, stelt u mij alstublieft op de proef!" Toen de beproeving van de dienstdoeners kwam, stortten zij meteen in en konden ze nauwelijks weer overeind komen. Daarna namen de onzuiverheden in het hart van de mens allengs af. Kwam dit niet door het woord? Wat jullie vandaag dus hebben meegemaakt, zijn resultaten die door het woord zijn bereikt. Deze zijn zelfs groter dan de resultaten die zijn bereikt door de werking van de wonderen en tekenen van Jezus. De glorie van God die je ziet en het gezag van God Zelf dat je ziet, komen niet zozeer voort uit het zien van de kruisiging of de genezing van ziekte en het uitdrijven van demonen, maar veeleer uit het oordeel van Zijn woord. Dit toont aan dat het gezag en de macht van God niet alleen bestaan uit de werking van tekenen, de genezing van ziekte en het uitdrijven van demonen. Maar het oordeel van het woord is beter in staat om het gezag van God te vertegenwoordigen en Zijn almacht te openbaren.

Wat de mens momenteel heeft bereikt – zijn huidige gestalte, kennis, liefde, trouw, gehoorzaamheid en inzicht – zijn resultaten die door het oordeel van het woord zijn verkregen. Dat je in staat bent tot trouw en tot op deze dag staande bent gebleven, is dankzij de werking van het woord. Nu ziet men in dat het werk van vleesgeworden God inderdaad buitengewoon is en veel ervan niet kan

worden bereikt door de mens. Dit zijn mysteries en wonderen. Daarom hebben velen zich onderworpen. Sommigen hebben zich sinds de dag van hun geboorte nog nooit aan enig mens onderworpen, maar als ze de woorden van God nu zien, onderwerpen zij zich geheel zonder dat ze het zelf door hebben en durven ze niets anders te onderzoeken of te zeggen. De mensheid is gevallen onder het woord en ligt ter aarde geworpen onder het oordeel van het woord. Als de Geest van God rechtstreeks tot de mens sprak, dan zouden ze allemaal gehoorzamen aan Zijn stem en zonder woorden van openbaring neervallen, vergelijkbaar met de manier waarop Paulus op de grond viel bij het licht op de weg naar Damascus. Indien God op deze manier te werk zou blijven gaan, zou de mens nooit door het woord zijn eigen verdorvenheid kunnen leren kennen en zodoende redding verkrijgen. Alleen door de vleeswording kan Hij Zijn woorden persoonlijk in het oor van ieder mens uitspreken, zodat iedereen die oren heeft, Zijn woorden kan horen en Zijn werk van oordeel van het woord kan ontvangen. Alleen is dit eerder het resultaat dat door Zijn woord wordt verkregen, dan de uiting van de Geest om de mens bang te maken zodat hij zich onderwerpt. Het is alleen door middel van dit praktische en toch buitengewone werk dat de oude gezindheid van de mens, vele jaren diep verholen, volledig kan worden blootgegeven, zodat de mens deze kan herkennen en laten veranderen. Deze dingen zijn allemaal het praktische werk van vleesgeworden God, waardoor Hij, met het op een praktische manier uitspreken en vellen van een oordeel, de resultaten boekt door het woord van het oordeel over de mens. Dit is het gezag van vleesgeworden God en de waarde van Gods incarnatie. Het wordt gedaan om het gezag van vleesgeworden God bekend te maken, de geboekte resultaten door het werk van het woord bekend te maken en bekend te maken dat de Geest in het vlees is gekomen en Zijn gezag

betoont door de mens met het woord te oordelen. Hoewel Zijn vlees de uiterlijke vorm is van gewone en normale menselijkheid, zijn het de resultaten die door Zijn woorden geboekt worden, die de mens laten zien dat Hij veel gezag heeft, dat Hij God Zelf is en dat Zijn woorden de uitdrukking van God Zelf zijn. Op deze manier toont Hij aan de gehele mensheid dat Hij God Zelf is, God Zelf die vlees is geworden, dat Hij door niemand beledigd mag worden en dat niemand Zijn oordeel door het woord kan overtreffen en geen enkele macht van de duisternis kan zegevieren over Zijn gezag. De mens onderwerpt zich geheel aan Hem, omdat Hij het Woord is dat vlees is geworden, vanwege Zijn gezag en vanwege Zijn oordeel door het woord. Het werk dat Zijn geïncarneerde vlees voortbracht, is het gezag dat Hij bezit. De reden waarom Hij vlees is geworden, is omdat het vlees ook gezag kan hebben, en Hij is in staat om op een praktische manier werk te verrichten onder de mensheid, op zodanige wijze dat het zichtbaar en tastbaar is voor de mens. Dit werk is veel realistischer dan het werk dat rechtstreeks door de Geest van God, die alle gezag bezit, wordt gedaan, en de resultaten ervan zijn ook duidelijk. Dit is omdat Gods geïncarneerde vlees op een praktische manier kan spreken en werken. De uiterlijke vorm van Zijn vlees heeft geen gezag en kan door de mens worden benaderd. Zijn wezen draagt echter wel degelijk gezag, hoewel dit voor niemand zichtbaar is. Wanneer Hij spreekt en werkt, kan de mens het bestaan van Zijn gezag niet opmerken en dit maakt het voor Hem mogelijk om praktisch werk te verrichten. En al dit praktische werk kan resultaten boeken. Hoewel niemand beseft dat Hij gezag draagt, of dat Hij niet beledigd dient te worden, of Zijn toorn ziet, bereikt Hij toch de beoogde resultaten van Zijn woorden door Zijn bedekte gezag, Zijn verborgen toorn en de woorden die Hij openlijk spreekt. Met andere woorden: door de klank van Zijn stem, de

ernst van Zijn spreken en alle wijsheid van Zijn woorden is de mens volledig overtuigd. Op deze manier is de mens gehoorzaam aan het woord van vleesgeworden God, die schijnbaar geen gezag heeft en daardoor Gods doel van het redden van de mens bereikt. Dit is een ander aspect van de betekenis van Zijn incarnatie: om realistischer te spreken en te zorgen dat de werkelijkheid van Zijn woorden invloed heeft op de mens, zodat de mens getuige kan zijn van de kracht van het woord van God. Daarom zou dit werk, als het niet via incarnatie zou worden gedaan, niet het geringste resultaat bereiken en zondaren niet volledig kunnen redden. Indien God geen vlees was geworden, zou Hij de Geest blijven die zowel onzichtbaar als ontastbaar is voor de mens. De mens, als schepsel van vlees, en God behoren twee verschillende werelden toe en zijn begiftigd met een verschillende natuur. De Geest van God is onverenigbaar met de mens, die van vlees is, en er is gewoon geen manier om een relatie tussen hen te leggen, om nog maar te zwijgen over de mogelijkheid voor een mens om in een geest te veranderen. Aangezien dit nu eenmaal zo is, moet de Geest van God een schepsel worden om Zijn oorspronkelijke werk te kunnen verrichten. God kan zowel opstijgen naar de hoogste plaats als Zichzelf vernederen om mens te worden en werk onder de mensen te verrichten en in hun midden te wonen. Maar de mens kan niet opstijgen naar de hoogste plaats en geest worden en nog minder kan hij afdalen naar de laagste plaats. Dit is waarom God vlees moet worden om Zijn werk uit te voeren. Evenzo kon tijdens de eerste incarnatie alleen het vlees van de geïncarneerde God de mens verlossen door Zijn kruisiging, terwijl de Geest van God geenszins zou kunnen worden gekruisigd als zondoffer voor de mens. God kon rechtstreeks vlees worden om als zondoffer te dienen voor de mens, maar de mens kon niet rechtstreeks naar

de hemel opstijgen om het zondoffer aan te nemen dat God voor hem had voorbereid. Zodoende is het alleen maar mogelijk om aan God te vragen om enkele keren tussen de hemel en de aarde heen en weer te reizen. De mens kon namelijk niet opstijgen naar de hemel om deze redding aan te nemen, aangezien de mens gevallen is en de mens dus eenvoudigweg niet kon opstijgen naar de hemel, laat staan dat hij het zondoffer kon verkrijgen. Daarom was het voor Jezus nodig om naar de mens te komen en Zelf het werk te doen dat door de mens eenvoudigweg niet gerealiseerd kon worden. Elke keer dat God vlees wordt, is dat uit absolute noodzaak. Als er ook maar een fase rechtstreeks door de Geest van God kon worden uitgevoerd, zou Hij Zich niet hebben verlaagd tot een vleeswording.

In deze laatste werkfase worden resultaten geboekt door de werking van het woord. Door het woord leert de mens vele mysteries begrijpen en het werk dat God heeft gedaan door eerdere generaties heen. Door het woord wordt de mens verlicht door de Heilige Geest. Door het woord leert de mens de mysteries begrijpen die door eerdere generaties nooit ontrafeld zijn, evenals het werk van profeten en apostelen van vroegere tijden en de beginselen die zij navolgden. Door het woord leert de mens ook de gezindheid van God Zelf begrijpen, evenals de opstandigheid en weerstand van de mens en leert hij zijn eigen wezen kennen. Door deze stappen van werk en door alle gesproken woorden leert de mens het werk van de Geest kennen, het werk dat Gods geïncarneerde vlees doet en zelfs nog meer, namelijk Zijn hele gezindheid. Je kennis van Gods werk van zesduizend jaar management is ook door het woord verkregen. Was de kennis van je vorige opvattingen en je succes in het afleggen ervan ook niet bereikt door het woord? In de vorige fase werkte Jezus met wonderen en

tekenen, maar in deze fase zijn er geen wonderen en tekenen. Was je begrip van waarom Hij wonderen verricht en tekenen toont ook niet gekregen door het woord? Daarom overstijgen de in deze fase gesproken woorden het werk dat door de apostelen en profeten van eerdere generaties gedaan is. Zelfs de door de profeten verkondigde profetieën hadden dit resultaat niet kunnen bereiken. De profeten gaven alleen profetieën door. Ze spraken over wat er in de toekomst zou gebeuren, maar niet over het werk dat God toen wilde doen. Noch spraken zij om richting te geven aan het leven van de mens of brachten zij de mensen waarheden of onthulden zij mysteries aan hen, veel minder nog brachten zij leven. De woorden die in deze fase worden gesproken, bevatten profetie en waarheid, maar deze woorden brengen de mens voornamelijk leven. De huidige woorden zijn anders dan de profetieën van de profeten. Deze werkfase is ten behoeve van het leven van de mens en om zijn levensgezindheid te veranderen, en niet om te profeteren. De eerste fase was het werk van Jehova. Het was Zijn werk om voor de mens een pad te bereiden dat leidt tot aanbidding van God op aarde. Het was het aanvangswerk om een eerste plaats te vinden voor het werk op aarde. In die tijd leerde Jehova de Israëlieten om de sabbat in ere te houden, hun ouders eerbied te betonen en in vrede met elkaar te leven. Aangezien de mensen in die tijd niet begrepen wat het inhield om mens te zijn en hoe zij op aarde moesten leven, vond Hij het in de eerste werkfase nodig om de mensen te leren hoe zij hun leven moesten leiden. Alles wat Jehova tot hen sprak, was nog niet eerder bekend bij de mensen of hadden zij zich nog niet eigen gemaakt. In die tijd liet God veel profeten opstaan om te profeteren en dat deden ze onder leiding van Jehova. Dit was gewoon één onderdeel van het werk van God. In de eerste fase was God niet vleesgeworden en dus instrueerde Hij alle stammen en

naties via de profeten. Toen Jezus in Zijn tijd werkte, sprak Hij niet zoveel als nu. Deze werkfase van het woord in de laatste dagen is er in eerdere tijdperken en generaties nooit geweest. Hoewel Jesaja, Daniël en Johannes veel profetieën doorgaven, waren hun profetieën heel anders dan de woorden die nu gesproken worden. Wat zij spraken waren alleen maar profetieën, maar de woorden die nu gesproken worden, zijn dat niet. Als ik alles wat ik nu zeg, zou omzetten naar profetieën, zouden jullie me dan kunnen begrijpen? Stel dat ik spreek over zaken van nadat ik vertrokken ben, hoe kon je dat begrijpen? Het werk van het woord werd nooit gedaan in de tijd van Jezus of in het Tijdperk van de Wet. Misschien zullen sommigen zeggen: "Heeft Jehova niet ook woorden gesproken in de tijd van Zijn werk? Heeft Jezus naast het genezen van ziekte, het uitdrijven van demonen en het tonen van tekenen en het verrichten van wonderen niet ook woorden gesproken in de tijd waarin Hij werkte?" Er zijn verschillen in de manier waarop woorden worden gesproken. Wat is de essentie van de woorden van Jehova? Hij gaf alleen aan hoe de mensen hun leven op aarde dienden te leiden, hetgeen niet ging over geestelijke zaken in het leven. Waarom wordt er gezegd dat het was om de mensen van alle plaatsen instructies te geven toen Jehova sprak? Het woord 'instrueren' verwijst naar het expliciet vertellen en het rechtstreeks gebieden. Hij voorzag de mens niet van leven, maar Hij nam de mens gewoon bij de hand en leerde hem hoe hij Hem moest vereren zonder al te veel parabels. Het werk dat Jehova in Israël deed, was niet om de mens aan te pakken, of hem te disciplineren of om te oordelen en te tuchtigen. Het was om hem te leiden. Jehova droeg Mozes op om tegen Zijn volk te zeggen manna uit de wildernis te halen. Elke ochtend voor zonsopgang moesten ze manna verzamelen, net genoeg voor hen om die dag te eten. Het manna kon niet

bewaard blijven tot de volgende dag, omdat het dan zou beschimmelen. Hij vermaande de mens niet en legde hun natuur niet bloot, evenmin gaf Hij hun ideeën en gedachten bloot. Hij veranderde de mensen niet, maar gaf juist richting aan in hun leven. De mensen van die tijd waren als kinderen. Ze begrepen niets en waren slechts in staat tot een aantal elementaire handelingen en dus vaardigde Jehova alleen wetten uit om leiding te geven aan de menigte.

Om het evangelie te verspreiden, zodat iedereen die met een waarachtig hart zoekt kennis kan bemachtigen van het werk dat deze dag wordt gedaan en volledig kan worden overtuigd, moet je komen tot een duidelijk inzicht in de kern van het verhaal, en de essentie en de betekenis van het werk dat in elke fase wordt verricht. Zorg dat anderen, door het luisteren naar je communicatie, het werk van Jehova, het werk van Jezus, en, wat nog belangrijker is, al het werk van de God van vandaag, en eveneens het verband en de verschillen tussen de drie werkfasen kunnen begrijpen. Zorg ervoor dat anderen, nadat ze klaar zijn met luisteren, zullen inzien dat de drie fases elkaar niet verstoren, maar dat ze allemaal het werk zijn van dezelfde Geest. Hoewel Ze in verschillende tijdperken werken, de inhoud van het werk dat Ze uitvoeren anders is en de woorden die Ze spreken ook anders zijn, zijn de principes volgens welke Ze werken een en dezelfde. Dit zijn de grootste visies die alle mensen die God volgen zouden moeten begrijpen.

De twee incarnaties voltooien de betekenis van de incarnatie

Ieder stadium van het werk dat God doet heeft een eigen praktische betekenis. Destijds, toen Jezus kwam, was Hij man. Maar wanneer God dit keer komt, is Hij vrouw. Hier kun je uit concluderen dat God zowel de man als de vrouw heeft geschapen ten behoeve van Zijn werk en dat Hij geen onderscheid maakt tussen de geslachten. Als Zijn Geest komt, kan Hij ieder soort vlees aannemen dat Hij wenst en dat vlees kan hem vertegenwoordigen. Of het nu mannelijk of vrouwelijk vlees is, het kan God vertegenwoordigen zo lang het maar Zijn geïncarneerde vlees is. Als Jezus bij Zijn komst als vrouw verschenen was, met andere woorden, als er van de Heilige Geest een meisje was ontvangen in plaats van een jongetje, dan zou dat stadium van het werk toch voltooid zijn. Als dat het geval was geweest, dan zou het huidige stadium van het werk in plaats daarvan door een man moeten worden voltooid, maar het werk zou toch voltooid worden. Het werk dat in beide stadia wordt gedaan is even belangrijk; geen van beide stadia van het werk wordt herhaald of is tegenstrijdig aan de ander. Toen Jezus destijds Zijn werk deed, werd Hij de enige Zoon genoemd, en “Zoon” houdt het mannelijke geslacht in. Waarom wordt de enige Zoon dan in dit stadium niet genoemd? Dat komt doordat de vereisten van het werk een verandering van geslacht, anders dan dat van Jezus, noodzakelijk hebben gemaakt. Bij God bestaat er geen onderscheid tussen de geslachten. Hij doet Zijn werk zoals Hij dat wil en is daarbij niet aan beperkingen onderhevig, maar Hij is vooral vrij. Ieder stadium van het werk heeft echter een eigen praktische betekenis. God is twee keer vleesgeworden, en het spreekt vanzelf dat Zijn incarnatie in de laatste dagen de laatste keer is. Hij is gekomen om al Zijn daden te onthullen. Als Hij in dit stadium niet vleesgeworden was om het werk persoonlijk te doen zodat de mens het kan zien, dan zou de mens voor

eeuwig aan de opvatting vasthouden dat God slechts man is, en geen vrouw. Hiervoor geloofde de hele mensheid dat God slechts man kon zijn en dat een vrouw geen God genoemd kon worden, want de hele mensheid vond dat de man gezag had over de vrouw. De mensen geloofden dat een vrouw geen gezag kon hebben, dat alleen een man dit kon. Sterker nog, ze zeiden zelfs dat de man het hoofd van de vrouw was, en dat de vrouw de man moest gehoorzamen en hem niet voorbij kon streven. Toen er vroeger werd gezegd dat de man het hoofd van de vrouw was, was dit bedoeld voor Adam en Eva die door de slang was verleid en niet voor de man en de vrouw zoals zij in het begin door Jehova waren geschapen. Natuurlijk moet een vrouw haar man gehoorzamen en liefhebben, en moet een man leren hoe hij zijn gezin kan voeden en onderhouden. Dit zijn de wetten en decreten die Jehova heeft uitgevaardigd en waar de mensheid zich aan moet houden gedurende het leven op aarde. Jehova zei tegen de vrouw “Je zult je man begeren, en hij zal over je heersen.” Zo sprak Hij opdat de mensheid (dat wil zeggen zowel de man als de vrouw) een normaal leven konden leiden onder de heerschappij van Jehova, en om de levens van mensen structuur te geven zodat ze niet wanordelijk zouden worden. Daarom maakte Jehova passende regels voor hoe de man en de vrouw moeten handelen, maar dit betrof slechts alle schepsels die op de aarde leven en had geen verband met Gods geïncarneerde vlees. Hoe kon God hetzelfde zijn als Zijn schepping? Zijn woorden waren slechts gericht tot de mensheid van Zijn schepping, Hij vaardigde regels uit voor de man en voor de vrouw zodat de mensheid een normaal leven kon leiden. In het begin, toen Jehova de mensheid schiep, maakte Hij twee soorten mensen, mannelijk en vrouwelijk, en dus is er de scheiding tussen mannelijk en vrouwelijk in Zijn geïncarneerde vlezen. Hij baseerde Zijn besluit

over Zijn werk niet op de woorden die Hij tot Adam en Eva sprak. De beide keren dat Hij vlees werd, werden geheel bepaald door Zijn gedachten op het moment dat Hij in het begin de mens schiep, dat wil zeggen, Hij voltooide het werk van Zijn twee incarnaties op basis van de man en de vrouw voordat zij verdorven waren. Als de mensheid de woorden die Jehova sprak tot Adam en Eva, die verleid waren door de slang, toepaste op het werk van Gods incarnatie, zou Jezus dan niet ook Zijn vrouw naar behoren hebben moeten liefhebben? Zou God zo dan nog steeds God zijn? En als dit zo is, zou Hij dan nog steeds Zijn werk af kunnen maken? Als het verkeerd zou zijn dat Gods geïncarneerde vlees vrouwelijk is, zou het dan ook niet de grootst mogelijk fout van God geweest zijn om de vrouw te scheppen? Als de mens nog steeds gelooft dat het verkeerd is dat God als vrouw is geïncarneerd, zou Jezus, die niet getrouwd was en dus Zijn vrouw niet kon liefhebben, dan niet net zo fout zijn als de huidige incarnatie? Omdat je met de woorden die Jehova tot Eva sprak de waarheid van Gods huidige incarnatie meet, moet je met Jehova's woorden aan Adam de Heer Jezus beoordelen die in het Tijdperk van Genade vlees is geworden. Zijn deze twee dingen niet hetzelfde? Omdat je de Heer Jezus de maat neemt als de man die niet verleid is door de slang, mag je de waarheid van de huidige incarnatie niet beoordelen als de vrouw die wel door de slang is verleid. Dat zou oneerlijk zijn! Als je zo zou oordelen, zou dat een bewijs zijn dat je je verstand verloren hebt. Toen Jehova tweemaal vlees werd, had het geslacht van Zijn vlees te maken met de man en de vrouw die niet door de slang verleid waren; het was in overeenstemming met de man en de vrouw die niet door de slang verleid waren dat Hij tweemaal vlees werd. Denk nu niet dat de mannelijkheid van Jezus hetzelfde was als die van Adam, die door de slang was verleid. Beiden hebben

niets met elkaar te maken, beiden zijn mannen van een heel andere aard. Het kan toch niet zo zijn dat de mannelijkheid van Jezus bewijst dat Hij alleen het hoofd is van alle vrouwen, maar niet van alle mannen? Is Hij niet de Koning van alle Joden (mannen én vrouwen)? Hij is God Zelf, niet slechts het hoofd van de vrouw, maar ook het hoofd van de man. Hij is de Heer van alle schepselen en het hoofd van alle schepselen. Hoe heb je kunnen bepalen dat de mannelijkheid van Jezus het symbool is van het hoofd van de vrouw? Zou dit geen godslastering zijn? Jezus is een man die niet verdorven is. Hij is God, Hij is Christus, Hij is de Heer. Hoe zou Hij een man kunnen zijn als Adam, die verdorven was? Jezus is het vlees dat de heiligste Geest van God heeft gedragen. Hoe kun je zeggen dat Hij een God is die de mannelijkheid van Adam had? Zou in dat geval niet al het werk van God verkeerd zijn geweest? Zou Jehova de mannelijkheid van de verdorven Adam, die verleid was door de slang, in Jezus hebben kunnen opnemen? Is de incarnatie van vandaag niet een tweede geval van het werk van de geïncarneerde God die anders van geslacht is dan Jezus maar op Hem lijkt in aard? Durf je nog steeds te zeggen dat de geïncarneerde God geen vrouw kan zijn, omdat de vrouw de eerste was die werd verleid door de slang? Durf je nog steeds te zeggen dat, omdat de vrouw de meest onreine is en de bron van de verdorvenheid van de mens, God onmogelijk als vrouw heeft kunnen incarneren? Durf je vol te houden dat “de vrouw de man altijd moet gehoorzamen en zich nooit als God kan manifesteren, of God rechtstreeks kan vertegenwoordigen”? Je begreep het destijds al niet, maar kun je nu doorgaan met je godslastering van het werk van God, en vooral het geïncarneerde vlees van God? Als je dit niet helder en duidelijk kunt zien, let dan op je woorden opdat je domheid en onwetendheid niet aan de dag komen en je

lelijkheid te kijk wordt gezet. Denk niet dat je alles begrijpt. Ik zeg je dat alles wat je gezien en meegemaakt hebt niet toereikend is om jou ook maar één duizendste deel van mijn managementplan te laten begrijpen. Waarom doe je dan zo uit de hoogte? Dat kleine beetje talent van jou, en die minimale kennis zijn niet toereikend voor Jezus om ook maar in één seconde van Zijn werk te gebruiken. Hoeveel ervaring heb je nu echt? Wat je hebt gezien en alles wat je in je hele leven hebt gehoord en wat je je voorgesteld hebt, is minder dan het werk dat ik in één moment verricht! Je kunt maar beter niet zitten muggenziften en aanmerkingen maken. Hoe arrogant je ook bent, je bent gewoon een schepsel dat nog minder voorstelt dan een mier! Alles wat je in je buik meedraagt, is nog minder dan wat in de buik van een mier zit! Denk niet dat je het recht hebt wild te gebaren en een grote mond te hebben, alleen maar omdat je wat ervaring en wat anciënniteit hebt opgedaan. Zijn jouw ervaring en jouw anciënniteit niet het product van de woorden die ik heb gesproken? Geloof je soms dat ze in ruil waren voor je eigen arbeid en geploeter? Je kunt nu zien dat ik vleesgeworden ben, en alleen al daarom ben je vervuld met zulke kostelijke ideeën en heb je daar talloze opvattingen uit vergaard. Al had je nog zulke buitengewone talenten, zonder mijn incarnatie zou je nooit zoveel ideeën kunnen hebben. En komen daar je opvattingen niet uit voort? Als Jezus die eerste keer geen vlees was geworden, zou je dan überhaupt iets over de incarnatie weten? Is het niet omdat je door de eerste incarnatie kennis hebt verworven dat je schaamteloos probeert de tweede incarnatie te veroordelen? Waarom onderwerp je dit aan een studie, in plaats van een gehoorzame volgeling te zijn? Als je in deze stroom bent opgenomen en voor de vleesgeworden God verschijnt, staat Hij je dan toe er een studie van te maken? Het bestuderen van je familiegeschiedenis is goed, maar

als je probeert de 'familiegeschiedenis' van God te bestuderen, zou de God van vandaag je dan toestaan een dergelijke studie uit te voeren? Ben je blind? Roep je zo geen verachting over jezelf af?

Als het werk van Jezus op zichzelf had gestaan, zonder aangevuld te zijn door het werk in dit stadium van de laatste dagen, dan zou de mens voor eeuwig vasthouden aan de opvatting dat alleen Jezus de enige Zoon van God is. Dat betekent dat God maar één zoon heeft en dat eenieder die daarna komt onder een andere naam niet de enige Zoon van God is, laat staan God Zelf. De mens heeft de opvatting dat, wie als zoenoffer dient of namens God de macht neemt en de mensheid verlost, de enige Zoon van God is. Er zijn er die geloven dat, zolang Degene die komt een man is, Hij als enige Zoon van God en als Gods vertegenwoordiger kan worden beschouwd. Er zijn er zelfs die zeggen dat Jezus de Zoon van Jehova is, Zijn enige Zoon. Is dat niet een zeer opgeblazen opvatting van de mens? Als dit stadium van het werk niet in het laatste tijdperk zou worden uitgevoerd, dan zou een donkere schaduw de hele mensheid bedekken als het op God aankomt. Als dit het geval was, zou de man denken dat hij boven de vrouw staat, en de vrouw zou haar hoofd nooit rechtop kunnen houden en dan zou er zelfs geen enkele vrouw gered kunnen worden. Mensen denken altijd dat God een man is, en bovendien dat Hij de vrouw altijd geminacht heeft en haar geen verlossing wil geven. Als dat zo was, zou het dan niet waar zijn dat alle vrouwen die door Jehova geschapen zijn en die ook verdorven zijn geen kans zouden hebben om verlost te worden? Zou het dan niet zinloos zijn geweest voor Jehova om de vrouw te scheppen, dat wil zeggen om Eva geschapen te hebben? En zou de vrouw dan niet voor eeuwig ten onder gaan? Hierom moet het stadium van het werk in de laatste dagen ondernomen worden,

om de hele mensheid te redden, niet alleen de vrouw, maar de hele mensheid. Als iemand denkt dat als God vleesgeworden zou zijn als vrouw, het enkel omwille van het redden van de vrouw zijn, dan zou die persoon inderdaad een dwaas zijn!

Het werk dat op dit moment gedaan wordt, heeft het werk van het Tijdperk van Genade verder gebracht; dat wil zeggen dat het werk van het hele zesduizendjarige managementplan voortgegaan is. Hoewel het Tijdperk van Genade nu voorbij is, heeft het werk van God voortgang geboekt. Waarom zeg ik steeds weer dat dit stadium van het werk bouwt op het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van de Wet? Dit houdt in dat het huidige werk een voortzetting is van het werk dat in het Tijdperk van Genade is gedaan en een vooruitgang ten opzichte van het werk in het Tijdperk van de Wet. De drie stadia zijn nauw verweven en iedere schakel in de keten is nauw verbonden met de volgende. Waarom zeg ik ook dat dit stadium van het werk voortbordurt op het werk van Jezus? Stel dat dit stadium niet op het werk van Jezus zou voortborduren. Dan zou er in dit stadium opnieuw een kruisiging moeten plaats vinden, en zou het verlossingswerk van het vorige stadium helemaal overgedaan moeten worden. Dat zou zinloos zijn. Het is dus niet zo dat het werk helemaal klaar is, maar het tijdperk is verder gegaan en het werk is naar een nog hoger niveau getild dan voorheen. Je kunt zeggen dat dit stadium van het werk op het fundament van het Tijdperk van de Wet en op de rots van het werk van Jezus is gebouwd. Het werk wordt stadium voor stadium opgebouwd, en dit stadium is geen nieuw begin. Alleen de combinatie van de drie stadia van het werk kunnen als het zesduizendjarige managementplan worden beschouwd. Het werk in dit stadium wordt gedaan op het fundament van het werk van het Tijdperk van Genade. Als

de twee stadia van het werk niet in verband stonden met elkaar, waarom wordt de kruisiging dan in dit stadium niet herhaald? Waarom draag ik de zonden van de mens dan niet maar kom ik, in plaats daarvan, om de mens rechtstreeks te oordelen en te tuchtigen? Als mijn werk om de mens te oordelen en te tuchtigen en mijn huidige komst zonder de ontvangst van de Heilige Geest niet was gevolgd op de kruisiging, dan zou ik niet geschikt zijn om de mens te oordelen en te tuchtigen. Juist omdat ik één ben met Jezus kom ik rechtstreeks om de mens te tuchtigen en te oordelen. Het werk in dit stadium wordt geheel op het werk van het voorgaande tijdperk gebouwd. Dat is de reden dat alleen dit soort werk de mens stap voor stap naar de redding kan brengen. Jezus en ik komen voort uit dezelfde Geest. Al zijn wij door het vlees niet met elkaar verbonden, onze Geest is één. Al is de inhoud van wat we doen en het werk dat we ondernemen niet hetzelfde, in essentie zijn we hetzelfde. Ons vlees neemt verschillende vormen aan, maar dit komt doordat er verandering is gekomen in het tijdperk en de eisen die aan ons werk gesteld worden. Onze bedieningen zijn niet dezelfde, daarom is het werk dat wij voortbrengen en de gezindheid die wij onthullen aan de mens ook anders. Daarom is wat de mens ziet en begrijpt nu anders dan in het verleden, dit komt door de verandering van tijdperk. Hun Geest is één, ook al zijn Zij van een ander geslacht en is de vorm van Hun vlees anders, en zijn Zij niet in dezelfde familie geboren, laat staan in hetzelfde tijdsgewricht. Het kan niet worden ontkend dat Zij de incarnatie van God in twee verschillende tijdsperiodes zijn, ook al deelt Hun vlees niet hetzelfde bloed of fysieke verwantschap van enig soort. Dat Zij het geïncarneerde vlees van God zijn is een onweerlegbare waarheid, al hebben Zij niet dezelfde stamboom en hebben Zij geen gemeenschappelijke menselijke taal (de één was een man die de taal van de

Joden sprak en de andere is een vrouw die uitsluitend Chinees spreekt). Om deze redenen hebben Zij in verschillende landen geleefd om het werk te doen dat eenieder past, en ook nog in verschillende tijdsperiodes. Ondanks het feit dat Zij uit dezelfde Geest bestaan en dezelfde essentie hebben, zijn er helemaal geen absolute overeenkomsten tussen de uiterlijke omhulsels van Hun vlees. Zij delen slechts dezelfde menselijkheid, maar waar het het uiterlijk voorkomen van Hun vlees en de omstandigheden van Hun geboorte aangaat, lijken Zij niet op elkaar. Deze dingen hebben geen invloed op Hun respectievelijke werkzaamheden of op de kennis die de mens van Hen heeft, want uiteindelijk zijn Zij dezelfde Geest en kan niemand Hen scheiden. Al hebben Zij geen familierelatie, Hun hele wezen staat onder de hoede van Hun Geest, die Hen ander werk toebedeelt in andere tijden, en die Hun vlees een andere stamboom toebedeelt. De Geest van Jehova niet de vader van de Geest van Jezus, en de Geest van Jezus is niet de zoon van de Geest van Jehova: Zij zijn één en dezelfde Geest. Net als de geïncarneerde God van vandaag en Jezus. Hoewel Zij geen familierelatie hebben, zijn Zij één; dit komt omdat Hun Geest één is. God kan het werk van mededogen en barmhartigheid verrichten, alsook het werk van het rechtvaardige oordeel en de tuchting van de mens, en dat van het uitroepen van een vloek over de mens; uiteindelijk kan Hij het werk van de vernietiging van de wereld en het straffen van de kwaden doen. Doet Hij dit niet allemaal Zelf? Is dat niet Gods almacht? Hij was in staat zowel de wetten voor de mens te verspreiden als de geboden uit te vaardigen, en Hij was in staat de vroege Israëlieten naar hun leven op aarde te leiden en hen te begeleiden in de bouw van de tempel en de altaren en hield daarbij alle Israëlieten onder Zijn heerschappij. Hij vertrouwde op Zijn gezag en leefde tweeduizend jaar lang op

aarde met het volk Israël. De Israëlieten durfden niet tegen Hem op te staan; allen vereerden Jehova en hielden zich aan Zijn geboden. Dit was het werk dat gedaan was waarbij Hij op Zijn gezag en Zijn almacht vertrouwde. Toen kwam Jezus tijdens het Tijdperk van Genade om de hele gevallen mensheid te verlossen (en niet alleen de Israëlieten). Hij toonde de mens mededogen en barmhartigheid. De Jezus die de mens in het Tijdperk van Genade zag, was met barmhartigheid vervuld en was altijd liefhebbend jegens de mensen, want Hij was gekomen om de mensheid van de zonde te verlossen. Hij kon de mens zijn zonden vergeven totdat Zijn kruisiging de mensheid helemaal verlost van de zonde. Tijdens deze periode verscheen God voor de mens met mededogen en barmhartigheid; dat wil zeggen dat Hij een zoenoffer voor de mens werd en werd gekruisigd voor de zonden van de mens zodat deze voor eeuwig vergeven zou zijn. Hij was genadig, medelevend, verdraagzaam en liefhebbend. En allen die Jezus volgden in het Tijdperk van Genade probeerden eveneens in alle opzichten verdraagzaam en liefhebbend te zijn. Ze waren lankmoedig en vochten nooit terug, zelfs niet als ze geslagen, vervloekt of gestenigd werden. Maar in het laatste stadium kan dit niet meer zo zijn. En zo was het werk van Jezus en van Jehova ook niet helemaal hetzelfde, ook al was Hun Geest één. Jehova's werk was niet het beëindigen van het tijdperk, maar de begeleiding ervan, het inluiden van het leven van de mens op aarde. Het onderhanden werk nu is echter de overwinning van de mensen in de heidense naties die diep verdorven zijn, en niet alleen het leiden van Gods uitverkorenen in China, maar van het hele universum en de hele mensheid. Het lijkt jou misschien dat dit werk alleen in China wordt gedaan, maar in feite begint het al in het buitenland te verspreiden. Hoe komt het dat buitenlanders steeds weer de ware weg zoeken? Dit komt

doordat de Geest al aan het werk is gegaan, en de woorden die nu gesproken worden op de mensen in het universum zijn gericht. Hiermee is de helft van het werk al aan de gang. Vanaf de schepping van de wereld tot op heden heeft de Geest van God dit grootse werk in gang gezet en bovendien heeft Hij ander werk in andere tijdperken en andere naties verricht. De mensen uit de verschillende tijdperken zien een andere gezindheid van Hem, wat van nature onthuld wordt door de verschillende werken die Hij verricht. Hij is God, vervuld van mededogen en barmhartigheid; Hij is het zoenoffer voor de mens en de herder van de mens; maar Hij is ook het oordeel, de tuchting en de vloek van de mens. Hij kon de mens tweeduizend jaar lang leiden bij zijn leven op aarde en Hij kon ook de verdorven mens van zijn zonde verlossen. Vandaag is Hij ook in staat de mensheid te veroveren die Hem niet kent, en haar machteloos te maken onder Zijn heerschappij zodat allen zich volledig aan Hem onderwerpen. Uiteindelijk zal Hij alles dat onrein en onrechtschapen is in de mens in het hele universum wegbranden om hen te laten zien dat Hij niet alleen een genadige en liefhebbende God is, niet alleen een God van wijsheid en wonderen, niet alleen een heilige God, maar meer nog een God die oordeelt over de mens. Voor de kwaden onder de mens belichaamt Hij brand, oordeel en straf; voor hen die vervolmaakt moeten worden belichaamt Hij net zozeer rampspoed, loutering en beproeving als troost, steun, een voorziening van woorden, behandeling en snoeiing. En voor de geëlimineerden is Hij straf en vergelding. Zeg mij, is God niet almachtig? Hij is bij machte om al het werk te doen, niet alleen de kruisiging zoals je dacht. Je denkt te min over God! Geloof je dat Hij slechts in staat is door Zijn kruisiging de hele mensheid te verlossen en dat het daarbij blijft? En dat je daarna Hem tot in de hemel zult volgen om de vruchten van de levensboom te

eten en om van de levensrivier te drinken? ... Zou het zo eenvoudig zijn? Zeg mij, wat heb je bereikt? Heb je het leven van Jezus? Je werd inderdaad door Hem verlost, maar de kruisiging was het werk van Jezus Zelf. Welke taak heb jij als man zelf vervuld? Je hebt alleen uiterlijke vroomheid maar je begrijpt Zijn weg niet. Is dat hoe je Hem zichtbaar maakt? Als je het leven van God niet bereikt hebt of het geheel van Zijn rechtvaardige gezindheid niet hebt gezien, dan kun je niet beweren dat je iemand bent die het leven heeft, en ben je het niet waard om door de poort van het koninkrijk van de hemel te treden.

God is niet alleen een Geest, Hij kan ook vlees worden; bovendien is Hij een lichaam van glorie. Hoewel jullie Jezus niet hebben gezien is Hij door de Israëlieten wel gezien, dat wil zeggen de Joden van die tijd. Eerst was Hij een lichaam van vlees, maar na Zijn kruisiging werd Hij een lichaam van glorie. Hij is de allesomvattende Geest en kan overal werken. Hij kan Jehova zijn, of Jezus of Messias, en uiteindelijk kan Hij ook Almachtige God worden. Hij is rechtvaardigheid, oordeel en tuchtiging; Hij is vloek en toorn; maar Hij is ook mededogen en barmhartigheid. Al het werk dat Hij gedaan heeft kan Hem vertegenwoordigen. Wat voor een God is Hij, zou je zeggen? Als je het echt niet kunt uitleggen, moet je geen conclusies trekken over God. Concludeer niet dat God voor altijd een God van mededogen en barmhartigheid is, alleen maar omdat Hij het verlossingswerk heeft verricht in een bepaald stadium. Kun je er zeker van zijn dat Hij slechts een genadige en liefhebbende God is? Als Hij enkel maar een genadige en liefhebbende God is, waarom brengt Hij dan het tijdperk ten einde in de laatste dagen? Waarom stuurt Hij zoveel rampspoed? Volgens de opvattingen en gedachten van de mensen moet God helemaal tot het einde toe genadig en liefdevol zijn, zodat elke laatste mens van de mensheid kan worden

gered. Maar waarom stuurt Hij in de laatste dagen dan zoveel rampen naar beneden, zoals aardbevingen, pest en hongersnood om die kwaadaardige mensheid te vernietigen die God als een vijand beschouwt? Als Hij de mens liefheeft als Zichzelf en als Zijn enige Zoon, waarom stuurt Hij dan plagen en hagelstenen vanuit de hemelen? Waarom laat Hij de mens lijden onder hongersnood en pest? Waarom laat Hij de mens lijden onder deze rampspoed? Wat voor een God Hij is, durft geen van jullie te zeggen en niemand kan het uitleggen. Kun je er zeker van zijn dat Hij de Geest is? Durf jij te zeggen dat Hij niemand anders is dan het vlees van Jezus? En durf jij te zeggen dat Hij een God is die voor altijd gekruisigd wordt in het belang van de mens?

Bestaat de Drie-eenheid?

Nadat de waarheid over de vleesgeworden Jezus ontstond, geloofde de mens het volgende: er is niet alleen de Vader in de hemel, maar ook de Zoon en zelfs de Geest. Dit is de gebruikelijke notie dat de mens heeft, dat er een dergelijke God in de hemel is: een Drie-eenheid die Vader, Zoon en Heilige Geest is, alles in één. De hele mensheid heeft van dit soort noties: God is één God, maar bestaat uit drie delen, en al diegenen die zich helaas achter de gebruikelijke noties verschansen denken dat dit de Vader, de Zoon en de Heilige Geest zijn. Alleen die drie delen verenigd vormen samen de hele God. Zonder de Heilige Vader zou God niet compleet zijn. En zo zou God ook niet compleet zijn zonder de Zoon en de Heilige Geest. Met hun noties geloven zij dat alleen de Vader of alleen de Zoon niet als God beschouwd kan worden. Alleen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest kunnen tezamen als God Zelf worden beschouwd.

Alle religieuze gelovigen en zelfs iedere individuele volgeling onder jullie, houden tegenwoordig vast aan dit geloof. Toch kan niemand uitleggen of dit geloof juist is, want jullie bevinden je altijd in een mist van verwarring over zaken die God Zelf aangaan. Hoewel dit noties zijn, weten jullie niet of ze kloppen, want jullie zijn te zeer door religieuze noties besmet. Jullie hebben je de gebruikelijke noties over religie helemaal eigen gemaakt en dit gif is tot in jullie binnenste doorgedrongen. Dus ook in dit geval zijn jullie gezwicht voor deze verderfelijke invloed, want de Drie-eenheid bestaat helemaal niet. Dat wil zeggen, de Drie-eenheid van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest bestaat helemaal niet. Dit is gewoon een conventionele opvatting van de mens, een vals geloof van de mens. De mens gelooft al vele eeuwen in deze Drie-eenheid, door de mens voor de geest geroepen door noties, uit de duim gezogen en nooit eerder door de mens waargenomen. Gedurende deze vele jaren zijn er veel spirituele grootheden geweest die de 'ware betekenis' van de Drie-eenheid hebben verklaard. Maar die verklaring van de Drie-eenheid als drie afzonderlijke consubstantiële personen is altijd vaag en onduidelijk geweest, en de mensen zijn volledig verward over de 'constructie' van God. Geen enkele grootheid heeft ooit een degelijke verklaring kunnen geven. De meeste verklaringen kunnen ermee door wat betreft hun redenering en op papier, maar werkelijk niemand heeft een volledig duidelijk begrip van de betekenis. Dit komt doordat die geweldige Drie-eenheid die de mens in zijn hart heeft gesloten gewoon niet bestaat. Want niemand heeft ooit het ware gezicht van God gezien of het geluk gehad een bezoek aan Gods hoge verblijfplaats te mogen brengen om te onderzoeken wat er te vinden is in de plaats waar God Zich bevindt, en om vast te stellen hoeveel tienduizenden of honderdmiljoenen generaties er precies in het 'huis van God' zijn of om een

onderzoek in te stellen naar het aantal delen waaruit de eigenlijke constructie van God bestaat. Wat vooral onderzocht moet worden is: de leeftijd van de Vader en de Zoon en van de Heilige Geest; de respectieve verschijningen van deze drie; hoe Ze precies opgesplitst zijn; en hoe het komt dat Ze verenigd zijn. Helaas heeft in al deze lange jaren geen mens de waarheid over deze zaken vast weten te stellen. De mens gist maar wat, niemand heeft ooit de hemel hierboven bezocht en is met een 'onderzoekverslag' teruggekeerd om de waarheid over de zaak te rapporteren aan al die hartstochtelijke en vrome religieuze gelovigen die zich druk maken over de Drie-eenheid. Je kunt de mens natuurlijk niet de schuld geven dat hij deze noties heeft gevormd, want waarom liet Jehova de Vader Zich niet door Jezus de Zoon vergezellen toen Hij de mensheid schiep? Als van het begin af aan alles onder de naam Jehova was gebeurd, was het beter geweest. Als iemand de schuld moet krijgen, laten we die dan aan de kortstondige vergissing van Jehova God geven die naliet de Zoon en de Heilige Geest op tijd voor de schepping tot Zich te roepen, maar Zijn werk liever alleen deed. Als Zij tegelijkertijd hadden gewerkt, zouden Zij dan niet één zijn geworden? Als er van het begin tot het einde alleen de naam Jehova was geweest en de naam Jezus in het Tijdperk van Genade niet was voorgekomen, of als Hij dan nog steeds Jehova genoemd was, was deze splitsing door de mensheid God dan niet bespaard gebleven? In ieder geval kan Jehova van dit alles niet de schuld krijgen. Als iemand de schuld moet krijgen, laat dat dan de Heilige Geest zijn, die al duizenden jaren Zijn werk blijft doen onder de naam Jehova, of Jezus, of zelfs de Heilige Geest, waarmee Hij de mens zodanig in de war en van de wijs brengt, dat de mens niet meer weet wie God nu precies is. Als de Heilige Geest vormloos of beeldloos had gewerkt en bovendien zonder

een naam als Jezus en de mens Hem niet had kunnen aanraken of zien maar slechts het geluid van de donder had kunnen horen, zou de mens dan niet meer gebaat zijn geweest bij dit soort werk? Maar wat kunnen we daar nu aan doen? De verzameling noties van de mens is zo hoog als een berg en zo wijd als de zee geworden, zodat de huidige God ze niet meer kan verdragen en het spoor helemaal bijster is. Vroeger, toen er alleen Jehova was en Jezus, en de Heilige Geest tussen Hen in, wist de mens al niet meer hoe hij ermee om moest gaan, en nu is ook de Almachtige er nog bij gekomen, over wie ook nog beweerd wordt dat Hij een deel van God is. Wie weet wie Hij is en in welke persoon van de Drie-eenheid Hij vermengd of verborgen is geweest en hoe lang? Hoe kan de mens dit verdragen? De mens had al een leven lang nodig om alleen de Drie-eenheid te verklaren, maar nu is er ook nog “één God in vier personen.” Hoe kan dit worden verklaard? Kun jij dit verklaren? Broeders en zusters! Hoe hebben jullie tot op heden in zo’n God kunnen geloven? Ik neem mijn petje af voor jullie. De Drie-eenheid was al moeilijk genoeg te verdragen; hoe hebben jullie zo lang zo’n onwankelbaar geloof kunnen hebben in deze ene God in vier personen? Jullie zijn met klem verzocht eruit te gaan, maar jullie weigeren. Onbegrijpelijk! Het is wat met jullie! Een mens kan gewoon zover gaan dat hij in vier Goden gelooft en daar niet warm of koud van wordt. Vinden jullie dat geen wonder? Ik wist niet dat jullie zo’n groot wonder konden verrichten! Laat ik jullie vertellen dat in werkelijkheid de Drie-eenheid nergens in dit universum bestaat. God heeft geen Vader of een Zoon, laat staan dat er een denkbeeld is dat Vader en Zoon gezamenlijk de Heilige Geest als instrument gebruiken. Dit alles is een grote misvatting en bestaat gewoon niet in deze wereld! Maar ook zo’n misvatting komt ergens vandaan en is niet helemaal ongegrond, want jullie geest is niet zo

eenvoudig en jullie gedachten zijn niet zonder rede. Ze zijn eerder behoorlijk toepasselijk en vernuftig, zozeer zelfs, dat een Satan er niet in kan doordringen. Jammer is alleen dat deze gedachten allen misvattingen zijn en gewoon niet bestaan! Jullie hebben de echte waarheid compleet gemist. Jullie gissen slechts en vormen opvattingen, en dan verzinnen jullie een verhaal om het vertrouwen van anderen op oneerlijke wijze te winnen en overwicht te krijgen over de meest dwaze mensen die verstand noch rede hebben, zodat zij jullie grootse en vermaarde 'deskundige leer' zullen geloven. Is dit waarheid? Is dit de weg van leven die de mens zou moeten ontvangen? Wat een onzin allemaal! Geen enkel woord klopt! Al deze lange jaren is God door jullie op deze manier opgesplitst, en iedere generatie heeft Hem in kleinere delen opgesplitst, totdat één God openlijk in drie Goden is gesplitst. En nu kan de mens God gewoon niet meer tot één God verenigen, want jullie hebben Hem te ver opgesplitst. Als ik mijn werk niet op tijd had uitgevoerd, voordat het te laat was, is het moeilijk te zeggen hoe lang jullie schaamteloos zo door waren gegaan! Als je God zo op blijft splitsen, hoe kan Hij jullie God dan nog zijn? Zouden jullie God nog wel herkennen? Zouden jullie Hem nog steeds als jullie vader accepteren en naar Hem terugkeren? Als ik iets later was gekomen, hadden jullie waarschijnlijk 'Vader en Zoon', Jehova en Jezus teruggestuurd naar Israël en beweerd dat jullie zelf een deel van God waren. Gelukkig zijn de laatste dagen nu aangebroken. Eindelijk is deze dag aangebroken waarop ik zolang heb gewacht, en pas nadat ik dit deel van mijn werk heb uitgevoerd met mijn eigen hand is jullie opsplitsen van God een halt toegeroepen. Alleen hierdoor is voorkomen dat jullie geëscaleerd zijn en zelfs alle Satans onder jullie voor verering op jullie tafels zijn geplaatst. Dit is jullie kunstgreep! Jullie manier om God op te splitsen! Blijven jullie dit nu zo doen?

Laat me jullie vragen: hoeveel Goden zijn er? Welke God zal jullie redding brengen? Is het de eerste God, de tweede, of de derde tot wie jullie altijd bidden? In welke God geloven jullie altijd? Is dat de Vader? Of de Zoon? Of de Geest? Vertel mij wie het is waar jij in gelooft. Hoewel jullie met ieder woord dat jullie spreken in God geloven, is het jullie eigen verstand waar jullie eigenlijk in geloven! Jullie hebben God gewoon niet in je hart! En toch hebben jullie een aantal van die 'Drie-eenheden' in jullie gedachten! Zijn jullie het daar niet mee eens?

Als de drie stadia van het werk volgens dit concept van de Drie-eenheid worden beoordeeld, dan moeten er wel drie Goden zijn, want het werk dat ieder van hen uitvoert is niet hetzelfde. Als iemand van jullie zegt dat de Drie-eenheid inderdaad bestaat, laat hij dan eens uitleggen wat deze ene God in drie personen precies is. Wat is de Heilige Vader? Wat is de Zoon? Wat is de Heilige Geest? Is Jehova de Heilige Vader? Is Jezus de Zoon? Hoe zit het dan met de Heilige Geest? Is de Vader niet een Geest? Is het wezen van de Zoon niet ook een Geest? Was het werk van Jezus niet het werk van de Heilige Geest? Was het werk van Jehova niet indertijd door een Geest als Jezus uitgevoerd? Hoeveel Geesten kan God hebben? Volgens jouw uitleg zijn de drie personen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest één. Als dat zo is, dan zijn er drie Geesten. Maar drie Geesten betekent drie Goden. Dat betekent dat er niet één ware God is. Hoe kan een dergelijke God dan nog het eigenlijke wezen van God bezitten? Als je accepteert dat er maar één God is, hoe kan Hij dan een zoon hebben en een vader zijn? Zijn dit niet gewoon allemaal noties van jou? Er is maar één God en er zit maar één persoon in deze God, en er is maar één Geest van God, al staat er nog zo in de bijbel: "Er is maar één Heilige Geest en maar één God."

Ongeacht of de Vader en de Zoon waar je het over hebt bestaan, is er uiteindelijk maar één God, en het wezen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest waarin je gelooft is het wezen van de Heilige Geest. Met andere woorden, God is een Geest, maar Hij is in staat vlees te worden en onder de mensen te leven en ook kan Hij boven alle dingen staan. Zijn Geest is alomvattend en alomtegenwoordig. Hij kan tegelijkertijd in het vlees zijn en in en boven het universum. Omdat alle mensen zeggen dat God de enige ware God is, is er maar één enkele God, niet willekeurig deelbaar door iemand! God is slechts één Geest, en slechts één persoon. Dat is de Geest van God. Als het is zoals jij zegt – de Vader, de Zoon en de Heilige Geest – zijn er dan geen drie Goden? De Heilige Geest is één ding, de Zoon een ander, en de Vader wéér een ander. Hun personen zijn verschillend en ook Hun wezens zijn verschillend. Hoe kunnen ze dan ieder deel van één enkele God zijn? De Heilige Geest is een Geest, dit is makkelijk te begrijpen voor een mens. Als dit zo is, dan is de Vader nog meer een Geest. Hij is nooit naar de aarde afgedaald of vlees geworden; Hij is Jehova God in het hart van de mens en Hij is zeker ook een Geest. Wat is dan de relatie tussen Hem en de Heilige Geest? Is het een Vader-Zoonrelatie? Of is het de relatie tussen de Heilige Geest en de Geest van de Vader? Is het wezen van elke Geest hetzelfde? Of is de Heilige Geest een instrument van de Vader? Hoe kan dit worden verklaard? Wat heeft de Zoon dan voor relatie met de Heilige Geest? Is dat een relatie tussen twee Geesten of de relatie tussen een mens en een Geest? Dit zijn allemaal onverklaarbare zaken! Als Zij samen één Geest zijn kan er geen sprake van drie personen zijn, want Zij bezitten één Geest. Als Zij afzonderlijke personen zouden zijn, dan zouden Hun Geesten verschillende kracht bezitten en dan konden Zij gewoon niet één enkele Geest zijn. Dit concept van de Vader, de

Zoon en de Heilige Geest is gewoon absurd! Het segmenteert God en splitst Hem op in drie personen, elk met een eigen status en Geest; hoe kan Hij dan nog één Geest en één God zijn? Zeg mij, zijn de hemel en de aarde en alle dingen erin en erop door de Vader, de Zoon of de Heilige Geest geschapen? Er wordt gezegd dat Zij dit allemaal samen hebben geschapen. Wie heeft dan de mensheid verlost? Was dat de Heilige Geest, de Zoon of de Vader? Er wordt gezegd dat het de Zoon was die de mensheid heeft verlost. Wie is de Zoon dan in wezen? Is Hij niet de incarnatie van de Geest van God? De geïncarneerde noemt God in de hemel bij de naam Vader vanuit het perspectief van een geschapen mens. Weet je niet dat Jezus uit de ontvangenis van de Heilige Geest is geboren? In Hem huist de Heilige Geest. Wat je ook zegt, Hij is altijd één met God in de hemel, want Hij is de incarnatie van de Geest van God. Dit idee over de Zoon is gewoon niet waar. Er is één Geest die al het werk uitvoert; alleen God Zelf, dat wil zeggen dat de Geest van God Zijn werk uitvoert. Wie is de Geest van God? Is dat niet de Heilige Geest? Is het niet de Heilige Geest die in Jezus werkt? Als het werk niet door de Heilige Geest (dat wil zeggen de Geest van God) was uitgevoerd, zou Zijn werk God Zelf dan kunnen vertegenwoordigen? Toen Jezus in Zijn gebeden God in de hemel Vader noemde, deed Hij dit alleen vanuit het perspectief van een geschapen mens, alleen omdat de Geest van God Zich in gewoon en normaal vlees had gehuld en de uiterlijke bedekking van een schepsel had. Ook al had Hij de Geest van God in Zich, toch was Zijn uiterlijke verschijning die van een normaal mens; met andere woorden, Hij was de 'Mensenzoon' geworden waar iedereen, inclusief Jezus Zelf, over sprak. Omdat Hij de Mensenzoon genoemd wordt, is Hij een persoon (man of vrouw, in ieder geval iemand met het uiterlijk omhulsel van een mens) die in een normaal gezin

van gewone mensen wordt geboren. Daarom was hoe Jezus God in de hemel Vader noemde hetzelfde als hoe jullie Hem aanvankelijk Vader noemden; Hij deed dit vanuit het perspectief van een mens van de schepping. Kennen jullie het Onze Vader nog dat Jezus jullie uit het hoofd heeft laten leren? “Onze Vader, die in de hemel zijt ...” Hij heeft alle mensen gevraagd God in de hemel bij de naam Vader te noemen. En omdat Hij Hem ook Vader noemde, deed Hij dat vanuit het perspectief van iemand die op gelijke voet met jullie allemaal staat. Uit het feit dat jullie God in de hemel bij de naam Vader noemen blijkt dat Jezus Zichzelf op gelijke voet met jullie zag staan, en Zichzelf beschouwde als een mens op aarde die door God is gekozen (dat wil zeggen de Zoon van God). Als jullie God “Vader” noemen, is dat dan niet omdat jullie een schepsel zijn? Hoe groot het gezag van Jezus op aarde ook is, vóór de kruisiging was Hij niet meer dan een door de Heilige Geest (dat wil zeggen God) beheerste Mensenzoon en een van de schepselen op aarde, want Hij moest Zijn werk nog afmaken. Dat Hij God in de hemel Vader noemde was daarom slechts Zijn nederigheid en gehoorzaamheid. Dat Hij God (dat wil zeggen de Geest in de hemel) op zo’n manier aansprak is echter nog geen bewijs dat Hij de Zoon van de Geest van God in de hemel is. Het betekent eerder gewoon dat Zijn perspectief anders is, niet dat Hij een ander persoon is. Het bestaan van afzonderlijke personen is een misvatting! Voor Zijn kruisiging was Jezus een Mensenzoon die aan de beperkingen van het vlees was gebonden en had Hij niet het volledige gezag van de Geest. Daarom kon Hij de wil van God de Vader alleen zoeken vanuit het perspectief van een schepsel. Het is zoals Hij in Getsemane driemaal in gebed zei: “Niet mijn wil maar uw wil geschiede.” Voordat Hij op het kruis werd gelegd was Hij slechts de koning van de Joden, Hij was Christus de Mensenzoon en niet

een lichaam van glorie. Daarom noemde Hij God Vader vanuit het standpunt van een schepsel. Je kunt niet zeggen dat iedereen die God Vader noemt de Zoon is. Als dat zo was, waren jullie dan niet allemaal de Zoon geworden toen Jezus jullie het Onze Vader had geleerd? Als jullie nu nog niet overtuigd zijn, zeg mij dan, wie is de persoon die jullie Vader noemen? Als jullie daarmee Jezus bedoelen, wie is dan de Vader van Jezus voor jullie? Nadat Jezus wegging bestond dit idee van de Vader en de Zoon niet meer. Dit idee was alleen gepast in de jaren dat Jezus vlees was geworden. Onder alle andere omstandigheden is het de relatie tussen de Heer der Schepping en een schepsel wanneer jullie God Vader noemen. Er is geen periode waarin dit idee van de Drie-eenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest stand kan houden; het is een misvatting zoals er zelden een eerder is voorgekomen en het bestaat niet!

Misschien denken de meeste mensen hierbij aan Gods woorden in Genesis: "Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken." Omdat God zegt: laat "ons" de mens maken naar "ons" beeld, wijst dat "ons" op twee of meer; omdat Hij "ons" zei, is er niet slechts één God. Zo begon de mens abstract te denken aan afzonderlijke personen en uit deze woorden ontstond het idee van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Hoe is de Vader dan? Hoe is de Zoon? En hoe is de Heilige Geest? Is het mogelijk dat de hedendaagse mensheid gemaakt was naar het beeld van één die uit drie is verenigd? Is het beeld van de mens dan zoals de Vader, de Zoon of de Heilige Geest? Naar het beeld van welke persoon van God is de mens geschapen? Dit idee van de mens is gewoon onjuist en onzinnig! Het kan alleen één God in meerdere Goden splitsen. Mozes schreef de Genesis in de tijd nadat de mensheid geschapen was na de schepping van de wereld. In het allereerste begin, toen de wereld begon,

bestond Mozes nog niet. En pas veel later schreef Mozes de Bijbel, dus hoe kon hij dan weten wat God in de hemel zei? Hij had geen idee hoe God de wereld had geschapen. In het Oude Testament van de Bijbel worden de Vader, de Zoon en de Heilige Geest niet genoemd, er wordt alleen over de ene ware God, Jehova, gesproken die Zijn werk in Israël uitvoert. In ieder ander tijdperk wordt Hij bij een andere naam genoemd, maar dit kan niet bewijzen dat iedere naam naar een ander persoon verwijst. Als dit zo was, zouden er dan geen ontelbare personen in God zijn? Wat in het Oude Testament geschreven staat is het werk van Jehova, een stadium van het werk van God Zelf voor het begin van het Tijdperk van de Wet. Het was het werk van God, en zoals Hij sprak was het en zoals Hij beval gold het. Op geen enkel moment heeft Jehova gezegd dat Hij de Vader was die gekomen was om het werk uit te voeren of heeft Hij ooit geprofeteerd dat de Zoon zou komen om de mensheid te verlossen. Toen het tijdperk van Jezus aanbrak, werd er alleen maar gezegd dat God vlees was geworden om de hele mensheid te verlossen, niet dat het de Zoon was die gekomen was. Omdat de tijdperken niet hetzelfde zijn en het werk dat God Zelf doet ook steeds anders is, moet Hij Zijn werk in verschillende rijken uitvoeren. Op die manier is de identiteit die Hij vertegenwoordigt ook steeds anders. De mens gelooft dat Jehova de Vader van Jezus is, maar Jezus heeft dit eigenlijk nooit erkend. Hij zei hierover: "Wij zijn nooit apart als Vader en Zoon gezien; ik en de Vader in de hemel zijn één. De Vader is in mij, en ik ben in de Vader; als de mens de Zoon ziet, ziet hij de hemelse Vader." Of het nu de Vader of de Zoon is, uiteindelijk zijn Ze één Geest, onverdeeld in gescheiden personen. Zodra de mens dit probeert te verklaren, worden de zaken ingewikkelder door ideeën over afzonderlijke personen en ook over de relatie tussen Vader, Zoon en Geest.

Wanneer de mens het over afzonderlijke personen heeft, wordt God hier dan niet door verstoffelijkt? De mens kent de personen een eerste, tweede en derde plaats toe. Maar dit zijn slechts opvattingen van de mens, ze zijn het niet waard dat we ernaar verwijzen en ze zijn volkomen onrealistisch! Als je hem zou vragen: “Hoeveel Goden zijn er?” dan zou hij zeggen dat God de Drie-eenheid van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest is: de enige ware God. Als je hem zou vragen: “Wie is de Vader?” zou hij zeggen: “De Vader is de Geest van God in de hemel; Hij heeft de leiding over alles en is de Heer van de hemel.” “Is Jehova dan de Geest?” Hij zou zeggen: “Ja!” Als jij hem dan zou vragen “Wie is de Zoon?”, dan zou hij zeggen dat Jezus de Zoon is, natuurlijk. “Wat is dan het verhaal van Jezus? Waar is Hij vandaan gekomen?” Hij zou zeggen: “Jezus is uit Maria geboren door de ontvangenis van de Heilige Geest.” “Is Zijn wezen dan niet ook de Geest? Is Zijn werk dan niet representatief voor de Heilige Geest? Jehova is de Geest, en dat geldt ook voor het wezen van Jezus. Het hoeft geen betoog dat de Geest nu nog steeds aan het werk is in de laatste dagen, hoe kunnen het dan verschillende personen zijn? Is het niet gewoon de Geest van God die het werk van de Geest vanuit verschillende perspectieven uitvoert?” Als zodanig is er geen onderscheid tussen personen. Jezus is ontvangen van de Heilige Geest, en het is boven alle twijfel verheven dat Zijn werk nu juist dat van de Heilige Geest was. Toen Jehova het eerste stadium van het werk uitvoerde, is Hij geen vlees geworden en ook niet aan de mens verschenen. De mens had Zijn verschijning dus nooit gezien. Hoe geweldig en groot Hij ook was, Hij was toch gewoon de Geest, God Zelf die als eerste de mens had geschapen. Dat wil zeggen, Hij was de Geest van God. Toen Hij de mens vanuit de wolken toesprak, was Hij slechts een Geest. Niemand had Zijn verschijning gezien. Pas in het

Tijdperk van Genade toen de Geest van God vlees werd en in Judea incarneerde zag de mens voor het eerst het beeld van de incarnatie als een Jood. Het gevoel van Jehova kon niet worden waargenomen. Hij is echter ontvangen van de Heilige Geest, dat wil zeggen ontvangen van de Geest van Jehova Zelf, en Jezus werd nog steeds geboren als de belichaming van de Geest van God. Wat de mens als eerste zag was de Heilige Geest die als een duif op Jezus neerdaalde. Dit was niet uitsluitend de Geest van Jezus, maar juist de Heilige Geest. Kan de Geest van Jezus dan van de Heilige Geest afgescheiden worden? Als Jezus Jezus is, de Zoon, en de Heilige Geest de Heilige Geest is, hoe kunnen Zij dan één zijn? Als dit zo was, zou het werk niet gedaan kunnen worden. De Geest in Jezus, de Geest in de hemel en de Geest van Jehova zijn één. Het kan de Heilige Geest genoemd worden, de Geest van God, de zevenmaal geïntensiverde Geest en de alomvattende Geest. De Geest van God kan veel werk uitvoeren. Hij kan de wereld scheppen en door een vloed vernietigen; Hij kan de hele mensheid verlossen en bovendien de hele mensheid overwinnen en vernietigen. Dit werk wordt helemaal door God Zelf uitgevoerd en kan niet door een van de andere personen van God in Zijn plaats zijn gedaan. Zijn Geest kan Jehova of Jezus worden genoemd, maar ook de Almachtige. Hij is de Heer, en Christus. Hij kan ook de Mensenzoon worden. Hij is in de hemelen en ook op aarde; Hij is hoog boven de universums en onder de menigten. Hij is de enige Heer van de hemelen en de aarde! Vanaf het moment van de schepping tot nu is dit werk door de Geest van God Zelf uitgevoerd. Of het nu het werk in de hemelen of in het vlees betreft, alles is door Zijn eigen Geest uitgevoerd. Alle schepselen zijn in de palm van Zijn almachtige hand, of ze nu in de hemel of op aarde zijn. Dit is allemaal het werk van God Zelf en kan door

niemand anders dan door Hem worden gedaan. In de hemelen is Hij de Geest, maar ook God Zelf; onder de mensen is Hij vlees maar blijft Hij God Zelf. Al kan Hij bij honderdduizenden namen worden genoemd, Hij is nog steeds Zichzelf en al het werk is de rechtstreekse uitdrukking van Zijn Geest. De verlossing van de hele mensheid door Zijn kruisiging was het directe werk van Zijn Geest, en dit geldt ook voor de verkondiging aan alle naties en alle landen tijdens de laatste dagen. God kan altijd enkel maar almachtig genoemd worden, en de enige ware God, de alomvattende God Zelf. De afzonderlijke personen bestaan niet, laat staan dit idee van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest! Er is maar één God in de hemel en op aarde!

Gods managementplan strekt zich over zesduizend jaar uit en is over drie tijdperken verdeeld naar de verschillen in Zijn werk: het eerste tijdperk is het Tijdperk van de Wet uit het Oude Testament; het tweede is het Tijdperk van Genade; en het derde is het tijdperk dat tot de laatste dagen behoort – het Tijdperk van het Koninkrijk. In ieder tijdperk wordt er een andere identiteit getoond. Dit is alleen vanwege het verschil in het werk, ofwel de vereisten van het werk. Het eerste stadium van het werk tijdens het Tijdperk van de Wet werd in Israël uitgevoerd, en het tweede stadium, waarin het verlossingswerk afgemaakt werd, werd in Judea uitgevoerd. Voor het verlossingswerk werd Jezus geboren uit de ontvangenis van de Heilige Geest en als enige Zoon. Dit was allemaal vanwege de vereisten van het werk. In de laatste dagen wil God Zijn werk over de heidense naties uitbreiden en de volkeren daar overwinnen, zodat Zijn naam groot zal zijn onder hen. Hij wil de mens leiden zodat deze de hele waarheid en de weg van het leven begrijpt. Dit hele werk wordt door één Geest uitgevoerd. Hoewel Hij dit vanuit verschillende standpunten kan doen, blijven de

aard en principes van het werk hetzelfde. Wanneer je eenmaal de principes en de aard van het werk dat Zij uitgevoerd hebben ziet, dan zul je weten dat het allemaal door één Geest is gedaan. Toch kunnen sommige mensen dan nog zeggen: “De Vader is de Vader; de Zoon is de Zoon; de Heilige Geest is de Heilige Geest, en uiteindelijk zullen Zij één gemaakt worden.” Hoe zou je ze dan één moeten maken? Hoe kunnen de Vader en de Heilige Geest één gemaakt worden? Als Ze eigenlijk twee waren, zouden Ze dan niet uit twee delen blijven bestaan, op welke manier Ze ook verenigd zijn? Als je over éénmaken praat, betekent dat niet gewoon dat je twee afzonderlijke delen samenvoegt tot een geheel? Maar waren het niet twee delen voordat ze tot een geheel werden gemaakt? Iedere Geest heeft een afzonderlijk wezen, en twee Geesten kunnen niet tot een geheel gemaakt worden. De Geest is geen stoffelijk voorwerp en lijkt op niets in de stoffelijke wereld. Zoals de mens het ziet is de Vader één Geest, de Zoon een andere en de Heilige Geest weer een andere. Deze drie Geesten vermengen zich vervolgens tot een geheel als drie glazen water. Is dat dan niet de drie die één gemaakt worden? Dit is zuiver een onjuiste uitleg! Splits je God zo niet op? Hoe kunnen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest allemaal één gemaakt worden? Zijn Zij niet drie delen met elk een verschillende aard? Er zijn er nog die zeggen: “Heeft God niet uitdrukkelijk gezegd dat Jezus Zijn geliefde Zoon was?” Jezus is de geliefde Zoon van God, in wie Hij welbehagen heeft gevonden – dit is zekerlijk gezegd door God Zelf. Dat was God die van Zichzelf getuigde maar vanuit een ander perspectief, het perspectief van de Geest in de hemel die van Zijn eigen incarnatie getuigt. Jezus is Zijn incarnatie, niet Zijn Zoon in de hemel. Begrijp je? Wijzen de woorden van Jezus, “Ik ben in de Vader en de Vader is in mij” er niet op dat Zij één Geest zijn? En is het niet voor de

incarnatie dat Zij zijn gescheiden tussen hemel en aarde? In werkelijkheid zijn Zij nog steeds één, het is gewoon God die getuigenis geeft voor Zichzelf. Ten gevolge van de veranderende tijdperken, de vereisten van het werk en de verschillende stadia van Zijn managementplan noemt de mens Hem bij verschillende namen. Toen Hij het eerste stadium van het werk kwam uitvoeren kon Hij alleen maar Jehova worden genoemd, de herder van de Israëlieten. In het tweede stadium kon de geïncarneerde God alleen maar Heer en Christus worden genoemd. Maar toen zei de Geest in de hemel alleen maar dat Hij de geliefde Zoon van God was en vermeldde daar niet bij dat Hij de enige Zoon van God was. Dit is gewoon niet gebeurd. Hoe kan God nu maar een enig kind hebben? Zou God dan niet mens geworden zijn? Omdat Hij de incarnatie was, werd Hij de geliefde Zoon van God genoemd en hieruit ontstond de Vader-Zoon relatie. Dit kwam gewoon door de scheiding tussen hemel en aarde. Jezus bad vanuit het perspectief van het vlees. Omdat Hij het vlees van een dergelijke normale menselijkheid had aangenomen, is het vanuit het perspectief van het vlees dat Hij zei: "Mijn omhulsel is het omhulsel van een schepsel. Omdat ik vlees heb aangenomen om op deze aarde te komen, ben ik nu heel ver weg van de hemel." Daarom kon Hij alleen tot God de Vader bidden vanuit het perspectief van het vlees. Dat was Zijn plicht, dat was waarmee de geïncarneerde Geest van God moest worden uitgerust. Er kan niet gezegd worden dat Hij God niet is, alleen maar omdat Hij vanuit het perspectief van het vlees tot de Vader bidt. Hoewel Hij de geliefde Zoon van God wordt genoemd, is Hij toch God Zelf, want Hij is slechts de incarnatie van de Geest en Zijn wezen is nog steeds de Geest. De mens in zijn visie vraagt zich af waarom Hij bidt als Hij God Zelf is. Dit komt omdat Hij de geïncarneerde God is, God die in het vlees leeft, en niet de Geest

in de hemel. Zoals de mens het ziet zijn de Vader, de Zoon en de Heilige Geest allemaal God. Alleen de drie die één gemaakt zijn kunnen als de ene ware God worden beschouwd en zo is Zijn macht uitzonderlijk groot. Er zijn nog steeds mensen die zeggen dat Hij alleen zo de zevenmaal geïntensiveerde Geest is. Toen de Zoon na Zijn komst bad, was het tot de Geest dat Hij bad. In werkelijkheid bad Hij vanuit het perspectief van een schepsel. Want het vlees is niet een geheel, Hij was niet een geheel en Hij had veel zwakheden toen Hij in het vlees kwam, en Hij werd veel gehinderd toen Hij Zijn werk in het vlees uitvoerde. Daarom bad Hij driemaal tot God de Vader voordat Hij gekruisigd werd, en ook nog vele malen voordien. Hij bad te midden van Zijn discipelen; Hij bad alleen bovenop een berg; Hij bad aan boord van het vissersbootje; Hij bad te midden van een mensenmenigte; Hij bad toen Hij het brood brak; en Hij bad toen Hij anderen zegende. Waarom deed Hij dat? Het was de Geest tot wie Hij bad; Hij bad tot de Geest, tot God in de hemel, vanuit het perspectief van het vlees. Daarom werd Jezus vanuit het standpunt van de mens de Zoon in dat stadium van het werk. In dit stadium bidt Hij echter niet. Waarom niet? Omdat Hij het werk van het woord voortbrengt en het oordeel en de tuchting van het woord. Hij heeft geen gebeden nodig, en het is Zijn bediening om te spreken. Hij wordt niet aan het kruis genageld, en Hij wordt niet door de mens aan de machthebbers uitgeleverd. Hij doet gewoon Zijn werk en dan is alles in orde. Toen Jezus destijds bad, bad Hij tot God de Vader dat het koninkrijk van de hemel mocht neerkomen, dat de wil van de Vader mocht geschieden en dat het werk mocht komen. In dit stadium is het koninkrijk van de hemel al neergekomen, moet Hij dan nog bidden? Het is Zijn werk het tijdperk teneinde te brengen, en er

komen geen nieuwe tijdperken meer. Moet er dan nog gebeden worden voor een volgend stadium? Ik ben bang van niet!

De uitleg van de mens bevat veel tegenstrijdigheden. Het zijn inderdaad allemaal noties van de mens. Zonder er verder kritisch naar te kijken zouden jullie allemaal geloven dat ze juist waren. Weten jullie niet dat dit idee van God als Drie-eenheid slechts een idee van de mens is? Kennis van de mens is nooit volledig en grondig. Er is altijd verontreiniging en de mens heeft te veel ideeën. Hieruit blijkt dat een schepsel het werk van God gewoon niet kan verklaren. De mens heeft te veel aan zijn hoofd. Dat komt allemaal voort uit logica en gedachten die in strijd zijn met de waarheid. Kan jouw logica het werk van God nauwkeurig ontleden? Kun jij inzicht verwerven in het hele werk van Jehova? Ben jij het als mens die alles kan doorzien, of is het God Zelf die van eeuwig naar eeuwig kan kijken? Ben jij het die van eeuwig lang geleden naar eeuwig in de toekomst kan kijken, of is het God die dit kan? Wat zeg je? Waarom ben jij het waard om God te verklaren? Waarop is jouw verklaring gebaseerd? Ben jij God? De hemelen en de aarde en alle dingen erin en erop zijn door God Zelf geschapen. Jij hebt dit niet gedaan, waarom geef je dan onjuiste verklaringen? Blijf je nu nog geloven in de Drie-eenheid? Denk je niet dat het zo te zwaar is? Het is beter voor je om in één God te geloven, niet in drie. Het is beter om licht te zijn, want “de last van de Heer is licht.”

De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (1)

De mensheid, die te diep verdorven is door Satan, weet niet dat er een God is en is gestopt met het aanbidden van God. In het begin, toen Adam en Eva werden geschapen, waren de glorie van Jehova en het getuigenis van Jehova voortdurend aanwezig. Maar nadat hij verdorven werd, verloor de mens de glorie en het getuigenis omdat iedereen in opstand kwam tegen God en Hem niet meer vereerde. Het huidige overwinningswerk heeft als doel alle getuigenissen en alle glorie terug te winnen en alle mensen God te laten aanbidden, zodat er een getuigenis is onder de schepselen. Dat is wat er moet gebeuren in deze fase van werk. En hoe moet de mensheid precies worden overwonnen? Het zal geschieden door het gebruik van dit werk van woorden. Daardoor zal de mens volledig worden overtuigd; hij zal volledig worden onderworpen door het gebruik van openbaring, oordeel, tuchting en genadeloze vervloeking; en door de opstandigheid van de mens te onthullen en zijn rebellie te oordelen, zodat hij de onrechtvaardigheid en onreinheid van de mensheid gaat inzien, die gebruikt zal worden om Gods rechtvaardige gezindheid te onderstrepen. Ja, vooral door het gebruik van deze woorden zal de mens worden overwonnen en volledig worden overtuigd. Woorden zijn het middel voor de definitieve overwinning van de mensheid, en allen die deze overwinning aanvaarden, zullen ook de hardheid en het oordeel van deze woorden moeten aanvaarden. Het huidige proces van spreken is een overwinningsproces. Hoe moeten mensen dan precies samenwerken? Door al deze woorden ook echt te eten en te drinken en te begrijpen. Mensen kunnen zichzelf niet overwinnen. Je moet je verdorvenheid en onreinheid, je opstandigheid en ongerechtigheid, leren inzien door het eten en drinken van deze woorden, en je neerwerpen voor God. Als je Gods wil kunt begrijpen en het vervolgens in de praktijk brengt, en daarnaast ook de visie hebt,

als je deze woorden volledig weet te gehoorzamen en je eigen keuzes nalaat, dan ben je overwonnen. En dan zullen het deze woorden zijn die je hebben overwonnen. Waarom heeft de mensheid het getuigenis verloren? Omdat niemand meer vertrouwen heeft in God of God echt in zijn hart heeft. Het overwinnen van de mensheid betekent dit geloof in ere herstellen. Mensen zijn altijd weer gericht op de wereld, ze koesteren teveel hoop, verlangen teveel van de toekomst en hebben allerlei buitensporige eisen. Ze zijn altijd bezig met vleselijke dingen en niet geïnteresseerd in het zoeken naar de weg van het geloof in God. Hun harten zijn in bezit genomen door Satan. Ze hebben hun eerbied voor God verloren en keren hun hart tot Satan. Maar de mens is door God geschapen. Aldus heeft de mens het getuigenis verloren, wat betekent dat hij de glorie van God is kwijtgeraakt. Het doel van het overwinnen van de mensheid is om de glorie terug te winnen van de eerbied van de mens voor God. Anders gezegd: er zijn veel mensen die het leven niet najagen; en zelfs als er een aantal zijn, kun je ze tellen op de vingers van een hand. Mensen zijn het meest bezorgd over hun toekomst en besteden geen enkele aandacht aan het leven. Sommige mensen komen in opstand tegen God en verzetten zich tegen God, veroordelen Hem achter Zijn rug en blijven ver van de waarheid. Ik zal dat soort mensen voorlopig negeren en voorlopig afzien van de omgang met deze zonen van de rebellie. In de toekomst zul je in duisternis leven, wenend en knarsetandend. Je voelt niet hoe kostbaar het licht is als je erin leeft, maar je zult besef hebben van de waarde ervan als je in die donkere nacht leeft. Dan zul je spijt hebben. Nu voel je je goed, maar de dag zal komen dat je spijt zult hebben. Wanneer die dag komt en de duisternis neerdaalt en het licht er niet meer is, zal je spijt te laat zijn. Omdat je het werk dat nu plaatsvindt nog steeds niet begrijpt,

zie je niet in hoe kostbaar je tijd nu is. Als het werk in het hele universum eenmaal begint, ja, als alles wat ik vandaag zeg, zal zijn uitgekomen, zullen veel mensen hun hoofd snikkend in hun schoot verbergen. Is dat niet in de duisternis vallen vol gewezen en tandengeknars? Iedereen die echt het leven nastreeft en tot een volledig mens wordt gemaakt, zal bruikbaar zijn. Maar alle zonen van de rebellie, die ongeschikt zijn om gebruikt te worden, zullen in duisternis vallen, geen werk van de Heilige Geest ontvangen noch in staat zijn om er iets van te begrijpen. Zo zullen ze bestraft worden en jammeren en huilen. Als je goed bent uitgerust in deze fase van het werk en een volwassen mens bent geworden, dan ben je iemand die geschikt is om gebruikt te worden. Als je slecht bent uitgerust, zul je ongeschikt zijn, zelfs als je in aanmerking komt voor de volgende fase van het werk. Ja, ook als je jezelf op dat moment wilt uitrusten, is de kans dan voorbij. God is dan weggegaan; waar zou je dan heen moeten om opnieuw de kans te krijgen die nu op je wacht, en de oefening te ontvangen die je persoonlijk door God wordt aangeboden? Op dat moment zal God niet langer persoonlijk spreken of persoonlijk Zijn woord geven. Je kunt alleen lezen wat er vandaag wordt gezegd; hoe zou je dat gemakkelijk kunnen begrijpen? Hoe zou het latere leven gelijk kunnen zijn aan dat van vandaag? Zal je gewezen en tandengeknars dan geen levende dood zijn? Nu word je zegen verleend, maar je weet niet hoe je ervan moet genieten. Je leeft in gelukzaligheid, maar toch besef je het niet. Dat bewijst dat je gedoemd bent om te lijden! Er zijn op dit moment mensen die zich verzetten, anderen rebelleren, weer anderen doen dit of dat. Ik negeer je gewoon. Denk niet dat ik jullie daden niet doorgrond. Doorzie ik jullie wezen niet? Waarom blijven jullie je verzetten? Is het niet omwille van jezelf dat je leven en zegen nastreeft? Is het niet omwille van jezelf dat je geloof hebt? Op dit moment ben ik

eenvoudig bezig met het overwinnen door mijn woorden. Zodra dit overwinningswerk is volbracht, zal je einde duidelijk zijn. Moet ik mezelf duidelijker maken?

Het huidige overwinningswerk is werk dat bedoeld is om duidelijk te maken wat het einde van de mens zal zijn. Waarom zeg ik dat de tuchting en het oordeel van vandaag het oordeel zijn voor de grote witte troon van de laatste dagen? Zie je dat niet? Waarom is het overwinningswerk de laatste fase? Is het niet om duidelijk te maken hoe iedere mensenklasse zal eindigen? Is het niet om iedereen in de loop van het overwinningswerk van tuchting en oordeel de kans te geven om zijn ware kleuren te laten zien en zo daarna naar soort te kunnen worden ingedeeld? Beter dan te beweren dat de mensheid daardoor wordt overwonnen, zou je kunnen zeggen dat hierdoor duidelijk wordt hoe elke mensenklasse zal eindigen. Het gaat dus om een beoordeling van hun zonden en vervolgens een presentatie van de verschillende klassen die er zijn onder de mensen, waarbij wordt beslist of ze boosaardig of rechtvaardig zijn. Na het overwinningswerk komt het werk de beloning van het goede en de bestraffing van het kwade. Mensen die volledig gehoorzamen, dat wil zeggen de volledig overwonnenen, zullen worden overgeplaatst naar de volgende stap van de verspreiding van het werk over het hele universum. Degenen die niet overwonnen zijn zullen in de duisternis belanden en met rampspoed worden geconfronteerd. De mensheid zal dus worden ingedeeld in soorten, de mensen die kwaad doen bij de boosaardigen, die voor altijd zonder het zonlicht zullen zijn, en de mensen die het goede doen bij de rechtvaardigen, om het licht te ontvangen en daar eeuwig in te leven. Het einde is nabij voor alle dingen, het einde van de mens is hem duidelijk getoond en alle dingen zullen in klassen

worden ingedeeld. Hoe kunnen mensen dan ontsnappen aan deze classificatie? De onthulling van het einde voor elke groep mensen zal geopenbaard worden als het einde nabij is voor alle dingen, het zal gebeuren tijdens het werk van de verovering van het hele universum (waaronder ook het overwinningswerk dat begint met het huidige werk). Deze openbaring van het einde van de gehele mensheid zal plaatsvinden vóór de zetel van het oordeel, gedurende de tuchtiging, en gedurende het overwinningswerk van de laatste dagen. De classificatie van mensen betekent niet dat ze terugkeren naar hun oorspronkelijke klassen. Want toen de mens gecreëerd werd bij de schepping van de wereld, was er maar één soort mens, bestaande uit mannen en vrouwen. Er waren geen verschillende soorten. Pas na enkele duizenden jaren van ontaarding zijn er verschillende klassen van mensen ontstaan: sommigen die onder het domein van onreine duivels vallen, anderen die vallen onder het domein van boze duivels, en weer anderen die de weg van het leven nastreven en onder de heerschappij van de Almachtige zijn. Alleen zo ontstaan er geleidelijk klassen onder mensen en onderscheiden de mensen zich in klassen binnen de grote familie van de mens. Alle mensen hebben verschillende 'vaders'. Het is niet zo dat iedereen volledig onder de heerschappij van de Almachtige valt. Daarvoor is de opstandigheid van mensen te groot. Het rechtvaardig oordeel onthult het ware zelf van elk type mens en laat niets verborgen. Ieder mens toont in het licht zijn ware gezicht. In die zin is de mens niet meer zoals wat oorspronkelijk was en is de oorspronkelijke gelijkenis van zijn voorouders al lang verdwenen. Ontelbare nakomelingen van Adam en Eva zijn al heel lang in de greep van Satan. Ze zullen de hemelzon nooit meer kennen, omdat ze vol zitten met allerlei soorten gif van Satan. Alle mensen hebben dus hun eigen

bestemming. Bovendien is het op basis van hun eigen vergif dat ze naar soort worden ingedeeld, wat betekent dat ze worden gesorteerd naar de mate waarin ze vandaag worden veroverd. Het einde van de mens is niet iets dat is voorbestemd vanaf de schepping van de wereld. Dat komt omdat er in het begin maar één klasse was, die collectief 'mensheid' werd genoemd, en de mens aanvankelijk niet door Satan was verdorven. Alle mensen leefden in Gods licht, zonder dat er duisternis over hen kwam. Maar nadat de mens door Satan werd verdorven, verspreidden zich allerlei typen en soorten mensen over de aarde – typen en soorten die afkomstig waren uit de ene familie die collectief 'mensheid' werd genoemd en bestond uit mannen en vrouwen. Ze werden er allen door hun voorouders toe gebracht om af te wijken van hun oudste voorouders – de mensheid die mannelijk en vrouwelijk was (dat wil zeggen, de oorspronkelijke Adam en Eva, hun oudste voorouders). In die tijd waren de Israëlieten de enige mensen die door Jehova werden geleid om op aarde te leven. Maar de verschillende soorten mensen die ontstonden uit geheel Israël (dat wil zeggen uit de oorspronkelijke familie-clan) verloren het leiderschap van Jehova. Deze vroege mensen, die volkomen onwetend waren van de zaken in de menselijke wereld, gingen samen met hun voorouders wonen in de gebieden die zij tot op de dag van vandaag bezetten. Daardoor weten ze nog steeds niet hoe ze van Jehova zijn afgedwaald en hoe ze tot op de dag van vandaag zijn verdorven door allerlei onreine duivels en boze geesten. Degenen die tot nu toe het diepst zijn verdorven en vergiftigd, namelijk degenen die uiteindelijk niet gered kunnen worden, zullen geen andere keus hebben dan hun voorouders te volgen – de onreine duivels die hen hebben verdorven. Degenen die uiteindelijk gered kunnen worden, bereiken de ware bestemming van de mensheid, die uiteindelijk

is gereserveerd voor de geredde en overwonnen mensen. Er zal alles aan worden gedaan om al diegenen te redden die gered kunnen worden, maar voor de ongevoelige, ongeneeslijke mensen is er slechts de keuze om hun voorouders te volgen in de bodemloze put van de tuchtiging. Denk niet dat je einde al in het begin was voorbestemd en dat het nu pas wordt onthuld. Als je zo denkt, ben je dan vergeten dat er tijdens de oorspronkelijke schepping van de mensheid geen afzonderlijke satanische klasse was? Ben je vergeten dat er slechts één mensheid was, bestaande uit Adam en Eva (wat betekent dat er alleen mannen en vrouwen werden geschapen)? Als je al in het begin een afstammeling van Satan was geweest, zou dat dan niet betekenen dat Jehova bij het scheppen van de mens ook een satanische groep maakte? Had Hij zoiets kunnen doen? Hij schiep de mens omwille van zijn getuigenis; Hij schiep de mens omwille van Zijn glorie. Waarom zou Hij opzettelijk een klasse van Satans nageslacht hebben geschapen om opzettelijk weerstand aan Hem te bieden? En zo ja, hoe zouden we dan kunnen zeggen dat Hij een rechtvaardige God is? Wanneer ik nu zeg dat sommigen van jullie uiteindelijk met Satan zullen meegaan, betekent dat niet dat jullie van het begin af aan bij Satan waren. Het betekent veeleer dat je zo laag gezonken bent dat zelfs wanneer God probeert om je te redden, je nog steeds niet in staat bent om redding te vinden. Er is geen andere keuze dan je in te delen bij Satan. Dat is enkel en alleen omdat je niet te redden bent, niet omdat God onrechtvaardig is tegenover jou, dat wil zeggen: niet omdat God jouw lot met opzet heeft voorbeschikt tot belichaming van Satan om je vervolgens bij Satan in te delen en bewust te laten lijden. Dat is niet de diepste waarheid van het overwinnend werk. Als dat is wat je gelooft, dan heb je een bijzonder eenzijdig inzicht! De laatste fase van de verovering is bedoeld om

mensen te redden en ook om het einde van mensen te openbaren. Het is om de ontaarding van de mensen te onthullen door middel van het oordeel en hen zo te bekeren en op te wekken om het leven en de juiste weg van het menselijk leven te volgen. Het is om het hart van gevoelloze en afgestompte mensen wakker te schudden en door het oordeel hun innerlijk verzet te tonen. Als mensen dan echter nog steeds niet in staat zijn om zich te bekeren, nog steeds niet in staat zijn om het rechte pad van het menselijk leven te volgen en niet in staat zijn om deze verdorvenheden af te leggen, dan zijn ze reddeloos verloren en zullen door Satan worden opgeslokt. Dat is de betekenis van de verovering – om mensen te redden en ook om hun einde te laten zien. Een goede einde, een slecht einde – het wordt allemaal geopenbaard door het overwinningswerk. Of mensen gered of vervloekt zullen worden, dat alles wordt onthuld tijdens het overwinningswerk.

In de laatste dagen worden alle dingen ingedeeld naar soort door middel van verovering. Veroveren is het werk van de laatste dagen – met andere woorden, de beoordeling van iemands zonden is het werk van de laatste dagen. Want hoe kunnen mensen anders worden ingedeeld? Het classificerend werk dat onder jullie plaatsvindt is het begin van een dergelijk werk in het hele universum. Hierna zullen de mensen van alle landen en alle volkeren ook aan het overwinningswerk worden onderworpen. Dat betekent dat ieder mens in de schepping zal worden ingedeeld naar soort, en zal komen vóór de rechterstoel om geoordeeld te worden. Geen enkel mens en geen enkel ding kan ontsnappen aan deze tuchting en dit oordeel, en geen persoon of ding kan om deze indeling heen; iedereen zal in klassen worden ingedeeld. Dat komt omdat het einde nabij is voor alle dingen en alle hemelen en de aarde hun einde bereiken. Hoe zou de mens aan het einde van zijn bestaan kunnen ontsnappen? Dus, hoeveel langer kunnen

jullie doorgaan met je daden van ongehoorzaamheid? Zien jullie niet dat je laatste dagen op handen zijn? Hoe kunnen zij die God vereren en naar Hem verlangen niet de dag van de verschijning van Gods rechtvaardigheid zien komen? Hoe kunnen zij de uiteindelijke beloning voor goedheid niet ontvangen? Ben jij iemand die goed doet, of ben je iemand die slecht doet? Ben jij iemand die een rechtvaardig oordeel aanvaardt en gehoorzaamt, of iemand die dan wordt vervloekt? Woon je in het licht vóór de zetel van het oordeel, of in de duisternis in de onderwereld? Ben je zelf niet degene die het duidelijkst weet of jouw einde beloning of straf zal zijn? Ben je zelf niet degene met het meeste inzicht, die heel goed begrijpt dat God rechtvaardig is? Dus, wees eerlijk, hoe is je gedrag en wat voor soort hart heb je? Als ik je vandaag verover, heb je mij dan echt nodig om te bepalen of je gedrag slecht is of goed? Hoeveel heb je voor mij opgegeven? Hoe innig aanbid je mij? Je weet zelf het duidelijkst hoe je tegenover mij staat – is het niet? Je weet zelf als geen ander waar je uiteindelijk terecht zult komen! Ik zeg het je: ik heb alleen de mensheid geschapen en ik heb jou geschapen, maar ik heb jullie niet prijsgegeven aan Satan. Ook heb ik jullie niet met opzet tegen mij in opstand laten komen om je daarna te straffen. Hebben jullie deze rampen niet verdiend omdat je hart te hard was en je gedrag verachtelijk? Is het dus niet zo dat jullie je eigen einde kunnen bepalen? Is het niet zo dat jullie in je hart wel weten, beter dan wie ook, hoe je zult eindigen? De reden dat ik mensen overwin, is om het ze te onthullen en ook om voor zover mogelijk je redding te verzekeren. Het is niet de bedoeling dat je kwaad doet of bewust de hel van de vernietiging inloopt. Als de tijd komt, al je grote lijden, het gewezen en het tandengeknars – zal dat niet allemaal zijn vanwege je zonden? Is

het je eigen goedheid of je eigen boosaardigheid dus niet het beste oordeel over je? Is het niet het beste bewijs van wat je einde zal zijn?

Tegenwoordig werk ik te midden van Gods uitverkorenen in China om heel hun opstandige gezindheid te onthullen en hun smerigheid te ontmaskeren en dit levert de context voor alles wat ik moet zeggen. Daarna zal ik een volgende stap nemen en het hele universum veroveren. Ik zal mijn oordeel over jullie gebruiken om de ongerechtigheid van alle mensen in het hele universum te beoordelen, omdat jullie de vertegenwoordigers zijn van de opstandigen onder de mensheid. Degenen die niet meer van zichzelf kunnen geven, zullen niet meer dan contrast of presenteerbladen blijken te zijn, terwijl degenen die daar wel toe in staat zijn, gebruikt zullen worden. Waarom zeg ik dat degenen die niet meer van zichzelf kunnen geven als contrast zullen dienen? Omdat de woorden die ik nu zeg en de dingen die ik nu doe allemaal gericht zijn op jullie achtergrond en omdat jullie de vertegenwoordigers en de belichaming van de opstandigen onder de gehele mensheid zijn geworden. Later zal ik de woorden die jullie veroveren meenemen naar het buitenland en ze gebruiken om de mensen daar te veroveren, maar jullie zullen ze je niet hebben toegeëigend. Maakt dat geen contrast van je? De verdorven gezindheid van de hele mensheid, de opstandige daden van de mens, de lelijke kanten en verschijningen van de mens – ze worden vandaag allemaal vastgelegd in de woorden die worden gebruikt om jullie te overwinnen. Ik zal deze woorden gebruiken om de mensen van alle naties en elke denominatie te veroveren, omdat jullie het model zijn, het precedent. Ik was echter niet van plan om jullie bewust in de steek te laten. Als je het niet goed doet in je streven en ongeneeslijk blijkt te zijn, zou je dan niet gewoon een gebruiksvoorwerp en een contrast zijn? Ik heb wel eens gezegd dat ik mijn wijsheid uitoefen op basis van

Satans plannen. Waarom heb ik dat gezegd? Is dat niet de waarheid achter wat ik nu zeg en doe? Als je niet meer van jezelf kunt geven, als je niet wordt vervolmaakt, maar bestraft, zou je dan geen inpakmateriaal zijn? Misschien heb je veel geleden in je leven, maar je begrijpt nog steeds niets. Je bent onwetend ten aanzien van alles in het leven. Ook al ben je getuchtigd en geoordeeld, je bent niets veranderd en diep vanbinnen heb je nog geen leven gevonden. Als de tijd komt om je werk te testen, zul je een beproeving ervaren die hevig is als vuur en zelfs nog grotere beproevingen. Dat vuur zal je hele wezen in as veranderen. Als je iemand bent zonder leven, zonder een greintje puur goud vanbinnen, als je iemand bent die nog steeds vastzit aan zijn oude verdorven gezindheid en niet eens geschikt is om contrast te zijn, hoe zou je dan niet kunnen worden geëlimineerd? Kan iemand die minder waard is dan een cent, en die geen leven bezit, van nut zijn voor het overwinningswerk? Als die tijd komt, zullen jullie dagen moeilijker zijn dan die van Noach en Sodom! Je gebeden zullen je dan niet helpen. Hoe kun je, zodra het reddingswerk is voltooid, opnieuw beginnen om je te bekeren? Zodra al het heilswerk is gedaan, zal er geen reddingswerk meer zijn. Het werk dat er dan zal zijn, is dat van de bestraffing van het kwaad. Je verzet je, je rebelleert en je doet dingen waarvan je weet dat ze slecht zijn. Word je daarmee niet het doelwit van zware straffen? Ik zeg dit vandaag tegen je. Als je ervoor kiest om niet te luisteren, zullen deze rampen je later overkomen. Is het niet te laat als je dan pas spijt krijgt en begint te geloven? Ik geef je vandaag een kans om je te bekeren, maar je bent niet bereid om dat te doen. Hoe lang wil je nog wachten? Tot de dag van de tuchting? Nu kan ik me je vroegere overtredingen niet herinneren. Ik vergeef je keer op keer en wend me af van je negatieve kanten om alleen het positieve te zien, want al mijn woorden en

werken zijn nu bedoeld om je te redden. Want ik heb geen slechte bedoelingen met je. Toch weiger je om binnen te gaan. Je weet het goede niet te onderscheiden van het kwade en weet niet hoe je vriendelijkheid moet waarderen. Wacht dit soort mensen niet gewoon op straf en rechtvaardige vergelding?

Toen Mozes de rots sloeg, en het water dat door Jehova werd geschonken opsprong, was het vanwege zijn geloof. Toen David de lier speelde ter ere van mij, Jehova – met zijn hart vervuld van vreugde – kwam het vanwege zijn geloof. Toen Job zijn vee verloor dat de bergen vulde en onnoemelijke massa's rijkdom, en zijn lichaam werd bedekt met zere steenpuisten, was het vanwege zijn geloof. Toen hij de stem van mij, Jehova, kon horen en de glorie van mij, Jehova, zag, was het vanwege zijn geloof. Dat Petrus Jezus Christus kon volgen, was door zijn geloof. Dat hij vanwege mijn wil aan het kruis genageld kon worden en een glorieuze getuigenis kon geven, was ook door zijn geloof. Toen Johannes het glorieuze beeld van de Mensenzoon zag, was het door zijn geloof. Toen hij het visioen van de laatste dagen zag, was het des te meer door zijn geloof. De reden waarom de zogenaamde menigten van de heidense naties mijn openbaring hebben verkregen, en kwamen te weten dat ik in het vlees ben teruggekeerd om mijn werk onder de mensen te doen, is ook vanwege hun geloof. Hebben alle mensen die door mijn harde woorden werden geraakt maar ook getroost, en die gered zijn, dat niet gedaan vanwege hun geloof? Mensen ontvangen veel door geloof. En wat ze ontvangen is niet altijd zegen – het geluk en de vreugde die David voelde, of water ontvangen van Jehova zoals Mozes meemaakte. Zo werd Job bijvoorbeeld door Jehova gezegend vanwege zijn geloof, maar hij heeft ook onder ramspoed geleden. Of je nu zegening ontvangt of onder een plaag lijdt,

beiden zijn gezegende gebeurtenissen. Zonder geloof zou je dit overwinningswerk niet kunnen ontvangen, laat staan Jehova's daden vandaag voor ogen kunnen zien. Je zou het niet kunnen zien, en nog minder zou je het kunnen ontvangen. Deze kwellingen, deze rampen en al deze oordelen – zou je vandaag Jehova's daden zien, als ze je niet waren overkomen? Vandaag is het geloof dat je in staat stelt om overwonnen te worden. En door overwonnen te worden kun je in alle daden van Jehova geloven. Het is slechts door het geloof dat je dit soort tuchting en oordeel ontvangt. Door deze tuchtigen en oordelen word je overwonnen en vervolmaakt. Zonder het soort tuchting en oordeel dat je vandaag ontvangt, zou je geloof tevergeefs zijn. Omdat je God niet kent, ongeacht hoeveel je in Hem gelooft, blijft je geloof altijd een lege expressie die niet gegrond is in de werkelijkheid. Pas nadat je dit soort overwinningswerk hebt ontvangen, word je volledig gehoorzaam, zodat je geloof waarachtig en betrouwbaar wordt en je hart zich tot God wendt. Zelfs als je min of meer veroordeeld of vervloekt wordt vanwege dit woord 'geloof', heb je een waar geloof en ontvang je het meest ware, het meest echte en meest waardevolle. Dat komt omdat je alleen in de loop van het oordeel de uiteindelijke bestemming van Gods scheppingen gaat zien. Het is door het oordeel dat je gaat inzien dat de Schepper bemind moet worden. Het is bij dergelijk overwinningswerk dat je de arm van God aanschouwt. Het is in deze overwinning dat je het menselijk leven volledig gaat doorgronden. Het is in deze verovering dat je de juiste weg door het menselijk leven vindt en de ware betekenis van 'de mens' gaat begrijpen. Het is alleen in deze overwinning dat je de rechtvaardige gezindheid van de Almachtige en zijn prachtige, glorieuze gelaat gaat zien. Het is in dit overwinnend werk dat je de oorsprong van de mens leert kennen en de 'onsterfelijke geschiedenis' van de

mensheid gaat doorgronden. Het is in deze verovering dat je de voorouders van de mensheid gaat begrijpen evenals de oorsprong van de verdorvenheid van de mensheid. Het is in deze overwinning dat je vreugde en troost ontvangt, evenals eindeloze kastijding, discipline en woorden van berisping van de Schepper, gericht tot de mensheid die Hij schiep. In dit overwinningswerk ontvang je zegeningen, maar ontvang je ook de rampen die de mens zou moeten ontvangen ... Is dit niet allemaal te wijten aan dat kleine beetje geloof van je? Is je geloof na het verkrijgen van deze dingen niet gegroeid? Heb je niet heel veel gewonnen? Je hebt niet alleen Gods woord gehoord en Gods wijsheid gezien, maar je hebt zelf ook elke stap van het werk ervaren. Misschien zeg je dat als je geen geloof zou hebben, je niet zou lijden aan deze vorm van tuchtiging of soortgelijk oordeel. Maar je moet weten dat je zonder geloof niet alleen niet in staat zou zijn om deze vorm van tuchtiging of dit soort zorg van de Almachtige te ontvangen, maar dat je voor altijd de kans zou verliezen om de Schepper te zien. Je zou nooit de oorsprong van de mensheid leren kennen en nooit de betekenis van het menselijk leven begrijpen. Zelfs als je lichaam sterft en je ziel heengaat, zou je niet alle daden van de Schepper leren kennen. Nog minder zou je weten dat de Schepper op aarde zo'n groot werk heeft verricht nadat Hij de mensheid maakte. Ben je als lid van de mensheid die Hij maakte, bereid om zonder begrip hiervan in de duisternis te vallen en de eeuwige straf te ondergaan? Als je jezelf afschermt van de tuchtiging en het oordeel van vandaag, wat is het dan dat je zult ondervinden? Denkt je dat je, afgeschermd van het huidige oordeel, ooit kunt ontsnappen aan dit moeilijke leven? Is het niet waar dat als je 'deze plek' verlaat, je pijnlijke kwellingen en wrede verwondingen zult ondervinden die je door de duivel zullen worden toegebracht? Zou je onvergankelijke dagen en nachten

kunnen tegenkomen? Denk je dat je, omdat je vandaag aan dit oordeel weet te ontsnappen, je deze toekomstige marteling voor eeuwig zult kunnen ontwijken? Wat zal het zijn dat er op je af komt? Zal het echt het aards paradijs zijn waar je op hoopt? Denk je dat je de eeuwige straf kunt ontlopen door weg te lopen voor de werkelijkheid zoals je nu doet? Ben je na vandaag nog steeds in staat om dit soort kansen en dit soort zegeningen te vinden? Zul je ze kunnen vinden als de rampen je overkomen? Kun je ze vinden als de hele mensheid de rust zal binnengaan? Je gelukkige leven van nu en je harmonieuze gezinnetje – kunnen ze een vervanging zijn van je toekomstige eeuwige bestemming? Als je echt geloof bezit, en als je veel te danken hebt aan je geloof, dan zul je dat alles – als geschapen wezen – winnen en ook wat je had moeten hebben. Dat soort overwinning is het meest heilzaam voor je geloof en het meest gunstig voor je leven.

Op dit moment moet je begrijpen wat God vraagt van degenen die overwonnen worden, wat zijn houding is ten opzichte van degenen die vervolmaakt zijn en waarin je onmiddellijk zou moeten binnengaan. Sommige dingen hoef je maar een beetje te begrijpen. Sommige verhandelingen over de geheimenissen hoef je niet te kunnen doorgronden. Ze helpen je niet veel in het leven. Het is voldoende om ze even door te nemen. Je kunt de geheimenissen zoals het geheimenis van Adam en Eva, lezen: waar het destijds bij Adam en Eva allemaal om draaide en welk werk God vandaag wil doen. Je moet begrijpen dat God door het overwinnen en vervolmaken van de mens, de mens wil laten terugkeren naar hoe Adam en Eva waren. Hoe volmaakt moet een mens zijn om te voldoen aan Gods standaard – je zou daar een goed gevoel voor moeten hebben en er voluit naar moeten streven. Dat gaat over de praktijk en dat is iets

wat je moet begrijpen. Je moet gewoon proberen om binnen te gaan met wat er gezegd wordt over deze dingen. Als je leest dat 'de geschiedenis van de mensheid tienduizenden jaren teruggaat', word je nieuwsgierig en probeer je het met de broeders en zusters uit te zoeken. 'God zegt dat de ontwikkeling van de mensheid zesduizend jaar teruggaat, toch? Waarom dan tienduizenden jaren?' Wat is het nut ervan om te proberen dit te achterhalen? Of God nu tienduizenden jaren of honderden miljoenen jaren heeft gewerkt – heeft Hij jou nodig om dat uit te zoeken? Dat is niet iets wat jij als een geschapen wezen moet weten. Je moet van dit soort gesprekken gewoon kennisnemen. Probeer het niet te begrijpen alsof het een visioen was. Wat je moet weten, is wat je op dit moment moet binnengaan en waarover je duidelijkheid moet krijgen. Denk erover na en wees daar duidelijk in. Alleen dan zul je overwonnen worden. Na het lezen van het bovenstaande zou je normale reactie moeten zijn: God brandt van zorg. Hij wil ons overwinnen en glorie en getuigenis verkrijgen. Hoe moeten we met Hem samenwerken? Wat moeten we doen om volledig door Hem te worden overwonnen en zijn getuigenis te worden? Wat moeten we doen om God in staat te stellen glorie te verwerven? Wat moeten we doen om onszelf onder Gods heerschappij te laten leven en niet onder de macht van Satan? Dit is waar mensen over zouden moeten nadenken. Ieder van jullie zou duidelijkheid moeten hebben over het belang van verovering. Dat is jullie verantwoordelijkheid. Pas als jullie die helderheid hebben bereikt, hebben jullie intrede, zul je deze fase van het werk leren kennen en volledig gehoorzaam worden. Anders bereik je geen echte gehoorzaamheid.

De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (3)

Het te bereiken resultaat met het overwinningswerk is voornamelijk dat het vlees van de mens ophoudt met rebelleren, dat wil zeggen dat de geest van de mens nieuw inzicht krijgt in God, dat hij God hartgrondig gehoorzaamt en dat hij besluit om voor God te zijn. Wanneer bij mensen het temperament of het vlees verandert, betekent zoiets niet dat hij overwonnen is; wanneer de denkwijze, het bewustzijn en het verstand van de mens veranderen, dat wil zeggen, wanneer je hele mentale houding verandert – dat zal het geval zijn wanneer je door God bent overwonnen. Wanneer je vastbesloten bent om te gehoorzamen en een nieuwe mentaliteit hebt aangenomen, wanneer je niet langer je eigen opvattingen of intenties in Gods woorden of werk legt, en wanneer je brein normaal kan denken, dat wil zeggen wanneer je je met heel je hart voor God kunt inzetten – zo iemand is volkomen overwonnen. In het domein van religie lijden veel mensen hun hele leven behoorlijk. Ze bedwingen hun lichaam of dragen hun kruis, ze lijden en volharden zelfs tot hun laatste ademtocht! Sommigen zijn nog op de ochtend van hun dood aan het vasten. Ze onthouden zich hun leven lang van heerlijk voedsel en fijne kleding, ze stellen het lijden voorop. Ze zijn in staat om hun lichaam te bedwingen en hun vlees te verzaken. Hun geest om lijden te verdragen is prijzenswaardig. Maar hun denkwijze, hun opvattingen, hun mentale houding en inderdaad hun oude natuur zijn helemaal niet aangepakt. Ze hebben geen werkelijk begrip van zichzelf. Hun mentale beeld van God is het traditionele beeld van een abstracte, vage God. Hun besluit om te lijden voor God komt door hun godsdienstijver en hun positieve natuur. Ook al geloven ze in God, ze begrijpen God niet en kennen evenmin Zijn wil. Ze werken en lijden alleen blind voor God. Ze hechten geen waarde aan enig onderscheidingsvermogen en

malen er weinig om hoe ze ervoor kunnen zorgen dat hun dienst ook werkelijk aan Gods wil voldoet. Ze weten nog minder hoe ze begrip van God kunnen verkrijgen. De God die ze dienen, is niet God volgens Zijn oorspronkelijke beeld, maar een God die ze zelf hebben verzonnen, een God van wie ze gehoord hebben of een legendarische God die je in geschriften kunt vinden. Ze gebruiken vervolgens hun levendige verbeelding en hun godvrezende hart om te lijden voor God en voor God het werk op te pakken dat God wil doen. Hun dienst is te onnauwkeurig, zodat vrijwel niemand van hen werkelijk in staat is om volgens Gods wil te dienen. Hoe gewillig ze ook zijn om te lijden, hun oorspronkelijke kijk op dienen en hun mentale beeld van God blijven onveranderd omdat ze Gods oordeel en tuchting en Zijn loutering en volmaking niet hebben ondergaan, en omdat niemand ze met de waarheid heeft geleid. Ook al geloven ze in Jezus de Heiland, niemand van hen heeft de Heiland ooit gezien. Ze kennen Hem alleen uit legendes en van horen zeggen. Hun dienst heeft dus niets meer om het lijf dan willekeurig dienen met gesloten ogen, zoals een blinde zijn eigen vader dient. Wat valt er uiteindelijk met een dergelijke dienst te bereiken? En wie zou ermee instemmen? Hun dienst verandert van begin tot eind helemaal niet. Ze krijgen alleen door de mens bedachte lessen en baseren hun dienst alleen op hun natuurlijkheid en waar ze zelf dol op zijn. Wat voor beloning kan dit oogsten? Zelfs Petrus, die Jezus zag, wist niet hoe hij zo moest dienen dat hij aan Gods wil voldeed. Pas op het eind, op zijn oude leeftijd, ging hij het begrijpen. Wat zegt dit over die blinde mensen die geen enkele aanpak of snoeiing hebben ondervonden en die door niemand zijn geleid? Lijkt de dienst van velen onder jullie vandaag niet veel op die van deze blinde mensen? Allen die geen oordeel hebben ontvangen, geen snoeiing en aanpak hebben ondervonden, en niet

veranderd zijn – zijn zij niet de ten dele overwonnenen? Wat heb je aan zulke mensen? Als je denkwijze, je begrip van het leven en je begrip van God geen nieuwe verandering laten zien en niet echt iets opleveren, zul je nooit iets opmerkelijks in je dienst tot stand brengen! Zonder visie en zonder nieuw begrip van Gods werk kun je geen overwonnen persoon zijn. Je manier om God te volgen zal dan lijken op die van de mensen die lijden en vasten – die zal van weinig waarde zijn! Juist omdat er weinig getuigenis is in wat ze doen, zeg ik dat hun dienst zinloos is! Zij brengen hun leven door met lijden en in de gevangenis zitten; ze zijn steeds geduldig en minzaam en ze dragen het kruis, ze worden door de wereld belachelijk gemaakt en verworpen, ze ondervinden allerlei moeilijkheden en hoewel ze helemaal tot aan het einde toe gehoorzaam zijn, zijn ze nog steeds niet overwonnen en kunnen ze geen getuigenis aandragen dat ze overwonnen zijn. Ze hebben heel erg geleden, maar van binnen kennen ze God helemaal niet. Al hun oude denkwijzen, oude opvattingen, religieuze praktijken, door de mens bedachte inzichten en menselijke ideeën zijn niet aangepakt. Ze zijn totaal niet tot nieuw inzicht gekomen. Geen greintje van hun begrip van God is waar of accuraat. Ze hebben Gods wil verkeerd begrepen. Kan dit zo zijn om God te dienen? Hoe je God in het verleden ook hebt begrepen, stel dat je je daar vandaag aan vasthoudt en je begrip van God blijft baseren op je eigen opvattingen en ideeën, wat God ook doet. Dat wil zeggen: stel dat je geen nieuw, waar begrip van God hebt en je Gods ware beeld en ware gezindheid niet leert kennen. Stel dat je begrip van God nog steeds is gebaseerd op een feodale, bijgelovige denkwijze, en nog steeds voorkomt uit menselijke denkbeelden en opvattingen. Als dit het geval is, ben je niet overwonnen. Mijn doel met al deze woorden aan jullie is om je deze kennis te laten begrijpen en te laten gebruiken

zodat je tot accuraat en nieuw inzicht komt. Ze beogen ook je oude opvattingen en oude kennis weg te nemen die je meedraagt, zodat je nieuw inzicht kunt verwerven. Als je mijn woorden werkelijk eet en drinkt, zal je begrip aanzienlijk veranderen. Zolang je een gehoorzaam hart houdt terwijl je Gods woorden eet en drinkt, zal je kijk veranderen. Zolang je de herhaalde tuchtigingen kunt aanvaarden, zal je oude mentaliteit stapje voor stapje veranderen. Zolang je oude mentaliteit grondig wordt vervangen door de nieuwe, zullen je praktijken navenant veranderen. Zo snijdt je dienst steeds meer hout en voldoet die steeds meer aan Gods wil. Als je je leven, je kennis van menselijk leven en je vele opvattingen over God kunt veranderen, zal je natuurlijkheid gestaag afnemen. Dit is echt het resultaat nadat God de mens overwint; dit is de verandering die in de mens te zien zal zijn. Als je in je geloof in God alleen maar je lichaam weet te bedwingen, weet te volharden en weet te lijden, en je niet zeker weet of wat je doet goed of verkeerd is, en al helemaal niet voor wie je het doet, hoe kan een dergelijke praktijk dan tot verandering leiden?

Jullie moeten begrijpen dat ik jullie niet vraag jullie lichaam te ketenen of jullie brein aan banden te leggen zodat jullie niet zomaar wat denken. Dit is niet het doel van het werk of het werk dat nu gedaan moet worden. Nu hebben jullie inzicht nodig vanuit de positieve hoek zodat jullie jezelf kunnen veranderen. Jullie moeten jezelf vooral met Gods woorden uitrusten, ofwel jullie volledig uitrusten met de waarheid en visie die nu vóór jullie liggen, en dan voortgaan en ze in praktijk brengen. Dit is jullie verantwoordelijkheid. Ik vraag jullie niet om nog meer illuminatie te zoeken en te verkrijgen. Daar hebben jullie op dit moment gewoon niet de gestalte voor. Jullie moeten alles doen wat je kunt om Gods woorden te eten en te drinken. Jullie moeten Gods werk begrijpen en jullie natuur,

jullie wezen en dat oude leven van jullie kennen. Jullie moeten bovenal die vroegere verkeerde praktijken en menselijke manier van doen van jullie kennen. Om te veranderen, moeten jullie eerst jullie denkwijze veranderen. Vervang eerst jullie oude denkwijze door de nieuwe, en laat jullie nieuwe denkwijze jullie woorden, daden en leven beheersen. Dit wordt er nu van ieder van jullie gevraagd. Ga niet blindelings te werk of volg niet blindelings. Jullie moeten een basis en een doel hebben. Houd jezelf niet voor de gek. Jullie moeten weten waar jullie geloof in God precies voor dient, wat jullie erdoor moeten winnen en waar jullie nu moeten binnengaan. Je moet dit echt allemaal weten.

Wat jullie nu moeten binnengaan is jullie leven en jullie kaliber op een hoger plan brengen. Bovendien moeten jullie die oude kijk uit jullie verleden veranderen, jullie denkwijze veranderen en jullie opvattingen veranderen. Jullie hele leven moet vernieuwd worden. Wanneer je begrip van Gods daden verandert, wanneer je nieuw begrip hebt gekregen van de waarheid van alles wat God zegt en wanneer je interne begrip is toegenomen, zal je leven ten goede keren. Alles wat mensen nu doen en zeggen, is praktisch. Het gaat hierbij niet om leerstellingen, maar veeleer om wat mensen nodig hebben voor hun leven en wat ze dienen te bezitten. Dit is de verandering die plaatsvindt in de mens gedurende het overwinningswerk, de verandering die de mens moet ervaren, en het resultaat nadat de mens overwonnen is. Wanneer je je denkwijze hebt veranderd, een nieuwe mentale houding hebt aangenomen, je opvattingen, je intenties en je vroegere logische redeneringen hebt weggedaan, die diepgewortelde dingen in je overboord hebt gezet en een nieuw begrip van geloof in God hebt gekregen, dan zullen de getuigenissen die je geeft, verheven worden en zal je hele wezen werkelijk veranderd zijn. Al deze dingen zijn het meest praktisch, het meest

realistisch en het meest fundamenteel – dingen die mensen in het verleden moeilijk konden vatten en dingen die ze niet konden benaderen. Ze vormen het ware werk van de Geest. Wat voor begrip had je vroeger precies van de Bijbel? Een snelle vergelijking vandaag geeft je het antwoord. In het verleden plaatste je Mozes, Petrus, Paulus of al die bijbelse uitspraken en perspectieven op een voetstuk. Zou je dat nu doen als je gevraagd werd om de Bijbel op een voetstuk te plaatsen? Je zou zien dat de Bijbel te veel geschriften van mensen bevat en dat in de Bijbel slechts twee fases van Gods werk door de mens is opgetekend. Het is een geschiedenisboek. Houdt dit niet in dat je begrip ervan veranderd is? Als je nu kijkt naar het geslachtsregister van Jezus in het evangelie van Matteüs, zou je zeggen: “Het geslachtsregister van Jezus? Onzin! Dit is het geslachtsregister van Jozef, niet van Jezus. Er is geen verwantschap tussen Jezus en Jozef.” Wanneer je nu naar de Bijbel kijkt, is je begrip ervan anders, ofwel je perspectief is veranderd, en je inzicht erin is groter dan dat van de schriftgeleerden van weleer. Wanneer iemand zegt dat dit geslachtsregister wel iets heeft, zou je zeggen: “Wat heeft het dan? Leg dat eens uit. Jezus en Jozef zijn niet aan elkaar verwant. Weet je dat niet? Kan Jezus een geslachtsregister hebben? Hoe kan Jezus voorouders hebben? Hoe kan Hij de nakomeling van mensen zijn? Zijn vlees is geboren uit Maria; Zijn Geest is de Geest van God, niet de geest van een mens. Jezus is de geliefde Zoon van God, dus kan Hij een geslachtsregister hebben? Op aarde maakte Hij geen deel uit van de mensheid, dus hoe kan Hij dan een geslachtsregister hebben?” Wanneer je het geslachtsregister analyseert, de waarheid duidelijk uitlegt en vertelt wat je begrepen hebt, zal die persoon met de mond vol tanden staan. Sommige mensen zullen naar de Bijbel verwijzen en zeggen: “Jezus had een

geslachtsregister. Heeft jouw God van vandaag een geslachtsregister?” Je zet hun dan je meest realistische inzicht uiteen. Op die manier zul je met je inzicht resultaten boeken. Jezus is in werkelijkheid helemaal niet verwant aan Jozef en al helemaal niet aan Abraham. Jezus is wel in Israël geboren. Maar God is geen Israëliet of een nakomeling van de Israëlieten. Jezus is dan wel geboren in Israël, maar dat betekent niet dat God daarom alleen de God van de Israëlieten is. Hij nam alleen met het oog op Zijn werk deze stap tot vleeswording van Zichzelf. God is de God van de ganse schepping in het universum. Het is alleen dat Hij eerst één fase van het werk deed in Israël en daarna begon te werken onder de heidenvolken. Toch beschouwden mensen Jezus als de God van de Israëlieten, en schaarden ze Hem bovendien onder de Israëlieten en onder Davids nakomelingen. De Bijbel zegt dat Jehova's naam in de eindtijd groot zal zijn onder de heidenvolken, wat erop duidt dat God in de laatste dagen onder de heidenvolken zal werken. Het feit dat God in Judea vlees was geworden, betekent niet dat God alleen Joden liefheeft. Hij was daar alleen maar geboren alleen omdat het werk dat vereiste. Het is niet zo, dat God alleen in Israël vlees had kunnen worden (omdat de Israëlieten Zijn uitverkoren volk waren). Zijn Gods uitverkorenen ook niet onder de heidenvolken te vinden? Nadat Jezus Zijn werk in Judea had volbracht, breidde het werk zich uit naar de heidenvolken. (De Israëlieten noemden alle landen buiten Israël vaak “heidenvolken”.) Onder die heidenvolken bevonden zich in werkelijkheid ook door God uitverkoren volken; er werd daar in die tijd alleen nog geen werk gedaan. Mensen leggen zo veel nadruk op Israël omdat de eerste twee fases van het werk in Israël plaatsvonden, terwijl er onder de heidenvolken geen werk gedaan werd. Het werk onder de heidenvolken begint vandaag pas en daarom vinden mensen het maar moeilijk te

accepteren. Als je dit alles duidelijk kunt begrijpen, al deze zaken goed in je kunt opnemen en juist kunt inschatten, zal je begrip van de God van vandaag en van het verleden accuraat zijn, en zal die verder strekken dan het begrip dat de heiligen door de geschiedenis heen van God hebben gehad. Als je het werk van vandaag ervaart en Gods persoonlijke uitspraak vandaag hoort, maar je nog helemaal geen begrip hebt van Gods volle omvang; als je blijft streven naar wat je altijd nagestreefd hebt en niet iets nieuws nastreeft; en vooral als je al dit overwinningswerk ervaart maar er uiteindelijk geen greintje verandering in je te zien is, is je geloof dan niet als dat van hen die alleen op zoek zijn naar brood om hun honger te stillen? In dat geval zal het overwinningswerk geen resultaat in jou hebben bereikt. Word je dan niet iemand die geëlimineerd wordt?

Aan het einde van al het overwinningswerk moeten jullie allemaal inzien dat God niet alleen de God van de Israëlieten is, maar veeleer de God van de ganse schepping. Hij heeft de hele mensheid geschapen, niet alleen de Israëlieten. Als je zegt dat God alleen de God van de Israëlieten is of dat God onmogelijk in een land buiten Israël vlees kan worden, dan heb je nog steeds geen enkel inzicht opgedaan in het verloop van het overwinningswerk en erken je geenszins dat God jouw God is. Je erkent alleen dat God van Israël naar China is gegaan en gedwongen wordt om jouw God te zijn. Zie je dingen nog steeds zo, dan is mijn werk in jou vruchteloos geweest en heb je niets begrepen van wat ik heb gezegd. Als je uiteindelijk net als Matteüs weer een geslachtsregister voor mij opstelt, een geschikte voorouder en een gepaste afstamming voor mij vindt – zodat God twee geslachtslijnen heeft voor Zijn twee vleeswordingen – zou je de plank dan niet volledig misslaan? Zou jij, deze ‘goedbedoelende persoon’ die voor mij een geslachtsregister heeft gevonden, dan niet iemand zijn geworden die God heeft

verdeeld? Kun je de last van deze zonde op je nemen? Als je na al dit overwinningswerk nog steeds niet gelooft dat God de God van de ganse schepping is, als je nog steeds denkt dat God alleen de God van de Israëlieten is, weersta je God dan niet openlijk? Het oogmerk om je vandaag te overwinnen, is je te laten inzien dat God jouw God is en de God van anderen, en bovenal de God van allen die Hem liefhebben en de God van de ganse schepping. Hij is de God van de Israëlieten en de God van het volk van Egypte. Hij is de God van de Britten en de God van de Amerikanen. Hij is niet alleen de God van Adam en Eva, maar ook de God van alle nakomelingen van Adam en Eva. Hij is de God van alles in de hemelen en alles op aarde. De Israëlitische familie en alle families van de heidenvolken zijn allemaal in de handen van één God. Hij werkte niet alleen enkele duizenden jaren in Israël en werd eens in Judea geboren, maar Hij daalt vandaag neer in China, deze plaats waar de grote rode draak opgerold ligt. Als Zijn geboorte in Judea Hem de Koning van de Joden maakt, maakt Zijn komst vandaag onder jullie allemaal Hem dan niet jullie God? Hij leidde de Israëlieten en werd geboren in Judea, en Hij is ook geboren in een land waar een heidenvolk woont. wordt al Zijn werk niet voor de hele mensheid verricht die Hij geschapen heeft? Heeft Hij de Israëlieten honderdvoudig lief en verafschuwt Hij de heidenvolken duizendvoudig? Is dat niet jullie opvatting? Jullie erkennen God niet; het is niet zo dat God nooit jullie God was. Jullie zijn degenen die God verwerpen; het is niet zo dat God jullie God niet wil zijn. Wie onder de schepselen is niet in de handen van de Almachtige? Is het oogmerk om jullie vandaag te overwinnen niet dat jullie gaan erkennen dat God wel degelijk jullie God is? Als jullie nog steeds volhouden dat God alleen de God van de Israëlieten is en nog steeds volhouden dat in het huis van David in Israël de oorsprong van

Gods geboorte ligt, en dat geen ander land dan Israël gekwalificeerd is om God 'voort te brengen', en dat zeker geen enkele familie onder de heidenvolken Jehova's werk persoonlijk kan ontvangen – als je nog steeds zo denkt, ben je dan geen obstinate dwarsligger? Fixeer je niet altijd op Israël. God is vandaag hier onder jullie. Houd je blik ook niet steeds hemelwaarts gericht. Kijk niet langer uit naar je God in de hemel! God is onder jullie gekomen, dus hoe kan Hij dan in de hemel zijn? Je gelooft nog niet erg lang in God, toch heb je allerlei opvattingen over Hem, zelfs tot op het punt dat je geen seconde durft te denken dat de God van de Israëlieten Zich zou verwaardigen om jullie met Zijn tegenwoordigheid te vereren. Jullie durven al helemaal niet te denken aan hoe jullie God persoonlijk kunnen zien verschijnen, aangezien jullie ondraaglijk vuil zijn. Jullie hebben er ook nooit bij stilgestaan hoe God persoonlijk kan neerdalen in een land waarin een heidenvolk woont. Hij hoort neer te dalen op de berg Sinaï of de Olijfberg en aan de Israëlieten te verschijnen. Verafschuwt Hij niet alle heidenvolken (dat wil zeggen alle volken buiten Israël)? Hoe kan Hij persoonlijk onder hen werken? Deze diepgewortelde opvattingen hebben jullie in de loop van vele jaren ontwikkeld. Het oogmerk om jullie vandaag te overwinnen, is korte metten met deze opvattingen van jullie te maken. Jullie hebben daarbij God persoonlijk onder jullie zien neerdalen – niet op de berg Sinaï of op de Olijfberg, maar onder mensen die Hij in het verleden nooit geleid heeft. Nadat God Zijn twee fases van het werk in Israël deed, begonnen de Israëlieten en alle heidenvolken allemaal deze opvatting aan te hangen: God heeft weliswaar alle dingen geschapen, maar Hij wil alleen de God van de Israëlieten zijn, niet de God van de heidenvolken. De Israëlieten geloven het volgende: God kan alleen onze God zijn, niet de God van jullie heidenvolken, en omdat jullie Jehova niet

vereren, verafschuwt Jehova – onze God – jullie. Die Joden geloven verder het volgende: de Heer Jezus nam het beeld van ons Joden aan en is een God die de kenmerken van het Joodse volk heeft. God werkt onder ons. Gods beeld en ons beeld lijken op elkaar; ons beeld lijkt sterk op dat van God. De Heer Jezus is de Koning van ons Joden; heidenvolken komen niet in aanmerking voor een dergelijk groot heil. De Heer Jezus is het zondeoffer voor ons Joden. De Israëlieten en het Joodse volk kwamen eigenlijk enkel op basis van die twee fases van het werk tot deze vele opvattingen. Zij claimen God uitsluitend voor zichzelf en staan niet toe dat God ook de God van de heidenvolken is. Zo kreeg God geen plaats in het hart van de heidenvolken. Iedereen ging namelijk geloven dat God geen God van de heidenvolken wil zijn en dat Hij alleen de Israëlieten – Zijn uitverkoren volk – mag en dat Hij de Joden mag, in het bijzonder de discipelen die Hem volgden. Weet je niet dat het werk dat Jehova en Jezus deden voor de overleving van de hele mensheid is? Erkennen jullie nu dat God de God is van jullie allemaal die buiten Israël geboren zijn? Is God niet hier in jullie midden vandaag? Dit kan toch geen droom zijn, of wel? Accepteren jullie deze realiteit niet? Jullie durven het niet te geloven of erover na te denken. Hoe jullie er ook tegen aankijken, is God niet hier in jullie midden? Zijn jullie nog steeds bang om deze woorden te geloven? Zijn vanaf vandaag niet alle overwonnen mensen en allen die Gods volgelingen willen zijn niet Gods uitverkoren volk? Zijn jullie niet allemaal, die vandaag volgelingen zijn, het uitverkoren volk buiten Israël? Is jullie status niet gelijk aan die van de Israëlieten? Moeten jullie dit alles niet erkennen? Is dit niet het oogmerk van het werk om jullie te overwinnen? Aangezien jullie God kunnen zien, zal Hij voor altijd jullie God zijn, vanaf het begin en in de toekomst. Hij zal jullie niet verlaten, zolang

jullie allemaal gewillig zijn om Hem te volgen en Zijn trouwe, gehoorzame schepselen te zijn.

Hoe krachtig hun huidige besluit ook is om God lief te hebben, mensen zijn in het algemeen gehoorzaam geworden en waren volgbaar tot op de dag van vandaag. De mens zal zich pas op het eind, wanneer deze fase van het werk afloopt, geheel en al bekeren. Dan zullen mensen echt zijn overwonnen. Nu zijn ze alleen nog in het proces om overwonnen te worden. Zodra het werk is voltooid, zullen ze volledig overwonnen zijn, maar nu nog niet! Zelfs als iedereen overtuigd is, betekent dat niet dat ze geheel en al overwonnen zijn. Mensen hebben op dit moment namelijk alleen maar woorden gezien en geen feitelijke gebeurtenissen, en ze voelen zich nog steeds onzeker hoezeer ze ook geloven. Daarom zullen mensen pas bij die laatste feitelijke gebeurtenis, waarbij de woorden werkelijkheid worden, geheel en al overwonnen worden. Nu worden deze mensen overwonnen omdat ze horen van vele mysteries waar ze nooit eerder van gehoord hebben. Maar iedereen let en wacht van binnen nog steeds op enkele feitelijke gebeurtenissen waardoor ze ieder woord van God werkelijkheid kunnen zien worden. Pas dan zullen ze volledig overtuigd zijn. Pas wanneer allen deze feitelijke dingen, op het eind, werkelijkheid hebben zien worden en deze werkelijkheden ze een gevoel van zekerheid hebben gegeven, zullen ze hun overtuiging tonen in hun hart, hun spraak en hun ogen, en zullen ze geheel en al overtuigd zijn vanuit de grond van hun hart. Dit is de natuur van de mens. Jullie moeten de woorden allemaal bewaarheid zien worden, jullie moeten enkele feitelijke gebeurtenissen zien optreden en rampspoed op sommige mensen zien neerkomen, dan zullen jullie diep van binnen volledig overtuigd zijn. Jullie blijven net als de Joden groot belang hechten aan tekenen

en wonderen. Toch blijven jullie niet zien dat er tekenen en wonderen zijn, en dat er zich werkelijkheden voordoen die bedoeld zijn om jullie ogen wagenwijd te openen. Of er nu iemand uit de lucht neerdaalt, of een wolkkolom tot jullie spreekt, of ik duivels bij iemand van jullie uitdrijf, of mijn stem als de donder onder jullie buldert, jullie hebben iets dergelijks altijd willen zien en zullen dat ook altijd willen zien. Je kunt zeggen dat jullie grootste wens in jullie geloof in God is dat God jullie persoonlijk een teken komt geven. Dan zijn jullie tevreden. Om jullie mensen te overwinnen, moet ik werk verrichten zoals het scheppen van de wereld en daar nog een teken aan toevoegen. Dan zal jullie hart volledig overwonnen zijn.

De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (4)

Wat betekent het om vervolmaakt te worden? Wat betekent het om overwonnen te worden? Aan welke criteria moet je voldoen om overwonnen te worden? En aan welke criteria moet je voldoen om vervolmaakt te worden? Overwinnen en vervolmaken hebben beide het doel de mens compleet te maken, zodat hij kan worden teruggebracht tot zijn oorspronkelijke gelijkenis en vrij kan zijn van zijn verdorven satanische gezindheid en de invloed van Satan. Dit overwinnen vindt vroeg plaats in het proces van de bewerking van de mens, dat wil zeggen het is de eerste stap van het werk. Vervolmaken is de tweede stap, ofwel het afsluitende werk. Ieder menselijk wezen moet doormaken dat hij overwonnen wordt; anders is hij niet in staat God te kennen en weet hij niet dat er een God is; met andere woorden, hij is dan niet in staat God te erkennen. En wanneer iemand God niet erkent, is het onmogelijk dat hij door God vervolmaakt

wordt, want hij voldoet dan niet aan de criteria voor zijn vervolmaking. Als je God niet eens erkent, hoe kun je Hem dan kennen? En hoe zou je Hem zoeken? Je zou ook niet in staat zijn om getuigenis af te leggen aan Hem en al helemaal niet om het vertrouwen te hebben dat je Hem tevredenstelt. Dus voor eenieder die compleet gemaakt wil worden, moet de eerste stap het doormaken van het overwinningswerk zijn. Dit is de eerste voorwaarde. Maar of het nu om overwinning of vervolmaking gaat, beide zijn bedoeld om de mens te bewerken en hem te veranderen en beide zijn een onderdeel van het werk om de mens te beheren. Deze twee stappen zijn nodig om iemand in een compleet mens te veranderen; geen van beide stappen kan worden overgeslagen. Het is waar dat 'overwonnen worden' niet erg prettig klinkt, maar in feite is het proces van iemand overwinnen het proces van hem veranderen. Wanneer je eenmaal overwonnen bent, kan je verdorven gezindheid al dan niet zijn volledig zijn uitgeroeid, maar je hebt er dan wel kennis van genomen. Door het overwinningswerk zul je je beperkte menselijkheid hebben leren kennen en ook je grote mate van ongehoorzaamheid. Hoewel je niet in staat zult zijn deze beide kwijt te raken of te veranderen in de korte periode van het overwinningswerk, zul je ze leren kennen. Dit legt de basis voor jouw vervolmaking. Dus worden overwinnen en vervolmaken beide verricht om de mens te veranderen, om hem van zijn verdorven satanische gezindheid te ontdoen, zodat hij zichzelf volledig aan God kan geven. Het is gewoon zo, dat overwonnen worden de eerste stap is bij het veranderen van de gezindheid van de mens en ook de eerste stap bij de mens is om zich volledig aan God te geven, een stap die lager is dan volmaakt te worden gemaakt. De levensgezindheid van een overwonnen persoon verandert veel minder dan dat van een vervolmaakt persoon. Overwonnen en vervolmaakt

worden zijn conceptueel verschillend van elkaar, omdat ze verschillende fasen van het werk vertegenwoordigen en omdat ze aan mensen verschillende maatstaven stellen, waarbij overwinning lagere maatstaven stelt en vervolmaking hogere. Zij die vervolmaakt zijn, zijn rechtschapen mensen, mensen die heilig en puur zijn gemaakt; zij zijn de kristallisaties van het werk van het beheer van de mensheid, ofwel de eindproducten. Hoewel het geen perfecte mensen zijn, zijn het mensen die een zinvol leven proberen te leiden. Maar de overwonnen mensen erkennen alleen verbaal dat God bestaat; zij erkennen dat God Zichzelf heeft geïncarneerd, dat het Woord verschijnt in het vlees, en dat God naar de aarde is gekomen om het werk van oordeel en tuchtiging uit te voeren. Ze erkennen ook dat Gods oordeel en tuchtiging evenals Zijn slaan en loutering heilzaam zijn voor de mens. Dat wil zeggen: ze beginnen net de menselijke gelijkenis aan te nemen en ze hebben enig begrip van het leven, maar nog geen duidelijk beeld. Met andere woorden, ze beginnen net controle te krijgen over hun menselijkheid. Dit zijn de resultaten van overwonnen worden. Wanneer mensen het pad van vervolmaking betreden, kan hun oude gezindheid veranderd worden. Daarnaast blijven hun levens zich ontwikkelen en komen zij geleidelijk aan tot een diepere waarheid. Ze zijn in staat de wereld en allen die niet op zoek zijn naar de waarheid te verafschuwen. Ze verafschuwen vooral zichzelf, maar nog meer kennen ze zichzelf klaarblijkelijk goed. Ze zijn bereid om volgens de waarheid te leven en zij maken het tot hun doel om de waarheid te zoeken. Zij willen niet leven volgens de gedachten die door hun eigen hersenen worden voortgebracht, en ze voelen weerzin tegen de zelfingenomenheid, hoogmoed en eigenwaan van de mens. Ze spreken met een sterk gevoel voor fatsoen, behandelen zaken met inzicht en wijsheid en zijn trouw en gehoorzaam aan God.

Als ze een moment van tuchtiging en oordeel ervaren, worden ze niet passief of zwak, maar zijn ze zelfs dankbaar voor Gods tuchtiging en oordeel. Ze geloven dat ze niet zonder Gods tuchtiging en oordeel kunnen; ze kunnen daardoor Zijn bescherming ontvangen. Ze streven geen geloof na van vrede en vreugde en van het zoeken naar brood om de honger te stillen. Evenmin streven ze naar tijdelijk vleselijk genot. Dit zijn de eigenschappen van vervolmaakte mensen. Nadat mensen overwonnen zijn, erkennen ze dat er een God is. Maar welke acties ook het gevolg zijn van het erkennen van Gods bestaan, deze acties in hen zijn beperkt. Wat betekent het eigenlijk: het Woord verschijnt in het vlees? Wat betekent incarnatie? Wat heeft de geïncarneerde God gedaan? Wat zijn het doel en de betekenis van Zijn werk? Wat heb je bereikt als je zoveel van Gods werk hebt ervaren en de daden hebt ervaren van de vleesgeworden God? Alleen wanneer je al deze dingen begrepen hebt, zul je een overwonnen mens zijn. Als je alleen zegt dat je erkent dat er een God is, maar niet datgene achterlaat wat je zou moeten achterlaten en er niet in slaagt het vleselijke genot op te geven dat je op zou moeten geven, maar in plaats daarvan, zoals altijd, blijft hunkeren naar vleselijk comfort, en als je niet in staat bent vooroordelen tegen je broeders en zusters los te laten, en je bij veel simpele toepassingen niet in staat bent de tol te betalen om je acties te volbrengen, dan bewijst dit dat je nog steeds niet overwonnen bent. Zelfs als je veel begrijpt, zal dit in dat geval allemaal voor niets zijn. Zij die overwonnen zijn, zijn mensen die enkele eerste veranderingen en een eerste intrede hebben bereikt. Door Gods oordeel en tuchtiging te ervaren krijgen zij basiskennis over God en een basisbegrip van de waarheid. Hoewel je niet in staat bent volledig de werkelijkheid te betreden van veel diepere, gedetailleerde waarheden, ben je wel in staat veel oppervlakkige waarheden in je

echte leven in praktijk te brengen, zoals de waarheden betreffende je vleselijke genot of je persoonlijke status. Dit alles wordt natuurlijk bereikt door diegenen die doormaken overwonnen te worden. Ook enkele veranderingen in gezindheid kunnen worden waargenomen in de overwonnen mensen. Hun kledij, hun uiterlijke verzorging en hun leven kunnen bijvoorbeeld veranderen. Hun kijk op het geloof in God verandert, ze krijgen duidelijkheid over het onderwerp van hun zoektocht en hun ambities nemen toe. Tijdens het overwonnen worden kan ook hun levensgezindheid overeenkomstig veranderen. Het is niet zo dat zij helemaal niet veranderen. Het is alleen zo dat hun verandering oppervlakkig is, initieel, en veel kleiner dan de verandering in gezindheid en het nagestreefde doel die zou worden waargenomen wanneer iemand vervolmaakt is. Als tijdens het overwonnen worden de gezindheid van de betreffende persoon helemaal niet verandert en hij niet eens een beetje van de waarheid verwerft, dan wordt deze persoon slechts een stuk afval en is hij totaal nutteloos! Wie niet overwonnen is, kan niet volmaakt worden gemaakt. En als iemand alleen overwonnen wil worden, kan hij niet helemaal volmaakt worden gemaakt, zelfs wanneer zijn gezindheid enkele overeenkomstige veranderingen laat zien tijdens het overwinningswerk. Hij zal ook de initiële waarheden verliezen die hij had verworven. Er is een enorm verschil tussen de mate van verandering in gezindheid in de overwonnen en de vervolmaakte mensen. Maar overwonnen worden is de eerste stap van verandering; het is de basis. Het ontbreken van deze eerste verandering is het bewijs dat iemand God in feite helemaal niet kent, omdat deze kennis afkomstig is van het oordeel. En dit oordeel is een belangrijk onderdeel van het overwinningswerk. Dus ieder vervolmaakt mens heeft

doorgemaakt overwonnen te worden. Anders had hij nooit vervolmaakt kunnen worden.

Je zegt dat je de geïncarneerde God erkent en dat je het verschijnen van het Woord in het vlees erkent, maar toch doe je bepaalde dingen achter Zijn rug, dingen die ingaan tegen datgene wat Hij vraagt en heb je in je hart geen vrees voor Hem. Is dit God erkennen? Je erkent wat Hij zegt, maar je weigert zelfs de dingen die je kunt doen in praktijk te brengen en je leeft Zijn weg niet na. Is dit erkenning? Je erkent Hem, maar je enige instelling is je voor Hem te hoeden, en nooit om Hem vereren. Als je Zijn werk gezien en erkend hebt en je weet dat Hij God is, en je bent toch slechts matig enthousiast en je verandert helemaal niet, dan hoor je tot het soort mensen dat nog steeds niet is overwonnen. Zij die overwonnen zijn moeten alles doen wat in hun vermogen ligt, en al kunnen zij hogere waarheden niet binnentreden en gaan die waarheden hun boven de pet, zulke mensen zijn nog steeds bereid om dit te bereiken. Dat komt omdat er beperkingen zijn aan wat zij kunnen accepteren, omdat er grenzen en limieten zijn aan wat zij kunnen uitvoeren. Maar zij moeten ten minste alles doen wat in hun vermogen ligt, en als je dat kunt bereiken, dan is dat een effect dat vanwege het overwinningswerk tot stand is gekomen. Stel dat je zegt: “Aangezien Hij zoveel woorden kan voortbrengen die de mens niet kan voortbrengen, als Hij God niet is, wie dan wel?” Als je dit soort gedachten hebt, betekent dat niet dat je God erkent. Als je God erkent, moet je dat in je werkelijke handelen laten zien. Een kerk leiden maar niet in staat zijn goede daden te verrichten, hunkeren naar geld en altijd stiekem het geld van de kerk naar je eigen zakken wegsluizen – is dit erkennen dat er een God is? God is almachtig en moet worden gevreesd. Hoe kun je niet bang zijn als je werkelijk erkent dat er een God is? Als je in staat bent

zo iets verachtelijks te doen, erken je Hem dan werkelijk? Is God datgene waarin je gelooft? Je gelooft in een vage God; daarom ben je niet bang! Alle mensen die God werkelijk erkennen en kennen, vrezen Hem en zijn bang iets te doen wat tegen Hem in gaat of wat tegen hun geweten in gaat. Zij zijn vooral bang om iets te doen waarvan zij weten dat het tegen de wil van God ingaat. Alleen dit kan worden beschouwd als het erkennen van het bestaan van God. Wat zou jij doen als je ouders je zouden ontmoedigen om in God te geloven? Hoe zou je van God moeten houden als jouw niet-gelovige echtgenoot je goed behandelt? En hoe zou je van God moeten houden als de broeders en zusters je verafschuwen? Als je Hem erkent, dan zul je gepast handelen en de realiteit in al deze situaties naleven. Als je er niet in slaagt werkelijk te handelen, maar je zegt alleen dat je Gods bestaan erkent, dan ben je slechts een prater! Je zegt dat je in Hem gelooft en dat je Hem erkent. Maar op welke manier erken je Hem? Op welke manier geloof je in Hem? Vrees je Hem? Vereer je Hem? Houd je diep vanbinnen van Hem? Wanneer je overstuur bent en je niemand hebt op wie je kunt steunen voel je dat je van God moet houden, en daarna vergeet je het weer helemaal. Dat is niet van God houden of in God geloven! Wat wil God dat de mens uiteindelijk bereikt? Alle toestanden die ik heb genoemd, zoals denken dat je een belangrijk persoon bent, het gevoel hebben dat je de dingen snel oppakt, anderen controleren, op anderen neerkijken, mensen beoordelen op basis van hun uiterlijk, argeloze mensen pesten, kerkgeld begeren, enzovoort – pas wanneer al deze verdorven gezindheden, gedeeltelijk, uit je zijn verwijderd, zal Gods overwinning van jou aan het licht worden gebracht.

Het overwinningswerk aan jullie, mensen, verricht, is van de diepste betekenis: het doel van dit werk is enerzijds een groep mensen te vervolmaken,

dat wil zeggen hen te vervolmaken tot een groep van overwinnaars, als de eerste groep van compleet gemaakte mensen, als eerstelingen. Anderzijds om Gods schepselen van Zijn liefde te laten genieten, Gods grootste verlossing te laten ontvangen, Gods volledige verlossing, en om de mens niet alleen te laten genieten van genade en goedertierenheid, maar belangrijker nog van tuchtiging en oordeel. Alles wat God in Zijn werk sinds de schepping van de wereld tot nu heeft gedaan, is liefde, zonder enige haat jegens de mens. Zelfs de tuchtiging en het oordeel die je zag, zijn eveneens liefde, een meer ware en wezenlijke liefde; deze liefde leidt mensen naar de juiste weg van menselijk leven. Ten derde is het doel van dit werk te getuigen tegenover Satan. En ten vierde om de basis te leggen voor toekomstig evangelisatiewerk. Al het werk dat Hij heeft gedaan, is bedoeld om de mensen naar de juiste weg van menselijk leven te leiden, zodat zij een normaal menselijk leven kunnen hebben, omdat de mens niet weet hoe hij zijn leven moet leiden. Zonder een dergelijke leiding zou je slechts in staat zijn een leeg leven te leiden, een waardeloos en zinloos leven en zou je absoluut niet weten hoe je een normaal mens kunt zijn. Dit is de diepste betekenis van het overwinnen van mensen. Jullie stammen allemaal van Moab af. Overwinningswerk waaraan jullie onderworpen zijn, is jullie grootste redding. Jullie leven allen in een wereld van zonde en losbandigheid; jullie zijn allen losbandig en zondige mensen. Vandaag kunnen jullie God niet alleen zien, maar belangrijker: jullie hebben tuchtiging en oordeel ontvangen, en zo de diepst mogelijke redding ontvangen, dat wil zeggen, Gods grootste liefde ontvangen. Alles wat Hij doet, is echte liefde voor jullie; Hij heeft geen slechte bedoeling. Hij oordeelt jullie op grond van jullie zonden, zodat jullie goed naar jezelf zullen kijken en die geweldige redding zullen ontvangen. Dit alles is gedaan met het

doel de mens compleet te maken. God heeft vanaf het begin tot het einde Zijn uiterste best gedaan om de mens te redden en Hij wil zeker niet de mens die Hij eigenhandig heeft geschapen volledig vernietigen. Nu is Hij onder jullie gekomen om Zijn werk te doen; is dat niet nog duidelijker verlossing? Als Hij jullie zou haten, zou Hij dan nog een dergelijk groot werk verrichten om jullie persoonlijk te leiden? Waarom zou Hij zo lijden? God haat jullie niet en heeft geen slechte bedoelingen met jullie. Jullie zouden moeten weten dat Gods liefde de meest wezenlijke liefde is. Alleen omdat de mensen ongehoorzaam zijn, moet Hij hen redden door middel van het oordeel; anders zouden zij niet gered worden. Omdat jullie niet weten hoe het leven te leiden, of hoe te leven, en jullie leven in deze losbandige en zondige wereld en zijn losbandige en obscene duivels, kan Hij het niet over Zijn hart verkrijgen jullie nog meer ontaard te laten worden; ook kan Hij het niet over Zijn hart verkrijgen toe te zien dat jullie zo in die smerige plek leven, en door Satan naar willekeur vertrapt worden. Evenmin kan Hij het over Zijn hart verkrijgen om jullie in het dodenrijk terecht te laten komen. Hij wil jullie groep alleen voor zich winnen en jullie volledig redden. Dit is het hoofddoel van het overwinningswerk aan jullie – het is alleen bedoeld voor verlossing. Als je niet kunt inzien dat alles dat aan je verricht wordt liefde en verlossing is, als je denkt dat het alleen maar een methode, een manier is om mensen te kwellen en iets onbetrouwbaars, dan kun je beter naar jouw wereld terugkeren om pijn en ontbering te lijden! Als je bereid bent met deze stroom mee te gaan en dit oordeel en deze geweldige verlossing te ondergaan en te genieten van alle zegeningen die niet te vinden zijn in de menselijke wereld en te genieten van deze liefde, wees dan correct: blijf in deze stroom om het overwinningswerk te aanvaarden, zodat je vervolmaakt kunt worden. Hoewel je tegenwoordig enige

pijn en loutering ondergaat als gevolg van het oordeel, is deze pijn waardevol en zinvol. Hoewel tuchtiging en oordeel louteringen en genadeloze onthullingen zijn voor de mens, bedoeld om hem te straffen voor zijn zonden en om hem lichamelijk te straffen, is niets van dit werk bedoeld om zijn vlees te verdoemen en vernietigen. De ernstige onthullingen van het woord zijn allemaal bedoeld om je naar het juiste pad te leiden. Jullie hebben persoonlijk zoveel van dit werk ervaren en het is duidelijk dat het jullie niet op het verkeerde pad heeft gebracht. Het is allemaal bedoeld om je normale menselijkheid na te laten leven; het is allemaal bereikbaar met je normale menselijkheid. Elke stap van het werk is gedaan op basis van jouw behoeften, in overeenstemming met jouw zwakheden en jouw huidige gestalte; jullie zijn niet ondragelijk belast. Hoewel je nu niet in staat bent dit duidelijk in te zien en je het gevoel hebt dat ik hard tegen je ben, hoewel je blijft denken dat ik je dagelijks tuchtig, over je oordeel en je berisp omdat ik je haat, en hoewel wat je ontvangt tuchtiging en oordeel is, is het in werkelijkheid allemaal liefde voor jou en ook een geweldige bescherming. Als je de diepere betekenis van dit werk niet kunt begrijpen, dan is er domweg geen manier voor je om deze ervaring voort te zetten. Je zou bemoedigd moeten worden door zo'n verlossing. Weiger niet om tot bezinning te komen. Nu je zover bent gekomen, zou je de betekenis van dit overwinningswerk duidelijk moeten zien. Je zou niet langer aan dergelijke ideeën moeten vasthouden!

Hoe hoor je aandacht te besteden aan je toekomstige missie?

Ben je in staat om op een concrete manier de gezindheid die door God in elk tijdperk wordt uitgedrukt over te brengen in een taal waarmee de betekenis van

het tijdperk op een geschikte manier wordt overgebracht? Ben jij, die Gods werk in de laatste dagen ervaart, in staat om Gods rechtvaardige gezindheid in detail te beschrijven? Kun je op een duidelijke en nauwkeurige manier getuigen van Gods gezindheid? Hoe zul je datgene wat je hebt gezien en ervaren doorgeven aan die erbarmelijke, arme en vrome religieuze gelovigen die hongeren en dorsten naar rechtvaardigheid en erop wachten dat jij hen hoedt? Wat voor soort mensen wachten erop dat jij hen hoedt? Kun je het je voorstellen? Ben je je bewust van de last op je schouders, je opdracht en je verantwoordelijkheid? Waar is je besef van een historische missie? Hoe zul je in het volgende tijdperk naar behoren dienen als een meester? Heb je een sterk gevoel van meesterschap? Hoe zou jij de meester van alle dingen uitleggen? Is het werkelijk de meester van alle levende wezens en van alle fysieke dingen ter wereld? Welke plannen heb je voor de voortgang van de volgende fase van het werk? Hoeveel mensen wachten erop dat jij hun herder wordt? Is je taak zwaar? Zij zijn arm, erbarmelijk, blind, ten einde raad, ze jammeren in de duisternis; waar is de weg? Hoezeer verlangen ze ernaar dat het licht plotseling neerdaalt als een vallende ster en de machten van de duisternis verdrijft die de mens zo veel jaren hebben onderdrukt. Wie kan weten hoezeer zij hier dag en nacht gespannen op hopen en naar smachten? Zelfs op een dag waarop het licht voorbijflitst, blijven deze zwaar lijdende mensen gevangen in een donkere kerker zonder hoop op vrijlating; wanneer zullen zij niet langer wenen? Vreselijk is de tegenspoed van deze broze geesten die het nooit vergund is te rusten, en al lang zijn zij in deze gesteldheid gebonden door meedogenloze ketens en de bevroren geschiedenis. En wie heeft het geluid van hun geweeklaag gehoord? Wie heeft hen aanschouwd in hun ellendige gesteldheid? Is het ooit in je opgekomen hoe

gegriefd en ongerust Gods hart is? Hoe kan Hij het verdragen om de onschuldige mensheid, die Hij met Zijn eigen handen geschapen heeft, zulke kwelling te zien ondergaan? Menselijke wezens zijn immers de slachtoffers die vergiftigd zijn. En, al heeft de mens tot de dag van vandaag overleefd, wie zou hebben geweten dat de mensheid al lang vergiftigd is door de boze? Ben je vergeten dat je een van de slachtoffers bent? Ben je niet bereid om, vanwege je liefde voor God, te proberen deze overlevenden te redden? Ben je niet bereid om al je energie eraan te wijden om God terug te betalen, die de mensheid liefheeft als Zijn eigen vlees en bloed? Hoe zou jij, alles in overweging nemend, uitleggen dat je door God gebruikt wordt om je buitengewone leven te leiden? Heb je werkelijk de vastberadenheid en het vertrouwen om het betekenisvolle leven van een vrome, God dienende persoon te leiden?

Wat verstaan jullie onder zegeningen?

Hoewel de mensen die in dit tijdperk zijn geboren door Satan en de vuile demonen zijn verdorven, heeft die verdorvenheid hun ook de grootste redding gebracht, redding die nog groter is dan de bergen en vlakten met vee en de enorme rijkdom van Job, groter ook dan de zegening die Job kreeg omdat hij Jehova na zijn beproevingen aanschouwde. Pas nadat Job de beproeving van de dood had doorstaan, hoorde hij Jehova spreken en hoorde hij Jehova's stem in de wervelwind. Toch zag hij het gezicht van Jehova niet, en kende hij Zijn gezindheid niet. Wat Job verkreeg, was slechts materiële rijkdom die vleselijke genoegens en de mooiste kinderen van alle omringende steden verschaftte, evenals de bescherming van de engelen van de hemel. Hij zag Jehova nooit en

hoewel hij rechtvaardig werd genoemd, kende hij Jehova's gezindheid niet. En ondanks dat je zou kunnen zeggen dat het materieel genot van de mensen tegenwoordig tijdelijk wat mager uitvalt en de omgeving van de buitenwereld vijandig is, laat ik mijn gezindheid zien. Deze heb ik sinds de oudheid niet aan de mensheid geopenbaard en is altijd geheim geweest, net als de mysteriën van vroeger tijden geheim waren voor de mensen, die het nederigst van allen waren, maar aan wie ik ook mijn grootste redding heb verleend. Het is bovendien de eerste keer dat ik deze dingen heb geopenbaard. Dit soort werk heb ik nooit eerder gedaan. Hoewel jullie flink onderdoen voor Job, heeft wat jullie hebben verkregen en wat jullie hebben gezien Job ver overtroffen. Hoewel jullie allerlei soorten leed hebben ondergaan en allerlei kwellingen hebben meegemaakt, lijkt dat lijden nog niet in de verte op de beproevingen van Job. Integendeel, het is het oordeel en de tuchting die mensen ontvingen vanwege hun opstandigheid, vanwege hun weerstand en vanwege mijn rechtvaardige gezindheid. Het is rechtvaardig oordeel, tuchting en vervloeking. Job was daarentegen een rechtvaardig mens onder de Israëlieten, die Jehova's grote liefde en tederheid genoot. Hij had geen kwade daden verricht en hij weerstond Jehova niet, hij was juist oprecht toegewijd aan Jehova. Vanwege zijn rechtvaardigheid werd hij aan beproevingen blootgesteld. Hij onderging pittige beproevingen omdat hij een trouwe dienaar van Jehova was. De huidige mensen worden aan mijn oordeel en vervloeking blootgesteld vanwege hun vuilheid en onrechtvaardigheid. Hoewel hun lijden in niets lijkt op wat Job doorstond toen hij zijn vee, zijn huis, zijn dienaars, zijn kinderen en alles wat hem lief was kwijtraakte, is hetgeen mensen nu ondergaan vurige loutering en verbranding. Wat het nog ernstiger maakt dan wat Job ervaarde, is dat dit soort beproevingen niet verminderd of weggenomen

wordt omdat mensen zwak zijn. Integendeel, ze zijn langdurig en blijven bestaan tot de laatste dag van hun leven. Dit is straf, oordeel en vervloeking, het is genadeloos branden, het is zelfs de rechtmatige 'erfenis' van de mensheid. Het is wat mensen verdienen en het is waar mijn rechtvaardige gezindheid wordt uitgedrukt. Dit is een bekend feit. Desondanks hebben mensen veel meer verkregen dan het lijden dat ze nu doorstaan. Wat jullie doorstaan is slechts tegenslag als gevolg van jullie dwaasheid, terwijl wat jullie hebben verkregen honderdmaal meer is dan wat jullie lijden. Volgens de wetten van Israël in het Oude Testament wordt iedereen die mij weerstaat, iedereen die mij openlijk oordeelt en iedereen die mijn weg niet volgt, maar mij in plaats daarvan stoutmoedig godslasterlijke offers biedt, zeker door vuur in de tempel vernietigd of tot de dood gestenigd door enkelen van de uitverkorenen. Zelfs de nakomelingen van hun eigen stam en andere naaste verwanten zullen lijden onder mijn vervloeking. In het volgende leven zullen zij niet vrij zijn, maar de slaven van mijn slaven en ik zal ze verbannen onder de heidenen en ze zullen niet kunnen terugkeren naar hun vaderland. Op basis van hun handelingen en hun gedrag is het lijden dat de tegenwoordige mensen ondergaan bij lange na niet zo ernstig als de straf die de Israëlieten ondergingen. Als je zegt dat het vergelding is wat jullie momenteel lijden, is dat niet ongerechtvaardigd, omdat jullie de grens echt hebben overschreden. Als jullie in Israël waren geweest, zouden jullie eeuwige zondaars zijn geworden en zouden jullie allang in de pan zijn gehakt door de Israëlieten en verbrand zijn door het hemelse vuur in Jehova's tempel. Wat is het dat jullie nu hebben verkregen? Wat hebben jullie ontvangen en wat hebben jullie genoten? Ik heb mijn rechtvaardige gezindheid in jullie geopenbaard, maar het allerbelangrijkste is dat ik mijn geduld met de

verlossing van de mensheid heb laten zien. Je zou kunnen zeggen dat het werk dat ik in jullie heb verricht slechts het werk van geduld is. Het is verricht in het belang van mijn management en bovenal in het belang van het genot van de mensheid.

Hoewel Job de beproevingen van Jehova onderging, was hij slechts een rechtvaardig man die Jehova vereerde. Ondanks dat hij deze beproevingen onderging, klaagde hij niet over Jehova en koesterde hij zijn treffen met Hem. Niet alleen koesteren mensen tegenwoordig de aanwezigheid van Jehova niet, zij verwerpen Zijn verschijning, verafschuwen die, klagen erover en bespotten die. Hebben jullie niet heel wat verkregen? Was jullie lijden echt zo groot? Hebben jullie niet meer geluk gehad dan Maria en Jacobus? En was jullie weerstand werkelijk zo triviaal? Kan het zo zijn dat wat ik van jullie heb geëist en wat ik van jullie vroeg te groot en te veel is geweest? Mijn toorn werd alleen losgelaten op die Israëlieten die mij weerstonden, niet rechtstreeks op jullie. Wat jullie hebben verkregen is slechts mijn genadeloos oordeel en openbaringen evenals meedogenloos vurige loutering. Desondanks blijven mensen mij weerstaan en bestrijden en dit doen ze zonder een greintje onderwerping. Er zijn zelfs mensen die afstand van mij nemen en mij ontkennen; dat soort mens is niets beter dan de stam van Korach en Datan die zich verzette tegen Mozes. De harten van mensen zijn te zeer versteend en hun natuur is te koppig. Ze veranderen hun oude gewoontes nooit. Ik zeg dat ze als prostituees in het volle daglicht worden blootgesteld en mijn woorden zijn dermate streng dat ze wellicht 'kwetsend voor het oor' zijn omdat ze de natuur van mensen aan het daglicht blootstellen. Toch knikken ze slechts hun hoofd, laten een traan en dwingen zich een beetje verdriet te voelen. Als dit eenmaal voorbij is, zijn ze zo fel als de koning van de

wilde beesten in de bergen en hebben ze niet het minste bewustzijn. Hoe kunnen mensen met dit soort gezindheid weten dat ze honderdmaal meer geluk hebben gehad dan Job? Hoe kunnen zij zich realiseren dat wat zij genieten zegeningen zijn die door de eeuwen heen amper zijn vertoond, die niemand eerder heeft genoten? Hoe kan het geweten van mensen dit soort zegeningen voelen, zegeningen die een straf bevatten? Om eerlijk te zijn, het enige wat ik van jullie vraag is dat jullie een rolmodel voor mijn werk zijn, getuigen van mijn gehele gezindheid en al mijn handelingen, zodat jullie bevrijd kunnen worden van de kwellingen van Satan. Maar de mensen worden altijd afgestoten door mijn werk en staan er bewust vijandig tegenover. Hoe kunnen zulke mensen mij er niet toe aanzetten de wetten van Israël terug te brengen en de toorn die ik over Israël afriep over hen af te roepen? Hoewel er velen van jullie mij 'gehoorzaam en onderdanig' zijn, zijn er zelfs nog meer die van het soort van de stam van Korach zijn. Zodra ik mijn volle glorie heb bereikt, zal ik het vuur uit de hemel gebruiken om hen tot as te verbranden. Jullie moeten weten dat ik mensen niet langer met mijn woorden zal tuchtigen. Integendeel, voordat ik het werk van Israël uitvoer, zal ik de stam van Korach die mij weerstaat en die ik lang geleden heb geëlimineerd volledig tot as verbranden. De mensheid zal niet langer de kans hebben om van mij te genieten. In plaats daarvan zullen ze alleen mijn toorn en vlammen uit de hemel zien. Ik zal de diverse uitkomsten van alle soorten mensen onthullen en ik zal ze allemaal in categorieën verdelen. Ik zal kennis nemen van elke rebelse daad en zal dan mijn werk afmaken, zodat de uitkomsten van mensen bepaald worden aan de hand van mijn oordeel over hun tijd op aarde evenals aan de hand van hun houdingen tegenover mij. Wanneer die tijd aanbreekt, is er niets dat hun uitkomst kan veranderen. Laat mensen zelf hun

eigen uitkomsten onthullen! Dan zal ik de uitkomsten van de mensen aan de hemelse Vader overbrengen.

Wat is jouw begrip van God?

Mensen geloven al heel lang in God, toch hebben de meesten geen begrip van dit woord 'God'. Ze volgen gewoon de meute zonder verder benul. Ze hebben geen idee waarom mensen precies in God moeten geloven of wat God precies is. Als mensen alleen weten dat ze in God moeten geloven en Hem moeten volgen, maar niet weten wat God is en God ook niet begrijpen, is dit dan niet de grootste grap ter wereld? Ook al hebben mensen inmiddels veel hemelse mysteries gezien en veel diepzinnige kennis gehoord die de mens nooit eerder had begrepen, tasten ze in het duister wat betreft veel van de elementaire vooralsnog niet-overwogen waarheden. Sommige mensen zeggen misschien: "We geloven al jarenlang in God. Hoezo weten we niet wat God is? Doet dat ons niet tekort?" Maar in werkelijkheid heeft niemand enig begrip van al dit huidige werk, ook al volgt iedereen mij tegenwoordig. Ze laten zelfs de duidelijkste en simpelste vragen varen, hoeveel te meer dan zulke zeer ingewikkelde vragen als die omtrent God. Je moet weten dat de vragen die je wegwuift en die je niet kunt ontdekken, de vragen zijn die je juist moet begrijpen, want je volgt alleen maar de meute zonder aandacht te schenken aan en je te bekommeren om waar je jezelf mee moet uitrusten. Weet je echt waarom je geloof in God moet hebben? Weet je werkelijk wat God is? Weet je echt wat de mens is? Als je als mens die in God gelooft deze dingen niet begrijpt, verlies je dan niet de waardigheid van een gelovige in God? Mijn werk is nu: mensen hun wezen laten begrijpen, alles

wat ik doe laten begrijpen en hen het ware gezicht van God laten leren kennen. dit is het slotstuk van mijn managementplan, de laatste fase van mijn werk. Daarom vertel ik jullie alle mysteries van het leven van tevoren, zodat jullie die allemaal van mij kunnen aannemen. Aangezien dit het werk van het eindtijdperk is, moet ik jullie alle waarheden van het leven vertellen die jullie nooit eerder hebben ontvangen, zelfs als jullie ze niet kunnen verteren en niet kunnen verdragen, omdat jullie simpelweg te beperkt en te slecht uitgerust zijn. Ik wil mijn werk tot een einde brengen, al mijn vereiste werk voltooien en jullie volledig informeren inzake mijn opdracht voor jullie, zodat jullie niet weer afdwalen en vallen voor de misleidingen van de boze wanneer de duisternis neerdaalt. Er zijn veel wegen die jullie begrip te boven gaan, veel zaken die jullie niet begrijpen. Jullie zijn zo onwetend. Ik ken jullie gestalte en jullie tekortkomingen goed. Dus ook al zijn er veel woorden die jullie niet zullen kunnen verteren, ik wil jullie al deze waarheden die jullie nooit eerder hebben ontvangen toch vertellen – want ik blijf me gezien jullie huidige gestalte zorgen maken of jullie wel getuigenis voor mij kunnen afleggen. Het is niet zo dat ik jullie kleiner. Jullie zijn allemaal beesten die mijn formele training niet hebben doorlopen en het is echt bedenkelijk hoeveel glorie er in jullie is. Hoewel ik enorm veel energie in mijn werk ten behoeve van jullie heb gestoken, lijkt het erop dat er praktisch geen positieve elementen in jullie te vinden zijn, terwijl de negatieve elementen op één hand zijn te tellen en alleen dienen als getuigenissen die Satan te schande maken. Vrijwel al het andere in jullie is Satans gif. Jullie lijken voor mij alsof jullie niet meer te redden zijn. Zoals de zaken er voor staan, kijk ik naar de verschillende uitdrukkingen en houdingen van jullie en ken ik eindelijk jullie werkelijke gestalte. Daarom maak ik me voortdurend zorgen over jullie: zal de

mens aan zichzelf overgeleverd echt beter of hetzelfde af zijn, vergeleken met hoe hij nu is? Maken jullie je niet druk om jullie kinderlijke gestalte? Kunnen jullie echt als het uitverkoren volk van Israël zijn, trouw aan mij en aan mij alleen onder alle omstandigheden? Wat in jullie is geopenbaard, is niet het kattenkwaad van kinderen die van hun ouders zijn afgedwaald, maar de beestachtigheid die naar boven komt in dieren buiten het bereik van de zweep van hun meester. Jullie moeten jullie aard kennen, die tevens de zwakte is van jullie allemaal, jullie gemeenschappelijke kwaal. Mijn enige aansporing voor jullie vandaag is dan ook om als getuige voor mij te staan. Laat onder geen enkele omstandigheid de oude ziekte weer oplaaien. Getuigen is het belangrijkste. Dat is de kern van mijn werk. Jullie moeten mijn woorden aanvaarden zoals Maria Jehova's openbaring aanvaardde die tot haar kwam in een droom, geloven en vervolgens gehoorzamen. Alleen dit wordt als zuiver gekwalificeerd. Want jullie horen mijn woorden het meest, jullie zijn het meest door mij gezegend. Ik geef jullie al mijn waardevolle bezittingen en schenk jullie absoluut alles. Jullie gestalte en dat van het volk van Israël verschillen echter heel erg van elkaar, laten echt een wereld van verschil zien. Toch ontvangen jullie in vergelijking met hen zoveel meer. Terwijl zij smachten naar mijn verschijning, brengen jullie plezierige dagen met mij door en delen jullie in mijn rijkdom. Wat geeft jullie in vergelijking het recht om te sputteren en te twisten met mij en een deel van mijn bezittingen te eisen? Krijgen jullie niet genoeg? Ik geef jullie zoveel, maar wat jullie in ruil daarvoor aan mij geven, is hartverscheurend verdriet en angst en onbedwingbare wrok en ontevredenheid. Jullie zijn te weerzinwekkend, toch zijn jullie ook meelijwekkend, dus kan ik niet anders dan al mijn wrok inslikken en steeds weer stem geven aan mijn bezwaren tegen jullie. Gedurende al deze duizenden jaren werk heb ik nooit

eerder bezwaren tegen de mensheid ingebracht, omdat ik heb ontdekt dat in de geschiedenis van de ontwikkeling van de mensheid alleen de bedriegerijen onder jullie het bekendst zijn. Zij zijn jullie nagelaten als een waardevolle erfenis door de beroemde voorouder uit de oudheid. Ik haat die onmenselijke zwijnen en honden. Jullie zijn te gewetenloos! Jullie karakter is te barbaars! Jullie hart is te verstokt! Als ik deze woorden van mij en dit werk van mij mee naar de Israëlieten had genomen, zou ik lang geleden al glorie hebben verkregen. Maar dat is onder jullie niet zo. Onder jullie zijn alleen maar wrede onverschilligheid, jullie liefdeloosheid en jullie uitvluchten te vinden. Jullie zijn te ongevoelig en te waardeloos!

Jullie behoren alles te geven voor mijn werk. Jullie behoren werk te doen ten behoeve van mij. Ik wil jullie vertellen over alles wat voor jullie onduidelijk is zodat jullie van mij alles kunnen krijgen wat jullie missen. Ook al zijn jullie gebreken niet te tellen, ik ben bereid het werk met jullie te blijven doen dat ik behoor te doen. Ik wil jullie mijn laatste barmhartigheid schenken zodat jullie van mij kunnen profiteren en de glorie verkrijgen die in jullie ontbreekt en die de wereld nooit gezien heeft. Ik heb al zo veel jaren gewerkt, toch heeft niemand onder de mensen mij ooit gekend. Ik wil jullie geheimen vertellen die ik nooit aan een ander heb verteld.

Onder de mensen was ik de Geest die ze niet konden zien, de Geest met wie ze nooit in contact konden komen. Vanwege mijn drie fasen van het werk op aarde (schepping van de wereld, verlossing en vernietiging), verschijn ik op verschillende tijden in hun midden (nooit in het openbaar) om mijn werk onder de mensen te doen. De eerste keer dat ik onder de mensen kwam, was tijdens het Tijdperk van Verlossing. Uiteraard kwam ik te midden van de Joodse familie;

daarom zag het Joodse volk God als eerste op aarde komen. Ik deed dit werk persoonlijk omdat ik mijn geïncarneerde vlees wilde gebruiken als zondeoffer in mijn verlossingswerk. De Joden in het Tijdperk van Genade zagen mij dus het eerst. Dat was de eerste keer dat ik in het vlees werkte. In het Tijdperk van het Koninkrijk is het overwinnen en het vervolmaken mijn werk, dus doe ik wederom herderlijk werk in het vlees. Dit is de tweede keer dat ik in het vlees werk. In de laatste twee fasen van het werk komen de mensen niet meer in contact met de onzichtbare, ontastbare Geest, maar met een persoon, waarvan de Geest bekleed is in het vlees. In de ogen van de mens word ik dus weer een persoon die er niet als God uit ziet en aanvoelt. Bovendien is de God die mensen zien niet alleen mannelijk maar ook vrouwelijk, wat zeer verbazingwekkend en raadselachtig voor hen is. Steeds weer doet mijn buitengewone werk oude opvattingen van vele, vele jaren uiteenspatten. Mensen staan versteld! God is niet alleen de Heilige Geest, die Geest, de zevenvoudig versterkte Geest, de allesomvattende Geest, maar ook een persoon, een gewone persoon, een uitzonderlijk gewone persoon. Hij is niet alleen mannelijk, maar ook vrouwelijk. Ze lijken op elkaar in de zin dat beiden geboren zijn uit mensen, en ze lijken niet op elkaar in de zin dat de een is ontvangen uit de Heilige Geest en de ander is geboren uit een mens maar rechtstreeks uit de Geest afkomstig is. Ze lijken op elkaar in de zin dat beiden als geïncarneerd vlees van God het werk van de Vader uitvoeren, en ze lijken niet op elkaar in de zin dat de een het werk van verlossing doet en de ander het werk van overwinning. Beiden vertegenwoordigen God de Vader, maar de een is de Heer van verlossing vol van goedertierenheid en barmhartigheid, en de ander is de God van gerechtigheid vol van toorn en oordeel. De een is de Opperbevelhebber die het

verlossingswerk in gang zet en de ander is de rechtvaardige God die het werk van overwinning tot stand brengt. De een is het begin, de ander het einde. De een is zondeloos vlees, de ander is vlees dat de verlossing voltooit, het werk voortzet en nooit zondig is. Beiden zijn dezelfde Geest, maar Zij vertoeven niet in hetzelfde vlees en zijn in verschillende plaatsen geboren. En Zij zijn door enkele duizenden jaren van elkaar gescheiden. Toch vult al Hun werk elkaar aan, zonder met elkaar te botsen en kan het in één adem genoemd worden. Beiden zijn mensen, maar de een is een baby jongetje en de ander is een peutermeisje. Mensen hebben al deze vele jaren niet alleen de Geest en niet alleen een mens gezien, een mannelijke, maar ook veel dingen die niet stroken met de opvattingen van de mens, daarom kunnen ze mij nooit helemaal doorgronden. Ze blijven half geloven en half aan mij twifelen, alsof ik besta en toch ook een fantasievolle droom ben. Daarom weten mensen tot op de dag van vandaag nog steeds niet wat God is. Kun je mij echt in één simpele zin beschrijven? Durf je werkelijk te zeggen “Jezus is niemand anders dan God en God is niemand anders dan Jezus”? Waag je werkelijk te stellen “God is niemand anders dan de Geest en de Geest is niemand anders dan God”? Zeg je gerust “God is gewoon een persoon die met vlees is bekleed”? Heb je echt de moed om te beweren “De beeltenis van Jezus is simpelweg de grote beeltenis van God”? Ben je in staat om Gods gezindheid en beeltenis volledig te verklaren op basis van je gave om woorden te spreken? Durf je waarlijk te zeggen “God heeft alleen de man geschapen, niet de vrouw, naar Zijn beeld”? Als je dit zegt, dan zouden er geen vrouwen onder mijn uitverkorenen zijn en zouden vrouwen niet eens als soort tot de mensheid behoren. Welnu, weet je echt wat God is? Is God een mens? Is God een Geest? Is God werkelijk een man? Kan alleen Jezus het werk

volbrengen wat ik wil doen? Als je slechts een van de bovenstaande opties kiest om mijn wezen te beschrijven, zou je een zeer onwetende trouwe gelovige zijn. Als ik slechts één keer werk als geïncarneerd vlees, kunnen jullie mij dan afbakenen? Kun je mij werkelijk volkomen begrijpen met één blik? Kun je mij werkelijk volledig beschrijven op basis van wat je tijdens je leven hebt gezien? En als ik in mijn twee incarnaties vergelijkbaar werk doe, hoe zouden jullie mij dan zien? Zouden jullie mij voor altijd aan het kruis genageld laten? Kan God zo simpel zijn als je zegt?

Hoewel jullie geloof zeer oprecht is, kan niemand onder jullie mij volkomen verklaren. Niemand onder jullie kan volledig getuigen van de werkelijkheden die jullie zien. Sta daar eens bij stil. De meesten van jullie nemen jullie plichten op dit moment niet zo nauw, jagen in plaats daarvan dingen van het vlees na, verzadigen het vlees en genieten gulzig van het vlees. Jullie bezitten maar weinig waarheid. Hoe kunnen jullie dan getuigen van alles wat jullie gezien hebben? Zijn jullie echt overtuigd dat jullie mijn getuige kunnen zijn? Als je op een dag niet kunt getuigen van alles wat je vandaag hebt gezien, dan zul je de functie van een geschapen wezen verloren hebben. Je bestaan zal dan geen enkele betekenis hebben. Je bent dan onwaardig om een mens te zijn. Je kunt zelfs stellen dat je dan geen mens bent! Ik heb oneindig veel werk ten behoeve van jullie gedaan. Maar omdat je momenteel niets leert, niets weet en voor niets werkt, staar je voor je uit, ben je sprakeloos en volslagen nutteloos wanneer ik mijn werk moet uitbreiden. Maakt dat je niet tot een zondaar van alle tijden? Wanneer die tijd komt, zou je dan niet de diepste spijt voelen? Zou de ontmoediging niet bij je toeslaan? Al mijn werk van vandaag wordt niet gedaan uit luiheid of uit verveling, maar om een fundament te leggen voor mijn

toekomstige werk. Het is niet zo dat ik in een impasse zit en iets nieuws moet verzinnen. Je moet het werk dat ik doe begrijpen; het is niet iets dat door een op straat spelend kind wordt gedaan, maar het gebeurt namens mijn Vader. Jullie moeten weten dat ik dit niet allemaal op eigen houtje doe. Integendeel, ik vertegenwoordig mijn Vader. Intussen is het jullie rol om strikt te volgen, te gehoorzamen, te veranderen en te getuigen. Wat jullie moeten begrijpen is waarom jullie in mij moeten geloven. Dit is de belangrijkste vraag die ieder van jullie moet begrijpen. Mijn Vader heeft jullie allemaal omwille van Zijn glorie voor mij voorbestemd vanaf het moment dat Hij de wereld schiep. Het was uitsluitend omwille van mijn werk en omwille van Zijn glorie dat Hij jullie voorbestemd heeft. Het is dankzij mijn Vader dat jullie in mij geloven; het is dankzij mijn Vaders voorbestemming dat jullie mij volgen. Daar kiezen jullie allemaal zelf niet voor. Het is zelfs nog belangrijker dat jullie begrijpen dat mijn Vader jullie aan mij gegeven heeft zodat jullie van mij kunnen getuigen. Omdat Hij jullie aan mij heeft gegeven, moeten jullie de wegen bewandelen die ik aan jullie geef en de manieren en de woorden die ik jullie leer, want het is jullie plicht om mijn wegen na te leven. Dit is het oorspronkelijke doel van jullie geloof in mij. Dus ik zeg tot jullie dat jullie eenvoudigweg mensen zijn die mijn Vader aan mij gegeven heeft om mijn wegen na te leven. Jullie geloven echter alleen in mij; jullie behoren niet tot mij omdat jullie niet van de Israëliische familie zijn maar wel van de soort van de oude slang. Ik vraag jullie alleen om te getuigen voor mij, maar nu moeten jullie mijn wegen bewandelen. Dit alles is ten behoeve van toekomstige getuigenissen. Als jullie functioneren als mensen die mijn wegen alleen aanhoren, dan zullen jullie geen waarde hebben en gaat de betekenis verloren van het feit

dat mijn Vader jullie aan mij gegeven heeft. Wat ik jullie duidelijk wil maken, is dit: "Jullie moeten mijn wegen bewandelen."

Wat het betekent om een echt persoon te zijn

Het beheren van de mens is mijn taak en hem door mij te laten overwinnen is zelfs nog meer iets dat werd verordend toen ik de wereld schiep. Mensen zullen misschien niet weten dat ik hen in de laatste dagen volledig zal overwinnen en ze zijn zich misschien ook niet bewust dat het bewijs van mijn overwinning op Satan is om de rebellerenden onder de mensheid te overwinnen. Maar toen mijn vijand de strijd met mij aanging, had ik het al verteld dat ik de overwinnaar zou worden van diegenen die Satan had gevangengenomen en tot zijn kinderen en zijn loyale dienstknechten had gemaakt die waakten over zijn huis. De oorspronkelijke betekenis van overwinnen is om te verslaan, om te onderwerpen aan vernedering. Geformuleerd in de taal van de Israëlieten betekent dit het volledig verslaan, vernietigen en onbekwaam maken voor verder verzet tegen mij. Maar vandaag de dag betekent het, zoals het onder jullie wordt gebruikt, overwinnen. Jullie zouden moeten weten dat het mijn bedoeling is om de kwaadaardige volledig uit te roeien en te verdrijven uit de mensheid, zodat hij niet langer tegen mij kan rebelleren, laat staan de adem heeft om mijn werk te onderbreken of te verstoren. Dus, wat de mens betreft, is het overwinning gaan betekenen. Wat ook de connotaties van de term zijn, mijn werk is om de mensheid te verslaan. Want ook al is het waar dat de mensheid een aanvulling is op mijn management, is de mensheid, om het preciezer te stellen, niets anders dan mijn vijand. De mensheid is de kwaadaardige die mij tegenwerkt en mij

ongehoorzaam is. De mensheid is niemand anders dan het nageslacht van de kwaadaardige die door mij is vervloekt. De mensheid is niemand minder dan de afstammeling van de aartsengel die mij verraadde. De mensheid is niets anders dan de erfenis van de duivel die, lang geleden door mij afgewezen, sindsdien mijn onverzoenlijke vijand is. Boven het menselijk ras daalt de lucht neer, duister en somber, zonder een glimp van helderheid, en de menselijke wereld wordt ondergedompeld in donkere duisternis, zodat iemand die erin leeft zelfs zijn uitgestrekte hand niet kan zien voor zijn ogen of de zon wanneer hij zijn hoofd opheft. De weg onder zijn voeten, modderig en vol kuilen, kronkelt bochtig; het hele land is bezaaid met lijken. De donkere hoeken zijn gevuld met de overblijfselen van de doden en in de koele en schaduwrijke hoeken hebben massa's demonen hun intrek genomen. En overal in de wereld van mensen is het een komen en gaan van hordes demonen. Het nageslacht van alle soorten beesten, bedekt met vuiligheid, is verwickeld in een veldslag, waarvan het geluid angst in het hart aanjaagt. Waar gaat men dan op zoek naar de gelukzaligheid van het leven, op zulke momenten, in zo'n wereld, zo'n 'aards paradijs'? Waar zou iemand naartoe gaan om de bestemming van zijn leven te vinden? De mensheid, lang geleden vertrapt onder de voeten van Satan, is vanaf het begin een acteur geweest die het beeld van Satan heeft aangenomen – sterker nog, de belichaming van Satan, die luid en duidelijk als het bewijs dient dat van Satan getuigt. Hoe kan zo'n menselijk ras, zo'n stelletje gedegenereerd uitschot en dergelijke nakomelingen van deze corrupte menselijke familie getuigen van God? Waar komt mijn glorie vandaan? Waar kan iemand beginnen te spreken over mijn getuigenis? Want de vijand, die de mensheid corrupt heeft gemaakt, is tegen mij en heeft de mensheid al genomen – de mensheid die ik lang geleden

heb geschapen en die vervuld was met mijn glorie en mijn leven – en heeft hen vervuild. Hij heeft mijn glorie weggenomen, en alles wat de mens doordrenkt heeft is vergif zwaar doorregen met de lelijkheid van Satan, en vruchtensap van de boom van kennis van goed en kwaad. In het begin schiep ik de mensheid, dat wil zeggen, ik schiep Adam de voorouder van de mensheid. Hij was begiftigd met vorm en beeld, bruisend van kracht, bruisend van vitaliteit, en was bovendien in het gezelschap van mijn glorie. Dat was de glorieuze dag toen ik de mens schiep. Daarna werd Eva uit het lichaam van Adam voortgebracht, en zij was ook de voorouder van de mens, en zo werden de mensen die ik schiep vervuld met mijn adem en bruisend van mijn glorie. Adam werd oorspronkelijk geboren uit mijn hand en was de weergave van mijn beeld. Dus de oorspronkelijke betekenis van ‘Adam’ was een door mij geschapen wezen doordrenkt met mijn levensenergie, doordrenkt met mijn glorie, vorm en beeld hebbende, geest en adem hebbende. Hij was het enige geschapen wezen, die een geest bezat, dat in staat was om mij te vertegenwoordigen, om mijn beeld te dragen en mijn adem te ontvangen. In het begin was Eva de tweede mens met adem, wiens schepping ik had ingesteld, dus de oorspronkelijke betekenis van ‘Eva’ was een geschapen wezen dat mijn eer zou voortzetten, vervuld met mijn vitaliteit en verder begiftigd met mijn glorie. Eva kwam uit Adam, dus ook zij droeg mijn beeld, want zij was de tweede mens die naar mijn beeld geschapen werd. De oorspronkelijke betekenis van ‘Eva’ was een levend mens, met geest, vlees en botten, mijn tweede getuigenis evenals mijn tweede beeld onder de mensheid. Zij waren de voorouders van de mensheid, de zuivere en kostbare schat van de mens, en vanaf het begin levende wezens begiftigd met geest. Maar de kwaadaardige nam het nageslacht van de voorouders van de mensheid en vertrapte hen en nam hen gevangen,

stortte de menselijke wereld in volledige duisternis en zorgde ervoor dat het nageslacht niet langer in mijn bestaan geloofde. Nog afschuwelijker is dat, terwijl de kwaadaardige de mensen corrumpeert en vertrapt, hij mijn heerlijkheid wreed wegrukt, mijn getuigenis, de vitaliteit die ik aan hen schonk, de adem en het leven dat ik erin blies, al mijn glorie in de menselijke wereld, en al het bloed van het hart dat ik heb besteed aan de mensheid. De mensheid is niet langer in het licht en heeft alles verloren dat ik aan haar heb geschonken, en de glorie die ik heb geschonken opzijgezet. Hoe kan ze erkennen dat ik de Heer ben van alle geschapen wezens? Hoe kan ze blijven geloven in mijn bestaan in de hemel? Hoe kan zij de manifestaties van mijn glorie op aarde ontdekken? Hoe kunnen deze kleinzonen en kleindochters de God aannemen die hun eigen voorouders vereerden als de Heer die hen heeft geschapen? Deze meelijwekkende kleinzonen en kleindochters hebben de glorie, en het beeld, royaal 'gepresenteerd' aan de kwaadaardige, evenals de getuigenis die ik aan Adam en Eva schonk, evenals het leven dat ik aan de mensheid schonk en waarvan zij afhankelijk is om te bestaan, en zonder in het geringste bij de aanwezigheid van de kwaadaardige stil te staan, heeft ze al mijn glorie aan hem gegeven. Is dit niet de oorsprong van de benaming 'uitschot'? Hoe kan zo'n mensheid, kunnen zulke kwade demonen, dergelijke wandelende lijken, zulke beelden van Satan en dergelijke vijanden van mij, vervuld zijn met mijn glorie? Ik zal mijn glorie weer in bezit nemen, mijn getuigenis terugroepen dat bestaat onder de mensen, en alles wat ooit aan mij toebehoorde en dat ik de mensheid lang geleden gaf – ik zal de mensheid volledig overwinnen. Je zou echter moeten weten dat de mensen die ik schiep heilige mensen waren die mijn beeld en mijn glorie droegen. Ze behoorden niet toe aan Satan, noch waren ze onderworpen aan zijn vertrapping,

maar waren puur een manifestatie van mij, vrij van het geringste spoor van Satans gif. En dus laat ik de mensheid weten dat ik alleen datgene wil dat is geschapen door mijn hand, de heiligen die ik liefheb en die bij geen enkele andere entiteit horen. Verder zal ik plezier in hen hebben en hen beschouwen als mijn glorie. Maar wat ik wil is niet de mensheid die gecorrumpeerd is door Satan, die vandaag de dag aan Satan toebehoort, en die niet langer mijn oorspronkelijke schepping is. Omdat ik van plan ben mijn glorie die bestaat in de menselijke wereld terug te nemen, zal ik een volledige overwinning behalen over de overblijvende overlevenden onder de mensheid, als bewijs van mijn glorie aangaande het verslaan van Satan. Ik neem alleen mijn getuigenis als een kristallisatie van mijzelf, als het object van mijn plezier. Dit is mijn wil.

De mensheid heeft zich door tienduizenden jaren geschiedenis heen ontwikkeld om te komen tot waar ze nu is. De mensheid van mijn oorspronkelijke schepping is echter al lang geleden in verval geraakt. Ze is al opgehouden te zijn wat ik wil, en zo verdient de mensheid, zoals ze in mijn ogen verschijnt, niet langer de naam van de mensheid. Ze is eerder het uitschot van de mensheid dat Satan gevangen heeft genomen, de rotte wandelende lijken waar Satan in leeft en waarmee hij gekleed is. Mensen geloven niet het kleinste beetje in mijn bestaan, noch verwelkomen ze mijn komst. De mensheid reageert slechts met tegenzin op mijn verzoeken, gaat tijdelijk op ze in en deelt niet oprecht met mij de vreugde en het verdriet in het leven. Omdat mensen mij als ondoorgrondelijk zien, doen ze met tegenzin alsof ze naar me glimlachen, nemen een houding aan van aanschurken tegen wie aan de macht is. Dit komt omdat mensen geen kennis hebben van mijn werk en nog minder van mijn wil in deze tijd. Ik zal eerlijk tegen jullie zijn: wanneer de dag komt, zal het leed van iemand die mij aanbidt

gemakkelijker te dragen zijn dan dat van jullie. De mate van jullie geloof in mij is in werkelijkheid niet groter dan dat van Job – zelfs het geloof van de Joodse farizeeën overtreft jullie – en dus, als de dag van het vuur neerdaalt, zal jullie lijden ernstiger zijn dan dat van de farizeeën toen ze berispt werden door Jezus, dan dat van de tweehonderdvijftig leiders die tegen Mozes waren, en dan dat van Sodom onder de verschroeiende vlammen van zijn vernietiging. Toen Mozes de rots sloeg, en het water dat door Jehova werd geschonken opsprong, was het vanwege zijn geloof. Toen David de lier speelde ter ere van mij, Jehova – met zijn hart vervuld van vreugde – kwam het vanwege zijn geloof. Toen Job zijn vee verloor dat de bergen vulde en onnoemelijke massa's rijkdom, en zijn lichaam werd bedekt met zere steenpuisten, was het vanwege zijn geloof. Toen hij de stem van mij, Jehova, kon horen en de glorie van mij, Jehova, zag, was het vanwege zijn geloof. Dat Petrus Jezus Christus kon volgen, was door zijn geloof. Dat hij vanwege mijn wil aan het kruis genageld kon worden en een glorieuze getuigenis kon geven, was ook door zijn geloof. Toen Johannes het glorieuze beeld van de Mensenzoon zag, was het door zijn geloof. Toen hij het visioen van de laatste dagen zag, was het des te meer door zijn geloof. De reden waarom de zogenaamde menigten van de heidense naties mijn openbaring hebben verkregen, en kwamen te weten dat ik in het vlees ben teruggekeerd om mijn werk onder de mensen te doen, is ook vanwege hun geloof. Allen die door mijn harde woorden zijn geslagen en daar toch troost door hebben verkregen en gered zijn – hebben zij dit niet verkregen vanwege hun geloof? Zijn degenen die in mij geloven maar die nog steeds ontberingen ondergaan, niet ook door de wereld afgewezen? Zijn degenen die buiten mijn woord leven, op de vlucht voor het lijden van beproeving, niet allemaal aan het zwerven door de wereld? Ze

lijken op herfstbladeren die hier en daar fladderen, zonder rustplaats, laat staan mijn woorden van troost. Hoewel mijn tuchtiging en raffinage hen niet volgen, zijn het dan geen bedelaars die van plaats naar plaats rondzwerven, dwalend door de straten buiten het koninkrijk der hemelen? Is de wereld echt jouw plek van rust? Kun je echt, door mijn tuchtiging te vermijden, de flauwste glimlach van voldoening van de wereld krijgen? Kun je echt je vluchtig genot gebruiken om de leegte in je hart te bedekken die niet verborgen kan worden? Je kunt iedereen in jouw familie voor de gek houden, maar je kunt mij nooit voor de gek houden. Omdat jouw geloof te gering is, ben je tot op de dag van vandaag nog steeds machteloos om iets van de geneugten te vinden die het leven te bieden heeft. Ik dring er bij je op aan: het is beter om de helft van je leven om mijnentwil oprecht door te brengen dan je gehele leven in middelmatigheid en druk werkend voor het vlees, al het leed verdurend dat een mens nauwelijks kan verdragen. Welk doel dient het om jezelf zo te koesteren en te vluchten voor mijn tuchtiging? Welk doel dient het om jezelf te verbergen voor mijn tijdelijke tuchtiging alleen om een eeuwigheid van schaamte te oogsten, een eeuwigheid van tuchtiging? In feite buig ik iemand niet naar mijn wil. Als iemand echt bereid is om zich aan al mijn plannen te onderwerpen, zou ik hem niet slecht behandelen. Maar ik eis dat alle mensen in mij geloven, net zoals Job in mij, Jehova, geloofde. Als jullie geloof dat van Thomas overschrijdt, zal jullie geloof mijn aanbeveling verkrijgen, vanwege jullie loyaliteit zullen jullie mijn gelukzaligheid vinden, en jullie zullen zeker mijn glorie vinden in jullie dagen. Echter, mensen die in de wereld geloven en in de duivel geloven, hebben hun harten verhard, net als de massa's van de stad Sodom, met korrels van verwaaid zand in hun ogen en offers van de duivel in hun mond, wiens verwarde gedachten al lang geleden bezeten zijn door de

kwaadaardige die de wereld heeft toegeëigend. Hun gedachten zijn bijna volledig in de ban van de duivel uit de oudheid. En zo is het geloof van de mensheid met de wind meegegaan en is ze zelfs niet in staat om kennis te nemen van mijn werk. Het enige wat ze kan doen is een zwakke poging ondernemen om te doorstaan of om heel ruwweg te analyseren, omdat ze al lang bezet is door Satans vergif.

Ik zal de mensheid overwinnen omdat de mensen eens door mij zijn geschapen en bovendien genoten hebben van alle overvloedige aspecten van mijn schepping. Maar mensen hebben mij ook afgewezen, en hun harten zijn buiten mij, en zij zien mij als een last in hun bestaan, zelfs tot het punt waarop ze mij echt hebben gezien, verwerpen ze mij nog steeds, en tegen hun hersens nadenkend over alle mogelijke manieren om me te verslaan. Mensen staan mij niet toe om hen serieus te behandelen of strenge eisen aan hen te stellen, noch staan ze mij toe hun ongerechtigheid te oordelen of te tuchtigen. Verre van dit interessant vinden, zijn ze geïrriteerd. En dus is het mijn werk om de mensheid te nemen die eet, drinkt en zwelgt in mij, maar mij niet kent, en haar te verslaan. Ik zal de mensheid ontwapenen en dan, mijn engelen nemend, mijn glorie nemend, zal ik terugkeren naar mijn woonplaats. Want wat mensen hebben gedaan heeft mijn hart volledig gebroken en heeft mijn werk lang geleden in stukken gebroken. Ik ben van plan om de glorie terug te nemen die de kwaadaardige heeft weggenomen voordat ik vrolijk wegloop, de mensheid hun leven laat voortzetten, laat doorgaan met 'leven en werken in vrede en tevredenheid', laat doorgaan met 'het cultiveren van hun eigen velden' en ik zal mij niet langer mengen in hun leven. Maar nu ben ik van plan om mijn glorie volledig terug te nemen uit de hand van de kwaadaardige, de gehele glorie terug te halen die ik bij de

schepping van de wereld aan de mensheid heb geschonken en deze nooit meer aan het menselijke ras op aarde te schenken. Want mensen hebben niet alleen gefaald in het behouden van mijn glorie, maar hebben het in plaats daarvan vervangen door het beeld van Satan. Mensen koesteren mijn komst niet, noch prijzen ze de dag van mijn glorie. Ze zijn niet verheugd op het ontvangen van mijn tuchtiging, en nog minder zijn ze bereid mijn glorie aan mij terug te geven. Noch zijn ze bereid om het gif van de kwaadaardige uit te werpen. De mensheid bedriegt mij nog voortdurend op dezelfde oude manier, nog steeds breeduit lachend en blijde gezichten dragend op dezelfde oude manier. Ze is zich niet bewust van de diepten van de duisternis die zullen neerdalen over de mensheid nadat mijn glorie haar verlaat, en in het bijzonder onwetend over het feit dat wanneer mijn dag komt voor de hele mensheid, ze een nog moeilijkere tijd tegemoet zal gaan dan de mensen in de tijd van Noach. Want zij weet niet hoe duister Israël werd toen mijn glorie ervan wegging, want de mens vergeet bij zonsopgang hoe moeilijk de pikdonkere nacht was om doorheen te komen. Wanneer de zon weer onderduikt en de duisternis op de mens neerdaalt, zal hij opnieuw klaagzangen aanheffen en knarsetanden in duisternis. Zijn jullie vergeten, toen mijn glorie wegtrok uit Israël, hoe moeilijk het was voor de mensen om door hun dagen van lijden heen te komen? Dit is de tijd waarin jullie mijn glorie zien en het is ook de tijd dat jullie de dag delen van mijn glorie. De mens zal klaagzangen aanheffen te midden van de duisternis wanneer mijn glorie het vuile land verlaat. Nu is het de dag van glorie wanneer ik mijn werk doe, en het is ook de dag waarop ik de mensheid vrijstel van lijden, want ik zal de tijden van kwelling en verdrukking niet met haar delen. Ik wil alleen de mensheid volledig overwinnen en volledig de kwaadaardige van de mensheid verslaan.

Wat weet jij over het geloof?

In de mens bestaat alleen het onzekere woord van geloof, maar de mens weet niet waar geloof uit bestaat, laat staan waarom hij geloof heeft. De mens begrijpt te weinig en de mens zelf komt ook nog eens van alles te kort; hij heeft nauwelijks geloof in mij, terwijl hij onbedachtzaam en onwetend is. Ondanks dat hij niet weet wat geloof is en ook niet waarom hij in mij gelooft, blijft hij toch obsessief geloven. Wat ik van de mens vraag, is niet alleen dat hij op deze manier obsessief een beroep op mij doet of op een onsamenhangende wijze in mij gelooft. Want het werk dat ik verricht is voor de mens, zodat hij mij kan zien en mij leert kennen, niet om de mens onder de indruk te laten zijn en naar mij te laten kijken in een nieuw licht vanwege mijn werk. Ik heb eerder veel tekenen en wonderen laten zien en veel mirakelen verricht. De Israëlieten in die tijd toonden mij enorme bewondering en vereerden mijn buitengewone bekwaamheid om de zieken te genezen en demonen uit te drijven. In die tijd dachten de Joden dat mijn genezende krachten meesterlijk en buitengewoon waren. Vanwege vele van zulke daden van mij, beschouwden zij mij allen met respect; ze voelden grote bewondering voor al mijn krachten. Dus iedereen die mij wonderen zag verrichten, volgde mij op de voet, zodat duizenden mij omringden om mij de zieken te zien genezen. Ik liet zoveel tekenen en wonderen zien, maar de mens beschouwde mij slechts als een meesterlijke arts; ik sprak ook veel onderwijzende woorden tot de mensen in die tijd, maar ze beschouwden mij slechts als een leraar die superieur is aan zijn discipelen! Zelfs tot op de dag van vandaag, nadat mensen de historische verslagen van mijn werk hebben gezien,

blijft hun interpretatie dat ik een geweldige arts ben die de zieken geneest en een leraar voor de onwetenden. En zij hebben bepaald dat ik de barmhartige Heer Jezus Christus ben. Degenen die de Schrift interpreteren, hebben misschien mijn vaardigheden in genezing overtroffen, of zijn misschien zelfs discipelen die hun leraar nu hebben overtroffen, toch schatten zulke mensen van grote naam, van wie de namen bekend zijn over de hele wereld, mij zo laag in alsof ik slechts een arts zou zijn! Mijn daden zijn groter in aantal dan de zandkorrels van het strand, en mijn wijsheid is groter dan die van al de zonen van Salomo, toch zien mensen mij alleen als een arts met weinig aanzien en een onbekende leraar van mensen! Zoveel mensen geloven in mij alleen maar zodat ik hen zou kunnen genezen. Zoveel mensen geloven in mij alleen maar zodat ik mijn krachten zou kunnen gebruiken om onreine geesten uit hun lichaam te verdrijven. En zoveel mensen geloven in mij alleen maar om wellicht vrede en vreugde van mij te kunnen ontvangen. Zoveel mensen geloven in mij alleen maar om grotere materiële rijkdom van mij te eisen. Zoveel mensen geloven in mij alleen maar om dit leven in vrede door te brengen en om veilig en gezond te zijn in de toekomstige wereld. Zoveel mensen geloven in mij om het lijden van de hel te vermijden en de zegeningen van de hemel te ontvangen. Zoveel mensen geloven in mij enkel vanwege tijdelijke troost, zonder ernaar te streven in de komende wereld iets te bereiken. Toen ik mijn woede over de mensheid bracht en alle vreugde en vrede terugnam die deze eens bezat, begon de mens te twijfelen. Toen ik de mens het lijden van de hel gaf en de zegeningen van de hemel terugeiste, veranderde de schaamte van de mens in kwaadheid. Toen de mens mij vroeg om hem te genezen, besteedde ik geen aandacht aan hem en voelde ik een afkeer jegens hem. De mens ging ver weg van mij en zocht daarvoor in de plaats de weg van

kwaadaardige geneeskunde en tovenarij. Toen ik alles wegnam wat de mensen van mij hadden geëist, verdween iedereen spoorloos. Dus zeg ik dat de mens geloof in mij heeft, omdat ik te veel genade schenk, en er veel te veel is om te verkrijgen. De Joden geloofden in mij vanwege mijn genade en volgden mij, waar ik ook ging. Deze onwetende mensen met beperkte kennis en ervaring wilden alleen de tekenen en wonderen zien die ik toonde. Ze beschouwden mij als het hoofd van het huis van de Joden die de grootste wonderen kon verrichten. Daarom spraken zij onderling in grote verwarring, toen ik demonen uit mensen verdreef; ze zeiden dat ik Elia ben, dat ik Mozes ben, dat ik de oudste van alle profeten ben, dat ik de grootste van alle artsen ben. Afgezien van het feit dat ik zelf zeg dat ik het leven, de weg en de waarheid ben, kan niemand mijn wezen of mijn identiteit kennen. Afgezien van het feit dat ik zelf zeg dat de hemel de plaats is waar mijn Vader leeft, wist niemand dat ik de Zoon van God en God Zelf ben. Afgezien van het feit dat ik zelf zeg dat ik de mensheid verlossing zal brengen en haar zal vrijkopen, wist niemand dat ik de Verlosser van de mensheid ben; mensen kenden mij alleen als een welwillende en medelevende man. En afgezien van het feit dat ik zelf in staat ben om alles van mij uit te leggen, kende niemand mij, en niemand geloofde dat ik de Zoon van de levende God ben. De mens heeft alleen op zo'n manier vertrouwen in mij en houdt mij op deze manier voor de gek. Hoe kan de mens van mij getuigen als hij zulke zienswijzen over mij heeft?

De mens heeft geloof in mij maar kan niet getuigen van mij, en pas als ik mijzelf bekend heb gemaakt, kan de mens van mij getuigen. De mens ziet alleen dat ik alle schepselen en heilige mensen overtref, en ziet dat het werk dat ik doe, niet door mensen kan worden verricht. Daarom is, vanaf de Joden tot de mensen

van tegenwoordig, iedereen die mijn glorieuze daden heeft gezien gewoon vervuld van een nieuwsgierigheid naar mij, maar geen enkel schepsel kon met zijn mond van mij getuigen. Alleen mijn Vader getuigde van mij; Hij baande een weg voor mij tussen alle schepselen. Anders zou de mens, ongeacht hoe ik werkte, nooit weten dat ik de Heer van de Schepping ben, want de mens weet alleen te nemen en heeft geen vertrouwen in mij vanwege mijn werk. De mens kent mij slechts omdat ik onschuldig en in geen enkel opzicht een zondaar ben, omdat ik talloze mysteriën kan verklaren, omdat ik boven de menigte sta of omdat de mens veel van mij heeft geprofiteerd. Toch zijn er maar weinig mensen die geloven dat ik de Heer van de Schepping ben. Daarom zeg ik dat de mens niet weet waarom hij in mij gelooft; hij kent het doel of de betekenis niet van vertrouwen in mij. De realiteit van de mens ontbreekt, zodat hij bijna onwaardig is om getuige te zijn voor mij. Jullie hebben te weinig echt geloof en hebben te weinig verkregen, dus jullie hebben te weinig getuigenissen. Bovendien begrijpen jullie te weinig en ontberen jullie te veel, zodat jullie bijna niet in staat zijn om van mijn daden te getuigen. Jullie vastberadenheid is inderdaad aanzienlijk, maar weten jullie zeker dat jullie in staat zullen zijn om succesvol te getuigen van het wezen van God? Jullie hebben meer meegemaakt en gezien dan de vroegere heiligen en profeten, maar zijn jullie in staat om een grotere getuigenis af te leggen dan de woorden van deze voormalige heiligen en profeten? Wat ik jullie geef is meer dan Mozes en beter dan David, daarom vraag ik eveneens dat jullie getuigenis die van Mozes overtreft en dat jullie woorden beter zijn dan die van David. Ik geef jullie het honderdvoudige, dus vraag ik jullie om met gelijke munt terug te betalen. Jullie moeten weten dat ik degene ben die leven schenkt aan de mensheid, en jullie zijn het die leven van mij ontvangen en moeten getuigen van

mij. Dit is jullie plicht, die ik jullie opdraag en die jullie voor mij moeten doen. Ik heb al mijn glorie aan jullie geschonken en jullie het leven gegeven dat het uitverkoren volk, de Israëlieten, nooit heeft ontvangen. Eigenlijk moeten jullie voor mij getuigen, jullie jeugd aan mij wijden en jullie leven prijsgeven. Aan wie ik ook mijn glorie schenk, die zal getuigenis van mij afleggen en zijn leven voor mij geven. Dit is al lang voorbestemd. Het is jullie geluk dat ik mijn glorie aan jullie schenk, en jullie plicht is om van mijn glorie te getuigen. Als jullie alleen in mij geloven om geluk te vergaren, dan zou mijn werk niet veel betekenen, en zouden jullie je plicht niet vervullen. De Israëlieten zagen alleen mijn genade, liefde en grootheid en de Joden waren alleen getuige van mijn geduld en verlossing. Ze zagen slechts heel weinig van het werk van mijn Geest; het kan zo zijn dat hun niveau van begrip slechts één tienduizendste was van wat jullie hebben gehoord en gezien. Jullie hebben zelfs meer gezien dan de belangrijkste priesters onder hen. Heden overtreft de waarheid die jullie hebben begrepen die van hen; wat jullie heden hebben gezien is meer dan er in het Tijdperk van de Wet is gezien, en in het Tijdperk van Genade, en jullie hebben zelfs meer meegemaakt dan Mozes en Elia. Want wat de Israëlieten begrepen, was alleen de wet van Jehova en wat zij zagen was slechts de aanblik van Jehova's rug; wat de Joden begrepen was slechts de verlossing van Jezus, wat zij ontvingen was alleen de genade die door Jezus werd geschonken, en wat zij zagen was slechts het beeld van Jezus in het huis van de Joden. Wat jullie vandaag de dag zien is de glorie van Jehova, de verlossing van Jezus en al mijn daden van tegenwoordig. Jullie hebben ook de woorden van mijn Geest gehoord, mijn wijsheid gewaardeerd, mijn wonder leren kennen en over mijn gezindheid geleerd. Ik heb jullie ook alles over mijn managementplan verteld. Wat jullie hebben gezien, is niet alleen een

liefhebbende en genadige God, maar een die vervuld is van gerechtigheid. Jullie hebben mijn wonderbaarlijke werk gezien en geweten dat ik vervuld ben van heftige woede en majesteit. Verder hebben jullie geweten dat ik eens mijn ziedende woede over het huis van Israël bracht en heden is het tot jullie gekomen. Jullie hebben meer van mijn mysteriën in de hemel begrepen dan zowel Jesaja als Johannes; jullie weten meer van mijn liefelijkheid en eerbaarheid dan alle heiligen van vorige generaties. Wat jullie hebben ontvangen, is niet alleen mijn waarheid, mijn weg, mijn leven, maar de visie en openbaring groter dan die van Johannes. Jullie hebben nog veel meer mysteriën begrepen en hebben ook mijn ware gelaat aanschouwd; jullie hebben meer van mijn oordeel aanvaard en meer van mijn rechtvaardige gezindheid gekend. Dus, hoewel jullie werden geboren in de laatste dagen, is jullie begrip dat van het vroegere en het verleden; jullie hebben ook ervaren wat er vandaag de dag is, en dat werd volbracht door mijn hand. Wat ik van jullie vraag is niet onredelijk, want ik heb jullie te veel gegeven en veel hebben jullie van mij gezien. Daarom vraag ik jullie om voor mij te getuigen zoals vroegere heiligen hebben gedaan, en dit is het enige verlangen van mijn hart.

Het was mijn Vader geweest die van mij getuigde, maar ik probeer grotere glorie te ontvangen en getuigenissen uit de monden van de schepsels te krijgen. Dus geef ik mijn alles aan jullie zodat jullie aan jullie plicht kunnen voldoen, en daardoor mijn werk onder de mensen tot een einde kunnen brengen. Jullie zouden moeten begrijpen waarom jullie in mij geloven. Als jullie mij alleen maar volgen om mijn leerling of mijn patiënt te zijn, of om een van mijn heiligen in de hemel te worden, dan zal jullie navolging van mij betekenisloos zijn. Om mij op zo'n manier te volgen, is gewoon verspilde moeite; om zo'n manier van

vertrouwen in mij te hebben, is slechts jullie dagen en jullie jeugd verspillen. En uiteindelijk ontvangen jullie niets. Is dit niet werk voor niets? Ik ben al lang vertrokken van de Joden en ben niet langer een arts van de mens of het medicijn voor de mens. Ik ben niet langer een lastdier voor de mens om te drijven of te slachten naar believen; ik ben eerder onder de mensen gekomen om de mens te oordelen en te tuchtigen, en zodat de mens mij kan leren kennen. Je zou moeten weten dat ik ooit het werk van de verlossing deed; eens was ik Jezus, maar ik kon niet voor altijd Jezus blijven, net zoals ik eens Jehova was, maar later Jezus werd. Ik ben de God van de mensheid, de Heer van de schepping, maar ik kan niet voor eeuwig Jezus blijven of voor altijd Jehova blijven. Ik ben geweest wat men als arts beschouwt, maar er kan niet gezegd worden dat God slechts een arts is voor de mensheid. Dus als je oude inzichten hebt betreffende je geloof in mij, dan zul je niets bereiken. Het maakt niet uit hoe je mij nu vereert: "Hoe liefhebbend is de God van de mens; Hij geneest mij en geeft me zegeningen, vrede en vreugde. Hoe goed is God voor de mens; als we gewoon vertrouwen in Hem hebben, hoeven we ons geen zorgen te maken om geld en rijkdom ...," ik kan mijn oorspronkelijke werk nog steeds niet onderbreken. Als je vandaag in mij gelooft, zul je alleen maar mijn glorie ontvangen en waardig zijn om voor mij te getuigen, en al het andere zal secundair zijn. Dit moet je duidelijk weten.

Weet je werkelijk waarom je in mij gelooft? Ken je echt het doel en de betekenis van mijn werk? Ken je je plicht echt? Ken je mijn getuigenis echt? Als je slechts in mij gelooft, maar mijn glorie noch mijn getuigenis kunnen in jou ontwaard worden, dan heb ik je lang geleden al verworpen. Wat degenen betreft die alles weten, zij zijn zelfs nog meer een doorn in mijn oog, en in mijn huis zijn ze slechts een struikelblok. Ze zijn het kaf dat volledig van het koren van mijn

werk moet worden gescheiden, zonder enige functie en zonder enig gewicht; ik heb ze lange tijd verafschuwd. Wat hen betreft die geen getuigenis hebben, op hen is mijn boosheid voortdurend gericht en mijn roede is nooit van hen geweken. Ik heb ze al lang geleden overgedragen in de handen van de boze en ze hebben geen enkele van mijn zegeningen. Op die dag zal hun straf veel pijnlijker zijn dan die van dwaze vrouwen. Nu doe ik alleen het werk dat mijn plicht is om te doen; ik zal alle tarwe in bundels binden, samen met het kaf. Dit is nu mijn werk. Het kaf zal van het koren worden gescheiden wanneer de tijd voor mij daar is, dan zullen de tarwekorrels in het pakhuis worden verzameld, en het kaf dat van het koren gescheiden is, zal in het vuur worden geplaatst om tot stof te worden verbrand. Mijn werk is nu alleen om alle mensen in bundels te binden, dat wil zeggen om ze volledig te overwinnen. Dan zal ik beginnen met de scheiding om het einde van alle mensen te openbaren. Dus je zou moeten weten hoe je mij nu tevreden zou moeten stellen en hoe je op het juiste pad zou moeten komen aangaande je geloof in mij. Wat ik nu zoek is je loyaliteit en gehoorzaamheid, je liefde en getuigenis. Zelfs als je op dit moment niet weet wat een getuigenis is of wat liefde is, zou je alles van jou tot mij moeten brengen, en de enige schatten die je hebt aan mij overdragen: je loyaliteit en gehoorzaamheid. Je moet weten dat het bewijs van mijn vernietiging van Satan ligt in de loyaliteit en gehoorzaamheid van de mens, evenals het bewijs van mijn volledige overwinning van de mens. De plicht van je geloof in mij is om van mij te getuigen, om loyaal te zijn aan mij en niemand anders, en om tot het einde gehoorzaam te zijn. Hoe kun je voor mij getuigen, voordat ik aan de volgende stap van mijn werk begin? Hoe zul je loyaal en gehoorzaam zijn aan mij? Wijd je al je loyaliteit aan je functie of geef je gewoon op? Zou je je liever aan mijn schikking onderwerpen (zij

het dood of vernietiging) of halverwege vluchten om mijn tuchtiging te vermijden? Ik tuchtig je zodat je voor mij getuigt en loyaal en gehoorzaam bent aan mij. Ook is de huidige tuchtiging om de volgende stap van mijn werk te ontvouwen en om het werk ongehinderd door te laten gaan. Daarom spoor ik je aan om wijs te zijn en niet je leven of de betekenis van je bestaan te behandelen als waardeloos zand. Kun je precies weten wat mijn toekomstige werk zal zijn? Weet je hoe ik de komende tijd zal werken en hoe mijn werk zal verlopen? Je zou de betekenis van je ervaring betreffende mijn werk moeten kennen, en bovendien, de betekenis van je geloof in mij. Ik heb zoveel gedaan; hoe kon ik halverwege opgeven zoals jij je voorstelt? Ik heb zo'n uitgebreid werk verricht; hoe kan ik het dan vernietigen? Inderdaad, ik ben gekomen om dit tijdperk tot een einde te brengen. Dat is waar, maar bovendien moet je weten dat ik een nieuw tijdperk ga beginnen, nieuw werk ga beginnen en vooral het evangelie van het koninkrijk ga verspreiden. Dus je moet weten dat het werk nu alleen is om een tijdperk te beginnen en om in de komende tijd de basis te leggen voor het verspreiden van het evangelie en in de toekomst het tijdperk ten einde te brengen. Mijn werk is niet zo eenvoudig als je denkt, en het is evenmin waardeloos of zinloos zoals je misschien gelooft. Daarom moet ik nog steeds tegen je zeggen: je behoort je leven te geven aan mijn werk, en bovendien zou je je moeten wijden aan mijn glorie. Verder, je getuigenis voor mij is datgene waar ik lang op heb gewacht, en nog meer heb ik ernaar verlangd dat je mijn evangelie verspreidt. Je behoort te weten wat er in mijn hart leeft.

Wanneer vallende bladeren terugkeren naar hun wortels, zul je spijt krijgen van al het kwaad dat je hebt gedaan

Jullie hebben allemaal met eigen ogen het werk gezien dat ik onder jullie heb verricht, jullie hebben zelf geluisterd naar de woorden die ik heb gesproken, en jullie hebben allemaal mijn houding tegenover jullie gekend, dus horen jullie te weten waarom ik dit werk in jullie verricht. Ik zeg jullie in alle eerlijkheid: jullie zijn alleen maar werktuigen voor mijn werk van de overwinning in de laatste dagen, de gereedschappen voor het verbreiden van mijn werk onder de naties van de heidenen. Ik spreek door jullie onrechtvaardigheid, vuilheid, weerstand en opstandigheid heen om mijn werk beter uit te breiden en mijn naam te verspreiden onder de heidense naties, dat wil zeggen: onder enige van de naties buiten Israël. Dit is zodat mijn naam, mijn daden en mijn stem overal in de naties van de heidenen kunnen worden verspreid, waardoor alle naties die niet bij Israël horen door mij kunnen worden overwonnen, mij kunnen aanbidden en mijn heilige landen worden buiten de landen Israël en Egypte. Het uitbreiden van mijn werk is in feite het uitbreiden van mijn werk van de overwinning en het uitbreiden van mijn heilige land; het is de uitbreiding van mijn vaste voet op aarde. Het moet jullie duidelijk zijn dat jullie alleen maar de schepselen onder de naties van de heidenen zijn, die ik overwin. Oorspronkelijk hadden jullie noch status, noch enige gebruikswaarde, en waren jullie volstrekt nutteloos. Het is alleen doordat ik de maden van de mestvaalt heb verheven om voorbeelden te zijn van mijn overwinning over het hele land, om het enige 'referentiemateriaal' te zijn van mijn overwinning over het hele land, dat jullie zo fortuinlijk zijn geweest om met mij in contact te komen en nu met mij samen te komen. Het is vanwege jullie lage status dat ik jullie heb uitgekozen om de voorbeelden en modellen van mijn overwinningswerk te zijn. Het is alleen om deze reden dat ik onder jullie werk en

spreek, en dat ik met jullie leef en verblijf. Jullie moeten weten dat het alleen door mijn management en door mijn extreme afkeer van de maden in de mestvaalt komt dat ik onder jullie spreek – het is zover gekomen dat ik woedend ben. Mijn werk onder jullie is in het geheel niet hetzelfde als het werk van Jehova in Israël, en in het bijzonder is het niet hetzelfde als het werk dat Jezus in Judea heeft gedaan. Het is met grote tolerantie dat ik spreek en werk, en het is met woede en ook oordeel dat ik deze ontaarden overwin. Het lijkt in niets op Jehova die Zijn volk in Israël leidt. Zijn werk in Israël was het schenken van voedsel en levend water, en Hij was vol barmhartigheid en liefde voor Zijn volk terwijl Hij hen voorzag. Het werk van tegenwoordig wordt verricht onder een vervloekte natie van mensen die niet zijn uitverkoren. Er is geen overdadig eten, noch is er het dorstlessende levensmiddel van het levende water, en er is al helemaal geen toevoer van overvloedige materiële goederen; er is alleen een toevoer van overvloedig oordeel en overvloedige vervloeking en tuchtiging. Deze op de mestvaalt levende maden zijn het absoluut niet waard de bergen vol vee en schapen, de grote rijkdom en de mooiste kinderen van het hele land te verkrijgen, zoals ik aan Israël heb geschonken. Het huidige Israël offert op het altaar het vee en de schapen en de gouden en zilveren voorwerpen waarmee ik het volk van Israël voed, en overstijgt het tiende deel dat Jehova onder de wet vereist. Daarom heb ik hun zelfs nog meer gegeven – meer dan honderd keer wat Israël onder de wet zou verkrijgen. Dat waarmee ik Israël voed, overtreft alles wat Abraham heeft verkregen, en alles wat Isaak heeft verkregen. Ik zal de familie van Israël vruchtbaar maken en zich laten vermenigvuldigen, en ik zal ervoor zorgen dat mijn volk Israël zich over de wereld verspreidt. Degenen die ik zegen en voor wie ik zorg, zijn nog altijd het uitverkoren volk van Israël – dat wil zeggen:

de mensen die alles aan mij wijden en die alles van mij hebben verkregen. Het is omdat ze mij in gedachten houden dat ze hun pasgeboren kalveren en lammeren offeren op mijn heilige altaar, en alles wat ze hebben ten overstaan van mij offeren. Zelfs hun pasgeboren eerste zonen offeren ze in afwachting van mijn terugkeer. En hoe zit het met jullie? Jullie wekken mijn woede op, stellen eisen aan mij en stelen de offers van hen die dingen aan mij offeren, en jullie weten niet dat jullie mij beledigen; daarom is al wat jullie verkrijgen geweest en straf in de duisternis. Jullie hebben mijn woede vele malen uitgelokt, en ik heb mijn brandende vuren zozeer neer laten regenen, dat heel wat mensen een tragisch einde hebben gevonden, en dat gelukkige huishoudens troosteloze graven zijn geworden. Het enige wat ik voor deze maden heb, is eindeloze woede, en ik ben niet van plan hen te zegenen. Het is alleen omwille van mijn werk dat ik een uitzondering heb gemaakt en jullie heb opgetild, en grote vernedering heb verdragen en onder jullie heb gewerkt. Ware het niet voor de wil van mijn Vader, hoe zou ik dan in hetzelfde huis kunnen wonen met de maden die in de mestvaalt krioelen? Ik voel extreme walging voor al jullie handelingen en woorden en hoe dan ook, omdat ik een bepaald 'belang' stel in jullie vuilheid en opstandigheid, is dit een grote verzameling van mijn woorden geworden. Anders zou ik beslist niet zo lang onder jullie zijn gebleven. Jullie moeten daarom weten dat mijn houding richting jullie er alleen maar een van medeleven en medelijden is; ik heb zelfs geen druppel liefde voor jullie. Wat ik voor jullie heb, is alleen maar tolerantie, want ik doe dit louter omwille van mijn werk. En jullie hebben mijn daden alleen maar gezien omdat ik vuilheid en opstandigheid heb uitgekozen als 'grondstoffen'; anders zou ik mijn daden beslist niet aan deze maden openbaren. Ik werk alleen met tegenzin in jullie, wat totaal niets wegheeft

van de paraatheid en bereidheid waarmee ik mijn werk in Israël heb gedaan. Ik draag mijn kwaadheid terwijl ik mijzelf dwing om onder jullie te spreken. Ware het niet omwille van mijn grotere werk, hoe zou ik het dan kunnen verdragen om zulke maden te blijven zien? Ware het niet omwille van mijn naam, dan zou ik lang geleden zijn opgestegen naar de hoogste hoogten en zou ik deze maden samen met hun mestvaalt volledig hebben verbrand! Ware het niet omwille van mijn glorie, hoe zou ik deze boze demonen dan kunnen toestaan om zich openlijk tegen mij te verzetten met hun hoofden die voor mijn ogen heen en weer zwaaien? Ware het niet om het soepel laten uitvoeren van mijn werk, zonder de geringste belemmering, hoe zou ik dan kunnen toestaan dat deze made-achtige mensen ongebreideld misbruik van mij maken? Als honderd mensen in een dorp in Israël op deze manier tegen mij in opstand zouden komen, zou ik hen, zelfs al hadden ze offers aan me gebracht, nog altijd volkomen vernietigen en in spleten in de grond werpen om te voorkomen dat mensen in andere steden ooit nog in opstand zouden komen. Ik ben een vuur dat alles verwoest en ik duld geen belediging. Omdat mensen allemaal door mij zijn geschapen, moeten ze gehoorzamen wat ik ook maar zeg en doe, en mogen ze niet in opstand komen. Mensen hebben het recht niet om zich met mijn werk te bemoeien, laat staan dat ze bevoegd zijn om te analyseren wat goed en fout is in mijn werk en woorden. Ik ben de Heer van de schepping, en de schepsels moeten alles wat ik vereis bereiken met een hart vol eerbied voor mij; ze moeten niet proberen met mij te redeneren en moeten zich vooral niet verzetten. Met mijn gezag heers ik over mijn mensen, en allen die onderdeel vormen van mijn schepping moeten zich onderwerpen aan mijn gezag. Hoewel jullie tegenwoordig vrijmoedig en aanmatigend zijn tegenover mij, hoewel jullie ongehoorzaam zijn aan de

woorden waarmee ik jullie onderricht en geen angst kennen, beantwoord ik jullie opstandigheid alleen maar met verdraagzaamheid. Ik zal niet in een driftbui uitbarsten en mijn werk aantasten omdat minuscule, onbeduidende maden het vuil in de mestvaalt hebben omgewoeld. Ik gedoog het voortdurende bestaan van alles waarvan ik walg en alle dingen die ik verafschuw omwille van de wil van mijn Vader, en dat zal ik doen tot mijn uitspraken compleet zijn, tot mijn allerlaatste moment. Maak je geen zorgen! Ik kan mij niet verlagen tot hetzelfde niveau als een naamloze made, en zal mijn mate van vaardigheid niet met de jouwe meten. Ik walg van je, maar ik kan het volhouden. Je bent me ongehoorzaam, maar je kunt niet ontsnappen aan de dag waarop ik je zal tuchtigen, die mijn Vader mij heeft beloofd. Kan een geschapen made zich meten met de Heer van de schepping? In de herfst keren gevallen bladeren terug naar hun wortels; jij zult terugkeren naar het huis van je 'vader' en ik zal terugkeren aan mijn Vaders zijde. Zijn tedere genegenheid zal me begeleiden, en jij zult gevolgd worden door het vertrappen van je vader. Ik zal de glorie van mijn Vader hebben, en jij zult de schande van de jouwe hebben. Ik zal de tuchting die ik lange tijd heb ingehouden gebruiken om je te begeleiden, en jouw ranzige vlees, dat al tienduizenden jaren verdorven is, zal met mijn tuchting in aanraking komen. Ik zal mijn werk van woorden in jou hebben voltooid, begeleid door verdraagzaamheid, en jij zult de rol beginnen te vervullen van het ondergaan van ramspoed door toedoen van mijn woorden. Ik zal me enorm verheugen en werken in Israël; jij zult wenen en knarsetanden, bestaan en sterven in de modder. Ik zal mijn oorspronkelijke vorm terugkrijgen en niet langer met je verblijven in de vuilheid, terwijl jij je oorspronkelijke lelijkheid zult terugkrijgen en zult blijven rondgraven in de mestvaalt. Wanneer mijn werk en woorden zijn

voltooid, zal het voor mij een dag van vreugde zijn. Wanneer het klaar is met jouw verzet en opstandigheid, zal het voor jou een dag van wenen zijn. Ik zal niet met je meevoelen, en je zult me nooit meer zien. Ik zal niet langer in dialoog met je treden, en je zult me nooit meer tegenkomen. Ik zal je opstandigheid haten, en je zult mijn beminnelijkheid missen. Ik zal je treffen, en je zult naar me smachten. Ik zal met graagte van je weggaan, en je zult je bewust zijn van je schuld aan mij. Ik zal je nooit meer zien, maar jij zult altijd op me hopen. Ik zal je haten omdat je je momenteel tegen me verzet, en je zult me missen omdat ik je momenteel tuchtig. Ik zal niet naast je willen wonen, maar je zult er bitter naar smachten en voor eeuwig wenen, want je zult alles berouwen wat je me hebt aangedaan. Je zult wroeging voelen voor je opstandigheid en verzet, je zult zelfs vol spijt met je gezicht naar beneden op de grond liggen en voor me neervallen en zweren dat je me nooit meer ongehoorzaam zult zijn. Maar in je hart zul je mij alleen liefhebben, en toch zul je mijn stem nooit kunnen horen. Ik zal je beschaamd maken over jezelf.

Nu kijk ik naar je toegeeflijke vlees dat bereid is mij te vleien, en ik heb alleen maar een kleine waarschuwing voor je, hoewel ik je niet zal 'dienen' met tuchtiging. Je moet weten welke rol je speelt in mijn werk; dan zal ik tevreden zijn. Wat betreft zaken die hier buiten staan: als je mij weerstaat of mijn geld uitgeeft, of de offers voor mij, Jehova, opeet, of als jullie, maden, elkaar bijten, of als jullie, hondachtige wezens, conflicten hebben of elkaar schenden – daar houd ik mij allemaal niet mee bezig. Jullie moeten alleen weten wat voor soort dingen jullie zijn, dan zal ik tevreden zijn. Als jullie naast dit alles elkaar met wapens te lijf willen gaan of elkaar met woorden willen bestrijden, is dat prima; ik heb geen behoefte om me in zulke zaken te mengen, en houd me totaal niet bezig met

menselijke aangelegenheden. Het is niet zo dat conflicten tussen jullie mij niet kunnen schelen; eerder is het zo dat ik niet één van jullie ben, en mij daarom niet meng in zaken die tussen jullie spelen. Ikzelf ben geen schepsel en ben niet van de wereld, dus ik walg van het drukke leven van mensen en de chaotische, ongepaste relaties tussen hen. In het bijzonder walg ik van de rumoerige menigten. Ik heb echter diepgaande kennis van de onzuiverheden in het hart van elk schepsel, en voordat ik jullie schiep, wist ik al van de onrechtvaardigheid die diep in de mensenharten bestond, en kende ik al het bedrog en de valsheid in de mensenharten. Zelfs al zijn er in het geheel geen sporen wanneer mensen onrechtvaardige dingen doen, weet ik daarom niettemin dat de onrechtvaardigheid die jullie in je hart koesteren de rijkdom overstijgt van alle dingen die ik heb geschapen. Elk van jullie is gestegen tot het hoogste punt van de menigten; jullie zijn opgestegen om de voorouders van de massa's te zijn. Jullie zijn uiterst arbitrair en jullie schoppen herrie onder alle maden; jullie zoeken een behaaglijke plek en proberen de maden die kleiner dan jezelf zijn te verorberen. Jullie zijn kwaadaardig en sinister in je hart en streven zelfs de geesten voorbij die naar de bodem van de zee zijn gezonken. Jullie leven op de bodem van de mest en verstoren de maden van boven tot onder tot ze geen rust kennen. Ze bevechten elkaar een tijdje en worden dan weer rustig. Jullie kennen je plaats niet en toch blijven jullie elkaar bestrijden in de mest. Wat valt er voor jullie te winnen met zo'n strijd? Hoe zouden jullie elkaar achter mijn rug om kunnen bevechten als jullie werkelijk eerbied voor mij in jullie hart hadden? Hoe hoog je status ook is, ben je niet nog altijd een stinkende kleine worm in de mest? Zul je vleugels kunnen ontwikkelen en een duif in de lucht kunnen worden? Jullie, stinkende kleine wormen, stelen offers van het altaar van mij, Jehova. Kunnen

jullie daardoor je verwoeste, mislukte reputatie redden en het uitverkoren volk van Israël worden? Jullie zijn schaamteloze ellendelingen! Die offers op het altaar werden aan mij gebracht door mensen, als een uitdrukking van welwillende gevoelens van hen die mij vereren. Zij zijn er voor mij om te besturen en gebruiken, dus hoe zou je me ooit de tortelduifjes kunnen ontstelen die mensen mij hebben gegeven? Ben je niet bang om een Judas te worden? Ben je niet bang dat je land een veld van bloed zou kunnen worden? Jij schaamteloos ding! Denk je dat de tortelduiven die mensen offeren ervoor zijn om jouw buik te vullen, made? Wat ik je heb gegeven, is wat ik bereid ben je te geven; wat ik je niet heb gegeven, daarover beschik ik. Je mag niet zomaar mijn offers stelen. Degene die werkt, dat ben ik: Jehova – de Heer van de schepping – en mensen brengen offers omwille van mij. Denk je dat dit een tegoeddoening is voor al jouw rondrennen? Je bent werkelijk schaamteloos! Voor wie ren je rond? Is dat niet voor jezelf? Waarom steel je mijn offers? Waarom steel je geld uit mijn geldbuidel? Ben je niet de zoon van Judas Iskariot? De offers aan mij, Jehova, zijn ervoor om door priesters genoten te worden. Ben jij een priester? Je waagt het mijn offers zelfgenoegzaam te eten en je spreidt ze zelfs uit op tafel; je bent niets waard! Jij waardeloze ellendeling! Mijn vuur, het vuur van Jehova, zal je verteren!

Niemand die van vlees en bloed is kan ontsnappen aan de dag van toorn

Vandaag vermaan ik jullie aldus met het oog op jullie eigen overleving, om mijn werk soepel voort te laten gaan, en opdat mijn inaugurele werk dat zich in

het gehele universum voltrekt op een gepastere en volmaakte manier wordt uitgevoerd en mijn woorden, autoriteit, majesteit en oordeel worden geopenbaard aan de mensen van alle landen en naties. Het werk dat ik onder jullie doe is het begin van mijn werk dat zich uitstrekt over het gehele universum. Hoewel het nu al de laatste dagen zijn, dienen jullie te beseffen dat 'de laatste dagen' niet meer is dan een naam voor een tijdperk: Net als het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade, verwijst het naar een tijdperk en duidt het een compleet tijdperk aan, niet slechts de laatste paar jaren of maanden. Toch zijn de laatste dagen geheel verschillend van het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van de Wet. Het werk van de laatste dagen worden niet uitgevoerd in Israël, maar onder de heidenen; het is de overwinning voor mijn troon van de mensen van alle naties en stammen buiten Israël, zodat mijn glorie vanuit het hele universum de kosmos en het firmament kan vullen. Op deze manier kan ik grotere glorie verwerven, zodat alle schepsels op aarde mijn glorie kunnen doorgeven aan elke natie, eeuwig, van generatie op generatie, en alle schepsels in de hemel en op de aarde de glorie die ik op aarde heb verworven kunnen zien. Het werk dat tijdens de laatste dagen wordt uitgevoerd is het werk van overwinning. Het is niet het leiden van de levens van alle mensen op aarde, maar het einde aan het onverwoestbare, millennia lange leven van lijden op aarde. Als gevolg daarvan kan het werk van de laatste dagen niet op het duizenden jaren durende werk in Israël lijken, noch lijken op de slechts enkele jaren werk in Judea, dat vervolgens tweeduizend jaar duurde tot de tweede incarnatie van God. De mensen van de laatste dagen maken alleen de terugkeer van de Verlosser in het vlees mee en ontvangen het persoonlijke werk en de woorden van God. Het zal geen tweeduizend jaar duren voor de laatste dagen aan hun einde komen; ze zijn kort,

vergelijkbaar met de tijd dat Jezus Zijn werk uitvoerde in het Tijdperk van Genade in Judea. Dit is omdat de laatste dagen het einde van een geheel tijdperk vormen. Zij vormen de voltooiing en het einde van Gods zesduizendjarige managementplan en ze vormen de afsluiting van de lijdensweg van de mensheid. Ze nemen niet de hele mensheid mee naar een nieuw tijdperk of maken het de mensheid mogelijk te blijven leven. Dat zou geen betekenis hebben voor mijn managementplan of voor het bestaan van de mens. Als de mensheid op deze wijze door zou gaan, zou ze vroeg of laat geheel door de duivel worden verslonden en zullen de zielen die mij toebehoren uiteindelijk worden verwoest door zijn handen. Mijn werk duurt niet meer dan zesduizend jaar en ik heb beloofd dat de controle van de boze over de mens zich niet zou uitstrekken tot meer dan zesduizend jaar. En de tijd is dus op. Ik ga niet langer door en stel het niet langer uit: Tijdens de laatste dagen zal ik Satan verslaan, al mijn glorie terugvorderen en al de zielen die op aarde aan mij toebehoren terugeisen, zodat deze bedroefde zielen zullen ontsnappen aan de zee van lijden en aldus zal mijn gehele werk op aarde worden voltooid. Vanaf deze dag zal ik nooit meer vlees worden op aarde en zal mijn allesbeheersende Geest nooit meer op aarde werken. Ik zal nog maar een ding op aarde doen: ik zal de mensheid herstellen, een mensheid die heilig is en die mijn trouwe stad op aarde vormt. Maar weet dat ik niet de gehele aarde zal vernietigen, noch zal ik de gehele mensheid vernietigen. Ik behoud dat overgebleven derde deel – het derde deel dat mij liefheeft en grondig door mij is overwonnen, en ik zal er voor zorgen dat dit derde deel vruchtbaar is en zich zal vermenigvuldigen op aarde, net zoals de Israëlieten dit deden onder de wet; ik zal hen voeden met overvloedige aantallen schapen en vee en alle rijkdommen van de aarde. Deze

mensheid zal voor altijd bij mij blijven. Dit is echter niet de betreuenswaardige, vuile mensheid van vandaag, maar een mensheid die de verzameling vormt van allen die door mij zijn gewonnen. Zo'n mensheid zal niet door Satan worden beschadigd, verstoord of belegerd, en zal de enige mensheid zijn die op aarde bestaat nadat ik over Satan heb getriomfeerd. Het is de mensheid die vandaag door mij is overwonnen en mijn belofte heeft ontvangen. En dus is de mensheid die tijdens de laatste dagen is overwonnen ook de mensheid die zal worden gespaard en mijn eeuwige zegeningen zal ontvangen. Dit zal het enige bewijs zijn van mijn triomf over Satan, en de enige buit die ik overhoud aan mijn strijd met Satan. Deze oorlogsbuit wordt door mij van Satans domein gered en vormt de enige kristallisatie en vrucht van mijn zesduizendjarige managementplan. Ze komen uit elk land en denominatie en uit elke plek en elk land uit het universum. Ze zijn afkomstig uit verschillende rassen, spreken verschillende talen en hebben verschillende gewoonten en huidskleuren. Ze zijn verspreid over elk land en elke denominatie van de aardbol en zijn zelfs te vinden in elke uithoek van de wereld. Uiteindelijk zullen ze samenkomen om een complete mensheid te vormen, een verzameling van mensen die onbereikbaar is voor de machten van Satan. Degenen onder de mensheid die niet door mij zijn gered en overwonnen, zullen geluidloos naar de diepten van de zee zinken en zullen tot in eeuwigheid verbranden door mijn verterend vuur. Ik zal de oude, uitermate vuile mensheid vernietigen, net zoals ik de eerstgeboren zonen en de eerstgeborenen van het vee van Egypte heb vernietigd, waarbij alleen de Israëlieten die het vlees van een lam aten, het bloed van een lam dronken en hun deurposten met het bloed van een lam markeerden, gespaard bleven. Zijn de mensen die door mij zijn overwonnen en die tot mijn familie behoren niet ook de mensen die het vlees van

mij, het Lam, eten en het bloed van mij het Lam drinken, degenen die door mij zijn gered en mij vereren? Worden zulke mensen niet altijd vergezeld door mijn glorie? Zijn degenen die zonder het vlees zijn, van mij het Lam, niet reeds geluidloos naar de diepten van de zee gezonken? Vandaag verzetten jullie je tegen mij en vandaag zijn mijn woorden net als de woorden die door Jehova tegen de zonen en kleinzonen van Israël zijn gesproken. Maar met de hardheid in de diepten van jullie harten stapelt mijn toorn zich op, wat ertoe leidt dat jullie vlees meer lijdt, jullie zonden strenger worden veroordeeld en jullie onrechtvaardigheid meer toorn oproept. Wie zou kunnen worden gespaard op mijn dag van toorn wanneer jullie mij vandaag zo behandelen? Wiens onrechtvaardigheid zou kunnen ontsnappen aan de ogen van mijn tuchtiging? Wiens zonden zouden aan de handen van mij, de Almachtige, kunnen ontglippen? Wiens opstandigheid zou kunnen ontsnappen aan het oordeel van mij, de Almachtige? Ik, Jehova, spreek aldus tot jullie, de afstammelingen van de heidense familie, en de woorden die ik tot jullie spreek overtreffen alle uitspraken van het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade, maar toch zijn jullie harder dan die van al het volk van Egypte. Halen jullie je niet mijn toorn op de hals wanneer ik mijn werk in alle rust verricht? Hoe kunnen jullie ongedeerd ontsnappen aan de dag van mij, de Almachtige?

Ik heb op deze manier onder jullie gewerkt en gesproken, ik heb zoveel energie besteed en moeite gedaan, maar wanneer hebben jullie ooit geluisterd naar wat ik jullie duidelijk vertel? Waar hebben jullie je voor mij, de Almachtige, neergebogen? Waarom behandelen jullie mij op deze manier? Waarom wekt alles wat jullie doen en zeggen mijn woede op? Waarom zijn jullie harten zo hard? Heb ik jullie ooit neergeslagen? Waarom doen jullie niets anders dan mij

verdrietig en bezorgd maken? Wachten jullie erop dat de dag van toorn van mij, Jehova, over jullie komt? Wachten jullie erop dat ik mijn door jullie ongehoorzaamheid opgewekte woede zend? Is niet alles wat ik doe voor jullie? Toch hebben jullie mij, Jehova, altijd op deze manier behandeld: jullie hebben mijn offers gestolen, de offergaven van mijn altaar naar het wolvenhol meegenomen voor het voederen van de welpen en de welpen van de welpen; mensen vechten tegen elkaar, staan tegenover elkaar met boze blikken en zwaarden en speren, werpen de woorden van mij, de Almachtige, in de latrine om even vuil als uitwerpselen te worden. Waar is jullie integriteit? Jullie menselijkheid is geworden tot beestachtigheid! Jullie harten hebben zich in steen veranderd. Weten jullie niet dat wanneer mijn dag van toorn aanbreekt ik over het kwaad dat jullie vandaag de dag tegen mij, de Almachtige, hebben verricht zal oordelen? Denken jullie dat jullie door mij op deze manier voor de gek te houden, door mijn woorden weg te werpen in het slijk en niet naar ze te luisteren – denken jullie dat jullie door je achter mijn rug zo te gedragen, kunnen ontsnappen aan mijn toornige blik? Weten jullie niet dat jullie reeds door de ogen van mij, Jehova, werden gezien toen jullie mijn offergaven stalen en mijn bezittingen begeerden? Weten jullie niet dat toen jullie mijn offergaven stalen, jullie dat voor het altaar deden waarop offergaven worden aangeboden? Hoe kunnen jullie geloven dat jullie slim genoeg zijn om mij op deze manier te bedriegen? Hoe kan mijn toorn jullie gruwelijke zonden negeren? Hoe kan mijn razende woede jullie kwade praktijken laten passeren? Het kwaad dat jullie vandaag verrichten opent jullie geen uitweg, jullie halen er slechts voor morgen tuchtiging mee op de hals, het verlokt mij, de Almachtige, jullie te tuchtigen. Hoe zouden jullie kwade praktijken en kwade woorden kunnen ontsnappen aan mijn

tuchtiging? Hoe zouden jullie gebeden mijn oren kunnen bereiken? Hoe zou ik jullie een uitweg kunnen bieden uit jullie onrechtvaardigheid? Hoe zou ik jullie kwade praktijken, het feit dat jullie mij trotseren, over mijn kant kunnen laten gaan? Hoe zou ik jullie tongen, die giftig zijn als slangentongen, niet afsnijden? Jullie roepen me niet aan omwille van jullie rechtvaardigheid, maar jullie halen mijn toorn op de hals als gevolg van jullie onrechtvaardigheid. Hoe zou ik jullie kunnen vergeven? In de ogen van mij, de Almachtige, zijn jullie woorden en daden smerig. De ogen van mij, de Almachtige, zien jullie onrechtvaardigheid als onverbiddelijke tuchtiging. Hoe zou ik mijn rechtvaardige tuchtiging en veroordeling van jullie kunnen stoppen? Omdat jullie het zijn die mij dit aandoen, mij droevig en toornig maken, hoe zou ik jullie kunnen laten ontsnappen aan mijn handen en afstand doen van de dag dat ik, Jehova, jullie tuchtig en vervloek? Weten jullie niet dat al jullie kwade woorden en uitspraken mijn oren reeds hebben bereikt? Weten jullie niet dat jullie onrechtvaardigheid mijn heilige gewaad van rechtvaardigheid reeds heeft bevuild? Weten jullie niet dat jullie ongehoorzaamheid mijn hartstochtelijke woede reeds heeft opgewekt? Weten jullie niet dat jullie mij al lang ziedend hebben gemaakt en jullie reeds lang mijn geduld op de proef hebben gesteld? Weten jullie niet dat jullie mijn vlees al lang hebben verscheurd? Ik heb het tot nu toe verdragen, zodanig dat ik nu mijn woede de vrije loop geef en niet meer tolerant ben ten opzichte van jullie. Weten jullie niet dat jullie kwade praktijken mijn ogen al hebben bereikt en dat mijn kreten de oren van mijn Vader reeds hebben bereikt? Hoe kan Hij toestaan dat jullie mij zo behandelen? Is ook maar iets van het werk dat ik doe niet omwille van jullie? Niettemin, wie is er het werk van mij, Jehova, meer lief gaan hebben? Zou ik ontrouw kunnen zijn aan de wil van mijn Vader omdat ik zwak ben en

vanwege de smart die ik heb geleden? Begrijpen jullie mijn hart niet? Ik spreek tot jullie zoals Jehova deed; heb ik niet heel veel voor jullie opgegeven? Hoewel ik bereid ben al dit lijden te dragen omwille van mijn Vaders werk, hoe zouden jullie kunnen worden bevrijd van de tuchting die ik over jullie breng als gevolg van mijn lijden? Hebben jullie niet heel veel van mij genoten? Heden ben ik door mijn Vader aan jullie geschonken; weten jullie niet dat jullie van zoveel meer genieten dan mijn vrijgevege woorden? Weten jullie niet dat mijn leven werd verruild voor jullie leven en de dingen waar jullie van genieten? Weten jullie niet dat de Vader mijn leven heeft gebruikt om met Satan te strijden en dat Hij mijn leven aan jullie heeft geschonken, zodat jullie het honderdvoudige ontvangen, en jullie zo veel verleidingen kunnen ontwijken? Weten jullie niet dat het alleen door mijn werk is dat jullie worden vrijgesteld van vele verleidingen en van vele vurige tuchtigingen? Weten jullie niet dat het alleen omwille van mij is dat mijn Vader jullie toestaat tot nu toe te genieten? Hoe kunnen jullie vandaag zo hard en onbuigzaam blijven, zodat het lijkt alsof er eelt op jullie hart is gegroeid? Hoe kan het kwaad dat jullie vandaag verrichten ontsnappen aan de dag van toorn die zal volgen op mijn vertrek van de aarde? Hoe zou ik kunnen toestaan dat degenen die zo hard en onbuigzaam zijn ontsnappen aan de woede van Jehova?

Denk terug aan het verleden: Wanneer heb ik jullie een kwade blik toegeworpen en heb jullie met strenge stem toegesproken? Wanneer heb ik haren met jullie gekloven? Wanneer heb ik jullie onredelijk berispt? Wanneer heb ik jullie in jullie gezicht berispt? Is het niet omwille van mijn werk dat ik mijn Vader oproep jullie te beschermen tegen elke verleiding? Waarom behandelen jullie mij op deze manier? Heb ik ooit mijn autoriteit gebruikt om jullie vlees neer te slaan? Waarom betalen jullie mij op deze manier terug? Na tegenover mij de hele tijd

besluiteloos te zijn geweest, zijn jullie noch warm noch koud en dan proberen jullie mij te vleien en dingen voor mij verborgen te houden en zijn jullie monden vol met het speeksel van de onrechtvaardige. Denken jullie dat jullie tongen mijn Geest kunnen bedriegen? Denken jullie dat jullie tongen aan mijn toorn kunnen ontsnappen? Denken jullie dat jullie tongen naar eigen goeddunken een oordeel mogen vellen over de daden van mij, Jehova? Ben ik de God over wie de mens een oordeel velt? Zou ik een kleine made toestaan mij aldus te lasteren? Hoe zou ik zulke zonen der ongehoorzaamheid onder mijn eeuwige zegeningen kunnen plaatsen? Jullie woorden en handelingen hebben jullie al lang onmaskerd en veroordeeld. Toen ik de hemelen uitstrekke en alle dingen schiep, liet ik niet toe dat er ook maar een schepsel was dat deelnam naar zijn eigen goeddunken, in nog veel mindere mate stond ik toe dat iets naar eigen believe mijn werk en mijn management verstoorde. Ik tolereerde noch mens noch object; hoe zou ik nu degenen kunnen sparen die wreed en inhumain tegen mij zijn? Hoe kan ik degenen vergeven die tegen mijn woorden rebelleren? Hoe kan ik degenen sparen die mij ongehoorzaam zijn? Ligt het lot van de mens niet in de handen van mij, de Almachtige? Hoe zou ik jouw onrechtvaardigheid en ongehoorzaamheid als heilig kunnen beschouwen? Hoe zouden jouw zonden mijn heiligheid kunnen verontreinigen? Ik ben niet verontreinigd door de onreinheid van de onrechtvaardigen, noch geniet ik van de offers van de onrechtvaardigen. Als je mij, Jehova, trouw zou zijn, zou je dan voor jezelf de offergaven van mijn altaar kunnen pakken? Zou je je giftige tong kunnen gebruiken om mijn heilige naam te lasteren? Zou je op deze manier tegen mij kunnen rebelleren? Zou je mijn glorie en heilige naam kunnen behandelen als instrument om Satan, de boze, te dienen? Mijn leven is gegeven voor de vreugde

van de heiligen. Hoe kan ik jullie toestaan naar jullie goeddunken met mijn leven te spelen, en het te gebruiken als instrument om jullie onderlinge conflicten uit te vechten? Hoe kunnen jullie zo harteloos zijn en zodoende gebrekkig zijn op de weg van het goede, in hoe jullie je tegenover mij gedragen? Weten jullie niet dat ik reeds al jullie kwade praktijken in deze levenswoorden heb beschreven? Hoe kunnen jullie ontsnappen aan de dag van toorn wanneer ik Egypte tuchtig? Hoe kan ik je toestaan mij op deze manier keer op keer tegen te werken en te weerstaan? Ik vertel het jullie duidelijk, wanneer de dag komt zal jullie tuchtiging onverdragelijker zijn dan die van Egypte! Hoe kunnen jullie ontsnappen aan mijn dag van toorn? Ik vertel jullie in waarheid: mijn verdraagzaamheid was voorbereid op jullie kwade praktijken en bestaat omwille van jullie tuchtiging op die dag. Zijn jullie niet degenen die zullen lijden onder het toornig oordeel wanneer ik het eind van mijn verdraagzaamheid heb bereikt? Liggen niet alle dingen in de handen van mij, de Almachtige? Hoe zou ik jullie toe kunnen laten mij aldus onder de hemelen ongehoorzaam te zijn? Jullie levens zullen heel zwaar zijn omdat jullie de Messias hebben ontmoet, van wie gezegd wordt dat Hij zou komen, maar nooit kwam. Zijn jullie niet Zijn vijanden? Jezus is jullie vriend geweest, toch zijn jullie vijanden van de Messias. Weten jullie niet dat, ondanks het feit dat jullie vrienden van Jezus zijn, jullie kwade praktijken de vaten van hen die verachtelijk zijn hebben gevuld? Weten jullie ondanks het feit dat jullie heel dicht bij Jehova zijn niet dat jullie boosaardige woorden de oren van Jehova hebben bereikt en Zijn toorn hebben opgewekt? Hoe zou Hij je nabij kunnen zijn en hoe zou Hij jouw vaten niet verbranden, de vaten gevuld met kwade praktijken? Hoe zou Hij niet je vijand kunnen zijn?

De Redder is al teruggekeerd op een 'witte wolk'

De mens verlangt er al een paar duizend jaar naar om getuige te kunnen zijn van de komst van de Redder. De mens heeft verlangd naar de aanschouwing van Jezus de Redder op een witte wolk, terwijl Hij in levenden lijve afdaalt onder degenen die al een paar duizend jaar naar Hem hebben gesmacht en gehunkerd. De mens heeft verlangd naar de terugkeer van de Redder en Zijn hereniging met de mensen, naar de terugkeer van Jezus de Redder naar de mensen van wie Hij al duizenden jaren is gescheiden. En de mens hoopt dat Hij het verlossingswerk dat Hij onder de Joden heeft gedaan opnieuw zal verrichten, medelevend en liefdevol zal zijn tegenover de mens, de zonden van de mens zal vergeven, de zonden van de mens op Zich zal nemen, zelfs al de overtredingen van de mens op Zich zal nemen en de mens zal bevrijden van de zonde. De mens verlangt ernaar dat Jezus de Redder hetzelfde is als vroeger: een Redder die beminnelijk, aimabel en eerbiedwaardig is, die nooit vertoornd is tegenover de mens en de mens nooit iets verwijt. De Redder vergeeft alle zonden van de mens, neemt alle zonden van de mens op Zich en sterft zelfs nog een keer aan het kruis voor de mens. Sinds het afscheid van Jezus hebben Zijn volgelingen en al de heiligen die zijn gered in Zijn naam, wanhopig naar Hem verlangd en uitgekeken. Al degenen die zijn gered door de genade van Jezus Christus in het Tijdperk van Genade hebben verlangd naar die vreugdevolle dag in de laatste dagen wanneer Jezus de Redder op een witte wolk afdaalt en onder de mensen verschijnt. Dit is natuurlijk ook de collectieve wens van al degenen die de naam van Jezus de Redder vandaag de dag aanvaarden. Iedereen in het heelal die weet van de verlossing door Jezus de Redder heeft wanhopig verlangd naar de plotselinge

komst van Jezus Christus, zodat deze woorden van Jezus, wanneer Hij op aarde is, in vervulling kunnen gaan: “Ik zal op dezelfde manier komen als ik ben gegaan.” De mens gelooft dat Jezus na de kruisiging en opstanding naar de hemel terugkeerde op een witte wolk en zijn plaats innam aan de rechterhand van de Allerhoogste. De mens stelt zich dat op eenzelfde manier voor: Jezus zal weer op een witte wolk (deze wolk verwijst naar de wolk waarop Jezus reed toen Hij naar de hemel terugkeerde) afdalen onder degenen die duizenden jaren wanhopig naar Hem hebben verlangd en dat Hij de gestalte zal hebben en de kleding zal dragen van de Joden. Nadat Hij onder de mensen is verschenen zal Hij hun voedsel geven en levend water voor hen laten stromen en Hij zal onder de mensen leven, vol genade en liefde, levend en echt. Enzovoorts. Toch is dit niet wat Jezus de Redder heeft gedaan; Hij heeft het tegenovergestelde gedaan van wat de mens zich heeft voorgesteld. Hij is niet afgedaald onder degenen die zozeer naar Zijn terugkeer hebben verlangd en Hij is niet rijdend op een witte wolk aan alle mensen verschenen. Hij is al aangekomen, maar de mens kent Hem niet en blijft onwetend van Hem. De mens kijkt slechts doelloos naar Hem uit, niet vermoedend dat Hij al op een witte wolk is afgedaald (de witte wolk die Zijn Geest, Zijn woorden en Zijn gezindheid in al haar aspecten en alles wat Hij is) en Hij is nu onder een groep mensen die Hij in de laatste dagen tot overwinnaars zal maken. De mens beseft dit niet: de heilige Redder Jezus is vol genegenheid en liefde tegenover de mens, maar hoe kon Hij dan in de ‘tempels’ vol vuil en onreine geesten werken? De mens heeft uitgekeken naar zijn komst, maar hoe kon Hij verschijnen onder degenen die het vlees van de onrechtvaardigen eten, het bloed van de onrechtvaardigen drinken, de kleren van de onrechtvaardigen dragen, die in Hem geloven maar Hem niet kennen en Hem

constant afpersen? De mens weet alleen dat Jezus de Redder vol liefde en medeleven is en het zondoffer voor onze verlossing. Maar de mens heeft er geen idee van dat Hij ook God Zelf is, die vol rechtvaardigheid, majesteit en toorn is en die het oordeel, het gezag en de waardigheid vertegenwoordigt. Dus al verlangt en hunkert de mens ontzettend naar de terugkeer van de verlosser en al wordt zelfs de hemel bewogen door de gebeden van de mens, Jezus de Redder verschijnt niet aan degenen die in Hem geloven maar Hem niet kennen.

‘Jehova’ is de naam die ik tijdens mijn werk in Israël heb aangenomen en het betekent de God van de Israëlieten (Gods uitverkoren volk), die medelijden kan hebben met de mens, de mens kan vervloeken en de mens de weg kan wijzen. Het betekent de God die grote kracht bezit en vol wijsheid is. ‘Jezus’ is Immanuël, de naam voor het zondoffer dat vol liefde en vol medeleven is en de mens verlost. Hij deed het werk van het Tijdperk van Genade, en vertegenwoordigt het Tijdperk van Genade, en kan slechts één deel van Gods managementplan vertegenwoordigen. Dat wil zeggen, alleen Jehova is de God van het uitverkoren volk van Israël, de God van Abraham, de God van Isaak, de God van Jacob, de God van Mozes en de God van het hele volk van Israël. En zodoende aanbidden alle Israëlieten, behalve dan het Joodse volk, in de huidige tijd Jehova. Zij brengen Hem offers op het altaar en dienen Hem in de tempel in priestergewaden. Waar zij op hopen is de nieuwe verschijning van Jehova. Alleen Jezus is de verlosser van de mensheid. Hij is het zondoffer dat de mensheid heeft verlost. Dat wil zeggen, de naam Jezus is afkomstig van het Tijdperk van Genade, en ontleent zijn bestaan aan het verlossingswerk in het Tijdperk van Genade. De naam Jezus bestond om te zorgen dat de mensen van het Tijdperk van Genade opnieuw konden worden geboren en gered en de naam

Jezus is een speciale naam voor de verlossing van de hele mensheid. En zo vertegenwoordigt de naam Jezus het verlossingswerk en duidt het Tijdperk van Genade aan. De naam Jehova is een speciale naam met betrekking tot het volk van Israël dat leefde onder de wet. In elk tijdperk en elke fase van mijn werk heeft mijn naam een reden en een representatieve betekenis: elke naam vertegenwoordigt één tijdperk. 'Jehova' vertegenwoordigt het Tijdperk van de Wet en is eretitel voor de God die wordt aanbeden door het volk van Israël. 'Jezus' vertegenwoordigt het Tijdperk van Genade en is de naam van de God van al degenen die zijn verlost in het Tijdperk van Genade. Als de mens nog steeds verlangt naar de komst van Jezus de Redder in de laatste dagen en nog steeds verwacht dat Hij zal komen in de gestalte die Hij in Judea had, zou Gods hele zesduizendjarig managementplan eindigen in het Tijdperk van de Verlossing en zou geen voortgang meer kunnen vinden. Bovendien zouden de laatste dagen dan nooit komen en het tijdperk zou nooit tot een einde worden gebracht. Dat is omdat de rol van Jezus de Redder alleen de redding en verlossing van de mensheid was. Ik heb de naam Jezus aangenomen in het belang van al de zondaren in het Tijdperk van Genade en het is niet de naam waaronder ik de hele mensheid zal beëindigen. Hoewel Jehova, Jezus, en de Messias allen mijn Geest vertegenwoordigen, duiden deze namen alleen de verschillende tijdperken van mijn managementplan aan en ze vertegenwoordigen mij niet in mijn volledigheid. De namen waar mensen op aarde mij mee noemen, kunnen niet duidelijk mijn volledige gezindheid en alles wat ik ben tot uitdrukking brengen. Het zijn slechts verschillende namen waarmee ik in de verschillende tijdperken word genoemd. En zo zal mijn naam wanneer de eindtijd – de tijd van de laatste dagen – aanbreekt, opnieuw veranderen. Ik zal niet Jehova of Jezus worden

genoemd, laat staan de Messias, maar ik zal de indrukwekkende Almachtige God Zelf worden genoemd, en onder deze naam zal ik het gehele tijdperk tot een einde voeren. Eens ben ik aangeduid met Jehova. Ik ben ook de Messias genoemd en de mensen noemden me Jezus de Redder, omdat ze van mij hielden en mij respecteerden. Maar in deze tijd ben ik niet de Jehova of Jezus die de mensen in het verleden hebben gekend – ik ben de God die is teruggekeerd in de laatste dagen, de God die het tijdperk tot het einde zal voeren. Ik ben God Zelf die oprijst vanaf het uiteinde der aarde, vervuld van mijn volledige gezindheid en vol gezag, eer en glorie. De mensen zijn nooit interactie met mij aangegaan, hebben mij nooit leren kennen en hebben mijn gezindheid nooit leren kennen. Vanaf de schepping van de wereld tot op de dag van vandaag heeft geen enkel mens mij ooit gezien. Dit is de God die in de laatste dagen aan de mens verschijnt, maar onder de mensen verborgen is. Hij houdt verblijf onder de mensen, waarachtig en echt, als de brandende zon en het vlammeende vuur, vol kracht en vol gezag. Absoluut iedereen, absoluut alles zal worden geoordeeld door mijn woorden en er is geen enkel mens of ding dat niet door het branden van het vuur zal worden gezuiverd. Uiteindelijk zullen alle naties worden gezegend vanwege mijn woorden en ook aan stukken worden geslagen vanwege mijn woorden. Zo zullen alle mensen in de laatste dagen zien dat ik de teruggekeerde Redder ben, dat ik de Almachtige God ben die de hele mensheid overwint. En allen zullen zien dat ik ooit het zondoffer voor de mens ben geweest, maar in de laatste dagen word ik ook het vuur van de zon dat alles verbrandt en de Zon van de rechtvaardigheid die alles openbaart. Dat is mijn werk van de laatste dagen. Ik heb deze naam aangenomen en ik bezit deze gezindheid zodat alle mensen kunnen zien dat ik een rechtvaardige God ben, en

de brandende zon en het vlammeende vuur. Dit is zodat allen mij, de enige ware God, kunnen aanbidden en zodat zij mijn ware gezicht kunnen zien: ik ben niet alleen de God van de Israëlieten en ik ben niet alleen de Verlosser – ik ben de God van alle schepselen in de hemelen, op de aarde en in de zeeën.

Wanneer in de laatste dagen de Redder komt en Hij nog steeds Jezus zou worden genoemd en nogmaals in Judea zou worden geboren en Zijn werk in Judea zou doen, zou daaruit blijken dat ik alleen het volk van Israël heb geschapen en alleen het volk van Israël heb verlost en dat ik niets met de heidenen heb te maken. Zou dat niet in tegenspraak zijn met de woorden dat “ik de God ben die de hemel en de aarde en alles heeft geschapen”? Ik heb Judea verlaten en doe mijn werk onder de heidenen omdat ik niet slechts de God van het volk van Israël ben, maar de God van alle schepselen. Ik verschijn in de laatste dagen onder de heidenen omdat ik niet alleen Jehova, de God van het volk van Israël, ben, maar bovenal ook de Schepper van al mijn uitverkorenen onder de heidenen. Ik heb niet alleen Israël, Egypte en Libanon geschapen, maar ook al de naties van de heidenen buiten Israël. En daarom ben ik de God van alle schepselen. Ik heb Israël slechts als het aanvangspunt voor mijn werk gebruikt, waarbij ik Judea en Galilea als de bastions van mijn verlossingswerk heb gebruikt, en ik gebruik de naties van de heidenen als de basis van waaruit ik het gehele tijdperk tot een einde zal voeren. Ik heb twee fases van mijn werk in Israël uitgevoerd (het werk van het Tijdperk van de Wet en het werk van het Tijdperk van Genade) en ik heb nog twee andere fases van mijn werk (het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk) in de landen buiten Israël uitgevoerd. In de naties van de heidenen zal ik het overwinningswerk van de mensheid doen en zo het tijdperk tot het einde voeren. Als de mens me altijd

Jezus Christus noemt, maar niet weet dat ik tijdens de laatste dagen een nieuw tijdperk heb laten beginnen, en ben begonnen met nieuw werk en als de mensen altijd geobsedeerd uitkijken naar de komst van Jezus de Redder, zal ik deze mensen beschouwen als mensen die niet in mij geloven. Het zijn mensen die mij niet kennen, en hun geloof in mij is een schijnvertoning. Zouden zulke mensen de getuige kunnen zijn van de komst van Jezus de Redder uit de hemel? Ze kijken niet uit naar mijn komst, maar naar de komst van de Koning van de Joden. Zij verlangen er niet naar dat ik deze onzuivere oude wereld vernietig, maar verlangen in plaats daarvan naar de wederkomst van Jezus, waarna zij zullen worden gered; zij kijken ernaar uit dat Jezus nogmaals de hele mensheid verlost uit dit bezoedelde en onrechtvaardige land. Hoe kunnen deze mensen de mensen worden die mijn werk in de laatste dagen tot vervolmaking brengen? De verlangens van de mens kunnen mijn wensen niet vervullen en mijn werk niet uitvoeren, want de mens bewondert en koestert slechts het werk dat ik eerder heb gedaan en heeft er geen idee van dat ik de God Zelf ben die altijd nieuw en nooit oud is. De mens weet slechts dat ik Jehova ben, en Jezus, en heeft er geen benul van dat ik de laatste ben, de Ene die de mensheid zal beëindigen. Het enige waarnaar de mens hunkert en wat de mens weet, is wat bestaat in zijn eigen beleving en denkbeelden, en is slechts wat hij kan zien met zijn eigen ogen. Dat is niet in overeenstemming met het werk dat ik doe, het is daar niet op afgestemd. Als mijn werk zou worden uitgevoerd volgens de ideeën van de mens, wanneer zou dat dan worden voltooid? Wanneer zou de mensheid tot rust komen? En hoe zou ik tot de zevende dag, de Sabbat, kunnen komen? Ik werk volgens mijn plan, in overeenstemming met mijn doel, en niet volgens de bedoelingen van de mens.

Het werk van het verspreiden van het evangelie is ook het werk van de redding van de mens

Alle mensen moeten het doel van mijn werk op aarde begrijpen, dat wil zeggen, het einddoel van mijn werk en welk niveau ik moet bereiken in dit werk voordat het compleet kan zijn. Als mensen niet begrijpen waar mijn werk over gaat, nadat ze tot op heden met mij zijn meegegaan, hebben ze dan niet tevergeefs met mij gewandeld? Mensen die mij volgen moeten mijn wil kennen. Ik werk al duizenden jaren op aarde en tot op de dag van vandaag werk ik nog steeds op deze manier. Hoewel er uitzonderlijk veel dingen zijn opgenomen in mijn werk, blijft het doel van dit werk ongewijzigd; net zoals, bijvoorbeeld, wat ik doe nog steeds omwille van het redden van de mens is, hoewel ik vol van oordeel en tuchtiging jegens hem ben, en omwille van het beter verspreiden van mijn evangelie en het verder uitbreiden van mijn werk onder alle heidense volken, nadat de mens compleet is gemaakt. Dus heden, in een tijd dat veel mensen al lang zeer teleurgesteld zijn in hun hoop, ga ik nog steeds door met mijn werk en ga ik door met het werk dat ik moet doen om de mens te oordelen en te tuchtigen. Ondanks het feit dat de mens wat ik zeg beu is en ongeacht het feit dat hij geen verlangen heeft om zich bezig te houden met mijn werk, ben ik nog steeds mijn plicht aan het doen, omdat het doel van mijn werk onveranderd blijft en mijn oorspronkelijke plan niet zal worden verbroken. De functie van mijn oordeel is om de mens beter in staat te stellen mij te gehoorzamen en de functie van mijn tuchtiging is om de mens effectiever te laten veranderen. Hoewel wat ik doe in het belang van mijn management is, heb ik nooit iets gedaan wat zonder

voordeel voor de mens was. Dat is omdat ik alle naties buiten Israël net zo gehoorzaam wil maken als de Israëlieten en om ze tot echte mensen te maken, zodat ik voet aan de grond zal krijgen in de landen buiten Israël. Dit is mijn management; het is het werk dat ik volbreng onder de heidense naties. Zelfs nu nog begrijpen veel mensen mijn management nog steeds niet, omdat ze geen interesse hebben in deze dingen, maar alleen geven om hun eigen toekomst en bestemmingen. Wat ik ook zeg, mensen zijn nog steeds onverschillig voor het werk dat ik doe, in plaats daarvan richten ze zich uitsluitend op hun bestemmingen in de toekomst. Hoe kan mijn werk dan worden uitgebreid, als het zo doorgaat? Hoe kan mijn evangelie over de hele wereld worden verspreid? Jullie zouden moeten weten dat, wanneer mijn werk is uitgebreid, ik jullie zal verstrooien en ik jullie zal slaan, net zoals Jehova elke stam van Israël sloeg. Dit alles zal gedaan worden om mijn evangelie over de aarde te verspreiden en om mijn werk onder de heidense volken te verspreiden, zodat mijn naam zowel door volwassenen als kinderen verhoogd kan worden en mijn heilige naam verheven kan worden in de monden van mensen uit alle stammen en naties. Het is zo dat in dit laatste tijdperk mijn naam verhoogd zal worden onder de heidense volken, dat mijn daden door de heidenen zullen worden gezien, en dat zij mij de Almachtige mogen noemen vanwege mijn daden en dat mijn woorden spoedig zullen geschieden. Ik zal alle mensen laten weten dat ik niet alleen de God van de Israëlieten ben, maar ook de God van alle naties van de heidenen, zelfs degenen die ik heb vervloekt. Ik zal alle mensen laten zien dat ik de God van de hele schepping ben. Dit is mijn grootste werk, het doel van mijn werkplan voor de laatste dagen en het enige werk dat in de laatste dagen moet worden vervuld.

Het werk dat ik al duizenden jaren beheer, wordt pas in de laatste dagen volledig aan de mens geopenbaard. Het is pas nu dat ik het volledige mysterie van mijn management heb onthuld voor de mens. De mens kent het doel van mijn werk en heeft bovendien begrip gekregen van al mijn mysteries. En ik heb de mens alles verteld over de bestemming waar hij zich zorgen over maakt. Ik heb voor de mens reeds al de mysteries onthuld die voor meer dan 5900 jaar verborgen waren gebleven. Wie is Jehova? Wie is de Messias? Wie is Jezus? Jullie zouden dit allemaal moeten weten. Mijn werk draait om deze namen. Hebben jullie dat begrepen? Hoe moet mijn heilige naam worden verkondigd? Hoe moet mijn naam worden verspreid naar enige natie die door een van mijn namen een beroep op mij heeft gedaan? Mijn werk is in het proces van uitbreiding en ik zal de volheid ervan verspreiden naar elke afzonderlijke natie. Aangezien mijn werk in jullie is uitgevoerd, zal ik jullie slaan net zoals Jehova de herders van het huis van David in Israël sloeg, waardoor jullie worden verspreid onder elke natie. Want in de laatste dagen zal ik alle naties in gruzelementen slaan en ervoor zorgen dat hun volkeren opnieuw worden verdeeld. Als ik weer terugkom, zullen de naties al verdeeld zijn volgens de grenzen die zijn vastgesteld door mijn brandende vlammen. In die tijd zal ik mijzelf opnieuw manifesteren aan de mensheid als de verzengende zon, mijzelf openlijk aan hen tonen in het beeld van de Heilige die ze nooit hebben gezien, terwijl ze door de talrijke landen wandelen, precies zoals ik, Jehova, eens tussen de Joodse stammen wandelde. Vanaf dat moment zal ik de mensheid in hun leven op aarde leiden. Daar zullen zij zeker mijn glorie zien en zij zullen zeker ook een wolkkolom in de lucht zien om hen in hun leven te leiden, want ik zal op heilige plaatsen verschijnen. De mens zal mijn dag van gerechtigheid zien en ook mijn

glorieuze manifestatie. Dat zal gebeuren wanneer ik de hele aarde zal regeren en mijn vele zonen in heerlijkheid zal brengen. Overal op aarde zullen mensen buigen en mijn tabernakel zal stevig worden opgericht te midden van de mensheid, op de rots van het werk dat ik vandaag uitvoer. Mensen zullen mij ook in de tempel dienen. Het altaar, bedekt met smerige en walgelijke dingen, zal ik in stukken slaan en opnieuw opbouwen. Pasgeboren lammeren en kalveren zullen op het heilige altaar worden gestapeld. Ik zal de tempel van heden afbreken en een nieuwe bouwen. De tempel die nu staat, vol met afschuwelijke mensen, zal instorten en die ik bouw zal gevuld worden met dienaren die loyaal zijn aan mij. Ze zullen opnieuw opstaan en mij dienen voor de glorie van mijn tempel. Jullie zullen zeker de dag zien waarop ik grote glorie zal ontvangen en jullie zullen zeker ook de dag zien wanneer ik de tempel neerhaal en een nieuwe bouw. Ook zullen jullie met zekerheid de dag van de komst van mijn tabernakel in de mensenwereld zien. Zo zal ik mijn tabernakel in de mensenwereld brengen, wanneer ik de tempel verpletter, net zoals zij mijn neerdaling aanschouwen. Nadat ik alle naties heb verbrijzeld, zal ik hen opnieuw bijeen vergaren. Ik zal vanaf die tijd mijn Tempel bouwen en mijn altaar oprichten, zodat allen mij offers kunnen brengen, mij kunnen dienen in mijn tempel en trouw toegewijd kunnen zijn aan mijn werk onder de heidense naties. Zij zullen gelijk zijn aan de Israëlieten van tegenwoordig, getooid met een priesterlijk kleed en kroon, met de glorie van mij, Jehova, in hun midden en mijn majesteit die over hen zweeft en bij hen blijft. Mijn werk onder de heidense naties zal ook op dezelfde manier worden uitgevoerd. Zoals mijn werk in Israël was, zo zal mijn werk onder de heidense naties zijn, omdat ik mijn werk in Israël zal uitbreiden en het zal verspreiden naar de naties van de heidenen.

Dit is de tijd waarin mijn Geest grote dingen bewerkstelligt en de tijd waarin ik mijn werk onder de heidense naties begin. Sterker nog, het is de tijd waarin ik alle geschapen wezens classificeer en ze allemaal in hun categorie plaats, zodat mijn werk sneller en effectiever kan verlopen. En wat ik dus van jullie vraag is nog steeds dat je je gehele wezen opoffert voor al mijn werk en bovendien dat je duidelijk onderscheid moet maken en zeker moet zijn van al het werk dat ik in je gedaan heb en dat je al je kracht in mijn werk stopt zodat het effectiever kan worden. Dit is wat je moet begrijpen. Zie af van vechten onder elkaar, van zoeken naar een weg terug en van het najagen van vleselijke gemakken, wat mijn werk zou vertragen en je prachtige toekomst zou verpesten. Als je zoiets doet, breng je vernietiging over jezelf heen, in plaats van jezelf bescherming te kunnen bieden. Zou dit niet dwaas van je zijn? Hetgeen je vandaag gretig geniet, is juist wat je toekomst verwoest, terwijl de pijn die je vandaag de dag lijdt, precies datgene is wat je beschermt. Je moet je duidelijk bewust zijn van deze dingen, om de verleidingen, waarvan je je moeilijk kunt losmaken, te ontwijken en te vermijden dat je verloren raakt in de dichte mist en niet in staat bent de zon te vinden. Wanneer de dichte mist verdwijnt, zul je jezelf aantreffen in het oordeel van de grote dag. Tegen die tijd zal mijn dag de mensheid genaderd zijn. Hoe ontsnap je aan mijn oordeel? Hoe kun je de verzengende hitte van de zon verdragen? Wanneer ik mijn overvloed aan de mens schenk, koestert hij deze niet in zijn boezem, maar werpt deze terzijde op een plaats waar niemand deze zal opmerken. Wanneer mijn dag op de mens neerdaalt, zal hij niet langer in staat zijn mijn overvloed te ontdekken of de bittere woorden van waarheid te vinden die ik lang geleden tot hem heb gesproken. Hij zal jammeren en huilen, omdat hij de helderheid van het licht heeft verloren en in duisternis is beland.

Wat jullie vandaag zien, is slechts het scherpe zwaard van mijn mond. Jullie hebben de roede niet gezien in mijn hand of de vlam waarmee ik de mens verbrand en daarom zijn jullie nog steeds hoogmoedig en onmatig in mijn aanwezigheid. Dat is waarom jullie nog steeds met mij in mijn huis vechten, en betwisten met de menselijke tong wat ik met mijn mond heb gesproken. De mens vreest mij niet en hoewel hij tot op de dag van vandaag nog steeds vijandig tegenover mij is, is hij nog steeds helemaal niet bang. Jullie hebben de tong en de tanden van de onrechtvaardigen in jullie monden. Jullie woorden en daden zijn zoals die van de slang die Eva verleidde om te zondigen. Jullie eisen van elkaar oog om oog en tand om tand en jullie wedijveren in mijn aanwezigheid om positie, roem en winst voor jezelf te bewerkstelligen, maar jullie weten niet dat ik in het verborgene naar jullie woorden en daden kijk. Voordat jullie zelfs in mijn tegenwoordigheid komen, heb ik de bodem van jullie harten gepeild. De mens wil altijd aan de greep van mijn hand ontsnappen en de waarneming van mijn ogen ontwijken, maar ik ben nooit weggedoken voor zijn woorden of daden. In plaats daarvan sta ik doelbewust toe dat die woorden en daden mijn ogen binnendringen, zodat ik de ongerechtigheid van de mens kan tuchtigen en een oordeel kan vellen over zijn rebellie. Zodoende blijven de verborgen woorden en daden van de mens altijd voor mijn rechterstoel, en mijn oordeel heeft de mens nooit verlaten, omdat zijn rebellie te buitensporig is. Mijn werk is om alle woorden en daden van de mens, die werden geuit en verricht in de tegenwoordigheid van mijn Geest, te verbranden en te zuiveren. Op deze manier^[a] zullen mensen, wanneer ik de aarde verlaat, nog steeds hun loyaliteit aan mij behouden en zullen ze mij nog dienen zoals mijn heilige dienaren doen in mijn werken en het

mogelijk maken om mijn werk op aarde te laten doorgaan tot de dag dat het voltooid is.

Voetnoot:

a. De oorspronkelijke tekst bevat niet de zinsnede: 'Op deze manier'.

Jullie zijn allemaal zo laag van karakter!

Jullie zitten allemaal in zetels van elegantie, lezen degenen van de jongere generaties die van jullie soort zijn de les en laten hen allemaal bij je zitten. Jullie zijn nauwelijks op de hoogte dat jullie 'afstammelingen' lang geleden buiten adem zijn geraakt en mijn werk hebben verloren. Mijn glorie schijnt van het land van het oosten tot het land van het westen, maar wanneer deze zich naar de einden van de aarde verspreidt en begint op te stijgen en te stralen, zal ik mijn glorie uit het oosten halen en naar het westen brengen, zodat de mensen van de duisternis, die mij in het oosten hebben verlaten, van dan af aan van illuminatie verstoken zullen zijn. Wanneer dat gebeurt, zullen jullie in de vallei van de schaduw leven. Zelfs al zijn mensen dezer dagen honderd keer beter dan vroeger, dan nog kunnen ze niet aan mijn vereisten voldoen en zijn ze geen getuigenis van mijn glorie. Dat jullie honderd keer beter kunnen zijn dan vroeger, is volledig een resultaat van mijn werk; het is de vrucht van mijn werk op aarde. Toch walg ik nog steeds van jullie woorden en daden, net als van jullie karakter, en ik ben ongelooflijk verontwaardigd over hoe jullie je tegenover mij gedragen, want jullie hebben geen enkel begrip van mij. Hoe kunnen jullie dan komen om

mijn glorie uit te leven, en hoe kunnen jullie mijn toekomstige werk volstrekt trouw zijn? Jullie geloof is erg mooi; jullie zeggen dat jullie bereid zijn jullie volledige leven in te zetten voor mijn werk en dat jullie je leven ervoor willen opofferen, maar jullie gezindheden zijn niet veel veranderd. Jullie spreken gewoon arrogant, ondanks het feit dat jullie huidige gedrag bedroevend is. Het is alsof de tongen en lippen van de mensen in de hemel zijn, maar hun benen helemaal beneden op aarde. Als gevolg daarvan, liggen hun woorden en daden en hun reputaties nog altijd aan flarden en in puin. Jullie reputaties zijn verwoest, jullie houding is ontaard, jullie manier van spreken is laag en jullie levens zijn verachtelijk; zelfs jullie hele menselijkheid is tot laagheid verzonken. Jullie zijn bekrompen tegenover anderen, en jullie onderhandelen over elk miniem ding. Jullie twisten over jullie eigen reputaties en status, zelfs zozeer dat jullie bereid zijn af te dalen in de hel en de poel van vuur. Jullie huidige woorden en daden zijn voldoende voor mij om te bepalen dat jullie zondig zijn. Jullie houdingen tegenover mijn werk zijn voldoende voor mij om te bepalen dat jullie onrechtvaardigen zijn, en al jullie gezindheden zijn voldoende om erop te wijzen dat jullie vuile zielen zijn die vol gruwelen zitten. Jullie manifestaties en wat jullie openbaren zijn voldoende om te laten weten dat jullie mensen zijn die zich vol gedronken hebben met het bloed van onreine geesten. Wanneer het binnengaan van het koninkrijk genoemd wordt, openbaren jullie je gevoelens niet. Geloven jullie dat hoe jullie nu zijn genoeg is om door de poort te kunnen wandelen naar mijn hemelse koninkrijk? Geloven jullie dat jullie toegang kunnen verkrijgen tot het heilige land van mijn werk en woorden zonder dat jullie eigen woorden en daden eerst door mij getest worden? Wie kan mij voor de gek houden? Hoe zou ik jullie verachtelijke, lage gedragingen en gesprekken niet kunnen zien? Ik heb

vastgesteld dat jullie levens bestaan uit het drinken van het bloed en eten van het vlees van die onreine geesten, omdat jullie hen elke dag tegenover mij imiteren. In mijn bijzijn is jullie gedrag bijzonder slecht geweest; hoe zou ik jullie dan niet walgelijk vinden? Jullie woorden bevatten de onzuiverheden van onreine geesten: jullie flikvlooien, verbergen en vleien, net als zij die tovenarij bedrijven en zij die verraderlijk zijn en het bloed van de onrechtvaardigen drinken. Alle uitdrukkingen van de mens zijn uiterst onrechtvaardig, dus hoe kunnen alle mensen geplaatst worden in het heilige land waar de rechtvaardigen zich bevinden? Denk je dat dat verachtelijke gedrag van jou je kan onderscheiden als heilig vergeleken bij die onrechtvaardigen? Je slangachtige tong zal uiteindelijk de ondergang zijn van dit vlees van je dat verwoestingen aanbrengt en gruwelen begaat, en ook die handen van je die bedekt zijn met het bloed van onreine geesten zullen uiteindelijk je ziel de hel in trekken. Waarom grijp je dan niet deze kans aan om je met vuil bedekte handen te reinigen? En waarom maak je geen gebruik van deze mogelijkheid om die tong van je, die onrechtvaardige woorden spreekt, uit te snijden? Zou het kunnen zijn dat je bereid bent te lijden in de vlammen van de hel omwille van je handen, tong en lippen? Met beide ogen houd ik toezicht op ieders hart, want lang voordat ik de mensheid schiep, vatte ik hun harten met mijn handen. Lang geleden had ik door het hart van de mensen gekeken, dus hoe zouden hun gedachten kunnen ontsnappen aan mijn zicht? Hoe zou het niet te laat kunnen zijn voor hen om te ontsnappen aan verbranding door mijn Geest?

Je lippen zijn vriendelijker dan duiven, maar je hart is duisterder dan die aloude slang. Je lippen zijn zelfs zo mooi als Libanese vrouwen, maar toch is je hart niet aardiger dan hun harten, en het kan zich zeker niet meten met de

schoonheid van de Kanaänieten. Wat is je hart verraderlijk! De dingen die ik veracht, zijn alleen de lippen van de onrechtvaardigen en hun harten, en mijn vereisten van mensen zijn helemaal niet hoger dan wat ik van de heiligen verwacht. Het is alleen zo dat ik walging voel voor de slechte daden van de onrechtvaardigen. Ik hoop dat ze hun vuiligheid kunnen afwerpen en kunnen ontsnappen uit hun huidige benarde situatie, zodat ze kunnen afsteken bij die onrechtvaardigen en kunnen leven en heilig zijn met degenen die rechtvaardig zijn. Jullie bevinden je in dezelfde omstandigheden als ik, en toch zijn jullie bedekt met vuil; er is in jullie nog niet het kleinste beetje oorspronkelijke gelijkenis met de mensen die in het begin geschapen zijn. Omdat jullie de gelijkenissen van die onreine geesten dagelijks imiteren, door te doen wat zij doen en te zeggen wat zij zeggen, is bovendien elk deel van jullie – zelfs jullie tongen en lippen – doorweekt van hun vuile water, zozeer dat jullie volledig bedekt zijn met zulke vlekken en geen enkel deel van jullie gebruikt kan worden voor mijn werk. Het is zo hartverscheurend! Jullie leven in zo'n wereld van paarden en vee, maar het stoort jullie niet eens; jullie zijn vol vreugde en leven vrijelijk en zonder zorgen. Jullie zwemmen rond in dat vuile water, maar jullie hebben niet eens door dat jullie in zo'n parket beland zijn. Elke dag verkeren jullie met onreine geesten en gaan jullie om met 'uitwerpselen'. Jullie levens zijn uiterst vulgair, maar toch besef je niet eens dat je totaal niet bestaat in de mensenwereld en dat je geen controle over jezelf hebt. Weet je niet dat je leven lang geleden vertrapt is door die onreine geesten, of dat je karakter lang geleden bezoedeld is door vuil water? Denk je dat je in een aards paradijs woont en dat je je te midden van het geluk bevindt? Weet je niet dat je een leven naast onreine geesten hebt geleefd, en dat je hebt samengeleefd met alles wat ze voor je

hebben voorbereid? Hoe zou je manier van leven enige betekenis kunnen hebben? Hoe zou je leven enige waarde kunnen hebben? Je hebt je uitgesloofd voor je ouders, ouders van onreine geesten, maar in feite heb je geen idee dat degenen die je in de val lokken die ouders van onreine geesten zijn die je op de wereld hebben gezet en hebben opgevoed. Bovendien ben je je er niet van bewust dat je al je vuiligheid in feite van hen hebt gekregen; het enige wat je weet, is dat ze je 'plezier' kunnen schenken, ze je niet tuchtigen of over je oordelen en je al helemaal niet vervloeken. Ze zijn nooit tegen je in woede uitgebarsten, maar behandelen je met genegenheid en vriendelijkheid. Hun woorden voeden je hart en hebben je zo in de ban, dat je gedesoriënteerd raakt. Zonder het te merken, word je er door aangetrokken en ben je bereid in dienst van hen te staan en hun uitlaatklep en dienaar te worden. Je hebt totaal niets te klagen, maar bent bereid voor hen te werken als honden, als paarden; je wordt door hen misleid. Om deze reden heb je totaal geen reacties op het werk dat ik doe. Geen wonder dat je altijd heimelijk tussen mijn vingers door wilt glippen, en geen wonder dat je altijd zoete woorden wilt gebruiken om bedrieglijk gunsten aan me te ontfutselen. Het blijkt dat je al een ander plan had, een andere regeling. Je kunt een beetje zien van mijn handelingen als de Almachtige, maar je hebt niet de geringste kennis van mijn oordeel en tuchting. Je hebt geen idee wanneer mijn tuchting is begonnen; je weet alleen hoe je me moet oplichten – maar toch weet je niet dat ik geen enkele schending door de mens zal dulden. Omdat je je al voorgenomen hebt me te dienen, zal ik je niet loslaten. Ik ben een God die het kwaad haat, en ik ben een God die jaloers is op de mensheid. Omdat je je woorden al op het altaar hebt geplaatst, zal ik niet toestaan dat je wegrent, nog wel onder mijn ogen, en zal ik niet toestaan dat je twee meesters

dient. Dacht je dat je een tweede liefde kon hebben na je woorden op mijn altaar en voor mijn ogen te hebben geplaatst? Hoe zou ik mensen kunnen toestaan mij op zo'n manier voor gek te zetten? Dacht je dat je achteloos met je tong geloftes en eden aan mij kon afleggen? Hoe zou je eden kunnen zweren op mijn troon, de troon van mij, de Allerhoogste? Dacht je dat je eden al heengegaan waren? Laat me jullie zeggen: zelfs al kan jullie vlees heengaan, jullie eden kunnen dat niet. Op het einde zal ik jullie veroordelen op grond van jullie eden. Maar jullie geloven dat jullie met mij kunnen omgaan door jullie woorden vóór mij te plaatsen, en dat jullie harten onreine geesten en boze geesten kunnen dienen. Hoe zou mijn toorn die hondachtige, varkensachtige mensen die mij oplichten kunnen gedogen? Ik moet mijn bestuurlijke decreten uitvoeren en al die maffe, 'vrome' mensen die geloof in mij hebben ontfutselen aan de handen van onzuivere geesten, zodat deze mensen mij op gedisciplineerde wijze kunnen 'bedienen', mijn ossen kunnen zijn, mijn paarden kunnen zijn en overgeleverd kunnen zijn aan slachting door mij. Ik zal ervoor zorgen dat je je eerdere vastberadenheid opvat en mij opnieuw dient. Ik zal geen enkel schepsel gedogen dat mij oplicht. Dacht je dat je maar lukraak verzoeken kon doen en tegenover mij kon liegen? Dacht je dat ik je woorden en daden niet had gehoord of gezien? Hoe zou ik je woorden en daden niet in het zicht kunnen hebben gehad? Hoe zou ik ooit kunnen toestaan dat mensen mij op die manier misleiden?

Ik ben onder jullie geweest en heb me meerdere lentes en herfsten met jullie ingelaten; ik heb een tijdlang onder jullie gewoond, en heb met jullie gewoond. Hoeveel van jullie verachtelijke gedrag is nota bene onder mijn ogen weggeglip? Die welgemeende woorden van jullie weerklinken doorlopend in mijn oren; miljoenen en miljoenen van jullie aspiraties zijn op mijn altaar geplaatst – te veel

om zelfs maar te tellen. Maar wat betreft jullie toewijding en dat wat jullie besteden, jullie spenderen nog geen cent. Jullie plaatsen nog geen miniem drupje oprechtheid op mijn altaar. Waar zijn de vruchten van jullie geloof in mij? Jullie hebben eindeloze genade van mij ontvangen, en eindeloze mysteriën uit de hemel gezien; ik heb jullie zelfs de vlammen van de hemel laten zien, maar ik heb het niet over mijn hart kunnen verkrijgen om jullie te verbranden. Niettemin, hoeveel hebben jullie mij in ruil gegeven? Hoeveel zijn jullie bereid mij te geven? Je houdt het voedsel dat ik je heb gegeven in de hand, draait je om en offert het aan mij, en je gaat zelfs zo ver dat je zegt dat het iets was wat je kreeg in ruil voor het zweet van je eigen harde werk, en dat je me alles offert wat je bezit. Hoe kun je niet weten dat jouw 'bijdragen' aan mij allemaal alleen maar dingen zijn die van mijn altaar zijn gestolen? Bovendien, nu je ze aan mij offert, ben je me niet aan het oplichten? Hoe kun je niet weten dat wat ik tegenwoordig geniet, bestaat uit alle offeranden op mijn altaar; niet uit dat wat jij met je harde werk hebt verdiend en vervolgens aan mij hebt geofferd? Jullie durven me nota bene op deze manier op te lichten; hoe kan ik jullie dan vergeven? Hoe kunnen jullie van me verwachten dat ik dit nog langer verdraag? Ik heb jullie alles gegeven. Ik heb alles voor jullie geopend, in jullie behoeften voorzien en jullie de ogen geopend, en toch lichten jullie me op deze manier op en negeren jullie je geweten. Onbaatzuchtig heb ik jullie alles geschonken zodat jullie, ook al lijden jullie, nog altijd alles van me hebben gewonnen wat ik uit de hemel heb meegenomen. Ondanks dat hebben jullie geen enkele toewijding, en zelfs als jullie een kleine bijdrage hebben geleverd, proberen jullie achteraf met mij 'de rekening te vereffenen'. Zal je bijdrage niet op niets neerkomen? Wat je me hebt gegeven, is maar een korreltje zand, en niettemin heb je een ton goud van me

gevraagd. Ben je niet gewoon onredelijk? Ik werk te midden van jullie. Er is geen enkel spoor van de tien procent die ik zou moeten krijgen, laat staan van enige bijkomende offers. Bovendien worden die tien procent die de vromen bijdragen in beslag genomen door de boosaardigen. Zijn jullie niet allemaal uit mijn buurt verspreid? Staan jullie niet allemaal vijandig tegenover mij? Zijn jullie niet allemaal mijn altaar aan het kapotmaken? Hoe zouden zulke mensen in mijn ogen als schatten kunnen worden gezien? Zijn zij niet de zwijnen en honden die ik veracht? Hoe zou ik naar jullie slechte daden kunnen verwijzen als schatten? Voor wie wordt mijn werk eigenlijk gedaan? Zou het zo kunnen zijn dat het doel ervan alleen maar is om jullie allemaal neer te slaan om mijn gezag te onthullen? Hangen jullie levens niet allemaal af van een enkel woord van mij? Waarom is het zo dat ik alleen woorden gebruik om jullie te onderrichten, en heb ik geen woorden in feiten veranderd om jullie zo gauw als ik kon neer te slaan? Is het doel van mijn woorden en werk alleen maar om de mensheid neer te slaan? Ben ik een God die de onschuldigen willekeurig doodt? Hoeveel van jullie verschijnen op dit precieze moment voor mij met jullie hele wezen om het juiste pad van het menselijk leven te zoeken? Het zijn alleen jullie lichamen die zich voor mij bevinden; jullie harten zijn nog steeds op de vlucht en zijn heel ver weg van mij. Omdat jullie niet weten wat mijn werk in feite is, wil een aantal van jullie van mij vertrekken en zich van mij verwijderen, hopen om in plaats daarvan in een paradijs zonder tuchting of oordeel te leven. Is dit niet wat mensen in hun hart wensen? Ik probeer je beslist niet te dwingen. Welk pad je ook maar neemt, is je eigen keuze. Het tegenwoordige pad is er een dat vergezeld gaat van oordeel en vervloeking, maar jullie moeten allemaal weten dat alles wat ik jullie heb

geschonken – of het nu oordelen of tuchtigingen zijn – de beste gaven zijn die ik jullie kan schenken, en het zijn allemaal dingen die jullie dringend nodig hebben.

Het werk in het Tijdperk van de Wet

Het werk dat Jehova deed onder de Israëlieten, vestigde onder de mensheid Gods aardse plaats van oorsprong. Op deze heilige plaats was Hij ook aanwezig. Hij beperkte Zijn werk tot het volk van Israël. Hij werkte aanvankelijk niet buiten Israël, maar Hij in plaats daarvan koos Hij mensen die Hij geschikt achtte om de reikwijdte van Zijn werk te beperken. Israël is de plaats waar God Adam en Eva schiep en uit het stof van die plaats formeerde Jehova de mens. Deze plaats werd de basis van Zijn werk op aarde. De Israëlieten, die afstammen van Noach en ook nakomelingen van Adam zijn, waren het menselijke fundament van Jehova's werk op aarde.

De betekenis, het doel en de fases van Jehova's werk in Israël in deze tijd waren Zijn werk op de hele aarde in gang te zetten. Dat werk verspreidde zich vanuit Israël als middelpunt gaandeweg naar de heidenvolken. Hij werkt in het hele universum volgens dit beginsel: Hij vestigt een model en breidt het dan uit tot alle mensen in het universum Zijn evangelie hebben ontvangen. De eerste Israëlieten waren de afstammelingen van Noach. Deze mensen werden alleen begiftigd met de adem van Jehova en begrepen genoeg om voor de noodzakelijke levensbehoeften te zorgen. Maar ze wisten niet wat voor God Jehova was, ze kenden Zijn wil voor de mens niet, laat staan hoe zij de Heer van de hele schepping moesten vereren. Wat betreft regels en wetten die ze

moesten gehoorzamen,^[a] of de vraag of er een taak was die geschapen wezens voor de Schepper moesten verrichten, Adams nakomelingen wisten niets van deze dingen af. Ze wisten alleen dat de man moest zweten en arbeiden om voor zijn gezin te zorgen, en dat de vrouw zich aan haar man moest onderwerpen en het menselijke ras moest voortzetten dat Jehova had geschapen. Met andere woorden, dergelijke mensen, die alleen Jehova's adem en Zijn leven hadden, wisten niet hoe ze Gods wetten moesten volgen of hoe ze de Heer van de hele schepping moesten behagen. Ze begrepen veel te weinig. Dus ook al was hun hart geenszins verdraaid of bedrieglijk en was er zelden sprake van jaloezie en twist onder hen, toch hadden ze geen kennis of begrip van Jehova, de Heer van de hele schepping. Deze voorouders van de mens wisten alleen de dingen van Jehova te eten en van de dingen van Jehova te genieten. Maar ze wisten Jehova niet te vereren, ze wisten niet dat Jehova die Ene is die ze op hun knieën moesten aanbidden. Dus hoe konden ze Zijn schepselen worden genoemd? Als dat zo is, hoe zit het dan met de woorden: "Jehova is de Heer van de hele schepping" en "Hij schiep de mens zodat de mens Hem kon manifesteren, Hem kon verheerlijken en Hem kon vertegenwoordigen" – zouden die voor niets gesproken zijn? Hoe konden mensen zonder eerbied voor Jehova een getuigenis van Zijn heerlijkheid worden? Hoe konden zij manifestaties van Zijn heerlijkheid worden? Zouden Jehova's woorden "Ik schiep de mens naar mijn beeld" dan niet een wapen in de handen van Satan, de boze, worden? Zouden deze woorden dan niet een teken van vernedering van Jehova's schepping van de mens worden? Om die fase van het werk te voltooien, gaf Jehova de mensheid na de schepping geen instructies of leiding meer vanaf de tijd van Adam tot aan die van Noach. Hij begon de Israëlieten, die de nakomelingen van Noach en ook van

Adam waren, in feite pas te leiden nadat de zondvloed de wereld had verwoest. Zijn werk en woorden in Israël gaven leiding aan het hele volk van Israël terwijl zij over het land Israël waren verspreid. Daarbij werd de mensheid getoond dat Jehova niet alleen de mens adem kon inblazen, zodat hij leven van Hem mocht ontvangen en uit het stof kon opstaan tot een geschapen menselijk wezen, maar dat Hij de mensheid ook kon verbranden en vervloeken, en de mensheid met Zijn roede kon besturen. Ze zagen ook dat Jehova leiding kon geven aan het leven van de mens op aarde, en onder de mensheid kon spreken en werken overeenkomstig de uren van de dag en van de nacht. Hij deed het werk alleen zodat Zijn schepselen konden weten dat de mens uit het stof kwam, door Hem opgepikt. Hij wilde ze bovendien doen inzien dat ze door Hem waren geformeerd. Niet alleen dat, maar het werk dat Hij in Israël begon, was bedoeld zodat andere volken en naties (die in feite niet apart van Israël stonden maar aftakkingen van de Israëlieten waren, en toch van Adam en Eva afstamden) het evangelie van Jehova van Israël konden ontvangen. Zo zouden alle geschapen wezens in het universum in staat zijn om Jehova te vereren en Hem hoog te achten. Was Jehova Zijn werk niet in Israël begonnen, maar had Hij de mensheid na de schepping zorgeloos op de aarde laten leven, dan zou de mens, wegens zijn fysieke natuur (natuur wil zeggen dat de mens nooit kan weten wat hij niet ziet, oftewel dat hij niet zou weten dat Jehova de mensheid had geschapen, laat staan waarom Hij dat deed), nooit weten dat Jehova de mensheid had geschapen of dat Hij de Heer van de hele schepping is. Als Jehova de mens had geschapen, hem op de aarde had geplaatst, Zijn handen vervolgens simpelweg afstofte en vertrok, in plaats van enige tijd onder de mensheid te blijven om ze van leiding te voorzien, dan zou de hele mensheid tot niets zijn vervallen. Zelfs

de hemel en aarde en de legio andere dingen die Hij had gemaakt, plus de hele mensheid, zouden tot niets zijn vervallen en bovendien door Satan vertrapt. In dat geval zou Jehova's wens dat "Hij op de aarde, in het midden van Zijn schepping, een plaats zou hebben om te staan, een heilige plaats", in duigen zijn gevallen. En dus bleef Hij na de schepping van de mensheid in hun midden om ze in hun leven te leiden en vanuit hun midden tot hen te spreken. Dit alles deed Hij om Zijn wens te vervullen en Zijn plan te verwezenlijken. Het werk dat Hij in Israël deed, was alleen bedoeld om het plan uit te voeren dat Hij vóór de schepping van alle dingen had opgesteld. Daarom waren Zijn eerste werk onder de Israëlieten en Zijn schepping van alle dingen niet in tegenspraak met elkaar. Beide waren er met het oog op Zijn management, Zijn werk en Zijn heerlijkheid, alsook om Zijn schepping van de mensheid een diepere betekenis te geven. Hij gaf tweeduizend jaar lang na Noach leiding aan het leven van de mensheid op aarde. In die periode leerde Hij de mensheid hoe ze Jehova, de Heer van de hele schepping, moesten vereren, hoe ze hun leven moesten leiden en moesten blijven leiden. Bovenal leerde Hij ze hoe ze als getuige voor Jehova konden optreden, Hem konden gehoorzamen en Hem eerbied konden tonen, ja, Hem met muziek konden loven zoals David en zijn priesters dat deden.

Vóór de tweeduizend jaar waarin Jehova Zijn werk deed, was de mens onwetend. Bijna de hele mensheid was verdorven geworden, totdat zij, vóór de verwoesting van de wereld door de zondvloed, een dieptepunt in losbandigheid en verderf hadden bereikt. In hun hart was geen plaats voor Jehova en al helemaal geen plaats voor Zijn wegen. Zij hebben het werk dat Jehova zou gaan doen nooit begrepen. Ze hadden geen verstand en nog minder kennis. Ze waren als een machine die ademt, totaal onwetend wat de mens, God, de wereld, het

leven en dergelijke betreft. Op aarde gaven ze aan veel verleidingen toe, zoals de slang, en zeiden veel dingen die aanstootgevend waren voor Jehova. Maar omdat ze onwetend waren, tuchtigde of disciplineerde Jehova ze niet. Pas na de zondvloed, toen Noach 601 jaar oud was, verscheen Jehova formeel aan Noach en leidde Hij hem en zijn familie. Hij leidde de vogels en de dieren die de zondvloed hadden overleefd, samen met Noach en zijn nakomelingen, tot het einde van het Tijdperk van de Wet, al met al 2500 jaar. Hij werkte formeel in totaal 2000 jaar in Israël en 500 jaar tegelijkertijd in Israël en daarbuiten, wat samen 2500 jaar oplevert. In die periode instrueerde Hij de Israëlieten dat ze Jehova moesten dienen door een tempel te bouwen, priestergewaden aan te trekken en blootsvoets de tempel in te gaan bij het ochtendgloren. Anders zouden hun schoenen de tempel bezoedelen en zou er een verterend vuur vanaf de top van de tempel op hen neerkomen. Ze voerden hun taken uit en onderwierpen zich aan Jehova's plannen. Ze baden tot Jehova in de tempel en nadat ze Jehova's openbaring hadden ontvangen, dat wil zeggen nadat Jehova had gesproken, leidden zij de menigten en leerden zij hun dat ze eerbied moesten tonen jegens Jehova, hun God. En Jehova zei dat ze een tempel en een altaar moesten bouwen. Ze moesten op de door Jehova aangewezen tijd, dat wil zeggen op het Pascha, pasgeboren kalveren en lammeren bereiden en op het altaar plaatsen als slachtoffer om Jehova te dienen. Dat hield hen in het gareel en zorgde voor eerbied in hun hart voor Jehova. Hun loyaliteit aan Jehova werd afgemeten aan hun gehoorzaamheid aan deze wet. Jehova stelde ook de Sabbatdag voor hen in, de zevende dag van Zijn schepping. De dag na de Sabbat maakte Hij de eerste dag, een dag om Jehova te loven, offers aan Hem te brengen en muziek voor Hem te maken. Op deze dag riep Jehova alle

priesters bijeen om de offers op het altaar onder het volk te verdelen en te laten nuttigen. Zo konden ze van de offers op Jehova's altaar genieten. En Jehova zei dat ze gezegend waren, dat ze een deel met Hem deelden en dat ze Zijn uitverkoren volk waren (wat Jehova's verbond met de Israëlieten was). Daarom zegt het volk van Israël tot op de dag van vandaag, dat Jehova alleen hun God is en niet de God van andere volken.

Tijdens het Tijdperk van de Wet zette Jehova veel geboden uiteen aan Mozes, die hij moest doorgeven aan de Israëlieten die hem uit Egypte volgden. Deze geboden gaf Jehova aan de Israëlieten en hadden geen betrekking op de Egyptenaren. Ze waren bedoeld om de Israëlieten in het gareel te houden. Hij stelde met de geboden eisen aan hen. Of ze de Sabbat in acht namen, of ze hun ouders eerden, of ze afgoden vereerden en zo voort: op basis van deze beginselen werden ze zondig of rechtvaardig geacht. Sommigen onder hen werden door Jehova's vuur getroffen, sommigen werden tot de dood toegestraft en sommigen ontvingen Jehova's zegen. Dat hing ervan af of ze deze geboden al dan niet gehoorzaamden. Zij die de Sabbat niet in acht namen, werden gestraft. Priesters die de Sabbat niet in acht namen, werden door Jehova's vuur getroffen. Zij die hun ouders niet eerden, werden eveneens gestraft. Dit werd allemaal door Jehova bevolen. Jehova stelde Zijn geboden en wetten in zodat de mensen naar Zijn woord zouden luisteren en het gehoorzamen, en niet tegen Hem zouden rebelleren terwijl Hij ze leiding gaf in hun leven. Hij gebruikte deze wetten om het pasgeboren menselijke ras onder controle te houden, zodat Hij het fundament voor Zijn toekomstige werk beter kon leggen. En zo werd het eerste tijdperk, op basis van het werk dat Jehova deed, het Tijdperk van de Wet genoemd. Hoewel Jehova veel woorden sprak en

veel werk deed, leidde Hij het volk enkel op een positieve manier. Hij leerde dit onwetende volk hoe ze menselijk moesten zijn, hoe ze moesten leven, hoe ze Jehova's wegen moesten begrijpen. Het werk dat Hij deed, was er grotendeels op gericht het volk aan te zetten om Zijn wegen in acht te nemen en Zijn wetten te volgen. Het werk vond plaats bij mensen die oppervlakkig verdorven waren. Het ging niet zo ver dat hun gezindheid of vooruitgang in het leven een transformatie onderging. Hij gebruikte de wetten alleen om het volk onder controle te houden. Jehova was voor de Israëlieten in die tijd slechts een God in de tempel, een God in de hemelen. Hij was een wolkkolom, een vuurkolom. Jehova eiste alleen van hen dat ze Zijn wetten en geboden – men zou zelfs kunnen zeggen 'regels' – zouden gehoorzamen. Jehova was er immers niet op uit om hen te transformeren, maar om hen meer dingen te geven die de mens zou moeten hebben, om hen uit Zijn eigen mond te instrueren, want na zijn schepping had de mens niets over wat hij zou moeten bezitten. En zo gaf Jehova de mensen de dingen die ze voor hun leven op aarde zouden moeten bezitten. Zo zorgde Hij ervoor dat de mensen die Hij leiding gaf hun voorouders, Adam en Eva, voorbijstreefden, want wat Jehova hen gaf, overtrof wat Hij Adam en Eva in het begin had gegeven. Toch was het werk van Jehova in Israël alleen bedoeld om de mensheid te leiden en hun Schepper te doen herkennen. Hij overwon of transformeerde ze niet, maar leidde ze alleen. Daar komt Jehova's werk in het Tijdperk van de Wet op neer. Dat is de achtergrond, het ware verhaal, de essentie van Zijn werk in het hele land Israël, alsmede het begin van Zijn zesduizend jaar werk, om de mensheid onder het bestuur van Jehova's hand te houden. Hieruit kwam meer werk in Zijn managementplan van zesduizend jaar voort.

Voetnoot:

a. De oorspronkelijk tekst bevat niet de zin “die ze moesten gehoorzamen.”

Het ware verhaal achter het werk van het Tijdperk van Verlossing

Mijn volledige managementplan, een plan dat een tijdsduur van zesduizend jaar overspant, is ingedeeld in drie fasen of drie tijdperken: het Tijdperk van de Wet in het begin; het Tijdperk van Genade (dat tevens het Tijdperk van Verlossing is); en het Tijdperk van het Koninkrijk in de laatste dagen. De inhoud van mijn werk in deze drie tijdperken verschilt per tijdperk, al naargelang het karakter ervan, maar het is altijd afgestemd op de noden van de mensheid. Of, juister gezegd, mijn werk wordt verricht als gevolg van de listen waarvan Satan zich bedient in de strijd die ik tegen hem voer. Kortom, het doel van mijn werk is Satan verslaan, mijn wijsheid en almacht volledig manifesteren en alle trucs van Satan blootleggen en daarmee het menselijke geslacht, dat nu nog leeft onder zijn domein, te redden. Het is om mijn wijsheid en almacht tentoon te spreiden, en tegelijkertijd ook de ondraaglijke afschuwelijkheid die Satan is te onthullen. Bovendien is het om mijn schepselen te onderrichten over het onderscheid tussen goed en kwaad, hen te doen beseffen dat ik de heerser ben over alle dingen om duidelijk te zien dat Satan de vijand van de mens is, de allerlaagste van het laagste, de kwaadaardige. En om met absolute zekerheid het verschil te zien tussen goed en kwaad, waarheid en onwaarheid, heiligheid en vuilheid en wat groots is en wat laaghartig is. Op deze manier zal de onwetende mens in

staat worden gesteld om voor mij te getuigen dat niet ik, maar Satan de mensheid ten verderve voert en dat alleen ik – de Heer der schepping – de mensheid kan redden en haar zal overstelpen met alles waaruit de mens plezier en vreugde schept. En ze zullen weten dat ik de Heer van alle dingen ben en dat Satan slechts een van de vele wezens is die ik geschapen heb, maar dat hij zich tegen mij heeft gekeerd. Mijn zesduizendjarige managementplan, ingedeeld in drie fasen, zal het volgende bewerkstelligen: het zal mijn schepselen in staat stellen mijn getuigen te zijn, om mijn wil te begrijpen en om te weten dat ik de waarheid ben. In de eerste fase van mijn werk in het zesduizendjarige managementplan verrichtte ik dus het werk van de Wet. Dit was het werk waarin Jehova Zijn mensen leidde. De tweede fase initieerde het werk van het Tijdperk van Genade in de dorpen van Judea. Jezus verpersoonlijkt al het werk van het Tijdperk van Genade: Hij was geïncarneerd in het vlees en aan het kruis genageld en Hij heeft tevens het Tijdperk van Genade ingeluid. Hij werd aan het kruis genageld om het verlossingswerk te voltooien, het werk van de Wet te beëindigen en het Tijdperk van Genade te beginnen. Hij wordt daarom de ‘Hoogste Gebieder’, het ‘Zondoffer’ en de ‘Verlosser’ genoemd. Zijn werk verschilde dus inhoudelijk van het werk van Jehova, ofschoon beide in principe hetzelfde zijn. Jehova begon het Tijdperk van de Wet, vestigde de thuisbasis, dat wil zeggen, het beginpunt van Zijn werk op aarde. Daarnaast vaardigde Hij wetten en geboden uit. Deze zijn de twee werken die Hij heeft uitgevoerd en die vertegenwoordigen het Tijdperk van de Wet. Jezus’ werk in het Tijdperk van Genade bestond niet uit het uitvaardigen van wetten, maar uit het vervullen van die wetten, om daarmee het Tijdperk van Genade in te luiden en het Tijdperk van de Wet te beëindigen dat tweeduizend jaar had geduurd. Hij was de wegbereider

die kwam om het Tijdperk van Genade te beginnen, hoewel verlossing het hoofdbestanddeel van Zijn werk was. En zo waren Zijn verrichtingen eveneens tweeledig: een nieuw tijdperk inluiden en het verlossingswerk voltooien door Zijn kruisiging. Daarna ging Hij heen. En daardoor kwam het Tijdperk van de Wet ten einde en begon het Tijdperk van Genade.

Het werk dat Jezus verrichtte, was afgestemd op de noden van de mensheid in dit nieuwe tijdperk. Het was Zijn taak het menselijke geslacht te verlossen door vergeving van zonden. Zijn gezindheid was geheel en al nederigheid, geduld, liefde, vroomheid, verdraagzaamheid, genade, en goedertierenheid. Hij zegende de mensheid rijkelijk, bracht hen genade in overvloed en gaf hun alle dingen waaruit zij plezier en vreugde konden putten. Hij schonk de mensen het genot van vrede en geluk, alsmede Zijn verdraagzaamheid, liefde, genade en goedertierenheid. In die dagen werden de mensen overstelpt met een overvloed aan genietingen: In hun harten heersten vrede en geborgenheid, zij ontvingen troost voor hun geest, en werden ondersteund door hun Verlosser Jezus. Dat zij deze schatten konden ontvangen, vloeide voort uit het tijdperk waarin zij leefden. In het Tijdperk van Genade had de mens reeds blootgestaan aan al het verderf van Satan. Om die reden vereiste het verlossingswerk voor heel de mensheid een overvloedigheid aan genade, oneindige verdraagzaamheid en geduld, nog belangrijker, een offer afdoende voor de verzoening van de zonden van alle mensen. Wat de mensheid in het Tijdperk van Genade zag, was slechts mijn offer tot verzoening van de zonden van alle mensen, namelijk Jezus. Het enige wat zij wisten, was dat God genadig en verdraagzaam kon zijn; En wat zij alleen zagen, was de genade en goedertierenheid van Jezus. Dit was geheel mogelijk omdat zij in het Tijdperk van Genade waren geboren. En dus, voordat zij verlost

konden worden, was het noodzakelijk dat zij zich konden verheugen in de vele vormen van genade die Jezus hen in overvloed schonk. Alleen dit was heilzaam voor de mens. Op deze wijze – door te leven in genade – konden al hun zonden worden vergeven. Bovendien werd zo voor hen de mogelijkheid geopend om te worden verlost door te leven in Jezus' verdraagzaamheid en geduld. Alleen door Zijn verdraagzaamheid en geduld verwierven zij het recht op vergiffenis en mochten zij zich verheugen in de overvloed van genade die zij te danken hadden aan Jezus. Dit alles in overstemming met Jezus' woorden: Ik ben niet gekomen om de rechtvaardigen maar de zondaars te verlossen, maar om zondaars vergeving te schenken en hen te verlossen. Als Jezus vlees was geworden met de gezindheid om te oordelen, te vervloeken en onverdraagzaam te zijn jegens de overtredingen van de mensen, zouden mensen nooit de kans hebben gehad te worden verlost. Dan zouden zij tot in eeuwigheid zondaars zijn gebleven. Als het zo was geweest, zou het zesduizendjarige managementplan al in het Tijdperk van de Wet tot stilstand zijn gebracht. In dat geval zou het Tijdperk van de Wet verlengd zijn met zesduizend jaar. De zonden van de mens zouden dan steeds talrijker en verderfelijker zijn geworden; dan zou de schepping van de mens voor niets zijn geweest. De mens had dan alleen Jehova onder Zijn Wet kunnen dienen, maar hun zonden zouden die van de eerst geschapen mensen verre overtreffen. Hoe meer Jezus de mensen liefhad, hen hun zonden vergaf en hen voldoende genade bracht en goedertierenheid, des te meer de mensheid in staat werd gesteld te worden verlost, om 'afgedwaalde schapen' te worden genoemd die Jezus tegen een hoge prijs terugkocht. Satan was niet bij machte dit werk te verstoren, omdat Jezus Zijn volgelingen behandelde zoals een liefdevolle moeder haar baby aan haar borst. Hij werd niet boos op hen, Hij

verachtte hen evenmin; Hij was vervuld van troostrijk mededogen. Ook ontstak Hij nooit in toorn, te midden van hen; Hij verdroeg hun zonden en zag hun onwetendheid en dwaasheid over het hoofd, zelfs ging hij zo ver dat hij zei: “Vergeef uw naasten zeventig maal zeven maal.” Aldus transformeerde Zijn hart de harten van anderen. Zo werd de mensheid door Zijn verdraagzaamheid vergeving van zonden geschonken.

Ofschoon Jezus in Zijn vleeswording volstrekt zonder emotie was, stond Hij altijd klaar om Zijn discipelen gerust te stellen, voor hen te zorgen, hen te helpen en hen te ondersteunen. Hoeveel werk Hij ook deed, of hoeveel lijden Hij ook verduurde, Hij stelde nooit te hoge eisen aan de mensen. Integendeel, Hij bleef altijd geduldig en verdraagzaam tegenover hun zonden, zodanig dat de mensen tijdens het Tijdperk van Genade Hem vol genegenheid ‘de liefdevolle Verlosser Jezus’ noemden. Voor de mensen uit die tijd – voor alle mensen – had en was Jezus genade en goedertierenheid. Nooit herinnerde Hij hen aan hun overtredingen, want hun overtredingen waren niet de grondslag van de wijze waarop Hij hen behandelde. Aangezien dit een ander tijdperk was, schonk Hij de mensen vaak overvloedig voedsel en drinken, opdat zij konden eten tot zij voldaan waren. Hij behandelde al Zijn volgelingen met genade, genas zieken, dreef demonen uit en wekte doden op. Opdat de mensen in Hem zouden geloven en zien dat alles wat Hij deed serieus en oprecht werd gedaan, ging Hij zo ver dat Hij een rottend lijk tot leven wekte en liet zien dat zelfs de doden in zijn handen weer tot leven konden komen. Op deze manier verdroeg Hij zwijgend en verrichtte Hij Zijn verlossingswerk in hun midden. Nog voordat Jezus werd gekruisigd, had Hij reeds alle zonden van de mensheid op zich genomen en was Hij een zondoffer voor de mensheid geworden. Zelfs voordat Hij werd gekruisigd

had Hij al de weg naar het kruis vrijgemaakt om de mensheid te verlossen. Uiteindelijk werd Hij aan het kruis genageld, offerde Hij Zichzelf op ter wille van het kruis en schonk Hij al Zijn genade, goedertierenheid en heiligheid aan de mensheid. Tegenover de mensheid bleef Hij altijd verdraagzaam, nooit wraakzuchtig, maar vergaf de mensen hun zonden, maande hen tot berouw en leerde hen om geduld te hebben, verdraagzaamheid en liefde. Zo konden zij in Zijn voetsporen treden en ook zichzelf opofferen ter wille van het kruis. Zijn liefde voor de broeders en zusters was nog groter dan Zijn liefde voor Maria. Het werk dat Hij deed, bestond in principe uit mensen genezen en demonen uitdrijven, alles ter wille van Zijn verlossing. Waarheen Hij ook ging, altijd bejegende Hij degenen die Hem volgden met gratie. Hij maakte armen rijk, liet verlamden weer lopen, gaf blinden het zicht terug en schonk doven het gehoor. Zelfs de geringste mensen, de behoeftigen en de zondaars nodigde Hij aan Zijn tafel, want nooit ging Hij hen uit de weg; Hij betoonde hen altijd geduld, en zei zelfs: "Als er ook maar één schaap, van de honderd, uit de kudde is afgedwaald, zal de goede herder de negenennegentig andere schapen achterlaten om het ene verdoolde schaap te zoeken; en als hij het gevonden heeft, verheugt hij zich uitbundig". Jezus had Zijn volgelingen lief zoals een ooi haar lammeren liefheeft. Hoewel zij dwaas en onwetend waren en in Zijn ogen zondaars waren en verder de meest nederige leden van de samenleving, beschouwde Hij deze zondaren – die door anderen werden geminacht – als Zijn oogappels. Zijn liefde voor hen was zo groot dat Hij ter wille van hen Zijn leven gaf, als een lam dat op het altaar wordt geofferd. Hij betoonde Zich hun dienaar te midden van hen, liet Zich door hen gebruiken en slachten en onderwierp Zich onvoorwaardelijk aan hen. Voor Zijn volgelingen was Hij de liefdevolle Verlosser Jezus, maar de farizeeën, die het

volk vanaf hun hoge spreekgestoelte de les lazen, betoonde Hij echter geen genade of liefdevolle vriendelijkheid, maar afkeer en verontwaardiging. Hij verrichtte weinig werk onder de farizeeën, maar beleerde en berispte hen af en toe. Hij begaf zich niet in hun midden om het werk van verlossing te doen, laat staan dat Hij wonderen onder hen verrichtte of tekenen toonde. Daarentegen schonk Hij Zijn volgelingen al Zijn genade en goedertierenheid, verdragend in het belang van deze zondaars tot het bittere einde, toen Hij aan het kruis genageld werd en vernedering onderging totdat Hij de gehele mensheid had verlost. Dit was de totale som van Zijn werk.

Zonder Jezus' verlossingswerk zou de mensheid voorgoed in zonde zijn blijven leven en waren zij kinderen van de zonde geworden, afstammelingen van demonen. Als alles zo was gebleven, zou heel de aarde een woonplaats en verblijfplaats van Satan zijn geworden. Het verlossingswerk vereiste echter het schenken van genade en goedertierenheid aan de mensheid, want alleen zo kon haar vergeving worden geschonken en kon zij uiteindelijk het recht verwerven om compleet te worden gemaakt en volledig gewonnen. Zonder dit stadium van het werk had het zesduizendjarige managementplan niet vooruit kunnen gaan. Indien Jezus niet was gekruisigd en alleen mensen had genezen en hun demonen uitgedreven, zouden de mensen geen volledige vergeving van alle zonden hebben ontvangen. Gedurende de drieënhalf jaar durende periode waarin Jezus Zijn werk op aarde deed, heeft Hij slechts de helft van Zijn verlossingswerk volbracht. Vervolgens, door aan het kruis genageld te worden en gelijk te worden aan het zondige vlees, door te worden overgedragen aan de kwaadaardige, voltooide Hij het werk van de kruisiging en beheerste Hij het lot van de mensheid. Pas toen Hij was uitgeleverd in Satans handen verlost Hij de

mensheid. Gedurende drieëndertig en een half jaar leed Hij op aarde, belachelijk gemaakt, belastend en verlaten, zelfs tot het punt waarop Hij geen plaats had om Zijn hoofd neer te leggen, om Zijn lichaam rust te gunnen. Vervolgens, werd Hij met heel Zijn wezen – in een heilig en onschuldig lichaam – aan het kruis geslagen en verduurde Hij alle mogelijke vormen van lijden. De machthebbers hebben Hem bespot en Hem laten geselen; de soldaten van Rome hebben Hem zelfs in het gelaat gespuwd; toch verdroeg Hij al dit lijden zwijgend tot het einde toe en onderwierp Zich onvoorwaardelijk tot aan de dood, waarna Hij heel de mensheid verlost. Pas daarna was Hem rust vergund. Het werk dat Jezus heeft verricht vertegenwoordigt alleen het Tijdperk van Genade; het vertegenwoordigt niet het Tijdperk van de Wet. Ook is het geen vervanging voor het werk van de laatste dagen. Dit is de essentie van Jezus' werk in het Tijdperk van Genade, het tweede tijdperk dat de mensheid heeft doorgemaakt – het Tijdperk van Verlossing.

Je moet weten hoe de hele mensheid zich tot op heden heeft ontwikkeld

Gedurende zesduizend jaar is het gehele werk geleidelijk met de tijd mee veranderd. De verschuiving in het werk heeft plaatsgevonden aan de hand van de omstandigheden in de hele wereld. Gods managementwerk is slechts geleidelijk veranderd volgens de trendmatige ontwikkeling van de mens als geheel; het was niet al vooropgezet bij het begin van de schepping. Voordat de wereld geschapen was, of meteen daarna, had Jehova het eerste stadium van het werk, dat van de wet, nog niet gepland. Ook het tweede stadium van het werk, dat van de genade, of het derde stadium van het werk, dat van de

verovering, waarin Hij eerst onder een groep mensen zou werken – sommigen van de nakomelingen van Moab en hierdoor zou Hij het hele universum veroveren, was nog niet gepland. Deze woorden heeft Hij niet gesproken na de schepping van de wereld; deze woorden heeft Hij niet gesproken na Moab, laat staan voor Lot. Al Zijn werk werd spontaan gedaan. Precies zo is Zijn hele 6000 jaren durende managementwerk ontwikkeld. Voordat Hij de wereld schiep had Hij zeker geen plan uitgeschreven in de vorm van iets als: “grafisch overzicht voor de ontwikkeling van de mens”. In Zijn werk laat God expliciet zien wat Hij is, Hij pijnigt Zijn hersenen niet over de formulering van een plan. Veel profeten hebben natuurlijk geprofeteerd, maar toch kan er niet gezegd worden dat Gods werk een precieze planning volgde; de profetieën werden gedaan in overeenstemming met Gods eigenlijke werk. Al Zijn werk is het meest actuele werk. Hij voert Zijn werk uit volgens de ontwikkeling van de tijd, en Zijn meest actuele werk volgt de veranderingen van dingen. Voor Hem lijkt de uitvoering van Zijn werk op het toedienen van een medicijn voor het behandelen van een ziekte; tijdens het doen van Zijn werk observeert Hij en gaat Hij aan Zijn werk verder aan de hand van Zijn observaties. In ieder stadium van Zijn werk is Hij in staat Zijn overvloedige wijsheid en bekwaamheid tot uitdrukking te brengen. Hij openbaart Zijn overvloedige wijsheid en gezag aan de hand van het werk van dat bepaalde tijdperk en Hij staat alle mensen die door Hem zijn teruggebracht in die tijdperken toe Zijn gehele gezindheid te zien. Hij voorziet in de behoeften van de mens en voert het werk uit dat Hij in ieder tijdperk zou moeten uitvoeren. Hij voorziet in de behoeften van de mens in verhouding tot de mate waarin Satan hen heeft verdorven. Zo was het toen Jehova in het begin Adam en Eva schiep, zodat zij God op aarde zichtbaar konden maken en om Gods getuigen te hebben

in de schepping. Maar Eva zondigde nadat zij door de slang was verleid. Adam deed hetzelfde en samen aten zij van de boom van de kennis van goed en kwaad in de tuin. En zo kwam het dat Jehova nog meer werk onder hen moest verrichten. Hij zag hun naaktheid en bedekte hun lichamen met kleding van dierenvellen. Hierna zei Hij tegen Adam: “Je hebt geluisterd naar je vrouw, gegeten van de boom die ik je had verboden. Vervloekt is de akker om wat jij hebt gedaan ... totdat je terugkeert tot de aarde, waaruit je bent genomen: stof ben je, tot stof keer je terug.” Tegen de vrouw zei Hij: “Je zwangerschap maak ik tot een zware last, zwoegen zul je als je baart. Je zult je man begeren, en hij zal over je heersen.” En vanaf dat moment heeft Hij hen uit de hof van Eden verbannen en moesten ze buiten de tuin leven, zoals de moderne mens nu op aarde. Toen God de mens in het begin schiep, was het niet Zijn plan de mens na zijn schepping door de slang te laten verleiden en dan zowel de slang als de mens te vervloeken. Hij had zo’n plan helemaal niet; de ontwikkelingen waren gewoon zo dat Hij nieuw werk kreeg in de schepping. Nadat Jehova dit werk onder Adam en Eva had uitgevoerd op aarde, bleef de mensheid zich nog duizenden jaren ontwikkelen, totdat “Jehova zag dat de goddeloosheid van de mens groot was op de aarde en dat alles wat hij in zijn hart overlegde altijd alleen maar slecht was. Toen kreeg Jehova spijt dat Hij de mens op de aarde had gemaakt. Hij was bedroefd in Zijn hart ... Maar Noach vond genade in de ogen van Jehova.” Tegen deze tijd had Jehova nog meer nieuw werk, omdat de mensheid die Hij had geschapen te zondig was geworden nadat ze door de slang was verleid. Gezien deze omstandigheden, koos Jehova uit al deze mensen het gezin van Noach en spaarde hen, en Hij voerde het vernietigingswerk van de wereld uit met een zondvloed. Tot op de dag van

vandaag is de mensheid doorgegaan met deze ontwikkeling, en wordt ze steeds meer verdorven. Als deze ontwikkeling van de mensheid haar hoogtepunt bereikt, zal dat tevens het einde van de mensheid betekenen. Van het prille begin tot het einde van de wereld is de inherente waarheid van Zijn werk voor ingewijden altijd zo geweest. Op dezelfde manier zal de mens naar zijn soort worden ingedeeld. Het is immers beslist niet zo dat ieder mens voorbeschikt is voor de categorie waartoe hij in het begin behoort. om tot een bepaalde categorie te behoren; maar iedereen wordt pas geleidelijk ingedeeld nadat hij een ontwikkelingsproces heeft doorgemaakt. Uiteindelijk zal eenieder die niet volledig gered kan worden aan zijn of haar voorouders worden teruggegeven. Niets van het werk van God onder de mensheid was al voorbereid tijdens de schepping van de wereld. Het waren juist de ontwikkelingen waardoor God Zijn werk onder de mensheid stap voor stap veel realistischer en praktischer kon uitvoeren. Op dezelfde manier heeft Jehova God de slang niet geschapen om de vrouw te verleiden. Dit was niet Zijn specifieke plan, of iets wat Hij opzettelijk vooraf zo had bepaald. Je zou kunnen zeggen dat het onverwacht was. Zo kwam het dat Jehova Adam en Eva uit de hof van Eden heeft verbannen en plechtig heeft verklaard nooit meer een mens te scheppen. Maar Gods wijsheid wordt alleen op deze grond door de mens ontdekt, zoals het punt dat ik eerder aandroeg: "Mijn wijsheid wordt uitgeoefend op basis van Satans intriges." Hoe verdorven de mens ook werd en hoe de slang hem ook verleidde, Jehova had nog steeds Zijn wijsheid. Daarom heeft Hij sinds de schepping van de wereld nieuw werk ondernomen, en geen van de stappen van dit werk worden ooit herhaald. Satan heeft steeds complotten gesmeed; de mensheid is voortdurend verdorven door Satan, en Jehova God heeft ook voortdurend Zijn wijze werk uitgevoerd. Hij heeft nooit gefaald, en van het

moment van de schepping tot nu toe is Hij nooit opgehouden met Zijn werk. Nadat de mensheid door Satan verdorven was, bleef Hij voortdurend onder de mensen werken om Zijn vijand, die de mensheid verderft, te verslaan. Deze strijd duurt voort, van het begin tot aan het einde van de wereld. Met al dit werk heeft Hij de mensheid, die door Satan verdorven is, niet alleen Zijn verlossing laten ontvangen, maar Hij heeft haar ook Zijn wijsheid, almacht en gezag getoond, en uiteindelijk zal Hij de mensheid Zijn rechtvaardige gezindheid laten zien – Hij zal de slechten straffen en de goeden belonen. Tot de dag van vandaag heeft Hij Satan bestreden en is Hij nooit verslagen, want Hij is een wijze God en Zijn wijsheid wordt uitgeoefend op basis van de intriges van Satan. En zo onderwerpt Hij niet alleen alles in de hemel aan Zijn gezag; Hij brengt ook alles op aarde tot rust onder Zijn voetbank, wat belangrijk is, Hij laat de slechteriken die de mensheid binnendringen en lastigvallen onder Zijn tuchtiging vallen. Al het resultaat van het werk komt door Zijn wijsheid. Voor het bestaan van de mensheid had Hij Zijn wijsheid nog nooit geopenbaard, want Hij had geen vijanden in de hemel, op de aarde, of in het hele universum, en er bestonden geen duistere krachten die iets in de natuur binnendrongen. Na het verraad van de aartsengel schiep Hij de mensheid op aarde, en het was omwille van de mensheid dat Hij formeel is begonnen aan Zijn millennialange oorlog met Satan, de aartsengel; een oorlog die in ieder volgend stadium meer verhit raakt. Zijn almacht en wijsheid zijn in ieder van deze stadia aanwezig. Alleen in deze tijd kan alles in de hemel en op aarde Gods wijsheid, almacht en in het bijzonder Gods echtheid zien. Hij voert Zijn werk nu nog steeds op dezelfde realistische manier uit; bovendien laat Hij bij de uitvoering van Zijn werk ook Zijn wijsheid en almacht zien; Hij laat jullie de inherente waarheid zien in ieder stadium van het

werk, zodat jullie precies kunnen zien hoe Gods almacht kan worden verklaard, en vooral precies hoe Gods echtheid kan worden verklaard.

Ten aanzien van het verraad van Jezus door Judas vragen sommige mensen zich af: was dit al niet voorbestemd vóór de schepping van de wereld? Eigenlijk had de Heilige Geest dit volgens de realiteit van die tijd gepland. Het gebeurde gewoon dat er iemand was die Judas heette, die altijd geld verduisterde. Zo werd hij gekozen om deze rol te spelen en op deze manier van dienst te zijn. Dit is een goed voorbeeld van het gebruikmaken van lokale bronnen. In het begin was Jezus Zich hier niet van bewust; Hij wist het pas toen Judas later werd geopenbaard. Als iemand anders deze rol had kunnen spelen, zou hij dat hebben gedaan in plaats van Judas. Wat voorbeschikt was, werd in feite in diezelfde tijd door de Heilige Geest gedaan. Het werk van de Heilige Geest wordt altijd spontaan gedaan; zodra Hij Zijn werk plant, voert Hij het ook uit. Waarom zeg ik altijd dat het werk van de Heilige Geest realistisch is? Dat het altijd nieuw en nooit oud is, en altijd het meest vers? Zijn werk was niet al gepland toen de wereld werd geschapen; zo is het niet gegaan! In iedere stap van het werk wordt het juiste resultaat behaald voor die periode, en ze staan elkaar niet in de weg. Er zijn veel situaties waarbij de plannen in je hoofd gewoonweg niet opgewassen zijn tegen het meest recente werk van de Heilige Geest. Zijn werk is niet zo eenvoudig als de redeneringen van de mens, maar ook niet zo gecompliceerd als de fantasie van de mens. Het bestaat eruit dat mensen op ieder moment en op iedere plaats in de behoefte van dat moment worden voorzien. Niemand is duidelijker over het wezen van de mens dan Hij, en juist hierom is niets zozeer in staat bij de realistische behoeften van de mens aan te sluiten als Zijn werk. Daarom lijkt het vanuit de mens gezien dat Zijn werk al

een aantal millennia vooruit was gepland. Nu Hij te midden van jullie werkt, werkt en spreekt Hij ook op ieder moment en op iedere plaats in overeenstemming met jullie toestand. Als mensen in een bepaalde toestand zijn, spreekt Hij juist die woorden die zij van binnen nodig hebben. Het is als de eerste stap van Zijn werk, de tijd van de tuchtiging. Na de tijd van de tuchtiging legden de mensen een bepaald gedrag aan de dag. Zij waren op een bepaalde manier opstandig en er ontstonden bepaalde positieve omstandigheden, maar ook bepaalde negatieve, en de bovengrens van deze negativiteit bereikte een bepaald niveau. God deed Zijn werk op basis van dit alles en gebruikte deze dingen aldus om een veel beter effect te bereiken voor Zijn werk. Hij voert gewoon Zijn voorziening onder de mensen uit in overeenstemming met hun huidige omstandigheden. Hij voert iedere stap van Zijn werk uit aan de hand van de ware omstandigheden van de mens. De hele schepping is in Zijn handen; zou Hij hen niet kennen? In het licht van de omstandigheden van de mens voert God de volgende stap van het werk dat gedaan moet worden uit, op ieder moment en op iedere plaats. Dit werk was echt niet al duizenden jaren geleden gepland, dat is een menselijke opvatting. Hij werkt terwijl Hij het effect van Zijn werk observeert, en Zijn werk verdiept en ontwikkelt zich voortdurend; Hij observeert de resultaten van Zijn werk en voert vervolgens de volgende stap van Zijn werk uit. Hij gebruikt veel dingen om de overgang geleidelijk te maken en Zijn nieuwe werk door de tijd heen zichtbaar te maken voor de mensen. Dit soort werk kan in de behoeften van de mensen voorzien, want God kent de mensen maar al te goed. Zo voert Hij Zijn werk uit vanuit de hemel. En zo doet ook de vleesgeworden God Zijn werk op dezelfde manier, Hij maakt een plan aan de hand van de realiteit en werkt onder de mensen. Niets van Zijn werk was al voor de schepping van de wereld gepland, of

minutieus vooraf beraamd. Tweeduizend jaar na de schepping van de wereld zag Jehova dat de mensheid zo verdorven was geworden dat Hij bij monde van de profeet Jesaja voorspelde dat Hij, nadat het Tijdperk van de Wet ten einde was gekomen, Zijn werk van de verlossing van de mensheid zou uitvoeren in het Tijdperk van Genade. Dat was natuurlijk het plan van Jehova, maar dit plan ontstond ook door de omstandigheden die Hij op dat moment observeerde. Hij had het zeker niet onmiddellijk na de schepping van Adam bedacht. Jesaja bracht alleen maar een voorspelling onder woorden, maar Jehova had tijdens het Tijdperk van de Wet van te voren geen voorbereidingen getroffen voor dit werk. Integendeel, Hij begon met dit werk aan het begin van het Tijdperk van Genade, toen de boodschapper in de droom van Jozef verscheen en hem verlichtte door hem te vertellen dat God vlees zou worden. En zo begon Zijn incarnatiewerk. God heeft Zich niet, zoals de mensen denken, voor Zijn incarnatiewerk voorbereid na de schepping van de wereld; dit werd pas besloten aan de hand van het ontwikkelingsniveau van de mensheid en de stand van Zijn oorlog met Satan.

Als God vlees wordt, daalt Zijn Geest neer op een mens, met andere woorden de Geest van God draagt het vlees. Hij doet Zijn werk op aarde, en in plaats van een aantal afgebakende stappen te doorlopen, is dit werk helemaal onbeperkt. Het werk dat de Heilige Geest in het vlees doet, wordt nog steeds bepaald door de resultaten van Zijn werk, en Hij gebruikt dit om de duur te bepalen van Zijn werk in het vlees. De Heilige Geest laat iedere stap van Zijn werk direct zien; Hij onderzoekt Zijn werk al doende; het is niet zo bovennatuurlijk dat het de menselijke fantasie te boven zou gaan. Het is als het werk van Jehova die de hemel en de aarde en alle dingen heeft geschapen; Hij

plande en werkte ook tegelijkertijd. Hij scheidde het licht van het duister en zo ontstonden de ochtend en de avond – dit duurde één dag. Op de tweede dag schiep Hij de lucht, wat ook één dag duurde, en toen schiep Hij de aarde, de zeeën en alle bewoners, wat ook nog één dag duurde. Tot de zesde dag ging dit door, toen God de mens schiep en hem liet heersen over alle dingen op aarde, tot op de zevende dag toen Hij klaar was met de schepping van alle dingen en rustte. God zegende de zevende dag en wees hem aan als een heilige dag. Hij besloot deze dag heilig te maken nadat Hij alle dingen geschapen had, niet voor dat Hij ze had geschapen. Ook dit werk was spontaan uitgevoerd. Hij had niet al voordat Hij alle dingen schiep besloten de wereld in zes dagen te scheppen en te rusten op de zevende dag. Zo liggen de feiten helemaal niet. Dit heeft Hij niet gezegd, en ook niet gepland. Hij heeft in geen geval gezegd dat de schepping van alle dingen op de zesde dag klaar zou zijn en dat Hij op de zevende dag zou rusten. Integendeel, Hij schiep zoals het Hem goed leek. En toen Hij eenmaal klaar was met de hele schepping, was het al de zesde dag. Als Hij al op de vijfde dag klaar was geweest met de hele schepping, zou Hij dus de zesde dag als heilige dag hebben aangewezen. Hij was echter op de zesde dag klaar met de hele schepping, en zodoende werd de zevende dag de heilige dag, wat tot op de dag van vandaag zo is gebleven. Daarom wordt Zijn huidige werk op dezelfde manier uitgevoerd. Hij spreekt en voorziet in jullie behoeften naar jullie omstandigheden. Dat betekent dat de Geest spreekt en werkt naar de omstandigheden van de mens; de Geest waakt over alles en is op ieder moment en op iedere plaats aan het werk. Wat ik doe, zeg, jullie opdraag en schenk, is zonder uitzondering dat wat jullie nodig hebben. Dus niets van mijn werk staat buiten de realiteit; het is allemaal realistisch, want jullie weten allemaal dat “de

Geest van God over iedereen waakt.” Als dit allemaal al voor het begin der tijden besloten was, zou het dan niet te zeer bij voorbaat hebben vastgestaan? Je denkt dat God zes hele millennia heeft uitgewerkt en daarbij heeft voorbeschikt dat de mensheid rebellerend, opstandig, bedrieglijk en oneerlijk is, als het hebben van de verdorvenheid van het vlees, de satanische gezindheid, de lust in de ogen en het hebben van haar eigen pleziertjes. Dat was niet voorbeschikt door God, het kwam juist door het verderf van Satan. Sommigen zullen zeggen: “Was Satan dan niet ook in de macht van God? God had voorbeschikt dat Satan de mens op deze manier zou verderven, en daarna voerde Hij Zijn werk onder de mensen uit.” Zou God nu echt Satan hebben voorbeschikt om de mensheid te verderven? Hij wil maar al te graag dat de mensheid een normaal mensenleven kan leiden; zou Hij het leven van de mens lastigvallen? Als dat zo is, zou dan de nederlaag van Satan en de redding van de mensheid geen zinloze inspanning zijn? Hoe kan de opstandigheid van de mensheid nu voorbeschikt zijn? Deze kwam nu juist door Satans verstoringen, hoe kan dat nu door God zijn voorbeschikt? De Satan in Gods macht die jullie begrijpen en de Satan in Gods macht waar ik het over heb, zijn heel verschillend. Volgens jullie bewering dat “God almachtig is, en Satan in Zijn handen,” zou Satan Hem niet verraden. Heb je niet gezegd dat God almachtig is? Jullie kennis is te abstract en niet in lijn met de realiteit; de mens kan nooit Gods gedachten bevatten en evenmin kan de mens Gods wijsheid bevatten. God is almachtig, dat is zeker waar. De aartsengel heeft God verraden omdat God hem aanvankelijk gedeeltelijk gezag heeft gegeven. Dit was natuurlijk onvoorzien, zoals Eva die bezweek voor de verleiding van de slang. Maar hoe Satan zijn verraad ook uitvoert, Hij is niet almachtig zoals God. Zoals jullie al zeiden, Satan is machtig, maar wat hij ook

doet, Gods gezag verslaat hem altijd. Dat is de ware betekenis achter de uitspraak “God is almachtig, en Satan is in Zijn handen.” Daarom moet Zijn oorlog met Satan stap voor stap gevoerd worden; en verder plant Hij Zijn werk in reactie op de listen van Satan. Dat wil zeggen dat Hij naar gelang het tijdperk mensen redt en Zijn wijsheid en almacht openbaart. Zo was ook het werk van de laatste dagen niet vóór het Tijdperk van Genade voorbeschikt; voorbeschikkingen werden niet op zo’n geordende wijze uitgevoerd als: ten eerste, ervoor zorgen dat de uiterlijke gezindheid van de mens verandert; ten tweede, laat de mens Zijn tuchtiging en beproevingen ontvangen; ten derde, laat de mens de beproeving van de dood ervaren; ten vierde, laat de mens de tijden van liefde voor God ervaren en maak het plan voor een schepsel duidelijk; ten vijfde, laat de mens Gods wil zien en laat hem God helemaal kennen, en voltooi de mens dan. Dit heeft Hij niet allemaal in het Tijdperk van Genade gepland. Hij is hier juist in het huidige tijdperk mee begonnen. Satan is aan het werk, net als God. Satan brengt zijn verdorven gezindheid tot uitdrukking, terwijl God rechtstreeks spreekt en een aantal wezenlijke dingen openbaart. Dit is het werk dat nu gedaan wordt, en lang geleden werd er volgens ditzelfde principe gewerkt nadat de wereld was geschapen.

Eerst schiep God Adam en Eva, en ook schiep Hij een slang. Van alle dingen was de slang het giftigst, zijn lichaam bevatte gif en dit werd door Satan gebruikt. Het was de slang die Eva tot zonde verleidde. Na Eva zondigde ook Adam, en toen waren beiden in staat het onderscheid tussen goed en kwaad te zien. Als Jehova had geweten dat de slang Eva zou verleiden, en dat Eva Adam zou verleiden, waarom heeft Hij ze dan bij elkaar in een tuin gezet? Als Hij die dingen had kunnen voorspellen, waarom schiep Hij dan een slang en liet die in

de hof van Eden los? Waarom waren er in de hof van Eden vruchten van de boom van de kennis van goed en kwaad? Was het Zijn bedoeling dat zij de vruchten zouden eten? Toen Jehova kwam, durfden Adam noch Eva Hem tegemoet te treden, en toen pas wist Jehova dat ze van de vruchten van de boom van de kennis van goed en kwaad hadden gegeten en ten prooi waren gevallen aan de list van de slang. Uiteindelijk vervloekte Hij de slang, en vervloekte Hij ook Adam en Eva. Toen zij beiden van de vrucht van de boom aten, was Jehova Zich er totaal niet van bewust dat ze dat deden. De mensen werden zo verdorven dat zij slecht en seksueel promiscue werden, zelfs in die mate dat wat zij in hun hart droegen slecht en zondig was: ze werden vuil. Jehova had dus spijt dat Hij de mensheid had geschapen. Daarna verrichte Hij het vernietigingswerk van de wereld met een zondvloed, wat Noach en zijn zonen overleefden. Sommige dingen zijn niet echt zo geavanceerd en bovennatuurlijk als de mensen zich voorstellen. Sommigen vragen: "Als God wist dat de aartsengel Hem zou verraden, waarom heeft Hij hem dan geschapen?" Dit zijn de feiten: Toen de aarde nog niet bestond was de aartsengel de belangrijkste engel van de hemel. Hij had de rechtsbevoegdheid over alle engelen in de hemel; dit was het gezag dat God hem had toegekend. Na God was hij de belangrijkste onder de engelen in de hemel. Toen God later de mensheid schiep, beging de aartsengel een nog groter verraad tegen God op aarde. Ik zeg dat hij God verraadde omdat hij de mensheid wilde besturen en zo Gods gezag wilde overtreffen. Het was de aartsengel die Eva tot zonde verleidde. Dit deed hij omdat hij zijn koninkrijk op aarde wilde vestigen en de mensheid God wilde doen verraden en aan hemzelf doen gehoorzamen. Hij zag dat velen hem gehoorzaamden: de engelen, maar ook de mensen op aarde. De vogels en de

dieren, de bomen, de bossen, de bergen, de rivieren en alle dingen op aarde waren aan de zorg van de mens toevertrouwd – dat wil zeggen aan Adam en Eva – terwijl Adam en Eva de aartsengel gehoorzaamden. Zo wenste de aartsengel Gods gezag dus te overtreffen en God te verraden. Later leidde dit ertoe dat veel engelen God verraadden en daarna diverse onreine geesten werden. Is de ontwikkeling van de mensheid tot vandaag de dag niet door het verderf van de aartsengel veroorzaakt? De mensheid is alleen geworden hoe ze vandaag is, omdat de aartsengel God heeft verraden en de mensheid heeft verdorven. Dit werk dat stap voor stap wordt uitgevoerd, is lang niet zo abstract en eenvoudig als de mens zich voorstelt. Satan heeft zijn verraad met reden begaan, maar de mens kan zoiets eenvoudigs niet begrijpen. Waarom heeft God de hemel, de aarde en alle dingen geschapen, en ook Satan geschapen? Als God Satan zo veracht, en Satan Zijn vijand is, waarom heeft Hij Satan dan geschapen? Schiep Hij geen vijand door Satan te scheppen? God heeft niet daadwerkelijk een vijand geschapen; Hij heeft juist een engel geschapen en de engel verraadde Hem later. Zijn status was zo hoog geworden dat hij God wilde verraden. Je zou kunnen zeggen dat dit toeval was, maar het was ook een onvermijdelijke ontwikkeling. Het is hetzelfde als dat je onvermijdelijk op een dag zult sterven; er is al sprake van een zekere mate van ontwikkeling. Er zijn dwazen die zeggen: “Gezien Satan uw vijand is, waarom hebt u hem eigenlijk geschapen? Wist u niet dat de aartsengel u zou verraden? Kunt u niet van eeuwigheid naar eeuwigheid kijken? Kent u zijn natuur niet? Omdat u duidelijk wist dat hij u zou verraden, waarom heeft u hem dan aartsengel gemaakt? En ook al zou je het verraad negeren, dan heeft hij nog steeds zoveel engelen geleid en is naar de wereld van de stervelingen afgedaald om de mensheid te

verderven. Tot op heden hebt u uw zesduizendjarige managementplan niet kunnen voltooien.” Zijn die woorden juist? Als je zo denkt, maak je het jezelf dan niet moeilijker dan wel nodig is? Weer anderen zeggen: “Als Satan de mensheid niet tot op heden had verdorven, dan zou God de mensheid niet op deze manier gered hebben. Gods wijsheid en almacht zou dan onzichtbaar zijn geweest, hoe zou Zijn wijsheid zich dan manifesteren? God heeft dus een menselijk ras geschapen voor Satan; in de toekomst zou God dan Zijn almacht openbaren – hoe kan de mens anders de wijsheid van God ontdekken? Als de mens zich niet tegen Hem zou verzetten en opstandig zou handelen, zouden Zijn daden zich niet hoeven manifesteren. Als de hele schepping Hem zou aanbidden en gehoorzamen, zou Hij geen werk hebben.” Dit is nog verder van de realiteit verwijderd, want aan God is niets vuil, en dus kan Hij geen vuiligheid scheppen. Hij openbaart Zijn daden nu alleen maar zodat Hij Zijn vijand kan verslaan, om de mensheid te redden die door Hem is geschapen, om de duivels en Satan te verslaan, die Hem haten en verraden en zich tegen Hem verzetten en die helemaal in het begin onder Zijn heerschappij vielen en Hem toebehoorden. Hij wil deze duivels verslaan en zodoende Zijn almacht aan alle dingen openbaren. De mensheid en alle dingen op aarde zijn nu onder Satans invloedssfeer en onder de invloedssfeer van de goddelozen. God wil Zijn daden aan alle dingen openbaren zodat de mensen Hem leren kennen, en daarmee Satan verslaan en Zijn vijanden helemaal overwinnen. Het geheel van dit werk wordt bereikt doordat Hij Zijn daden onthult. Al Zijn schepselen zijn onder Satans invloedssfeer en dus wil Hij Zijn almacht aan hen laten zien en aldus Satan verslaan. Als er geen Satan was, zou Hij Zijn daden niet hoeven te onthullen. Als Satan de mensheid niet lastig had gevallen, zou Hij de mensheid hebben geschapen en

hen in de hof van Eden hebben laten leven. Waarom heeft Hij al Zijn daden nooit geopenbaard aan de engelen of aan de aartsengel voordat Satan Hem verraadde? Als de engelen en de aartsengel Hem hadden gekend, en Hem in het begin hadden gehoorzaamd, dan had Hij die zinloze daden van het werk nooit hoeven uitvoeren. Vanwege het bestaan van Satan en duivels, verzetten de mensen zich tegen Hem en lopen ze over van opstandigheid, en daarom wil God Zijn daden openbaren. Omdat Hij oorlog wil voeren met Satan moet Hij Zijn eigen gezag gebruiken om Satan te verslaan en al Zijn daden aanwenden om Satan te verslaan. Op deze manier zal Zijn reddingswerk onder de mensheid Zijn wijsheid en almacht duidelijk aan de mensen laten zien. Het huidige werk van God is betekenisvol en lijkt op geen enkele manier op wat sommigen zeggen: “Is het werk dat u doet niet tegenstrijdig? Is deze volgorde in het werk niet gewoon een oefening in zelfkwellendheid? U heeft Satan geschapen, vervolgens laat u hem u verraden en zich tegen u verzetten. U heeft de mensheid geschapen, vervolgens heeft u haar aan Satan overhandigd en heeft het laten gebeuren dat Adam en Eva verleid werden. U heeft al deze dingen opzettelijk gedaan; waarom heeft u zo’n hekel aan de mensheid? Waarom heeft u een afkeer van Satan? Heeft u hen niet zelf gemaakt? Wat haat u dan eigenlijk?” Veel dwazen zullen dat zeggen. Ze willen van God houden, maar in hun hart klagen ze over God – wat een tegenstelling! Je begrijpt de waarheid niet, je hebt te veel bovennatuurlijke gedachten, en dan beweert je ook nog dat het Gods fout is – je bent zo dwaas! Jij bent het die de waarheid vervalst, dat is niet de fout van God! Sommigen blijven zelfs maar steeds weer klagen: “U was het die Satan heeft geschapen en u die Satan in de wereld van de mens heeft geworpen en er menselijkheid aan gegeven hebt. De mensheid bezit een satanische gezindheid. In plaats van haar

te vergeven, verafschuwt u haar in zekere mate. In het begin hield u in zekere mate van de mensheid. U heeft Satan de mensenwereld ingeslagen, en nu heeft u een hekel aan de mensheid. U bent het die liefde en afschuw voelt voor de mensheid – wat is daar de verklaring voor? Is dat niet een tegenstrijdigheid?” Hoe jullie er ook naar kijken, dit is wat er in de hemel is gebeurd: de aartsengel verraadde God op deze manier, de mensheid werd verdorven op deze manier en is tot op de dag van vandaag op deze manier verdergegaan. Hoe jullie het ook onder woorden brengen, dit is het hele verhaal. Jullie moeten echter goed begrijpen, dat God Zijn huidige werk verricht om jullie te redden en om Satan te verslaan.

Omdat de engelen bijzonder zwak waren en geen vermogen bezaten, werden zij arrogant toen zij gezag kregen. Dit gold in het bijzonder voor de aartsengel, die een hogere status had dan alle andere engelen. De aartsengel was de koning van alle engelen. Hij leidde miljoenen engelen, en onder Jehova had hij een groter gezag dan alle andere engelen. Hij wilde van alles doen, en wilde de engelen naar de mensenwereld leiden om de wereld te besturen. God zei dat Hij het universum bestuurt; de aartsengel zei dat het aan hem was om het universum te besturen, en vanaf dat moment verraadde hij God. In de hemel schiep God een andere wereld. De aartsengel wilde die wereld besturen, maar ook naar het rijk van de mensen afdalen. Kon God dit toestaan? Daarom sloeg Hij de aartsengel en wierp Hij hem in de lucht neer. Sinds dat moment verderft hij de mensheid en voert God een oorlog met hem om de mensheid te redden. God heeft de afgelopen zes millennia gebruikt om de aartsengel te verslaan. Jullie opvatting van een almachtige God komt niet overeen met het werk dat God nu uitvoert; in de praktijk werkt het niet en het is heel dwaas! In feite verklaarde God

de aartsengel pas tot vijand na zijn verraad. Alleen vanwege zijn verraad vertrapte de aartsengel immers de mens nadat hij in de mensenwereld aangekomen was, en hierom is de mensheid tot dit stadium ontwikkeld. Hierna heeft God een eed afgelegd aan Satan: "Ik zal jou verslaan en de mensheid, mijn schepping, redden." In het begin was Satan niet overtuigd: "Wat kunt u mij maken, eerlijk? Kunt u mij werkelijk in de lucht neerslaan? Kunt u me echt verslaan?" Nadat God hem in de lucht had neergeslagen, sloeg Hij verder geen acht meer op hem en begon Hij de mensheid te redden en Zijn eigen werk te doen, ondanks dat Hij voortdurend lastig werd gevallen door Satan. Alles waar Satan toe in staat was, had hij te danken aan de macht die God hem had toegekend; dit alles nam hij mee de lucht in en heeft hij tot de dag van vandaag bewaard. Toen God de aartsengel in de lucht neersloeg, sloeg God hem in de lucht neer maar ontnam Hij hem zijn gezag niet en dus kon hij doorgaan met het verderf van de mensheid. God, aan de andere kant, begon de mensheid te redden, die door Satan verdorven was nadat ze geschapen was. In de hemel heeft God niet één van Zijn daden onthuld. Voordat Hij de aarde schiep, liet Hij echter mensen uit de wereld die Hij had geschapen toe in de hemel om Zijn daden te zien, en zo leidde Hij de mensen boven de hemel. Hij schonk ze wijsheid en intelligentie en leidde die mensen naar die wereld om in te leven. Dit hebben jullie natuurlijk nog niet eerder gehoord. Later, nadat God de mensheid had geschapen, begon de aartsengel de mensheid te verderven. De hele mensheid op aarde was in chaos. Toen pas begon Hij Zijn oorlog tegen Satan, en toen pas zagen de mensen Zijn daden. In het begin waren Zijn daden verborgen voor de mensheid. Nadat Satan in de lucht was neergeslagen, hield hij zich met zijn eigen zaken bezig, en God was bezig met Zijn eigen werk,

voortdurend in oorlog met Satan, helemaal tot aan de laatste dagen. Nu is het moment aangebroken om Satan te vernietigen. God gaf hem in het begin gezag, en later sloeg Hij hem in de lucht neer, maar Satan bleef opstandig. Daarna verloor hij de mensheid, maar God was in feite op aarde om de mensheid te besturen. God gebruikt Zijn management van de mensen om Satan te verslaan. Door de mens te verderven brengt Satan het lot van de mensheid tot een einde en valt hij het werk van God lastig. Aan de andere kant is Gods werk de redding van de mensheid. Is er een stap in Gods eigen werk die niet bedoeld is om de mensheid te redden? Is er een stap die niet bedoeld is om de mensheid te zuiveren, haar rechtschapen te maken en zo te laten leven dat er een beeld ontstaat waarvan gehouden kan worden? Satan doet dit echter niet. Hij verderft de mensheid, hij werkt voortdurend aan het verderf van de mensheid in het hele universum. God doet natuurlijk ook Zijn eigen werk. Hij let niet op Satan. Hoeveel gezag Satan ook heeft, zijn gezag was toch door God gegeven. God heeft hem gewoon niet al Zijn gezag gegeven, dus, wat hij ook doet, hij kan God nooit overtreffen en blijft altijd in de macht van God. In de hemel heeft God niet één van Zijn daden onthuld. Hij gaf Satan slechts een klein deel van het gezag zodat deze de engelen kon besturen. Wat Satan dus ook doet, hij kan het gezag van God nooit overtreffen, omdat het oorspronkelijke gezag dat God hem gaf beperkt was. Terwijl God werkt, verstoort Satan. In de laatste dagen zal hij zijn versterking afmaken; en zo zal ook Gods werk dan af zijn, en het soort persoon dat God wil voltooien zal dan voltooid zijn. God stuurt de mensen op een positieve manier; Zijn leven is levend water, onmetelijk en grenzeloos. Satan heeft de mens tot op zekere hoogte verdorven, maar uiteindelijk zal het levende water van het leven de mens voltooien; Satan kan dat dan niet meer verhinderen en kan zijn werk

dan niet meer doen. Zo krijgt God die mensen helemaal. Satan weigert dit nu nog te accepteren. Hij neemt het voortdurend tegen God op, maar God slaat hier geen acht op. Hij heeft gezegd dat Hij alle duistere krachten en invloed van Satan zal overwinnen. Dit is het werk dat nu in het vlees gedaan moet worden en dit is ook de betekenis van de incarnatie. Het is bedoeld om het stadium van het werk waarmee Satan in de laatste dagen verslagen wordt af te maken, om alles wat aan Satan toebehoort uit te schakelen. Gods overwinning over Satan is een onvermijdelijke trend! Satan heeft in feite lang geleden al gefaald. Toen het evangelie zich begon te verspreiden in het land van de grote rode draak, dat wil zeggen toen de vleesgeworden God begon te werken en dit werk in gang werd gezet, was Satan geheel en al verslagen, want de incarnatie was bedoeld om Satan te verslaan. Satan zag dat God weer vlees was geworden en ook met Zijn werk was begonnen, en hij zag dat geen enkele kracht dit werk tegen zou kunnen houden. Daarom stond hij verstomd toen hij dit werk zag en durfde hij geen verder werk te doen. Aanvankelijk dacht Satan dat ook hij over voldoende wijsheid beschikte, en hij onderbrak en verstoorde Gods werk. Hij had echter niet verwacht dat God weer vleesgeworden was en dat God in Zijn werk zijn opstandigheid had gebruikt om als openbaring en oordeel voor de mensheid te dienen en zo de mensheid te veroveren en Satan te verslaan. God is wijzer dan Satan en Zijn werk overtreft dat van Satan mijlenver. Daarom zei ik voorheen: Het werk dat ik doe wordt in reactie op de listen van Satan uitgevoerd. Uiteindelijk zal ik mijn almacht laten zien, en de machteloosheid van Satan. Als God Zijn werk doet, komt Satan achter Hem aan, totdat hij uiteindelijk vernietigd is – hij zal niet eens weten wat hem overkomt! Hij zal zich de waarheid pas realiseren als hij is stukgesmeten en verpletterd, hij is dan al verbrand in de

vuurzee. Zal hij dan niet volledig overtuigd zijn? Hij heeft dan immers geen snode plannen meer!

Dit realistische werk, dat stap voor stap moet worden gedaan, drukt vaak zwaar op Gods hart in rouw om de mensheid. Daarom heeft Zijn oorlog met Satan nu al 6000 jaar geduurd. God zegt het zo: "Nooit zal ik weer een mensheid scheppen, nooit zal ik weer gezag verlenen aan engelen." Vanaf dat moment volgden de engelen God gewoon als zij op aarde kwamen werken. Hij gaf ze nooit gezag. Hoe voerden de engelen die de Israëlieten zagen hun werk uit? Ze openbaarden zich in dromen en brachten Jehova's woorden over. Toen Jezus drie dagen na Zijn kruisiging herrees, waren het de engelen die de steen opzij duwden, en niet de Geest van God persoonlijk. De engelen deden alleen dit soort werk nog maar, ze hadden een ondersteunende rol en geen gezag, want God zou ze nooit meer gezag verlenen. Na enige tijd van werk namen de mensen die door God gebruikt waren op aarde de positie van God in, en ze zeiden: "Ik wil het universum overtreffen! Ik wil in de derde hemel staan! Wij willen de heerschappij van soevereine macht!" Na een paar dagen werk werden ze arrogant. Ze wilden soevereine macht op aarde, ze wilden een andere natie oprichten, ze wilden alles aan zich onderwerpen en ze wilden in de derde hemel komen te staan. Weet je dan niet dat je slechts een mens bent, die door God wordt gebruikt? Hoe kun jij tot de derde hemel opstijgen? God komt op aarde om te werken, in stilte zonder te schreeuwen, en gaat weer als Zijn werk ongemerkt is gedaan. Hij schreeuwt nooit zoals mensen doen, maar Hij voert Zijn werk realistisch uit. Hij zal ook nooit een kerk binnengaan en roepen: "Ik zal jullie allemaal uitroeien! Ik zal jullie vervloeken en tuchtigen!" Hij doet gewoon Zijn werk, en gaat weer als Hij klaar is. Die religieuze predikanten die zieken genezen

en duivels uitdrijven, anderen vanaf de preekstoel de les lezen, lange en pompeuze redevoeringen houden en onrealistische zaken bespreken, zijn arrogant tot op het bot! Zij zijn de afstammelingen van de aartsengel!

In de 6000 jaar werk tot op heden heeft God al veel van Zijn daden laten zien, hiervan is het belangrijkste doel geweest om Satan te verslaan en heel de mensheid redding te brengen. Hij maakt van deze gelegenheid gebruik om alles in de hemel, alles op aarde, alles in de zeeën en ieder klein voorwerp van Gods schepping op aarde Gods almacht en al Gods daden te laten zien. Hij grijpt de gelegenheid van de overwinning op Satan aan om al Zijn daden voor de mensheid te openbaren en de mensen in staat te stellen Hem te prijzen en Zijn wijsheid, in het verslaan van Satan, te verheerlijken. Alles op aarde, in de hemel en in de zeeën brengt Hem glorie, prijst Zijn almacht, prijst al Zijn daden en roept Zijn heilige naam. Dit is het bewijs dat Hij Satan heeft verslagen, het bewijs van Zijn overwinning op Satan. En wat nog belangrijker is: het is het bewijs van Zijn redding van de mensheid. Gods hele schepping brengt Hem glorie, prijst Hem omdat Hij Zijn vijand heeft verslagen en als overwinnaar is teruggekeerd, en prijst Hem als de grote zegevierende Koning. Zijn doel is niet alleen Satan te verslaan, en daarom heeft Zijn werk 6000 jaar geduurd. Hij gebruikt de overwinning op Satan om de mensheid te redden; Hij gebruikt de overwinning op Satan om al Zijn daden te openbaren en om Zijn hele glorie te laten zien. Hij zal glorie verwerven en de hele menigte engelen zal Zijn glorie ook zien. De boodschappers in de hemel, de mensen op aarde en de hele schepping op aarde ziet de glorie van de Schepper. Dit is het werk dat Hij doet. Zijn hele schepping op aarde en in de hemel zal Zijn glorie aanschouwen, en Hij zal zegevierend terugkeren nadat Hij Satan helemaal heeft verslagen en dan zal Hij

de mensheid Hem laten prijzen. Zo zal Hij erin slagen beide aspecten te bereiken. Uiteindelijk zal de hele mensheid door Hem veroverd worden, en zal Hij iedereen die zich verzet of in opstand komt wegvagen, dat wil zeggen, iedereen die aan Satan toebehoort zal Hij wegvagen. Nu zie je al die daden van God, toch verzet je je nog, en ben je opstandig en onderwerp je je niet. Je koestert veel dingen in jezelf en doet wat je wil. Je volgt je eigen lusten en voorkeuren – dat is opstandigheid, dat is verzet. Geloof in God dat wordt uitgevoerd voor het vlees, voor de eigen lusten en voorkeuren, voor de wereld en voor Satan zijn immers vuil; het betekent verzet en opstandigheid. Er zijn tegenwoordig allerlei soorten geloof: sommigen zoeken bescherming tegen rampen, anderen willen graag gezegend worden, en terwijl sommigen de mysteries willen begrijpen zijn er weer anderen die geld proberen te verdienen. Dit zijn allemaal vormen van verzet, het is allemaal blasfemie! Als je zegt dat je je verzet of opstandig bent – verwijst je dan niet daarnaar? Velen mopperen of klagen nu, of oordelen. Dat zijn allemaal dingen die de goddelozen doen; het is menselijk verzet en opstandigheid. Die mensen zijn bezeten en bezet door Satan. De mensen die God wint, zijn zij die zich volledig aan Hem onderwerpen, zij die door Satan zijn verdorven maar nu door Zijn werk zijn gered en overwonnen, die de beproevingen hebben doorstaan en uiteindelijk geheel door God zijn gewonnen en niet meer onder Satans domein leven en hebben gebroken met de zondigheid, die verder in heiligheid willen leven – dat zijn de heiligste mensen, zij zijn de heiligen. Als jouw huidige daden niet met een deel van Gods vereisten overeenkomen, zul je worden uitgestoten. Dat is onbetwistbaar. Alles wordt gedaan aan de hand van het heden, hoewel Hij jou heeft voorbestemd en verkozen, zullen toch jouw huidige daden de uitkomst bepalen. Als je het nu niet kunt bijhouden, zul je uitgestoten

worden. Als je het nu niet kunt bijhouden, hoe kun je het dan later wel bijhouden? Nu er een dergelijk groot wonder voor jou is verschenen, geloof je nog steeds niet. Hoe zul je later dan in Hem geloven, als Zijn werk af is en Hij dergelijk werk niet meer doet? Dan zal het zelfs des te meer onmogelijk zijn voor jou om Hem te volgen! Later zal God uitgaan van jouw houding en kennis van het werk van de vleesgeworden God en jouw ervaring, om te bepalen of je zondig of rechtschapen bent, of om te bepalen of je vervolmaakt of uitgestoten bent. Nu moet je het duidelijk zien. De Heilige Geest werkt aldus: Hij bepaalt jouw uitkomst aan de hand van jouw gedrag van vandaag. Wie spreekt de woorden van vandaag? Wie doet het werk van vandaag? Wie bepaalt of jij vandaag zult worden geëlimineerd? Wie beslist jou te vervolmaken? Doe ik dit niet zelf? Ik ben Degene die deze woorden spreekt, ik ben Degene die dit werk uitvoert. Vervloeken, tuchtigen en oordelen over mensen, dat is allemaal onderdeel van mijn eigen werk. Uiteindelijk zal ook jullie elimineren mijn eigen werk zijn. Het is allemaal mijn eigen zaak! Jou volmaakt maken is mijn eigen zaak, en ook jou van zegeningen laten genieten is mijn eigen zaak. Dit is allemaal mijn eigen werk. Jouw uitkomst was niet door Jehova voorbestemd, deze wordt door de God van vandaag bepaald. Het wordt nu bepaald, niet vóór de schepping van de wereld. Sommigen dwazen zeggen: "Is er misschien iets mis met uw ogen, ziet u mij niet zoals u mij zou moeten zien? Uiteindelijk zult u zien hoe de Geest alles zichtbaar maakt!" Aanvankelijk koos Jezus Judas als Zijn discipel. De mensen vragen: "Hoe kon Hij een discipel kiezen die Hem zou verraden?" Judas was in het begin niet van plan om Jezus te verraden. Dit gebeurde gewoon later. Jezus was Judas in het begin nog gunstig gezind. Hij zorgde ervoor dat de man Hem volgde en maakte hem verantwoordelijk voor de financiën. Als Hij had geweten dat

Judas geld verduisterde, zou Hij hem niet verantwoordelijk hebben gemaakt voor het geld. Je zou kunnen zeggen dat Jezus aanvankelijk niet wist dat deze man een oneerlijke bedrieger was die zijn broeders en zusters bedroog. Later, toen Judas al een tijdje volgeling was, zag Jezus hoe hij zijn broeders en zusters probeerde te vlijen, en hoe hij God probeerde te vlijen. Men kwam er ook achter dat hij altijd geld uit de geldzak uitgaf, en ze vertelden het aan Jezus. Jezus werd zich toen pas van dit alles bewust. Omdat Jezus het werk van de kruisiging uitging voeren en iemand nodig had die Hem zou verraden, en deze rol toevallig heel goed bij Judas paste, zei Jezus: "Een van ons zal mij verraden. De Mensenzoon zal dit verraad gebruiken om gekruisigd te worden en drie dagen later weer op te staan." Aanvankelijk koos Jezus Judas niet echt uit voor het verraad; integendeel, Hij hoopte dat Judas een trouwe discipel zou zijn. Onverwacht bleek dat Judas een hebzuchtige ontaarde man was die de Heer verraadde en Hij gebruikte deze situatie om Judas uit te kiezen voor dit werk. Als alle twaalf discipelen van Jezus trouw waren geweest, en er niemand zoals Judas onder hen had gezeten, dan was de man die Jezus zou verraden uiteindelijk iemand van buitenaf geweest. Het gebeurde echter dat er één onder hen was die graag steekpenningen aannam – Judas. Zo gebruikte Jezus deze man om Zijn werk af te maken. Zo eenvoudig was het! Dit had Jezus niet voorbestemd toen Hij aan Zijn werk begon. Hij nam deze beslissing pas toen de ontwikkelingen een bepaald stadium hadden bereikt. Dit was de beslissing van Jezus, inderdaad, de beslissing van de Geest van God Zelf. Het was eerst Jezus die Judas gekozen had, maar toen Judas later Jezus verraadde, was dit het werk van de Heilige Geest die Zijn eigen doel moest dienen. Het was toen het werk van de Heilige Geest. Toen Jezus Judas koos, had Hij geen idee dat deze Hem

zou verraden. Hij wist alleen dat het Judas Iskariot was. Jullie uitkomst wordt ook bepaald door de mate van jullie huidige onderwerping en de mate van groei van jullie leven, niet volgens het idee dat mensen hebben dat dit voorbestemd was bij de schepping van de wereld. Dit moet je duidelijk begrijpen. Dit hele werk wordt niet uitgevoerd zoals jij het je inbeeldt.

Over titels en identiteit

Als je geschikt wil zijn om gebruikt te worden door God, moet je het werk van God kennen. Je moet het werk kennen dat Hij eerder heeft gedaan (in het Nieuwe en Oude Testament) en, je moet vooral ook, Zijn werk van nu kennen. Met andere woorden, je moet de drie fases van Gods werk gedurende 6000 jaar kennen. Als van jou gevraagd wordt om het evangelie te verkondigen, zul je daar niet toe in staat zijn zonder het werk van God te kennen. Sommigen zullen je misschien bevragen over wat jullie God heeft gezegd over de Bijbel, het Oude Testament en Jezus' werk en woorden van die tijd. Als je niet kunt spreken tot de innerlijke waarheid van de Bijbel, dan zullen ze niet overtuigd raken. In het begin sprak Jezus veel over het Oude Testament met Zijn leerlingen. Alles wat ze lezen kwam uit het Oude Testament. Het Nieuwe Testament is pas tientallen jaren na de kruisiging van Jezus geschreven. Om het evangelie te verkondigen moeten jullie vooral de innerlijke waarheid van de Bijbel begrijpen en Gods werk in Israël, dat wil zeggen het werk gedaan door Jehova. En jullie moeten ook het werk dat is gedaan door Jezus begrijpen. Dat zijn de dingen waar alle mensen zich het meest druk om maken, en de innerlijke waarheid van deze twee stadia van werk is wat ze niet gehoord hebben. Wanneer je het evangelie verkondigt,

zet het spreken over het werk van de Heilige Geest vandaag dan even aan de kant. Dit stadium van het werk ligt buiten hun bereik, want wat jullie nastreven is het meest verheven van alles: kennis van God en kennis van het werk van de Heilige Geest en niets is meer verheven dan dat. Als je begint met spreken over verheven dingen, is dat te moeilijk voor hen, want niemand heeft een dergelijk werk van de Heilige Geest ervaren. Er is geen precedent en het is niet makkelijk voor mensen om te accepteren. Hun ervaringen zijn oude dingen uit het verleden, met af en toe iets dat is gedaan door de Heilige Geest. Wat zij ervaren is niet het werk van de Heilige Geest vandaag of Gods wil vandaag. Zij handelen nog volgens oude gebruiken, zonder nieuw licht of nieuwe dingen.

In de tijd van Jezus deed de Heilige Geest Zijn werk vooral in Jezus, terwijl degenen die Jehova dienden in priesterkleren in de tempel dat deden met standvastige trouw. Zij hadden wel ook het werk van de Heilige Geest, maar waren niet in staat om Gods wil op dat moment te vatten en bleven gewoon trouw aan Jehova volgens de oude gebruiken, zonder nieuwe begeleiding. Jezus kwam en bracht nieuw werk. Die mensen die in de tempel dienden, hadden geen nieuwe begeleiding en ook geen nieuw werk. Dienst doend in de tempel konden ze niet meer doen dan de oude gebruiken handhaven; zonder de tempel te verlaten, konden ze geen nieuwe intrede krijgen. Het nieuwe werk werd gebracht door Jezus en Jezus ging niet de tempel binnen om Zijn werk te doen. Hij deed Zijn werk alleen buiten de tempel omdat het terrein van Gods werk lang geleden al was veranderd. Hij werkte niet binnen in de tempel en als iemand Hem daar diende zou dat de dingen alleen maar kunnen houden zoals ze waren en niet leiden tot nieuw werk. Op dezelfde manier vereren gelovige mensen nu nog steeds de Bijbel. Als je hun het evangelie verkondigt, zullen ze je om de oren

slaan met details over woorden in de Bijbel en zullen ze veel bewijs vinden, waarna je verbijsterd en sprakeloos achterblijft; daarna zullen ze je van een label voorzien en zullen ze denken dat je dwaas bent in je geloof. Ze zullen zeggen: “Je kent de Bijbel niet eens, het woord van God, hoe kun je dan zeggen dat je gelooft in God?” Dan zullen ze op je neerkijken en ook zeggen: “Als degene in wie jullie geloven God is, waarom vertelt Hij jullie dan niet alles over het Oude en het Nieuwe Testament? Als Hij zijn glorie van Israël naar het Oosten heeft gebracht, waarom weet Hij dan niets van het gedane werk in Israël? Waarom kent Hij het werk van Jezus niet? Als jullie dat niet weten, bewijst dat dat het jullie niet is gezegd. Als Hij de tweede incarnatie van Jezus is, hoe zou Hij deze dingen niet kunnen weten? Jezus kende het werk dat was gedaan door Jehova, hoe zou Hij dat niet kunnen kennen?” Als de tijd daar is, zullen ze je allemaal zulke vragen stellen. Hun hoofd zit vol met dit soort dingen, hoe zouden ze het niet kunnen vragen? Degenen in deze stroming focussen niet op de Bijbel omdat jullie op de hoogte zijn gebleven van het werk dat stapje-voor-stapje vandaag de dag door God wordt gedaan. Jullie hebben dit stap-voor-stap werk met jullie eigen ogen gezien, jullie hebben de drie stadia van het werk duidelijk gezien en daarom moesten jullie de Bijbel neerleggen en stoppen haar te bestuderen. Maar zij kunnen het niet bestuderen, omdat zij niets weten van dit stap-voor-stap werk. Sommige mensen zullen vragen: “Wat is het verschil tussen het werk dat wordt gedaan door de geïncarneerde God en dat van de profeten en apostelen uit het verleden? David werd ook Heer genoemd, net als Jezus. Hoewel het werk dat ze deden verschillend was, werden ze hetzelfde genoemd. Waarom, zeg je, was hun identiteit niet gelijk? Wat Johannes zag was een visioen, afkomstig van de Heilige Geest, en hij was in staat om de woorden te spreken die de Heilige Geest

wilde zeggen. Waarom is de identiteit van Johannes anders dan die van Jezus?”

De woorden die door Jezus werden gesproken konden God volledig representeren en representeerden volledig het werk van God. Wat Johannes zag was een visioen en hij was niet in staat om het werk van God volledig te representeren. Hoe kan het dat Johannes, Petrus en Paulus vele woorden spraken – net als Jezus – maar niet dezelfde identiteit hadden als Jezus? Dat is vooral omdat het werk dat zij deden verschillend was. Jezus representeerde de Geest van God en was de Geest van God rechtstreeks aan het werk. Hij deed het werk van een nieuwe tijd, het werk dat niemand eerder had gedaan. Hij opende een nieuwe weg, Hij representeerde Jehova en Hij representeerde God Zelf. Terwijl Petrus, Paulus en David, ongeacht hoe ze genoemd werden, slechts de identiteit van een schepsel van God representeerden, en werden gezonden door Jezus of Jehova. Dus hoe veel werk ze ook deden, hoe groot de wonderen die ze deden ook waren, ze waren uiteindelijk slechts schepselen van God en niet in staat om de Geest van God te representeren. Zij werkten in de naam van God of na gezonden te zijn door God. Bovendien werkten zij in de tijdperken die was begonnen door Jezus of Jehova en het werk dat zij deden stond niet los. Zij waren uiteindelijk slechts schepselen van God. In het Oude Testament spraken veel profeten voorspellingen uit of schreven profetische boeken. Niemand zei dat zij God waren, maar zodra Jezus begon te werken, getuigde de Geest van God dat Hij God was. Waarom is dat zo? Op dit moment zou je dat al moeten weten! Vroeger hebben de apostelen en profeten verschillende brieven geschreven en vele profetieën gedaan. Later hebben mensen sommige daarvan gekozen om op te nemen in de Bijbel en sommige zijn verloren gegaan. Omdat er mensen zijn die zeggen dat alles dat door hen is gezegd afkomstig is van de Heilige Geest,

waarom wordt dan een gedeelte daarvan als goed beschouwd en een gedeelte als slecht? En waarom zijn sommigen wel gekozen en anderen niet? Als het inderdaad de woorden zijn die zijn gesproken door de Heilige Geest, zou het dan nodig zijn dat mensen een selectie maken? Waarom is het verslag van de woorden die Jezus heeft gesproken en van het werk dat Hij heeft gedaan verschillend in elk van de vier evangeliën? Is dat niet de schuld van degenen die het opgetekend hebben? Sommige mensen zullen vragen: "Omdat de brieven die zijn geschreven door Paulus en de andere schrijvers van het Nieuwe Testament en het werk dat zij deden gedeeltelijk afkomstig waren van de menselijke wil en vermengd waren met menselijke ideeën, is er dan niet ook menselijk onzuiverheid in de woorden die u (God) vandaag de dag spreekt? Bevatten die werkelijk geen menselijke ideeën?" Dit stadium van het werk dat door God wordt gedaan is totaal verschillend van dat van Paulus en de vele apostelen en profeten. Er is niet alleen een verschil in identiteit, maar er is ook een principieel verschil in het werk dat wordt gedaan. Nadat Paulus neergeslagen was en voor de Heer neerviel, werd hij geleid door de Heilige Geest om te werken en werd hij een gezondene. Daarom schreef hij brieven aan de kerken en deze brieven volgden allemaal de leer van Jezus. Paulus is gezonden door de Heer om te werken in de naam van de Heer Jezus, maar toen God Zelf kwam, werkte Hij niet in de naam van iemand en representeerde Hij niemand anders dan de Geest van God in Zijn werk. God kwam om Zijn werk rechtstreeks te doen: Hij is niet vervolmaakt door een mens en Zijn werk is niet gedaan volgens de leer van een mens. In dit stadium van het werk leidt God niet door te spreken over Zijn persoonlijke ervaringen, maar voert Hij het werk rechtstreeks uit in overeenstemming met wat Hij heeft. Bijvoorbeeld de

beproeving van de dienstdoeners, de tijd van tuchtiging, de beproeving van de dood, de tijd van God liefhebben ... Dit is allemaal werk dat niet eerder is gedaan en werk van de huidige tijd, in plaats van menselijke ervaringen. Wat zijn in de woorden die ik heb gesproken de menselijke ervaringen? Zijn ze niet allemaal rechtstreeks afkomstig van de Geest en zijn ze niet voortgekomen uit de Geest? Het is alleen zo dat jouw kaliber zo zwak is dat je niet in staat bent om dieper te kijken tot op de waarheid! De praktische weg van leven waar ik over spreek is het leiden over het pad. Hierover is nooit door iemand gesproken, noch heeft iemand dit pad al eerder ervaren of kende iemand deze realiteit. Voordat ik deze woorden sprak, heeft niemand ze nog gezegd. Niemand heeft ooit over zulke ervaringen gesproken of over zulke details. Bovendien heeft nog nooit iemand op deze zaken gewezen om ze te onthullen. Niemand heeft ooit over het pad geleid, dat ik vandaag leid en als dit door een mens zou worden geleid, zou het geen nieuwe weg zijn. Neem Paulus en Petrus bijvoorbeeld. Zij hadden geen eigen persoonlijke ervaringen voordat Jezus voorging op het pad. Het was pas nadat Jezus hen op het pad had geleid, dat zij de woorden die door Jezus waren gesproken en het pad waarop Hij leidde hebben ervaren. Hierdoor hebben ze veel ervaringen opgedaan en de brieven geschreven. Op die manier zijn de ervaringen van mensen niet hetzelfde als het werk van God en is het werk van God niet hetzelfde als de kennis zoals beschreven door de ideeën en ervaringen van mensen. Ik heb keer op keer gezegd dat ik vandaag een nieuw pad leid en nieuw werk doe en mijn werk en mijn uitingen zijn anders dan die van Johannes en alle andere profeten. Ik doe nooit eerst ervaringen op en spreek er dan met jullie over – zo is het zeker niet. Als dat zo zou zijn, zou dat jullie niet al lang geleden hebben vertraagd? In het verleden was de kennis waar velen over

spraken zo verheven, maar al hun woorden zijn alleen gesproken op basis van de woorden van de zogenaamde spirituele personen. Zij leidden niet de weg, maar kwamen vanuit hun ervaringen, vanuit wat zij hadden gezien en vanuit hun kennis. Sommige dingen waren hun opvattingen en sommige dingen ervaringen die ze hadden samengevat. De aard van mijn werk vandaag is totaal anders. Ik heb niet ervaren om geleid te worden door anderen, noch heb ik geaccepteerd om vervolmaakt te worden door anderen. Bovendien is alles wat ik heb gezegd en gedeeld niet als dat van iemand anders en is het nooit door iemand anders gezegd. Vandaag wordt, ongeacht wie jullie zijn, jullie werk uitgevoerd op basis van deze woorden die ik spreek. Wie zou zonder deze uitingen en dit werk in staat zijn om deze dingen (de beproeving van de dienstdoeners, de tijd van tuchtiging ...) te ervaren en wie zou in staat zijn om te spreken over deze kennis? Ben je echt niet in staat om dat te zien? Ongeacht in welke stap van het werk, zodra mijn woorden worden uitgesproken, beginnen jullie te communiceren volgens mijn woorden en te werken volgens mijn woorden en dit is niet een weg die een van jullie had bedacht. Ben je, nu je zover bent gekomen, niet in staat om zo'n duidelijke en eenvoudige vraag te zien? Het is niet een weg die door iemand is verzonnen, noch is het gebaseerd op een spiritueel persoon. Het is een nieuw pad en zelfs veel van de woorden die ooit door Jezus zijn gesproken zijn niet langer geldig. Wat ik zeg is de opening van een nieuw tijdperk en het is werk dat op zichzelf staat. Het werk dat ik doe en de woorden die ik spreek zijn allemaal nieuw. Is dat niet het nieuwe werk van vandaag? Het werk van Jezus was ook zo. Zijn werk was ook anders dan dat van de mensen in de tempel en het was ook anders dan het werk van de farizeeën, noch leek het op dat wat werd gedaan door het volk van Israël. Mensen wisten niet wat ze ervan moesten

denken nadat ze er getuige van waren geweest: “Was dit werkelijk gedaan door God?” Jezus hield zich niet aan de wet van Jehova. Toen Hij de mensen kwam onderrichten was alles wat Hij zei nieuw en anders dan wat was gezegd door de oude heiligen en profeten van het Oude Testament. Daardoor bleven mensen onzeker. Dat is wat het zo moeilijk maakt om met mensen om te gaan. Voordat jullie dit nieuwe stadium van het werk accepteerden, was het pad dat de meerderheid van jullie bewandelden dat van het beoefenen en binnengaan op de grondvesten van het pad van die spirituele personen. Maar vandaag is het werk dat ik doe heel anders en daarom kunnen jullie niet beslissen of het goed is of niet. Het maakt me niets uit welk pad je eerst bent gegaan en het interesseert me ook niet wiens ‘voedsel’ je at of wie je als je ‘vader’ beschouwde. Nu ik ben gekomen en nieuw werk heb gebracht om mensen te leiden, moet iedereen die mij volgt doen wat ik zeg. Ongeacht hoe sterk de ‘familie’ waar je vandaan komt is, je moet mij volgen. Je moet niet handelen volgens je vroegere gebruiken, je ‘pleegvader’ zou zich terug moeten trekken en jij zou voor je God moeten komen om je rechtmatige deel te vragen. Het geheel van jou is in mijn handen en je zou niet te veel blind geloof moeten geven aan je pleegvader; hij kan geen totale controle over je uitoefenen. Het werk van vandaag staat op zichzelf. Alles wat ik zeg vandaag is duidelijk niet gebaseerd op een basis uit het verleden. Het is een nieuw begin en als je zegt dat dit is gemaakt door een mens dan ben je iemand die zo blind is, dat hij niet meer gered kan worden!

Jesaja, Ezechiël, Mozes, David, Abraham en Daniël waren leiders of profeten van het uitverkoren volk Israël. Waarom werden zij niet God genoemd? Waarom getuigde de Heilige Geest niet van hen? Waarom getuigde de Heilige Geest van Jezus zodra Hij Zijn werk begon en Zijn woorden begon te spreken?

En waarom getuigde de Heilige Geest niet van anderen? Zij, mannen van vlees en bloed, werden “Heer” genoemd. Ongeacht hoe ze genoemd werden, representeert hun werk hun wezen en essentie en hun wezen en essentie representeren hun identiteit. Hun essentie is niet afhankelijk van hun titel; deze wordt gerepresenteerd door wat ze uitdrukten en wat ze naleefden. In het Oude Testament was het heel gewoon om Heer genoemd te worden. Iemand kon wat dan ook genoemd worden, maar zijn essentie en intrinsieke identiteit waren onveranderlijk. Zijn onder die valse Christussen, valse profeten en bedriegers niet ook mensen die “God” worden genoemd? En waarom zijn zij niet God? Omdat ze niet in staat zijn om het werk van God te doen. In de basis zijn zij mannen, bedriegers van mensen, niet God en daarom hebben zij niet de identiteit van God. Werd David niet ook Heer genoemd door de twaalf stammen? Jezus werd ook Heer genoemd; waarom werd alleen Jezus de geïncarneerde God genoemd? Was Jeremia niet ook bekend als de Mensenzoon? En was Jezus niet bekend als de Mensenzoon? Waarom werd Jezus gekruisigd in naam van God? Is dat niet omdat Zijn essentie anders was? Is dat niet omdat Zijn werk anders was? Maakt een titel uit? Hoewel Jezus ook de Mensenzoon werd genoemd, was Hij de eerste incarnatie van God, Hij was gekomen om de macht te nemen en het werk van de verlossing te volbrengen. Dit bewijst dat de identiteit en essentie van Jezus anders waren dan die van anderen die ook Mensenzoon werden genoemd. Wie van jullie durft vandaag te zeggen dat alle woorden die zijn gesproken door hen die werden gebruikt door de Heilige Geest afkomstig waren van de Heilige Geest? Durft iemand zoiets te zeggen? Als je wel zoiets zegt, waarom is dan het boek met profetieën van Ezra weggedaan en waarom is hetzelfde gedaan met de boeken van die oude heiligen en profeten?

Als ze allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest, waarom durven jullie het dan om zulke wispelturige keuzes te maken? Ben jij gekwalificeerd om te kiezen wat het werk is van de Heilige Geest? Veel van de verhalen van Israël zijn ook weggedaan. Als je gelooft dat deze geschriften uit het verleden allemaal afkomstig zijn van de Heilige Geest, waarom zijn dan sommige boeken weggedaan? Als ze allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest, zouden ze allemaal behouden moeten worden en naar de broeders en zusters van de kerken gestuurd om te lezen. Ze zouden niet gekozen of weggedaan moeten worden volgens menselijke willekeur; het is verkeerd om dat te doen. Als je zegt dat de ervaringen van Paulus en Johannes vermengd waren met hun persoonlijke visie, betekent dat niet dat hun persoonlijke ervaringen en kennis afkomstig was van Satan, maar alleen dat ze dingen hadden die afkomstig waren van hun persoonlijke ervaringen en visies. Hun kennis kwam overeen met de achtergrond van de daadwerkelijke ervaringen in die tijd en wie zou met zekerheid kunnen zeggen dat dat allemaal afkomstig was van de Heilige Geest? Als de vier evangeliën allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest, waarom hebben Matheus, Marcus, Lucas en Johannes dan allemaal iets anders gezegd over het werk van Jezus? Als jullie dit niet geloven, kijk dan eens naar de verhalen in de Bijbel over hoe Petrus de Heer drie keer loochende: ze zijn allemaal verschillend en ze hebben allemaal hun eigen karakteristieken. Velen die onwetend zijn zeggen: “De vleesgeworden God is ook een mens; kunnen dan de woorden die Hij spreekt volledig afkomstig zijn van de Heilige Geest? Als de woorden van Paulus en Johannes vermengd waren met de menselijke wil, zijn de woorden die Hij spreekt dan werkelijk niet vermengd met de menselijke wil?” Mensen die zulke dingen zeggen zijn blind en onwetend! Lees de vier evangeliën

zorgvuldig; Lees wat zij vastlegden over de dingen die Jezus deed en de woorden die Hij sprak. Elk verhaal was, simpel gezegd, verschillend en elk had zijn eigen perspectief. Als wat door de auteurs van deze verhalen is geschreven allemaal afkomstig was van de Heilige Geest, zou het allemaal hetzelfde en consistent moeten zijn. Waarom zijn er dan discrepanties? Is het niet heel dwaas van de mens om dit niet te kunnen zien? Als je gevraagd wordt om te getuigen van God, wat voor getuigenis kun je dan geven? Kan zo'n manier van God kennen van Hem getuigen? Als anderen je vragen: "Als de verslagen van Johannes en Lucas vermengd zijn met de menselijke wil, zijn dan niet de woorden die door jullie God zijn gesproken ook vermengd met de menselijke wil?", zou je dan een duidelijk antwoord kunnen geven? Nadat Lucas en Matheus de woorden van Jezus hadden gehoord en het werk van Jezus hadden gezien, spraken ze vanuit hun eigen kennis in de vorm van herinneringen en beschreven sommige feiten die Jezus had gedaan. Kun je zeggen dat hun kennis volledig was onthuld door de Heilige Geest? Buiten de Bijbel waren er veel spirituele personen met meer kennis dan zij; waarom zijn hun woorden niet opgepikt door latere generaties? Zijn zij niet ook gebruikt door de Heilige Geest? Weet dat ik in het werk van vandaag niet spreek vanuit mijn eigen visie gebaseerd op het fundament van het werk van Jezus. Ook spreek ik niet mijn eigen kennis uit tegen de achtergrond van het werk van Jezus. Welk werk deed Jezus in die tijd? En welk werk doe ik nu? Wat ik doe en zeg is zonder precedent. Het pad waarop ik nu ga is nooit eerder betreden, er is niet op gelopen door de mensen van vorige generaties en tijden. Vandaag is dat pad geopend en is dat niet het werk van de Geest? Ook al was het het werk van de Heilige Geest, de leiders uit het verleden hebben allemaal hun werk uitgevoerd op het fundament van anderen;

Het werk van God Zelf is echter anders. Het stadium van het werk van Jezus was hetzelfde: Hij heeft een nieuwe weg ontsloten. Toen Hij kwam, predikte Hij het evangelie van koninkrijk der hemelen en zei dat de mensen zich moesten bekeren en berouw tonen. Nadat Jezus Zijn werk had volbracht, gingen Petrus en Paulus en anderen door met het werk van Jezus. Nadat Jezus aan het kruis was geslagen en ten hemel opgestegen, zijn zij door de Geest gestuurd om de weg van het kruis te verspreiden. De woorden van Paulus waren weliswaar verheven, maar ze waren ook gebaseerd op het fundament gelegd door wat Jezus zei, zoals geduld, liefde, lijden, het bedekken van het hoofd, doop en andere leerstellingen om te volgen. Dat was allemaal gefundeerd op de woorden van Jezus. Zij waren niet in staat om een nieuwe weg te openen omdat ze allemaal mannen waren die gebruikt werden door God.

De uitspraken en het werk van Jezus waren in die tijd niet volgens de leer en Hij voerde Zijn werk niet uit volgens het werk van de wet van het Oude Testament. Het was volgens het werk dat gedaan moest worden in het Tijdperk van Genade. Hij werkte volgens het werk dat Hij had voortgebracht, volgens Zijn eigen plan en volgens Zijn bediening. Hij werkte niet in overeenstemming met de wet van het Oude Testament. Niets wat Hij deed was in overeenstemming met de wet van het Oude Testament en Hij is niet gekomen om te werken om de woorden van de profeten te vervullen. Elk stadium van Gods werk was niet speciaal om de voorspellingen van de oude profeten te vervullen en Hij is niet gekomen om Zich te houden aan de leer of bewust de voorspellingen van de oude profeten uit te voeren. Maar Zijn daden verstoorden de voorspelling van de oude profeten ook niet en ze verstoorden ook niet het werk dat Hij eerder had gedaan. Het meest in het oog springende punt van Zijn werk was dat Hij Zich niet

hield aan een leer en het werk deed dat Hij Zelf moest doen. Hij was geen profeet of ziener, maar een doener, die daadwerkelijk was gekomen om het werk te doen dat Hij moest doen, en om Zijn nieuwe tijdperk te openen en Zijn nieuwe werk te doen. Natuurlijk vervulde Jezus toen Hij Zijn werk kwam doen, ook veel van de woorden die door de oude profeten waren gesproken in het Oude Testament. Zo heeft het werk van vandaag ook voorspellingen van de oude profeten van het Oude Testament laten uitkomen. Het is alleen dat ik die 'vergeelde oude almanak' niet omhoog houd, dat is alles. Omdat er meer werk is dat ik moet doen, er zijn meer woorden die ik tot jullie moet spreken en dit werk en deze woorden zijn veel belangrijker dan het verklaren van passages uit de Bijbel. Want zulk werk heeft geen echte betekenis of waarde voor jullie en kan jullie niet helpen of veranderen. Ik wil het nieuwe werk niet doen omwille van het vervullen van een passage uit de Bijbel. Als God alleen op aarde is gekomen om de woorden van de oude profeten van de Bijbel in vervulling te laten gaan, wie is dan groter, de geïncarneerde God of die oude profeten? Tenslotte, hebben de profeten het voor het zeggen over God, of heeft God het voor het zeggen over de profeten? Hoe verklaar je die woorden?

In het begin, voordat Jezus officieel begon met zijn bediening, ging Hij, net als de leerlingen die Hem volgden, soms naar bijeenkomsten en zong liederen, prees de Heer en las het Oude Testament in de tempel. Toen Hij was gedoopt daalde de Geest officieel op Hem neer en begon te werken, waarbij Hij Zijn identiteit en de bediening die Hij op zich moest nemen, onthulde. Hiervóór kende niemand Zijn identiteit en afgezien van Maria, wist zelfs Johannes het niet. Jezus was 29 toen Hij werd gedoopt. Na zijn doop ging de hemel open en sprak een stem: "Dit is mijn geliefde zoon, in hem vind ik vreugde." Toen Jezus eenmaal

was gedoopt, begon de Heilige Geest op deze manier van Hem te getuigen. Voordat Hij werd gedoopt op 29-jarige leeftijd, leefde Hij zoals een normaal mens, Hij at als Hij moest eten, Hij sliep en kleepte zich normaal en Hij was in niets anders dan andere mensen. Dit was natuurlijk alleen zo in de vleselijke ogen van mensen. Soms was Hij ook zwak en soms kon ook Hij dingen niet goed onderscheiden, zoals geschreven is in de Bijbel: Jezus groeide verder op en Zijn wijsheid nam nog toe. Deze woorden tonen alleen maar aan dat Hij een gewoon en normale menselijkheid had en niet speciaal verschillend was van andere normale mensen. Hij was ook opgegroeid als een normaal mens en er was niets bijzonder aan Hem. Hij stond echter wel onder de zorg en bescherming van God. Nadat Hij was gedoopt, werd Hij in verleiding gebracht en daarna begon Hij aan Zijn bediening en was Hij vol kracht, wijsheid en gezag. Dit betekent niet dat de Heilige Geest voor Zijn doop niet in Hem werkte of niet in Hem aanwezig was. Vóór Zijn doop verbleef de Heilige Geest ook in Hem, maar was nog niet officieel begonnen te werken omdat er grenzen zijn aan wanneer God Zijn werk doet en bovendien, gewone mensen ondergaan een gewoon proces van opgroeien. De Heilige Geest heeft altijd in Hem gewoond. Toen Jezus werd geboren, was Hij anders dan anderen en verscheen er een heldere morgenster. Voor Zijn geboorte was er een engel in een droom verschenen aan Jozef, die hem vertelde dat Maria een jongen zou baren en dat het kind ontvangen was door de Heilige Geest. Nadat Jezus gedoopt was begon de Heilige Geest Zijn werk, maar dat betekende niet dat de Heilige Geest nog maar kort geleden op Jezus was neergedaald. De uitspraak dat de Heilige Geest op hem neerdaalde als een duif refereert naar de officiële start van Zijn bediening. De Heilige Geest was daarvóór al in Hem, maar was nog niet begonnen te werken omdat de tijd

daarvoor nog niet was gekomen en de Geest niet overhaast te werk gaat. De Geest getuigde van Hem door het doopsel. Toen Hij omhoog kwam uit het water begon de Geest officieel in Hem te werken, wat betekende dat Gods vleesgeworden lichaam was begonnen Zijn bediening te verrichten en was begonnen aan het verlossingswerk, dat wil zeggen: het Tijdperk van Genade was officieel begonnen. Er is dus een tijd voor Gods werk, wat voor werk Hij ook doet. Na Zijn doop waren er geen bijzondere veranderingen in Jezus; Hij was nog steeds in Zijn gewone vlees. Het was alleen zo dat Hij was begonnen met Zijn werk en Zijn identiteit had onthuld en Hij was vol gezag en kracht. Wat dat betreft was Hij anders dan eerst. Zijn identiteit was anders, dat wil zeggen, er was een duidelijke verandering van Zijn status. Dit was het getuigenis van de Heilige Geest en dat was geen mensenwerk. In het begin wisten de mensen dit niet en ze kwamen hier maar een beetje van te weten toen de Heilige Geest op deze manier van Jezus getuigde. Als Jezus groots werk zou hebben gedaan vóór de Heilige Geest van Hem getuigde, maar zonder het getuigenis van God Zelf, dan zouden de mensen, hoe groot Zijn werk ook zou zijn geweest, Zijn identiteit nooit hebben gekend omdat het menselijke oog niet in staat zou zijn geweest om het te zien. Zonder de stap van het getuigenis van de Heilige Geest, zou niemand Hem hebben kunnen herkennen als de vleesgeworden God. Als Jezus, nadat de Heilige Geest van Hem had getuigd, op dezelfde manier zou zijn blijven doorwerken, zonder enig verschil, dan zou het dat effect niet hebben gehad en hierin wordt vooral het werk van de Heilige Geest ook zichtbaar. Nadat de Heilige Geest had getuigd, moest de Heilige Geest Zichzelf laten zien zodat je duidelijk kon zien dat Hij God was, dat de Geest van God in Hem was. Gods getuigenis was niet fout en dit kon bewijzen dat Zijn getuigenis juist was. Als het werk van

voor en na de getuigenis van de Heilige Geest hetzelfde zou zijn geweest, dan zouden Zijn vleesgeworden bediening en het werk van de Heilige Geest niet geaccentueerd zijn en zouden de mensen dus niet in staat zijn geweest om het werk van de Heilige Geest te herkennen, omdat er geen duidelijk verschil was. Na getuigenis te hebben gegeven, moest de Heilige Geest zijn getuigenis gestand doen en daarom moest Hij Zijn wijsheid en gezag tonen in Jezus, die anders was dan in de tijd daarvoor. Natuurlijk was dat niet het resultaat van het doopsel. Het doopsel is slechts een ceremonie, het is alleen zo dat de doop de manier was om te laten zien dat het tijd was om Zijn bediening te verrichten. Dat werk was nodig om de grote macht van God zichtbaar te maken, om het getuigenis van de Heilige Geest zichtbaar te maken en de Heilige Geest zou de verantwoordelijkheid nemen voor dit getuigenis tot aan het einde toe. Voordat Hij aan Zijn bediening begon luisterde Jezus ook naar preken, predikte en verspreidde Hij het evangelie op verschillende plaatsen. Hij deed geen groot werk omdat de tijd nog niet was gekomen voor Hem om Zijn bediening te verrichten en ook omdat God Zelf zich nederig verborgen hield in het vlees en geen werk deed totdat de tijd gekomen was. Hij deed om twee redenen geen werk vóór het doopsel: ten eerste omdat de Heilige Geest nog niet officieel op Hem was neergedaald om Zijn werk te doen (dat wil zeggen, de Heilige Geest had Hem nog niet de macht en het gezag gegeven om zulk werk te doen) en zelfs als Hij Zijn eigen identiteit zou hebben gekend, zou Jezus niet in staat zijn geweest om het werk te doen dat Hij later wilde gaan doen en zou hebben moeten wachten tot de dag van Zijn doop. Dit was Gods tijd en niemand kon daar tegenin gaan, zelfs Jezus niet. Jezus Zelf kon Zijn eigen werk niet onderbreken. Dit was natuurlijk de nederigheid van God en ook de wet van Gods

werk; als de Geest van God niet werkte, kon niemand Zijn werk doen. Ten tweede was Hij, voordat Hij gedoopt werd, slechts een heel gewone en normale man, niet anders dan andere normale en gewone mensen. Dit is één aspect van dat de vleesgeworden God niet bovennatuurlijk was. De vleesgeworden God ging niet in tegen de regelingen van de Geest van God; Hij werkte volgens de regels en heel normaal. Het was pas na de doop dat Zijn werk gezag en kracht kreeg. Dat wil zeggen dat Hij, ook al was Hij de vleesgeworden God, geen bovennatuurlijke dingen deed en op dezelfde manier opgroeide als andere normale mensen. Als Jezus Zijn eigen identiteit al zou hebben gekend, als Hij grootse werken in het hele land zou hebben gedaan voorafgaand aan Zijn doop en anders was geweest dan normale mensen, waarbij Hij zou hebben laten zien dat Hij buitengewoon was, dan zou het niet alleen voor Johannes onmogelijk zijn geweest om zijn werk te doen, maar het zou ook voor God niet mogelijk zijn geweest om de volgende stap van Zijn werk te starten. Dit zou hebben aangetoond dat wat God deed, verkeerd was gelopen en voor de mensen zou het hebben geleken alsof de Geest van God en de vleesgeworden God niet afkomstig waren van dezelfde bron. Het werk van Jezus dat opgetekend is in de Bijbel is dus wat Hij heeft gedaan nadat Hij werd gedoopt, werk dat is gedaan in een periode van drie jaar. Er staat niets in de Bijbel over wat Hij heeft gedaan vóór Zijn doop omdat Hij dit werk niet heeft gedaan vóór Zijn doop. Hij was gewoon een normale man en representeerde een normale man. Voordat Jezus Zijn bediening begon te vervullen was Hij niet anders dan normale mensen en anderen konden niets anders in Hem zien. Pas toen Hij 29 werd, wist Jezus dat Hij was gekomen om een stadium van Gods werk af te maken. Daarvóór wist Hij dat Zelf niet eens omdat het werk dat door God werd gedaan niet bovennatuurlijk

was. Toen Hij een bijeenkomst bijwoonde in de synagoge toen Hij twaalf was, ging Maria Hem zoeken en zei Hij slechts een zin, op dezelfde manier als enig ander kind: “Moeder! Weet je niet dat ik de wil van mijn Vader boven alles moet stellen?” Natuurlijk, kon Jezus, omdat Hij ontvangen was door de Heilige Geest, niet op een of andere manier bijzonder zijn? Zijn bijzonderheid betekende echter niet dat Hij bovennatuurlijk was, maar alleen dat Hij God meer liefhad dan enig ander jong kind. Hoewel Hij eruitzag als een mens, was Zijn essentie wel bijzonder en verschillend van anderen. Maar het was pas na Zijn doop dat Hij echt de Heilige Geest in zich voelde werken, dat Hij voelde dat Hij God Zelf was. Pas toen Hij 33 jaar oud was, realiseerde Hij zich werkelijk dat de Heilige Geest van plan was om het werk van de kruisiging door Hem te vervullen. Toen Hij 32 was, had Hij enkele waarheden leren kennen, zoals geschreven in het evangelie volgens Matteüs: “‘U bent de Messias, de Zoon van de levende God’, antwoordde Simon Petrus. [...] Vanaf die tijd begon Jezus zijn leerlingen duidelijk te maken dat hij naar Jeruzalem moest gaan en veel zou moeten lijden door toedoen van de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden, en dat hij gedood zou worden, maar op de derde dag uit de dood zou worden opgewekt.” Hij wist niet van tevoren welk werk Hij moest gaan doen, maar vanaf een bepaald moment. Hij wist het niet ten volle vanaf het moment dat Hij geboren werd; de Heilige Geest werkte geleidelijk in Hem en het werk was een proces. Als Hij vanaf het allereerste begin zou hebben geweten dat Hij God was en Christus en de vleesgeworden Mensenzoon, dat Hij het werk van de kruisiging zou moeten volbrengen, waarom deed Hij dat werk dan niet eerder? Waarom voelde Jezus zich pas nadat Hij Zijn leerlingen had verteld over Zijn dienstwerk verdrietig en bad Hij er vurig om? Waarom opende Johannes de weg voor Hem

en doopte hij Hem voordat Hij vele dingen begreep die Hij nog niet had begrepen? Wat dit bewijst is dat dit het werk was van God die vleesgeworden is en dat er daarom een proces nodig was voor Hem om dit te begrijpen en te volbrengen, want Hij was de vleesgeworden God, wiens werk anders was dan het werk dat rechtstreeks door de Geest werd gedaan.

Elke stap van Gods werk volgt één en dezelfde stroom. Daarom wordt in Gods managementplan van zesduizend jaar elke stap direct gevolgd door de volgende, vanaf de grondvesting der aarde tot op de dag van vandaag. Als er niemand was geweest om de weg te bereiden, zou er ook niemand achteraan hebben kunnen komen, want er zijn mensen die er achteraan komen en er zijn mensen die de weg bereiden. Op die manier is het werk doorgegeven, stap voor stap. Één stap volgt op de vorige en zonder iemand om de weg te openen, zou het onmogelijk zijn om het werk te beginnen en zou God geen middelen hebben om Zijn werk verder te brengen. Geen stap gaat tegen een andere in en elke stap volgt op de vorige in volgorde om zo een stroom te vormen; dit wordt allemaal gedaan door dezelfde Geest. Maar ongeacht of iemand de weg opent of doorgaat met het werk van een ander, bepaalt dit niet hun identiteit. Is dat niet juist? Johannes opende de weg en Jezus ging door met zijn werk. Bewijst dat dus dat de identiteit van Jezus lager is dan die van Johannes? Jehova voerde Zijn werk uit vóór Jezus, kun je daarom zeggen dat Jehova groter is dan Jezus? Of ze de weg bereidden of met het werk van anderen door gingen is niet belangrijk; wat het meest belangrijk is, is de aard van hun werk en de identiteit die het representeert. Is dat niet juist? Omdat God wilde werken onder de mensen, moest Hij iemand doen opstaan die het werk kon doen van het bereiden van de weg. Toen Johannes net begon aan zijn prediking, zei hij: "Maak de weg

van de Heer gereed, maak recht zijn paden.” “Kom tot inkeer, want het koninkrijk van de hemel is nabij.” Zo sprak hij vanaf het allereerste begin en waarom kon hij deze woorden zeggen? Wat de volgorde betreft waarin deze woorden zijn gezegd, was het Johannes die als eerste de goede boodschap bracht van het koninkrijk van de hemel en Jezus die daar later over sprak. Volgens de opvattingen van mensen was het Johannes die het nieuwe pad opende en was Johannes natuurlijk groter dan Jezus. Maar Johannes zei niet dat hij de Christus was en God getuigde niet van hem als de geliefde Zoon van God, maar gebruikte hem slechts om de weg te openen en de weg te bereiden voor de Heer. Hij bereidde de weg voor Jezus, maar kon niet werken in naam van Jezus. Al het werk van de mensen wordt ook in stand gehouden door de Heilige Geest.

In het tijdperk van het Oude Testament was het Jehova die de weg wees en het werk van Jehova representeerde het hele tijdperk van het Oude Testament en al het werk dat in Israël is gedaan. Mozes deed niet meer dan dit werk op aarde te steunen en zijn inspanningen gelden als medewerking verleend door mensen. In die tijd was het Jehova die sprak en Mozes opriep en Hij liet Mozes opstaan uit het volk van Israël en liet hem het volk de wildernis in leiden en op weg naar Kanaän. Dit was niet het werk van Mozes zelf, maar het werk dat persoonlijk geleid werd door Jehova. Mozes kan dus niet God genoemd worden. Mozes heeft ook de wet gegeven, maar deze wet is persoonlijk uitgevaardigd door Jehova. Het was gewoon zo, dat Hij Mozes deze heeft laten uitspreken. Jezus gaf ook geboden en schafte de wet van het Oude Testament af en gaf geboden voor het nieuwe tijdperk. Waarom is Jezus God Zelf? Omdat dit niet dezelfde dingen zijn. In die tijd representeerde het werk dat door Mozes werd gedaan niet dat tijdperk en opende het ook niet een nieuwe weg. Hij was iemand

die vooruit was gestuurd door Jehova en slechts iemand die werd gebruikt door God. Toen Jezus kwam, had Johannes het werk van het bereiden van de weg al gedaan en was begonnen met het verspreiden van het evangelie van het koninkrijk van de hemel (de Heilige Geest was hiermee begonnen). Toen Jezus kwam, deed Hij meteen Zijn eigen werk, maar er was een groot verschil tussen Zijn werk en het werk van Mozes. Jesaja heeft ook vele profetieën uitgesproken, maar waarom was hij niet God Zelf? Jezus heeft niet zo veel profetieën uitgesproken, maar waarom was Hij God Zelf? Niemand durfde te zeggen dat het werk van Jezus in die tijd allemaal afkomstig was van de Heilige Geest, noch durfden ze te zeggen dat het allemaal door de wil van de mens was, of dat het helemaal het werk van God Zelf was. De mens had niet de middelen om deze dingen te analyseren. Het kan gezegd worden dat Jesaja zulk werk deed en zulke profetieën sprak en dat die allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest. Ze waren niet rechtstreeks afkomstig van Jesaja zelf, maar waren openbaringen van Jehova. Jezus heeft niet een grote hoeveelheid werk gedaan, niet veel woorden gezegd en niet veel profetieën uitgesproken. Voor de mensen leek Zijn prediking niet bijzonder verheven en toch was Hij God Zelf en dat is onverklaarbaar voor mensen. Niemand heeft ooit geloofd in Johannes of Jesaja of David, noch heeft iemand hen ooit God genoemd, of David de God, of Johannes de God. Niemand heeft ooit zo gesproken en alleen Jezus is ooit Christus genoemd. Deze classificatie is gemaakt volgens het getuigenis van God, het werk dat Hij op zich nam en de bediening dat Hij vervulde. Wat de grote mannen van de Bijbel betreft – Abraham, David, Jozua, Daniël, Jesaja, Johannes en Jezus – kun je aan het werk dat ze deden aflezen wie God Zelf is en welke mensen profeten zijn en wie apostelen. Wie gebruikt werd door God en wie God

Zelf was, wordt onderscheiden en bepaald door de aard en het soort van werk dat ze deden. Als je niet in staat bent om het verschil te zien, bewijst dat dat je niet weet wat het betekent om in God te geloven. Jezus is God omdat Hij zo veel woorden sprak en zo veel werk deed, vooral in het laten zien van de vele wonderen. Op dezelfde manier deed ook Johannes veel werk en sprak veel woorden, net als Mozes. Waarom werden zij niet God genoemd? Adam werd rechtstreeks geschapen door God. Waarom werd hij niet God genoemd, in plaats van slechts een schepsel? Als iemand tegen je zegt: "Vandaag heeft God zo veel werk gedaan en zo veel woorden gesproken; Hij is God Zelf. Daarom, omdat Mozes zo veel woorden heeft gesproken, moet hij ook God Zelf zijn!", dan zou je op jouw beurt moeten vragen: "Waarom getuigde God in die tijd van Jezus en niet Johannes, als God Zelf? Kwam Johannes niet vóór Jezus? Wat was groter, het werk van Johannes of dat van Jezus? Voor mensen lijkt het alsof Johannes' werk groter was dan Jezus', maar waarom getuigde de Heilige Geest van Jezus en niet van Johannes?" Hetzelfde gebeurt vandaag! In het begin, toen Mozes het volk van Israël leidde, sprak Jehova tot hem vanuit de wolken. Mozes sprak niet rechtstreeks met Hem, maar werd wel rechtstreeks geleid door Jehova. Dat was het werk van het Israël van het Oude Testament. In Mozes was niet de Geest of Gods wezen. Hij kon dat werk niet doen en daarom is er een groot verschil tussen het werk dat door hem is gedaan en door Jezus. Dat is omdat het werk dat zij deden verschillend is! Of iemand wordt gebruikt door God of een profeet is, of een apostel of God Zelf, kan onderscheiden worden door de aard van zijn werk en dat zal een einde maken aan je twijfel. In de Bijbel staat geschreven dat alleen het Lam de zeven zegels kan openen. De eeuwen door zijn er veel verklaarders van de Schriften geweest onder die grote figuren, kun je daarom

zeggen dat zij allemaal het Lam waren? Kun je zeggen dat hun verklaringen allemaal afkomstig waren van God? Zij zijn slechts verklaarders; ze hebben niet de identiteit van het Lam. Hoe zouden zij waardig kunnen zijn de zeven zegels te openen? Het is waar dat “alleen het Lam de zeven zegels kan openen”, maar Hij komt niet alleen om de zeven zegels te openen. Er is geen noodzaak voor dit werk, het gebeurt terloops. Hij is volkomen duidelijk over Zijn eigen werk. Is het nodig dat Hij zo veel tijd besteedt aan het uitleggen van de Schriften? Moet ‘het tijdperk waarin het Lam de Schriften uitlegt’ toegevoegd worden aan het werk van zesduizend jaar? Hij komt om nieuw werk te doen, maar Hij geeft ook enkele openbaringen over het werk van voorbije tijden en laat mensen zo de waarheid over zesduizend jaar werk begrijpen. Het is niet nodig om al te veel passages van de Bijbel te verklaren; waar het om gaat is het werk van vandaag, dat is belangrijk. Je moet weten dat God niet speciaal is gekomen om de zeven zegels te verbreken, maar om het werk van de redding te doen.

Je weet alleen dat Jezus zal nederdalen tijdens de laatste dagen, maar hoe precies zal Hij nederdalen? Kan een zondaar zoals jullie, die net is verlost en niet is veranderd of vervolmaakt door God, naar Gods hart zijn? Voor jou geldt dat jij, die nog steeds je oude zelf bent, inderdaad gered bent door Jezus en dat je niet beschouwd wordt als een zondaar vanwege de redding door God, maar dat bewijst niet dat je niet zondig bent en niet onzuiver bent. Hoe kun je heilig zijn als je niet veranderd bent? Van binnen ben je overladen met onzuiverheid, zelfzuchtig en verachtelijk, maar toch wil je nederdalen met Jezus – dan zou je wel boffen! Je hebt een stap overgeslagen in je geloof in God: je bent alleen nog maar verlost, maar je bent nog niet veranderd. Om naar Gods hart te zijn, moet God persoonlijk het werk verrichten, dat inhoudt dat Hij je verandert en zuivert.

Anders zul jij, die alleen verlost is, geen heiligheid kunnen verkrijgen. Op die manier ben je niet gekwalificeerd om te delen in de goede zegeningen van God omdat je een stap mist in Gods werk van het managen van de mens, en wel de cruciale stap van verandering en vervolmaken. Daarom ben jij, een zondaar die net is verlost, niet in staat om rechtstreeks de erfenis van God te erven.

Wie weet hoe ver jullie evangelisten, predikers, verklaarders en zogenaamde vooraanstaande spirituele mensen zouden gaan zonder het begin van dit nieuwe stadium van het werk! Zonder het begin van dit nieuwe stadium van het werk is dat waar jullie over praten achterhaald! Het is opstijgen naar de troon of voorbereiden om een koning te worden; jezelf ontkennen of je lichaam beteugelen; geduldig zijn of overal lessen van leren; nederigheid of liefde. Is dit niet altijd hetzelfde liedje? Dit is niets anders dan een andere naam geven aan hetzelfde ding! Je hoofd bedekken en het brood breken, of handen opleggen en bidden, en de zieken genezen en demonen uitdrijven. Kan er ook nieuw werk zijn? Kan er zicht zijn op ontwikkeling? Als je doorgaat om op deze manier te leiden, zul je blindelings de leer volgen of aan gewoontes vasthouden. Jullie geloven dat jullie werk zo verheven is, maar weten jullie niet dat het allemaal voorbij is en door die 'oude mannen' uit voorbije tijden is onderwezen? Is alles wat jullie zeggen en doen niet de laatste woorden van die oude mannen? Is het niet de opdracht van die oude mannen voordat ze stierven? Denk je dat jullie daden die van de apostelen en profeten van voorbije generaties overtreffen en zelfs alle dingen overtreffen? Het begin van dit stadium van het werk heeft een einde gemaakt aan jullie verering van het werk van getuige Lee om te proberen koning te worden en op te klimmen naar de troon en heeft jullie arrogantie en opschepperij gestopt, zodat jullie je niet kunnen bemoeien met dit stadium van

het werk. Zonder dit stadium van het werk zouden jullie nog verder wegzakken in onverlosbaarheid. Er is te veel van het oude onder jullie! Gelukkig heeft het werk van vandaag jullie teruggebracht; wie weet in welke richting jullie anders zouden zijn gegaan! Omdat God een God is die altijd nieuw is en nooit oud, waarom zoek je dan niet naar nieuwe dingen? Waarom blijf je altijd bij het oude? Daarom is het van het grootste belang om het werk van de Heilige Geest vandaag te kennen!

Jullie moeten de zegeningen van status opzijzetten en Gods wil begrijpen om de mens heil te brengen

Het is voor de mens niet mogelijk dat de nakomelingen van Moab vervolmaakt worden en ze komen daarvoor ook niet in aanmerking. De zonen van David, daarentegen, hebben zeker hoop en zijn zeker in staat om vervolmaakt te worden. Tenzij iemand een nakomeling van Moab is, dan kan hij niet vervolmaakt worden. Zelfs vandaag kennen jullie nog steeds niet het belang van het werk dat onder jullie wordt gedaan. Tot aan deze huidige fase toe houden jullie in jullie hart nog steeds vast aan jullie toekomstverwachtingen en willen jullie er eigenlijk geen afstand van doen. Het kan niemand iets schelen waarom God jullie – de meest onwaardige groep – vandaag juist gekozen heeft om onder te werken, dus wordt dit werk verkeerd gedaan? Wordt dit werk even over het hoofd gezien? Waarom is God precies neergedaald om in jullie midden te werken, terwijl Hij al heel lang weet dat jullie de zonen van Moab zijn? Staan jullie hier nooit bij stil? Staat God hier nooit bij stil wanneer Hij Zijn werk doet? Gedraagt Hij Zich onbezonnen? Wist Hij niet meteen vanaf het begin dat jullie de

nakomelingen van Moab zijn? Weten jullie niet bij deze dingen stil te staan? Waar zijn jullie opvattingen gebleven? Is dat gezonde denken van jullie verstoord geraakt? Waar zijn jullie slimheid en wijsheid gebleven? Is het dat jullie zo'n grootmoedige houding hebben dat jullie geen acht slaan op zoiets kleins? Jullie geesten zijn heel gevoelig voor zaken zoals jullie toekomstverwachtingen en jullie eigen lot, maar voor de rest zijn ze gevoelloos, afgestompt en uitermate onwetend. Waar geloven jullie in vredesnaam in? Jullie toekomstverwachtingen? Of God? Geloof je niet alleen in je goede bestemming? Alleen in je toekomstverwachtingen? Hoeveel van de weg van het leven begrijp je nu? Hoeveel heb je bereikt? Denk je dat het werk dat nu wordt gedaan onder de nakomelingen van Moab wordt gedaan om jullie te vernederen? Wordt het met opzet gedaan om jullie nare kant bloot te leggen? Wordt het met opzet gedaan om jullie tuchting te laten aanvaarden en jullie vervolgens in de poel van vuur te werpen? Ik heb nooit gezegd dat jullie geen toekomst hadden en helemaal niet dat jullie vernietigd moesten worden of verderf moesten ondergaan. Heb ik zoiets openlijk verkondigd? Je zegt dat je zonder hoop bent, maar is dit niet je eigen conclusie? Is dit niet het effect van je eigen mentaliteit? Telt je eigen conclusie wel? Als ik zeg dat je niet gezegend bent, zul je zeker geruïneerd worden, en als ik zeg dat je wel gezegend bent, zul je zeker niet vernietigd worden. Ik zeg nu alleen dat je de nakomeling van Moab bent. Ik heb niet gezegd dat je vernietigd zou worden. Het is alleen zo dat de nakomelingen van Moab vervloekt zijn en één soort verdorven mensheid zijn. Er is eerder over zonde gesproken; zijn jullie niet allemaal zondig? Zijn zondaars niet allemaal verdorven door Satan? Is het niet zo dat alle zondaars God tarten en tegen Hem in opstand komen? Worden zij die God tarten niet vervloekt? Moeten zondaars niet allemaal worden

vernietigd? Wie onder degenen van vlees en bloed kunnen er in dat geval worden gered? Hoe hebben jullie tot op heden kunnen overleven? Jullie zijn negatief omdat jullie de nakomelingen van Moab zijn; worden jullie ook niet gerekend tot mensen die zondigen? Hoe hebben jullie tot op heden kunnen voortbestaan? Wanneer vervolmaking wordt genoemd, worden jullie blij. Jullie hebben gehoord dat jullie de grote verdrukking moeten ervaren en jullie denken dat dit nog gezegender is. Jullie denken dat jullie door de verdrukking een overwinnaar kunnen worden, en dat dit zelfs nog meer Gods grote zegening en Zijn grote verhoging van jullie is. Bij het noemen van Moab breekt er tumult onder jullie uit. Zowel volwassenen als kinderen voelen zich dan onnoemelijk verdrietig en jullie hart wordt gevuld met benauwdheid. Allemaal waren jullie liever niet geboren. Jullie begrijpen de betekenis niet van de reden waarom deze fase van het werk wordt gedaan onder de nakomelingen van Moab. Jullie kunnen alleen streven naar een hoge status en jullie vallen terug wanneer jullie denken dat jullie geen hoop hebben. Wanneer vervolmaking en de toekomstige bestemming worden genoemd, zijn jullie blij. Jullie geloven in God met het oog op het verkrijgen van zegeningen en de goede bestemming. Sommige mensen zijn angstig vanwege hun status. Omdat ze weinig eigenwaarde hebben, en een lage status, willen ze er niet naar streven om vervolmaakt te worden. God sprak eerst over vervolmaking, daarna noemde Hij Moabs nakomelingen, zodat mensen het pad van vervolmaking tenietdeden dat eerder was vermeld. Dit komt omdat jullie de betekenis van dit werk nooit hebben gekend en de betekenis ervan jullie ook niet interesseert. Jullie zijn te klein van gestalte en jullie kunnen zelfs niet de geringste verstoring verdragen. Wanneer jullie zien dat jullie eigen status te laag is, krijgen jullie een negatief gevoel en hebben jullie geen geloof om te blijven

zoeken. Mensen beschouwen het bereiken van genade en het genieten van vrede gewoon als symbolen van geloof in God, en het streven naar zegeningen als de basis voor geloof in God. Maar heel weinig mensen streven ernaar om God te kennen of streven naar een verandering in hun gezindheid. Het geloof in God van mensen is erop gericht om een geschikte bestemming en alle genade onder de zon van God te ontvangen, om God hun dienaar te maken, om God een vredige, vriendschappelijke relatie met hen te laten onderhouden en om nooit een conflict tussen hen te laten ontstaan. Dat wil zeggen: hun geloof in God verwacht van God de belofte om aan al hun eisen te voldoen, om alles aan ze te geven waar ze om bidden, zoals dat in de Bijbel staat: "Ik zal naar al jullie gebeden luisteren." Zij verwachten dat God over niemand oordeelt of niemand aanpakt, aangezien God altijd de vriendelijke Heiland Jezus is, die altijd en overal een goede relatie met mensen onderhoudt. Hun manier van geloven is als volgt: ze stellen gewoon schaamteloze eisen aan God en hebben daarbij het idee dat Hij die gewoon blindelings voor ze zal inwilligen, of ze nu opstandig of gehoorzaam zijn. Ze blijven gewoon voortdurend 'schulden van God innen', in de overtuiging dat Hij die, zonder Zich te verzetten, moet 'terugbetalen' en bovendien tweemaal zoveel moet betalen; ze hebben het idee dat God, of Hij nu iets van ze gekregen heeft of niet, alleen door hen gemanipuleerd kan worden en dat Hij niet eigenmachtig mensen kan orkestreren en dat Hij al helemaal niet, wanneer Hij wil en zonder hun toestemming, eigenmachtig aan mensen Zijn wijsheid en rechtvaardige gezindheid mag openbaren die vele jaren verborgen zijn gebleven. Zij belijden simpelweg hun zonden aan God in de overtuiging dat God die gewoon zal vergeven, dat het Hem niet de keel uit gaat hangen en dat dit zo altijd maar door zal gaan. Zij vertellen God simpelweg wat Hij moet doen

en Hij gehoorzaamt gewoon, want in de Bijbel staat dat God niet is gekomen om door de mens gediend te worden, maar om te dienen, en dat Hij is gekomen om dienaar van de mens te zijn. Hebben jullie niet altijd op deze manier geloofd? Wanneer jullie niets van God kunnen krijgen, willen jullie graag wegrennen. En wanneer jullie iets niet begrijpen, raken jullie erg verbitterd en gaan jullie zelfs zo ver dat jullie met allerlei krachttermen smijten. Jullie staan God simpelweg niet toe om Zijn wijsheid en wonder volledig te uiten, maar jullie willen alleen maar genieten van tijdelijk gemak en comfort. Tot nu toe spreken uit jullie houding in jullie geloof in God dezelfde oude opvattingen. Als God jullie maar een greintje grootsheid toont, worden jullie al ongelukkig; zien jullie nu precies hoe jullie gestalte is? Denk niet dat jullie allemaal trouw zijn aan God terwijl jullie oude opvattingen in feite niet zijn veranderd. Wanneer je niets overkomt, denk je dat alles voor de wind gaat en heb je God tot het uiterste lief. Maar overkomt je iets kleins, dan kom je in het dodenrijk terecht. Is dit je trouw aan God?

Als de laatste fase van het overwinningswerk in Israël zou beginnen, zou het overwinningswerk geen betekenis hebben. Het werk is van de grootste betekenis wanneer het wordt gedaan in China, wanneer het wordt gedaan onder jullie volk. Jullie zijn het minderwaardigste volk, het volk met de laagste status. Jullie zijn het volk op de laagste trede van deze maatschappij en jullie zijn degenen die God in het begin het minst erkend hebben. Jullie zijn het volk dat zich het verst van God heeft verwijderd en zijn degenen die het hardst getroffen zijn. Omdat deze fase van het werk alleen ten behoeve van overwinning is, is het dan niet uiterst geschikt jullie te kiezen om te getuigen van wat er komen gaat? Als de eerste stap van het overwinningswerk niet onder jullie volk werd gedaan, zou het moeilijk zijn om het overwinningswerk voort te zetten dat komen gaat, want het

overwinningswerk dat volgt, zal resultaten behalen op basis van het feit dat dit werk vandaag wordt gedaan. Het overwinningswerk vandaag is slechts het begin van het complete overwinningswerk. Jullie zijn de eerste lichting om te worden overwonnen, jullie vertegenwoordigen de hele mensheid die wordt overwonnen. Als er iemand is die werkelijk begrip heeft, zal hij zien dat al het werk dat God vandaag doet groots is, dat God mensen niet alleen hun eigen opstandigheid laat inzien, maar Hij ook hun status openbaart. Het doel en de betekenis van Zijn woorden zijn niet om mensen negatief te maken en evenmin om mensen te laten neervallen. Het doel is dat ze openbaring kunnen ontvangen en gered worden door Zijn woorden, het is dat de geest van de mens wordt wakker geschud door Zijn woorden. Vanaf de schepping van de wereld tot nu toe heeft de mens altijd onder Satans domein geleefd, niet wetende dat er een God is en niet gelovende dat er een God is. Dat deze mensen deel uit kunnen maken van Gods grootse heil en enorm door God kunnen worden verheven, wijst inderdaad op Gods liefde. Zij die werkelijk begrijpen, zullen allemaal zo denken. Hoe zullen de mensen zonder begrip denken? “Ach, God zegt dat we de nakomelingen van Moab zijn. Hij heeft Zelf gezegd dat we de nakomelingen van Moab zijn. Kunnen we nog steeds een goede uitkomst krijgen? Wie heeft ons de nakomelingen van Moab gemaakt? Wie heeft ervoor gezorgd dat we Hem eerder zo erg tartten? God is gekomen om ons te veroordelen; zie je niet hoe God vanaf het begin altijd over ons heeft geoordeeld? Omdat we God hebben getart, moeten we wel op deze manier worden getuchtigd.” Zijn deze woorden correct? Vandaag oordeelt God over, tuchtigt en veroordeelt Hij jullie, maar weet dat je veroordeling bedoeld is om jezelf te leren kennen. Veroordeling, vervloeking, oordeel, tuchting – deze zijn allemaal bedoeld om jezelf te leren kennen, zodat je gezindheid kan

veranderen en zodat je bovendien je waarde mag kennen, en zien dat alle daden van God rechtvaardig zijn en in overeenstemming met Zijn gezindheid en wat er nodig is voor Zijn werk, dat Hij werkt volgens Zijn plan voor het heil van de mens, en dat Hij de rechtvaardige God is die de mens liefheeft, de mens redt, en over de mens oordeelt en hem tuchtigt. Als je alleen weet dat je een lage status hebt en dat je verdorven en ongehoorzaam bent, maar niet weet dat God Zijn heil wil openbaren door het oordeel en de tuchtiging die Hij je vandaag oplegt, dan kun je geen ervaring opdoen en ben je al helemaal niet in staat om voort te gaan. God is niet gekomen om te moorden of te vernietigen, maar om te oordelen, te vervloeken, te tuchtigen en te redden. Vóór het einde van Zijn managementplan van 6000 jaar – voordat Hij het einde van elke categorie mensen openbaart – is Gods werk op aarde ten behoeve van het heil. Het is allemaal bedoeld om degenen die Hem liefhebben volledig te vervolmaken en ze aan Zijn heerschappij te onderwerpen. Hoe God mensen ook redt, alles wordt gedaan door ze te laten breken met hun oude satanische natuur. Dat wil zeggen: Hij redt ze door ze naar het leven te laten streven. Als ze niet naar het leven streven, zullen ze geen manier hebben om Gods heil aan te nemen. Redding is het werk van God Zelf en naar het leven streven is iets wat de mens moet doen om het heil aan te nemen. In de ogen van de mens is het heil de liefde van God, en kan de liefde van God geen tuchtiging, oordeel en vervloeking zijn. Het heil moet liefde, mededogen en bovendien de woorden van troost omvatten, en het moet de grenzeloze zegeningen omvatten die God uitstort. Mensen geloven dat God mensen redt door ze aan te raken en ze ertoe aan te zetten hun hart aan Hem te geven door Zijn zegeningen en genade. Dat wil zeggen: het feit dat Hij de mensen aanraakt, betekent dat Hij ze redt. Dit soort redding vindt plaats door het

maken van een afspraak. Alleen wanneer God hem het honderdvoudig toekent, is de mens bereid zich aan Gods naam te onderwerpen, zijn best te doen voor God en Hem eer te bewijzen. Dit is niet Gods wil voor de mensheid. God is op aarde komen werken om de verdorven mensheid te redden – daarin schuilt geen onwaarheid. Als dit niet zo was, dan zou Hij zeker niet komen om Zijn werk persoonlijk te doen. In het verleden was Zijn middel om redding te brengen de grootste liefde en barmhartigheid tonen, zodanig dat Hij Zich helemaal aan Satan gaf in ruil voor de hele mensheid. Vandaag staat haaks op het verleden. Vandaag komt jullie heil tot stand in de tijd van de laatste dagen, tijdens de classificatie van ieder naar zijn aard. Het middel om jullie heil te bewerkstelligen is niet liefde of barmhartigheid, maar wel tuchtiging en oordeel zodat de mens grondiger kan worden gered. Alles wat jullie krijgen, is dus tuchtiging, oordeel en genadeloze klappen, maar weet dat in deze harteloze klappen geen greintje straf schuilgaat, weet dat ongeacht de hardheid van mijn woorden jullie maar door een paar woorden worden getroffen die volslagen harteloos op jullie overkomen, en weet dat ongeacht de mate van mijn toorn jullie nog steeds worden geraakt met woorden van onderricht. Ik ben er geenszins op uit om jullie iets aan te doen of ter dood te brengen. Is dit niet allemaal een feit? Weet dat alles vandaag, van rechtvaardig oordeel tot harteloze loutering en tuchtiging, ten behoeve van het heil is. Of vandaag nu de classificatie van ieder naar zijn aard plaatsvindt of de categorieën mensen worden blootgelegd, alle woorden en het werk van God zijn bedoeld om degenen te redden die God werkelijk liefhebben. Een rechtvaardig oordeel dient om de mens te zuiveren, harteloze loutering dient om de mens te reinigen, harde woorden of kastijding dienen allemaal om te zuiveren en het heil tot stand te brengen. De methode van vandaag is dus anders dan in het verleden.

Vandaag worden jullie gered door een rechtvaardig oordeel, wat een goed middel is om ieder van jullie te classificeren naar jullie aard, en meedogenloze tuchting levert jullie het hoogste heil op – wat hebben jullie dan tegen deze tuchting en dit oordeel in te brengen? Hebben jullie niet van begin tot eind het heil genoten? Jullie hebben zowel de vleesgeworden God gezien als Zijn almacht en wijsheid ingezien. Jullie hebben bovendien herhaaldelijk klappen en discipline ervaren. Maar hebben jullie ook niet de hoogste genade ontvangen? Zijn jullie zegeningen niet groter dan die van alle anderen? Jullie genade is overvloediger dan de luister en rijkdommen die Salomo genoot! Denk hierover na: als ik met mijn komst de bedoeling had om jullie te veroordelen en te straffen, en niet om jullie te redden, hadden jullie dagen dan zo lang kunnen duren? Hadden jullie, deze zondige wezens van vlees en bloed, dan tot vandaag toe kunnen overleven? Als ik jullie alleen maar had willen straffen, waarom zou ik dan vlees zijn geworden en aan zo'n grote onderneming zijn begonnen? Zou ik jullie armzalige stervelingen niet kunnen straffen in de tijd die het kost om één enkel woord te uiten? Zou ik jullie nog steeds moeten vernietigen nadat ik jullie opzettelijk heb veroordeeld? Geloven jullie deze woorden van mij nog steeds niet? Zou ik de mens alleen door liefde en barmhartigheid kunnen redden? Of zou ik alleen de kruisiging kunnen gebruiken om de mens te redden? Is mijn rechtvaardige gezindheid niet bevorderlijker om de mens volledig gehoorzaam te maken? Is die niet beter geschikt om de mens grondig te redden?

Mijn woorden zijn misschien wel streng, maar ze zijn allemaal gesproken met het oog op het heil van de mens, want ik spreek alleen woorden en straf het vlees van de mens niet. Deze woorden zorgen ervoor dat de mens in het licht kan leven, kan weten dat het licht bestaat, kan weten dat het licht kostbaar is,

bovenal kan weten hoe weldadig deze woorden zijn voor de mens en kan weten dat God heil is. Ik heb weliswaar veel woorden van tuchtiging en oordeel gesproken, toch zijn ze niet daadwerkelijk op jullie toegepast. Ik ben gekomen om mijn werk te doen en om mijn woorden te spreken. Hoewel mijn woorden misschien streng zijn, worden ze gesproken als oordeel over jullie verdorvenheid en jullie opstandigheid. Ik blijf hiermee beogen om de mens uit Satans domein te bevrijden, om met mijn woorden de mens te redden. Mijn doel is niet om de mens iets aan te doen met mijn woorden. Mijn woorden zijn streng zodat mijn werk resultaten kan opleveren. Alleen door deze werkwijze kan de mens zichzelf leren kennen en breken met zijn opstandige gezindheid. De grootste betekenis van het werk van woorden is mensen in de gelegenheid te stellen de waarheid in praktijk te brengen nadat ze de waarheid hebben begrepen, veranderingen in hun gezindheid te bewerkstelligen, en tot de kennis van zichzelf en het werk van God te komen. Alleen de werkwijze via het spreken kan de communicatie tussen God en de mens mogelijk maken, alleen woorden kunnen de waarheid verklaren. Deze werkwijze is de beste manier om de mens te overwinnen. Naast het uiten van woorden kan geen enkele andere methode de mens een duidelijker begrip geven van de waarheid en het werk van God, dus in Zijn laatste fase van het werk spreekt God tot de mens om alle waarheden en mysteries aan de mens bekend te maken die hij niet begrijpt. Zo kan hij de ware weg en het leven van God verkrijgen, en daarmee aan de wil van God voldoen. Het doel van Gods werk onder de mensen is dat zij aan Gods wil kunnen voldoen, en alles wordt gedaan om de mens te redden, daarom doet Hij gedurende de tijd dat Hij de mens redt niet het werk om de mens te straffen. Gedurende de tijd van de redding van de mens straft God het kwade niet of beloont Hij het goede niet,

evenmin openbaart Hij de bestemmingen voor alle verschillende soorten mensen. In plaats daarvan zal Hij pas na de voltooiing van de laatste fase van Zijn werk het werk doen om het kwade te straffen en het goede te belonen, en pas dan zal Hij het einde van alle verschillende soorten mensen openbaren. Zij die worden gestraft, zullen degenen zijn die inderdaad niet gered kunnen worden, terwijl zij die gered worden degenen zullen zijn die Gods heil hebben verkregen gedurende de tijd van Zijn redding van de mens. Gedurende de tijd van Gods heilswerk zullen allen die gered kunnen worden, gered worden tot de uiterste limiet, niemand van hen zal buiten de boot vallen, want het doel van Gods werk is de mens te redden. Allen die gedurende de tijd van Gods redding van de mens niet in staat zijn om een verandering in hun gezindheid te bewerkstelligen, allen die niet in staat zijn om God volledig te gehoorzamen, zullen straf ondergaan. Deze fase van het werk – het werk van woorden – maakt de mens alle wegen en mysteries duidelijk die hij niet begrijpt, zodat de mens Gods wil en Gods eisen aan de mens kan begrijpen, zodat hij in de omstandigheden kan verkeren om Gods woorden in praktijk te brengen en veranderingen in zijn gezindheid kan bewerkstelligen. God gebruikt alleen woorden om Zijn werk te doen en straft mensen niet omdat ze enigszins opstandig zijn, want nu is het de tijd van het heilswerk. Als iedereen die opstandig is werd gestraft, zou niemand in de gelegenheid zijn om gered te worden. Iedereen zou dan worden gestraft en in het dodenrijk terecht komen. Het doel van de woorden die over de mens oordelen, is om ze zichzelf te leren kennen en God te gehoorzamen. Het doel is niet om te worden gestraft door het oordeel van woorden. Gedurende het werk van woorden zullen veel mensen hun opstandigheid en verzet aan de dag leggen, alsmede hun ongehoorzaamheid jegens de vleesgeworden God. Hij zal al deze

mensen daarom echter niet straffen, maar Hij zal alleen degenen verwerpen die tot op het bot verdorven zijn en die niet gered kunnen worden. Hij zal hun vlees aan Satan geven en in enkele gevallen hun vlees compleet vernietigen. Degenen die achterblijven, zullen blijven volgen en behandeling en snoeiing ervaren. Als zij bij het volgen nog steeds geen behandeling en snoeiing kunnen aanvaarden en steeds verdorvener worden, zullen deze mensen hun kans op het heil hebben verloren. Iedere persoon die de overwinning van woorden heeft aanvaard, zal ruim de gelegenheid hebben om te worden gered. Gods redding van alle individuen toont hun Zijn enorme clementie, wat wil zeggen dat hun de grootste tolerantie wordt betoond. Zolang mensen van het verkeerde pad terugkeren, zolang ze zich kunnen bekeren, zal God ze de gelegenheid geven om Zijn heil te verkrijgen. Wanneer mensen eerst tegen God in opstand komen, heeft God geen verlangen om ze ter dood te brengen, maar doet Hij er juist al het mogelijke aan om ze te redden. Als iemand echt geen ruimte voor redding heeft, zal God hem aan de kant zetten. God straft iemand niet snel, omdat Hij iedereen wil redden die gered kan worden. Hij oordeelt, verlicht en leidt mensen alleen met woorden, en gebruikt geen roede om ze ter dood te brengen. Het gebruik van woorden om mensen te redden, is het doel en de betekenis van de laatste fase van het werk.

Hoe kan een mens die God in zijn opvattingen heeft afgebakend de openbaring van God ontvangen?

Het werk van God gaat door. Het doel van Zijn werk blijft weliswaar onveranderd, maar de middelen waarmee Hij werkt veranderen voortdurend. Dus veranderen Zijn volgelingen ook. Hoe meer werk van God er is, hoe beter de

mens God leert kennen, en de gezindheid van de mens verandert met Zijn werk mee. Maar omdat het werk van God steeds verandert, worden zij die het werk van de Heilige Geest niet kennen en de absurde mensen die de waarheid niet kennen, tegenstanders van God. Het werk van God zal nooit op de opvattingen van de mens worden afgestemd, want Zijn werk is altijd nieuw en nooit oud. Nooit herhaalt Hij Zijn oude werk, Hij werkt liever gestaag door aan wat nooit eerder is gedaan. Omdat God Zijn werk nooit herhaalt en de mens steevast Gods huidige werk op basis van Zijn werk in het verleden beoordeelt, is het bijzonder moeilijk voor God om ieder stadium van het werk van het nieuwe tijdperk uit te voeren. De mens werpt veel te veel hindernissen op! De mens denkt veel te bekrompen! Niemand kent het werk van God, maar toch definieert iedereen Zijn werk. Als de mens weg is bij God verliest hij zijn leven, de waarheid en de zegen van God. Toch aanvaardt de mens het leven en de waarheid niet, net zomin als de hogere zegeningen die God de mensheid schenkt. Alle mensen willen God winnen maar kunnen toch geen verandering in Gods werk verdragen. Zij die het nieuwe werk van God niet aanvaarden geloven dat het werk van God onveranderlijk is, en dat Gods werk voor eeuwig stil blijft staan. Zij geloven dat ze zich alleen maar aan de wet hoeven te houden om de eeuwige redding van God te ontvangen en dat zolang ze maar berouw tonen en hun zonden opbiechten Gods wil voor altijd tevreden gesteld zal zijn. Ze menen dat God voor de mens slechts de God van de wet en de God die aan het kruis was genageld kan zijn; ze menen ook dat God de Bijbel niet mag en kan ontstijgen. Juist deze meningen hebben hen stevig aan de oude wet verankerd en aan strikte regelingen vastgeketend. Zelfs nog meer mensen geloven dat wat het nieuwe werk van God ook is, het onderbouwd moet zijn door profetieën, en dat in ieder stadium van het

werk aan iedereen die Hem met een oprecht hart volgt ook openbaringen getoond moeten worden, anders zou dat werk nooit van God kunnen zijn. Het is al geen gemakkelijke opgave voor de mens om God te leren kennen. Als je daarbij het absurde hart en de opstandige natuur van gewichtigheid en verwaandheid van de mens optelt, is het nog veel moeilijker voor de mens om het nieuwe werk van God te aanvaarden. De mens bestudeert het nieuwe werk van God niet zorgvuldig, maar accepteert het ook niet deemoedig; de mens neemt liever een geringschattende houding aan en wacht op de openbaring en begeleiding van God. Is dit niet het gedrag van een mens die tegen God in opstand komt en zich tegen Hem verzet? Hoe kan zo iemand Gods goedkeuring verkrijgen?

Toentertijd zei Jezus dat het werk van Jehova in het Tijdperk van Genade achterop begon te raken, en zo zeg ik nu dat het werk van Jezus achterop begint te raken. Als er alleen het Tijdperk van de Wet was geweest, en geen Tijdperk van Genade, had Jezus niet gekruisigd kunnen worden en had Hij de hele mensheid niet kunnen verlossen. Als er alleen het Tijdperk van de Wet was geweest, had de mensheid zich dan tot de dag van vandaag kunnen ontwikkelen? De geschiedenis gaat door; is de geschiedenis niet de natuurwet van Gods werk? Is dit niet een afbeelding van Zijn management van de mens binnen het hele universum? De geschiedenis gaat door, en dat geldt ook voor het werk van God, en Gods wil verandert voortdurend. Het zou niet praktisch zijn als God een enkel stadium van Zijn werk zesduizend jaar zou onderhouden, want alle mensen weten dat Hij altijd nieuw is en nooit oud. Hij zou geen werk als de kruisiging vol kunnen houden, en één, twee, drie keer ... aan het kruis worden genageld. Dit is het idee van een absurd mens. God houdt hetzelfde werk niet gaande, en Zijn

werk verandert voortdurend en is altijd nieuw, net zoals ik iedere dag nieuwe woorden tot jullie spreek en nieuw werk doe. Dit is het werk dat ik doe, waarvan de kern in de woorden 'nieuw' en 'wonderbaarlijk' ligt. "God is onveranderlijk, en God zal altijd God zijn", dit zijn inderdaad ware woorden. Het wezen van God verandert niet, God blijft altijd God, en Hij zou nooit Satan kunnen worden. Maar dit bewijst niet dat Zijn werk net zo constant en onveranderlijk is als Zijn wezen. Je verklaart dat God zo is, maar hoe verklaar je dan dat God altijd nieuw is en nooit oud? Het werk van God verspreidt zich voortdurend en verandert steeds, en Gods wil wordt voortdurend geopenbaard en kenbaar gemaakt aan de mens. De mens ervaart het werk van God en daarom verandert zijn gezindheid steeds, verandert zijn kennis steeds. Waaraan ontspruit deze kennis dan? Ontspruit deze niet aan het steeds veranderende werk van God? Als de gezindheid van de mens kan veranderen, waarom kan de mens dan niet mijn werk en mijn woorden ook steeds laten veranderen? Moet ik me aan de beperkingen van de mens houden? Neem je dan niet gewoon je toevlucht in spitsvondigheden?

Na Zijn wederopstanding verscheen Jezus aan Zijn discipelen en zei: "Ik zal ervoor zorgen dat de belofte van mijn Vader aan jullie wordt ingelost. Blijf in de stad tot jullie met kracht uit de hemel zijn bekleed." Weet je hoe die woorden worden uitgelegd? Ben je nu met Zijn macht begenadigd? Begrijp je nu wat macht genoemd wordt? Jezus heeft verklaard dat in de laatste dagen de Geest van de waarheid aan de mens zal worden geschonken. De laatste dagen zijn nu; begrijp jij hoe de Geest van de waarheid woorden uitspreekt? Waar verschijnt en werkt de Geest van de waarheid? In het boek der profetieën van de profeet Jesaja werd nergens vermeld dat er een kind met de naam Jezus in het tijdperk van het Nieuwe Testament zou worden geboren; er stond alleen maar

geschreven dat er een mannelijk kind met de naam Immanuel zou worden geboren. Waarom heeft hij de naam Jezus niet specifiek genoemd? Deze naam komt nergens in het Oude Testament voor, waarom geloof je dan toch in Jezus? Je hebt Jezus toch niet met je eigen ogen gezien voordat je in Hem ging geloven? Of begon je pas te geloven na een openbaring? Zou God je echt zo'n genade tonen? En jou zo'n grote zegen schenken? Waarop is je geloof in Jezus gebaseerd? Waarom geloof je dan niet dat God nu vlees is geworden? Waarom zeg je dan dat, omdat God zich niet aan jou openbaart, bewezen is dat Hij geen vlees is geworden? Moet God voor aanvang van Zijn werk de mens informeren? Moet Hij eerst de goedkeuring van de mens krijgen? Jesaja verklaarde alleen dat er een mannelijk kind in een kribbe zou worden geboren, maar hij heeft nooit geprofeteerd dat Maria het kind Jezus zou krijgen. Waarom geloof je dan in Jezus, het kind van Maria? Je geloof kan toch niet onzeker en verward zijn? Sommigen zeggen dat de naam van God niet verandert, waarom veranderde de naam van Jehova dan in Jezus? De komst van de Messias was voorspeld, waarom kwam er dan een mens die Jezus heette? Waarom veranderde de naam van God? Was een dergelijk werk niet al lang geleden uitgevoerd? Kan God nu geen nieuw werk meer doen? Het werk van gisteren kan gewijzigd worden, en het werk van Jezus kan dat van Jehova opvolgen. Kan het werk van Jezus dan niet door ander werk worden opgevolgd? Als de naam Jehova in Jezus veranderd kan worden, kan dan de naam van Jezus niet ook worden gewijzigd? Niets hiervan is vreemd, de mensen zijn enkel maar te eenvoudig van geest. God zal altijd God zijn. Ongeacht de verandering in Zijn werk en Zijn naam, Zijn gezindheid en wijsheid blijven voor altijd hetzelfde. Als je denkt dat God alleen Jezus genoemd kan worden, weet je te weinig. Durf jij te beweren dat Jezus voor

eeuwig de naam van God is, dat God voor altijd en eeuwig Jezus genoemd moet worden en dat dit nooit zal veranderen? Durf jij met zekerheid te beweren dat het de naam Jezus is die het Tijdperk van de Wet heeft beëindigd en die ook het laatste tijdperk beëindigt? Wie kan zeggen dat de genade van Jezus het tijdperk kan beëindigen? Als je deze waarheden nu niet duidelijk kent, zul je niet alleen niet in staat zijn het evangelie te verkondigen, maar zul je ook zelf niet overeind kunnen blijven. Als de dag aanbreekt dat jij alle problemen van die religieuzen oplost en al hun misvattingen kunt weerleggen, dan zal dat het bewijs zijn dat jij helemaal zeker bent van dit stadium van het werk en geen enkele twijfel meer hebt. Als je hun misvattingen niet kunt weerleggen, zullen ze je in de val laten lopen en zwartmaken. Is dat niet schandelijk?

De Joden lazen in die tijd allemaal het Oude Testament en kenden Jesaja's voorspelling dat er een mannelijk kind in een kribbe zou worden geboren. Waarom vervolgden ze Jezus dan, als ze dit wisten? Is dat niet vanwege hun opstandige natuur en de onbekendheid met het werk van de Heilige Geest? In die tijd geloofden de farizeeërs dat het werk van Jezus niet leek op datgene wat ze wisten van het voorspelde mannelijke kind; de huidige mens verwerpt God omdat het werk van de vleesgeworden God niet overeenkomt met de Bijbel. Is de essentie van hun opstandigheid jegens God niet dezelfde? Kun jij zo zijn dat je zonder vragen al het werk van de Heilige Geest aanvaardt? Als het het werk van de Heilige Geest is, zit je in de juiste richting. Dat moet je aanvaarden zonder de minste twijfel in plaats van uit te kiezen wat je wel en wat je niet aanvaardt. Als je enige kennis van God verwerft en daar voorzichtig mee omgaat, is dat dan niet een daad die nergens voor nodig is? Wat je zou moeten doen is al het werk accepteren, zonder verdere onderbouwing door de Bijbel nodig te

hebben, zolang het van de Heilige Geest komt, want je gelooft in God om Hem te volgen, niet om Hem te onderzoeken. Je moet niet verder op zoek gaan naar bewijs waarmee ik kan laten zien dat ik jouw God ben. Je kunt beter onderscheiden of ik jou tot voordeel kan strekken; dat is de kern. Zelfs als je veel onweerlegbaar bewijs in de Bijbel hebt gevonden, kan dit je niet geheel voor mij leiden. Jij bent zo iemand die binnen de grenzen van de Bijbel leeft, en niet voor mij; de Bijbel zal je niet helpen mij te leren kennen of je liefde voor mij te verdiepen. Hoewel de Bijbel voorspelde dat er een mannelijk kind zou worden geboren, kon niemand bevatten voor wie die profetie uit zou komen, want de mens kende het werk van God niet. Daarom stonden de farizeeërs op tegen Jezus. Sommigen weten dat mijn werk in het belang van de mensen is. Toch blijven ze geloven dat Jezus en ik twee totaal verschillende wezens zijn die onderling onverenigbaar zijn. Destijds, in het Tijdperk van Genade, sprak Jezus alleen tot Zijn discipelen in een reeks preken waarin Hij besprak hoe je moet praktiseren, hoe je je moet verzamelen, hoe je in gebed kunt verzoeken, hoe je anderen moet bejegenen, enzovoorts. Het werk dat Hij uitvoerde was het werk van het Tijdperk van Genade, en Hij zette alleen uiteen hoe Zijn discipelen en volgelingen moesten praktiseren. Hij deed alleen het werk van het Tijdperk van Genade en geen enkel werk van de laatste dagen. Toen Jehova de wet van het Oude Testament vastlegde in het Tijdperk van de Wet, waarom voerde Hij toen het werk van het Tijdperk van Genade niet uit? Waarom maakte Hij het werk van het Tijdperk van Genade niet vooraf duidelijk? Zou dit de acceptatie door de mens niet ten goede zijn gekomen? Hij profeteerde slechts dat er een mannelijk kind zou worden geboren dat aan de macht zou komen, maar Hij voerde niet alvast het werk van het Tijdperk van Genade uit. In ieder tijdperk heeft het werk

van God duidelijke grenzen. Hij voert alleen het werk van het lopende tijdperk uit, en nooit voert Hij het volgende stadium van het werk alvast uit. Alleen zo kan Zijn werk dat representatief is voor ieder tijdperk naar voren treden. Jezus heeft alleen over de tekenen van de laatste dagen gesproken, over hoe je geduld moet hebben en hoe je gered kunt worden, hoe je berouw moet tonen en moet biechten, en hoe je het kruis moet dragen en het lijden volhouden. Hij heeft nooit gesproken over hoe de mens in de laatste dagen binnen moet gaan of hoe hij ernaar moet streven om aan Gods wil te voldoen. Zou het als zodanig niet belachelijk zijn om in de Bijbel naar Gods werk van de laatste dagen te gaan zoeken? Wat kun je precies zien als je enkel de Bijbel in je handen houdt? Al is men Bijbelverklaarder of een prediker, wie kan voorkennis hebben van het huidige werk?

“Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt.” Hebben jullie nu de woorden van de Heilige Geest gehoord? De woorden van God hebben jullie bereikt. Hebben jullie ze gehoord? In de laatste dagen voert God het werk van het woord uit, en die woorden zijn de woorden van de Heilige Geest, want God is de Heilige Geest en kan ook vlees worden. Daarom zijn de woorden van de Heilige Geest zoals die in het verleden zijn gesproken de woorden van de vleesgeworden God van vandaag. Er zijn veel absurde mensen die geloven dat de woorden van de Heilige Geest uit de hemelen zouden moeten neerdalen tot de oren van de mens. Wie zo denkt kent het werk van God niet. In werkelijkheid zijn de uitspraken van de Heilige Geest de uitspraken van de vleesgeworden God. De Heilige Geest kan niet rechtstreeks tot de mens spreken, en Jehova sprak niet rechtstreeks tot de mensen, zelfs niet in het Tijdperk van de Wet. Zou het niet nog veel onwaarschijnlijker zijn dat Hij dat in dit hedendaagse

tijdperk wel zou doen? God moet vlees worden om uitspraken te doen om Zijn werk uit te voeren, anders kan Zijn werk het doel niet bereiken. Wie de vleesgeworden God ontkent kent de Geest niet of de principes die God bij Zijn werk hanteert. Wie gelooft dat het tijdperk van de Heilige Geest nu is, maar niet Zijn nieuwe werk aanvaardt, leeft in een vaag geloof. Zulke mensen zullen het werk van de Heilige Geest nooit ontvangen. Wie alleen wenst dat de Heilige Geest rechtstreeks spreekt en Zijn werk uitvoert, maar de woorden of het werk van de vleesgeworden God niet aanvaardt zal nooit het nieuwe tijdperk binnen kunnen treden of de volledige redding van God ontvangen!

Alleen zij die God en Zijn werk kennen, kunnen God behagen

Het werk van de vleesgeworden God bestaat uit twee delen. De eerste keer dat Hij vlees werd, geloofden mensen niet in Hem en kenden zij Hem niet. Ze nagelden Jezus aan het kruis. Ook de tweede keer geloofden mensen niet in Hem en kenden zij Hem helemaal niet. Ze nagelden Christus wederom aan het kruis. Is de mens niet de vijand van God? Als de mens Hem niet kent, hoe kan hij dan de vertrouweling van God zijn? En hoe kan hij bekwaam zijn om te getuigen van God? Zijn claims van God liefhebben, God dienen, God verheerlijken niet allemaal bedrieglijke leugens? Als je je leven wijdt aan deze onrealistische, onpraktische zaken, werk je dan niet voor niets? Hoe kun je Gods vertrouweling zijn als je niet eens weet wie God is? Is een dergelijk streven niet vaag en

abstract? Is het niet bedrieglijk? Hoe kan iemand een vertrouweling van God zijn? Wat is de praktische betekenis van een vertrouweling van God zijn? Kun je een vertrouweling zijn van Gods Geest? Kun je zien hoe groot en verheven de Geest is? Een vertrouweling zijn van een onzichtbare, ontastbare God – is dat niet vaag en abstract? Wat is de praktische betekenis van een dergelijk streven? Zijn het niet allemaal bedrieglijke leugens? Je streeft ernaar om Gods vertrouweling te worden, maar in feite ben je Satans schoothondje. Je kent God namelijk niet en streeft de niet-bestaande ‘God van alle dingen’ na, die onzichtbaar en ontastbaar is, en enkel bestaat in je eigen opvattingen. In vage termen is zo’n ‘God’ Satan, in praktische termen ben je die zelf. Je streeft ernaar om je eigen vertrouweling te zijn, maar zegt dat je ernaar streeft om Gods vertrouweling te zijn – is dat geen godslastering? Wat is de waarde van een dergelijk streven? Als de Geest van God geen vlees wordt, dan is het wezen van God niet meer dan een onzichtbare, ontastbare Geest van leven, vormloos, niet-materieel, onbereikbaar en onbegrijpelijk voor de mens. Hoe kan de mens de vertrouweling zijn van zo’n onstoffelijke, wonderlijke, onvoorstelbare Geest? Is dat geen lachertje? Een dergelijke absurde redenering gaat niet op en is onpraktisch. De geschapen mens is van een heel andere orde dan de Geest van God, dus hoe kunnen ze vertrouwelijk met elkaar omgaan? Als de Geest van God niet in het vlees verwezenlijkt was geweest, als God geen vlees was geworden en Zichzelf niet had verootmoedigd door een schepsel te worden, dan zou de geschapen mens zowel niet bekwaam als niet in staat zijn om Zijn vertrouweling te zijn. Los van die godvrezende gelovigen die misschien de kans krijgen om Gods vertrouwelingen te zijn nadat hun ziel naar de hemel is gegaan, zouden de meeste mensen niet in staat zijn om vertrouwelingen van Gods Geest te worden.

En als de mens de vertrouweling van God in de hemel wil worden onder de leiding van de vleesgeworden God, is hij dan niet een verschrikkelijk dwaas, niet-menselijk wezen? De mens streeft slechts 'trouw' aan een onzichtbare God na en besteedt geen greintje aandacht aan de zichtbare God. Het is immers erg gemakkelijk om een onzichtbare God na te streven – de mens kan dat doen zoals hij dat wil. Maar de zichtbare God nastreven is niet zo gemakkelijk. De mens die een vage God zoekt, zal God absoluut niet kunnen winnen. Dingen die vaag en abstract zijn, zijn namelijk allemaal voorstellingen van de mens en ongrijpbaar voor de mens. Als de God die onder jullie kwam een hoge en verheven God was die voor jullie onbereikbaar was, hoe konden jullie dan Zijn wil vatten? Hoe konden jullie Hem dan kennen en begrijpen? Als Hij alleen Zijn werk deed en geen normaal contact met de mens had, of niet met normale menselijkheid was bekleed en onbereikbaar was voor gewone stervelingen, hoe konden jullie Hem dan kennen, ook al zou Hij veel werk voor jullie doen, maar jullie geen contact met Hem hadden en Hem niet konden zien? Behalve door dit vlees dat normale menselijkheid bezit, kan de mens God op geen enkele manier kennen; alleen dankzij Gods vleeswording is de mens bekwaam om de vertrouweling van deze God in het vlees te zijn. De mens wordt Gods vertrouweling omdat de mens in contact met Hem komt, omdat de mens met Hem samenleeft en met Hem omgaat. Zo leert hij Hem beetje bij beetje kennen. Ware dat niet zo, zou het streven van de mens dan niet voor niets zijn? Dat wil zeggen, het is niet allemaal dankzij Gods werk dat de mens Gods vertrouweling kan zijn, maar omwille van het feit dat de vleesgeworden God echt en normaal is. De mens heeft alleen de kans om zijn plicht te vervullen en om de ware God te aanbidden, omdat God vlees is geworden. Is dit niet de meest reële en

praktische waarheid? Welnu, wil je nog steeds de vertrouweling van God in de hemel zijn? Alleen wanneer God Zichzelf tot een bepaald punt verootmoedigt, oftewel wanneer God vlees wordt, kan de mens Zijn vertrouweling zijn. God is Geest: hoe is de mens bekwaam om de vertrouweling van deze Geest te zijn, die zo verheven en onvoorstelbaar is? Alleen wanneer de Geest van God neerdaalt in het vlees en een schepsel wordt met hetzelfde uiterlijk als de mens, kan de mens Zijn wil begrijpen en feitelijk door Hem gewonnen worden. Hij spreekt en werkt in het vlees, deelt in de vreugde, het verdriet en de moeilijkheden van de mens, leeft in dezelfde wereld als de mens, beschermt de mens en leidt hem, en hierdoor zuivert Hij de mens en kan Hij de mens Zijn heil en Zijn zegen schenken. Die dingen verkregen hebbende, begrijpt de mens werkelijk Gods wil en alleen dan kan hij een vertrouweling van God zijn. Alleen dat is praktisch. Als God voor de mens onzichtbaar en ontastbaar was, hoe kan hij dan Zijn vertrouweling zijn? Is dat geen holle leer?

Veel mensen streven in hun geloof in God tegenwoordig nog steeds na wat vaag en abstract is. Ze vatten de realiteit van Gods huidige werk niet en staren zich nog steeds blind op letters en leerstellingen. Bovendien moeten de meesten nog de realiteit binnengaan van nieuwe uitdrukkingen zoals de 'nieuwe generatie van hen die God liefhebben', de 'vertrouweling van God', het 'voorbeeld en model in liefde voor God' en de 'stijl van Petrus'. In plaats daarvan is hun streven nog steeds vaag en abstract, blijven ze nog steeds in leerstellingen hangen en hebben ze geen begrip van de realiteit van deze woorden. Wanneer de Geest van God vlees wordt, kun je Zijn werk in het vlees zien en aanraken. Maar als je nog steeds niet Zijn vertrouweling kunt worden, hoe kun je dan de vertrouweling van de Geest van God worden? Als je de God van vandaag niet kent, hoe kun je

dan iemand van de nieuwe generatie zijn die God liefheeft? Gaat het dan niet om loze letters en leerstellingen? Kun je de Geest zien en Zijn wil vatten? Zijn dit geen holle woorden? Het is niet genoeg om deze woorden en uitdrukkingen alleen maar uit te spreken en je kunt God ook niet behagen door voornemens alleen. Je stelt je tevreden met niet meer dan het uitspreken van deze woorden om zo je eigen verlangens te bevredigen, om je eigen onrealistische idealen te bevredigen en om je eigen opvattingen en denkbeelden te bevredigen. Als je de God van vandaag niet kent, kun je het verlangen van Gods hart niet bevredigen, wat je ook doet. Wat betekent het om een vertrouweling van God te zijn? Begrijp je dat nog steeds niet? Aangezien Gods vertrouweling de mens is, zo is God ook een mens, dat wil zeggen dat God vlees is geworden, mens is geworden. Alleen zij die van dezelfde soort zijn, kunnen elkaar vertrouweling noemen, alleen dan kunnen ze als vertrouweling worden beschouwd. Als God Geest was, hoe kan de geschapen mens dan Zijn vertrouweling worden?

Je geloof in God, je streven naar de waarheid en zelfs je gedrag dienen allemaal op de werkelijkheid te zijn gebaseerd. Alles wat je doet, moet praktisch zijn en je moet dergelijke verzonnen, fantasievolle zaken niet nastreven. Zulk gedrag heeft geen waarde en bovendien heeft zo'n leven geen betekenis. Omdat je streven en leven bol staan van leugens en misleiding en je niet streeft naar dingen die van waarde en betekenis zijn, win je niets dan absurde redeneringen en leerstellingen die geen waarheid in zich hebben. Dergelijke zaken dragen niet bij aan de betekenis en waarde van je bestaan en brengen je alleen maar naar een loze bestemming. Op die manier blijft je hele leven zonder enige waarde of betekenis – en als je geen leven van betekenis nastreeft, kun je wel honderd jaar leven maar zou dat allemaal voor niets zijn. Hoe kun je dat een mensenleven

noemen? Is dat niet eigenlijk het leven van een dier? Zo geldt ook voor jullie: mochten jullie het pad van geloof in God proberen te volgen, maar proberen jullie niet te streven naar de zichtbare God, maar aanbidden jullie in plaats daarvan een onzichtbare en ontastbare God, is dat streven dan niet nog zinlozer? Jullie streven zal uiteindelijk op niets uitlopen. Wat hebben jullie te winnen in een dergelijk streven? Het grootste probleem met de mens is dat hij alleen van dingen houdt die hij niet kan zien of aanraken, dingen die heel mysterieus en wonderlijk zijn, die de mens zich niet kan voorstellen en die voor gewone stervelingen onbereikbaar zijn. Hoe onrealistischer deze dingen zijn, hoe meer de mens ze analyseert en zelfs nergens anders oog voor heeft terwijl hij ze nastreeft; hij maakt zichzelf wijs dat ze voor hem te bereiken zijn. Hoe onrealistischer ze zijn, hoe nauwgezet de mens ze onder de loep neemt en analyseert; hij gaat zelfs zover dat hij er zijn eigen uitputtende ideeën over verzint. Aan de andere kant geldt: hoe realistischer dingen zijn, hoe eerder de mens ze verwerpt, hij haalt er gewoon minachtend zijn neus voor op. Is dit niet precies jullie houding jegens het realistische werk dat ik tegenwoordig doe? Hoe realistischer zulke dingen zijn, hoe meer bevooroordeeld jullie ertegenover zijn. Jullie nemen zelfs niet de tijd om ze te onderzoeken, maar negeren ze gewoon; jullie halen je neus op voor deze realistische eisen van laag niveau en houden er zelfs talloze opvattingen op na over deze God die uitermate echt is. Jullie kunnen Zijn echtheid en normaliteit gewoonweg niet accepteren. Geloven jullie op deze manier niet in vaagheid? Jullie hebben een onwankelbaar geloof in de vage God van het verleden en geen belangstelling voor de echte God van nu. Komt dat niet omdat de God van gisteren en de God van vandaag uit twee verschillende tijdperken komen? Komt dat ook niet omdat de God van gisteren de verheven

God van de hemel is en de God van vandaag een nietig mens op aarde is? Komt dat bovendien niet omdat de God die de mens aanbidt door zijn opvattingen is voortgebracht, terwijl de God van vandaag een werkelijk vlees voortgebracht op aarde is? Komt het niet hierop neer dat de God van vandaag te echt is en de mens Hem daarom niet nastreeft? Want wat de God van vandaag van de mens vraagt, is precies wat de mens juist niet wil doen en waarvoor hij zich schaamt. Maakt dit de zaken niet moeilijk voor de mens? Legt dit zijn littekens niet bloot? Op deze manier worden velen die de werkelijkheid niet nastreven de vijanden van de vleesgeworden God, ze worden antichristen. Is dat geen duidelijk feit? In het verleden, toen God nog vlees moest worden, was je misschien een godsdienstig figuur of een toegewijde gelovige. Na de vleeswording van God werden veel van die toegewijde gelovigen onbewust de antichrist. Weet je wat hier aan de hand is? Je concentreert je in je geloof in God niet op de werkelijkheid en streeft de waarheid niet na, maar in plaats daarvan ben je geobsedeerd door leugens. Is dat niet de duidelijkste oorzaak van je vijandschap jegens de vleesgeworden God? De vleesgeworden God wordt Christus genoemd, zijn dus niet allen die niet in de vleesgeworden God geloven de antichrist? En is degene in wie je gelooft en die je liefhebt dus werkelijk deze God in het vlees? Is het werkelijk deze levende, ademende God die uiterst echt en buitengewoon normaal is? Waar is je streven eigenlijk precies op gericht? Is het in de hemel of op aarde? Is het een opvatting of is het de waarheid? Is het God of is het een of ander bovennatuurlijk wezen? In feite is de waarheid de meest ware levensspreuk en de hoogste levensspreuk onder de mensheid. Het gaat namelijk om de eis die God aan de mens stelt en het werk dat God persoonlijk doet, vandaar de term levensspreuk. Het gaat niet om een levensspreuk als

samenvatting van iets en evenmin om een beroemd citaat van een bijzonder iemand. in plaats daarvan gaat het om de uitspraak van de Meester van de hemelen en de aarde en alle dingen aan de mensheid, en niet om enkele kernachtige woorden samengevat door de mens, maar om het inherente leven van God. Vandaar dat het de hoogste levensspreuk wordt genoemd. Het streven van de mens om de waarheid in praktijk te brengen, is de uitvoering van zijn plicht, namelijk het streven om aan Gods eis te voldoen. De essentie van deze eis is de meest reële van alle waarheden en geen loze leerstelling waar geen mens bij kan. Als je niets anders nastreeft dan leerstellingen zonder werkelijkheid, rebelleer je dan niet tegen de waarheid? Ben je dan niet iemand die de waarheid aanvalt? Hoe kan zo iemand ernaar streven God lief te hebben? Mensen die zonder realiteit zijn plegen verraad aan de waarheid, en zijn inherent rebels!

Hoe je ook ergens naar streeft, je moet bovenal het werk begrijpen dat God nu doet en de betekenis van dit werk kennen. Je moet begrijpen en weten wat voor werk God meeneemt wanneer Hij in de laatste dagen komt, wat voor gezindheid Hij meeneemt en wat in de mens wordt compleet gemaakt. Als je het werk dat Hij in het vlees komt doen niet kent of begrijpt, hoe kun je Zijn wil dan vatten en hoe kun je dan Zijn vertrouweling worden? De vertrouweling van God zijn, is in feite niet gecompliceerd, maar evenmin eenvoudig. Als mensen het grondig kunnen begrijpen en in praktijk kunnen brengen, wordt het ongecompliceerd; als mensen het niet grondig kunnen begrijpen, wordt het veel moeilijker en worden ze er ook vatbaar voor dat hun streven hen tot vaagheid brengt. Als een mens in zijn streven naar God niet zijn eigen positie kan innemen en niet weet aan welke waarheid hij zich moet vasthouden, heeft hij geen

fundament en is het niet eenvoudig voor hem om standvastig te zijn. Er zijn tegenwoordig heel veel mensen die de waarheid niet begrijpen, die het verschil tussen goed en kwaad niet kennen of niet weten wat ze moeten liefhebben of haten. Zulke mensen kunnen met moeite standvastig zijn. De sleutel tot het geloof in God is de waarheid in praktijk kunnen brengen, acht slaan op Gods wil, Gods werk met de mens kennen wanneer Hij in het vlees komt en de principes waarmee Hij spreekt. Loop niet met de meute mee, je moet principes hebben over dat waarin je moet binnen gaan, en daaraan vasthouden. Hou je stevig vast aan wat God in jou verlicht heeft, dan zul je daar baat bij hebben. Doe je dat niet, dan waai je met alle winden mee en bereik je nooit werkelijk iets. Als je zo bent, komt dat niet ten goede van je eigen leven. Zij die de waarheid niet begrijpen, volgen altijd anderen: zeggen mensen dat dit het werk van de Heilige Geest is, dan zeg jij ook dat dit het werk van de Heilige Geest is. Zeggen mensen dat dit het werk van een boze geest is, dan ga jij ook twijfelen of zeg jij ook dat dit het werk van een boze geest is. Je praat stevast de woorden van anderen na en kunt zelf niets onderscheiden en evenmin voor jezelf denken. Zo iemand neemt geen standpunt in en kan geen onderscheid maken – zo iemand is een waardeloos hoopje mens! Dergelijke mensen praten stevast de woorden van anderen na: vandaag zeggen ze dat dit het werk van de Heilige Geest is, maar de kans bestaat dat iemand op een dag zegt dat het niet het werk van de Heilige Geest is, maar gewoon mensenwerk – maar jij kan dit niet onderscheiden, en wanneer je vaststelt dat dit gezegd wordt door anderen, zeg jij hetzelfde na. Het is in werkelijkheid het werk van de Heilige Geest, maar je zegt dat het mensenwerk is, ben je dan niet iemand geworden die zich godslasterlijk tegen het werk van de Heilige Geest uit? Sta je hierin dan niet op tegen God omdat je

geen onderscheid kunt maken? Wie weet, misschien komt er op een dag een dwaas die zegt dat “dit het werk is van een boze geest”. Je hoort deze woorden dan, raakt erdoor van slag en laat je weer door de woorden van anderen meeslepen. Telkens wanneer iemand onrust stookt, ben je niet in staat om bij je standpunt te blijven. Dat komt allemaal omdat je de waarheid niet bezit. Geloven in God en de kennis van God nastreven, zijn geen simpele kwesties. Die bereik je niet door simpelweg bijeen te komen en naar een preek te luisteren en je kunt evenmin door passie alleen vervolmaakt worden. Je moet ervaren en weten en volgens principes handelen, en het werk van de Heilige Geest winnen. Wanneer je ervaring hebt opgedaan, ben je in staat om vele dingen te onderscheiden: je zult dan onderscheid kunnen maken tussen goed en kwaad, tussen rechtschapenheid en goddeloosheid, tussen wat van vlees en bloed is en wat van de waarheid is. Je moet tussen al deze dingen onderscheid kunnen maken, dan zul je, ongeacht de omstandigheden, nooit verloren raken. Alleen dit is je werkelijke gestalte.

Het werk van God kennen, is geen simpele kwestie: je moet normen en een doel hebben in je streven, je moet weten hoe je de ware weg zoekt en hoe je moet nagaan of het de ware weg en het werk van God is of niet. Wat is het meest fundamentele principe in het zoeken naar de ware weg? Je moet nagaan of er sprake is van het werk van de Heilige Geest, of deze woorden wel of niet de waarheid uitdrukken, van wie er wordt getuigd en wat je eraan hebt. Om onderscheid te maken tussen de ware weg en de verkeerde weg zijn diverse aspecten van basiskennis vereist, het meest fundamentele daarvan is onderscheid kunnen maken of het werk van de Heilige Geest er wel of niet is. De kern van het geloof van de mens in God is het geloof in de Geest van God. Zelfs

zijn geloof in de vleesgeworden God is er omdat dit vlees de belichaming is van de Geest van God, een dergelijk geloof is dus nog steeds het geloof in de Geest. Er zijn verschillen tussen de Geest en het vlees, maar dit vlees komt van de Geest en is het vleesgeworden Woord, dus waar de mens in gelooft, is nog steeds het inherente wezen van God. En dus moet je in het onderscheiden of het de ware weg is vooral nagaan of er al dan niet sprake is van het werk van de Heilige Geest. Daarna moet je nagaan of de waarheid in die weg is of niet. Deze waarheid is de levensgezindheid van de normale menselijkheid, dat wil zeggen dat wat van de mens werd vereist toen God hem in het begin schiep, namelijk, al wat bij de normale menselijkheid hoort (zoals de menselijke rede, inzicht, wijsheid en de basiskennis van het mens-zijn). Je moet dus nagaan of deze weg de mens tot een leven van normale menselijkheid leidt of niet, of de genoemde waarheid vereist is volgens de werkelijkheid van de normale menselijkheid of niet, of deze waarheid praktisch en echt is of niet, en of die uiterst actueel is of niet. Als er sprake is van de waarheid, kan het de mens naar normale en echte ervaringen leiden. De mens wordt dan bovendien steeds normaler, de menselijke rede wordt steeds vollediger, het leven van de mens in het vlees en het geestelijke leven worden steeds ordelijker, en de emoties van de mens worden steeds normaler. Dit is het tweede principe. Er is nog één ander principe, namelijk of de mens steeds meer kennis van God krijgt of niet, of de ervaring van dit werk en deze waarheid liefde voor God in hem kunnen opwekken of niet en hem steeds dichterbij God brengen. Daarin kun je nagaan of er sprake is van de ware weg of niet. Het gaat er in de kern om of deze weg realistisch is en niet bovennatuurlijk, en of deze weg in het leven van de mens kan voorzien of niet. Als aan deze principes wordt voldaan, kun je de conclusie trekken dat deze weg

de ware weg is. Ik zeg deze woorden niet om jullie andere wegen te laten aanvaarden in jullie toekomstige ervaringen en ook niet als een voorspelling dat er sprake zal zijn van het werk van een ander nieuw tijdperk in de toekomst. Ik zeg ze zodat jullie er zeker van kunnen zijn dat de huidige weg de ware weg is, zodat jullie niet onzeker zijn in jullie geloof in het huidige werk en niet in staat er inzicht in te krijgen. Er zijn zelfs veel mensen die wel zeker zijn, maar toch in verwarring volgen. Die zekerheid is niet op principes gebaseerd en zij moeten vroeg of laat wel geëlimineerd worden. Zelfs mensen die buitengewoon ijverig volgen, zijn drie delen zeker en vijf delen onzeker, waaruit blijkt dat ze geen fundament hebben. Omdat jullie kaliber te laag is en jullie fundament te oppervlakkig, hebben jullie geen begrip van differentiatie. God herhaalt Zijn werk niet, Hij doet geen werk dat niet realistisch is, Hij stelt geen buitensporige eisen aan de mens en Hij doet geen werk dat buiten de rede van de mens valt. Al het werk dat Hij doet, valt binnen de normale rede van de mens en niet buiten de rede van normale menselijkheid, en Zijn werk is overeenkomstig normale eisen van de mens. Als er sprake is van het werk van de Heilige Geest, wordt de mens steeds normaler en zijn menselijkheid wordt dan ook steeds normaler. De mens krijgt steeds meer inzicht in zijn satanische, verdorven gezindheid, en van het wezen van de mens. Bovendien verlangt hij steeds meer naar de waarheid. Dat wil zeggen: het leven van de mens blijft zich ontwikkelen en de verdorven gezindheid van de mens kan steeds meer veranderen. Dat is allemaal de betekenis van God die het leven van de mens wordt. Als een weg die dingen die het wezen van de mens uitmaken niet kan openbaren, de gezindheid van de mens niet kan veranderen, hem bovendien niet voor Gods aangezicht kan brengen of hem werkelijk begrip van God kan geven, en er zelfs voor zorgt dat

zijn menselijkheid steeds verder afzakt en zijn verstand steeds abnormaler wordt, dan kan deze weg niet de ware weg zijn, maar kan er sprake zijn van het werk van een boze geest of de oude weg. Kortom, het kan niet het huidige werk van de Heilige Geest zijn. Jullie hebben al die jaren in God geloofd, toch hebben jullie geen enkele notie van de principes om onderscheid te maken tussen de ware weg en de verkeerde weg, of om de ware weg te zoeken. De meeste mensen zijn niet eens geïnteresseerd in deze kwesties, ze gaan gewoon met de meute mee en praten de meerderheid na. Zoeken zulke mensen de ware weg? En hoe kunnen zulke mensen de ware weg vinden? Als je deze kernprincipes vat, zul je niet worden misleid, wat er ook gebeurt. Het is tegenwoordig cruciaal dat de mens onderscheid kan maken. Zoiets moet deel uitmaken van een normale menselijkheid en wat een mens moet bezitten in zijn ervaring. Als de mens vandaag nog niets kan onderscheiden in de weg die hij volgt en zijn menselijke rede niet is ontwikkeld, dan is de mens te dwaas, zijn streven verkeerd en afwijkend. Je maakt geen enkel onderscheid in je streven vandaag. Hoewel het waar is dat je, zoals je zegt, de ware weg hebt gevonden, heb je die je ook eigen gemaakt? Heb je iets kunnen onderscheiden? Wat is de essentie van de ware weg? Heb je, in de ware weg, je de ware weg niet eigen gemaakt, dan bezit je niets van de waarheid. Je hebt dan niet bereikt wat God van je eist en er is dus geen verandering in je verdorvenheid opgetreden. Als je zo doorgaat met streven, zul je uiteindelijk geëlimineerd worden. Je hebt tot de dag van vandaag toe gevolgd, dan zou je toch zonder verdere twijfels zeker moeten weten dat de weg die je hebt genomen de juiste weg is. Veel mensen zijn altijd onzeker en streven niet langer de waarheid na vanwege wat kleinigheden. Zulke mensen hebben geen kennis van Gods werk, zij volgen God in verwarring. Mensen die Gods

werk niet kennen, kunnen Zijn vertrouwelingen niet zijn of van Hem getuigen. Ik adviseer hen die alleen zegeningen zoeken en alleen streven naar wat vaag en abstract is om zo snel mogelijk de waarheid na te streven, zodat hun leven betekenis zal krijgen. Houd jezelf niet langer voor de gek!

Het verschil tussen de bediening van vleesgeworden God en de plicht van de mens

Julie moeten de visie van Gods werk leren kennen en begrijpen wat de grote lijn van Zijn werk is. Zo doe je op een positieve manier intrede. Als je eenmaal de waarheden van de visie goed meester bent geworden, is je intrede zeker gesteld; hoe Zijn werk ook verandert, jouw hart blijft standvastig, jij weet wat de visie inhoudt en jij hebt een doel voor je intrede en je streven. Op die manier zal alle ervaring en kennis in je zich verdiepen en verfijnen. Als je eenmaal het grotere geheel voor ogen hebt, zul je in je leven niets meer verliezen en je zult niet verloren raken. Als je deze stappen van het werk niet leert kennen, zul je bij elke stap verlies lijden. Je kunt niet binnen een paar dagen rechtsomkeert maken om de zaken om te keren en evenmin zul je je, zelfs niet binnen een paar weken, op het juiste pad kunnen begeven. Zal dit niet tot oponthoud leiden? Er is veel intrede op positieve wijze en dergelijke gebruiken die je je eigen moet maken; zo moet je ook verschillende punten van de visie van Zijn werk doorgronden, zoals de betekenis van Zijn overwinningswerk, het toekomstige pad naar vervolmaakt worden, wat bereikt moet worden door het ervaren van beproevingen, de betekenis van oordeel en tuchting, de principes van het werk van de Heilige Geest, en de principes van vervolmaking en van overwinning. Dit zijn allemaal

waarheden uit de visie. De overige zijn de drie werkstadia in het Tijdperk van de Wet, het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk, alsook toekomstige getuigenis. Ook dit zijn waarheden die bij de visie horen, en ze zijn de fundamenteelste én de cruciaalste. Op dit moment is er te veel wat jullie moeten binnengaan en in praktijk brengen, en het is nu gelaagder en gedetailleerder. Als je geen kennis van deze waarheden hebt, is dat het bewijs dat je nog niet binnengegaan bent. Meestal is de kennis van de mens over de waarheid te oppervlakkig; de mens is niet in staat om bepaalde fundamentele waarheden in praktijk te brengen en weet niet hoe hij moet omgaan met zelfs de meest triviale zaken. De reden dat de mens niet in staat is de waarheid in praktijk te brengen, is dat hij geneigd is rebels te zijn, en dat zijn kennis van het werk van tegenwoordig te oppervlakkig en eenzijdig is. Het is dus geen kleine opgave voor de mens om vervolmaakt te worden. Jouw rebelsheid is te sterk en je houdt te veel aan je oude zelf vast; je bent niet in staat aan de zijde van de waarheid te staan, of zelfs maar de meest evidente waarheden in praktijk te brengen. Zulke mensen kunnen niet gered worden, het zijn de mensen die niet overwonnen zijn. Als jouw intrede geen detail of doel heeft, zal jouw groei zeer langzaam verlopen. Als jouw intrede gespeend is van alle realiteit, zal jouw streven zinloos zijn. Als je je niet bewust bent van het wezen van de waarheid, zul je niet veranderen. Groei in het leven van de mens en verandering in zijn gezindheid worden bereikt door intrede in de realiteit, sterker nog, door intrede in specifieke ervaringen. Als je veel specifieke ervaringen hebt tijdens je intrede en je veel echte kennis en intrede hebt, zal je gezindheid snel veranderen. Zelfs als je op dit moment niet alles weet van de praktijk, zul je toch op zijn minst alles moeten weten van de visies van Gods werk. Zo niet, dan kun je niet binnengaan, en intrede kan niet

zonder dat je eerst kennis hebt van de waarheid. Alleen als de Heilige Geest jou verlicht door middel van je ervaringen, zul je een dieper begrip van de waarheid verkrijgen en dieper binnentreden. Je moet het werk van God leren kennen.

In het begin, na de schepping van de mensheid, waren het de Israëlieten die dienst deden als de basis van het werk, en heel Israël was de basis van Jehova's werk op aarde. Het werk van Jehova was de mens direct te leiden en te hoeden door de wetten uit te vaardigen, zodat de mens een normaal leven kon leiden en Jehova op aarde op een normale manier kon vereren. God was Een die door de mens niet gezien of aangeraakt kon worden in het Tijdperk van de Wet. Hij leidde slechts de mensen die eerst door Satan waren verdorven en Hij was er om deze mensen te instrueren en te hoeden, en dus gingen de woorden die hij sprak alleen over regelingen, verordeningen en de algemene kennis over hoe als mens te leven, en helemaal niet over waarheden die het leven van de mens voeden. De Israëlieten onder Zijn leiding waren niet degenen die diep door Satan waren verdorven. Zijn wetswerk was slechts de allereerste fase van het reddingswerk, het allereerste begin van het reddingswerk, en het had vrijwel niets te maken met de veranderingen in de levensgezindheid van de mens. Aan het begin van het reddingswerk was het daarom voor Hem niet nodig een vleselijke vorm aan te nemen voor Zijn werk in Israël. Dit is de reden dat Hij een medium, dat wil zeggen: een werktuig, nodig had om contact te hebben met de mens. En zo ontstonden er wezens onder de schepselen die namens Jehova spraken en werkten, en dit is hoe mensenzonen en profeten onder de mensheid begonnen te werken. De mensenzonen werkten onder de mensheid namens Jehova. Op die manier door Hem geroepen worden, betekent dat zulke mensen wetten uitvaardigden namens Jehova, en ook waren ze priesters onder het volk van

Israël; zulke mannen waren priesters die door Jehova werden beschut en beschermd, de Geest van Jehova werkte in hen; ze waren leiders onder het volk en dienden Jehova rechtstreeks. Anderzijds waren het de profeten die zich erop toelegden om namens Jehova tot alle mensen van alle landen en van alle stammen te spreken. Zij waren ook degenen die het werk van Jehova profeteerden. Of het nu de mensenzonen of de profeten waren, allemaal werden ze verheven door de Geest van Jehova Zelf en ze droegen het werk van Jehova in zich. Onder het volk waren zij degenen die Jehova rechtstreeks vertegenwoordigden; ze werkten alleen omdat ze door Jehova verheven waren en niet omdat ze het vlees waren waarin de Heilige Geest Zelf was geïncarneerd. En dus waren deze mensenzonen en profeten in het Tijdperk van de Wet, hoewel ze op vergelijkbare wijze namens God spraken en werkten, niet het vlees van de geïncarneerde God. Dit was exact het tegenovergestelde van het Tijdperk van Genade en de laatste fase, want het reddingswerk en het oordeel over mensen werd door de vleesgeworden God Zelf gedaan, en daarom was het niet nodig om de profeten en de mensenzonen opnieuw te verheffen om namens Hem te werken. In de ogen van de mens bestaan er geen wezenlijke verschillen tussen de inhoud en de middelen van hun werk. Daardoor verwacht de mens altijd het werk van de vleesgeworden God met dat van de profeten en de mensenzonen. Het uiterlijk van de vleesgeworden God was in wezen hetzelfde als dat van de profeten en de mensenzonen. En de vleesgeworden God was zelfs nog gewoner en echter dan de profeten. Daarom is het voor de mens volkomen onmogelijk om hen van elkaar te onderscheiden. De mens focust alleen op het uiterlijk; hoewel ze beiden werken en spreken, gaat hij er helemaal aan voorbij dat er een essentieel verschil is. Omdat het

onderscheidingsvermogen van de mens te slecht is, kan hij basale zaken niet nuanceren en is hij zelfs nóg minder in staat om iets dat zo complex is te onderkennen. De woorden en het werk van de profeten en van hen die door de Heilige Geest gebruikt werden, vervulden allemaal de plicht van de mens, voerden zijn functie als schepsel uit, en deden wat een mens hoort te doen. Maar de woorden en het werk van de vleesgeworden God waren bedoeld om Zijn bediening uit te dragen. Ook al was Zijn uiterlijke vorm die van een schepsel, Zijn werk was niet Zijn functie uitdragen, maar Zijn bediening. De term 'plicht' is van toepassing op schepselen, terwijl van 'bediening' wordt gesproken in verband met het vlees van de geïncarneerde God. Er bestaat een wezenlijk verschil tussen deze twee en ze zijn niet onderling verwisselbaar. Het werk van de mens bestaat slechts uit het vervullen van zijn plicht, terwijl het werk van God het beheren en uitdragen van Zijn bediening is. Dus, ook al werden er door de Heilige Geest veel apostelen gebruikt en waren veel profeten van Hem vervuld, hun werk en woorden waren alleen maar het vervullen van hun plicht als schepselen. Hoewel hun profetieën misschien hoger waren dan de weg van leven waarover de vleesgeworden God sprak, en misschien zelfs hun menselijkheid uitsteeg boven die van de vleesgeworden God, dan nog voerden ze hun plicht uit en vervulden ze niet hun bediening. De plicht van de mens verwijst naar de functie van de mens, en is voor de mens bereikbaar. Maar de bediening die door de vleesgeworden God wordt uitgevoerd, heeft te maken met Zijn management en is voor de mens onbereikbaar. Of de vleesgeworden God nu spreekt, werkt of wonderen verricht, Hij doet groot werk binnen Zijn management, en zulk werk kan niet in Zijn plaats door een mens worden gedaan. Het werk van de mens bestaat alleen uit het vervullen van zijn plicht als schepsel

in enige fase van Gods managementwerk. Zonder Gods management, dat wil zeggen, als de bediening van de vleesgeworden God verloren zou gaan, zou ook de plicht van een schepsel verloren gaan. Gods werk in het uitvoeren van Zijn bediening bestaat uit het beheren van de mens, terwijl de mens die zijn plicht vervult, zijn verplichtingen nakomt om aan de eisen van de Schepper te voldoen, en dat kan op geen enkele manier opgevat worden als het uitdragen van iemands bediening. Voor de intrinsieke essentie van God, dat wil zeggen, Zijn Geest, is het werk van God Zijn management, maar voor de vleesgeworden God, die het uiterlijk van een schepsel heeft, is Zijn werk het uitdragen van Zijn bediening. Wat voor werk Hij ook doet, het is om Zijn bediening uit te dragen, en de mens kan alleen maar zijn best doen binnen het kader van Zijn management en onder Zijn leiderschap.

Als de mens zijn plicht doet, bereikt hij in werkelijkheid al datgene wat van nature in hem zit, dat wil zeggen: wat voor de mens mogelijk is. Dán is zijn plicht vervuld. De tekortkomingen van de mens tijdens zijn dienst worden gaandeweg minder door toenemende ervaring en het proces van zijn ervaring met oordeel; ze hinderen of beïnvloeden de plicht van de mens niet. Zij die ophouden te dienen of die zwichten en terugvallen uit vrees voor eventuele tekortkomingen in het dienen, zijn de allerlafsten onder de mensen. Als de mens niet kan uitdrukken wat hij geacht wordt uit te drukken tijdens de dienst of niet kan bereiken wat in essentie tot zijn mogelijkheden behoort, en in plaats daarvan aanmoddert en de dingen alleen voor de vorm doet, dan is hij de functie kwijtgeraakt die een schepsel hoort te hebben. Zo'n mens wordt gezien als een onbeduidende nul en zinloze verspilling van ruimte; hoe kan zo iemand de eer krijgen een schepsel genoemd te worden? Zijn zij niet de entiteiten van

verdorvenheid die aan de buitenkant glanzen, maar van binnen rot zijn? Als een mens zichzelf God noemt, maar het goddelijke wezen niet kan uitdrukken, het werk van God Zelf niet kan doen, of God niet kan vertegenwoordigen, dan is hij ongetwijfeld niet God, want hij heeft de essentie van God niet, en dat wat God van nature kan bereiken, bestaat in hem niet. Als de mens verliest wat van nature bereikbaar is, kan hij niet langer als mens gezien worden en is hij het niet waard om als een schepsel te bestaan of voor God te verschijnen en Hem te dienen. Bovendien is hij het niet waard om de genade van God te ontvangen, of om door God behoed, beschermd en vervolmaakt te worden. Velen die het vertrouwen van God hebben verloren, verliezen vervolgens de genade van God. Ze verfoeien niet alleen hun wandaden niet, maar verkondigen onbeschaamd het idee dat de weg van God onjuist is. En die weerspannigen ontkennen zelfs het bestaan van God; hoe kan zo'n soort mens met zulke opstandigheid het voorrecht krijgen om Gods genade te genieten? Mensen die verzuimen aan hun plicht te voldoen, zijn zeer opstandig geweest tegenover God en zijn Hem veel verschuldigd, maar ze slaan om en hekelen God door te stellen dat Hij ongelijk heeft. Hoe kan zo'n soort mens het waard zijn om vervolmaakt te worden? Is dit niet de voorloper van geëlimineerd en gestraft worden? Een mens die zijn plicht jegens God niet vervult, is al schuldig aan de meest gruwelijke misdaad, waarvoor zelfs de dood geen afdoende straf is, maar toch heeft de mens de brutaliteit om met God te redetwisten en zichzelf op gelijke voet met Hem te stellen. Wat is er de waarde van zo'n soort mens te vervolmaken? Als de mens verzuimt zijn plicht te vervullen, hoort hij zich schuldig te voelen, en te voelen dat hij een schuld heeft; hij hoort zijn zwakheid, nutteloosheid, opstandigheid en verdorvenheid te verafschuwen, en bovendien hoort hij zijn leven en zijn bloed

op te offeren voor God. Alleen dan is hij een schepsel dat werkelijk van God houdt, en alleen zo'n soort mens is het waard om te genieten van de zegeningen en de belofte van God, en om door Hem vervolmaakt te worden. En hoe zit het met het merendeel van jullie? Hoe behandelen jullie de God die te midden van jullie leeft? Hoe hebben jullie je plicht aan Hem vervuld? Hebben jullie alles gedaan wat van jullie gevraagd werd, zelfs als dat ten koste ging van jullie eigen leven? Wat hebben jullie opgeofferd? Hebben jullie niet veel van mij ontvangen? Kunnen jullie het onderscheid maken? Hoe loyaal zijn jullie aan mij? Hoe hebben jullie mij gediend? En hoe zit het met alles wat ik jullie heb toebedeeld en voor jullie heb gedaan? Hebben jullie het allemaal bijgehouden? Hebben jullie je van dit alles rekenschap gegeven en het beoordeeld en vergeleken met het weinige geweten dat jullie in je hebben? Wie zouden jullie woorden en daden waard kunnen zijn? Kan het zo zijn dat zo'n minuscule opoffering van jullie kant alles waard is wat ik jullie heb toebedeeld? Ik heb geen andere keuze en heb me van ganser harte aan jullie gewijd, maar toch koesteren jullie boosaardige gedachten en zijn jullie halfslachtig. Tot zover reikt jullie plicht, jullie enige functie. Zo is het toch? Weten jullie niet dat jullie helemaal niet de plicht van een schepsel hebben vervuld? Hoe kunnen jullie gezien worden als een schepsel? Weten jullie niet duidelijk wat jullie uitdrukken en naleven? Jullie hebben niet aan jullie plicht voldaan, maar jullie willen wel de tolerantie en de overvloedige gratie van God verkrijgen. Zulke genade staat niet klaar voor zulke waardeloze, lage personen als jullie, maar voor hen die niets vragen en graag offers brengen. Zulke mensen als jullie, zulke onbeduidende nullen, zijn het niet waard van de hemelse gratie te genieten. Alleen ontbering en eindeloze straf zal jullie dagen vergezellen! Als jullie mij niet trouw kunnen zijn, zal lijden jullie lot zijn. Als jullie geen

verantwoording kunnen afleggen tegenover mijn woorden en mijn werk, dan zal straf jullie deel zijn. Alle gratie, zegeningen en het prachtige leven in het koninkrijk zal aan jullie voorbijgaan. Jullie verdienen het dat het zo afloopt, het is het gevolg van jullie eigen daden! Niet alleen hebben die kortzichtige en arrogante mensen niet hun best gedaan en hun plicht niet vervuld, ze houden hun handen uitgestoken om gratie te ontvangen, alsof ze verdiend hebben waar ze om vragen. En als het niet lukt om te krijgen waar ze om vragen, dan worden ze zelfs nog ongeloviger. Hoe kunnen zulke mensen redelijk gevonden worden? Jullie zijn van laag kaliber en onverstandig, volkomen ongeschikt om de plicht te vervullen die jullie horen te vervullen tijdens het managementwerk. Jullie waarde is al enorm gedaald. Dat jullie mij niet terugbetaald hebben voor de aanzienlijke gunsten die ik jullie heb verleend, is een daad van extreme opstandigheid, ernstig genoeg om jullie te veroordelen en jullie lafheid, onbekwaamheid, verachtelijkheid en onwaardigheid aan te tonen. Hoe zouden jullie er nog voor in aanmerking komen om je handen op te houden? Jullie zijn niet in staat om ook maar een klein beetje te helpen bij mijn werk, niet in staat om trouw te zijn en niet in staat om getuige te zijn voor mij. Nu al zijn dit jullie wandaden en tekortkomingen, maar toch vallen jullie mij aan, vertellen onwaarheden over mij en klagen erover dat ik onrechtvaardig ben. Is dit waar jullie loyaliteit uit bestaat? Is dit waar jullie liefde uit bestaat? Welk ander werk kunnen jullie doen, behalve dit? Hoe hebben jullie bijgedragen aan het werk dat gedaan moet worden? Hoezeer hebben jullie je uitgeput? Ik heb al een enorme tolerantie getoond door jullie niet te beschuldigen, maar toch komen jullie bij mij met schaamteloze excuses en beklagen jullie je onder elkaar over mij. Bezitten jullie eigenlijk wel een greintje menselijkheid? Hoewel de plicht van de mens bezoedeld is door het

verstand van de mens en zijn opvattingen, moet je je plicht vervullen en je trouw tonen. De onzuiverheden in het werk van de mens zijn een kwestie van zijn kaliber, en als hij zijn plicht niet vervult, is het een teken van zijn opstandigheid. Er bestaat geen verband tussen de plicht van de mens en of hij gezegend of vervloekt is. Zijn plicht is wat de mens hoort te vervullen; het is zijn door de hemel gezonden plicht en zou niet afhankelijk moeten zijn van vergoeding, voorwaarden of redenen. Dan pas is er sprake van zijn plicht vervullen. Een mens die gezegend is, geniet goedheid als hij na het oordeel vervolmaakt wordt. Een mens die vervloekt is, krijgt straf als zijn gezindheid onveranderd blijft nadat hij getuchtigd en geoordeeld is, dat wil zeggen dat hij niet vervolmaakt is. Als schepsel hoort de mens zijn plicht te vervullen, hij moet doen wat hij hoort te doen, en wat hij kan doen, of hij nu gezegend of vervloekt zal worden. Dit is de fundamentele voorwaarde voor de mens, als iemand die op zoek is naar God. Je moet je plicht niet vervullen alleen om gezegend te worden en je moet niet weigeren iets te doen uit angst om vervloekt te worden. Laat me jullie dit ene ding vertellen: als de mens in staat is om zijn plicht te vervullen, betekent het dat hij doet wat hij hoort te doen. Als de mens niet in staat is om zijn plicht te vervullen, laat het zien dat de mens opstandig is. Het is altijd door het proces van zijn plicht vervullen dat de mens gaandeweg veranderd wordt, en door dit proces toont hij zijn loyaliteit. Derhalve, hoe meer je in staat bent je plicht te vervullen, des te meer waarheden je zult ontvangen, en dan zal ook jouw uitdrukking echter worden. Zij die hun plicht alleen voor de vorm vervullen en niet op zoek zijn naar de waarheid, zullen uiteindelijk geëlimineerd worden, want zulke mensen vervullen hun plicht niet bij het praktiseren van de waarheid, ze praktiseren geen waarheid bij het vervullen van hun plicht. Zulke mensen blijven onveranderd en

zullen worden vervloekt. Niet alleen is hun uitdrukking onzuiver, maar wat ze uitdrukken is niets anders dan verdorvenheid.

In het Tijdperk van Genade heeft Jezus ook veel gesproken en veel werk verricht. Waarin verschilden Hij van Jesaja? Waarin verschilden Hij van Daniël? Was Hij een profeet? Waarom wordt er gezegd dat Hij Christus is? Wat zijn de verschillen tussen hen? Het waren allemaal mannen die woorden spraken, en voor de mens leken hun woorden min of meer hetzelfde. Ze spraken allemaal en verrichtten werk. De profeten van het Oude Testament verkondigden profetieën en Jezus kon dat eender doen. Waarom is dat? Het onderscheid is gebaseerd op de aard van het werk. Om dit duidelijk te zien, kun je de aard van het vlees niet in beschouwing nemen en moet je ook niet de diepte of oppervlakkigheid van hun woorden in beschouwing nemen. Je moet altijd eerst hun werk en de effecten van hun werk op de mens in beschouwing nemen. De profetieën die destijds door de profeten werden uitgesproken voorzagen niet in het leven van de mens, en de boodschappen die ontvangen werden door mensen als Jesaja en Daniël waren slechts profetieën en niet de levensweg. Zonder de rechtstreekse openbaring van Jehova had geen van hen dat werk kunnen doen, wat onmogelijk is voor stervelingen. Ook Jezus sprak veel, maar zulke woorden waren de levensweg waardoor de mens een weg naar het praktiseren kon vinden. Dat wil zeggen: allereerst kon Hij voorzien in het leven van de mens, want Jezus is leven; ten tweede kon Hij de afwijkingen van de mens omkeren; ten derde kon Zijn werk dat van Jehova opvolgen om het tijdperk voort te zetten; ten vierde kon Hij de innerlijke behoeften van de mens bevatten en begrijpen wat de mens tekortkomt; ten vijfde kon Hij een nieuw tijdperk inluiden en het vorige afsluiten. Daarom wordt Hij God en Christus genoemd. Hij is niet alleen anders dan Jesaja, maar

ook anders dan alle andere profeten. Neem Jesaja als vergelijking voor het werk van de profeten. Ten eerste kon hij niet in het leven van de mens voorzien; ten tweede kon hij geen nieuw tijdperk inluiden. Hij werkte onder het leiderschap van Jehova en niet om een nieuw tijdperk in te luiden. Ten derde, wat hij zelf sprak ging zijn eigen bevattingsvermogen te boven. Hij ontving openbaringen rechtstreeks van de Geest van God, en anderen zouden het niet begrepen hebben, zelfs als ze ernaar geluisterd hadden. Alleen al deze paar dingen zijn genoeg om te bewijzen dat zijn woorden niet meer waren dan profetieën, niet meer dan een aspect van het werk uitgevoerd namens Jehova. Hij kon echter Jehova niet helemaal vertegenwoordigen. Hij was Jehova's dienaar, een werktuig van Jehova's werk. Hij deed alleen werk in het Tijdperk van de Wet en binnen het bereik van Jehova's werk; buiten het Tijdperk van de Wet deed hij geen werk. Het werk van Jezus was daarentegen anders. Hij overtrof het bereik van Jehova's werk, Hij werkte als de vleesgeworden God en onderging kruisiging om heel de mensheid te verlossen. Dat wil zeggen, Hij deed nieuw werk, buiten het werk dat door Jehova was gedaan. Dit was het inluiden van een nieuw tijdperk. Een andere omstandigheid is dat Hij kon spreken over wat de mens niet kon bereiken. Zijn werk was werk binnen het management van God en had betrekking op heel de mensheid. Hij werkte niet in maar enkele mensen, en evenmin was het Zijn werk om een beperkt aantal mensen te leiden. Ten aanzien van de vraag hoe God vlees werd als een mens, hoe de Geest in die tijd openbaringen gaf, en hoe de Geest neerdaalde op een mens om het werk te doen, dat zijn zaken die de mens niet kan zien of kan aanraken. Het is volstrekt onmogelijk dat deze waarheden als bewijs dienen dat Hij de vleesgeworden God is. Het onderscheid kan daarom alleen gemaakt worden bij de woorden en het

werk van God die voor de mens tastbaar zijn. Alleen dit is echt. Dit is omdat kwesties van de Geest voor jou niet zichtbaar zijn en omdat die alleen door God Zelf echt gekend worden, en zelfs Gods geïncarneerde vlees weet niet alles; je kunt alleen verifiëren of Hij God is uit het werk dat Hij gedaan heeft. Uit Zijn werk blijkt ten eerste dat Hij een nieuw tijdperk kan laten ingaan; en ten tweede dat Hij in het leven van de mens kan voorzien en de mens kan tonen welke weg hij moet volgen. Dit is genoeg om vast te stellen dat Hij God Zelf is. Op zijn minst kan het werk dat Hij doet de Geest van God helemaal vertegenwoordigen, en uit zulk werk blijkt dat de Geest van God in Hem is. Aangezien het werk dat uitgevoerd werd door de vleesgeworden God voornamelijk bedoeld was om een nieuw tijdperk in te luiden, nieuw werk te leiden en een nieuw rijk te ontsluiten, zijn deze paar omstandigheden op zich al voldoende om vast te stellen dat Hij God Zelf is. Dit onderscheidt Hem dus van Jesaja, Daniël en de andere grote profeten. Jesaja, Daniël en de anderen kwamen allemaal uit een klasse hoogopgeleide en ontwikkelde mensen, ze waren buitengewone mensen onder leiderschap van Jehova. Het vlees van de geïncarneerde God beschikte ook over kennis en het ontbrak Hem niet aan verstand, maar Zijn menselijkheid was vooral gewoon. Hij was een gewoon mens; je kon met het blote oog geen speciale menselijkheid aan Hem ontdekken, of iets in Zijn menselijkheid bespeuren wat anders was dan bij anderen. Hij was volstrekt niet bovennatuurlijk of uniek, en Hij had geen hogere opleiding, bezat geen kennis of theorie. Het leven waarover Hij sprak en het pad waarop hij voorging, had hij niet bereikt via theorie, kennis, levenservaring of Zijn opvoeding in het gezin. Nee, die waren het rechtstreekse werk van de Geest, wat het werk is van het geïncarneerde vlees. Het is omdat de mens grootse opvattingen heeft over God, en vooral omdat deze opvattingen uit

te veel elementen van vaagheid en het bovennatuurlijke bestaan, dat een gewone God met menselijke zwakheid, die geen tekenen of wonderen kan bewerkstelligen, zeker niet God is in de ogen van de mens. Zijn dit niet de verkeerde opvattingen van de mens? Als het vlees van de geïncarneerde God geen normaal mens was, hoe kan van Hem dan gezegd worden dat Hij vleesgeworden was? Vleesgeworden zijn betekent een gangbaar, normaal mens zijn; als Hij een transcendent wezen was geweest, dan kon Hij niet vleeselijk zijn. Om te bewijzen dat Hij vleeselijk was, moest de geïncarneerde God normaal vlees hebben. Dit was gewoon om de betekenis van de incarnatie volledig te maken. Dit gold echter niet voor de profeten en mensenzonen. Zij waren begaafde mensen die door de Heilige Geest gebruikt werden; in de ogen van de mens was hun menselijkheid bijzonder hoog en ze verrichtten vele daden die normale menselijkheid overstegen. Dat is de reden dat de mens hen als God zag. Jullie allen moeten dit duidelijk begrijpen, want over deze kwestie zijn alle mensen in voorbije tijden het makkelijkst verward geraakt. Bovendien is de incarnatie het meest mysterieuze van alle dingen en de vleesgeworden God is voor de mens het allermoeilijkst te accepteren. Wat ik zeg draagt bij aan het vervullen van jullie functie en van jullie begrip van het mysterie van de incarnatie. Het heeft allemaal te maken met Gods management, met de visie. Jullie begrip hiervan zal jullie helpen bij het verkrijgen van kennis van de visie, dat wil zeggen, het managementwerk. Op deze manier zullen jullie ook veel inzicht krijgen in de plicht die verschillende soorten mensen horen uit te voeren. Hoewel deze woorden jullie niet rechtstreeks de weg wijzen, helpen ze toch enorm bij jullie intrede, want in jullie huidige levens hebben jullie een groot tekort aan visie, en dat zal een flinke hindernis vormen die jullie intrede tegenhoudt. Als jullie niet in

staat zijn geweest om deze zaken te begrijpen, dan zal er geen drijfveer zijn om binnen te gaan. Hoe kan zo'n streven het jullie mogelijk maken jullie plicht naar beste kunnen te vervullen?

God is de Heer van heel de schepping

Eén fase van het werk van de voorafgaande twee tijdperken vond plaats in Israël; een andere vond plaats in Judea. In het algemeen gezegd: geen van de twee fasen van dit werk werd voltrokken buiten Israël; ze waren de fasen van werk dat verricht werd onder het oorspronkelijke uitverkoren volk. Dus, vanuit het oogpunt van de Israëlieten is Jehova God alleen de God van de Israëlieten. Vanwege Jezus' werk in Judea, en vanwege Zijn volmaking van het werk van de kruisiging, vanuit het perspectief van de Joden is Jezus de Verlosser van het Joodse Volk. Hij is alleen de Koning van de Joden en niet van enig ander volk; Hij is noch de Heer die de Engelsen verlost, noch de Heer die de Amerikanen verlost, maar Hij is de Heer die de Israëlieten verlost, en in Israël zijn het de Joden die Hij verlost. In werkelijkheid is God de Meester van alle dingen. Hij is de God van heel de schepping. Hij is niet alleen de God van de Israëlieten, en Hij is niet alleen de God van de Joden. Hij is de God van heel de schepping. De twee eerdere fasen van Zijn werk vonden plaats in Israël en zodoende zijn er bepaalde opvattingen ontstaan in mensen. Mensen denken dat Jehova in Israël aan het werk was, en Jezus Zelf Zijn werk in Judea volbracht – sterker nog: Hij deed Zijn werk in Judea via incarnatie – maar hoe dan ook, dit werk strekte niet buiten Israël. Hij was niet aan het werk met de Egyptenaren; Hij was niet aan het werk met de Indiërs; Hij was alleen aan het werk met de Israëlieten. Zodoende

vormen mensen verschillende opvattingen en schematiseren Gods werk binnen een bepaald domein. Zij zeggen dat wanneer God aan het werk is, dit uitgeoefend moet worden onder het verkoren volk en in Israël; afgezien van de Israëlieten, heeft God geen andere ontvanger van Zijn werk, en Hij heeft ook geen ander domein om in te werken; ze zijn in het bijzonder streng met het 'disciplineren' van de geïncarneerde God, die ze niet toestaan om Zich buiten het domein van Israël te begeven. Zijn dit niet allemaal menselijke opvattingen? God heeft de hele hemel en aarde geschapen en alle dingen, en heeft de hele schepping gecreëerd; hoe zou Hij Zijn werk kunnen beperken tot Israël alleen? Wat zou, in dat geval, voor Hem het nut zijn van de rest van de schepping? Hij heeft de gehele wereld geschapen; Hij heeft Zijn managementplan van zesduizend jaar niet alleen in Israël ten uitvoer gebracht maar ook met elk persoon in het heelal. Ongeacht of zij in China wonen, of de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk of Rusland, elk persoon is een afstammeling van Adam; ze zijn allemaal gemaakt door God. Geen enkel persoon kan uitbreken uit het domein van Gods schepping en geen enkel persoon kan ontsnappen aan het etiket 'afstammeling van Adam'. Ze zijn allemaal Gods schepsels en ze zijn allemaal Adams afstammelingen; ze zijn ook de gecorrumpeerde afstammelingen van Adam en Eva. Het zijn niet alleen de Israëlieten die Gods schepping zijn maar alle mensen; niettemin, sommige schepsels zijn vervloekt en anderen gezegend. De Israëlieten hebben vele begerenswaardige kwaliteiten; God was oorspronkelijk aan het werk met hen omdat zij het minst gecorrumpeerde volk waren. De Chinezen verbleken als je ze met hen vergelijkt en kunnen het wel vergeten om ze te evenaren. Zodoende werkte God van oorsprong onder het volk van Israël, en de tweede fase van Zijn werk is

uitgevoerd in Judea alleen. Ten gevolge hiervan vormen mensen vele opvattingen en vele regels. Als Hij inderdaad zou handelen volgens menselijke opvattingen dan zou God alleen de God van de Israëlieten zijn. Op die manier zou Hij niet in staat zijn om Zijn werk naar de heidense volken uit te breiden omdat Hij alleen de God van de Israëlieten zou zijn in plaats van de God van heel de schepping. De profetieën zeiden dat Jehova's naam groot zou zijn onder de heidense volken en dat Jehova's naam verspreid zou worden onder de heidense volken – waarom zouden zij dit zeggen? Als God alleen de God van de Israëlieten zou zijn, dan zou Hij alleen in Israël werken. Bovendien zou Hij niet Zijn werk uitbreiden, en Hij zou niet deze profetie maken. Aangezien Hij deze profetie gemaakt heeft, was het nodig dat Hij Zijn werk naar de heidense volken uitbreidde, en naar elk land en plaats. Aangezien Hij dit verklaard heeft, wilde Hij dit dus zo doen. Dit is Zijn plan want Hij is de Heer die de hemel en de aarde en alle dingen gemaakt heeft, en de God van heel de schepping. Ongeacht Hij aan het werk is met de Israëlieten of in het gehele Judea, het werk dat Hij doet is het werk van het gehele heelal en het werk van de gehele mensheid. Het werk dat Hij tegenwoordig doet in het land van de grote rode draak – in een heidens land – is nog steeds het werk van de gehele mensheid. Israël kan de basis zijn voor Zijn werk op aarde; insgelijks kan China de basis worden voor Zijn werk onder de heidense volken. Heeft Hij nu niet de profetie vervuld die zegt: “de naam van Jehova zal groot zijn onder de heidense volken”? De eerste stap in Zijn werk onder de heidense volken heeft te maken met dit werk dat Hij nu doet in het land van de grote rode draak. Voor de geïncarneerde God om aan het werk te zijn in dit land en tussen deze verdoemde mensen gaat in het bijzonder in tegen menselijke opvattingen; deze mensen zijn het laagst en zonder enige waarde. Dit

zijn al de mensen die Jehova in eerste instantie heeft verlaten. Mensen kunnen verlaten worden door andere mensen maar als ze verlaten worden door God dan hebben deze mensen geen status, en zullen ze de minste hoeveelheid waarde hebben. Als onderdeel van de schepping, is het zowel pijnlijk om bezeten te zijn door Satan als verlaten te zijn door andere mensen, maar als een onderdeel van de schepping door de Heer van de schepping is verlaten, dan geeft dat aan dat zijn of haar status een absoluut dieptepunt heeft bereikt. De afstammelingen van Moab werden vervloekt en zij waren geboren in dit onderontwikkelde gebied; zonder twijfel zijn de afstammelingen van Moab de mensen met de laagste status onder de invloed van de duisternis. Omdat deze mensen het verleden de laagste status hadden is het werk dat onder hen is verricht het meest in staat om menselijke opvattingen te verbrijzelen, en dat is ook het meest voordelig voor Zijn hele managementplan van zesduizend jaar. Hij werkt onder deze mensen en met die handeling kan Hij het best menselijke opvattingen verbrijzelen; hiermee begint Hij een tijdperk; hiermee verbrijzelt Hij alle menselijke opvattingen; hiermee beëindigt Hij het werk van het gehele Tijdperk van Genade. Zijn oorspronkelijke werk was uitgevoerd in Judea, in het domein van Israël; onder heidense volken deed Hij geen enkel tijdperk-beginnend werk. De slotfase van Zijn werk wordt niet alleen uitgevoerd onder de mensen van heidense volken, het wordt zelfs uitgevoerd onder die vervloekte mensen. Dit ene punt is het bewijs dat het meest in staat is om Satan te vernederen; zodanig dat God de God van heel de schepping in het heelal 'wordt' en de Heer van alle dingen wordt, het onderwerp van aanbidding van alles dat leven heeft.

Er zijn momenteel enige mensen die nog steeds niet begrijpen wat voor soort nieuw werk God begonnen is. God is een nieuw begin aangegaan onder de

heidense volken en is een nieuw tijdperk begonnen en is een nieuw werk begonnen, en Hij is aan het werk onder de afstammelingen van Moab. Is dit niet Zijn nieuwste werk? Door alle eeuwen heeft niemand dit werk ervaren en heeft niemand ervan gehoord, laat staan het gewaardeerd. Gods wijsheid, Gods wonderbaarlijkheid, Gods onpeilbaarheid, Gods grootheid, Gods heiligheid hangen af van deze fase van het werk in de laatste dagen om duidelijk geopenbaard te worden. Is dit geen nieuw werk dat de menselijke opvattingen verbrijzelt? Er zijn er nog steeds die denken: Aangezien God Moab heeft vervloekt en zei dat Hij Moabs afstammelingen zou verlaten, hoe zou Hij hen nu redden? Dat zijn die mensen uit heidense volken die vervloekt en uit Israël verdreven zijn; de Israëlieten noemden hen 'heidense honden'. Het is voor iedereen duidelijk dat zij niet alleen heidense honden zijn maar erger nog: zonen der vernietiging. Met andere woorden: ze zijn niet Gods uitverkoren volk. Al waren ze oorspronkelijk geboren binnen het domein van Israël toch zijn ze niet onderdeel van het volk van Israël en bovendien werden ze verdreven naar de heidense volken. Zij zijn de laagste mensen. Juist omdat zij de laagste der mensen zijn voert God Zijn werk van het beginnen van een nieuw tijdperk onder hen uit, aangezien zij een representatie zijn van een corrupte mensheid. Gods werk is niet zonder onderscheid of doel, het werk dat Hij heden ten dage uitvoert onder deze mensen is ook het werk dat onder de schepping wordt volbracht. Noach was onderdeel van de schepping, en zo ook zijn afstammelingen. Elk individu van vlees en bloed is onderdeel van de schepping. Gods werk richt zich op de gehele schepping; het wordt niet uitgevoerd naargelang iemand vervloekt is nadat hij werd geschapen. Zijn managementwerk is gericht op de gehele schepping, niet de uitverkoren mensen die niet vervloekt zijn. Omdat God

verlangt om Zijn werk onder de schepping uit te voeren, zal Hij het zeker tot een succesvol einde brengen; Hij zal onder de mensen werken die Zijn werk bevorderen. Daarom vernietigt Hij al de regels door onder de mensen te werken. Voor Hem betekenen de woorden 'vervloekt', 'getuchtigd' en 'gezegend' niets! De Joodse mensen zijn behoorlijk goed, en het uitverkoren volk van Israël is ook niet slecht; zij zijn mensen van goed kaliber en menselijkheid. Jehova begon Zijn werk in eerste instantie onder hen en voerde Zijn eerste werk uit, maar het zou niets betekenen als Hij hen zou gebruiken als ontvangers van Zijn overwinningswerk nu. Ook al zijn zij onderdeel van de schepping en hebben zij vele positieve aspecten, toch zou het zinloos zijn om deze fase van het werk onder hen uit te voeren. Hij zou niet in staat zijn om iemand te overwinnen, of om de gehele schepping te overtuigen. Dit is de betekenis van de overdracht van Zijn werk naar de mensen van het land van de grote rode draak. Het meest betekenisvol hier is dat Hij een tijdperk is begonnen, dat Hij alle regels en menselijke opvattingen heeft verbrijzeld, en ook dat Hij het werk van het gehele Tijdperk van Genade heeft voleindigd. Als Zijn huidige werk zou worden uitgevoerd onder de Israëlieten, tegen de tijd dat Zijn managementplan van zesduizend jaar is volbracht, dan zou iedereen geloven dat God alleen de God is van de Israëlieten, dat alleen de Israëlieten Gods uitverkoren volk zijn, en dat alleen de Israëlieten het verdienen om Gods zegeningen en beloftes te beërven. Gedurende de laatste dagen is God geïncarneerd in het heidense land van de grote rode draak; Hij heeft het werk van God voleindigd als de God van de gehele schepping; Hij heeft Zijn managementplan volledig volbracht, en Hij zal de kernzaak van Zijn werk voltooien in het land van de grote rode draak. De kern van de drie fasen van het werk is de redding van de mensheid – namelijk ervoor

zorgen dat de gehele schepping de Heer van de schepping aanbidt. Elke fase van dit werk is daarom erg betekenisvol. God zal absoluut nooit iets doen dat geen betekenis of waarde heeft. Enerzijds bestaat deze fase van het werk uit het beginnen van een tijdperk en het beëindigen van de voorgaande twee tijdperken; anderzijds bestaat het uit het verbrijzelen van alle menselijke opvattingen en alle oude manieren van menselijk geloof en kennis. Het werk van de voorgaande twee tijdperken is uitgevoerd volgens verschillende menselijke opvattingen; deze fase echter elimineert menselijke opvattingen volkomen, en overwint de mensheid daarmee volledig. Gebruikmakend van de overwinning op de afstammelingen van Moab en gebruikmakend van het werk dat is uitgevoerd onder de afstammelingen van Moab, zal God de gehele mensheid in het gehele heelal overwinnen. Dit is de diepste betekenis van deze fase van Zijn werk, en het is het meest waardevolle aspect van Zijn werk. Zelfs als je nu weet dat je status laag is en dat je een lage waarde hebt, zal je nog steeds voelen dat je de meest vreugdevolle belevenis hebt gehad: je hebt een grote zegening geërfd en een grote belofte ontvangen, en je kan dit grote werk van God volbrengen, en je kan Gods ware gezicht zien en ware gezindheid kennen en Gods wil doen. De voorgaande twee fasen van Gods werk werden uitgevoerd in Israël. Als deze fase van Zijn werk gedurende de laatste dagen nog steeds zou worden uitgevoerd onder de Israëlieten, dan zou niet alleen de hele schepping geloven dat alleen de Israëlieten het uitverkoren volk van God waren, maar dat Gods hele managementplan niet het beoogde effect zou hebben. Gedurende de periode waarin de twee fasen van Zijn werk in Israël werden uitgevoerd werd geen nieuw werk uitgevoerd en geen van Gods tijdperk-beginnend werk was ooit uitgevoerd in de heidense landen. Deze fase van tijdperk-beginnend werk is eerst

uitgevoerd in de heidense landen; sterker nog, het is eerst uitgevoerd onder de afstammelingen van Moab. Dit heeft het hele tijdperk doen beginnen. God heeft alle kennis aanwezig in de menselijke opvattingen verbrijzeld en heeft niet toegestaan dat iets ervan bleef voortbestaan. In Zijn werk van overwinning heeft Hij menselijke opvattingen verbrijzeld, die oude, vroegere menselijke manieren van weten. Hij laat mensen zien dat er bij God geen regels zijn, dat er niets ouds aan God is, dat het werk dat Hij doet compleet bevrijd is, volledig vrij, dat Hij rechtvaardig is in alles wat Hij doet. Je moet je volledig onderwerpen aan elk werk dat Hij doet in de schepping. Elk werk dat Hij doet heeft betekenis en wordt gedaan volgens Zijn eigen wil en wijsheid en niet volgens menselijke keuzes en opvattingen. Hij doet die dingen die nut hebben voor Zijn werk; als iets geen nut heeft voor Zijn werk zal Hij het niet doen. Het maakt niet uit hoe goed het is! Hij werkt en verkiest de ontvanger en locatie van Zijn werk volgens de betekenis en het doel van Zijn werk. Hij houdt niet vast aan eerdere regels en Hij volgt ook geen oude formules. In plaats daarvan bereidt Hij Zijn werk voor volgens de betekenis van Zijn werk. Uiteindelijk wil Hij het werkelijke effect bereiken en het verwachte doel. Als je deze dingen nu niet begrijpt zal dit werk op jou helemaal geen effect hebben.

Succes of mislukking zijn afhankelijk van het pad dat de mens bewandelt

De meeste mensen geloven in God omwille van hun toekomstige bestemming, of van hun tijdelijk plezier. Voor hen die nog niet behandeld zijn, dient het geloof in God om de hemel binnen te kunnen gaan, om beloningen te

verkrijgen. Het dient niet om vervolmaakt te worden, of om de plicht van een schepsel van God te vervullen. Dit betekent dat de meeste mensen niet in God geloven om hun verantwoordelijkheid te kunnen vervullen, of om hun plicht te vervullen. Slechts zelden geloven mensen in God om een zinvol leven te leiden. Evenmin zijn er mensen die geloven dat de mens, omdat hij leeft, van God zou moeten houden, omdat het de wet van de Hemel en het principe van de aarde is om dit te doen, en de natuurlijke roeping van de mens. Hoewel verschillende mensen ieder hun eigen doel najagen, zijn het doel van hun streven en de achterliggende motivatie hetzelfde. Bovendien is voor de meesten van hen het voorwerp van hun verering veelal hetzelfde. De laatste paar duizend jaar zijn er veel gelovigen overleden, en velen zijn overleden en herboren. Het zijn niet slechts één of twee mensen die op zoek zijn naar God, of zelfs niet één – of tweeduizend. Maar de zoektocht van de meeste mensen is toch naar hun eigen vooruitzichten of hun roemrijke hoop voor de toekomst. Er zijn maar heel weinig mensen die Christus toegewijd zijn. Veel godvruchtige gelovigen zijn toch gevangen in hun eigen netten gestorven. Bovendien is het aantal mensen dat heeft gezegevierd belachelijk klein. Tot op heden zijn de redenen waarom mensen mislukken of de geheimen van hun overwinning nog onbekend voor hen. Zij die door de zoektocht naar Christus zijn geobsedeerd hebben hun moment van plotseling inzicht nog niet gehad, ze hebben deze mysteriën nog niet helemaal doorgrond, omdat ze het simpelweg niet weten. Hoewel ze alle moeite doen bij hun zoektocht, bewandelen ze het pad van de mislukking die hun voorgangers ooit bewandelden, en niet het pad van het succes. Hoe ze ook zoeken, lopen ze zo niet het pad dat naar de duisternis leidt? Is wat zij verkrijgen niet het bittere fruit? Het is moeilijk te voorspellen of de mensen die hun

geslaagde voorgangers naar de kroon steken uiteindelijk geluk of ramspoed tegen zullen komen. Hoeveel slechter liggen de kansen dan voor de mensen bij hun zoektocht in de voetsporen te treden van hen die niet slaagden? Is hun kans op mislukking niet nog veel groter? Wat is de waarde van het pad dat zij gaan? Verspillen zij hun tijd niet? Of mensen nu wel of niet slagen in hun zoektocht, daar is kort gezegd een reden voor. Het is niet zo dat hun wel of niet slagen afhangt van een zoektocht zoals zij die zelf willen.

De meest fundamentele vereiste voor het geloof van de mens in God, is dat hij een oprecht hart moet hebben, en dat hij zich helemaal overgeeft, en waarlijk gehoorzaamt. Het moeilijkst is het voor de mens om zijn hele leven te geven in ruil voor het ware geloof, waarmee hij de hele waarheid kan winnen en zijn plicht als schepsel van God kan vervullen. Dat is het onbereikbare voor de mensen die niet slagen, en dat geldt nog sterker voor hen die Christus niet kunnen vinden. Omdat de mens er niet goed in is om zichzelf helemaal aan God te wijden, omdat de mens niet bereid is zijn plicht jegens de Schepper uit te voeren, omdat de mens de waarheid heeft gezien maar haar vermijdt en zijn eigen pad bewandelt, omdat de mens altijd op zoek is door het pad te gaan van hen die gefaald hebben, omdat de mens altijd de Hemel tart, daarom faalt de mens altijd, raakt hij altijd in de valstrik van Satan gevangen en verstrikt in zijn eigen net. Omdat de mens Christus niet kent, omdat de mens niet bedreven is in het begrijpen en ervaren van de waarheid, omdat de mens te zeer Paulus vereert en de hemel begeert, omdat de mens altijd eist dat Christus hem gehoorzaamt en God commandeert, daarom zijn die grote figuren en die mensen die de wisselvalligheid van de wereld hebben ervaren nog steeds sterfelijk en sterven zij nog in Gods tuchtiging. Alles wat ik over zulke mensen kan zeggen is dat zij een

tragische dood sterven, en dat de consequentie voor hen – hun dood – niet onrechtvaardig is. Is hun mislukking niet nog ondraaglijker voor de hemelse wet? De waarheid komt uit de wereld van de mens, maar de waarheid onder de mensen is door Christus doorgegeven. Zij komt voort uit Christus, dat wil zeggen uit God Zelf, en dit is iets waartoe de mens niet in staat is. Toch voorziet Christus alleen in de waarheid, Hij is niet gekomen om te beslissen of de mens in zijn zoektocht naar de waarheid zal slagen. Hieruit blijkt dat het wel of niet slagen in de waarheid afhangt van de zoektocht van de mens. Het succes of falen van de mens in de waarheid heeft nooit iets met Christus te maken gehad, maar wordt daarentegen bepaald door zijn zoektocht. Je kunt de bestemming van de mens en zijn succes of mislukking niet in de schoenen van God schuiven en God er Zelf verantwoordelijk voor maken, want dit is geen kwestie voor God Zelf maar staat rechtstreeks in verband met de plicht die de schepselen van God dienen te vervullen. De meeste mensen hebben wel enige kennis van de zoektocht en bestemming van Paulus en Petrus, maar ze kennen niets anders dan het resultaat voor Petrus en Paulus, en hebben geen idee van het geheim achter succes van Petrus of van de tekortkomingen die tot de mislukking van Paulus hebben geleid. Als jullie dus helemaal niet in staat zijn door de essentie van hun zoektocht heen te kijken, dan zal de zoektocht van de meesten van jullie toch mislukken, en zelfs al zal een klein aantal van jullie wel slagen, dan nog zullen zij niet de gelijken van Petrus zijn. Als je op zoek bent naar het rechte pad, dan kun je op succes hopen; als je op het verkeerde pad op zoek naar de waarheid bent, dan zul je nooit tot succes in staat zijn en eindig je als Paulus.

Petrus was een vervolmaakt mens. Pas nadat hij door tuchtiging en het oordeel een pure liefde voor God had bereikt was hij volledig vervolmaakt; hij

ging het pad van de vervolmaking. Dit wil zeggen dat vanaf het allereerste begin het pad dat Petrus bewandelde het rechte pad was en dat zijn motivatie om in God te geloven juist was, en zo werd hij een vervolmaakt persoon, en hij betrad een nieuw pad waar de mens nog nooit eerder was geweest. Het pad dat Paulus echter bewandelde vanaf het eerste begin het pad van de weerstand tegen Christus was. Alleen omdat de Heilige Geest hem en zijn gaven en al zijn verdiensten voor Zijn werk wenste te gebruiken, heeft hij verscheidene decennia voor Christus gewerkt. Hij was slechts iemand die door de Heilige Geest werd gebruikt. Hij werd niet gebruikt omdat Jezus welwillend naar zijn menselijkheid keek, maar vanwege zijn gaven. Hij werd neergeslagen, en daarom kon hij voor Jezus werken. Niet omdat hij dat graag deed. Hij was in staat dat werk te doen vanwege de verlichting en leiding van de Heilige Geest, en het werk dat hij verrichtte is op geen enkele manier representatief voor zijn zoektocht, of voor zijn menselijkheid. Het werk van Paulus vertegenwoordigt het werk van een dienaar, wat betekent dat hij het werk van een apostel deed. Maar Petrus was anders: Hij heeft ook wel wat werk gedaan, maar zijn werk was niet zo belangrijk als het werk van Paulus, maar hij werkte aan de zoektocht naar zijn eigen intrede, en dit was een heel ander werk dan het werk van Paulus. Petrus werk bestond eruit de plicht van een schepsel van God uit te voeren. Hij deed zijn werk niet in de rol van apostel, maar werkte tijdens zijn zoektocht naar de liefde voor God. De loop van het werk van Paulus hield ook een eigen zoektocht in: zijn zoektocht was slechts in dienst van zijn hoop op de toekomst en zijn verlangen naar een goede bestemming. Hij accepteerde geen loutering tijdens zijn werk, noch wilde hij gesnoeid en behandeld worden. Hij dacht dat hij uiteindelijk een beloning tegemoet kon zien zolang zijn werk aan Gods wensen tegemoetkwam en alles

wat hij deed God behaagde. Er zaten geen persoonlijke ervaringen in zijn werk, alles draaide om het werk zelf en het werk werd niet op zoek naar verandering uitgevoerd. Alles in zijn werk was een transactie en bevatte niets van de plicht of overgave van een schepsel van God. Tijdens zijn werk trad er geen verandering op in de vroegere gezindheid van Paulus. Zijn werk stond slechts in dienst van anderen en was niet in staat een verandering in zijn gezindheid teweeg te brengen. Paulus voerde zijn werk rechtstreeks uit, zonder vervolmaakt of behandeld te zijn, en beloning was zijn motivatie. Petrus was anders: hij was iemand die snoeiing en behandeling had ondergaan en loutering had ondergaan. Het doel en de motivatie van het werk van Petrus verschilde fundamenteel van die van Paulus. Hoewel Petrus niet veel werk verzette, onderging zijn gezindheid wel veel veranderingen, en was hij op zoek naar de waarheid en naar echte verandering. Het werk werd niet alleen gedaan omwille van het werk zelf. Hoewel Paulus veel werk verzette was het allemaal werk van de Heilige Geest, en ook al werkte Paulus mee aan dit werk, toch ervoer hij het niet. Dat Petrus veel minder werk verzette, kwam alleen doordat de Heilige Geest niet zoveel werk via hem deed. De hoeveelheid werk bepaalde niet of zij vervolmaakt waren. De ene was op zoek om beloningen te ontvangen en de ander om een toppunt van liefde voor God te bereiken en zijn plicht als schepsel van God te vervullen, zover dat hij een lieflijk beeld kon neerzetten om Gods wens te vervullen. Aan de buitenkant waren zij anders, en dus was ook hun wezen anders. Je kunt niet aan de hand van de hoeveelheid werk die zij verrichtten bepalen wie van hen vervolmaakt was. Petrus wilde graag leven naar het beeld van iemand die God liefheeft, iemand zijn die God gehoorzaamt, iemand zijn die snoei en behandeling aanvaardt en iemand zijn die zijn plicht vervult als schepsel van God.

Hij kon zich aan God wijden, zijn gehele zelf in de handen van God leggen, en Hem tot in de dood gehoorzamen. Daartoe had hij besloten en dat is bovendien wat hij had bereikt. Dit is de fundamentele reden waarom hij uiteindelijk anders eindigde dan Paulus. Het werk van de Heilige Geest in Petrus was om hem te vervolmaken en het werk van de Heilige Geest in Paulus was om hem te gebruiken. Dit komt omdat hun aard en opvatting over de zoektocht niet hetzelfde waren. Beiden hadden het werk van de Heilige Geest. Petrus paste dit werk op zichzelf toe en gaf het ook aan anderen; Paulus ondertussen gaf het gehele werk van de Heilige Geest uitsluitend aan anderen en won daarbij niets voor zichzelf. Zo kwam het dat, nadat Paulus het werk van de Heilige Geest zoveel jaren had meegemaakt, de veranderingen in Paulus verwaarloosbaar waren. Hij bleef nog steeds bijna in zijn natuurlijke staat, en was nog steeds dezelfde Paulus als voorheen. Na de ontbering van jarenlang werk had hij alleen maar geleerd hoe hij moest werken en had hij geleerd om vol te houden. Maar zijn oude natuur, zeer prestatiegericht en geldbelust, bleef bestaan. Na zo veel jaren te hebben gewerkt, kende hij zijn verdorven gezindheid niet. Hij was zijn oude gezindheid nog niet kwijt en deze was nog duidelijk zichtbaar in zijn werk. Hij had alleen meer werkervaring in zich verzameld, maar zo weinig ervaring alleen kon hem niet veranderen en kon zijn opvatting over het bestaan of het belang van zijn zoektocht niet veranderen. Hoewel hij jarenlang voor Christus werkte en de Heer Jezus nooit meer heeft vervolgd, was er in zijn hart geen verandering in zijn kennis van God. Dit betekent dat hij niet werkte om zich aan God te wijden, maar eerder moest werken voor zijn toekomstige bestemming. In het begin vervolgde hij Christus immers en onderwierp zich niet aan Hem. Eigenlijk was hij een rebel die zich opzettelijk tegen Christus verzette; iemand die

niets van het werk van de Heilige Geest af wist. Toen zijn werk nagenoeg ten einde was gekomen, wist hij nog steeds niets van het werk van de Heilige Geest en handelde hij gewoon uit eigen beweging zoals zijn karakter hem ingaf, zonder ook maar de geringste aandacht te besteden aan de wil van de Heilige Geest. En zo was zijn aard vijandig tegenover Christus en gehoorzaamde hij de waarheid niet. Hoe kan zo iemand, verlaten door het werk van de Heilige Geest, onkundig van het werk van de Heilige Geest, en ook nog opstandig tegen Christus, gered worden? Of een mens al dan niet gered kan worden, hangt niet af van de hoeveelheid werk die hij verzet, of hoe toegewijd hij is, maar wordt veeleer bepaald door of hij het werk van de Heilige Geest kent, of hij al dan niet de waarheid in praktijk weet te brengen, en of zijn opvattingen over de zoektocht al dan niet overeenkomen met de waarheid.

Hoewel zich natuurlijke openbaringen voordeden toen Petrus Jezus begon te volgen, was hij van nature al vanaf het allereerste begin iemand die bereid was zich aan de Heilige Geest te onderwerpen en Christus te zoeken. Zijn gehoorzaamheid aan de Heilige Geest was puur: hij was niet op zoek naar roem en rijkdom, maar werd in plaats daarvan gemotiveerd door gehoorzaamheid aan de waarheid. Petrus heeft weliswaar drie keer ontkend dat hij Christus kende en de Heer Jezus in verzoeking gebracht, maar dergelijke kleine menselijke zwakheden hadden geen betrekking op zijn aard en beïnvloedden zijn toekomstige zoektocht niet. Ze zijn geen voldoende bewijs dat zijn verzoeking een daad van een antichrist was. Een normale menselijke zwakheid wordt door alle mensen in de wereld gedeeld. Verwacht je dan dat Petrus anders is? Zien de mensen Petrus niet op een bepaalde manier omdat hij een paar domme fouten heeft begaan? En bewonderen de mensen Paulus niet zo vanwege al het werk

dat hij heeft verricht en alle brieven die hij heeft geschreven? Hoe kan de mens tot in de essentie van de mens kijken? Zij die echt verstandig zijn kunnen zoiets onbeduidends toch zeker wel zien? Hoewel de jarenlange pijnlijke ervaringen van Petrus niet in de Bijbel zijn vastgelegd, is dit geen bewijs dat Petrus geen echte ervaringen heeft gehad of dat Petrus niet vervolmaakt was. Hoe kan de mens het werk van God helemaal doorgronden? Jezus heeft het verslag in de Bijbel niet persoonlijk uitgezocht, dit is door latere generaties samengesteld. Is zo niet alles wat in de Bijbel is vastgelegd naar de ideeën van de mens gekozen? Bovendien is het einde van Petrus en Paulus niet uitdrukkelijk vernoemd in de brieven. De mens beoordeelt Petrus en Paulus dus naar zijn eigen inzicht en voorkeur. En omdat Paulus zoveel werk heeft verzet, en zijn 'bijdragen' zo groot zijn geweest, wist hij het vertrouwen van de massa te verwerven. Concentreert de mens zich niet slechts op oppervlakkigheden? Hoe kan de mens tot in de essentie van de mens kijken? En dan hebben we het er nog niet over gehad dat Paulus duizenden jaren lang het onderwerp van aanbidding is geweest. Wie zou zijn werk dan nog lichtvaardig durven te ontkennen? Petrus was slechts een visser, hoe kon zijn bijdrage dan ooit net zo groot zijn als die van Paulus? Op basis van zijn bijdrage zou Paulus eerder beloond moeten worden dan Petrus en zou hij geschikter moeten zijn geweest om Gods goedkeuring te verwerven. Wie had kunnen bedenken dat, met Zijn behandeling van Paulus, God hem alleen maar heeft laten werken door zijn gaven, terwijl God Petrus vervolmaakte? Het is zeker niet zo dat de Heer Jezus al vanaf het begin plannen had gemaakt voor Petrus en Paulus: Ze werden juist vervolmaakt of aan het werk gezet naar hun intrinsieke aard. Wat de mensen dus zien is slechts de buitenkant van de bijdrage van de mens, terwijl God de essentie van de mens ziet en het pad dat

hij vanaf het begin volgt, en de motivatie achter zijn zoektocht. Mensen meten een mens af aan hun eigen noties en naar hun eigen opvattingen, maar het uiteindelijke doel van een mens wordt niet op basis van zijn uiterlijke kenmerken bepaald. Dus als ik zeg dat het pad dat je vanaf het begin neemt het pad van succes is, en jouw standpunt over de zoektocht vanaf het begin klopt, dan ben jij als Petrus. Als je het pad van de mislukking betreedt zul je, welke prijs je ook betaalt, toch eindigen als Paulus. Hoe dan ook, je bestemming en je al dan niet slagen zullen beide bepaald worden door het pad dat je kiest: het goede of het verkeerde. Dat weegt zwaarder dan jullie toewijding of de prijs die jullie betalen. Petrus en Paulus hadden een verschillend wezen en doel waarnaar zij streefden. De mens is niet in staat om dergelijke dingen te ontdekken, alleen God kan die in hun totaliteit kennen. God ziet immers de essentie van de mens, terwijl de mens niets van zijn eigen wezen afweet. De mens is niet in staat het wezen in de mens te zien of zijn eigenlijke gestalte, en daarom kan hij de reden voor de mislukking of het succes van Paulus en Petrus niet vaststellen. De reden waarom de meeste mensen Paulus eren en Petrus niet, is dat Paulus voor openbaar werk werd gebruikt en de mens dit werk kan zien, en dus de 'prestaties' van Paulus erkent. Ondertussen zijn de ervaringen van Petrus onzichtbaar voor de mens, en dat wat hij zoekt is onbereikbaar voor de mens, en dus is de mens niet geïnteresseerd in Petrus.

Petrus was vervolmaakt door de behandeling en loutering door te maken. Hij zei: "Ik moet altijd aan Gods verlangen voldoen. Met alles wat ik doe probeer ik slechts aan Gods verlangen te voldoen, en of ik nu getuchtigd of geoordeeld word, ik doe het toch graag." Petrus gaf alles wat hij had aan God, en zijn werk, zijn woorden en zijn hele leven stonden geheel in het teken van zijn liefde voor

God. Hij was iemand die op zoek was naar heiligheid en hoe meer hij meemaakte, hoe groter zijn liefde voor God diep in zijn hart was. Ondertussen deed Paulus slechts het werk aan de buitenkant. Hij werkte ook wel hard, maar zijn inspanningen stonden alleen maar in het teken van zijn werk naar behoren uitvoeren en daarvoor beloond worden. Als hij geweten had dat hij niet beloond zou worden, dan had hij zijn werk opgegeven. Petrus gaf om de ware liefde in zijn hart, en om wat praktisch en bereikbaar was. Een beloning maakte hem niet uit, het ging hem erom dat zijn gezindheid kon veranderen. Paulus gaf om nog harder werken, hij gaf om werk en toewijding aan de buitenkant en om de doctrine die normale mensen niet ervoeren. Hij gaf niets om verandering diep binnenin hem en om de ware liefde voor God. De ervaringen van Petrus dienden om een ware liefde en een ware kennis te bereiken van God. Zijn ervaringen dienden om een hechtere relatie met God te krijgen, en een praktische naleving. Het werk van Paulus was om wat Jezus hem had toevertrouwd en om de dingen die hij verlangde te verkrijgen. Toch hadden ze geen betrekking op zijn kennis van zichzelf en van God. Zijn werk diende uitsluitend om aan tuchting en oordeel te ontkomen. Waar Petrus naar op zoek was, was pure liefde. Waar Paulus naar op zoek was, was de kroon van rechtvaardigheid. Petrus ervoer jarenlang het werk van de Heilige Geest en had zowel een praktische kennis van Christus als een diepgaande zelfkennis. En dus was zijn liefde voor God puur. Jarenlange loutering had zijn kennis van Jezus en het leven vergroot, en zijn liefde was een onvoorwaardelijke liefde, een spontane liefde, en hij vroeg daar niets voor terug en hoopte er ook niet beter van te worden. Paulus werkte vele jaren, maar bezat geen grote kennis van Christus en ook had hij beklagenswaardig weinig zelfkennis. Hij had simpelweg geen liefde voor Christus,

en zijn werk en de weg die hij ging waren om uiteindelijk met lauweren gekroond te worden. Waar hij naar op zoek was, was de mooiste kroon, niet de puurste liefde. Hij was niet actief op zoek, maar passief. Hij voerde zijn plicht niet uit, maar was gedreven in zijn zoektocht nadat het werk van de Heilige Geest hem gegrepen had. Dus was zijn zoektocht geen bewijs dat hij een geschikt schepsel van God was; het was Petrus die een geschikt schepsel van God was, die zijn plicht vervulde. De mens denkt dat allen die een bijdrage aan God leveren een beloning zouden moeten ontvangen, en dat hoe groter die bijdrage, hoe vanzelfsprekender het is dat zij in de gunst van God komen. Het standpunt van de mens is in wezen commercieel en hij streeft er niet actief naar zijn plicht als schepsel van God uit te voeren. Voor God geldt dat naarmate de mens meer op zoek is naar een ware liefde voor God en totale gehoorzaamheid aan God, wat ook inhoudt dat hij zijn plicht als schepsel van God uit probeert te voeren, hij meer in staat is Gods goedkeuring weg te dragen. Het standpunt van God is dat de mens zijn oorspronkelijke plicht en status moet hervatten. De mens is een schepsel van God. Daarom moet hij zijn boekje niet te buiten gaan en eisen aan God voorleggen. Hij moet gewoon zijn plicht als schepsel van God uitvoeren. De bestemmingen van Paulus en Petrus werden afgemeten aan de hand van hun mogelijkheid hun plicht als schepsel van God uit te voeren, en niet aan de hand van de omvang van hun bijdrage. Hun bestemmingen werden bepaald aan de hand van datgene waarnaar zij vanaf het begin op zoek waren, en niet aan de hand van de hoeveelheid werk die zij verrichtten, of de waardering die zij van andere mensen ontvingen. Zo is het pad naar succes dus de actieve zoektocht naar de vervulling van je plicht als schepsel van God; het pad zoeken naar de ware liefde voor God is het meest correcte pad; verandering zoeken in je oude

gezindheid en de pure liefde voor God is het pad naar succes. Zo'n pad naar succes is het pad naar herstel van de oorspronkelijke plicht en de oorspronkelijke verschijning van een schepsel van God. Het is het pad van herstel, en het is ook het doel van al het werk van God van het begin tot het einde. Als de zoektocht van de mens met zijn persoonlijke extravagante eisen en irrationele verlangens is besmet, dan is het bereikte effect niet de verandering van zijn gezindheid. Dit is in tegenstelling tot het werk van herstel. Zonder twijfel is dit niet het werk van de Heilige Geest en dus bewijst het dat dit type zoektocht niet door God is goedgekeurd. Welke betekenis heeft een zoektocht waar God niet achter staat?

Het werk dat Paulus deed werd tentoongespreid aan de mens, maar hoe puur was zijn liefde voor God, hoezeer zat zijn liefde voor God diep in zijn hart? Dat was onzichtbaar voor de mens. De mens kan alleen het werk zien dat hij deed, waaruit de mens kan concluderen dat hij beslist door de Heilige Geest gebruikt was. Daarom denkt de mens dat Paulus beter was dan Petrus, en dat zijn werk belangrijker was, omdat hij voor de kerken wist te zorgen. Petrus keek alleen naar zijn persoonlijke ervaringen, en won slechts een paar mensen tijdens zijn sporadische werkzaamheden. Er zijn slechts een paar, weinig bekende, brieven van zijn hand, maar wie weet hoe groot zijn liefde voor God diep in zijn hart was? Paulus werkte dag in dag uit voor God: zolang er nog werk was, deed hij dat. Hij voelde dat hij zo de kroon kon verdienen en God tevreden kon stellen. Maar hij zocht geen manier om zichzelf door zijn werk te veranderen. Petrus voelde zich ongemakkelijk bij alles in het leven dat niet aan het verlangen van God voldeed. Als het niet voldeed aan Gods wens, voelde hij berouw en zocht een passende weg waarop hij kon proberen Gods hart tevreden te stellen. Zelfs in de kleinste en meest onbeduidende aspecten van zijn leven eiste hij nog van

zichzelf dat hij aan Gods verlangen voldeed. Hij was niet minder veeleisend met betrekking tot zijn vroegere gezindheid, altijd strikt in zijn eis aan zichzelf om dieper tot de waarheid door te dringen. Paulus zocht alleen oppervlakkige reputatie en status. Hij wilde indruk maken op de mens, en was niet op zoek naar een diepere voortgang in de binnenkomst in het leven. Hij gaf om de doctrine, niet om de realiteit. Sommigen mensen zeggen: Paulus heeft zoveel voor God gedaan; waarom werd hij dan niet door God herdacht? Petrus heeft maar weinig werk voor God uitgevoerd, en geen grote bijdrage geleverd aan de kerken. Waarom werd hij dan vervolmaakt? Petrus hield tot op zekere hoogte van God, wat een vereiste was van God. Alleen zulke mensen hebben een getuigenis. En Paulus dan? In hoeverre hield Paulus van God? Weet jij dat? Waartoe diende het werk van Paulus? En waartoe diende het werk van Petrus? Petrus heeft niet zoveel werk gedaan, maar weet jij wat er diep in zijn hart zat? Het werk van Paulus gaat over het zorgen voor de kerken, en steun aan de kerken. Wat Petrus doorgemaakt heeft is de verandering in de gezindheid van zijn leven: hij heeft de liefde voor God ervaren. Nu dat je het verschil kent tussen het wezen van beiden, kun je zien wie uiteindelijk waarachtig in God geloofde en wie niet. Eén van beiden geloofde waarachtig in God, de ander geloofde niet waarachtig in God. Eén onderging verandering in zijn gezindheid, de ander niet. Eén diende nederig en viel niet snel op, de ander werd door de mensen aanbeden en had een grote naam. De een streefde naar heiligheid, de ander niet en hoewel hij niet onrein was, was hij niet vervuld van een zuivere liefde. Eén bezat ware menselijkheid, de ander niet. Eén bezat het verstand van een schepsel van God, en de ander niet. Dat zijn de verschillen in het wezen van Paulus en Petrus. Het pad dat Petrus bewandelde is het pad naar succes, en dit is ook het pad om de normale

menselijkheid en de plicht van een schepsel van God terug te kunnen krijgen. Petrus staat voor allen die geslaagd zijn. Het pad dat Paulus is gegaan is het pad van de mislukking. Paulus staat voor allen die zich oppervlakkig onderwerpen en uitputten en God niet oprecht liefhebben. Paulus staat voor allen die de waarheid niet bezitten. In zijn geloof in God wilde Petrus God in alles tevredenstellen en wilde hij alles gehoorzamen wat van God kwam. Zonder ook maar de minste klacht kon hij tuchting en oordeel accepteren, evenals loutering, rampspoed en ontbering in zijn leven. Niets van dit alles kon zijn liefde voor God veranderen. Was dat niet de ultieme liefde voor God? Was dat niet de vervulling van de plicht van een schepsel van God? Of je nu tuchting, oordeel of rampspoed ondergaat, je kunt altijd gehoorzaamheid tot aan de dood bereiken. Dit is wat een schepsel van God zou moeten bereiken, dit is de zuiverheid van de liefde voor God. Als de mens zoveel kan bereiken, dan is hij een geschikt schepsel van God, en is er niets dat beter aan het verlangen van de Schepper voldoet. Stel je eens voor dat je voor God kunt werken, maar dat je Hem niet gehoorzaam bent en niet waarachtig van Hem kunt houden. Je hebt dan niet alleen je plicht als schepsel van God niet vervuld, maar ook zul je door God veroordeeld worden. Je bent immers iemand die de waarheid niet bezit, die niet in staat is God te gehoorzamen, die ongehoorzaam is aan God. Je geeft er alleen maar om dat je voor God kan werken. Maar de waarheid in praktijk brengen of jezelf kennen kan je niet schelen. Je begrijpt en kent de Schepper niet, en je gehoorzaamt Hem niet en hebt Hem niet lief. Jij bent iemand die van nature ongehoorzaam is aan God. De Schepper houdt niet van zulke mensen.

Sommige mensen zeggen: "Paulus heeft enorm veel werk verzet. Hij heeft een zware last voor de kerk op zijn schouders genomen en er een grote bijdrage

aan geleverd. De dertien brieven van Paulus beslaan de 2000 jaar van het Tijdperk van Genade, doen alleen onder voor de vier Evangelien. Wie kan zich met hem meten? Niemand kan de Openbaring van Johannes ontcijferen, terwijl de brieven van Paulus leven brengen en de kerken baat hadden bij het werk dat hij deed. Wie zou dat anders hebben kunnen bereiken? En wat deed Petrus dan voor werk?" Als de mens anderen de maat neemt, is dat naar hun bijdrage. Als God de mens de maat neemt, is dat naar zijn aard. Van allen die het leven zoeken was Paulus een persoon die zijn eigen essentie niet kende. Hij was zeker niet nederig of gehoorzaam, en ook kende hij zijn eigen wezen niet, hetgeen lijnrecht tegenover Gods wil stond. En dus was hij iemand die geen gedetailleerde ervaringen had opgedaan, en was hij iemand die de waarheid niet in de praktijk bracht. Petrus was anders. Hij kende zijn onvolkomenheden, zijn zwakheden en zijn verdorven gezindheid als schepsel van God. Daarom had hij een pad van oefening om zijn gezindheid te veranderen. Hij behoorde niet tot de mensen die slechts een doctrine hadden, maar geen realiteit bezaten. Zij die veranderen, zijn nieuwe mensen die gered zijn. Zij zijn het die geschikt zijn om naar de waarheid op zoek te gaan. Mensen die onveranderlijk blijven, zijn van nature achterhaald; het zijn degenen die niet gered zijn, dat wil zeggen, die door God veracht en verworpen worden. Ze zullen niet door God herdacht worden, hoe groots hun werk ook is geweest. Als je dit met je eigen zoektocht vergelijkt, dan moet het duidelijk zijn of je uiteindelijk dezelfde soort persoon bent als Petrus of als Paulus. Als er nog steeds geen waarheid aanwezig is in wat je zoekt, en als je zelfs nu nog even arrogant en schaamteloos als Paulus bent, en nog even nonchalant en opschepperig bent als hij, dan ben je ongetwijfeld een ontaard, mislukt mens die zal mislukken. Als je hetzelfde zoekt als Petrus, als je

op zoek bent naar oefening en ware verandering, en niet arrogant of eigenzinnig bent maar je plicht wilt vervullen, dan ben je een schepsel van God dat kan overwinnen. Paulus kende zijn eigen wezen of verdorvenheid niet, laat staan dat hij zijn eigen ongehoorzaamheid kende. Hij maakte nooit gewag van zijn verachtelijk verzet tegen Christus, en hij had ook geen grote spijt. Hij gaf slechts een korte uitleg, en diep in zijn hart onderwierp hij zich niet helemaal aan God. Hoewel hij op weg naar Damascus viel, heeft hij niet diep in zichzelf gekeken. Hij vond het goed genoeg om gewoon door te werken, en beschouwde zelfkennis en zijn vroegere gezindheid veranderen niet als de meest cruciale zaken. Gewoon de waarheid spreken en voor anderen zorgen was voor hem voldoende balsem voor zijn geweten, en hij troostte zich dat hij de apostelen van Jezus niet meer achtervolgde en zichzelf zijn vroegere zonden had vergeven. Het doel dat hij nastreefde was slechts vluchtig werk en een kroon in de toekomst, het doel dat hij nastreefde was overvloedige genade. Hij was niet op zoek naar voldoende waarheid; hij hoefde niet dieper door te dringen tot de waarheid die hij voorheen niet had begrepen. En zo kun je zeggen dat zijn zelfkennis vals was en hij aanvaardde de tuchting of het oordeel niet. Het feit dat hij in staat was werk te doen, betekent nog niet dat hij kennis bezat van zijn eigen aard of wezen. Hij concentreerde zich uitsluitend op praktijken buiten zichzelf. Bovendien was hij uit op kennis, niet op verandering. Zijn werk kwam helemaal voort uit de verschijning van Jezus op weg naar Damascus. Het was niet iets dat hij zich oorspronkelijk had voorgenomen. Ook was het geen werk dat zich voordeed nadat hij het snoeien van zijn vroegere gezindheid had geaccepteerd. Hoe hij ook werkte, zijn vroegere gezindheid veranderde niet, dus deed hij met zijn werk geen boete voor zijn eerdere zonden. Het werk speelde slechts een bepaalde rol voor de kerken

van die tijd. Iemand als hij, wiens vroegere gezindheid niet veranderde, dat wil zeggen, die geen redding ontving en zelfs meer zonder de waarheid ging, is zonder meer niet in staat een van de mensen die door de Heer Jezus aanvaard zijn te worden. Hij was niet vervuld van liefde en eerbied voor Jezus Christus en hij was ook niet erg bedreven in het zoeken naar de waarheid, en hij was al helemaal niet iemand die op zoek was naar het mysterie van de incarnatie. Hij was slechts iemand die zeer bedreven was in drogredenen en die zich niet wilde buigen voor hogergeplaatsten of voor hen die de waarheid bezaten. Hij was afgunstig tegenover mensen of waarheden die aan hem tegengesteld of hem vijandig waren en gaf de voorkeur aan getalenteerde mensen die een grote naam en diepgaande kennis vertegenwoordigden. Hij hield er niet van met arme mensen om te gaan die op zoek waren naar de ware weg en alleen maar om de waarheid gaven. In plaats daarvan hield hij zich bezig met notabelen uit de religieuze organisaties die slechts over doctrines praatten en overvloedige kennis bezaten. Hij hield niet van het nieuwe werk van de Heilige Geest en gaf niets om de beweging van het nieuwe werk van de Heilige Geest. In plaats daarvan gaf hij de voorkeur aan voorschriften en doctrines die boven algemene waarheden stonden. Met zijn natuurlijke essentie en het geheel van wat hij zocht, verdient hij het niet om een christen te worden genoemd die op zoek is naar de waarheid, laat staan een trouwe dienaar in het huis van God, want hij huichelde te veel en was te ongehoorzaam. Hoewel hij bekend staat als een dienaar van de Heer Jezus, was hij totaal ongeschikt om de poort van het hemelrijk binnen te gaan omdat zijn handelingen van het begin tot het einde niet rechtschapen genoemd kunnen worden. Hij kan slechts gezien worden als een huichelaar die zonden beging, maar toch ook voor Christus werkte. En hoewel hij niet kwaadaardig

genoemd kan worden, past het heel goed hem een zondig man te noemen. Hij heeft veel werk verzet, maar moet niet worden beoordeeld op de hoeveelheid, maar alleen op de kwaliteit en de essentie van het werk. Alleen zo kun je tot de bodem van de zaak komen. Hij heeft altijd geloofd: “Ik ben in staat om te werken, ik ben beter dan de meeste anderen; als geen ander houd ik rekening met de last van de Heer en niemand heeft zo’n diep berouw als ik, want het grote licht scheen op mij en ik heb het grote licht aanschouwd; daarom is mijn berouw dieper dan dat van wie dan ook.” Toentertijd was dat wat hij diep van binnen dacht. Aan het einde van zijn werk zei Paulus: “Ik heb de strijd gestreden, mijn weg is ten einde, en er is een kroon van rechtvaardigheid voor mij klaargelegd.” Zijn strijd, werk en weg waren helemaal ten behoeve van de kroon van rechtvaardigheid, en hij maakte niet actief gestage vorderingen. En hoewel hij zijn werk niet werktuigelijk uitvoerde, kun je wel zeggen dat hij zijn werk slechts deed om zijn fouten goed te maken, om de beschuldigingen door zijn geweten te compenseren. Hij hoopte slechts zijn werk af te krijgen, zijn weg tot een einde te brengen en zijn strijd zo spoedig mogelijk te strijden om des te eerder de hevig gewenste kroon van rechtvaardigheid te verkrijgen. Waar hij op hoopte was niet de Heer Jezus tegemoet te komen met zijn ervaringen en ware kennis, maar zijn werk zo snel mogelijk af te hebben zodat hij de beloning die hij had verdiend met zijn werk zou ontvangen als hij Jezus ontmoette. Hij gebruikte zijn werk om zichzelf te troosten en een deal te sluiten in ruil voor een toekomstige kroon. Hij was niet uit op de waarheid of op God, maar alleen op de kroon. Hoe kon zo’n streven aan de norm voldoen? Zijn motivatie, zijn werk, de prijs die hij betaalde en al zijn moeite – dat was allemaal doortrokken van zijn prachtige fantasieën en hij werkte geheel volgens zijn eigen verlangens. In de prijs die hij betaalde met

zijn gehele werk kwam niet de minste bereidheid voor; hij had gewoon een deal gesloten. Hij deed niet bereidwillig zijn best om zijn plicht te vervullen, maar om het doel van de deal te bereiken. Hebben zulke inspanningen enige waarde? Wie zou zijn onreine inspanningen prijzen? Wie is er in zulke inspanningen geïnteresseerd? Zijn werk was vol dromen over de toekomst, vol fantastische plannen, en hield geen pad in waarlangs hij zijn menselijke gezindheid kon veranderen. Zoveel van zijn liefdadigheid was schijn. Zijn werk bracht geen leven maar bestond uit voorgewende beleefdheid; het was een deal. Hoe kan dergelijk werk de mens op het pad brengen naar het hervinden van zijn oorspronkelijke plicht?

Alles waar Petrus naar op zoek was, was naar Gods hart. Hij wilde Gods wens vervullen, en ondanks het lijden en de tegenslag was hij nog steeds bereid Gods wens te vervullen. Een gelovige in God kan geen beter streven hebben. Waar Paulus naar op zoek was, was door zijn eigen vlees besmet, door zijn eigen opvattingen en door zijn eigen plannen en listen. Op geen enkele manier was hij een geschikt schepsel van God of iemand die Gods wens wilde vervullen. Petrus wilde zich aan Gods orkestratie onderwerpen en hoewel het werk dat hij deed niet bijzonder was, klopten de motivatie achter zijn zoektocht en het pad dat hij bewandelde. Hij slaagde er weliswaar niet in veel mensen te winnen, maar wel om de weg naar de waarheid te zoeken. Hierom kun je zeggen dat hij een geschikt schepsel van God was. Al ben je nu geen werker, toch kun je de plicht van een schepsel van God vervullen en proberen je aan al Gods orkestraties te onderwerpen. Je zou in staat moeten zijn te gehoorzamen aan alles wat God zegt en allerlei beproevingen en louteringen mee te maken en, ondanks je zwakheid, in je hart nog steeds God kunnen liefhebben. Zij die de

verantwoordelijkheid voor hun eigen leven nemen zijn bereid de plicht van een schepsel van God uit te voeren. Het gezichtspunt van dergelijke mensen over de zoektocht is het juiste. Dit zijn de mensen die God nodig heeft. Als je veel werk hebt verricht, en anderen hebben jouw leer ontvangen, maar jijzelf bent niet veranderd en hebt geen getuigenis afgelegd of enige ware ervaring opgedaan zodat aan het einde van je leven niets dat je gedaan hebt getuigenis aflegt, ben je dan iemand die veranderd is? Ben je dan iemand die op zoek is naar de waarheid? Toen gebruikte de Heilige Geest jou, maar wanneer Hij jou gebruikte, gebruikte Hij het deel van jou dat gebruikt kon worden om te werken en het deel van jou dat niet gebruikt kon worden, gebruikte Hij niet. Als jij wenste te veranderen, dan zou je langzaam vervolmaakt worden tijdens het proces van gebruikt worden. Toch aanvaardt de Heilige Geest geen verantwoordelijkheid voor of je uiteindelijk wel of niet gewonnen zult worden; dit hangt ervan af hoe je zoekt. Als er in jouw eigen gezindheid geen veranderingen optreden, komt dat doordat jouw standpunt ten opzichte van je zoektocht verkeerd is. Als je niet beloond wordt, dan is dat jouw eigen probleem, en omdat jij zelf niet in staat bent geweest de waarheid in praktijk te brengen, ben je niet in staat aan Gods verlangen te voldoen. En zo is er niets belangrijker dan je eigen ervaringen, en is er niets crucialer dan jouw eigen intrede. Sommige mensen zullen uiteindelijk zeggen: "Ik heb zoveel werk verricht voor u, en al zijn er misschien geen gevierde resultaten geweest, ik ben toch ijverig geweest in mijn inspanningen. Kunt u mij niet gewoon in de hemel binnenlaten om de vrucht van het leven te eten?". Je moet weten naar wat voor een soort mens ik verlang: de onreinen worden het koninkrijk niet binnengelaten, de onreinen mogen de heilige grond niet besmeuren. Al heb je misschien jarenlang veel werk verricht, als je

uiteindelijk nog betreurenswaardig vies bent verdraagt de wet van de hemel jouw wens om binnen te komen in mijn koninkrijk niet! Vanaf de stichting van de wereld tot op heden heb ik nog nooit gemakkelijk toegang verschaft aan hen die bij mij in de gunst proberen te komen. Dit is een regel van de hemel, niemand kan deze regel overtreden! Je moet het leven nastreven. Vandaag de dag zijn diegenen die vervolmaakt worden van hetzelfde soort als Petrus: het zijn diegenen die streven naar veranderingen in hun gezindheid en die getuigenis aan God willen afleggen en hun plicht als schepsel van God wensen uit te voeren. Alleen zulke mensen zullen vervolmaakt worden. Als je alleen naar een beloning op zoek bent, en de gezindheid van je leven niet probeert te veranderen, dan zijn al je inspanningen tevergeefs. Dat is de onveranderlijke waarheid!

Uit het verschil in wezen van Petrus en Paulus zou je moeten kunnen opmaken dat allen die het leven niet nastreven tevergeefs werken! Je gelooft in God en volgt God, en dus moet je God in je hart liefhebben. Je moet je verdorven gezindheid afschudden, proberen Gods wens te vervullen en de plicht van een schepsel van God uit te voeren. Omdat je in God gelooft en Hem volgt, moet je alles aan Hem opofferen. Daarbij moet je geen persoonlijke keuzes maken of eisen stellen, en dien je de vervulling van Gods wens te bereiken. Omdat je geschapen bent, dien je de Heer die jou geschapen heeft te gehoorzamen, want je hebt van nature geen heerschappij over jezelf en bent niet in staat om je eigen lot te bepalen. Omdat je een mens bent die in God gelooft, moet je op zoek naar heiligheid en verandering. Omdat je een schepsel van God bent, moet je je aan je plicht houden. Je moet je plaats kennen en je plicht niet overschrijden. Dit is niet om je te beperken, of om je middels een doctrine te onderdrukken. Het is het pad waardoor je je plicht kunt vervullen. Het is het pad

dat allen die rechtschapen handelen kunnen – en zouden moeten – bereiken. Als je het wezen van Petrus en Paulus vergelijkt, dan weet je hoe je moet zoeken. Van de paden die Petrus en Paulus zijn gegaan is het ene pad van vervolmaking en het andere het pad van eliminatie; Petrus en Paulus vertegenwoordigen twee verschillende paden. Beiden hebben weliswaar het werk van de Heilige Geest ontvangen, en beiden zijn verlicht en geïllumineerd door de Heilige Geest, en beiden hebben dat wat hun door de Heer Jezus is toevertrouwd aanvaard, maar de vrucht die in ieder van hen werd afgeworpen was niet dezelfde. De ene heeft werkelijk vrucht gedragen, de andere niet. Uit hun wezen, uit het werk dat zij deden, uit wat zij aan de buitenkant uitdrukten, en uit hoe zij geëindigd zijn, zou je moeten kunnen opmaken welk pad jij moet nemen, welk pad jij moet kiezen om te gaan. Zij gingen twee duidelijk verschillende paden. Paulus en Petrus, zij zijn hét voorbeeld van elk der paden, en dus vanaf het allereerste begin dienden zij als voorbeeld om de beide paden te typeren. Wat zijn de kernpunten van de ervaringen van Paulus, en waarom mislukte hij? Wat zijn de kernpunten van de ervaringen van Petrus, en hoe onderging hij de vervolmaking? Als je naast elkaar legt waar beiden om gaven, dan weet je precies wat voor soort mens God vereist, wat Gods wil is, wat Gods gezindheid is, wat voor soort mens uiteindelijk vervolmaakt zal worden, en wat voor soort mens niet vervolmaakt zal worden, wat de gezindheid is van hen die vervolmaakt zullen worden en wat de gezindheid is van hen die niet vervolmaakt zullen worden. Deze wezenlijke kwesties kunnen herkend worden in de ervaringen van Petrus en Paulus. God heeft alle dingen geschapen, en dus brengt Hij de hele schepping onder Zijn heerschappij, onderwerpt Hij haar aan zijn heerschappij. Hij heeft het gezag over alle dingen, alle dingen zijn in Zijn handen. De hele schepping van God inclusief

dieren, planten, de mensheid, de bergen, de rivieren en de meren – alles moet onder Zijn heerschappij komen. Alle dingen in de lucht en op de aarde moeten onder Zijn heerschappij komen. Ze kunnen geen keus hebben en moeten zich allemaal aan Zijn orkestratie onderwerpen. Dit is door God verordend, dit is het gezag van God. God heeft het gezag over alle dingen, en ordent en rangschikt alles, deelt ieder naar zijn soort in en bedeeft ieder een eigen positie toe, zoals God het wil. Hoe groot iets ook is, niets kan God voorbijstreven en alle dingen staan in dienst van de mensheid die door God is geschapen en geen enkel ding durft God ongehoorzaam te zijn of eisen te stellen aan God. En zo dient de mens, als schepsel van God, ook de plicht van de mens te vervullen. Ongeacht of hij al dan niet meester of zorgdrager van alle dingen is, hoe hoog de status van de mens ook is bij alle dingen, hij blijft toch slechts een klein mens onder de heerschappij van God en is niet meer dan een onbeduidend mens, een schepsel van God, en zal nooit boven God uitkomen. Als een schepsel van God zou de mens de plicht van een schepsel van God moeten willen uitvoeren, God moeten willen liefhebben zonder andere keuzes te maken, want God is de liefde van de mens waard. Zij die God willen liefhebben moeten niet op zoek zijn naar eigen gewin of naar iets waar zij zelf naar verlangen. Dat is de meest juiste manier van zoeken. Als dat waar je naar op zoek bent de waarheid is, dat wat je in praktijk brengt de waarheid is, en dat wat je bereikt een verandering in je gezindheid is, dan is het pad dat je bewandelt het juiste. Als dat wat je zoekt de zegeningen van het vlees zijn, en dat wat je in praktijk brengt de waarheid van je eigen opvattingen is, en als er geen verandering in je gezindheid optreedt, en je helemaal niet gehoorzaam bent aan God in het vlees, en je nog altijd in vaagheid leeft, dan zal datgene waar je naar op zoek bent je naar de hel voeren, want het

pad dat je bewandelt is het pad van de mislukking. Of je vervolmaakt of geëlimineerd wordt hangt af van je persoonlijke zoektocht, wat ook inhoudt dat succes of mislukking afhangen van het pad dat de mens bewandelt.

Gods werk en het werk van de mens

Hoeveel van het werk van de mens is het werk van de Heilige Geest en hoeveel is de ervaring van de mens? Zelfs vandaag de dag kan je stellen dat mensen deze vragen nog altijd niet begrijpen, wat allemaal als reden heeft dat mensen de werkingsprincipes van de Heilige Geest niet begrijpen. Het werk van de mens waar ik het over heb, verwijst natuurlijk naar het werk van diegenen die het werk van de Heilige Geest hebben of die worden gebruikt door de Heilige Geest. Ik heb het niet over het werk dat zijn origine kent in de wil van de mens, maar het werk van de apostelen, werkers of gewone broeders en zusters binnen de reikwijdte van het werk van de Heilige Geest. Hier verwijst het werk van de mens niet naar het werk van de geïncarneerde God, maar naar de reikwijdte en de principes van het werk van de Heilige Geest in mensen. Hoewel deze principes de principes en de reikwijdte van het werk van de Heilige Geest zijn, zijn deze niet hetzelfde als de principes en de reikwijdte van het werk van de geïncarneerde God. Het werk van de mens heeft de substantie en principes van de mens, terwijl het werk van God de substantie en principes van God heeft.

Het werk in de stroom van de Heilige Geest, of het nu Gods eigen werk is of het werk van mensen die worden gebruikt, is het werk van de Heilige Geest. De substantie van God Zelf is de Geest, die de Heilige Geest kan worden genoemd

of de zevenvoudig versterkte Geest. Al met al, Zij zijn de Geest van God. Het enige is, dat de Geest van God in verschillende tijden verschillend wordt genoemd. Maar Hun substantie is nog altijd één. Daarom is het werk van God Zelf het werk van de Heilige Geest; het werk van de geïncarneerde God is niets minder dan de Heilige Geest aan het werk. Het werk van mensen die worden gebruikt is ook het werk van de Heilige Geest. Het enige is, dat het werk van God de complete uitdrukking is van de Heilige Geest, en dat is absoluut waar, terwijl het werk van mensen die worden gebruikt wordt gemengd met vele menselijke dingen, en het niet de directe uitdrukking van de Heilige Geest is, laat staan complete uitdrukking. Het werk van de Heilige Geest is gevarieerd en niet beperkt op welke manier dan ook. Het werk varieert in verschillende mensen en draagt verschillende werkingssubstanties uit. Werk in verschillende tijden verschilt ook, evenals werk in verschillende landen. De Heilige Geest werkt vanzelfsprekend op verschillende manieren en volgens vele principes. Ongeacht hoe het werk wordt uitgevoerd en door welk soort mensen, de substantie is altijd anders en het werk dat Hij doet aan verschillende mensen heeft allemaal principes en kan allemaal de substantie van het doel van het werk vertegenwoordigen. Dit is omdat het werk van de Heilige Geest behoorlijk specifiek is in reikwijdte en in omvang. Het werk dat wordt gedaan in het vleesgeworden vlees is niet hetzelfde als het werk dat aan mensen wordt uitgevoerd, en het werk varieert ook naargelang het verschillende kaliber van de mensen. Werk dat wordt gedaan in het vleesgeworden vlees wordt niet gedaan aan mensen en in het vleesgeworden vlees doet Hij niet hetzelfde werk als wat aan mensen wordt gedaan. Kortom, het maakt niet uit hoe Hij werkt, werk aan verschillende objecten is nooit hetzelfde en de principes waarnaar Hij werkt

verschillen in overstemming met de toestand en aard van verschillende mensen. De Heilige Geest werkt aan verschillende mensen op basis van hun inherente substantie en eist niets van hen dat hun inherente substantie te boven gaat en evenmin zal Hij aan hen werken buiten hun daadwerkelijke kaliber. Het werk van de Heilige Geest aan een mens stelt mensen dus in staat om de substantie te zien van het object van het werk. De inherente substantie van de mens verandert niet; het werkelijke kaliber van de mens is beperkt. Of de Heilige Geest nu mensen gebruikt of aan mensen werkt, het werk is altijd in overeenstemming met de beperkingen van het kaliber van mensen, zodat zij er profijt van hebben. Wanneer de Heilige Geest werkt aan mensen die worden gebruikt, worden zowel hun gaven als hun werkelijke kaliber ingezet en niet achtergehouden. Hun werkelijke kaliber wordt helemaal ingezet om het werk te dienen. Je kunt stellen dat Hij werkt door de beschikbare delen van een mens te gebruiken, om de werkresultaten te behalen. Het werk dat wordt gedaan in het vleesgeworden vlees daarentegen, is om het werk van de Geest direct uit te drukken en is niet gemengd met menselijk verstand en gedachten en is onbereikbaar voor de gaven van de mens, de beleving van de mens of zijn aangeboren toestand. De ontelbare werken van de Heilige Geest zijn allemaal gericht op het begunstigen en opbouwen van de mens. Maar sommige mensen kunnen volmaakt worden gemaakt, terwijl anderen niet de toestand bezitten om vervolmaakt te worden. Dat wil zeggen dat ze niet volmaakt kunnen worden gemaakt en slechts met moeite kunnen worden gered, ook al heeft de Heilige Geest misschien door hen heen gewerkt, ze worden uiteindelijk uitgeroeid. Dat wil zeggen dat, hoewel het werk van de Heilige Geest is bedoeld om mensen op te bouwen, dit niet betekent dat iedereen die het werk van de Heilige Geest heeft gehad, uiteindelijk

volkomen zal worden vervolmaakt, omdat de weg die veel mensen nastreven niet de weg is naar vervolmaking. Ze hebben enkel het eenzijdige werk van de Heilige Geest en niet de subjectieve menselijke samenwerking of het correct menselijk nastreven. Op deze manier wordt het werk van de Heilige Geest bij deze mensen in dienst geplaatst van diegenen die worden vervolmaakt. Het werk van de Heilige Geest kan niet direct worden gezien door mensen of direct door mensen zelf worden aangeraakt. Het kan enkel worden uitgedrukt met hulp van de mens met de gave van werk, wat betekent dat het werk van de Heilige Geest wordt gegeven aan volgelingen via de uitdrukking door mensen.

Het werk van de Heilige Geest wordt volbracht en voltooid door vele typen mensen en vele verschillende omstandigheden. Hoewel het werk van de geïncarneerde God het werk van een geheel tijdperk kan vertegenwoordigen, evenals het binnengaan van de mens in een geheel tijdperk, moet het werk aan de uitgebreide intrede van mensen nog altijd worden gedaan door mensen die worden gebruikt door de Heilige Geest en niet door de geïncarneerde God. Dus Gods werk of Gods eigen bediening is het werk van Gods vleesgeworden vlees en kan niet worden gedaan door een mens in Zijn plaats. Het werk van de Heilige Geest wordt voltooid door vele verschillende typen mensen en kan niet worden vervuld door slechts een enkele specifieke persoon of volledig door een specifiek persoon worden verklaard. Diegenen die de kerken leiden kunnen ook niet ten volle het werk van de Heilige Geest vertegenwoordigen; zij kunnen enkel wat leiderswerk doen. Op deze manier kan het werk van de Heilige Geest worden onderverdeeld in drie delen: Gods eigen werk, het werk van mensen die worden gebruikt en het werk aan allen in de stroom van de Heilige Geest. Onder deze drie, is Gods eigen werk het leiden van het gehele tijdperk; het werk van de

mensen die worden gebruikt is er om alle volgelingen van God te leiden door te worden gezonden of opdrachten te ontvangen naar Gods eigen werk, waarbij deze mensen degenen zijn die samenwerken met Gods werk; het werk gedaan door de Heilige Geest aan hen in de stroom is bedoeld om al Zijn eigen werk te onderhouden, dat wil zeggen, het gehele management te onderhouden en Zijn getuigenis te onderhouden en tegelijkertijd diegenen te vervolmaken die kunnen worden vervolmaakt. Deze drie onderdelen zijn het complete werk van de Heilige Geest, maar zonder het werk van God Zelf, zou het volledige managementwerk stagneren. Het werk van God Zelf heeft betrekking op het werk van de gehele mensheid en het vertegenwoordigt ook het werk van het gehele tijdperk. Dat wil zeggen, dat Gods eigen werk de beweging en ontwikkeling van al het werk van de Heilige Geest vertegenwoordigt, terwijl het werk van de apostelen na Gods eigen werk komt en daaruit voortvloeit. En het is niet zo, dat hun werk het tijdperk leidt, of ontwikkelingen van het werk van de Heilige Geest in een geheel tijdperk vertegenwoordigt. Zij doen enkel het werk dat de mens behoort te doen, dat helemaal niets van het managementwerk omvat. Gods eigen werk is het project binnen het managementwerk. Het werk dat door de mens gedaan wordt is enkel de plicht van de mens die gebruikt wordt en heeft geen relatie met het managementwerk. Vanwege verschillende identiteiten en representaties van het werk, ook al zijn ze beiden het werk van de Heilige Geest, zijn er duidelijke en substantieve verschillen tussen Gods eigen werk en het werk van de mens. Bovendien varieert de omvang van het werk van de Heilige Geest aan werkobjecten met verschillende identiteiten. Dit zijn de principes en de reikwijdte van het werk van de Heilige Geest.

Het werk van de mens vertegenwoordigt zijn eigen ervaring en zijn menselijkheid. Wat de mens biedt en het werk dat de mens doet vertegenwoordigt hem. Het zicht, de beredenering, de logica en het rijke inbeeldingsvermogen van de mens worden allemaal in zijn werk betrokken. De beleving van de mens is met name meer in staat om zijn werk te vertegenwoordigen en de dingen die een mens heeft ervaren zullen de onderdelen zijn van zijn werk. Het werk van de mens kan zijn ervaring uitdrukken. Wanneer sommige mensen in een passieve staat iets beleven, zal het grootste gedeelte van hun communicatie uit negatieve elementen bestaan. Als hun beleving voor een tijd positief is en ze vooral paden aan de positieve kant hebben, zal hun communicatie zeer bemoedigend zijn en kunnen mensen positieve voeding van hen ontvangen. Als een werker voor een tijd passief wordt op dit punt, zal zijn communicatie altijd negatieve elementen met zich meedragen. Dit soort communicatie is deprimerend en anderen zullen onbewust gedeprimeerd raken als zij zijn communicatie volgen. De toestand van de volgelingen verandert, afhankelijk van die van de leider. Hoe een werker van binnen is, is wat hij uitdrukt en het werk van de Heilige Geest verandert vaak met zijn toestand. Hij werkt naargelang de menselijke ervaring en dwingt mensen niet, maar verlangt van de mens in overeenstemming met de normale gang van zijn ervaring. Dit wil zeggen dat de communicatie van mensen verschilt van het woord van God. De communicatie van mensen betuigt hun individuele zicht en beleving, waarmee ze uiten wat zij zien en beleven op het fundament van Gods werk. Hun verantwoordelijkheid is om, nadat God werkt of spreekt, uit te vinden wat zij behoren te praktiseren of binnen horen te gaan, en het vervolgens aan volgelingen door te geven. Daarom vertegenwoordigt het werk van de mens zijn

eigen intrede en handelswijze. Natuurlijk is dergelijk werk vermengd met menselijke lessen en ervaring of iets van de menselijke gedachten. Het maakt niet uit hoe de Heilige Geest werkt, of Hij nu werkt door een mens of door de geïncarneerde God, het zijn altijd de werkers die uiten wat zij zijn. Ook al is het de Heilige Geest die werkt, het werk is gebaseerd op wat de mens van nature is, omdat de Heilige Geest niet werkt zonder fundament. Met andere woorden, het werk wordt niet gedaan uit het niets maar is altijd in overeenstemming met werkelijke omstandigheden en echte situaties. Alleen op deze manier kan de menselijke gezindheid worden getransformeerd, dat wil zeggen dat oude opvattingen en oude gedachten kunnen worden veranderd. Wat een man uitdrukt is wat hij ziet, beleeft en zich kan inbeelden. Zelfs als het doctrines of opvattingen zijn, deze zijn allemaal bereikbaar door de gedachten van de mens. Los van de grootte van het werk van de mens, kan het niet de reikwijdte van zijn beleving overstijgen, dat wat hij ziet, of wat hij zich kan inbeelden of zich kan voorstellen. Wat God uitdrukt, is wat God Zelf is en het is buiten het bereik van de mens, dat wil zeggen, het gaat verder dan een mens kan bedenken. Hij drukt Zijn werk van het leiden van de gehele mensheid uit; dit is niet relevant voor de details van de menselijke ervaring, maar betreft daarentegen Zijn eigen management. De mens drukt zijn beleving uit, terwijl God Zijn wezen uitdrukt – dit wezen is Zijn eigenlijke gezindheid en het is buiten het bereik van de mens. De ervaring van de mens is zijn zicht en kennis die hij heeft verworven op basis van Gods uitdrukking van Zijn wezen. Dergelijk zicht en dergelijke kennis worden het wezen van de mens genoemd. Ze worden uitgedrukt op het fundament van de eigenlijke gezindheid van de mens en zijn werkelijke kaliber; derhalve worden zij ook het wezen van de mens genoemd. De mens is in staat te communiceren

over wat hij ervaart en ziet. Over wat hij niet heeft ervaren of gezien, of iets wat zijn verstand niet kan bevatten, namelijk de dingen die hij niet in zich heeft, kan hij niet communiceren. Als wat een man uitdrukt niet tot zijn ervaring behoort, is het zijn inbeelding of doctrine. Kortom, er zit geen realiteit in zijn woorden. Als je nooit in contact bent geweest met de dingen van de samenleving, zou je niet in staat zijn om te communiceren over de complexe relaties in de samenleving. Als je geen familie hebt en anderen praten over hun familieproblemen, kan jij het grootste deel van wat zij zeggen niet begrijpen. Dus de communicatie van de mens en het werk dat hij doet vertegenwoordigen zijn innerlijke wezen. Als iemand communiceert over zijn begrip van tuchtiging en het oordeel, maar je hebt hier geen ervaring mee, durf jij zijn kennis niet te ontkennen, laat staan dat je er honderd procent zeker over zou zijn. Dit is omdat de dingen waar hij over communiceert, dingen zijn waar jij geen ervaring mee hebt, iets dat je nooit hebt gekend en dat je verstand niet kan inbeelden. Je kunt enkel uit zijn kennis een toekomstige weg kiezen die betrekking heeft op tuchtiging en het oordeel. Maar deze weg kan enkel dienen als begrip op basis van doctrine en kan jouw eigen inzicht niet vervangen, laat staan jouw beleving. Misschien denk je dat wat hij zegt aardig goed klopt, maar wanneer je het ervaart, ontdek je dat het in veel opzichten praktisch niet haalbaar is. Misschien voel je dat sommige kennis die je hoort volledig onuitvoerbaar is; jij koestert er opvattingen over op dat moment en, ook al accepteer je het, je doet het met tegenzin. Maar wanneer je het ervaart, wordt de kennis waaruit je opvattingen vloeien jouw praktijk. En hoe meer je het in praktijk brengt, hoe meer je de werkelijke waarde en betekenis van zijn woorden begrijpt. Nadat je de ervaring hebt gehad, kan je vervolgens spreken over de kennis die je zou moeten hebben over de dingen die je hebt ervaren.

Daar komt nog bij dat je ook onderscheid kunt maken tussen diegenen van wie de kennis echt en praktisch is en diegenen van wie de kennis is gebaseerd op doctrine en waardeloos is. Dus of de kennis die je deelt in overeenstemming is met de waarheid, is grotendeels afhankelijk van of je de praktische ervaring hebt. Wanneer de waarheid in je ervaring aanwezig is, zal je kennis praktisch en waardevol zijn. Door je ervaring kan je ook onderscheidingsvermogen en inzicht vergaren, je kennis verdiepen en je wijsheid en gezond verstand laten toenemen in je eigen gedrag. De kennis die wordt gesproken door mensen die de waarheid niet bezitten is doctrine, ook al is de kennis nog zo groot. Dit type persoon kan dan wel zeer intelligent zijn als het gaat om zaken van het vlees, maar hij kan geen onderscheid maken als het gaat om spirituele zaken. Dit komt doordat dergelijke mensen totaal geen ervaring hebben met spirituele zaken. Dit zijn mensen die niet zijn verlicht in spirituele zaken en spirituele zaken niet begrijpen. Wat voor soort kennis je ook verkondigt, zolang het je wezen is, dan is het jouw persoonlijke ervaring, jouw echte kennis. Dat waar zij die enkel doctrine spreken over spreken, namelijk diegenen die de waarheid of de realiteit niet bezitten, kan ook hun wezen worden genoemd, omdat hun doctrine enkel is bereikt door diepe overpeinzing en het resultaat is van hun diep nadenkende verstand. Toch is het enkel doctrine en is het niets meer dan fantasie! De ervaringen van verschillende soorten mensen vertegenwoordigen de dingen binnenin hen. Allen die geen spirituele ervaring hebben, kunnen niet spreken over kennis van de waarheid, of juiste kennis over verschillende soorten spirituele dingen. Wat een man uitdrukt is dat wat hij van binnen is – dit staat vast. Als iemand kennis wil hebben van spirituele dingen en de waarheid, moet hij een echte ervaring hebben. Als je niet duidelijk kan spreken over gezond verstand in relatie tot het menselijke leven,

hoeveel minder zal je in staat zijn om te spreken over spirituele dingen? Diegenen die kerken kunnen leiden, mensen van leven voorzien en een apostel zijn voor de mensen, moeten werkelijke ervaringen hebben en een correct begrip van spirituele dingen, een correcte waardering en ervaring van de waarheid. Alleen zulke mannen zijn geschikt om werkers of apostelen te zijn die de kerken leiden. Anders kunnen zij enkel volgen als de minsten en kunnen zij niet leiden, laat staan een apostel zijn die in staat is mensen van leven te voorzien. Dit komt doordat de functie van apostelen niet is om te rennen of te vechten; het is om het werk te verrichten van het zorgen voor het leven en om anderen te leiden bij het aanbrengen van veranderingen in hun gezindheid. Degenen die deze functie uitvoeren hebben een zware verantwoordelijkheden op hun schouders gekregen, een verantwoordelijkheid die niet iedereen aankan. Dit soort werk kan enkel worden ondernomen door diegenen met een wezen dat leeft, namelijk diegenen die de waarheid hebben ervaren. Het kan niet worden ondernomen door iedereen die op kan geven, kan rennen of bereid is uit te geven; mensen die geen ervaring hebben met de waarheid, die niet zijn gesnoeid of geoordeeld, zijn niet in staat om dit type werk te doen. Mensen zonder ervaring, namelijk mensen zonder realiteit, zijn niet in staat om de realiteit duidelijk te zien, omdat zij zelf in dit aspect geen wezen bezitten. Dus dit type persoon is niet alleen niet in staat leiderschapswerk te doen, maar zal worden geëlimineerd als zij langere tijd geen waarheid hebben. Het zicht waar je over spreekt kan de moeilijkheden die je in je leven hebt meegemaakt bewijzen, voor welke zaken je bent getuigd en in welke kwesties je bent veroordeeld. Dit is ook zo in beproevingen: de dingen waarin iemand wordt gelouterd, de dingen waarin iemand zwak is, zijn de dingen waarin iemand ervaring heeft, de dingen waarin iemand wege heeft. Als iemand

bijvoorbeeld lijdt onder frustraties in het huwelijk, zal hij meestal communiceren “God zij dank, prijs God, ik moet Gods hartsverlangen bevredigen en mijn gehele leven opofferen, mijn huwelijk volledig in Gods handen leggen. Ik ben bereid om mijn hele leven aan God toe te wijden.” Door communicatie kunnen alle dingen binnenin de mens aantonen wat hij is. De snelheid van iemands spreken, of hoe luid of zacht hij spreekt, is geen kwestie van ervaring en kunnen niet vertegenwoordigen wat hij heeft en is. Ze kunnen hoogstens zeggen of zijn karakter goed of slecht is, of zijn natuur goed of slecht is, maar kunnen niet worden vergeleken met of hij ervaringen heeft. Het in staat zijn om jezelf te uiten bij het spreken, of de vaardigheid in of snelheid van het spreken, zijn slechts een kwestie van oefenen en kunnen zijn ervaring niet vervangen. Wanneer je het hebt over jouw individuele ervaringen, is je communicatie over datgene waar je belang aan hecht en alle dingen binnenin jou. Mijn spraak vertegenwoordigt mijn wezen, maar wat ik zeg gaat de mens te boven. Wat ik zeg is niet wat de mens ervaart en is niet iets dat de mens kan zien en is ook niet iets dat de mens aan kan raken, maar het is wat ik ben. Sommige mensen erkennen alleen dat datgene wat ik communiceer is wat ik ervaren heb, maar ze herkennen niet dat het de directe uitdrukking van de Geest is. Natuurlijk is wat ik zeg wat ik heb ervaren. Ik ben het die het managementwerk meer dan zesduizend jaar heeft uitgevoerd. Ik heb alles ervaren van het begin van de schepping van de mensheid tot nu; hoe zou ik niet in staat kunnen zijn om erover te spreken? Wanneer het gaat om de aard van de mens, heb ik die duidelijk gezien en heb ik die sindsdien lang geobserveerd; hoe zou ik niet in staat zijn om er duidelijk over te spreken? Aangezien ik de essentie van de mens duidelijk heb gezien, ben ik gekwalificeerd om de mens te tuchtigen en hem te oordelen, omdat alles van de

mens van Mij kwam maar door Satan is aangetast. Uiteraard ben ik ook gekwalificeerd om het werk dat ik heb gedaan te beoordelen. Hoewel dit werk niet wordt gedaan door mijn vlees, is het de directe uitdrukking van de Geest, en dit is wat ik heb en wat ik ben. Daarom ben ik gekwalificeerd om het te uiten en het werk te doen dat ik behoor te doen. Wat de mens zegt is wat zij hebben ervaren. Het is wat zij hebben gezien, wat hun verstand kan begrijpen en wat hun zintuigen kunnen voelen. Dat is waar zij over kunnen communiceren. De woorden die door Gods vleesgeworden vlees worden gesproken zijn de directe uitdrukking van de Geest en drukken het werk uit dat door de Geest is gedaan. Het vlees heeft het niet ervaren of gezien, maar uit toch Zijn wezen, omdat de substantie van het vlees de Geest is, en Hij het werk van de Geest uitdrukt. Hoewel het vlees niet in staat is het te bereiken, is het werk al gedaan door de Geest. Na de vleeswording, door de uitdrukking van het vlees, stelt Hij mensen in staat om Gods wezen te kennen en laat mensen Gods gezindheid zien, met de werken die Hij heeft gedaan. Het werk van de mens stelt mensen in staat om meer duidelijkheid te hebben over waar zij binnen zouden moeten gaan en wat zij zouden moeten begrijpen; het behelst het leiden van mensen naar het begrip en de ervaring van de waarheid. Het werk van de mens is de mens te ondersteunen; Gods werk is nieuwe paden te openen en nieuwe tijdperken voor de mensheid te openen, en om aan mensen dat wat stervelingen niet bekend is te openbaren, waardoor zij Zijn gezindheid zouden kennen. Gods werk is de gehele mensheid te leiden.

Het werk van de Heilige Geest draait helemaal om mensen profijt te bieden; het draait om het opbouwen van de mens; er is geen werk dat de mens geen profijt geeft. Of de waarheid nou diep of oppervlakkig is, of wat het kaliber is van

diegenen die de waarheid accepteren, wat de Heilige Geest doet is allemaal profijtelijk voor mensen. Maar het werk van de Heilige Geest kan niet direct worden gedaan; het moet worden gedaan door de mensen die met Hem samenwerken. Het is alleen op deze manier mogelijk dat de resultaten van het werk van de Heilige Geest kunnen worden verkregen. Wanneer het om het directe werk van de Heilige Geest gaat, is het natuurlijk in zijn geheel onvervalst; maar wanneer het de mens als medium gebruikt, is het voor een groot deel vermengd en is het niet het originele werk van de Heilige Geest. Op deze manier verandert de waarheid tot op verschillende hoogtes. Volgelingen ontvangen niet de oorspronkelijke bedoeling van de Heilige Geest, maar een combinatie van het werk van de Heilige Geest en de ervaring en kennis van de mens. Het deel van het werk van de Heilige Geest dat ontvangen wordt door volgelingen is correct. De ervaring en de kennis van de mens, die zij ontvangen, variëren omdat de werkers verschillend zijn. Wanneer werkers eenmaal verlichting en leiding ontvangen van de Heilige Geest, ervaren ze vervolgens op basis van deze verlichting en leiding. Binnen deze ervaringen worden het verstand en de ervaringen van de mens gecombineerd, evenals het wezen van de mensheid, waarna zij de kennis of het zicht verkrijgen die ze horen te verkrijgen. Dit is de manier van beoefenen nadat de mens de waarheid heeft ervaren. Deze manier van beoefenen is niet altijd dezelfde, omdat mensen verschillende ervaringen hebben en de dingen die mensen ervaren verschillend zijn. Op deze manier resulteert dezelfde verlichting van de Heilige Geest in verschillende kennis en praktijk, omdat degenen die de verlichting ontvangen verschillend zijn. Sommige mensen maken kleine fouten in de praktijk, terwijl sommige anderen grote fouten maken en weer anderen niets dan fouten maken. Dit is doordat het vermogen om

te begrijpen bij ieder persoon verschilt en omdat hun werkelijke kaliber ook verschilt. Sommige mensen begrijpen op de ene manier nadat zij een boodschap hebben gehoord en andere mensen begrijpen op een andere manier nadat zij een waarheid hebben gehoord. Sommige mensen wijken lichtelijk af en sommigen begrijpen de ware betekenis van de waarheid in zijn geheel niet. Daarom is de manier waarop iemand het heeft begrepen de manier waarop hij anderen zal leiden; dit is letterlijk waar, omdat het werk van zijn hand simpelweg zijn wezen uitdrukt. Mensen die worden geleid door hen die de waarheid op de juiste manier begrijpen, zullen de waarheid zelf ook op de juiste manier begrijpen. Zelfs als er mensen zijn die op een verkeerde manier denken, zijn er daar maar weinig van, en niet alle mensen zullen verkeerd denken. Als iemand bij zijn begrip van de waarheid zich vergist heeft, zullen degenen die hem volgen er ongetwijfeld ook naast zitten. Deze mensen zullen fout zijn in elke zin van het woord. De mate van begrip van de waarheid onder volgelingen is grotendeels afhankelijk van de werkers. Natuurlijk is de waarheid van God correct, zonder fouten en volkomen zeker. Maar de werkers zijn niet volkomen correct en kunnen niet volkomen betrouwbaar worden genoemd. Als werkers een zeer praktische manier hebben om de waarheid in praktijk te brengen, zullen volgelingen ook een manier hebben om haar in praktijk te brengen. Als werkers geen manier hebben om de waarheid in praktijk te brengen en alleen doctrine hebben, zullen volgelingen totaal geen realiteit bezitten. Het kaliber en de natuur van volgelingen worden bepaald bij de geboorte en worden niet geassocieerd met werkers. Maar in hoeverre de volgelingen de waarheid begrijpen en God kennen hangt af van de werkers. (Dit geldt enkel voor sommige mensen.) Hoe een werker is, zo zullen de volgelingen die hij leidt ook zijn. Wat een werker uitdrukt

is zijn eigen wezen, zonder voorbehoud. Wat hij vraagt van zijn volgelingen is wat hij zelf bereid is te bereiken of wat hij kan bereiken. De meeste werkers vragen dingen van hun volgelingen op basis van wat zij zelf doen, ook al zijn er vele mensen die dat helemaal niet kunnen bereiken. Wat mensen niet kunnen bereiken, wordt een obstakel om ergens binnen te gaan.

Er is veel minder sprake van afwijking in het werk van diegenen die snoeiing, behandeling, oordeel en tuchtiging hebben ondergaan. En de uiting van hun werk is veel accurater. Zij die vertrouwen op hun natuurlijkheid om te werken, maken behoorlijk grote fouten. Er is te veel natuurlijkheid in het werk van niet vervolmaakte mensen, wat een groot obstakel opwerpt voor het werk van de Heilige Geest. Maar hoe goed iemands kaliber ook is, zij moeten toch ook het snoeien, de behandeling en het oordeel ondergaan voordat zij het werk kunnen doen dat God hun heeft opgedragen. Als zij geen dergelijk oordeel hebben ondergaan kan hun werk, hoe goed het ook gedaan wordt, niet in overeenstemming zijn met de principes van de waarheid en is het in zijn geheel natuurlijkheid en menselijke goedheid. Het werk van hen die het snoeien, het behandelen en oordeel hebben ondergaan is veel accurater dan het werk van hen die niet zijn gesnoeid en geoordeeld. Diegenen die geen oordeel hebben ondergaan, uiten niets dan menselijk vlees en gedachten, vermengd met een grote hoeveelheid menselijke intelligentie en aangeboren talenten. Het is niet de accurate uitdrukking door de mens van Gods werk. De mensen die hen volgen worden bij hen gebracht door hun aangeboren kaliber. Omdat zij te veel opvattingen en ervaringen van de mens uitdrukken, die vrijwel los staan van Gods oorspronkelijke bedoeling en hier te ver van afwijken, is het werk van dit type persoon niet in staat om mensen voor God te brengen, maar zal dit ze

eerder voor de mens brengen. Dus zij die geen oordeel en tuchtiging hebben ondergaan zijn niet geschikt om het werk van Gods opdracht te verrichten. Het werk van een gekwalificeerde werker kan mensen op de juiste weg helpen en hen helpen dieper de waarheid in te duiken. Het werk dat hij doet kan mensen voor God brengen. Daarnaast kan het werk dat hij doet variëren van persoon tot persoon en is het niet gebonden aan regels, waardoor mensen vrijlating en vrijheid kunnen ontvangen. Bovendien kunnen zij geleidelijk groeien in het leven en geleidelijk dieper gaan in de waarheid. Het werk van een ongeschikte werker schiet flink tekort; zijn werk is dwaas. Hij kan mensen alleen naar regels leiden. Wat hij vraagt van mensen varieert niet van persoon tot persoon; hij werkt niet in overeenstemming met de werkelijke noden van de mensen. In dit type werk zijn er te veel regels en te veel doctrines. Het kan mensen niet in de realiteit brengen en ook niet in de normale praktijk van groei in het leven. Het kan mensen enkel in staat stellen om te steunen op een paar waardeloze regels. Dergelijke leiding kan mensen alleen maar naar het verkeerde pad leiden. Hij leidt je om te worden hoe hij zelf is; hij kan je brengen naar wat hij heeft en is. Om als volgeling te onderscheiden of leiders gekwalificeerd zijn, is de sleutel om te kijken naar het pad waarop zij je leiden en de resultaten van hun werk, als ook om te kijken of volgelingen de principes in overeenstemming met de waarheid ontvangen en of zij manieren om te praktiseren ontvangen die voor hen geschikt zijn om te worden getransformeerd. Je zou moeten differentiëren tussen het verschillende werk van verschillende typen mensen; je zou geen dwaze volgeling moeten zijn. Dit doet afbreuk aan de manier waarop je binnengaat. Als je niet in staat bent om te onderscheiden wiens leiderschap een pad heeft en welke niet, zal je gemakkelijk worden misleid. Deze hebben allemaal een directe invloed op je

eigen leven. Er is te veel dat natuurlijk is in het werk van niet vervolmaakte mensen; te veel van de menselijke wil is erin vermengd. Hun wezen is natuurlijkheid – datgene waarmee zij zijn geboren. Het is niet het leven na behandeld te zijn of realiteit na getransformeerd te zijn. Hoe kan dit type persoon de mensen ondersteunen die het leven najagen? Het leven dat de mens van oorsprong heeft is zijn aangeboren intelligentie of talent. Dergelijke intelligentie of talent is behoorlijk ver verwijderd van Gods exacte eisen voor de mens. Als een mens niet is vervolmaakt en zijn verdorven gezindheid is niet gesnoeid of aangepakt, zal er een groot gat zijn tussen wat hij uitdrukt en de waarheid; het zal zijn vermengd met vage dingen, zoals zijn verbeelding en eenzijdige ervaring, etc. Bovendien voelen mensen, los van hoe hij werkt, dat er geen overkoepelend doel is en geen waarheid die geschikt is voor het binnengaan van alle mensen. Het merendeel van de eisen die aan de mens gesteld worden, vraagt van hen dat ze iets doen dat hun pet te boven gaat – een onmogelijke opdracht. Dit is het werk van menselijke wil. De verdorven gezindheid van de mens, zijn gedachten en zijn opvattingen doordringen alle delen van zijn lichaam. De mens is niet geboren met het instinct om de waarheid in praktijk te brengen, noch heeft hij het instinct om direct de waarheid te begrijpen. Voeg dat bij de verdorven gezindheid van de mens – zorgt het danniet voor onderbrekingen wanneer zo'n natuurlijk persoon werkt? Maar een man die vervolmaakt is heeft ervaring met de waarheid die mensen moeten begrijpen, evenals kennis van hun verdorven gezindheid, waardoor de vage en onwerkelijke dingen in zijn werk geleidelijk verminderen, de toevoegingen van de mens minder worden, en zijn werk en dienst zelfs dichter bij de maatstaven komt die door God worden vereist. Dus heeft zijn werk de realiteit van de waarheid betreden en is het ook realistisch geworden. Vooral de

gedachten van het menselijke verstand blokkeren het werk van de Heilige Geest. De mens heeft een rijke verbeelding en redelijke logica en oude ervaringen in het afhandelen van situaties. Als zij geen snoeien en correctie ondergaan, zijn het allemaal obstakels voor het werk. Daarom kan het werk van de mens niet het meest accurate niveau bereiken, vooral niet het werk van niet vervolmaakte mensen.

Het werk van de mens heeft een bepaald bereik en beperkingen. Een persoon is alleen in staat om werk te doen van een bepaalde fase en kan niet het werk doen van het gehele tijdperk, want anders zou hij mensen leiden tot regels. Het werk van de mens kan enkel worden toegepast op een bepaalde tijd of fase. Dit komt doordat de menselijke ervaring een bepaalde reikwijdte heeft. Men kan het werk van de mens niet met het werk van God vergelijken. De praktijk van de mens en zijn kennis van de waarheid zijn allemaal toepasbaar op een bepaalde reikwijdte. Je kunt niet zeggen dat het pad dat de mens gaat compleet de wil is van de Heilige Geest, want de mens kan enkel worden verlicht door de Heilige Geest en kan niet volledig worden gevuld met de Heilige Geest. De dingen die de mens kan ervaren liggen allemaal binnen de reikwijdte van de normale menselijkheid en kunnen het bereik van gedachten in het normale menselijke verstand niet overstijgen. Eenieder die de werkelijkheid van de waarheid kan uitleven, ervaart binnen dit bereik. Wanneer zij de waarheid ervaren, is het altijd een ervaring van normaal menselijk leven onder de verlichting van de Heilige Geest, niet een ervaring die afwijkt van het normale menselijke leven. Zij ervaren de waarheid, verlicht door de Heilige Geest op het fundament van het leven van hun menselijke leven. Bovendien varieert deze waarheid van persoon tot persoon en is de diepte ervan gerelateerd aan de toestand van de persoon. Men

kan enkel zeggen dat het pad dat zij bewandelen het normale menselijke leven is van een mens die de waarheid najaagt en dat is het pad dat wordt bewandeld door een normaal persoon die verlichting heeft ontvangen van de Heilige Geest. Je kunt niet zeggen dat het pad dat zij bewandelen het pad is dat wordt genomen door de Heilige Geest. In de normale menselijke ervaring is het werk van de Heilige Geest, omdat de mensen die het najagen niet hetzelfde zijn, ook niet hetzelfde. Daar komt bij dat, omdat de omstandigheden die zij ervaren en het bereik van hun ervaring niet hetzelfde zijn, omdat het een mengelmoes is van hun verstand en gedachten, hun ervaring tot verschillende hoogtes is vermengd. Elke persoon begrijpt een waarheid die in overeenstemming is met hun individuele verschillende omstandigheden. Hun begrip van de ware betekenis van de waarheid is niet compleet en bestaat slechts uit één of een paar onvolledige aspecten ervan. De reikwijdte waarbinnen de waarheid wordt ervaren door de mens is altijd gebaseerd op de verschillende omstandigheden van individuen en is daarom niet hetzelfde. Op deze manier is kennis van dezelfde waarheid die wordt uitgedrukt door verschillende mensen niet hetzelfde. Dat wil zeggen dat de ervaring van de mens altijd beperkingen met zich meebrengt en de wil van de Heilige Geest niet volledig kan vertegenwoordigen. Het werk van de mens kan niet worden opgevat als het werk van God, zelfs al komt datgene dat wordt uitgedrukt door de mens zeer goed overeen met Gods wil, zelfs al is de ervaring van de mens bijna gelijk aan het vervolmakingswerk dat door de Heilige Geest moet worden uitgevoerd. De mens kan enkel Gods dienaar zijn, door het werk te doen dat God aan hem toevertrouwt. De mens kan enkel de kennis uiten onder de verlichting van de Heilige Geest en de waarheden die hij uit zijn persoonlijke ervaringen heeft opgedaan. De mens is niet geschikt

en voldoet niet aan de voorwaarden om een mond te zijn voor de Heilige Geest. Hij is niet bevoegd om te zeggen dat het werk van de mens het werk van God is. De mens heeft de werkprincipes van een mens en ieder mens heeft verschillende ervaringen en variërende omstandigheden. Het werk van de mens omvat al zijn ervaringen onder de verlichting van de Heilige Geest. Deze ervaringen kunnen enkel het wezen van de mens vertegenwoordigen en vertegenwoordigen niet het wezen van God of de wil van de Heilige Geest. Daarom kan het pad dat door de mens wordt bewandeld niet het pad dat de Heilige Geest bewandelt worden genoemd, want het werk van de mens kan niet het werk van God vertegenwoordigen en het werk van de mens en zijn ervaringen zijn niet de volledige wil van de Heilige Geest. Het werk van de mens is geneigd om in regels te vervallen en de methode van zijn werk wordt gemakkelijk beperkt tot een beperkte reikwijdte en is niet in staat om mensen tot een vrije weg te leiden. De meeste volgelingen leven binnen een beperkte reikwijdte en hun manier van ervaren heeft ook een beperkte reikwijdte. De ervaring van de mens is altijd beperkt; de methode van zijn werk is ook altijd beperkt tot een paar types en kan niet worden vergeleken met het werk van de Heilige Geest of het werk van God Zelf – dit komt doordat de ervaring van de mens uiteindelijk beperkt is. Hoe God Zijn werk ook doet, er zijn geen regels in te vinden; hoe het ook wordt uitgevoerd, het is niet beperkt tot één manier. Er zijn in zijn geheel geen regels in Gods werk – al Zijn werk wordt uitgegeven en is gratis. Het maakt niet uit hoeveel tijd de mens spendeert in het volgen van Hem, ze kunnen niet één wet opnoemen in de wegen van Zijn werken. Hoewel Zijn werk principieel is, wordt het altijd weer op nieuwe manieren uitgevoerd en ondergaat het elke keer weer nieuwe ontwikkelingen, die de mens niet kan vatten. Tijdens

een bepaalde periode kan God op veel verschillende manieren werken en op verschillende manieren leiden, waardoor mensen altijd op nieuwe manieren kunnen binnengaan en verandering kunnen ondergaan. Je kunt de wetten van Zijn werk niet ontdekken, omdat Hij altijd op nieuwe manieren werkt. Alleen zo vervallen Gods volgelingen niet in regels. Het werk van God Zelf vermijdt altijd de opvattingen van mensen en gaat daar juist tegenin. Alleen zij die Hem volgen en najagen met een oprecht hart kunnen hun gezindheden zien transformeren en zijn in staat om vrijelijk te leven zonder aan wat voor regels dan ook onderhevig te zijn, of door enige religieuze opvattingen te worden beperkt. Datgene dat het werk van de mens van mensen verlangt, is gebaseerd op zijn eigen ervaring en wat hijzelf kan bereiken. De standaard van deze vereisten is beperkt binnen een bepaalde reikwijdte en de methodes van praktijk zijn ook zeer beperkt. Volgelingen leven dus onbewust binnen deze beperkte reikwijdte; naarmate de tijd vordert worden het regels en rituelen. Als het werk van een bepaalde periode wordt geleid door een persoon die niet Gods persoonlijke vervolmaking heeft ondergaan en geen oordeel heeft ontvangen, zullen zijn volgelingen allemaal godsdienstijveraars en experts in het zich verzetten tegen God worden. Daarom moet een gekwalificeerde leider oordeel hebben ondergaan en vervolmaking hebben geaccepteerd. Zij die geen oordeel ondergingen, ook al hebben zij het werk van de Heilige Geest, uiten enkel vage en onwerkelijke dingen. Over een tijdje zullen zij mensen leiden tot vage en bovennatuurlijke regels. Het werk dat God uitvoert komt niet overeen met het vlees van de mens, het komt niet overeen met de gedachten van de mens maar het gaat tegen de opvattingen van de mens in; het is niet vermengd met vage religieuze kleuren. De resultaten van

Zijn werk kunnen niet worden bereikt door een man die niet is vervolmaakt door Hem en gaan verder dan de mens kan bedenken.

Werk in het verstand van de mens wordt te gemakkelijk bereikt door de mens. Pastors en leiders in de religieuze wereld, bijvoorbeeld, vertrouwen op hun gaven en posities om hun werk te doen. Mensen die hen een lange tijd volgen, zullen worden geïnfecteerd door hun gaven en zullen worden beïnvloed door delen van wat zij zijn. Zij richten zich op de gaven, vaardigheden en kennis van mensen en ze geven aandacht aan sommige bovennatuurlijke dingen en vele diepgaande onrealistische doctrines (deze diepgaande doctrines zijn natuurlijk onbereikbaar). Ze richten zich niet op veranderingen aan de gezindheid van de mens, maar richten zich liever op het trainen van het preken, de werkvaardigheden van de mens en verbeteren daarbij de kennis van de mens en zijn overvloedige religieuze doctrines. Zij richten zich niet op hoezeer de gezindheid van mensen wordt veranderd, of hoezeer mensen de waarheid begrijpen. Ze geven geen aandacht aan de substantie van mensen, en proberen nog minder de normale en abnormale toestanden van de mens te kennen. Ze gaan niet in tegen de opvattingen van de mens, openbaren deze niet en snoeien mensen vanwege hun tekortkomingen of verdorvenheid al helemaal niet. De meeste die hen volgen, dienen met hun gaven en het enige wat zij uitbrengen bestaat uit religieuze opvattingen en theologische theorieën, die de realiteit uit het oog zijn verloren en absoluut niet in staat zijn mensen van leven te voorzien. In werkelijkheid is de substantie van hun werk het koesteren van talent, het voeden van een persoon die niets heeft tot een afgestudeerd seminarist die later doorgaat in het werk en leiding gaat geven. Kan jij in zesduizend jaar van Gods werk één enkele wet vinden? Er zijn veel regels en beperkingen in het werk dat

de mens doet en het menselijk brein is te dogmatisch. Dus wat een mens uitdrukt is wat kennis en besef binnen al zijn ervaringen. De mens is niet in staat om iets hierbuiten uit te drukken. De ervaringen van de mens of zijn kennis komen niet voort uit zijn aangeboren gaven of zijn instinct; ze ontstaan door Gods leiding en Gods directe werk als herder. De mens heeft enkel het orgaan om deze hoede te accepteren en niet het orgaan om op directe wijze uit te drukken wat goddelijkheid is. De mens is niet in staat de bron te zijn, hij kan enkel een vat zijn dat water accepteert van de bron; dit is het menselijke instinct, het orgaan dat iemand dient te hebben als menselijk wezen. Als een persoon het orgaan verliest om Gods woord te accepteren en het menselijke instinct verliest, zal die persoon ook verliezen wat het meeste waard is en de plicht van de geschapen mens verliezen. Als een persoon geen kennis of ervaring van Gods woord of Zijn werk heeft, zal die persoon zijn plicht verliezen, de plicht die hij behoort uit te voeren als een schepsel, en zal hij de waardigheid van een geschapen wezen verliezen. Het is Gods instinct om te uiten wat goddelijkheid is, of het nou wordt uitgedrukt door het vlees of direct door de Geest; dit is Gods bediening. De mens drukt zijn eigen ervaringen of kennis uit (dat wil zeggen dat hij uitdrukt wat hij is) tijdens Gods werk of daarna; dit is het instinct van de mens en zijn plicht, het is wat de mens behoort te bereiken. Zelfs al komt de uiting van de mens tekort in wat God uitdrukt en zijn er vele regels in wat de mens uitdrukt, dan nog moet de mens zijn plicht vervullen en doen wat hij moet doen. De mens behoort alles te doen wat menselijkerwijs mogelijk is om zijn plicht te vervullen en er zou niet eens het kleinste beetje voorbehoud in mogen bestaan.

Na jarenlang werken, zal de mens wat ervaringen van deze jaren werk samenvatten, evenals de wijsheid en regels die zich hebben opgestapeld. Hij die

een lange tijd werkt weet hoe je de beweging in het werk van de Heilige Geest moet aanvoelen. Die weet wanneer de Heilige Geest werkt en wanneer Hij dat niet doet; hij weet hoe hij moet communiceren wanneer hij een last draagt, hij is zich bewust van de normale toestand van het werk van de Heilige Geest en de normale toestand van de groei van mensen in het leven. Een dergelijk persoon heeft jarenlang gewerkt en kent het werk van de Heilige Geest. Zij die lange tijd hebben gewerkt spreken zelfverzekerd en zonder haast; zelfs wanneer zij niets te zeggen hebben zijn zij bedaard. Van binnen kunnen zij blijven bidden om het werk van de Heilige Geest te zoeken; zij zijn ervaren in het werken. Een persoon die lange tijd heeft gewerkt en veel lessen en ervaring heeft opgedaan, heeft een hoop in zich dat het werk van de Heilige Geest belemmert; dit is een mankement aan zijn langlopende werk. Een persoon die net begonnen is te werken heeft geen menselijke lessen of ervaring meegebracht, wat vooral verlies veroorzaakt in hoe de Heilige Geest werkt. Tijdens de werkzaamheden leert hij echter geleidelijk om aan te voelen hoe de Heilige Geest werkt en wordt hij zich bewust van wat hij moet doen om het werk van de Heilige Geest te verkrijgen, wat hij moet doen om precies toe te slaan op de kwetsbare plekken van anderen en meer van dergelijke algemene kennis die degenen die werken zouden moeten bezitten. Op termijn leert hij zulke wijsheid en algemene kennis over het werken kennen, bijna als zijn broekzak, en lijkt hij deze met gemak te gebruiken als hij werkt. Maar wanneer de Heilige Geest de manier waarop Hij werkt verandert, blijft hij nog steeds vasthouden aan zijn oude kennis van werken en zijn oude werkregels en weet hij weinig van de nieuwe werkende beweging. Jaren van werk en het vol zijn van de aanwezigheid en de leiding van de Heilige Geest geven hem meer en meer lessen en ervaring over het werken. Dergelijke dingen

vullen hem met een zelfverzekerdheid die geen trots is. In andere woorden, hij is behoorlijk ingenomen met zijn eigen werk en zeer tevreden met de algemene kennis die hij heeft verworven over het werk van de Heilige Geest. Met name de dingen die andere mensen niet hebben verworven of beseft, geven hem nog meer zelfverzekerdheid; het lijkt alsof het werk van de Heilige Geest in hem nooit kan worden gedooft, terwijl anderen niet geschikt zijn voor deze speciale behandeling. Alleen mensen van zijn soort die jarenlang hebben gewerkt en die van aanzienlijk bruikbare waarde zijn, zijn gekwalificeerd om ervan te genieten. Deze dingen worden een grote hindernis voor het accepteren van het nieuwe werk van de Heilige Geest. Zelfs als hij het nieuwe werk kan accepteren, is dat niet zomaar gedaan. Hij zal met zekerheid verschillende hobbels moeten overwinnen voordat hij het accepteert. Deze situatie kan enkel geleidelijk omgekeerd worden, nadat met zijn oude opvattingen is afgerekend en zijn oude gezindheid is geoordeeld. Zonder deze stappen zal hij niet opgeven en de nieuwe onderwijzingen en het werk die niet in harmonie zijn met zijn oude opvattingen niet gemakkelijk accepteren. Dit is een van de moeilijkste dingen in de mens om mee af te rekenen en het is niet gemakkelijk om te veranderen. Als hij, als werker, in staat is om zowel begrip te verwerven over het werk van de Heilige Geest en de beweging ervan samen te vatten, als in staat is om niet beperkt te worden door zijn werkervaring en het nieuwe werk kan accepteren in het licht van het oude werk, zal hij een wijs man zijn en een gekwalificeerde werker. Mensen werken vaak verschillende jaren, zonder in staat te zijn om hun werkervaring samen te vatten of worden gehinderd in het accepteren van het nieuwe werk na het samenvatten van hun werkervaring en wijsheid en kunnen het oude en nieuwe werk niet volledig begrijpen of op de juiste manier

behandelen. De mens is echt moeilijk te behandelen! De meesten van jullie zijn zo. Zij die jarenlang het werk van de Heilige Geest hebben ervaren, vinden het moeilijk om het nieuwe werk te accepteren, altijd gevuld met opvattingen die zij moeilijk kunnen laten gaan, terwijl iemand die pas begonnen is met werken de algemene kennis van werken nog niet bezit en niet eens weet hoe je de meest simpele dingen moet aanpakken. Jullie zijn echt heel erg moeilijk! Diegenen met een iets langere staat van dienst zijn zo trots en verwaand, dat ze zijn vergeten waar ze vandaan kwamen. Ze kijken altijd neer op jongere mensen en toch zijn ze niet in staat om het nieuwe werk te accepteren en de opvattingen los te laten die ze door de jaren heen hebben verzameld en bewaard. Hoewel die jonge onwetende mensen in staat zijn een beetje van het nieuwe werk van de Heilige Geest te accepteren en ze behoorlijk enthousiast zijn, raken ze altijd verward en weten ze niet wat zij moeten doen, wanneer problemen ontstaan. Ook al zijn ze enthousiast, ze zijn te onwetend. Ze hebben enkel een klein beetje kennis van het werk van de Heilige Geest en zijn niet in staat om het in hun levens te gebruiken; het is slechts doctrine waar je niets aan hebt. Er zijn te veel mensen zoals jullie; hoeveel zijn er geschikt die de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest kunnen gehoorzamen en erin slagen Gods wil te vervullen? Het lijkt erop dat degenen onder jullie die tot op heden volgers zijn geweest, erg gehoorzaam zijn geweest, maar in werkelijkheid hebben jullie je opvattingen niet opgegeven. Jullie zijn nog steeds op zoek in de Bijbel, jullie geloven in vaagheid of jullie dwalen rond in opvattingen. Er is niemand die zorgvuldig onderzoekt wat het werkelijke werk van vandaag is of daar diep induikt. Jullie accepteren de manieren van vandaag de dag met jullie oude opvattingen. Wat kunnen jullie uit een dergelijk geloof verwerven? Men kan stellen dat in jullie veel opvattingen zijn

verborgen die niet zijn geopenbaard en het is enkel dat jullie je uiterste best doen om ze te verstoppen en niet gemakkelijk te openbaren. Jullie accepteren het nieuwe werk niet oprecht en zijn niet van plan jullie oude opvattingen op te geven; jullie hebben te veel filosofieën om volgens te leven en die zijn te onwrikbaar. Jullie geven jullie oude opvattingen niet op en gaan met tegenzin met het nieuwe werk om. Jullie harten zijn te sinister en jullie nemen simpelweg de stappen van het nieuwe werk niet ter harte. Kunnen zulke mislukkelingen als jullie het werk van het verspreiden van het evangelie wel doen? Zijn jullie in staat om het werk te doen van het verspreiden ervan in het hele universum? Deze praktijken van jullie houden jullie tegen om jullie gezindheid te transformeren en God te kennen. Als jullie zo doorgaan, zijn jullie gedoemd geëlimineerd te worden.

Jullie moeten weten hoe je Gods werk onderscheidt van het werk van de mens. Wat kan je zien uit het werk van de mens? Er zijn een hoop elementen van de ervaring van de mens in het werk van de mens; wat een mens uitdrukt is wat hij is. Gods eigen werk uit ook wat Hij is, maar wat Hij is, is verschillend van wat de mens is. Wat de mens is, vertegenwoordigt de ervaring en het leven van de mens (wat de mens ervaart of tegenkomt in zijn leven, of filosofieën die hij heeft om volgens te leven). Mensen die in verschillende omgevingen leven, drukken verschillende wezens uit. Of je wel of geen sociale ervaringen hebt en hoe je daadwerkelijk leeft en dingen ervaart in je familie kan worden gezien in wat je uitdrukt, hoewel je niet kan zien aan het werk van de geïncarneerde God of Hij wel of geen sociale ervaringen heeft. Hij is Zich wel bewust van de essentie van de mens, Hij kan alle soorten praktijken openbaren met betrekking tot alle soorten mensen. Hij is zelfs nog beter in het openbaren van menselijke verdorven gezindheden en rebels gedrag. Hij leeft niet onder de wereldse

mensen, maar Hij is Zich bewust van de aard van de stervelingen en alle verdorvenheden in de wereldse mensen. Dit is wat Hij is. Hoewel hij zich niet inlaat met de wereld, kent hij de regels van omgang met de wereld, omdat Hij volledig de menselijke aard begrijpt. Hij weet van het werk van de Geest dat het mensen niet kan zien en mensen niet kunnen horen, zowel vandaag als in het verleden. Hier hoort wijsheid bij die niet een filosofie is om volgens te leven, evenals wonderen die voor mensen te moeilijk zijn om te bevatten. Dit is wat Hij is, onthuld aan mensen en ook verborgen voor mensen. Wat Hij uitdrukt is niet wat een buitengewoon persoon is, maar de innerlijke eigenschappen en het wezen van de Geest. Hij reist niet over de wereld, maar Hij weet alles erover. Hij legt contact met de 'mensachtigen' die geen kennis of inzicht hebben, maar Hij uit woorden die hoger zijn dan kennis en vooraanstaande mensen te boven gaan. Hij leeft onder een groep onnozele, afgestompte mensen die geen menselijkheid bezitten en die de menselijke conventies en levens niet begrijpen, maar Hij kan de mensheid vragen uit normale menselijkheid te leven, terwijl Hij tegelijkertijd de minderwaardige en lage menselijkheid van de mensheid openbaart. Dit alles is wat Hij is, hoger dan enig persoon van vlees en bloed is. Voor Hem is het niet nodig om een gecompliceerd, omslachtig en smerig sociaal leven te ervaren om het werk te doen dat Hij moet doen en de essentie van de verdorven mensheid volledig te onthullen. Het smerige sociale leven is niet goed voor Zijn vlees. Zijn werk en woorden onthullen de ongehoorzaamheid van de mens alleen maar en bieden de mens geen ervaring en lessen om met de wereld om te gaan. Hij hoeft de maatschappij of het gezin van de mens niet te onderzoeken wanneer hij de mens van leven voorziet. Het blootstellen en oordelen van de mens is niet een uitdrukking van de ervaringen van Zijn vlees; het is bedoeld om de

ongerechtigheid van de mens te openbaren na al lange tijd de ongehoorzaamheid van de mens te kennen en de verdorvenheid van de mensheid te verafschuwen. Het werk dat Hij doet is allemaal bedoeld om Zijn gezindheid aan de mens te openbaren en Zijn wezen uit te drukken. Alleen Hij kan dit werk doen, het is niet iets dat een persoon van vlees en bloed zou kunnen bereiken. Met betrekking tot Zijn werk, kan de mens niet zeggen wat voor soort persoon Hij is. De mens is ook niet in staat om Hem te classificeren als een geschapen persoon op basis van Zijn werk. Wat Hij is maakt het ook onmogelijk om Hem te classificeren als een geschapen persoon. De mens kan Hem enkel zien als niet-menselijk, maar weet niet in welke categorie hij Hem moet plaatsen, waardoor de mens wordt gedwongen om Hem in de categorie God te plaatsen. Het is niet onredelijk voor de mens om dit te doen, want Hij heeft veel werk onder de mensen gedaan dat de mens zelf niet kan doen.

Het werk dat God doet, vertegenwoordigt niet de ervaring van Zijn vlees; het werk dat de mens doet vertegenwoordigt de ervaringen van de mens. Iedereen spreekt over zijn persoonlijke ervaring. God kan de waarheid direct uitdrukken, terwijl een mens enkel de bijbehorende ervaringen kan uitdrukken, nadat hij de waarheid heeft ervaren. Gods werk heeft geen regels en is niet onderworpen aan beperkingen van tijd of plaats. Hij kan uitdrukken wat Hij is op elk gegeven moment en overal. Hij werkt zoals Hij dat wil. Het werk van de mens heeft voorwaarden en context; anders is hij niet in staat om te werken en kan hij zijn kennis van God of zijn ervaring van de waarheid niet uitdrukken. Je moet gewoon hun onderlinge verschillen met elkaar vergelijken om te kunnen zeggen of het Gods eigen werk is of het werk van de mens. Als er geen werk wordt gedaan door God Zelf en er enkel werk van de mens is, zal je gewoonweg weten

dat de onderwijzingen van de mens hoog zijn en verder gaan dan de capaciteit van ieder ander; hun toon van spreken, hun principes in hoe je dingen aanpakt en hun ervaren en stabiele manier van werken gaan verder dan anderen kunnen bereiken. Jullie zullen deze mensen van hoge menselijkheid bewonderen, maar je kan niet uit Gods werk en woorden zien hoe hoog Zijn menselijkheid is. In plaats daarvan is Hij gewoon en bij het werken is Hij normaal en echt, maar ook onmetelijk voor stervelingen, waardoor mensen een bepaalde eerbied voor Hem voelen. Misschien is de ervaring van de persoon in zijn werk bijzonder hoog, of zijn zijn inbeeldingsvermogen en beredenering bijzonder hoog en is zijn menselijkheid bijzonder goed; zij kunnen enkel de bewondering van mensen winnen, maar zij kunnen niet hun vrees en ontzag opwekken. Alle mensen bewonderen hen die in staat zijn om te werken en die bijzonder diepe ervaring hebben en de waarheid in praktijk kunnen brengen, maar ze kunnen nooit ontzag ontlokken, enkel bewondering en afgunst. Maar mensen die Gods werk hebben ervaren bewonderen God niet, in plaats daarvan voelen ze dat Zijn werk verder reikt dan een mens kan bevatten en dat het fris en wonderbaarlijk is. Wanneer mensen Gods werk ervaren is hun eerste kennis van Hem dat Hij niet te bevatten is, wijs en wonderbaarlijk, en dat zij onbewust ontzag voor Hem hebben en het mysterie voelen van het werk dat Hij doet, wat verder reikt dan het menselijke verstand. Mensen willen gewoon in staat zijn om aan Zijn eisen te voldoen, om Zijn verlangens te vervullen; ze willen Hem niet overtreffen, omdat het werk dat Hij doet verder gaat dan een mens kan bedenken of zich kan inbeelden en dat het niet in Zijn plaats door een mens kan worden gedaan. Zelfs de mens zelf kent zijn eigen tekortkomingen niet, terwijl Hij een nieuw pad heeft geopend en is gekomen om de mens in een nieuwere en mooiere wereld te brengen, zodat de

mensheid nieuwe vooruitgang zal boeken en een nieuwe start zou krijgen. Wat mensen voor God voelen is niet bewondering, of liever, niet bewondering alleen. Hun diepste ervaring is ontzag en liefde. Hun gevoel is dat God inderdaad wonderbaarlijk is. Hij doet werk dat de mens niet kan doen, Hij zegt dingen die de mens niet kan zeggen. Mensen die Zijn werk hebben ervaren, ervaren altijd een onbeschrijfelijk gevoel. Mensen met diepere ervaringen, hebben God met name lief. Ze voelen Zijn schoonheid voortdurend en voelen dat Zijn werk zo wijs en wonderbaarlijk is en dit wekt onder hen weer kracht op. Het is niet angst of incidentele liefde en respect, maar een diep gevoel van Gods barmhartigheid en tolerantie jegens de mens. Maar de mensen die Zijn tuchtiging en oordeel hebben ervaren voelen dat Hij majesteitelijk en onbeledigbaar is. Zelfs mensen die veel van Zijn werk hebben ervaren zijn niet in staat om Hem te bevatten; alle mensen die Hem werkelijk vereren, weten dat Zijn werk niet in overeenstemming is met de opvattingen van de mens, maar dat het altijd tegen hun opvattingen ingaat. Hij heeft niet nodig dat mensen volledige bewondering hebben of de indruk wekken dat zij zich aan Hem onderwerpen, maar liever heeft Hij oprechte eerbied en werkelijke onderwerping. In zo veel van Zijn werk, voelt iedereen met echte ervaring eerbied voor Hem, die hoger is dan bewondering. Mensen hebben Zijn gezindheid gezien, als gevolg van Zijn werk van tuchtiging en oordeel, en vereren Hem daarom in hun hart. God dient vereerd en gehoorzaamd te worden, omdat Zijn wezen en Zijn gezindheid niet hetzelfde zijn als die van een schepsel, en zij verder gaan dan die van een schepsel. God is op Zichzelf staand, blijft altijd bestaan, Hij is een niet-geschapen wezen en Hij alleen is alle eerbied en onderwerping waardig; de mens is hier niet voor gekwalificeerd. Dus alle mensen die Zijn werk hebben ervaren en Hem echt kennen voelen oprechte eerbied voor

Hem. Zij die hun opvattingen over Hem echter niet loslaten, namelijk zij die Hem simpelweg niet als God beschouwen, hebben geen enkele eerbied voor Hem. Ook al volgen ze Hem, ze zijn niet overwonnen; het zijn ongehoorzame mensen van aard. Hij doet dit werk om het resultaat te bereiken dat alle schepselen de Schepper kunnen vereren, Hem aanbidden en zich onvoorwaardelijk aan Zijn heerschappij onderwerpen. Dit is het uiteindelijke resultaat dat al Zijn werk beoogt te bereiken. Als mensen die zulk werk hebben ervaren God niet vereren, al is het maar een beetje, als hun ongehoorzaamheid uit het verleden helemaal niet verandert, dan zullen deze personen zeker weten worden geëlimineerd. Als de houding van een persoon ten opzichte van God enkel is dat hij Hem bewondert of respect toont vanaf een afstand en niet ook maar het kleinste beetje liefheeft, is dit hoever een persoon zonder een hart met liefde voor God kan komen en die persoon mist de gesteldheid om vervolmaakt te worden. Als zoveel werk niet in staat is iemands oprechte liefde te winnen, betekent dit dat de persoon God niet heeft verkregen en dat hij niet oprecht de waarheid najaagt. Een persoon die God niet liefheeft, heeft de waarheid niet lief en kan God dus niet verkrijgen, laat staan Gods goedkeuring. Dergelijke mensen zijn, los van hoe zij het werk van de Heilige Geest ervaren en los van hoe zij oordeel ervaren, nog steeds niet in staat om God te vereren. Dit zijn mensen met een onveranderlijke natuur, die een extreem slechte gezindheid hebben. Allen die God niet vereren, moeten worden geëlimineerd, om te worden gestraft, op dezelfde manier als zij die kwaad doen. Ze zullen nog meer lijden dan zij die onrechtvaardige dingen hebben gedaan.

Het kennen van de drie fases van Gods werk is de weg naar het kennen van God

Het managementwerk van de mensheid is verdeeld in drie fases, wat betekent dat het werk van het redden van de mensheid is verdeeld in drie fases. Deze drie fases betreffen niet de schepping van de wereld maar eerder de drie werkfasen van het Tijdperk van de Wet, het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk. De schepping van de wereld was het voortbrengen van de gehele mensheid. Het betrof niet het reddingswerk van de mensheid en het heeft niets te maken met het redden van de mens, want toen de wereld werd geschapen, was de mensheid niet door Satan verdorven en hoefde het reddingswerk van de mensheid dus niet uitgevoerd te worden. Het werk van het redden van de mensheid begon pas toen de mensheid verdorven was door Satan en dus begon het managementwerk van de mensheid ook pas toen de mensheid was verdorven. Met andere woorden: Gods management van de mens begon als gevolg van het reddingswerk van de mensheid en kwam niet voort uit het scheppingswerk van de wereld. Pas nadat de mens een verdorven gezindheid kreeg, kwam het managementwerk tot stand en dus omvat het managementwerk van de mensheid drie onderdelen in plaats van vier fases of vier tijdperken. Alleen dit is de juiste manier om te verwijzen naar Gods management van de mensheid. Wanneer het einde van het laatste tijdperk daar is, zal het managementwerk van de mensheid tot een volledig einde gekomen zijn. De afsluiting van het managementwerk betekent dat het reddingswerk van de gehele mensheid volledig is afgesloten en dat de mensheid het einde van zijn reis heeft bereikt. Zonder het reddingswerk van de gehele mensheid zou het

managementwerk van de mensheid niet bestaan, noch zouden de drie werkfasen er zijn. Juist vanwege de verdorvenheid van de mensheid en omdat de mensheid zo dringend behoefte had aan redding, stopte Jehova met de schepping van de wereld en begon Hij met het werk van het Tijdperk van de Wet. Pas toen begon het managementwerk van de mensheid, hetgeen betekent dat pas toen het reddingswerk van de mensheid begon. “Het management van de mensheid” betekent niet het leiding geven aan het leven van de mensheid, pas geschapen, op aarde (alsof het een mensheid betreft die nog niet verdorven is). Het is echter de redding van een mensheid die door Satan is verdorven; dat wil zeggen: het gaat om de transformatie van deze verdorven mensheid. Dit is de betekenis van het management van de mensheid. Het werk van de redding van de mensheid omvat niet het scheppingswerk van de wereld, en dus omvat het managementwerk van de mensheid niet het scheppingswerk van de wereld en het managementwerk omvat slechts drie werkfasen die los staan van de schepping van de wereld. Om inzicht te krijgen in het managementwerk van de mensheid is het noodzakelijk dat men zich bewust is van de geschiedenis van de drie werkfasen. Hiervan moet iedereen zich bewust zijn om gered te kunnen worden. Als schepselen van God moeten jullie erkennen dat de mens door God geschapen is en moeten jullie de bron erkennen van de verdorvenheid van de mensheid en bovendien moeten jullie het proces van de redding van de mens erkennen. Als jullie alleen maar volgens de doctrine weten hoe jullie moeten handelen om Gods gunst te verkrijgen, maar geen benul hebben hoe God de mensheid redt of van de bron van de verdorvenheid van de mensheid, dan is dit wat jullie ontbreekt als schepselen van God. Je moet niet slechts tevreden zijn met het begrijpen van die waarheden, die in de praktijk gebracht kunnen worden,

terwijl je onwetend blijft van het bredere perspectief van Gods managementwerk. Als dat het geval is, ben je te dogmatisch. De drie werkfasen vormen de kern van het verhaal van Gods management van de mens, de komst van het evangelie van het gehele universum, het grootste mysterie van de gehele mensheid, en deze zijn ook het fundament van de verspreiding van het evangelie. Als je je alleen richt op het begrijpen van eenvoudige waarheden die betrekking hebben op je leven en hier niets van weet, het grootste van alle mysteries en visies, is je leven dan niet te vergelijken met een defect product, dat nergens goed voor is en waar je alleen maar naar kunt kijken?

Als de mens zich alleen maar concentreert op de praktijk en het werk van God en de kennis van de mens als secundair beschouwt, is dat dan niet hetzelfde als geheel in beslag te worden genomen door minder belangrijke details, zonder aandacht te schenken aan de meer belangrijke zaken? Wat je moet weten, moet je weten en wat je in praktijk moet brengen, moet je in praktijk brengen. Pas dan ben je iemand die weet hoe je de waarheid moet najagen. Wanneer de dag voor je aanbreekt om het evangelie te verkondigen en je alleen kunt zeggen dat God een groot en rechtvaardig God is, dat Hij de allerhoogste God is, een God met wie geen enkel groot man zich kan vergelijken en dat niemand verhevener is ... Als je alleen maar deze irrelevante en oppervlakkige woorden kunt spreken, en nauwelijks in staat bent om woorden te spreken die van cruciaal belang zijn en die een inhoud hebben, als je niets te zeggen hebt over het kennen van God of over het werk van God, en bovendien de waarheid niet kan uitleggen of voorzien wat er aan de mens ontbreekt, dan is iemand zoals jij niet in staat om zijn plicht goed te vervullen. Getuigen van God en de verkondiging van het evangelie van het koninkrijk is geen eenvoudige zaak. Je

moet eerst worden uitgerust met de waarheid en de visies die moeten worden begrepen. Wanneer de visies en de waarheid van de verschillende aspecten van Gods werk duidelijk voor je zijn, leer je in je hart het werk van God kennen. Ongeacht wat God doet – of dat nu een rechtvaardig oordeel is of loutering van de mens – je hebt de grootste visie als basis en de correcte waarheid om in praktijk te brengen, waardoor je God helemaal tot het einde toe zult kunnen volgen. Je moet weten dat – ongeacht wat voor werk Hij doet – het doel van Gods werk niet verandert, het hart van Zijn werk niet verandert en Zijn wil voor de mens niet verandert. Hoe streng Zijn woorden ook zijn, hoe vijandig de omgeving ook is, de principes van Zijn werk veranderen niet en Zijn voornemen om de mens te redden verandert niet. Mits er geen openbaring is van het einde van de mens of van de bestemming van de mens, en het niet het werk van de laatste fase betreft en het werk van Gods algehele managementplan niet tot een einde gebracht wordt, en mits het is gedurende de periode dat Hij werkt aan de mens, dan zal het hart van Zijn werk niet veranderen. Het gaat altijd om de redding van de mensheid. Dit zou de basis moeten zijn van jullie geloof in God. Het doel van de drie werkfasen is de redding van de gehele mensheid, wat betekent de volledige redding van de mens uit het domein van Satan. Hoewel elk van de drie werkfasen een ander doel en een andere betekenis heeft, is elk een onderdeel van het reddingswerk van de mensheid en een ander reddingswerk dat wordt uitgevoerd zoals de mensheid daar behoefte aan heeft. Als je eenmaal bewust bent van het doel van deze drie werkfasen, dan ben je ook bewust van de waarde van elke werkfase en weet je hoe je moet handelen om aan de wens van God te voldoen. Als je dit punt kunt bereiken, dan zal dit – de grootste van alle visies – je fundament worden van je geloof in God. Je moet niet

alleen kijken hoe je dingen eenvoudig in praktijk kunt brengen of alleen zoeken naar diepe waarheden, maar je moet visies combineren met de praktijk, zodat er zowel waarheden zijn die je in praktijk kunt brengen als kennis die op visies gebaseerd is. Pas dan ben je iemand die de waarheid helemaal najaagt.

De drie werkfasen vormen het hart van Gods algehele management en daarin wordt de gezindheid van God uitgedrukt en wat Hij is. Zij die de drie fasen van Gods werk niet kennen, zijn niet in staat om zich te realiseren hoe God Zijn gezindheid uitdrukt, noch kennen zij de wijsheid van Gods werk en zij blijven onwetend over de vele manieren waarop Hij de mensheid redt en zij zullen Zijn wil voor de gehele mensheid niet kennen. De drie werkfasen zijn de volledige uitdrukking van het werk van de redding van de mensheid. Zij die de drie werkfasen niet kennen, zullen de diverse methoden en principes van het werk van de Heilige Geest niet kennen. Zij die rigide alleen vasthouden aan doctrine die is overgebleven uit één werkfase zijn mensen die God beperken tot doctrine en van wie het geloof in God vaag en onzeker is. Zulke mensen zullen Gods redding nooit ontvangen. Alleen de drie fasen van Gods werk kunnen Gods algehele gezindheid, Gods intentie om de gehele mensheid te redden en het gehele proces van de redding van de mensheid volledig uitdrukken. Dit bewijst dat Hij Satan heeft verslagen en de mensheid heeft gewonnen. Het bewijst Gods overwinning en is de uitdrukking van Gods algehele gezindheid. Zij die slechts één van de drie fasen van Gods werk begrijpen, kennen slechts een deel van Gods gezindheid. In de opvatting van de mens kan deze enkelvoudige werkfase makkelijk een doctrine worden. Het is waarschijnlijk dat de mens regels over God zal vaststellen en de mens gebruikt dit enkele onderdeel van Gods gezindheid als iets dat Gods algehele gezindheid voorstelt. Bovendien vindt er in de

verbeelding van de mens een dusdanige vermenging plaats, dat hij de gezindheid, het wezen en de wijsheid van God op een rigide manier beperkt, en eveneens de principes van Gods werk afbakt in de overtuiging dat, als God eens zo was, Hij altijd dezelfde zal blijven en nooit ofte nimmer zal veranderen. Alleen zij die de drie werkfasen kennen en waarderen kunnen God volledig en zuiver kennen. Zij zullen God allerm minst definiëren als de God van de Israëlieten of de Joden en zullen Hem niet zien als een God die voor altijd genageld is aan het kruis omwille van de mens. Als je God alleen maar leert kennen vanuit één fase van Zijn werk, dan is je kennis veel te beperkt. Je kennis is maar een druppel in de oceaan. Als dat niet zo was, waarom zouden velen van de religieuze oude garde God dan levend aan het kruis nagelen? Is dat niet omdat de mens God afbakt binnen bepaalde parameters? Komen niet juist veel mensen tegen God in opstand en werken zij het werk van de Heilige Geest niet juist tegen omdat ze het gevarieerde en veelzijdige werk van God niet kennen, en bovendien slechts een fractie bezitten aan kennis en doctrine waarmee het werk van de Heilige Geest gemeten kan worden? Hoewel de ervaringen van dergelijke mensen oppervlakkig zijn, zijn ze van nature arrogant en toegeeflijk en kijken zij met minachting naar het werk van de Heilige Geest, negeren ze de disciplines van de Heilige Geest en gebruiken ze bovendien hun onbeduidende, oude argumenten om het werk van de Heilige Geest te bevestigen. Zij spelen ook komedie en zijn helemaal overtuigd van hun eigen geleerdheid en uitgebreide kennis, en dat ze over de hele wereld kunnen reizen. Worden dergelijke mensen niet verafschuwd en verworpen door de Heilige Geest, en zullen ze niet geëlimineerd worden door het nieuwe tijdperk? Zijn zij die voor God komen en zich openlijk tegen Hem verzetten niet onwetende en

ongeïnformeerde kleine mensen die alleen maar proberen te laten zien hoe briljant ze zijn? Met slechts weinig kennis van de Bijbel proberen zij zich tegenover de 'academische wereld' op te stellen. Met slechts een oppervlakkige doctrine om mensen wat bij te brengen, proberen ze het werk van de Heilige Geest om te keren en het in te passen in hun eigen denkpatroon; en kortzichtig als ze zijn, proberen ze in één vluchtige blik zesduizend jaar van Gods werk te zien. Deze mensen hebben geen enkel verstand van spreken! In feite is het zo dat hoe meer kennis mensen van God hebben, hoe langzamer ze zijn om Zijn werk te beoordelen. Bovendien praten ze maar weinig over hun kennis van Gods werk van vandaag en zijn ze niet lichtvaardig in hun oordeel. Hoe minder ze van God weten, hoe arroganter en overmoediger mensen zijn en hoe willekeuriger ze Gods wezen proclameren. Maar het is slechts theorie en ze bieden geen echt bewijs. Zulke mensen zijn geenszins van waarde. Zij die het werk van de Heilige Geest zien als een spelletje zijn onnozel! Zij die niet opletten als ze worden geconfronteerd met het nieuwe werk van de Heilige Geest, die hun woordje snel klaar hebben, snel zijn om te oordelen, die hun natuurlijke instinct de vrije teugel geven om de juistheid van het werk van de Heilige Geest te ontkennen, en dit ook te beledigen en te belasteren, zouden zulke respectloze mensen het werk van de Heilige Geest kennen? Zijn zij daarnaast niet ook degenen die arrogantie vertonen, die inherent trots en onbestuurbaar zijn? Zelfs als er een dag komt waarop zulke mensen het nieuwe werk van de Heilige Geest aanvaarden, zal God hen nog steeds niet tolereren. Ze kijken niet alleen neer op degenen die werken voor God, maar lasteren ook tegen God Zelf. Dergelijke onbezonnen mensen zullen geen vergeving ontvangen, noch in dit tijdperk noch in het komende, en zij zullen eeuwig vergaan in de hel! Dergelijke respectloze,

toegeeflijke mensen doen alsof ze in God geloven en hoe meer ze dat doen, des te waarschijnlijker het is dat ze Gods bestuurlijke decreten zullen beledigen. Bewandelen al deze arrogante mensen, die van nature teugelloos zijn en nooit iemand gehoorzaamd hebben, niet dit pad? Keren zij zich niet dagelijks tegen God, tegen Hem die altijd nieuw is en nooit oud? Nu zouden jullie moeten begrijpen waarom je het belang van de drie fases van Gods werk moet kennen. De woorden die ik spreek, zijn in jullie voordeel. Het zijn niet slechts lege woorden. Als jullie ze alleen maar lezen alsof je aan het genieten bent van bloemen terwijl je aan het paardrijden bent, is al mijn harde werk dan voor niets geweest? Iedereen zou zijn eigen natuur moeten kennen. De meesten van jullie kunnen goed argumenteren. De antwoorden op theoretische vragen rollen uit je mond, maar jullie kunnen niets zeggen als het gaat over wezenlijke zaken. Zelfs vandaag geven jullie je over aan lichtzinnige conversaties, niet in staat om je oude natuur te veranderen, om verandering aan te brengen in de manier waarop jullie dingen najagen om een hogere waarheid te bereiken. Jullie leven maar halfslachtig. Hoe zijn zulke mensen in staat om God helemaal tot het einde te volgen? Zelfs als jullie aan het einde van de weg zouden aankomen, welk voordeel hebben jullie er dan van? Het is beter om je ideeën bij te stellen voor het te laat is: hetzij echt doorzetten of anders de handdoek al vroeg in de ring gooien. Na verloop van tijd zullen jullie klaplopers zijn. Willen jullie zo'n lage en onwaardige rol spelen?

De drie werkfasen vormen een overzicht van het gehele werk van God. Ze zijn een overzicht van Gods redding van de mensheid en ze zijn niet denkbeeldig. Als jullie Gods gezindheid echt helemaal willen kennen, dan moeten jullie de drie werkfasen die door God worden uitgevoerd kennen en, wat nog belangrijker is,

jullie moeten geen fase weglaten. Dit is het minste dat door hen, die God willen kennen, gedaan moet worden. De mens kan vanuit zichzelf geen ware kennis over God bedenken. Het is niet iets dat de mens zichzelf kan inbeelden. Het is ook niet het gevolg van een speciale voorkeur van de Heilige Geest voor één persoon. Het is daarentegen een kennis die voortkomt uit het ervaren door de mens van het werk van God en het kennen van God dat alleen voortkomt na een ervaring te hebben gehad met de feiten van Gods werk. Een dergelijke kennis kan niet worden bereikt in een opwelling, noch is het iets dat kan worden onderwezen. Het heeft alles te maken met persoonlijke ervaring. Gods redding van de mensheid vormt de kern van deze drie werkfasen. Maar het reddingswerk bevat verschillende werkmethoden en middelen die Gods gezindheid uitdrukken. Voor de mens is dit het moeilijkst om te signaleren en moeilijk om te begrijpen. De scheiding van de tijdperken, de veranderingen in Gods werk, de veranderingen in de locatie van het werk, de veranderingen in de ontvangers van dit werk, enzovoort; deze zijn allemaal inbegrepen in de drie werkfasen. Met name het verschil in de manier waarop de Heilige Geest werkt, evenals veranderingen in Gods gezindheid, beeld, naam, identiteit en andere veranderingen maken allemaal deel uit van de drie werkfasen. Eén werkfase kan maar één deel vertegenwoordigen en is beperkt binnen een bepaalde reikwijdte. Het betreft niet de scheiding van de tijdperken of veranderingen in Gods werk, nog veel minder de andere aspecten. Dit is een duidelijk feit. De drie werkfasen zijn het geheel van Gods reddingswerk van de mensheid. Men moet Gods werk en Gods gezindheid in het reddingswerk kennen. Als dit niet het geval is, bestaat je kennis van God alleen maar uit lege woorden en is het niet meer dan belerend optreden van uit een leunstoel. Met zulke kennis kun je de mens niet winnen of

hem overtuigen. Zulke kennis staat los van de werkelijkheid en is niet waarheid. Het kan zeer overvloedig zijn en prettig om naar te luisteren, maar als het in strijd is met Gods eigen gezindheid, dan zal God je niet sparen. Niet alleen zal Hij je kennis niet prijzen, maar Hij zal het je ook vergelden omdat je een zondaar bent die Hem heeft belast. Zeggen dat je God kent, is geen lichtvaardige daad. Hoewel je misschien welbespraakt en rad van tong bent, en hoewel je woorden zo slim zijn, dat je van zwart wit en van wit zwart kunt maken, toch weet je niet waar je het over hebt als het gaat over de kennis van God. God is niet iemand die je overhaast kunt oordelen of terloops kunt prijzen of nonchalant kunt denigreren. Je prijst alles en iedereen, maar je kunt de juiste woorden niet vinden om het heil en de goedheid van God te beschrijven, en dit is wat elke verliezer geleerd heeft. Ook al zijn er veel taalkundigen die in staat zijn om God te beschrijven, de exactheid van wat zij beschrijven is maar een honderdste van de waarheid die wordt gesproken door mensen, die God toebehoren en slechts een beperkte woordenschat hebben maar rijk zijn aan ervaring. Hieruit blijkt dat kennis van God ligt in nauwkeurigheid en werkelijkheid, en niet in het slimme gebruik van woorden of een rijke woordenschat, en dat de kennis van de mens en de kennis van God niets met elkaar te maken hebben. Het leren kennen van God is belangrijker dan elke natuurwetenschap van de mensheid. Het is een les die alleen kan worden geleerd door een zeer klein aantal mensen dat God wil leren kennen en niet door iedereen die maar talentvol is. En jullie moeten dus niet denken dat het kennen van God en het nastreven van de waarheid iets is dat zelfs door een kind kan worden verwezenlijkt. Misschien ben je wel heel succesvol in je gezinsleven of in je carrière of in je huwelijk, maar als het gaat om de waarheid en het leren kennen van God, heb je niets om te laten zien: je hebt

niets bereikt. Het kan wel worden gezegd dat het in praktijk brengen van de waarheid zeer moeilijk voor jullie is en het kennen van God zelfs nog een groter probleem is. Dit is een probleem voor jullie en ook voor de gehele mensheid die ermee geconfronteerd wordt. Onder hen die op weg naar het kennen van God enigszins succesvol zijn, is er bijna niemand die aan de norm voldoet. Men weet niet wat het betekent om God te kennen of waarom het nodig is om God te kennen of hoever je moet komen om te kunnen zeggen dat je het kennen van God hebt bereikt. Dit is wat zo verwarrend is voor de mensheid en het is simpelweg het grootste raadsel waarmee de mensheid wordt geconfronteerd. Niemand is in staat om deze vraag te beantwoorden, noch is iemand bereid om deze vraag te beantwoorden, want tot op heden is niemand van de mensheid ook maar enigszins succesvol geweest in de studie van dit werk. Misschien, als het raadsel van de drie werkfasen bekend is gemaakt aan de mensheid, zal er achtereenvolgens een groep talenten verschijnen die God kent. Natuurlijk hoop ik dat dat het geval is en, sterker nog, ik ben bezig met de uitvoering van dit werk en hoop meer van dergelijke talenten te zien in de nabije toekomst. Zij zullen degenen zijn die getuigen van het feit van deze drie werkfasen en natuurlijk zullen zij ook de eersten zijn om van deze drie werkfasen te getuigen. Als zulke talenten er niet zijn op de dag dat Gods werk ten einde loopt, of als er slechts een of twee zijn en zij persoonlijk hebben aanvaard om vervolmaakt te worden door de vleesgeworden God, dan is er niets pijnlijker en betreurenswaardiger dan dit, hoewel dit het slechtst denkbare scenario is. Wat het ook maar mag zijn, ik hoop toch dat degenen die dit echt nastreven deze zegen kunnen ontvangen. Sinds het begin van de tijd is er nooit eerder zo'n werk geweest als dit. Zo'n onderneming heeft in de menselijke geschiedenis nog nooit plaatsgevonden. Als

je echt een van de eersten kunt zijn van hen die God kennen, zou dit dan niet de hoogste eer zijn onder alle schepselen? Zou enig schepsel onder de mensheid meer geprezen worden door God? Zo'n prestatie is niet eenvoudig behaald, maar zal uiteindelijk wel vruchten afwerpen. Ongeacht geslacht of nationaliteit, zullen allen die in staat zijn om God te leren kennen uiteindelijk Gods grootste eer ontvangen en de enigen zijn die het gezag van God bezitten. Dit is het werk van vandaag en ook het werk van de toekomst. Het is het laatste en hoogste werk dat in zesduizend jaar werken volbracht dient te worden en het is een manier van werken waarbij elke categorie van de mens wordt geopenbaard. Door het werk waarmee de mens God leert kennen, worden verschillende posities van de mens geopenbaard: zij die God kennen, zijn geschikt om Gods zegeningen te ontvangen en Zijn beloften te aanvaarden, terwijl zij die God niet kennen, niet geschikt zijn om Gods zegeningen te ontvangen en Zijn beloften te aanvaarden. Zij die God kennen, zijn de vertrouwelingen van God en zij die God niet kennen, kunnen niet Gods vertrouwelingen genoemd worden. De vertrouwelingen van God kunnen elke zegen van God ontvangen, maar zij die Zijn vertrouwelingen niet zijn, zijn Zijn werk niet waardig. Of het nu verdrukking, loutering of oordeel betreft, het is allemaal bedoeld om het voor de mens mogelijk te maken om uiteindelijk enige kennis van God te verkrijgen en wel dusdanig dat de mens zich aan God onderwerpt. Dit is het enige resultaat dat uiteindelijk zal worden bereikt. Niets van de drie werkfasen is verborgen en dat is gunstig voor de mens om God te leren kennen en het helpt de mens om een vollediger en grondiger kennis van God te verkrijgen. Al dit werk is gunstig voor de mens.

Het werk van God Zelf is de visie die de mens moet kennen, want het werk van God kan niet worden bereikt door de mens en hij bezit het niet. De drie werkfasen vormen de totaliteit van Gods management en er is geen grotere visie die bij de mens bekend moet zijn. Als de mens deze geweldige visie niet kent, dan is het niet eenvoudig om God te kennen en niet eenvoudig om Gods wil te begrijpen, en bovendien wordt het pad dat de mens bewandelt steeds moeizamer. Zonder visies zou de mens niet zo ver hebben kunnen komen. Het zijn de visies die de mens tot op de dag van vandaag hebben behoed en die hebben voorzien in de grootste bescherming voor de mens. In de toekomst moeten jullie een diepere kennis verkrijgen en moeten jullie het geheel van Zijn wil en de essentie van Zijn wijze werk in de drie werkfasen leren kennen. Alleen dit is jullie ware gestalte. De laatste werkfase staat niet op zichzelf maar is onderdeel van het geheel, samen met de twee vorige fasen. Dat wil zeggen dat het onmogelijk is om het hele reddingswerk te voltooien door middel van slechts een van de drie werkfasen. Hoewel de laatste werkfase in staat is om de mens volledig te redden, wil dit niet zeggen dat het alleen nodig is om deze ene fase uit te voeren en dat de twee vorige werkfasen niet nodig zijn voor het redden van de mens uit de invloed van Satan. Geen enkele fase van de drie fasen kan worden aangewezen als de enige visie die bij alle mensen bekend moet zijn, want de totaliteit van het reddingswerk is de drie werkfasen, niet één enkele fase daarvan. Zolang het reddingswerk niet volbracht is, zal het management van God niet tot een volledig einde gebracht kunnen worden. Gods wezen, gezindheid en wijsheid worden uitgedrukt in de totaliteit van het reddingswerk en deze zijn niet helemaal aan het begin aan de mens geopenbaard. Ze zijn echter geleidelijk in het reddingswerk tot uitdrukking gekomen. Elke fase van het reddingswerk drukt

een onderdeel uit van de gezindheid van God en een onderdeel van Zijn wezen. Niet elke werkfase kan de totaliteit van Gods wezen rechtstreeks en volledig uitdrukken. Als zodanig kan het reddingswerk alleen maar volledig worden afgesloten wanneer de drie werkfasen zijn afgerond en de kennis van de mens van de totaliteit van God is dus onlosmakelijk verbonden met de drie fases van Gods werk. Wat de mens uit één werkfase haalt, is slechts de gezindheid van God die wordt uitgedrukt in één onderdeel van Zijn werk. Het kan de gezindheid en het wezen dat wordt uitgedrukt in de fases daarvoor of daarna niet vertegenwoordigen. Dat komt doordat het redden van de mensheid niet in één periode of op één locatie kan worden afgerond, maar het wordt langzamerhand dieper al naar gelang de mate waarin de mens zich op verschillende plaatsen en op verschillende tijden heeft ontwikkeld. Het gaat om werk dat gefaseerd wordt uitgevoerd en niet in één fase wordt afgerond. En Gods algehele wijsheid wordt dus veeleer in de drie werkfasen uitgekristalliseerd, in plaats van gedurende één afzonderlijke fase. Zijn gehele wezen en gehele wijsheid komen in deze drie fases tot uitdrukking, en elke fase bevat Zijn wezen en is een verslag van de wijsheid van Zijn werk. De mens moet de volledige gezindheid van God kennen die in deze drie fases wordt uitgedrukt. Dit alles van Gods wezen is van het allergrootste belang voor de gehele mensheid en als mensen dit niet weten wanneer zij God aanbidden, dan zijn ze niet anders dan zij die Boeddha aanbidden. Gods werk te midden van de mensheid is niet verborgen voor de mens en moet bekend zijn bij allen die God aanbidden. Aangezien God de drie fases van het reddingswerk onder de mensheid heeft uitgevoerd, moet de mens de uitdrukking weten van wat Hij heeft en is tijdens deze drie werkfasen. Dit is wat de mens moet doen. Wat God voor de mens verbergt, is wat de mens niet

kan bereiken en niet moet weten, terwijl dat wat God aan de mens laat zien, hetgeen is wat de mens wel moet weten en moet bezitten. Elk van de drie werkfasen wordt uitgevoerd op basis van de vorige fase. Die wordt niet onafhankelijk uitgevoerd, los van het reddingswerk. Hoewel er grote verschillen zijn in het tijdperk en het soort werk dat wordt verricht, gaat het in de kern telkens om de redding van de mensheid en elke fase van het reddingswerk gaat dieper dan de vorige. Elke werkfase gaat door op het fundament van de vorige, die niet is opgeheven. Op deze manier geeft God in Zijn werk, dat altijd nieuw is en nooit oud, voortdurend uitdrukking aan aspecten van Zijn gezindheid, die voor de mens eerder nooit tot uitdrukking zijn gebracht. Hierdoor wordt Zijn nieuwe werk en Zijn nieuwe wezen altijd aan de mens geopenbaard en hoewel de religieuze oude garde haar uiterste best doet om zich hiertegen te verzetten en er openlijk tegenin te gaan, doet God toch altijd het nieuwe werk dat Hij van plan is te doen. Zijn werk is altijd in beweging en daarom ondervindt het altijd weerstand van de mens. Zijn gezindheid is dus ook altijd aan verandering onderhevig, evenals het tijdperk en de ontvangers van Zijn werk. Bovendien verricht Hij altijd werk dat nog nooit eerder is verricht, zelfs werk waarvan het voor de mens lijkt alsof het in tegenspraak is met het werk dat eerder is verricht en daarmee in strijd is. De mens kan alleen maar één soort werk of één manier van praktiseren aanvaarden. Het is voor de mens moeilijk om werk of een manier van praktiseren te aanvaarden die hem vreemd is of hoger reikt dan hemzelf. Maar de Heilige Geest is altijd bezig met nieuw werk en dus verschijnen er steeds weer groepen van religieuze deskundigen die zich verzetten tegen het nieuwe werk van God. Deze mensen zijn juist experts geworden omdat de mens niet beseft dat God altijd nieuw is en nooit oud, en geen kennis heeft van de beginselen van Gods

werk en, wat nog belangrijker is, geen kennis heeft van de vele manieren waarop God de mens redt. Als zodanig is de mens nauwelijks in staat om te weten of het het werk van de Heilige Geest is en of het het werk van God Zelf is. Veel mensen klampen zich vast aan een houding waarbij ze, indien het overeenkomt met de eerdere woorden, ze het aanvaarden en indien er verschillen zijn met het werk van daarvoor, ze ertegen zijn en het verwerpen. Houden jullie je vandaag de dag niet allemaal aan deze beginselen? De drie fases van het reddingswerk hebben niet bepaald veel invloed op jullie gehad en er zijn mensen die vinden dat de vorige twee werkfasen een last zijn die je gewoonweg niet hoeft te kennen. Ze vinden dat deze fases niet aan de menigte bekendgemaakt moeten worden en zo snel mogelijk herroepen dienen te worden, zodat mensen niet het gevoel hebben dat ze overweldigd worden door de vorige twee fases van de drie werkfasen. De meesten geloven dat het bekendmaken van de vorige twee werkfasen een stap te ver gaat en niet bijdraagt aan het leren kennen van God. Dat is wat jullie denken. Nu denken jullie allemaal dat het goed is om op deze manier handelen, maar de dag zal komen waarop jullie het belang van mijn werk beseffen: weet dat ik geen werk verricht dat niet van betekenis is. Ik maak de drie werkfasen aan jullie bekend, opdat jullie er voordeel van hebben; deze drie werkfasen vormen het hart van Gods algehele management, opdat iedereen in het hele universum ze centraal stelt. Op een dag zullen jullie allemaal besef hebben van het belang van dit werk. Weet wel dat jullie tegen Gods werk ingaan of jullie eigen opvattingen erop na houden om het werk van vandaag te beoordelen, omdat jullie de beginselen van Gods werk niet kennen en omdat jullie het werk van de Heilige Geest niet serieus genoeg nemen. Jullie tegenstand tegen God en jullie obstructie van het werk van de Heilige Geest

worden veroorzaakt door jullie opvattingen en inherente arrogantie. Het is niet omdat Gods werk verkeerd is, maar omdat jullie van nature te opstandig zijn. Nadat ze tot geloof in God zijn gekomen, kunnen sommige mensen zelfs niet met zekerheid zeggen wat de oorsprong van de mens is. Toch durven ze te komen met openbare toespraken waarbij ze vertellen wat er wel en niet klopt van het werk van de Heilige Geest. En ze lezen zelfs de apostelen de les, die het nieuwe werk van de Heilige Geest hebben. Ze leveren commentaar en spreken voor hun beurt. Qua menselijkheid zitten ze op een te laag peil en ze hebben niet het minste verstand. Zou de dag niet komen waarop zulke mensen door het werk van de Heilige Geest worden verworpen en zullen branden in het vuur van de hel? Ze kennen het werk van God niet, maar bekritisieren Zijn werk wel en willen God dan ook nog vertellen hoe Hij moet werken. Hoe kunnen zulke onredelijke mensen God kennen? Tijdens het proces van het zoeken en ervaren van God leert de mens Hem kennen. Hij leert God niet kennen door de verlichting van de Heilige Geest als hij Hem in een opwelling bekritiseert. Hoe accurater mensen God kennen, hoe minder ze tegen Hem opstaan. Hoe minder goed mensen God daarentegen kennen, des te waarschijnlijker het is dat ze tegen Hem in opstand komen. Je opvattingen, je oude natuur en je menselijkheid, karakter en morele zienswijze zijn het 'kapitaal' waarmee je tegen God in opstand komt, en hoe meer verdorven, gedegenereerd en verlaagd je bent, hoe meer je Gods vijand bent. Zij die gruwelijke opvattingen hebben en een gezindheid van zelfgenoegzaamheid leven zelfs in nog meer vijandschap met de vleesgeworden God en zulke mensen zijn de antichristen. Als je opvattingen niet worden rechtgezet, dan zullen deze altijd tegen God zijn. Je zult nooit verenigbaar met God zijn en je zult altijd los van Hem zijn.

Alleen door je oude opvattingen opzij te schuiven kun je nieuwe kennis verwerven, maar oude kennis is niet noodzakelijkerwijs oude opvattingen. 'Opvattingen' verwijzen naar de dingen die door de mens bedacht worden en in strijd zijn met de werkelijkheid. Als de oude kennis al in het oude tijdperk achterhaald was en deze de mens hinderde bij het ingaan in het nieuwe werk, dan is deze kennis ook een opvatting. Als de mens in staat is om dergelijke kennis op een juiste manier te benaderen en God vanuit verschillende aspecten te leren kennen door het oude en het nieuwe te combineren, dan komt de oude kennis de mens te hulp en wordt deze de basis via welke de mens het nieuwe tijdperk binnengaat. De les van het leren kennen van God vereist dat je veel principes zult moeten leren beheersen: hoe betreed je het pad waarop je God leert kennen, welke waarheden moet je begrijpen om God te leren kennen en hoe je je opvattingen en oude natuur moet wegdoen, zodat je je kunt onderwerpen aan alle afspraken van Gods nieuwe werk. Als je deze principes gebruikt als basis voor het binnengaan in de les van het leren kennen van God, dan wordt je kennis steeds dieper en dieper. Als je de drie werkfasen goed kent – te weten Gods volledige managementplan – en als je volledig de samenhang kunt zien van de vorige twee werkfasen van God met de huidige fase en kan zien dat het het werk van één God is, dan heb je geen steviger fundament. De drie werkfasen werden door één God verricht. Dit is de grootste visie en de enige weg naar het kennen van God. De drie werkfasen konden alleen door God Zelf worden verricht en geen mens kon zo'n werk namens Hem verrichten. Dat wil zeggen dat alleen God Zelf Zijn eigen werk vanaf het begin tot nu toe gedaan kan hebben. Hoewel de drie werkfasen van God zijn uitgevoerd in verschillende tijdperken en op verschillende locaties, en hoewel het werk van elk anders is, is

het allemaal het werk van één God. Van alle visies is dit de grootste visie waar de mens kennis van moet hebben en als deze volledig kan worden begrepen door de mens, dan zal hij kunnen standhouden. Vandaag de dag is het grootste probleem waar verscheidene religies en denominaties mee geconfronteerd worden, dat ze het werk van de Heilige Geest niet kennen en geen onderscheid kunnen maken tussen het werk van de Heilige Geest en werk dat niet van de Heilige Geest is. Daarom kunnen zij niet zeggen of deze werkfase, zoals de laatste twee werkfasen, ook door Jehova God is verricht. Hoewel mensen God volgen, kunnen de meesten nog steeds niet zeggen of het de juiste weg is. De mens maakt zich zorgen of deze weg de weg is die persoonlijk door God Zelf wordt begeleid en of Gods incarnatie echt is. De meeste mensen hebben nog steeds geen idee hoe zij onderscheid kunnen maken als het om zulke dingen gaat. Zij die God volgen, zijn niet in staat om de weg vast te stellen. Daarom hebben de gesproken woorden slechts gedeeltelijk effect op deze mensen en kunnen deze niet volledig doeltreffend zijn, en dit heeft dus invloed op het binnengaan van het leven van deze mensen. Als men kan inzien dat de drie werkfasen door God Zelf zijn uitgevoerd op verschillende tijden, op verschillende plaatsen en bij verschillende mensen, als de mens kan inzien dat, hoewel het werk anders is, het allemaal wordt verricht door één God, en dat aangezien het werk is dat door één God wordt uitgevoerd, het juist moet zijn en zonder fouten, en dat, hoewel het in strijd is met de opvattingen van de mens, het niet valt te ontkennen dat het het werk is van één God – als men met zekerheid kan stellen dat het het werk is van één God, dan worden de opvattingen van de mens slechts kleinigheden en niet noemenswaardig. Omdat de mens geen duidelijke visie heeft en alleen Jehova kent als God en Jezus als de Heer, en in tweestrijd

is over de geïncarneerde God van vandaag, blijven veel mensen toegewijd aan het werk van Jehova en Jezus en zijn overrompeld door opvattingen over het werk van vandaag. De meeste mensen leven altijd in twijfel en nemen het werk van vandaag niet serieus. De mens heeft geen opvattingen over de vorige twee werkfasen, die onzichtbaar waren. Dat is omdat de mens de werkelijkheid van de vorige twee werkfasen niet begrijpt en er niet persoonlijk getuige van is geweest. Dat is omdat niet kan worden ingezien dat de mens zich van alles kan inbeelden. Waar hij maar mee komt aanzetten, er zijn geen feiten om het te bewijzen en er is niemand om het te corrigeren. De mens laat zijn natuurlijke instinct de vrije teugel, gooit alle voorzichtigheid overboord en laat zijn verbeelding de vrije loop, want er zijn geen feiten om deze te verifiëren en dus worden de verbeeldingen van de mens 'feiten', ongeacht of er enig bewijs voor is. Zo gelooft de mens in de God die hij zich in zijn verstand zelf heeft ingebeeld en is hij niet op zoek naar de God van de werkelijkheid. Als een persoon een soort geloof heeft, dan hebben honderd mensen honderd soorten geloof. De mens is bezeten van dergelijke overtuigingen omdat hij de werkelijkheid van Gods werk niet heeft gezien. Hij heeft deze alleen met zijn oren gehoord en niet met zijn ogen aanschouwd. De mens heeft gehoord van legendes en verhalen, maar zelden heeft hij gehoord van de feiten van Gods werk. Dus het is door hun eigen opvattingen dat mensen die slechts een jaar gelovig zijn in God geloven, en hetzelfde geldt voor hen die hun hele leven in God hebben geloofd. Zij die de feiten niet kunnen zien, zullen nooit kunnen ontsnappen uit een geloof met opvattingen over God. De mens gelooft dat hij zichzelf bevrijd heeft van de banden van zijn oude opvattingen en nieuw grondgebied is binnengegaan. Weet de mens niet dat de kennis van degenen die het ware gezicht van God niet kunnen zien, niets anders is dan

opvattingen en geruchten? De mens denkt dat zijn opvattingen kloppen en foutloos zijn, en dat deze opvattingen van God afkomstig zijn. Wanneer men nu getuige is van het werk van God, laat hij zijn opvattingen los die hij gedurende vele jaren heeft verzameld. De verbeeldingen en ideeën uit het verleden hielden het werk van deze fase tegen, en het is moeilijk voor de mens om dergelijke opvattingen los te laten en dergelijke ideeën te weerleggen. De opvattingen ten aanzien van dit stapsgewijze werk van velen die God tot op vandaag hebben gevolgd, zijn telkens erger geworden en deze mensen hebben, langzaam maar zeker, een hardnekkige vijandelijkheid opgebouwd ten opzichte van de geïncarneerde God en de bron van deze haat is de opvattingen en verbeeldingen van de mens. Het is juist omdat feiten het niet mogelijk maken dat de mens zijn fantasie de vrije teugel laat en bovendien niet gemakkelijk kunnen worden weerlegd door de mens, en de opvattingen en verbeeldingen van de mens geen feiten dulden, en verder omdat de mens de juistheid en de waarheidsgetrouwheid van feiten niet in overweging neemt, en doelbewust zijn opvattingen de vrije loop laat en zijn eigen verbeelding gebruikt, dat de opvattingen en verbeeldingen van de mens tegenwoordig de vijand zijn geworden van het werk van vandaag, werk dat in strijd is met de opvattingen van de mens. Er kan alleen maar worden gezegd dat dit de schuld is van de opvattingen van de mens en niet dat het de schuld is van het werk van God. De mens kan zich inbeelden wat hij wenst, maar hij kan niet zomaar elke werkfase van God of ook maar een deel ervan weerleggen. Het feit dat het Gods werk is is onschendbaar voor de mens. Je kunt je fantasie de vrije teugel geven en zelfs mooie verhalen over het werk van Jehova en Jezus samenstellen, maar je kunt de feiten van elke werkfase van Jehova en Jezus niet weerleggen. Dit is een

principe, maar ook een bestuurlijk decreet. Het belang van deze punten zouden jullie moeten inzien. De mens vindt dat deze werkfase onverenigbaar is met zijn opvattingen en dat dit niet geldt voor de vorige twee werkfasen. De mens kan zich niet inbeelden dat het werk van de twee vorige fases gelijk is aan werk van vandaag. Maar heb je weleens bedacht dat de principes van Gods werk allemaal hetzelfde zijn, dat Zijn werk altijd praktisch is en dat er, ongeacht het tijdperk, altijd een stroom van mensen zal zijn die zich tegen Zijn werk verzet en daar tegenin gaat? Iedereen die zich heden ten dage tegen deze werkfase verzet en er tegenin gaat zou zich ongetwijfeld ook in vroegere tijden hebben verzet tegen God, want zulke mensen zullen altijd Gods vijanden zijn. De mensen die de feiten van Gods werk kennen, zullen de drie werkfasen als het werk van één God beschouwen en zullen hun opvattingen terzijde schuiven. Dit zijn mensen die God kennen en dergelijke mensen volgen God echt. Wanneer Gods algehele management ten einde loopt, zal God alles classificeren naar zijn soort. De mens is gemaakt door de hand van de Schepper en uiteindelijk moet Hij de mens volledig terugbrengen onder Zijn heerschappij. Dit is de afsluiting van de drie werkfasen. De werkfase van de laatste dagen en de vorige twee fases in Israël en Judea zijn Gods managementplan in het gehele universum. Niemand kan dit ontkennen en het is de waarheid van Gods werk. Hoewel mensen niet veel van dit werk hebben ervaren of er getuige van zijn geweest, zijn de feiten nog altijd de feiten en dat valt door niemand te ontkennen. Mensen in elk land in dit universum die in God geloven, zullen de drie werkfasen aanvaarden. Als je maar één bepaalde werkfase kent en de twee andere fases niet begrijpt, het werk van God in vroegere tijden niet begrijpt, dan kun je de volledige waarheid van Gods algehele managementplan niet verwoorden en is je kennis van God eenzijdig,

want in je geloof in God ken je Hem niet, begrijp je Hem niet en ben je dus niet geschikt om van God te getuigen. Ongeacht of je huidige kennis van deze dingen diepgaand is of oppervlakkig, uiteindelijk moeten jullie kennis bezitten en volledig overtuigd zijn. Dan zullen alle mensen de totaliteit van Gods werk inzien en zich onderwerpen aan de heerschappij van God. Tegen het einde van dit werk zullen alle denominaties een worden, zullen alle schepselen teruggebracht worden onder de heerschappij van de Schepper, zullen alle schepselen de ene ware God aanbidden en zullen alle kwade religies verdwijnen om nooit meer tevoorschijn te komen.

Waarom deze voortdurende verwijzing naar de drie werkfasen? Het voorbijgaan van de tijdperken, de sociale ontwikkeling en het veranderen van de natuur volgen allemaal de veranderingen van de drie werkfasen. In de loop van de tijd verandert de mensheid samen met het werk van God. Ze ontwikkelt zich niet vanuit zichzelf. Het noemen van de drie fases van Gods werk is bedoeld om alle schepselen en mensen vanuit elke religie en denominatie onder de heerschappij van één God te brengen. Tot welke godsdienst je ook behoort, uiteindelijk zullen jullie je allemaal onderwerpen aan de heerschappij van God. Alleen God Zelf kan dit werk uitvoeren. Een religieuze overste kan dat niet doen. Er zijn meerdere grote godsdiensten in de wereld en elk heeft zijn eigen hoofd of leider. De volgelingen zijn verspreid over verschillende landen en regio's in de wereld. Elk land, groot of klein, heeft verschillende religies binnen zijn grenzen. Echter, ongeacht hoeveel godsdiensten er over de hele wereld zijn, alle mensen in dit universum bestaan uiteindelijk onder leiding van één God en hun bestaan wordt niet geleid door leiders of hoofden van een religie. Dat betekent dat de mensheid niet wordt geleid door een bepaalde leider of een bepaald hoofd van

die godsdienst. De gehele mensheid wordt daarentegen geleid door de Schepper, die de hemel en de aarde en alle dingen heeft geschapen, en dat is een feit. Hoewel de wereld meerdere grote godsdiensten heeft, hoe groot ze ook mogen zijn, ze bestaan allemaal onder de heerschappij van de Schepper en geen enkele daarvan kan de reikwijdte van deze heerschappij overtreffen. De ontwikkeling van de mensheid, sociale vooruitgang, de ontwikkeling van natuurwetenschappen, deze zijn allemaal onlosmakelijk verbonden met de regelingen van de Schepper. Het is geen werk dat door het hoofd van een bepaalde religie kan worden gedaan. Mensen die aan het hoofd staan van een religie zijn slechts de leiders van een bepaalde religie en kunnen God niet vertegenwoordigen of Degene die de hemel en de aarde en alle dingen schiep. Mensen die aan het hoofd staan van een religie kunnen leidinggeven aan iedereen binnen een gehele religie, maar ze kunnen niet alle schepselen onder de hemelen aansturen. Dit is een algemeen erkend feit. Mensen die aan het hoofd staan van een religie zijn slechts leiders en zij zijn niet gelijk aan God (de Schepper). Alle dingen zijn in de hand van de Schepper en uiteindelijk zal alles terugkeren tot de hand van de Schepper. De mensheid is oorspronkelijk gemaakt door God en ongeacht de religie zal elke persoon terugkeren onder de heerschappij van God. Dit is onvermijdelijk. Alleen God is de hoogst verhevene onder alle dingen en ook de hoogste heerser onder alle schepselen moet terugkeren onder Zijn heerschappij. Hoe hoog de status van de mens ook is, hij kan de mensheid niet naar een geschikte bestemming brengen en niemand is in staat om alle dingen naar zijn soort te classificeren. Jehova Zelf schiep de mensheid en deelde ieder in naar zijn soort en wanneer de eindtijd aantreedt, zal Hij Zijn eigen werk nog steeds Zelf doen en alle dingen indelen naar zijn soort.

Niemand anders kan dit doen dan God alleen. De drie werkfasen die vanaf het begin tot vandaag zijn uitgevoerd, zijn allemaal door God Zelf uitgevoerd, en zijn uitgevoerd door de ene God. Het feit van de drie werkfasen is het feit van Gods leiderschap over de hele mensheid, een feit dat niemand kan ontkennen. Aan het einde van de drie werkfasen zullen alle dingen naar hun soort worden ingedeeld en terugkeren onder de heerschappij van God, want in het hele universum bestaat alleen deze ene God en er zijn geen andere religies. Hij die niet in staat is om de wereld te scheppen, zal niet in staat zijn om deze te beëindigen, terwijl Hij die de wereld schiep, deze zeker zal beëindigen. Iemand die het tijdperk dus niet kan beëindigen, maar alleen maar in staat is om de mens te helpen bij zijn educatieve ontwikkeling, zal zeker God niet zijn en zal zeker niet de Heer van de mensheid zijn. Hij zal zo'n geweldig werk niet kunnen doen. Er is er maar één die zulk werk kan uitvoeren en allen die dit werk niet kunnen verrichten, zijn zeker vijanden en niet God. Alle kwade religies zijn onverenigbaar met God en aangezien ze onverenigbaar zijn met God, zijn ze de vijanden van God. Al het werk wordt verricht door deze ene waarachtige God en het hele universum wordt aangestuurd door deze ene God. Ongeacht of Hij werkzaam is in Israël of China, ongeacht of het werk wordt uitgevoerd door de Geest of het vlees, alles wordt door God Zelf gedaan en kan door niemand anders gedaan worden. Het is juist omdat Hij de God is van de gehele mensheid dat Hij vrijelijk werkt, ongehinderd door enige voorwaarde. Dit is de grootste van alle visies. Als schepsel van God, als je de plicht van een schepsel van God wilt doen en de wil van God wilt begrijpen, moet je het werk van God begrijpen, moet je Gods wil ten aanzien van schepselen begrijpen, moet je Zijn managementplan begrijpen en moet je de volledige waarde inzien van het werk dat Hij doet. Zij die dit niet begrijpen, zijn

niet geschikt als schepselen van God! Als je als schepsel van God niet begrijpt waar je vandaan komt, wat de geschiedenis van de mensheid is en al het werk dat God heeft gedaan niet begrijpt en bovendien niet begrijpt hoe de mensheid zich tot op de dag van vandaag heeft ontwikkeld en niet begrijpt wie de gehele mensheid aanstuurt, dan ben je niet in staat om je plicht te doen. God heeft de mensheid tot op de dag van vandaag geleid en sinds Hij de mens op de aarde heeft geschapen, heeft Hij hem nooit verlaten. De Heilige Geest stopt nooit met werken, is nooit gestopt met het leiden van de mensheid en heeft de mens nooit verlaten. Maar de mensheid beseft niet dat er een God is, nog veel minder kent hij God. Is er voor alle schepselen van God iets vernederender dan dit? God leidt de mens persoonlijk, maar de mens begrijpt het werk van God niet. Je bent een schepsel van God, maar je begrijpt je eigen geschiedenis niet en je bent je niet bewust wie je op je reis heeft begeleid. Je bent je niet bewust van het werk van God en je kan God dus niet kennen. Als je het nu niet weet, dan zul je nooit geschikt zijn om van God te getuigen. Nu leidt de Schepper persoonlijk alle mensen weer en zorgt dat alle mensen Zijn wijsheid, almacht, redding en pracht aanschouwen. Maar je beseft of begrijpt het nog steeds niet. Ben je dus niet degene die de redding niet zal ontvangen? Zij die Satan toebehoren, begrijpen de woorden van God niet en zij die God toebehoren, kunnen de stem van God horen. Allen die de woorden die ik spreek, beseffen en begrijpen, zijn degenen die worden gered en die van God getuigen. Allen die de woorden die ik spreek, niet begrijpen, kunnen niet van God getuigen en zijn degenen die geëlimineerd zullen worden. Zij die Gods wil niet begrijpen en geen besef hebben van het werk van God, zijn niet in staat om de kennis van God te verkrijgen en deze mensen zullen niet getuigen van God. Als je van God wilt getuigen, dan moet je God

kennen en de kennis van God wordt verkregen door het werk van God. Al met al: als je God wilt leren kennen, dan moet je Gods werk leren kennen. Het kennen van Gods werk is van het allergrootste belang. Wanneer de drie werkfasen worden afgerond, zal er een groep worden samengesteld van hen die getuigen van God, een groep van hen die God kennen. Al deze mensen zullen God kennen en in staat zijn om de waarheid in praktijk te brengen. Zij zullen menselijkheid bezitten en verstand, en allemaal de drie fases van Gods reddingswerk kennen. Dit is het werk dat aan het einde zal worden volbracht, en deze mensen zijn de uitkristallisering van het werk van zesduizend jaar management, en zijn de krachtigste getuigenis van de definitieve nederlaag van Satan. Zij die van God kunnen getuigen, kunnen Gods belofte en zegen ontvangen en zijn de groep die tot het einde blijft. Zij bezitten Gods gezag en getuigen van God. Misschien kunnen jullie allemaal lid zijn van deze groep, of misschien de helft van jullie, of maar een paar. Het hangt af van jullie wil en van wat jullie nastreven.

De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God

God is vlees geworden omdat het doel van Zijn werk niet de geest van Satan is, of iets anders onstoffelijks, maar de mens, die van het vlees is en verdorven door Satan. Juist omdat het vlees van de mens verdorven is, heeft God de

lichamelijke mens tot doel van Zijn werk gemaakt. Omdat de mens bovendien het mikpunt van het verderf is, heeft Hij de mens tot het enige doel van Zijn werk gemaakt in alle stadia van Zijn reddingswerk. De mens is sterfelijk, hij is van vlees en bloed, en alleen God kan de mens redden. Zo moet God het vlees worden met dezelfde eigenschappen als de mens om Zijn werk te kunnen doen, zodat Zijn werk betere resultaten kan opleveren. Om Zijn werk te kunnen doen, moet God vlees worden, juist omdat de mens van vlees is en de zonde niet kan overwinnen en zich niet van het vlees kan ontdoen. Hoewel het wezen en de identiteit van de geïncarneerde God heel anders is dan het wezen en de identiteit van de mens, ziet Hij er als een gewoon mens uit. Hij heeft de verschijning van een gewone mens, en leidt Hij het leven van een gewoon mens, en allen die Hem zien, zien geen verschil met een gewoon mens. Het gewone uiterlijk en de gewone menselijkheid volstaan voor Hem om Zijn goddelijke werk in gewone menselijkheid te verrichten. Door Zijn vlees kan Hij in gewone menselijkheid Zijn werk doen, het helpt Hem Zijn werk onder de mensen te verrichten. Bovendien helpt Zijn gewone menselijkheid Hem het reddingswerk onder de mensen uit te voeren. Zijn gewone menselijkheid heeft weliswaar nogal wat stof doen opwaaien onder de mensen, maar dit heeft het gewone effect van Zijn werk niet beïnvloed. Kortom, de mens is bijzonder gebaat bij het werk van Zijn gewone vlees. Ondanks dat de meeste mensen Zijn gewone menselijkheid niet accepteren, kan Zijn werk toch effectief zijn, en het effect kan juist dankzij Zijn gewone menselijkheid worden bereikt. Hierover bestaat geen twijfel. De mens heeft tientallen malen meer baat bij Zijn werk in het vlees dan bij de opvattingen die er onder de mensen heersen over Zijn gewone menselijkheid; al die opvattingen zullen uiteindelijk door Zijn werk worden opgeslokt. En het effect dat

Zijn werk heeft bereikt, namelijk de kennis die de mens over Hem heeft, is veel groter dan de opvattingen die de mens over Hem heeft. Het werk dat Hij in het vlees doet kan op geen enkele manier voorgesteld of gemeten worden, want Zijn vlees is niet als het vlees van een lichamelijke mens. Het omhulsel is weliswaar hetzelfde, maar het wezen is niet hetzelfde. Zijn vlees brengt veel opvattingen over God voort onder de mensen, maar Zijn vlees kan mensen ook in staat stellen veel kennis te vergaren en kan zelfs eenieder die eenzelfde omhulsel heeft overwinnen. Hij is namelijk niet slechts een mens, maar Hij is God met het omhulsel van een mens, en niemand kan Hem volledig doorgronden of begrijpen. Een onzichtbare en ontastbare God wordt door iedereen liefgehad en verwelkomd. Als God slechts een voor de mens onzichtbare geest is, is het heel gemakkelijk voor de mens om in God te geloven. De mens kan op deze manier alles doen wat zijn eigen God het meest bevalt en waarvan deze god wenst dat hij dat doet, zonder enige scrupules. Zo kan de mens zonder scrupules doen wat zijn eigen God het best bevalt en wat deze God het liefste doet. Sterker nog, de mens gelooft dat er niemand zo godvruchtig en loyaal aan God is als hij, en dat alle anderen heidense honden zijn en ontrouw aan God. Je kan zeggen dat dit is wat de mensen die een vaag, op een doctrine gebaseerd geloof hebben in God, zoeken. Wat zij zoeken is veelal hetzelfde, er is weinig variatie. Alleen hun fantasiebeeld van God is anders, maar hun wezen is hetzelfde.

De mens is kalm onder zijn onbekommerd geloof in God, en gelooft in God op een manier die hemzelf bevalt. Dit is een van de 'rechten en vrijheden van de mens' die niemand aan kan tasten, want de mens gelooft in zijn eigen God, niet in de God van iemand anders. Het is zijn privé-eigendom, en bijna iedereen heeft een dergelijk privé-eigendom. De mens beschouwt dit eigendom als een

kostbare schat, maar voor God is er niets lager en waardelozer, want er is geen duidelijkere aanwijzing voor verzet tegen God dan dit privé-eigendom van de mens. Vanwege het werk van de geïncarneerde God wordt God vlees met een tastbare vorm, die gezien en aangeraakt kan worden door de mens. Hij is geen vormeloze Geest, maar vlees dat door de mens aangeraakt en gezien kan worden. De meeste goden waar de mensen in geloven zijn echter godheden zonder vlees en zonder vorm, en hebben ook een vrije vorm. Zo is de geïncarneerde God de vijand geworden van de mensen die in God geloven, en zo zijn zij die het feit dat God geïncarneerd is niet kunnen aanvaarden Gods tegenstanders geworden. Het is niet zo dat de mens opvattingen heeft door zijn manier van denken, of door zijn opstandigheid, maar door dit privé-eigendom van de mens. Door dit eigendom gaan de meeste mensen dood, en het is deze vage God, die niet aangeraakt of gezien kan worden en in feite niet bestaat, dat het leven van de mens geruïneerd wordt. Het leven van de mens is verbeurd, niet door de vleesgeworden God, laat staan door de God in de hemel, maar door de God van zijn eigen fantasie. De enige reden dat de geïncarneerde God vlees is geworden is vanwege de behoeften van de verdorven mens. Het is vanwege de behoeften van de mensen maar niet die van God, en al Zijn opofferingen en lijden zijn in het belang van de mensheid en niet van God Zelf. Voor God zijn er geen voor- en nadelen of beloningen; Hij zal niet een of andere oogst binnenhalen in de toekomst, maar alleen wat Hem oorspronkelijk toch al toekwam. Alles wat Hij doet en opoffert voor de mensheid doet Hij niet voor een grote beloning, maar puur in het belang van de mensheid. Hoewel het werk van God in het vlees onvoorstelbare problemen met zich meebrengt, is het uiteindelijke effect veel groter dan van het werk dat rechtstreeks door de Geest

wordt gedaan. Het werk in het vlees brengt veel ontberingen met zich mee, en het vlees kan nooit dezelfde identiteit hebben of dezelfde bovennatuurlijke daden uitvoeren als de Geest, laat staan dat Hij hetzelfde gezag kan hebben als de Geest. Toch steekt de essentie van het werk door dit onopvallende vlees met kop en schouders uit boven het werk dat rechtstreeks door de Geest wordt gedaan, en dit vlees Zelf is het antwoord op de behoeften van de hele mensheid. Voor hen die gered moeten worden is de gebruikswaarde van de Geest veel minder dan die van het vlees: het werk van de Geest beslaat het hele universum, alle bergen, rivieren, meren en oceanen, maar het werk van het vlees heeft meer direct en effectief betrekking op ieder persoon met wie Hij contact heeft. Bovendien kan Gods vlees in tastbare vorm beter door de mens begrepen en vertrouwd worden en kan het de kennis van de mens over God verder verdiepen en een diepe indruk achterlaten op de mens van Gods werkelijke daden. Het werk van de Geest is namelijk in mysteries gehuld. Stervelingen vinden het moeilijk te begrijpen en nog moeilijker te zien waardoor ze alleen op loze verbeelding kunnen teruggrijpen. Het werk van het vlees is daarentegen gewoon, gebaseerd op realiteit en van een grote wijsheid vervuld en kan als feit door het menselijk oog worden waargenomen; de mens kan persoonlijk de wijsheid van het werk van God ervaren en hoeft daarvoor zijn overvloedige fantasie niet te gebruiken. Dit is de nauwkeurigheid en werkelijke waarde van het werk van God in het vlees. De Geest kan alleen onzichtbare dingen doen die de mens zich moeilijk kan voorstellen, bijvoorbeeld verlichting van de Geest, beweging van de Geest en leiding van de Geest. Maar voor de mens, die verstand heeft, bieden deze dingen geen duidelijke betekenis. Die bieden slechts beweging, of een algemene betekenis maar kunnen geen instructie met woorden bieden. Het werk

van God in het vlees is echter heel anders: het biedt een nauwkeurige leidraad in woorden, heeft een duidelijke wil en vereiste doelen. Zo hoeft de mens niet in het duister te tasten of zijn fantasie te gebruiken, laat staan dat hij moet gissen. Dit is de helderheid van het werk in het vlees en het grote verschil met het werk van de Geest. Het werk van de Geest is alleen geschikt voor beperkte toepassing en kan het werk van het vlees niet vervangen. Het werk van het vlees geeft de mens een veel exacter en noodzakelijker doel en veel echtere en waardevollere kennis dan het werk van de Geest. Werk is voor de verdorven mens het meest waardevol als het nauwkeurige woorden en duidelijk na te streven doelen biedt, als het zichtbaar en tastbaar is. Alleen realistisch werk en tijdige leiding vallen bij de mens in de smaak, en alleen echt werk kan de mens redden van zijn verdorven en verloederde gezindheid. Dit kan alleen door de vleesgeworden God worden bereikt; alleen de vleesgeworden God kan de mens redden van zijn verdorven en verloederde gezindheid. Al is de Geest het eigen wezen van God, dit soort werk kan alleen door Zijn vlees worden verricht. Als de Geest alleen zou werken, zou Zijn werk niet effectief kunnen zijn – dat is de naakte waarheid. De meeste mensen zijn weliswaar Gods vijand geworden vanwege dit vlees, maar als Hij Zijn werk heeft voltooid zullen zij die tegen Hem zijn niet meer Zijn vijand zijn, maar juist Zijn getuigen worden. Zij worden de getuigen die door Hem overwonnen zijn, getuigen die met Hem verenigbaar zijn en van Hem onafscheidelijk zijn. Hij zal ervoor zorgen dat de mens komt te weten hoe belangrijk Zijn werk in het vlees voor de mens is, en de mens zal het belang van dit vlees voor de zin van zijn bestaan en Zijn werkelijke waarde voor de groei van zijn leven kennen en bovendien zal de mens weten dat dit vlees een levende fontein van leven vormt waarvan scheiding voor de mens onverdraaglijk is.

Hoewel het geïncarneerde vlees van God Gods identiteit en positie bij lange na niet evenaart en voor de mens onverenigbaar lijkt met Zijn werkelijk status, kan dit vlees, dat noch Gods ware beeld noch Gods ware identiteit bezit, het werk verrichten dat de Geest van God niet rechtstreeks kan doen. Dat is de ware betekenis en waarde van Gods incarnatie, en het zijn juist deze betekenis en waarde die de mens niet kan waarderen en erkennen. Alle mensen kijken weliswaar op tegen de Geest van God en neer op het vlees van God, hoe ze ook kijken of denken, maar toch is de werkelijke betekenis en waarde van het vlees veel groter dan die van de Geest. Dit heeft natuurlijk alleen betrekking op de verdorven mensheid. Voor iedereen die op zoek is naar de waarheid en verlangt naar het verschijnen van God kan het werk van de Geest slechts beweging of openbaring bieden, en een onverklaarbaar en onvoorstelbaar gevoel van verwondering, een gevoel dat het geweldig, allesovertreffend en bewonderenswaardig is, maar ook voor iedereen onhaalbaar en onbereikbaar. De mens en de Geest van God kunnen elkaar slechts van veraf bekijken, alsof er een grote afstand tussen hen bestaat. Ze kunnen nooit hetzelfde zijn, alsof de mens en God door een onzichtbare afscheiding gescheiden waren. In feite is dit een waanvoorstelling die de Geest de mens voorhoudt, die komt doordat de Geest en de mens niet tot dezelfde soort behoren. De Geest en de mens zullen nooit in dezelfde wereld naast elkaar bestaan, ook omdat de Geest niets van de mens heeft. De mens heeft de Geest dus niet nodig, want de Geest kan het werk dat de mens het hardst nodig heeft niet rechtstreeks verrichten. Het werk van het vlees biedt de mens reële doelen, duidelijke woorden en een gevoel dat Hij werkelijk en normaal is, dat Hij bescheiden en gewoon is. Ook al vreest de mens Hem, de meeste mensen herkennen zich makkelijk in Hem: de mens kan Zijn

gezicht zien en Zijn stem horen en hoeft niet van een afstand naar Hem te kijken. De mens denkt dit vlees makkelijker te kunnen benaderen, er is geen afstand, het is te bevatten, zichtbaar en aanraakbaar, want dit vlees bevindt zich in dezelfde wereld als de mens.

Allen die in het vlees leven moeten een doel nastreven om hun gezindheid te veranderen en om God te kennen moeten zij getuigen zijn van de werkelijke daden en het ware gezicht van God. Dit kan alleen bereikt worden door het geïncarneerde vlees van God, en door het gewone en echte vlees. Daarom is de incarnatie noodzakelijk, en heeft de hele verdorven mensheid deze nodig. Omdat de mensen God moeten kennen, moeten de beeltenissen van de vage en bovennatuurlijke Goden uit hun hart worden verbannen, en omdat ze hun verdorven gezindheid af moeten werpen moeten ze eerst hun verdorven gezindheid kennen. Als de mens alleen het werk van het verjagen van de beeltenissen van vage Goden uit het hart van de mensen verricht, dan bereikt hij nog niet het juiste resultaat. De beelden van de vage Goden in het hart van de mensen kunnen niet alleen door woorden aan het licht worden gebracht, verbannen of helemaal verdreven worden. Uiteindelijk zijn ze zo diep geworteld, dat je ze hiermee nog niet uit zou kunnen roeien. Alleen door deze vage en bovennatuurlijke dingen te vervangen door de praktische God en het juiste beeld van God, en door de mens die geleidelijk aan te laten kennen, kan het juiste effect worden bereikt. De mens ziet dan in dat de God waar hij in voorbije tijden naar op zoek was vaag en bovennatuurlijk is. Het rechtstreekse leiderschap van de Geest kan dit effect niet bereiken, laat staan de leer van een bepaald persoon. Dit kan alleen de vleesgeworden God. De opvattingen van de mens komen bloot te liggen wanneer de vleesgeworden God Zijn werk officieel verricht, omdat de

vleesgeworden God zo gewoon en werkelijk is, dat Hij de antithese vormt van de vage en bovennatuurlijk God in de verbeelding van de mens. De oorspronkelijke opvattingen van de mens kunnen alleen onthuld worden door de tegenstelling met de vleesgeworden God. Zonder de vergelijking met de vleesgeworden God zouden de opvattingen van de mens niet onthuld kunnen worden; met andere woorden zonder de tegenstelling van de werkelijkheid zouden deze vage dingen niet aan het licht kunnen worden gebracht. Niemand kan woorden gebruiken om dit werk te doen, en niemand kan dit werk in woorden uitdrukken. Alleen God kan Zelf Zijn eigen werk doen, niemand kan dit namens Hem doen. Hoe rijk de taal van de mens ook is, hij kan nooit in woorden vatten hoe werkelijk en normaal God is. De mens kan God alleen praktisch kennen en kan Hem alleen duidelijker zien als God persoonlijk onder de mensen aan het werk is en Zijn beeld en wezen helemaal laat zien. Geen lichamelijk mens kan dit effect bereiken. Gods Geest kan dit effect natuurlijk ook niet bereiken. God kan de verdorven mens uit de invloed van Satan redden, maar dit werk kan niet rechtstreeks door de Geest van God worden volbracht. Het kan alleen door het vlees dat de Geest van God draagt worden verricht, door Gods geïncarneerde vlees. Dit vlees is zowel mens als God. Het is een mens met een normale menselijkheid en het is God met een volledige goddelijkheid. En al is dit vlees niet de Geest van God en is het heel anders dan de Geest, het is toch de vleesgeworden God Zelf die de mens redt, Hij die zowel Geest als vlees is. Hoe Hij ook wordt genoemd, uiteindelijk is het God zelf die de mensheid redt. De Geest van God is immers onafscheidelijk van het vlees en het werk van het vlees is ook het werk van de Geest van God. Dit werk wordt alleen niet gedaan met de identiteit van de Geest, maar met de identiteit van het vlees. Voor het werk dat rechtstreeks door de Geest moet

worden gedaan is geen incarnatie nodig, en werk dat het vlees nodig heeft om te worden uitgevoerd, kan niet door de Geest worden verricht maar alleen door de geïncarneerde God. Dat is wat voor dit werk nodig is, en het is wat de verdorven mensheid nodig heeft. In de drie stadia van Gods werk werd er slechts één rechtstreeks door de Geest uitgevoerd. De overgebleven twee stadia worden door de vleesgeworden God uitgevoerd, niet rechtstreeks door de Geest. Voor het werk van het Tijdperk van de Wet dat de Geest heeft verricht heeft de Geest de verdorven gezindheid van de mens niet hoeven veranderen, en het had ook geen betrekking op de kennis van de mens over God. Het werk van Gods vlees in het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk heeft met de verdorven gezindheid van de mens en zijn kennis over God te maken, en het is een belangrijk en cruciaal onderdeel van het reddingswerk. Daarom heeft de verdorven mensheid de redding van de vleesgeworden God harder nodig en heeft zij het rechtstreeks werk van de vleesgeworden God harder nodig. De mens heeft de vleesgeworden God nodig om hem te leiden, te steunen, te bewateren, voedsel te verschaffen, te oordelen en te tuchtigen en hij heeft meer genade en verlossing nodig van de vleesgeworden God. Alleen God in het vlees kan de vertrouweling van de mens zijn, de herder van de mens, de zeer aanwezige hulp voor de mens. Hierom is de incarnatie nu en in het verleden nodig.

De mens is door Satan verdorven, en hij is de hoogste van alle schepselen van God. Daarom heeft de mens de redding door God nodig. De mens is het onderwerp van Gods redding, niet Satan; wat gered wordt is het vlees en de ziel van de mens, niet de duivel. Satan is het onderwerp van Gods vernietiging, de mens is het onderwerp van Gods redding. Het vlees van de mens is verdorven

door Satan, dus het eerste wat gered moet worden is het vlees van de mens. Het vlees van de mens is diep verdorven. Het is iets geworden dat zich tegen God verzet, het bestrijdt en ontkent het bestaan van God zelfs openlijk. Dit verdorven vlees is gewoon te onhandelbaar. Niets is moeilijker om te behandelen of te veranderen dan de verdorven gezindheid van het vlees. Satan dringt het vlees van de mens binnen om er onrust te zaaien, en hij gebruikt het vlees van de mens om het werk van God te verstoren, om afbreuk te doen aan Gods plan. Zo is de mens Satan geworden, de vijand van God. De mens moet eerst overwonnen worden voor hij gered kan worden. Daarom gaat God de uitdaging aan en wordt Hij vlees om Zijn geplande werk te verrichten en de strijd met Satan aan te gaan. Zijn doel is de redding van de mensheid, die verdorven is, en de nederlaag en vernietiging van Satan, die tegen Hem rebelleert. Hij verslaat Satan door Zijn overwinningswerk van de mens, en tegelijkertijd redt Hij de verdorven mensheid. Op zo'n manier wordt het een werk waarmee twee doeleinden tegelijk worden bereikt. Hij werkt in het vlees, spreekt in het vlees en onderneemt al het werk in het vlees zodat Hij zich beter met de mens kan bezighouden en hem beter kan veroveren. De laatste keer dat God vlees wordt zal Zijn werk van de laatste dagen in het vlees worden afgerond. Hij zal alle mensen naar soort indelen, Zijn hele management afronden, en ook al Zijn werk in het vlees afronden. Nadat al Zijn werk op aarde is gedaan, zal Hij helemaal overwinnaar zijn. Door in het vlees te werken heeft God de mensheid helemaal overwonnen en voor zich gewonnen. Betekent dit dan niet dat Zijn hele management ten einde is gekomen? Als God Zijn werk in het vlees af heeft, krijgt Satan geen kans meer om de mens verder te bederven omdat hij verslagen is en God de overwinnaar is. Het werk van de eerste incarnatie van God was de verlossing en

de vergeving van de zonden van de mens. Nu is er sprake van overwinningswerk en het winnen van de mensheid voor Zichzelf, zodat Satan zijn werk op geen enkele manier meer kan uitvoeren, en volledig verloren zal hebben, en de totale overwinning voor God is. Dit is het werk van het vlees en het werk wordt door God Zelf gedaan. Het eerste werk van de drie stadia van Gods werk werd door de Geest verricht en niet door het vlees. Het laatste werk van de drie stadia van Gods werk wordt echter door de vleesgeworden God verricht en niet rechtstreeks door de Geest. Ook het verlossingswerk van het tussenliggende stadium is door God in het vlees gedaan. Bij het hele managementwerk is de redding van de mens uit de invloed van Satan het belangrijkste. De kern van het werk is de volledige overwinning van de verdorven mens om zo de oorspronkelijke verering van God in het hart van de mens te herstellen, waardoor hij een normaal leven kan krijgen, dat wil zeggen het normale leven van een schepsel van God. Dit werk is essentieel, het is de kern van het managementwerk. In de drie stadia van het reddingswerk was het eerste stadium, het werk van het Tijdperk van de Wet, ver van de kern van het managementwerk verwijderd. Het had slechts de oppervlakkige schijn van het reddingswerk en stelde zelfs het begin niet voor van Gods werk om de mens te redden uit Satans domein. Het eerste stadium van het werk werd rechtstreeks door de Geest gedaan omdat, uit hoofde van de wet, de mens alleen gehoorzaamheid aan de wet kende en geen verdere waarheid en omdat het werk in het Tijdperk van de Wet nauwelijks een verandering in de gezindheid van de mens inhield. Het ging veel minder over het werk hoe de mens uit Satans domein te redden. Zo voltooide de Geest van God dit zeer eenvoudige stadium van werk dat niet over de verdorven gezindheid van de mens ging. Dit stadium had weinig met de kern van het management te maken,

en had weinig onderling verband met het officiële werk van de redding van de mens. God hoefde geen vlees te worden om Zijn werk persoonlijk uit te voeren. Het werk dat de Geest verricht is impliciet en ondoorgrondelijk, het is ontzagwekkend en onbenaderbaar voor de mens; de Geest is ongeschikt om het reddingswerk rechtstreeks uit te voeren, en ongeschikt om de mens rechtstreeks leven te geven. Het past de mens beter het werk van de Geest om te vormen naar een dichter bij de mens staande benadering, wat wil zeggen dat het voor de mens het meest geschikt is als God een gewoon, normaal persoon wordt om Zijn werk te doen. Hiervoor moet God incarneren om het werk van de Geest te vervangen, en voor de mens is er geen passender manier waarop God kan werken. Deze drie stadia van werk bevatten er twee die in het vlees worden uitgevoerd, en deze twee stadia zijn de belangrijkste fases van het managementwerk. De twee incarnaties vullen elkaar aan en maken elkaar volmaakt. Het eerste stadium van de incarnatie van God vormde de basis voor het tweede stadium en je kunt zeggen dat de twee incarnaties samen één geheel vormen en niet onverenigbaar zijn met elkaar. Deze twee stadia van Gods werk kunnen door God in Zijn vleesgeworden identiteit worden uitgevoerd, omdat ze zo belangrijk zijn voor Zijn hele managementwerk. Je zou haast kunnen zeggen dat, zonder het werk van de twee incarnaties van God, het hele managementwerk tot stilstand zou zijn gekomen en het reddingswerk van de mensheid slechts uit holle woorden zou bestaan. Of dit werk belangrijk is, is gebaseerd op de behoeften van de mensheid, de realiteit van de ontaarding van de mens, en de mate van ongehoorzaamheid van Satan en diens verstoring van het werk. Degene die deze taak aankan wordt bepaald door de aard en het belang van het werk dat door de Werker wordt verricht. Als het qua methode

over het belang van dit werk gaat – of het werk rechtstreeks door Gods Geest wordt gedaan, of door de vleesgeworden God, of door de mens – dan wordt het werk dat door de mens wordt gedaan als eerste uitgesloten. Op basis van de aard van het werk en van de aard van het werk van de Geest ten opzichte van het werk van het vlees wordt er uiteindelijk besloten dat het werk dat in het vlees wordt gedaan gunstiger uitpakt voor de mens en meer voordelen biedt dan het werk dat rechtstreeks door de Geest wordt gedaan. Dat is de gedachte van God op het moment dat Hij besluit of het werk door de Geest of door het vlees wordt gedaan. Ieder stadium van het werk is belangrijk en heeft een basis. Dit zijn geen ongegronde fantasieën en ze worden niet willekeurig uitgevoerd. Er zit een zekere wijsheid in. Dat is de waarheid achter al het werk van God. Gods plan is vooral nog meer aanwezig in een dergelijk groot werk omdat de vleesgeworden God persoonlijk tussen de mensen werkt. En zo zie je Gods wijsheid en de totaliteit van Zijn wezen terug in al Zijn handelingen, gedachten en in al Zijn actieve opvattingen. Dit is het wezen van God, dat concreter en systematischer is. Deze subtiele gedachten en ideeën zijn moeilijk voor te stellen voor de mens, en moeilijk te geloven, en bovendien kan de mens ze haast niet kennen. Werk dat door de mens wordt gedaan volgt een algemeen principe, hetgeen de mens veel voldoening geeft. Maar als je het met het werk van God vergelijkt is er gewoon een te groot verschil. Hoewel Gods daden groot zijn en het werk van God van een indrukwekkende omvang is, zitten er veel minutieuze en precieze plannen en regelingen achter die de mens zich niet kan voorstellen. Ieder stadium van Zijn werk volgt niet alleen een principe, maar bevat ook nog veel wat niet in de menselijke taal kan worden uitgedrukt. Het is dat wat onzichtbaar is voor de mens. Of het nu het werk van de Geest of het werk van de

vleesgeworden God is, het plan van Zijn werk zit er altijd in. Hij werkt niet ongegrond en doet geen onbelangrijk werk. Als de Geest rechtstreeks werkt, is dat met Zijn doelen, en als Hij mens wordt om te kunnen werken (dat wil zeggen als Hij de vorm van Zijn omhulsel verandert), is dit zelfs nog meer met Zijn doel. Waarom zou Hij anders Zijn identiteit makkelijk veranderen? Waarom zou Hij anders makkelijk een persoon worden waarop neergekeken wordt en die vervolgd wordt?

Zijn werk in het vlees is van een uitermate grote betekenis, die voor het werk gereserveerd is en Hij die het werk uiteindelijk afrondt is de vleesgeworden God, en niet de Geest. Sommigen geloven dat God ooit op aarde komt en aan de mens verschijnt en dat Hij dan persoonlijk over de hele mensheid oordeelt door de mensen één voor één op de proef te stellen, zonder iemand over te slaan. Zij die zo denken kennen dit stadium van het werk van de incarnatie niet. God oordeelt de mensen niet één voor één en stelt ze niet één voor één op de proef. Dat zou niet het oordeelswerk zijn. Is de verdorvenheid niet hetzelfde voor de hele mensheid? Is het wezen van de mens niet voor ieder gelijk? Wat geoordeeld wordt is het verdorven wezen van de mensheid, het wezen van de mens dat door Satan is verdorven en alle zonden van de mens. God oordeelt niet over de onbeduidende en triviale fouten van de mens. Het oordeelswerk is representatief en wordt niet uitgevoerd voor een zeker persoon in het bijzonder. Het is eerder werk waarin een groep mensen geoordeeld wordt om het oordeel van de hele mensheid te vertegenwoordigen. Door Zijn werk persoonlijk op een groep mensen uit te voeren, laat God in het vlees Zijn werk het werk voor de hele mensheid vertegenwoordigen, waarna het zich geleidelijk kan verspreiden. Het oordeelswerk is eveneens zo. God oordeelt niet een bepaald soort mensen of

een bepaalde groep mensen, maar Hij oordeelt over de zondigheid van de hele mensheid – het verzet van de mens tegen God bijvoorbeeld, het gebrek aan eerbied voor God, of de verstoring van Gods werk, enzovoort. Waarover geoordeeld wordt is de essentie van het verzet van de mensheid tegen God, en dit werk is het overwinningswerk van de laatste dagen. Het werk en woord van de vleesgeworden God waarvan de mens getuige is, zijn het oordeelswerk voor de grote, witte troon van de laatste dagen, die de mens zich in voorbije tijden voorstelde. Het werk dat de vleesgeworden God nu uitvoert is nu juist het oordeel voor de grote, witte troon. De vleesgeworden God van nu is de God die over de hele mensheid in de laatste dagen oordeelt. Dit vlees en Zijn werk, woord en Zijn hele gezindheid vormen het geheel van Hem. Al is de reikwijdte van Zijn werk beperkt en niet meteen op het hele universum van toepassing, toch is het rechtstreekse oordeel van de hele mensheid de essentie van het oordeelswerk – niet alleen voor de uitverkorenen in China, en ook niet voor een klein aantal mensen. Hoewel tijdens het werk van God in het vlees dit werk niet het hele universum beslaat, vertegenwoordigt het wel het werk voor het hele universum. En als Hij klaar is met het werk binnen het bereik van Zijn vlees, zal Hij Zijn werk onmiddellijk uitbreiden tot het hele universum zoals ook het evangelie van Jezus over het hele universum is verspreid na Zijn wederopstanding en hemelvaart. Of het nu het werk van de Geest of het werk van het vlees is, het is werk met een beperkte reikwijdte, maar het vertegenwoordigt het werk voor het hele universum. Tijdens de laatste dagen verschijnt God en gebruikt Hij Zijn vleesgeworden identiteit om Zijn werk uit te voeren, en het is God in het vlees die over de mens oordeelt die voor de grote, witte troon staat. Of Hij nu de Geest of het vlees is, Hij die het oordeelswerk

verricht is de God die over de mensheid in de laatste dagen oordeelt. Deze definitie is op basis van Zijn werk vastgesteld, niet op basis van Zijn uiterlijke verschijningsvorm of andere factoren. Ook al heeft de mens opvattingen bij deze woorden, niemand kan het feit van het oordeel en de overwinning door de vleesgeworden God ontkennen. Ongeacht wat de mens ervan denkt, feiten zijn uiteindelijk feiten. Niemand kan beweren dat “het werk door God is gedaan, maar het vlees God niet is”. Dit is onzin, want dit werk kan alleen door God in het vlees worden gedaan. Omdat het werk al af is, zal er na dit werk geen tweede keer komen dat het werk van Gods oordeel over de mens plaatsvindt. God heeft bij Zijn tweede vleeswording al het werk van het hele management al voltooid, en er volgt geen vierde stadium van Gods werk. Omdat het de mens is waarover geoordeeld wordt, de mens die van het vlees is en verdorven, en omdat niet rechtstreeks over de geest van Satan geoordeeld wordt, wordt het oordeelswerk niet in de spirituele wereld uitgevoerd maar onder de mensen. Niemand is geschikter en meer bevoegd dan God in het vlees voor het werk om over de verdorvenheid van het vlees van de mens te oordelen. Als het oordeel rechtstreeks door de Geest van God zou worden uitgevoerd, zou dit niet allesomvattend zijn. Bovendien zou dat werk moeilijk te accepteren zijn voor de mens omdat de Geest niet persoonlijk voor de mens kan verschijnen. Hierdoor zou het effect niet direct zijn, en de mens zou al helemaal niet in staat zijn de niet te beledigen gezindheid van God duidelijk te aanschouwen. Satan kan slechts geheel verslagen worden als God in het vlees de verdorvenheid van de mensheid oordeelt. Hoewel Hij hetzelfde is als een mens met een normale menselijkheid, kan God in het vlees toch rechtstreeks over de onrechtvaardigheid van de mens oordelen. Dit is het teken van Zijn natuurlijke

heiligheid, en van Zijn buitengewoonheid. Alleen God is bevoegd en in de positie om over de mens te oordelen, want Hij bezit de waarheid en de rechtvaardigheid en dus is Hij in staat over de mens te oordelen. Degenen zonder de waarheid en rechtvaardigheid zijn niet geschikt om over anderen te oordelen. Als dit werk door de Geest van God zou worden gedaan, zou het geen overwinning op Satan zijn. De Geest is van nature meer verheven dan stervelingen, en de Geest van God is van nature heilig en triomfeert over het vlees. Als de Geest dit werk rechtstreeks zou doen, zou Hij niet kunnen oordelen over de ongehoorzaamheid van de mens en zou Hij niet alle onrechtvaardigheid van de mens aan de kaak kunnen stellen. Het oordeelswerk wordt immers ook door middel van de opvattingen van de mens over God uitgevoerd, en de mens heeft nooit opvattingen over de Geest gehad. Daarom kan de Geest de onrechtvaardigheid van de mens niet beter aan de kaak stellen, laat staan dat Deze die volledig kan onthullen. De vleesgeworden God is de vijand van allen die Hem niet kennen. Door over de opvattingen over en het verzet tegen God van de mens te oordelen, laat Hij de hele ongehoorzaamheid van de mensheid zien. Het effect van Zijn werk in het vlees is duidelijker dan het effect van het werk van de Geest. En zo wordt het oordelen over de hele mensheid niet rechtstreeks door de Geest uitgevoerd, maar is het het werk van de vleesgeworden God. God in het vlees kan gezien en aangeraakt worden door de mens, en God in het vlees kan de mens geheel overwinnen. In zijn relatie met God in het vlees ontwikkelt de mens zich van verzet naar gehoorzaamheid, van vervolging naar aanvaarding, van opvatting naar kennis, van afwijzing naar liefde. Dat is het effect van het werk van de vleesgeworden God. De mens wordt alleen door acceptatie van Zijn oordeel gered, hij leert Hem slechts geleidelijk aan kennen door de woorden uit

Zijn mond, wordt tijdens zijn verzet tegen Hem door Hem overwonnen en ontvangt de levensbron van Hem tijdens de aanvaarding van Zijn tuchtiging. Dit hele werk is het werk van God in het vlees en niet het werk van God in Zijn identiteit van de Geest. Het werk dat de vleesgeworden God heeft verricht is het grootste en meeste grondige werk, en het cruciale deel van de drie stadia van Gods werk zijn de twee stadia van het incarnatiewerk. De diepe verdorvenheid van de mens vormt een grote belemmering voor het werk van de vleesgeworden God. Vooral het werk dat op de mensen van de laatste dagen uitgevoerd wordt, is enorm moeilijk en de omgeving is vijandig en het kaliber van ieder soort persoon is redelijk laag. Toch zal er aan het einde van dit werk een goed effect zijn bereikt, zonder fouten. Dit is het effect van het werk van het vlees, en dit effect weet beter te overtuigen dan het werk van de Geest. De drie stadia van Gods werk dienen in het vlees te worden afgerond, ze moeten door de vleesgeworden God worden afgerond. Het belangrijkste en meest cruciale werk wordt in het vlees gedaan, en de redding van de mens moet door God in het vlees persoonlijk worden uitgevoerd. De hele mensheid voelt weliswaar dat God in het vlees niet verwant is met de mens, maar toch is dit vlees in feite van belang voor het lot en het bestaan van de hele mensheid.

Ieder stadium van het werk van God is in het belang van de hele mensheid en is op de hele mensheid gericht. En al is het Zijn werk in het vlees, toch is het op de hele mensheid gericht; Hij is de God van de hele mensheid en de God van alle geschapen en niet geschapen wezens. Al heeft Zijn werk in het vlees een beperkte reikwijdte en is het doelwit van dit werk eveneens beperkt, toch kiest Hij iedere keer dat Hij vlees wordt een uiterst representatief doelwit voor Zijn werk; Hij kiest geen groep eenvoudige en onopvallende mensen om Zijn werk op uit te

voeren, maar in plaats daarvan kiest Hij als degene waarop Zijn werk wordt uitgevoerd een groep mensen die in staat is om Zijn werk in het vlees te vertegenwoordigen. Deze groep mensen is uitgekozen omdat de reikwijdte van Zijn werk in het vlees beperkt is, en ze wordt speciaal voor Zijn geïncarneerde vlees voorbereid en speciaal uitgekozen voor Zijn werk in het vlees. God kiest het doelwit van Zijn werk niet ongegrond, maar in overeenstemming met het principe: het doelwit van het werk moet het werk van God in het vlees ten goede komen en moet de hele mensheid kunnen vertegenwoordigen. De Joden konden bijvoorbeeld de hele mensheid vertegenwoordigen toen ze de persoonlijke verlossing van Jezus accepteerden, en de Chinezen kunnen de hele mensheid vertegenwoordigen als zij de persoonlijke overwinning van de vleesgeworden God aanvaarden. De vertegenwoordiging van de hele mensheid door de Joden is ergens op gestoeld. En zo is ook vertegenwoordiging van de hele mensheid door het Chinese volk gestoeld op de aanvaarding van de persoonlijke overwinning door God. Niets laat de betekenis van verlossing beter zien dan het verlossingswerk dat onder de Joden is uitgevoerd, en niets laat de grondigheid en het succes van het overwinningswerk beter zien dan het overwinningswerk onder het Chinese volk. Het werk en het woord van de vleesgeworden God lijkt slechts tot een kleine groep mensen te zijn gericht, maar in feite is Zijn werk in deze kleine groep het werk voor het hele universum, en is Zijn woord gericht tot de hele mensheid. Als Zijn werk in het vlees klaar is, zullen Zijn volgers het werk dat Hij onder hen heeft verricht, beginnen te verspreiden. Het beste aan Zijn werk in het vlees is dat Hij nauwkeurige woorden en vermaningen achter kan laten, en Zijn specifieke wil ten aanzien van de mensheid aan Zijn volgers kan doorgeven. Zijn volgers kunnen dan achteraf Zijn hele werk in het vlees en Zijn

wil ten aanzien van de hele mensheid nauwkeuriger en concreter doorgeven aan hen die deze weg aanvaarden. Alleen door het werk van God in het vlees onder de mensen wordt het feit volbracht dat God onder de mensen is en samen met hen leeft. Alleen dit werk bevredigt het verlangen van de mens om Gods gezicht te zien, getuige te zijn van het werk van God en het persoonlijke woord van God te horen. De vleesgeworden God maakt een einde aan het tijdperk waarin alleen de achterkant van Jehova aan de mens werd getoond en aan het tijdperk waarin de mensheid in een vage God geloofde. In het bijzonder, het werk van de laatste vleesgeworden God brengt de hele mensheid in een tijdperk dat realistischer, praktischer en aangenamer is. Hij beëindigt niet alleen het tijdperk van de wet en de doctrine, maar, wat meer is, Hij onthult een God aan de mensheid die echt en normaal is, rechtvaardig en heilig, die het werk van het managementplan ontsluit en de mysteries en bestemming van de mensheid laat zien, die de mensheid heeft geschapen en het managementwerk volbrengt en die duizenden jaren verborgen is gebleven. Hij maakt een definitief einde aan het tijdperk van vaagheid, Hij beëindigt het tijdperk waarin de hele mensheid Gods aangezicht wilde zoeken, maar dit niet kon, Hij beëindigt het tijdperk waarin de hele mensheid Satan diende en leidt de hele mensheid naar een geheel nieuw tijdperk. Dit is het resultaat van het werk van God in het vlees in plaats van het werk van Gods Geest. Als God in Zijn vlees werkt, zoeken en tasten Zijn volgers niet meer naar dingen die zowel lijken te bestaan als niet te bestaan en gissen zij niet langer naar de wil van een vage God. Als God Zijn werk in het vlees verspreidt, zullen zij die Hem volgen het werk dat Hij in het vlees heeft verricht doorgeven aan alle religies en denominaties, die vervolgens al Zijn woorden zullen doorgeven ten gehore van de hele mensheid. Zij die Zijn evangelie horen

zullen slechts de feiten van Zijn werk vernemen, dingen die persoonlijk door de mens gezien en gehoord zijn. Het zullen feiten zijn, en geen informatie uit tweede hand. De feiten vormen het bewijs waarmee Hij Zijn werk verspreidt, en ook zijn zij het gereedschap waarmee Hij Zijn werk verspreidt. Zonder het bestaan van feiten zou Zijn evangelie niet over alle landen en naar alle plaatsen kunnen worden verspreid. Zonder feiten maar met slechts de fantasie van de mens zou Hij het veroveringswerk van het hele universum nooit kunnen doen. De Geest is ongreepbaar en onzichtbaar voor de mens, en het werk van de Geest kan geen verder bewijs of meer feiten leveren over Gods werk voor de mens. De mens zal het ware gezicht van God nooit aanschouwen en zal altijd geloven in een vage God die niet bestaat. De mens zal het gezicht van God nooit aanschouwen, en nooit zal de mens woorden horen die God persoonlijk heeft uitgesproken. De voorstellingen van de mens zijn uiteindelijk leeg en kunnen het ware gezicht van God niet vervangen; de eigenlijke gezindheid van God en het werk van God Zelf kan niet door een mens worden nagespeeld. De onzichtbare God in de hemel en Zijn werk kunnen alleen naar de aarde worden gebracht door de vleesgeworden God die Zijn werk persoonlijk onder de mensen verricht. Dit is de meest ideale manier waarop God aan de mens verschijnt, waarop de mens God ziet en Zijn ware gezicht leert kennen, en dit kan niet door een niet-vleesgeworden God worden bereikt. Nu God Zijn werk tot dit stadium heeft volbracht, heeft Zijn werk het optimale effect al bereikt en is het een doorslaand succes. Het persoonlijke werk van God in het vlees heeft al negentig procent van het werk van Zijn hele management voltooid. Dit vlees heeft al Zijn werk een betere start gegeven en is er een samenvatting van, het heeft Zijn werk tot gemeengoed gemaakt en de laatste gedetailleerde aanvullingen eraan toegevoegd. Van nu af aan zal er geen

nieuwe geïncarneerde God komen om het vierde stadium van Gods werk te doen en er komt geen wonderbaarlijk werk meer van de derde incarnatie van God.

Ieder stadium van Gods werk in het vlees vertegenwoordigt Zijn werk van het hele tijdperk en niet een zekere periode zoals het geval is bij het werk van de mens. Daarom betekent het einde van het werk van Zijn laatste incarnatie niet dat Zijn werk definitief ten einde is gekomen, want Zijn werk in het vlees vertegenwoordigt het hele tijdperk, en niet alleen de periode waarin Hij Zijn werk in het vlees verricht. Hij maakt Zijn werk voor het hele tijdperk alleen af in de tijd dat Hij in het vlees is, waarna het zich kan verspreiden over alle plaatsen. Nadat de vleesgeworden God Zijn bediening heeft volbracht, vertrouwt Hij Zijn toekomstige werk toe aan Zijn volgelingen. Zo zal Zijn werk van het hele tijdperk ongebroken verdergaan. Het werk van het hele tijdperk van incarnatie zal pas af zijn als het over het hele universum is verspreid. Het werk van de vleesgeworden God opent een nieuw tijdperk, en zij die Zijn werk voortzetten zijn de mensen die door Hem zijn gebruikt. Het werk dat door de mens wordt gedaan valt helemaal binnen de bediening van God in het vlees en kan dat niet overschrijden. Als de vleesgeworden God niet komt om Zijn werk te doen, kan de mens het oude tijdperk niet teneinde brengen of een nieuw tijdperk inluiden. Het werk dat de mens doet ligt enkel in de lijn van de menselijk mogelijke plicht en vertegenwoordigt niet het werk van God. Alleen de vleesgeworden God kan het werk dat Hij zou moeten doen komen afmaken, en behalve Hijzelf kan niemand anders dit voor Hem doen. Waar ik het over heb, gaat natuurlijk over het incarnatiewerk. Deze vleesgeworden God voert eerst een stap van het werk uit die niet met de opvattingen van de mens overeenkomt, waarna Hij meer werk

doet dat niet met de opvattingen van de mens overeenkomt. Het doel van het werk is het overwinnen van de mens. In één opzicht is de incarnatie van God niet in overeenstemming met de opvattingen van de mens, waarnaast Hij nog meer werk doet dat niet met de opvattingen van de mens overeenkomt, en zo ontwikkelt de mens zelfs nog kritischere ideeën over Hem. Hij voert gewoon het overwinningswerk uit onder de mensen die een veelvoud van opvattingen over Hem hebben. Hoe ze Hem ook behandelen, als Hij Zijn bediening eenmaal heeft volbracht, zullen alle mensen aan Zijn heerschappij zijn onderworpen. Het feit van dit werk is niet alleen te zien onder het Chinese volk, maar laat ook zien hoe de hele mensheid zal worden overwonnen. Het effect dat bij dit volk is bereikt is een voorloper van het effect dat bij de hele mensheid zal worden bereikt, en het effect van het werk dat Hij in de toekomst zal doen zal zelfs in toenemende mate het effect op dit volk overtreffen. Het werk van God in het vlees brengt geen fanfare met zich mee, en het is ook niet in onduidelijkheid gehuld. Het is reëel en echt, het is werk waarbij één en één twee is. Het is niet voor iemand verborgen, het bedriegt niemand. Wat de mensen zien is reëel en echt, en wat de mens verwerft is een echte waarheid en kennis. Als het werk afloopt heeft de mens nieuwe kennis over Hem verworven en zij die God echt zoeken zullen geen opvattingen meer over Hem hebben. Dit is niet alleen het effect van Zijn werk op het Chinese volk, maar vertegenwoordigt ook het effect van Zijn werk waarin Hij de hele mensheid overwint, omdat niets nuttiger is voor het overwinningswerk van de hele mensheid dan dit vlees, het werk van dit vlees en alles van dit vlees. Ze zijn nuttig voor Zijn hedendaagse werk, en voor Zijn toekomstige werk. Dit vlees zal de hele mensheid veroveren en de hele mensheid voor zich winnen. Er bestaat geen beter werk waardoor de hele mensheid God kan aanschouwen en

gehoorzamen en kennen. Het werk dat door mensen wordt gedaan vertegenwoordigt slechts een beperkte reikwijdte. Wanneer God Zijn werk doet, spreekt Hij niet tot een bepaald persoon maar tot de hele mensheid en tot eenieder die Zijn woorden aanvaardt. Het einde dat Hij verkondigt is het einde van alle mensen, niet slechts het einde van een zeker persoon. Hij geeft niemand een voorkeursbehandeling, maar Hij maakt ook van niemand een slachtoffer; Hij werkt en spreekt tot de hele mensheid. En zo heeft deze vleesgeworden God de hele mensheid al naar soort ingedeeld, heeft Hij de hele mensheid al geoordeeld en een geschikte bestemming voor de hele mensheid geregeld. En hoewel God Zijn werk alleen in China uitvoert, heeft Hij in feite het werk al voor het hele universum besloten. Hij kan niet wachten tot Zijn werk onder de hele mensheid is verspreid voordat Hij Zijn uitspraken doet en Zijn regelingen stap voor stap implementeert. Zou dat niet te laat zijn? Nu kan Hij het toekomstige werk alvast van tevoren afmaken. Want Degene die werkt is God in het vlees. Hij verricht onbeperkt werk binnen een beperkte reikwijdte en daarna zal Hij de mens zijn plicht laten vervullen. Dit is het principe van Zijn werk. Hij kan slechts een korte tijd onder de mensen leven en niet de mens vergezellen tot het werk van het hele tijdperk af is. Het is omdat Hij God is dat Hij Zijn toekomstige werk tevoren voorspelt. Daarna zal Hij door Zijn woorden de hele mensheid naar soort indelen, en de mensheid zal volgens Zijn woorden Zijn stapsgewijze werk binnengaan. Niemand ontkomt en iedereen moet in overeenstemming hiermee handelen. In de toekomst zal het tijdperk dus door Zijn woorden worden geleid en niet door de Geest.

Het werk van God in het vlees moet door het vlees worden uitgevoerd. Als het rechtstreeks door de Geest van God zou worden gedaan zou het geen

resultaat opleveren. Zelfs als het door de Geest zou worden gedaan, zou het werk minder betekenis hebben en uiteindelijk niet weten te overtuigen. Alle schepselen willen weten of het werk van de Schepper betekenis heeft en wat het voorstelt en waartoe het dient, en of het werk van God vol gezag en wijsheid is, en of het uitermate waardevol en betekenisvol is. Het werk dat Hij doet is voor de redding van de hele mensheid, om Satan te verslaan en om tussen alle dingen voor Zichzelf te getuigen. Als zodanig moet het werk dat Hij doet wel van grote betekenis zijn. Het vlees van de mens is door Satan verdorven en stekeblind gemaakt en diep gewond. De meest fundamentele reden waarom God persoonlijk in het vlees werkt is omdat het doelwit van Zijn redding de mens is, die van het vlees is, en omdat Satan ook van het vlees van de mens gebruik maakt om het werk van God te verstoren. De strijd tegen Satan is eigenlijk het overwinningswerk van de mens en tegelijkertijd is de mens ook het doelwit van Gods redding. Op deze manier is het werk van de vleesgeworden God essentieel. Satan heeft het vlees van de mens verdorven, en de mens werd de belichaming van Satan en het doelwit dat door God verslagen moet worden. Op deze manier vindt het werk van de strijd met Satan en de redding van de mensheid plaats op aarde en moet God mens worden om de strijd met Satan aan te gaan. Dit werk is uiterst praktisch. Als God in het vlees aan het werk is, is Hij eigenlijk strijd aan het leveren met Satan in het vlees. Als Hij in het vlees werkt, werkt Hij in het spirituele rijk en maakt Hij Zijn gehele werk in het spirituele rijk reëel op aarde. Degene die overwonnen wordt, is de mens die Hem ongehoorzaam is. Degene die verslagen is, is de belichaming van Satan (en dit is natuurlijk ook de mens) die in vijandschap met Hem leeft. En degene die uiteindelijk gered wordt, is ook de mens. Zo is het voor Hem nog meer noodzakelijk mens met het omhulsel van

een schepsel te worden, zodat Hij echt de strijd met Satan aan kan gaan, de mens kan overwinnen die Hem ongehoorzaam is en hetzelfde omhulsel heeft als Hij, en de mens kan redden die uit hetzelfde omhulsel bestaat als Hij en door Satan is verwond. Zijn vijand is de mens, het doelwit van Zijn overwinning is de mens, en het doelwit van Zijn redding is de mens die Hij heeft geschapen. Daarom moet Hij mens worden en zo wordt Zijn werk eenvoudiger. Hij kan Satan verslaan en de mensheid overwinnen en bovendien kan Hij de mensheid redden. En al is dit vlees normaal en echt, Hij is geen gewoon vlees: Hij is niet van menselijk vlees alleen, maar van zowel menselijk als goddelijk vlees. Dit is het verschil met de mens, en het teken van de identiteit van God. Alleen dit soort vlees kan het werk doen dat Hij van plan is, en de bediening van God in het vlees vervullen, en Zijn werk tussen de mensen helemaal afmaken. Als het niet zo was zou Zijn werk onder de mensen altijd leeg en gebrekkig zijn. Al kan God met de Geest van Satan strijden en als overwinnaar uit de bus komen, dan nog kan de oude natuur van de verdorven mens niet opgelost worden. Zij die Hem niet gehoorzamen en zich tegen Hem verzetten kunnen nooit werkelijk aan Zijn heerschappij worden onderworpen. Dit betekent dat Hij de mensheid nooit kan overwinnen en nooit de hele mensheid voor Zich kan winnen. Als Zijn werk op aarde niet opgelost kan worden, komt Zijn management nooit teneinde en zal de hele mensheid nooit rust vinden. Als God geen rust kan vinden met al Zijn schepselen zal er nooit een resultaat voor het managementwerk zijn en zal de glorie van God vervolgens verdwijnen. Hoewel Zijn vlees geen gezag heeft, bereikt het werk dat Hij doet wel resultaat. Dit is de onvermijdelijke richting van Zijn werk. Ongeacht of Zijn vlees nu wel of niet gezag heeft, zolang Hij het werk van God Zelf kan doen, is Hij God Zelf. Ongeacht hoe normaal en gewoon dit

vlees is, Hij kan het werk uitvoeren dat Hij zou moeten doen, want Zijn vlees is God en niet slechts mens. De reden dat dit vlees het werk kan uitvoeren waartoe de mens niet in staat is, is dat Zijn innerlijke wezen anders is dan dat van de mens, en de reden dat Hij de mens kan redden is dat Zijn identiteit anders is dan die van enig mens. Het vlees is zo belangrijk voor de mensheid omdat Hij mens is en nog meer God, omdat Hij het werk kan doen dat een gewoon mens van vlees niet kan en omdat Hij de verdorven mens kan redden, die met Hem samenleeft op aarde. Hoewel Hij identiek is aan de mens, is de vleesgeworden God belangrijker voor de mensheid dan enig persoon van waarde, want Hij kan het werk doen dat niet door de Geest van God kan worden gedaan en Hij kan beter dan de Geest van God getuigen voor God Zelf en de mensheid geheel voor Zich winnen. En hoewel dit vlees normaal en gewoon is, is Hij als gevolg daarvan zeer kostbaar door Zijn bijdrage aan de mensheid en Zijn betekenis voor het bestaan van de mensheid en is de werkelijke waarde en betekenis van dit vlees van onschatbare waarde voor de mens. Hoewel dit vlees Satan niet rechtstreeks kan vernietigen, kan Hij Zijn werk gebruiken om de mensheid te overwinnen en Satan te verslaan en hem helemaal aan Zijn heerschappij te onderwerpen. Juist omdat God geïncarneerd is, kan Hij Satan verslaan en is Hij in staat de mensheid te redden. Hij vernietigt Satan niet rechtstreeks, maar Hij wordt vlees voor het overwinningswerk van de mensheid, die door Satan verdorven is. Zo kan Hij beter onder alle schepselen voor Zichzelf getuigen en kan Hij de verdorven mens beter redden. De nederlaag van Satan door de vleesgeworden God is een betere getuigenis, en meer overtuigend, dan de rechtstreekse vernietiging van Satan door de Geest van God. God in het vlees kan de mens

beter de Schepper laten leren kennen en kan onder alle schepselen betere getuigenis afleggen over Zichzelf.

De essentie van het door God bewoonde vlees

In Zijn eerste incarnatie leefde God drieëndertig en een half jaar op aarde. Toch voerde Hij Zijn bediening in slechts drie en een half van die jaren uit. Zowel tijdens als vóór de aanvang van Zijn werk bezat Hij een normale menselijkheid. Hij bewoonde Zijn normale menselijkheid drieëndertig en een half jaar. Tijdens de laatste drie en een half jaar onthulde Hij dat Hij de vleesgeworden God was. Voordat Hij Zijn bediening begon uit te voeren verscheen Hij met gewone, normale menselijkheid. Er was geen teken van Zijn goddelijkheid te zien. Pas nadat Hij formeel Zijn bediening begon uit te voeren werd Zijn goddelijkheid duidelijk. Zijn leven en werk tijdens die eerste negenentwintig jaar lieten zien dat Hij een echt mens was, een zoon van een mens, een vlees; Zijn bediening begon pas serieus op de leeftijd van negenentwintig. De betekenis van incarnatie is dat God in het vlees verschijnt en dat Hij, naar het beeld van vlees, komt werken, tussen de mensen die Hij geschapen heeft. God moet dus om te incarneren eerst vlees zijn, vlees met een normale menselijkheid. Dit is het meest fundamentele vereiste. De implicatie van Gods incarnatie is in feite dat God leeft en werkt in het vlees, dat God in Zijn ware essentie vlees wordt, mens wordt. Zijn geïncarneerde leven en werk kan in twee stadia worden onderverdeeld. Eerst is er het leven dat Hij vóór het uitvoeren van Zijn bediening leidt. Hij leeft in een gewoon gezin, in volslagen normale menselijkheid, en gehoorzaamt de gewone morele beginselen en wetten van het menselijk leven, heeft gewone menselijke

behoeftes (voedsel, kleding, slaap en onderdak), gewone menselijke zwakheden en gewone menselijke emoties. Met andere woorden, in dit eerste stadium leidt Hij een niet-goddelijk, heel gewoon menselijk leven en doet Hij met alle gewone menselijke activiteiten mee. Het tweede stadium is het leven dat Hij leidt nadat Hij met de uitvoering van Zijn bediening is begonnen. Hij verkeert nog steeds in gewone menselijkheid met een gewoon menselijk omhulsel, er is geen teken van het bovennatuurlijke waar te nemen. Toch leeft Hij alleen voor Zijn bediening, en in deze tijd staat Zijn normale menselijkheid geheel in dienst van het gewone werk van Zijn goddelijkheid; Zijn normale menselijkheid is tegen die tijd zover gerijpt, dat Hij Zijn bediening uit kan voeren. Het tweede stadium van Zijn leven is dus de uitvoering van Zijn bediening in Zijn normale menselijkheid, het is een leven van normale menselijkheid én van complete goddelijkheid. De reden dat Hij in het eerste stadium van Zijn leven in heel gewone menselijkheid leeft is dat Zijn menselijkheid nog niet gelijk is aan het geheel van het goddelijke werk, nog niet gerijpt is. Pas als Zijn menselijkheid is gerijpt en Hij Zijn bediening op de schouders kan nemen, kan Hij aan de taak van de uitvoering van Zijn bediening beginnen. Omdat Hij, als vlees, moet groeien en rijpen, is het eerste stadium van Zijn leven dat van de normale menselijkheid. Omdat Zijn menselijkheid in het tweede stadium in staat is het werk te ondernemen en Zijn bediening uit te voeren, is het leven van de geïncarneerde God tijdens Zijn bediening een leven van menselijkheid en complete goddelijkheid. Als de geïncarneerde God vanaf Zijn geboorte Zijn bediening serieus had opgepakt en bovennatuurlijke tekenen had gegeven en wonderen had verricht, dan zou Hij geen lichamelijke essentie hebben. Daarom bestaat Zijn menselijkheid in het belang van Zijn lichamelijke essentie; er kan geen vlees zijn zonder menselijkheid, een persoon zonder

menselijkheid is geen menselijk wezen. Zo is de menselijkheid van Gods vlees een wezenlijke eigenschap van het geïncarneerde vlees van God. Het is blasfemie te zeggen dat “als God vlees wordt Hij helemaal goddelijk is en totaal niet menselijk”, omdat een dergelijke uitspraak gewoon niet bestaat en het grondbeginsel van de incarnatie geweld aandoet. Zelfs nadat Hij Zijn bediening begint uit te voeren leeft Hij nog steeds in Zijn goddelijkheid met een menselijk omhulsel als Hij Zijn werk doet. Zijn menselijkheid dient alleen op dat moment het enige doel om Zijn goddelijkheid het werk in het gewone vlees te laten uitvoeren. De handelende factor van het werk is dus de goddelijkheid die Zijn menselijkheid bewoont. Zijn goddelijkheid, niet Zijn menselijkheid, is aan het werk, maar deze goddelijkheid is verborgen in Zijn menselijkheid. In de kern wordt Zijn werk door Zijn complete goddelijkheid gedaan, niet door Zijn menselijkheid. Maar de uitvoerder van het werk is Zijn vlees. Je zou kunnen zeggen dat Hij mens en ook God is, want God wordt een God die in het vlees leeft, met een menselijk omhulsel en een menselijke essentie maar ook met de essentie van God. Omdat Hij een mens met de essentie van God is, staat Hij boven alle geschapen mensen, boven iedere mens die het werk van God kan uitvoeren. En dus is Hij, onder allen met een menselijk omhulsel net als Hij en onder allen die menselijkheid bezitten de enige die de geïncarneerde God Zelf is – alle anderen zijn geschapen mensen. Hoewel ze allen menselijkheid bezitten, hebben geschapen mensen alleen maar menselijkheid, terwijl de vleesgeworden God anders is: in Zijn vlees heeft Hij niet alleen menselijkheid, maar ook – nog belangrijker – goddelijkheid. Zijn menselijkheid kan herkend worden in de uiterlijke verschijning van Zijn vlees en in Zijn dagelijks leven, maar Zijn goddelijkheid is moeilijker waar te nemen. Omdat Zijn goddelijkheid alleen wordt

uitgedrukt als Hij menselijkheid heeft, en niet zo bovennatuurlijk is als de mensen zich voorstellen, kunnen zij die slechts met de grootste moeite zien. Zelfs vandaag de dag vinden mensen het nog heel moeilijk de ware essentie van de vleesgeworden God te doorgronden. Ik denk in feite dat zelfs nu ik er al zolang over heb gesproken, de meesten van jullie het nog steeds een mysterie vinden. Het is eigenlijk heel eenvoudig: Omdat God vlees is geworden is Zijn essentie een combinatie van menselijkheid en goddelijkheid. Deze combinatie wordt God Zelf genoemd, God Zelf op aarde.

Het leven dat Jezus op aarde leidde was het gewone leven van het vlees. Hij leefde in de normale menselijkheid van Zijn vlees. Zijn gezag – om Zijn werk te doen en Zijn woord te spreken, of zieken te genezen en duivels uit te drijven, om zulke buitengewone dingen te doen – werd pas grotendeels duidelijk toen Hij Zijn bediening begon. Zijn leven voor Zijn negenentwintigste, voordat Hij Zijn bediening uitvoerde, was bewijs genoeg dat Hij gewoon normaal vlees was. Daarom, en omdat Hij nog niet met de uitvoering van Zijn bediening was begonnen, zagen de mensen geen spoor van goddelijkheid in Hem, ze zagen niets anders dan een gewoon, normaal mens – net zoals destijds sommige geloofden dat Hij de zoon van Jozef was. De mensen dachten dat Hij de zoon van een gewoon mens was, ze konden op geen enkele manier zien dat Hij Gods geïncarneerde vlees was. Zelfs toen Hij tijdens de uitvoering van Zijn bediening wonderen verrichtte zeiden de meeste mensen nog steeds dat Hij de zoon van Jozef was, want Hij was de Christus met het omhulsel van normale menselijkheid. Zijn normale menselijkheid en Zijn werk bestonden beide om de inhoud van de eerste incarnatie te vervullen, waarmee bewezen werd dat God helemaal in het vlees was gekomen en een volslagen gewoon mens was geworden. Dat Hij

normale menselijkheid had voor Hij aan het werk ging was het bewijs dat Hij van gewoon vlees was, en dat Hij daarna werkte bewees ook dat Hij van gewoon vlees was, omdat Hij tekenen en wonderen verrichtte, zieken genas en duivels uitdreef in het vlees van de normale menselijkheid. De reden dat Hij wonderen kon verrichten was dat Zijn vlees het gezag van God herbergde, het vlees was waarin de Geest van God zich kleepte. Hij had dit gezag vanwege de Geest van God, en het betekende niet dat Hij niet van vlees was. Zieken genezen en duivels uitdrijven was het werk dat Hij moest doen in Zijn bediening, een uitdrukking van Zijn goddelijkheid die in Zijn menselijkheid verborgen lag, en wat voor tekenen Hij ook gaf of hoe Hij Zijn gezag ook demonstreerde, Hij bleef in normale menselijkheid leven en was nog steeds van gewoon vlees. Tot het moment van Zijn herrijzen nadat Hij aan het kruis was gestorven heeft Hij in het gewone vlees geleefd. Het verlenen van genade, het genezen van de zieken en het uitdrijven van duivels maakte allemaal onderdeel uit van Zijn bediening en vormde al het werk dat Hij in Zijn gewone vlees deed. Voordat Hij werd gekruisigd had Hij Zijn gewone vlees nog nooit verlaten, wat Hij ook deed. Hij was God Zelf en deed het werk van God. Maar omdat Hij het geïncarneerde vlees van God was, at Hij voedsel, droeg Hij kleren, had Hij gewone menselijke behoeftes, een gewoon menselijk verstand en een gewone menselijke geest. Dit was allemaal bewijs dat Hij een gewoon mens was, waarmee het bewijs werd geleverd dat het geïncarneerde vlees van God vlees was met een gewone en niet met een bovennatuurlijke menselijkheid. Het was Zijn opdracht het werk van de eerste incarnatie van God af te maken, de bediening van de eerste incarnatie te vervullen. Het belang van de incarnatie is dat een gewoon, normaal mens het werk van God Zelf uitvoert; dat wil zeggen dat God Zijn goddelijke werk in

menselijkheid uitvoert en daarbij Satan overwint. Incarnatie houdt in dat de Geest van God vlees wordt, dat wil zeggen dat God vlees wordt. Het werk dat Hij in het vlees doet is het werk van de Geest en het wordt in het vlees gerealiseerd, door middel van het vlees tot uitdrukking gebracht. Niemand anders dan Gods vlees kan de bediening van de vleesgeworden God vervullen, dat wil zeggen, alleen Gods geïncarneerde vlees, deze normale menselijkheid – en niemand anders – kan het goddelijke werk uitdrukken. Als God bij Zijn eerste komst niet voor Zijn negenentwintigste de normale menselijkheid had gehad, als Hij meteen vanaf Zijn geboorte wonderen had kunnen verrichten, als Hij zodra Hij leerde praten meteen de taal van de hemel had gesproken, als Hij vanaf het moment dat Hij voet op aarde zette alle wereldlijke zaken had kunnen bevatten, de gedachten en bedoelingen van ieder mens had kunnen doorzien, dan kon zo iemand geen gewoon mens worden genoemd en had zulk vlees geen menselijk vlees kunnen worden genoemd. Als dat het geval was met Christus, dan zou de betekenis en de essentie van de incarnatie van God verloren gaan. Dat Hij een normale menselijkheid bezit bewijst dat Hij de geïncarneerde God in het vlees is. Het feit dat Hij een normaal menselijk groeiproces doorloopt toont verder aan dat Hij van gewoon vlees is. Bovendien is Zijn werk voldoende bewijs dat Hij Gods woord en Gods Geest is dat vlees werd. Het werk eist dat God vlees wordt, met andere woorden, dit stadium van werk moet in het vlees worden gedaan, in de normale menselijkheid. Het is een eerste vereiste voor ‘het Woord dat vlees wordt’, voor ‘Het Woord dat in het vlees verschijnt’ en het is het ware verhaal achter de twee incarnaties van God. Mensen geloven misschien dat het hele leven van Jezus met wonderen gepaard ging, dat Hij tot aan het einde van Zijn werk op aarde geen normale menselijkheid liet zien, dat Hij geen normale menselijke behoeften

of zwakheden of emoties had, de basisbehoefte van het leven niet voor Hem golden of dat Hij geen gewone menselijke gedachten had. Ze denken dat Hij enkel maar een bovenmenselijk verstand had, een transcendente menselijkheid. Ze denken dat, omdat Hij God is Hij niet als gewone mensen zou moeten denken en leven, dat alleen een gewoon persoon, een authentiek mens, menselijke gedachten kan hebben en een gewoon menselijk leven kan leiden. Dit zijn allemaal ideeën van de mens, opvattingen van de mens die tegen de oorspronkelijke bedoeling van Gods werk ingaan. Normaal menselijk denken ondersteunt normaal menselijk verstand en normale menselijkheid; normale menselijkheid ondersteunt de normale functies van het vlees; en de normale functies van het vlees maken het normale vleeselijke leven in zijn geheel mogelijk. Alleen door in dat vlees te werken kan God het doel van Zijn incarnatie bereiken. Als de vleesgeworden God alleen het omhulsel van het vlees had gehad, maar geen gewone menselijke gedachten, dan had Zijn vlees nooit het menselijk verstand gekend, laat staan de authentieke menselijkheid. Hoe zou zo'n vlees, zonder menselijkheid, de bediening die de vleesgeworden God zou moeten uitvoeren kunnen vervullen? Het normale verstand ondersteunt alle aspecten van het menselijk leven; zonder een normaal verstand kun je niet menselijk zijn. Met andere woorden, een mens zonder normale gedachten is geestesziek. En men kan niet zeggen dat een Christus zonder menselijkheid maar met alleen goddelijkheid Gods geïncarneerde vlees is. Hoe kan het geïncarneerde vlees van God dan geen normale menselijkheid hebben? Is het geen blasfemie te beweren dat Christus geen menselijkheid heeft? Alle activiteiten waar normale mensen zich mee bezig houden verlaten zich op het functioneren van een normaal menselijk verstand. Zonder dat zou de mens afwijkend gedrag vertonen;

hij zou het verschil tussen zwart en wit nog niet kunnen aangeven, of tussen goed en kwaad en hij zou geen menselijke ethiek of morele principes kennen. Evenzo zou de vleesgeworden God, als Hij niet als een gewoon mens zou denken, geen authentiek vlees, geen normaal vlees kunnen zijn. Dergelijk niet-denkend vlees zou het goddelijke werk niet op zich kunnen nemen. Hij zou zich niet op een normale manier met activiteiten van het normale vlees bezig kunnen houden, laat staan dat Hij met mensen samen zou kunnen leven op aarde. En zo zou het belang van Gods incarnatie, de ware essentie van Gods vleeswording verloren zijn. De menselijkheid van de vleesgeworden God bestaat om het gewone goddelijke werk in het vlees te behouden; Zijn gewone menselijke denken ondersteunt Zijn normale menselijkheid en al Zijn gewone lichamelijke activiteiten. Je zou kunnen zeggen dat Zijn gewone menselijke denken bestaat om al het werk van God in het vlees te steunen. Als dit vlees geen gewoon menselijk verstand had, zou God niet in het vlees kunnen werken en zou wat Hij in het vlees moet doen nooit tot stand komen. Hoewel de vleesgeworden God een gewoon menselijk verstand heeft is Zijn werk niet aangetast door menselijke gedachten. Hij onderneemt het werk in de menselijkheid met gewoon verstand waarvoor de eerste vereiste is dat Hij menselijkheid met verstand bezit, niet door gewone menselijke gedachten toe te passen. Hoe verheven de gedachten van Zijn vlees ook zijn, Zijn werk kan toch niet als logisch of als denkwerk bestempeld worden. Met andere woorden, Zijn werk is niet door het verstand van Zijn vlees bedacht, maar is een directe uitdrukking van het goddelijke werk in Zijn menselijkheid. Al Zijn werk is de bediening die Hij moet uitvoeren, en Hij heeft niets daarvan met Zijn eigen brein bedacht. Bijvoorbeeld, zieken genezen, duivels verdrijven en de kruisiging waren niet het product van Zijn menselijk

verstand, een mens met een menselijk verstand zou daar niet in kunnen slagen. Het huidige overwinningswerk is evenzeer een bediening die uitgevoerd moet worden door de vleesgeworden God, maar het is niet het werk van de menselijke wil, het is het werk dat Zijn goddelijkheid moet uitvoeren, werk waar geen lichamelijk mens toe in staat is. De vleesgeworden God moet dus een gewoon menselijk verstand hebben, normale menselijkheid bezitten, omdat Hij Zijn werk in de menselijkheid met een gewoon verstand moet uitvoeren. Dat is de essentie van het werk van de vleesgeworden God, dat is de ware essentie van de vleesgeworden God.

Voordat Jezus het werk uitvoerde leefde Hij in Zijn normale menselijkheid. Niemand zag dat Hij God was, niemand kwam erachter dat Hij de vleesgeworden God was. De mensen kenden Hem gewoon als een volledig normaal mens. Zijn volslagen gewone, normale menselijkheid was het bewijs dat God in het vlees was geïncarneerd en dat het Tijdperk van Genade het tijdperk van het werk van de vleesgeworden God was, niet het tijdperk van het werk van de Geest. Het was het bewijs dat de Geest van God geheel in het vlees was gerealiseerd, dat in het tijdperk van Gods incarnatie Zijn vlees al het werk van de Geest uit zou voeren. De Christus met normale menselijkheid is vlees waarin de Geest gerealiseerd is met een normale menselijkheid, gewoon verstand en menselijke gedachten. 'Gerealiseerd worden' betekent dat God mens wordt, dat de Geest vlees wordt. Duidelijk gezegd, het is als God Zelf vlees bewoont met een normale menselijkheid en hierdoor Zijn goddelijk werk tot uitdrukking brengt. Dit is wat gerealiseerd of geïncarneerd betekent. Tijdens Zijn eerste incarnatie moest God zieken genezen en duivels uitdrijven, omdat verlossing Zijn werk was. Om het hele menselijke ras te verlossen moest Hij barmhartig en

vergevingsgezind zijn. Het werk dat Hij voor Zijn kruisiging deed was het genezen van zieken en het uitdrijven van duivels, waarmee Hij de redding van de mens van zonde en vuiligheid voorspelde. Omdat dit het Tijdperk van Genade was, was het noodzakelijk voor Hem om zieken te genezen en zo de tekenen en wonderen te laten zien die representatief waren voor de genade in dat tijdperk. Het Tijdperk van Genade draaide namelijk om het schenken van genade, waarvoor vrede, geluk en tastbare zegeningen symbool stonden – allemaal blijken van het geloof van de mensen in Jezus. Dit wil zeggen dat zieken genezen, duivels uitdrijven en genade schenken instinctieve gaven van het vlees van Jezus in het Tijdperk van Genade waren. Ze waren het werk van de Geest, gerealiseerd in het vlees. Maar terwijl Hij dit werk uitvoerde, leefde Hij in het vlees. Hij oversteeg het vlees niet. Welke genezingen Hij ook uitvoerde, Hij bleef een normale menselijkheid bezitten en een gewoon menselijk leven leiden. De reden dat ik zeg dat in het tijdperk van Gods incarnatie het vlees al het werk van de Geest uitvoerde is dat Hij al het werk, ongeacht welk, in het vlees deed. Maar door Zijn werk beschouwden de mensen Zijn vlees niet als lichamelijk in essentie. Zijn vlees kon immers wonderen verrichten, en op sommige bijzondere momenten kon het dingen doen die het vlees overstegen. Al deze gebeurtenissen, zoals het veertig dagen lang op de proef worden gesteld of de verheerlijking op de berg, vonden natuurlijk plaats nadat Hij Zijn bediening was begonnen. Met Jezus was de bedoeling van de incarnatie van God dus niet af, maar slechts gedeeltelijk volbracht. Het leven dat Hij in het vlees leidde voordat Hij met Zijn werk begon was in alle opzichten volslagen normaal. Nadat Hij met het werk begon, behield Hij het omhulsel van Zijn vlees. Omdat Zijn werk een uitdrukking van goddelijkheid was, steeg het boven de normale functies van het

vlees uit. Gods geïncarneerde vlees was immers anders dan mensen van vlees en bloed. In het dagelijks leven moest Hij natuurlijk voedsel, kleding, slaap en onderdak hebben, net als iedereen, had Hij alle gewone behoeften, en redeneerde en dacht Hij als een gewoon mens. De mensen hielden Hem nog steeds voor een normaal mens, alleen het werk dat Hij deed was bovennatuurlijk. Wat Hij ook deed, Hij leefde eigenlijk in een gewone en normale menselijkheid, en voor zover Hij het werk uitvoerde redeneerde Hij bepaald normaal, waren Zijn gedachten bijzonder helder, meer dan bij enig ander normaal mens het geval was. De vleesgeworden God moest wel zo denken en redeneren, want het goddelijke werk moest worden getoond door het vlees dat zeer normaal kon redeneren en helder kon denken – alleen zo kon Zijn vlees het goddelijke werk uitdrukken. Gedurende de hele drieëndertig en een half jaar dat Jezus op aarde heeft geleefd, heeft Hij Zijn normale menselijkheid behouden. Maar door Zijn werk tijdens Zijn bediening van drie en een half jaar dachten de mensen dat Hij heel transcendent was, dat Hij veel bovennatuurlijker was dan daarvoor. In werkelijkheid bleef de normale menselijkheid van Jezus onveranderd zowel voor Hij met Zijn bediening begon als daarna. Zijn menselijkheid bleef al die tijd dezelfde, maar door het verschil tussen voor en na het begin van Zijn bediening, ontstonden er twee verschillende visies met betrekking tot Zijn vlees. Wat de mensen ook dachten, de vleesgeworden God behield de hele tijd Zijn oorspronkelijke, normale menselijkheid, want sinds God geïncarneerd was leefde Hij in het vlees, het vlees dat een normale menselijkheid had. Of Hij nu Zijn bediening aan het uitoefenen was of niet, de normale menselijkheid van Zijn vlees kon niet uitgewist worden omdat menselijkheid de essentie van vlees is. Voordat Jezus Zijn bediening uitvoerde bleef Zijn vlees heel gewoon en hield het

zich met alle gewone menselijke handelingen bezig; Hij leek niet in het minst bovennatuurlijk en toonde geen tekenen van wonderen. Hij was toen eenvoudigweg een heel gewoon mens die God vereerde, hoewel Hij eerlijker was in de beoefening, eerlijker dan andere mensen. Zo manifesteerde Zijn volslagen normale menselijkheid zich. Omdat Hij, voordat Hij Zijn bediening op zich nam, helemaal geen werk deed was niemand zich bewust van Zijn identiteit, niemand zag dat Zijn vlees anders was dan dat van alle andere mensen, want Hij verrichtte zelfs niet één wonder en Hij deed zelfs niet een klein stukje van het werk van God. Echter, nadat Hij Zijn bediening begon te verrichten, behield Hij Zijn omhulsel van normale menselijkheid en bleef Hij met menselijke rede leven. Maar omdat Hij met het werk van God Zelf was begonnen, de bediening van Christus op zich had genomen en het werk waartoe stervelingen, mensen van vlees en bloed, niet in staat waren, namen de mensen aan dat Hij geen normale menselijkheid had en geen volledig gewoon vlees was maar onvolledig vlees. Door het werk dat Hij uitvoerde zeiden de mensen dat Hij God in het vlees was zonder een normale menselijkheid. Dit is een onjuist begrip, want de mensen begrepen het belang van de incarnatie van God niet. Dit misverstand ontstond doordat het werk dat God in het vlees had uitgedrukt het goddelijke werk was, uitgedrukt in een vlees met normale menselijkheid. God was in het vlees gekleed, Hij woonde in het vlees en Zijn werk in Zijn menselijkheid verhulde het gewone van Zijn menselijkheid. Daarom geloofden de mensen dat God geen normale menselijkheid bezat, maar uitsluitend goddelijkheid.

Tijdens Zijn eerste incarnatie heeft God het werk van de incarnatie niet afgemaakt. Hij heeft alleen de eerste stap van het werk dat God in het vlees moest doen, afgemaakt. Om het incarnatiewerk dus af te maken is God weer in

het vlees teruggekeerd en leeft Hij in alle gewoonheid en realiteit van het vlees, dat wil zeggen dat Hij het Woord van God duidelijk maakt in volkomen normaal en gewoon vlees, waarbij Hij het werk dat Hij nog niet af had nu afmaakt. In essentie is het tweede geïncarneerde vlees hetzelfde als het eerste, maar het is nog werkelijker, nog gewoner dan het eerste. Als gevolg is het lijden dat het tweede geïncarneerde vlees moet ondergaan erger dan de eerste keer, maar dit lijden is een gevolg van Zijn bediening in het vlees, wat anders is dan het lijden van de verdorven mens. Het komt ook uit de normale toestand en de werkelijkheid van Zijn vlees. Omdat Hij Zijn bediening in het volslagen normale en werkelijke vlees uitvoert, moet het vlees veel ontberingen ondergaan. Hoe normaler en reëler dit vlees is, hoe meer Hij bij de uitvoering van Zijn bediening zal lijden. Gods werk wordt tot uitdrukking gebracht in heel gewoon vlees, vlees dat helemaal niet bovennatuurlijk is. Omdat Zijn vlees gewoon is en ook het reddingswerk van de mens op de schouders moet nemen, lijdt Hij zelfs nog meer dan bovennatuurlijk vlees zou doen – al dit lijden komt van de realiteit en de normale toestand van Zijn vlees. Je kan de essentie van het geïncarneerde vlees afleiden uit het lijden dat de twee geïncarneerde vlezen hebben ondergaan terwijl ze Hun bediening uitvoerden. Hoe normaler het vlees, hoe groter de ontbering die Hij moet ondergaan als Hij Zijn werk onderneemt; hoe reëler het vlees dat het werk onderneemt, hoe wreder de opvattingen die de mensen krijgen, en hoe meer gevaar Hij loopt. En toch, hoe reëler het vlees is, en hoe meer het vlees de behoeften en het volledige gevoel van een gewoon mens kent, hoe beter Hij in staat is Gods werk in het vlees op zich te nemen. Het was het vlees van Jezus dat aan het kruis werd genageld, Zijn vlees dat Hij opgaf als zondoffer; het was door middel van vlees met een normale menselijkheid dat Hij Satan wist te

verslaan en de mens helemaal redde van het kruis. En het is als volledig vlees dat God tijdens Zijn tweede incarnatie het werk van de overwinning uitvoert en Satan verslaat. Alleen vlees dat geheel normaal en werkelijk is kan het overwinningswerk in zijn geheel uitvoeren en een krachtige getuigenis afleggen. Dat wil zeggen, dat de overwinning op de mens effectief wordt gemaakt door de realiteit en normaliteit van God in het vlees, niet door bovennatuurlijke wonderen en openbaringen. De bediening van deze geïncarneerde God is te spreken, en daardoor de mens te overwinnen en volmaakt te maken, met andere woorden, het werk van de Geest gerealiseerd in het vlees, de taak van het vlees, is te spreken en daardoor de mens te overwinnen, te openbaren, volmaakt te maken en volledig te verdrijven. En dus is het in het overwinningswerk dat Gods werk in het vlees helemaal wordt volbracht. Het aanvankelijke verlossingswerk was slechts het begin van het incarnatiewerk. Het vlees dat het overwinningswerk uitvoert zal het gehele incarnatiewerk afmaken. Qua geslacht is de mens een man of een vrouw; hierin is de betekenis van Gods incarnatie afgerond. Het verjaagt de misvattingen van de mens over God: God kan zowel man als vrouw worden, en de vleesgeworden God is in essentie geslachtloos. Hij heeft zowel de man als de vrouw gemaakt, en voor Hem is geen indeling naar geslacht. In dit stadium van het werk verricht God geen tekenen en wonderen, zodat het werk resultaat op zal leveren door middel van woorden. Dat komt bovendien omdat deze keer het werk van de vleesgeworden God niet de genezing van zieken en de uitdrijving van duivels inhoudt, maar de verovering van de mens door te spreken. Dit betekent dat het aangeboren vermogen dat het geïncarneerde vlees van God bezit het spreken van woorden en de verovering van de mens is, niet de genezing van zieken en verdrijving van duivels. Zijn werk

in de normale menselijkheid is niet het verrichten van wonderen, niet de genezing van zieken en de uitdrijving van duivels, maar het spreken. En zo lijkt het tweede geïncarneerde vlees voor de mensen veel gewoner dan het eerste. De mensen zien dat de incarnatie van God geen leugen is, maar deze geïncarneerde God is anders van de geïncarneerde Jezus. Hoewel beiden de geïncarneerde God zijn, zijn Zij niet helemaal hetzelfde. Jezus bezat een normale menselijkheid, een gewone menselijkheid, maar Hij werd door vele wonderen en tekenen vergezeld. In deze vleesgeworden God ziet het menselijk oog geen tekenen of wonderen, geen genezing van zieken of uitdrijving van duivels, geen lopen over het meer of veertig dagen vasten. ... Hij doet niet hetzelfde werk als Jezus, niet omdat Zijn vlees in essentie anders is dan dat van Jezus, maar omdat het niet Zijn bediening is zieken te genezen en duivels uit te drijven. Hij breekt Zijn eigen werk niet af en verstoort het niet. Omdat Hij de mens met Zijn echte woorden overwint, hoeft Hij hem niet met wonderen te onderwerpen. Zo is dit stadium er om het incarnatiewerk af te ronden. De vleesgeworden God die je vandaag ziet is een en al vlees, er is niets bovennatuurlijks aan Hem. Hij wordt ziek als ieder ander, heeft voedsel en kleding nodig net als anderen, omdat Hij helemaal vlees is. Als de vleesgeworden God deze keer bovennatuurlijke tekenen en wonderen zou verrichten, als Hij zieken zou genezen en duivels uit zou drijven, of met één woord kon doden, hoe zou dan het overwinningswerk uitgevoerd kunnen worden? Hoe zou het werk onder de heidense landen verspreid kunnen worden? Zieken genezen en duivels uitdrijven was het werk van het Tijdperk van Genade, de eerste stap in het verlossingswerk, en nu God de mens van het kruis heeft gered doet Hij dat werk niet meer. Als er in de laatste dagen een 'God' als Jezus zou

verschijnen, een die zieken genas en duivels uitdreef en voor de mens gekruisigd zou worden, dan zou die 'God', hoewel Hij identiek zou zijn aan de beschrijving van God in de Bijbel en makkelijk te accepteren voor de mens, niet in essentie het vlees zijn dat gedragen wordt door de Geest van God, maar door een kwade geest. Het principe van Gods werk is namelijk nooit te herhalen wat Hij al heeft volbracht. En dus is het werk van Gods tweede incarnatie anders dan het werk van Zijn eerste. In de laatste dagen realiseert God het overwinningswerk in gewoon, normaal vlees; Hij geneest de zieken niet, Hij wordt niet voor de mens gekruisigd, maar Hij spreekt eenvoudige woorden in het vlees, overwint de mens in het vlees. Alleen dergelijk vlees is het vlees van de vleesgeworden God, alleen dergelijk vlees kan het werk van God in het vlees afmaken.

Of de vleesgeworden God in dit stadium nu ontberingen lijdt of Zijn bediening uitvoert, Hij doet dit om de betekenis van incarnatie af te ronden, want dit is de laatste incarnatie van God. God kan maar twee keer incarneren. Er kan geen derde keer zijn. De eerste incarnatie was een man, de tweede een vrouw, en dus is het beeld van Gods vlees compleet in de gedachten van de mens. Bovendien hebben de twee incarnaties Gods werk in het vlees al afgemaakt. De eerste keer bezat de vleesgeworden God normale menselijkheid om de betekenis van de incarnatie af te ronden. Deze keer bezit Hij ook normale menselijkheid, maar de betekenis van deze incarnatie is anders: ze is dieper, en Zijn werk heeft een diepgaander belang. De reden dat God weer vlees is geworden is dat Hij de betekenis van incarnatie af wil maken. Als God helemaal klaar is met dit stadium van Zijn werk, dan is de hele betekenis van incarnatie, dat wil zeggen van Gods werk in het vlees, klaar. Er rest dan geen werk meer in het vlees. Van nu af aan

zal God dus nooit meer in het vlees komen om Zijn werk te doen. Alleen om de mensheid te redden en volmaakt te maken doet God het incarnatiewerk. Met andere woorden, het is geenszins gebruikelijk dat God vlees wordt, alleen in het belang van het werk. Door in het vlees te komen voor het werk laat Hij Satan zien dat God vlees is, een normaal persoon, een gewoon persoon – en toch kan Hij triomfantelijk over de wereld regeren, Satan verslaan, de mensheid verlossen, de mensheid overwinnen! Het doel van Satans werk is de mensheid te bederven, terwijl het doel van God is de mensheid te redden. Satan verstrikt de mens in een bodemloos ravijn, terwijl God Hem daaruit redt. Satan zorgt dat alle mensen hem aanbidden, terwijl God ervoor zorgt dat zij aan Zijn heerschappij zijn onderworpen, want Hij is de Heer van de schepping. Al dit werk is door Gods twee incarnaties tot stand gekomen. Zijn vlees is in essentie de vereniging van menselijkheid en goddelijkheid en bezit een normale menselijkheid. Zonder het geïncarneerde vlees van God zou God dus het resultaat van de redding van de mensheid niet kunnen bereiken en zonder de normale menselijkheid van Zijn vlees zou Zijn werk in het vlees niet de resultaten behalen. De essentie van Gods incarnatie is dat Hij een normale menselijkheid moet bezitten; als dit niet zo was zou dit tegen Gods oorspronkelijke bedoeling van geïncarneerd zijn indruisen.

Waarom zeg ik dat de bedoeling van de incarnatie niet klaar was met het werk van Jezus? Omdat het Woord niet geheel vlees werd. Wat Jezus deed was slechts een deel van het werk van God in het vlees: Hij deed alleen het verlossingswerk en niet het werk om de mens geheel voor Zich te winnen. Hierom is God nogmaals vleesgeworden in de laatste dagen. Dit stadium van het werk wordt ook in gewoon vlees gedaan, door een buitengewoon normaal mens,

een van wie de menselijkheid zelfs niet een beetje transcendent is. Met andere woorden, God is een compleet menselijk wezen geworden en het is een persoon met de identiteit van God, een compleet menselijk wezen, compleet vlees, die het werk uitvoert. In de ogen van de mens is Hij slechts vlees dat in het geheel niet transcendent is, een heel gewoon persoon die de taal van de hemel spreekt, die geen wonderbaarlijke tekenen laat zien, geen wonderen verricht, laat staan in grote ontmoetingsplaatsen een religieuze waarheid onthult aan ingewijden. Het werk van het tweede geïncarneerde vlees lijkt voor de mensen in helemaal niets op dat van het eerste, zo sterk zelfs dat deze twee niets gemeen lijken te hebben, en niets van het eerste werk deze keer kan worden herkend. Hoewel het werk van het tweede geïncarneerde vlees anders is dan dat van het eerste, dat bewijst dat nog niet dat Zij niet uit dezelfde bron voortkomen. Of de bron hetzelfde is hangt af van de aard van het werk dat door beide vlezen wordt gedaan en niet van Hun omhulsel. Gedurende de drie stadia van Zijn werk is God tweemaal geïncarneerd en beide keren luidt het werk van God een nieuw tijdperk in, kondigt het nieuw werk aan; de incarnaties vullen elkaar aan. Het menselijke oog kan onmogelijk zien dat deze twee vlezen uit dezelfde bron stammen. Het hoeft geen betoog dat dit de mogelijkheden van het menselijk oog en het menselijk verstand te boven gaat. Maar in essentie zijn Zij hetzelfde, want Hun werk vindt zijn oorsprong in dezelfde Geest. Of de beide geïncarneerde vlezen voortkomen uit dezelfde bron kan niet worden vastgesteld aan de hand van het tijdperk en de plaats waar Zij geboren zijn, of andere dergelijke factoren, maar aan de hand van het goddelijke werk dat Zij tot uitdrukking hebben gebracht. Het tweede geïncarneerde vlees verricht niets van het werk dat Jezus verrichtte, want Gods werk houdt zich niet aan gewoontes maar opent steeds een nieuw pad. Het

tweede geïncarneerde vlees heeft niet als doel de indruk die het eerste vlees op het verstand van de mensen maakte dieper of meer solide te maken, maar om deze aan te vullen en te vervolmaken, om de kennis van de mens over God te verdiepen, om alle regels die in het hart van de mens leven te overtreden, en de valse beelden van God in het hart van de mens weg te vagen. Je kunt zeggen dat geen enkel stadium van Gods eigen werk de mens volledige kennis van Hem kan bieden; ieder stadium biedt slechts een deel, niet het geheel. Hoewel God Zijn gezindheid helemaal duidelijk heeft gemaakt, blijft de kennis van de mens door zijn beperkte verstandelijke vermogens toch onvolledig. Met het gebruik van menselijke taal kan het geheel van Gods gezindheid onmogelijk worden overgedragen. Hoeveel moeilijker is het dan niet voor één enkel stadium van Zijn werk om God helemaal duidelijk te maken? Hij werkt in het vlees onder het mom van Zijn normale menselijkheid, en je kunt Hem alleen kennen door de uitdrukking van Zijn goddelijkheid, niet door Zijn lichamelijk omhulsel. God wordt vlees om zich door de mens te laten kennen door middel van Zijn diverse werken, en geen twee stadia van Zijn werk zijn hetzelfde. Alleen zo kan de mens volledige kennis over Gods werk in het vlees verwerven zonder tot één aspect te zijn beperkt. Hoewel het werk van de twee geïncarneerde vlezen anders is, is de essentie van de vlezen en de bron van Hun werk identiek. Ze bestaan alleen om de twee verschillende stadia van het werk uit te voeren, en ze ontstaan in twee verschillende tijdperken. Hoe dan ook, Gods geïncarneerde vlezen hebben dezelfde essentie en oorsprong – dit is een waarheid die niemand kan ontkennen.

Gods werk en de praktijk van de mens

Gods werk onder de mensen is onlosmakelijk met de mens verbonden, want dit werk is op de mens gericht. Hij is ook het enige door God geschapen wezen dat van God kan getuigen. Het leven en alle activiteiten van de mens zijn onlosmakelijk met God verbonden; alles wordt door de hand van God bestuurd en men kan zelfs zeggen dat niemand buiten God om kan bestaan. Niemand kan dit ontkennen, want het is een feit. Alles wat God doet, is ten behoeve van de mensheid en gericht tegen de snode plannen van Satan. Alles wat de mens nodig heeft, komt van God en God is de bron van het leven van de mens. De mens kan zich dus gewoonweg niet van God losmaken. God heeft bovendien nooit de intentie gehad om Zich van de mens los te maken. Het werk dat God doet, is ten behoeve van de hele mensheid en Zijn gedachten zijn altijd welwillend. Voor de mens zijn het werk van God en de gedachten van God (dat wil zeggen Gods wil) dus allebei 'visies' die de mens moet kennen. Zulke visies zijn ook het management van God en het werk dat onmogelijk door de mens gedaan kan worden. De eisen die God intussen tijdens Zijn werk aan de mens stelt, worden de 'praktijk' van de mens genoemd. Visies zijn het werk van God Zelf, Zijn wil voor de mensheid, of de oogmerken en betekenis van Zijn werk. Visies kunnen ook als onderdeel van het management worden beschouwd, want dit management is het werk van God en is op de mens gericht, wat wil zeggen dat dit het werk is dat God onder de mensen doet. Dit werk is het bewijs en het pad waardoor de mens God leert kennen en is van het grootste belang voor de mens. Als mensen geen aandacht schenken aan Gods werk maar in plaats daarvan alleen aandacht schenken aan de leerstellingen van geloof in God of aan onbeduidende, onbelangrijke details, dan zullen ze God simpelweg niet kennen en bovendien niet naar Gods hart zijn. Het werk van God is uitermate

nuttig voor de mens om God te leren kennen en wordt visies genoemd. Deze visies zijn het werk van God, de wil van God en de oogmerken en betekenis van Gods werk; ze zijn de mens allemaal tot nut. Praktijk duidt op dat wat de mens behoort te doen, wat de schepselen die God volgen moeten doen. Het is ook de plicht van de mens. Wat de mens behoort te doen, heeft de mens niet vanaf het allereerste begin begrepen, maar zijn de eisen die God tijdens Zijn werk aan de mens stelt. Deze eisen worden gaandeweg dieper en verhevener terwijl God werkt. Tijdens het Tijdperk van de Wet moest de mens bijvoorbeeld de wet volgen en tijdens het Tijdperk van Genade moest de mens het kruis dragen. Het Tijdperk van het Koninkrijk is anders: de eisen aan de mens zijn hoger dan tijdens het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade. Naarmate de visies verhevener worden, worden de eisen aan de mens ook steeds hoger; ze worden steeds duidelijker en reëler. Ook de visies worden steeds reëler. Deze vele reële visies bevorderen niet alleen de gehoorzaamheid van de mens aan God, maar bevorderen bovendien zijn kennis van God.

Vergeleken met eerdere tijdperken is het werk van God tijdens het Tijdperk van het Koninkrijk praktischer, meer gericht op het wezen van de mens en veranderingen in zijn gezindheid, en beter in staat om te getuigen van God Zelf voor allen die Hem volgen. Met andere woorden: God laat met Zijn werk in het Tijdperk van het Koninkrijk meer van Zichzelf zien dan op enig moment in het verleden, wat betekent dat de visies die de mens behoort te kennen, verhevener zijn dan in enig eerder tijdperk. Omdat Gods werk onder de mensen in onbekend terrein terecht is gekomen, zijn de visies die de mens tijdens het Tijdperk van het Koninkrijk leert kennen het meest verheven onder al het managementwerk. Gods werk is op onbekend terrein terechtgekomen, dus zijn de visies die de mens

moet kennen de hoogste van alle visies geworden. De resulterende praktijk van de mens is eveneens hoger dan in enig eerder tijdperk, want de praktijk van de mens verandert mee met de visies, en de vervolmaking van de visies markeert ook de vervolmaking van de eisen aan de mens. Zodra Gods management helemaal tot stilstand komt, stopt de praktijk van de mens ook, en zonder het werk van God heeft de mens geen keus dan zich aan de leer van vroegere tijden te houden, hij kan zich nergens anders toe wenden. Zonder nieuwe visies zal er geen nieuwe praktijk door de mens zijn; zonder complete visies zal er geen volmaakte praktijk door de mens zijn; zonder verhevener visies zal er geen verhevener praktijk door de mens zijn. De praktijk van de mens verandert met de voetstappen van God, de kennis en ervaring van de mens veranderen eveneens met Gods werk. Hoe capabel de mens ook is, toch is hij onlosmakelijk met God verbonden, en als God ook maar even zou stoppen met werken, zou de mens direct sterven vanwege Zijn toorn. De mens heeft niets om over op te scheppen, want hoe verheven iemands kennis vandaag ook is, hoe gedegen zijn ervaringen ook zijn, hij is onlosmakelijk met Gods werk verbonden – want de praktijk van de mens en wat hij in zijn geloof in God dient te zoeken, zijn onlosmakelijk verbonden met de visies. In elke instantie van Gods werk zijn er visies die de mens dient te kennen, en daaropvolgend worden er gepaste eisen aan de mens gesteld. Zonder deze visies als fundament zou de mens simpelweg niet tot praktiseren in staat zijn en zou de mens God evenmin onwankelbaar kunnen volgen. Als de mens God niet kent of Gods wil niet begrijpt, is alles wat de mens doet zinloos en kan God er nooit Zijn goedkeuring aan geven. Hoeveel talenten de mens ook heeft, toch blijft hij onlosmakelijk verbonden met Gods werk en Gods leiding. Hoe goed de mens ook handelt of hoeveel acties de mens ook

uitvoert, het werk van God blijft onvervangbaar. En dus is de praktijk van de mens onder alle omstandigheden onlosmakelijk verbonden met de visies. Zij die de nieuwe visies niet aanvaarden, hebben geen nieuwe praktijk. Hun praktijk heeft niets te maken met de waarheid, omdat ze leerstellingen aanhangen en zich aan de dode wet houden; ze hebben helemaal geen nieuwe visies en bijgevolg brengen ze in het nieuwe tijdperk ook niets in praktijk. Ze zijn de visies kwijtgeraakt en zijn daarmee ook het werk van de Heilige Geest en de waarheid kwijtgeraakt. Zij die zonder de waarheid zijn, zijn het product van dwaasheid, zij zijn de belichaming van Satan. Wat voor persoon iemand ook is, hij kan niet zonder de visies van Gods werk en kan niet verstoken zijn van de aanwezigheid van de Heilige Geest; zodra iemand de visies kwijtraakt, daalt hij onmiddellijk af in Hades en leeft hij in duisternis. Mensen zonder visies zijn mensen die God dwaas volgen, ze zijn zonder het werk van de Heilige Geest en ze leven in de hel. Zulke mensen streven niet naar de waarheid en gebruiken de naam van God als een uithangbord. Mensen die het werk van de Heilige Geest niet kennen, die de vleesgeworden God niet kennen, die de drie fases van het werk in het geheel van Gods management niet kennen – zij kennen de visies niet en dus zijn ze zonder de waarheid. En zijn zij die de waarheid niet bezitten niet allemaal kwaaddoeners? Zij die bereid zijn om de waarheid in praktijk te brengen, die bereid zijn om kennis van God te zoeken en die werkelijk met God meewerken, zijn mensen voor wie de visies als fundament fungeren. Zij worden door God goedgekeurd omdat ze met God meewerken en het is deze medewerking die de mens in praktijk moet brengen.

De visies omvatten vele paden om te beoefenen. De visies omvatten ook de praktische eisen aan de mens, alsook het werk van God dat de mens behoort te

kennen. In het verleden kwam tijdens speciale bijeenkomsten of de grote bijeenkomsten op verschillende plaatsen maar één aspect van het pad van de praktijk ter sprake. Die praktijk was dat wat tijdens het Tijdperk van Genade in praktijk gebracht moest worden en had vrijwel niets met de kennis van God te maken, want de visie van het Tijdperk van Genade was slechts de visie van Jezus' kruisiging en er waren geen verhevener visies. De mens werd geacht niet meer te kennen dan het werk van Zijn verlossing van de mensheid door de kruisiging, dus tijdens het Tijdperk van Genade waren er geen andere visies die de mens kon leren kennen. Op die manier had de mens slechts zeer karige kennis van God en naast de kennis van Jezus' liefde en ontferming waren er maar enkele eenvoudige en jammerlijke dingen die hij in praktijk kon brengen, dingen die bij lange na niet kunnen tippen aan vandaag. In het verleden kon de mens niet spreken over een praktische kennis van Gods werk, welke vorm zijn samenkomst ook had, laat staan dat iemand duidelijk kon zeggen wat het meest geschikte pad van de praktijk voor de mens was om te bewandelen. Hij voegde slechts enkele eenvoudige details toe aan een fundament van verdraagzaamheid en geduld; er was simpelweg geen verandering in het wezen van zijn praktijk, want binnen hetzelfde tijdperk deed God geen nieuwer werk. De enige eisen die Hij aan de mens stelde, waren verdraagzaamheid en geduld, of het kruis dragen. Buiten zulke praktijken waren er geen hogere visies dan de kruisiging van Jezus. In het verleden was er geen sprake van andere visies omdat God niet heel veel werk deed en omdat Hij maar beperkte eisen aan de mens stelde. Op die manier kon de mens, wat hij ook deed, deze grenzen niet overtreden, grenzen die slechts enkele eenvoudige en oppervlakkige zaken inhielden die de mens in praktijk moest brengen. Ik spreek vandaag over andere visies omdat er vandaag

meer werk is gedaan, werk dat het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade in zeer grote mate overstijgt. De eisen aan de mens zijn eveneens een stuk hoger dan in voorbije tijdperken. Als de mens niet in staat is om zulk werk volledig te kennen, zou het geen grote betekenis in zich hebben; men kan zeggen dat de mens moeite zou hebben om zulk werk volledig te kennen als hij er niet zijn hele leven echt moeite voor doet. In het overwinningswerk zou enkel maar praten over het pad van de praktijk de overwinning van de mens onmogelijk maken. Alleen praten over de visies zonder enige eisen aan de mens, zou de overwinning van de mens eveneens onmogelijk maken. Als er alleen over het pad van de praktijk gesproken werd, zou het onmogelijk zijn de mens in zijn achilleshiel te treffen of de denkbeelden van de mens te verjagen, en ook zou het onmogelijk zijn om de mens compleet te overwinnen. Visies zijn het belangrijkste instrument om de mens te overwinnen, maar als er geen pad van praktijk was naast de visies, zou de mens geen manier hebben om te kunnen volgen en geen enkele manier hebben om binnen te gaan. Dit is van begin tot eind het principe van Gods werk geweest: in de visies ligt besloten wat in praktijk gebracht kan worden en er zijn dus ook visies naast datgene wat in praktijk gebracht kan worden. De mate van veranderingen in het leven en de gezindheid van de mens gaat samen met veranderingen in de visies. Als de mens het alleen van zijn eigen inspanningen moest hebben, zou het voor hem onmogelijk zijn om enige betekenisvolle verandering te bewerkstelligen. De visies spreken over het werk van God Zelf en over het management van God. Praktijk duidt op het pad van iemands praktische beoefening en op de weg van het menselijk bestaan; in al het management van God is de relatie tussen visies en praktijk de relatie tussen God en de mens. Als de visies werden weggenomen of als ze alleen ter sprake

kwamen zonder de praktijk te noemen, of als er alleen visies waren en de praktijk voor de mens werd uitgewist, dan zou men zulke dingen niet als het management van God kunnen beschouwen en kan men al helemaal niet zeggen dat het werk van God ten behoeve van de mensheid is; op deze manier zou niet alleen de plicht van de mens worden weggenomen, maar zou het oogmerk van Gods werk ermee ontkend worden. Als de mens van begin tot eind alleen maar in de praktijk bezig moest zijn zonder dat Gods werk een rol speelde en als de mens het werk van God ook niet hoefde te kennen, dan zou men zulk werk al helemaal niet het management van God kunnen noemen. Als de mens God en Gods wil niet kende en zijn praktijk blind beoefende op een vage en abstracte wijze, dan zou hij nooit een volkomen gekwalificeerd schepsel worden. Deze twee dingen zijn dus allebei onontbeerlijk. Als alleen het werk van God er was, dat wil zeggen als alleen de visies er waren en er geen sprake was van medewerking of praktijk door de mens, dan zou men zulke zaken niet het management van God kunnen noemen. Als er alleen sprake was van de praktijk en intrede van de mens, zou dit eveneens onaanvaardbaar zijn, hoe verheven het door de mens bewandelde pad ook was. Het binnengaan van de mens moet gaandeweg veranderen samen met het werk en de visies; het kan niet als een gril veranderen. De principes van de praktijk van de mens zijn niet vrij en onbeperkt, maar binnen bepaalde grenzen. Zulke principes veranderen tegelijk met de visies van het werk. Gods management komt dus uiteindelijk neer op Gods werk en de praktijk van de mens.

Het managementwerk kwam alleen tot stand vanwege de mensheid, wat wil zeggen dat het alleen werd voortgebracht door het bestaan van de mensheid. Er was geen management vóór de mensheid of in het begin, toen de hemelen en

aarde en alle dingen geschapen werden. Als er in al het werk van God geen praktijk was die de mens ten goede komt, dat wil zeggen: als God geen gepaste eisen stelde aan de verdorven mensheid (als er in al het werk dat God doet geen geschikt pad voor de praktijk van de mens was), dan zou men dit werk niet Gods management kunnen noemen. Als het gehele werk van God alleen bestond uit de verdorven mensheid vertellen hoe men de praktijk moest beoefenen en God Zijn eigen werkzaamheden niet uitvoerde en geen greintje van Zijn almacht of wijsheid toonde, dan zou de mens niets van Gods gezindheid weten, hoe hoog Gods eisen aan de mens ook waren, hoe lang God ook onder de mensen leefde; als dat het geval was, zou zulk werk het helemaal niet verdienen om Gods management genoemd te worden. Het werk van Gods management is eenvoudig gezegd het werk dat God doet en al het werk dat mensen die door God gewonnen zijn onder de leiding van God uitvoeren. Zulk werk kan als management samengevat. Met andere woorden, Gods werk onder de mensen, alsook de medewerking met Hem door allen die Hem volgen worden gezamenlijk management genoemd. Hier wordt het werk van God visies genoemd en de medewerking van de mens praktijk. Hoe verhevener Gods werk (dat wil zeggen hoe verhevener de visies), hoe meer Gods gezindheid aan de mens duidelijk wordt gemaakt, hoe meer het afwijkt van de opvattingen van de mens en hoe verhevener de praktijk en medewerking van de mens zijn. Hoe hoger de eisen aan de mens, hoe meer Gods werk afwijkt van de opvattingen van de mens, waardoor ook de beproevingen van de mens toenemen en de normen die aan hem gesteld worden hoger worden. Aan het einde van dit werk zullen alle visies voltooid zijn en zal wat de mens in praktijk moet brengen het hoogtepunt van volmaaktheid bereikt hebben. Dit zal ook de tijd zijn wanneer ieder naar zijn soort

wordt ingedeeld, want wat de mens moet weten, zal aan de mens zijn getoond. Wanneer de visies dus hun hoogtepunt bereiken, zal het werk daarmee ook zijn einde naderen en zal de praktijk van de mens ook zijn hoogtepunt bereikt hebben. De praktijk van de mens is gebaseerd op het werk van God, en het management van God komt alleen volledig tot uitdrukking dankzij de praktijk en de medewerking van de mens. De mens is het pronkstuk van Gods werk, het voorwerp van al het management van God en hij is ook het product van Gods gehele management. Als God alleen werkte, zonder medewerking van de mens, zou er niets zijn dat als kristallisatie van Zijn hele werk kon dienen. Op die manier zou Gods management ook geen greintje betekenis hebben. Behalve door Gods werk, is het alleen doordat God gepaste voorwerpen uitkiest om Zijn werk tot uitdrukking te brengen en de almacht en wijsheid ervan te bewijzen, mogelijk om het oogmerk van Gods management te bereiken, alsook het oogmerk om met behulp van al dit werk Satan volledig te verslaan. Zo is de mens een onmisbaar onderdeel van het werk van Gods management en is de mens de enige die Gods management vruchten kan laten voortbrengen en zijn ultieme oogmerk kan laten verwezenlijken; geen andere levensvorm dan de mens kan zo'n rol vervullen. Wil de mens de ware kristallisatie van het managementwerk worden, dan moet de ongehoorzaamheid van de verdorven mensheid geheel worden uitgebannen. Dit vereist dat de mens een geschikte praktijk krijgt aangereikt voor verschillende tijden en dat God het bijbehorende werk onder de mensen uitvoert. Alleen op deze manier zal er uiteindelijk een groep mensen gewonnen worden die de kristallisatie van het managementwerk vormt. Gods werk onder de mensen kan geen getuigenis afleggen van God Zelf door het werk van God alleen; zo'n getuigenis vraagt ook om levende menselijke wezens die geschikt zijn voor Zijn

werk, om tot stand te komen. God zal eerst op deze mensen inwerken, door wie Zijn werk vervolgens tot uitdrukking wordt gebracht en zo zal dit getuigenis van Hem onder alle schepselen afgelegd worden. Daarin zal God dan het oogmerk van Zijn werk bereikt hebben. God werkt niet alleen om Satan te verslaan, want Hij kan niet rechtstreeks getuigenis van Zichzelf afleggen onder alle schepselen. Deed Hij dat wel, dan zou het onmogelijk zijn om de mens volledig te overtuigen, dus God moet wel op de mens inwerken om hem te overwinnen, alleen dan kan Hij getuigenis verkrijgen onder alle schepselen. Als God alleen zou werken en er geen medewerking van de mens zou zijn, of als de mens niet hoefde mee te werken, dan zou de mens Gods gezindheid nooit kunnen leren kennen en altijd onwetend blijven inzake Gods wil; op die manier zou men het niet het werk van Gods management kunnen noemen. Als de mens alleen zelf streefde, zocht en hard werkte, maar hij het werk van God niet begreep, zou de mens grappen uithalen. Zonder het werk van de Heilige Geest is wat de mens doet van Satan, is hij opstandig en een kwaaddoener; Satan is te zien in alles wat de verdorven mensheid doet en er is niets wat met God strookt, het is allemaal de manifestatie van Satan. Niets in alles waarvan gesproken is, is zonder visies en praktijk. Op het fundament van visies vindt de mens de praktijk en het pad van gehoorzaamheid, zodat hij zijn opvattingen aan de kant kan zetten en de dingen kan verkrijgen die hij in het verleden niet heeft gehad. God vereist dat de mens met Hem meewerkt, dat de mens zich volledig aan Zijn eisen onderwerpt en de mens vraagt om het werk dat God Zelf doet te aanschouwen, om de almacht van God te ervaren en Gods gezindheid te kennen. Dit alles vormt, samengevat, het management van God. Gods verbintenis met de mens is het management, het meest verheven management.

Visies hebben vooral betrekking op het werk van God Zelf, de praktijk is iets wat de mens behoort te doen en heeft geen betrekking op God. Het werk van God wordt door God Zelf voltooid en de praktijk van de mens wordt door de mens zelf bewerkstelligd. Wat God Zelf behoort te doen, hoeft de mens niet te doen en wat de mens in praktijk behoort te brengen, heeft niets met God van doen. Het werk van God is Zijn eigen bediening en heeft geen betrekking op de mens. Dit werk hoeft de mens niet te doen en bovendien zou de mens niet in staat zijn om het werk te doen dat God behoort te doen. Wat de mens in de praktijk behoort te brengen, moet de mens tot stand brengen, of het nu het offeren van zijn leven betreft of zich aan Satan overleveren om getuigenis af te leggen – dit alles moet de mens tot stand brengen. God Zelf voltooit al het werk dat Hij geacht wordt te doen en wat de mens moet doen, wordt hem getoond; het resterende werk wordt aan de mens overgelaten. God doet geen aanvullend werk. Hij doet alleen het werk dat binnen Zijn bediening valt, toont de mens alleen de weg en doet alleen het werk om de weg te openen, niet het werk om de weg te bereiden; de mens behoort dit te begrijpen. De waarheid in praktijk brengen, betekent de woorden van God in praktijk brengen en dit alles is de plicht van de mens, is wat de mens behoort te doen en heeft niets van doen met God. Als de mens eist dat God, op dezelfde wijze als de mens, ook kwelling en loutering ondergaat in de waarheid, is de mens ongehoorzaam. Gods werk is het uitvoeren van Zijn bediening en de plicht van de mens is alle aanwijzingen van God op te volgen, zonder enige weerstand. De mens moet zien te bereiken wat hij tot stand behoort te brengen, ongeacht de manier waarop God werkt of leeft. Alleen God Zelf kan eisen stellen aan de mens, dat wil zeggen: alleen God Zelf is in staat om eisen aan de mens te stellen. De mens behoort geen keuze te

hebben, behoort zich alleen maar volledig over te geven en in de praktijk aan de slag te gaan; deze rede dient de mens te bezitten. Zodra het werk dat God Zelf behoort te doen, voltooid is, moet de mens het ervaren, stap voor stap. Als de mens aan het eind, wanneer al het management van God is voltooid, nog steeds niet gedaan heeft wat God vereist, dan moet de mens gestraft worden. Als de mens niet aan de eisen van God voldoet, komt dat door zijn ongehoorzaamheid; het betekent niet dat God niet grondig genoeg geweest is in Zijn werk. Allen die Gods woorden niet in praktijk kunnen brengen, die niet aan Gods eisen kunnen voldoen, die niet trouw kunnen zijn en hun plicht niet kunnen vervullen – zij zullen allemaal gestraft worden. Wat jullie vandaag wordt gevraagd te bereiken, zijn geen aanvullende eisen, maar de plicht van de mens en wat alle mensen behoren te doen. Als jullie niet in staat zijn om zelfs maar jullie plicht te doen, of die goed te doen, roepen jullie dan geen problemen over jezelf af? Flirten jullie dan niet met de dood? Hoe kunnen jullie dan nog steeds een toekomst verwachten en vooruitzichten hebben? Het werk van God is ten behoeve van de mensheid en de medewerking van de mens is ten behoeve van Gods management. Nadat God alles heeft gedaan wat Hij behoort te doen, wordt van de mens geëist dat hij zich volop inzet in zijn praktijk en meewerkt met God. De mens dient zich in het werk van God geen moeite te sparen, zijn trouw te tonen, zich niet te wentelen in talloze opvattingen en niet passief op de dood te gaan zitten wachten. God kan Zichzelf voor de mens opofferen, waarom kan de mens dan niet zijn trouw aan God tonen? God is één van hart en één van zin jegens de mens, waarom kan de mens dan niet een beetje meewerken? God werkt voor de mensheid, waarom kan de mens dan niet wat van zijn plicht uitvoeren ten behoeve van Gods management? Gods werk is zover gekomen, toch zien jullie

wel maar handelen jullie nog steeds niet, jullie horen wel maar komen niet in beweging. Zijn zulke mensen niet voor het verderf bestemd? God heeft Zijn alles al aan de mens toegewijd, waarom is de mens dan niet in staat om zijn plicht ernstig te vervullen? Gods werk is voor Hem Zijn eerste prioriteit en het werk van Zijn management is van het grootste belang. Gods woorden in praktijk brengen en aan Gods eisen voldoen, zijn voor de mens zijn eerste prioriteit. Dit behoren jullie allemaal te begrijpen. De woorden die tot jullie gesproken zijn, hebben de kern van jullie wezen bereikt en Gods werk is op onbekend terrein terechtgekomen. Veel mensen begrijpen nog steeds niet de waarheid of onwaarheid van deze weg; ze wachten nog steeds af zonder hun plicht te vervullen. In plaats daarvan onderzoeken ze elk woord en iedere daad van God, ze letten op wat Hij eet en draagt en hun opvattingen worden steeds ernstiger. Maken zulke mensen geen gedoe over niets? Hoe kunnen zij mensen zijn die God zoeken? En hoe kunnen zij mensen zijn die de intentie hebben zich aan God te onderwerpen? Ze zetten hun trouw en plicht op een laag pitje en concentreren zich in plaats daarvan op waar God zich bevindt. Zij zijn een schande! Als de mens alles heeft begrepen wat hij behoort te begrijpen en alles in praktijk heeft gebracht wat hij in praktijk behoort te brengen, zal God zeker Zijn zegen over de mens uitstorten, want wat Hij van de mens eist, is de plicht van de mens en wat de mens behoort te doen. Als de mens niet in staat is om te begrijpen wat hij behoort te begrijpen en niet in praktijk kan brengen wat hij in praktijk behoort te brengen, zal de mens gestraft worden. Zij die niet met God meewerken, zijn vijandig jegens God, zij die het nieuwe werk niet aanvaarden, zijn ertegen, ook al doen zulke mensen niets wat er duidelijk tegen ingaat. Allen die de waarheid volgens de eisen van God niet in praktijk brengen, zijn mensen

die bewust ingaan tegen en ongehoorzaam zijn aan de woorden van God, zelfs als zulke mensen speciale aandacht aan het werk van de Heilige Geest schenken. Mensen die Gods woorden niet gehoorzamen en zich niet aan God onderwerpen, zijn opstandig en verzetten zich tegen God. Mensen die hun plicht niet vervullen, zijn mensen die niet met God meewerken en mensen die niet met God meewerken, zijn mensen die het werk van de Heilige Geest niet aanvaarden.

Wanneer Gods werk en Zijn management een bepaald punt bereiken, zijn allen die naar Zijn hart zijn in staat om aan Zijn eisen te voldoen. God stelt eisen aan de mens volgens Zijn eigen normen en volgens wat de mens moet kunnen bewerkstelligen. Terwijl er sprake is van Zijn management, wijst Hij de mens ook de weg en voorziet Hij de mens van een pad om te overleven. Het management van God en de praktijk van de mens zijn allebei van dezelfde fase van het werk en worden tegelijkertijd uitgevoerd. Praten over Gods management gaat ook over veranderingen in de gezindheid van de mens en praten over wat de mens behoort te doen, en de veranderingen in de gezindheid van de mens, gaat ook over het werk van God; beide kunnen op geen enkel moment van elkaar gescheiden worden. De praktijk van de mens verandert stap voor stap. Dat komt omdat Gods eisen aan de mens eveneens veranderen en omdat Gods werk voortdurend verandert en voorwaarts gaat. Als de praktijk van de mens in leerstellingen blijft hangen, bewijst dit dat hij Gods werk en leiding is kwijtgeraakt; als de praktijk van de mens nooit verandert of dieper gaat, bewijst dit dat de praktijk van de mens wordt beoefend volgens de wil van de mens en niet de beoefening van de waarheid is; als de mens geen pad heeft om te bewandelen, is hij reeds in de handen van Satan gevallen en wordt hij reeds door Satan beheerst, wat betekent dat hij door de boze geest beheerst wordt. Als de praktijk

van de mens niet dieper gaat, dan zal Gods werk zich niet ontwikkelen en als er geen verandering is in Gods werk, zal de intrede van de mens tot stilstand komen; dit is onvermijdelijk. Als de mens zich door al het werk van God heen altijd aan de wet van Jehova zou houden, zou Gods werk niet voorwaarts kunnen gaan en zou het helemaal niet mogelijk zijn om het hele tijdperk te voleindigen. Als de mens altijd aan het kruis vasthield en geduld en nederigheid beoefende, zou Gods werk onmogelijk voorwaarts kunnen blijven gaan. Zesduizend jaar management kan gewoonweg niet worden voleindigd onder mensen die alleen de wet aanhangen of alleen aan het kruis vasthouden en geduld en nederigheid beoefenen. In plaats daarvan wordt het gehele werk van Gods management afgesloten onder de mensen in de laatste dagen, zij die God kennen en zijn teruggewonnen uit de greep van Satan en die zich volledig van de invloed van Satan hebben ontdaan. Dit is de onherroepelijke richting van Gods werk. Waarom zegt men dat de praktijk van mensen in de religieuze kerken achterhaald is? Dat komt omdat wat ze in praktijk brengen, losstaat van het huidige werk. In het Tijdperk van Genade was wat ze in praktijk brachten goed, maar het tijdperk is voorbij en Gods werk is veranderd, zodat hun praktijk gaandeweg achterhaald is geraakt. Het is achtergelaten door het nieuwe werk en het nieuwe licht. Op basis van het oorspronkelijke fundament is het werk van de Heilige Geest diverse stappen dieper gegaan. Toch blijven die mensen hangen in de oorspronkelijke fase van Gods werk en klampen ze zich nog steeds vast aan de oude praktijken en het oude licht. Gods werk kan in drie of vijf jaar tijd enorm veranderen, dus zouden er in de loop van 2000 jaar niet nog grotere transformaties optreden? Als de mens geen nieuw licht of nieuwe praktijk heeft, betekent dit dat hij geen gelijke tred met het werk van de Heilige Geest heeft

gehouden. Dit is een gebrek van de mens; het bestaan van Gods nieuwe werk kan niet ontkend worden omdat mensen die het werk van de Heilige Geest eerder hadden zich vandaag nog steeds aan achterhaalde praktijken houden. Het werk van de Heilige Geest gaat altijd voorwaarts en allen die in de stroom van de Heilige Geest zijn, behoren ook dieper voort te gaan en te veranderen, stap voor stap. Ze moeten niet stoppen bij een bepaalde fase. Alleen mensen die het werk van de Heilige Geest niet kennen, zouden bij Zijn oorspronkelijke werk blijven en het nieuwe werk van de Heilige Geest niet aanvaarden. Alleen mensen die ongehoorzaam zijn, zouden niet in staat zijn om het werk van de Heilige Geest te verkrijgen. Als de praktijk van de mens geen gelijke tred houdt met het nieuwe werk van de Heilige Geest, is de praktijk van de mens zeker afgesneden van het huidige werk en strookt die zeker niet met het huidige werk. Zulke ouderwetse mensen zijn simpelweg niet in staat om Gods wil te volbrengen en kunnen al helemaal geen mensen worden die uiteindelijk standvastig zullen staan in hun getuigenis voor God. Het gehele managementwerk kon bovendien niet afgesloten worden te midden van een dergelijke groep mensen. Voor mensen die zich eens aan de wet van Jehova hielden en voor mensen die eens voor het kruis leden, geldt dat als zij de fase van het werk in de laatste dagen niet kunnen aanvaarden, alles wat ze deden dan voor niets en nutteloos geweest zal zijn. De duidelijkste expressie van het werk van de Heilige Geest ligt in het omarmen van het hier en nu, niet het vastklampen aan het verleden. Mensen die geen gelijke tred hebben gehouden met het huidige werk en die zijn afgesneden van de praktijk van vandaag, zijn mensen die het werk van de Heilige Geest tegenwerken en niet aanvaarden. Zulke mensen tarten het huidige werk van God. Hoewel ze vasthouden aan het licht uit het verleden, betekent dit niet dat men

kan ontkennen dat ze het werk van de Heilige Geest niet kennen. Waarom is er zoveel gesproken over de veranderingen in de praktijk van de mens, over de verschillen in de praktijk tussen het verleden en het heden, over hoe de praktijk werd beoefend in het vorige tijdperk en over hoe dat vandaag wordt gedaan? Er is altijd sprake geweest van die verschillen in de praktijk van de mens, omdat het werk van de Heilige Geest voortdurend voorwaarts gaat en de praktijk van de mens daarmee ook voortdurend moet veranderen. Als de mens in één fase blijft hangen, bewijst dit zijn onvermogen om gelijke tred te houden met Gods nieuwe werk en het nieuwe licht; het bewijst niet dat Gods managementplan niet veranderd is. Mensen buiten de stroom van de Heilige Geest denken altijd dat ze gelijk hebben, maar in feite is Gods werk in hen lang geleden opgehouden en is het werk van de Heilige Geest verre van hen. Het werk van God werd al lang geleden overgedragen aan een andere groep mensen, een groep met wie Hij Zijn nieuwe werk wil voltooien. Omdat mensen van religies niet in staat zijn om Gods nieuwe werk te aanvaarden en slechts vasthouden aan het oude werk van weleer, heeft God deze mensen verlaten en doet Hij Zijn nieuwe werk met de mensen die dit nieuwe aanvaarden. Dit zijn mensen die aan Zijn nieuwe werk meewerken en Zijn management kan alleen op deze manier tot stand gebracht worden. Het management van God gaat altijd voorwaarts en de praktijk van de mens stijgt altijd naar een hoger niveau. God werkt altijd en de mens heeft altijd behoeften, zodat beide hun hoogtepunt bereiken: God en de mens volkomen verenigd. Dit drukt het resultaat van Gods werk uit en is de uiteindelijke uitkomst van Gods gehele management.

In elke fase van Gods werk zijn er ook bijbehorende eisen aan de mens. Allen in de stroom van de Heilige Geest bezitten de tegenwoordigheid en

discipline van de Heilige Geest; mensen die niet in de stroom van de Heilige Geest zijn, bevinden zich onder het bevel van Satan en zijn van elk werk van de Heilige Geest verstoken. Mensen in de stroom van de Heilige Geest aanvaarden het nieuw werk van God en werken mee in het nieuwe werk van God. Als de mensen in deze stroom niet in staat zijn om mee te werken en de waarheid niet in praktijk kunnen brengen zoals God dat in deze tijd vereist, zullen ze gedisciplineerd worden en in het ergste geval door de Heilige Geest verlaten worden. Mensen die het nieuwe werk van de Heilige Geest aanvaarden, zullen in de stroom van de Heilige Geest leven en de zorg en bescherming van de Heilige Geest genieten. Mensen die bereid zijn om de waarheid in praktijk te brengen, worden door de Heilige Geest verlicht; mensen die niet bereid zijn om de waarheid in praktijk te brengen, worden door de Heilige Geest gedisciplineerd en mogelijk zelfs bestraft. Wat voor persoon ze ook zijn, als ze zich in de stroom van de Heilige Geest bevinden, zal God de verantwoording nemen voor allen die Zijn nieuwe werk aanvaarden omwille van Zijn naam. Mensen die Zijn naam verheerlijken en bereid zijn om Zijn woorden in praktijk te brengen, zullen Zijn zegeningen ontvangen; mensen die Hem ongehoorzaam zijn en Zijn woorden niet in praktijk brengen, zullen Zijn bestraffing ondergaan. Mensen in de stroom van de Heilige Geest aanvaarden het nieuwe werk en omdat ze het nieuwe werk hebben aanvaard, behoren ze op gepaste wijze met God mee te werken en niet opstandig te handelen door hun plicht niet te vervullen. Dit is Gods enige eis aan de mens. Dat geldt niet voor de mensen die het nieuwe werk niet aanvaarden. Zij bevinden zich buiten de stroom van de Heilige Geest en de discipline en terechtwijzing van de Heilige Geest zijn niet op hen van toepassing. Deze mensen leven de hele dag in het vlees, ze leven volgens hun eigen gedachten;

alles wat ze doen, is overeenkomstig de leer die voortkomt uit de analyse en het onderzoek van hun eigen brein. Dit zijn niet de eisen van het nieuwe werk van de Heilige Geest en er is al helemaal geen sprake van meewerken met God. Mensen die het nieuwe werk van God niet aanvaarden, ontberen de nabijheid van God en moeten het bovendien zonder de zegeningen en bescherming van God stellen. In hun woorden en daden houden ze veelal vast aan de vroegere eisen van het werk van de Heilige Geest; daarbij gaat het om leerstellingen, niet om waarheid. Zulke leerstellingen en regels bewijzen afdoende dat het samenkomen van deze mensen uitsluitend een kwestie van religie is; ze zijn niet de uitverkorenen of het voorwerp van Gods werk. De vergadering van allen onder hen kan men wel een groot religieus congres, maar geen kerk noemen. Dit is een onveranderlijk feit. Zij hebben het nieuwe werk van de Heilige Geest niet; wat ze doen, riekt naar religie, wat ze in praktijk brengen, lijkt vervuld met religie; ze beschikken niet over de nabijheid en het werk van de Heilige Geest en komen al helemaal niet in aanmerking om de discipline of verlichting van de Heilige Geest te ontvangen. Deze mensen zijn allemaal levenloze lijken en maden zonder enige spiritualiteit. Ze hebben geen weet van de opstandigheid en tegendraadse houding van de mens, geen weet van al het kwaad dat de mens doet en al helemaal geen weet van al Gods werk en Gods huidige wil. Ze zijn allemaal onwetende, barbaarse mensen, ze zijn gespuis dat de titel gelovigen niet verdient! Niets dat ze doen, heeft ook maar iets met het management van God te maken en kan Gods plannen echt niet verstoren. Hun woorden en daden zijn te weerzinwekkend, te zielig en simpelweg niet het noemen waard. Niets dat de mensen buiten de stroom van de Heilige Geest doen, heeft ook maar iets met het nieuwe werk van de Heilige Geest te maken. Daarom zijn ze zonder de

discipline van de Heilige Geest, wat ze ook doen, en worden ze bovendien niet door de Heilige Geest verlicht. Want ze zijn allemaal mensen die de waarheid niet liefhebben en door de Heilige Geest zijn verafschuwd en verworpen. Zij worden kwaaddoeners genoemd, omdat ze in het vlees wandelen en naar eigen believen doen wat ze willen onder de vlag van God. Terwijl God werkt, zijn zij bewust vijandig jegens Hem en rennen ze in de tegenovergestelde richting dan Hij. Dat de mens niet met God meewerkt, is op zichzelf al uiterst opstandig, dus zullen deze mensen die opzettelijk van God weg rennen in het bijzonder hun terechte vergelding niet ontvangen? Bij het noemen van het kwaad dat deze mensen doen, zijn sommige mensen erop gebrand om ze te vervloeken, terwijl God ze negeert. Het schijnt de mens toe dat hun daden Gods naam betreffen, maar in feite hebben ze voor God geen betrekking op Zijn naam of het getuigenis over Hem. Wat deze mensen ook doen, het heeft geen betrekking op God. Het heeft niets van doen met Zijn naam en met Zijn huidige werk. Deze mensen vernederen zichzelf en manifesteren Satan; ze zijn kwaaddoeners die zonde op zonde stapelen voor de dag van toorn. Zulke mensen ondergaan vandaag niet hun gepaste vergelding, ongeacht hun daden en op voorwaarde dat ze Gods management niet verhinderen en niets met het nieuwe werk van God van doen hebben, want de dag van toorn ligt nog in het verschiet. Mensen zijn van mening dat God veel zaken al had moeten afhandelen en ze vinden dat die kwaaddoeners zo snel mogelijk hun vergelding moeten ondergaan. Maar omdat het werk van Gods management nog niet is voleindigd en de dag van toorn nog in het verschiet ligt, gaan de onrechtvaardigen nog steeds door met hun onrechtvaardige daden. Sommigen zeggen: "Mensen met een religie zonder de nabijheid of het werk van de Heilige Geest zijn en dat ze Gods naam te schande

maken; waarom vernietigt God ze dan niet, in plaats van hun onbeteugeld gedrag te blijven tolereren?” Deze mensen, die de manifestatie van Satan zijn en het vlees uitdrukken, zijn onwetende, barbaarse mensen, ze zijn dwaze mensen. Ze zullen de komst van Gods toorn niet aanschouwen voordat ze begrip hebben gekregen van de wijze waarop God Zijn werk onder de mensen doet; pas nadat ze volledig overwonnen zijn, ondergaan die kwaaddoeners allemaal hun vergelding en zal niet een van hen de dag van toorn kunnen ontlopen. Het is nu niet de tijd voor bestraffing van de mens, maar wel de tijd om het overwinningswerk uit te voeren, tenzij er mensen zijn die Gods management verstoren, want in dat geval worden zij bestraft op basis van de ernst van hun daden. Tijdens Gods management van de mensheid staan allen in de stroom van de Heilige Geest in verbinding met God. Zij die door de Heilige Geest worden verafschuwd en verworpen, leven onder de invloed van Satan en wat ze in praktijk brengen, heeft niets met God van doen. Alleen mensen die Gods nieuwe werk aanvaarden en die met God meewerken, staan in verbinding met God, want Gods werk is alleen gericht op mensen die het aanvaarden en niet op alle mensen, of ze het nu aanvaarden of niet. Het werk dat God doet, heeft altijd een voorwerp en gebeurt niet in een opwelling. Zij die met Satan omgaan, zijn niet geschikt om getuigenis af te leggen over God en al helemaal niet om met God mee te werken.

Elke fase van het werk van de Heilige Geest vereist tegelijkertijd het getuigenis van de mens. Elke fase van het werk is een strijd tussen God en Satan en het doelwit van de strijd is Satan, terwijl de mens degene is die vervolmaakt wordt door dit werk. Of Gods werk al dan niet vruchten kan voortbrengen, hangt af van hoe de mens van God getuigt. Dit getuigenis eist God

van hen die Hem volgen; het is het getuigenis dat voor Satan wordt gegeven en tevens het bewijs van de effecten van Zijn werk. Het gehele management van God is onderverdeeld in drie fases en in elke fase worden er passende eisen aan de mens gesteld. Bovendien worden Gods eisen aan de mensheid met het verstrijken en de voortgang van de tijdperken steeds hoger. Zo bereikt dit werk van Gods management stap voor stap zijn climax, tot de mens het feit van de ‘verschijning van het Woord in het vlees’ aanschouwt; op deze manier worden de eisen aan de mens ook steeds hoger, alsook de eisen aan de mens om getuigenis af te leggen. Hoe beter de mens in staat is om werkelijk met God mee te werken, hoe meer hij God verheerlijkt. De medewerking van de mens is het getuigenis dat hij moet afleggen en het getuigenis dat hij aflegt, is de praktijk van de mens. Of Gods werk dus wel of niet het beoogde effect kan hebben en of er wel of niet sprake kan zijn van een oprechte getuigenis, hangt dus onlosmakelijk samen met de medewerking en het getuigenis van de mens. Wanneer het werk is voltooid, dat wil zeggen: wanneer al het management van God is voleindigd, zal van de mens een verhevener getuigenis worden vereist. Wanneer het werk van God het einde nadert, zullen de praktijk en de intrede van de mens hun hoogtepunt bereiken. De mens moest in het verleden voldoen aan de wetten en de geboden en hij moest geduldig en nederig zijn. Vandaag moet de mens al Gods regelingen gehoorzamen en God uitermate liefhebben; hij moet God zelfs in tijden van verdrukking blijven liefhebben. Deze drie fases zijn eisen die God aan de mens stelt, stap voor stap, door Zijn gehele management heen. Elke fase van Gods werk gaat dieper dan de vorige en in elke fase zijn de eisen aan de mens verhevener dan de voorgaande fase; op deze manier krijgt Gods gehele management geleidelijk aan vorm. Juist omdat de eisen aan de mens steeds

hoger worden, komt de gezindheid van de mens steeds dichterbij de normen die God eist; pas dan onttrekt de hele mensheid zich geleidelijk aan de invloed van Satan tot de hele mensheid, na de voleinding van Gods werk, van de invloed van Satan verlost zal zijn. Wanneer die tijd komt, zal het werk van God zijn einde bereikt hebben en zal er geen sprake meer zijn van medewerking van de mens met God om veranderingen in zijn gezindheid te bewerkstelligen; de hele mensheid zal dan in het licht van God leven en er zal vanaf dan geen opstandigheid of verzet tegen God meer zijn. God zal ook geen eisen meer aan de mens stellen en er zal een harmonieuzere samenwerking zijn tussen de mens en God, namelijk het samenleven van God en de mens, een leven dat komt nadat het management van God helemaal is afgesloten en nadat God de mens volkomen uit de greep van Satan bevrijd heeft. Zij die de voetstappen van God niet nauwgezet kunnen volgen, zijn niet in staat om zo'n leven te bereiken. Zij zullen zich tot in de duisternis hebben verlaagd, waar ze zullen wenen en hun tanden knarsen; zij geloven in God maar volgen Hem niet, zij geloven in God maar gehoorzamen niet al Zijn werk. Aangezien de mens in God gelooft, moet hij de voetstappen van God nauwgezet volgen, stap voor stap; hij dient 'het Lam te volgen waarheen Hij ook gaat'. Alleen deze mensen zoeken de ware weg, alleen zij kennen het werk van de Heilige Geest. Mensen die slaafs letters en leerstellingen volgen, zijn geëlimineerd door het werk van de Heilige Geest. In elke tijdsperiode zal God nieuw werk beginnen en in elke periode zal er een nieuw begin onder de mensen zijn. Als de mens alleen de waarheden 'Jehova is God' en 'Jezus is Christus' blijft aanhangen, welke waarheden alleen in een bepaald tijdperk van toepassing zijn, dan zal de mens nooit gelijke tred houden met het werk van de Heilige Geest en nooit in staat zijn om het werk van de

Heilige Geest te verkrijgen. Hoe God ook werkt, de mens volgt zonder de minste twijfel en hij volgt nauwgezet. Hoe kan een mens op die manier door de Heilige Geest geëlimineerd worden? Wat God ook doet, zolang de mens zeker is dat dit het werk van de Heilige Geest is, zonder twijfels meewerkt in het werk van de Heilige Geest en aan de eisen van God probeert te voldoen, hoe zou hij dan bestraft kunnen worden? Het werk van God is nooit opgehouden, Zijn voetstappen zijn nooit gestopt en vóór de voltooiing van Zijn managementwerk is Hij altijd bezig geweest en zal Hij nooit stoppen. Maar bij de mens ligt het anders. Hij heeft slechts een minimum van het werk van de Heilige Geest verkregen en behandelt het daarna alsof het nooit zal veranderen; hij heeft wat kennis verkregen en hij volgt daarna niet verder de voetstappen van Gods nieuwere werk; hij heeft slechts een weinig van Gods werk gezien en schrijft God daarna onmiddellijk voor als een bepaalde houten figuur, met het geloof dat God deze vorm die hij voor zich ziet altijd zal aanhouden, dat dit zo was in het verleden en in de toekomst altijd zo zal blijven; hij heeft slechts wat oppervlakkige kennis verkregen en de mens is daarna zo trots dat hij zichzelf vergeet en moedwillig een gezindheid en wezen van God die simpelweg niet bestaan verkondigt; en hij is zeker geworden over één fase van het werk van de Heilige Geest en de mens aanvaardt daarna het nieuwe werk van God niet, wat voor persoon het ook verkondigt. Deze mensen kunnen het nieuwe werk van de Heilige Geest niet aanvaarden; zij zijn te conservatief en niet in staat om nieuwe dingen te aanvaarden. Zulke mensen geloven in God maar verwerpen God ook. De mens gelooft dat de Israëlieten fout zaten door 'alleen in Jehova te geloven en niet in Jezus te geloven', maar de meeste mensen spelen een rol waarin ze 'alleen in Jehova geloven en Jezus verwerpen' en 'verlangen naar de wederkomst van de

Messias, maar tegen de Messias zijn die Jezus heet'. Het is dan ook geen wonder dat mensen nog steeds leven onder het domein van Satan nadat ze één fase van het werk van de Heilige Geest aanvaard hebben en nog steeds Gods zegeningen niet ontvangen. Is dit niet het resultaat van de opstandigheid van de mens? Christenen over de hele wereld die geen gelijke tred hebben gehouden met het nieuwe werk van vandaag, houden zich allemaal vast aan de hoop dat ze geluk zullen hebben en gaan ervan uit dat God al hun wensen zal vervullen. Toch kunnen ze niet met zekerheid zeggen waarom God ze zal opnemen tot in de derde hemel, zijn ze onzeker hoe Jezus ze zal komen verzamelen, varende op een witte wolk, en kunnen ze al helemaal niet met absolute zekerheid zeggen of Jezus werkelijk op een witte wolk zal verschijnen op de dag die zij voor ogen hebben. Ze zijn allemaal bang en onzeker; ze weten zelfs niet of God ieder van hen wel zal opnemen, de gemêleerde, kleine groepjes mensen van allerlei denominaties. Het werk dat God nu doet, het huidige tijdperk, Gods wil – ze hebben daar allemaal geen begrip van en kunnen niets anders doen dan de dagen op hun vingers aftellen. Alleen de mensen die de voetstappen van het Lam tot het einde toe volgen, kunnen de ultieme zegen verkrijgen, terwijl die 'slimme mensen', die niet tot het einde toe kunnen volgen en toch geloven dat ze alles hebben verkregen, niet in staat zijn om de verschijning van God mee te maken. Ze geloven allemaal dat ze de slimste persoon op aarde zijn, ze kappen de voortdurende ontwikkeling van Gods werk zonder enige reden af en lijken met absolute zekerheid te geloven dat God ze in de hemel zal opnemen, omdat ze 'God uitermate trouw zijn, God volgen en zich aan de woorden van God houden'. Hoewel ze 'uitermate trouw' zijn jegens de door God gesproken woorden, voelen hun woorden en daden toch zo weerzinwekkend omdat die tegen het werk van

de Heilige Geest ingaan en bedrog en kwaad inhouden. Mensen die niet tot het einde toe volgen, die geen gelijke tred houden met het werk van de Heilige Geest en die zich alleen vastklampen aan het oude werk, zijn er niet alleen niet in geslaagd om God trouw te blijven, maar zijn juist mensen geworden die zich tegen God keren, mensen die door het nieuwe tijdperk worden verworpen en die bestraft zullen worden. Zijn er mensen die meelijwekkender zijn? Velen geloven zelfs dat allen die de oude wet verwerpen en het nieuwe werk aanvaarden geen geweten hebben. Deze mensen, die alleen over het 'geweten' praten en het werk van de Heilige Geest niet kennen, zullen hun vooruitzichten uiteindelijk afgesneden zien worden door hun eigen geweten. Gods werk houdt niet vast aan leerstellingen en God klampt Zich er ook niet aan vast, ook al is het Zijn eigen werk. Wat ontkend moet worden, wordt ontkend, wat geëlimineerd moet worden, wordt geëlimineerd. Toch stelt de mens zich vijandig op tegen God door vast te houden aan slechts één klein onderdeel van het werk van Gods management. Is dit niet de dwaasheid van de mens? Is dit niet de onwetendheid van de mens? Hoe meer mensen timide en te voorzichtig worden omdat ze bang zijn dat ze Gods zegeningen mislopen, hoe minder ze in staat zijn om grotere zegeningen te verkrijgen en om de ultieme zegen te ontvangen. De mensen die zich slaafs aan de wet houden, tonen allemaal uiterste trouw jegens de wet; hoe meer ze die trouw jegens de wet tonen, hoe meer ze zich opstandig tegen God keren. Want nu is er sprake van het Tijdperk van het Koninkrijk en niet van het Tijdperk van de Wet; het werk van vandaag en het werk van het verleden kunnen niet in één adem worden genoemd en evenmin kan het werk van het verleden worden vergeleken met het werk van vandaag. Het werk van God is veranderd en de praktijk van de mens is ook veranderd; het is niet meer vasthouden aan de wet of

dragen van het kruis. De trouw van mensen jegens de wet en het kruis zal Gods goedkeuring dan ook niet krijgen.

De mens zal helemaal compleet worden gemaakt in het Tijdperk van het Koninkrijk. De mens wordt na het overwinningswerk onderworpen aan loutering en verdrukking. Mensen die tijdens deze verdrukking kunnen overwinnen en getuigen, zullen uiteindelijk compleet worden gemaakt; zij zijn de overwinnaars. De mens moet deze loutering tijdens deze verdrukking aanvaarden en deze loutering is de laatste instantie van Gods werk. Het is de laatste keer dat de mens gelouterd zal worden vóór de voleinding van al het werk van Gods management, en allen die God volgen, moeten deze laatste test aanvaarden, moeten deze laatste loutering aanvaarden. Mensen die onder verdrukking gebukt gaan, zijn zonder het werk van de Heilige Geest en de leiding van God, maar mensen die werkelijk overwonnen zijn en God werkelijk zoeken, zullen uiteindelijk standhouden; zij bezitten menselijkheid en hebben God waarlijk lief. Wat God ook doet, deze overwinnaars zullen de visies niet kwijtraken en zullen de waarheid in praktijk blijven brengen en hun getuigenis behouden. Zij zullen uiteindelijk tevoorschijn komen uit de grote verdrukking. Ook al kunnen mensen die vissen in woelige wateren vandaag nog klaplopen, niemand kan aan de laatste verdrukking ontkomen en niemand kan de laatste test ontlopen. Voor mensen die overwinnen, is een dergelijke verdrukking de geweldige loutering; maar voor mensen die vissen in woelige wateren, is dit het werk van complete eliminatie. Hoezeer ze ook beproefd worden, de trouw van de mensen die God in hun hart hebben, blijft onveranderd; maar mensen die God niet in hun hart hebben, veranderen hun kijk op God en zeggen God zelfs vaarwel zodra het werk van God hun geen voordelen voor het vlees oplevert. Zulke mensen zullen

aan het einde niet standhouden, ze zoeken alleen Gods zegeningen en hebben geen verlangen om zich voor God uit te putten en zich aan Hem toe te wijden. Dergelijke barbaarse mensen zullen allemaal verbannen worden wanneer Gods werk ten einde loopt en verdienen geen enkel medeleven. Mensen zonder menselijkheid zijn niet in staat om God werkelijk lief te hebben. Wanneer de omgeving veilig en zeker is, of wanneer ze winst kunnen behalen, zijn ze volkomen gehoorzaam jegens God, maar als hun wensen in het gedrang komen of uiteindelijk afgewezen worden, komen ze meteen in opstand. Ze kunnen zelfs in slechts één nacht van een glimlachende, 'zachtaardige' persoon veranderen in een lelijke en woeste moordenaar die hun weldoener van gisteren plotseling als hun doodsvijand behandelt, zonder enige reden. Als deze demonen niet worden uitgeworpen, demonen die, zonder met hun ogen te knipperen, zouden moorden, zullen ze dan niet een verborgen gevaar worden? Het werk om de mens te redden, wordt niet volbracht nadat het overwinningswerk is voltooid. Hoewel het overwinningswerk is afgelopen, is het werk om de mens te zuiveren dat niet; dat werk is pas helemaal klaar zodra de mens helemaal gereinigd is, zodra de mensen die zich waarlijk aan God onderwerpen compleet zijn gemaakt en zodra die huichelaars die God niet in hun hart hebben, gezuiverd zijn. De mensen die God niet behagen in de laatste fase van Zijn werk zullen volkomen geëlimineerd worden en zij die geëlimineerd worden, zijn van de duivel. Aangezien ze God niet kunnen behagen, zijn ze opstandig jegens God en ook al volgen deze mensen God vandaag, bewijst dit niet dat ze tot de mensen behoren die uiteindelijk over zullen blijven. In de woorden 'zij die God tot het einde toe volgen, zullen het heil ontvangen', is de betekenis van 'volgen' standhouden te midden van verdrukking. Velen geloven vandaag dat God volgen gemakkelijk is, maar wanneer Gods

werk ten einde loopt, zul je de ware betekenis van 'volgen' leren kennen. Je bent nu misschien nog wel in staat om God te volgen nadat je overwonnen bent, maar dat bewijst niet dat je tot de mensen behoort die vervolmaakt zullen worden. Mensen die de beproevingen niet kunnen verdragen, die te midden van beproeving niet kunnen overwinnen, zullen uiteindelijk niet stand kunnen houden en God dus niet tot het einde toe kunnen volgen. De mensen die God waarlijk volgen, zijn in staat om de test van hun werk te doorstaan, terwijl mensen die God niet waarlijk volgen, niet in staat zijn welke van Gods beproevingen dan ook te doorstaan. Vroeg of laat zullen ze verbannen worden, terwijl de overwinnaars in het koninkrijk zullen blijven. Of de mens God waarlijk zoekt of niet, wordt bepaald door de test van zijn werk, dat wil zeggen door Gods beproevingen, en heeft niets van doen met het besluit van de mens zelf. God wijst niemand in een opwelling af; alles wat Hij doet, kan de mens volledig overtuigen. Hij doet niets dat voor de mens onzichtbaar is, noch enig werk dat de mens niet kan overtuigen. Of het geloof van de mens oprecht is of niet, wordt bewezen door de feiten en kan niet door de mens beslist worden. Dat 'tarwe geen onkruid kan worden en onkruid geen tarwe kan worden', staat vast. Allen die God werkelijk liefhebben, zullen uiteindelijk in het koninkrijk blijven en God zal niemand verkeerd behandelen die Hem waarlijk liefheeft. De overwinnaars in het koninkrijk zullen op basis van hun verschillende functies en getuigenissen dienen als priester of als volgeling en allen die te midden van verdrukking zegevieren, zullen samen het lichaam van priesters worden in het koninkrijk. Het lichaam van priesters zal worden gevormd wanneer het werk van het evangelie in het hele universum voleindigd is. Wanneer die tijd komt, zal wat de mens behoort te doen de vervulling van zijn plicht in het koninkrijk van God zijn en samenleven met God in

het koninkrijk. In het lichaam van priesters zullen er hogepriesters en priesters zijn en de overigen zullen de zonen en het volk van God zijn. Dit wordt allemaal bepaald door hun getuigenis van God tijdens hun verdrukking; het gaat niet om titels die willekeurig worden verleend. Zodra de status van de mens is vastgesteld, zal het werk van God ophouden, want ieder wordt naar zijn soort ingedeeld en keert terug naar zijn oorspronkelijke positie. Dit markeert de voleinding van Gods werk, dit is het eindresultaat van het werk van God en de praktijk van de mens, de kristallisatie van de visies van Gods werk en de medewerking van de mens. De mens zal uiteindelijk rust vinden in het koninkrijk van God en ook God zal terugkeren naar Zijn woonplaats om te rusten. Dit is het eindresultaat van 6000 jaar samenwerking tussen God en de mens.

Het wezen van Christus is gehoorzaamheid aan de wil van de hemelse Vader

De vleesgeworden God heet Christus, en Christus is het vlees aangekleed door de Geest van God. Dit vlees is als van geen ander mens van vlees. Dit verschil is er, omdat Christus niet van vlees en bloed is, maar de belichaming van de Geest is. Hij bezit zowel normale menselijkheid als volledige goddelijkheid. Geen mens bezit Zijn goddelijkheid. Zijn normale menselijkheid draagt al Zijn normale lijfelijke handelingen, terwijl Zijn goddelijkheid het werk van God Zelf uitvoert. Maar zowel Zijn menselijkheid als Zijn goddelijkheid onderwerpen zich aan de wil van de Vader in de hemel. Het wezen van Christus

is de Geest, dat wil zeggen de goddelijkheid. Daarom is Zijn wezen het wezen van God Zelf; dit wezen staat Zijn eigen werk niet in de weg, en Hij zou met geen mogelijkheid ook maar iets kunnen doen dat Zijn eigen werk teniet zal doen of woorden spreken die tegen Zijn wil ingaan. Daarom zou de vleesgeworden God absoluut nooit iets doen dat Zijn eigen management in de weg staat. Dit is wat alle mensen zouden moeten begrijpen. De essentie van het werk van de Heilige Geest is de mens te redden en is in het belang van Gods eigen management. En zo is ook het werk van Christus de mens te redden, wat in het belang is van Gods wil. Omdat God vlees wordt, neemt Hij Zijn wezen aan in Zijn vlees, zodat Zijn vlees volstaat om Zijn werk te ondernemen. Daarom wordt tijdens Zijn incarnatie al het werk van Gods Geest vervangen door het werk van Christus en centraal in het werk gedurende de hele periode van de incarnatie is het werk van Christus. Het kan niet vermengd worden met werk uit welke andere tijd dan ook. En omdat God vlees wordt, werkt Hij in de identiteit van Zijn vlees; omdat Hij in het vlees is gekomen, voltooit Hij het werk dat Hij moet doen in het vlees. Of het nu de Geest van God is, of het is Christus, beiden zijn God Zelf, en Hij verricht het werk dat Hij moet verrichten en voert de bediening uit die Hij uit moet voeren.

Het wezen van God Zelf oefent gezag uit, maar Hij kan Zich volledig onderwerpen aan het gezag dat van Hem uitgaat. Of het nu het werk van de Geest is, of het werk van het vlees, er is geen conflict. De Geest van God heeft het gezag over de hele schepping. Het vlees met het wezen van God heeft ook gezag, maar de vleesgeworden God kan al het werk verrichten dat luistert naar de wil van de Vader in de hemel. Geen mens kan dit bereiken of begrijpen. God is Zelf gezag, maar Zijn vlees kan Zich aan Zijn gezag onderwerpen. Dit is de diepere betekenis van de woorden: "Christus gehoorzaamt de wil van God de

Vader.” God is een Geest en kan het reddingswerk verrichten, zoals God ook mens kan worden. Trouwens, God verricht Zijn eigen werk: Hij onderbreekt niet en grijpt niet in, laat staan dat Hij onderling tegenstrijdige werken verricht, want het wezen van het werk door de Geest en door het vlees zijn gelijk. Of het nu de Geest of het vlees is, beiden werken om één wil te vervolbrengen en om hetzelfde werk te beheren. Hoewel de Geest en het vlees twee niet te vergelijken kwaliteiten hebben, zijn zij in wezen hetzelfde: beiden bezitten het wezen van God Zelf en de identiteit van God Zelf. In God Zelf zijn er geen ongehoorzame elementen; Zijn wezen is goed. Hij is de uiting van schoonheid en goedheid, en van alle liefde. Zelfs in het vlees doet God niets wat God de Vader niet gehoorzaamt. Zelf wanneer Hij Zijn leven ervoor moet opofferen, wil Hij dit van ganser harte, en maakt geen andere keuze. In God zijn er geen elementen van zelfingenomenheid en gewichtigheid, of van ijdelheid of hoogmoed; Hij heeft geen onbetrouwbare elementen. Alles wat niet gehoorzaamt aan God komt van Satan; Satan is de bron van alles wat lelijk en kwaad is. De reden dat de mens kwaliteiten heeft zoals die van Satan, is omdat de mens door Satan is verdorven en bewerkt. Christus is niet verdorven door Satan, daarom heeft Hij alleen eigenschappen van God en geen enkele van Satan. Hoe zwaar het werk ook is, of hoe zwak het vlees, zolang God in het vlees leeft zal Hij nooit iets doen dat het werk van God Zelf in de weg staat, laat staan dat Hij in ongehoorzaamheid de wil van God de Vader verloochent. Hij lijdt liever vleselijke pijn dan dat Hij tegen de wil van God de Vader ingaat; het is precies zoals Jezus in Zijn gebed zei: “Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals ik het wil, maar zoals u het wilt.” De mens kiest, maar Christus niet. Hoewel Hij de identiteit van God Zelf heeft, zoekt Hij toch steeds de wil van

God de Vader, en vervult Hij de taak die God de Vader aan Hem heeft toevertrouwd vanuit het perspectief van het vlees. Een mens kan dit nooit bereiken. Wat van Satan komt, kan nooit het wezen van God bezitten, het kan alleen ongehoorzaam zijn en opstandig tegen God. Het kan God niet geheel gehoorzamen, laat staan gewillig de wil van God volgen. Met uitzondering van Christus kunnen alle mensen tegen God in opstand komen, en niemand kan direct het werk op zich nemen dat door God aan hem is toevertrouwd; er is er niet één die Gods management als zijn of haar eigen plicht kan beschouwen. De onderwerping aan de wil van God de Vader is het wezen van Christus; ongehoorzaamheid aan God is het kenmerk van Satan. Deze twee eigenschappen zijn onverenigbaar, en wie de eigenschappen van Satan heeft kan geen Christus worden genoemd. De reden dat de mens het werk van God niet in Zijn plaats kan vervullen is dat de mens geen enkel deel van het wezen van God bezit. De mens werkt voor God in zijn eigen belang of in het belang van zijn of haar toekomstperspectief, maar Christus werkt om de wil van God de Vader te doen.

De menselijkheid van Christus is onderworpen aan Zijn goddelijkheid. Hoewel Hij in het vlees is, is Zijn menselijkheid niet helemaal identiek aan die van een mens van vlees. Hij heeft Zijn eigen unieke karakter, en ook dat is onderworpen aan Zijn goddelijkheid. Zijn goddelijkheid kent geen zwakte; de zwakte van Christus heeft betrekking op Zijn menselijkheid. Tot op zekere hoogte beperkt deze zwakheid Zijn goddelijkheid, maar dergelijke beperkingen blijven binnen een bepaald gebied en een zekere tijd, en zijn niet onbegrensd. Als de tijd gekomen is om het werk van Zijn goddelijkheid uit te voeren, gebeurt dit ondanks Zijn menselijkheid. De menselijkheid van Christus wordt geheel

aangestuurd door Zijn goddelijkheid. Behalve het normale leven van Zijn menselijkheid worden alle andere handelingen van Zijn menselijkheid beïnvloed, geraakt en aangestuurd door Zijn goddelijkheid. Hoewel Christus menselijkheid bezit, staat dit het werk van Zijn goddelijkheid niet in de weg. Dit is nu juist omdat de menselijkheid van Christus wordt aangestuurd door Zijn goddelijkheid; hoewel Zijn menselijkheid niet volgroeid is in Zijn gedrag naar anderen, heeft dit geen invloed op het normale werk van Zijn goddelijkheid. Wanneer ik zeg dat Zijn menselijkheid niet verdorven is, bedoel ik dat de menselijkheid van Christus rechtstreeks aangestuurd kan worden door Zijn goddelijkheid, en dat Hij een hoger verstand heeft dan de gewone mens. Zijn menselijkheid is het meest geschikt om door de goddelijkheid van Zijn werk aangestuurd te worden; Zijn menselijkheid kan het beste het werk van de goddelijkheid uitdrukken en zich eraan overgeven. Terwijl God in het vlees werkt, verliest Hij de plicht die een mens in het vlees zou moeten vervullen nooit uit het oog; Hij kan God in de hemel met een zuiver hart aanbidden. Hij heeft het wezen van God, en Zijn identiteit is de identiteit van God Zelf. Alleen omdat Hij op aarde is gekomen en een schepsel is geworden, met het omhulsel van een schepsel, en nu een menselijkheid bezit die Hij voorheen niet had, kan Hij God in de hemel aanbidden. Dit is het wezen van God Zelf en is onnavolgbaar voor de mens. Zijn identiteit is God Zelf. Vanuit het perspectief van het vlees aanbidt Hij God; daarom zijn de woorden "Christus aanbidt God in de hemel" niet fout. Wat Hij van de mens vraagt is nu juist Zijn eigen wezen; Hij heeft alles wat Hij van de mens vraagt al bereikt voordat Hij het hem vraagt. Hij zou nooit iets van anderen eisen waar Hij Zelf onderuit zou kunnen, want dit alles vormt Zijn wezen. Hoe Hij Zijn werk ook uitvoert, Hij zou nooit op een aan God ongehoorzame manier handelen. Wat Hij

ook van de mens vraagt, geen vraag is onhaalbaar voor de mens. Het enige wat Hij doet is de wil van God doen in het belang van Zijn management. De goddelijkheid van Christus staat boven alle mensen, daarom is Hij het hoogste gezag over alle schepselen. Dit gezag is Zijn goddelijkheid, dat is, de gezindheid en het wezen van God Zelf, hetgeen Zijn identiteit bepaalt. Hoe normaal Zijn menselijkheid dus ook is, Hij heeft ontegenzeggelijk de identiteit van God Zelf; vanuit welk standpunt Hij ook spreekt en hoe Hij ook de wil van God gehoorzaamt, er kan niet gezegd worden dat Hij God Zelf niet is. Dwaze en onwetende mensen zien de normale menselijkheid van Christus vaak als een gebrek. Hoe Hij het wezen van Zijn goddelijkheid ook kenbaar maakt en openbaart, de mens kan niet accepteren dat Hij Christus is. En hoe meer Christus Zijn gehoorzaamheid en nederigheid laat zien, hoe lichter dwaze mensen over Christus denken. Er zijn er zelfs die een verwerpende en minachtende houding tegenover Hem aannemen, maar wel die 'grote mannen' van de verheven plaatjes ter aanbidding op hun tafel zetten. De weerstand tegen en de ongehoorzaamheid aan God van de mensen komt voort uit het feit dat het wezen van de vleesgeworden God zich aan de wil van God onderwerpt en uit de normale menselijkheid van Christus; dit is de bron van de weerstand tegen en de ongehoorzaamheid aan God van de mensen. Als Christus niet de gedaante van Zijn menselijkheid had noch vanuit het perspectief van een schepsel de wil van God de Vader zocht, maar in plaats daarvan een supermenselijkheid bezat, dan zou er waarschijnlijk geen ongehoorzaamheid in de mens bestaan. De reden dat de mens altijd bereid is in een onzichtbare God in de hemel te geloven, is omdat God in de hemel geen menselijkheid heeft en Hij geen enkele eigenschap van

een schepsel bezit. De mens heeft daarom altijd de hoogste achting voor Hem, maar stelt zich jegens Christus minachtend op.

Hoewel Christus op aarde namens God Zelf kan werken, komt Hij niet met de bedoeling alle mensen Zijn beeld in het vlees te laten zien. Hij komt niet zodat alle mensen Hem kunnen zien; Hij komt om de mensen bij de hand te nemen en hen een nieuw tijdperk binnen te leiden. De functie van het vlees van Christus is voor het werk van God Zelf, dat wil zeggen, voor het werk van God in het vlees, en niet om het wezen van Zijn vlees volledig begrijpelijk te maken voor de mens. Hoe Hij ook werkt, het is niet onhaalbaar voor het vlees. Hoe Hij ook werkt, Hij werkt in het vlees met een normale menselijkheid, en openbaart het ware gezicht van God niet volledig aan de mens. Daar komt nog bij dat Zijn werk in het vlees nooit zo bovennatuurlijk of onschatbaar is als de mens denkt. Ook al vertegenwoordigt Christus God Zelf in het vlees en voert Hij persoonlijk het werk uit dat God Zelf zou moeten doen, Hij ontkent het bestaan van God in de hemel niet en verkondigt niet koortsachtig Zijn eigen daden. In tegendeel, Hij blijft nederig verborgen in Zijn vlees. Behalve Christus ontberen allen die onterecht claimen Christus te zijn Zijn eigenschappen. Wanneer de arrogantie en zelfverheerlijkende gezindheid van de valse Christussen hiermee wordt vergeleken, wordt het duidelijk wat voor vlees waarlijk Christus is. Hoe onechter zij zijn, hoe meer de valse Christussen opscheppen, en hoe kundiger zij zijn in het tonen van tekenen en het verrichten van wonderen om de mens te misleiden. Valse Christussen hebben geen eigenschappen van God; Christus is niet besmet door een element dat aan een valse Christus toebehoort. God wordt alleen vlees om het werk van het vlees te volbrengen, niet alleen zodat de mens Hem kan zien. Integendeel, Hij laat Zijn werk Zijn identiteit bekrachtigen, en Zijn

openbaring Zijn wezen bevestigen. Zijn wezen is niet ongegrond; Zijn identiteit werd niet door Zijn hand in beslag genomen; deze wordt door Zijn werk en Zijn wezen bepaald. Hoewel Hij het wezen van God Zelf bezit en het werk van God Zelf kan doen blijft Hij toch uiteindelijk vlees, in tegenstelling tot de Geest. Hij is niet God met de eigenschappen van de Geest; Hij is God met het omhulsel van vlees. Dus, hoe normaal of zwak Hij ook is, en hoe Hij ook de wil van God de Vader zoekt, Zijn goddelijkheid is ontegenzeggelijk. Er is niet alleen een normale menselijkheid met haar zwakheden in de vleesgeworden God; eerder nog is er de heerlijkheid en ondoorgrondelijkheid van Zijn goddelijkheid, evenals al Zijn daden in het vlees. Daarom bestaan zowel menselijkheid als goddelijkheid feitelijk en praktisch in Christus. Dit is niet in het minst leeg of bovennatuurlijk. Hij komt naar de aarde met het voornaamste doel om werk te verrichten; het is noodzakelijk dat Hij een normale menselijkheid bezit om het werk op aarde te kunnen verrichten, anders, hoe groot de kracht van Zijn goddelijkheid ook is, kan haar oorspronkelijke functie niet goed gebruikt worden. Hoewel Zijn menselijkheid heel belangrijk is, is het niet Zijn wezen. Zijn wezen is de goddelijkheid, en daarom is het moment dat Hij Zijn bediening op aarde begint uit te voeren het moment dat Hij het wezen van Zijn goddelijkheid kenbaar begint te maken. Zijn menselijkheid bestaat slechts om het normale leven van Zijn vlees te ondersteunen, zodat Zijn goddelijkheid het werk normaal kan uitvoeren in het vlees; het is de goddelijkheid die Zijn werk geheel aanstuurt. Als Zijn werk klaar is, heeft Hij Zijn bediening volbracht. Wat de mens zou moeten kennen is de omvang van Zijn werk, en het is door Zijn werk dat Hij Zich door de mens laat kennen. Tijdens Zijn werk laat Hij het wezen van Zijn goddelijkheid helemaal zien, hetgeen niet een gezindheid is die door menselijkheid is besmet, of een wezen

dat bezoedeld is door gedachten of menselijk gedrag. Als de tijd komt dat Zijn hele bediening ten einde is gekomen, heeft Hij de gezindheid die Hij kenbaar moest maken al perfect en compleet tot uitdrukking gebracht. Zijn werk is niet in opdracht van een mens; ook de uitdrukking van Zijn gezindheid is helemaal vrij en wordt niet door het verstand beheerst of door gedachten bewerkt, maar wordt op natuurlijke wijze geopenbaard. Geen mens kan dit bereiken. Zelfs in een moeilijke omgeving of als de omstandigheden het niet toelaten kan Hij Zijn gezindheid op het juiste moment laten zien. Hij die Christus is laat het wezen van Christus zien, zij die Christus niet zijn hebben de gezindheid van Christus niet. Dus zelfs als iedereen zich tegen Hem verzet of opvattingen heeft over Hem, dan nog kan niemand op basis van de opvattingen van de mens ontkennen dat de gezindheid die door Christus wordt getoond de gezindheid van God is. Allen die met een zuiver hart Christus volgen of vastbesloten op zoek zijn naar God zullen toegeven dat Hij Christus is op basis van de uitdrukking van Zijn goddelijkheid. Ze zouden nooit Christus ontkennen op basis van een aspect van Hem dat niet beantwoordt aan de opvattingen van de mens. Ook al is de mens dwaas, toch weet hij wat de wil van de mens is en wat van God komt. Het is meer dat veel mensen zich alleen met hun eigen oogmerk opzettelijk tegen Christus verzetten. Als dit niet zo was, zou geen enkel mens een reden hebben om het bestaan van Christus te ontkennen, want de goddelijkheid die Christus laat zien bestaat wel degelijk, en iedereen kan Zijn werk met het blote oog waarnemen.

Het werk en de uitdrukking van Christus bepalen Zijn wezen. Hij is in staat met een zuiver hart het aan Hem toevertrouwde te volbrengen. Hij is in staat God in de hemel te aanbidden met een zuiver hart, en met een zuiver hart de wil van God de Vader zoeken. Dit is allemaal bepaald door Zijn wezen. En zo wordt ook

Zijn natuurlijke openbaring door Zijn wezen bepaald; de reden waarom Zijn natuurlijke openbaring zo wordt genoemd is dat Zijn uitdrukking geen imitatie is, of het resultaat van onderwijs door mensen, of van vele jaren van menselijke beschaving. Hij heeft het niet geleerd of Zich ermee getooid; in tegendeel, het is Hem eigen. De mens kan Zijn werk, Zijn uitdrukking, Zijn menselijkheid en het hele leven van Zijn normale menselijkheid ontkennen, maar niemand kan ontkennen dat Hij met een zuiver hart God in de hemel aanbidt; niemand kan ontkennen dat Hij gekomen is om de wil van de hemelse Vader te vervullen, en niemand kan de oprechtheid ontkennen waarmee Hij God de Vader zoekt. Hoewel Zijn beeld de zintuigen niet behaagt, Zijn woorden geen buitengewone indruk maken, en Zijn werk niet zo wereldschokkend of hemelbestormend is als de mens zich voorstelt, is Hij toch echt Christus die de wil van de hemelse Vader met een zuiver hart volbracht, Zich volledig onderwerpt aan de hemelse Vader en tot de dood gehoorzaamt. Dit komt doordat Zijn wezen het wezen van Christus is. De mens vindt het moeilijk deze waarheid te geloven, maar ze bestaat wel. Als de bediening van Christus helemaal is volbracht, zal de mens aan Zijn werk kunnen zien dat Zijn gezindheid en Zijn wezen de gezindheid en het wezen van God in de hemel vertegenwoordigt. De optelling van al Zijn werk kan op dat moment bevestigen dat Hij inderdaad het vlees, wat het Woord wordt, anders dan een mens van vlees en bloed. Iedere stap van het werk van Christus op aarde heeft een representatieve betekenis, maar de mens die het eigenlijke werk van iedere stap ervaart kan de betekenis van Zijn werk niet begrijpen. Dit geldt in het bijzonder voor de diverse stappen van het werk dat God Zelf tijdens Zijn tweede vleeswording heeft uitgevoerd. De meeste mensen die alleen de woorden van Christus gehoord of gezien hebben maar Hemzelf nooit hebben

gezien, hebben geen notie van Zijn werk; zij die Christus hebben gezien en Zijn woorden hebben gehoord en Zijn werk hebben ervaren, vinden het moeilijk Zijn werk te aanvaarden. Komt dit niet doordat het voorkomen en de normale menselijkheid van Christus bij de mens niet in de smaak vallen? Zij die Zijn werk na het vertrek van Christus hebben aanvaard ervaren deze problemen niet, want zij aanvaarden Zijn werk gewoon en komen niet in contact met de normale menselijkheid van Christus. De mens kan zijn opvattingen over God niet loslaten maar bekijkt Hem intens kritisch; dit komt doordat de mens zich op Zijn voorkomen concentreert en Zijn wezen niet kan herkennen op basis van Zijn werk en Zijn woorden. Als de mens zijn ogen sluit voor het voorkomen van Christus en geen discussie aangaat over de menselijkheid van Christus, en alleen over Zijn goddelijkheid spreekt, waarvan het werk en de woorden onbereikbaar zijn voor ieder mens, dan zullen de opvattingen van de mens half zo belangrijk zijn, zelfs tot op het punt dat al zijn problemen worden opgelost. Tijdens het werk van de vleesgeworden God kan de mens Hem niet verdragen en is hij vol van talrijke opvattingen over Hem, en gevallen van weerstand en ongehoorzaamheid zijn gebruikelijk. De mens kan het bestaan van God niet verdragen, of clementie tonen voor de nederigheid en verborgenheid van Christus, of het wezen van Christus die de hemelse Vader gehoorzaamt vergeven. Daarom kan Hij niet voor eeuwig bij de mens blijven nadat Zijn werk voltooid is, de mens wil Hem immers niet naast zich laten leven. Als de mens Hem geen clementie kan tonen tijdens de periode van Zijn werk, hoe kan de mens dan verdragen dat Hij na het volbrengen van Zijn bediening naast hem leeft en ziet dat de mens Zijn woorden geleidelijk aan gaat ervaren? Zouden veel mensen dan niet door Zijn toedoen vallen? De mens staat alleen toe dat Hij op

aarde werkt; verder gaat de clementie van de mens niet. Het is vanwege Zijn werk dat de mens Hem niet al veel eerder van de aarde verbannen heeft, dus hoeveel minder clementie zou de mens tonen als Zijn werk eenmaal klaar is? Zou de mens Hem dan niet ter dood brengen en doodmartelen? Als Hij niet Christus werd genoemd, kon Hij onmogelijk tussen de mensen werken; als Hij niet met de identiteit van God Zelf werkte, maar in plaats daarvan alleen als een normaal mens, dan zou de mens Hem nog niet één zin laten uitbrengen, laat staan ook maar een klein deel van Zijn werk verdragen. Hij kan dus alleen maar deze identiteit in Zijn werk meedragen. Zijn werk is zoveel krachtiger dan wanneer Hij dit anders had gedaan, want de mens wil graag gehoorzamen aan status en een belangrijke identiteit. Als Hij de identiteit van God Zelf niet met Zich mee zou dragen bij Zijn werk, of als Hij niet als God Zelf zou verschijnen, dan zou Hij helemaal geen kans krijgen het werk te doen. Ondanks het feit dat Hij het wezen van God en het wezen van Christus heeft, geeft de mens Hem geen ruimte om Zijn werk tussen de mensen met gemak uit te voeren. Hij draagt de identiteit van God Zelf in Zijn werk; hoewel dit werk tientallen malen krachtiger is dan werk uitgevoerd zonder die identiteit is de mens nog steeds niet helemaal gehoorzaam aan Hem, want de mens onderwerpt zich alleen aan Zijn status, en niet aan Zijn wezen. Als dit zo is, zou de mens Hem dan voor ten minste slechts één dag in leven kunnen laten wanneer Christus misschien op een dag afstapt van Zijn post? God is bereid met de mens op de aarde te leven zodat Hij de gevolgen kan zien van het werk van Zijn hand in de daaropvolgende jaren. De mens kan echter Zijn verblijf nog niet één dag verdragen, daarom kon Hij het alleen maar opgeven. Het uiterste van de clementie en genade van de mens is al bereikt door God het werk dat Hij onder de mensen moet verrichten en de

bediening die Hij volbrengt toe te staan. Hoewel zij die persoonlijk door Hem zijn overwonnen Hem die genade wel tonen, staan ook zij slechts een verblijf toe tot het werk is gedaan, en geen moment langer. Als dit zo is, hoe zit het dan met hen die Hij niet heeft overwonnen? Is het niet juist omdat Hij Christus is in het omhulsel van een normaal mens, dat de mens de vleesgeworden God zo behandelt? Als Hij alleen de goddelijkheid had en niet een normale menselijkheid, zouden de problemen van de mens dan niet met het grootste gemak worden opgelost? De mens erkent met tegenzin Zijn goddelijkheid en toont geen interesse in Zijn omhulsel van een gewoon mens, ondanks het feit dat Zijn wezen nu juist precies het wezen van Christus is, dat zich aan de wil van de hemelse Vader onderwerpt. In die hoedanigheid zou Hij alleen Zijn werk om onder de mensen te zijn om zowel hun vreugde als verdriet te delen ongedaan kunnen maken, omdat de mens Zijn bestaan niet meer zou kunnen verdragen.

Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming

De mens begrijpt een beetje van het werk van vandaag en het werk van de toekomst, maar hij begrijpt niet de bestemming die de mens zal binnengaan. Als schepsel, zou de mens de plicht van een schepsel moeten uitvoeren: de mens zou God moeten volgen in alles wat Hij doet en jullie zouden moeten verdergaan in wat ik jullie vertel. Je hebt geen manier om zaken voor jezelf te managen en je hebt er zelf geen vat op; alles moet overgelaten worden aan Gods genade en alles wordt vastgehouden in Zijn handen. Als het werk van God de mens van tevoren een einde zou bieden, een geweldige bestemming, en als God dit zou

gebruiken om de mens te verleiden en ervoor zou zorgen dat de mens Hem zou volgen – als Hij een deal met de mens zou maken – dan zou dit geen overwinning zijn, evenmin zou het zijn om het leven van de mens te bewerken. Als God het einde zou gebruiken om de mens te beheersen en zijn hart te winnen, dan zou Hij hierin niet de mens vervolmaken, evenmin zou Hij in staat zijn om de mens te winnen, maar Hij zou in plaats daarvan de bestemming gebruiken om over hem te heersen. De mens geeft nergens zo veel om als het toekomstige einde, de uiteindelijke bestemming, of er nou wel of niet iets goeds is om op te hopen. Als de mens een prachtige hoop zou worden gegeven tijdens het werk van overwinning en als hem, vóór de overwinning van de mens, een goede bestemming zou worden gegeven om na te jagen, dan zou de overwinning van de mens niet alleen zijn effect verliezen, maar het effect van het werk van overwinning zou ook beïnvloed worden. Dat wil zeggen dat het werk van overwinning zijn effect bereikt door het lot en de vooruitzichten van de mens weg te nemen en door de rebelse gezindheid van de mens te oordelen en tuchtigen. Het wordt niet bereikt door een deal met de mens te sluiten, dat wil zeggen door de mens zegeningen en genade te geven, maar door de loyaliteit van de mens openbaar te maken door zijn vrijheid weg te nemen en zijn vooruitzichten uit te roeien. Dit is de substantie van het werk van overwinning. Als de mens aan het eerste begin een prachtige hoop zou worden gegeven en het werk van tuchtiging en oordeel zou daarna worden gedaan, dan zou de mens deze tuchtiging en dit oordeel accepteren op basis van het vooruitzicht dat hij had. Dan zou uiteindelijk de onvoorwaardelijke gehoorzaamheid en aanbidding van de Schepper door al Zijn schepsels niet worden bereikt; er zou enkel blinde, onwetende gehoorzaamheid zijn, of de mens zou blinde eisen stellen aan God

en het zou op die manier onmogelijk zijn om het hart van de mens volledig te overwinnen. Als gevolg daarvan zou dergelijk werk van overwinning niet in staat zijn om de mens te winnen, laat staan om te getuigen van God. Dergelijke schepsels zouden niet in staat zijn om hun plicht te vervullen en zouden enkel akkoordjes sluiten met God; dit zou geen overwinning zijn, maar genade en zegening. Het grootste probleem met de mens is dat hij nergens anders aan denkt dan zijn lot en vooruitzichten, dat hij ze aanbidt. De mens jaagt God na vanwege zijn eigen lot en vooruitzichten; hij aanbidt God niet vanwege zijn liefde voor Hem. Om die reden moeten bij het overwinnen van de mens in de mens de zelfzuchtigheid, hebzucht en de dingen die zijn aanbidding van God het meeste in de weg zitten allemaal worden aangepakt en daarbij geëlimineerd worden. Door dat te doen zullen de effecten van de overwinning van de mens worden bereikt. Dit betekent dat het in de allereerste stadia van de overwinning van de mens nodig is om de wilde ambities en de meest fatale zwakheden van de mens te zuiveren, en om hierdoor de liefde van de mens voor God te openbaren, en zijn kennis van het menselijk leven te veranderen, evenals zijn beeld van God en de betekenis van zijn bestaan. Op deze manier wordt de liefde van de mens voor God gezuiverd, dat wil zeggen dat het hart van de mens wordt overwonnen. Maar in Zijn houding tegenover alle schepsels, overwint God niet enkel om het overwinnen zelf; in plaats daarvan overwint Hij om de mens te kunnen winnen voor Zijn eigen glorie en om de vroegere originele gelijkheid in de mens te herstellen. Als Hij enkel zou overwinnen om het overwinnen zelf, dan zou de significantie van het werk van overwinning verloren gaan. Dat wil zeggen dat als God, na de mens te hebben overwonnen, Zijn handen zou aftrekken van de mens en Hij geen acht zou slaan op zijn leven of dood, dat dit dan geen beheer

van de mensheid zou zijn en evenmin zou de overwinning van de mens omwille van zijn redding zijn. Enkel het winnen van de mens, dat volgt op zijn overwinning en zijn uiteindelijke aankomst bij een geweldige bestemming, is het hart van al het werk van redding, en enkel dit kan het doel van redding voor de mens bereiken. In andere woorden, alleen de aankomst van de mens bij de geweldige bestemming en zijn intrede in de rust zouden het vooruitzicht moeten zijn dat alle schepsels bezitten, evenals het werk dat moet worden gedaan door de Schepper. Als de mens dit werk zou doen, dan zou het te beperkt zijn: het zou de mens tot een zeker punt kunnen brengen, maar het zou niet in staat zijn de mens bij de eeuwige bestemming te brengen. De mens is niet in staat om het lot van de mens te bepalen, laat staan dat hij in staat is om de vooruitzichten en toekomstige bestemming van de mens te garanderen. Het werk dat door God wordt gedaan is echter anders. Omdat Hij de mens schiep, leidt Hij hem; omdat Hij de mens redt, zal Hij hem volledig redden en zal Hij hem compleet winnen; omdat Hij de mens leidt, zal Hij hem naar de juiste bestemming brengen; en omdat Hij de mens schiep en beheert, moet Hij verantwoordelijkheid nemen voor het lot en de vooruitzichten van de mens. Dit is het werk dat door de Schepper wordt gedaan. Hoewel het werk van overwinning wordt bereikt door de mens te zuiveren van zijn vooruitzichten, moet de mens uiteindelijk op de juiste bestemming worden gebracht, die God voor hem heeft voorbereid. Het is immers omdat God de mens bewerkt, dat de mens een bestemming heeft en zijn lot zeker is. Hier is de juiste bestemming die wordt aangehaald niet de hoop en vooruitzichten van de mens die in het verleden zijn gezuiverd; de twee zijn verschillend. Hetgeen de mens hoopt en najaagt zijn de verlangens van zijn streven naar de buitengewone begeertes van het vlees, in plaats van de

bestemming die aan de mens is toegeschreven. Wat God in de tussentijd voor de mens heeft voorbereid, zijn de zegeningen en beloften die aan de mens zijn toegeschreven, wanneer hij eenmaal puur gemaakt is, die God voor de mens heeft voorbereid, nadat Hij de wereld heeft geschapen en die niet worden bevlekt door de keuzes, opvattingen, verbeelding of het vlees van de mens. Deze bestemming is niet voorbereid voor een bepaald persoon, maar het is de plek van rust voor de gehele mensheid. Daarom is deze bestemming de meest geschikte bestemming voor de mensheid.

De Schepper beoogt alle schepsels te orkestreren. Je moet niets verwerpen of ongehoorzaam zijn van wat Hij doet, evenmin zou je opstandig tegenover Hem moeten zijn. Wanneer het werk dat Hij doet uiteindelijk Zijn doelen bereikt, zal Hij daarin glorie verkrijgen. Waarom wordt er vandaag de dag niet gezegd dat je de nakomelingen van Moab bent, of het nageslacht van de grote rode draak? Waarom wordt er niet gesproken over uitverkoren mensen, maar enkel over de schepsels? Het schepsel – dit was de originele titel van de mens en het is zijn aangeboren identiteit. Namen verschillen enkel omdat de tijden en periodes van het werk verschillend zijn; in werkelijkheid is de mens een gewoon schepsel. Alle schepsels, of zij nu het meest corrupt of het meest heilig zijn, moeten de plicht uitvoeren van een schepsel. Wanneer Hij het werk van overwinning uitvoert, heerst God niet over jou door je vooruitzichten, lot of bestemming te gebruiken. Het is niet nodig om op deze manier te werken. Het doel van het werk van overwinning is om de mens de plicht van een schepsel te laten uitvoeren, om hem de Schepper te laten aanbidden en alleen als dit gebeurd is, kan hij de geweldige bestemming binnengaan. Het lot van de mens wordt door de handen van God beheerst. Je bent niet in staat om over jezelf te heersen: hoewel de

mens altijd druk met zichzelf bezig is, blijft hij niet in staat om over zichzelf te heersen. Als jij je eigen vooruitzichten kon kennen, als jij je eigen lot zou kunnen beheersen, zou je dan nog een schepsel zijn? Kortom, ongeacht hoe God werkt, al Zijn werk is omwille van de mens. Neem bijvoorbeeld de hemel en de aarde en alle dingen die God schiep om de mens te dienen: de maan, de zon en de sterren die Hij voor de mens schiep, de dieren en planten, lente, zomer, herfst en winter en ga zo maar door – alles is omwille van het bestaan van de mens gemaakt. Daarom is het, ongeacht hoe Hij de mens tuchtigt en oordeelt, allemaal omwille van de redding van de mens. Ook al neemt Hij de vleeselijke hoop van de mens weg, dan nog is het omwille van het zuiveren van de mens en de zuivering van de mens is omwille van zijn bestaan. De bestemming van de mens ligt in de handen van de Schepper, dus hoe zou de mens ooit over zichzelf kunnen heersen?

Wanneer het werk van overwinning is voltooid, zal de mens in een prachtige wereld worden gebracht. Dit leven zal natuurlijk op aarde plaatsvinden, maar het zal totaal anders zijn dan het menselijke leven van vandaag de dag. Het is het leven dat de mensheid zal hebben nadat de gehele mensheid is overwonnen. Het zal een nieuw begin zijn voor de mens op aarde en het hebben van een dergelijk leven zal bewijzen dat de mensheid een nieuw en prachtig koninkrijk is binnengegaan. Het zal het begin zijn van het leven van de mens met God op aarde. Het uitgangspunt van een dergelijk prachtig leven moet zijn dat, nadat de mens is gezuiverd en overwonnen, hij zich onderwerpt aan de Schepper. Daarom is het werk van overwinning de laatste fase in Gods werk, voordat de mens de geweldige bestemming binnengaat. Een dergelijk leven is het toekomstige leven van de mens op aarde, het is het meest prachtige leven op

aarde, het soort leven waar de mens naar verlangt, het soort dat de mens nooit heeft bereikt in de geschiedenis van de wereld. Het is de uiteindelijke uitkomst van het 6000-jarig werk van beheer, het is waar de mensheid het meest naar verlangt en het is tevens Gods belofte aan de mens. Maar deze belofte kan niet direct geschieden: de mens zal de toekomstige bestemming binnengaan, enkel wanneer het werk van de laatste dagen is voltooid en hij volledig is overwonnen, dat wil zeggen wanneer Satan volkomen verslagen is. De mens zal zonder een zondige natuur zijn, nadat hij is gelouterd, omdat God Satan zal hebben verslagen, wat betekent dat er geen inbreuk zal zijn door vijandige machten en dat geen enkele vijandige macht het vlees van de mens kan aanvallen. Zo zal de mens vrij zijn en heilig – hij zal de eeuwigheid zijn binnengegaan. Alleen als de vijandige machten van de duisternis zijn gebonden zal de mens, waar hij ook gaat, vrij zijn, zonder opstandigheid of verzet. Satan hoeft alleen maar gebonden te worden gehouden om het goed te laten gaan met de mens; de huidige situatie bestaat, omdat Satan nog steeds overal op aarde problemen aanwakkert en dat het gehele werk van Gods management zijn einde nog moet bereiken. Wanneer Satan is verslagen, zal de mens compleet bevrijd zijn; wanneer de mens God wint en uit het domein van Satan wekomt, zal hij de Zon der rechtvaardigheid aanschouwen. Het leven dat de normale mens is toegeschreven zal herwonnen worden; alles dat de normale mens hoort te bezitten – zoals het vermogen om goed en kwaad te onderscheiden, het begrijpen hoe je jezelf kan voeden en kleden en het vermogen om normaal te leven – dit alles zal worden herwonnen. Als Eva niet was verleid door de slang, zou de mens zo'n normaal leven gehad hebben, nadat hij in het begin werd geschapen. Hij zou gegeten hebben, gekleed zijn en het leven van een normaal mens op aarde geleid hebben. Echter, nadat

de mens bedorven raakte, werd dit leven een droombeeld en zelfs vandaag durft de mens zich zulke dingen niet in te beelden. In werkelijkheid is dit prachtige leven waar de mens naar verlangt een noodzaak: als de mens een dergelijke bestemming niet zou hebben, dan zou zijn bedorven leven op aarde nooit ophouden te bestaan. Als er niet zo'n prachtig leven zou zijn, dan zou er geen afloop zijn van Satans lot of de tijden waarin Satan de macht over de aarde heeft. De mens moet een koninkrijk binnengaan dat voor de machten van de duisternis onbereikbaar is en als hij dat doet, zal dit bewijzen dat Satan is verslagen. Op deze manier, wanneer er geen verstoring meer is door Satan, zal God Zelf over de mensheid heersen en Hij zal het gehele leven van de mens besturen en erover heersen; alleen dit zal gelden als de overwinning op Satan. Het leven van de mens vandaag is voornamelijk een leven vol met vuiligheid en nog altijd een leven van lijden en kwelling. Dit zou geen overwinning op Satan genoemd kunnen worden; de mens moet nog altijd ontsnappen uit de zee van kwelling, hij moet nog altijd ontsnappen uit de moeilijkheden in zijn leven, of de invloed van Satan en hij heeft nog altijd maar minimale kennis van God. Alle moeilijkheden van de mens werden door Satan gecreëerd. Het was Satan die het lijden over het leven van de mens bracht en enkel nadat Satan gebonden wordt, zal de mens in staat zijn om volledig te ontsnappen uit de zee van kwelling. Doch, de binding van Satan wordt bereikt door de overwinning en het winnen van het hart van de mens, door de mens de buit te maken van het gevecht met Satan.

Vandaag de dag zijn het najagen van het worden van een overwinnaar en volmaakt te worden gemaakt de dingen die worden nagestreefd door de mens, voordat hij het leven van een normale man op aarde heeft, en het zijn de doelen die de mens zoekt voorafgaand aan de binding van Satan. In wezen is het

najagen van de mens van het worden van een overwinnaar en het volmaakt worden gemaakt, of om op grote manieren gebruikt te worden, bedoeld om te ontsnappen aan Satans invloed: het najagen van de mens is om een overwinnaar te worden, maar de uiteindelijke uitkomst zal zijn ontsnapping uit de invloed van Satan zijn. Alleen door te ontsnappen uit de invloed van Satan kan de mens een leven leiden van een normale mens op aarde, het leven van aanbidding van God. Vandaag de dag zijn het najagen van het worden van een overwinnaar en volmaakt te worden gemaakt de dingen die worden nagestreefd, voordat de mens het leven van een normale man op aarde heeft. Ze worden voornamelijk nagejaagd omwille van de reiniging en het in praktijk brengen van de waarheid en om de aanbidding van de Schepper te bereiken. Als de mens het leven van een normale persoon op aarde bezit, een leven zonder moeilijkheden of kwelling, dan zal de mens zich niet bezighouden met het najagen van het worden van een overwinnaar. 'Het worden van een overwinnaar' en 'volmaakt worden gemaakt' zijn doelen die God aan de mens geeft om na te jagen. Door het najagen van deze doelen leidt Hij de mens ertoe om de waarheid in praktijk te brengen en een leven van betekenis uit te leven. Het doel is om de mens compleet te maken en hem te winnen en het najagen van het worden van een overwinnaar en volmaakt te worden gemaakt zijn enkel een instrument. Als de mens in de toekomst de geweldige bestemming binnengaat, zal het worden van een overwinnaar en volmaakt worden gemaakt niet meer worden genoemd; er zullen alleen maar schepselen zijn die hun plicht vervullen. Vandaag de dag is de mens gemaakt om deze dingen na te jagen, simpelweg om het kader voor de mens te bepalen, zodat het najagen door de mens meer gericht en praktisch is. Anders zou de mens te midden van vage abstractheid leven en ernaar streven

het eeuwige leven binnen te gaan. Zou in dit geval de mens niet nog meelijwekkender zijn? Om op deze manier te streven, zonder doelen of principes – is dat geen zelfmisleiding? Uiteindelijk zou dit streven natuurlijk geen vrucht dragen; uiteindelijk zou de mens nog altijd onder het domein van Satan leven en zou hij niet in staat zijn zichzelf van Satan te onttrekken. Waarom zou hij zichzelf onderwerpen aan zo'n doelloos streven? Wanneer de mens de eeuwige bestemming binnengaat, zal de mens de Schepper aanbidden en, omdat de mens redding heeft verkregen en de eeuwigheid binnen is gegaan, zal de mens geen doelen meer najagen, laat staan dat hij zich zorgen zou hoeven maken dat hij wordt belaagd door Satan. Tegen die tijd zal de mens zijn plaats kennen en zal hij zijn plicht uitvoeren en, zelfs als zij niet worden getuchtigd of geoordeeld, zal iedere persoon zijn plicht uitvoeren. In die tijd zal de mens een schepsel zijn van zowel identiteit als status. Het onderscheid tussen hoog en laag zal er niet meer zijn; elk persoon zal simpelweg een andere functie uitvoeren. Doch zal de mens nog steeds leven in een geordende, geschikte bestemming van de mensheid, de mens zal zijn plicht uitvoeren omwille van de aanbidding van de Schepper en een mensheid als zodanig zal de mensheid van de eeuwigheid zijn. In die tijd zal de mens een leven dat geïllumineerd wordt door God hebben verkregen, een leven onder de zorg en bescherming van God, een leven samen met God. De mensheid zal een normaal leven op aarde leiden en de gehele mensheid zal in het juiste spoor binnengaan. Het 6000-jarig managementplan zal Satan volkomen verslagen hebben, wat betekent dat God het originele beeld van de mens, zoals het was geschapen, zal hebben hersteld en dat daarmee de originele intentie van God zal zijn vervuld. In het begin, voordat de mens door Satan werd verdorven, leidde de mensheid een normaal leven op aarde. Later,

nadat hij werd verdorven door Satan, verloor de mens dit normale leven en zo begon het werk van Gods beheer evenals de strijd met Satan om het normale leven van de mens te herstellen. Alleen wanneer het 6000-jarige werk van Gods beheer ten einde komt, zal het leven van de gehele mensheid officieel beginnen op aarde. Alleen dan zal de mens een geweldig leven hebben en zal God het doel van het scheppen van de mens in het begin weer herstellen, evenals de originele gelijkenis van de mens. Daarom zal de mens, zodra hij het normale leven van de mensheid op aarde heeft, niet streven naar het worden van een overwinnaar of om volmaakt te worden gemaakt, want de mens zal heilig zijn. De “overwinnaars” en het “vervolmaakt worden” waar de mensen over spreken zijn de doelen die aan de mens zijn gegeven om na te jagen tijdens de strijd tussen God en Satan en de enige reden voor hun bestaan is dat de mens corrupt is gemaakt. Door jou een doel te geven en je ertoe aan te zetten om dit doel na te jagen, zal Satan worden verslagen. Jou te vragen om een overwinnaar te worden, volmaakt te worden gemaakt of te worden gebruikt, is van je verlangen dat je getuigt om Satan te schande te maken. Uiteindelijk zal de mens het leven leiden van een normale mens op aarde en zal de mens heilig zijn en wanneer dit gebeurt, zullen ze er dan nog steeds naar streven overwinnaars te zijn? Zijn het niet allemaal geschapen wezens? Wanneer we het hebben over het zijn van een overwinnaar en volmaakt te worden gemaakt, zijn deze woorden gericht op Satan evenals op de vuiligheid van de mens. Staat deze ‘overwinnaar’ niet in verband met de overwinning over Satan en de vijandige machten? Wanneer je zegt dat je volmaakt bent gemaakt, wat in jou is dan volmaakt gemaakt? Is het niet zo dat jij jezelf hebt afgestoten van de verdorven satanische gezindheid, zodat je de hoogste liefde voor God kunt bereiken? Zulke dingen worden gezegd

in relatie tot de vuile dingen binnen de mens en in relatie tot Satan; er wordt niet over gesproken in relatie tot God.

Als je vandaag niet streeft naar het worden van een overwinnaar en volmaakt te worden gemaakt, dan zal er in de toekomst, wanneer de mensheid een normaal leven op aarde leidt, geen mogelijkheid zijn voor zulk een streven. In die tijd zal het einde van elk soort persoon worden geopenbaard. In die tijd zal het duidelijk worden wat voor soort ding jij bent en als je graag een overwinnaar wilt zijn of vervolmaakt wilt worden, zal het onmogelijk zijn. Het is enkel vanwege de rebellie van de mens, dat hij zal worden gestraft na te worden geopenbaard. In die tijd zal het najagen van de mens geen hogere positie zijn dan anderen, voor sommigen om overwinnaars te worden en vervolmaakt te worden, of voor sommigen om de eerstgeborene zonen van God te zijn en anderen om de zonen van God te zijn; ze zullen deze dingen niet najagen. Zij zullen allen schepsels zijn van God, allen zullen leven op aarde en allen zullen samen met God op aarde leven. Nu is de tijd van de strijd tussen God en Satan. Het is een tijd waarin deze strijd nog moet worden besloten, een tijd waarin de mens nog compleet moet worden gewonnen en het is een periode van transitie. Daarom is de mens vereist om ernaar te streven om een overwinnaar te worden of één van de mensen van God. Vandaag is er onderscheid in status, maar wanneer de tijd komt, zal dergelijk onderscheid niet bestaan: de status van allen die hebben gezegevierd zal hetzelfde zijn, ze zullen allemaal als mensheid worden gekwalificeerd en zullen op een gelijke manier op aarde leven, wat betekent dat ze allemaal gekwalificeerde wezens zullen zijn, en wat hun zal worden gegeven zal allemaal hetzelfde zijn. Omdat de tijden van Gods werk verschillend zijn en de objecten van Zijn werk ook verschillend zijn, komen jullie, als het werk in jullie

wordt gedaan, in aanmerking om vervolmaakt te worden en overwinnaars te worden; als het in het buitenland zou worden gedaan, dan zouden zij in aanmerking komen om de eerste groep mensen te worden die zullen worden overwonnen, evenals de eerste groep mensen om volmaakt te worden gemaakt. Vandaag wordt dit werk niet in het buitenland gedaan, dus komen zij niet in aanmerking om volmaakt te worden gemaakt en overwinnaars te worden en is het voor hen onmogelijk om de eerste groep te worden. Omdat het object van Gods werk verschillend is, is ook het tijdperk van Gods werk verschillend en is ook het bijbehorende kader verschillend, dus is er de eerste groep, namelijk de overwinnaars, en zo zal er ook een tweede groep zijn die volmaakt zal worden gemaakt. Wanneer er de eerste groep is die volmaakt zal worden gemaakt, zal er een voorbeeld en model zijn en zo zal er in de toekomst een tweede en derde groep zijn van die volmaakt zijn gemaakt, maar in de eeuwigheid zullen zij allen dezelfde zijn en zal er geen classificatie zijn in status. Zij zullen simpelweg volmaakt gemaakt worden op verschillende momenten en er zullen geen verschillen zijn in status. Wanneer de tijd komt dat iedereen compleet gemaakt is en het werk van het gehele universum voltooid is, dan zal er geen onderscheid in status zijn en zullen allen van gelijke status zijn. Vandaag wordt dit werk onder jullie gedaan, zodat jullie de overwinnaars zullen worden. Als het in Groot Brittannië zou worden gedaan, dan zou Groot Brittannië de eerste groep hebben, op dezelfde manier als waarop jullie de eerste groep zullen zijn. Het is enkel maar dat jullie tegenwoordig speciaal met genade zijn gezegend op de manier waarop mijn werk in jullie wordt uitgevoerd en als dit werk niet in jullie werd verricht, zouden jullie de tweede groep zijn, of de derde, of de vierde, of de vijfde. Dit is enkel vanwege het verschil in volgorde van werk; de eerste groep en de

tweede groep duiden er niet op dat de ene hoger of lager is dan de andere, het duidt simpelweg op de volgorde waarin deze mensen volmaakt worden gemaakt. Vandaag worden deze woorden door jullie gecommuniceerd, maar waarom waren jullie hier niet eerder van op de hoogte gebracht? Dat is omdat mensen zonder een proces naar extremen neigen te gaan. Een voorbeeld is dat Jezus in die tijd zei: Ik zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie mij naar de hemel hebben zien gaan. Vandaag de dag zijn velen door deze woorden bezeten en willen zij enkel witte gewaden dragen om hun opname in de hemel af te wachten. Dus er zijn vele woorden die niet te vroeg kunnen worden gesproken; als deze te vroeg zouden worden gesproken, zou de mens tot extremen gaan. De gestalte van de mens is te klein en hij is niet in staat om de waarheid van deze woorden te doorzien.

Wanneer de mens het ware leven van de mens op aarde bereikt en alle machten van Satan zijn gebonden, zal de mens gemakkelijk leven op aarde. Dingen zullen niet zo complex zijn als dat ze vandaag zijn: menselijke relaties, sociale relaties, complexe familierelaties ... ze zijn zo lastig, zo pijnlijk! Het leven van de mens hier is zo ellendig! Wanneer de mens eenmaal is overwonnen, zullen zijn hart en geest veranderen: hij zal een hart hebben dat God vereert en een hart dat God liefheeft. Wanneer ieder binnen het universum die God tracht lief te hebben is overwonnen, dat wil zeggen wanneer Satan eenmaal is verslagen en wanneer Satan – alle machten der duisternis – is gebonden, dan zal het leven van de mens op aarde onbezorgd zijn en zal hij in staat zijn om vrij op aarde te leven. Wanneer het leven van de mens zonder de vleselijke relaties is en zonder de complexiteiten van het vlees, dan zou het zoveel gemakkelijker zijn. De menselijke relaties van het vlees zijn te complex en het hebben van

zulke dingen is bewijs dat hij zichzelf nog moet bevrijden van de invloeden van Satan. Als jij dezelfde relatie met elk van je broeders en zusters zou hebben, als jij dezelfde relatie met elk familielid van je zou hebben, dan zou je geen zorgen hebben en zou jij je over niemand zorgen hoeven maken. Niets zou beter kunnen zijn en op deze manier zou de mens worden verlost van de helft van zijn lijden. In het leiden van een normaal menselijk leven op aarde, zal een mens vergelijkbaar zijn met een engel; hoewel hij nog steeds in het vlees zal zijn, zal hij veel lijken op een engel. Dit is de uiteindelijke belofte, het is de laatste belofte die de mens wordt geschonken. Vandaag ondergaat de mens tuchtiging en oordeel; denk je dat de ervaring van de mens van zulke dingen betekenisloos is? Zou het werk van tuchtiging en oordeel zonder reden worden gedaan? Het werd in het verleden wel gezegd dat het tuchtigen en oordelen van de mens hetzelfde is als hem in een bodemloze put te plaatsen, wat hetzelfde is als het wegnemen van zijn lot en vooruitzichten. Dit is omwille van één ding: de reiniging van de mens. De mens is niet opzettelijk in een bodemloze put geplaatst, waarna God Zijn handen van hem aftrekt. In plaats daarvan is het om af te rekenen met de rebellie in de mens, zodat uiteindelijk de dingen in de man mogen worden gereinigd, zodat hij God waarlijk mag kennen en als een heilig persoon kan zijn. Als dit is gedaan, dan zal het allemaal zijn volbracht. In werkelijkheid zal Satan, als met die dingen binnen de mens waarmee moet worden afgerekend ook is afgerekend en de mens een weerklinkend getuigenis zal hebben, ook worden verslagen en zelfs al zouden er een paar van die dingen zijn die van origine in de mens niet volledig zijn gereinigd, wanneer Satan eenmaal is verslagen, zal het niet langer problemen opleveren en in die tijd zal de mens volledig zijn gereinigd. De mens heeft zulk een leven nog nooit ervaren, maar wanneer Satan is

verslagen, zal alles worden geregeld en zullen die onbelangrijke dingen in de mens allemaal worden opgelost; alle andere problemen zullen voorbij zijn zodra dat hoofdprobleem is opgelost. Tijdens deze vleeswording van God op aarde, wanneer Hij persoonlijk Zijn werk onder de mens doet, zal al het werk dat Hij doet, bedoeld zijn om Satan te verslaan en Hij zal Satan verslaan door de mens te overwinnen en jullie compleet te maken. Wanneer jullie een weerklinkend getuigenis zullen hebben, zal dit ook een teken zijn van Satans nederlaag. De mens moet eerst overwonnen en uiteindelijk volledig vervolmaakt worden om Satan te verslaan. In wezen is dit echter tegelijkertijd de redding van de gehele mensheid uit deze loze zee van kwelling, samen met de overwinning op Satan. Ongeacht of dit werk wordt uitgevoerd door de gehele wereld of in China, het is allemaal met als doel Satan te verslaan en redding te brengen aan de gehele mensheid, zodat de mens de plaats van rust binnen kan gaan. De vleesgeworden God, dit normale vlees, heeft juist als doel om Satan te verslaan. Het werk van de God van vlees wordt gebruikt om redding te brengen aan allen onder de hemel die God liefhebben, het is omwille van de overwinning van de gehele mensheid en vooral ook met als doel Satan te verslaan. De kern van al Gods managementwerk is onlosmakelijk verbonden met het verslaan van Satan om redding te brengen voor de gehele mensheid. Waarom wordt er in veel van dit werk steeds gesproken over dat jullie moeten getuigen? En naar wie is dit getuigenis gericht? Is het niet gericht tot Satan? Dit getuigenis is voor God en is bedoeld om te getuigen dat het werk van God zijn effect heeft gehad. Het getuigen is gerelateerd aan het werk van het verslaan van Satan; als er geen strijd met Satan was, zou de mens niet hoeven getuigen. Het is omdat Satan moet worden verslagen dat, tegelijkertijd met het redden van de mens, God

vraagt dat de mens van Hem getuigt voor Satan, dat Hij gebruikt om de mens te redden en om met Satan te strijden. Als gevolg daarvan is de mens zowel het object van redding als een instrument in het verslaan van Satan en zo staat de mens in de kern van Gods gehele managementplan en is Satan enkel het object van vernietiging, de vijand. Misschien heb je het idee dat jij niets hebt gedaan, maar vanwege de veranderingen in jouw gezindheid, wordt er getuigd en dit getuigenis is gericht tot Satan en is niet op de mens gericht. De mens is niet geschikt om van zo'n getuigenis te genieten. Hoe zou hij het werk dat door God wordt gedaan kunnen begrijpen? Het object van Gods strijd is Satan; de mens is tegelijkertijd het object van redding. De mens heeft de verdorven satanische gezindheid en is niet in staat dit werk te begrijpen. Dit is vanwege de verdorvenheid van Satan en is de mens niet eigen, maar geregisseerd door Satan. Vandaag is Gods hoofdwerk om Satan te verslaan, dat wil zeggen het volledig overwinnen van de mens, zodat de mens uiteindelijk kan getuigen aan God voor Satan. Op deze manier zullen alle dingen worden volbracht. In vele gevallen lijkt het voor je blote oog alsof er niets is gedaan, maar in werkelijkheid is het werk reeds volbracht. De mens wil dat al het werk van voltooiing zichtbaar is, maar juist zonder het aan jou zichtbaar te maken, heb ik mijn werk al voltooid, want Satan is onderworpen, wat betekent dat hij volkomen verslagen is, dat al Gods wijsheid, kracht en gezag Satan hebben overwonnen. Dit is precies het getuigenis dat moet worden gedragen en hoewel het geen duidelijke uitdrukking heeft in de mens, hoewel het niet zichtbaar is voor het blote oog, is Satan reeds verslagen. De totaliteit van dit werk is tegen Satan gericht en uitgevoerd vanwege de strijd met Satan. Daarom zijn er vele dingen die de mens niet ziet

als zijnde succesvol, maar die in Gods ogen lang geleden al succesvol waren. Dit is één van de innerlijke waarheden van al Gods werk.

Wanneer Satan is verslagen, dat wil zeggen wanneer de mens volledig is overwonnen, zal de mens begrijpen dat al dit werk omwille van de redding is en dat de manier van deze redding is om terug te winnen uit de handen van Satan. Het 6000-jarig werk van Gods management is onderverdeeld in drie fasen: het Tijdperk van de Wet, het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk. Deze drie fasen van werk zijn allemaal omwille van de redding van de mensheid, dat wil zeggen dat ze zijn voor de redding van een mensheid die ernstig verdorven is gemaakt door Satan. Tegelijkertijd zijn ze er echter zodat God strijd voert met Satan. Zoals dus het werk van redding is onderverdeeld in drie fasen, is ook de strijd met Satan onderverdeeld in drie fasen en deze twee aspecten van Gods werk worden tegelijkertijd uitgevoerd. De strijd met Satan is in feite omwille van de redding van de mensheid en omdat het werk van de redding van de mensheid niet iets is dat met succes kan worden voltooid in een enkele fase, is de strijd met Satan ook onderverdeeld in fasen en periodes en wordt oorlog tegen Satan gevoerd in overeenstemming met de behoeftes van de mens en de mate van Satans verdorvenheid in hem. Misschien gelooft een mens, in zijn verbeelding, dat God in deze strijd wapens opneemt tegen Satan, op dezelfde manier als dat twee legers elkaar zouden bestrijden. Dit is enkel iets dat het intellect van de mens kan bedenken en is een uiterst vaag en onrealistisch idee, maar toch is het wat de mens gelooft. En omdat ik hier zeg dat de manier om de mens redding te brengen door de strijd met Satan is, beeldt de mens zich in dat dit de manier is waarop de strijd wordt gevoerd. In het werk van de redding van de mens worden drie fasen uitgevoerd, dat wil zeggen dat de strijd met Satan is

verdeeld in drie fasen die voorafgaan aan het compleet verslaan van Satan. Doch, de innerlijke waarheid van het gehele werk van de strijd met Satan is dat de effecten daarvan worden behaald tijdens verschillende stappen van het werk: het schenken van genade aan de mens, het worden van een zondoffer voor de mens, het vergeven van de zonden van de mens, het overwinnen van de mens en het vervolmaken van de mens. In werkelijkheid is de strijd met Satan niet het ter hand nemen van wapens tegen Satan, maar de redding van de mens, het bewerken van het leven van de mens en het veranderen van de gezindheid van de mens, zodat hij getuigenis mag geven voor God. Dit is hoe Satan wordt verslagen. Satan wordt verslagen door het veranderen van de verdorven gezindheid van de mens. Wanneer Satan is verslagen, namelijk wanneer de mens volledig is gered, dan zal de beschaamde Satan compleet gebonden zijn en op deze manier zal de mens volledig zijn gered. Dus de substantie van de redding van de mens is de strijd met Satan en de oorlog met Satan is voornamelijk weerspiegeld in de redding van de mens. De fase van de laatste dagen, waarin de mens moet worden overwonnen, is de laatste fase in de strijd met Satan en is ook het werk van de complete redding van de mens van het domein van Satan. De innerlijke betekenis van de overwinning van de mens is de terugkeer van de belichaming van Satan, de mens die door Satan verdorven is gemaakt, naar de Schepper volgend op zijn overwinning, waardoor hij Satan zal verlaten en compleet naar God terug zal keren. Op deze manier zal de mens volledig worden gered. Daarom is het werk van overwinning het laatste werk in de strijd tegen Satan en de laatste fase in Gods management met als doel Satan te verslaan. Zonder dit werk, zou de volledige redding van de mens uiteindelijk onmogelijk zijn. Satan totaal verslaan zou ook onmogelijk zijn en de mensheid

zou nooit in staat zijn om de geweldige bestemming te bereiken of vrij te komen van Satans invloed. Derhalve kan het werk van redding van de mens niet worden voltooid voordat de strijd met Satan is besloten, want de kern van het werk van Gods beheer is omwille van de redding van de mensheid. De eerste mensheid was in de handen van God, maar vanwege Satans verleiding en verdorvenheid, werd de mens gebonden door Satan en viel hij in de handen van de kwade. Zo werd Satan het object om te worden verslagen in het werk van Gods management. Omdat Satan de mens in bezit nam en omdat de mens de voorraad is van al Gods management, moet de mens, om te worden gered, worden teruggenegrepen uit de handen van Satan, dat wil zeggen dat de mens terug moet worden genomen na gevangen te zijn gehouden door Satan. Zodoende moet Satan worden verslagen door de veranderingen in de oude gezindheid van de mens, veranderingen die zijn oorspronkelijke verstand herstellen. Op deze manier kan de mens, die gevangen is gehouden, terug worden gegrepen uit de handen van Satan. Als de mens wordt bevrijd uit de invloed en gebondenheid van Satan, zal Satan worden beschaamd, de mens zal uiteindelijk worden teruggenomen en Satan zal worden verslagen. En omdat de mens is bevrijd uit de duistere invloed van Satan, zal de mens de buit worden van deze hele strijd en Satan zal het object worden dat zal worden gestraft wanneer deze strijd eenmaal is voltooid, waarna het totale werk van de redding van de mensheid zal zijn voltooid.

God koestert geen wrok tegenover de schepsels en wil enkel Satan verslaan. Al Zijn werk – of het nou tuchting of oordeel is – wordt op Satan gericht; het wordt uitgevoerd omwille van de redding van de mensheid en is allemaal om Satan te verslaan en het heeft één doel: strijd voeren met Satan tot het bittere

eind! En God zal niet rusten voordat Hij Satan heeft overwonnen! Hij zal pas rusten als Hij Satan heeft verslagen. Omdat al het werk dat door God wordt gedaan op Satan gericht is en omdat zij die door Satan verdorven zijn gemaakt allemaal onder de controle van Satans domein staan en allemaal onder Satans domein leven, zou het zo zijn dat zonder strijd tegen Satan en ermee breken, Satan dan de grip op deze mensen niet zou versoepelen en dan zouden zij niet gewonnen kunnen worden. Als zij niet gewonnen zouden worden zou het bewijzen dat Satan niet is verslagen, dat hij niet is overwonnen. Daarom deed God in Zijn 6000-jarig managementplan, tijdens de eerste fase, het werk van de wet. Tijdens de tweede fase deed Hij het werk van het Tijdperk van Genade, namelijk het werk van de kruisiging en tijdens de derde fase deed Hij het werk van het overwinnen van de mensheid. Al dit werk is gericht op de mate waarin Satan de mensheid verdorven heeft gemaakt, het is allemaal om Satan te verslaan en niet één van de fasen heeft niet als doel om Satan te verslaan. De substantie van het 6000-jarig werk van Gods beheer is de strijd tegen de grote rode draak en het werk van het beheer van de mensheid is ook het werk van het verslaan van Satan en het werk in het voeren van strijd met Satan. God heeft 6000 jaar gestreden en daarmee dus ook 6000 jaar gewerkt, om uiteindelijk de mens in de nieuwe wereld te brengen. Wanneer Satan is verslagen, zal de mens compleet worden bevrijd. Is dit niet de richting van Gods werk vandaag? Dit is precies de richting van het werk van vandaag: de complete bevrijding en vrijmaking van de mens, zodat hij niet onderhevig is aan enige regels, noch beperkt door enige banden of restricties. Al dit werk wordt gedaan in overeenstemming met jullie gestalte en in overeenstemming met jullie behoeftes, wat betekent dat jullie zullen worden voorzien van wat jullie ook maar kunnen

volbrengen. Het is niet een zaak van iets vragen dat buiten iemands mogelijkheden ligt, of jullie bepaalde dingen opleggen; al dit werk wordt eerder uitgevoerd in overeenstemming met jullie werkelijke behoeftes. Elke fase van werk is in overeenstemming met de werkelijke behoeftes en vereisten van de mens en heeft als doel om Satan te verslaan. In werkelijkheid, waren er in het begin geen barrières tussen de Schepper en Zijn schepsels. Die zijn allemaal door Satan ontstaan. De mens is niet meer in staat om enig ding te zien of aan te raken, vanwege de verstoring en verdorvenheid van Satan. De mens is het slachtoffer, degene die is misleid. Wanneer Satan eenmaal is verslagen, zullen de schepsels de Schepper aanschouwen en de Schepper zal kijken naar de schepsels en hen persoonlijk kunnen leiden. Alleen dit is het leven dat de mens op aarde zou moeten hebben. Daarom is Gods werk voornamelijk bedoeld om Satan te verslaan en als Satan eenmaal is verslagen, zal alles zijn opgelost. Vandaag heb je gezien dat het iets heel bijzonders is dat God onder de mensen komt. Hij is niet gekomen om elke dag schuld in jullie te vinden, om zus en zo te zeggen of om jullie simpelweg in staat te stellen om te zien hoe Hij eruitziet en hoe Hij spreekt en leeft. God is niet vleesgeworden enkel om jullie in staat te stellen naar Hem te kijken of jullie ogen te openen of om jullie in staat te stellen de mysteries te horen waar Hij van heeft gesproken en de zeven zegels die Hij heeft geopend. Hij is juist vlees geworden om Satan te verslaan. Hij is persoonlijk onder de mens gekomen in het vlees om de mens te redden, om strijd te voeren met Satan en dit is de betekenis van Zijn vleeswording. Als het niet als doel had Satan te verslaan, dan zou Hij niet persoonlijk dit werk doen. God is naar de aarde gekomen om Zijn werk onder de mens te doen, om Zichzelf persoonlijk te openbaren aan de mens en de mens in staat te stellen Hem te aanschouwen; is

dit een kleinigheid? Het is werkelijk van groot belang! Het is niet zoals de mens het zich inbeeldt dat God is gekomen zodat de mens naar hem kijkt, zodat de mens zal begrijpen dat God echt is en niet vaag of leeg en dat God verheven is, maar ook nederig. Zou het zo simpel kunnen zijn? Het is juist omdat Satan het vlees van de mens verdorven heeft gemaakt en dat de mens degene is die God wil redden, dat God het vlees moet aannemen om strijd te voeren met Satan en om de mens persoonlijk te hoeden. Alleen dit is profijtelijk voor Zijn werk. De twee vleesgeworden vlezinnen van God hebben bestaan om Satan te verslaan en hebben ook bestaan om de mens beter te redden. Dat is omdat degene die de strijd voert met Satan alleen God kan zijn, of het nou de Geest van God is of de vleesgeworden God. Kortom, het kunnen de engelen niet zijn die strijd voeren met Satan, laat staan de mens, die verdorven is gemaakt door Satan. De engelen zijn niet bij machte om het te doen en de mens is nog onmachtiger. Zodoende, als God het leven van de mens wenst te bewerken, als Hij persoonlijk naar de aarde wenst te komen om de mens te redden, dan moet Hij persoonlijk vlees worden, dat wil zeggen dat Hij persoonlijk het vlees moet aannemen en met Zijn innerlijke identiteit en het werk dat Hij moet doen onder de mens moet komen en persoonlijk de mens moet redden. Was dit niet zo, als het de Geest van God of de mens was die dit werk deed, dan zou deze strijd voor eeuwig falen het gewenste effect te behalen en zou de strijd nooit eindigen. Alleen als God vlees wordt om persoonlijk de oorlog aan te gaan met Satan onder de mens heeft de mens een kans op redding. Bovendien is alleen dan Satan beschaamd en achtergelaten zonder mogelijkheden tot uitbuiting te hebben of enige plannen uit te kunnen voeren. Het werk dat door de vleesgeworden God wordt gedaan is onhaalbaar voor de Geest van God en kan al helemaal niet worden gedaan

namens God door enige vleselijke mens, want het werk dat Hij doet is omwille van het leven van de mens en om de verdorven gezindheid van de mens te veranderen. Zou de mens deelnemen in deze strijd, dan zou hij enkel vluchten in betreurenswaardige verwarring en zou hij simpelweg niet in staat zijn om de verdorven gezindheid van de mens te veranderen. Hij zou niet in staat zijn de mens te redden van het kruis of de gehele opstandige mensheid kunnen overwinnen, maar hij zou enkel in staat zijn om een beetje oud werk te doen dat niet buiten de principes valt, of anders werk dat niet gerelateerd is aan het verslaan van Satan. Dus waarom de moeite nemen? Wat is de waarde van werk dat de mensheid niet kan winnen, laat staan Satan verslaan? Daarom kan de strijd met Satan enkel worden uitgevoerd door God Zelf en kan het simpelweg onmogelijk worden gedaan door de mens. De plicht van de mens is om te gehoorzamen en te volgen, want de mens is niet in staat werk te verrichten dat op hetzelfde peil staat als het scheppen van de hemelen en de aarde, laat staan dat hij het werk uit kan voeren van de bestrijding van Satan. De mens kan enkel de Schepper behagen onder het leiderschap van God Zelf, waardoor Satan wordt verslagen; dit is het enige dat de mens kan doen. Daarom wordt dit werk, elke keer dat een nieuwe strijd begint, ofwel elke keer dat het werk van een nieuw tijdperk begint, persoonlijk door God Zelf gedaan, waarmee Hij het gehele tijdperk leidt en een nieuw pad opent voor de gehele mensheid. De vooravond van elk nieuw tijdperk is een nieuwe start in de strijd met Satan, waardoor de mens een nieuwere, mooiere wereld binnengaat, een nieuw tijdperk dat persoonlijk door God Zelf wordt geleid. De mens is meester van alle dingen, maar zij die zijn gewonnen zullen de vrucht zijn van elke strijd met Satan. Satan maakt alle dingen verdorven, het is de verliezer aan het einde van elke strijd en

het is ook degene die zal worden gestraft na elke strijd. Onder God, de mens en Satan is het enkel Satan die zal worden verafschuwd en verworpen. Zij die door Satan zijn gewonnen en niet door God worden teruggenomen, worden tegelijkertijd degenen die straf zullen ontvangen namens Satan. Van deze drie, zou alleen God moeten worden aanbeden door alle dingen. Zij die door Satan verdorven zijn gemaakt, maar terug worden genomen door God en zij die de weg van God volgen, worden tegelijkertijd degenen die Gods beloften zullen ontvangen en de kwaden voor God zullen oordelen. God zal met zekerheid de winst behalen en Satan zal met zekerheid verliezen, maar onder de mens zijn er diegenen die zullen winnen en diegenen die zullen verliezen. Zij die winnen zullen bij de overwinnaars horen en zij die verliezen zullen bij de verliezers horen; dit is de classificatie van ieder, in overeenstemming met hun soort. Het is de uiteindelijke uitkomst van al Gods werk. Het is ook waar al Gods werk op is gericht en het zal nooit veranderen. De kern van het hoofdwerk van Gods managementplan is gericht op de redding van de mens en God wordt voornamelijk vlees omwille van deze kern, omwille van dit werk en om Satan te verslaan. De eerste keer dat God vlees werd, was ook om Satan te verslaan: Hij werd persoonlijk vlees en werd persoonlijk aan het kruis genageld, om het werk van de eerste strijd te volbrengen, namelijk het werk voor de verlossing van de mensheid. Evenzo wordt deze fase van werk ook persoonlijk door God gedaan, Die vlees is geworden om Zijn werk onder de mens te doen, om persoonlijk Zijn woord te spreken en de mens in staat te stellen om Hem te zien. Het is natuurlijk onvermijdelijk dat Hij onderweg ook wat ander werk doet, maar de hoofddeden dat Hij Zijn werk persoonlijk uitvoert is om Satan te verslaan, om de gehele mensheid te overwinnen en om deze mensen te winnen. Daarom is het werk van

Gods vleeswording iets heel bijzonders. Als Zijn doel enkel was om de mens te laten zien dat God nederig en verborgen is en dat God echt is, als het enkel omwille van dit werk was, dan zou het niet nodig zijn om vlees te worden. Zelfs als God geen vlees zou zijn geworden, zou Hij Zijn nederigheid en verborgenheid, Zijn grootheid en heiligheid direct aan de mens kunnen openbaren, maar dergelijke dingen hebben niets van doen met het werk van het beheren van de mensheid. Ze zijn niet in staat de mens te redden of hem compleet te maken, laat staan dat zij Satan kunnen verslaan. Als het verslaan van Satan enkel de Geest Die strijd voert tegen een andere geest zou zijn, dan zou dergelijk werk zelfs minder praktische waarde hebben; het zou de mens niet kunnen winnen en zou het lot en de vooruitzichten van de mens ruïneren. Zodoende is Gods werk van vandaag van diepgaande betekenis. Het is niet alleen zo dat de mens Hem zou zien, of dat de ogen van de mens mogen worden geopend, of om hem een beetje ontroering of bemoediging te bieden; dergelijk werk heeft geen waarde. Als je enkel van dit soort kennis kan spreken, dan bewijst het dat je niet de ware betekenis van Gods vleeswording kent.

Het werk van Gods complete managementplan wordt persoonlijk door God Zelf gedaan. De eerste fase – het scheppen van de wereld – werd persoonlijk gedaan door God Zelf. Als dat niet zo zou zijn geweest, dan zou niemand ooit in staat zijn geweest de mensheid te scheppen. De tweede fase was de verlossing van de gehele mensheid en het werd ook persoonlijk gedaan door God Zelf. De derde fase spreekt voor zich: er is zelfs een nog grotere noodzaak dat het einde van Gods werk door hem Zelf wordt verricht. Het werk van verlossing, het overwinnen, winnen en vervolmaken van de gehele mensheid wordt allemaal persoonlijk uitgevoerd door God Zelf. Als Hij dit werk niet persoonlijk zou doen,

dan zou Zijn identiteit niet kunnen worden vertegenwoordigd door de mens en evenmin zou Zijn werk door de mens kunnen worden gedaan. Om Satan te verslaan, om de mensheid te winnen en om de mens een normaal leven op aarde te geven, leidt Hij de mens persoonlijk en werkt Hij persoonlijk onder de mens; omwille van Zijn complete managementplan en voor al Zijn werk, moet Hij dit werk persoonlijk doen. Als de mens enkel gelooft dat God kwam om door hem gezien te worden en hem blij te maken, dan heeft dat geloof geen waarde, het heeft geen betekenis. De kennis van de mens is te oppervlakkig! Enkel door het Zelf uit te voeren, kan God dit werk nauwkeurig en compleet doen. De mens is niet in staat om het namens God te doen. Aangezien hij Gods identiteit of Zijn substantie niet heeft, is hij niet in staat Zijn werk te doen en zelfs als de mens het deed, zou het geen enkel effect hebben. De eerste keer dat God vlees werd, was omwille van verlossing, om de gehele mensheid van de zonde te verlossen, om de mens in staat te stellen te kunnen worden gereinigd en om voor zijn zonden te kunnen worden vergeven. Het werk van overwinning wordt ook door God persoonlijk gedaan onder de mens. Als God tijdens deze fase enkel profetie zou spreken, dan zou een profeet of een begaafde persoon kunnen worden gevonden om Zijn plaats in te nemen; als enkel profetie zou worden gesproken, zou de mens voor God in kunnen vallen. Doch, als de mens persoonlijk het werk van God Zelf zou doen en het leven van de mens zou bewerken, zou het onmogelijk voor hem zijn om dit werk te doen. Het moet persoonlijk worden gedaan door God Zelf: God moet persoonlijk vlees worden om dit werk te doen. Als in het Tijdperk van het Woord enkel profetie zou worden gesproken, dan zou Jesaja of Elia de profeet kunnen worden gevonden om dit werk te doen en het zou niet nodig zijn dat God Zelf dit werk persoonlijk zou doen. Omdat het werk

dat in deze fase wordt gedaan niet alleen het spreken van profetie is en omdat het van groter belang is dat het werk van woorden wordt gebruikt om de mens te overwinnen en Satan te verslaan, kan dit werk niet worden gedaan door de mens en moet het persoonlijk worden gedaan door God Zelf. In het Tijdperk van de Wet deed Jehova een deel van Gods werk, waarna Hij enkele woorden sprak en wat werk deed door de profeten. Dat is omdat de mens kon invallen voor het werk van Jehova en de zieners dingen konden voorspellen en sommige dromen konden interpreteren namens Hem. Het werk dat in het begin werd gedaan was niet het werk dat direct de gezindheid van de mens veranderde en het was niet gerelateerd aan de zonde van de mens van de mens werd alleen geëist dat hij de wet zou gehoorzamen. Dus Jehova werd geen vlees en openbaarde Zichzelf niet aan de mens; in plaats daarvan sprak Hij direct tot Mozes en anderen, Hij liet hen spreken en werken namens Zichzelf en liet hen direct onder de mensheid werken. De eerste fase van Gods werk was het leiderschap van de mens. Het was de start van de strijd met Satan, maar deze strijd moest nog officieel beginnen. De officiële oorlog met Satan begon met de eerste vleeswording van God en hij is voortgezet tot op de dag van vandaag. Het eerste moment van deze oorlog was toen de vleesgeworden God aan het kruis werd genageld. De kruisiging van de vleesgeworden God versloeg Satan en het was de eerste succesvolle fase in de oorlog. Toen de vleesgeworden God rechtstreeks in het leven van de mens begon te werken, was dit de officiële start van het werk van het terugwinnen van de mens en omdat dit het werk van het veranderen van de oude gezindheid van de mens was, was het ook het werk van strijd voeren met Satan. De fase van werk gedaan door Jehova in het begin was enkel het leiderschap van het leven van de mens op aarde. Het was het begin van Gods

werk en ook al moest de eerste strijd nog komen, evenals enig groot werk, legde dat het fundament voor het werk van de strijd die zou komen. Later betrof de tweede fase van werk tijdens het Tijdperk van Genade het veranderen van de oude gezindheid van de mens, wat betekent dat God Zelf het leven van de mens heeft gesmeed. Dit moest persoonlijk door God worden gedaan: het vereiste dat God persoonlijk vlees werd en als Hij geen vlees was geworden, zou niemand Hem kunnen hebben vervangen in deze fase van het werk, want het vertegenwoordigde het werk van het direct tegen Satan strijden. Als de mens dit werk namens God had moeten doen, als de mens voor Satan stond, dan zou Satan zich niet hebben onderworpen en zou het onmogelijk zijn geweest hem te verslaan. Het moest de vleesgeworden God zijn die kwam om hem te verslaan, want de substantie van de vleesgeworden God is nog steeds God, Hij is nog steeds het leven van de mens en Hij is nog steeds de Schepper; wat er ook gebeurt, Zijn identiteit en substantie zullen niet veranderen. Daarom nam Hij het vlees aan en deed Hij het werk om de complete onderwerping van Satan te bewerkstelligen. Tijdens de fase van werk van de laatste dagen zou de mens, als hij dit werk zou doen en de woorden direct zou moeten spreken, niet in staat zijn deze te spreken en als profetie zou worden gesproken, dan zou deze niet in staat zijn de mens te overwinnen. Door het vlees aan te nemen, zal God Satan verslaan en zijn volledige onderwerping veroorzaken. Wanneer Hij Satan volkomen verslaat, de mens volledig overwint en de mens compleet wint, zal deze fase van werk voltooid zijn en succes behaald. In Gods management, kan de mens niet voor God invallen. Met name voor het werk van het leiden van het tijdperk en het invoeren van nieuw werk is het van nog groter belang dat God het Zelf persoonlijk doet. Het geven van openbaring aan de mens en het hem

voorzien van profetie kan door de mens worden gedaan, maar als het werk is dat God persoonlijk moet doen, werk van de strijd tussen God Zelf en Satan, dan kan dit werk niet door de mens worden gedaan. Tijdens deze eerste fase van werk, toen er geen strijd met Satan was, leidde Jehova persoonlijk de mensen van Israël met de profetie die door de profeten werd gesproken. Daarna was de tweede fase van het werk de strijd met Satan en God Zelf werd persoonlijk vlees, door in het vlees te komen, om dit werk te doen. Alles dat te maken heeft met de strijd met Satan, heeft ook te maken met de vleeswording van God, wat betekent dat deze strijd niet kan worden gevoerd door de mens. Als de mens de strijd zou voeren, zou hij niet in staat zijn Satan te verslaan. Hoe zou hij de kracht hebben om tegen Satan te vechten, terwijl hij nog steeds onder Satans domein is? De mens zit in het midden: als je richting Satan leunt, hoor je bij Satan, maar als je God behaagt, hoor je bij God. Zou de mens invallen voor God in het werk van deze strijd, zou hij daartoe dan in staat zijn? Als hij het zou hebben gedaan, zou hij dan niet al lang geleden verloren zijn gegaan? Zou hij niet al lang geleden de onderwereld ingegaan zijn? Daarom is de mens niet in staat God te vervangen in Zijn werk, dat wil zeggen dat de mens niet de substantie heeft van God en als jij de strijd met Satan zou voeren, zou je niet in staat zijn hem te verslaan. De mens kan enkel wat werk doen; hij kan wat mensen winnen, maar hij kan niet voor God invallen in het werk van God Zelf. Hoe zou een mens met Satan kunnen strijden? Satan zou je gevangennemen voordat je überhaupt begonnen bent. Alleen wanneer God Zelf strijd met Satan voert en op deze basis de mens God volgt en gehoorzaamt, kan de mens worden gewonnen door God en aan de banden van Satan ontsnappen. Wat de mens kan bereiken met zijn eigen wijsheid en mogelijkheden is te beperkt; hij is niet in staat om de mens compleet te maken,

hem te leiden, laat staan om Satan te verslaan. De intelligentie en wijsheid van de mens zijn niet in staat om Satans listen te verijdelen, dus hoe zou hij ermee kunnen strijden?

Ieder die bereid is vervolmaakt te worden heeft de kans om vervolmaakt te worden, dus iedereen moet ontspannen: in de toekomst zal je allemaal de bestemming binnengaan. Als je echter niet bereid bent om volmaakt te worden gemaakt en je bent niet bereid de geweldige wereld binnen te gaan, dan is dat je eigen probleem. Ieder die bereid is vervolmaakt te worden en loyaal is aan God, ieder die gehoorzaamt en ieder die zijn functie getrouw uitvoert – al zulke mensen kunnen volmaakt worden gemaakt. Vandaag de dag zijn alle mensen die niet loyaal hun plicht uitvoeren, iedereen die niet loyaal is aan God, iedereen die zich niet aan God onderwerpt en specifiek diegenen die de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest hebben ontvangen maar die niet in praktijk brengen – al zulke mensen kunnen niet volmaakt worden gemaakt. Iedereen die bereid is om loyaal te zijn aan God en Hem te gehoorzamen kan volmaakt worden gemaakt, zelfs al zijn ze een beetje dom; iedereen die bereid is te streven kan volmaakt worden gemaakt. Er is geen reden om je hier druk om te maken. Zolang je bereid bent in deze richting te streven, kan je volmaakt worden gemaakt. Ik wil niemand onder jullie verloren laten gaan of elimineren, maar als de mens niet streeft om het goede te doen, dan ruïneer je alleen jezelf; ik ben het niet die je elimineert, maar dat ben je zelf. Als jij zelf niet streeft om het goede te doen – als je lui bent, of niet jouw plicht uitvoert, of niet loyaal bent, of de waarheid niet najaagt en altijd doet wat je zelf wilt, als je je roekeloos gedraagt, vecht voor je eigen faam en fortuin, en gewetenloos bent in je omgang met het andere geslacht, dan zul je de last van je eigen zonden dragen; je bent niemand's

medelijden waard. Mijn doel is dat jullie allemaal volmaakt worden gemaakt en tenminste worden overwonnen, zodat deze fase van werk succesvol kan worden voltooid. Gods wens is dat elke persoon volmaakt wordt gemaakt, om uiteindelijk door Hem gewonnen te worden, om volledig te worden gereinigd door Hem en iemand te worden die Hij liefheeft. Het maakt niet uit of ik jullie zeg dat je achterlijk bent of arm van kaliber – dit is allemaal waar. Als ik dat zeg bewijst het nog niet dat ik je verloren wil laten gaan, dat ik de hoop in jullie verloren heb, laat staan dat ik niet bereid ben jullie te redden. Vandaag ben ik gekomen om het werk van jullie redding te doen, dat wil zeggen dat het werk dat ik doe een voortzetting is van het werk van redding. Elke persoon heeft de kans om volmaakt te worden gemaakt: als jij bereid bent, als jij streeft, zal jij uiteindelijk in staat worden gesteld om dit resultaat te kunnen bereiken en niet één van jullie zal verlaten worden. Als je arm van kaliber bent, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met jouw arme kaliber; als je een hoog kaliber hebt, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met jouw hoge kaliber; als je onwetend en ongeletterd bent, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met jouw ongeletterdheid; als jij geletterd bent, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met het feit dat je geletterd bent; als jij oud bent, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met jouw leeftijd; als jij in staat bent om gastvrijheid te verlenen, zal wat ik van je vraag hiermee in overeenstemming zijn; als jij zegt dat je geen gastvrijheid kunt verlenen en enkel een bepaalde functie kan vervullen, of het nou het verspreiden van het evangelie is, of het verzorgen van de kerk, of het bijwonen van andere algemene zaken, zal mijn vervolmaking van jou in overeenstemming zijn met de functie die jij vervult. Loyaal zijn, gehoorzaam zijn tot het eind en de hoogste liefde voor God najagen – dit is wat

je moet bereiken en er is geen betere praktijk dan deze drie dingen. Uiteindelijk moet de mens deze drie dingen bereiken en als hij die kan bereiken zal hij vervolmaakt worden. Maar bovenal moet je oprecht streven, je moet actief doorduwen en niet passief daarin zijn. Ik heb gezegd dat elk persoon de kans krijgt om volmaakt te worden gemaakt en dat elk persoon in staat is om volmaakt te worden gemaakt, en dat blijft van kracht, maar je doet niet je best om beter te worden in het najagen. Als je deze drie criteria niet bereikt, dan zal je uiteindelijk worden geëlimineerd. Ik wil dat iedereen z'n achterstand inhaalt, dat iedereen het werk en de verlichting van de Heilige Geest heeft en in staat is om tot het einde te gehoorzamen, want dit is de plicht die ieder van jullie zou moeten vervullen. Wanneer jullie allemaal jullie plicht hebben uitgevoerd, zullen jullie allemaal vervolmaakt zijn en jullie zullen ook een weerklinkend getuigenis hebben. Ieder die een getuigenis heeft, is iemand die over Satan heeft gezegevierd en Gods beloften heeft verkregen en zij zullen degenen zijn die zullen blijven om in de geweldige bestemming te leven.

God en de mens zullen gezamenlijk de rust ingaan

In het begin rustte God. Er waren toen geen mensen of iets anders op aarde en God had nog helemaal niks aan werk verricht. God begon pas aan Zijn managementwerk vanaf het moment dat de mensheid bestond en vanaf het moment dat de mensheid verdorven was. Vanaf dit moment rustte God niet langer, maar in plaats daarvan begon Hij Zich bezig te houden met de mensheid. Het was vanwege de verdorvenheid van de mensheid dat God uit Zijn rust werd gehaald en het was tevens vanwege de opstand van de aartsengel dat God uit

Zijn rust werd gehaald. Als God Satan niet verslaat en de mensheid, die verdorven is, niet redt, zal God nooit meer in staat zijn om de rust in te gaan. Omdat de mens rust mist, mist God die ook. Wanneer God opnieuw de rust ingaat, zal de mens ook de rust ingaan. Het leven in rust is er één zonder oorlog, zonder vuil, zonder aanhoudende ongerechtigheid. Dit wil zeggen dat het Satans pesterijen (hier verwijst 'Satan' naar vijandige machten), Satans verdorvenheid, mist, evenals de schending van welke macht dan ook die tegen God is. Alles volgt zijn eigen soort en aanbidt de Heer van de schepping. Hemel en aarde zijn volkomen rustig. Dit is het vredige leven van de mensheid. Wanneer God de rust ingaat, zal er geen onrechtvaardigheid meer bestaan op aarde en zal er geen invasie van vijandige machten meer plaatsvinden. De mensheid zal ook een nieuw koninkrijk binnengaan; er zal niet langer sprake zijn van een mensheid die verdorven is door Satan, maar eerder van een mensheid die gered is, nadat ze verdorven is door Satan. De rustdag van de mensheid is ook Gods rustdag. God verloor Zijn rust als gevolg van het onvermogen van de mensheid om de rust in te gaan; het was niet zo dat Hij van oorsprong niet in staat was om te rusten. De rust ingaan betekent niet dat alle dingen ophouden te bewegen of dat alle dingen ophouden zich te ontwikkelen, noch betekent het dat God ophoudt te werken of dat de mens ophoudt te leven. Het teken van de rust ingaan is als volgt: Satan is vernietigd; die slechte mensen die zich bij Satan voegen in zijn kwaadwillendheid, zijn gestraft en uitgeroeid; alle machten die vijandig tegenover God staan, houden op te bestaan. Als God de rust ingaat, betekent dat dat Hij niet langer Zijn werk van redding van de mensheid zal verrichten. Als de mensheid de rust ingaat, betekent dat dat de gehele mensheid in Gods licht en onder Zijn zegeningen zal leven; er zal niets van Satans verdorvenheid zijn en er zullen

geen onrechtvaardige dingen gebeuren. De mensheid zal normaal op aarde leven en zij zullen leven onder Gods zorg. Wanneer God en de mensheid samen de rust ingaan, betekent dit dat de mensheid is gered en dat Satan is vernietigd, dat Gods werk in de mens volledig is volbracht. God zal niet langer blijven werken in de mens en de mens zal niet langer leven onder het domein van Satan. Dientengevolge zal God niet langer druk zijn en zal de mens niet langer rondrennen; God en de mens zullen gelijktijdig de rust ingaan. God zal terugkeren naar Zijn oorspronkelijke positie en elke persoon zal terugkeren naar zijn of haar respectievelijke plaats. Dit zijn de bestemmingen waar God en de mens respectievelijk zullen verblijven na het volbrengen van Gods volledige management. God heeft Gods bestemming en de mens heeft de bestemming van de mens. Terwijl Hij rust, zal God de hele mensheid tijdens hun leven op aarde blijven leiden. In het licht van God zal de mens de ene ware God in de hemel aanbidden. God zal niet langer onder de mensheid leven en de mens zal ook niet in staat zijn om met God in Gods bestemming te leven. God en de mens kunnen niet binnen hetzelfde rijk leven; veeleer hebben beide hun eigen respectievelijke wijzen van leven. God is Degene die de hele mensheid leidt, terwijl de hele mensheid de kristallisatie is van Gods managementwerk. Het is de mensheid die wordt geleid; wat de essentie betreft is de mensheid niet vergelijkbaar met God. Rusten betekent terugkeren naar de eigen oorspronkelijke plaats. Daarom betekent dit, dat wanneer God de rust ingaat, God terugkeert naar Zijn oorspronkelijke plaats. God zal niet langer op aarde leven of delen in de vreugde en het lijden van de mensheid zoals toen Hij onder de mensen was. Wanneer de mensheid de rust ingaat, betekent dit dat de mens een ware schepping is geworden; de mensheid zal God vanaf de aarde

aanbidden en een normaal menselijk leven leiden. Mensen zullen niet langer ongehoorzaam zijn aan God of zich tegen God verzetten; zij zullen terugkeren naar het oorspronkelijke leven van Adam en Eva. Dit zijn de respectievelijke levens en bestemmingen van God en de mensheid nadat zij de rust zijn ingegaan. Satans nederlaag is een onvermijdelijke tendens in de oorlog tussen God en Satan. Op dezelfde manier worden de intrede van God in rust, na de voltooiing van Zijn managementwerk, de volledige redding van de mens en de intrede van rust eveneens onvermijdelijke tendenzen. De rustplaats van de mens is op aarde en Gods rustplaats is in de hemel. Terwijl de mens rust, zal hij God aanbidden en ook op aarde leven en terwijl God rust, zal Hij het overgebleven deel van de mensen leiden; Hij zal hen vanuit de hemel leiden, niet vanaf de aarde. God zal nog steeds de Geest zijn, terwijl de mens nog steeds vlees zal zijn. God en de mens hebben beide hun verschillende manieren van rust. Terwijl God rust, zal Hij komen en onder de mensen verschijnen; terwijl de mens rust, zal hij door God worden geleid om de hemel te bezoeken en ook om te genieten van het leven in de hemel. Nadat God en de mensheid de rust zijn ingegaan, zal Satan niet langer bestaan en net als Satan zullen die slechte mensen ook niet langer bestaan. Voordat God en de mensheid de rust ingaan, zullen die slechte mensen die eens God op aarde vervolgden en de vijanden die ongehoorzaam aan Hem op aarde waren, al vernietigd zijn; ze zullen vernietigd zijn door de grote rampen van de laatste dagen. Nadat die slechte mensen volledig zijn vernietigd, zal de aarde Satans pesterijen nooit meer kennen. De mensheid zal volledige redding verkrijgen en het zal pas dan zijn dat Gods werk volledig eindigt. Dit zijn de randvoorwaarden voor God en de mensheid om de rust in te gaan.

De nadering van het einde van alle dingen duidt het einde van Gods werk aan en het einde van de ontwikkeling van de mensheid. Dit betekent dat de mensheid, verdorven door Satan, aan het einde van haar ontwikkeling is gekomen en dat de afstammelingen van Adam en Eva hun voortplanting zullen hebben voltooid. Het betekent ook dat het voor zo'n mensheid, verdorven door Satan, onmogelijk zal zijn om zich te blijven ontwikkelen. In den beginne waren Adam en Eva niet verdorven, maar de Adam en Eva die werden verdreven uit de hof van Eden waren door Satan verdorven. Wanneer God en de mens samen de rust ingaan, zullen Adam en Eva – die werden verdreven uit de hof van Eden – en hun nakomelingen eindelijk tot een afsluiting komen; de mensheid van de toekomst zal nog steeds bestaan uit de afstammelingen van Adam en Eva, maar zij zullen geen mensen zijn die onder Satans domein leven. Integendeel, het zullen mensen zijn die gered en gezuiverd zijn. Dit zal een mensheid zijn die geoordeeld en getuchtigd is, en een die heilig is. Deze mensen zullen niet te vergelijken zijn met het menselijk ras zoals het oorspronkelijk was; men kan bijna zeggen dat ze een heel ander soort persoon zijn dan de oorspronkelijke Adam en Eva. Deze mensen zullen gekozen zijn uit al degenen die verdorven zijn door Satan en het zullen de mensen zijn die uiteindelijk standvastig zijn geweest tijdens Gods oordeel en tuchtiging; zij zullen de laatst overgebleven groep mensen zijn onder de verdorven mensheid. Alleen deze groep mensen zal samen met God de definitieve rust in kunnen gaan. Degenen die in staat zijn stand te houden tijdens Gods werk van oordeel en tuchtiging gedurende de laatste dagen – dat wil zeggen, tijdens het afsluitende zuiveringswerk – zullen diegenen zijn die de definitieve rust met God in zullen gaan; daarom zullen degenen die de rust ingaan allemaal bevrijd zijn van de invloed van Satan en pas

gewonnen worden door God nadat ze Zijn afsluitende zuiveringswerk hebben ondergaan. Deze mensen die uiteindelijk door God zijn gewonnen, zullen de definitieve rust ingaan. De essentie van Gods werk van tuchtiging en oordeel is om de mensheid te zuiveren en het is voor de dag van definitieve rust. Anders zal de hele mensheid niet in staat zijn haar eigen soort te volgen of de rust binnen te gaan. Dit werk is de enige weg van de mensheid om de rust in te gaan. Alleen Gods zuiveringswerk zal de mensheid van haar ongerechtigheid reinigen en alleen Zijn werk van tuchtiging en oordeel zal die ongehoorzame dingen onder de mensheid aan het licht brengen en daardoor degenen scheiden die gered kunnen worden van hen die dat niet kunnen, en zij die zullen overblijven van degenen die dat niet zullen. Wanneer dit werk klaar is, zullen de mensen die mogen blijven bestaan allen worden gezuiverd en een hogere staat van mensheid binnengaan waarin zij zullen genieten van een meer wonderbaarlijk tweede menselijk leven op aarde; met andere woorden, ze zullen de rustdag van de mensheid ingaan en samenleven met God. Nadat degenen die niet kunnen blijven tuchtiging en oordeel hebben ondergaan, zullen hun oorspronkelijke vormen volledig worden geopenbaard, waarna ze allemaal vernietigd zullen worden en, net als Satan, niet meer op de aarde mogen overleven. De mensheid van de toekomst zal niet langer dit soort mensen bevatten; deze mensen zijn niet geschikt om het land van de definitieve rust binnen te gaan, noch zijn ze geschikt om de dag van rust in te gaan die God en de mens zullen delen, omdat ze het mikpunt van straf zijn, ze zijn goddeloos en ze zijn geen rechtvaardige mensen. Ze waren ooit verlost en ze waren ook geoordeeld en getuchtigd; ze hadden ooit ook diensten verleend aan God, maar wanneer de laatste dag komt, zullen ze nog steeds worden geëlimineerd en vernietigd vanwege hun eigen slechtheid en

vanwege hun eigen ongehoorzaamheid en onherstelbaarheid. Zij zullen niet langer bestaan in de wereld van de toekomst en ze zullen niet langer bestaan onder het menselijk ras van de toekomst. Op het moment dat de heiligen onder de mensheid de rust ingaan, zullen alle kwaaddoeners en iedereen die niet gered is, worden vernietigd, ongeacht of zij de geesten van de doden zijn of degenen die nog leven in het vlees. Ongeacht tot welk tijdperk deze kwaadwillende geesten en kwaadwillende mensen of de geesten van rechtvaardige mensen en de mensen die rechtvaardige dingen doen behoren, alle kwaaddoeners zullen worden vernietigd en alle rechtvaardige mensen zullen overleven. Of een persoon of een geest verlossing ontvangt, wordt niet volledig bepaald op basis van het werk van het laatste tijdperk, maar wordt met name bepaald op basis van het feit of ze zich hebben verzet tegen of ongehoorzaam zijn geweest aan God. Als mensen in het vorige tijdperk kwaad deden en niet gered konden worden, zouden ze ongetwijfeld doelwitten voor straf zijn. Als mensen in dit tijdperk kwaad doen en niet gered kunnen worden, zijn ze ook met zekerheid doelwitten voor straf. Mensen worden gescheiden op basis van goed en kwaad, niet op basis van het tijdperk. Eenmaal gescheiden op basis van goed en kwaad, worden mensen niet onmiddellijk gestraft of beloond; het zal eerder zo zijn dat God Zijn werk pas zal uitvoeren, waarin Hij het kwaad bestraft en het goede beloont, nadat Hij de uitvoering van Zijn werk van overwinning in de laatste dagen heeft beëindigd. In feite heeft Hij goed en kwaad altijd al gebruikt om de mensheid te scheiden sinds Hij Zijn werk onder de mensheid verrichtte. Hij zal alleen de rechtvaardigen belonen en de goddelozen straffen na afronding van Zijn werk, in plaats van de slechten en de rechtvaardigen te scheiden als afronding van Zijn werk aan het einde en dan meteen Zijn werk van het straffen

van het kwaad en het belonen van het goede in gang te zetten. Zijn uiteindelijke werk om kwaad te straffen en goed te belonen, strekt geheel en al tot doel de hele mensheid volledig te zuiveren, zodat Hij een volstrekt heilige mensheid in eeuwige rust kan brengen. Deze fase van Zijn werk is Zijn meest cruciale werk. Het is de laatste fase van Zijn volledige managementwerk. Als God de goddelozen niet zou vernietigen, maar hen toch zou behouden, dan zou de hele mensheid nog steeds niet in staat zijn om de rust in te gaan en God zou niet in staat zijn om de hele mensheid naar een beter koninkrijk te brengen. Dit soort werk zou dan niet helemaal af zijn. Als Hij klaar is met Zijn werk, zal de hele mensheid volkomen heilig zijn. Alleen op deze manier kan God vredig in rust leven.

Mensen zijn tegenwoordig niet in staat afstand te doen van de vleselijke dingen; ze kunnen het vleselijke genot niet opgeven, noch de wereld, geld of hun verdorven gezindheid. De meeste mensen pakken hun bezigheden op een plichtmatige manier aan. Eigenlijk hebben deze mensen God helemaal niet in hun hart; sterker nog, zij vrezen God niet. Ze hebben God niet in hun hart en daarom kunnen ze niet alles zien wat God doet en zijn ze zelfs nog minder in staat om de woorden die Hij spreekt met Zijn mond te geloven. Deze mensen zijn te vleselijk; ze zijn te zeer verdorven en missen wat voor waarheid dan ook. Bovendien geloven ze niet dat God vlees kan worden. Iedereen die niet gelooft dat God vlees geworden is – dat wil zeggen, iemand die het werk en het woord van de zichtbare God niet gelooft en niet in de zichtbare God gelooft maar in plaats daarvan de onzichtbare God in de hemel aanbidt – heeft God niet in zijn of haar hart. Dit zijn mensen die ongehoorzaam zijn en weerstand bieden aan God. Deze mensen missen menselijkheid en rede, om nog maar te zwijgen over

waarheid. Deze mensen geloven niet in de zichtbare en tastbare God, toch is de onzichtbare en ontastbare God de meest geloofwaardige en ook degene die hun harten het meest verblijdt. Wat zij zoeken is niet de waarheid van de realiteit, noch is het de ware essentie van het leven, laat staan de bedoelingen van God; in plaats daarvan jagen ze opwinding na. De dingen die het meest geschikt zijn om hun eigen verlangens te verwezenlijken zijn ongetwijfeld hun geloof en bezigheden. Ze geloven alleen in God om hun eigen verlangens te bevredigen, niet om de waarheid te zoeken. Zijn deze mensen geen kwaaddoeners? Ze zijn extreem van zichzelf overtuigd en ze geloven niet dat God in de hemel hen, deze 'goede mensen', zal vernietigen. In plaats daarvan geloven ze dat God hen zal toestaan om te blijven en hen bovendien rijkelijk zal belonen, want ze hebben veel dingen voor God gedaan en hebben veel 'loyaliteit' aan Hem laten zien. Als ze de zichtbare God zouden volgen, zouden ze onmiddellijk met God in gevecht raken of in woede uitbarsten zodra hun verlangens niet vervuld zouden worden. Dit zijn verachtelijke mensen die hun eigen verlangens willen bevredigen; het zijn geen integere mensen die de waarheid nastreven. Zulke mensen zijn de zogenaamd goddeloze mensen die Christus volgen. Deze mensen die de waarheid niet zoeken, kunnen de waarheid niet geloven. Ze zijn nog minder in staat om de toekomstige uitkomst van de mensheid te zien, want zij geloven niks van het werk of het woord van de zichtbare God en ze kunnen niet geloven in de toekomstige bestemming van de mensheid. Daarom, zelfs als ze de zichtbare God volgen, begaan ze nog steeds kwaad en zoeken ze niet naar de waarheid, noch brengen ze de waarheid in praktijk, hetgeen ik vereis. De mensen die niet geloven dat ze vernietigd zullen worden, zijn daarentegen juist de individuen die vernietigd zullen worden. Ze geloven allemaal dat ze zo slim zijn en dat zij zelf

degenen zijn die de waarheid beoefenen. Ze beschouwen hun slechte gedrag als de waarheid en daarom koesteren ze het. Deze slechte mensen zijn erg vol van zichzelf; ze beschouwen de waarheid als doctrine en hun slechte daden als waarheid, en uiteindelijk kunnen ze alleen oogsten wat ze hebben gezaaid. Hoe meer mensen zelfverzekerd en arrogant zijn, hoe minder ze in staat zijn de waarheid te verkrijgen; hoe meer mensen in de hemelse God geloven, hoe meer weerstand ze aan God bieden. Dit zijn de mensen die gestraft zullen worden. Voordat de mensheid rust binnengaat, zal elke persoon gestraft of beloond worden, afhankelijk van of ze de waarheid zoeken, of ze God kennen, of ze de zichtbare God kunnen gehoorzamen. Degenen die de zichtbare God dienen hebben verleend en Hem toch nog niet kennen of gehoorzamen, missen de waarheid. Deze mensen zijn boosdoeners en boosdoeners zullen ongetwijfeld gestraft worden; zij zullen bovendien gestraft worden overeenkomstig hun slechte gedrag. God is er voor de mens zodat die in Hem gelooft, en Hij is ook de gehoorzaamheid van de mens waardig. Degenen die alleen in de vage en onzichtbare God geloven, zijn degenen die niet in God geloven; bovendien zijn ze niet in staat om God te gehoorzamen. Als deze mensen nog steeds niet in de zichtbare God kunnen geloven tegen de tijd dat Zijn werk van overwinning klaar is en ook blijven volharden in ongehoorzaamheid en weerstand tegen de God die zichtbaar is in het vlees, zullen deze onbestemde types ongetwijfeld vernietigd worden. Dit geldt ook voor jullie – iedereen die met zijn tong de vleesgeworden God erkent, maar de waarheid van gehoorzaamheid aan de vleesgeworden God niet naleeft, zal uiteindelijk worden geëlimineerd en vernietigd. Ook zal iedereen die met zijn tong de zichtbare God belijdt en de waarheid, uitgedrukt door de zichtbare God, eet en drinkt, maar toch zoekt naar de vage en onzichtbare God,

des te meer vernietigd worden in de toekomst. Geen van deze mensen kan overblijven tot de tijd van rust nadat Gods werk is beëindigd; niemand van dat soort mensen kan overblijven tot de tijd van rust. Het duivelse volk, dat zijn zij die de waarheid niet beoefenen; hun essentie is er een van weerstand bieden aan en ongehoorzaam zijn jegens God en ze hebben geen enkele intentie om God te gehoorzamen. Zulke mensen zullen allemaal worden vernietigd. Of je de waarheid hebt of weerstand biedt aan God, wordt bepaald door je wezen, niet door je uiterlijk of door wat je af en toe zegt of doet. Het wezen van elke persoon bepaalt of ze zullen worden vernietigd; dit wordt bepaald aan de hand van het wezen dat zichtbaar wordt door hun gedrag en hun streven naar de waarheid. Onder mensen die op dezelfde manier werken en dezelfde hoeveelheid werk doen, zijn degenen wiens menselijke wezen goed is en die de waarheid bezitten, de mensen die kunnen blijven, maar zij wiens menselijke wezen slecht is en die de zichtbare God ongehoorzaam zijn, zijn zij die zullen worden vernietigd. Alles van Gods werk of woorden gericht op de bestemming van de mensheid behandelt de mensheid op gepaste wijze overeenkomstig het wezen van elk persoon; er zullen geen toevalligheden zijn en er zal zeker geen enkele fout worden gemaakt. Alleen als iemand werk verricht, wordt de menselijke emotie of bedoeling ermee vermengd. Het werk dat God doet is volstrekt gepast; Hij zal absoluut geen ongegronde aanklachten maken tegen welk schepsel dan ook. Er zijn nu veel mensen die de toekomstige menselijke bestemming niet kunnen zien en die ook de woorden die ik spreek niet geloven; al degenen die niet geloven, samen met degenen die de waarheid niet beoefenen, zijn demonen!

Degenen die zoeken en degenen die niet zoeken zijn nu twee verschillende soorten mensen en het zijn twee soorten mensen met twee verschillende

bestemmingen. Degenen die kennis van de waarheid nastreven en de waarheid beoefenen, zijn de mensen die God zal redden. Degenen die de ware weg niet kennen, zijn demonen en vijanden; zij zijn de afstammelingen van de aartsengel en zullen worden vernietigd. Zelfs de vrome gelovigen van een vage God – zijn zij ook geen demonen? Mensen die een goed geweten hebben, maar de ware weg niet aannemen zijn demonen; hun wezen is er een van weerstand tegen God. Degenen die de ware weg niet aannemen, zijn degenen die zich tegen God verzetten en zelfs als deze mensen veel ontberingen doorstaan, zullen ze nog steeds worden vernietigd. Degenen die niet bereid zijn de wereld achter zich te laten, die geen afscheid kunnen nemen van hun ouders, die het niet kunnen opbrengen zich te ontdoen van hun eigen geneugten van het vlees, zijn allemaal ongehoorzaam aan God en zullen allemaal worden vernietigd. Iedereen die niet in de vleesgeworden God gelooft, is duivels; erger nog, ze zullen worden vernietigd. Zij die geloven, maar de waarheid niet beoefenen, zij die niet geloven dat God vlees is geworden en zij die helemaal niet in het bestaan van God geloven, zullen worden vernietigd. Zij die in staat zijn om over te blijven, zijn zij die de wrangheid van loutering hebben ondergaan en standvastig zijn gebleven; dit zijn mensen die echt beproevingen hebben ondergaan. Eenieder die God niet erkent, is een vijand; dat wil zeggen dat iedereen, binnen of buiten deze stroming, die niet erkent dat God vleesgeworden is, een antichrist is! Wie is Satan, wie zijn demonen en wie zijn Gods vijanden, zo niet tegenstanders die niet in God geloven? Zijn zij niet degenen die ongehoorzaam zijn aan God? Zijn zij niet degenen die met hun tong beweren te geloven, maar toch de waarheid missen? Zijn zij niet degenen die alleen het verkrijgen van zegeningen nastreven, maar geen getuigenis kunnen geven van God? Je hebt tegenwoordig nog steeds

omgang met die demonen en schrijft hun geweten en liefde toe, maar schrijf je in zo'n geval dan geen goede bedoelingen toe aan Satan? Trek je dan niet op met demonen? Als mensen vandaag de dag nog steeds geen onderscheid kunnen maken tussen goed en kwaad en blindelings liefdevol en vol mededogen blijven zonder enige bedoeling de wil van God te zoeken of zonder dat ze op de een of andere manier Gods bedoelingen als hun eigen bedoelingen kunnen koesteren, dan zal hun einde des te ellendiger zijn. Iedereen die niet in de God in het vlees gelooft, is een vijand van God. Als je geweten en liefde aan een vijand kan toeschrijven, mis je dan niet een gevoel van rechtvaardigheid? Als je verenigbaar bent met diegenen van wie ik een afkeer heb en met wie ik het niet eens ben en als je nog steeds liefde of persoonlijke gevoelens aan hen toeschrijft, ben jij dan niet ongehoorzaam? Ben je je dan niet opzettelijk aan het verzetten tegen God? Beschikt zo iemand over de waarheid? Als mensen geweten aan vijanden toeschrijven, liefde aan demonen en mededogen aan Satan, zijn ze dan niet opzettelijk Gods werk aan het verstoren? Degenen die enkel in Jezus geloven en niet geloven in de vleesgeworden God gedurende de laatste dagen en degenen die met hun tong belijden dat God vlees is geworden maar kwaad doen, zijn allemaal antichristen, al helemaal die mensen die niet in God geloven. Deze mensen zullen allemaal worden vernietigd. De norm waarmee de mens over de mens oordeelt, is gebaseerd op zijn gedrag; iemand wiens gedrag goed is, is een rechtvaardig persoon en iemand wiens gedrag verfoeilijk is, is slecht. De norm waarmee God over de mens oordeelt, is erop gebaseerd of iemands wezen Hem gehoorzaamt; iemand die God gehoorzaamt, is een rechtvaardig persoon en iemand die God niet gehoorzaamt, is een vijand en een slecht persoon, ongeacht of het gedrag van deze persoon goed of slecht is en ongeacht of de woorden van

die persoon juist of onjuist zijn. Sommige mensen willen goede daden gebruiken om een goede bestemming voor de toekomst te verkrijgen en sommige mensen willen mooie woorden gebruiken om een goede bestemming te verwerven. Mensen geloven ten onrechte dat God de uitkomst van de mens bepaalt op basis van zijn gedrag of woorden en daarom zullen veel mensen proberen dit te gebruiken om een kortstondige gunst te verkrijgen door misleiding. De mensen die in de toekomst zullen overleven tot aan de rust toe, zullen allemaal de dag van de verdrukking hebben doorstaan en zullen tevens getuigenis voor God hebben afgelegd; zij zullen allemaal mensen zijn die hun plicht hebben vervuld en van plan zijn om God te gehoorzamen. Degenen die slechts gebruik willen maken van de gelegenheid om te dienen, om te voorkomen dat ze de waarheid in praktijk moeten brengen, zullen niet in staat zijn om over te blijven. God heeft passende normen voor het regelen van de bestemming van alle mensen; Hij neemt deze beslissingen niet slechts op basis van iemands woorden en gedrag, noch neemt Hij ze op basis van hun gedrag gedurende een enkele bepaalde periode. Hij zal absoluut niet toegeeflijk zijn voor al iemands slechte gedragingen op basis van iemands vroegere dienst aan God, noch zal Hij iemand van de dood sparen vanwege een eenmalige besteding aan God. Niemand kan vergelding voor zijn kwaadaardigheid ontwijken en niemand kan zijn slechte gedrag verdoezelen en daardoor de kwelling van vernietiging ontlopen. Als mensen werkelijk hun eigen plicht nakomen, betekent dit dat ze eeuwig trouw zijn aan God en geen beloningen zoeken, ongeacht of ze zegeningen ontvangen of tegenslagen lijden. Als mensen trouw zijn aan God als ze zegeningen zien, maar hun trouw verliezen als ze geen zegeningen zien en uiteindelijk toch niet in staat zijn om van God te getuigen en nog steeds niet in staat zijn om hun plicht te

doen zoals ze zouden moeten, zullen deze mensen die God ooit trouw dienst hebben verleend, nog steeds worden vernietigd. Kortom, onrechtvaardige mensen kunnen niet overleven tot in eeuwigheid, noch kunnen ze de rust ingaan; alleen rechtvaardige mensen zijn de meesters van de rust. Nadat de mensheid op het juiste spoor is gekomen, zullen mensen een normaal menselijk leven leiden. Ze zullen allemaal hun eigen plicht doen en absoluut trouw zijn aan God. Ze zullen hun ongehoorzaamheid en hun verdorven gezindheid volledig afleggen en ze zullen leven voor God en vanwege God. Ze zullen niet ongehoorzaam of opstandig zijn. Ze zullen in staat zijn om God volledig te gehoorzamen. Dit is het leven van God en de mensheid en het leven van het koninkrijk en het is het leven van rust.

Degenen die hun volslagen ongelovige kinderen en verwanten meenemen naar de kerk, zijn te zelfzuchtig en lopen te koop met hun vriendelijkheid. Deze mensen richten zich alleen maar op liefhebbend zijn, zonder rekening te houden met de vraag of ze al dan niet geloven of zonder rekening te houden met de vraag of het Gods wil is. Sommigen brengen hun echtgenotes of hun ouders voor God en ongeacht of de Heilige Geest het ermee eens is of Zijn werk doet, kiezen ze klakkeloos 'getalenteerde mensen' uit voor God. Welk voordeel kan er mogelijk behaald worden door deze vriendelijkheid te betonen aan deze mensen die niet geloven? Zelfs als deze ongelovigen, die zonder de aanwezigheid van de Heilige Geest zijn, worstelen om God te volgen, kunnen ze nog steeds niet worden gered, ook al denkt men van wel. Degenen die redding ontvangen, zijn namelijk niet zo gemakkelijk te winnen. Degenen die het werk en de beproevingen van de Heilige Geest niet hebben ondergaan en die niet door de vleesgeworden God zijn vervolmaakt, kunnen niet volledig compleet gemaakt

worden. Daarom missen deze mensen de aanwezigheid van de Heilige Geest vanaf het moment dat ze God in naam beginnen te volgen. Als gevolg van hun omstandigheden en huidige toestand kunnen ze eenvoudigweg niet compleet gemaakt worden. Dus de Heilige Geest besluit om niet veel energie aan hen te besteden, noch voorziet Hij enige verlichting of leidt ze op generlei wijze; Hij staat hen slechts toe om te volgen en openbaart uiteindelijk hun bestemming – dit is genoeg. Het enthousiasme en de bedoelingen van de mens komen van Satan en kunnen op geen enkele manier het werk van de Heilige Geest voltooien. Wat voor persoon je ook bent, je moet het werk van de Heilige Geest ontvangen – kan een mens een mens compleet maken? Waarom houdt een man van zijn vrouw? En waarom houdt een vrouw van haar man? Waarom zijn kinderen plichtsgetrouw jegens hun ouders? En waarom zijn ouders verzot op hun kinderen? Welke bedoelingen koesteren mensen echt? Is het niet om hun eigen plannen en egoïstische verlangens te bevredigen? Is het echt ten behoeve van Gods managementplan? Is het ten behoeve van Gods werk? Is het om de plicht van een schepsel te vervullen? Degenen die eerst in God geloofden en de aanwezigheid van de Heilige Geest niet konden verkrijgen, kunnen nooit het werk van de Heilige Geest verkrijgen; het staat vast dat deze mensen zullen worden vernietigd. Het maakt niet uit hoeveel liefde iemand voor hen koestert, dit kan het werk van de Heilige Geest niet vervangen. Het enthousiasme en de liefde van de mens vertegenwoordigen de bedoelingen van de mens, maar geven niet Gods bedoelingen weer en kunnen Gods werk niet vervangen. Zelfs als iemand de grootst mogelijke hoeveelheid liefde of mededogen uit naar de mensen die in naam in God geloven en doen alsof ze Hem volgen, maar niet weten wat het is om in God te geloven, zullen zij nog steeds niet Gods

medelijden of het werk van de Heilige Geest ontvangen. Zelfs als mensen die God oprecht volgen van gebrekkig kaliber zijn en veel waarheden niet kunnen begrijpen, kunnen ze nog steeds af en toe het werk van de Heilige Geest ontvangen; maar zij die van redelijk goed kaliber zijn maar toch niet oprecht geloven, kunnen gewoonweg de aanwezigheid van de Heilige Geest niet ontvangen. Er is simpelweg geen mogelijkheid tot redding van deze mensen. Zelfs als ze Gods woord lezen of bij gelegenheid horen, of Gods lof zingen, zullen ze uiteindelijk niet kunnen standhouden tot aan de tijd van rust. Of men oprecht zoekt, wordt niet bepaald door hoe anderen hen beoordelen of hoe de mensen om hen heen naar ze kijken, maar door de vraag of de Heilige Geest in hen aan het werk is en of de Heilige Geest in hen aanwezig is. Veel meer wordt het bepaald door het feit of hun gezindheid verandert en of ze kennis van God hebben na het ondergaan van het werk van de Heilige Geest gedurende een bepaalde periode; als de Heilige Geest in een persoon aan het werk is, zal de gezindheid van deze persoon geleidelijk aan veranderen en zijn of haar zienswijze ten aanzien van het geloven in God zal geleidelijk aan zuiverder worden. Het maakt niet uit hoe lang men God volgt, zolang ze zijn veranderd, betekent dit dat de Heilige Geest in hen aan het werk is. Als ze niet veranderd zijn, betekent dit dat de Heilige Geest niet in hen aan het werk is. Zelfs als deze mensen wat aan dienstverlening doen, worden ze gedreven door hun verlangen naar geluk. Incidentele dienstverlening kan geen verandering in hun gezindheid bewerkstelligen. Uiteindelijk zullen ze nog steeds vernietigd worden, want er is in het koninkrijk geen behoefte aan hen die diensten verlenen, noch is er behoefte aan iemand wiens gezindheid niet is veranderd om de mensen die vervolmaakt en trouw aan God zijn van dienst te zijn. De woorden uit het verleden: “Wanneer

iemand in de Heer gelooft, lacht het geluk de hele familie toe,” zijn passend voor het Tijdperk van Genade, maar staan los van de bestemming van de mens. Ze waren alleen passend voor een fase gedurende het Tijdperk van Genade. De beoogde betekenis van deze woorden is gericht op de vrede en materiële zegeningen die mensen genieten; ze betekenen niet dat de hele familie van iemand die in de Heer gelooft, gered zal worden, noch betekenen ze dat als iemand het geluk vindt, tevens de hele familie naar rust wordt gebracht. Of iemand zegeningen ontvangt of tegenspoed ondergaat, wordt bepaald door iemands eigen wezen en wordt niet bepaald door het algemene wezen dat men met anderen gemeen heeft. Het koninkrijk kent een dergelijke zegswijze of wetmatigheid eenvoudigweg niet. Als iemand uiteindelijk in staat is om te overleven, komt dat omdat iemand Gods voorwaarden heeft verwezenlijkt en als iemand uiteindelijk niet in staat is om in de tijd van rust te blijven, is dat omdat deze persoon ongehoorzaam is aan God en niet voldoet aan Gods voorwaarden. Iedereen heeft een passende bestemming. Deze bestemmingen worden bepaald op basis van het wezen van iedere persoon en staan volkomen los van anderen. Het slechte gedrag van een kind kan niet worden toegeschreven aan zijn of haar ouders, noch kan de rechtvaardigheid van een kind worden gedeeld met zijn of haar ouders. Het slechte gedrag van een ouder kan niet worden overgedragen aan zijn of haar kinderen, noch kan de rechtvaardigheid van een ouder worden gedeeld met zijn of haar kinderen. Iedereen draagt zijn of haar eigen zonden en iedereen geniet van zijn of haar eigen geluk. Niemand kan de plaats van een ander innemen. Dit is rechtvaardigheid. Vanuit menselijk perspectief, als ouders geluk vinden, kunnen hun kinderen dat ook en als kinderen kwaad doen, moeten hun ouders boeten voor hun zonden. Dit is het perspectief van de mens en de

menselijke manier van dingen doen. Het is niet Gods perspectief. De bestemming van de mens wordt bepaald op basis van het wezen dat voortkomt uit hun gedrag en zij wordt altijd op de juiste manier bepaald. Niemand kan de zonden van iemand anders dragen; sterker nog, niemand kan straf ontvangen in de plaats van iemand anders. Dit is onweerlegbaar. De liefdevolle zorg van een ouder voor zijn of haar kinderen betekent niet dat ze rechtvaardige daden in de plaats van hun kinderen kunnen verrichten en de plichtsgetrouwe affectie van een kind voor zijn of haar ouders betekent ook niet dat ze rechtvaardige daden in de plaats van hun ouders kunnen verrichten. Dit is de ware betekenis achter de woorden: "Dan zullen er twee op het land aan het werk zijn, van wie de een zal worden meegenomen en de ander achtergelaten. Van twee vrouwen die samen aan de molen draaien, zal de ene worden meegenomen en de andere achtergelaten." Niemand kan zijn kinderen die kwaad verrichten meenemen in rust op basis van een diepe liefde voor zijn kinderen, noch kan hij zijn vrouw (of echtgenoot) meenemen in rust op basis van zijn eigen rechtvaardige gedrag. Dit is een bestuurlijke regel; er kunnen voor niemand uitzonderingen worden gemaakt. Uiteindelijk zijn rechtvaardige mensen rechtvaardige mensen en zijn boosdoeners boosdoeners. Uiteindelijk zullen rechtvaardige mensen kunnen overleven en zullen de boosdoeners worden vernietigd. De heiligen zijn heilig; ze zijn niet vuil. Zij die vuil zijn, zijn vuil en bevatten geen enkel heilig bestanddeel. Alle slechte mensen zullen worden vernietigd en alle rechtvaardige mensen zullen overleven, zelfs als de kinderen van een boosdoener rechtvaardige daden verrichten en zelfs als de ouders van een rechtvaardig persoon slechte daden plegen. Er is geen verband tussen een gelovige echtgenoot en een ongelovige echtgenote en er is geen verband tussen gelovige kinderen en ongelovige

ouders. Het zijn twee onverenigbare soorten. Voorafgaand aan het ingaan van de rust, heeft men bloedverwanten, maar als men eenmaal de rust is ingegaan, heeft men niet langer noemenswaardige bloedverwanten. Zij die hun plicht vervullen en zij die hun plicht niet vervullen zijn vijanden; zij die God liefhebben en zij die God haten, staan tegenover elkaar. Degenen die de rust ingaan en degenen die vernietigd zijn, zijn twee onverenigbare soorten schepsels. Schepsels die hun plicht vervullen zullen in staat zijn om te overleven en schepsels die hun plicht niet vervullen, zullen worden vernietigd; bovendien zal dit tot in de eeuwigheid duren. Heb je je echtgenoot lief om zodoende je plicht als schepsel te vervullen? Heb je je echtgenote lief om zodoende je plicht als schepsel te vervullen? Ben je plichtsgetrouw naar je ongelovige ouders om zodoende je plicht als schepsel te vervullen? Is de kijk van de mens op geloven in God goed of niet? Waarom geloof je in God? Wat wil je bereiken? Hoe heb je God lief? Degenen die hun plicht als schepsel niet kunnen vervullen en zich daarvoor niet volledig inzetten, zullen worden vernietigd. Mensen hebben vandaag de dag natuurlijke relaties met elkaar en ook bloedbanden, maar later zal dit allemaal worden verbroken. Gelovigen en ongelovigen zijn niet verenigbaar, ze staan eerder tegenover elkaar. Degenen in rust geloven dat er een God is en ze zijn gehoorzaam aan God. Degenen die ongehoorzaam zijn jegens God zullen allemaal vernietigd zijn. Gezinnen zullen niet langer bestaan op aarde; hoe kunnen er ouders of kinderen of relaties tussen echtgenoten en echtgenotes zijn? De sterke onverenigbaarheid tussen geloof en ongeloof zal deze fysieke relaties hebben verbroken!

Er waren oorspronkelijk geen families onder de mensheid, alleen man en vrouw, twee soorten mensen. Er waren geen landen, om maar te zwijgen van

gezinnen, maar door de verdorvenheid van de mens, verenigden allerlei soorten mensen zich in afzonderlijke groeperingen, die zich later ontwikkelden tot landen en naties. Deze landen en naties waren samengesteld uit kleine afzonderlijke gezinnen en zo werden verschillende soorten mensen onderverdeeld in verschillende rassen al naar gelang de verschillen in taal en grenzen. Feitelijk heeft de mensheid slechts één voorouder, los van hoeveel rassen er in de wereld zijn. In het begin waren er maar twee soorten mensen en deze twee soorten waren man en vrouw. Echter met het vorderen van Gods werk, het verstrijken van de geschiedenis en geografische veranderingen, groeiden deze twee soorten mensen op allerlei niveaus uit tot nog meer soorten mensen. Als het er op aan komt, ongeacht uit hoeveel rassen de mensheid bestaat, is de gehele mensheid nog steeds Gods schepping. Het maakt niet uit tot welk ras de mensen behoren, ze zijn allemaal Zijn schepselen; ze zijn allemaal afstammelingen van Adam en Eva. Ook al zijn ze niet gemaakt door de handen van God, ze zijn de afstammelingen van Adam en Eva, die God persoonlijk heeft geschapen. Het maakt niet uit tot welke soort mensen behoren, ze zijn allemaal Zijn schepselen; omdat ze toebehoren aan de mensheid, die door God geschapen is, is hun bestemming precies passend voor de mensheid en zijn ze verdeeld volgens de richtlijnen die de mensheid ordenen. Dat wil zeggen, boosdoeners en rechtvaardige mensen zijn tenslotte schepselen. Schepselen die kwaad plegen, zullen uiteindelijk worden vernietigd en schepselen die goede daden verrichten, zullen daardoor overleven. Dit is de meest passende ordening voor deze twee soorten schepselen. Boosdoeners kunnen niet op grond van hun ongehoorzaamheid ontkennen dat zij een schepping zijn van God maar dat zij door Satan zijn geroofd en dus niet in staat zijn om gered te worden. Schepselen

met rechtvaardig gedrag kunnen niet vertrouwen op het feit dat ze zullen overleven om te ontkennen dat ze door God zijn geschapen en toch redding hebben ontvangen nadat ze door Satan zijn verdorven. Boosdoeners zijn schepselen die ongehoorzaam zijn aan God; het zijn schepselen die niet kunnen worden gered en al volledig zijn geroofd door Satan. Mensen die kwaad doen zijn ook mensen; het zijn mensen die extreem verdorven zijn en mensen die niet gered kunnen worden. Omdat het evenzeer schepselen zijn, zijn mensen met rechtvaardig gedrag ook verdorven, maar het zijn mensen die bereid zijn zich los te maken van hun verdorven gezindheid en in staat zijn God te gehoorzamen. Mensen met rechtvaardig gedrag zijn niet vol van rechtvaardigheid; nee, zij hebben redding ontvangen en ze hebben zich bevrijd van hun verdorven gezindheid om God te gehoorzamen. Ze zullen uiteindelijk standvastig zijn, maar dit wil niet zeggen dat ze niet verdorven zijn door Satan. Nadat Gods werk ten einde is, zullen er onder al Zijn schepselen degenen zijn die zullen worden vernietigd en zij die zullen overleven. Dit is een onvermijdelijke tendens in Zijn managementwerk. Niemand kan dit ontkennen. Boosdoeners kunnen niet overleven; degenen die Hem gehoorzamen en Hem tot het einde volgen, zullen zeker overleven. Aangezien dit het werk van het management van de mensheid is, zullen er mensen zijn die overblijven en mensen zijn die vernietigd worden. Dit zijn verschillende uitkomsten voor verschillende soorten mensen en dit zijn de meest passende regelingen voor Zijn schepselen. Gods uiteindelijke ordening voor de mensheid is een scheiding: door gezinnen op te breken, naties op te breken en nationale grenzen op te breken. Zij is er één zonder families en nationale grenzen, want de mens is per slot van rekening afkomstig uit één voorouder en is Gods schepping. Kort gezegd, kwaadwillende schepselen zullen

worden vernietigd en schepselen die God gehoorzamen zullen overleven. Daardoor zullen er in de rust van de toekomst geen families, geen landen en al helemaal geen naties zijn; deze soort menselijkheid is de heiligste soort mensheid. Adam en Eva waren oorspronkelijk geschapen zodat de mens voor alles op aarde kon zorgen; de mens was oorspronkelijk de meester van alle dingen. Jehova's bedoeling om de mens te scheppen, was om de mens op de aarde te laten bestaan en ook voor alle dingen erop te zorgen, want de mens was oorspronkelijk niet verdorven en was ook niet in staat om kwaad te doen. Echter, nadat de mens verdorven was, was hij niet langer de beheerder van alle dingen. En het doel van Gods redding is om deze functie van de mens te herstellen, om het oorspronkelijke verstand van de mens en zijn oorspronkelijke gehoorzaamheid te herstellen; de mensheid in rust zal precies de beeltenis zijn van het resultaat dat Zijn werk van redding hoopt te bereiken. Hoewel het niet langer een leven zal zijn zoals dat in de hof van Eden, zal zijn essentie hetzelfde zijn; de mensheid zal niet langer enkel het vroegere, onverdorven zelf zijn, maar eerder een mensheid die verdorven was en vervolgens redding ontving. Deze mensen die redding ontvangen hebben, zullen uiteindelijk (dat wil zeggen, nadat Zijn werk is geëindigd) de rust ingaan. Op dezelfde manier zullen de lotsbestemmingen van degenen die gestraft zijn, ook op het eind volledig geopenbaard worden en ze zullen pas vernietigd worden nadat Zijn werk is geëindigd. Dit betekent dat nadat Zijn werk is voltooid, de boosdoeners en degenen die gered zijn, allemaal geopenbaard zullen worden, want het werk van het bekendmaken van alle soorten mensen (ongeacht of zij boosdoeners of de geredden zijn) zal tegelijkertijd op alle mensen worden uitgevoerd. Boosdoeners zullen worden geëlimineerd en degenen die kunnen blijven zullen gelijktijdig

worden geopenbaard. De uitkomsten van alle soorten mensen zullen dus gelijktijdig worden geopenbaard. Hij zal niet eerst een groep van mensen die gered zijn, toestaan om de rust in te gaan en dan de boosdoeners opzij zetten om ze beetje bij beetje te oordelen of te straffen; dit is niet de werkelijkheid. Wanneer de boosdoeners zijn vernietigd en degenen die kunnen overleven de rust ingaan, zal Zijn werk in het hele universum zijn voltooid. Er zal geen volgorde van prioriteit zijn onder hen die zegeningen ontvangen en zij die tegenspoed lijden; zij die zegeningen ontvangen, zullen eeuwig leven en zij die tegenspoed lijden zullen voor eeuwig vergaan. Deze twee stappen van het werk zullen gelijktijdig worden voltooid. Juist omdat er ongehoorzame mensen zijn, zal de rechtvaardigheid van de gehoorzame mensen geopenbaard worden en juist omdat er mensen zijn die zegeningen hebben ontvangen, zal de rampspoed die deze boosdoeners lijden vanwege hun slechte gedrag geopenbaard worden. Als God de boosdoeners niet aan het licht bracht, zouden de mensen die God oprecht gehoorzamen de zon nooit zien; als God degenen die Hem gehoorzamen niet naar een passende bestemming bracht, zouden degenen die ongehoorzaam zijn aan God niet in staat zijn om hun verdiende loon te ontvangen. Dit is de procedure van Zijn werk. Als Hij dit werk van straffen van het kwade en belonen van het goede niet zou uitvoeren, zouden Zijn schepselen nooit in staat zijn om hun respectievelijke bestemmingen binnen te gaan. Als de mensheid eenmaal de rust is ingegaan, zullen de boosdoeners worden vernietigd, de hele mensheid zal de juiste weg inslaan en elk type mens zal samen met zijn eigen soort zijn, in overeenstemming met de rollen die ze moeten vervullen. Alleen dit zal de rustdag van de mensheid en de onvermijdelijke tendens voor de ontwikkeling van de mens zijn en alleen wanneer de mensheid de rust ingaat, zal

Gods grootse en ultieme prestatie haar voltooiing bereiken; dit zal de slotscène van Zijn werk zijn. Dit werk zal een eind maken aan elk ontaard fysiek leven van de mensheid en het zal het leven van de verdorven mensheid beëindigen. Vanaf hier zal de mensheid een nieuw koninkrijk binnengaan. Hoewel de mens een fysiek bestaan leidt, zijn er significante verschillen tussen het wezen van zijn leven en het wezen van het leven van de verdorven mensheid. De betekenis van zijn bestaan en de betekenis van het bestaan van de verdorven mensheid zijn ook verschillend. Hoewel dit niet het leven is van een nieuw type mens, kan worden gezegd dat het het leven is van een mensheid die redding heeft ontvangen, met herwonnen menselijkheid en verstand. Het gaat hier om mensen die eens ongehoorzaam waren aan God en die ooit door God werden overwonnen en vervolgens door Hem werden gered, en mensen die God eerst vernederden en later van Hem getuigden. Hun bestaan, na het ondergaan en doorstaan van Zijn beproevingen, is het meest betekenisvolle bestaan dat er is; zij zijn mensen die van God getuigden tegenover Satan; het zijn mensen die geschikt zijn om te leven. Degenen die vernietigd zullen worden, zijn mensen die niet kunnen getuigen van God en niet geschikt zijn om te leven. Hun vernietiging zal het gevolg zijn van hun slechte gedrag en vernietiging is hun beste bestemming. Wanneer de mens in de toekomst het goede koninkrijk binnengaat, zullen er geen relaties meer bestaan tussen man en vrouw, tussen vader en dochter of tussen moeder en zoon, zoals men verwacht die aan te treffen. Vanaf dat moment zal de mens zijn eigen soort volgen en zal het gezin al uit elkaar gehaald zijn. Volledig gefaald, zal Satan de mensheid nooit meer storen en de mens zal niet langer een verdorven satanische gezindheid hebben. De ongehoorzame mensen zullen al vernietigd zijn en alleen de gehoorzame

mensen zullen overleven. En daarom zullen maar heel weinig gezinnen in z'n geheel overleven; hoe zouden natuurlijke relaties nog steeds kunnen bestaan? Het fysieke leven van de mens uit het verleden zal volledig afgesloten zijn; hoe zullen natuurlijke relaties tussen mensen kunnen bestaan? Zonder verdorven satanische gezindheid zal het leven van mensen niet langer het oude leven van het verleden zijn, maar veeleer een nieuw leven. Ouders zullen kinderen verliezen en kinderen zullen ouders verliezen. Echtgenoten zullen echtgenotes verliezen en echtgenotes zullen echtgenoten verliezen. Mensen hebben nu fysieke relaties met elkaar. Als ze allemaal de rust zijn ingegaan, zullen er geen fysieke relaties meer zijn. Alleen een dergelijke mensheid zal rechtvaardigheid en heiligheid hebben, alleen een dergelijke mensheid zal een mensheid zijn die God aanbidt.

God schiep de mensheid, plaatste haar op aarde en Hij heeft haar geleid tot de dag van vandaag. Daarna redde Hij de mensheid en diende als zondoffer voor de mensheid. Aan het eind moet Hij alsnog de mensheid overwinnen, de mensheid volledig redden en haar in haar oorspronkelijke gelijkenis herstellen. Dit is het werk waarmee Hij van het begin tot het einde bezig is geweest – de mens terugbrengen naar zijn oorspronkelijke beeltenis en naar zijn oorspronkelijke gelijkenis. Hij zal Zijn koninkrijk vestigen en de oorspronkelijke gelijkenis van de mens herstellen, hetgeen betekent dat Hij Zijn gezag op aarde zal herstellen en dat Hij Zijn gezag onder de hele schepping zal herstellen. De mens verloor zijn Godvrezende hart nadat hij verdorven was door Satan en hij verloor de functie die Gods schepselen zouden moeten hebben, en werd dus een ongehoorzame vijand van God. De mens leefde onder Satans domein en volgde Satans bevelen; dus God kreeg geen kans om werk te verrichten onder

Zijn schepselen en al zeker niet om vrees van Zijn schepselen te verkrijgen. De mens is door God geschapen en zou God moeten aanbidden, maar de mens keerde juist God de rug toe en aanbad Satan. Satan werd de afgod in het hart van de mens. Zo verloor God Zijn positie in het hart van de mens, wat wil zeggen dat Hij de betekenis van Zijn schepping van de mens heeft verloren. Om dus de betekenis van Zijn schepping van de mens te herstellen, moet Hij de oorspronkelijke gelijkenis van de mens herstellen en de mens van zijn verdorven gezindheid verlossen. Om de mens van Satan terug te winnen, moet Hij de mens van de zonde redden. Alleen op deze manier kan Hij de oorspronkelijke gelijkenis van de mens geleidelijk aan herstellen, de oorspronkelijke functie van de mens herstellen en uiteindelijk Zijn koninkrijk herstellen. De uiteindelijke vernietiging van de kinderen van ongehoorzaamheid zal ook worden uitgevoerd om de mens in staat te stellen God beter te aanbidden en beter op aarde te leven. Aangezien God de mens schiep, zal Hij ervoor zorgen dat de mens Hem aanbidt; aangezien Hij de oorspronkelijke functie van de mens wil herstellen, zal Hij haar volledig herstellen, zonder enige vervalsing. Zijn gezag herstellen, betekent dat Hij ervoor zorgt dat de mens Hem aanbidt en Hem gehoorzaamt; het betekent dat Hij de mens doet leven vanwege Hem en dat Hij Zijn vijanden doet vergaan vanwege Zijn gezag; het betekent dat Hij elk laatste deel van Zichzelf zal laten voortduren onder mensheid, zonder enig verzet van de mens. Het koninkrijk dat Hij wenst te vestigen is Zijn eigen koninkrijk. De mensheid die Hij wenst is er een die Hem aanbidt, een die Hem volledig gehoorzaamt en Zijn glorie omvat. Als Hij de verdorven mensheid niet redt, zal de betekenis van Zijn schepping van de mensheid op niets uitlopen; Hij zal geen gezag meer onder de mensen hebben en Zijn koninkrijk zal niet langer op aarde kunnen bestaan. Als

Hij de vijanden die Hem ongehoorzaam zijn niet vernietigt, zal Hij niet in staat zijn om Zijn volledige glorie te verkrijgen, noch zal Hij Zijn koninkrijk op aarde kunnen vestigen. Dit zijn de tekenen van de voltooiing van Zijn werk en de tekenen van Zijn grote prestatie: degenen onder de mensheid die ongehoorzaam aan Hem zijn volledig vernietigen en degenen die compleet gemaakt zijn de rust in te laten gaan. Wanneer de mensheid in haar oorspronkelijke gelijkenis is hersteld, wanneer de mensheid haar respectievelijke plichten kan vervullen, haar eigen plaats kan behouden en aan alle regelingen van God gehoorzaam kan zijn, zal God een groep mensen op aarde hebben verkregen die Hem aanbidt en Hij zal ook een koninkrijk op aarde hebben opgericht dat Hem aanbidt. Hij zal eeuwige overwinning op aarde hebben en zij die tegen Hem zijn zullen voor eeuwig te gronde gaan. Dit zal Zijn oorspronkelijk bedoeling om de mens te scheppen herstellen; het zal Zijn oorspronkelijke bedoeling om alle dingen te scheppen herstellen, het zal ook Zijn gezag over de aarde herstellen, Zijn gezag over alle dingen en Zijn gezag over Zijn vijanden. Dit zijn de tekenen van Zijn totale overwinning. Voortaan zal de mensheid de rust ingaan en een leven ingaan dat de juiste weg volgt. God zal ook de eeuwige rust met de mens ingaan en een eeuwig leven binnengaan, gedeeld door God en de mens. De vuiligheid en ongehoorzaamheid op aarde zullen verdwijnen, evenals het gehuil op aarde. Allen op aarde die tegen God zijn, zullen niet meer bestaan. Alleen God en de mensen die Hij heeft gered zullen overblijven; alleen Zijn schepping zal overblijven.

**Tegen de tijd dat je het spirituele lichaam van Jezus ziet, zal
God de hemel en de aarde opnieuw gemaakt hebben**

Wil jij Jezus zien? Wil jij met Jezus leven? Wil jij de woorden die Jezus heeft gesproken horen? Als dat zo is, hoe zul je dan de terugkomst van Jezus verwelkomen? Ben je al helemaal klaar? Op welke manier zul je de terugkomst van Jezus verwelkomen? Ik denk dat elke broeder en zuster die Jezus volgt Hem goed wil onthalen. Maar hebben jullie over dit nagedacht: Ken je Jezus wel echt als Hij terugkomt? Zullen jullie wel alles wat Hij zegt echt begrijpen? Zullen jullie echt al het werk dat Hij doet onvoorwaardelijk accepteren? Iedereen die de Bijbel heeft gelezen, weet van Jezus' terugkomst, en iedereen die de Bijbel heeft gelezen, wacht Zijn komst gespannen af. Jullie zijn er allemaal op gefixeerd dat dat moment aanbreekt, en jullie oprechtheid is lovenswaardig, jullie geloof is echt benijdenswaardig, maar realiseren jullie je wel dat jullie een grote fout hebben begaan? Hoe zal Jezus terugkeren? Jullie geloven dat Jezus op een witte wolk terugkeert, maar ik vraag jullie: waar verwijst die witte wolk naar? Nu er zoveel volgers van Jezus zijn die op Zijn terugkomst wachten, naar welk volk zal Hij dan afdalen? Als jullie het eerste volk zijn waar Jezus naar afdaalt, zullen anderen dat dan niet als heel oneerlijk ervaren? Ik weet dat jullie heel oprecht zijn en trouw zijn aan Jezus, maar hebben jullie Jezus ooit ontmoet? Kennen jullie Zijn gezindheid? Hebben jullie ooit met Hem geleefd? Hoeveel begrijpen jullie echt over Hem? Sommigen zullen zeggen dat deze woorden hen in een lastig parket brengen. Ze zullen zeggen: "Ik heb de Bijbel zo vaak van kaft tot kaft gelezen. Hoe kan ik Jezus dan niet begrijpen? Ik heb het niet eens over Zijn gezindheid. Ik ken zelfs de kleur van de kleren die Hij graag droeg. Kleinere je mij niet, als je zegt dat ik Hem niet begrijp?" Ik wil voorstellen dat je deze zaken niet aanvecht. Het is beter tot rust te komen en te communiceren over de volgende vragen: Ten

eerste, weet je wat werkelijkheid is en wat theorie? Ten tweede, weet je wat opvatting is en wat waarheid? Ten derde, weet je wat verbeelding is en wat echt?

Sommige mensen ontkennen het feit dat ze Jezus niet begrijpen. En toch zeg ik dat jullie Hem niet in het minst begrijpen en geen enkel woord van Hem bevatten. Dat komt doordat eenieder van jullie Hem volgt naar aanleiding van de verslagen van de Bijbel en van wat anderen zeggen. Jullie hebben Jezus nooit gezien, laat staan met Hem geleefd, en jullie hebben Hem zelfs niet eens kort gezelschap gehouden. Is jullie begrip van Jezus als zodanig niet slechts theoretisch? Is dat niet van iedere werkelijkheid gespeend? Misschien hebben sommige mensen het portret van Jezus gezien, of misschien hebben sommigen het huis van Jezus zelf bezocht. Misschien hebben sommigen Zijn kleding aangeraakt. Toch blijft je begrip van Hem theoretisch en niet praktisch, al heb je zelf het eten geproefd dat Jezus heeft gegeten. Hoe dan ook, je hebt Jezus nooit gezien, en je hebt Hem in geïncarneerde vorm nooit gezelschap gehouden. Daarom zal je begrip van Jezus altijd slechts holle theorie zijn, gespeend van de werkelijkheid. Misschien zijn mijn woorden niet erg interessant voor jou, maar wat ik je vraag is dit: al heb je veel werk van je lievelingsschrijver gelezen, kun je hem dan echt goed begrijpen, zonder dat je ooit tijd met hem hebt doorgebracht? Ken je zijn persoonlijkheid? Weet je wat voor soort leven hij leidt? Weet je iets over Zijn emotionele toestand? Je kunt zelfs een man die je bewondert niet echt goed begrijpen, hoe kun je dan ooit Jezus Christus begrijpen? Alles wat je van Jezus begrijpt is vol verbeelding en opvattingen, en zonder waarheid of realiteit. Het stinkt en zit vol vlees. Hoe kan je met een dergelijk begrip in aanmerking komen om de terugkeer van Jezus te verwelkomen? Jezus zal degenen vol

fantasieën en opvattingen van het vlees niet ontvangen. Hoe kunnen zij die Jezus niet begrijpen, geschikte gelovigen voor Hem zijn?

Willen jullie weten wat er aan de wortel van de tegenstand van de farizeeërs tegen Jezus ligt? Willen jullie de essentie van de farizeeërs kennen? Ze zaten vol fantasieën over de Messias. Sterker nog, ze geloofden alleen dat de Messias zou komen, maar de waarheid van het leven zochten ze niet. En dus wachten ze zelfs in de huidige tijd nog op de Messias, want ze kennen de weg van leven niet, en ze weten niet wat de weg van de waarheid is. Hoe, zeggen jullie, kunnen zulke dwaze, eigenwijze en onwetende mensen de zegen van God ontvangen? Hoe kunnen ze de Messias zien? Ze stonden tegen Jezus op omdat ze niet wisten waar het werk van de Heilige Geest heen leidde, omdat ze de weg van de waarheid die door Jezus onder woorden was gebracht niet kenden en bovendien de Messias niet begrepen. En omdat ze de Messias nog nooit hadden gezien, en nog nooit in het gezelschap van de Messias hadden verkeerdt, maakten ze de fout om zich tevergeefs aan de naam van de Messias vast te klampen en zich ondertussen op alle mogelijke manieren tegen het wezen van de Messias te verzetten. In essentie waren deze farizeeërs koppig, arrogant en gehoorzaamden ze de waarheid niet. Het principe van hun geloof in God is als volgt: Hoe wijs je preken ook zijn, hoe hoog je gezag, jij bent Christus niet tenzij je Messias wordt genoemd. Zijn dit geen ongerijmde en belachelijk ideeën? Ik wil jullie nogmaals vragen: is het niet heel makkelijk voor jullie om de fouten van de vroegste farizeeërs te begaan, omdat jullie niet het geringste begrip van Jezus hebben? Kun je de weg van de waarheid onderscheiden? Kun je echt garanderen dat je je niet zult verzetten tegen Christus? Kun je het werk van de Heilige Geest volgen? Als je niet weet of je je zult verzetten tegen Christus, dan

zeg ik dat je al op de rand van de dood leeft. Zij die de Messias niet kenden waren allemaal in staat om zich tegen Jezus te verzetten, of om Jezus te verwerpen, of kwaad te spreken over Hem. Mensen die Jezus niet begrijpen, kunnen Hem allemaal ontkennen en beschimpen. Ze zijn bovendien in staat de terugkeer van Jezus als het bedrog van Satan te zien en meer mensen zullen de in het vlees teruggekeerde Jezus veroordelen. Maakt dit alles jullie niet bang? Jullie krijgen met blasfemie tegen de Heilige Geest te maken, de verwoesting van de woorden van de Heilige Geest aan de kerken, en de afwijzing van alles dat Jezus tot uitdrukking heeft gebracht. Als jullie zo verward zijn, wat kunnen jullie van Jezus krijgen? Hoe kunnen jullie het werk van Jezus begrijpen wanneer Hij naar het vlees terugkeert op een witte wolk, als jullie koppig blijven weigeren je je fouten te realiseren? Dit is wat ik jullie vertel: mensen die de waarheid niet aanvaarden, maar blind de komst van Jezus op een witte wolk afwachten, zullen zeker blasfemie plegen jegens de Heilige Geest, en zij behoren tot de categorie die vernietigd zal worden. Jullie willen slechts de genade van Jezus ontvangen en genieten van het zalige hemelrijk, maar jullie hebben de woorden die Jezus heeft gesproken nooit gehoorzaamd en jullie hebben de waarheid die Jezus heeft geuit toen Hij terugkeerde naar het vlees nooit ontvangen. Wat hebben jullie te bieden in ruil voor het feit dat Jezus op een witte wolk terugkomt? Is het de eerlijkheid waarmee jullie regelmatig zonden begaan en ze vervolgens opbiechten, steeds weer? Wat kunnen jullie als offer aanbieden aan Jezus die op een witte wolk terugkeert? Zijn het de jaren van werk waarmee jullie jezelf prijzen? Wat hebben jullie te bieden zodat de teruggekeerde Jezus jullie kan vertrouwen? Is het die arrogante natuur van jullie, die aan geen enkele waarheid gehoorzaamt?

Jullie trouw bestaat alleen uit woorden, jullie kennis is slechts intellectueel en conceptueel, jullie arbeid is slechts om de hemelse zegeningen te ontvangen, dus hoe moet jullie geloof dan zijn? Tot op de dag vandaag weigeren jullie te luisteren naar ieder woord van waarheid. Jullie weten niet wat God is, jullie weten niet wat Christus is, jullie weten niet hoe jullie Jehova moeten eren, jullie weten niet hoe jullie het werk van de Heilige Geest binnen moeten gaan, en jullie weten niet hoe jullie onderscheid moeten maken tussen het werk van God en de valse voorstellingen van de mens. Je weet alleen hoe je ieder woord van waarheid dat God spreekt dat niet overeenkomt met jouw gedachten, moet veroordelen. Waar is je nederigheid? Waar is je gehoorzaamheid? Waar is je trouw? Waar is je verlangen de waarheid te zoeken? Waar is je ontzag voor God? Ik zeg jullie, wie in God gelooft vanwege de tekenen, behoort zeker tot de categorie die vernietigd zal worden. Wie de woorden van Jezus die naar het vlees is teruggekeerd niet kan accepteren is zeker het nageslacht van de hel, de afstammeling van de aartsengel, de categorie die aan de eeuwigdurende vernietiging zal worden onderworpen. Veel mensen geven misschien niets om mijn woorden, maar toch wil ik iedere zogenaamde heilige die Jezus volgt vertellen dat als jullie met je eigen ogen Jezus vanuit de hemel zien neerdalen op een witte wolk dit de openbare verschijning van de zon der rechtvaardigheid zal zijn. Misschien is dat een tijd voor je van veel sensatie. Toch moet je weten dat het moment waarop jij getuige bent van de afdaling van Jezus vanuit de hemel ook de tijd is waarin jij naar de hel afdaalt om gestraft te worden. Dat zal het einde van Gods managementplan zijn, en het zal de tijd zijn waarin God de goeden beloont en de slechten straft. Want het oordeel van God zal voorbij zijn voordat de mens de tekenen ziet, als er alleen uitdrukking van de waarheid is. Wie de waarheid

aanvaardt en niet op zoek is naar tekenen, en zo gezuiverd is, zal naar de troon van God en in de omarming van de Schepper zijn teruggekeerd. Alleen wie volhardt in het geloof dat “de Jezus die niet op een witte wolk rijdt een valse christus is”, zal aan eeuwigdurende straf onderworpen worden, want ze geloven alleen in de Jezus die tekenen laat zien, maar erkennen niet de Jezus die een streng oordeel uitspreekt en de ware weg van het leven uitvaardigt. Dus kan het alleen gebeuren dat Jezus hen aanpakt als Hij openlijk op een witte wolk terugkeert. Ze zijn te eigenwijs, hebben te veel vertrouwen in zichzelf en zijn te arrogant. Hoe kunnen zulke ontaarde mensen door Jezus worden beloond? De terugkeer van Jezus betekent een geweldige redding voor hen die de waarheid kunnen aanvaarden, maar voor hen die dat niet kunnen is het een teken van veroordeling. Jullie moeten je eigen pad kiezen, en jullie mogen de Heilige Geest niet blasfemer en de waarheid verwerpen. Jullie zouden geen onwetende en arrogante personen moeten zijn, maar mensen die gehoorzamen aan de leiding van de Heilige Geest en hunkeren en zoeken naar de waarheid; alleen zo zullen jullie profiteren. Ik raad jullie aan het pad van het geloof in God voorzichtig te bewandelen. Trek geen overhaaste conclusies; sterker nog, wees niet oppervlakkig en gedachteloos in jullie geloof in God. Jullie moeten weten dat wie in God gelooft op zijn minst nederig en eerbiedig moet zijn. Wie de waarheid heeft gehoord maar er zijn neus voor ophaalt is dwaas en onwetend. Wie de waarheid heeft gehoord maar onvoorzichtig overhaaste conclusies trekt of de waarheid veroordeelt is door arrogantie bezeten. Niemand die in Jezus gelooft, is bekwaam anderen te vervloeken of te veroordelen. Jullie moeten allemaal rationeel zijn en de waarheid aanvaarden. Als je de weg van de waarheid hebt gehoord en het woord van het leven hebt gelezen, misschien geloof je dan dat

slechts één op de tienduizend van deze woorden overeenkomt met jouw overtuigingen en de Bijbel. Zoek dan door naar dit tienduizendste woord en onderzoek dat. Ik raad je nog steeds aan nederig te zijn, niet overmoedig te worden en jezelf niet altezeer te verhogen. Met een weinig ontzag voor God zul je meer licht ontvangen. Als je deze woorden zorgvuldig onderzoekt en herhaaldelijk overweegt zul je begrijpen of ze de waarheid zijn of niet, en of ze het leven zijn of niet. Misschien zullen sommige mensen, als ze slechts een paar regels gelezen hebben, deze woorden blind veroordelen. Ze kunnen zeggen: "Dit is slechts een verlichting van de Heilige Geest," of "Dit is een valse Christus die gekomen is om de mensen te misleiden." Wie zoiets zegt is door onwetendheid verblind. Je begrijpt te weinig van het werk en de wijsheid van God en ik raad je aan om helemaal opnieuw te beginnen. Jullie moeten niet blind de woorden die God heeft gesproken veroordelen omdat er valse christussen verschenen zijn tijdens de laatste dagen en jullie moeten niet iemand zijn die blasfemeert jegens de Heilige Geest, omdat je bang bent voor misleiding. Zou dat niet ontzettend jammer zijn? Als je na lange tijd van onderzoek nog steeds gelooft dat deze woorden de waarheid niet zijn, de weg niet zijn en niet door God zijn gesproken, dan zul je uiteindelijk gestraft worden en zonder zegeningen zijn. Als je zulke eenvoudig en duidelijk uitgesproken waarheden niet kunt aanvaarden, ben je dan niet ongeschikt voor de redding van God? Ben je dan niet iemand die niet het geluk heeft voor de troon van God terug te keren? Denk daar eens over na! Wees niet te snel en impulsief, en zie het geloof in God niet als een spel. Denk na in het belang van je bestemming, in het belang van je vooruitzichten, in het belang van je leven en speel niet met jezelf. Kun je deze woorden aanvaarden?

Degenen die onverenigbaar zijn met Christus zijn beslist tegenstanders van God

Alle mensen willen graag het werkelijke gelaat van Jezus zien en allen verlangen bij Hem te zijn. Ik geloof dat geen enkele broeder of zuster zou zeggen dat hij of zij Jezus niet wil zien of niet bij Hem wil zijn. Voordat jullie Jezus gezien hebben, dat wil zeggen, voordat jullie de geïncarneerde God gezien hebben, koesteren jullie waarschijnlijk allerlei ideeën, bijvoorbeeld over Jezus' verschijning, Zijn manier van spreken, Zijn manier van leven, enzovoort. Echter, als jullie Hem werkelijk gezien hebben, zullen jullie ideeën snel veranderen. Waarom gebeurt dat? Willen jullie dat weten? Terwijl het waar is dat het denken van de mens niet over het hoofd kan worden gezien, is het zelfs nog ontoelaatbaarder voor de mens om het wezen van Christus te veranderen. Jullie beschouwen Christus als een onsterfelijke of een wijsgeer, maar niemand beschouwt Christus als een normaal mens met een goddelijke essentie. Daarom zijn velen die er dag en nacht naar verlangen om God te zien in werkelijkheid vijanden van God en onverenigbaar met Hem. Is dit niet een fout van de kant van de mens? Zelfs nu denken jullie nog steeds dat jullie geloof en loyaliteit voldoende zijn om jullie waardig te maken om het gelaat van Christus te zien, maar ik spoor jullie aan je toe te rusten met dingen die meer praktisch zijn! Dit doe ik omdat in het verleden, het heden en de toekomst velen van degenen die in contact komen met Christus hebben gefaald of zullen falen; zij spelen allemaal de rol van de farizeeën. Wat is de reden voor jullie falen? Dat komt nu juist omdat er in jullie opvattingen een God bestaat die verheven is en bewondering verdient. Maar de waarheid is niet zoals de mens zou willen. Niet alleen is

Christus niet verheven, maar Hij is bijzonder klein; niet alleen is Hij een mens, maar Hij is een gewone mens; niet alleen kan Hij niet opstijgen naar de hemel, maar Hij kan zich zelfs niet vrij over de aarde bewegen. En omdat dit het geval is, behandelen mensen Hem zoals ze een gewone mens zouden behandelen; ze behandelen Hem nonchalant wanneer ze met Hem zijn, en ze spreken achteloos tegen Hem, terwijl ze nog steeds wachten op de komst van de 'werkelijke Christus'. Jullie beschouwen de Christus die al gekomen is als een gewone mens, en Zijn woord als dat van een gewone mens. Daarom hebben jullie niets ontvangen van Christus. In plaats daarvan hebben jullie je eigen slechtheid volledig en in het volle licht tentoongesteld.

Voorafgaand aan je contact met Christus geloof je wellicht dat je gezindheid volledig getransformeerd is, dat je een loyale volgeling van Christus bent, en dat jij de meest waardige persoon bent om de zegeningen van Christus te ontvangen. En je gelooft ook dat je, omdat je veel gereisd hebt, veel werk hebt gedaan, en veel vruchten hebt voortgebracht, zeker iemand bent die aan het eind de kroon ontvangt. Maar er is één waarheid die je misschien niet kent: de verdorven gezindheid van de mens en zijn opstandigheid en weerstand komen aan het licht als hij Christus ziet – en de opstandigheid en weerstand die op dat moment aan het licht komen, komen volkomen en volledig aan het licht, meer dan op enig ander moment. Omdat Christus de Mensenzoon is – een Mensenzoon die normale menselijkheid heeft – eert of respecteert de mens Hem niet. Omdat God in het vlees leeft, komt de opstandigheid van de mens zo duidelijk en in levendig detail aan het licht. Dus ik zeg dat de komst van Christus alle opstandigheid van de mensheid tevoorschijn heeft doen komen en de natuur van de mensheid duidelijk in de schijnwerpers heeft gezet. Dit wordt ook genoemd: 'een tijger van

de berg lokken', en 'een wolf uit zijn grot lokken'. Durf je te veronderstellen dat je loyaal aan God bent? Durf je te veronderstellen dat je absolute gehoorzaamheid aan God toont? Durf je te veronderstellen dat je niet opstandig bent? Sommigen zullen zeggen: als God mij in een nieuwe omgeving plaatst, dan onderwerp ik mij steevast zonder morren, en bovendien koester ik geen opvattingen over God. Sommigen zullen zeggen: welke taak God mij ook geeft, ik vervul die zo goed als ik kan en zonder enige nalatigheid. In dat geval, vraag ik jullie het volgende: kunnen jullie verenigbaar zijn met Christus als jullie met Hem leven? En hoe lang zijn jullie verenigbaar met Hem? Eén dag? Twee dagen? Eén uur? Twee uur? Jullie geloof is dan misschien prijzenswaardig, maar jullie zijn niet erg standvastig. Als je werkelijk met Christus leeft dan komt je zelfgenoegzaamheid en zelfingenomenheid stukje bij beetje aan het licht door je woorden en daden; en ook je aanmatigende begeerten, je ongehoorzame instelling en ontevredenheid worden vanzelfsprekend openbaar. Ten slotte wordt je arrogantie steeds groter totdat je op even gespannen voet staat met Christus, als water met vuur – en dan zal je aard volledig aan het licht komen. Op dat moment kunnen je opvattingen niet langer verborgen blijven, en ook je klachten zullen spontaan tot uitdrukking komen, en je ontaarde menselijkheid zal volledig aan het licht komen. Echter, zelfs dan zul je je eigen opstandigheid blijven ontkennen. In plaats daarvan geloof je dat een Christus zoals deze niet gemakkelijk door de mens aanvaard kan worden, dat Hij te veeleisend is ten aanzien van de mens, en dat je je volledig zou onderwerpen als Hij alleen maar een wat vriendelijker Christus was. Jullie geloven dat jullie je opstandigheid altijd kunnen rechtvaardigen, en dat jullie alleen opstandig tegen Hem zijn nadat Christus jullie tot over een bepaalde grens heeft gedreven. Nooit hebben jullie bedacht dat jullie

hebben gefaald om Christus als God te beschouwen en ook in jullie intentie om Hem te gehoorzamen. Maar je houdt liever hardnekkig vol dat Christus moet werken volgens jouw wensen, en zodra er maar één ding is waarin Hij dat niet doet, dan geloof je dat Hij geen God is, maar een mens. Zijn er niet velen onder jullie die het met Hem op deze manier aan de stok hebben gehad? Wie is dit nu eigenlijk in wie jullie geloven? En op welke manier zoeken jullie?

Jullie verlangen er altijd naar Christus te zien, maar ik spoor jullie aan jezelf niet zo hoog te achten; iedereen kan Christus zien, maar ik zeg dat niemand geschikt is om Christus te zien. De natuur van de mens is vervuld van kwaad, arrogantie en opstandigheid, en op het moment dat je Christus ziet, zal je natuur je vernietigen en je ten dode veroordelen. Je omgang met een broeder (of een zuster) zegt wellicht niet zoveel over je, maar het is niet zo gemakkelijk wanneer je omgaat met Christus. Op elk moment kunnen je opvattingen wortel schieten, kan je arrogantie groeien, en kan je opstandigheid vrucht dragen. Hoe kun je met zo'n menselijkheid geschikt zijn om met Christus om te gaan? Ben je werkelijk in staat om Hem te behandelen als God, elk moment van elke dag? Zul je werkelijk de realiteit hebben van onderwerping aan God? Jullie aanbidden de verheven God in jullie hart als Jehova, terwijl jullie de zichtbare Christus beschouwen als mens. Jullie verstand is té inferieur en jullie menselijkheid is té zeer ontaard! Jullie zijn niet in staat om Christus altijd als God te beschouwen; alleen bij gelegenheid, als je het graag wilt, grijp je je aan Hem vast en aanbid je Hem als God. Dit is de reden dat ik zeg dat jullie niet in God geloven, maar dat jullie een groep handlangers zijn die tegen Christus vechten. Zelfs mensen die vriendelijk zijn voor anderen worden beloond, maar Christus, die zo'n werk onder jullie

gedaan heeft, heeft van de mens noch liefde, noch vergoeding of onderwerping ontvangen. Is dat niet iets hartverscheurends?

Misschien heb je gedurende je jaren van geloof in God nooit iemand vervloekt of nooit een slechte daad begaan, maar kun je, in je omgang met Christus, toch de waarheid niet spreken, niet eerlijk handelen, en niet het woord van Christus gehoorzamen; in dat geval zeg ik dat je de meest duistere en kwaadaardige persoon ter wereld bent. Misschien ben je uitzonderlijk hartelijk en toegewijd aan je familieleden, vrienden, vrouw (of man), zonen en dochters en ouders, en maak je nooit misbruik van anderen. Echter, als je niet verenigbaar en in harmonie met Christus bent – zelfs als je al het jouwe uitput om je naasten te helpen of zorgvuldig te zorgen voor je vader, moeder en gezinsleden – dan zeg ik dat je nog steeds slecht bent, en bovendien vol van sluwe listen. Denk niet dat je verenigbaar bent met Christus alleen maar omdat je goed met anderen omgaat of een paar goede daden doet. Denk je dat je met je liefdadige bedoeling een zegen van de hemel kunt ontfutselen? Denk je dat het doen van een paar goede daden je gehoorzaamheid kan vervangen? Niemand van jullie kan accepteren om behandeld en gesnoeid te worden en iedereen vindt het moeilijk om de normale menselijkheid van Christus te aanvaarden, ondanks dat jullie steeds rondbazuinen over jullie gehoorzaamheid aan God. Zo'n geloof als dat van jullie zal een passende vergelding met zich meebrengen. Geef je niet langer over aan fantasierijke illusies en het verlangen Christus te zien, want jullie zijn te klein van gestalte, zelfs zo dat jullie het niet eens waard zijn om Hem te zien. Als je volledig gereinigd bent van je opstandigheid en in harmonie met Christus kunt zijn, dan zal op dat moment God vanzelfsprekend aan je verschijnen. Als je God wilt zien zonder dat je gesnoeid bent of oordeel ondergaan hebt, dan zul je

beslist een tegenstander van God worden en dan ben je bestemd voor vernietiging. De natuur van de mens is intrinsiek vijandig ten opzichte van God, want alle mensen zijn onderworpen aan Satans meest diepgaande verdorvenheid. Als de mens probeert met God om te gaan vanuit zijn eigen verdorvenheid, dan staat vast dat daar niets goeds uit kan voortkomen; zijn daden en woorden zullen beslist en telkens weer zijn verdorvenheid aan het licht doen komen, en in zijn omgang met God zal zijn opstandigheid in elk opzicht openbaar worden. Onbewust komt de mens in opstand tegen Christus, gaat hij Christus bedriegen, en Christus verloochenen; als dit gebeurt komt de mens in een nog hachelijker situatie, en als dit voortduurt wordt hij aan straf onderworpen.

Sommigen geloven wellicht dat, als omgang met God zo gevaarlijk is, het misschien verstandiger is om God op afstand te houden. Wat kunnen zulke mensen eventueel winnen? Kunnen ze loyaal aan God zijn? Zeker, omgang met God is heel moeilijk, maar dat is alleen omdat de mens verdorven is en niet omdat God niet in staat is om met hem om te gaan. Het zou het beste voor jullie zijn als je meer moeite deed voor de waarheid om jezelf te kennen. Waarom hebben jullie geen gunst gevonden bij God? Waarom is jullie gezindheid weerzinwekkend voor Hem? Waarom roept jullie spreken Zijn afkeer op? Zodra jullie een beetje loyaliteit hebben getoond zijn jullie trots op jezelf en eisen jullie een beloning voor een kleine bijdrage. Jullie kijken op anderen neer als jullie een greintje gehoorzaamheid hebben getoond, en jullie worden minachtend naar God als jullie een kleine taak hebben verricht. Voor het ontvangen van God vraag je geld, giften en complimenten. Het geeft jullie hartzeer om één of twee munten te geven; en als je er tien geeft, wens je zegeningen te ontvangen en met aanzien behandeld te worden. Een menselijkheid als die van jullie is werkelijk

aanstootgevend om over te spreken of van te horen. Is er iets prijzenswaardig in jullie woorden en daden? Zowel degenen die hun plicht vervullen als degenen die dat niet doen, zowel degenen die leiden als die volgen, zowel degenen die God ontvangen als degenen die dat niet doen, zowel degenen die geven als degenen die dat niet doen, zowel degenen die preken als degenen die het woord ontvangen, enzovoort: al deze mensen prijzen zichzelf. Vinden jullie dit niet belachelijk? Jullie weten heel goed dat je in God gelooft, maar jullie kunnen je toch niet met God verenigen. Terwijl jullie heel goed weten dat jullie totaal niets waard zijn, volharden jullie in opschepperij. Voelen jullie niet dat jullie verstand verslechterd is, zo erg dat jullie geen zelfcontrole meer hebben? Hoe kunnen jullie met een dergelijk verstand geschikt zijn om met God om te gaan? Zijn jullie niet bang voor jezelf op dit punt? Jullie gezindheid is al verslechterd tot het punt waar je niet verenigbaar kunt zijn met God. Nu dit het geval is, is jullie geloof dan niet belachelijk? Is jullie geloof niet bespottelijk? Hoe ga je je toekomst aanpakken? Hoe ga je het pad kiezen waarop je gaat wandelen?

Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren

Ik heb op aarde velen gezocht om mijn volgelingen te zijn. Onder al deze volgelingen zijn er mensen die als priesters dienen, zij die leiding geven, zij die de zonen vormen, zij die het volk vormen, en zij die een dienst bekleden. Ik verdeel ze over deze verschillende categorieën op basis van de loyaliteit die ze aan mij tonen. Wanneer alle mensen naar hun soort zijn ingedeeld, dat wil zeggen, wanneer de natuur van elke soort mens is geopenbaard, dan zal ik elke mens tot zijn rechtmatige soort rekenen en elke soort op zijn passende plaats

zetten zodat ik mijn doel van redding van de mensheid zal kunnen realiseren. Om de beurt roep ik groepen van degenen die ik wil redden om terug te keren naar mijn huis, en dan laat ik al deze mensen mijn werk in de laatste dagen accepteren. Tegelijkertijd classificeer ik de mens naar zijn soort, en dan beloon of bestraf ik elk van hen op basis van zijn daden. Dat zijn de stappen die mijn werk omvatten.

Nu woon ik op aarde en leef ik onder de mensen. Alle mensen ervaren mijn werk en beschouwen mijn uitspraken, en daarmee schenk ik alle waarheden aan elk van mijn volgelingen zodat zij het leven van mij kunnen ontvangen en zo een weg kunnen vinden die zij kunnen betreden. Want ik ben God, gever van het leven. Gedurende de vele jaren van mijn werk heeft de mens veel ontvangen en veel opgegeven, maar toch zeg ik nog steeds dat de mens niet echt in mij gelooft. Dit komt omdat de mensen alleen maar met hun lippen erkennen dat ik God ben, maar het niet eens zijn met de waarheid die ik spreek en nog minder de waarheid in de praktijk brengen die ik van hen verlang. Dat wil zeggen, de mens erkent alleen het bestaan van God, maar niet dat van de waarheid; de mens erkent alleen het bestaan van God, maar niet dat van het leven; de mens erkent alleen Gods naam, maar niet Zijn wezen. Vanwege zijn ijver is de mens mij weerzinwekkend geworden. Want de mens gebruikt alleen maar aangenaam klinkende woorden om mij te misleiden, en niemand aanbidt mij met een waarachtig hart. Jullie spraak bevat de verleiding van de slang; voorts is het uiterst hooghartig, een echte proclamatie door de aartsengel. Bovendien zijn jullie daden beschamend afgetakeld en verscheurd; jullie onmatige verlangens en hebzuchtige bedoelingen zijn beledigend voor het oor. Jullie zijn allemaal motten in mijn huis geworden, objecten om met walging weg te gooien. Want

geen van jullie zijn liefhebbers van de waarheid, maar eerder mensen die zegeningen begeren, en naar de hemel willen opstijgen, en het prachtige visioen willen zien dat Christus Zijn macht op aarde uitoefent. Maar hebben jullie ooit bedacht hoe iemand als jullie, zo diep verdorven, en die helemaal niet weet wat God is, waardig zouden kunnen zijn om God te volgen? Hoe zouden jullie naar de hemel kunnen opstijgen? Hoe zouden jullie waardig kunnen zijn om de grootsheid, die zonder weerga is in zijn pracht, te zien? Jullie monden zijn gevuld met woorden van bedrog en vuiligheid, van verraad en arrogantie. Nooit hebben jullie woorden van oprechtheid tot mij gesproken, geen heilige woorden, geen woorden van onderwerping aan mij na het ervaren van mijn woord. Hoe ziet jullie geloof er uiteindelijk uit? Jullie harten zijn gevuld met verlangens en rijkdom, jullie gedachten met materiële dingen. Dagelijks berekenen jullie hoe jullie iets van mij kunnen krijgen, hoeveel rijkdom en hoeveel materiële dingen jullie van mij hebben gekregen. Dagelijks verwachten jullie steeds meer zegeningen voor jullie zelf, zodat jullie steeds meer en beter van de dingen waarvan genoten kan worden, kunnen genieten. Datgene waar jullie op elk moment aan denken, ben ik niet, noch is het de waarheid die van mij komt, maar eerder jullie man (vrouw), zonen, dochters, of wat jullie eten en dragen, en hoe jullie genot nog meer kan worden en nog beter. Zelfs als jullie je maag volproppen, zijn jullie dan niet weinig meer dan een lijk? Zelfs als jullie je, uiterlijk, met zulke prachtige kleding opdirken, zijn jullie dan niet nog steeds weinig meer dan een wandelend lijk zonder enig leven? Jullie zwoegen ter wille van jullie maag tot jullie haar grijs kleurt, maar geen van jullie offert één enkele haar voor mijn werk. Jullie zijn constant onderweg, jullie belasten je lichaam en pijnigen je hersens, ter wille van

je vlees en je zonen en dochters, maar toch toont geen van jullie enige bezorgdheid of zorg voor mijn wil. Wat hopen jullie nog van me te krijgen?

Ik ben nooit gehaast als ik mijn werk doe. Langs welke weg de mens mij ook volgt, ik doe mijn werk in overeenstemming met elke stap, in overeenstemming met mijn plan. Daarom, ook al rebelleren jullie zo veel tegen mij, stop ik nog steeds niet met mijn werk en blijf ik nog steeds de woorden spreken die ik wil spreken. Ik roep naar mijn huis al diegenen die ik heb voorbestemd om het publiek te zijn voor mijn woord, en plaats dan allen die gehoorzamen en naar mijn woord verlangen voor mijn troon. Degenen die mijn woord de rug toekeren, zij die niet gehoorzamen en zich aan mij onderwerpen, en zij die mij openlijk uitdagen, zullen allemaal terzijde worden geworpen om hun uiteindelijke straf af te wachten. Alle mensen leven te midden van verdorvenheid en onder de hand van de boze, dus niet veel van mijn volgelingen verlangen eigenlijk naar de waarheid. Dat wil zeggen, de meesten aanbidden mij niet met een oprecht hart of met de waarheid, maar proberen mijn vertrouwen te verkrijgen door verdorvenheid, rebellie en bedrieglijke afwegingen. Om deze reden zeg ik: Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren. Allen die geroepen zijn, zijn diep verdorven en ze leven allemaal in hetzelfde tijdperk, maar degenen die uitverkoren zijn, zijn slechts die groep die in de waarheid geloven en de waarheid erkennen en in praktijk brengen. Deze mensen maken slechts een heel klein deel uit van het geheel, en onder deze mensen zal ik meer eer ontvangen. Afgemeten aan deze woorden, weten jullie of jullie tot de uitverkorenen behoren? Hoe zal jullie einde zijn?

Ik heb al gezegd ik veel volgelingen heb, maar er zijn er maar weinig die mij liefhebben met een waarachtig hart. Misschien zou iemand kunnen zeggen: "Zou

ik zo'n geweldige prijs hebben betaald als ik niet van u hield? Zou ik tot hier zijn gevolgd als ik niet van u hield?" Je hebt zeker veel redenen, en je liefde is zonder twijfel zeer groot, maar wat is de essentie van je liefde voor mij? 'Liefde', zoals het wordt genoemd, verwijst naar een emotie die puur en vlekkeloos is, waarbij het hart wordt gebruikt om lief te hebben, te voelen en attent te zijn. In de liefde zijn er geen voorwaarden, geen barrières en geen afstandelijkheid. In de liefde is er geen achterdocht, geen bedrog en geen sluwheid. In de liefde wil men er niets voor terug hebben en is er niets onzuivers. Als je liefhebt dan zul je niet bedriegen, klagen, verraden, rebelleren, dwingen, of proberen iets te winnen of om een bepaalde hoeveelheid te verkrijgen. Als je liefhebt, dan zul je je graag opofferen en ontberingen verdragen, en zul je verenigbaar worden met mij. Je geeft alles op voor mij: je geeft je gezin op, je toekomst, je jeugd en je huwelijk. Anders zou je liefde helemaal geen liefde zijn, maar eerder bedrog en verraad! Wat voor soort liefde is de jouwe? Is het ware liefde? Of namaak? Hoeveel heb je opgegeven? Hoeveel heb je opgeofferd? Hoeveel liefde heb ik van jou gekregen? Weet je dat? Jullie harten zijn vervuld van kwaad, verraad en bedrog, en nu dat zo is, hoeveel onzuiverheden zijn er dan in jullie liefde? Jullie denken dat jullie al genoeg hebben opgegeven voor mij; jullie denken dat jullie liefde voor mij al genoeg is. Maar waarom dragen jullie woorden en daden altijd rebellie en bedrog met zich mee? Jullie volgen mij, maar toch erkennen jullie mijn woord niet. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar werpen mij dan opzij. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar zijn wantrouwend tegenover mij. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar jullie kunnen mijn bestaan niet accepteren. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar behandelen mij niet passend bij wie ik ben en maken het mij

keer op keer moeilijk. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar proberen mij voor de gek te houden en mij bij elke gelegenheid te misleiden. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie dienen mij, maar jullie vrezen mij niet. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie zijn tegen mij in alle opzichten en alle dingen. Wordt dit allemaal als liefde beschouwd? Jullie hebben veel opgeofferd, dat is waar, maar jullie hebben nog nooit datgene in praktijk gebracht wat ik van jullie verlang. Kan dit als liefde worden beschouwd? Een zorgvuldige inspectie toont aan dat er geen spoorje liefde voor mij in jullie is. Hoeveel hebben jullie nu eigenlijk gewonnen, na zoveel jaren werk en de vele woorden die ik heb gegeven? Is dit niet een zorgvuldige terugblik waard? Ik wijs jullie hier op: degenen die ik tot mij roep, zijn niet degenen die nooit zijn verdorven; maar degenen die ik verkies zijn degenen die werkelijk van mij houden. Daarom zouden jullie waakzaam moeten zijn met jullie woorden en daden en jullie intenties en gedachten moeten onderzoeken zodat ze niet de grens overschrijden. In deze tijd van de laatste dagen, doe jullie uiterste best om jullie liefde aan mij op te offeren, want anders zal mijn toorn nooit van jullie wijken.

Je zou de weg van verenigbaarheid met Christus moeten zoeken

Ik heb veel werk onder de mensen gedaan en de woorden die ik in deze tijd heb uitgedrukt zijn veel geweest. Deze woorden zijn ter wille van de redding van de mens en werden uitgedrukt zodat de mens verenigbaar met mij kon worden. Toch heb ik maar een paar mensen op aarde bereikt die verenigbaar met mij zijn en daarom zeg ik dat de mens mijn woorden niet koestert, want de mens is niet

verenigbaar met mij. Op deze manier is het werk dat ik doe niet alleen zodat de mens mij kan aanbidden. Het grotere belang ervan is dat de mens verenigbaar met mij kan zijn. Mensen die verdorven zijn leven allemaal in de valstrik van Satan, ze leven in het vlees, leven in zelfzuchtige verlangens en er is niemand onder hen die verenigbaar is met mij. Er zijn mensen die zeggen dat ze dat wel zijn, maar die allen vage idolen aanbidden. Hoewel ze mijn naam als heilig erkennen, begaan ze een pad dat tegengesteld loopt aan mij en hun woorden zijn vol arrogantie en zelfvertrouwen, omdat ze allemaal fundamenteel tegen mij zijn en niet verenigbaar met mij. Elke dag zoeken ze naar sporen van mij in de Bijbel en vinden willekeurig 'passende' passages die ze eindeloos lezen en die ze reciteren als geschriften. Ze weten niet hoe ze met mij verenigbaar kunnen zijn, weten niet wat het betekent om in vijandschap met mij te zijn en lezen de geschriften slechts blindelings. Ze beperken binnen de Bijbel een vage God die ze nooit hebben gezien en ze zijn niet bij machte om die te zien en ze kijken wel als ze eens vrije tijd hebben. Ze geloven alleen in mijn bestaan binnen de reikwijdte van de Bijbel. Voor hen ben ik hetzelfde als de Bijbel; zonder de Bijbel ben ik er niet en zonder mij is er geen Bijbel. Ze besteden geen aandacht aan mijn bestaan of daden, maar in plaats daarvan besteden ze extreme en speciale aandacht aan elk afzonderlijk woord van de Schrift en velen van hen geloven zelfs dat ik niets dat ik zou willen doen zou moeten doen, tenzij het door de Schrift is voorzeggd. Ze hechten teveel waarde aan de Schrift. Je zou kunnen zeggen dat ze woorden en uitdrukkingen als te belangrijk zien en gaan zelfs zo ver dat ze verzen uit de Bijbel gebruiken om elk woord dat ik zeg af te wegen en om mij te veroordelen. Wat zij zoeken is niet de weg van verenigbaarheid met mij, of de weg van verenigbaarheid met de waarheid, maar de weg van

verenigbaarheid met de woorden van de Bijbel en zij geloven dat alles wat niet overeenkomt met de Bijbel, zonder uitzondering, niet mijn werk is. Zijn zulke mensen niet de plichtsgetrouwe afstammelingen van de farizeeën? De Joodse farizeeën gebruikten de wet van Mozes om Jezus te veroordelen. Ze zochten niet naar verenigbaarheid met de Jezus van die tijd, maar volgden ijverig de wet naar de letter en gingen zelfs zo ver dat ze uiteindelijk de onschuldige Jezus aan het kruis nagelden, nadat ze Hem ervan beschuldigden dat Hij de Oudtestamentische wet niet naleefde en dat Hij de Messias niet was. Wat was hun essentie? Was het niet, dat ze niet zochten naar de weg van verenigbaarheid met de waarheid? Ze waren geobsedeerd door elk woord van de Schrift, terwijl ze geen aandacht schonken aan mijn wil en de stappen en methoden van mijn werk. Het waren geen mensen die de waarheid zochten, maar mensen die zich stevig aan woorden vastklampten; het waren geen mensen die in God geloofden, maar mensen die in de Bijbel geloofden. In wezen waren zij waakhonden van de Bijbel. Om de belangen van de Bijbel te beschermen en de waardigheid van de Bijbel te handhaven en de reputatie van de Bijbel te beschermen, gingen ze zo ver dat ze de genadige Jezus aan het kruis nagelden. Dit deden ze alleen om de Bijbel te verdedigen en om de status van elk woord van de Bijbel in de harten van mensen te handhaven. Dus gaven ze de voorkeur aan het verzaken van hun toekomst en het zondoffer, om Jezus, die Zich niet aan de doctrine van de Schrift hield, ter dood te veroordelen. Waren zij niet de lakeien van elk woord van de Schrift?

En hoe zit het met de mensen tegenwoordig? Christus is gekomen om de waarheid vrij te geven, maar zij willen Hem liever uit de mensheid verdrijven om zodoende de hemel binnen te gaan en genade te ontvangen. Ze zouden de

komst van de waarheid liever volledig ontkennen om de belangen van de Bijbel te beschermen en zouden liever de Christus die het vlees weer aannam opnieuw aan het kruis nagelen om het eeuwige bestaan van de Bijbel te garanderen. Hoe kan de mens mijn redding ontvangen, wanneer zijn hart zo kwaadaardig is en zijn aard zo vijandig tegenover mij? Ik leef onder de mensen, maar de mensen weten niets van mijn bestaan. Wanneer ik mijn licht op de mens schijn, blijft hij nog steeds onwetend van mijn bestaan. Wanneer ik mijn toorn over de mens ontketen, ontkent hij mijn bestaan met nog grotere kracht. De mens zoekt naar verenigbaarheid met woorden, met de Bijbel, maar toch nadert geen enkele persoon tot mij om de weg van verenigbaarheid met de waarheid te zoeken. De mens kijkt naar mij op in de hemel en besteedt bijzondere zorg aan mijn bestaan in de hemel, maar niemand geeft om mij in het vlees, want ik die onder de mensen leef, ben gewoon te onbeduidend. Degenen die alleen naar verenigbaarheid met de woorden van de Bijbel zoeken en die alleen naar verenigbaarheid met een vage God zoeken, zijn voor mij een ellendige vertoning. Dat is omdat wat ze aanbidden dode woorden zijn en een God die in staat is om ze ongekennde schatten te geven. Wat zij aanbidden is een God die Zichzelf overgeeft aan de genade van de mens en die niet bestaat. Wat kunnen zulke mensen dan van mij verkrijgen? De mens is simpelweg te min voor woorden. Degenen die tegen mij zijn, die ongebreidelde eisen aan mij stellen, die geen liefde voor de waarheid hebben, die opstandig zijn jegens mij – hoe zouden die verenigbaar met mij kunnen zijn?

Degenen die tegen mij zijn, zijn degenen die niet verenigbaar met mij zijn. Zo zijn ook zij die de waarheid niet liefhebben en degenen die tegen mij rebelleren nog meer tegen mij en nog minder verenigbaar met mij. Allen die niet

verenigbaar met mij zijn, geef ik over aan de boze. Ik laat ze over aan de verdorvenheid van de boze, geef ze de vrije hand om hun kwaadwilligheid te laten zien en geef ze uiteindelijk over aan de boze om te worden verslonden. Het maakt mij niet uit hoeveel mensen mij aanbidden, dat wil zeggen, het maakt mij niet uit hoeveel mensen in mij geloven. Het enige dat mij aan gaat, is hoeveel mensen verenigbaar zijn met mij. Dat is omdat al diegenen die niet verenigbaar met mij zijn slechte mensen zijn die mij verraden; zij zijn mijn vijanden en ik zal mijn vijanden niet in mijn huis op een voetstuk plaatsten. Degenen die verenigbaar met mij zijn zullen mij altijd in mijn huis dienen en zij die van zichzelf mijn vijanden maken zullen voor eeuwig mijn straf ondergaan. Degenen die alleen om de woorden van de Bijbel geven, die zich niet bekommeren om de waarheid of mijn voetsporen zoeken – zij zijn tegen mij, want zij beperken mij volgens de Bijbel en beperken mij in de Bijbel en zijn zo extreem godslasterlijk naar mij. Hoe zouden zulke mensen voor mijn aangezicht kunnen komen? Ze geven geen aandacht aan mijn daden, of mijn wil, of de waarheid, maar in plaats daarvan obsederen ze over woorden, woorden die doden. Hoe zouden zulke mensen verenigbaar met mij kunnen zijn?

Ik heb zoveel woorden uitgedrukt en heb ook mijn wil en gezindheid tot uitdrukking gebracht, maar toch zijn mensen nog steeds niet in staat om mij te kennen en in mij te geloven. Je zou ook kunnen zeggen dat ze nog steeds niet in staat om mij te gehoorzamen. Degenen die vanuit de Bijbel leven, zij die leven vanuit de wet, zij die aan het kruis leven, zij die volgens de leer leven, zij die leven te midden van het werk dat ik vandaag doe – wie van hen is verenigbaar met mij? Jullie denken alleen aan het ontvangen van zegeningen en beloningen en hebben nooit een gedachte gewijd aan hoe je met mij verenigbaar kunt zijn, of

hoe je kunt voorkomen een vijand van mij te worden. Ik ben zo teleurgesteld in jullie, want ik heb jullie zoveel gegeven, maar ik heb zo weinig van jullie gekregen. Jullie bedrog, jullie arrogantie, jullie hebzucht, jullie extravagante verlangens, jullie verraad, jullie ongehoorzaamheid – welke van deze kon aan mijn opmerkzaamheid ontsnappen? Jullie zijn onzorgvuldig met mij, jullie houden me voor de gek, jullie beledigen mij, jullie proberen mij te vleien, jullie persen me af, jullie buiten mij uit voor offers – hoe zou zo'n kwaadaardigheid mijn bestraffing kunnen ontgaan? Jullie kwade gedrag is een bewijs van jullie vijandschap tegen mij en is een bewijs dat jullie niet verenigbaar met mij zijn. Iedereen van jullie gelooft dat hij zo verenigbaar met mij is, maar als dat het geval zou zijn, op wie is dan zo'n onweerlegbaar bewijs van toepassing? Jullie geloven dat jullie de grootste oprechtheid en loyaliteit jegens mij bezitten. Jullie denkt dat jullie zo goedhartig zijn, zo medelevend en dat jullie zoveel aan mij hebben toegewijd. Jullie denken dat jullie genoeg voor me hebben gedaan. Maar hebben jullie deze overtuigingen ooit vergeleken met jullie eigen gedrag? Ik zeg jullie dat jullie in overvloedige mate arrogant, hebzuchtig en plichtmatig zijn; de kunstjes waarmee jullie me voor de gek houden zijn al te vindingrijk en jullie hebben al te veel verachtelijke intenties en methoden. Jullie loyaliteit is te zwak, jullie oprechtheid is te schaars en jullie geweten ontbreekt nog meer. Er is te veel boosaardigheid in jullie harten, en niemand ontkomt aan jullie boosaardigheid, zelfs ik niet. Jullie sluiten me buiten omwille van jullie kinderen, of jullie echtgenoten, of jullie eigen zelfbehoud. In plaats van om mij te geven, geven jullie om jullie familie, jullie kinderen, jullie status, jullie toekomst en jullie eigen voldoening. Wanneer hebben jullie ooit aan mij gedacht terwijl jullie spraken of handelden? Als het koud weer is, wenden jullie gedachten zich tot jullie kinderen, jullie echtgenoten of jullie

ouders. Als het warm weer is, heb ik ook geen plaats in jullie gedachten. Wanneer je je plicht doet, denk je aan je eigen belangen, aan je eigen persoonlijke veiligheid, aan de leden van je gezin. Wat heb je ooit gedaan dat voor mij was? Wanneer heb je ooit aan mij gedacht? Wanneer ooit heb je jezelf, tegen elke prijs, toegewijd aan mij en mijn werk? Waar is het bewijs van je verenigbaarheid met mij? Waar is de realiteit van je trouw aan mij? Waar is de realiteit van je gehoorzaamheid aan mij? Wanneer zijn jouw intenties niet geweest om mijn zegeningen te verkrijgen? Jullie houden me voor de gek en bedriegen mij, jullie spelen met de waarheid en verhullen het bestaan van de waarheid en verraden de inhoud van de waarheid. Jullie plaatsen jezelf zo vijandig tegenover mij, dus wat staat jullie te wachten in de toekomst? Jullie zoeken alleen naar verenigbaarheid met een vage God en zoeken slechts een vaag geloof, maar toch zijn jullie niet verenigbaar met Christus. Zal jullie misdadigheid niet dezelfde vergelding ontvangen als die wat de goddelozen verdienen? Op dat moment zullen jullie je realiseren dat niemand die niet verenigbaar met Christus is de dag van toorn kan ontvluchten en jullie zullen ontdekken wat voor vergelding zal worden gebracht aan hen die vijandig tegenover Christus staan. Wanneer die dag aanbreekt, zullen jullie dromen om gezegend te worden voor jullie geloof in God en om toegang te krijgen tot de hemel, allemaal in duigen vallen. Maar niet zo voor hen die verenigbaar zijn met Christus. Hoewel ze zoveel hebben verloren, hoewel ze veel ellende hebben geleden, zullen ze de hele erfenis ontvangen die ik aan de mensheid zal nalaten. Uiteindelijk zullen jullie begrijpen dat alleen ik de rechtvaardige God ben en dat alleen ik in staat ben om de mensheid naar diens prachtige bestemming te brengen.

Ben jij iemand die waarlijk in God gelooft?

Misschien geloof je al meer dan één of twee jaar in God en misschien heb je in die jaren veel tegenspoed in je leven meegemaakt. Of misschien heb je geen tegenspoed gehad, maar juist veel genade ontvangen. Het kan ook zijn dat je noch tegenspoed, noch genade hebt ervaren, maar in plaats daarvan een heel gewoon leven hebt geleid. Hoe dan ook, je bent nog steeds een volgeling van God. Laten we dus gemeenschap hebben over het onderwerp van het volgen van Hem. Ik moet iedereen die deze woorden leest er echter op wijzen dat het woord van God gericht is tot al diegenen die God erkennen en al diegenen die God volgen – niet tot alle mensen in het algemeen, met inbegrip van hen die God niet erkennen. Als je gelooft dat God tot de massa, tot alle mensen in de wereld spreekt, dan zal het woord van God geen effect op je hebben. Bewaar alle woorden dus in je hart en plaats jezelf niet buiten hun bereik. Hoe dan ook, laten we het hebben over wat er in ons huis gebeurt.

Jullie zouden nu allemaal moeten begrijpen wat geloven in God echt betekent. De betekenis van geloof in God waarover ik eerder heb gesproken, heeft te maken met jullie positieve intrede. Daarover ga ik het vandaag niet hebben. Vandaag wil ik de essentie van jullie geloof in God analyseren. Dit betekent vanzelfsprekend dat ik jullie vanuit het negatieve aspect leid. Als ik dat niet doe, zullen jullie nooit je ware gezicht kennen en zullen jullie altijd maar blijven opscheppen over hoe vroom en trouw jullie wel niet zijn. Met andere woorden, als ik de lelijkheid die diep in jullie harten schuilt niet aan het licht breng, zullen jullie een kroon opzetten en alle glorie aan jezelf toekennen. Jullie

hooghartige en arrogante aard zet jullie ertoe aan jullie eigen geweten te verraden, in opstand te komen tegen Christus en Hem te weerstaan, en jullie lelijkheid te laten zien en zo jullie bedoelingen, opvattingen, buitensporige verlangens en ogen vol hebzucht bloot te leggen. En toch blijven jullie beweren dat jullie je leven zullen wijden aan het werk van Christus, en steeds opnieuw herhalen jullie de waarheden die Christus lang geleden gesproken heeft. Dit is jullie 'geloof'. Dit is jullie 'geloof zonder onzuiverheid'. Ik heb de mens altijd al aan een heel strenge norm gehouden. Als aan jouw loyaliteit achterliggende bedoelingen en voorwaarden verbonden zijn, heb ik je zogenaamde loyaliteit liever niet, want ik verafschuw mensen die mij met hun bedoelingen misleiden en mij met voorwaarden chanteren. Ik wil alleen dat de mens absoluut loyaal is aan mij, en dat hij alles doet omwille en ter bewijs van dat ene woord: geloof. Ik veracht de mooie woorden die jullie gebruiken om mij te verheugen. Ik behandel jullie immers met volkomen oprechtheid en dus wil ik dat jullie mij, op jullie beurt, waar geloof betonen. Wat geloof betreft, denken veel mensen misschien dat ze God volgen omdat ze geloof hebben, anders zouden ze zulk lijden niet verdragen. Laat me je dan dit vragen: Hoe komt het dat je God nooit vereert, ook al geloof je in Zijn bestaan? Hoe komt het dat je de vreze Gods niet in je hart hebt als je in Zijn bestaan gelooft? Je erkent dat Christus de incarnatie van God is, waarom heb je dan zoveel minachting voor Hem? Waarom handel je zo respectloos naar Hem? Waarom oordeel je openlijk over Hem? Waarom bespioneer je altijd Zijn bewegingen? Waarom onderwerp je je niet aan Zijn ordeningen? Waarom handel je niet in overeenstemming met Zijn woord? Waarom pers je Hem af en beroof je Hem van Zijn offergaven? Waarom spreek jij namens Christus? Waarom beoordeel jij of Zijn werk en Zijn woord correct zijn? Waarom durf je

Hem achter Zijn rug te belasteren? Is dit – en er zijn nog meer voorbeelden – wat jullie geloof inhoudt?

Alles wat jullie zeggen en doen maakt de elementen van ongeloof in Christus zichtbaar die jullie in je meedragen. Jullie beweegredenen en doelen voor wat jullie doen, zijn doordrenkt van ongeloof; zelfs het gevoel dat voortkomt uit de blik in jullie ogen is besmet met dergelijke elementen. Met andere woorden, elk van jullie draagt elementen van ongeloof met zich mee, elke minuut van de dag. Dit betekent dat jullie elk moment het gevaar lopen Christus te verraden. Want het bloed dat door jullie aderen stroomt is vervuld met het ongeloof in de vleesgeworden God. Daarom zeg ik dat jullie op de weg van het geloof in God dan ook geen voetafdrukken van betekenis achterlaten. Jullie reis langs de weg van het geloof in God heeft geen stevig fundament en in plaats daarvan geloven jullie in 'de automatische piloot'. Jullie zijn altijd sceptisch over het woord van Christus en kunnen het niet meteen in praktijk brengen. Dat is de reden waarom jullie geen geloof in Christus hebben. Een andere reden dat jullie niet in Christus geloven is dat jullie altijd opvattingen over Hem hebben. Steeds weer zijn jullie sceptisch over het werk van Christus. Steeds weer is het woord van Christus tot dovemansoren gericht. Wat Christus ook doet, steeds weer hebben jullie er een mening over, zonder het echt te kunnen begrijpen. Steeds weer vinden jullie het moeilijk jullie eigen opvattingen opzij te zetten, ongeacht de uitleg die jullie krijgen, en ga zo maar door. Dit zijn allemaal elementen van ongeloof die zich in jullie harten vermengd hebben. Hoewel jullie het werk van Christus volgen en nooit achterblijven, is er toch te veel rebellie in jullie hart. Deze rebellie is een onzuiverheid in jullie geloof in God. Misschien zijn jullie het er niet mee eens, maar als je daarin niet je eigen achterliggende bedoelingen herkent, zul je zeker

omkomen. Want God vervolmaakt alleen diegenen die echt in Hem geloven, niet diegenen die sceptisch tegenover Hem staan en al helemaal niet diegenen die Hem schoorvoetend volgen ook al hebben ze nooit geloofd dat Hij God is.

Sommige mensen verheugen zich niet in de waarheid en nog minder in het oordeel. In plaats daarvan verheugen ze zich in hun macht en rijkdommen. Dat soort mensen wordt machtszoekers genoemd. Zij komen uitsluitend af op die geloofsgemeenschappen in de wereld die invloed hebben en op die geestelijk leiders en leraren die van een theologische hogeschool komen. Ondanks dat ze de weg van de waarheid hebben aanvaard, blijven ze sceptisch en zijn ze niet in staat zichzelf volledig toe te wijden. Ze praten over offers brengen voor God, maar hun ogen zijn gericht op de grote geestelijk leiders en leraren, en Christus wordt opzijgeschoven. Hun hart is vol van roem, fortuin en glorie. Ze geloven er niets van dat zo'n onaanzienlijke man in staat is zovelen te overwinnen, dat iemand die zo onopvallend is, in staat is mensen te vervolmaken. Ze geloven er niets van dat deze stumperds die tussen het vuil en de mesthopen leven de mensen zijn die door God zijn uitverkoren. Als dát soort mensen door God gered zou worden, denken ze, zou het de wereld op zijn kop zijn en iedereen zou in een deuk liggen van het lachen. Ze geloven dat als God zulke sukkelaars uitkiest om te worden vervolmaakt, die hoge heren God Zelf zouden worden. Hun perspectief is besmet met ongeloof; sterker nog, het zijn belachelijke beesten. Want zij hechten alleen waarde aan positie, prestige en macht. Wat zij hoogachten, zijn grote groepen en geloofsgemeenschappen. Ze hebben geen enkel respect voor diegenen die geleid worden door Christus. Ze zijn niet meer dan verraders die zich van Christus, de waarheid en het leven hebben afgekeerd.

Wat jij bewondert, is niet de nederigheid van Christus, maar die valse herders met aanzien. Je houdt niet van de lieflijkheid of de wijsheid van Christus, maar van die lichtzinnige figuren die omgang hebben met de verachtelijke wereld. Je lacht om de pijn van Christus, die geen plaats heeft om Zijn hoofd neer te leggen, maar bewondert die levenloze wezens die offeranden wegkapen en zich wentelen in losbandigheid. Je bent niet bereid zij aan zij met Christus te lijden, maar stort je maar al te graag in de armen van die roekeloze antichristenen, hoewel ze je alleen maar vlees, alleen maar letters en alleen maar controle geven. Zelfs nu keert je hart zich nog steeds naar hen, hun reputatie, hun status en hun invloed. Maar je blijft bij een houding waarin je het werk van Christus moeilijk te verteren vindt en je bent niet bereid het te aanvaarden. Daarom zeg ik dat je niet het geloof hebt dat inhoudt dat je Christus erkent. De enige reden waarom je Hem tot op de dag van vandaag hebt gevolgd, is alleen omdat je geen andere keuze had. Een reeks imposante beelden rijzen altijd maar weer op in je hart. Je kunt alles wat ze zeggen en doen, hun invloedrijke woorden en handen, maar niet vergeten. In jullie hart zijn ze voor altijd oppermachtig en voor altijd helden. Maar de Christus van vandaag niet. Hij is altijd maar weer onbetekenend in je hart en altijd maar weer is Hij je eerbied niet waard. Want Hij is veel te gewoon, heeft veel te weinig invloed en is allesbehalve verheven.

Hoe dan ook, ik zeg dat al diegenen die de waarheid niet waarderen ongelovigen zijn en verraders zijn van de waarheid. Dat soort mensen zal nooit de goedkeuring van Christus ontvangen. Heb je nu vastgesteld hoeveel ongeloof er in je is? En hoeveel verraad van Christus? Ik doe een dringend beroep op je: aangezien je de weg van de waarheid hebt gekozen, moet je jezelf daar met je hele hart aan toewijden; wees niet ambivalent of halfslachtig. Je moet begrijpen

dat God niet toebehoort aan de wereld of aan welke afzonderlijke persoon dan ook, maar aan al diegenen die echt in Hem geloven, al diegenen die Hem aanbidden en al diegenen die Hem toegewijd en trouw zijn.

Op dit moment is er nog steeds veel ongeloof in jullie. Probeer jezelf vol ijver te onderzoeken en jullie zullen zeker een antwoord vinden. Wanneer je het echte antwoord vindt, dan zul je toegeven dat je niet in God gelooft, maar Hem in plaats daarvan misleidt, belastert, verraadt en ontrouw bent. Dan zul je beseffen dat Christus geen mens is, maar God. Wanneer die dag komt, zul je Christus eerbiedigen, vrezen en werkelijk liefhebben. Op dit moment neemt jullie geloof maar 30% van jullie hart in, terwijl twijfel 70% van jullie hart in beslag neemt. Elke daad van Christus en elke zin die door Hem gesproken wordt, kan ertoe leiden dat jullie je allerlei opvattingen en meningen over Hem vormen. Deze opvattingen en deze meningen vloeien voort uit jullie volkomen ongeloof in Hem. Jullie bewonderen en vrezen alleen de ongeziene God in de hemel en hebben geen achting voor de levende Christus op aarde. Is dit niet ook jullie ongeloof? Jullie verlangen alleen naar de God die werkte in het verleden, maar zien de Christus van vandaag niet onder ogen. Er is altijd dat gemengde 'geloof' in jullie hart dat niet gelooft in de Christus van vandaag. Ik onderschat jullie niet, want er is te veel ongeloof in jullie, te veel van jullie dat onzuiver is en moet worden ontleed. Deze onzuiverheden zijn een teken dat jullie helemaal geen geloof hebben; ze zijn er een teken van dat jullie Christus verloochenen en brandmerken jullie als verrader van Christus. Ze vormen een sluier die jullie kennis van Christus bedekt, ze belemmeren dat jullie worden gewonnen door Christus, ze zijn een obstakel dat jullie verenigbaarheid met Christus verhindert en een bewijs dat Christus jullie niet goedkeurt. Nú is het het moment om alle onderdelen van jullie leven te

onderzoeken! Als jullie dat doen, zullen jullie daar op alle mogelijke manieren profijt van hebben!

Christus doet het werk van het oordeel met de waarheid

Het werk van de laatste dagen is onder allen een scheiding aan te brengen naar gelang hun soort, om het managementplan van God af te ronden, want de tijd is nabij en de dag van God is gekomen. God brengt iedereen die Zijn koninkrijk is binnengegaan, dat wil zeggen, iedereen die Hem tot het einde toe trouw is gebleven, het tijdperk van God Zelf binnen. Nochtans, voordat het tijdperk van God Zelf is aangebroken, is het werk dat God zal doen niet het observeren van de daden van de mens of het informeren naar het leven van de mens, maar het oordelen van zijn opstandigheid, want God zal al diegenen die voor Zijn troon komen zuiveren. Al diegenen die God in Zijn voetstappen gevolgd zijn tot aan deze dag zijn degenen die voor de troon van God gekomen zijn, en om die reden wordt ieder afzonderlijk individu dat Gods werk in de laatste fase accepteert, het onderwerp van Gods zuivering. Met andere woorden, iedereen die Gods werk in de laatste fase accepteert is het onderwerp van Gods oordeel.

Het 'oordeel' in de eerder uitgesproken woorden – het oordeel zal beginnen in het huis van God – verwijst naar het oordeel dat God vandaag velst over degenen die voor Zijn troon komen in de laatste dagen. Misschien zijn mensen die geloven in bovennatuurlijke verbeeldingen zoals, dat wanneer de laatste

dagen aangebroken zijn, God een grote tafel in de hemelen zal opstellen waar een wit tafelkleed op wordt uitgelegd, waarna Hij, gezeten op een grote troon met alle mensen geknield op de grond, de zonden van ieder mens zal openbaren en daarbij zal bepalen of zij naar de hemel mogen opstijgen of naar beneden gestuurd worden naar de poel van vuur en zwavel. Hoe de mens zich dit ook voorstelt, de essentie van Gods werk kan niet worden veranderd. De verbeeldingen van de mens zijn niets anders dan de hersenspinsels van de mens en zijn afkomstig uit de hersenpan van de mens, een samenraapsel van allerlei dingen die de mens heeft gezien en gehoord. Daarom zeg ik, hoe schitterend de verbeeldingen die hij heeft gekregen ook mogen zijn, ze zijn niets meer dan een tekening en kunnen niet in de plaats komen van het plan van Gods werk. De mens is tenslotte verdorven door Satan, dus hoe kan hij dan de gedachten van God doorgronden? De mens vat het werk van oordeel van God op als iets dat enorm op de verbeelding werkt. Hij gelooft dat, aangezien het God Zelf is die het werk van oordeel doet, het op een ontzagwekkende schaal moet zijn en onbegrijpelijk voor stervelingen, en het door de hemelen moet weerklinken en de aarde doen wankelen; hoe zou het anders het werk van het oordeel van God kunnen zijn? Hij gelooft dat, aangezien dit het werk van oordeel is, God dan bijzonder imposant en majestueus moet zijn tijdens Zijn werk, en degenen die geoordeeld worden moeten tranen met tuiten huilen en op hun knieën om genade smeken. Zo'n soort tafereel moet een groot spektakel zijn en ten zeerste opwindend ... Iedereen stelt zich Gods werk van oordeel voor als bovennatuurlijk geweldig. Weet je echter dat God het werk van oordeel onder de mensheid lang geleden begonnen is en dat allemaal terwijl jij in vredige vergetelheid genesteld lag? Dat tegen de tijd dat jij denkt dat het werk van

oordeel van God officieel begint, het al tijd is voor God om de hemel en de aarde nieuw te maken? Op dat moment zul jij misschien pas de betekenis van het leven begrepen hebben, maar het genadeloze werk van Gods straf zal jou, terwijl je nog diep in slaap bent, in de hel doen belanden. Pas dan zul je plotseling beseffen dat Gods werk van oordeel al afgerond is.

Laten we geen kostbare tijd verspillen, en niet meer over deze weerzinwekkende en afschuwelijke onderwerpen praten. Laten we in plaats daarvan praten over wat oordeel inhoudt. Wanneer het gaat over het woord 'oordeel', zul je denken aan de woorden die Jehova sprak tot alle plaatsen en de woorden van berisping die Jezus sprak tegen de farizeeërs. Ofschoon ze heel zwaar waren, zijn deze woorden niet Gods oordeel over de mens, alleen woorden die door God gesproken werden in verschillende omgevingen, ofwel, tegen verschillende achtergronden; deze woorden lijken niet op de woorden gesproken door Christus wanneer Hij de mens oordeelt in de laatste dagen. In de laatste dagen gebruikt Christus een verscheidenheid aan waarheden om de mens te onderwijzen, het wezen van de mens te ontmaskeren, en zijn woorden en daden te ontleden. Deze woorden omvatten verscheidene waarheden, zoals de plicht van de mens, hoe de mens God moet gehoorzamen, hoe de mens trouw moet zijn aan God, hoe de mens een normale menselijkheid moet naleven, alsook de wijsheid en de gezindheid van God, enzovoort. Deze woorden doelen allemaal op het wezen van de mens en zijn verdorven gezindheid. In het bijzonder die woorden die aan de kaak stellen hoe de mens God versmaadt, worden gesproken in verband met hoe de mens een belichaming van Satan is en een vijandelijke macht tegen God. Door het ondernemen van Zijn werk van oordeel, maakt God niet zonder meer de natuur van de mens duidelijk met

slechts een paar woorden; over een langer tijdsbestek houdt Hij Zich bezig met ontmaskeren, behandelen en snoeien. Deze methoden van ontmaskering, behandelen en snoeien kunnen niet vervangen worden door gewone woorden, maar met de waarheid die de mens in het geheel niet bezit. Alleen dit soort methoden wordt beschouwd als oordeel; alleen door middel van dit soort oordeel kan de mens onderworpen worden en grondig overtuigd worden om zich aan God te onderwerpen, en daarenboven ware kennis van God vergaren. Wat het werk van oordeel teweegbrengt is het begrip van de mens van het ware gezicht van God en de waarheid over zijn eigen opstandigheid. Door het werk van oordeel vergaart de mens veel begrip over de wil van God, over het doel van Gods werk, en over de mysteriën die onbegrijpelijk voor hem zijn. Het laat de mens ook zijn verdorven essentie herkennen en kennen en de wortels van zijn verdorvenheid, alsmede de afstotelijkheid van de mens ontdekken. Deze resultaten worden allemaal verkregen door het werk van oordeel, want de essentie van dit werk is eigenlijk het werk van het openleggen van de waarheid, de weg en het leven van God voor al degenen die geloof in Hem hebben. Dit werk is het werk van oordeel gedaan door God. Als je deze waarheden niet beschouwt als belangrijk en er voortdurend op uit bent ze uit de weg te gaan of een nieuwe weg naar buiten te vinden die niets met deze waarheden te maken heeft, dan zeg ik dat je een zware zondaar bent. Als je geloof in God hebt, maar dan de waarheid of de wil van God niet zoekt, noch de weg liefhebt die je dichter naar God toe brengt, dan zeg ik dat je iemand bent die oordeel probeert te ontlopen, en dat je een marionet bent en een verrader die de grote witte troon ontvlucht. God zal geen van de opstandigen die van onder Zijn ogen proberen te ontsnappen ontzien. Zulke mensen zullen nog zwaardere straffen ontvangen. Zij

die voor God komen om geoordeeld te worden, en bovendien gezuiverd zijn, zullen voor altijd in het koninkrijk van God wonen. Natuurlijk is dit iets wat in de toekomst zal gebeuren.

Het werk van oordeel is Gods eigen werk, dus moet het vanzelfsprekend door God Zelf gedaan worden; het kan niet in Zijn plaats door de mens gedaan worden. Omdat oordeel het overwinnen van het menselijk ras is door middel van de waarheid, staat het vast dat God nog steeds verschijnt als het vleesgeworden beeld om dit werk onder de mensheid te doen. Dat wil zeggen, in de laatste dagen zal Christus de waarheid gebruiken om de mensen overal op aarde te onderwijzen en alle waarheden aan hen bekend te maken. Dit is Gods werk van oordeel. Velen hebben een slecht gevoel over de tweede incarnatie van God, want de mens vindt het moeilijk te geloven dat God vlees zou worden om het werk van oordeel te doen. Niettemin moet ik je vertellen dat het werk van God de verwachtingen van de mens vaak overtreft en moeilijk te accepteren is voor het verstand van de mensen. Want de mensen zijn maar maden op de aarde, terwijl God het Oppervezen is dat het universum vervult; het verstand van de mens is verwant aan een put met smerig water dat enkel maden voortbrengt, terwijl ieder stadium van het werk dat bestuurd wordt door de gedachten van God de distillatie van Gods wijsheid is. De mens wenst constant te wedijveren met God, waarvan ik zeg dat het vanzelfsprekend is wie er zal verliezen op het einde. Ik vermaan jullie allemaal jezelf niet als belangrijker te beschouwen dan goud. Als anderen het oordeel van God kunnen accepteren, waarom kun jij het dan niet? Hoeveel hoger sta jij boven anderen? Als anderen hun hoofden kunnen buigen voor de waarheid, waarom kun jij dat dan ook niet doen? Gods werk heeft een onstuitbaar momentum. Hij zal het werk van oordeel niet herhalen omwille van je

'bijdrage' die je hebt geleverd, en je zult vervuld worden van grenzeloos berouw over het laten wegglijpen van zo'n goede gelegenheid. Als je mijn woorden niet gelooft, wacht dan op die grote witte troon in de lucht om oordeel over je te vellen! Je moet weten dat alle Israëlieten Jezus afwezen en verloochenden, en toch heeft het feit van de verlossing van de mensheid door Jezus zich nog steeds uitgebreid door het hele universum en tot de uiteinden van de aarde. Is dit niet een realiteit die God lang geleden gemaakt heeft? Als je nog steeds wacht tot Jezus je ten hemel op zal nemen, dan zeg ik dat je een koppig stuk dood hout^[a] bent. Jezus zal een valse gelovige zoals jij, die ontrouw is aan de waarheid en enkel op zegeningen uit is, niet erkennen. Integendeel, Hij zal je zonder genade in de poel van vuur werpen om tienduizenden jaren lang te branden.

Begrijp je nu wat oordeel is en wat waarheid is? Als je het begrepen hebt, dan vermaan ik je om je gehoorzaam te onderwerpen om geoordeeld te worden, anders zul je nooit de gelegenheid krijgen om door God geprezen te worden of door Hem Zijn koninkrijk binnengebracht te worden. Zij die enkel oordeel aanvaarden maar nooit gezuiverd kunnen worden, namelijk, zij die vluchten midden in het werk van oordeel, zullen voor altijd worden verafschuwd en afgewezen door God. Hun zonden zijn talrijker en zwaarder dan die van de farizeeën, want ze hebben God verraden en zijn rebellen tegen God. Zulke mensen die zelfs niet waardig zijn om dienst te doen zullen zwaardere straffen ondergaan, straffen die bovendien eeuwig duren. God zal geen enkele verrader sparen die ooit trouw beleed met woorden maar Hem vervolgens verraadde. Mensen zoals deze zullen vergelding ontvangen door bestraffing van de geest, de ziel en het lichaam. Is dit niet precies een openbaring van de rechtvaardige gezindheid van God? Is dit niet het doel van God bij het oordelen van de mens

en het ontmaskeren van hem? God brengt al degenen die allerlei slechte daden verrichten gedurende de tijd van oordeel naar een plaats besmet met boze geesten, en laat die boze geesten hun vleselijke lichamen naar believen vernietigen. Hun lichamen geven een stank van lijken af, en zulks is hun passende vergelding. God schrijft in hun rapportage-boeken over iedere zonde van die ontrouwe valse gelovigen, valse apostelen en valse arbeiders; dan, als de tijd ervoor is aangebroken werpt Hij hen te midden van de onreine geesten, laat die onreine geesten naar believen hun gehele lichaam verontreinigen, zodat zij nooit meer vlees kunnen worden en nooit meer het licht kunnen zien. Die huichelaars die ooit dienst gedaan hebben maar niet in staat zijn om tot het einde toe getrouw te zijn worden door God tot de goddelozen gerekend, zodat zij meegaan met wie kwaad doen en deel gaan uitmaken van hun onordelijke gespuis; op het einde zal God hen vernietigen. God gooit degenen die nooit trouw geweest zijn aan Christus of geen enkele moeite voor Hem gedaan hebben terzijde en schenkt geen aandacht aan hen, en zal hen allen tijdens de verandering van de tijdperken vernietigen. Zij zullen niet langer op aarde bestaan, laat staan toegang verkrijgen tot het koninkrijk Gods. Zij die nooit oprecht geweest zijn tegen God maar door omstandigheden gedwongen worden oppervlakkig met Hem om te gaan worden gerekend tot hen die dienst doen voor Zijn volk. Slechts een klein aantal van zulke mensen kan het overleven, terwijl het grootste gedeelte zal vergaan samen met hen die nog niet eens bevoegd zijn dienst te doen. Uiteindelijk zal God al degenen tot Zijn koninkrijk brengen die van dezelfde gedachten zijn als God, het volk en de zonen van God, evenals zij die voorbestemd zijn door God om priester te zijn. Dat is het distillaat dat door God verkregen wordt door Zijn werk. Wat betreft hen die niet in staat zijn onder een

van deze categorieën te vallen die door God opgesteld zijn, die zullen gerekend worden tot de ongelovigen. Jullie kunnen je zeker wel voorstellen hoe het met hen zal aflopen. Ik heb jullie al alles gezegd wat ik moet zeggen; de beslissing, welke weg jullie kiezen zal aan jullie zijn. Wat jullie moeten begrijpen is het volgende: Het werk van God wacht nooit op iemand die Hem niet kan bijhouden, en de rechtvaardige gezindheid van God laat geen enkele mens genade zien.

Voetnoot:

a. Stuk dood hout: een Chinees idioom, dat 'niet meer te helpen' betekent.

Wist je het al? God heeft iets groots onder de mensen tot stand gebracht

Het oude tijdperk is voorbij en het nieuwe tijdperk is begonnen. God heeft jaar in jaar uit, dag in dag uit veel werk verricht. Hij deed Zijn intrede in de wereld en is daarna weer vertrokken. Deze cyclus heeft zich talloze generaties herhaald. Ook nu nog zet God als vanouds het werk voort dat gedaan moet worden, het werk dat Hij nog moet voltooien, want tot op heden heeft Hij nog geen rust genomen. Al sinds de schepping heeft God heel veel tot stand gebracht, maar wist jij dat het werk dat God vandaag verricht veel meer omvat dan ooit tevoren, en dat het op veel grotere schaal wordt verricht? Daarom zeg ik dat God iets groots onder de mensen tot stand heeft gebracht. Al het werk van God – zowel voor God als voor de mensheid – is uiterst belangrijk, want elk bestanddeel ervan houdt verband met de mens.

Hoe kan Gods werk groots zijn, als het niet kan worden gezien of gevoeld, en als het zeker niet wordt gezien door de wereld? Wat voor iets mag groots worden genoemd? Ongetwijfeld zal niemand ontkennen dat al het werk van God groots mag worden genoemd, maar waarom zeg ik dat Gods werk van vandaag ook groots is? Als ik zeg dat God iets groots tot stand heeft gebracht, bevat dit ongetwijfeld veel mysteries die de mens nog doorgronden moet. Laten we het er nu eens over hebben.

Jezus is in een kribbe geboren, in een tijd die Zijn bestaan niet kon verdragen. Toch kon de wereld Hem niets in de weg leggen en leefde Hij drieëndertig jaar onder Gods hoede onder de mensen. Tijdens deze vele levensjaren, ervoer Hij de bitterheid van de wereld en maakte Hij kennis met het leven van ellende op aarde. Hij nam de zware verantwoordelijkheid op Zich van de kruisdood, om alle mensen te verlossen. Zo verlost Hij alle zondaren die onder het domein van Satan hadden geleefd. Zijn uit de dood herrezen lichaam keerde ten slotte terug naar Zijn rustplaats. Nu is het nieuwe werk van God begonnen en begint er ook een nieuw tijdperk. God neemt alle verlost op in Zijn huis om Zijn nieuwe reddingswerk te beginnen. Dit keer is het reddingswerk grondiger dan voorheen. Het zal niet worden gedaan door de Heilige Geest, die in het innerlijk van de mens werkzaam is om de mens de gelegenheid te geven op eigen kracht te veranderen. Ook zal het niet gebeuren doordat Jezus' lichaam verschijnt onder de mensen. En het zal zeker niet worden verricht op een andere manier. Deze keer zal het werk worden volbracht en geleid door de vleesgeworden God Zelf. Dit wordt gedaan om de mens naar het nieuwe werk te leiden. Is dit niet groots? God doet dit werk niet via een deel van de mensheid en evenmin door middel van profetieën: Hij verricht het Zelf. Wellicht zullen

sommigen zeggen dat dit niet groots is en dat het de mens niet in vervoering kan brengen. Toch zeg ik jou dat het werk van God niet slechts hieruit bestaat, maar uit iets wat aanzienlijk groter is en veel meer omvat.

Deze keer komt God niet in een spiritueel lichaam werken, maar in een heel gewoon lichaam. Niet alleen is dit het lichaam van Gods tweede incarnatie, maar ook het lichaam waarin Hij terugkeert. Het is een heel gewoon vlees. Je zult aan Hem niets ontdekken dat anders is dan bij andere mensen. Wel kun je de waarheden van Hem ontvangen die je nog nooit eerder hebt gehoord. Dit onbetekenende vlees is de belichaming van alle woorden van de waarheid van God; datgene wat Gods werk gedurende de laatste dagen onderneemt. Het is de uitdrukking van heel Gods gezindheid zoals de mens deze mag leren kennen. Wens je niet vurig om God in de hemel te aanschouwen? Wens je niet vurig om God in de hemel te begrijpen? Wens je niet vurig om de bestemming van de mensheid te zien? Hij zal je al deze geheimen vertellen die niemand je ooit heeft kunnen vertellen, en Hij zal je ook alle waarheden vertellen die je nog niet hebt begrepen. Hij is je poort naar het koninkrijk en je gids naar het nieuwe tijdperk. Dit gewone vlees draagt talloze ondoorgrondelijke mysteries met zich mee. Misschien zullen Zijn daden voor jou ondoorgrondelijk zijn, maar het doel van al het werk dat Hij verricht, volstaat om je te laten inzien dat Hij niet een eenvoudig vlees is, zoals de mens denkt. Want Hij vertegenwoordigt Gods wil en de zorg waarmee God de mens gedurende de laatste dagen omringt. Hoewel je de woorden die Hij spreekt, die hemel en aarde lijken te laten schudden, niet kunt horen, en Zijn ogen, die vuur lijken te spuwen, niet kunt zien, en evenmin de discipline van Zijn ijzeren roede kunt voelen, kun je Gods woede in Zijn woorden horen en kun je weten dat God voor de mens barmhartig is. Dan zie je de

rechtvaardige gezindheid en wijsheid van God, en word je je er bovendien van bewust dat God de hele mensheid koestert en verzorgt. Het werk dat God in de laatste dagen verricht, laat de mens zien dat de God in de hemel onder de mensen op aarde leeft. Zo wordt de mens in staat gesteld God te kennen, gehoorzamen, vereren en liefhebben. Dat is de reden dat Hij voor de tweede maal naar het vlees is wedergekeerd. Ofschoon de mens nu een God ziet die gelijk is aan de mens, een God met een neus en twee ogen, en een onopvallende God, zal God jullie uiteindelijk laten zien dat, zonder het bestaan van deze mens, hemel en aarde een enorme verandering zullen ondergaan. Zonder het bestaan van deze mens zal de hemel vervagen, heerst er op aarde chaos en valt de hele mensheid ten prooi aan honger en plagen. Hij zal jullie tonen dat God de mens, zonder de redding door de vleesgeworden God in de laatste dagen, al heel lang geleden in de hel had vernietigd. Zonder het bestaan van dit vlees zouden jullie voor eeuwig de grootste zondaars en lijken zijn. Jullie moeten weten dat zonder het bestaan van dit vlees de mensheid zou worden overvallen door een onvermijdelijke wereldramp en het moeilijk zou vinden om aan Gods strengere straf in de laatste dagen te ontkomen. Indien dit gewone vlees niet geboren was, zouden jullie allemaal in een staat verkeren die noch dood noch leven kende, ongeacht hoe jullie ernaar zouden zoeken. Zonder het bestaan van dit vlees zouden jullie nu noch de waarheid kunnen ontvangen noch voor Gods troon kunnen verschijnen. In plaats daarvan zouden jullie door God worden gestraft voor alle ernstige zonden die jullie hebben begaan. Weten jullie dat? Als God niet terug in het vlees was gekomen, zou niemand de kans hebben gehad op redding; en als God niet in dit vlees was gekomen, zou God al lang geleden een eind aan het oude tijdperk hebben gemaakt. Als zodanig, hoe

kunnen jullie dan toch Gods tweede incarnatie afwijzen? Waarom zouden jullie Hem niet graag accepteren, als jullie van deze gewone mens zoveel voordeel krijgen?

Het werk van God is datgene wat je niet kunt begrijpen. Als je niet kunt overzien of je beslissing juist is en niet weten of Gods werk zal slagen, waarom zou je dan niet je geluk beproeven en eens kijken of deze gewone mens zo'n geweldige hulp voor jou zal zijn, en of God geweldig werk heeft verricht. Echter, ik moet je wel vertellen dat de mensen in Noachs tijd zo mateloos aten en dronken en trouwden, dat God het niet meer kon aanzien en daarom een grote vloed over de aarde zond om de mensheid volledig te vernietigen, met uitzondering van Noachs familie van acht en allerlei soorten dieren en vogels. In de laatste dagen zal God echter alle mensen bewaren die Hem tot het einde toe trouw zijn gebleven. Hoewel beide periodes zozeer verdorven waren dat God het niet meer kon aanzien, en de mens in beide tijdperken zo verdorven was dat hij God als zijn Heer verloochende, vernietigde God heel de mensheid in de tijd van Noach. De mensen in beide tijdperken hebben God veel verdriet gedaan, maar toch is God tot nu toe geduldig gebleven met de mensen in de laatste dagen. Waarom? Hebben jullie hierover nooit nagedacht? Als jullie het werkelijk niet weten, laat mij het dan vertellen. De reden dat God zo welwillend kan zijn tegenover mensen van de laatste dagen is niet dat zij minder verdorven zijn dan in Noachs tijd of berouw aan de dag leggen tegenover God; laat staan dat God het niet zou kunnen verdragen om de mensen van de laatste dagen te vernietigen, waarin de technologie al zo geavanceerd is. De reden is veeleer, dat God in de laatste dagen werk te doen heeft onder een groep mensen, en dat dit werk door de geïncarneerde God Zelf zal worden verricht. Daar komt bij dat God

uit deze groep een deel zal kiezen als voorwerp van Zijn reddingswerk. Deze mensen zijn de vrucht van Zijn managementplan en mogen God vergezellen naar een volgend tijdperk. Hoe dan ook, de prijs die God heeft betaald, maakt daarom deel uit van de voorbereiding van het werk van Zijn incarnatie in de laatste dagen. Het feit dat jullie tot de dag van vandaag zijn gekomen, is dank zij dit vlees. Omdat God in het vlees leeft, hebben jullie de kans om te leven. Al dit geluk is jullie verkregen door deze gewone mens. En dat niet alleen: uiteindelijk zal elke natie deze gewone mens vereren. Zij zullen deze onbetekenende mens ook dankbaar zijn en Hem gehoorzamen omdat door de waarheid, het leven en de weg die Hij heeft gebracht, heel de mensheid is gered, het conflict tussen de mens en God is verzacht en zij nader tot elkaar zijn gekomen en er een verbinding is geopend tussen de gedachten van God en die van de mens. Hij is ook degene die God zelfs nog grotere glorie heeft gebracht. Is zo'n gewoon mens niet jouw vertrouwen en bewondering waard? Is het niet passend zo'n gewoon vlees Christus te noemen? Kan zo'n gewoon mens niet de uitdrukking van God onder de mensen zijn? Is zo'n mens die ertoe bijdraagt dat de mens een catastrofe bespaard blijft niet waardig dat jullie Hem liefhebben en behouden? Wat zal straks jullie lot zijn, als jullie de waarheden afwijzen die door Zijn mond worden verkondigd, en ook een afkeer hebben van Zijn bestaan onder jullie?

Al het werk van God wordt in de laatste dagen door deze gewone mens verricht. Niet alleen kan Hij je alles schenken; Hij kan bovendien alles over je beslissen. Kan deze man zo zijn als jullie denken: zo eenvoudig dat Hij niet vermeldenswaardig is? Is Zijn waarheid niet voldoende om jullie helemaal te overtuigen? Zijn jullie niet helemaal overtuigd door getuige te zijn van Zijn daden? Of lijkt jullie de weg waarover Hij jullie leidt het volgen niet waard? Waarom

voelen jullie zo'n aversie tegen Hem dat je Hem verwerpt of Hem liever mijdt? Hij is het die de waarheid uitdrukt, Hij is het die jullie de waarheid voorziet; en Hij is het die jullie een pad geeft om te volgen. Is het misschien zo dat jullie in deze waarheden nog steeds geen sporen van Gods werk kunnen herkennen? Zonder Jezus' werk had de mensheid niet van het kruis neer kunnen komen; maar zonder de incarnatie van dit moment zou de van het kruis neergekomen mens nooit door God geprezen kunnen worden of het nieuwe tijdperk kunnen binnengaan. Zonder de komst van deze gewone mens zouden jullie nooit in de gelegenheid zijn of in aanmerking komen om het ware gezicht van God te zien, want jullie hadden allemaal al lang geleden vernietigd moeten zijn. Dankzij de komst van de tweede incarnatie van God heeft God jullie vergiffenis geschonken en Zijn genade betoond. Hoe het ook zij, de woorden die ik jullie uiteindelijk zal nalaten, zijn nog steeds aldus: Deze gewone mens, die de vleesgeworden God is, is van levensbelang voor jullie! Dit is de grootse daad die God al onder de mensen heeft verricht.

Alleen Christus van de laatste dagen kan de weg van het eeuwige leven aan de mens geven

De weg van het leven is niet iets dat iedereen kan bezitten en ook niet iets dat iedereen gemakkelijk kan verkrijgen. Dat komt omdat het leven alleen van God kan komen, dat wil zeggen, alleen God Zelf bezit het wezen van het leven, er is geen weg van het leven zonder God Zelf en dus is alleen God de bron van leven en de altijd stromende bron van levend water van leven. Vanaf het moment dat Hij de wereld schiep, heeft God veel werk verricht met betrekking tot de

vitaliteit van het leven, heeft Hij veel werk verricht dat leven geeft aan de mens en heeft een grote prijs betaald zodat de mens het leven kan verkrijgen, want God Zelf is het eeuwige leven en God Zelf is de weg waardoor de mens is opgestaan uit de dood. God is nooit afwezig in het hart van de mens en leeft te allen tijde onder de mensen. Hij was de drijvende kracht van het leven van de mens, het fundament van het bestaan van de mens en een rijke waarborg voor het bestaan van de mens vanaf zijn geboorte. Hij zorgt ervoor dat de mens herboren wordt en stelt hem in staat om volhardend in zijn rol te leven, welke dat ook zij. Dankzij Zijn macht en Zijn onblusbare levenskracht heeft de mens van generatie op generatie geleefd, waarbij de kracht van Gods leven de steunpilaar van het bestaan van de mens is geweest en waarvoor God een prijs heeft betaald die geen gewoon mens ooit heeft betaald. Gods levenskracht kan zegevieren over welke macht dan ook; bovendien overtreft het elke kracht. Zijn leven is eeuwig, Zijn macht is buitengewoon en Zijn levenskracht kan niet overweldigd worden door enig geschapen wezen of vijandige macht. De levenskracht van God bestaat, met een schitterende uitstraling, ongeacht tijd of plaats. Hemel en aarde ondergaan enorme veranderingen, maar Gods leven is voor altijd hetzelfde. Alle dingen gaan voorbij, maar Gods leven is nog steeds aanwezig, want God is de bron en de wortel van het bestaan van alle dingen. Het leven van de mens is afkomstig van God, het bestaan van de hemel is vanwege God en het bestaan van de aarde komt voort uit de kracht van Gods leven. Geen enkel object dat vitaliteit bezit, kan de soevereiniteit van God overstijgen en niets wat kracht heeft kan zich losmaken van de omgeving van Gods gezag. Ongeacht wie men is, iedereen moet zich op deze manier aan de heerschappij van God

onderwerpen, iedereen moet leven onder Gods bevel en niemand kan ontsnappen aan Zijn bestuur.

Misschien wil je nu het leven ontvangen, of misschien wil je de waarheid verkrijgen. Hoe het ook zij, je wilt God vinden, de God vinden op wie je kunt vertrouwen en die je het eeuwige leven kan bieden. Als je het eeuwige leven wilt verkrijgen, moet je eerst de bron van het eeuwige leven begrijpen en moet je eerst weten waar God is. Ik heb al gezegd dat alleen God onveranderlijk leven is en alleen God de weg van het leven bezit. Omdat Zijn leven onveranderlijk is, is het dus eeuwig; aangezien alleen God de weg van het leven is, is God Zelf dus de weg van het eeuwige leven. Als zodanig moet je eerst begrijpen waar God is en hoe je deze weg van het eeuwige leven kunt bereiken. Laten we nu met elkaar communiceren over deze twee afzonderlijke kwesties.

Als je echt de weg van het eeuwige leven wilt verkrijgen en als je onverzadigbaar bent tijdens je zoektocht ernaar, beantwoord dan eerst deze vraag: waar is God vandaag? Misschien zul je antwoorden dat God in de hemel woont, natuurlijk – Hij zou toch niet in je huis wonen, of wel? Misschien zou je kunnen zeggen, God leeft overduidelijk onder alle dingen. Of je zou kunnen zeggen dat God in ieders hart leeft, of dat God in de spirituele wereld is. Ik ontken niets van dit alles, maar ik moet de kwestie verhelderen. Het is niet helemaal correct om te zeggen dat God in het hart van de mens leeft, maar het is ook niet helemaal onjuist. Dat is omdat er, onder hen die geloven in God, mensen zijn met een waar geloof en mensen met een vals geloof. Er zijn er die God goedkeurt en die Hij afkeurt, er zijn er die Hem behagen en die Hij verafschuwt en er zijn er die Hij volmaakt maakt en die Hij uitroeit. En dus zeg ik dat God slechts in het hart van een paar mensen woont en deze mensen zijn

ongetwijfeld degenen die waarlijk in God geloven, die God goedkeurt, die Hem behagen en die Hij volmaakt maakt. Zij zijn degenen die door God worden geleid. Omdat ze door God worden geleid, zijn zij de mensen die Gods weg naar het eeuwige leven al hebben gehoord en gezien. Degenen met een vals geloof in God, die niet door God zijn goedgekeurd, die door God worden veracht, die door God worden uitgeroeid – zij zullen zeker door God worden verworpen, zullen zeker zonder weg van het leven blijven en zullen zeker onwetend blijven van waar God is. Degenen in wiens harten God leeft daarentegen, weten waar Hij is. Zij zijn het volk aan wie God de weg van het eeuwige leven schenkt en zij zijn degenen die God volgen. Weet jij nu waar God is? God is zowel in het hart van de mens als aan zijn zijde. Hij is niet alleen in de spirituele wereld en boven alle dingen, maar zelfs meer nog op de aarde waar de mens op bestaat. En zo heeft de komst van de laatste dagen de stappen van Gods werk naar een nieuw territorium verlegd. God heeft de soevereiniteit over alle dingen in het universum en Hij is de steunpilaar van de mens in zijn hart en bovendien bestaat Hij onder de mensen. Alleen op deze manier kan Hij de weg van het leven tot de mensheid brengen en de mens op de weg naar het leven leiden. God is naar de aarde gekomen en leeft onder de mensen, zodat de mens de weg van het leven kan verkrijgen en zodat de mens kan bestaan. Tegelijkertijd beveelt God ook alles wat er in het universum is, zodat alles kan samenwerken onder Zijn management onder de mensen. En dus, als je alleen de leer erkent dat God in de hemel en in het hart van de mens is en toch de waarheid van Gods bestaan onder de mensen niet erkent, dan zul je nooit het leven verkrijgen en zul je nooit de weg van de waarheid verkrijgen.

God Zelf is leven en de waarheid en Zijn leven en waarheid bestaan naast elkaar. Degenen die niet in staat zijn de waarheid te verkrijgen, zullen nooit het leven verkrijgen. Zonder de leiding, steun en voorziening van de waarheid, zul je alleen maar letters en doctrines verkrijgen, en bovendien de dood. Gods leven is altijd aanwezig en Zijn waarheid en leven bestaan naast elkaar. Als je de bron van de waarheid niet kunt vinden, zul je niet de voeding van het leven krijgen; als je de voorziening van het leven niet kunt krijgen, dan zul je zeker geen waarheid hebben en afgezien van voorstellingen en opvattingen, zal heel je lichaam niets anders zijn dan vlees, je stinkende vlees. Weet dat de woorden van boeken niet als leven gelden, de geschiedenisboeken kunnen niet als de waarheid worden beschouwd en de doctrines uit het verleden kunnen niet dienen als een weergave van woorden die nu door God worden gesproken. Alleen dat wat God tot uitdrukking brengt wanneer Hij naar de aarde komt en leeft onder de mensen is de waarheid, het leven, Gods wil en Zijn huidige manier van werken. Als je de verslaggevingen van de woorden die God in de afgelopen tijdperken heeft gesproken toepast op de dag van vandaag, dan ben je een archeoloog en de beste manier om je te beschrijven is als een expert op het gebied van historisch erfgoed. Dat komt omdat je altijd gelooft in de sporen van het werk dat God in lang vervlogen tijden heeft verricht, alleen gelooft in de schaduw van God die is overgebleven van toen Hij eerder onder de mensen werkte en alleen gelooft in de weg die God in vroegere tijden aan Zijn volgelingen toonde. Je gelooft niet in de richting die Gods werk vandaag volgt, gelooft niet in het glorieuze gelaat van God vandaag en gelooft niet in de weg van de waarheid die momenteel door God ten uitdrukking wordt gebracht. En dus ben je ontegensprekelijk een dagdromer die totaal geen voeling heeft met de realiteit. Als je je nu nog steeds

vastklampt aan woorden die niet in staat zijn om de mens tot leven te brengen, dan ben je een hopeloos stuk dood hout,^[a] want je bent te conservatief, te hardnekkig, niet vatbaar voor rede!

De vleesgeworden God wordt Christus genoemd en dus wordt de Christus die de mensen de waarheid kan geven, God genoemd. Hier is niets buitensporigs aan, want Hij bezit het wezen van God en bezit Gods gezindheid en wijsheid in Zijn werk, die onbereikbaar zijn voor de mens. Degenen die zichzelf Christus noemen, maar het werk van God niet kunnen verrichten, zijn fraudeurs. Christus is niet slechts de manifestatie van God op aarde, maar ook, het specifieke vlees dat door God wordt aangenomen terwijl Hij Zijn werk onder de mens uitvoert en voltooit. Dit vlees is er geen dat zomaar door iedereen kan worden vervangen, maar één dat Gods werk op aarde adequaat kan verdragen, de gezindheid van God kan uitdrukken, God in voldoende mate kan vertegenwoordigen en de mens van leven kan voorzien. Vroeg of laat zullen degenen die voordoen als Christus allemaal vallen, want hoewel ze beweren Christus te zijn, bezitten ze niets van het wezen van Christus. En dus zeg ik dat de authenticiteit van Christus niet door de mens kan worden gedefinieerd, maar wordt beantwoord en besloten door God Zelf. Dus, als je werkelijk de weg van het leven wilt zoeken, moet je eerst erkennen dat het door Zijn komst naar de aarde is, dat God het werk uitvoert van het schenken van de weg van het leven aan de mens en je moet erkennen dat het tijdens de laatste dagen is dat Hij naar de aarde komt om de weg van het leven aan de mens te schenken. Dit betreft niet het verleden; het gebeurt vandaag.

Christus van de laatste dagen brengt het leven en brengt de blijvende en eeuwige weg van de waarheid. Deze waarheid is het pad waardoor de mens het

leven zal verkrijgen en het enige pad waardoor de mens God zal kennen en door God zal worden goedgekeurd. Als je niet de weg van het leven zoekt die door Christus van de laatste dagen wordt voorzien, dan zul je nooit de goedkeuring van Jezus verkrijgen en zul je nooit gekwalificeerd worden om de poort van het koninkrijk van de hemel binnen te gaan, want je bent zowel een marionet als een gevangene van de geschiedenis. Degenen die worden beheerst door regels en letters en geketend zijn door de geschiedenis zullen nooit in staat zijn om het leven te verkrijgen en zullen nooit in staat zijn om de eeuwige weg van het leven te verkrijgen. Dat komt omdat alles wat ze hebben smerig water is waar ze zich al duizenden jaren aan hebben vastgeklampt, in plaats van het levenswater dat vanuit de troon stroomt. Degenen die niet van het levenswater zijn voorzien, zullen voor altijd lijken blijven, speelgoed van Satan en zonen van de hel. Hoe kunnen zij dan God aanschouwen? Als je alleen maar probeert vast te houden aan het verleden, alleen probeert dingen in stand te houden door stil te staan en niet probeert de huidige situatie te veranderen en de geschiedenis terzijde te leggen, zul je dan niet altijd tegen God zijn? De stappen van Gods werk zijn enorm en machtig, zoals rollende golven en bulderende donderslagen – toch zit je stil en wacht je passief vernietiging af, waarbij je vasthoudt aan je dwaasheid en niets doet. Hoe kun je op deze manier worden beschouwd als iemand die de voetsporen van het Lam volgt? Hoe kun je de God die jij vasthoudt rechtvaardigen als een God die altijd nieuw is en nooit oud? En hoe kunnen de woorden van je vergeelde boeken je meenemen naar een nieuw tijdperk? Hoe kunnen ze je leiden in je zoektocht naar de stappen van Gods werk? En hoe kunnen ze je meenemen naar de hemel? Wat je in handen hebt, zijn de letters die slechts kunnen zorgen voor tijdelijke troost, niet de waarheden die in staat

zijn om het leven te geven. De geschriften die je leest, kunnen slechts je tong verrijken, zij bevatten geen woorden van wijsheid die je kunnen helpen het menselijk leven te kennen, noch zijn zij wegen die je naar vervolmaking kunnen leiden. Geeft deze tegenstrijdigheid jou geen aanleiding tot reflectie? Kun je hierdoor niet de mysteriën begrijpen die zich binnenin bevinden? Ben je in staat om jezelf in je eentje naar de hemel te brengen om God te ontmoeten? Kun je jezelf meenemen naar de hemel om te genieten van het familiegeluk met God, zonder de komst van God? Ben je nu nog steeds aan het dromen? Ik stel voor dat je stopt met dromen en kijkt naar wie er nu werkt, naar wie nu bezig is met het werk van het redden van de mens in de laatste dagen. Als je dat niet doet, zul je nooit de waarheid verkrijgen en zul je nooit het leven verkrijgen.

Degenen die het leven willen verkrijgen zonder te vertrouwen op de waarheid gesproken door Christus zijn de meest belachelijke mensen op aarde en zij die de weg van het leven die door Christus is gebracht niet accepteren, zijn verloren in fantasie. En dus zeg ik dat de mensen die Christus van de laatste dagen niet accepteren, voor eeuwig veracht worden door God. Christus is gedurende de laatste dagen voor de mens de poort tot het koninkrijk, die niemand mag omzeilen. Niemand zal door God worden vervolmaakt dan alleen door Christus. Je gelooft in God en dus moet je Zijn woorden accepteren en Zijn weg gehoorzamen. Je moet niet alleen denken aan het verkrijgen van zegeningen zonder de waarheid te ontvangen, of zonder de voorziening van het leven te aanvaarden. Christus komt tijdens de laatste dagen zodat iedereen die echt in Hem gelooft, van leven kan worden voorzien. Zijn werk is bedoeld om het oude tijdperk te beëindigen en het nieuwe binnen te gaan en is het pad dat moet worden gevolgd door iedereen die het nieuwe tijdperk zou binnengaan. Als je

niet in staat bent Hem te erkennen en in plaats daarvan Hem veroordeelt, lastert of zelfs vervolgt, dan ben je bestemd om te branden in eeuwigheid en zul je nooit het koninkrijk van God binnengaan. Want deze Christus is Zelf de uitdrukking van de Heilige Geest, de uitdrukking van God, Degene die God Zijn werk op aarde heeft toevertrouwd. En dus zeg ik dat als je niet alles kunt accepteren wat gedaan is door Christus van de laatste dagen, je de Heilige Geest lastert. De vergelding die moet worden geleden door hen die de Heilige Geest lasteren, is voor iedereen vanzelfsprekend. Ik zeg je ook dat als je je verzet tegen Christus van de laatste dagen en Hem verloochent, er niemand is die de gevolgen voor jou kan dragen. Bovendien zul je vanaf deze dag geen nieuwe kans meer hebben om de goedkeuring van God te krijgen; zelfs als je het goed probeert te maken, zul je nooit meer het aangezicht van God zien. Want waar je tegen bent is geen mens, wat je veracht, is niet een nietig wezen, maar Christus. Ben je je bewust van deze consequentie? Je hebt geen kleine fout gemaakt, maar een gruwelijke misdaad begaan. En daarom adviseer ik iedereen om niet je tanden te laten zien aan de waarheid, of achteloze kritieken te uiten, want alleen de waarheid kan je het leven brengen en niets anders dan de waarheid kan je in staat stellen om herboren te worden en het aangezicht van God te aanschouwen.

Voetnoot:

a. Stuk dood hout: een Chinees idioom, dat 'niet meer te helpen' betekent.

Bereid voldoende goede daden voor voor je bestemming

Ik heb veel werk gedaan in jullie midden en heb natuurlijk ook een aantal uitspraken gedaan. Maar toch heb ik het gevoel dat mijn woorden en mijn werk niet volledig het doel van mijn werk in de laatste dagen hebben vervuld. Want in de laatste dagen is mijn werk niet in het belang van één persoon of bepaalde mensen, maar bedoeld om mijn inherente gezindheid te tonen. Echter, om talloze redenen – misschien een gebrek aan tijd of een hectisch werkschema – heeft mijn gezindheid de mens niet in staat gesteld om mij ook maar enigszins te kennen. Daarom snel ik voort naar mijn nieuwe plan, naar mijn laatste werk, om een nieuwe bladzijde van mijn werk open te slaan, zodat iedereen die mij ziet zich op de borst zal slaan en onophoudelijk zal wenen en jammeren vanwege mijn bestaan. Dit is omdat ik het einde van de mensheid naar de wereld breng en vanaf nu leg ik mijn gehele gezindheid bloot aan de mensheid, zodat allen die mij kennen en allen die mij niet kennen, hun ogen mogen uitkijken dat ik inderdaad naar de mensenwereld ben gekomen, op aarde ben gekomen waar alle dingen zich vermenigvuldigen. Dit is mijn plan, het is mijn enige 'bekentenis' sinds mijn schepping van de mensheid. Ik zou willen dat jullie je onverdeelde aandacht konden schenken aan elke beweging die ik maak, want mijn stok drukt zich opnieuw dicht tegen de mensheid aan, tegen allen die zich tegen mij verzetten.

Samen met de hemelen begin ik aan het werk dat ik moet doen. En zo baan ik mijn weg door de mensenmassa's en beweeg ik mij tussen hemel en aarde, zonder dat iemand ooit mijn bewegingen waarneemt of mijn woorden opmerkt. Daarom vordert mijn plan nog steeds gestaag. Al jullie zintuigen zijn alleen zodanig afgestompt dat jullie geen flauw benul hebben van de stappen van mijn werk. Maar er zal zeker een dag komen waarop jullie beseffen wat mijn bedoeling is. Vandaag leef ik samen met jullie en lijd ik samen met jullie. Ik weet

allang hoe de mensheid tegen mij aankijkt. Ik wens geen verdere uitleg te geven, en al helemaal geen voorbeelden meer te geven van een pijnlijk onderwerp waardoor jullie beschaamd worden. Mijn enige wens is dat jullie alles wat jullie gedaan hebben in jullie hart bewaren, zodat we onze rekening mogen opmaken op de dag dat we elkaar zullen weerzien. Ik wil niemand van jullie vals beschuldigen, want ik heb altijd juist, eerlijk en eervol gehandeld. Natuurlijk wil ik ook dat jullie open en grootmoedig kunnen zijn en niets doen wat tegen de hemel en de aarde en jullie geweten ingaat. Dit is het enige wat ik van jullie vraag. Veel mensen voelen zich rusteloos en onbehaaglijk, omdat ze afschuwelijke dingen hebben gedaan; en velen zijn beschaamd over zichzelf, omdat ze nooit één goede daad hebben verricht. Maar er zijn ook velen die zich verre van beschaamd voelen door hun zonden en van kwaad tot erger gaan. Hun maskers vallen volledig af, zodat hun afgrijselijke trekken zichtbaar worden – welke nog volledig openbaar moesten worden – om mijn gezindheid te beproeven. Ik maak me niet druk, noch sla ik te zeer acht op de daden van een enkele persoon. Echter, ik doe het werk wat ik moet doen, zij het informatie inwinnen, het land afstruinen of iets doen wat me interesseert. Op belangrijke momenten zal ik verdergaan met mijn werk onder de mensen zoals oorspronkelijk de bedoeling was, geen seconde te laat of te vroeg en met zowel gemak als doeltreffendheid. Echter, bij elke stap in mijn werk worden sommige mensen terzijde geschoven, want ik veracht hun vleierij en huichelachtige kruiperigheid. Zij die mij weerzinwekkend zijn, zullen zeker verlaten worden, hetzij opzettelijk of onopzettelijk. Samengevat wil ik allen die ik veracht ver van me houden. Nodeloos te vermelden: ik zal de kwaden niet sparen die in mijn huis

achterblijven. Omdat de dag van de straf van de mens nabij is, heb ik geen haast om al die verachtelijke zielen uit te werpen, want ik heb mijn eigen plan.

Nu is de tijd waarin ik het einde voor elke persoon bepaal, niet de fase waarin ik de mens begon te bewerken. Ik teken op in mijn boek, één voor één, de woorden en daden van ieder persoon, evenals van hun weg in het volgen van mij, hun inherente kenmerken en hun uiteindelijke prestatie. Op deze manier zal niemand, ongeacht wat voor soort persoon ze ook zijn, ontkomen aan mijn hand en allen zullen bij hun eigen soort zijn, zoals ik het toewijs. Ik beslis over de bestemming van iedere persoon; niet op basis van leeftijd, senioriteit, hoeveelheid lijden en nog het minst op basis van de mate waarin zij meelijwekkend zijn, maar gebaseerd op of zij de waarheid bezitten. Er is geen andere keuze dan deze. Jullie moeten beseffen dat allen die niet de wil van God volgen, gestraft zullen worden. Dit is een onveranderlijk feit. Daarom zullen allen die gestraft worden, zo gestraft worden vanwege Gods rechtvaardigheid en als vergelding voor hun talloze slechte daden. Ik heb geen enkele wijziging in mijn plan aangebracht sinds het begin ervan. Het is alleen wel zo dat – voor zover het de mens betreft – degenen tot wie ik mijn woorden richt in aantal af schijnen te nemen, evenals degenen die mijn ware goedkeuring hebben. Ik houd echter vol dat mijn plan nooit veranderd is. Integendeel, het zijn juist het geloof en de liefde van de mens die telkens veranderen, telkens afnemen, in die mate dat het voor ieder mens mogelijk is om eerst nog voor mij te kruipen dan koud te worden ten aanzien van mij of mij zelfs te verstoten. Mijn houding ten aanzien van jullie zal noch heet noch koud zijn, totdat ik walging en weerzin voel en tenslotte straf zal uitdelen. Op de dag van jullie straf zal ik jullie echter nog steeds zien, maar jullie zullen mij niet meer kunnen zien. Aangezien het leven in jullie midden in mijn

ogen al omslachtig en saai is geworden, heb ik – overbodig te zeggen – een andere omgeving gekozen om in te leven om beter de pijn van jullie kwaadaardige woorden te vermijden en uit de buurt te blijven van jullie ondraaglijk kwalijke gedrag, zodat jullie mij niet langer voor de gek kunnen houden of mij op een ongeïnteresseerde manier kunnen behandelen. Voordat ik jullie verlaat, moet ik jullie wel blijven vermanen om af te zien van het doen van wat niet in overeenstemming is met de waarheid. Jullie moeten juist doen wat aangenaam is voor iedereen, wat alle mensen ten goede komt en wat je eigen bestemming ten goede komt. Anders zal degene die lijdt te midden van onheil niemand anders zijn dan jijzelf.

Mijn genade uit zich over degenen die mij liefhebben en zichzelf verloochenen. En de straf waarmee de goddelozen bezocht worden is juist het bewijs van mijn rechtvaardige gezindheid, en meer nog, getuige van mijn toorn. Als rampspoed aanbreekt, zal honger en pest uitgegoten worden over allen die zich tegen mij verzetten en zij zullen huilen. Zij die allerlei vormen van kwaad hebben bedreven, maar mij vele jaren hebben gevolgd, zullen niet ontsnappen aan het boeten voor hun zonden. Ook hun zal rampspoed overkomen, zoals maar zelden is gezien in miljoenen jaren, en zij zullen in een constante staat van paniek en angst leven. En mijn volgers die alleen aan mij trouw zijn gebleven, zullen juichen en mijn macht bejubelen. Zij zullen een onuitsprekelijke voldoening ervaren en leven in een vreugde die ik de mensheid nog nooit eerder heb toebedeeld. Want ik koester de goede daden van de mens en verafschuw hun kwade daden. Sinds ik de mensheid ben gaan leiden, hoopte ik van harte een groep mensen te winnen die eensgezind waren met mij. Ik ben degenen die niet eensgezind met mij waren niet vergeten. Ik heb hen met afkeer op mijn hart

gedragen en wacht alleen maar op de gelegenheid dat ik mij op hen kan vergelden, hetgeen ik met genoeg zal aanschouwen. Uiteindelijk is vandaag mijn dag gekomen en ik hoef niet langer te wachten!

Mijn definitieve werk is niet alleen om de mens te straffen, maar ook om de bestemming van de mens te regelen. Zelfs meer nog: het is bedoeld om van iedereen erkenning te ontvangen voor alles wat ik heb gedaan. Ik wil dat ieder mens inziet dat wat ik heb gedaan het juiste is en dat alles wat ik heb gedaan een uitdrukking is van mijn gezindheid; het was niet door toedoen van de mens, en zeker niet van de natuur, dat de mensheid is voortgebracht. Integendeel, ik ben het zelf die elk levend wezen van de schepping voed. Zonder mijn bestaan zal de mensheid alleen maar ten onder gaan en door onheil getroffen worden. Geen mens zal ooit nog de prachtige zon, de mooie maan of de groene wereld aanschouwen. De mensheid zal alleen de kille nacht kennen en de onverbiddelijke vallei van de schaduw des doods. Ik ben de enige redding voor de mensheid. Ik ben de enige hoop voor de mens en, meer nog, het bestaan van de gehele mensheid hangt van mij af. Zonder mij zal de mensheid onmiddellijk tot complete stilstand gebracht worden. Zonder mij zal de mensheid door rampen getroffen worden en vertrapt worden door allerlei geesten, ook al ziet niemand naar mij om. Ik heb een werk gedaan dat door niemand anders kan worden verricht. Mijn enige hoop is dat de mens mij met enkele goede daden kan terugbetalen. Hoewel degenen die mij kunnen terugbetalen slechts met weinig zijn, zal ik mijn reis in de mensenwereld toch beëindigen. Ik zal beginnen met de volgende stap van mijn werk dat zich ontvouwt, omdat al mijn haastige komen en gaan te midden van de mensen deze vele jaren vruchtbaar is geweest. Ik ben zeer tevreden. Het gaat mij niet om het aantal mensen maar eerder om hun

goede daden. Hoe dan ook, ik hoop dat jullie voor jullie eigen bestemming een toereikend aantal goede daden voorbereiden. Dan zal ik tevreden zijn. Anders zal niemand van jullie de rampspoed ontkomen die over jullie komt. De rampspoed komt van mij en wordt natuurlijk door mij georkestreerd. Als ik jullie niet als goed kan beschouwen, dan zullen jullie het lijden aan rampspoed niet ontkomen. Te midden van de verdrukking werden jullie acties en daden niet geheel geschikt bevonden, want jullie geloof en liefde waren hol en jullie betoonden jezelf alleen maar als verlegen of hard. Zo beschouwd, zal ik alleen maar een oordeel vellen in termen van goed of slecht. Mijn zorg blijft uitgaan naar de manier waarop elk van jullie handelt en zich uitdrukt, op basis waarvan ik jullie einde zal bepalen. Dit moet ik echter duidelijk maken: ik zal niet meer genadig zijn voor hen die mij in het geheel niet trouw zijn in tijden van verdrukking, want mijn genade reikt maar zover. Bovendien kan ik geen sympathie opbrengen voor degenen die mij eens hebben verraden, nog minder wil ik geassocieerd worden met mensen die de belangen van hun vrienden verraden. Dit is mijn gezindheid, wie de persoon ook maar mag zijn. Dit moet ik jullie zeggen: wie mijn hart breekt, zal geen tweede keer clementie van mij ontvangen en degene die mij trouw is geweest, zal voor altijd in mijn hart blijven.

Aan wie ben jij loyaal?

Iedere dag die jullie nu doormaken, is cruciaal en van groot belang voor jullie bestemming en lot. Daarom moeten jullie alles wat jullie hebben en iedere minuut die voorbijgaat, koesteren en je tijd benutten om te zorgen dat jullie de grootste winst behalen, zodat jullie leven niet voor niets geweest zal zijn. Misschien zijn

jullie verward over waarom ik dit zeg. Om eerlijk te zijn, ben ik niet blij met het gedrag van ieder van jullie, want wat ik hoopte te zien in jullie is meer dan wat jullie nu zijn. Daarom kan ik het zo stellen: jullie staan allemaal op de rand van de afgrond. Van jullie eerdere roep om redding en het verlangen dat jullie vroeger hadden om de waarheid na te streven en het licht te zoeken, is bijna niets meer over. Dit is hoe jullie mij uiteindelijk belonen en het is iets dat ik nooit verwacht had. Ik wil de waarheid geen geweld aan doen met mijn woorden, want jullie hebben mij vreselijk teleurgesteld. Misschien willen jullie het hier niet bij laten, willen jullie de realiteit niet onder ogen zien, maar ik wil jullie ernstig vragen: waar zijn jullie harten in al deze jaren vol van geweest? Aan wie zijn jullie harten ten diepste loyaal? Zeg niet dat mijn vraag als een donderslag bij heldere hemel komt en vraag ook niet waarom ik zo'n vraag stel. Jullie moeten weten dat het is omdat ik jullie door en door begrijp, teveel om jullie geef, en een te groot deel van mijn hart zich bezighoudt met jullie doen en laten. Daarom blijf ik jullie bevragen en lijd ik zo zwaar. Maar mijn enige beloning is onverschilligheid en ondraaglijke gelatenheid. Denken jullie echt dat ik niet weet hoezeer jullie tekortschieten tegenover mij? Als jullie dat denken, bewijst dat des te meer het feit dat jullie mij niet met ware welwillendheid behandelen. En daarom zeg ik jullie dat jullie je kop in het zand steken. Jullie zijn allemaal zo slim dat jullie zelf niet weten wat je doet. Hoe verantwoorden jullie je dan richting mij?

De vraag die mij het meest bezighoudt, is aan wie jullie harten loyaal zijn. Ik zou ook willen dat ieder van jullie zijn of haar gedachten eens op een rijtje zet. Vraag jezelf aan wie je werkelijk loyaal bent en voor wie je leeft. Misschien hebben jullie nooit zorgvuldig nagedacht over deze vraag, dus laat mij het antwoord op deze vraag voor jullie onthullen.

Iedereen die een geheugen heeft, zal dit feit erkennen: ieder mens leeft voor zichzelf en is loyaal aan zichzelf. Ik geloof niet dat jullie antwoord helemaal correct is, want ieder van jullie bestaat in je eigen leven, en je worstelt met je eigen moeilijkheden. Daarom zijn jullie loyaal aan de mensen van wie jullie houden en de dingen die jullie leuk vinden, en niet volledig loyaal aan jezelf. Omdat jullie allemaal zijn beïnvloed door de mensen, gebeurtenissen en dingen om je heen, zijn jullie niet werkelijk loyaal aan jezelf. De reden dat ik dit zeg, is niet omdat ik het goedkeur dat jullie loyaal zijn aan jezelf, maar om jullie loyaliteit aan om het even wat bloot te leggen, omdat ik in al die jaren nooit de loyaliteit van iemand van jullie heb ontvangen. Jullie hebben me jarenlang gevolgd, maar hebben me nooit een greintje loyaliteit bewezen. In plaats daarvan hebben jullie je op de mensen gericht van wie je houdt en de dingen die je leuk vindt, zozeer dat ze in jullie hart gesloten en nooit en te nimmer losgelaten worden. Als jullie enthousiast en gepassioneerd zijn over iets waar je van houdt, is dat altijd wanneer jullie me volgen of ook al wanneer jullie naar mijn woorden luisteren. Daarom zeg ik dat jullie de loyaliteit die ik van jullie eis, in plaats daarvan gebruiken om loyaal te zijn aan je 'lievelingetjes', om die te koesteren. Jullie brengen ook wel wat offers voor mij, maar jullie geven niet alles, die offers betekenen niet dat ik het ben aan wie je waarlijk loyaal bent. Jullie houden je bezig met de dingen waaraan je toegewijd bent. Sommigen zijn loyaal aan hun kinderen, anderen aan hun man, hun vrouw, aan geld, sommigen aan werk, hun meerderen, hun status, of aan vrouwen. Als het gaat om de dingen waaraan jullie loyaal zijn, dan zijn jullie nooit moe of bezorgd geweest. Jullie zuchten er alsmaar meer naar om nog meer te bezitten van datgene waar jullie loyaal aan zijn, met nog hogere kwaliteit, en jullie hebben nog nooit opgegeven. Als het gaat om de

dingen waaraan jullie toegewijd zijn, dan staan ik en mijn woorden altijd onderaan het lijstje. Jullie hebben ook geen keus dan die op de laatste plaats te zetten. Sommige mensen houden zelfs die laatste plek over voor iets waar ze loyaal aan willen zijn, maar wat ze nog niet hebben ontdekt. Zij houden helemaal geen enkel plekje voor mij over in hun hart. Misschien denken jullie dat ik veeleisend ben, of dat ik jullie vals beschuldig. Maar hebben jullie er ooit aan gedacht dat terwijl jullie je vermaken met je familie, jullie nooit eens loyaal aan mij zijn geweest? Doet dat jullie in tijden als deze geen pijn? Wanneer jullie harten vervuld zijn van vreugde omdat jullie beloning ontvangen voor jullie arbeid, voelen jullie je dan niet ontmoedigd dat jullie jezelf niet genoeg hebben uitgerust met de waarheid? Wanneer hebben jullie bittere tranen geweend, omdat jullie mijn goedkeuring niet hebben ontvangen? Jullie pijnigen je hersenen voor je zonen en dochters en doen allerlei moeite, en nog zijn jullie niet tevreden, jullie vinden nog dat je niet genoeg doet voor je kinderen, dat je niet al je kracht hebt opgeofferd. Maar tegenover mij zijn jullie altijd nalatig en achteloos. Jullie houden mij alleen in je herinnering, maar niet blijvend in je hart. Mijn devotie en inspanningen zijn aan jullie niet besteed, jullie hebben die nog nooit begrepen en jullie denken dat een kort moment van reflectie hierop al genoeg is. Dit soort 'loyaliteit' is niet waar ik al zo lang op wacht, dit is me al lange tijd een gruwel. Maar wat ik ook zeg, jullie blijven slechts een of twee punten erkennen en zijn niet in staat het volledig te accepteren, omdat jullie zoveel zelfvertrouwen hebben en altijd zelf kiezen welk deel van mijn woorden jullie accepteren. Als het nog steeds zo is met jullie, dan heb ik alsnog manieren om jullie zelfvertrouwen aan te pakken. Ik zal ervoor zorgen dat jullie erkennen dat al mijn woorden waar zijn, en geen verdraaiing van de waarheid.

Als ik wat rijkdommen vóór ieder van jullie zou plaatsen, en jullie vrijelijk zou laten kiezen in de wetenschap dat^[a] ik jullie niet veroordeel, zouden de meesten van jullie kiezen voor de rijkdommen en de waarheid verloochenen. De beteren onder jullie zouden de rijkdommen opgeven en met tegenzin kiezen voor de waarheid, en degenen daar tussenin zouden met één hand naar de rijkdommen grijpen en met de andere naar de waarheid. Zou jullie ware aard dan niet overduidelijk zijn? Als jullie een keuze moeten maken tussen iets waar jullie loyaal aan zijn en de waarheid, zullen jullie allemaal zo'n keuze maken en blijft jullie houding onveranderd. Is dat niet zo? Hebben velen van jullie niet geschommeld tussen goed en kwaad? Als het gaat om de strijd tussen positief en negatief, tussen zwart en wit, zijn jullie je ongetwijfeld bewust van de keuzes die jullie hebben gemaakt: keuzes tussen familie en God, kinderen en God, vrede en ontwrichting, rijkdom en armoede, status en middelmaat, gesteund worden en verstoten worden, enzovoort. Als jullie moeten kiezen tussen een vredig of een gebroken gezin, dan kiezen jullie dat eerste, zonder ook maar een moment te twifelen. Als het gaat om rijkdommen en plicht, dan kiezen jullie alweer de eerste, zelfs zonder de wil om je te bekeren^[b]. Als het gaat om luxe of armoede, dan kiezen jullie de eerste. Als jullie moeten kiezen tussen zonen, dochters, vrouwen, mannen en mij, dan kiezen jullie voor de eerste. Als het om opvattingen of de waarheid gaat, kiezen jullie opnieuw de eerste. Nu ik word geconfronteerd met allerlei slechte daden van jullie, heb ik letterlijk mijn vertrouwen in jullie verloren, en ik ben verbijsterd dat jullie harten zó onvermurwbaar zijn. Jaren van toewijding en moeite hebben mij blijkbaar alleen gelatenheid en jullie wanhoop jegens mij gebracht. Toch groeit mijn hoop voor jullie met de dag, omdat mijn dag al voor iedereen is tentoongespreid.

Desondanks blijven jullie datgene zoeken wat aan de duisternis en het kwaad toebehoort en zijn niet bereid dat los te laten. Wat zal de uitkomst zijn voor jullie op deze manier? Hebben jullie daar wel eens ernstig over nagedacht? Als jullie nog een keer mochten kiezen, wat zou dan jullie houding zijn? Zouden jullie dan echt alsnog de eerste kiezen? Zouden jullie mij dan nog steeds enkel teleurstelling en ellendige droefheid teruggeven? Zou er alleen in jullie harten nog steeds slechts een beetje warmte te vinden zijn? Zouden jullie nog steeds onwetend zijn over hoe jullie mij kunnen troosten? Wat kiezen jullie op dit moment? Zouden jullie je onderwerpen aan mijn woorden of er afkerig van zijn? Mijn dag is al tentoongespreid voor jullie ogen, jullie gaan een nieuw leven tegemoet, een nieuw beginpunt. Maar ik moet jullie vertellen dat dit beginpunt niet het begin is van voorbijgegaan nieuw werk, maar het eind van het oude werk. Oftewel, dit is het laatste bedrijf. Ik geloof dat jullie allemaal zullen begrijpen wat er ongewoon is aan dit startpunt. Maar binnenkort zullen jullie de ware betekenis van dit beginpunt begrijpen. Laten we daarom dit beginpunt achter ons laten en het slotstuk inluiden! Toch blijf ik erover inzitten dat jullie, geplaatst voor ongerechtigheid en gerechtigheid, altijd voor de eerste kiezen. Maar dat ligt allemaal achter jullie. Ik wil jullie verleden uit mijn geheugen wissen, maar dat is erg moeilijk. Toch heb ik uitstekende middelen om dat te bereiken. Laat de toekomst het verleden vervangen, en laat de schaduwen uit jullie verleden opgelost worden en plaatsmaken voor jullie ware huidige zelf. Dus moet ik jullie nogmaals voor de keus stellen: aan wie zijn jullie nou precies loyaal?

Voetnoten:

a. In het origineel bevat niet de frase 'wetend'.

b. Terugkeren naar de wal is een Chinese uitdrukking die betekent 'terugkeren op het rechte pad'.

Over bestemming

Wanneer iemand het over bestemming heeft, letten jullie allemaal goed op. Jullie zijn allemaal erg gevoelig met betrekking tot dit onderwerp. Sommige mensen kunnen niet wachten om voor God te buigen en zo een goede bestemming te verkrijgen. Ik ken die hunkering, die niet in woorden uitgedrukt hoeft te worden, ook. Jullie willen absoluut niet dat jullie vlees tot rampspoed vervalt. Jullie willen in de toekomst ook zeker geen langdurige straf ondergaan. Jullie hopen alleen op een vrijer en gemakkelijker leven. En dus voelen jullie je telkens bijzonder opgewonden wanneer bestemming ter sprake komt en zijn jullie ontzettend bang dat jullie God misschien mishagen en jullie je verdiende straf krijgen. Jullie hebben zonder aarzelen compromissen gesloten omwille van jullie bestemming. Velen van jullie die eens onbetrouwbaar en oneerbiedig waren, zijn opeens ontzettend aardig en oprecht geworden. Jullie oprechtheid is zelfs indrukwekkend. Jullie hebben allemaal toch een 'eerlijk' hart. Van begin tot eind zijn jullie open naar mij geweest, zonder geheimen in jullie hart verborgen te houden, of het nu om schuld, bedrog of toewijding gaat. Jullie hebben mij al met al openhartig de wezenlijke dingen 'beleden' die in het diepst van jullie binnenste liggen. Ik heb die dingen uiteraard nooit gemeden, want ze zijn gewoon voor mij geworden. Jullie gaan liever de vuurzee in voor jullie eindbestemming dan nu één streng haar te verliezen om Gods goedkeuring te verkrijgen. Ik wil niet te dogmatisch naar jullie zijn, maar jullie toegewijde hart is echt ontoereikend voor

alles wat ik doe. Jullie begrijpen misschien niet wat ik bedoel, dus ik zal jullie een eenvoudige uitleg geven: jullie hebben niet de waarheid en het leven nodig, niet de beginselen van hoe jullie je moeten gedragen en het gaat jullie ook niet om mijn zorgvuldige werk. Wat jullie nodig hebben, is alles wat jullie in het vlees bezitten – rijkdom, status, familie, huwelijk etc. Jullie negeren mijn woorden en werk volkomen, dus kan ik jullie geloof in één woord omschrijven: halfslachtig. Jullie doen er alles aan om datgene te bereiken waar jullie je geheel aan toewijden, maar ik heb gemerkt dat jullie niet alles opgeven omwille van jullie geloof in God. Jullie zijn niet meer dan relatief trouw en relatief serieus. Daarom zeg ik dat mensen zonder een volkomen oprecht hart tekortschieten in hun geloof in God. Denk goed na – is het niet zo dat velen van jullie tekortschieten?

Jullie moeten weten dat succes in het geloof in God dankzij de daden van mensen zelf tot stand komt. Als mensen niet slagen maar falen, is dat eveneens aan hun eigen daden te wijten, niet aan de gevolgen van andere factoren. Ik denk dat jullie er alles aan zouden doen om iets gedaan te krijgen wat moeilijker is en meer lijden inhoudt dan in God geloven. Jullie zouden dat erg serieus opvatten. Jullie zouden zelfs geen fouten willen maken. Dergelijke onophoudelijke inspanningen hebben jullie allemaal in jullie leven aan de dag gelegd. Jullie zijn zelfs in staat om mij in het vlees te bedriegen onder omstandigheden waarin jullie niet eens iemand uit jullie eigen familie zouden bedriegen. Zo gedragen jullie je steeds en dit beginsel passen jullie steeds toe in jullie leven. Creëren jullie niet nog steeds een vals beeld om mij voor de gek te houden, omwille van een prachtige en gelukkige bestemming? Ik weet dat jullie toewijding en jullie oprechtheid maar tijdelijk zijn. Zijn jullie aspiraties en de prijs die jullie betalen niet alleen voor nu en niet voor dan? Jullie willen alleen een

laatste inspanning doen om een prachtige bestemming veilig te stellen. Jullie zijn alleen uit op een deal. Het is niet zo dat jullie de waarheid niets verschuldigd zijn. Het is zeker niet zo om de prijs die ik heb betaald terug te betalen. Kortom, jullie willen wel jullie slimheid aanwenden, maar er niet voor strijden. Is dit niet jullie diepe wens? Jullie moeten jezelf niet anders voordoen en jullie hersenen niet zodanig breken over jullie bestemming dat jullie er niet meer van kunnen eten of slapen. Is het niet zo dat jullie bestemming uiteindelijk zal zijn bepaald? Jullie moeten gewoon zo goed mogelijk jullie plicht doen met een open en oprecht hart. Wees bereid om al het nodige te doen. Zoals jullie al zeiden, zal God op die dag voor niemand tekortschieten die voor Hem geleden of een prijs betaald heeft. Houdt jullie aan deze waardevolle overtuiging vast en vergeet dit nooit. Alleen op deze manier kan ik gerust over jullie zijn. Anders zal ik nooit gerust over jullie kunnen zijn en zullen jullie mij altijd met afschuw vervullen. Als jullie allemaal jullie geweten kunnen volgen en jullie helemaal voor mij geven, jullie volledig voor mijn werk inzetten en jullie hele leven aan mijn evangeliewerk toewijden, zal mijn hart dan niet van vreugde voor jullie opspringen? Kan ik dan niet volkomen gerust zijn over jullie? Het is betreurenswaardig dat jullie maar een klein beetje kunnen doen van wat ik verwacht. Hoe kunnen jullie in dit geval het lef hebben om van mij te vragen waar jullie op hopen?

Jullie bestemming en jullie lot zijn erg belangrijk voor jullie – ze gaan jullie aan het hart. Jullie geloven dat als jullie niet met grote zorg te werk gaan, jullie dan geen bestemming hebben en jullie lot rampzalig is. Maar hebben jullie er wel eens bij stilgestaan dat alle moeite omwille van iemands bestemming vruchteloze inspanningen zijn? Dergelijke inspanningen zijn niet oprecht – ze zijn onecht en bedrieglijk. In dat geval zullen degenen die werken voor hun bestemming

uiteindelijk geen succes oogsten. Gebrek aan geloof in God is immers het gevolg van bedrog door de mensen zelf. Ik heb al eerder gezegd dat ik niet van vleierij of kruiperij houd. Ik wil ook niet met enthousiasme worden benaderd. Ik houd van eerlijke mensen die naar mijn waarheid en verwachtingen leven. Ik houd bovendien van mensen die uiterste zorg en consideratie voor mijn hart laten zien en zelfs alles om mijnentwil kunnen opgeven. Alleen op deze manier kan mijn hart gerust zijn. Hoeveel dingen zijn er nu op jullie aan te merken waar ik een hekel aan heb? Hoeveel dingen zijn er die ik goed vind aan jullie? Heeft niemand van jullie door wat voor nare dingen jullie allemaal hebben laten zien omwille van jullie bestemming?

Ten diepste wil ik niemand in het hart treffen die positief en gemotiveerd is. Ik wil zeker niet de energie wegnemen van iemand die trouw zijn plicht doet. Toch moet ik jullie allemaal wijzen op jullie onvolkomenheden en de onzuivere ziel diep in jullie hart. Daarmee hoop ik dat jullie in staat zullen zijn om jullie ware hart over te geven wanneer jullie worden geconfronteerd met mijn woorden, want ik haat het bedrog van mensen jegens mij het meest. Ik hoop alleen dat jullie in de laatste fase van mijn werk uitmuntend kunnen presteren, volkomen zijn toegewijd en niet langer halfslachtig zijn. Ik hoop uiteraard ook dat jullie allemaal een goede bestemming zullen krijgen. Desalniettemin heb ik mijn eigen eisen: ik verwacht dat jullie de beste beslissing nemen om mij jullie algehele en onverdeelde toewijding te betonen. Als iemand die onverdeelde toewijding niet heeft, wordt die persoon zeker Satans schat en zal ik hem niet meer gebruiken. Ik stuur hem dan naar huis zodat zijn ouders voor hem kunnen zorgen. Mijn werk is jullie van groot nut geweest. Ik hoop van jullie een hart terug te krijgen dat eerlijk is en ernaar streeft omhoog te gaan, maar tot nu toe sta ik met lege

handen. Denk hierover na: wat zal mijn houding jegens jullie zijn als ik op een dag nog steeds zo onnoemelijk gegriefd ben? Zal ik net zo vriendelijk zijn? Zal mijn hart net zo kalm zijn? Begrijpen jullie de gevoelens van iemand die zorgvuldig het land heeft bewerkt maar geen korrel graan heeft geoogst? Begrijpen jullie hoe groot de knauw is van iemand die een enorme dreun heeft gekregen? Kunnen jullie de bitterheid proeven van iemand vol hoop die op slechte voet afstand van iemand anders moet nemen? Hebben jullie de boosheid gezien van iemand die geprovoceerd is? Kunnen jullie het wraakzuchtige gevoel inschatten van iemand die vijandig en met bedrog is bejegend? Als jullie de mentaliteit van deze mensen begrijpen, moet het niet moeilijk zijn om jullie de houding van God voor te stellen wanneer de tijd van Zijn vergelding komt. Ik hoop tot slot dat jullie allemaal je best doen omwille van jullie eigen bestemming. Toch kunnen jullie beter niet bedrieglijk te werk gaan, anders ben ik nog steeds in mijn hart teleurgesteld in jullie. Waar leidt die teleurstelling toe? Houden jullie jezelf niet voor de gek? Zij die aan hun bestemming denken maar die toch verpesten, zijn de mensen die het slechtst kunnen worden gered. Wanneer zulke mensen vertwijfeld raken, wie zal er dan nog met ze meevoelen? Al met al wens ik jullie nog steeds een gepaste en goede bestemming toe. Ik hoop bovenal dat niemand van jullie tot rampspoed vervalt.

Drie vermaningen

Als gelovige in God moet je in alles trouw zijn aan niemand anders dan Hem en in staat zijn om je in alles te conformeren aan Zijn wil. Hoewel iedereen deze leer begrijpt, zijn deze duidelijke basiswaarheden wat de mens betreft niet

volledig in hem terug te zien. Dat komt door allerlei mankementen die aan hem kleven, zoals onwetendheid, dwaasheid en verdorvenheid. Voordat jullie dan ook tot een besluit komen, moet ik jullie eerst een paar dingen vertellen die uiterst belangrijk voor jullie zijn. Voordat ik verder ga, moeten jullie eerst dit begrijpen: De woorden die ik spreek, zijn waarheden die tot de hele mensheid zijn gericht, niet slechts tot een specifieke persoon of type persoon. Dus jullie moeten je concentreren op het ontvangen van mijn woorden vanuit het standpunt van de waarheid. Jullie moeten ook een blijvende houding van onverdeelde aandacht en oprechtheid hebben. Negeer geen enkel woord en geen enkele waarheid die ik spreek, en veracht geen van mijn woorden. Ik zie dat jullie in jullie leven veel doen wat niets met de waarheid te maken heeft. Ik vraag jullie dan ook uitdrukkelijk om dienaren van de waarheid te worden en geen slaaf van goddeloosheid en kwade praktijken. Treed de waarheid niet met voeten en ontheilig geen enkele hoek van het huis van God. Dit is mijn vermaning voor jullie. Ik ga nu over het beoogde onderwerp spreken:

Ten eerste moeten jullie omwille van jullie lot naar Gods goedkeuring streven. Dat wil zeggen: aangezien jullie erkennen dat jullie tot het huis van God behoren, moeten jullie God gemoedsrust schenken en Hem in alles behagen. Met andere woorden: jullie moeten handelen volgens principes en je conformeren aan de waarheden daarin. Als je dit niet kunt, zal God je verafschuwen en verwerpen. Ook zul je door ieder mens worden afgewezen. Ben je eenmaal in die netelige situatie beland, dan kun je niet tot het huis van God worden gerekend. Dat wordt er bedoeld met niet goed bevonden zijn door God.

Ten tweede moeten jullie weten dat God van eerlijke mensen houdt. God is vol getrouwheid, daarom zijn Zijn woorden altijd betrouwbaar. Bovendien zijn Zijn

daden onberispelijk en onbetwistbaar. Daarom houdt God van wie absoluut eerlijk jegens Hem zijn. Eerlijkheid betekent je hart aan God geven, Hem nooit bedriegen, in alles open naar Hem zijn en de waarheid nooit verbergen. Eerlijkheid betekent ook nooit iets doen wat mensen boven of onder je misleidt, en nooit iets doen om alleen maar bij God in een goed blaadje te komen. Kortom, eerlijk zijn is onzuivere daden en woorden vermijden, en God noch mensen misleiden. Wat ik zeg is heel eenvoudig, maar voor jullie is het extra zwaar. Velen worden liever naar de hel verbannen dan eerlijk te spreken en te handelen. Ik heb voor wie oneerlijk zijn dan ook een andere behandeling in petto. Ik begrijp natuurlijk heel goed dat het best moeilijk voor jullie is om een eerlijk mens te zijn. Jullie zijn allemaal ontzettend slim en weten een heer met jullie eigen bekrompen meetlatje de maat te nemen. Dat maakt mijn werk er alleen maar eenvoudiger op. Jullie houden jullie geheimen angstvallig voor jullie, daarom zal ik jullie één voor één rampspoed laten overkomen om door vuur 'onderwezen' te worden, zodat jullie daarna volkomen toegewijd zullen zijn aan het geloof in mijn woorden. Tot slot zal ik uit jullie mond de woorden "God is een getrouwe God" trekken, waarna jullie zullen erkennen en betreuren dat "het hart van de mens is sluw!" Wat zal jullie gemoedstoestand dan zijn? Ik denk dat jullie minder eigendunk zullen hebben dan nu. Jullie zullen dan helemaal niet meer 'ondoorgroendelijk' zijn zoals jullie nu denken te zijn. Sommigen gedragen zich keurig netjes en lijken bijzonder 'goedgemanierd' in Gods tegenwoordigheid. Toch komen ze in opstand en laten ze zich volledig gaan in de tegenwoordigheid van de Geest. Zouden jullie zo iemand als eerlijk beschouwen? Als je hypocriet en goed in de sociale omgang bent, ga je lichtvaardig met God om. Als je woorden vol excuses zitten en je zaken nutteloos wegedeneert, ben je niet iemand die het naleven van de

waarheid hoog in het vaandel heeft. Als je verborgen zaken niet graag bespreekbaar maakt en niet bereid bent je geheimen, oftewel je moeilijkheden, bloot te geven aan anderen om de weg van het licht te zoeken, zul je het heil niet gemakkelijk verkrijgen en niet gemakkelijk uit de duisternis tevoorschijn komen. Als je veel genoegens schept in het zoeken naar de weg van de waarheid, ben je iemand die altijd in het licht verblijft. Als je heel graag een dienstdoener wil zijn in het huis van God, onopvallend, ijverig en nauwgezet werkt, altijd geeft en nooit neemt, ben je een trouwe heilige, omdat je geen beloning zoekt en gewoon een eerlijk mens bent. Als je open en eerlijk wilt zijn, als je alles wilt geven, als je je leven kunt opofferen voor God en als getuige kunt staan, als je eerlijk bent tot het punt waarop je alleen God wilt behagen en jezelf wegcijfert en niets voor jezelf neemt, dan behoort je tot de mensen die worden gevoed in het licht en die eeuwig in het koninkrijk zullen leven. Je moet weten of er waar geloof en ware trouw in je schuilen, of je bereid bent geweest voor God te lijden en of je jezelf helemaal aan God hebt onderworpen. Is dat niet het geval, dan blijven er ongehoorzaamheid, misleiding, hebzucht en klachten aan je kleven. Je hart is dan nog verre van eerlijk en je hebt van God nooit positieve erkenning gekregen en nooit in het licht geleefd. Hoe iemands lot uiteindelijk uitpakt, hangt af van of hij een eerlijk en bloedrood hart heeft, en of hij een zuivere ziel heeft. Als je iemand bent die erg oneerlijk is, iemand met een kwaadwillig hart en iemand met een onzuivere ziel, dan zal je zeker belanden op een plek waar de mens wordt gestraft, zoals is vastgelegd in de akten van jouw lot. Als je beweert heel eerlijk te zijn en toch nooit overeenkomstig de waarheid weet te handelen of een woord van waarheid weet te spreken, wacht je dan nog steeds op een beloning van God? Hoop je dan nog steeds dat God je als Zijn oogappel zal beschouwen? Is

dat niet een absurde manier van denken? Je misleidt God in alles, dus hoe kan het huis van God iemand met zulke onzuivere handen als jij onderbrengen?

Ten derde wil ik jullie het volgende vertellen: ieder mens heeft God in de loop van zijn leven van geloof in God wel weerstaan en misleid op sommige punten. Sommige verkeerde daden hoeven niet als overtreding te worden opgetekend, maar andere zijn onvergeeflijk. Er zijn namelijk veel daden die de bestuurlijke wetten overtreden, dat wil zeggen, Gods gezindheid met voeten treden. Velen die zich zorgen maken om hun eigen lot vragen zich misschien af wat deze daden zijn. Jullie moeten weten dat jullie van nature arrogant en hooghartig zijn. Jullie zien de feiten niet graag onder ogen. Ik geef jullie daarom beetje bij beetje meer inzicht nadat jullie goed naar jullie zelf hebben gekeken. Ik spoor jullie aan om beter begrip te krijgen van de bestuurlijke wetten en om Gods gezindheid beter te leren kennen. Anders zullen jullie het moeilijk vinden om jullie kaken op elkaar te houden en jullie tong van al te hoogdravende praatjes te weerhouden. Jullie zullen dan Gods gezindheid onbewust met voeten treden, tot duisternis vervallen en het gezelschap van de Heilige Geest en het licht kwijtraken. Daar jullie daden niet op de juiste principes gebaseerd zijn, datgene doen of zeggen wat je niet moet doen, zul je een passende vergelding ontvangen. Ook al zijn je woorden en daden niet op de juiste principes gebaseerd, weet dat dit bij God wel het geval is. De reden van de vergelding is dat je God en niet een mens hebt mishaald. Als je in je leven veel overtredingen jegens Gods gezindheid begaat, word je zeker een kind van de hel. Het schijnt je als mens misschien toe dat je slechts een paar dingen hebt gedaan die niet helemaal met de waarheid stroken, en niet meer. Besef je echter wel dat je in Gods ogen al iemand bent voor wie er geen zondeoffer meer is? Je hebt meer dan eens de bestuurlijke wetten van God

overtreden en bovendien geen teken van bekering laten zien. Daarom moet je wel in de hel belanden, waar God de mens straft. Een klein aantal mensen dat God volgt heeft in het verleden enkele malen tegen de principes in gehandeld. Maar ze zijn daarop aangesproken, hebben leiding ontvangen en zijn hun eigen verdorvenheid beetje bij beetje gaan inzien. Daarna zijn ze het juiste pad van de werkelijkheid gaan bewandelen en ze blijven tot op de dag van vandaag zeer trouw. Zulke mensen zullen uiteindelijk standhouden. Ik ben echter op zoek naar wie eerlijk zijn. Ben je eerlijk en handel je overeenkomstig juiste principes, dan kun je een vertrouweling van God worden. Als je in je daden Gods gezindheid niet met voeten treedt, je de wil van God zoekt en je een hart vol eerbied voor God hebt, dan voldoet je geloof aan de norm. Wie God niet vereert en geen godvrezend hart heeft, vervalt gemakkelijk tot overtreding van de bestuurlijke wetten van God. Velen dienen God met de kracht van hun passie, maar hebben geen begrip van de bestuurlijke wetten van God, laat staan dat ze enig besef van de implicaties van Zijn woorden hebben. Met hun goede bedoelingen doen ze dan ook vaak dingen die Gods management verstoren. In ernstige gevallen worden ze uitgeworpen, verstoken van elke verdere kans om Hem te volgen. Ze worden dan in de hel geworpen zonder enige verdere binding met Gods huis. Deze mensen werken in het huis van God met de kracht van hun onnozele goede bedoelingen, wat uitloopt op het ontstemmen van Gods gezindheid. Mensen proberen de manier waarop ze ambtsdragers en heren dienen uit in het huis van God. Ze denken tevergeefs dat ze die hier ook moeiteloos kunnen toepassen. Ze hadden nooit gedacht dat God niet de gezindheid van een lam maar die van een leeuw heeft. Daarom zijn degenen die voor het eerst met God omgaan niet in staat om met Hem te communiceren. Gods hart is immers anders

dan dat van de mens. Alleen nadat je veel waarheden hebt begrepen, zal je kennis over God voortdurend toenemen. Deze kennis bestaat niet uit woorden of leerstellingen, maar is te gebruiken als een schat waardoor je vertrouwelijk met God kunt omgaan, en als bewijs dat Hij behagen in je schept. Als je reële kennis ontbeert en niet met de waarheid bent uitgerust, kan je gepassioneerde dienstbaarheid je alleen maar de afkeer en afschuw van God opleveren. Je zou inmiddels moeten weten dat geloof in God niet louter een studie in theologie is!

Ik vermaan jullie weliswaar met weinig woorden, toch gaan ze over wat jullie het meest ontberen. Jullie moeten weten dat ik nu spreek ten behoeve van mijn laatste werk onder de mensen, om het einde van de mens te bepalen. Ik wil niet veel meer werk doen dat zinloos is. Ik wil ook niet die mensen blijven leiden die zo hopeloos zijn als verrot hout, en nog minder hen die stiekem verkeerde intenties koesteren. Op een dag begrijpen jullie misschien wat de oprechte bedoelingen achter mijn woorden zijn en wat ik allemaal voor de mensheid heb gedaan. Op een dag vatten jullie misschien een principe waardoor jullie over je eigen einde kunnen beslissen.

Door overtredingen gaan mensen naar de hel

Ik heb jullie veel waarschuwingen gegeven en veel waarheden over jullie uitgestort om jullie te overwinnen. Jullie voelen je vandaag meer verrijkt dan in het verleden. Jullie begrijpen veel principes van hoe iemand behoort te zijn en bezitten veel van het gezonde verstand dat gelovige mensen behoren te hebben. Dat hebben jullie in al die jaren wel bereikt. Ik ontken jullie vooruitgang niet, maar

ik zeg erbij dat ik ook de vele keren dat jullie in al die jaren ongehoorzaam en opstandig waren jegens mij niet ontken. Er is namelijk niet één heilige onder jullie. Jullie zijn zonder uitzondering verdorven door Satan en de vijanden van Christus. Jullie overtredingen en ongehoorzaamheid tot op de dag van vandaag zijn legio. Het kan dus nauwelijks vreemd gevonden worden dat ik mijzelf voor jullie steeds herhaal. Op deze manier wens ik niet met jullie samen te leven. Maar omwille van jullie toekomst, omwille van jullie bestemming, neem ik hier nog eens door wat ik al eerder heb gezegd. Ik hoop dat jullie geduld met mij hebben. Ik hoop nog meer dat jullie ieder woord dat ik spreek zullen geloven, en nog meer dat jullie de verregaande implicaties van mijn woorden inzien. Twijfel niet aan wat ik zeg en pik mijn woorden vooral niet naar wens op om ze vervolgens terzijde te leggen. Dat vind ik onverdraaglijk. Veroordeel mijn woorden niet en vat ze zeker niet lichtvaardig op. Zeg ook niet dat ik jullie altijd in verzoeking breng of, erger nog, dat ik jullie dingen vertel die niet kloppen. Die dingen vind ik onverdraaglijk. Omdat jullie mij en de dingen die ik zeg met erg veel argwaan behandelen, mijn woorden nooit tot je nemen en geen aandacht aan mij besteden, zeg ik tegen elk van jullie in alle ernst: Koppel wat ik zeg niet aan filosofie en verbind het niet aan de leugens van oplichters. Nog belangrijker, reageer niet met minachting op mijn woorden. Misschien is niemand in de toekomst in staat om jullie te vertellen wat ik jullie vertel, of om zo liefdevol tot jullie te spreken, laat staan om jullie deze punten zo geduldig uit te leggen. De tijd komt dat jullie terug zullen kijken op de goede oude tijd, of luid zullen jammeren of kermen van de pijn. Of jullie beleven dan donkere nachten zonder greintje waarheid of leven, of jullie wachten dan zonder hoop of met zo'n bittere spijt dat jullie niet voor rede vatbaar zijn ... Vrijwel niemand van jullie kan aan deze verschillende mogelijkheden ontsnappen.

Niemand van jullie is immers in een positie waarin jullie God werkelijk aanbidden. Jullie gaan op in de wereld van losbandigheid en kwaad. Jullie vermengen jullie geloof, jullie geest, ziel en lichaam met allerlei dingen die niets met het leven en de waarheid van doen hebben. Jullie verzetten je er zelfs tegen. Ik hoop dus voor jullie dat jullie naar het pad van licht kunnen worden gebracht. Ik hoop alleen dat jullie voor jezelf kunnen zorgen, op jullie tellen kunnen passen, en dat jullie niet zo veel nadruk leggen op jullie bestemming terwijl jullie tegelijkertijd jullie gedrag en overtredingen met onverschilligheid bekijken.

Al geruime tijd hopen mensen die in God geloven allemaal vurig op een prachtige bestemming. Alle mensen die in God geloven, hopen dat het lot hen opeens gunstig gezind zal zijn. Ze hopen allemaal dat ze zomaar op een vredig plekje in de hemel terechtkomen. Maar ik zeg dat deze mensen met hun mooie gedachten nooit hebben geweten of ze in aanmerking komen voor een dergelijke hemelse goedgunstigheid of om in de hemel plaats te nemen. Jullie hebben op dit moment goed inzicht in jezelf. Toch hopen jullie nog steeds aan de rampen van de laatste dagen en aan de hand van de Almachtige die de goddelozen straft te kunnen ontsnappen. Het lijkt erop dat alle mensen die Satan verdorven heeft zoete dromen en het verlangen naar dingen zoals ze die zelf graag hebben. Dat is niet slechts een geniaal idee van een enkeling. Toch wil ik een eind maken aan jullie extravagante wensen en jullie verlangen naar zegeningen. Jullie overtredingen en ongehoorzaamheid zijn legio en nemen steeds verder toe. Hoe valt dat dan te rijmen met jullie prachtige blauwdruk voor de toekomst? Wil je naar hartenlust met je verkeerde daden doorgaan, zonder dat iets je tegenhoudt? Wil je per se je dromen in vervulling zien gaan? Dan spoor ik je aan om te blijven sluimeren en nooit te ontwaken, want jouw droom is hol en leeg en in het

aangezicht van de rechtvaardige God, zal Hij voor jou geen uitzondering maken. Wil je alleen dat dromen in vervulling gaan, droom dan nooit maar zie altijd de waarheid en de feiten onder ogen. Dat is de enige manier om je te redden. Wat zijn de concrete stappen van deze methode?

Neem eerst al je overtredingen onder de loep. Evalueer ook al je gedrag en gedachten die niet met de waarheid overeenstemmen.

Dit kunnen jullie allemaal eenvoudig doen. Weldenkende mensen zijn daartoe in staat volgens mij. Mensen die nooit tot inzicht komen wat er met overtreding en waarheid wordt bedoeld, zijn echter de uitzondering, want zij zijn in beginsel geen weldenkende mensen. Ik praat tegen mensen die door God goed zijn bevonden, die eerlijk zijn, die de bestuurlijke wetten niet ernstig hebben overtreden en die hun eigen overtredingen eenvoudig kunnen inzien. Dit is eenvoudig voor jullie te doen, maar het is niet het enige wat ik van jullie vraag. Hoe dan ook, ik hoop dat jullie niet stiekem om deze vereiste zullen lachen. Sterker nog, ik hoop dat jullie er niet op neerkijken of er lichtvaardig mee omgaan. Neem het serieus en wuif het niet weg.

Ten tweede, zoek bij elke overtreding en ongehoorzaamheid naar een bijbehorende waarheid en gebruik die waarheden om er een oplossing voor te vinden. Zet je overtredingen en ongehoorzame gedachten en daden vervolgens aan de kant en breng de waarheid in praktijk.

Ten derde, wees eerlijk als persoon, niet iemand die altijd slim en gewiekst is. (Ik vraag jullie hier nogmaals om een eerlijk mens te zijn.)

Als je deze drie dingen kunt bereiken, ben je gezegend. Dan gaan je dromen in vervulling en is het lot je gunstig gezind. Misschien gaan jullie serieus in op

deze drie onaantrekkelijke vereisten of misschien gaan jullie er onverantwoordelijk mee om. Hoe dan ook, ik wil jullie dromen graag vervullen en jullie idealen in praktijk brengen. Ik wil jullie niet uitlachen of belachelijk maken.

Mijn eisen lijken misschien simpel, maar wat ik jullie zeg is niet zo simpel als een en een is twee. Als jullie hier alleen maar vrijblijvend over kletsen, als een kip zonder kop holle, hoogdravende woorden uitkramen, zullen jullie blauwdrukken en wensen altijd een lege pagina blijven. Ik zal geen medelijden hebben met wie vele jaren lijden en hard werken zonder iets te bereiken. Integendeel, ik overlaad degenen die niet aan mijn eisen hebben voldaan met straf, niet met beloningen, en al helemaal niet met enig medeleven. Misschien denken jullie dat jullie al die jaren als volgelingen desondanks zo hard hebben gewerkt, dat jullie in Gods huis in elk geval een kom rijst kunnen krijgen als dienstdoener. Ik zeg dat de meesten van jullie zo denken. Jullie hebben er tot nu toe immers altijd naar gestreefd om ergens beter van te worden zonder er zelf minder van te worden. Ik zeg jullie nu dan ook in alle ernst: Het maakt mij niet uit hoe verdienstelijk je harde werk is, hoe indrukwekkend je kwalificaties zijn, hoe nauwgezet je mij volgt, hoe beroemd je bent of hoe je gedrag is verbeterd – zolang je niet hebt gedaan wat ik heb vereist, zul je mijn lof nooit kunnen krijgen. Zet al die ideeën en berekeningen van jullie zo snel mogelijk uit jullie hoofd en neem mijn eisen serieus. Anders maak ik as van alle mensen om een einde te maken aan mijn werk, of in het beste geval mijn jaren werk en lijden op niets te laten uitlopen. Ik kan mijn vijanden en mensen aan wie kwaad kleeft naar het model van Satan immers niet in mijn koninkrijk, in het volgende tijdperk brengen.

Ik heb allerlei wensen. Ik wens dat jullie je op een goede en nette manier kunnen gedragen, trouw jullie plicht kunnen doen, waarheid en menselijkheid

kunnen betrachten, iemand kunnen zijn die alles op kan geven, jullie leven voor God kunnen geven enzovoort. Al deze hoop komt voort uit jullie tekortkomingen, jullie verdorvenheid en ongehoorzaamheid. Als al de gesprekken die ik met jullie heb gehad niet genoeg zijn geweest om jullie aandacht te trekken, kan ik waarschijnlijk maar beter niets meer zeggen. Maar jullie begrijpen waar dat in uitmondt. Ik rust nooit, dus als ik niet spreek, zal ik iets doen wat de mensen kunnen zien. Ik kan iemands tong laten wegrotten of ervoor zorgen dat iemand zonder ledematen sterft, of mensen afwijkingen in hun zenuwstelsel laten krijgen en ervoor zorgen dat ze er op vele manieren afzichtelijk uitzien. En dan kan ik sommigen ook nog folteringën laten ondergaan die ik voor hen bereid. Dan ben ik blij, heel blij en zeer verheugd. Er is altijd gezegd dat “Goed met goed wordt vergolden, en kwaad met kwaad.” Waarom zou dit nu niet meer opgaan? Wil je mij tegenwerken en mij op een of andere manier veroordelen, dan laat ik je mond wegrotten. Daar heb ik oneindig veel plezier in. Dat komt doordat datgene wat je hebt gedaan uiteindelijk niet de waarheid is, laat staan dat het iets te maken heeft met leven, terwijl alles wat ik doe de waarheid is; al mijn acties hebben betrekking op de principes van mijn werk en de bestuurlijke wetten die ik heb uitgevaardigd. Daarom roep ik ieder van jullie op tot deugdzaamheid. Stop met al dat kwaad en sla acht op mijn vereisten in je vrije tijd. Dan ben ik blij. Als jullie maar een duizendste van de energie die jullie in het vlees steken aan de waarheid bijdroegen of schonken, dan zeg ik je dat je niet vaak tot overtreding zou vervallen en geen weggrottende mond zou hebben. Ligt dat niet voor de hand?

Hoe talrijker je overtredingen, hoe kleiner je kansen op een goede bestemming. Anderzijds, hoe schaarser je overtredingen, hoe groter je kansen op de Gods lof. Als je overtredingen oplopen tot het punt waarop ik je onmogelijk

nog kan vergeven, zijn je kansen op vergeving compleet verkeken. In dat geval is je bestemming niet boven maar beneden. Geloof je me niet, wees dan maar flink, doe verkeerd en wacht dan maar af wat het je oplevert. Ben je een oprecht mens die de waarheid in praktijk brengt, dan zul je zeker kans maken op vergeving van je overtredingen. Je zult ook steeds minder vaak ongehoorzaam zijn. Ben je niet bereid om de waarheid in praktijk te brengen, dan nemen je overtredingen jegens God geheid toe. Je zult steeds vaker ongehoorzaam zijn, tot je de limiet bereikt en dat zal het moment van je volledige vernietiging zijn. Op dat moment zal je mooie droom om zegeningen te ontvangen uiteenspatten. Beschouw je overtredingen niet als fouten van iemand die onvolwassen of dwaas is. Gebruik niet het excuus dat je de waarheid niet in praktijk hebt gebracht omdat je lage kaliber dat onmogelijk maakte. En beschouw je overtredingen vooral niet als daden van iemand die niet beter wist. Als je er goed in bent om jezelf te vergeven en genereus te behandelen, dan zeg ik dat je een lafaard bent die de waarheid nooit zal leren kennen. Je overtredingen zullen je constant achtervolgen en je altijd weerhouden om aan de vereisten van waarheid te voldoen. Je wordt zo voor altijd een trouwe metgezel van Satan. Mijn advies aan jou luidt nog steeds: Laat al je aandacht niet alleen naar je bestemming uitgaan en ga niet voorbij aan je verborgen overtredingen. Neem je overtredingen serieus en zie ze geenszins door de vingers uit bezorgdheid om je bestemming.

Het is heel belangrijk Gods gezindheid te begrijpen

Er zijn veel dingen die ik hoop dat jullie bereiken. Jullie daden en zelfs jullie hele leven kunnen echter onmogelijk helemaal aan mijn eisen voldoen, dus ik

heb geen andere keuze dan rechtstreeks ter zake te komen en jullie mijn wil uit te leggen. Aangezien jullie onderscheidingsvermogen slecht ontwikkeld is, net als jullie vermogen de dingen naar waarde te schatten, zijn jullie bijna volledig onwetend van zowel mijn gezindheid als mijn wezen. Daarom is het dringend dat ik jullie daarover nader inlicht. Ongeacht hoeveel je tot nu al begrepen hebt en je bereidheid deze dingen te begrijpen, moet ik ze nog steeds in detail aan jullie uitleggen. Deze zaken zijn jullie niet geheel vreemd, maar jullie lijken de betekenis ervan niet te begrijpen en zijn er niet mee vertrouwd. Velen van jullie hebben slechts een vaag begrip, en bovendien begrijpen jullie het slechts gedeeltelijk en onvolledig. Om jullie te helpen de waarheid beter te beoefenen, dat wil zeggen, om mijn woorden beter in praktijk te brengen, denk ik dat jullie om te beginnen deze zaken moeten leren kennen. Anders zal jullie geloof vaag en hypocriet blijven, en vermengd met de valkuilen van religie. Als je de gezindheid van God niet begrijpt, dan zul je nooit het werk kunnen doen dat je voor Hem zou moeten doen. Als je het wezen van God niet kent, dan zal het voor jou onmogelijk zijn Hem eerbied te tonen en Hem te vrezen. In plaats daarvan zal er slechts sprake zijn van achteloze plichtmatigheid, dubbelzinnigheid, en bovendien, onverbeterlijke godslastering. Hoewel het begrijpen van Gods gezindheid inderdaad belangrijk is en het kennen van Gods wezen niet mag worden genegeerd, heeft niemand deze kwesties tot op de grond toe onderzocht of uitgediept. Het is duidelijk dat jullie allen de bestuurlijke ordinanties die ik heb uitgevaardigd, hebben afgewezen. Als jullie de gezindheid van God niet begrijpen, dan kunnen jullie zijn gezindheid gemakkelijk beledigen. Met zo'n overtreding roepen we in feite Gods toorn op, en de uiteindelijke vrucht van jouw handelen is de overtreding van Zijn bestuurlijke ordinanties. Nu zou je moeten

beseffen dat het begrijpen van Gods gezindheid samengaat met het kennen van Zijn wezen, en dat als je met het begrip van Gods gezindheid ook de bestuurlijke ordinanties begrijpt. Zeker, veel van Gods bestuurlijke ordinanties staan in verband met Gods gezindheid, maar Zijn gezindheid komt erin nog niet volledig tot uitdrukking. Daarom moeten jullie een stap verder gaan in het ontwikkelen van meer begrip van Gods gezindheid.

Vandaag spreek ik anders met jullie dan in een gewone conversatie. Jullie behoren mijn woorden dus met veel zorg te benaderen en er bovendien goed over na te denken. Wat ik hiermee bedoel is dat jullie je te weinig hebben ingespannen voor de woorden die ik heb gesproken. Nog minder zijn jullie bereid over Gods gezindheid na te denken; zelden doet iemand daar moeite voor. Daarom zeg ik dat jullie geloof niets dan grootspraak is. Zelfs nu heeft geen van jullie ook maar enige serieuze inspanning gewijd aan jullie meest essentiële zwakheid. Jullie hebben me teleurgesteld, na alle moeite die ik voor jullie heb gedaan. Geen wonder dat jullie geen respect voor God hebben en dat jullie leven verstoken is van de waarheid. Hoe kunnen zulke mensen als heiligen worden beschouwd? De hemelse wet staat dat niet toe! Omdat jullie hier maar zo weinig van begrijpen, moet ik er wel nog meer adem aan besteden.

De gezindheid van God is een onderwerp dat voor iedereen heel abstract lijkt en dat bovendien niet voor iedereen eenvoudig te accepteren is, want Zijn gezindheid lijkt niet op de persoonlijkheid van een mens. Ook God heeft Zijn eigen emoties: vreugde, woede, verdriet en geluk. Maar deze emoties verschillen van de emoties van de mens. God is wat Hij is en Hij heeft wat Hij heeft. Alles wat Hij uitdrukt en openbaart is een weergave van Zijn wezen en Zijn identiteit. De mens kan niet vervangen wat Hij is en wat Hij heeft en evenmin Zijn wezen

en Zijn identiteit. Zijn gezindheid omvat Zijn liefde voor de mensheid, troost voor de mensheid, haat jegens de mensheid en zelfs een grondig begrip van de mensheid. De persoonlijkheid van de mens kan echter optimistisch, levendig of ongevoelig zijn. De gezindheid van God is een gezindheid die aan de Heerser over alle dingen en levende wezens toebehoort, aan de Heer van de schepping. Zijn gezindheid vertegenwoordigt eer, macht, edelmoedigheid, grandeur en bovenal oppergezag. Zijn gezindheid is het symbool van gezag, het symbool van alles wat rechtvaardig is, het symbool van alles wat mooi en goed is. Sterker nog, deze is een symbool van Hem die niet door de duisternis of een vijandelijke macht overwonnen of binnengedrongen kan worden^[a] en is een symbool van Hem die niet door een schepsel beledigd kan worden (maar ook geen belediging tolereert)^[b]. Zijn gezindheid is het symbool van de hoogste macht. Geen mens kan of mag Zijn werk of Zijn gezindheid verstoren. De persoonlijkheid van de mens is daarentegen niet meer dan slechts een symbool van de geringe superioriteit van de mens over het dier. De mens heeft in en van zichzelf geen gezag, geen autonomie en geen vermogen zichzelf te overstijgen, maar is in wezen iemand die is overgeleverd aan de genade van allerlei mensen, gebeurtenissen en dingen. De vreugde van God is te danken aan het bestaan en het ontstaan van rechtvaardigheid en licht, vanwege de vernietiging van het duister en het kwaad. Hij schept er behagen in het licht en het goede leven aan de mensheid te geven, Zijn vreugde is een rechtvaardige vreugde, een symbool van het bestaan van alles wat positief is, en meer nog, een symbool van veelbelovendheid. Gods woede komt door de schade die Zijn mensheid wordt toegebracht door het bestaan en de inmenging van onrechtvaardigheid, door het bestaan van het kwaad en de duisternis, door het bestaan van dingen die de

waarheid verdringen en meer nog door het bestaan van dingen die het goede en het mooie bestrijden. Zijn woede is er symbool van dat alle negatieve dingen niet meer bestaan. Sterker nog, het is een symbool van Zijn heiligheid. Zijn verdriet komt door de mensheid, voor wie Hij hoop koestert, maar die in duisternis is vervallen, omdat het werk dat Hij aan de mens verricht niet aan Zijn verwachtingen voldoet en omdat de mensheid die Hij liefheeft niet in zijn geheel in het licht kan leven. Hij voelt verdriet voor de onschuldige mensheid, voor de eerlijke maar onwetende mens, en voor de mens die goed is, maar die het aan een eigen visie ontbreekt. Zijn verdriet is een symbool van Zijn goedheid en Zijn genade, en symbool van schoonheid en vriendelijkheid. Zijn geluk haalt Hij uiteraard uit het verslaan van Zijn vijanden en het bereiken van oprechtheid van de mens. Maar meer nog wordt Hij gelukkig van het uitdrijven en de vernietiging van alle vijandelijke krachten en omdat de mensheid dan een goed en vredig leven krijgt. Gods geluk lijkt niet op de vreugde van de mens. Het is eerder het gevoel goede vruchten te oogsten, een gevoel dat vreugde zelfs overstijgt. Zijn geluk staat symbool voor het feit dat de mens van nu af aan ontsnapt aan het lijden en staat symbool voor het feit dat de mensheid de wereld van het licht binnentreedt. De emoties van de mensheid komen daarentegen allemaal op ten behoeve van haar eigenbelang, niet voor rechtvaardigheid, voor licht of voor wat mooi is en allerm minst voor de genade die door de hemel is geschonken. De emoties van de mensheid zijn zelfzuchtig en behoren toe aan de wereld van de duisternis. Ze bestaan niet voor de wil, laat staan voor het plan van God. Daarom kunnen de mens en God nooit in één adem worden genoemd. God blijft altijd het hoogst verheven en eerzaam, terwijl de mens voor eeuwig minderwaardig en waardeloos blijft. Dit komt doordat God Zichzelf altijd opoffert en aan de

mensheid wijdt, terwijl de mens altijd alleen voor zichzelf neemt en zich alleen voor zichzelf inspant. God doet altijd moeite voor de overleving van de mens, en toch draagt de mens nooit iets bij aan het licht of rechtvaardigheid. Zelfs als de mens enige tijd zijn best doet, is dit nog zo zwak dat het nooit tegen een stootje kan, want de inspanning van de mens is altijd voor zijn eigen belang en nooit voor anderen. De mens is altijd zelfzuchtig, terwijl God altijd onbaatzuchtig is. God is de bron van alles wat rechtvaardig, goed en mooi is, terwijl de mens degene is die alle lelijkheid en kwaad opvolgt en zichtbaar maakt. God zal Zijn wezen van rechtvaardigheid en schoonheid nooit veranderen, maar de mens is heel goed in staat op ieder moment en in iedere situatie de rechtvaardigheid te verraden en ver van God af te dwalen.

Iedere zin die ik heb uitgesproken bevat Gods gezindheid. Jullie zouden er goed aan doen zorgvuldig over mijn woorden na te denken. Daar zullen jullie beslist veel baat bij hebben. Het is heel moeilijk het wezen van God te begrijpen, maar ik vertrouw erop dat jullie allemaal ten minste enig idee hebben van Gods gezindheid. Dus hoop ik dat jullie mij meer laten zien en dat jullie meer doen van datgene wat Gods gezindheid niet beledigt. Dan zal ik gerustgesteld zijn. Houd God bijvoorbeeld altijd in je hart. Handel volgens Zijn woorden. Zoek in alle dingen Zijn bedoelingen, en doe niets wat God bezoedelt of onteert. Je zou God zeker niet in je achterhoofd moeten houden om een toekomstige leegte in je hart mee te vullen. Als je dat doet, heb je Gods gezindheid beledigd. Nogmaals, stel dat je nooit in je hele leven godslasterende opmerkingen hebt gemaakt of klachten over God hebt geuit, stel dat je in staat bent alles wat Hij aan jou heeft toevertrouwd goed uit te voeren en je ook nog aan al Zijn woorden te onderwerpen, dan zul je hebben vermeden dat je de bestuurlijke decreten hebt

overtreden. Maar als je bijvoorbeeld ooit gezegd hebt: “Waarom denk ik niet dat Hij God is?” “Ik denk dat deze woorden niets dan een soort verlichting van de Heilige Geest zijn,” “Naar mijn mening is niet alles wat God doet per se goed,” “Gods menselijkheid is niet superieur aan de mijne,” “Gods woorden zijn gewoon ongeloofwaardig,” of andere soortgelijke veroordelende opmerkingen, dan roep ik je dringend op vaker te biechten en berouw te hebben over je zonden. Je zult anders nooit een kans maken op vergeving, want je hebt dan niet een mens beledigd, maar God Zelf. Je denkt misschien dat je oordeelt over een mens, maar Gods Geest ziet dat niet zo. Jouw gebrek aan respect voor Zijn vlees staat gelijk aan gebrek aan respect voor Hem. Nu dit zo is, heb je Gods gezindheid nu niet beledigd? Je moet goed onthouden dat alles wat door de Geest van God is gedaan, gedaan is om Zijn werk in het vlees te waarborgen en zodat het werk goed wordt gedaan. Als je dit negeert, dan zeg ik dat je iemand bent die er nooit in zal kunnen slagen om in God te geloven. Want je hebt de toorn van God uitgelokt en dus zal Hij een passende straf gebruiken om jou een lesje te leren.

Het wezen van God leren kennen is geen kleinigheid. Je moet Zijn gezindheid begrijpen. Zo zul je geleidelijk en onbewust het wezen van God leren kennen. Als je deze kennis binnen bent gegaan, zul je erachter komen dat je een hogere en mooiere staat binnen stapt. Uiteindelijk zul je je schamen voor je afschuwelijke ziel en bovendien zul je voelen dat je je nergens voor je schaamte kunt verbergen. Op dat moment zal er steeds minder in jouw gedrag zijn dat Gods gezindheid beledigt, je hart zal Gods hart steeds dichterbij naderen, en geleidelijk aan zal er liefde voor Hem in je hart groeien. Dit is een teken dat de mensheid een prachtige staat binnengaat. Maar tot nu toe hebben jullie die nog niet bereikt. Jullie rennen allemaal druk rond voor jullie bestemming, maar wie

heeft er nog enige interesse om te proberen het wezen van God te kennen? Als dit zo doorgaat overtreden jullie allemaal, zonder het te weten, de bestuurlijke decreten, want jullie begrijpen veel te weinig van de gezindheid van God. Zijn jullie nu dus met jullie daden niet de basis aan het leggen voor jullie overtredingen tegen de gezindheid van God? Dat ik jullie vraag de gezindheid van God te begrijpen is niet in strijd met mijn werk. Wanneer jullie immers vaak de bestuurlijke decreten overtreden, wie van jullie zal dan aan zijn straf ontkomen? Zou mijn werk dan niet geheel vergeefs zijn geweest? Daarom vraag ik jullie nog steeds, naast je eigen gedrag gedetailleerd te onderzoeken, voorzichtigheid te betrachten bij ieder stap die je neemt. Dit is de strengere eis die ik aan jullie stel in de hoop dat jullie deze allemaal zorgvuldig willen overwegen en jullie serieuze aandacht willen geven. Mocht de dag aanbreken dat jullie handelingen mij tot razernij tarten, dan zullen de consequenties alleen voor jullie rekening zijn, en zal er niemand anders zijn om de straf in jullie plaats te ondergaan.

Voetnoten:

- a. In de oorspronkelijke tekst staat: "het is een symbool van niet in staat zijn om te worden".
- b. In de oorspronkelijke tekst staat: "evenals een symbool van niet in staat zijn om beledigd te worden (en niet tolereren om beledigd te worden)".

Hoe je de God op aarde kunt leren kennen

Jullie zijn allemaal blij om beloningen te ontvangen voor het aangezicht van God en om in Zijn ogen bij Hem in de gunst te komen. Dat is ieders wens zodra hij geloof in God krijgt. De mens streeft immers met heel zijn hart naar hogere zaken en niemand wil bij anderen achterblijven. Zo gaat dat met de mens. Precies om die reden proberen velen van jullie steeds in de gunst van de God in de hemel te komen. Maar in werkelijkheid zijn jullie trouw en openhartigheid jegens God veel minder dan jullie trouw en openhartigheid jegens jullie zelf. Waarom zeg ik dat? Omdat ik jullie trouw aan God helemaal niet erken. Bovendien ontken ik het bestaan van de God die in jullie hart bestaat. Dat wil zeggen: de God die jullie aanbidden, de vage God die jullie bewonderen, bestaat helemaal niet. Ik kan dat zo duidelijk stellen omdat jullie te ver verwijderd zijn van de ware God. De reden van jullie trouw is het bestaan van een afgod in jullie hart. Wat mij aangaat, de God die niet groot of klein lijkt in jullie ogen: jullie belijden mij alleen met woorden. Wanneer ik spreek over jullie grote afstand tot God, wijs ik erop hoe ver jullie van de ware God af staan, terwijl de vage God binnen handbereik lijkt. Wanneer ik zeg “niet groot”, bedoel ik dat de God waarin jullie nu geloven slechts een mens lijkt zonder grote vermogens, een mens die niet erg verheven is. En wanneer ik “niet klein” zeg, bedoel ik dat deze mens weliswaar niet de wind en de regen kan gebieden, maar dat Hij wel in staat is om de Geest van God aan te roepen om werk te doen dat de hemelen en de aarde doet schudden en waarbij de mensheid volkomen verward achterblijft. Jullie lijken aan de buitenkant allemaal heel gehoorzaam aan deze Christus op aarde. Toch hebben jullie in wezen geen geloof in Hem en geen liefde voor Hem. Ik bedoel dat die ene in wie jullie werkelijk geloof hebben die vage God in jullie gevoelens is. Die ene die jullie werkelijk liefhebben, is de God naar wie jullie dag en nacht

verlangen, maar die jullie nooit in levenden lijve hebben gezien. Wat deze Christus betreft, is jullie geloof onbeduidend en stelt jullie liefde voor Hem niets voor. Geloof betekent vertrouwen; liefde betekent aanbidding en bewondering in het hart en nimmer uiteengaan. Toch schieten jullie geloof in en liefde voor de huidige Christus hierin ruim tekort. Wat geloof betreft: hoe hebben jullie geloof in Hem? Wat liefde betreft: op welke manier hebben jullie Hem lief? Jullie hebben simpelweg geen begrip van Zijn gezindheid en hebben nog minder weet van Zijn wezen. Hoe hebben jullie dan geloof in Hem? Waar is de realiteit van jullie geloof in Hem? Hoe hebben jullie Hem lief? Waar is de realiteit van jullie liefde voor Hem?

Velen hebben mij zonder aarzeling tot op de dag van vandaag gevolgd. In deze paar jaren hebben jullie allemaal aan veel vermoeidheid geleden. Ik heb het aangeboren karakter en de gewoonten van ieder van jullie grondig door en het is ontzettend zwaar geweest om met jullie om te gaan. Het is jammer dat ik wel veel over jullie weet, maar jullie geen greintje weet van mij hebben. Geen wonder dat mensen zeggen dat jullie in een moment van verwarring zijn bedrogen door een mens. Inderdaad, jullie begrijpen niets van mijn gezindheid en wat er in mijn hoofd omgaat, kunnen jullie je al helemaal niet voorstellen. Jullie misvattingen over mij vertonen een sneeuwbaaleffect en jullie geloof in mij blijft een verward geloof. Jullie hebben geen geloof in mij. Ik zou eerder zeggen dat jullie allemaal proberen bij mij in een goed blaadje en in het gevlij te komen. Jullie motieven zijn heel eenvoudig: wie mij kan belonen, die zal ik volgen, en wie mij kan helpen aan de grote rampen te ontsnappen, in hem zal ik geloven, of hij nu God is of een bepaalde andere god. Dat telt voor mij allemaal niet. Er zijn veel van zulke mensen onder jullie en deze toestand is zeer ernstig. Als er op een dag een test

komt om te zien hoevelen onder jullie geloof in Christus hebben omdat jullie inzicht in Zijn wezen hebben, ben ik bang dat niemand van jullie het door mij gewenste resultaat haalt. Het kan dan ook geen kwaad dat jullie allemaal over deze vraag nadenken: de God waarin jullie geloven, is heel anders dan ik ben, dus wat is de essentie van jullie geloof in God? Hoe meer jullie geloven in jullie zogenaamde God, hoe verder jullie van mij afdwalen. Wat is dan de kern van deze kwestie? Ik weet zeker dat niemand van jullie ooit over deze kwestie heeft nagedacht, maar is de ernst van deze kwestie wel tot jullie doorgedrongen? Hebben jullie nagedacht over de gevolgen die het heeft als jullie met deze vorm van geloof doorgaan?

Nu staan jullie voor veel problemen en niemand van jullie is in staat om met oplossingen te komen. Als dit zo doorgaat, zijn jullie zelf de verliezer. Ik zal jullie helpen de problemen in te zien, maar het is aan jullie om de oplossingen te vinden.

Ik waardeer de mensen enorm die niet achterdochtig zijn jegens anderen en ik mag ook degenen die openstaan voor de waarheid graag. Voor deze twee categorieën mensen zorg ik goed, want in mijn ogen zijn zij eerlijke mensen. Als je heel bedrieglijk bent, is je hart altijd op zijn hoede en koester je achterdocht tegen alles en iedereen. Daarom is je geloof in mij gebouwd op een fundament van achterdocht. Dergelijk geloof zal ik nooit erkennen. Zonder oprecht geloof ben je nog verder van echte liefde verwijderd. En als je aan God kunt twijfelen en naar eigen believen over Hem kunt speculeren, ben je ongetwijfeld bedrieglijker dan wie ook. Je speculeert of God als de mens kan zijn: onvergeeflijk zondig, bekrompen, oneerlijk, onredelijk, zonder rechtvaardigheidsgevoel, geneigd tot kwaadaardige tactieken, verraderlijk en geslepen, genoeg schepend in

goddeloosheid en duisternis, enzovoort. Is het niet zo dat de mens zulke gedachten koestert omdat hij geen greintje kennis over God heeft? Dergelijk geloof is niets minder dan zonde! Bovendien geloven sommigen zelfs dat degenen die mij behagen niets anders dan vleiers en stroopsmeeders zijn. Mensen die daar niet goed in zijn, zouden dan niet welkom zijn en hun plaats in het huis van God kwijtraken. Is dat alle kennis die jullie in al die jaren hebben vergaard? Is dat wat jullie hebben opgedaan? En jullie kennis over mij stopt niet bij deze misvattingen. Nog erger zijn jullie godslastering tegen Gods Geest en kwaadsprekerij over de hemel. Daarom zeg ik dat een dergelijk geloof als dat van jullie er alleen maar voor zorgt dat jullie verder van mij afdwalen en nog meer tegen mij opstaan. Tijdens vele jaren van werk hebben jullie veel waarheden gezien, maar weten jullie wat mijn oren hebben gehoord? Hoevelen onder jullie zijn bereid om de waarheid aan te nemen? Jullie geloven allemaal dat jullie bereid zijn om de prijs voor de waarheid te betalen, maar hoevelen hebben werkelijk omwille van de waarheid geleden? Jullie hart kent alleen ongerechtigheid, daarom geloven jullie dat iedereen, wie hij ook is, verdraaid en bedrieglijk is. Jullie geloven zelfs dat de vleesgeworden God, net als een normaal mens, zonder vriendelijk hart of welwillende liefde zou zijn. Jullie geloven bovendien dat alleen de God in de hemel een edel karakter en een barmhartige, welwillende aard bezit. En jullie geloven dat zo'n heilige niet bestaat, dat er alleen duisternis en kwaad op aarde heersen, terwijl God iets is waarop de mens zijn verlangen naar het goede en mooie projecteert, een legendarische door de mens bedachte figuur. Naar jullie idee is de God in de hemel zeer oprecht, rechtvaardig en groot, waardig om te worden aanbeden en bewonderd. Maar deze God op aarde is volgens jullie slechts een substituut en werktuig van

de God in de hemel. Jullie geloven dat deze God niet gelijk kan zijn aan de God in de hemel en zeker niet in één adem met Hem genoemd kan worden. Wat de grootsheid en eer van God betreft, deze behoren tot de heerlijkheid van de God in de hemel. Maar wat de aard en de verdorvenheid van de mens betreft, deze zijn eigenschappen waar de God op aarde deel aan heeft. De God in de hemel is voor altijd verheven, terwijl de God op aarde voor altijd onbeduidend, zwak en incompetent is. De God in de hemel kent geen emotie, alleen rechtvaardigheid, terwijl de God op aarde alleen zelfzuchtige motieven heeft, en oneerlijk en onredelijk is. De God in de hemel kent geen enkel bedrog en blijft altijd trouw, terwijl de God op aarde altijd een oneerlijke kant heeft. De God in de hemel heeft de mens zeer lief, terwijl de God op aarde te weinig zorg aan de mens besteedt of hem zelfs helemaal negeert. Deze misplaatste kennis is reeds lang in jullie hart genesteld en blijft daar mogelijk ook in de toekomst hangen. Jullie beschouwen alle daden van Christus vanuit het standpunt van de onrechtvaardigen en beoordelen al Zijn werk, alsmede Zijn identiteit en wezen, vanuit het perspectief van de goddelozen. Jullie hebben een ernstige fout gemaakt en gedaan wat nooit iemand vóór jullie heeft gedaan. Jullie dienen namelijk alleen de verheven God in de hemel met een kroon op Zijn hoofd en slaan nooit acht op de God die jullie als zo onbeduidend beschouwen dat Hij onzichtbaar voor jullie is. Is dit niet jullie zonde? Is dit geen klassiek voorbeeld van jullie overtreding tegen de gezindheid van God? Jullie vereren de God in de hemel. Jullie aanbidden verheven beelden en achten lieden die om hun welsprekendheid worden geëerd. Je laat je graag gebieden door de God die je handen vult met rijkdommen en kijkt reikhalzend uit naar de God die al je wensen kan vervullen. De Enige die je niet vereert, is deze God die niet verheven is. Het

enige wat je haat, is omgang met deze God die niemand hoog kan achten. Het enige wat je niet wilt doen, is deze God dienen die je nooit een cent heeft gegeven. De Enige die je niet naar Hem kan laten verlangen, is deze niet geliefde God. Zo'n God kan je niet je horizon laten verbreden, het gevoel geven dat je een schat hebt gevonden en al helemaal niet je wensen vervullen. Waarom volg je Hem dan? Heb je wel eens over dergelijke vragen nagedacht?

Je treedt door wat je doet niet alleen deze Christus met voeten, maar, nog belangrijker, ook de God in de hemel. Dit is denk ik niet de bedoeling van jullie geloof in God! Jullie willen heel graag dat God behagen in jullie schept, toch zijn jullie heel ver weg van God. Wat is hier aan de hand? Jullie aanvaarden alleen Zijn woorden, maar niet Zijn behandeling of Zijn snoeiing. Jullie zijn nog minder in staat om al Zijn regelingen te aanvaarden, om volkomen geloof in Hem te hebben. Wat is hier dan aan de hand? Het komt erop neer dat jullie geloof een lege eierschaal is waar nooit een kuiken uit kan komen. Want jullie geloof heeft jullie niet de waarheid gebracht of leven geschonken, alleen maar een vermeend gevoel van steun en hoop. Jullie geloof in God is gericht op deze hoop en dit gevoel van steun, niet op de waarheid en het leven. Ik zeg dan ook dat jullie met jullie geloof alleen maar proberen in de gunst van God te komen door kruiperigheid en schaamteloosheid. Dat kan echt niet als waar geloof worden beschouwd. Hoe kan er een kuiken voortkomen uit dergelijk geloof? Met andere woorden, wat voor vruchten kan dergelijk geloof voortbrengen? Het doel van jullie geloof in God is God gebruiken om jullie doeleinden te bereiken. Is dit geen verder bewijs dat jullie de gezindheid van God beledigen? Jullie geloven in het bestaan van de God in de hemel maar ontkennen dat God op aarde bestaat. Ik keur jullie opvattingen echter niet goed. Ik prijs alleen de mensen die met beide

benen op de grond blijven staan en de God op aarde dienen, maar nooit degenen die nooit de Christus erkennen die op aarde is. Hoe trouw zulke mensen ook aan de God in de hemel zijn, uiteindelijk zullen ze niet ontkomen aan mijn hand die de goddelozen straft. Deze mensen zijn de goddelozen. Zij zijn de goddelozen die tegen God opstaan en Christus nooit van harte hebben gehoorzaamd. Uiteraard behoren allen daartoe die Christus niet kennen en bovendien niet erkennen. Geloof je dat je kunt handelen zoals je wilt jegens Christus, zolang je maar trouw bent aan de God in de hemel? Dat is een misvatting! Je onwetendheid jegens Christus is onwetendheid jegens de God in de hemel. Hoe trouw je ook bent aan de God in de hemel, dat is niet meer dan holle praat en uiterlijk vertoon. De God op aarde zorgt er namelijk niet alleen voor dat de mens de waarheid en diepgaandere kennis ontvangt, maar zorgt er nog meer voor dat de mens veroordeeld wordt en dat de goddelozen later op basis van de feiten gestraft worden. Heb je de waardevolle en schadelijke uitkomsten hier begrepen? Heb je die ervaren? Ik hoop dat jullie deze waarheid spoedig zullen begrijpen: om God te kennen, moet je niet alleen de God in de hemel kennen, maar, nog belangrijker, ook de God op aarde. Haal je prioriteiten niet door elkaar of zet het belangrijkste niet opzij voor wat op de tweede plaats komt. Alleen op deze manier kun je echt een goede relatie met God ontwikkelen, dichter bij God komen en je hart nader tot Hem brengen. Als je al jaren van het geloof bent en al lang met mij omgaat maar toch op afstand van mij blijft, dan moet je de gezindheid van God volgens mij wel vaak met voeten treden en zal je op het einde een zware afrekening wachten. Als je in de vele jaren van omgang met mij niet veranderd bent in een persoon die menselijkheid en waarheid kent, maar in tegendeel juist je kwaadaardige manier van doen in je aard hebt

verweven, en als je jezelf niet alleen twee keer zo groots acht als voorheen maar je misvattingen jegens mij eveneens zo zijn toegenomen dat je mij als een bijkomstigheid beschouwt, dan zeg ik dat je aandoening niet meer oppervlakkig is maar tot diep in je binnenste is doorgedrongen. Je hoeft alleen nog maar te wachten tot je begrafenis geregeld wordt. Je hoeft me dan ook niet te smeken om je God te zijn, want je hebt een zonde begaan waar de dood op staat, een onvergeeflijke zonde. Ook al kon ik je genadig zijn, de God in de hemel zal erop staan om je leven te nemen. Je treedt de gezindheid van God namelijk zodanig met voeten dat het geen gewoon probleem meer is, maar een probleem van zeer ernstige aard. Tezijnertijd moet je mij niet de schuld geven dat ik je niet vooraf heb gewaarschuwd. Het komt allemaal hierop neer: als je met de Christus – de God op aarde – als een gewoon mens omgaat, dat wil zeggen: als je gelooft dat deze God slechts een mens is, zul je omkomen. Dit is mijn enige waarschuwing voor jullie allemaal.

Een heel ernstig probleem: verraad (1)

Heel binnenkort zal mijn werk voltooid zijn, en vele jaren samen zijn een ondraaglijke herinnering geworden. Onophoudelijk heb ik mijn woorden herhaald en constant heb ik mijn nieuwe werk ontplooid. Natuurlijk is mijn advies een noodzakelijk onderdeel van elk stuk werk dat ik doe. Zonder mijn raadgeving zouden jullie allemaal verdwalen en zelfs ten einde raad zijn. Mijn werk staat nu op het punt te eindigen en bevindt zich in de laatste fase. Ik wil nog steeds het werk van raadgeving doen, dat wil zeggen: jullie woorden van advies bieden om naar te luisteren. Ik hoop alleen dat jullie ervoor kunnen zorgen dat de moeite die

ik heb gedaan niet vergeefs was, en dat jullie bovendien kunnen begrijpen hoe bedachtzaam en zorgvuldig ik ben geweest en mijn woorden kunnen behandelen als de basis voor hoe je te gedragen als mens. Of het nu wel of niet het soort woorden is waarnaar jullie bereid zijn te luisteren, of jullie ze nu wel of niet graag ontvangen of ze alleen met onbehagen kunnen ontvangen, jullie moeten ze serieus nemen. Als jullie dat niet doen, zullen jullie nonchalante en onbezorgde gezindheden en houdingen mij erg van streek maken en zelfs doen walgen. Ik hoop heel erg dat jullie allemaal mijn woorden telkens opnieuw kunnen lezen – duizenden keren – en dat jullie ze zelfs uit het hoofd zullen kennen. Alleen zo zullen jullie mijn verwachtingen van jullie niet beschamen. Maar niemand van jullie leeft op het moment zo. Integendeel: jullie zijn allemaal verzonken in een losbandig leven, een leven van eten en drinken naar hartenlust, en niemand van jullie gebruikt mijn woorden om zijn hart en ziel te verrijken. Daarom heb ik een conclusie getrokken over het ware gezicht van de mens: de mens kan mij op ieder moment verraden en niemand kan mijn woorden volledig trouw zijn.

‘De mens is zo bedorven door Satan dat zijn verschijning niet langer menselijk is.’ De meeste mensen herkennen deze zin nu tot op zekere hoogte. Ik zeg dit omdat de ‘herkenning’ waar ik naar verwijs niet meer is dan een soort oppervlakkige bevestiging, in tegenstelling tot werkelijke kennis. Omdat geen van jullie zichzelf nauwkeurig kan evalueren of grondig kan analyseren, blijven jullie dubbelzinnig over mijn woorden. Maar deze keer gebruik ik feiten om een uiterst serieus probleem uit te leggen dat in jullie bestaat. Dat probleem is verraad. Jullie zijn allemaal bekend met het woord ‘verraad’, want de meeste mensen hebben iets gedaan wat een ander verradt, zoals het verraad van een vrouw door haar man, van een man door zijn vrouw, van een vader door zijn zoon, van

een moeder door haar dochter, van een meester door zijn slaaf, onderling verraad door vrienden, onderling verraad door familieleden, verraad van kopers door verkopers, enzovoorts. Al deze voorbeelden bevatten de essentie van verraad. Kort gezegd is verraad een vorm van gedrag waarbij een belofte wordt gebroken, morele principes worden geschonden of tegen de menselijke ethiek wordt ingegaan, waarbij een gebrek aan menselijkheid vertoond wordt. Over het algemeen zul je, als mens die in deze wereld is geboren, iets hebben gedaan wat neerkomt op verraad van de waarheid, ongeacht of je je nu herinnert ooit iets te hebben gedaan waarmee je iemand hebt verraden, of anderen al vele malen eerder hebt verraden. Aangezien je in staat bent je ouders of vrienden te verraden, ben je in staat anderen te verraden; bovendien ben je in staat mij te verraden en dingen te doen die ik veracht. Met andere woorden: verraad is niet alleen maar gedrag dat oppervlakkig immoreel is, maar iets wat in strijd is met de waarheid. Dit is precies de bron van de weerstand en ongehoorzaamheid van de mens tegenover mij. Dit is waarom ik het samengevat heb met de volgende uitspraak: verraad is de natuur van de mens, en deze natuur is de grote vijand van ieders harmonie met mij.

Gedrag dat mij niet volledig kan gehoorzamen, is verraad. Gedrag dat mij niet trouw kan zijn, is verraad. Mij oplichten en mij met leugens misleiden is verraad. Veel noties koesteren en deze overal verspreiden is verraad. Mijn getuigenissen en belangen niet kunnen hooghouden is verraad. Onechte glimlachen tonen terwijl je in je hart ver van me bent, is verraad. Dit zijn allemaal daden van verraad waartoe jullie altijd in staat zijn geweest, en ze zijn gangbaar onder jullie. Misschien denkt niemand van jullie dat dit een probleem is, maar dat zie ik anders. Als iemand mij verraadt, kan ik dat niet afdoen als iets

onbeduidends en ik kan het al helemaal niet negeren. Nu, wanneer ik onder jullie werk, gedragen jullie je op deze manier – als de dag komt waarop er niemand is om over jullie te waken, zullen jullie dan niet als bandieten zijn die zichzelf tot koningen hebben uitgeroepen? Wanneer dat gebeurt en jullie een catastrofe veroorzaken, wie zal er dan zijn om jullie troep op te ruimen? Jullie denken dat sommige daden van verraad alleen maar sporadische incidenten zijn, niet jullie aanhoudende gedrag, en dat ze het niet verdienen zo streng besproken te worden, op een manier die jullie trots krenkt. Als jullie dat echt denken, dan hebben jullie geen verstand. Wie zoiets denkt, is een voorbeeld en archetype van opstandigheid. De natuur van de mens is zijn leven; het is een principe waar hij op vertrouwt om te overleven en hij kan het niet veranderen. De natuur van verraad is ook zo – als je iets kunt doen om een familielid of vriend te verraden, bewijst dit dat het een onderdeel is van je leven en een natuur waarmee je geboren bent. Dit is iets wat niemand kan ontkennen. Als iemand er bijvoorbeeld plezier aan beleeft van anderen te stelen, is dit ‘plezier aan stelen’ onderdeel van zijn leven, ook al steelt hij soms wel en soms niet. Of hij nu wel of niet steelt: het is geen bewijs dat het stelen alleen maar een soort gedrag is. Eerder bewijst het dat het deel uitmaakt van zijn leven, dat wil zeggen: zijn natuur. Sommigen zullen vragen: aangezien het zijn aard is, waarom steelt hij dan soms niet als hij mooie spullen ziet? Het antwoord is heel eenvoudig. Er zijn veel redenen waarom hij niet steelt. Hij steelt misschien iets niet omdat het te groot is om mee te snaaien als er goed op gepast wordt, of omdat er geen geschikt moment is om toe te slaan, of omdat iets te duur is, te zwaar bewaakt wordt, voor hem niet bijzonder interessant is of geen duidelijk doel dient, enzovoorts. Dit zijn allemaal mogelijke redenen. Maar hoe dan ook, of hij nu iets steelt of niet, het kan niet bewijzen dat

deze gedachte alleen bestaat als een tijdelijke, voorbijgaande flits. Integendeel: het is een onderdeel van zijn natuur die moeilijk te verbeteren valt. Zo iemand is niet tevreden met maar één keer stelen; zulke gedachten om andermans bezittingen voor zichzelf op te eisen dienen zich aan telkens wanneer hij iets moois tegenkomt of wanneer een geschikte gelegenheid zich voordoet. Daarom zeg ik dat de oorsprong van deze gedachte niet iets is wat gewoon maar af en toe de kop opsteekt, maar onderdeel is van de natuur van deze persoon.

Iedereen kan zijn eigen woorden en handelingen gebruiken om zijn ware gezicht weer te geven. Dit ware gezicht is, natuurlijk, zijn natuur. Als je iemand bent die op een misleidende manier praat, ben je van nature misleidend. Als je van nature sluw bent, gedraag je je op een slinkse manier en maak je het voor anderen erg makkelijk om door jou misleid te worden. Als je van nature boosaardig bent, zijn je woorden misschien prettig om naar te luisteren maar kunnen je handelingen je boosaardige trucjes niet verhullen. Als je van nature lui bent, is alles wat je zegt bedoeld om de verantwoordelijkheid voor je nonchalance en luiheid te ontlopen, zullen je handelingen langzaam en nonchalant zijn en zul je erg bedreven zijn in het verhullen van de waarheid. Als je van nature meelevend bent, zullen je woorden redelijk zijn en zullen ook je handelingen goed overeenstemmen met de waarheid. Als je van nature trouw bent, zijn je woorden beslist oprecht en sta je met beide voeten op de grond, vrij van dingen waardoor je meester zich niet op zijn gemak zou kunnen voelen. Als je van nature wellustig of een geldwolf bent, zal je hart vaak vervuld zijn van deze dingen en zul je onbedoeld afwijkende, immorele handelingen verrichten die mensen niet snel zullen vergeten en waar ze van zullen walgen. Precies zoals ik gezegd heb: als je van nature verraderlijk bent, kun je jezelf daar

nauwelijks uit losmaken. Vertrouw er niet op goed geluk op dat je, als je andere mensen geen kwaad hebt gedaan, geen verraderlijke natuur hebt. Als je dat denkt, dan ben je werkelijk weezinwekkend. Al mijn woorden, telkens als ik spreek, zijn gericht tot alle mensen en niet tot maar één iemand of één soort persoon. Dat je mij op één gebied niet verraden hebt, is geen bewijs dat je mij niet op een ander gebied kunt verraden. Bij het zoeken naar de waarheid verliezen sommige mensen hun vertrouwen als er tegenslag is in hun huwelijk. Sommige mensen laten hun plicht om mij trouw te zijn varen als er iets misloopt in hun familie. Sommige mensen verlaten mij om een moment van vreugde en opwinding te zoeken. Sommigen mensen zouden liever in een donkere kloof vallen dan in het licht te leven en het genoeg van het werk van de Heilige Geest te winnen. Sommige mensen slaan het advies van vrienden in de wind om hun zucht naar rijkdom te bevredigen, en zelfs nu kunnen ze niet toegeven dat ze fout zitten en kunnen ze niet van koers veranderen. Sommige mensen leven alleen tijdelijk onder mijn naam om mijn bescherming te ontvangen, terwijl anderen alleen maar een beetje aan mij wijden als ze onder druk staan omdat ze zich aan het leven vastklampen en bang zijn voor de dood. Zijn deze en andere immorele en bovendien onwaardige handelingen niet slechts gedragingen waarmee mensen me diep in hun hart al lange tijd verraden hebben? Natuurlijk weet ik dat mensen geen plan maken om mij te verraden; hun verraad is een natuurlijke openbaring van hun natuur. Niemand wil mij verraden en niemand is blij omdat hij iets heeft gedaan wat mij heeft verraden. Integendeel: heeft men niet van angst? Denken jullie daarom na over hoe jullie deze gevallen van verraad kunnen goedmaken en hoe jullie de huidige situatie kunnen veranderen?

Een heel ernstig probleem: verraad (2)

De natuur van de mens verschilt heel erg van mijn wezen, want de verdorven natuur van de mens komt volledig voort uit Satan; de natuur van de mens is door Satan verwerkt en verdorven. Dat wil zeggen: de mens leeft onder de invloed van Satans slechtheid en lelijkheid. De mens groeit niet in een wereld van waarheid of een heilige omgeving, laat staan dat de mens in het licht leeft. Het is daarom voor niemand mogelijk om vanaf zijn geboorte waarheid te bezitten in zijn natuur, en al helemaal kan niemand worden geboren met een wezen dat God vreest en gehoorzaamt. Integendeel, mensen zijn behept met een natuur die God weerstaat, ongehoorzaam is aan God en geen liefde voor de waarheid heeft. Deze natuur is het probleem dat ik wil bespreken: verraad. Verraad is de bron van ieders verzet tegen God. Dit is een probleem dat alleen onder de mens voorkomt, en niet bij mij. Sommigen zullen vragen: aangezien alle mensen in de wereld leven net als Christus dat doet, waarom hebben alle mensen dan een natuur die God verraadt, maar heeft Christus die niet? Dit is een probleem dat jullie duidelijk moet worden uitgelegd.

De basis van het bestaan van de mensheid is de herhaalde reïncarnatie van de ziel. Met andere woorden: iedereen verkrijgt een menselijk leven in het vlees wanneer zijn ziel gereïncarneerd wordt. Nadat iemands lichaam geboren is, gaat zijn leven verder totdat het vlees uiteindelijk zijn grenzen bereikt. Dat is het laatste moment, waarop de ziel zijn omhulsel verlaat. Dit proces herhaalt zich telkens weer: de ziel van een mens komt en gaat steeds opnieuw, en zo wordt het bestaan van de mensheid gehandhaafd. Het vleselijke leven is ook het leven van de ziel van de mens, en de ziel van de mens steunt het bestaan van het

vlees van de mens. Dat wil zeggen: ieders leven komt van zijn ziel, en het leven is niet eigen aan het vlees. De natuur van de mens komt daarom van de ziel, niet van het vlees. Alleen de ziel van elke persoon weet hoe die de verzoeking, teistering en verdorvenheid van Satan heeft doorgemaakt. Het vlees van de mens kan deze dingen niet weten. Daarom wordt de mens, zonder het te weten, steeds duisterder, steeds vuiler en steeds slechter, terwijl de afstand tussen de mens en mij steeds groter wordt en het leven voor de mensheid steeds duisterder wordt. Satan houdt de zielen van de mensheid in zijn greep, en dus is het vlees van de mens natuurlijk ook bezeten door Satan. Hoe zou zulk vlees en zo'n mensheid zich niet kunnen verzetten tegen God? Hoe zouden ze van nature verenigbaar met Hem kunnen zijn? De reden waarom ik Satan naar beneden heb geworpen, in de lucht, is dat hij mij heeft verraden. Hoe zouden mensen dan vrij kunnen zijn van hun betrokkenheid? Dit is waarom verraad de natuur van de mens is. Ik vertrouw erop dat jullie, als jullie deze redenering eenmaal begrijpen, ook in het wezen van Christus zouden moeten geloven. Het vlees dat de Geest van God draagt, is Gods eigen vlees. De Geest van God is oppermachtig; Hij is almachtig, heilig en rechtvaardig. Zo is ook zijn vlees oppermachtig, almachtig, heilig en rechtvaardig. Zulk vlees kan alleen datgene doen wat rechtvaardig en bevorderlijk is voor de mensheid, datgene wat heilig, schitterend en machtig is; Hij is niet in staat iets te doen wat de waarheid geweld aandoet, wat de moraal en gerechtigheid geweld aandoet, laat staan dat Hij in staat is tot iets wat de Geest van God zou verraden. De Geest van God is heilig, en daarom kan Satan Zijn vlees niet bederven; Zijn vlees is van een ander wezen dan het vlees van de mens. Want het is de mens, niet God, die door Satan verdorven wordt; Satan zou onmogelijk het vlees van God kunnen verderven. Daarom is het, ondanks

het feit dat de mens en Christus in dezelfde ruimte leven, alleen de mens die door Satan in bezit genomen, gebruikt en in de val gelokt wordt. Christus daarentegen is voor eeuwig onvatbaar voor verderving door Satan, want Satan zal nooit naar de hoogste plek kunnen opstijgen en zal nooit dicht bij God kunnen komen. Jullie moeten tegenwoordig allemaal begrijpen dat het enkel de mensheid is, zo verdorven als ze is door Satan, die mij verraadt. Verraad zal nooit ook maar in het minst een kwestie zijn waarbij Christus betrokken is.

Alle zielen die verdorven zijn door Satan bevinden zich geknecht in het domein van Satan. Alleen die zielen die in Christus geloven, zijn afgescheiden, gered uit het kamp van Satan, en het tegenwoordige koninkrijk binnengebracht. Deze mensen leven niet langer onder de invloed van Satan. Niettemin is de natuur van de mens nog steeds geworteld in het vlees van de mens. Dat wil zeggen: zelfs al zijn jullie zielen gered, jullie natuur is nog steeds wat die eerder was, en de kans dat jullie mij zullen verraden, blijft honderd procent. Dit is waarom mijn werk zo lang duurt: jullie natuur is hardnekkig. Nu: jullie allemaal doorstaan tegenspoed naar jullie beste kunnen onder het doen van jullie plichten. Toch is elk van jullie in staat mij te verraden en terug te keren naar het domein van Satan, naar zijn kamp, terug naar jullie oude leven – dit is een ontegenzeggelijk feit. Op dat moment zal er uit jullie geen greintje menselijkheid of menselijke gelijkenis kunnen blijken, zoals nu wel het geval is. In serieuze gevallen zullen jullie worden vernietigd en bovendien voor eeuwig worden veroordeeld, streng worden gestraft, en zullen jullie nooit meer reïncarneren. Dit is het probleem dat jullie voorgelegd is. Ik herinner jullie er op deze manier aan, in de eerste plaats zodat mijn werk niet voor niets zal zijn geweest, en in de tweede plaats zodat jullie allemaal in dagen van licht kunnen leven. Om de waarheid te

zeggen, is de vraag of mijn werk vergeefs is niet het cruciale probleem. Wat cruciaal is, is dat jullie gelukkige levens kunnen leiden en een prachtige toekomst kunnen hebben. Mijn werk is het werk van het redden van mensenzielen. Als je ziel in handen van Satan valt, zal je lichaam niet in vrede leven. Als ik je lichaam bescherm, zal je ziel beslist ook onder mijn zorg vallen. Als ik je werkelijk veracht, zullen je lichaam en ziel onmiddellijk in Satans handen vallen. Kun je je situatie dan voorstellen? Als op een dag mijn woorden niet aan jullie besteed zijn, dan zal ik ofwel jullie allemaal overdragen aan Satan, die jullie zal onderwerpen aan ondraaglijke marteling tot mijn woede volledig bedaard is, ofwel jullie onverbeterlijke mensen persoonlijk straffen, want jullie harten die mij verraden zullen nooit veranderd zijn.

Jullie moeten nu allemaal zo gauw mogelijk jullie innerlijk bekijken om te zien hoeveel verraad van mij er nog in jullie zit. Ik wacht ongeduldig op jullie antwoord. Wees niet oppervlakkig wanneer jullie met mij te maken hebben. Ik speel nooit spelletjes met mensen. Als ik zeg dat ik iets zal doen, zal ik het beslist doen. Ik hoop dat elk van jullie iemand zal zijn die mijn woorden serieus neemt, en deze niet ziet als science fiction. Wat ik wil is concrete actie van jullie, niet jullie inbeeldingen. Vervolgens moeten jullie mijn vragen beantwoorden, die de volgende zijn: 1. Als je werkelijk een dienstdoener bent, kun je mij dan trouw van dienst zijn, zonder enig element van laksheid of negativiteit? 2. Als je ontdekt dat ik je nooit gewaardeerd heb, zul je dan nog altijd kunnen blijven en mij levenslang van dienst kunnen zijn? 3. Als ik nog steeds erg kil tegen je ben, al heb je veel moeite gedaan, zul je dan in anonimiteit voor mij kunnen blijven werken? 4. Als ik, nadat je je hebt ingezet voor mij, niet voldoe aan je pietluttige eisen, zul je dan ontmoedigd raken en teleurgesteld zijn in mij, of zelfs woedend

worden en verwensingen roepen? 5. Als je altijd erg trouw bent geweest, met veel liefde voor mij, maar toch de kwellend ondergaat van ziekte, armoede en verlaten door vrienden en familie, of enige andere tegenslagen in het leven verduurt, zullen je trouw aan mij en liefde voor mij dan nog in stand blijven? 6. Als niets van wat je je hebt voorgesteld in je hart evenaart wat ik heb gedaan, hoe zul je dan je toekomstige pad bewandelen? 7. Als je niets ontvangt van wat je hoopte te ontvangen, kun je dan nog steeds mijn volgeling blijven? 8. Als je het doel en de betekenis van mijn werk nooit hebt begrepen, kun je dan een gehoorzaam iemand zijn die niet willekeurig oordelen velt en conclusies trekt? 9. Kun je alle woorden koesteren die ik heb gesproken, en al het werk koesteren dat ik heb gedaan tijdens de periode waarin ik mij onder de mensheid heb bevonden? 10. Ben je in staat mijn trouwe volgeling te zijn, bereid om een leven van lijden te verdragen voor mij, al ontvang je niets? 11. Ben je in staat omwille van mij niet langer te denken aan, plannen te maken voor of je voor te bereiden op je toekomstige overlevingspad? Deze vragen staan voor mijn definitieve vereisten aan jullie, en ik hoop dat jullie allemaal mij antwoorden kunnen geven. Als je aan een of twee dingen hebt voldaan die deze vragen jullie opdragen, dan moet je blijven streven. Als je geen enkele van deze vereisten kunt volbrengen, ben je beslist het soort persoon dat in de hel geworpen zal worden. Tegen zulke mensen hoef ik niets meer te zeggen, want ze zijn beslist geen mensen die met mij kunnen overeenstemmen. Hoe zou ik iemand in mijn huis kunnen houden die me in enige omstandigheid zou kunnen verraden? Wat betreft hen die me in de meeste omstandigheden nog steeds zouden kunnen verraden, ik zal hun functioneren bekijken voordat ik andere regelingen tref. Maar al diegenen die in staat zijn mij te verraden, in welke omstandigheden dan ook, zal ik nooit vergeten;

ik zal ze in mijn hart onthouden, en wachten op de gelegenheid om ze hun slechte daden betaald te zetten. De vereisten die ik naar voren gebracht heb, zijn allemaal problemen die jullie in jezelf moeten onderzoeken. Ik hoop dat jullie allemaal er serieus over kunnen nadenken en niet oppervlakkig met mij omgaan. In de nabije toekomst zal ik de antwoorden die jullie me hebben gegeven controleren aan de hand van mijn vereisten. Tegen die tijd zal ik niets meer van jullie vereisen en geen ernstige vermaningen meer tot jullie richten. In plaats daarvan zal ik mijn gezag uitoefenen. Zij die moeten worden behouden, zullen worden behouden; zij die moeten worden beloond, zullen worden beloond; zij die moeten worden overgegeven aan Satan, zullen worden overgegeven aan Satan; zij die zwaar gestraft moeten worden, zullen zwaar gestraft worden; en zij die moeten vergaan, zullen worden vernietigd. Zo zal er niet langer meer iemand zijn om me in mijn dagen te hinderen. Geloof je mijn woorden? Geloof je in vergelding? Geloof je dat ik al die slechteriken zal straffen die mij misleiden en verraden? Hoop je dat die dag eerder komt of dat hij later komt? Ben je iemand die doodsbang is voor straf, of iemand die zich tegen mij zou verzetten, al moest hij straf ondergaan? Kun je je voorstellen, wanneer die dag komt, of je te midden van gejuich en gelach zult leven, of zult jammeren en knarsetanden? Wat voor einde hoop je te hebben? Heb je er ooit serieus over nagedacht of je voor honderd procent in mij gelooft of voor honderd procent aan mij twijfelt? Heb je ooit zorgvuldig overwogen wat voor gevolgen en uitkomsten je handelingen en gedrag over je zullen uitroepen? Hoop je werkelijk dat al mijn woorden één voor één zullen uitkomen, of ben je doodsbang dat mijn worden één voor één zullen uitkomen? Als je hoopt dat ik snel vertrek om mijn woorden te laten uitkomen, hoe moet je dan omgaan met je eigen woorden en daden? Als je niet op mijn

vertrek hoopt en niet hoopt dat al mijn woorden onmiddellijk uitkomen, waarom geloof je dan sowieso in mij? Weet je werkelijk waarom je me volgt? Als de reden alleen maar het verbreden van je horizon is, dan hoef je niet zo veel moeite te doen. Als het is om gezegend te worden en aan de aankomende ramp te ontkomen, waarom ben je dan niet bezorgd over je eigen gedrag? Waarom vraag je jezelf niet of je aan mijn vereisten kunt voldoen? Waarom vraag je jezelf niet eveneens of je geschikt bent om de toekomstige zegeningen te ontvangen?

Jullie moeten goed nadenken over wat je doet

Afgaande op jullie doen en laten hebben jullie allemaal elke dag een passage met woorden nodig om jullie op peil te houden. Jullie schieten namelijk te veel tekort, en jullie kennis en vermogen om te ontvangen zijn te ontoereikend. Jullie leven in jullie dagelijkse bestaan in een sfeer en omgeving zonder waarheid of deugdelijk verstand. Jullie ontberen het bestaanskapitaal en hebben niet het fundament om mij of de waarheid te kennen. Jullie geloof is slechts gebouwd op een vaag vertrouwen of op religieuze rituelen en kennis, geheel gebaseerd op leerstellingen. Ik bekijk elke dag jullie doen en laten en beschouw jullie intenties en slechte vruchten. Ik heb nooit iemand gevonden die zijn hart en geest waarlijk op mijn altaar heeft gelegd, mijn altaar dat nooit is verplaatst. Ik wil alle woorden die ik wil uitdrukken dan ook niet vruchteloos over een dergelijke mensheid uitgieten. Ik plan in mijn hart alleen mijn onvoltooide werk af te maken en om het heil te brengen aan de mensheid die ik nog moet redden. Desalniettemin wens ik dat allen die mij volgen mijn heil en de waarheid die mijn woord over de mens uitstort, ontvangen. Ik hoop dat je op een dag je ogen zult

sluiten en dan een rijk zult zien waar een lieflijke geur de lucht vervult en stromen van levend water vloeien, niet een kleurloze, koude wereld waar donkere wolken de hemelen bevlekken en waar de jammergeluiden nooit ophouden.

Hij beschouwt elke dag de daden en gedachten van iedereen, die tegelijkertijd voorbereidingen op hun eigen toekomst zijn. Al de levenden moeten dit pad bewandelen, dat heb ik voor allen zo voorbestemd. Niemand kan hieraan ontsnappen en er gelden geen uitzonderingen. Ik heb talloze woorden gesproken en bovendien onnoemelijk veel werk verzet. Ik kijk elke dag toe terwijl ieder mens natuurlijkerwijs uitvoert wat hem volgens zijn inherente aard te doen staat en hoe zich dat ontwikkelt. Velen zijn al zonder het te weten het 'juiste pad' ingeslagen dat ik voor de openbaring van ieder soort mens heb ingesteld. Ik heb ieder soort mens al in verschillende omgevingen geplaatst, en allen hebben op hun eigen plaats hun inherente eigenschappen tentoongespreid. Er is niemand om ze te binden, niemand om ze te verleiden. Ze zijn volkomen vrij en wat ze uiten komt op natuurlijke wijze. Er is maar één ding dat ze in toom houdt, en dat zijn mijn woorden. Sommige mensen lezen mijn woorden dan ook met tegenzin en brengen mijn woorden nooit in praktijk en doen dat alleen maar om de dood te ontlopen. Aan de andere kant vinden anderen het moeilijk om de dagen door te komen zonder de leiding en voeding van mijn woorden, zodat zij zich te allen tijde op natuurlijke wijze aan mijn woorden vastklampen. Na verloop van tijd ontdekken ze dan het geheim van het menselijk leven, de bestemming van de mens en de waarde van het mens-zijn. De mensheid is niet meer dan dit in de tegenwoordigheid van mijn woord en ik laat dingen gewoon op hun beloop. Ik dwing mensen op geen enkele manier om naar mijn woorden te leven als fundament van hun bestaan. En zo observeren de mensen die nooit een

geweten of waarde hebben in hun bestaan stilletjes hoe dingen gaan en zetten ze mijn woorden vervolgens abrupt aan de kant en doen ze wat ze maar willen. Ze worden moe van de waarheid en alles wat van mij komt. Bovendien zijn ze het moe om in mijn huis te blijven. Deze mensen vertoeven tijdelijk in mijn huis omwille van hun bestemming en om straf te ontlopen, zelfs in hun dienstbetoon. Maar hun intenties veranderen nooit en hun daden evenmin. Dit voedt alleen maar hun verlangen naar zegeningen, naar een enkele reis naar het koninkrijk waar ze dan eeuwig kunnen verblijven, en zelfs een reis naar de eeuwige hemel. Hoe meer ze ernaar verlangen dat mijn dag spoedig komt, hoe meer ze de waarheid als een obstakel, als een struikelblok op hun pad gaan zien. Ze kunnen bijna niet wachten om het koninkrijk te betreden en voor altijd van de zegeningen van het koninkrijk der hemelen te genieten, zonder de waarheid te hoeven nastreven of oordeel en tuchting te aanvaarden, en vooral zonder onderdanig in mijn huis te verblijven en te doen wat ik gebied. Deze mensen betreden mijn huis niet om met een oprecht hart naar de waarheid te zoeken of om samen te werken met mijn management. Ze zijn er enkel op uit om niet vernietigd te worden in het volgende tijdperk. Hun hart heeft dan ook nooit geweten wat de waarheid is of hoe de waarheid aan te nemen. Daarom hebben zulke mensen de waarheid nooit in praktijk gebracht of de extreme diepte van hun verdorvenheid ingezien. Toch zijn ze tot het einde als 'dienaren' in mijn huis verbleven. Ze wachten 'geduldig' de komst van mijn dag af en zijn onvermoeibaar terwijl ze door mijn manier van werken heen en weer worden geslingerd. Hoezeer ze zich ook inspannen en wat voor prijs ze ook hebben betaald, niemand zal zien dat ze voor de waarheid hebben geleden of iets voor mij hebben opgeofferd. In hun hart kunnen ze niet wachten om de dag te zien dat ik een einde maak aan het oude

tijdperk. Ook willen ze dolgraag weten hoe groot mijn macht en gezag zijn. Maar waarvoor ze zich nooit hebben gehaast, is om zichzelf te veranderen en de waarheid na te streven. Ze hebben lief waar ik moe van ben en zijn moe van wat ik liefheb. Ze verlangen naar wat ik haat maar zijn tegelijkertijd bang om te verliezen wat ik verafschuw. Ze leven in deze goddeloze wereld maar haten die nooit en zijn ontzettend bang dat ik haar zal vernietigen. Ze houden er tegenstrijdige intenties op na: ze scheppen behagen in deze wereld die ik verafschuw, maar tegelijkertijd kijken ze ernaar uit dat ik deze wereld spoedig vernietig. Op die manier zullen ze het leed van vernietiging ontlopen en getransformeerd worden tot heren van het volgende tijdperk voordat ze van de ware weg zijn afgedwaald. Ze hebben de waarheid namelijk niet lief en zijn moe van alles wat van mij komt. Ze worden misschien een poosje 'gehoorzame mensen' om de zegeningen niet te verliezen, maar hun zucht naar zegeningen en hun angst om te vergaan en in de poel van vuur te belanden, zijn zonneklaar. Naarmate mijn dag nadert, wordt hun verlangen gestaag sterker. Hoe groter de ramp, hoe hulpelozer ze worden: ze weten niet waar ze moeten beginnen om mij te behagen en te voorkomen dat ze de zegeningen verliezen waar ze zo lang naar verlangd hebben. Zodra mijn hand het werk aanvangt, staan deze mensen te popelen om in de voorhoede te staan. Ze dringen zich uit alle macht naar de frontlinie van de troepen, vreselijk bang dat ik ze niet zal zien. Ze denken dat ze het juiste doen en zeggen, ongewis dat hun daden nooit betrekking op de waarheid hebben gehad en mijn plannen alleen maar verstoren en hinderen. Ze hebben zich misschien wel grote inspanning getroost met de wil en intentie om te volharden in moeilijkheden, maar alles wat ze doen heeft niets met mij te maken. Ik heb namelijk nooit gezien dat hun daden uit goede intenties voortkomen, laat

staan dat ik ze iets op mijn altaar heb zien plaatsen. Zo zijn hun daden tegenover mij al deze jaren geweest.

Ik wilde jullie aanvankelijk van meer waarheden voorzien, maar aangezien jullie houding jegens de waarheid veel te koel en onverschillig is, moet ik het opgeven. Ik wil mijn energie niet verspillen en ik wil ook niet zien dat mensen die mijn woorden vasthouden toch in alle opzichten datgene doen wat tegen mij ingaat, mij zwartmaakt en mij lastert. Vanwege jullie houding en jullie menselijkheid geef ik jullie maar een klein deel van mijn woorden dat heel belangrijk voor jullie is, als mijn test onder de mensheid. Het is nu pas dat ik werkelijk bevestig dat mijn besluiten en plannen zijn afgestemd op wat jullie nodig hebben en dat ik bovendien beaam dat mijn houding jegens de mensheid correct is. Jullie daden voor mijn aangezicht gedurende vele jaren hebben mij het antwoord opgeleverd dat ik nooit eerder heb gekregen. En de vraag bij dit antwoord is: "Wat is de houding van de mens met betrekking tot de waarheid en de ware God?" Uit mijn inspanningen ten opzichte van de mens blijkt mijn gedegen liefde voor de mens. Uit de daden van de mens voor mijn aangezicht is dan weer gebleken dat de mens de waarheid verafschuwt en mij weerstaat. Ik bekommer mij te allen tijde om allen die mij hebben gevolgd, maar zij die mij volgen zijn nooit in staat om mijn woord te ontvangen. Ze zijn absoluut niet in staat om zelfs maar enige suggesties van mij aan te nemen. Dat doet mij nog het meeste verdriet. Niemand kan mij ooit begrijpen en bovendien kan niemand mij aanvaarden, ook al is mijn houding oprecht en zijn mijn woorden zachtaardig. Iedereen probeert het hun toevertrouwde werk te doen volgens zijn eigen ideeën. Ze zoeken mijn intenties niet en vragen al helemaal niet naar wat ik wil. Toch beweren ze mij trouw te dienen, terwijl ze tegen mij rebelleren. Velen geloven dat

waarheden die voor hen onaanvaardbaar zijn of die ze niet in praktijk kunnen brengen helemaal geen waarheden zijn. Zulke mensen beschouwen mijn waarheden als iets om te ontkennen en terzijde te schuiven. De mens erkent mij dan tegelijkertijd alleen in woord als God, maar beschouwt mij ook als een outsider die niet de waarheid, de weg of het leven is. Niemand kent deze waarheid: Mijn woorden zijn voor altijd de onveranderlijke waarheid. Ik voorzie de mens van het leven en ben de enige gids voor de mensheid. De waarde en betekenis van mijn woorden zijn niet afhankelijk van de erkenning of aanvaarding ervan door de mensheid, maar worden bepaald door de substantie van de woorden zelf. Ook al kan niemand op deze aarde mijn woorden ontvangen, toch zijn de waarde van mijn woorden en hun hulp aan de mensheid door geen mens te peilen. Daarom, wanneer ik met de vele mensen te maken heb die tegen mijn woorden rebelleren, ze weerleggen of ze volkomen minachten, is mijn standpunt als volgt: de tijd en de feiten zullen mijn getuige zijn en aantonen dat mijn woorden de waarheid, de weg en het leven zijn. Ze zullen aantonen dat alles wat ik heb gezegd waar is en dat de mens ermee moet worden uitgerust en deze bovendien moet aanvaarden. Ik laat allen die mij volgen dit feit weten: zij die mijn woorden niet volledig kunnen aanvaarden, zij die mijn woorden niet in praktijk kunnen brengen, zij die geen doel in mijn woorden kunnen vinden en zij die geen heil kunnen ontvangen vanwege mijn woorden, zijn zij die door mijn woorden veroordeeld zijn en bovendien mijn redding hebben verbeurd; mijn roede zal nimmer van hen wijken.

16 april 2003

God is de bron van het leven van de mens

Vanaf het moment dat je huilend ter wereld komt, begin je je taak uit te voeren. Je neemt je rol aan in Gods plan en binnen Gods ordening. Je begint aan de reis van het leven. Wat je achtergrond ook is, of wat de reis die voor je ligt ook is, niemand kan ontkomen aan de orkestratie en de regeling die de Hemel in petto heeft en niemand is meester over zijn eigen lot. Alleen Hij, die regeert over alle dingen is tot dergelijk werk in staat. Vanaf de dag dat de mens is ontstaan, heeft God steeds aan de volgende zaken gewerkt: het beheren van het universum, het bepalen van de regels volgens welke alle dingen veranderden en de baan waarin zij zich bewegen. Net als alle dingen, ontvangt de mens rustig en onbewust de voeding van de zoetheid en de regen en dauw van God. Net als alle dingen, leeft de mens onbewust onder de orkestratie van Gods hand. Hart en geest van de mens zijn in Gods hand en al het leven van de mens wordt door Gods ogen aanschouwd. Of je dit nu gelooft of niet, alle dingen, of ze nu levend of dood zijn, zullen verplaatsen, veranderen, vernieuwen en verdwijnen in overeenstemming met Gods gedachten. Zo regeert God over alle dingen.

Als de nacht binnensluipt, blijft de mens onwetend, want het hart van de mens kan niet waarnemen hoe de duisternis nadert of waar zij vandaan komt. Als de nacht stilletjes wegglipt, verwelkomt de mens het daglicht, maar het hart van de mens begrijpt nog minder waar het licht vandaan is gekomen en hoe het de duisternis van de nacht heeft verdreven. Deze terugkerende afwisseling van dag en nacht neemt de mens mee van de ene periode naar de volgende, bewegend door de tijd. Tegelijkertijd wordt zo zeker gesteld dat het werk van God en Zijn plan tijdens elke periode en door de tijd heen worden uitgedragen. De mens is met God door de tijd heen gewandeld en toch weet de mens niet dat

God regeert over het lot van alle dingen en levende wezens of hoe God alle dingen orkestreert en richting geeft. Dit is iets dat de mens al sinds lang vervlogen tijden is ontgaan. En waarom? Het is niet omdat Gods daden te zeer verborgen zijn, of omdat Gods plan nog moet worden gerealiseerd, maar omdat het hart en de geest van de mens te ver bij God vandaan zijn. Daarom blijft een mens, zelfs als hij God volgt, onbewust in dienst van Satan. Niemand zoekt actief naar Gods voetstappen of verschijning en niemand wil onder de zorg en de hoede van God bestaan. De mens is eerder bereid om te vertrouwen op de aantasting door Satan en de duivel, zodat hij zich aan deze wereld en aan de leefregels van de slechte mensheid kan aanpassen. Op dit punt zijn het hart en de geest van de mens geofferd als een eerbetoon aan Satan en worden ze Satans voedsel. Bovendien worden het hart en de geest van de mens een plek waar Satan kan verblijven, een speeltuin voor hem. De mens begrijpt zo onbewust de principes van het mens-zijn niet meer, net zomin als de waarde en het doel van zijn bestaan. De wetten van God en het verbond tussen God en de mens vervaagt geleidelijk in het hart van de mens en de mens zoekt niet langer naar God en geeft Hem geen gehoor meer. Naarmate de tijd verstrijkt, begrijpt de mens niet meer waarom God de mens heeft geschapen, evenmin begrijpt hij de woorden die uit de mond van God komen, noch realiseert hij zich alles dat van God komt. De mens begint zich te verzetten tegen de wetten en besluiten van God; het hart en de geest van de mens raken afgestompt. ... God verliest de mens die Hij oorspronkelijk heeft geschapen en de mens verliest de wortel van zijn oorsprong. Dit is het verdriet van deze mensheid. In werkelijkheid heeft God vanaf het allereerste begin tot nu een tragedie voor de mensheid opgezet, waarin

de mens zowel de hoofdrol speelt als het slachtoffer is en niemand kan een antwoord geven op de vraag wie de regisseur is van deze tragedie.

In de omvangrijke wereld hebben steeds weer ontelbaar veel veranderingen plaatsgevonden. Niemand is in staat om deze mensheid te leiden en begeleiden, behalve Hij die regeert over alle dingen in het universum. Er is geen machtige die voor de mensheid werkt of voorbereidingen maakt, laat staan iemand die in staat is om deze mensheid te leiden naar de bestemming van het licht en de bevrijding van aardse ongerechtigheden. God treurt om de toekomst en de val van de mensheid. Hij is verdrietig over de trage mars van de mensheid richting verval en het pad waarvan hij niet kan terugkeren. De mensheid heeft Gods hart gebroken en Hem verloochend om de duivel te zoeken. Heeft iemand ooit weleens nagedacht over de richting waarin een dergelijke mensheid zal gaan? Juist daarom voelt niemand de toorn van God. Niemand zoekt een weg om God te behagen of probeert dichter bij God te komen. Bovendien wil niemand het verdriet en de pijn van God begrijpen. Zelfs na het horen van Gods stem, gaat de mens door op zijn weg die van God weg leidt en ontloopt zo de genade en de zorg van God en mijdt Gods waarheid. De mens zou zichzelf liever aan Satan verkopen, Gods vijand. En wie heeft er ooit nagedacht – mocht de mens koppig blijven – over hoe God de mensheid zal behandelen die Hem zonder achterom te kijken heeft verworpen? Niemand weet dat God de mens herhaaldelijk herinnert en aanspoort omdat Hij een ongekende catastrofe in Zijn handen houdt, die Hij heeft voorbereid. Een catastrofe die ondraaglijk zal zijn voor het vlees en de ziel van de mens. Deze catastrofe is niet alleen een straf voor het vlees, maar ook voor de ziel. Je moet dit weten: wanneer Gods plan niet wordt uitgevoerd en wanneer Zijn herinneringen en aansporingen geen reactie krijgen, in wat voor

soort woede zal Hij dan ontsteken? Dit zal nog nooit eerder zijn meegemaakt of gehoord door een schepping. Daarom zeg ik: deze catastrofe is ongekend en zal nooit worden herhaald. Dit is omdat binnen Gods plan maar één schepping en één verlossing past. Dit is de eerste keer en het zal ook de laatste keer zijn. Daarom kan niemand de goede bedoeling en de vurige verwachting van God voor de verlossing van de mensheid ooit bevatten.

God schiep deze wereld en bracht daarin de mens, een levend wezen dat Hij leven schonk. Vervolgens kreeg de mens ouders en familie en was niet langer alleen. Vanaf het moment dat de mens voor het eerst zijn ogen richtte op deze materiële wereld, was hij voorbestemd om binnen Gods ordening te bestaan. Het is Gods levensadem die elk levend wezen ondersteunt in zijn hele groei tot volwassenheid. Tijdens dit proces gelooft niemand dat de mens leeft en opgroeit onder de hoede van God. De mens houdt liever vol dat hij opgroeit onder de hoede en met de liefde van zijn ouders en dat zijn groei wordt bepaald door zijn instinct om te leven. Dit is omdat de mens niet weet wie het leven heeft geschonken of waar het vandaan is gekomen, laat staan hoe het instinct om te leven wonderen voortbrengt. Hij weet alleen dat voedsel de basis is waarop zijn leven voortgaat, dat doorzettingsvermogen de bron is van zijn bestaan en dat de overtuigingen in zijn gedachten het vermogen zijn waarvan zijn overleving afhangt. De mens is zich totaal onbewust van de genade en voorziening van God, en zo verspilt hij het leven dat hem door God is geschonken ... Niet één van deze mensheid waar God dag en nacht voor zorgt neemt het initiatief om Hem te aanbidden. God blijft zoals gepland werken aan de mens, van wie Hij geen verwachtingen meer heeft. Dat doet Hij in de hoop dat de mens op een dag uit zijn droom zal ontwaken en plotseling de waarde en het doel van het leven zal

bevatten en zal begrijpen tegen welke prijs God hem alles heeft gegeven en hoe vurig God verlangt dat de mens terugkeert naar Hem. Niemand heeft ooit nagedacht over de geheimen van de oorsprong en voortzetting van het leven van de mens. Toch doorstaat God, die dit allemaal begrijpt, rustig de aanvallen en kwellingen van de mens, die alles heeft ontvangen van God, maar niet dankbaar is. De mens neemt alles wat het leven brengt voor lief, waardoor God 'vanzelfsprekend' wordt verraden, vergeten en afgeperst door de mens. Is Gods plan werkelijk zo belangrijk? Is de mens, het levende wezen dat uit Gods hand is voortgekomen, werkelijk zo belangrijk? Gods plan is absoluut belangrijk; echter, het levende wezen dat is geschapen door Gods hand bestaat voor Zijn plan. Daarom kan God Zijn plan niet tenietdoen uit haat voor deze mensheid. Het is ten behoeve van Zijn plan en de adem die Hij uitademde dat God alle kwelling ondergaat, niet voor het vlees van de mens, maar voor het leven van de mens. Hij wil niet het vlees van de mens terugnemen, maar het leven dat Hij uitademde. Dit is Zijn plan.

Allen die in deze wereld komen moeten leven en dood ervaren en velen hebben de cyclus van dood en hergeboorte ervaren. De levenden zullen spoedig sterven en de doden zullen spoedig terugkeren. Dat is de levensloop die God heeft opgezet voor elk levend wezen. Deze levensloop en cyclus zijn echter de waarheid die God wil dat ieder mens ziet, dat het leven dat de mens wordt geschonken door God oneindig is en niet belemmerd door vlees, tijd of ruimte. Dit is het mysterie van het leven dat door God aan de mens is geschonken en bewijst dat het leven van Hem is gekomen. Hoewel velen misschien niet geloven dat leven van God kwam, geniet de mens onvermijdelijk van alles dat van God komt, of hij Zijn bestaan nou gelooft of ontkent. Mocht God op een dag opeens

van mening veranderen en alles dat in de wereld bestaat teruggeven en het leven dat Hij heeft gegeven terugnemen, dan zou alles ophouden te bestaan. God gebruikt Zijn leven om in alle levende en levenloze dingen te voorzien, door alles in orde te brengen met Zijn kracht en gezag. Dit is een waarheid die niemand kan bedenken of gemakkelijk kan bevatten en deze onbegrijpelijke waarheden zijn de manifestatie van en getuigenis voor de levenskracht van God. Nu zal ik je eens een geheim vertellen: de grootheid en kracht van het leven van God kan door geen enkel wezen worden doorgrond. Zo is het nu, zo was het toen en zo zal het in de tijd die komen gaan ook zijn. Het tweede geheim dat ik zal delen is dit: de bron van leven ontspringt in God, voor de hele schepping, ongeacht het verschil in vorm of structuur. Welk soort levend wezen je ook bent, je kan niet tegen de keer ingaan van het levenspad dat God heeft bepaald. Ik wens in ieder geval slechts dat de mens zal begrijpen dat hij zonder de zorg, het onderhoud en de voorziening van God niet alles zal ontvangen zoals bedoeld was, hoe groot zijn inspanning of worsteling ook is. Als God niet in zijn leven voorziet, verliest het leven zijn waarde en zijn betekenis voor de mens. Hoe kan God toestaan dat een mens die de waarde van Zijn leven verspilt zo zorgeloos is? Maar vergeet niet dat God de bron is van jouw leven. Als de mens niet alles koestert wat God hem heeft geschonken, zal God niet alleen alles terugnemen wat Hij in het begin heeft gegeven, maar sterker nog, dan zal de mens dubbel betalen om alles te vergoeden wat God heeft uitgegeven.

26 mei 2003

Het zuchten van de Almachtige

Er is een enorm geheim in je hart, waar je je nooit bewust van bent geweest, want je hebt steeds in een wereld zonder licht geleefd. Je hart en je geest zijn weggekaapt door de boze. Je ogen zijn verduisterd door duisternis en je kunt de zon aan de hemel niet zien, noch die twinkelende ster van de nacht. Je oren zijn verstopt met misleidende woorden en je hoort de donderende stem van Jehova niet, noch het geluid van de wateren die vloeien vanaf de troon. Je hebt alles verloren wat jou rechtens toebehoort, alles wat de Almachtige je heeft geschonken. Je bent een eindeloze zee van ellende binnengegaan, zonder macht tot redding, zonder hoop op overleving, en je worstelt alleen maar en haast je rond ... Vanaf dat moment was je gedoemd om door de boze te worden geteisterd, ver verwijderd van de zegeningen van de Almachtige, buiten bereik van de voorzieningen van de Almachtige, een weg bewandelend waarvan geen terugkeer mogelijk is. Een miljoen oproepen kunnen je hart en je geest amper wekken. Je sluimert vast in de handen van de boze, die je heeft meegelokt naar een grenzeloos rijk zonder richtingaanwijzing of wegaanduidingen. Van toen af aan ben je je oorspronkelijke onschuld en zuiverheid kwijtgeraakt, en ben je de zorg van de Almachtige gaan ontwijken. In je hart stuurt de boze je in alle aangelegenheden en is hij je leven geworden. Je vreest hem, vermijdt hem of wantrouwt hem niet langer; in plaats daarvan behandel je hem als de God in je hart. Je begon hem te vereren, hem te aanbidden, en jullie tweeën zijn zo onafscheidelijk geworden als een lichaam en zijn schaduw, elkaar toegewijd in leven en dood. Je hebt geen idee waar je vandaan kwam, waarom je geboren bent of waarom je zult sterven. Je beschouwt de Almachtige als een vreemde; je

kent Zijn oorsprong niet, laat staan alles wat Hij voor je heeft gedaan. Je hebt een hekel gekregen aan alles wat van Hem komt; je koestert het niet, noch ken je de waarde ervan. Je wandelt naast de boze, vanaf de dag waarop je de voorziening van de Almachtige ontving. Je hebt duizenden jaren aan orkanen en stormen met de boze doorstaan en je staat samen met hem op tegen de God die de bron van je leven was. Je weet niets van berouw, laat staan dat je op het randje staat om te vergaan. Je bent vergeten dat de boze je heeft verleid en geteisterd; je bent je oorsprong vergeten. Zo heeft de boze je bij elke stap tot aan de dag van vandaag toe geteisterd. Je hart en je geest zijn gevoelloos en verdorven gemaakt. Je bent opgehouden met klagen over de ergernissen van de mensenwereld; je gelooft niet langer dat de wereld onrechtvaardig is. Het interesseert je nog minder of de Almachtige al dan niet bestaat. Dit komt omdat je lang geleden de boze als je ware vader beschouwde en niet zonder hem kan. Dit is het geheim in je hart.

Bij het ochtendgloren begint er een morgenster te schijnen in het oosten. Dit is een ster die er eerder nooit was. Hij verlicht het kalme, twinkkelende uitspansel, en wakkert het gedoofde licht in het hart van mensen weer aan. De mensheid is niet langer eenzaam dankzij dit licht, dat evenzeer op jou schijnt als op anderen. Toch blijf jij alleen vast in slaap in de donkere nacht. Je hoort geen geluid en ziet geen licht; je bent je niet bewust van de komst van een nieuwe hemel en aarde, van een nieuw tijdperk, want je vader zegt tegen je: "Mijn kind, sta niet op, het is nog vroeg. Het weer is koud, ga dus niet naar buiten, zodat je ogen niet door zwaard en speer worden doorboord." Je vertrouwt alleen in je vaders vermaningen, omdat je gelooft dat alleen je vader gelijk heeft, aangezien je vader ouder is dan jij en hij heel veel van je houdt. Dergelijke vermaningen en

dergelijke liefde leiden ertoe dat je niet meer gelooft in de legende dat er licht is in de wereld; ze weerhouden je ervan je te interesseren voor de vraag of er nog wel waarheid bestaat in deze wereld. Je durft niet meer te hopen op redding door de Almachtige. Je stelt je tevreden met de status quo, je kijkt niet langer uit naar de komst van het licht, kijkt niet langer uit naar de komst van de Almachtige zoals in de legende wordt verhaald. Alles wat mooi is, kan wat jou betreft niet weer tot leven gewekt worden, het kan niet bestaan. In jouw ogen verdwijnt de dag van morgen, de toekomst, voor de mensheid eenvoudigweg; wordt deze weggevaagd. Je klampt je uit alle macht vast aan je vaders kleren en deelt luchthartig in de ontberingen, ontzettend bang om je reisgenoot en de richting van je verre reis te verliezen. De uitgestrekte en vage mensenwereld heeft velen van jullie gevormd, onbevreesd en onverschrokken in het vervullen van de verschillende rollen van deze wereld. Ze heeft veel 'krijgers' gecreëerd zonder vrees voor de dood. Meer dan dat: ze heeft lichting na lichting versufte en verlamde menselijke wezens gemaakt die geen benul hebben van het doel van hun schepping. De ogen van de Almachtige onderzoeken ieder lid van het diep geteisterde mensdom. Wat Hij hoort is het gejammer van hen die lijden, wat Hij ziet is de schaamteloosheid van hen die geteisterd worden, en wat Hij voelt is de hulpeloosheid en angst van een mensdom dat de genade van redding is kwijtgeraakt. De mensheid wijst Zijn zorg af, kiest ervoor zijn eigen pad te bewandelen en probeert de kritische blik van Zijn ogen te ontlopen. Zij proeft liever de bitterheid van de diepe zee in het gezelschap van de vijand, tot de laatste druppel toe. Het zuchten van de Almachtige wordt niet langer gehoord door de mensheid; de handen van de Almachtige zijn niet langer bereid om deze tragische mensheid te strelen. Steeds herwint Hij en steeds verliest Hij weer, en

zo wordt het werk dat Hij doet herhaald. Vanaf dat moment begint Hij moe te worden, Zich vermoeid te voelen, en dus staakt Hij het onderhanden werk en wandelt Hij niet langer te midden van de mensheid ... De mensheid is zich totaal niet bewust van deze veranderingen, zich niet bewust van het komen en gaan, de droefheid en melancholie van de Almachtige.

Alles van deze wereld verandert snel met de gedachten van de Almachtige en onder Zijn ogen. Dingen waarvan de mensheid nooit heeft gehoord, zijn er plotseling, terwijl dingen die de mensheid al lang bezit stilletjes verdwijnen. Niemand kan de verblijfplaats van de Almachtige doorgronden, nog minder kan iemand bevroeden hoe transcendent en groots de levenskracht van de Almachtige is. Hij is transcendent omdat Hij kan waarnemen wat mensen niet kunnen waarnemen. Hij is groots omdat Hij de Ene is die door de mensheid is verlaten en de mensheid toch redt. Hij kent de betekenis van leven en dood, en meer dan dat: Hij weet welke regels geschikt zijn om het bestaan te besturen van de mensheid die Hij heeft geschapen. Hij is het fundament van het menselijk bestaan en Hij is de Verlosser die de mensheid weer uit de dood doet opstaan. He drukt blijde harten terneer met verdriet en verheft verdrietige harten met blijdschap, allemaal omwille van Zijn werk en omwille van Zijn plan.

De mensheid is afgedwaald van de voorziening voor het leven door de Almachtige, is zich niet bewust van het doel van het bestaan, maar is desalniettemin bang voor de dood. De mensen zijn zonder hulp of steun, toch schromen ze om hun ogen te sluiten, en ze harden zichzelf om zich in deze wereld onwaardig door het bestaan te sleuren, zakken vlees zonder gevoel voor hun eigen ziel. Je leeft op deze manier, zonder hoop, zoals anderen, zonder doel. Alleen de legendarische Heilige zal de mensen redden die, weeklagend in hun

lijden, wanhopig verlangen naar Zijn komst. Tot dusver is dergelijk geloof niet verwezenlijkt in hen die bewustzijn ontberen. Toch verlangen de mensen er nog steeds zo naar. De Almachtige is barmhartig voor deze mensen die erg geleden hebben; Hij is deze mensen die bewustzijn ontberen tegelijkertijd zat, daar Hij te lang op antwoord van de mensheid heeft moeten wachten. Hij wil graag zoeken, je hart en je geest zoeken, om je water en voedsel te brengen en je op te wekken, opdat je niet langer zult dorsten en hongeren. Als je vermoeid bent en als je iets begint te voelen van de troosteloze verlatenheid van deze wereld, wees dan niet verloren, huil dan niet. Almachtige God, de Wachter, zal je komst op elk moment omarmen. Hij houdt aan je zijde de wacht, Hij wacht tot je omkeert en terugkeert. Hij wacht op de dag dat je plotseling je geheugen terugkrijgt: wanneer je beseft dat je van God kwam, dat je op een of ander moment je richting kwijtraakte, en op een of ander moment je bewustzijn op de weg verloor, en op een of ander moment een 'vader' verkreeg; wanneer je bovendien beseft dat de Almachtige altijd de wacht heeft gehouden en daar heel, heel lang gewacht heeft op je terugkeer. Hij heeft met wanhopig verlangen uitgekeken, gewacht op een reactie zonder antwoord. Zijn vaste wacht gaat elke prijs te boven, en is omwille van het menselijk hart en de menselijke geest. Deze vaste wacht is misschien voor onbepaalde tijd en misschien wel ten einde. Maar je dient precies te weten waar je hart en je geest zich op dit moment bevinden.

28 mei 2003

De verschijning van God heeft een nieuw tijdperk ingeluid

Gods zesduizendjarige managementplan loopt ten einde en de poort van het koninkrijk is al geopend voor iedereen die Zijn verschijning zoekt. Geliefde broeders en zusters, waar wachten jullie op? Wat is het dat jullie zoeken? Wachten jullie op de verschijning van God? Zijn jullie op zoek naar Zijn voetafdrukken? Hoezeer smacht men naar het verschijnen van God! En hoe moeilijk is het om Gods voetafdrukken te vinden! Wat moeten we doen, in een tijdperk zoals dit, in een wereld zoals deze, om getuigen te zijn van de dag waarop God verschijnt? Wat moeten we doen om de voetstappen van God bij te houden? Iedereen die wacht op het verschijnen van God staat voor dit soort vragen. Jullie allemaal hebben er meer dan eens over nagedacht – maar met welke uitkomst? Waar verschijnt God? Waar zijn Gods voetafdrukken? Hebben jullie het antwoord? Veel mensen zouden op deze manier antwoorden: “God verschijnt onder al diegenen die Hem volgen en Zijn voetafdrukken zijn in ons midden; zo eenvoudig is het!” Iedereen kan met een standaardantwoord komen, maar begrijpen jullie wat er bedoeld wordt met de verschijning van God of Zijn voetafdrukken? De verschijning van God verwijst naar Zijn komst op aarde om Zijn werk persoonlijk te doen. Met Zijn eigen identiteit en gezindheid, en op de manier die Hem eigen is, daalt Hij af onder de mensheid om het werk uit te voeren van het beginnen van een tijdperk en het beëindigen van een tijdperk. Dit soort verschijning is geen vorm van ceremonie. Het is geen teken, afbeelding, wonder of het een of andere grootse visioen, laat staan een soort religieus proces. Het is een echt en werkelijk feit dat iedereen kan aanraken en zien. Dit soort verschijning is er niet voor de vorm, of voor enige onderneming op de korte

termijn; het is eerder voor een werkfase in Zijn managementplan. De verschijning van God is altijd betekenisvol en hangt altijd samen met Zijn managementplan. Wat hier 'verschijning' wordt genoemd, is totaal anders dan het soort 'verschijning' waarbij God de mens begeleidt, leidt en verlicht. Elke keer wanneer Hij Zichzelf openbaart, voert God een fase van Zijn grote werk uit. Dit werk verschilt van het werk van elk ander tijdperk. Het is onvoorstelbaar voor de mens en is nooit door de mens ervaren. Het is werk dat een nieuw tijdperk begint en het oude tijdperk beëindigt, en het is een nieuw, verbeterd soort werk omwille van de redding van de mensheid; bovendien is dit werk dat de mensheid het nieuwe tijdperk binnenbrengt. Dit is wat de verschijning van God betekent.

Wanneer jullie eenmaal hebben begrepen wat de verschijning van God betekent, hoe moeten jullie dan Gods voetafdrukken zoeken? Deze vraag is niet moeilijk te verklaren: waar God ook maar verschijnt, zul je Zijn voetstappen vinden. Zo'n verklaring klinkt eenvoudig, maar is in de praktijk niet zo gemakkelijk, want veel mensen weten niet waar God verschijnt, laat staan waar Hij bereid is te verschijnen of zou moeten verschijnen. Sommigen geloven impulsief dat waar de Heilige Geest ook maar aan het werk is, God verschijnt. Of anders geloven ze dat waar er ook maar geestelijke figuren zijn, God verschijnt. Of anders geloven ze dat waar er ook maar mensen zijn met een voorname reputatie, God verschijnt. Laat ons even in het midden laten of zulke overtuigingen kloppen of niet. Om zo'n vraag uit te leggen, moeten we eerst een duidelijke doelstelling hebben: we zoeken de voetafdrukken van God. We zoeken geen geestelijke figuren, laat staan befaamde figuren; we volgen de voetafdrukken van God. Om deze reden is het voor ons gepast, aangezien we de voetafdrukken van God zoeken, om te zoeken naar Gods wil, naar de woorden van God, naar Zijn

uitspraken – want waar er ook maar nieuwe woorden worden gesproken door God, is er de stem van God, en waar de voetstappen van God ook maar zijn, daar zijn Gods daden. Waar er ook maar de uitdrukking van God is, daar verschijnt God, en overal waar God verschijnt, daar bestaan de waarheid, de weg en het leven. Bij het zoeken naar de voetafdrukken van God, hebben jullie de woorden ‘God is de waarheid, de weg en het leven’ genegeerd. En zo zijn er veel mensen die, zelfs wanneer ze de waarheid ontvangen, niet geloven dat ze de voetafdrukken van God hebben gevonden. De verschijning van God erkennen ze al helemaal niet. Wat een ernstige vergissing! De verschijning van God kan niet worden gerijmd met de opvattingen van de mens, en God kan al helemaal niet verschijnen in opdracht van de mens. God maakt Zijn eigen keuzes en Zijn eigen plannen bij het doen van Zijn werk; bovendien heeft Hij Zijn eigen doelstellingen en Zijn eigen methodes. Wat voor werk Hij ook doet, het is voor Hem niet nodig om dat met de mens te bespreken of diens advies te vragen, laat staan om absoluut iedereen van Zijn werk op de hoogte te stellen. Dit is de gezindheid van God, die bovendien door iedereen zou moeten worden herkend. Als jullie graag getuige willen zijn van de verschijning van God, Gods voetstappen willen volgen, dan moeten jullie eerst afstand nemen van jullie eigen opvattingen. Jullie moeten niet eisen dat God dit of dat doet, laat staan Hem binnen je eigen grenzen plaatsen en Hem beperken tot je eigen opvattingen. In plaats daarvan moeten jullie vragen hoe jullie Gods voetafdrukken moeten zoeken, hoe jullie Gods verschijning moeten aanvaarden en hoe jullie je moeten onderwerpen aan het nieuwe werk van God: dit is wat de mens moet doen. Aangezien de mens niet de waarheid is en de waarheid niet bezit, moet hij zoeken, aanvaarden en gehoorzamen.

Ongeacht of je Amerikaans, Brits of van enige andere nationaliteit bent, moet je buiten de beperkingen van je eigen nationaliteit treden, boven je eigen zelf uitstijgen en het werk van God bekijken vanuit het perspectief van een scheepsel. Op deze manier zul je geen beperkingen opleggen aan de voetafdrukken van God. Dit komt doordat tegenwoordig veel mensen het onmogelijk achten dat God in een bepaald land of onder een bepaald volk zal verschijnen. Hoe diepgaand is de betekenis van Gods werk, en hoe belangrijk is de verschijning van God! Hoe kunnen de opvattingen en het denken van de mens die dingen ooit inschatten? En daarom zeg ik dat je door opvattingen over nationaliteit en etniciteit heen moet breken om de verschijning van God te zoeken. Alleen dan zul je niet worden beperkt door je eigen opvattingen; alleen zo zul je geschikt zijn om de verschijning van God te verwelkomen. Anders zul je in eeuwigdurende duisternis blijven en Gods goedkeuring nooit verkrijgen.

God is de God van de gehele mensheid. Hij beschouwt Zichzelf niet als het privé-eigendom van enig land of volk, maar zet Zich aan Zijn werk zoals Hij het heeft gepland, onbeperkt door enige vorm of enig land of volk. Misschien heb je je deze vorm nooit voorgesteld, of misschien is je houding tegenover deze vorm er een van ontkenning, of misschien worden het land waarin God Zich openbaart en het volk waaronder Hij Zich openbaart toevallig door iedereen gediscrimineerd en zijn het toevallig het meest achtergestelde land en volk op aarde. Toch heeft God Zijn wijsheid. Met Zijn grote kracht en door Zijn waarheid en Zijn gezindheid heeft Hij werkelijk een groep mensen gewonnen die met Hem op één lijn zit, en een groep mensen die Hij compleet wilde maken – een groep, door Hem overwonnen, die allerhande beproevingen, ellende en vervolging heeft doorstaan en Hem helemaal tot het einde kan volgen. Het doel van Gods verschijning, niet

beperkt door enige vorm of enig land, is Hem in staat stellen Zijn werk te voltooien zoals Hij het gepland heeft. Dit is net als toen God vlees werd in Judea: Zijn doel was om het werk van de kruisiging te voltooien door de gehele mensheid te verlossen. Toch geloofden de Joden dat God dat onmogelijk kon doen, en dachten ze dat God onmogelijk vlees kon worden en de gedaante van de Heer Jezus kon aannemen. Hun 'onmogelijk' werd de basis waarop ze God veroordeelden en zich tegen Hem verzetten, en leidde uiteindelijk tot de vernietiging van Israël. Tegenwoordig hebben veel mensen een vergelijkbare fout gemaakt. Uit alle macht verkondigen ze de aanstaande verschijning van God, en toch veroordelen ze tegelijkertijd Zijn verschijning; hun 'onmogelijk' beperkt weer eens de verschijning van God binnen de grenzen van hun verbeelding. En zo heb ik veel mensen in wild, bulderend gelach horen uitbarsten bij het tegenkomen van de woorden van God. Maar is dit gelach soms anders dan de veroordeling en godslastering van de Joden? Jullie zijn niet eerbiedig in aanwezigheid van de waarheid, laat staan dat jullie een houding van verlangen hebben. Het enige wat jullie doen, is willekeurig studeren en volslagen onbekommerd wachten. Wat valt er voor jullie te winnen door op die manier te studeren en te wachten? Denken jullie dat jullie persoonlijke begeleiding van God zullen ontvangen? Als je Gods uitspraken niet kunt onderscheiden, hoe ben je dan bevoegd om getuige te zijn van de verschijning van God? Waar God ook maar verschijnt, daar wordt de waarheid uitgedrukt en daar zal de stem van God zijn. Alleen zij die de waarheid kunnen aanvaarden, zullen de stem van God kunnen horen, en alleen zulke mensen zijn bevoegd om getuige te zijn van de verschijning van God. Laat je opvattingen varen! Word stil en lees deze woorden aandachtig. Als je naar de waarheid smacht, zal God je verlichten en zul je Zijn

wil en Zijn woorden begrijpen. Laat jullie meningen over het 'onmogelijke' varen! Hoe meer er door mensen geloofd wordt dat iets onmogelijk is, hoe waarschijnlijker het zal gebeuren, want de wijsheid van God torent boven de hemelen uit, Gods gedachten zijn hoger dan de gedachten van de mens en het werk van God overstijgt de grenzen van de gedachten en opvattingen van de mens. Hoe meer iets onmogelijk is, hoe meer er waarheid in zit die gezocht kan worden; hoe meer iets de opvattingen en verbeelding van de mens te boven gaat, hoe meer het de wil van God bevat. Dat komt doordat, waar Hij Zich ook openbaart, God nog steeds God is, en Zijn substantie nooit zal veranderen door de plek of manier van Zijn verschijning. De gezindheid van God blijft dezelfde, waar Zijn voetafdrukken ook zijn, en waar de voetafdrukken van God ook zijn, Hij is de God van de gehele mensheid, net zoals de Heer Jezus niet alleen de God van de Israëlieten is, maar ook de God van alle volkeren van Azië, Europa en Amerika, en bovendien de enige God in het hele heelal. Laat ons daarom Gods wil zoeken en Zijn verschijning ontdekken in Zijn uitspraken, en Zijn voetstappen bijhouden! God is de waarheid, de weg en het leven. Zijn woorden en Zijn verschijning bestaan gelijktijdig, en Zijn gezindheid en voetafdrukken staan te allen tijde open voor de mensheid. Geliefde broeders en zusters, ik hoop dat jullie de verschijning van God in deze woorden kunnen zien, Zijn voetstappen beginnen te volgen terwijl jullie een nieuw tijdperk binnenlopen, en de prachtige nieuwe hemel en aarde binnengaan die God heeft voorbereid voor wie op Zijn verschijning wacht!

God beschikt over het lot van de gehele mensheid

Als leden van het menselijk ras en toegewijde christenen, is het de verantwoordelijkheid en plicht van ons allemaal om onze geest en lichaam op te offeren voor de volbrenging van Gods opdracht, want ons hele wezen kwam van God, en het bestaat dankzij de soevereiniteit van God. Als onze geesten en lichamen niet voor Gods opdracht zijn en niet voor de rechtvaardige zaak van de mensheid, dan zijn onze zielen hen die als martelaren gestorven zijn voor Gods opdracht onwaardig, en te meer God, die ons alles gegeven heeft, onwaardig.

God heeft deze wereld geschapen, Hij heeft deze mensheid geschapen, en was ook de architect van de klassieke Griekse cultuur en menselijke beschaving. Alleen God troost deze mensheid, en alleen God zorgt dag en nacht voor deze mensheid. Menselijke ontwikkeling en vooruitgang is onscheidbaar van de soevereiniteit van God, en de geschiedenis en toekomst van de mensheid zijn onlosmakelijk met het ontwerp van God verweven. Als je een ware christen bent dan zul je zeker geloven dat de opkomst en ondergang van elk land of natie volgens het ontwerp van God verloopt. God alleen kent het lot van een land of natie, en God alleen beschikt over het verloop van deze mensheid. Als de mensheid een goed lot wil hebben, als een land een goed lot wil hebben, dan moet de mens in aanbidding naar God toe buigen, zich bekeren en belijden voor God, want anders zal het lot en de bestemming van de mensheid onvermijdelijk in een catastrofe eindigen.

Denk eens terug aan de tijd van de ark van Noach: de mensheid was enorm verdorven, was van Gods zegening afgedwaald, werd niet meer door God verzorgd, en was de beloften van God verloren. Ze leefden in duisternis, zonder

het licht van God. En dus werden zij losbandig van aard en verloren ze zichzelf in gruwelijk verderf. Dat soort mensen konden niet langer de belofte van God ontvangen; ze waren ongeschikt om het gezicht van God te zien, of om Gods stem te horen, want zij hadden God verlaten, hadden alles wat Hij hen gegeven had van zich afgeworpen en waren de lessen die Hij hen geleerd had vergeten. Hun hart dwaalde verder en verder van God af, en terwijl dit gebeurde, raakten zij verdorven buiten alle verstand en menselijkheid en werden steeds kwaadaardiger. Zodoende naderden zij de dood steeds meer, en werden onderworpen aan de woede en straf van God. Alleen Noach aanbad God en ging het kwaad uit de weg, en was zo in staat om de stem van God te horen en de instructies van God te horen. Hij bouwde de ark volgens de instructies van Gods woord en verzamelde alle soorten van levende wezens. En op die manier, toen alle voorbereidingen waren getroffen, liet God Zijn vernietiging los op de wereld. Alleen Noach en de zeven leden van zijn gezin overleefden de vernietiging, want Noach aanbad Jehova en ging het kwaad uit de weg.

Kijk nu eens naar de huidige tijd: zulke rechtvaardige mensen zoals Noach, die God konden aanbidden en het kwaad uit de weg konden gaan, bestaan niet meer. Maar God is de mensheid nog steeds genadig, en vergeeft de mensheid in dit laatste tijdperk. God zoekt mensen die naar Zijn verschijning verlangen. Hij zoekt hen die in staat zijn om Zijn woorden te horen, hen die Zijn opdracht niet vergeten zijn en hun hart en hun lichaam aan Hem opofferen. Hij zoekt hen die zo gehoorzaam zijn als jonge kinderen en geen weerstand aan Hem bieden. Als jouw toewijding aan God niet gehinderd of beïnvloed wordt, dan zal God je gunstig beschouwen en zal je Zijn zegeningen geven. Als je een hoge positie hebt of een eerbare reputatie, over veel kennis beschikt, veel bezittingen hebt,

en gesteund wordt door veel mensen, maar deze dingen je niet weerhouden om God te benaderen om Zijn roeping en Zijn opdracht te accepteren, om te doen wat God van je vraagt, dan zal alles wat je doet van het grootste belang zijn op aarde en het meest rechtvaardige der mensheid. Als je de roeping van God verwerpt in het belang van status en je eigen doelen, dan zal alles wat je doet vervloekt zijn en zelfs veracht door God. Misschien ben je president, of wetenschapper, een voorganger of een ouderling, maar het maakt niet uit hoe hoog je functie is, als je in je doen en laten op je kennis en vaardigheden rekent dan zul je altijd falen, en zul je altijd verstoken zijn van de zegeningen van God, want God accepteert geen van je daden, en Hij staat niet toe dat je carrière een rechtvaardige is, en accepteert niet dat je werkt ten gunste van de mensheid. Hij zal zeggen dat alles wat je doet bedoeld is om de kennis en macht van de mensheid te gebruiken om de mens de bescherming van God te ontnemen, en om de zegeningen van God te ontkrachten. Hij zal zeggen dat je de mensheid naar de duisternis leidt, richting de dood en naar de aanvang van een bandeloos bestaan waarin de mens God en Zijn zegening verloren is.

Sinds de tijd dat de mens voor het eerst sociale wetenschappen had, werd zijn verstand vervuld van kennis en wetenschap. Toen werden kennis en wetenschap gereedschappen om de mens te regeren, en bleef er niet genoeg ruimte over voor de mens om God te aanbidden, waren er geen gunstige omstandigheden meer voor de aanbidding van God. De positie van God zakte steeds verder weg in het hart van de mens. De wereld in het hart van de mens die geen plaats voor God heeft is donker, leeg en hopeloos. En zodoende stonden vele sociale wetenschappers op, en geschiedkundigen en politici om de theorieën van de sociale wetenschap en van de menselijke evolutie tot

uitdrukking te brengen en andere theorieën die in strijd zijn met de waarheid dat God de mens geschapen heeft, om het hart en het verstand van de mens te vullen. En zo zijn er steeds minder mensen die geloven dat God alles geschapen heeft en komen er steeds meer die geloven in de evolutietheorie. Steeds meer mensen beschouwen de verslagen van Gods werk en Zijn woorden in het tijdperk van het Oude Testament als mythen en legenden. In hun hart worden mensen onverschillig over de waardigheid en grootsheid van God, over het grondbeginsel dat God bestaat en over alles heerst. Het overleven van de mensheid en het lot van landen en naties zijn niet langer belangrijk voor hen. De mens leeft in een holle wereld en maakt zich alleen maar druk over eten, drinken en het nastreven van plezier. ... Weinig mensen nemen het initiatief om uit te zoeken waar God vandaag de dag Zijn werk doet, of om te zien hoe Hij de bestemming van de mens organiseert en daarover beschikt. En zodoende raakt de menselijke beschaving onbewust steeds minder in staat om aan de wensen van de mensen te voldoen, en er zijn zelfs veel mensen van mening dat op aarde levende mensen minder gelukkig zijn dan zij die heengegaan zijn. Zelfs mensen uit landen die ooit een hoge beschaving hadden uiten zulke grieven. Want zonder het leiderschap van God maakt het niet uit hoezeer leiders en sociologen hun hersenen laten kraken om de menselijke beschaving te behouden: het baat niet. Niemand kan de leegte in een mensenhart vullen want niemand kan de plaats innemen van het leven, en geen enkele sociale theorie kan de mens bevrijden van de leegte waaraan hij lijdt. Wetenschap, kennis, vrijheid, democratie, vrije tijd, comfort; deze zijn maar een tijdelijke verademing. Zelfs met deze dingen zal de mens onvermijdelijk zondigen en over de ongerechtigheden van de samenleving klagen. Deze dingen kunnen niet de hunkeringen en

verlangens van de mens beperken om onderzoek te doen, omdat de mens door God gemaakt is en de zinloze opofferingen en zoektochten van de mens alleen maar meer onrust kunnen voortbrengen. De mens zal in een constante staat van angst leven, hij zal niet weten hoe hij de toekomst van de mensheid tegemoet kan treden, of hoe hij de weg naar de toekomst aan zal kunnen. De mens zal zelfs angst gaan voelen voor wetenschap en kennis, en nog banger worden van de leegte in zijn binnenste. In deze wereld, ongeacht of je in een vrij land woont of in een land zonder mensenrechten, ben je compleet machteloos om aan het lot van de mensheid te ontsnappen. Of je nu regeert of geregeerd wordt, je kunt echt niet ontsnappen aan het verlangen om het lot, de raadselen en de bestemming van de mensheid te onderzoeken. Nog minder ben je in staat te ontsnappen aan het verwarrende gevoel van leegte. Dit soort fenomenen, die gewoon zijn voor de gehele mensheid, worden door sociologen sociale fenomenen genoemd, maar geen groot mens kan naar voren treden om die problemen op te lossen. De mens is tenslotte maar een mens. De plaats en het leven van God kunnen door geen enkel mens vervangen worden. De mensheid heeft niet alleen behoefte aan een rechtvaardige samenleving waarin iedereen goed gevoed, gelijk en vrij is, maar ook aan de redding van God en Zijn levensvoorzieningen aan hen. Alleen wanneer de mens de redding van God en Zijn levensvoorzieningen ontvangt kunnen de benodigdheden, de drang om te onderzoeken, en de spirituele leegte van de mens worden opgelost. Als de mensen van een land of natie niet in staat zijn om de redding en zorg van God te ontvangen, dan bewandelt zo'n land of natie de weg naar de ondergang, naar de duisternis, en zal door God worden vernietigd.

Misschien is jouw land momenteel welvarend, maar als je je mensen toelaat om van God af te dwalen, dan zal je land steeds meer de zegeningen van God mislopen. De beschaving van je land zal steeds meer onder de voet worden gelopen, en weldra zullen de mensen tegen God opstaan en de hemel vervloeken. En zo zal het lot van een land buiten medeweten van de mens worden geruïneerd. God zal machtige naties laten opstaan om de landen die God vervloekt heeft onder handen te nemen, en misschien zelfs van de aardbodem te laten verdwijnen. De opkomst en ondergang van een land of natie hangt ermee samen of haar leiders God aanbidden, en of zij hun mensen dichter tot God brengen en ze Hem laten aanbidden. En toch, in dit laatste tijdperk, omdat de mensen die God waarlijk zoeken en aanbidden steeds zeldzamer zijn, verschaft God speciale genade aan landen waarin het christendom de staatsreligie is. Hij brengt ze samen om een relatief rechtvaardige partij te vormen, terwijl atheïstische landen, of die landen die niet de ware God aanbidden, de tegenstanders worden van de rechtvaardige partij. Op deze manier heeft God niet alleen een plaats in de mensheid van waaruit Hij Zijn werk kan doen, maar heeft Hij ook landen tot Zijn beschikking die een rechtvaardig gezag kunnen uitoefenen, om zodoende landen die weerstand bieden aan God sancties en beperkingen op te leggen. Toch, ondanks dit alles, zijn er niet meer mensen die naar voren komen om God te aanbidden, want de mens is te ver van Hem afgedwaald, en God is te lang afwezig geweest in de gedachten van de mens. Op aarde blijven alleen landen die rechtvaardigheid uitoefenen en weerstand bieden aan onrechtvaardigheid. Maar dit is verre van de wensen van God, want geen enkele regering staat God toe om aan het hoofd te staan van hun volk, en geen enkele politieke partij zal haar mensen bijeenroepen om God

te aanbidden. God heeft Zijn rechtmatige plaats in het hart van elk land, elke natie, elke regeringspartij en zelfs het hart van elk mens verloren. Ook al bestaan er rechtvaardige invloeden in de wereld, een regering waarbij God geen plaats heeft in het hart van de mensheid is fragiel. Zonder de zegen van God zal het politieke strijdperk een chaos worden die gemakkelijk aangevallen kan worden. Om zonder de zegen van God te leven is voor de mens als leven zonder zon. Ongeacht hoe ijverig regeringsleiders aan hun volk bijdragen, ongeacht hoeveel rechtvaardige conferenties de mensen beleggen, niets van dat alles zal dingen veranderen of het lot van de mensheid wijzigen. De mens gelooft dat een land waarin mensen gevoed en gekleed zijn, waarin ze vreedzaam samenleven, een goed land is en een goede leiding heeft. Maar God denkt van niet. Hij gelooft dat een land waarin niemand Hem aanbidt er een is dat Hij zal vernietigen. De gedachtegang van de mens verschilt te veel van die van God. Dus als een staatshoofd God niet aanbidt, dan is het lot van dat land tragisch en het land zal geen bestemming hebben.

God doet niet mee met de politiek van mensen, maar het lot van een land of natie wordt bestuurd door God. God bestuurt deze wereld en het hele heelal. Het lot van de mens en het plan van God zijn nauw verbonden, en geen enkel mens, land of natie is van de soevereiniteit van God ontheven. Als de mens zijn lot wil kennen moet hij voor God verschijnen. God zal hen die Hem volgen en aanbidden laten gedijen, en zal hen die zich tegen Hem verzetten en Hem afwijzen in verval doen geraken en laten uitsterven.

Denk aan de scene in de Bijbel waarin God Sodom vernietigde, en denk ook aan hoe Lots vrouw een zoutpilaar werd. Herinner je je hoe de mensen van Ninevé zich in zak en as bekeerden van hun zonden, en denk aan wat er

gebeurde nadat de Joden Jezus aan het kruis nagelden, 2000 jaar geleden. De Joden werden verdreven uit Israël en vluchtten naar alle landen van de wereld. Velen werden gedood, en de hele Joodse staat onderging een nooit eerder vertoonde intensiteit van vernietiging. Ze hadden God aan het kruis genageld – een gruwelijke misdaad begaan – en Gods gezindheid geprovoceerd. Ze moesten voor hun daden betalen, en de consequenties van hun handelen ondergaan. Ze veroordeelden God, verwierpen God, en daarom hadden ze maar één lot: ze werden gestraft door God. Dit is de bittere consequentie en rampspoed die hun leiders voor hun land en natie veroorzaakt hadden.

Heden ten dage is God naar de aarde teruggekeerd om Zijn werk te doen. Zijn eerste halte is de grote verzameling van dictatoriale regeerders: China, het onwankelbare bolwerk van atheïsme. Door Zijn wijsheid en macht heeft God een groep mensen verkregen. In deze periode wordt Hij op alle manieren door China's regeringspartij opgejaagd, en onderworpen aan groot lijden, zonder een plaats te hebben om Zijn hoofd te laten rusten of een schuilplaats te kunnen vinden. Ondanks dit gaat God verder met het werk dat Hij van plan is te doen: Hij laat Zijn stem horen en verspreidt het evangelie. Niemand kan de almacht van God peilen. In China, een land dat God als vijand beschouwt, is God nooit opgehouden met Zijn werk. In plaats daarvan hebben meer mensen Zijn werk en woord geaccepteerd, want God doet wat Hij kan om elk menselijk individu te redden. Wij vertrouwen dat geen enkel land en geen enkele macht in de weg kan staan van wat God wil bereiken. Zij die Gods werk dwarsbomen, zich tegen het woord van God verzetten, het plan van God verstoren of aantasten zullen uiteindelijk door God worden gestraft. Wie het werk van God tart zal naar de hel worden gestuurd; elk land dat het werk van God tart zal worden vernietigd; elke

natie die opstaat om zich tegen het werk van God te keren zal van de aardbodem worden weggevaagd, en zal niet meer bestaan. Ik heb het dringende verzoek aan de mensen van alle landen, naties en zelfs industrieën om te luisteren naar de stem van God, om het werk van God te aanschouwen, om aandacht te geven aan het lot van de mensheid, om zodoende van God de allerheiligste te maken, de meest eerbare, de allerhoogste en het enige onderwerp van aanbidding voor de mensheid, en om toe te staan dat de gehele mensheid onder de zegening van God leeft, net zoals de afstammelingen van Abraham onder de belofte van Jehova leefden, en net zoals Adam en Eva, die oorspronkelijk gemaakt waren door God, leefden in de hof van Eden.

Het werk van God is als machtige, aanzwellende golven. Niemand kan Hem tegenhouden en niemand kan Zijn voetstappen stoppen. Alleen zij die zorgvuldig naar Zijn woorden luisteren, en die naar Hem zoeken en dorsten, kunnen Zijn voetstappen volgen en Zijn belofte ontvangen. Zij die dat niet doen zullen worden onderworpen aan overweldigende rampspoed en welverdiende straf.

God kennen is de weg naar het vrezen van God en het mijden van het kwaad

Ieder van jullie zou opnieuw moeten nagaan in hoeverre je gedurende je leven in God hebt geloofd, zodat je tijdens het volgen van God kunt inzien of je God echt hebt begrepen, echt hebt doorgrond en echt hebt leren kennen, of je echt weet hoe God tegenover de verschillende soorten mensen staat, en of je echt begrijpt wat God in jouw leven bewerkstelligt en hoe Hij je daden beoordeelt.

Deze God, die naast je staat, richting geeft aan je groei, je lot bepaalt en in je behoeften voorziet – hoeveel begrijp je van Hem en hoeveel weet je werkelijk van Hem als het erop aankomt? Weet je wat Hij in jou bewerkt, elke dag weer? Ken je de beginselen en bedoelingen waarop Hij al Zijn daden baseert? Weet je hoe Hij je de weg wijst? Weet je met welke middelen Hij voor je zorgt? Weet je op welke manieren Hij je leidt? Weet je wat Hij van jou verlangt en wat Hij in jou wil bewerkstelligen? Weet je wat Hij vindt van de uiteenlopende manieren waarop je je gedraagt? Weet je of je door Hem geliefd bent? Ken je de oorsprong van Zijn vreugde, toorn, verdriet en welbehagen, de gedachten en ideeën daarachter, en Zijn essentie? Weet je, ten slotte, wat voor een God deze God is waarin je gelooft? Heb je deze en soortgelijke vragen ooit begrepen of heb je er ooit over nagedacht? Heb je in je wandel met God je misverstanden over Hem uit de weg geruimd door Zijn woorden werkelijk op waarde te schatten en te ervaren? Heb je, nadat je door God gedisciplineerd en gekastijd werd, oprechte gehoorzaamheid en zorgzaamheid bereikt? Heb je, te midden van Gods tuchtiging en oordeel, de opstandigheid en de satanische aard van de mens leren kennen en een glimp van inzicht gekregen in de heiligheid van God? Ben je door de leiding en de verlichting van Gods woorden het leven met nieuwe ogen gaan bekijken? Heb je te midden van de beproeving die God je oplegde, ervaren dat Hij de overtredingen van de mens niet verdraagt en begrepen wat Hij van jou eist, en hoe Hij je verlost? Als je niet weet wat het is om God verkeerd te begrijpen, of hoe je dit onbegrip moet ophelderen, dan heb je nooit werkelijk verbinding met God gehad en heb je God nooit begrepen. Dan heb je Hem in elk geval nooit willen begrijpen. Als je niet weet wat Gods discipline en kastijding is, dan weet je al helemaal niet wat het is om aan God te gehoorzamen en je iets

van Hem aan te trekken, of je hebt dat in elk geval nooit echt gedaan. Als je Gods tuchtiging en oordeel nooit hebt ondervonden, dan weet je beslist ook niet wat Zijn heiligheid is en zal het je zelfs nog minder duidelijk zijn wat de rebellie van de mens inhoudt. Als je nooit echt een juiste visie op het leven hebt gehad, of een juiste doelstelling in het leven, maar nog steeds verward en besluiteloos bent over je toekomstige levenspad, zozeer zelfs dat je aarzelt een volgende stap te zetten, dan lijdt het geen twijfel dat je Gods verlichting en leiding nooit hebt ontvangen. Dan zou men ook kunnen zeggen dat Gods woorden je nog nooit echt hebben gevoed en aangevuld. Als je Gods beproeving nog niet ondergaan hebt, dan is het zonder meer duidelijk dat je geen weet hebt van Gods onverdraagzaamheid ten opzichte van de overtredingen van de mens. Je begrijpt dan evenmin wat God uiteindelijk van je eist en zelfs nog minder wat Zijn werk van management en verlossing van de mens uiteindelijk inhoudt. Hoe lang iemand ook al in God gelooft, als hij Gods woorden nooit heeft ervaren of er iets van heeft waargenomen, dan is hij gegarandeerd niet op de weg naar redding, dan is zijn geloof in God gegarandeerd inhoudsloos, dan is ook zijn kennis van God gegarandeerd nul komma nul. Dan mag het duidelijk zijn dat hij geen enkel idee heeft wat het betekent om God te vereren.

Gods eigenschappen en Zijn wezen, Gods essentie, Gods gezindheid – dit alles is in Zijn woorden aan de mensheid geopenbaard. Wanneer de mens Gods woorden ervaart, zal hij wanneer hij ze uitvoert het doel achter de woorden die God spreekt leren begrijpen. Hij zal de oorsprong en achtergrond van Gods woorden leren begrijpen. Hij zal het beoogde effect van Gods woorden leren begrijpen en op waarde leren schatten. Dit zijn allemaal dingen die de mens moet ervaren, bevatten en in zich opnemen om toegang te krijgen tot de

waarheid en het leven, om Gods bedoelingen te bevatten, om een transformatie in zijn gezindheid te krijgen, en om te kunnen gehoorzamen aan de soevereiniteit en de beschikkingen van God. Terwijl de mens deze dingen ervaart, bevat en in zich opneemt, leert hij geleidelijk God te begrijpen, en verkrijgt hij bovendien op verschillende niveaus kennis over Hem. Dit begrip en deze kennis komen niet voort uit iets wat de mens bedacht of samengesteld heeft, maar uit de dingen die hij op waarde schat, ervaart, voelt en die in zijn hart bevestigd worden. Pas wanneer hij deze dingen op waarde schat, ervaart, voelt en bevestigd weet, krijgt zijn kennis van God inhoud. Alleen de kennis die hij nu verwerft, is feitelijk, reëel en nauwkeurig. Dit proces – het verwerven van begrip en ware kennis van God door Zijn woorden op waarde te schatten, te ervaren, te voelen en bevestigd te weten – is niets anders dan ware gemeenschap tussen mens en God. Vanuit dit soort gemeenschap leert de mens Gods bedoelingen werkelijk te begrijpen, leert hij Gods eigenschappen en Zijn wezen werkelijk te begrijpen, leert hij Gods essentie werkelijk te begrijpen en te kennen, leert hij geleidelijk Gods gezindheid te begrijpen. Vanuit deze gemeenschap verkrijgt hij echte zekerheid over Gods heerschappij over de hele schepping en leert hij die correct te definiëren. Vanuit deze gemeenschap krijgt hij een wezenlijk perspectief op en kennis van Gods identiteit en positie. Vanuit deze gemeenschap verandert de mens stap voor stap zijn ideeën over God, waarbij hij zich niet langer een voorstelling van Hem maakt die op niets gebaseerd is, zijn wantrouwen tegen Hem de vrije loop laat, Hem verkeerd begrijpt, Hem veroordeelt, een oordeel over Hem velt of aan Hem twijfelt. Als gevolg daarvan zal de mens minder in discussie gaan met God, zal hij minder conflicten hebben met God en zal het minder vaak voorkomen dat hij in opstand komt tegen God. De mens zal zich daarentegen meer om God

bekommeren, meer en meer aan Hem gehoorzamen, en zijn eerbied voor God zal reëler en dieper worden. Vanuit deze gemeenschap zal de mens niet alleen de waarheid en de doop des levens ontvangen, maar tegelijkertijd ook ware kennis van God verwerven. Vanuit deze gemeenschap zal de mens in zijn gezindheid worden getransformeerd en redding ontvangen, bovendien zal hij tot de ware godvrezendheid en aanbidding komen als schepsel tegenover God. Als de mens eenmaal deze gemeenschap heeft ervaren, zal zijn geloof in God niet langer als een leeg blad papier zijn, of als een belofte die slechts bij wijze van lippendienst is gedaan, of een vorm van blind streven en verafgoden. Alleen vanuit deze gemeenschap zal het leven van de mens dag aan dag tot wasdom komen, en nu pas zal zijn gezindheid geleidelijk getransformeerd worden en zal zijn geloof in God stap voor stap veranderen van een vaag en onzeker geloof in ware gehoorzaamheid en zorgzaamheid, in ware eerbied. De mens zal zich, tijdens het volgen van God, ook geleidelijk ontwikkelen van iemand met een passieve houding naar iemand met een actieve houding, van het negatieve naar het positieve. Alleen vanuit deze gemeenschap zal de mens tot een waar inzicht in en begrip van God komen, en tot ware kennis van God. Omdat de grote meerderheid van de mensen nooit de ware gemeenschap met God heeft gekend, reikt hun kennis van God niet verder dan theorie, woorden en leerstellingen. Dat wil zeggen dat de grote meerderheid van de mensen, ook al geloven ze nog zo lang in God, nog steeds aan het begin staat als het erom gaat God te kennen, en vastzit in elementaire, traditionele vormen van eerbetoon, met alle uiterlijk vertoon en middeleeuws bijgeloof van dien. Dat de kennis die de mens heeft van God niet verder komt dan het beginstadium, betekent dat die kennis vrijwel nihil is. Hoewel de mens Gods positie en identiteit onderschrijft, bevindt zijn geloof in

God zich nog steeds in een toestand van vage onzekerheid. Hoeveel ware eerbied voor God kan zo'n mens dan hebben?

Hoe vast je ook gelooft in Zijn bestaan, dit kan niet in de plaats komen van je kennis van God noch van je vereren voor God. Hoeveel je ook van Zijn zegeningen en Zijn genade hebt genoten, dit kan niet in de plaats komen van je kennis van God. Al ben je nog zo bereid je helemaal aan Zijn dienst te wijden en alles te geven ter wille van Hem, dit kan niet in de plaats komen van je kennis van God. Misschien ben je zo vertrouwd geworden met de woorden die Hij gesproken heeft dat je ze zelfs uit je hoofd kent en ze achterstevoren kunt opzeggen, maar dit kan niet in de plaats komen van je kennis van God. Al is de mens nog zo vastbesloten God te volgen, als hij nooit daadwerkelijke gemeenschap met God heeft gehad, of Gods woorden daadwerkelijk heeft ervaren, dan is zijn kennis van God niet meer dan een lege huls of eindeloze dromerij. Je kunt nog zo vaak terloopse 'onderonsjes' met God hebben gehad of Hem van aangezicht tot aangezicht hebben ontmoet, je kennis van God zou nog steeds nul komma nul zijn, en je eerbied voor God niet meer dan een holle frase of een hersenschim.

Veel mensen lezen dagelijks Gods woorden en gaan zelfs zover dat ze alle klassieke passages daarin, als hun kostbaarste bezit, nauwgezet uit hun hoofd leren. Bovendien verkondigen ze Gods woorden overal en voorzien en helpen anderen door middel van Zijn woorden. Ze denken dat ze op die manier van God getuigen, van Zijn woorden getuigen, dat ze Gods weg volgen. Ze denken dat ze op die manier leven volgens Gods woorden, Zijn woorden in hun huidige leven integreren, dat ze op die manier Gods goedkeuring kunnen ontvangen en gered en vervolmaakt kunnen worden. Maar in de praktijk houden ze zich nooit aan de

woorden van God die ze verkondigen en proberen ze zichzelf niet af te stemmen op wat in Gods woorden wordt geopenbaard. In plaats daarvan gebruiken ze Gods woorden om door middel van bedrog de bewondering en het vertrouwen van anderen te winnen, om op eigen kracht de leiding te nemen, en om zich Gods glorie toe te eigenen en te stelen. Ze hopen, tevergeefs, door Gods woorden te verspreiden, beloond te worden met Gods werk in hen en met Zijn goedkeuring. Al gaan er nog zoveel jaren voorbij, het lukt deze mensen niet om Gods goedkeuring te verdienen door het proces van verkondigen van Zijn woord. Het lukt hun niet de weg te vinden die ze moeten volgen terwijl ze van Gods woorden getuigen. Door middel van Gods woorden helpen en voorzien ze anderen wel, maar zichzelf hebben ze niet voorzien of geholpen. Ze kennen God niet en het lukt hun niet in zichzelf oprechte eerbied voor God te laten ontstaan terwijl ze al deze dingen doen. Integendeel, hun misvattingen over God groeien steeds meer, ze wantrouwen Hem steeds meer en maken zich steeds overdreven voorstellingen van Hem. Gevoed en geleid door hun theorieën over Gods woorden lijkt het alsof ze volkomen in hun element zijn, alsof ze hun vaardigheden moeiteloos toepassen, alsof ze hun doel in het leven, hun missie gevonden hebben en alsof ze nieuw leven en redding hebben ontvangen. Met hun heldere voordracht van Gods woorden lijkt het alsof ze toegang tot de waarheid hebben, alsof ze Gods bedoelingen bevatten en de weg naar ware kennis van God hebben ontdekt, alsof ze tijdens het verkondigen van Gods woorden regelmatig oog in oog met God staan. Ook worden ze vaak tot tranen toe 'bewogen' en, vaak geleid door de 'God' in Gods woorden, lijken ze voortdurend Zijn ernstige bezorgdheid en milde intentie te begrijpen. En tegelijkertijd lijkt het of ze inzicht hebben in Gods redding van de mens en Zijn

management, Zijn wezen hebben leren kennen en Zijn rechtvaardige gezindheid begrijpen. Op basis daarvan lijken ze zelfs nog vaster in Gods bestaan te geloven, meer weet te hebben van Zijn verhevenheid, en Zijn grootsheid en superioriteit zelfs nog dieper te ervaren. Doordrenkt met de oppervlakkige kennis van Gods woorden lijkt het alsof hun geloof is gegroeid, dat hun vastberadenheid om lijden te dragen is toegenomen, en dat hun kennis van God zich heeft verdiept. Wat ze niet beseffen, is dat zolang ze Gods woorden niet daadwerkelijk ervaren al hun kennis van God en hun ideeën over Hem voortkomen uit hun eigen wensdenken en speculaties. Als hun geloof door God op de proef werd gesteld, zou het de toets der kritiek niet doorstaan. Als God hun zogenaamde spiritualiteit en gestalte zou beproeven of onderzoeken, zouden die daar simpelweg niet tegen bestand zijn. Hun vastberadenheid is als een kasteel dat op zand is gebouwd en ook hun zogenaamde kennis van God is niet meer dan een hersenspinsel. In feite hebben deze mensen, die om zo te zeggen heel wat werk in Gods woorden hebben gestoken, zich nog nooit gerealiseerd wat waar geloof is, wat ware gehoorzaamheid is, wat werkelijk zorgdragen is, of wat echte kennis van God is. Ze gebruiken theorie, verbeelding, kennis, gave, traditie, bijgeloof en zelfs de morele waarden van de mensheid als 'kapitaal' en 'bewapening' om in God te geloven en Hem te volgen, en zelfs als fundament van hun geloof in God en hun volgen van Hem. Tegelijkertijd gebruiken ze dit kapitaal en wapentuig ook als een magische talisman om God te kennen, om Gods onderzoek, beproeving, tuchtiging en oordeel te ondergaan en te betwisten. Uiteindelijk is wat ze op die manier verzamelen nog steeds niets meer dan conclusies over God die zijn doordrenkt van religieuze associaties, middeleeuws bijgeloof en alles wat maar romantisch, buitensporig en raadselachtig is. Hun

kennis en definitie van God is uit hetzelfde hout gesneden als die van mensen die alleen in de hemel geloven, of in de oude man met witte baard die op een wolk zit. Maar de werkelijkheid van God, Zijn essentie, Zijn gezindheid, Zijn eigenschappen en Zijn wezen, enzovoort – alles wat te maken heeft met de echte God Zelf – zijn dingen waar ze met hun verstand niet bij kunnen en wat daar niets mee te maken heeft en zelfs volkomen los van staat. Op die manier worden ze weliswaar door Gods woorden verzorgd en gevoed, maar zijn ze desondanks niet in staat om de weg van godvrezendheid te bewandelen en het kwaad te mijden. De werkelijke reden hiervoor is dat ze God nooit hebben leren kennen en evenmin echt contact of ware gemeenschap met Hem hebben gehad. Ze kunnen dus onmogelijk tot een wederzijdse verstandhouding met God komen of bij zichzelf oprecht geloof in God opwekken of God oprecht volgen of oprecht aanbidden. Door die kijk en die houding – dat ze Gods woorden op die manier zien, dat ze God op die manier zien – zijn ze gedoemd om ondanks al hun inspanningen met lege handen achter te blijven, zijn ze gedoemd om in alle eeuwigheid niet in staat te zijn om de weg van godvrezendheid te bewandelen en het kwaad te mijden. Het doel waarnaar zij streven en de richting waarin ze gaan, maakt duidelijk dat ze voor eeuwig Gods vijanden zijn en dat ze voor eeuwig niet in staat zullen zijn redding te ontvangen.

Als iemand jarenlang God gevolgd heeft en jarenlang de voorziening van Zijn woorden heeft genoten, maar hij God in wezen op dezelfde manier definieert als iemand die in aanbidding neerbuigt voor afgoden, dan maakt dat duidelijk dat Gods woorden nooit realiteit voor hem zijn geworden. Dat komt doordat hij eenvoudigweg de realiteit van Gods woorden nooit is binnengegaan. Daarom hebben de realiteit, de waarheid, de intenties en de eisen die aan de mens

worden gesteld – die alle eigen zijn aan Gods woorden – niets, maar dan ook niets met hem te maken. Dat wil zeggen dat, hoe hard zo iemand ook werkt aan de oppervlakkige betekenis van Gods woorden, alles zinloos is: omdat wat hij najaagt slechts woorden zijn, zal wat hij krijgt noodzakelijkerwijs ook slechts woorden zijn. Of de woorden die God spreekt nu, van buitenaf gezien eenvoudig of diepzinnig zijn, het zijn allemaal waarheden die onontbeerlijk zijn voor de mens wanneer hij het leven binnengaat. Ze zijn de bron van levend water die hem in staat stelt zowel geestelijk als lichamelijk te overleven. Ze voorzien de mens van wat hij nodig heeft om in leven te blijven, de leerstellingen en de geloofsbelijdenis aan de hand waarvan hij zijn dagelijks leven moet leiden, de weg, het doel en de richting die hij voor ogen moet houden om redding te ontvangen, alle waarheden die hij als schepsel voor God moet bezitten, en alle waarheden over hoe de mens God moet gehoorzamen en aanbidden. Ze zijn de waarborg dat de mens overleeft, ze zijn het dagelijks brood van de mens en ze zijn ook de krachtige steun die hem helpt sterk te zijn en stand te houden. Ze geven een haarscherp beeld van de waarheid van de gewone mensheid zoals de geschapen mens daar gestalte aan geeft, en van de waarheid die de mens helpt zich los te breken van verdorvenheid en de valstrikken van Satan te vermijden. Ze geven uitvoerig weer hoe de Schepper de geschapen mensheid onvermoeibaar onderricht, aanspoort, bemoedigt en troost. Ze zijn het baken dat de mens leidt en verlicht zodat hij alles wat positief is, begrijpt. Ze zijn de waarborg dat de mens alles wat rechtvaardig en goed is gestalte geeft in zijn leven en in bezit krijgt. Ze zijn het criterium waaraan mensen, gebeurtenissen en dingen worden afgemeten, en ze zijn ook de navigatieboei die de mens naar de redding en de weg van het licht loodst. Alleen door Gods woorden in de praktijk

te ervaren, kan de mens de waarheid en het leven ontvangen. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen wat normale menselijkheid is, wat een betekenisvol leven is, wat een waar schepsel is en wat ware gehoorzaamheid aan God is. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen hoe hij zich moet bekommeren om God, hoe hij de plicht van een schepsel moet vervullen en hoe hij op de ware mens kan lijken. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen wat bedoeld wordt met waar geloof en ware aanbidding. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen wie de Heerser van de hemelen en de aarde en alle dingen is. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen op welke manieren de Ene die Heer van heel de schepping is, over de schepping heerst, haar leidt en in haar behoeften voorziet. En alleen van hieruit kan de mens gaan begrijpen en bevatten op welke manieren de Ene die Heer van heel de schepping is, bestaat, zichtbaar wordt en werkt. Afgescheiden van de werkelijke ervaring van Gods woorden heeft de mens geen echte kennis van of inzicht in Gods woorden en de waarheid. Zo iemand is niet meer dan een levende dode, een en al omhulsel, en alle kennis die verband houdt met de Schepper heeft niets, maar dan ook niets met hem te maken. In Gods ogen heeft zo iemand nooit in Hem geloofd, noch Hem ooit gevolgd en dus erkent God hem noch als Zijn gelovige, noch als Zijn volgeling, en al helemaal niet als een waar schepsel.

Een waar schepsel moet weten wie de Schepper is, waartoe de mens is geschapen, hoe hij de verantwoordelijkheden van een schepsel moet vervullen en hoe hij de Heer van de hele schepping moet aanbidden. Hij moet de bedoelingen, wensen en verlangens van de Schepper begrijpen, bevatten, kennen en zich erom bekommeren, en hij moet handelen zoals de Schepper wil – God vrezen en het kwaad mijden.

Wat is 'God vrezen'? En hoe kun je het kwaad mijden?

Met 'God vrezen' wordt niet een vage angst of schrik bedoeld, noch dat je God uit de weg gaat, noch dat je Hem op afstand houdt en evenmin wordt er verafgoding of bijgeloof mee bedoeld. Integendeel, 'God vrezen' betekent bewondering, achting, vertrouwen, begrip, zorg, gehoorzaamheid, toewijding en liefde, alsook onvoorwaardelijke aanbidding, genoegdoening en onderwerping, zonder klagen. Zonder ware kennis van God zal de mensheid geen ware bewondering, waar vertrouwen, waar begrip, ware zorg of gehoorzaamheid hebben, maar slechts bang en onzeker zijn, slechts twijfelen, verkeerd begrijpen, God uit de weg gaan en Hem vermijden. Zonder ware kennis van God zal de mensheid niet in staat zijn tot ware toewijding en genoegdoening. Zonder ware kennis van God zal de mensheid niet in staat zijn tot ware aanbidding en onderwerping, maar slechts tot blinde verafgoding en bijgeloof. Zonder ware kennis van God kan de mensheid hoe dan ook niet handelen in overeenstemming met de wil van God, of God vrezen, of het kwaad mijden. Elke activiteit en gedraging van de mens zal daarentegen vervuld zijn van opstandigheid en openlijk verzet, van lasterlijke beschuldigingen en smadelijke oordelen over Hem, en van kwaadaardig gedrag dat ingaat tegen de waarheid en de ware betekenis van Gods woorden.

Zodra de mensheid werkelijk vertrouwen heeft in God, zal zij God oprecht volgen en zich op Hem verlaten; alleen met echt vertrouwen in en met echte afhankelijkheid van God kan de mensheid tot waar begrip en inzicht komen. Als hij God echt begrijpt, zal de mens zich om Hem gaan bekommeren. Alleen wanneer de mensheid zich oprecht om God bekommert, kan zij oprecht gehoorzamen. Alleen wanneer zij God oprecht gehoorzaamt, kan de mensheid

zich oprecht aan Hem toewijden. Alleen met oprechte toewijding aan God kan de mensheid Hem onvoorwaardelijk en zonder klagen genoegdoening schenken. Alleen wanneer zij in alle oprechtheid God vertrouwt en zich op Hem verlaat, Hem begrijpt en zich om Hem bekommert, Hem gehoorzaamt, zich aan Hem toewijdt en Hem genoegdoening schenkt, kan de mensheid Gods gezindheid en Zijn wezen echt leren kennen en de identiteit van de Schepper leren kennen. Alleen wanneer zij de Schepper waarlijk heeft leren kennen, kan de mensheid oprechte aanbidding en onderwerping in zichzelf laten ontstaan. Alleen vanuit oprechte aanbidding van en onderwerping aan de Schepper zal de mensheid haar slechte daden kunnen afleren, met andere woorden: het kwaad kunnen mijden.

Dit tezamen vormt het hele proces van 'God vrezen en het kwaad mijden' en is ook wat het in zijn geheel inhoudt om God te vrezen en het kwaad te mijden. Het is eveneens de weg die moet worden bewandeld om te komen tot het vrezen van God en het mijden van het kwaad.

'God vrezen en het kwaad mijden' en God kennen zijn op talloze manieren onlosmakelijk met elkaar verbonden, en het verband tussen de twee spreekt voor zich. Als je het kwaad wilt mijden, moet je eerst ware vrees voor God hebben. Als je ware vrees voor God wilt hebben, moet je eerst ware kennis van God hebben. Als je ware kennis van God wilt hebben, moet je eerst Gods woorden ervaren, de realiteit van Gods woorden binnengaan, en Gods kastijding en discipline, Zijn tuchtiging en oordeel ervaren. Als je Gods woorden wilt ervaren, moet je eerst met Gods woorden geconfronteerd worden, oog in oog met God komen te staan, en God vragen je in de gelegenheid te stellen om Zijn woorden te ervaren in allerlei situaties, mensen, gebeurtenissen en voorwerpen. Als je

oog in oog met God wilt komen te staan en met Zijn woorden geconfronteerd wilt worden, moet je eerst een eenvoudig en eerlijk hart hebben, klaar zijn om de waarheid te aanvaarden, bereid zijn om lijden te verdragen, beschikken over de vastberadenheid en de moed om het kwaad te mijden, en ernaar verlangen een waar schepsel te worden ... Op die manier ga je stap voor stap vooruit en zul je steeds dichterbij God komen. Je hart zal steeds zuiverder worden, en je leven en de waarde van het feit dat je leeft, zullen net als je kennis van God steeds meer betekenis krijgen en steeds helderder stralen. Totdat je op een dag voelt dat de Schepper niet langer een raadsel is, dat de Schepper nooit voor jou verborgen is geweest, dat de Schepper Zijn gelaat nooit voor jou verborgen heeft, dat de Schepper helemaal niet ver van je verwijderd is, dat de Schepper niet langer de Ene is waarnaar je in je gedachten voortdurend verlangt maar die je niet met je gevoelens kunt bereiken, en dat Hij waarlijk over je linker- en je rechterzijde waakt, in je levensbehoeften voorziet en je lot bepaalt. Hij is niet de verre horizon en evenmin heeft Hij zich hoog in de wolken verscholen. Hij staat vlak naast je en heeft de leiding over alles. Hij is alles wat je hebt en Hij is het enige wat je hebt. Die God maakt mogelijk dat jij Hem vanuit je hart liefhebt, je aan Hem vastklampt, Hem dicht bij je houdt, Hem bewondert, bang bent Hem te verliezen, en dat je Hem niet langer wilt verloochenen, Hem niet langer ongehoorzaam wilt zijn en Hem niet langer uit de weg wilt gaan of op afstand wilt houden. Het enige wat je wilt, is je om Hem bekommeren, Hem gehoorzamen, Alles wat je wil, is voor Hem zorgen, Hem gehoorzamen, alles wat Hij je geeft, terugbetalen en je onderwerpen aan Zijn heerschappij. Je verzet je er niet langer tegen dat Hij je leidt, in je behoeften voorziet, over je waakt en je behoedt. Niet langer weiger je Zijn soevereiniteit en beschikkingen te gehoorzamen. Het enige

wat je wilt, is Hem volgen, naast hem lopen aan Zijn linker- of rechterhand, alles wat je wilt is Hem aanvaarden als je enige leven. Hem aanvaarden als je enige Heer, je enige God.

18 augustus 2014

Het aanschouwen van de verschijning van God in Zijn oordeel en tuchting

Net als honderden miljoenen andere volgelingen van de Heer Jezus Christus, houden we ons aan de wetten en geboden van de Bijbel, genieten we van de overvloedige genade van de Heer Jezus Christus en komen we samen, bidden, prijzen en dienen we in de naam van de Heer Jezus Christus – en dit alles doen we in de zorg en bescherming van de Heer. We zijn vaak zwak en vaak sterk. Wij geloven dat al onze handelingen in overeenstemming zijn met wat de Heer leert. Het spreekt dus vanzelf dat we ook geloven dat we ons op het pad bevinden waarop we de wil doen van de Vader in de hemel. We verlangen naar de wederkomst van de Heer Jezus, naar het glorievolle arriveren van de Heer Jezus, naar het einde van ons leven op aarde, naar de verschijning van het koninkrijk en naar alles zoals het was voorspeld in het boek Openbaring: De Heer arriveert en brengt rampspoed en beloont het goede en straft het kwade en neemt allen die Hem volgen en Zijn terugkeer verwelkomen op

Dit werd door God geschreven als voorwoord bij 'De oorsprong en ontwikkeling van De Kerk van Almachtige God'.

in de lucht om Hem tegemoet te komen. Elke keer dat we hieraan denken, kunnen we niet anders dan overmand worden door emotie. We zijn dankbaar dat we in de laatste dagen zijn geboren en het geluk hebben om getuige te zijn van de komst van de Heer. Al hebben we vervolging geleden, het is in ruil voor "een eeuwige luister, die alles omvat en alles overtreft"; wat een zegening is dat! Al dit verlangen en de genade die de Heer ons schenkt, maken ons vaak nuchter tot het gebed en brengen ons vaker samen. Misschien volgend jaar, misschien morgen, of misschien nog eerder wanneer de mens het niet verwacht, zal de Heer plotseling aankomen en zal Hij verschijnen onder een groep mensen die aandachtig op Hem hebben gewacht. We strijden allemaal met elkaar, niemand wil achterblijven, om de eerste groep te zijn die de verschijning van de Heer aanschouwt, om een van degenen te worden die zullen worden opgenomen. We hebben alles gegeven, ongeacht de kosten, voor de komst van deze dag. Sommigen hebben hun baan opgegeven, sommigen hebben hun families verlaten, sommigen hebben afstand gedaan van het huwelijk en sommigen hebben zelfs al hun spaargeld gedoneerd. Wat een onzelfzuchtige toewijding! Een dergelijke oprechtheid en loyaliteit gaat zelfs de heiligen van vervlogen tijden te boven! Aangezien de Heer zegent wie Hij wil, en genade heeft aan wie Hij wil, zijn onze toewijding en uitgaven, geloven wij, reeds door Zijn ogen aanschouwd. Zo hebben onze oprechte gebeden ook Zijn oren al bereikt, en we vertrouwen erop dat de Heer ons zal belonen voor onze toewijding. Bovendien was God welwillend tegenover ons geweest voordat Hij de wereld schiep, en kan niemand Gods zegeningen en beloften aan ons afnemen. We maken allemaal toekomstplannen, en nemen het als vanzelfsprekend aan dat onze toewijding en

uitgaven onderhandelingsfiches of aandelen zijn voor onze opname in de lucht om de Heer te ontmoeten. Bovendien plaatsen we onszelf zonder aarzelen op de toekomstige troon, met de leiding over alle naties en alle volkeren, om als koningen te regeren. Dit alles nemen we als gegeven, als iets dat we kunnen verwachten.

We minachten iedereen die tegen de Heer Jezus is; uiteindelijk zullen ze allemaal worden vernietigd. Wie heeft hen gezegd niet te geloven dat de Heer Jezus de Verlosser is? Natuurlijk zijn er momenten waarop we van de Heer Jezus leren en medelijden hebben met de wereld, want zij begrijpen het niet, en we moeten tolerant en vergevingsgezind zijn. Alles wat we doen is in overeenstemming met de woorden van de Bijbel, want alles wat niet overeenkomt met de Bijbel is dwaalleer en ketterij. Een dergelijk geloof is diep ingebed in de geest van elk van ons. Onze Heer is in de Bijbel en als we niet afwijken van de Bijbel, zullen we niet van de Heer afwijken; als we ons aan dit principe houden, dan zullen we gered worden. We sporen elkaar aan en ondersteunen elkaar, en elke keer dat we samenkomen, hopen we dat alles wat we zeggen en doen in overeenstemming is met de wil van de Heer en aanvaard kan worden door de Heer. Ondanks de grove vijandigheid van onze omgeving, zijn onze harten vervuld van vreugde. Wanneer we denken aan de zegeningen die zo dicht binnen ons bereik zijn, is er dan niets dat we niet kunnen verzaken? Is er niets waarvan we niet kunnen verdragen om er afscheid van te nemen? Dit alles is impliciet en dit alles wordt bekeken door de ogen van God. Wij, de handvol behoeftigen die zijn opgeheven uit de mesthoop, zijn dezelfde als alle gewone volgelingen van de Heer Jezus: we dromen van opname, van gezegend te worden en van het regeren over alle naties. Onze verdorvenheid wordt

blootgelegd in de ogen van God, en onze verlangens en hebzucht worden veroordeeld in de ogen van God. Maar toch gebeurt dit allemaal zo onopvallend, zo logisch, en niemand van ons vraagt zich af of ons verlangen juist is, laat staan dat ook maar iemand van ons twijfelt aan de juistheid van alles waar we ons aan houden. Wie kan Gods wil kennen? We weten niet te zoeken, te onderzoeken of zelfs bezig te zijn met het pad dat de mens bewandelt. Want we geven er alleen maar om of we opgenomen kunnen worden, of we gezegend kunnen worden, of er een plaats voor ons is in het koninkrijk der hemelen, en of we een deel van het water van de rivier des levens en de vrucht van de boom des levens zullen hebben. Geloven wij niet in de Heer, en zijn wij geen volgelingen van de Heer, ter wille van het verkrijgen van deze dingen? Onze zonden zijn vergeven, we zijn tot inkeer gekomen, we hebben de bittere beker wijn gedronken en we hebben het kruis op onze rug gelegd. Wie kan zeggen dat de prijs die we hebben betaald niet door de Heer zal worden aanvaard? Wie kan zeggen dat we niet voor genoeg olie hebben gezorgd? We willen geen dwaze maagden zijn of een van degenen die in de steek worden gelaten. Bovendien bidden we vaak en vragen we de Heer om te voorkomen dat we misleid worden door valse Christussen, want er staat in de Bijbel: “Als iemand dan tegen jullie zegt: ‘Kijk, Christus is hier of daar,’ geloof het dan niet. Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan. Zij zullen grote tekenen en mirakelen aan de dag leggen, zodat zij – als dat mogelijk was – zelfs de door God uitverkozen mensen om de tuin zouden leiden” (Matteüs 24:23-24). We hebben allemaal deze Bijbelverzen in onze geheugens opgeslagen, we kennen ze door en door en we zien ze als een kostbare schat, als leven, en als de geloofsbrieven voor onze opname en verlossing ...

Duizenden jaren lang zijn de levenden heengegaan, hun verlangens en dromen met zich meenemend, en niemand weet met zekerheid of ze naar het koninkrijk der hemelen zijn gegaan. De doden keren terug en ze zijn alle verhalen vergeten die eens hebben plaatsgevonden en volgen nog steeds de leringen en de paden van de voorouders. En dus, met het verstrijken van de jaren en de dagen, weet niemand of onze Heer Jezus, onze God, echt alles accepteert wat we doen. We kijken simpelweg uit naar een uitkomst en speculeren over alles wat er zal gebeuren. Toch is God voortdurend stil gebleven en is Hij nooit aan ons verschenen of heeft Hij tot ons gesproken. En dus beoordelen we willens en wetens Gods wil en gezindheid volgens de Bijbel en de tekenen. We zijn gewend geraakt aan de stilte van God; we zijn gewend geraakt aan het afwegen van het goed of kwaad van ons gedrag met behulp van onze eigen manier van denken; we zijn eraan gewend geraakt om onze kennis, opvattingen en morele ethiek te gebruiken om Gods eisen aan ons te vervangen; we zijn gewend geraakt aan het genieten van de genade van God; we zijn eraan gewend geraakt dat God hulp biedt wanneer we het nodig hebben; we zijn eraan gewend geraakt om onze handen naar God uit te strekken voor allerlei dingen en God maar raak te bevelen; we zijn ook gewend geraakt aan het volgen van doctrines, zonder aandacht te schenken aan hoe de Heilige Geest ons leidt; bovendien zijn we gewend geraakt aan dagen waarin we onze eigen meester zijn. Wij geloven in een God zoals deze, die we nog nooit hebben ontmoet. Vragen zoals hoe Zijn gezindheid is, wat Hij heeft en is, hoe Zijn beeld is, of we Hem zullen kennen of niet wanneer Hij komt, enzovoort – geen van deze dingen is belangrijk. Wat belangrijk is, is dat Hij in onze harten is, dat we Hem allemaal verwachten en dat we ons kunnen voorstellen hoe Hij is. We waarderen ons

geloof en koesteren onze spiritualiteit. We beschouwen alles als mest en betreden alles met voeten. Omdat we de volgelingen zijn van de glorierijke Heer, ongeacht hoe lang en moeizaam de reis is, ongeacht welke ontberingen en gevaren ons overkomen, niets kan onze voetstappen stoppen als we de Heer volgen. “Een rivier van levenswater, helder als kristal, stroomt uit de troon van God en het Lam. Op beide oevers staat de boom des levens, die twaalf soorten fruit draagt en zijn fruit iedere maand voortbrengt. De bladeren van de boom zijn om de naties te genezen. Er zal geen vloek meer zijn, geen vloek. De troon van God en het Lam zal in de stad staan. Zijn dienaren zullen Hem dienen, en ze zullen Zijn gezicht zien, ze zullen Zijn gezicht zien. Zijn naam zal op hun voorhoofden staan. En er zal geen nacht meer zijn: een kaars is niet meer nodig, geen kaars, noch het licht van de zon, want de Heer God geeft hun licht. Ze zullen voor eeuwig en altijd heersen. Ze zullen voor eeuwig en altijd heersen” (Openbaring 22:1-5). Elke keer dat we deze woorden zingen, vloeien onze harten over van vreugde en voldoening, en stromen tranen uit onze ogen. Dank aan de Heer omdat Hij ons gekozen heeft, dank aan de Heer voor Zijn genade. Hij heeft ons nu in deze tijd het honderdvoudige gegeven, heeft ons het eeuwige leven gegeven in de komende wereld, en als Hij ons nu zou vragen om te sterven, zouden we dat doen zonder de minste klacht. Heer! Kom alstublieft snel! Stel het niet nog een minuut langer uit, want we verlangen vurig naar u en hebben alles voor u opgegeven.

God is stil en is nog nooit aan ons verschenen, maar Zijn werk is nooit gestopt. Hij kijkt naar alle landen en beveelt alle dingen, en aanschouwt alle woorden en daden van de mens. Zijn management wordt in stappen en volgens Zijn plan uitgevoerd. Het gaat voorts in stilte, zonder dramatisch effect, maar toch

komen Zijn voetstappen steeds dichterbij de mensheid en de stoel waarin Hij rechtspreekt wordt bliksemsnel in het heelal klaargezet, waarna onmiddellijk Zijn troon onder ons neerdaalt. Wat een majesteitelijk schouwspel is dat, wat een statig en plechtig tafereel. Als een duif en als een brullende leeuw arriveert de Geest onder ons allen. Hij is wijs, Hij is rechtvaardig en majesteitelijk, Hij komt geruisloos onder ons, en heeft autoriteit en is vervuld van liefde en mededogen. Niemand is op de hoogte van Zijn komst, niemand verwelkomt Zijn komst en bovendien weet niemand wat Hij allemaal zal doen. Het leven van de mens blijft onveranderd; zijn hart is niet anders en de dagen gaan voorbij zoals gewoonlijk. God leeft onder ons als een gewoon persoon, als een meest onbelangrijke volgeling en een gewone gelovige. Hij heeft Zijn eigen bezigheden, Zijn eigen doelen, en bovendien heeft Hij de goddelijkheid die gewone mensen niet hebben. Niemand heeft het bestaan van Zijn goddelijkheid opgemerkt en niemand heeft het verschil tussen Zijn substantie en dat van de mens waargenomen. We leven samen met Hem, onbepaald en onbevreesd, want we zien Hem als niets meer dan een onbelangrijke gelovige. Hij let op alles wat we doen en al onze gedachten en ideeën worden voor Hem blootgelegd. Niemand interesseert zich voor Zijn bestaan, niemand heeft enige voorstelling van Zijn functie en bovendien heeft niemand enig vermoeden van wie Hij is. We gaan gewoon door met onze bezigheden, alsof Hij niets met ons te maken heeft ...

Bij toeval drukt de Heilige Geest een passage uit van woorden 'via' Hem, en hoewel het heel onverwacht aanvoelt, erkennen we dat dit de uitspraak van God is en aanvaarden we het gretig van God. Dat is omdat, ongeacht wie deze woorden uitdrukt, zolang ze van de Heilige Geest komen, we ze moeten accepteren en we ze niet kunnen ontkennen. De volgende uiting kan via mij zijn,

het kan via jou zijn, of het kan via hem zijn. Ongeacht wie het is, alles is de genade van God. Maar ongeacht wie de persoon is, we moeten ze niet aanbidden, want ongeacht wat dan ook, ze kunnen onmogelijk God zijn; we kunnen in geen geval een gewoon persoon zoals deze uitkiezen om onze God te zijn. Onze God is zo groot en eervol; hoe zou Hij vertegenwoordigd kunnen worden door iemand die zo onbelangrijk is? Sterker nog, we wachten allemaal op de komst van God om ons terug te brengen naar het koninkrijk der hemelen, en dus, hoe kan iemand die zo onbeduidend is, gekwalificeerd zijn voor zo'n belangrijke en zware taak? Als de Heer terugkomt, moet het op een witte wolk zijn, voor iedereen zichtbaar. Wat zal dat glorieus zijn! Hoe kon Hij Zich zo geruisloos verstoppen onder een gewone groep mensen?

En toch is het deze gewone persoon, die verborgen is onder mensen, die het nieuwe werk van het redden van ons uitvoert. Hij legt niets aan ons uit, noch vertelt Hij ons waarom Hij gekomen is. Hij doet alleen het werk dat Hij van plan is te doen in stappen en volgens Zijn plan. Zijn woorden en uitingen worden steeds frequenter. Van troosten, vermanen, herinneren en waarschuwen, tot verwijten en disciplineren; van een toon die zachtaardig en vriendelijk is, tot woorden die fel en majestueus zijn – ze brengen allemaal compassie en schroom in de mens. Alles wat Hij zegt raakt de geheimen die diep in ons verborgen zijn, Zijn woorden steken in ons hart, steken onze geest en maken ons beschaamd en vernederd. We beginnen ons af te vragen of de God in het hart van deze persoon echt van ons houdt, en wat Hij precies van plan is te doen. Misschien kunnen we pas opgenomen worden als we zo'n pijn hebben doorstaan? In onze hoofden berekenen we ... over de bestemming die komt en over ons toekomstig lot. Maar nog steeds gelooft niemand van ons dat God vlees heeft aangenomen en onder

ons werkt. Hoewel Hij al zo lang bij ons is, hoewel Hij al zoveel woorden van aangezicht tot aangezicht met ons heeft gesproken, zijn we nog steeds niet bereid om zo'n gewoon iemand te accepteren als de God van onze toekomst, laat staan dat we bereid zijn om de controle over onze toekomst en lot toe te vertrouwen aan zo'n gewoon iemand. Van Hem krijgen we een oneindige stroom van levend water en dankzij Hem leven we van aangezicht tot aangezicht met God. We zijn alleen dankbaar voor de genade van de Heer Jezus in de hemel en hebben nooit aandacht besteed aan de gevoelens van deze gewone persoon die de goddelijkheid in bezit heeft. Hij doet nog steeds Zijn werk nederig in het vlees verborgen, en drukt de stem van Zijn hart uit. Hij is er schijnbaar ongevoelig voor dat de mensheid Hem verwerpt, blijkbaar eeuwig de kinderlijkheid en onwetendheid van de mens vergevend, en voor altijd tolerant ten aanzien van de oneerbiedigheid van de mens tegenover Hem.

Zonder dat we het wisten heeft deze onbeduidende man ons stap voor stap naar Gods werk geleid. We ondergaan ontelbare beproevingen, worden onderworpen aan ontelbare kastijdingen en worden getest door de dood. We leren van Gods rechtvaardige en majestueuze gezindheid, genieten ook van Zijn liefde en compassie, leren de grote kracht en wijsheid van God te waarderen, getuigen van de lieflijkheid van God en aanschouwen Gods diepe verlangen om de mens te redden. In de woorden van deze gewone persoon leren we de gezindheid en substantie van God kennen, leren we Gods wil kennen, leren we de natuur en substantie van de mens kennen en zien we de weg van redding en perfectie. Zijn woorden veroorzaken onze 'dood' en veroorzaken onze 'wedergeboorte'; Zijn woorden brengen ons troost, maar laten ons ook gebukt door gevoelens van verwijt en schuld; Zijn woorden brengen ons vreugde en

vrede, maar ook grote pijn. Soms zijn we als lammeren voor de slachting in Zijn handen; soms zijn we als Zijn oogappel en ontvangen we Zijn liefde en genegenheid; soms zijn we als Zijn vijand, in as veranderd door Zijn toorn in Zijn ogen. Wij zijn de mensheid die door Hem is gered, wij zijn de maden in Zijn ogen en wij zijn de verloren lammeren aan wie Hij dag en nacht denkt om te vinden. Hij is genadig tegenover ons, Hij veracht ons, Hij heft ons op, Hij troost ons en vermaant ons, Hij leidt ons, Hij verlicht ons, Hij kastijdt en disciplineert ons, en Hij vervloekt ons zelfs. Hij maakt zich dag en nacht zorgen om ons, Hij beschermt en zorgt dag en nacht voor ons, Hij staat altijd naast ons, en Hij besteedt al Zijn zorg aan ons en betaalt elke prijs voor ons. In de woorden van dit kleine en gewone vlees hebben we het geheel van God ervaren en hebben we de bestemming gezien die God ons heeft geschonken. Toch, ondanks dit alles, blijft ijdelheid in onze harten rondsluipen, en zijn we nog steeds niet bereid om een dergelijk persoon als onze God in de praktische zin te accepteren. Hoewel Hij ons zoveel manna heeft gegeven, zoveel om van te genieten, kan niets van dit alles zich meester maken van de plaats van de Heer in onze harten. We eren de speciale identiteit en status van deze persoon alleen met grote terughoudendheid. Als Hij niet spreekt om ons te laten erkennen dat Hij God is, dan zullen we absoluut niet het initiatief tonen om Hem te erkennen als de God die spoedig zou moeten arriveren en die toch al zo lang onder ons werkt.

De uiting van God gaat verder en Hij maakt gebruik van verschillende methoden en perspectieven om ons te vermanen wat te doen en de stem van Zijn hart tot uitdrukking te brengen. Zijn woorden dragen levenskracht en laten ons het pad zien dat we moeten lopen en laten ons begrijpen wat de waarheid is. We beginnen aangetrokken te worden tot Zijn woorden, we beginnen ons te

concentreren op de toon en manier van Zijn spreken, en beginnen onbewust een interesse in de stem van het hart van deze onopvallende persoon te krijgen. Hij doet nauwgezette pogingen voor ons, verliest de slaap en eetlust voor ons, weent voor ons, zucht voor ons, kermt in ziekte voor ons, lijdt vernedering omwille van onze bestemming en redding, en Zijn hart bloedt en huilt tranen voor onze ongevoeligheid en opstandigheid. Wat Hij heeft en is gaat een gewoon persoon te boven, en kan door geen van de verdorvenen worden bezeten of bereikt. Hij heeft tolerantie en geduld dat geen gewoon persoon heeft, en geen enkel schepsel bezit Zijn liefde. Niemand anders dan Hij kan al onze gedachten kennen, of onze aard en substantie snappen, of de opstandigheid en verdorvenheid van de mensheid beoordelen, of tot ons spreken en zo onder ons werken in naam van de God des hemels. Niemand behalve Hij kan het gezag, de wijsheid en de waardigheid van God bezitten; de gezindheid van God en wat Hij heeft en is, worden in hun geheel van Hem uit uitgegeven. Niemand anders dan Hij kan ons de weg wijzen en ons licht brengen. Niemand anders dan Hij kan de mysteries onthullen die God niet heeft geopenbaard vanaf de schepping tot nu toe. Niemand anders dan Hij kan ons redden van Satans slavernij en onze verdorven gezindheid. Hij vertegenwoordigt God, en drukt de stem van het hart van God uit, de vermaningen van God, en de woorden van oordeel van God voor de hele mensheid. Hij is een nieuw tijdvak begonnen, een nieuw tijdperk, en heeft een nieuwe hemel en aarde gebracht, nieuw werk, en Hij heeft ons hoop gebracht, en een einde gemaakt aan het leven dat we leidden in onduidelijkheid, en heeft ons toegestaan om het pad van redding ten volle te aanschouwen. Hij heeft ons hele wezen overwonnen en ons hart gewonnen. Vanaf dat moment worden onze geesten bewust en lijken onze zielen opnieuw te worden

gerevitaliseerd: deze gewone, onbeduidende persoon, die onder ons leeft en lange tijd door ons is verworpen – is Hij niet de Heer Jezus, die voor altijd in onze gedachten is, en naar wie we dag en nacht verlangen? Het is Hij! Het is Hem echt! Hij is onze God! Hij is de waarheid, de weg en het leven! Hij heeft ons toegestaan om weer te leven, het licht te zien en heeft ervoor gezorgd dat onze harten niet langer dwalen. We zijn teruggekeerd naar het huis van God, we zijn teruggekeerd voor Zijn troon, we staan oog in oog met Hem, we hebben Zijn aangezicht aanschouwd en de weg die voor ons ligt gezien. In die tijd zijn onze harten volledig door Hem overwonnen; we twijfelen er niet langer aan wie Hij is en werken niet langer Zijn werk en woord tegen, en we vallen helemaal neer voor Hem. We wensen niets anders dan de voetsporen van God voor de rest van ons leven te volgen en door Hem te worden vervolmaakt en Zijn genade terug te betalen en Zijn liefde voor ons terug te betalen en Zijn orkestraties en arrangementen te gehoorzamen, en samen te werken met Zijn werk, en alles te doen wat we kunnen om te voltooien wat Hij ons toevertrouwt.

Worden overwonnen door God is te vergelijken met een vechtsport wedstrijd.

Elk woord van God slaat op onze dodelijke plek en maakt ons bedroefd en bang. Hij onthult onze opvattingen, onthult onze verbeeldingen en onthult onze verdorven gezindheid. Door alles wat we zeggen en doen, en elk van onze gedachten en ideeën, worden onze natuur en substantie onthuld door Zijn woorden, hetgeen ons vernederd en bevend van angst laat zijn. Hij vertelt ons over al onze acties, onze bedoelingen en intenties, en zelfs de verdorven gezindheid die we zelf nooit hebben ontdekt, waardoor we voelen dat we in al onze armzalige onvolkomenheid worden blootgelegd en raken we zelfs volledig overtuigd. Hij oordeelt ons voor onze opstand tegen Hem, tuchtigt ons voor onze

godslastering en veroordeling van Hem, en geeft ons het gevoel dat we in Zijn ogen waardeloos zijn en dat we de levende Satan zijn. Onze hoop wordt vernietigd, we durven geen onredelijke eisen meer te stellen en pogingen aan Hem te doen, en zelfs onze dromen verdwijnen van de ene dag op de andere. Dit is een feit dat niemand van ons zich kan voorstellen, en dat niemand van ons kan accepteren. Onze gedachten raken voor een moment uit balans, en we weten niet hoe we verder moeten gaan op het pad dat voor ons ligt, we weten niet hoe we verder moeten gaan in onze overtuigingen. Het lijkt erop dat ons geloof terug is gegaan naar het allereerste begin en dat we de Heer Jezus nooit hebben ontmoet en geen kennis met Hem gemaakt hebben. Alles voor onze ogen verbijstert ons en geeft ons het gevoel dat we op drift zijn gezet. We zijn wanhopig, we zijn teleurgesteld en diep in ons hart is er een onbedwingbare woede en schande. We proberen stoom af te blazen, proberen een uitweg te vinden, en bovendien proberen we te blijven wachten op onze Heiland Jezus en onze harten naar Hem uit te storten. Hoewel er momenten zijn dat we noch hoogmoedig noch nederig zijn aan de buitenkant, zijn we in onze harten geteisterd door een gevoel van verlies als nooit tevoren. Hoewel we soms ongebruikelijk kalm lijken aan de buitenkant, ondergaan we van binnen golvende massa's pijniging. Zijn oordeel en tuchting hebben ons alle hoop en dromen ontnomen, hebben ons zonder onze buitensporige verlangens laten zitten, en niet bereid om te geloven dat Hij onze Redder is en in staat om ons te redden. Zijn oordeel en tuchting hebben een diepe kloof geopend tussen ons en Hem en niemand is zelfs bereid die over te steken. Zijn oordeel en tuchting zijn de eerste keer dat we zo'n grote tegenslag en zo'n grote vernedering ondergaan. Zijn oordeel en tuchting hebben ons in staat gesteld om Gods eer en

intolerantie voor de overtredingen van de mens oprecht te waarderen, in vergelijking waarmee we zo laaghartig en onzuiver zijn. Zijn oordeel en tuchting hebben ons voor het eerst doen beseffen hoe arrogant en pompeus we zijn, en dat de mens nooit de gelijke van God zal zijn, of op één lijn met God. Zijn oordeel en tuchting hebben ons doen verlangen om niet langer in zo'n verdorven gezindheid te leven, en hebben ons ertoe aangezet om zo snel mogelijk van die natuur en substantie af te komen, en niet langer door Hem verafschuwd te worden en walgelijk voor Hem te zijn. Zijn oordeel en tuchting hebben ervoor gezorgd dat wij graag Zijn woorden gehoorzamen, en niet langer bereid te zijn om tegen Zijn orkestraties en arrangementen te rebelleren. Zijn oordeel en tuchting hebben ons opnieuw het verlangen gegeven om te blijven leven en hebben ervoor gezorgd dat wij hem graag als onze Redder accepteren. ... We zijn het overwinningswerk uitgelopen, zijn uit de hel gestapt, zijn uit het dal van de schaduw van de dood gestapt. ... Almachtige God heeft ons gewonnen, deze groep mensen! Hij heeft over Satan gezegevierd en al Zijn vijanden verslagen!

We zijn gewoon zo'n gewone groep mensen met een verdorven satanische gezindheid, wij zijn degenen die door God zijn voorbestemd voor de tijdperken en we zijn de behoeftigen die God heeft opgeheven uit de mesthoop. Wij hebben eens God verworpen en veroordeeld, maar nu zijn wij overwonnen door Hem. We hebben het leven ontvangen en de weg van het eeuwige leven van God ontvangen. Ongeacht waar we op aarde zijn, ondanks vervolging en verdrukking, we kunnen niet gescheiden zijn van de redding door Almachtige God. Want Hij is onze Schepper en onze enige verlossing!

De liefde van God strekt zich uit als het water van een bron, en wordt gegeven aan jou, aan mij, aan hem en aan allen die oprecht de waarheid zoeken en die op de verschijning van God wachten.

Net zoals de maan altijd de zon volgt, houdt het werk van God nooit op, en wordt uitgevoerd op jou, op mij, op hem en op allen die de voetsporen van God volgen en het oordeel en de tuchting van God aanvaarden.

23 maart 2010

Nawoord

Al omvatten deze woorden niet alle uitingen van God, voor de mensen volstaan ze om hun doel te bereiken: God kennen en een verandering van gezindheid teweegbrengen. Er zijn misschien mensen die denken dat, omdat Gods werk op het vasteland van China ten einde is gekomen, dit een bewijs is dat Hij klaar is met het spreken van alle woorden die Hij zou moeten uiten, en dat Hij onmogelijk nog nieuwe uitspraken kan hebben omdat dit alle woorden zijn die God kan zeggen. Bovendien zijn er mensen die geloven dat ‘Het Woord verschijnt in het vlees’ alle uitdrukkingen van God in het Tijdperk van het Koninkrijk bevat, dat het krijgen van dit boek gelijk staat aan het verkrijgen van alles van God, of dat dit boek in de toekomst de mensheid zal leiden zoals de Bijbel dat deed. Ik neem aan dat de mensen met deze visie geen minderheid vormen, want mensen willen God altijd graag beperkingen opleggen. Hoewel ze allemaal verkondigen dat God almachtig en allesomvattend is, maakt de natuur

van de mens het hem makkelijk God binnen een bepaald gebied te beperken. Op hetzelfde moment dat ieder mens God begint te kennen, biedt hij ook weerstand aan God en beperkt hij Hem.

Het werk van God in het Tijdperk van het Koninkrijk is nog maar net begonnen. Alle uitspraken van God in dit boek waren alleen gericht tot Zijn volgers in die tijd, en ze vormen slechts een deel van de uitingen van God in Zijn huidige incarnatie. Ze vertegenwoordigen niet Gods alles. Er kan bovendien niet worden gezegd dat dit al het werk omvat dat God tijdens deze incarnatie gaat verrichten. God zal Zijn woorden richten tot mensen van verschillende etniciteiten en achtergronden, en Hij zal de hele mensheid overwinnen en het oude tijdperk afsluiten. Hoe kan Hij er dan mee ophouden, nadat Hij zo een klein deel van Zijn woorden heeft gesproken? Het is alleen dat Gods werk in verschillende periodes en verschillende stappen is verdeeld. Hij werkt volgens Zijn plan en uit Zijn woorden volgens Zijn stappen. Hoe kan de mens ooit Gods almacht en wijsheid doorgronden? Het feit dat ik hier uitleg is het volgende: wat God is en heeft is voor altijd onuitputtelijk en onbegrensd. God is de bron van het leven en van alle dingen. God kan door geen enkel geschapen wezen worden doorgrond. Tenslotte moet ik iedereen nog aan het volgende herinneren: Baken God nooit meer af in boeken, woorden of Zijn eerdere uitspraken. Er is slechts één woord dat het kenmerk van Gods werk past: nieuw. Hij houdt er niet van om oude paden te bewandelen of Zijn werk opnieuw te doen. Hij wil bovendien niet dat mensen Hem aanbidden door Hem binnen een bepaald gebied te beperken. Dit is Gods gezindheid.

Sommige bijbelteksten zijn ontleend aan de Nieuwe Bijbelvertaling ©
2004/2007 Nederlands Bijbelgenootschap.